SC. SU. P.22. Pl. 5.

Digitized by Google

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
32
4 A
18
FONDO EBORENSE

Saict Jehan eu angeliſte.

Jehan dit euangeliſte
Eut la commiſſion
De garder ſa tant triſte
Mere dele ction.

Saīct Jehã baptiſte:

Jehan baptiſte pre[illegible]a/
Baptiſa le meſſie
Herode repro
en perdit la

Digitized by Google

Martius arua colit.

KL Martius habet dies .xxxi. Luna .xxx.

	d	Kal.	Albini epi & cōfeſſoris. memoria.
	e	vj	No.
xj	f	v	No.
	g	iiij	No.
xix	A	iij	No.
viij	b	ṗdie	No.
	c	Nonas	Satiri & ſaturnini marty. cū ſo. ix. lec.
xvj	d	viij	Id.
v	e	vij	Id.
	f	vj	Id.
xiij	g	v	Id. Equinoctiū vernū. Sol ī ariete. Clauis
ij	A	iiij	Id. Gregorij pape. duplex. (paſche.
	b	iij	Id.
x	c	ṗdie	Id.
	d	Idus.	
xviij	e	xvij	Kal. Aprilis.
vij	f	xvj	Kal.
	g	xv	Kal.
xv	A	xiiij	Kal. Joſeph ſpōſi btē marie ṽgī. duplex.
iiij	b	xiij	Kal.
	c	xij	Kal. Bñdicti abba. ix. lc. Equinoctiū. ver⁹. xvj
xij	d	xj	Kal. Primum paſcha. v.
j	e	x	Kal.
	f	ix	Kal. xiij
ix	g	viij	Kal. Annūcia. dñica. Succeſſio. Adā plaſ: ij
	A	vij	Kal. (mat⁹/chriſt⁹ paſſus.
xvij	b	vj	Kal. Reſurrectio dñini. x.
vj	c	v	Kal. ¶ Sub quocūq; nūero nigro infra
	d	iiij	Kal. ſcripto fuerit nūer⁹ aure⁹: ſeqnti.
xiiij	e	iij	Kal. dñica celebrabit paſcha ſiue ſit biſ-
iij	f	ṗdie	Kal. ſext⁹ ſiue nō. Et hoc vſq; in perpetuū.

Nox habet horas .xij. dies .xij.

Martius officio decoratur gregoriano.
Necnon alba bene iuncta maria genitrice.

BIBL. · CONVEC · ARACAELIT

Aure⁹ numer⁹ **KL** Cum germine floret Apꝛilis.
Apꝛilis habet dies.xxx. Luna.xxix.

	g	Kal.		
xi	A	iiij	No. Marie egyptiace nō ſig. nec mr. ixc.	iiij
	b	iij	No.	
xix	c	ꝑdie	No. Ambroſij epi cōfeſ. & doctoꝛ. duplex.	xij.
viij	d	Nonas.		j.
xvj	e	viij	Id.	
v	f	vij	Id.	
	g	vj	Id.	
xiij	A	v	Id.	xvij.
ij	b	iiij	Id.	vj.
	c	iij	Id. Leonis pape & cf. mēo. Sol in tauro.	
x	d	ꝑdie	Id.	xiiij.
	e	Idus.		iij.
xviij	f	xviij	Kal. Maij Tyburtij & valeria. mar. iij. lec.	
vij	g	xvij	Kal. Clauis rogationum.	xj.
	A	xvj	Kal.	
xv	b	xv	Kal.	xix.
iiij	c	xiiij	Kal. Ultimus terminus paſche.	viij.
	d	xiij	Kal.	
xij	e	xij	Kal.	
j	f	xj	Kal.	
	g	x	Kal.	
ix	A	ix	Kal. Geoꝛgij martyꝛis. ix. lec.	
	b	viij	Kal.	
xvij	c	vij	Kal. Marci euāg. dup. Letania maioꝛ/ ulti-(mū paſcha.	
vj	d	vj	Kal.	
	e	v	Kal.	
xiiij	f	iiij	Kal. Uitalis martyꝛis. iij. lec.	
iij	g	iij	Kal. Petri martyꝛis de oꝛdine p̄dica. ix. l.	
	A	ꝑdie	Kal. Eutropij epi & marty. ix. lec.	

Nox habet hoꝛas.x. Dies.xiiij.

Apꝛi. in ambroſij feſtis ouat atq; tyburti.
Et valer. ſanctiq; geoꝛ. marciq; vi. pe. trop.

Fronde viret Maius.

Aureꝰ numerꝰ	KL		Maius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
xi	b		Kal. Philippi & iacobi apoſtoloꝝ. duplex.
	c	vi	No.
xix	d	v	No. Inuētio. ſ. crucis. du. Alexandri cū ſo-
viii	e	iiii	No. (mar. mēo.
	f	iii	No. Dedica. eccle. bituricē. du. Alcuino dūi.
xvii	g	ꝑdie	No. Ioannis ante portā latinā. duplex.
vi	A		Nonas. Trāſlatio ſcti guillermi. Succētoris.
	b	viii	Id. Deſiderati epī & cōfeſſo. ix. lectio.
xiii	c	vii	Id. Tranſlatio ſancti nicolai. duplex.
ii	d	vi	Id. Gordiāi & epi. m̄. iii. l. Paladii epī. mē.
	e	v	Id. Mamerti epī & cf. ix. l. Maioli ab. mēo.
x	f	iiii	Id. Nerei/achi. & pācr. m̄r. iii. l. Sol i gemi.
	g	iii	Id.
xviii	A	ꝑdie	Id. Oct. ſ. guillermi. ix. lc. Pōtii mar. mēo.
vii	b		Idus.
	c	xvii	Kal. Iulii.
xv	d	xvi	Kal.
iiii	e	xv	Kal.
	f	xiiii	Kal.
xii	g	xiii	Kal. Auſtregiſilli epī & cōfeſſo. Duplex.
i	A	xii	Kal.
	b	xi	Kl. Aygulphi bituricē. archiepī. ix. l. de cōi.
ix	c	x	Kal.
	d	ix	Kal.
xvii	e	viii	Kal. Vrbani pape & mar. iii. l. Eſtas incipit.
vi	f	vii	Kal.
	g	vi	Kal. Oct. Auſtregiſilli. ix. lec.
xiiii	A	v	Kal. Germani epī & cōfeſſo. ix. lec.
iii	b	iiii	Kal.
	c	iii	Kal.
xi	d	ꝑdie	Kl. Feſtū miraculoꝝ. b. marie vlēſis. ix. l.

Nox habet horas. ix. Dies. xv.

Philip. crux ſaluat. ioan. & nicol. optima ponti.
Quam maius recolit ſimul: vrbanū ger. epiſ. vol.

Aure⁹ nūer⁹ **KL** Defalcat iunius herbas.
Iunius habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e		Kal. Nicomedis martyris. iij. lec.
xix	f	iiij	No. Marcellini & petri martyrum. iij. lec.
viij	g	iij	No.
xvj	A	ꝑdie	No.
v	b		Nonas
	c	viij	Id. Claudij epi. ix. lec Bonifi epi trã. mẽo.
xiij	d	vij	Id.
ij	e	vj	Id. Medardi epi & cõfeſ. iij. lec Syꝛle Egl.
	f	v	Id. Primi et feliciani martyrum. iij. lec.
x	g	iiij	Id.
	A	iij	Id. Barnabe apoſtoli duplex.
xviij	b	ꝑdie	Id. Baſili. cū ſo. m̄. iij. l. Sol. icã. Solſti. eſti.
vij	c	Idus	Antonij cõfeſ. de ordine minoꝝ. ix. lec.
	d	xviij	Kal. Iulij.
xv	e	xvij	Kal. Viti et modeſti martyrum. iij. lec.
iiij	f	xvj	Kal. Cirici & iulite mris et⁹ martyꝝ. ix. lec.
	g	xv	Kal. Gundulphi epi et cõfeſ. iij. lec.
xij	A	xiiij	Kal. Marci et marcellini martyrū. iij. lec.
j	b	xiij	Kal. Geruaſij et Prothaſij marty. iij. lec.
	c	xij	Kal. Genulphi epi et cõfeſſo. iij. lec.
ix	d	xj	Kal. Radulphi epi et cõfeſſo. iij. lec.
	e	x	Kal. Albani martyris. iij. lec
xvij	f	ix	Kal. Vigilia.
vj	g	viij	Kal. Natiui. ſancti ioānis bapti. Cantoris.
	A	vij	Kal. Iterij epi & cf. ix. l. Amãdi epi & cõ. mo.
xiiij	b	vj	Kal. Ioānis & pauli fratrū & marty. iij. lec.
iij	c	v	Kal.
	d	iiij	Kal. Leonis ſcdi pape et cfeſ. mẽo. Vigil.
xj	e	iij	Kal. Petri et pauli apłoꝝ duplex.
	f	ꝑdie	Kal. Cõme. ſ. pauli. ix. l. Marcialis. trãſla.

Nox habet horas. viij. Dies. xvj.

Nic. marcel. memorando. medardum. barnaba iungis.
Cir. quoq; geruaſi. baptiſt. ioan. indeq; pe. paul.

Aureꝰ nūerꝰ **KL** Julius vda caquit.

Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

xix	g	Kal.	Octa.ſ.ioan.dup̄. Theobaldi.trāſfer.
viij	A	vj	No. Viſita.b.ma.dup̄. Proceſ.ꝛ martiniā.
	b	v	No. Theobaldi cōf.ix.lec. (marty.mēo.
xvj	c	iiij	No. Trāſla.ſ.mrtini. ix.l. Lauriāi.trāſfer.
v	d	iij	No. Lauriani ep̄i et marty.ix.lec.
	e	p̄die	No.Oct.apl'oꝝ Petri et pauli.ix.lec.
xiij	f	Nonas.	Hic fit de ſcō marciale ep̄o ꝛ cōf.ix.lec.
ij	g	viij	Jd̄.Dulcar. Hyſto.de ſapientia.
	A	vij	Jd̄.Octa.viſitationis beate marie.ix.lc.
x	b	vj	Jd̄.Septem fratrum martyꝛum.iij.lec.
	c	v	Jd̄.Tranſlatio ſancti benedicti.iij.lec.
xviij	d	iiij	Jd̄.Menulphi epiſcopi et cōfeſ.iij.lec.
vij	e	iij	Jd̄. Stle apl'i.iij lec.Sol in leone.
	f	p̄die	Jd̄.Juſti confeſſoꝛis.iij.lec.
xv	g	Jdus	Liberatio hierl'z.iij l.du. Diuiſio apl'oꝝ
iiij	A	xvij	Kal.auguſti. Hyſtoꝛia de ſapientia.
	b	xvj	Kal.Alexij cōfeſ.iij.lec.Hyſto.de ſapiētia.
xij	c	xv	Kal. Hyſtoꝛia de ſapientia.
j	d	xiiij	Kal. Hyſtoꝛia de ſapientia.
	e	xiij	Kal.Margare.vg.ꝛ mr.ix.l.Hyſt.de ſapiē.
ix	f	xij	Kal.Praxedis vgi.iij lec.Hyſto.de ſapien.
	g	xj	Kal.Marie magda.du Menelei abba.mēo.
xvij	A	x	Kal.Apolinaris ep̄i ꝛ martyꝛis.iij.lec.
vj	b	ix	Kal.Criſtine vgi.ꝛ marty.duplex.
	c	viij	Kal.Jaco.apl'i.du.vj.l. Chꝛiſto.m.iij.meō.
xiiij	d	vij	Kal.Anne matris beate marie.ix.lec.
iij	e	vj	Kal.Septem doꝛmientium.iij.lec.
	f	v	Kal.Panthaleonis martyꝛis.duplex.
xj	g	iiij	Kal.Oct.mag.vj.l. Simpl.ꝛ feli.mrꝛ.iij.meō.
xix	A	iij	Kal.Marthe vg.vj l.du. Abdō ꝛ ſen.mrꝛ.iij.
	b	p̄die	Kal.Germani ep̄i ꝛ cōfeſſo.ix.lec. (meō.

Nox habet hoꝛas.ix.Dies.xv.

Jul.viſi.marti.tenet/pariter benedic.ſociata.
Cunꝗ mar.ac magdal.ſunt/Jac.anna pia.marth.ger.

Aureus numerus **KL** Meſſes auguſtus habebit.

Auguſtus habet dies.xxxj. Luna.xxx.

viij	c		Kal. Petri ad vincu. du. Septē macha.mr.
xvj	d	iiij	No. Stephani pape & mar. iij.lec. (mēo.
v	e	iij	No. Inuētio ſcti ſtepha. prothomar. Cãtoris
	f	pridie	No.
xiij	g	Nonas.	Dñici cõfeſ.ordi.fratrũ pdicatorũ. ix.l.
ij	A	viij	Id. Trãſfi.dñi. du.ñ. Feliciſſi.& agapi.mar.
	b	vij	Id. Sixti pape & mr. ix.l. (Sixti. crat.
x	c	vj	Id. Ciriaci cũ ſo.m. iij.l. Donati epi & m. me.
	d	v	Id. Octa.ſ.ſtepha. du.vj.l.& de vigi. iij.vit.
xviij	e	iiij	Id. Laurentij martyris duplex.
vij	f	iij	Id. Tyburtij martyris. iij.lec.
	g	pridie	Id.
xv	A	Idus.	Ipoliti mr. ix.l. Radegũ. trãſ. Sol i vgi.
iiij	b	xix	Kal. Septēb. Radegũ.regi. vj.lc.& de vigi.
	c	xviij	Kal. Aſſũp.b.ma.Cãto.(iij.vit. Euſebij. me
xij	d	xvij	Kal.
j	e	xvj	Kal. Octa.ſancti laurentij. ix.lec.
	f	xv	Kal. Agapiti martyris. memoria.
ix	g	xiiij	Kal. Magni martyris. memoria.
	A	xiij	Kal. Bernardi abbatis. ix.lec.
xvij	b	xij	Kal. Priuati epi & marty. ix.lec.
vj	c	xj	Kal. Oct.b.ma. du.vj.l. Thimo.& ſimpho.
	d	x	Kal. Ludouici epi & cf. (iij.med. Autũn'.
xiiij	e	ix	Kal. Bartholomei apoſ.duplex.
iij	f	viij	Kal. Ludoui.cf.reg.frã. ix.l.hyſtoria de Job
	g	vij	Kal. Hyſtoria de Job.
xj	A	vj	Kal. Trãſ.ſ.ſculp. iij.l. Ruffi.m. mē.hy.Job
xix.	b	v	Kal. Auguſt.epi.& c. du. Julia.& her. iij.me.
	c	iiij	Kal. Decolla.ſ.ioã.bap.du. Sabie mr. mēo.
viij	d	iij	Kl. Fiacrij c. vj.l. Felicis & adau. iij.me.iob.
	e	pridie	Kal. Hyſtoria de Job

Nox habet horas.x. Dies.xiiij.

Pe.ſte.ſteph.auguſto.ſunt dona.lauren.& ipol.
Sumptio virginea thimo.bar.ludo.iuncta ioanni.

Aureꝰ nũerꝰ	KL		Dat ſeptember vinũ. September habet dies.xxx. Luna.xxix.
xvj	f		Kal. Egidij abba. ix.l. Priſci m̃. mẽo. Lupi
v	g	iiij	No. Lupi epĩ ⁊ cõfeſſoris. ix.lc. (trãſl.
	A	iij	No.
xiij	b	p̃die	No. Marcelli mar. mẽoria. Hyſtoria de Job.
ij	c	Nonas.	Hyſtoria de iob.
	d	viij	Jd.
x	e	vij	Jd. Euurcij epiſcopi ⁊ confeſſoris. ix.lec.
	f	vj	Jd. Natiuitas btẽ marie ṽgi. Succentoris
xviij	g	v	Jd. Gorgonij martyris. memoria.
vij	A	iiij	Jd.
	b	iij	Jd. Prothi ⁊ iacincti martyrum. memoria.
xv	c	p̃die	Jd.
iiij	d	Jdus	Sol in libra. Equinoctiũ autumnale.
	e	xviij	Kal. oc. Exal. ſ. crux. dn. Corne. cyp̃. m̃. iij. me.
xij	f	xvij	Kal. Oc. b. marie. ix. l. Nicomedis mar. mẽo.
j	g	xvj	Kal. Eufemie ṽgi. ⁊ m̃. iij. l. Hyſtoria thobie
	A	xv	Kal. Hyſtoria thobie.
ix	b	xiiij	Kal. Hyſtoria thobie.
	c	xiij	Kal. Mariani ↄfeſ. iij. lec. Hyſtoria thobie.
xvij	d	xij	Kal. Vigilia. Hyſtoria thobie.
vj	e	xj	Kal. Matthei apoſtoli ⁊ euangeliſte duplex.
	f	x	Kal. Mauricij cũ ſo. eiꝰ. ix. l. Sil. trãſl. Hyſt.
xiiij	g	ix	Kal. Siluani confeſſoris ix.lec. (thobie.
iij	A	viij	Kal.
	b	vij	Kal.
xj	c	vj	Kal. Cypriani ⁊ iuſtine martyrũ. ix.lec.
xix	d	v	Kal. Coſme et damiani martyrum. ix.lec.
	e	iiij	Kal. Hyſtoria thobie.
viij	f	iij	Kal. Michaelis archangeli. Duplex.
	g	p̃die	Kal. Hieronimi pbr̃i ↄfeſ. ⁊ doctoris. Dupl.

Nox habet horas.xij. dies.xij.

Egidi ſeptember cũ nati. cõtinet ⁊ cru.
Poſt hec inſequitur mathe. Jungito cypria. mi. hie.

Aure⁹ nūer⁹ KL October ſeminat agros.

October habet dies.xxxj. Luna.xxx.

xvj	A	Kal.	Remigij epi. ix. l. Germani et vedaſti epiſ. (cū mco.
v	b	vj	No. Leodegarij epi et mr. iij. lec.
xiij	c	v	No.
ij	d	iiij	No. Frāciſci ꝯfeſſo. de ordine minoꝝ. ix. le.
	e	iij	No.
x	f	ꝑdie	No. Oc. ſ. mich. vj. l. dup. Appolinaris. iij. med.
	g	Nonas	Marci pa. et ꝯf. mecel. cū ſo. m. iij. l. hy. ma.
xviij	A	viij	Id. Fidis ꝟginis. ix. le. Hyſt. machabeoꝝ.
vij	b	vij	Id. Dyonyſij cū ſo. ſ. m. du. Hyſtoria macha.
	c	vj	Id. Hyſtoria machabeorum.
xv	d	v	Id. Hyſtoria machabeorum.
iiij	e	iiij	Id. Hyſtoria machabeorum.
	f	iij	Id. Geraldi cōf. iij. lec. hyſtoria machabeo.
xij	g	ꝑdie	Id. Calixti pa. et mar. iij. l. Sol in ſcorpiōe.
j	A	Idus	
	b	xvij	Kal. Novēbris Ambroſij epi et cōfeſ. duꝑ.
ix	c	xvj	Kal.
	d	xv	Kal. Luce evangeliſte. Duplex.
xvij	e	xiiij	Kal.
vj	f	xiij	Kal. Caprasij martyris. iij. lec.
	g	xij	Kal. Hyſtoria prophetarum.
xiiij	A	xj	Kal. Hyſtoria prophetarum.
iij	b	x	Kal. Hyſtoria prophetarum.
	c	ix	Kal. Hyſtoria prophetarum.
xj	d	viij	Kal. Criſpi. et criſ. m. iij. l. Dulcar. mē. hy. p.
xix	e	vij	Kl. Amādi epi et ꝯf. iij. l. Hyſto. ꝓphetarū.
	f	vj	Kal. Vigilia. Hyſtoria ꝓphetarū.
viij	g	v	Kl. Simonis et iude apoſtolorū. Duplex.
	A	iiij	Kal.
xvj	b	iij	Kal.
v	c	ꝑdie	Kal. Quintini martyris. iij. lec. Vigilia.

Nox habet horas.xiiij. Dies.x.

Remi. Leo. frāciſcus marci. dyo. viſq geral. ſunt.
Ambro. lucam poſt hec celebres cri. a. cum ſimōq et quin.

Aureꝰ nūerꝰ	KL		Morte nouēber atrox.
			Nouember habet dies. xxx. Luna. xxix.
	d		kal. Feſtum oīm ſanctorum Succentoris.
xiij	e	iiij	No. Cōme. defunctorum vt ī anniuerſario fol.
ij	f	iij	No. Marcelli epī ꝯ cõf. vi. l. Euſtachij mar.
	g	p̄die	No. Luſoris cõf. ij. lc. [cū ſocijs. iij. med.
x	A		Nonas.
	b	viij	Id. Leonardi confeſſoris.
xviij	c	vij	Id.
vij	d	vj	Id. Oct. oim ſctōꝝ. ix. l. Quatuor coro. mēo.
	e	v	Id. Trāſla. ſ. vrſini. ix. l. Theodori mr. mēo.
xv	f	iiij	Id.
iiij	g	iij	Id. Martini epī et confeſſoris. Duplex.
	A	p̄die	Id. Verani epiſcopi et confeſſoris. ix. lec.
xij	b	Idus	Bricij epī ꝯ cōfeſ. ix. lc. Sol in ſagittario.
j	c	xviij	Kal. Decembris.
	d	xvij	Kal.
ix	e	xvj	Kal.
	f	xv	Kl. Oc. ſ. mrti. vi. l. Aniani epī ꝯ cõf. iij. med.
xvij	g	xiiij	Kal. Trāſlatio ſancti ſtephani. mem.
vj	A	xiij	Kal. Iacobi heremite confeſſoris. iij. lec.
	b	xij	Kal. Mãderi abbatis. ix. lectiões. Duplex.
xiiij	c	xj	Kal.
iij	d	x	Kal Cecilie virginis et martyris. ix. lec.
	e	ix	Kl. Clemētꝭ pa. ꝯ mr. ix. lc. Hymns incipit.
xj	f	viij	Kal. Oc. ſ. ſteph. duꝑ. Griſogoni mar. mēo.
xix	g	vij	Kal. Catarine ṽginis et martyrū. Duplex.
	A	vj	Kal. Lini pape et martyris. memo.
viij	b	v	Kl. Oc. ſ. mārti. vj. lc. Euſitij cõf. iij. l. Agri-
	c	iiij	Kal. [cole & vital. mar. mēo. p̄mꝰ aduēcꝰ.
xvj	d	iij	Kal. Saturnini epī ꝯ mar. iij. lc. Vigilia.
v	e	p̄die	Kal. Andree apoſtoli. Succentoris.

Nox habet horas. xv. Dies. ix.

Sanct. me. mar. atq; leo. co. theo. marci. briciuſq;.
vis. ſteph. iungatur. ce. clemens. catarina. ſat. an.

Aure⁹ nūer⁹	KL		Bꝛumalis ſitq december.
			December habet dies.xxxi. Luna.xxx.
xiij	f		Kal. Eligij epi & confeſſoris ix.lec.
ij	g	iiij	No. Pꝛimus ambolismus.
	A	iij	No. Ultimus aduentus.
x	b	ꝑdie	No. Barbare ꝟgi. et mar. ix.lec. Tranſla. ſcti
	c	Nonas	(benedicti. mēoꝛia.
xviij	d	viij	Id. Nicolai epi et confeſſoris. Duplex.
vij	e	vij	Id. Octa. ſancti andꝛee. ix. lectiones
	f	vj	Id. Cōceptio btē marie ꝟginis. Succētoꝛis
xv	g	v	Id.
iiij	A	iiij	Id. Valerie virginis et marty. ix.lec.
	b	iij	Id. Damaſi pape. memoꝛia.
xij	c	ꝑdie	Id. Solſticiū hyemale. Sol in capꝛicoꝛno.
j	d	Idus.	Lucie virginis & marty. duplex.
	e	xix	Kal. Januarij.
ix	f	xviij	Kal. Octa. cōceptionis btē marie. ix.lec.
	g	xvij	Kal.
xvij	A	xvj	Kal. Lazari epi & martyris. memoꝛia.
vj	b	xv	Kal.
	c	xiiij	Kal.
xiiij	d	xiij	Kal.
iij	e	xij	Kal. Thome apoſtoli. Duplex.
	f	xj	Kal.
xi	g	x	Kal.
xix	A	ix	Kal. Vigilia.
	b	viij	Kal. Natiuitatis domini. Cantoꝛis.
viij	c	vij	Kal. Stephani pꝛothomartyris. Cantoꝛis.
	d	vj	Kal. Joannis apli et euangeliſte duplex.
xvj	e	v	Kal. Sanctoꝝ innocentiū duplex.
v	f	iiij	Kal. Vꝛſini epi. & confeſſoris duplex.
	g	iij	Kal. Thome epi et mar. Duplex.
xiij	A	ꝑdie	Kal. Silueſtri pape & confeſſoris duplex.
			Nox habet horas.xvj. dies.viij.

Eli. de. barba. nicol. concep. valerq;. lucia.
Sit lazar. inde thomas colo nat. ſteph. io. vz. et ſil.

Aure⁹ nūer⁹ KL Februarius pro anno Biſſextili.

Februari⁹ biſſextilis hʒ dies. xxix. lūa. xxx.

	d	Kl.	Ignatij ep̄i ꝛ mr. iij. l. Carterij ꝛ. m̄o. Brigide
xi	e	iiij	No. Purificatio bt̄e marie. Succēto (ſb̄g. ſi.
	f	iij	No. Blaſij ep̄i ꝛ martyris. ix. lec.
xix	g	p̄die.	No.
viij	A		Nonas.
	b	viij	Id.
xvj	c	vij	Id.
v	d	vj	Id.
	e	v	Id. Oc. puri. bt̄e marie. ix. l. Sol in piſcib⁹.
xiij	f	iiij	Id. Scolaſtice ſb̄g. iij. lc. zotici ꝛ ſocioꝝ ei⁹
ij	g	iij	Id. (marty. m̄eo.
	A	p̄die.	Id.
x	b		Idus.
	c	xvj	Kal. Martij. Valentini martyris iij. lec.
xviij	d	xv	Kal. Cathedra ſiue ordinatio. ſ. auſtregiſilli
vij	e	xiiij	Kal. Juliane virginis ꝛ marty. iij. lc. (iij lc.
	f	xiij	Kal.
xv	g	xij	Kal.
iiij	A	xj	Kal.
	b	x	Kal.
xij	c	ix	Kal.
i	d	viij	Kal. Cathedra. ſ. petri. dup̄. Ver oritur. vlti
	e	vij	Kal. (ma. lxx.
ix.	A	vj	Kl. Dies intercalaris. Id ē biſſextilē. Finis ān
	A	vj	Kal. Mathie ap. du. Initiū anni. (concurreñ.
xvij	g	v	Kal. Guinefortz abba. m̄eo. (concurreñ.
vj	A	iiij	Kal.
	b	iij	Kal.
xiiij	c	p̄die.	Kal.

Nox habet horas. xiiij. dies. x.

Bri. pur. blaſus. agat. febzuo. ſcolaſtica valent.
Juli. conſtigaſq. petrum. viſs. math. venit inde.

¶ Annus. xij. menſes habet. ebdom adas. lij ꝛ diem vnum. Et dies. ccc. lxv. Et. vj. horas. Biſſextilis ſo annus dies habet. ccclxvj.

¶ Nota qualiť ſacerdos obligat horas canonicas quolibet die perſoluere.

Sciat om̄is ſacerdos aut in ſacris exiſtẽs vel beneficiatus ſe obligatuꝫ eſſe ad horas canonicas dicendas / tam de die q̄ꝫ de beata virgine maria. Nec debet celebrare quiſq̄ꝫ ſacerdos donec dixerit matutinas ⁊ primam / tam de die q̄ꝫ de beata virgine ſingulis diebus ſecundũ ſacrum conſiliũ Claromonteñ. Etiã ſi commode fieri poſſit abſq̃ tamẽ obligatione dicat tertiam tam de die q̄ꝫ de beata maria virgine. Nec p̄ter mittenda eſt oratio dñica: ſcilꝫ Pater noſter in principio ⁊ in fine horarũ canonicarũ dicẽda. Et precipue poſt matu. ⁊ veſperas: vt patet de cõſecra. diſtinct. v. cap. Id ſemper.

¶ Iſti verſus docent finire collectas et orationes.

¶ Per dominum dicas: patrem ſi preſbyter ores.
Si chriſtum memores: per eundem dicere debes.
Si loqueris chriſto: q̃ viuis ſcire memento.
Qui tecũ ſi ſic collecte finis in ipſo.
Si memores flamẽ: eiuſdẽ dic prope finem.
Exorciſta tamẽ dicat pro fine per ignem.

¶ Proprietates ſiue officia campane.

¶ Laudo deum verũ: plebẽ voco: congrego clerum.
Defunctos ploro: fulmina fugo: feſta decoro.
Vox mea cũctorum: terror eſt demoniorum.
Sepe ſono miſſas: et cũctas temporis horas.

¶ Dñs ieſus dicit.

¶ Ut volo: ſi ſeruis: non q̄d volo ſed dabo quod vis.
Ut vis, ſi ſeruis: id q̄d volo non dabo quod vis.
Tractim deuote reuerenter tu michi ſeruis.

¶ Domin⁹ Jeſus Chriſt⁹ nos orare p̄cipiēs ait. Cum oratis dicite.

Pater noſter qui es in celis / ſanctificetur nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat uoluntas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Panē noſtrū quotidianū da nobis hodie. Et dimitte nob[is] debita noſtra / ſicut ⁊ nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationē. Sed libera nos a malo. Amen.

Aduertēdū q̄ p̄dicta oratio dñica. dʒ ſemper ante initiū horarū canonicarū: ⁊ in fine ſimiliter. Ingreſſus angelus ad virginem dixit.

Aue maria gratia plena dñs tecū. Benedicta tu in mulieribus. ¶ Elizabeth. Et benedict⁹ fructus uētris tui ieſus. ¶ Eccl'ia. Sācta maria mater dei ora p nobis pc̄ōribus. Amen.

¶ Hec eſt fides catholica: quā q̄ crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. Mat. vl.

Credo in deum patrem oipotētem creatorem celi ⁊ terre. Et in ieſū xp̄m filiū ei⁹ unicū dñm noſtrū. Qui cōceptus eſt de ſpiritu ſācto nat⁹ ex maria virgine. Paſſ⁹ ſub pōcio pilato: crucifix⁹ mortu⁹ ⁊ ſepult⁹. Deſcendit ad iferna: tertia die reſurrexit a mortuis. Aſcēdit ad celos: ſedet ad dexteram dei patris omnipotentis. Inde venturus eſt iudicare viuos et mortuos. Credo in ſpm̄ ſanctū. Sanctā eccleſiā catholicā: ſctōꝝ cōmunionē. Remiſſionē peccatoꝝ. Carnis reſurrectionem. Et vitā eternā. Amē.

¶ Dicitur aūt p̄fatū ſymbolū apoſtolicū in principio diei ⁊ in fine / ſcʒ in prima ⁊ in cōpletoriis. ¶ Sequitur cōfeſſio gñalis ⁊ abſolutio: q̄ fit ⁊ dicitur quotidie in proſtrationib⁹ p̄me ⁊ cōpletorii ſi ſint plures. Sacer. dicat.

Confiteor deo oipotenti ⁊ beate marie virgini ⁊ oibus ſanctis me grauiter peccaſſe. Supbia / odio / concupiſcētia in deū ⁊ p̄ximū.

Percutiat ter pec⁹ dicēdo. Mea culpa. j. mea culpa. j. mea maxima culpa. j. Ideo vos fr̄es orate p me vt ipſe pius miſereatur mei deus.

¶ Dicant ceteri.

Miſereatur tui oīps de⁹ / et dimittat tibi omnia pctā tua et pducat te Jeſus xp̄s fili⁹ dei ad vitā eternā.

¶ Reſpōdeat ſacerdos. Amen.

¶ Dicāt ceteri ſingulatim.

Confiteor deo oipotēti / ⁊ beate marie virgini / et oibus ſctis et tibi pater.

me grauiter peccaſſe in deū ⁊ primū meū: ſupbia/odio/ ↄcupiſcētia/⁊ alijs innumeris modis. Percutiant cetera pectus dicētes. Mea culpa ⁊c. j. Mea culpa. j. Mea maxima culpa. j. Ideo precor beatiſſimā ꝟginem mariam: et oēs ſctōs ⁊ ſctās dei ⁊ te pater vt oretis pro me pctōre ad dominum deū noſtrum: vt ipſe miſereatur mei. Reſpondeat ſacerdos. Amē. fratres. Deinde dicat.

Sequitur abſolutio generalis.

Miſereatur veſtri omnipotens deus ⁊ dimittat vobis omnia peccata veſtra: ⁊ perducat vos ieſus chriſtus filius dei ad vitā eternam. Reſpondeant ceteri. Amen. Deinde dicat ſacerdos.

Indulgentiā abſolutionem ⁊ remiſſionē oium peccatoꝝ veſtrorum tribuat vobis omnipotēs pater pius ⁊ miſericors dominus. Reſpondeant ceteri. Amen. Deinde dicat ſacerdos.

Et gratia ſancti ſpūs mundet vos a delictis omnibus. Reſpondeant ceteri Amen.

Sequitur forma abſolutionis in ↄfeſſiōe particulari et ſecreta. Premiſſa itaq abſolutione ḡnali vt ſupra iniungat ſacerdos confeſſo penitentiā ſalutarem ſcḋm diſcretionē ſuam deinde dicat.

Abſolutionis forma.

In fide et verbo domini noſtri ieſu chriſti dicentis/quorum remiſeritis peccata remittuntur eis. Fili vel filia remittūtur tibi peccata tua. Et ego auctoritate dei omipotētis abſoluo te a peccatis tuis. In nomine patris ✠ ⁊ filij: ⁊ ſpūſcti. amē. Vade ⁊ noli amplius peccare.

Poſteaq̄ reconſiliatus fueris deo ⁊ fratri: abſolutuſq a pctis tuis: ⁊ pniam egeris.

O beate pater ſacerdos: officium dñi dei tui diligēter ac mature abſoluas ⁊ pficias atq hāc beati bernardi ſententiam alta mēte reponas.

Forma abſolutionis in foro penitentiali.

Poſtq̄ penitens confeſſus fuerit ſacerdoti habēti iuriſdictionem ⁊ poteſtatē abſoluendi dicat ſacerdos confeſſor has orātiunculas.

Miſereatur tui ⁊c. Indulgētiā ⁊c. Abſolutionē. ⁊c. Et poſtea iniūgat penitēti pniā ſalutarē ſcḋm diſcretionem ſuam quo facto dicat.

Dominus noſter Jeſus chriſtus qui eſt ſummus pōtifex per ſuam piiſſimam miſericordiam te abſoluat. Et auctoritate qua fungor. Ego abſoluo te a peccatis tuis in nomine patris ⁊ filij: ⁊ ſpiritusſancti. Amen. Si penitens fuerit excommunicatus a iure vel ab homine ⁊ ſacerdos habeat poteſtatem eum

abſoluendi dicat.

Authoritate qua fungor. Ego abſoluo te a ſententia excommunicationis et a peccatis tuis in nomine patris ec. vt ſupra nec intromiſcere debet ſacerdos in huiuſmodi abſolutione alia verba ſuperflua que dicuntur a quibuſdam inuitis et illiteratis ſic dicentibus:

Ego abſoluo te ab omnibus peccatis contritis confeſſis oblitis et a circunſtantiis eorum reſtituendo te ſacramentis eccleſie et alia huiuſmodi quequidem verba predicte abſolutioni addita periculoſa ſunt idcirco potius ſunt euitanda quam dicenda.

¶ Bernardus.

Fratres mei immolantes deo hoſtiam laudis fungamur vbis ſenſum: ſenſui affectum affectui exultationem: exultationi maturitatem maturitati humilitatem humilitati libertatem. Ex qua libertate par iubilatio et gaudium in domino ſemper

¶ Notamen.

Animaduertendum in primis eſt: quod ſeptem ſunt canonice hore verumtamen octo as id eſt octonarius glorioſe reſurrectionis octauam addidit horam vt ſcilicet vnoquoque ternario vigintiquatuor horarum diei naturalis ad honorem ſanctiſſime trinitatis vna deo perſoluatur gratiarum actio laus et iubilatio. Ita vt canonice hore ſanctum ſint omnes octo ſcilicet Matutine/Laudes/Prima/Tertia/Sexta/Nona/Veſpere/et Completorium. ¶ Poſt ſonitum campanarum: ¶ Silentium.

¶ Premiſſo ſalutifere crucis ✠ ſignaculo: In nomine domini noſtri ieſu chriſti: ſic quotidie incipiuntur matutine.

Domine labia mea aperies. Et os meum annunciabit laudem tuam. Deus in adiutorium. Domine ad adiuuandum. Gloria patri. Sicut erat ec. Alla. Loco cuius a ſeptuageſima vſque ad paſcha dicitur pro iubilo. Laus tibi domine rex eterne glorie.

¶ Sequitur inuitatorium. ✠ primo dnica. j. aduentus. Ecce venit rex ec. quod quidem inuitatorium ec. oia inuitatoria habes et inuenies notata locis ſuis per totum corpus breuiarii.

¶ Et no. quod inuenitur poſtquam ſemel dictum fuerit reſumitur iterum totum añ pſal. Venite. Deinde poſt primum vſum. ñ. Venite. dicitur totum ſemel. Sed poſt ſcdm verſum non dicitur niſi ſecunda pars ipſius inuitatorii et ſic alternatim ſecundum vſus ipſius pſ. Venite. niſi eſſet feſtum cãtoris vel ſuccẽtoris vt habes in regulis poſt letaniam.

Sequitur pſ. xciiii. ex trāſlatiōe romana: que dicitur quotidie cum inuitatorio in principio matutinarum.

Venite exultemus dño iubilemus deo ſalutari noſtro preoccupemus faciem eius in confeſſione/ et in pſalmis iubilemus ei.

Quoniā deus magnus dñs/ et rex magnus ſup oēs deos: qm̄ non repellet dñs plebē ſuā quia in manu eius ſunt omnes fines terre/ ⁊ altitudines montiū ipſe cōſpicit.

Quoniā ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit illud/ ⁊ aridam fundauerunt manus eius: venite adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ an̄ deū ploremus corā dño q̄ fecit nos: quia ipſe eſt dñs deus noſter/ nos autem populus eius ⁊ oues paſcue eius.

Hodie ſi vocem eius audieritis/ nolite obdurare corda veſtra/ ſicut in exacerbatione ſcd̄m diē tētationis in deſerto/ vbi tētauerūt me patres veſtri: probauerunt ⁊ viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic/ ⁊ dixi ſemper hi errāt corde ipſi vero non cognouerunt vias meas/ quibus iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiem meam.

Gloria patri ⁊ filio: et ſpiritui ſancto.

Sicut erat in principio et nunc et ſemper ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen.

Poſt hec ſequitur hymn⁹ matutinalis poni precitur locis proprijs per totū breuiarium. Et primo.

Iſte ſequēs hy⁹ dr̄ ad matuti. diebus dn̄icis poſt inuitato. quādo fit de dn̄ica a Dn̄e ne in ira. vſq ad dominicam in lx. Et a Vidi dn̄m vſq ad aduentum. Hymn⁹.

Primo dierum oim/ quo mūdus extat cōditus: vel quo reſurgens cōditor/ nos morte victa liberet.

Pulſis procul torporibus/ ſurgamus omnes ocyus: et nocte queram⁹ pium/ ſicut prophetam nouimus.

Noſtras preces vt audiat/ ſuamq dextram porrigat: et expiatos ſordib⁹/ reddat polorum ſedibus.

Vt quiq ſacratiſſimo/ hui⁹ diei tpe: horis quietis pſallimus/ donis beatis mūeret.

Iam nunc paterna claritas/ te poſtulamus affatim: abſit libido ſordidans/ omniſq actus noxius.

Ne feda ſit vel lubrica/ cōpago noſtri corporis: p quā auerni ignibus/ ipſi crememur acrius.

Ob hoc redēptor q̄s/ vt probra noſtra diluas: vite perēnis commoda/ nobis benigne conferas.

Quo carnis actu exules/ effecti ipſi celibes: vt preſtolamur cernui/ melos cana-

mus glorie.
Nec prĩ ſit gl'ia/ eiuſq3 ſoli filio: cũ ſpiritu paracleto/ et nũc & imperpetuum. Amen.
Sequens hy⁹ dr ad matut. diebus dñicis qñ ſit de d. a de⁹ oim uſq3 ad Vidi dñm. Et in ferijs per totũ annũ extra aduentũ et .xl. et tempus paſchale. Hymnus.

Nocte ſurgentes vigilemus omnes/ ſemper in pſalmis meditemur: atq3 viribus totis dño canamus/ dulciter hymnos.
Ut pio regi pariter canentes cum ſuis ſanctis mereamur aulã: ingredi celi ſimul et beatam/ ducere vitam.
Preſtet hoc nob3 deitas beata/ patris ac nati pariterq3 ſctĩ: ſpũs cui⁹ reboat in omĩ/ gl'ia mũdo. Amẽ. Quatuor ſi ſeqũ. ver. Btũs vir. Quare fremuerũt gẽtes. Dñe quid multi. & Dñe ne. dicuntur ſimul et ſucceſſiue ſub vno. Gloria prĩ. cũ vna de ãis ſequenti. quotiens ſit de dñica per totũ tẽp⁹ ſupradictũ.
¶ In primo nocturno Aña. Miſſus eſt. ãn. Seruite. ãn. Pro Adel.

Incipit ordo pſalterii ſcdm ritũ inſignis eccleſie Bituricenſis.

¶ Dominicis diebus ad matutinas. Pſalmus primus.

Beat⁹ vir q̃ nõ abijt in cõſilio impiorum/ et in via peccatorũ nõ ſtetit: et in cathedra peſtilentie non ſedit.
Sed in lege domini voluntas eius: et in lege ei⁹ meditabitur die ac nocte.
Et erit tanq̃ lignũ qd plãtatũ eſt ſec⁹ decurſus aquarũ: qd fructũ ſuũ dabit i tpe ſuo
Et foliũ eius nõ defluet: et oia q̃cũq3 faciet pſperabũtur.
Nõ ſic impij nõ ſic: ſ3 tanq̃ puluis quem proijcit ventus a facie terre.
Ideo non reſurgunt impij in iudicio: neq3 peccatores in concilio iuſtorum.
Qm̃ nouit dñs viã iuſtorũ. & iter impiorũ peribit.

Quare fremuerũt gentes: & populi meditati ſunt inania.
Aſtiterũt reges terre & principes cõuenerunt in vnum: aduerſus dominũ/ & aduerſus chriſtum eius.
Dirũpam⁹ vincula eorũ/ et pijciam⁹ a nob3 iugũ ipſorũ.
Qui habitat in celis irridebit eos: et dominus ſubſannabit eos.
Tũc loquetur ad eos in ira

ſua ⁊ in furore ſuo cõturba-
bit eos.
Ego aũt cõſtitutus ſum rex
ab eo ſup ſion montẽ ſanctũ
eius:p̄dicans preceptũ ei⁹.
Dñs dixit ad me fili⁹ meus
es tu:ego hodie genui te.
Poſtula a me et dabo tibi
gẽtes hereditatẽ tuã:⁊ poſ-
ſeſſionẽ tuã terminos terre
Reges eos i virga ferrea:et
tanq̃ vas figuli cõfriges eos.
Et nunc reges intelligite:
erudimini q̄ iudicatis terrã
Seruite domino in timore/
et exultate ei cum tremore.
Apprehendite diſciplinam
nequando iraſcatur dñs/et
pereatis de via iuſta.
Cũ exarſerit i breui ira ei⁹:
beati oẽs qui cõfidunt in eo.
Gl'ia pri. Sicut. Ps. iii.
Domine q̄d multiplicati
ſunt qui tribulant me:
multi inſurgũt aduerſũ me
Multi dicũt anime mee/non
eſt ſalus ipſi in deo eius.
Tu autẽ dñe ſuſceptor me⁹
es : gloria mea et exaltans
caput meum.
Uoce mea ad dñʒ clamaui/
⁊ exaudiuit me de mõte ſan
cto ſuo.
Ego dormiui et ſoporatus
ſum ⁊ exurrexi:q2 dñs ſuſce
pit me.
Non timebo milia ppli cir-
cundãtis me/exurge dñe ſal
uum me fac deus meus.
Quoniã tu percuſſiſti oẽs
aduerſantes michi ſine cau
ſa/dentes pctõrũ contriuiſti.
Dñi eſt ſalus/et ſup pplm
tuũ bñdictio tua. ¶ In hac
pi. vez. Cũ inuoca. et Uerba
mea. nõ dicit᷑ de die. Ps. iiij.
Cum inuocarẽ exaudi-
uit me de⁹ iuſticie mee:
i tribulatiõe dilataſti michi
Miſerere mei/et exaudi ora
tionem meam.
Filij hoim vſq̃quo graui
corde/vt q̄d diligitis vani-
tatẽ ⁊ queritis mẽdacium?
Et ſcitote qm̄ mirificauit do
min⁹ ſctm̃ ſuũ/dñs exaudiet
me cum clamauero ad eum.
Iraſcimini ⁊ nolite pecca-
re :q̄ dicitis in cordibus ve-
ſtris/⁊ in cubilibus veſtris
compungimini.
Sacrificate ſacrificiũ iuſti-
cie ⁊ ſperate in dño/multi di
cunt q̄s oſtẽdit nobis bona?
Signatũ eſt ſup nos lumen
vult⁹ tui dñe/dediſti letitiã
in corde meo.
A fructu frumẽti vini et o-
lei ſui/multiplicati ſunt.
In pace in idipſum/dormiã
et requieſcam.
Qm̃ tu dñe ſingulariter in
ſpe/cõſtituiſti me. Ps. v.
Uerba mea aurib⁹ perci
pe dñe/itellige clamorẽ meũ
Intẽde voci orationis mee/
rex meus ⁊ deus meus.
Quoniam ad te orabo dñe/
mane exaudies vocem meã.
Mane aſtabo tibi ⁊ videbo/
quoniam non deus volens
iniquitatem tu es.

Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniuſti ante oculos tuos.
Odiſti oēs qui operantur iniquitatem: perdes oēs qui loquuntur mendacium.
Uirū ſanguinū ⁊ doloſum abominabitur domin⁹: ego autem in multitudine miſericordie tue.
Introibo in domū tuā: adorabo ad templū ſanctū tuū in timore tuo.
Domine deduc me i iuſticia tua ꝑpter iimicos meos: dirige in ꝯſpectu tuo viā meā.
Qm̄ non eſt in ore eoꝝ veritas: cor eorum vanum eſt.
Sepulchꝛū patens eſt guttur eoꝝ linguis ſuis doloſe agebant: iudica illos deus.
Decidāt a cogitationibus ſuis ſcḋm multitudinē impietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritauerunt te domine.
Et letentur oēs q̄ ſperant in te: ineternū exultabunt ⁊ habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te oēs qui diligunt nomē tuū: quoniam tu benedices iuſto.
Dn̄e vt ſcuto/bone volūtatis tue: coronaſti nos. Ps. vj
Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmus ſum: ſana me dn̄e/ qm̄ conturbata ſunt oſſa mea.
Et aīa mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſq;quo?
Conuertere dn̄e ⁊ eripe aiaꝫ meā: ſaluū me fac ꝑpter miſericordiam tuam.
Qm̄ non eſt in morte q̄ memor ſit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo lauabo ꝑ ſingulas noctes lectum meā: lachꝛymis meis ſtratum meum rigabo.
Turbat⁹ eſt a furore ocul⁹ meus: inueteraui inter oēs inimicos meos.
Diſcedite a me oēs qui operamini iniq̄tatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocem fletus mei.
Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam ſuſcepit.
Erubeſcant ⁊ conturbētur vehementer omnes inimici mei: conuertantur ⁊ erubeſcant valde velociter.
Gloria. In aduentu aā. Miſſus eſt gabꝛiel archangelus ab arce patris: ad mariam virginem glorioſam deſponſatam ioſeph. a. Domine ne in ira. vſq; ad paſcha. Et a. Uidi dominum. vſq; ad aduentum an. Seruite domino in timore. a. Deus omnium. vſq; ad Uidi dominū. an. Pro fidei merit⁊ vocitaꝛ iure btūs/ legē q̄ dn̄i meditaꝛ nocte dieq;. Iſti quatuor pſ. ſequentes dicuntur etiā ſucceſſiue ſub vno Gloria patri. in fine: ⁊ vna de āīs ſequen. ān. Uenit q̄dam. ān. Dn̄e de⁹. ān. Juſte de⁹. ꝑ. vij.

Domine deus me⁹ in te ſperaui: ſaluū me fac ex omnibus perſequentib⁹ me/ et libera me.
Nequā9 rapiat vt leo animā meā: dū nō eſt qui redimat/ neqꝫ qui ſaluū faciat.
Dn̄e de⁹ meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniq̄tas i manib⁹ meis.
Si reddidi retribuētibus michi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis.
Perſequatur inimicus animā meam et cōprehēdat/ et conculcet in terra vitā meam: et gloriam meam in puluerem deducat.
Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum.
Et exurge dn̄e de⁹ meus in p̄cepto qd̄ mādaſti: et ſynagoga pplor̄ circūdabit te.
Et ꝓpter hāc in altū regredere: dn̄s iudicat populos.
Iudica me dn̄e ſcd̄m iuſticiā meā: et ſcd̄m innocētiam meam ſuper me.
Conſumetur nequitia peccatorum et diriges iuſtū: ſcrutans corda et renes deus.
Iuſtū adiutoriū meū a dn̄o q̄ ſaluos facit rectos corde.
Deus iudex iuſt⁹ fortis et patiens: nunquid iraſcitur per ſingulos dies?
Niſi cōuerſi fueritis gladiū ſuū vibrauit: arcū ſuū tetendit et parauit illum.
Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardētib⁹ effecit
Ecce parturiit iniuſticiā/ concepit dolorē: et peperit iniq̄tatē.
Lacū aperuit et effodit eū: et incidit in foueā quā fecit.
Conuertetur dolor ei⁹ in caput ei⁹: et in verticē ipſius iniquitas eius deſcendet.
Confitebor dn̄o ſcd̄m iuſticiam ei⁹: et pſallam nomini domini altiſſimi. Ps. viii.

Domine domin⁹ noſter: q̄ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra.
Qm̄ eleuata eſt magnificētia tua: ſuper celos.
Ex ore infantiū et lactentiū perfeciſti laudē propter inimicos tuos: vt deſtruas inimicum et vltorem.
Qm̄ videbo celos tuos opa digitorum tuorum: lunam et ſtellas que tu fundaſti.
Quid eſt hō q̄ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs qm̄ viſitas eū.
Minuiſti eū paulomin⁹ ab angelis gloria et honore coronaſti eū: et cōſtituiſti eum ſuꝑ opera manuum tuarū.
Omnia ſubieciſti ſub pedib⁹ eius oues et boues vniuerſas: inſuper et pecora cāpi.
Volucres celi et piſces maris: qui perambulant ſemitas maris.
Domine dominus noſter: q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. Ps. ix.

Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
Letabor et exultabo in te:

pſallã nomini tuo altiſſime.
In cõuertendo inimicum meũ retrorſum: infirmabũtur et peribunt a facie tua.
Qm̃ feciſti iudiciũ meum & cauſaʒ meã: ſediſti ſup thꝛonum qui iudicas iuſtitiam.
Increpaſti gẽtes & periit impius / nomẽ eoꝝ deleſti in eternũ: & in ſeculũ ſeculi.
Inimici defecerũt framee in finem: & ciuitates eorum deſtruxiſti.
Periit meõria eoꝝ cũ ſonitu: & dñs in eternũ pmanet.
Parauit in iudicio thronũ ſuum / & ipſe iudicabit orbẽ terre in equitate: iudicabit populos in iuſtitia.
Et factus eſt dñs refugiũ paupi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.
Et ſperẽt in te q̃ nouerunt no'n nomen tuum: qm̃ non dereliquiſti querentes te dñe.
Pſallite dño qui habitat in ſion: annunciate inter gentes ſtudia eius.
Qm̃ requirẽs ſanguinẽ eorũ recordatꝰ eſt: nõ eſt oblitus clamorem pauperum.
Miſerere mei dñe: vide hũilitatẽ meã de inimicis meis
Qui exaltas me de portis mortis / vt ãnũciẽ oẽs laudatiões tuas: i portis filie ſyõ.
Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſunt gentes in interitu quem fecerunt.
In laqueo iſto quẽ abſcõde runt: cõprehẽſus eſt pes eoꝝ.
Cognoſcetur dñs iudicia faciẽs: in opibꝰ manuũ ſuarũ cõprehẽſus eſt peccator.
Cõuertãt pctõres i infernũ: oẽs gẽtes q̃ obliuiſcũt deũ.
Qm̃ nõ in finẽ obliuio erit pauperis: patiẽtia pauperũ non peribit in finem.
Exurge dñe nõ cõfortet hõ: iudicẽt gẽtes i cõſpectu tuo.
Conſtitue dñe legiſlatorẽ ſuper eos: vt ſciant gentes quoniam homines ſunt.
Ut quid dñe receſſiſti longe: deſpicis in opportunitatibus in tribulatione?
Dum ſupbit impiꝰ incẽditur pauper: cõprehendũtur in cõſilijs quibus cogitant.
Qm̃ laudatur pctõr in deſiderijs anime ſue: et iniquꝰ benedicitur.
Exacerbauit dñʒ pctõr: ſcdʒ multitudinẽ ire ſue nõ q̃ret.
Nõ eſt deꝰ i cõſpectu eiꝰ: inq̃nate ſũt vie illius in oi tpe
Auferũtur iudicia tua a facie eiꝰ: omniũ inimicoꝝ ſuorum dominabitur.
Dixit em̃ in corde ſuo: non mouebor a generatione in generationem ſine malo.
Cuius maledictiõe os plenũ eſt & amaritudine & dolo: ſub ligua eiꝰ labor & dolor.
Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis: vt interficiat innocentem.
Oculi eius in pauperẽ reſpiciũt: inſidiatur in abſcõdito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiatur vt rapiat pau=perem: rapere pauperē dū attrahit eum.
In laqueo ſuo humiliabit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet cū dominatus fuerit pauperꝝ.
Dixit eni in corde ſuo oblitus eſt deus: auertit faciem ſuam ne videat in finem.
Exurge dn̄e deus meus/ et exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperum.
Propter quid irritauit impius deū: dixit enim in corde ſuo non requiret.
Vides quoniam tu laborē ⁊ dolorem ↄſideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor.
Contere brachium pctōris ⁊ maligni: queretur peccatū illius ⁊ non inuenietur.
Dominꝰ regnabit in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi: peribitis gentes de terra illius.
Deſideriū pauperū exaudiuit dn̄s: preparationē cordis eoꝝ audiuit auris tua.
Iudicare pupillo ⁊ humili: vt nō apponat vltra magnificare ſe homo ſuper terram. Gloria patri. ps. x.

In domino confido: quomodo dicitis anime mee tranſmigra in mōtem ſicut paſſer?
Qm̄ ecce pctōres intenderūt arcū/ parauerunt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittēt i obſcuro rectos corde.
Quoniam quem perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit?
Dominꝰ in templo ſancto ſuo: dn̄s in celo ſedes eius.
Oculi eiꝰ in pauperem reſpiciunt: palpebre eiꝰ interrogant filios hominum.
Dn̄s interrogat iuſtum ⁊ impium: qui autem diligit iniquitatē/ odit animā ſuā.
Pluet ſuper peccatores laqueos: ignis ſulphur ⁊ ſpiritus procellarum pars calicis eorum.
Qm̄ iuſtus dn̄s ⁊ iuſtitias dilexit: equitatē vidit vultus eiꝰ. Gloria. In aduē. ā. Venit quidā paranymphꝰ gabriel archangelus veſte choruſcās/ ⁊ expaueſcit virgo de lumine. ā. Domine ne in ira. vſq ad paſcha. Et a Vidi dn̄m vſq ad aduē. ān. Domine deꝰ meus in te ſperaui. ā Deꝰ omniū. vſq ad Vidi dn̄m. ān. Iuſte deus iudex fortꝫ patiēſq benignꝰ/ in te ſperantes muni miſerēdo fideles. Iſti quatuor pſ immediate ſeqūtes dicūtur ſucceſſiue ſub vno Gl'ia pa. ⁊ in fine vna de āīs requeñ. per totū tp̄s ſupradictū. ā. Aue maria. aña Exurge. ān. Surge. Pſalmus. xi.

Saluum me fac dn̄e qm̄ defecit ſanctus: qm̄ diminute ſunt veritates a filiis hominum.
Vana locuti ſunt vnuſqſq

ad proximum ſuum / labia doloſa in corde / et corde locuti ſunt.

Diſperdat domin⁹ vniuerſa labia doloſa / et linguam magniloquam.

Qui dixerũt linguã noſtrã magnificabimus / labia nr̃a a nobiſ ſunt / q̃s nr̃ dñs eſt?

Propter miſeriã inopum et gemitum pauperũ / nunc exurgam / dicit dominus.

Ponã in ſalutari / fiducialiter agam in eo.

Eloquia domini eloquia caſta / argẽtum igne examinatum probatũ terre / purgatum ſeptuplum.

Tu domine ſeruabis nos / ⁊ cuſtodies nos / a generatione hac in eternum.

In circuitu impij ambulãt ſcd̃m altitudinẽ tuã multiplicaſti filios hoim. Ps. xij.

Uſq̃quo dñe obliuiſceris me in finẽ / uſq̃quo auertis faciem tuam a me.

Quãdiu ponam conſilia in anima mea / dolorem in corde meo per diem.

Uſq̃quo exaltabitur inimicus meus ſup me / reſpice / et exaudi me dñe deus me⁹.

Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte / ne quãdo dicat inimicus meus preualui aduerſus eum.

Qui tribulant me exultabunt ſi motus fuero / ego autem in mia tua ſperaui.

Exultabit cor meũ in ſalutari tuo / cantabo dño q̃ bona tribuit mihi / ⁊ pſallã nomini dñi altiſſimi. Ps. xiij.

Dixit inſipiens in corde ſuo / non eſt deus.

Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis / non eſt qui faciat bonum / non eſt vſq̃ ad vnum.

Dñs de celo pſpexit ſup filios hominũ / vt videat ſi eſt intelligẽs aut req̃rẽs deũ.

Omnes declinauerũt ſimul inutiles facti ſunt / nõ eſt qui faciat bonum / nõ eſt vſq̃ ad vnum.

Sepulchrũ patens eſt guttur eorum linguis ſuis doloſe agebant / venenũ aſpidum ſub labiis eorum.

Quorũ os maledictione et amaritudine plenũ eſt / veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.

Contritio ⁊ infelicitas in viis eorũ / ⁊ viam pacis non cognouerunt / non eſt timor dei ante oculos eorum.

Nonne cognoſcent omnes qui operãtur iniquitatem / qui deuorant plebem meã / ſicut eſcam panis.

Dominum non inuocauerunt / illic trepidauerunt timore / vbi non erat timor.

Quõ dominus in gñatione iuſta eſt / ↄſiliũ inopis cõfudiſtis / qm̃ dñs ſpes eius eſt.

Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael / cum auerterit dominus captiuitatẽ plebis

ſuee/exultabit iacob/⁊ leta-
bitur iſrael. Pſalmus .xiiii.

N Omine quis habitabit
in tabernaculo tuo/aut
quis requieſcet in mõte ſan
cto tuo?
Qui ingreditur ſine macu-
la/et operatur iuſticiam.
Qui loquitur veritatem in
corde ſuo/qui non egit dolũ
in lingua ſua.
Nec fecit proximo ſuo malũ/
et opprobrium non accepit
aduerſus proximos ſuos.
Ad nichilum deductus eſt
in cõſpectu eius malignꝰ/ti-
mentes autẽ dñm glorificat.
Qui iurat proximo ſuo ⁊ non
decipit/qui pecuniã ſuã non
dedit ad vſuram/⁊ munera
ſup innocentẽ non accepit.
Qui facit hec/non mouebi-
tur ineternum. Gloria. In ad-
uen. ãn. Aue maria ꝯgo grã
dei plena dñs ſit tecũ/bñdi-
cta tu i mulieribꝰ. a Dñe ne.
vſq; ad paſcha. Et a Vidi
do. vſq; ad aduen. ãn. Exur-
ge dñe ⁊ nõ ꝓualeat homo.
A Deꝰ oim. vſq; ad vidi do-
minũ. ãn. Surge ⁊ ineternũ
ſerua munimine ſacro/cuſto
diq; tuos altripotẽs famu-
los. In aduentu. Vꝰ. Ex ſion
ſpecies decoris eiꝰ. R. Deꝰ
noſter manifeſte veniet. ⁊ a
Dñe ne vſq; ad do. in xl. ⁊ a
Deus oim vſq; ad adnẽ. Vꝰ.
Memor fui nocte nomis tui
dñe. R. Et cuſtodiui legem
tuã. Pater nr. ⁊c. vt habes
in regulis. ⁊ a ſecũdo noc. A-
lit archãgelꝰ. ãn. Bonorũ.
ãn. Nature. Pſalmus .xv.

C Onſerua me dñe quo-
niam ſperaui in te/dixi
dño deus meꝰ es tu/qm̃ bo-
norum meorum non eges.
Sanctis qui ſunt in terra
eius mirificauit omnes vo-
luntates meas in eis.
Multiplicate ſunt infirmi-
tates eorum/poſtea accele-
rauerunt.
Non cõgregabo ꝯuẽticula
eorũ de ſãguinibꝰ/nec memor
ero noim eorũ ꝑ labia mea.
Dñs pars hereditatis mee
⁊ calicis mei/tu es q̃ reſti-
tues hereditatẽ meã michi.
Funes ceciderũt michi in
ꝓclaris/etenim hereditas
mea preclara eſt michi.
Benedicã dominum qui tri-
buit michi intellectum/inſu
per ⁊ vſq; ad noctem incre-
puerunt me renes mei.
Prouidebã dñm in ꝯſpectu
meo ſemper: qm̃ a dextris
eſt michi ne commouear.
Propter hoc letatũ eſt cor
meum/et exultauit lingua
mea/inſuper ⁊ caro mea re-
quieſcet in ſpe.
Qm̃ nõ derelinques animã
meam in inferno/nec dabis
ſctm̃ tuũ videre corruptionẽ
Notas michi feciſti vias
vite adimplebis me leticia
cũ vultu tuo/delectationes
in dextera tua vſq; in finem.
Gloria. In aduentu ãn. Alit

archāgelus ne time as Ego maria iuenisti gratiā apud dñm. A Dñe ne in ira. vſq; ad paſcha. ꝛ a Vidi dominū vſq; ad aduē. ān. Bonorum meorū nō indiges: in te ſperaui ꝯſerua me dñe. a Deus oim. vſq; ad Vidi dominū. ān. Nature genitor ꝯſerua morte redemptos facq; tuo dignos ſeruitio famulos. ān. Ecce ꝯcipies. ā. Inclina dñe. ān. Pectora nr̄a. ꝑ xvj.

Exaudi domine iuſtitiā meam: intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationē meam: nō in labijs doloſis.

De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant equitates.

Probaſti cor meum et viſitaſti nocte/ igne me examinaſti: et non eſt inuenta in me iniquitas.

Ut non loquat os meū opa hoiz/ ppt vba labior tuor: ego cuſtodiui vias duras.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt non moueantur veſtigia mea.

Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deus: inclina aurē tuam michi ꝛ exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperātes in te.

A reſiſtētib⁹ dextere tue cuſtodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarū protege me: a facie impiorū qui me afflixerunt.

Inimici mei animā meam circūdederunt adipem ſuū cōcluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Proijciētes me nūc circūdederūt me: oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad predam: ꝛ ſicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge domine puenieū ꝛ ſupplanta eum eripe aiam meā ab impio: frameam tuā ab inimicis manus tue.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filijs: et dimiſerūt reliquias ſuas paruulis ſuis.

Ego autē in iuſtitia apparebo cōſpectui tuo: ſatiabor cum apparuerit gloria tua.

Gloria pri. In aduentu ān. Ecce cōcipies in aluo filiū atq; paries et vocabitur ieſus filius dei altiſſimi. A Dñe ne. vſq; ad paſcha ꝛ a Vidi dñm. vſq; ad aduē. ān. Inclina dñe aurē tuam michi et exaudi verba mea. A Deus omniū. vſq; ad Vidi dominū. ān. Pectora noſtra tibi tu conditor orbis adure igne pio purgans atq; cremando probans. ān. Dabit. ān. Viuit. ān. Tu populum.

Pſalmus. xvij.

Diligam te dñe fortitu-
do mea: dominus fir-
mamentum meum et refu-
gium meũ ⁊ liberator me⁹.
Deus meus adiutor me⁹:
et ſperabo in eum.
Protector me⁹ et cornu ſa-
lutis mee: ⁊ ſuſceptor me⁹.
Laudãs inuocabo dñm: et
ab inimicis meis ſalu⁹ ero.
Circũdederunt me dolores
mortis: ⁊ torrẽtes iniquita
tis conturbauerunt me.
Dolores inferni circũdede
rũt me: preoccupauerũt me
laquei mortis.
In tribulatione mea inuo
caui dominum: et ad deum
meum clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo ſan-
cto ſuo vocem meam: ⁊ cla-
mor meus in conſpectu ei⁹
introiuit in aures eius.
Commota eſt ⁊ cõtremuit
terra/ fundamẽta mõtiũ cõ
turbata ſunt ⁊ ꝯmota ſunt:
quoniam iratus eſt eis.
Aſcẽdit fumus in ira ei⁹/
et ignis a facie ei⁹ exarſit:
carbones ſuccẽſi ſũt ab eo.
Inclinauit celos ⁊ deſcen
dit: ⁊ caligo ſub pedib⁹ ei⁹.
Et aſcẽdit ſuper cherub in/
⁊ volauit: volauit ſuper pẽ
nas ventorum.
Et poſuit tenebras latibu
lum ſuũ in circuitu eius ta-
bernaculũ eius: tenebroſa
aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in cõſpectu ei⁹
nubes tranſierunt: grando
⁊ carbones ignis.
Et intonuit de celo dñs/ et
altiſſimus dedit vocẽ ſuã:
grando ⁊ carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas et
diſſipauit eos: fulgura mul
tiplicauit ⁊ ꝯturbauit eos.
Et apparuerunt fontes a-
quarũ: ⁊ reuelata ſunt fun-
damenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua dñe:
ab inſpiratiõe ſpũs ire tue.
Miſit de ſũmo ⁊ accepit me:
⁊ aſſũpſit me de aqͥs mult.
Eripuit me de inimicis me
is fortiſſimis: ⁊ ab his q̃ o-
derũt me: qm̃ ꝯfortati ſunt
ſuper me.
Preuenerunt me in die af-
flictionis mee: ⁊ fact⁹ eſt do
minus protector meus.
Et eduxit me i latitudinẽ:
ſaluũ me fecit qm̃ voluit me
Et retribuet michi dñs ſe
cundũ iuſtitiam meam: ⁊ ſe
cundum puritatem manuũ
mearum retribuet michi.
Quia cuſtodiui vias dñi:
nec impie geſſi a deo meo.
Qm̃ omnia iudicia eius in
ꝯſpectu meo: ⁊ iuſtitias ei⁹
non repuli a me.
Et ero immaculatus cum
eo: ⁊ obſeruabo me ab iniq-
tate mea.
Et retribuet michi dñs ſe
cundũ iuſtitiam meam: ⁊ ſe
cũdũ puritatẽ manuũ mea-
rũ in ꝯſpectu oculorũ eius.
Cũ ſctõ ſanctus eris: ⁊ cũ
viro innocẽte innocẽs eris.

Et cum electo elect⁹ eris: & cum peruerſo puerteris.
Quoniam tu populum humilem ſaluum facies: & oculos ſuperborum humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucernã meã: dñe deus meus illumina tenebras meas.
Quonia in te eripiar a tentatione: & in deo meo tranſgrediar murum.
Deus meus impolluta via ei⁹ eloquia dñi igne examinata: protector eſt omnium ſperantium in ſe.
Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deum noſtrum?
Deus qui precinxit me virtute: et poſuit immaculatã viam meam.
Qui perfecit pedes meos tanq̃ ceruorum: & ſuper excelſa ſtatuens me.
Qui docet manus meas ad prelium: & poſuiſti vt arcũ ereum brachia mea.
Et dediſti michi protectionem ſalutis tue: et dextera tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua correxit me in finẽ: & diſciplina tua ipſa me docebit.
Dilataſti greſſ⁹ meos ſubtus me: et non ſunt infirmata veſtigia mea.
Perſequar inimicos meos et comprehẽdam illos: & nõ conuertar donec deficiant.
Confringam illos nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos.
Et precinxiſti me virtute ad bellũ: ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti michi dorſum: et odiẽtes me diſperdidiſti.
Clamauerunt nec erat qui ſaluos faceret ad dominũ: nec exaudiuit eos.
Et cõminuã eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
Eripies me de cõtradictionibus populi: cõſtitues me in caput gentium.
Populus quem nõ cognoui ſeruiuit michi: in auditu auris obediuit michi.
Filij alieni mentiti ſunt michi / filij alieni inueterati ſunt: et claudicauerunt a ſemitis ſuis.
Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus ſalutis mee.
Deus qui das vindictas michi / et ſubdis populos ſub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
Et ab inſurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
Propterea ꝯfitebor tibi in nationibus dñe: et nomini tuo pſalmum dicam.
Magnificãs ſalutes regis ei⁹ & faciẽs miaꝫ chriſto ſuo dauid: & ſemini ei⁹ vſq; in ſeculũ. Gloria. In aduen. An.
Dabit ei dñs ſedẽ dauid pa

tris ei⁹: ⁊ ipſe regnabit i do
mo iacob in eternū. A Dñe
ne i ira. vſq ad paſcha: ⁊ a
Vidi dñm. vſq ad aduē. ān.
Viuit dñs ⁊ bñdictus deus
ſalut; mee. A Deus omniū.
vſq ad Vidi dñm. ān Tu
populu; humilē ſaluaſti ab
hoſte redēptor atq ſuper=
ba tuo colla p̄mis iaculo.
In aduē. ℣. Egredietur vir
ga de radice ieſſe. Rēn. Et
flos de radice eius aſcēdet.
A Dñe ne in ira. vſq ad do.
in. xl. ⁊ a Deus oim. vſq ad
aduen. ℣. Qm̄ tu illuminas
lucernā meam domine. ℟.
Deus meus illumina tene
bras meas. Pater nr̄. In. ij.
nocturn. an. Quomodo. ā. Ab
occultis. aña. Sponſus.

Pſalmus. xviij.

Celi enarrant gloriam
dei: et opera manuum
eius annūciat firmamentū.
Dies diei eructat verbū: et
nox nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquele neq ſer=
mones: quorum non audiā=
tur voces eorum.
In omnē terram exiuit ſo=
nus eorum: ⁊ in fines orbis
terre v ba eorum.
In ſole poſuit tabernacu=
lū ſuū: et ipſe tanq̄ ſpōſus
procedens de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad cur
rendam viam: a ſummo ce=
lo egreſſio eius.
Et occurſus ei⁹ vſq ad ſū=
mum eius: nec eſt qui ſe ab=
ſcondat a calore eius.
Lex domini immaculata cō
uertēs animas: teſtimoniū
domini fidele ſapientiā pre=
ſtans paruulis.
Iuſtitie domini recte letifi
cantes corda: preceptū dñi
lucidū illuminans oculos.
Timor dñi ſanct⁹ p̄manet
in ſeculū ſeculi: iudicia dñi
v̄a iuſtificata in ſemetip̄a.
Deſiderabilia ſup aurū et
lapidē precioſum multū: et
dulciora ſup mel et fauum.
Et enim ſeruus tuus cuſto
dit ea: in cuſtodiendis illis
retributio multa.
Delicta quis intelligit ab
occultis meis munda me: ⁊
ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint domina
ti tunc immaculatus ero: et
emūdabor a delicto maxio.
Et erūt vt cōplaceāt eloq̄a
oris mei: ⁊ meditatio cor=
dis mei i cōſpectu tuo ſemp.
Dñe adiutor meus: ⁊ redē
ptor me⁹. Gloria. In aduē=
tu an. Quomodo fiet iſtud
maria inquit ad angelū: qm̄
virū adhuc nō cognoſco? A
Dñe ne in ira. vſq ad paſc.
⁊ a Vidi dñm. vſq ad aduē
tū ān. Ab occultis meis mū
da me dñe: ⁊ ab alienis par
ce ſeruo tuo. an. Spōſus vt
ē thalamo proceſſit chriſt⁹
in orbē deſcēdens celo luce
ſalutifera. an. Spirit⁹ ſan=
ctus. an. Exaudiat. an. Auxi
lium nobis. pſalmus. xix.

Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliũ de sancto: et de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi ſcdm cor tuũ: ⁊ omẽ ↄſiliũ tuũ confirmet.
Letabimur i ſalutari tuo: et in nomine dei noſtri magnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitiões tuas: nunc cognoui qm̃ ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſuũ.
Exaudiet eum de celo ſancto ſuo: in potẽtatibus ſal⁹ dextere eius.
Hi in curribus ⁊ hi in eq̃s: nos autem in nomine domini dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderũt: nos autem ſurreximus et erecti ſumus.
Domine ſaluum fac regẽ: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Gloria pa.
In aduentu. añ. Spũs ſanctus ſupueniet in te: ⁊ virt⁹ altiſſimi obumbrabit tibi. Dñe ne i ira. Uſq ad paſcha. Ita. Uidi dñm. Uſq ad aduentum. añ. Exaudiat te dominus in die tribulatiõis. Ps. Deus oim. Uſq ad. Uidi dñm. Añ. Auxiliũ nobis ſaluator mitte ſalutis: ⁊ tribuas vitam tẽpore perpetuam. Añ. Dixit aũt. Añ. Dñe in vtute. Añ. Rex ſine ſine. Pſal. xx.

Domine in vtute tua letabitur rex: ⁊ ſup ſalutare tuũ exultabit vehemẽter.
Deſideriũ cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius nõ fraudaſti eum.
Qm̃ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo.
Uitã petiit a te et tribuiſti ei/lõgitudinẽ dierum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gl'ia ei⁹ in ſalutari tuo: gloriã et magnum decorẽm impones ſuper eũ.
Qm̃ dabis eum in bñdictiõ nẽ in ſcłm ſcłi: letificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.
Qm̃ rex ſperat in dño: ⁊ in mĩa altiſſimi nõ ↄmouebit.
Inueniatur man⁹ tua oib⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs qui te oderũt.
Pones eos vt clibanum ignis in tẽpore vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructũ eorũ de terra pdes ⁊ ſemẽ eorum a filiis hoim.
Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerũt conſilia que nõ potuerũt ſtabilire.
Qm̃ pones eos dorſũ: i reliq̃s tuis p̃parab; vultũ eorũ.
Exaltare dñe in vtute tua: cãtabim⁹ ⁊ pſallemus vtutes tuas. Gl'a pa. In aduẽ. añ. Dixit aũt maria ecce ancilla dñi fiat michi amodo ſcdm vbũ tuũ. Añ. Dñe ne in

ira. vſq ad paſcha. Et a Vi
di dñm. vſq ad aduẽtũ. añ.
Dñe in ṽtute tua letabitur
rex. A Deus oium. vſq ad
Vidi dñm. añ. Rex ſine ſine
manens miſeris tu parce
ruinis: premia ɔcedẽs et bo
na cũcta regẽs. In adu. ṽ.
Egredietur dñs de loco ſacto
ſuo. Veniet vt ſaluet pplm
ſuũ. A Dñe ne in ira. vſq ad
dñicã in .xl. Et a Deus oim.
vſq ad aduẽtũ. ṽ. Exaltare
dñe in ṽtute tua. Cãtabim⁹
et pſallemus ṽtutes tuas.
Pater nr. ps. Te deũ lau
damus. Dicitur oibus do
minicis diebus excepto in
aduentu. lxx. et. xl. Pſalmus
ambroſii et auguſtini.

TE deum laudamus: te
dominum confitemur.
Te eternũ patrem: omnis
terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi ce
li et vniuerſe poteſtates.
Tibi cherubin et ſeraphin.
inceſſabili voce proclamãt.
Sanctus. Sanct⁹. Sctũs
dominus deus ſabaoth.
Pleni ſunt celi et terra ma
ieſtatis glorie tue.
Te glorioſ⁹ apoſtolorum chor⁹.
Te prophetarũ laudabilis
numerus.
Te martyrum candidatus:
laudat exercitus.
Te per orbem terrarũ: ſan
cta confitetur eccleſia.
Patrẽ immẽſe maieſtatis.
Venerãdum tuum verum:
et vnicum filium.
Sctm̃ quoq; paracletũ ſpm̃
Tu rex glorie chriſte.
Tu patris ſẽpitern⁹ es fili⁹.
Tu ad liberandũ ſuſceptu
rus hominem non horruiſti
virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: a
periſti credẽtib⁹ regna celorum.
Tu ad dexteram dei ſedes:
in gloria patris.
Iudex crederis: eſſe ventur⁹
Te ergo queſum⁹ famulis
tuis ſubueni: quos precioſo
ſanguine redemiſti.
Eterna fac cũ ſanctis tuis:
in gloria numerari.
Saluum fac populũ tuum
dñe: et bñdic hereditati tue.
Et rege eos: et extolle illos
vſq in eternum.
Per ſingulos dies: benedi
cimus te.
Et laudamus nomẽ tuum
in ſeculũ: et in ſeculũ ſeculi.
Dignare domine die iſto:
ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri domine mi
ſerere noſtri.
Fiat mia tua dñe ſup nos:
quẽadmodũ ſperauim⁹ i te.
In te dñe ſperaui: non cõ
fundar in eternũ. Sequitur
ṽſus ſacerdotalis q dr die
bus dñicis. A Dñe ne in ira.
vſq ad .xl. Et a De⁹ oiũ. vſq
ad aduentũ. ṽ. Excelſus ſu
per oẽs gentes dñs. ℟. Et
ſup celos gl'ia eius. Ad lau
des pſalmo ſtu: ſic incipitur.
Deus in adiuto. Dñe ad.

Gl'ia. Sicut erat. amē. all'.
Et ſup pˀs ſeqntes p rotūz tps ſup addicitū dr iſta ſola An. videlʒ Regnauit dñs.
Pſalmus. xcii.

Dominus regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dominus fortitudinem ⁊ precinxit ſe.
Etenim firmauit orbē terre: qui non commouebitur.
Parata ſedes tua deus ex tunc: a ſeculo tu es.
Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina vocē ſuā.
Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elatiões maris: mirabilis in altis domin⁹.
Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domū tuā decet ſanctitudo dñe in lōgitudinē dierum. Gloria patri.
Sicut erat. Pſalmus. xcix.

Iubilate deo oīs terra: ſeruite dño in leticia.
Introite in cōſpectu eius: in exultatione.
Scitote quoniam dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos.
Populus eius ⁊ oues paſcue ei⁹ introite portas ei⁹ in confeſſione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius qm̄ ſuauis eſt dñs in eternum miā ei⁹: et vſqȝ in gñatione et generatione veritas ei⁹.
Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Pſal. lxii.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deſerta inuia et inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi: vt viderem virtutē tuam et gloriam tuam.
Quoniam melior eſt miſericordia tua ſuper vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui ſup ſtratum meū in matutinis meditabor in te: quia fuiſti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarū exultabo adheſit anima mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.
Ipſi vero in vanum quęſierūt animā meam introibunt in inferiora terre: tradentur in man⁹ gladij partes vulpium erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabūtur omnes qui iurāt in eo: q2 obſtructum eſt os loquētiū iniqua. Pſal. lxvi.

Deus miſereatur noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri.
Ut cognoſcamus in terra

viam tuam: in omnibus gẽtibus ſalutare tuum.
Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.
Letentur & exultẽt gẽtes / qm̃ iudicas populos in equitate: & gẽtes i terra dirig;.
Confiteantur tibi populi deus / confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum ſuum.
Benedicat nos deus deus noſter: bñdicat nos deus / et metuãt eũ oẽs fines terre.
Gloria patri. Canticum trium puerorũ. Danie. iij.

Benedicite omnia opera domini dño: laudate & ſuperexaltate eũ in ſcła.
Benedicite angeli dñi dño: benedicite celi domino.
Bñdicite aque oẽs que ſuper celos ſunt dño: bñdicite omnes vtutes dñi dño.
Bñdicite ſol & luna dño: benedicite ſtelle celi domino.
Bñdicite imber & ros dño: bñdicite ois ſpũs dei dño.
Bñdicite ignis & eſt⁹ dño: bñdicite frigus & eſtas dño
Bñdicite rores & pruina domino: benedicite gelu & frigus domino.
Bñdicite glacies et niues dño: bñd noctes & dies dño.
Bñdicite lux & tenebre domino: benedicite fulgura et nubes domino.
Bñdicat terra dñm: laudet & ſuperexaltet eum in ſcła.
Benedicite mõtes & colles dño: bñdicite vniuerſa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes dño: bñdicite maria & flumina dño.
Bñdicite cete & oia que mouentur in aquis dño: bñdicite oẽs volucres celi dño.
Bñdicite oẽs beſtie & pecora dño: bñd filij hoim dño.
Bñdicat iſrael dñm: laudet & ſuperexaltet eũ in ſecula.
Benedicite ſacerdotes dñi domino: benedicite ſerui domini domino.
Benedicite ſpũs et anime iuſtorũ dño: benedicite ſancti & humiles corde domino.
Bñdicite anania azaria miſael dño: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.
Bñdicamus patrẽ et filiũ cum ſcõ ſpiritu: laudem⁹ et ſuperexaltemus eum in ſcła.
Benedict⁹ es dñe in firmamento celi: & laudabil's et glorioſus & ſuperexaltatus in ſecula. Pſalmus. cxlviij.

Laudate dñm de celis: laudate eũ in excelſis.
Laudate eũ omnes angeli ei⁹: laudate eũ omnes virtutes eius.
Laudate eum ſol et luna: laudate eum omnes ſtelle & lumen.
Laudate eũ celi celorum / & aque que ſuper celos ſunt: laudent nomen domini.
Quia ipſe dixit & facta ſũt: ipſe mãdauit / & creata ſunt.

Statuit ea in eternum ⁊ in ſeculū ſeculi: preceptum poſuit ⁊ non preteribit.
Laudate dominū de terra: dracones ⁊ omnes abyſſi.
Ignis grando nix glacies ſpūs procellarū: que faciūt verbum eius.
Montes ⁊ omnes colles: ligna fructifera ⁊ oēs cedri.
Beſtie et vniuerſa pecora: ſerpentes ⁊ volucres pennate.
Reges terre ⁊ oēs populi: pncipes ⁊ oēs iudices tre.
Iuuenes ⁊ ꝟgines/ſenes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatū eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper celū ⁊ terram: ⁊ exaltauit cornu populi ſui.
Hymnus omnibus ſanctis eius: filijs iſrael populo appropinquanti ſibi. ps.cxlix.
Cantate domino canticū nouum: laus ei⁹ in eccleſia ſanctorum.
Letetur iſrael in eo qui fecit eum: ⁊ filie ſion exultēt in rege ſuo.
Laudent nomen ei⁹ in choro: in tympano et pſalterio pſallant ei.
Quia beneplacitum eſt domino in populo ſuo: ⁊ exaltauit manſuetos in ſalutē.
Exultabunt ſancti in gl̄ia: letabūtur in cubilib⁹ ſuis.
Exultatiōes dei in gutture eorum: ⁊ gladij ancipites in manibus eorum.
Ad faciendā vindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in cōpedibus: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium cōſcriptū: gloria hec eſt omnibus ſanctis eius. ps.cl.
Laudate dominū in ſanctis eius: laudate eum in firmamēto ꝟtutis eius.
Laudate eū in virtutibus eius: laudate eū ſcd̄m multitudinē magnitudinis ei⁹
Laudate eum in ſono tube: laudate eum in pſalterio ⁊ cithara.
Laudate eum in tympano ⁊ choro: laudate eū in chordis ⁊ organo.
Laudate eum in cymbalis beneſonātibus/laudate eū in cymbalis iubilationis: omnis ſpiritus laudet dominum.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat.
Regnabit dn̄s precinct⁹ fortitudine cum decore virtutum: cuius ſedes parata eſt in eternum. Capitulū quod ſequitur dicitur diebus dominicis quando fit de dominica, ad laud. A dn̄ica in ſexa. vſq ad. lxx. ⁊ a de⁹ oium vſq ad aduē. Cap. Apo. vij.
Benedictio ⁊ claritas/⁊ ſapiētia/ ⁊ grāꝝ actio: honor/ virt⁹/ ⁊ fortitudo deo

noſtro in ſecula ſclor. Amē. ℟. Deo gratias. Et ſic ſemper in fine cuiuslibet capitu- li dicitur Deo gratias.

¶ Sequens hymnus debet dici quoties hymn⁹. Primo dicitur vtſ. Hymnus dicitur.

Eterne rerum cōditor: noctem diemqꝫ qui re- gis: et tempoꝛum das tem- poꝛa: vt alleues faſtidium.

Preco diei iaꝫ ſonet: noctis pfunde peruigil / nocturna lux viantibus: a nocte noctē ſegregans.

Hoc excitat⁹ lucifer ſoluit polum caligine: hoc omnis erroꝛum choꝛus viam nocē di deſerit.

Hoc nauta vires colligit pontiqꝫ miteſcunt freta: hoc ipſa petra eccleſie canente culpam diluit.

Surgamus ergo ſtrenuue gall⁹ iacētes excitat & ſom nolentos increpat: gallus negantes arguit.

Gallo canente ſpes redit egris ſalus refunditur: mu cro latronis cōditur: lapſis fides reuertitur.

Ieſu labētes reſpice & nos videndo coꝛrige: ſi reſpicis lapſus cadūt: fletuqꝫ culpa ſoluitur.

Tu lux refulge ſenſib⁹ mē tiſqꝫ ſomnum diſcute: te no- ſtra vox pꝛimū ſonet: et oꝛe pſallamus tibi.

Preſta pr̄ piiſſime: patriqꝫ compar vnice cū ſpiritu pa racleto: regnās p omē ſclm. Amen. A. Domine ne in ira. vſqꝫ ad .lxx. & a Deus oium. vſqꝫ ad aduētum. ℣. Dñs re gnauit. ℟. Decoꝛem induit alleluya. Hymnus ſequens dr etiā dieb⁹ dñicis qn̄ fit de dominica A. Deus omniuꝫ. vſqꝫ ad Vidi dñm. hymn⁹.

Ecce iam noctis tenua- tur vmbꝛa lucis auro- ra rutilās choꝛuſcat/ niſib⁹ totis rogitemus omes: cun ctipotentem.

Vt deus noſter miſeratus omnē pellat languoꝛem: tri buat ſalutem donet et no- bis pietate pr̄is regna po- loꝛum.

Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pari- terqꝫ ſācti ſpūs cui⁹ reboat in omni gloꝛia mūdo. Amē.

Canticum zacharie. Luc. j.

Benedict⁹ dñs de⁹ iſra- el: quia viſitauit & fecit redemptionem plebis ſue.

Et erexit coꝛnu ſalutis no- bis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutus eſt p os ſan ctoꝛū: qui a ſeculo ſunt pꝛo phetarum eius.

Salutem ex inimicis nrīs: et de manu omnium q̄ ode- runt nos.

Ad faciendam miſericoꝛ- diam cuꝫ patribus noſtris: et memoꝛari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurandū quod iurauit ad abꝛaham patreꝫ noſtrū:

daturum ſe nobis.
Ut ſine timore de manu ini‑
micorum noſtrorum liberati: ſeruiamus illi.
In ſanctitate et iuſtitia coram ipſo: omnibus diebus noſtris.
Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini parare vias eius.
Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eorum.
Per viſcera miſericordie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tenebris et in vmbra mortis ſedent: ad dirigẽdos pedes noſtros in viam pacis.
Gloria patri. Sicut erat.
Hic dr an. et oro qualis cueneri[illegible]. Et finiũtur matutine et oẽs alie hore canonice ꝑ. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Bñdicam⁹ domino. ℟. Deo gratias. Et qñ fiũt alique mẽorie. Ad mat. aũt vñ ſtãc ꝑme et vltie orõnes eo modo finiũtur ſcʒ ꝑ Dñs vobiſcũ. et Bñdicam⁹ dño.
¶ Ad primã et ad alias horas [illegible]
Deus in adiutoriũ meum intende. Domine ad adiuuandũ. ℣ Gla. Sicut. Amẽ. Alleluya. Hymnus.
[illegible] lucis orto ſydere [illegible]recemur ſuppli[illegible] [illegible]uctis actibus:
nos ſeruet a nocentibus.
Linguam refrenans tẽperet: ne litis horror inſonet: viſum fouendo contegat: ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima: abſiſtat et vecordia carnis terat ſuperbiam: potus cibiq; parcitas.
Ut cum dies abſceſſerit: noctemq; ſors reduxerit mũdi per abſtinentiam: ipſi canamus gloriam.
Deo patri ſit gloria: eiuſq; ſoli filio cũ ſpiritu paracleto et nũc et in ꝑpetuũ. Amẽ.
Iſti. v. ꝑl. ſequentes dñr ad primam cunctis diebus dñicis totius anni qñ fit de dñica: excepto a paſchate vſq; ad. Deus oim. Ceteris aũt dieb⁹ dñr ꝑl ſeq. ſcʒ. Deus in noie. Beati imaculati. Retribue. et Quicũq; vult. excep. ꝑ octa. paſche in qb⁹ nõ dr Quicũq;. nec etiã ꝑ oct. corpis chriſti qñ fit de dictis oct. ã. Gloria tibi trinitas. Pſalmus. xxi.
DEus deus me⁹ reſpice in me quare me dereliquiſti: lõge a ſalute mea verba delictorum meorum.
Deus me⁹ clamabo ꝑ diẽ et nõ exaudies: et nocte et nõ ad inſipientiam michi.
Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.
In te ſperauerũt pr̃es nr̃i: ſperauerũt et liberaſti eos.
Ad te clamauerũt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt

et non ſunt confuſi.

Ego autē ſum vermis ⁊ nō homo: opprobrium hominū et abiectio plebis.

Omnes vidētes me deriſerūt me: locuti ſunt labijs ⁊ mouerunt caput.

Sperauit i domino eripiat eum: ſaluū faciat eum quoniam vult eum.

Quoniā tu es qui extraxiſti me de vētre ſpes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus ſum ex vtero.

De ventre mr̄is mee deus me⁹ es tu: ne diſceſſeris a me

Quoniā tribulatio proxima eſt: quoniā non eſt qui adiuuet.

Circumdederūt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Aperuerūt ſup me os ſuū: ſicut leo rapiēs et rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ diſperſa ſunt oia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tāquā cera liqueſcēs: in medio vētris mei.

Aruit tāquā teſta virtus mea: et lingua mea adheſit faucibus meis: et in puluerem mortis deduxiſti me.

Quoniā circūdederūt me canes multi: conſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea.

Ipſi vero cōſiderauerūt et inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: ⁊ ſup veſtem meā miſerunt ſortem.

Tu autē dn̄e ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a framea deus animā meam: ⁊ de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomē tuum fratrib⁹ meis: in medio eccleſie laudabo te.

Qui timetis dominū laudate eum: vniuerſum ſemē iacob glorificate eum.

Timeat eū oē ſemen iſrl': quē nō ſpreuit neq3 deſpexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciem ſuam a me: et cum clamarem ad eū exaudiuit me.

Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddā in conſpectu timentiū eum.

Edent pauperes ⁊ ſaturabuntur et laudabunt dominum q̄ requirunt eū: viuent corda eorū in ſeculū ſeculi.

Reminiſcētur ⁊ ↄuertētur ad dn̄m: vniuerſi fines terre.

Et adorabūt in conſpectu ei⁹: vniuerſe familie gētiū.

Quoniā domini eſt regnum: et ipſe dominabitur gentium.

Manducauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues terre: in cōſpectu eius cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea [illegible]
ſemen meum [illegible]

Annũciabitur dño gñatio ventura ⁊ annũciabunt celi iuſticiã eius: populo qui naſcetur quem fecit dominus. Gloria patri. Sicut erat.

Pſalmus.xxij.

Dominꝰ regit me et nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meã conuertit.
Deduxit me ſuper ſemitas iuſticie: ꝓpter nomẽ ſuum.
Nã ⁊ ſi ambulauero in medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecum es.
Uirga tua ⁊ baculus tuꝰ: ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in conſpectu meo menſam: aduerſus eos qui tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meũ: ⁊ calix meus inebriãs q̃ preclarus eſt.
Et mia tua ſubſeq̃tur me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitẽ in domo domini: in longitudinẽ dierũ.
Gloria patri. Sicut erat.

Pſalmus.xxiij.

Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ vniuerſi qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundauit eum: ⁊ ſuper flumina preparauit eum.
Quis aſcẽdet in montẽ dñi: aut quis ſtabit i loco ſcõ eiꝰ?
Innocẽs manibus ⁊ mũdo corde: q̃ non accepit in vano animam ſuam nec iurauit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet bñdictionem a domino: et miſericordiam a deo ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio q̃rentium eũ: querẽciũ faciẽ dei iacob.
Attollite portas ꝑncipes vẽas ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glĩe.
Quis eſt iſte rex glorie? dominus fortis et potens dominus potens in prelio.
Attollite portas ꝑncipes vẽas ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glĩe.
Quis eſt iſte rex glorie? dominus virtutum ip̃e eſt rex glorie. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpũi ſcõ. Sicut. Ps.xxiiij.

Ad te dñe leuaui animã meam: deꝰ meus in te confido non erubeſcam.
Neq̃ irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi q̃ ſuſtinent te non confundentur.
Confundantur oẽs iniqua agentes: ſuperuacue.
Uias tuas domine demonſtra michi: et ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in ꝟitate tua et doce me; q2 tu es deꝰ ſaluator meus ⁊ te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationum tuarũ dñe: ⁊ miſericordiarũ tuarũ que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.

tris ei⁹: ⁊ ipſe regnabit i do
mo iacob in eternū. A. Dñe
ne i ira. vſqȝ ad paſcha: ⁊ a
Vidi dñm. vſqȝ ad aduē. ān.
Viuit dñs ⁊ bñdictus deus
ſalutꝫ mee. A. Deus omniū.
vſqȝ ad Vidi dñm. ān. Tu
populuȝ humilē ſaluaſti ab
hoſte redēptor atqȝ ſuper⸗
ba tuo colla ꝑmis iaculo.
In aduē. ℣. Egredietur vir
ga de radice ieſſe. ℟m. Et
flos de radice eius aſcēdet.
A. Dñe ne in ira. vſqȝ ad do.
in. xl. ⁊ a Deus oim. vſqȝ ad
aduen. ℣. Qm̄ tu illuminas
lucernā meam domine. ℟.
Deus meus illumina tene
bras meas. Pater nr̄. In. ij.
noctur. an. Quomodo. A. Ab
occultis. aña. Sponſus.

Pſalmus. xviij.

Celi enarrant gloriam
dei: et opera manuum
eius annūciat firmamentū.
Dies diei eructat verbū: et
nox nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquele neqȝ ſer⸗
mones: quorum non audiā⸗
tur voces eorum.
In omnē terram exiuit ſo⸗
nus eorum: ⁊ in fines orbis
terre verba eorum.
In ſole poſuit tabernacu⸗
lū ſuū: et ipſe tanq̄ ſpōſus
procedens de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad cur
rendam viam: a ſummo ce⸗
lo egreſſio eius.
Et occurſus ei⁹ vſqȝ ad ſū⸗
mum eius: nec eſt qui ſe ab⸗
ſcondat a calore eius.
Lex domini immaculata cō
uertēs animas: teſtimoniū
domini fidele ſapientiā pre⸗
ſtans paruulis.
Iuſtitie domini recte letifi
cantes corda: preceptū dñi
lucidū illuminans oculos.
Timor dñi ſanct⁹ ꝑmanet
in ſeculū ſeculi: iudicia dñi
ꝟba iuſtificata in ſemetipſa.
Deſiderabilia ſup aurū et
lapidē precioſum multū: et
dulciora ſup mel et fauum.
Et enim ſeruus tuus cuſto
dit ea: in cuſtodiendis illis
retributio multa.
Delicta quis intelligit ab
occultis meis munda me: ⁊
ab alienis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint domina
ti tunc immaculatus ero: et
emūdabor a delicto maxio.
Et erūt vt ꝯplaceāt eloq̄a
oris mei: ⁊ meditatio cor⸗
dis mei i ꝯſpectu tuo ſemp.
Dñe adiutor meus: ⁊ redē
ptor me⁹. Gloria. In aduē
tu an. Quomodo fiet iſtud
maria inquit ad angelū: qm̄
virū adhuc nō cognoſco? A.
Dñe ne in ira. vſqȝ ad paſc.
⁊ a Vidi dñm. vſqȝ ad aduē
tū ān. Ab occultis meis mū
da me dñe: ⁊ ab alienis par
ce ſeruo tuo. an. Spōſus vt
ē thalamo proceſſit chriſt⁹
in orbē deſcēdens celo iure
ſalutifero. an. Spirit⁹ ſan
ctus. an. Exaudiat. an. Auxi
lium nobis. Pſalmus. xix.

Exaudiat te dñs in die tribulatiõis: protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliũ de sancto: et de ſion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi ſcđm cor tuũ: ⁊ omẽ ɔſiliũ tuũ confirmet.
Letabimur i ſalutari tuo: et in nomine dei noſtri magnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitiões tuas: nunc cognoui qm̃ ſaluũ fecit dñs chriſtũ ſuũ.
Exaudiet eum de celo ſancto ſuo: in potẽtatibus ſalus dextere eius.
Hi in curribus ⁊ hi in equis: nos autem in nomine domini dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderũt: nos autem ſurreximus et erecti ſumus.
Domine ſaluum fac regẽ: et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Gloria pa.
In aduentu. añ. Spũs ſanctus ſupueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ps. Dñe ne i ira. Uſq; ad paſcha. Et a Uidi dñm. Uſq; ad aduentum. añ. Exaudiat te dominus in die tribulatiõis. ps. Deus oim. Uſq; ad Uidi dñm. An. Auxiliũ nobis ſaluator mitte ſalutis: ⁊ tribuas vitam tẽpore perpetuam. An. Dixit aũt. an. Dñe in ɔtute. An. Rex ſine fine. pſal. xx.

Domine in ɔtute tua letabitur rex: ⁊ ſup ſalutare tuũ exultabit vehemẽter.
Deſideriũ cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorum eius nõ fraudaſti eum.
Qm̃ preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo.
Uitã petijt a te et tribuiſti ei/lõgitudinẽ dierum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gl'ia eius in ſalutari tuo: gloriã et magnum decorẽm impones ſuper eũ.
Qm̃ dabis eum in bñdictione in ſcl'm ſcl'i: letificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.
Qm̃ rex ſperat in dño: ⁊ in mĩa altiſſimi nõ ɔmouebit.
Inueniatur manus tua oibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oẽs qui te oderũt.
Pones eos vt clibanum ignis in tẽpore vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos ⁊ deuorabit eos ignis.
Fructũ eorum de terra perdes ⁊ ſemẽ eorum a filiis hoim.
Quoniã declinauerũt in te mala: cogitauerunt conſilia que nõ potuerũt ſtabilire.
Qm̃ pones eos dorſũ: i reliqs tuis pparabis vultũ eorum.
Exaltare dñe in ɔtute tua: cãtabimus ⁊ pſallemus ɔtutes tuas. Gl'ia pa. In purif. añ. Dixit aũt maria ecce ancilla dñi fiat michi amodo ſcđm vbũ tuũ. ps. Dñe ne in

ita. vſq ad paſcha. Et a Vi di dñm. vſq ad aduētũ. an. Dñe in ꝟtute tua letabitur rex. Et a Deus oium. vſq ad Vidi dñm. an. Rex ſine fine manens miſeris tu parce ruinis: pꝛemia ꝯcedēs ⁊ bo na cũcta regēs. In aduē. ꝟ. Egredietᷣ dñs de loco ſācto ſuo. Veniet vt ſaluet pplm ſuũ. A Dñe ne in ira. vſq ad purificã. in. xl. Et a Deus oim. vſq ad aduētũ. ꝟ. Exaltare dñe in ꝟtute tua. Cãtabim⁹ ⁊ pſallemus ꝟtutes tuas. Pater nr̃. ps. Te deũ lau damus. Dicitur oibus do minicis diebus excepto in aduentu. lxx. ⁊. xl. Pſalmus ambroſii et auguſtini.

Te deum laudamus: te dominum confitemur. Te eternũ patrem: omnis terra veneratur. Tibi omnes angeli: tibi ce li et vniuerſe poteſtates. Tibi cherubin ⁊ ſeraphin. inceſſabili voce pꝛoclamãt. Sanctus. Sanct⁹. Sctũs dominus deus ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra ma ieſtatis gloꝛie tue. Te glioſ⁹ apoſtoloꝝ choꝛ⁹. Te pꝛophetarũ laudabilis numerus. Te martyꝛum candidatus: laudat exercitus. Te per oꝛbem terrarũ: ſan cta confitetur eccleſia. Patrē immēſe maieſtatis. Venerãdum tuum verum: et vnicum filium. Sctm̃ quoq3/ paracletũ ſpm̃ Tu rex gloꝛie chꝛiſte. Tu pr̃is ſēpitern⁹ es fili⁹. Tu ad liberandũ ſuſceptu rus hominem non hoꝛruiſti virginis vterum. Tu deuicto moꝛtꝭ aculeo: a periſti credētib⁹ regna celoꝝ Tu ad dexteram dei ſedes: in gloꝛia patris. Iudex crederis: eſſe ventur⁹ Te ergo queſum⁹ famulis tuis ſubueni: quos pꝛecioſo ſanguine redemiſti. Eterna fac cũ ſanctis tuis: in gloꝛia numerari. Saluum fac populũ tuum dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. Et rege eos: ⁊ extolle illos vſq in eternum. Per ſingulos dies: benedi cimus te. Et laudamus nomē tuum in ſeculũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi. Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire. Miſerere noſtri domine mi ſerere noſtri. Fiat mia tua dñe ſup nos: quēadmodũ ſperauim⁹ i te. In te dñe ſperaui: non cõ fundar in eternũ. Sequitur ꝟſus ſacerdotalis q̃ dr̃ die bus dñicis. a Dñe ne in ira. vſq ad. xl. Et a De⁹ oiũ. vſq ad aduentũ. ꝟ. Excelſus ſu per oēs gentes dñs. ꝛᷦ. Et ſup celos gl'ia eius. Ad lau des ꝯmiſſo ꝟſu: ſic incipitur. Deus in adiuto. Dñe ad.

Gloria. Sicut erat. amē. all'.
Et sup ꝑos seqntes ꝑ totū tꝑs supradictū dr ista sola An. videlȝ Regnauit dñs.

Psalmus .xcii.

Dominus regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem ⁊ precinxit se.
Etenim firmauit orbē terre: qui non commouebitur.
Parata sedes tua deus ex tunc: a seculo tu es.
Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina vocē suā.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elatiões maris: mirabilis in altis domin⁹.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domū tuā decet sanctitudo dñe in lōgitudinē dierum. Gloria patri. Sicut erat.

Psalmus .xcix.

Iubilate deo oīs terra: seruite dño in leticia.
Introite in cōspectu eius: in exultatione.
Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos.
Populus eius ⁊ oues pascue ei⁹ introite portas ei⁹ in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius qm̄ suauis est dñs in eternum mia ei⁹: et vsqȝ in gñatione et generatione veritas ei⁹.
Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut.

Ps. lxii.

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̄ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutē tuam et gloriam tuam.
Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui sup stratum meū in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus.
Et in velamento alarum tuarū exultabo adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanum quesierūt animā meam introibunt in inferiora terre: tradentur in man⁹ gladij partes vulpium erunt.
Rex vero letabitur in deo laudabūtur omnes qui iurāt in eo: qȝ obstructum est os loquētiū iniqua.

Ps. lxvi.

Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos et misereatur nostri.
Ut cognoscamus in terra

diem tuam: in omnibus gẽ
tibus ſalutare tuum.
C onfiteantur tibi populi
deus: confiteantur tibi po=
puli omnes.
L etentur ⁊ exultẽt gẽtes/
qm iudicas populos in eq=
tate: ⁊ gẽtes i terra dirig.
C onfiteantur tibi populi
deus / confiteantur tibi po=
puli omnes: terra dedit fru
ctum ſuum.
B enedicat nos deus deus
noſter: bñdicat nos deus: et
metuāt eū oẽs fines terre.
G loꝛia patri. ¶ Canticum
trium puerorū. Danie.iij.

B Enedicite omnia ope=
ra domini dño: lauda=
te ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a.
B enedicite angeli dñi dño:
benedicite celi domino.
B ñdicite aque oẽs que ſu=
per celos ſunt dño: bñdici=
te omnes ꝟtutes dñi dño.
B ñdicite ſol ⁊ luna dño: be
nedicite ſtelle celi domino.
B ñdicite imber ⁊ ros dño:
bñdicite oīs ſpūs dei dño.
B ñdicite ignis ⁊ eſtꝰ dño:
bñdicite frigus ⁊ eſtas dño
B ñdicite roꝛes ⁊ pruina do
mino: benedicite gelu ⁊ fri
gus domino.
B ñdicite glacies et niues
dño: bñd noctes ⁊ dies dño.
B ñdicite lux ⁊ tenebꝛe do
mino: benedicite fulgura et
nubes domino.
B ñdicat terra dñm: laudet
⁊ ſuperexaltet eum in ſcl'a.
B enedicite mõtes ⁊ colles
dño: bñdicite vniuerſa ger=
minantia in terra domino.
B enedicite fontes dño: bñ=
dicite maria ⁊ flumina dño.
B ñdicite cete ⁊ oīa que mo
uentur in aquis dño: bñdi=
cite oẽs volucres celi dño.
B ñdicite oẽs beſtie ⁊ peco=
ra dño: bñd filij hoim dño.
B ñdicat iſrael dñm: laudet
⁊ ſuperexaltet eū in ſecula.
B enedicite ſacerdotes dñi
domino: benedicite ſerui do
mini domino.
B enedicite ſpūs et anime
iuſtoꝝ dño: benedicite ſan=
cti ⁊ humiles coꝛde domino.
B ñdicite anania azaria mi
ſael dño: laudate ⁊ ſuperexal
tate eum in ſecula.
B ñdicamus patrẽ et filiū
cum ſcō ſpiritu: laudemꝰ et
ſuperexaltemus eum in ſcl'a.
B enedictꝰ es dñe in firma
mento celi: ⁊ laudabilis et
gloꝛioſus ⁊ ſuperexaltatus
in ſecula. Pſalmus. cxlviij.

L Audate dñm de celis:
laudate eū in excelſis.
L audate eū omnes angeli
eiꝰ: laudate eū omnes vir=
tutes eius.
L audate eum ſol et luna:
laudate eum omnes ſtelle ⁊
lumen.
L audate eū celi celoꝝ: ⁊
aque que ſuper celos ſunt:
laudent nomen domini.
Q uia ipſe dixit ⁊ facta ſūt:
ipſe mādauit/ ⁊ creata ſunt.

Statuit ea in eternuz ⁊ in
seculũ seculi: pꝛeceptum po
suit ⁊ non pꝛeteribit.
Laudate dominũ de terra:
dꝛacones ⁊ omnes abyſſi.
Ignis grando nix glacies
ſpũs pꝛocellarũ: que faciũt
verbum eius.
Montes ⁊ omnes colles: li
gna fructifera ⁊ oẽs cedꝛi.
Bestie et vniuersa pecoꝛa:
serpentes ⁊ volucres pen=
nate.
Reges terre ⁊ oẽs populi:
pꝛincipes ⁊ oẽs iudices tre.
Iuuenes ⁊ ꝟgines/senes
cum iunioꝛibus laudent no
men domini: quia exaltatũ
est nomen eius solius.
Confeſſio eius super celũ
⁊ terram: ⁊ exaltauit coꝛnu
populi sui.
Hymnus omnibus sanctis
eius: filijs israel populo ap
pꝛopinquanti sibi. ps. cxlix.
Cantate domino canti=
cũ nouum: laus ei⁹ in
ecclesia sanctoꝛum.
Letetur israel in eo qui fe=
cit eum: ⁊ filie ſion exultẽt
in rege suo.
Laudent nomen ei⁹ in cho
ro: in tympano et psalterio
psallant ei.
Quia beneplacitum est do
mino in populo suo: ⁊ exal=
tauit mansuetos in salutẽ.
Exultabunt sancti in glia:
letabũtur in cubilib⁹ suis.
Exultatiões dei in guttu=
re coꝛuz: ⁊ gladij ancipites
in manibus eoꝛum.
Ad faciendã vindictam in
nationibus: increpationes
in populis.
Ad alligandos reges eoꝛ
in cõpedibus: ⁊ nobiles eo=
rum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium
conscriptũ: gloꝛia hec est om=
nibus sanctis eius. ps. cl.
Laudate dominũ in sanc
tis eius: laudate eum
in firmamẽto ꝟtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus
eius: laudate eũ scdm mul=
titudinẽ magnitudinis ei⁹
Laudate euz in sono tube:
laudate eum in psalterio ⁊
cithara.
Laudate eum in tympano
⁊ choꝛo: laudate eũ in choꝛ=
dis ⁊ oꝛgano.
Laudate eum in cymbalis
benesonãtibus/laudate eũ
in cymbalis iubilationis:
omnis spiritus laudet do=
minum.
Gloꝛia patri ⁊ filio: ⁊ spiri
tui sancto. Sicut erat.
Regnabit dñs pꝛecinct⁹ foꝛ
titudine cum decoꝛe virtu=
tum: cuius sedes parata est
in eternum. Capitulũ quod
sequitur dicitur diebus do=
minicis quando fit de domi
nica ad laud. Dñe ne in
ira. vsq ad. lxx. ⁊ a Deus oim
vsq ad aduẽ. Cap. Apo. vij.
Benedictio ⁊ claritas/⁊
sapiẽtia/⁊ grãx actio:
honoꝛ/virt⁹/⁊ foꝛtitudo deo

daturum ſe nobis.
Ut ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati: ſeruiamus illi.
In ſanctitate et iuſticia coram ipſo: omnibus diebus noſtris.
Et tu puer propheta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini parare vias eius.
Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eorum.
Per viſcera miſericordie dei noſtri: in quibus viſitauit nos oriens ex alto.
Illuminare his qui in tenebris et in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.
Gloria patri. Sicut erat.
Hic dr an. et oro quaus cucurrerit. Et finiūtur matutine et oēs alie hore canonice p̄.
Dñs vobiſcū. R. Et cū ſpū tuo. Bñdicam⁹ domino. R. Deo gratias Et qñ fiūt alique mēorie. Ad mat. aut vñ. tūc p̄me et vltie orōnes eodē modo finiūtur ſcz p̄ Dñs vobiſcū. et Bñdicam⁹ dño.
¶ Ad primā et ad alias horas.iz.ſiue.vi. le. Et incipitur.
Deus in adiutoriū meum intende. Domine ad adiuuandū. Gloria. Sicut. Amē. Alleluya. Hymnus.
Iam lucis orto ſydere deum precemur ſupplices: ut in diurnis actibus nos ſeruet a nocentibus.
Linguam refrenans temperet: ne litis horror inſonet/ viſum fouendo contegat: ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima: abſiſtat et vecordia carnis terat ſuperbiam: potus cibiqʒ parcitas.
Ut cum dies abſceſſerit: noctemqʒ ſors reduxerit mūdi per abſtinentiam: ipſi canamus gloriam.
Deo patri ſit gloria: eiuſqʒ ſoli filio cū ſpiritu paraclito et nūc et in ppetuū. Amē.
Iſti.x.ṽſi.ſequntur dñr ad primam cunctis diebus dñicis totius anni qñ fit de dñica/ excepto a paſchate vſqʒ ad Deus oim. Ceteris aūt dieb⁹ dñr ṽſi ſeq. ſcz. De⁹ in noīe. Beati imaculati. Retribue. et Quicūqʒ vult. excep. p octa. paſche i qb⁹ nō dr Quicūqʒ. nec etiā p ocē. corpis chriſti qñ fit de dicis ocē. A. Gloria tibi trinitas. Pſalmus.xxi.
Deus deus me⁹ reſpice in me quare me dereliquiſti: lōge a ſalute mea verba delictorum meorum.
Deus me⁹ clamabo p diē et nō exaudies: et nocte et nō ad inſipientiam michi.
Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.
In te ſperauerūt pr̄es nr̄i ſperauerūt et liberaſti eos.
Ad te clamauerūt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt

et non ſunt confuſi.

Ego autē ſum vermis ⁊ nō homo: opprobrium hominū et abiectio plebis.

Omnes vidētes me deriſerūt me: locuti ſunt labijs ⁊ mouerunt caput.

Sperauit i domino eripiat eum: ſaluū faciat eum quoniam vult eum.

Quoniā tu es qui extraxiſti me de vētre ſpes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus ſum ex vtero.

De ventre mr̄is mee deus me⁹ es tu: ne diſceſſeris a me

Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt: quoniā non eſt qui adiuuet.

Circundederūt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Aperuerūt ſup me os ſuū: ſicut leo rapiēs et rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ diſperſa ſunt oia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tāq̄ cera liqueſcēs: in medio vētris mei.

Aruit tāq̄ teſta ꝟtus mea / et lingua mea adheſit faucibus meis: et in puluerem mortis deduxiſti me.

Quoniā circundederūt me canes multi: conſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea.

Ipſi vero cōſiderauerūt et inſpexerūt me / diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: ⁊ ſup veſtem meā miſerunt ſortem.

Tu aūt dn̄e ne elōgaueris auxiliū tuū a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a framea deus animā meam: ⁊ de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomē tuum fratrib⁹ meis: in medio eccleſie laudabo te.

Qui timetis dominū laudate eum: vniuerſum ſemē iacob glorificate eum.

Timeat eū oē ſemen iſrl: qm̄ nō ſpreuit neq̄ deſpexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciem ſuam a me: et cum clamarem ad eū exaudiuit me.

Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddā in conſpectu timentiū eum.

Edent pauperes ⁊ ſaturabuntur et laudabunt dominum q̄ requirunt eū: viuent corda eor in ſeculū ſeculi.

Reminiſcētur ⁊ ꝯuertētur ad dn̄z: vniuerſi fines terre

Et adorabūt in conſpectu ei⁹: vniuerſe familie gētiū.

Qm̄ domini eſt regnum: et ipſe dominabitur gentium.

Manducauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues terre: in cōſpectu eius cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et anima mea
ſemen meum ſ

Annūciabitur dño gñatio ventura ⁊ annūciabunt celi iuſticiā eius: populo qui naſcetur quem fecit dominus.
Gloria patri. Sicut erat.

Pſalmus. xxij.

Dominus regit me et nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meā conuertit.
Deduxit me ſuper ſemitas iuſticie: ꝓpter nomē ſuum.
Nā ⁊ ſi ambulauero in medio vmbre mortis: nō timebo mala qm̄ tu mecum es.
Uirga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in conſpectu meo menſam: aduerſus eos qui tribulant me.
Impinguaſti in oleo caput meū: ⁊ calix meus inebriās q̄ preclarus eſt.
Et mia tua ſubſeq̄tur me: omnibus diebus vite mee.
Et vt inhabitē in domo domini: in longitudinē dierū.
Gloria patri. Sicut erat.

Pſalmus. xxiij.

Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ vniuerſi qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundauit eum: ⁊ ſuper flumina preparauit eum.
Quis aſcēdet in montē dñi: aut qs ſtabit i loco ſcō ei⁹?
Innocēs manibus ⁊ mūdo corde: q̄ non accepit in vano animam ſuam nec iurauit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet bñdictionem a domino: et miſericordiam a deo ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio q̄rentium eū: querētiū faciē dei iacob.
Attollite portas ꝑncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glie.
Quis eſt iſte rex glorie? dominus fortis et potens dominus potens in prelio.
Attollite portas ꝑncipes vr̄as ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glie.
Quis eſt iſte rex glorie? dominus virtutum ipſe eſt rex glorie. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpūi ſcō. Sicut. Ps. xxiiii.

Ad te dñe leuaui animā meam: De⁹ meus in te confido non erubeſcam.
Neq3 irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi q̄ ſuſtinent te non confundentur.
Confundantur oēs iniqua agentes: ſuperuacue.
Uias tuas domine demonſtra michi: et ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in vītate tua et doce me: q2 tu es de⁹ ſaluator meus ⁊ te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationū tuarū dñe: ⁊ miſericordiarū tuarū que a ſeculo ſunt.
Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.

Secundum miam tuam memento mei: tu propter bonitatem tuam domine.

Dulcis et rectus dominus: ppter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas

Uniuerse vie dñi mia et veritas: requirentibus testamētum eius et testimonia eiꝰ.

Propter nomen tuum dñe propiciaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo q̄ timet dominum: legem statuit ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur: et semen eius hereditabit terram.

Firmamentū est dñs timētibus eū: et testamentū ipsiꝰ vt manifestetur illis.

Oculi mei semper ad dominum: quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice in me et miserere mei: qr vnicꝰ et paup sū ego.

Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum: et dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos qm multiplicati sunt: et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam et erue me: non erubescā quoniam speraui in te.

Innocentes et recti adheserunt michi: qr sustinui te.

Libera deus israel: ex oibꝰ tribulatiōibꝰ suis. Gloria patri et filio: et spūi sancto. Sicut erat. Psalmus .xxv.

Iudica me dñe quoniā ego in innocentia mea ingressus sum: et in dño sperans non infirmabor.

Proba me dñe et tenta me: vre renes meos et cor meū.

Qm misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.

Non sedi cum consilio vanitatis: et cum iniqua gerētibus non introibo.

Odiui ecclesiam malignantiū: et cū impijs non sedebo.

Lauabo inter innocentes manus meas: et circundabo altare tuum domine.

Vt audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua.

Dñe dilexi decorē domꝰ tue: et locū habitatiōis glie tue.

Ne perdas cum impijs deꝰ aiam meā: et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorū manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autē in innocētia mea ingressus sum: redime me et miserere mei.

Pes enim meus stetit in directo: in ecclesijs benedicā te domine. Psalmus .liij.

Deus in noie tuo saluū me fac: et in ꝟtute tua

iudica me.
Deus exaudi orationem meam: auribꝰ percipe verba oris mei.
Quoniam alieni inſurrexerunt aduerſum me ⁊ fortes queſierunt animā meam: et non propoſuerunt deū ante conſpectum ſuum.
Ecce em̄ deꝰ adiuuat me: et dn̄s ſuſceptor eſt aie mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſperde illos.
Volūtarie ſacrificabo tibi: et cōfitebor nomini tuo dn̄e quoniam bonum eſt.
Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: et ſuper inimicos meos deſpexit oculus meus. Gloria. Hic nota q̄ a dnica in .lxx. vſq̄ ad paſcha. ps. Cōfitemini. q̄ ſequitur dꝫ dicbus dnicis in laudibꝰ loco Dn̄s regna. deco. Et tūc ps. Dn̄s regna. deco. dꝫ hic loco de Confitemini. cum ſuo. Gloria patri. In aliis aūt dnicis extra tēpꝰ paſchale dicitur ipſe ps. Cō fitemini. Pſalmus .cxvij.
Confitemini dn̄o quoniam bonus: qm̄ in ſeculum miſericordia eius.
Dicat nūc iſrael qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſeculum mia eius.
Dicat nūc domꝰ aaron qm̄ bonꝰ: qm̄ in ſecl'm mia eius.
Dicant nūc qui timent dominum quoniam bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia eius.
De tribulatione inuocaui dominum: ⁊ exaudiuit me in latitudine dominus.
Dn̄s michi adiutor: non timebo q̄d faciat michi homo.
Dn̄s michi adiutor: et ego deſpiciam inimicos meos.
Bonum eſt cōfidere in dn̄o: q̄ confidere in homine.
Bonū eſt ſperare in dn̄o: q̄ ſperare in principibus.
Omnes gentes circuierūt me: et in nomine domini q̄r vltus ſum in eos.
Circundantes circundederunt me: et in nomine domini quia vltus ſum in eos.
Circundederunt me ſicut apes ⁊ exarſerūt ſicut ignis in ſpinis: et in noie domini quia vltus ſum in eos.
Impulſus euerſus ſum vt caderē: ⁊ dn̄s ſuſcepit me.
Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus eſt michi in ſalutem.
Vox exultatiōis ⁊ ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.
Dextera dn̄i fecit virtutē / dextera dn̄i exaltauit me: dextera dn̄i fecit virtutem.
Non moriar ſed viuam: et narrabo opera domini.
Caſtigans caſtigauit me dominus: et morti non tradidit me.
Aperite michi portas iuſticie / ⁊ ingreſſus in eas cō fitebor dn̄o: hec porta domini iuſti intrabunt in eam.
Confitebor tibi quoniam

exaudiſti me: ⁊ fact⁹ es mi-
chi in ſalutem.
Lapidem quem reprobaue
runt edificantes: hic factus
eſt in caput anguli.
A dño factuʒ eſt iſtud: ⁊ eſt
mirabile in oculis noſtris.
Hec eſt dies quam fecit do
minus: exultem⁹ ⁊ letemur
in ea.
O dñe ſaluum me fac/o do-
mine bñ proſperare: benedi
ctus qui venit in noīe dñi.
Benediximus vobis de do
mo domini: deus domin⁹ et
illuxit nobis.
Conſtituite diem ſolēnem
in condenſis: vſq ad cornu
altaris.
Deus meus es tu ⁊ confi-
tebor tibi: deus meus es tu
⁊ exaltabo te.
Confitebor tibi dñe quo-
niam exaudiſti me: ⁊ factus
es michi in ſalutem.
Confitemini dño qm̄ bon⁹:
quoniam in ſeculum miſeri
cordia ei⁹. Gl'ia. Ps. cxviij.
Beati īmaculati in via:
q ambulāt in lege dñi.
Beati qui ſcrutantur teſti
monia ei⁹: in toto corde ex-
quirunt eum.
Non enim q operantur ini
quitatem: in vijs eius am-
bulauerunt.
Tu mādaſti mandata tua:
cuſtodiri nimis.
Utinā dirigātur vie mee:
ad cuſtodiēdas iuſtificatio
nes tuas.

Tunc non confundar: cum
perſpexero in omnibus mā
datis tuis.
Cōfitebor tibi in directio-
ne cordis: in eo q didici iu-
dicia iuſticie tue.
Iuſtificationes tuas cuſto
diam: non me derelinquas
vſq quaq.
In quo corrigit adoleſcen
tior viam ſuam: in cuſtodiē
do ſermones tuos.
In toto corde meo exquiſi
ui te: ne repellas me a man
datis tuis.
In corde meo abſcondi elo
quia tua: vt non peccē tibi.
Benedictus es domine: do
ce me iuſtificationes tuas.
In labijs meis pronūcia-
ui: omnia iudicia oris tui.
In via teſtimoniorum tuo
rum delectat⁹ ſum: ſicut in
omnibus diuitijs.
In mandatis tuis exerce
bor: ⁊ cōſiderabo vias tuas.
In iuſtificationibus tuis
meditabor: non obliuiſcar
ſermones tuos.
Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiri
tui ſancto. Sicut erat.

Pſalmus. cxviij.

Retribue ſeruo tuo viui
fica me: ⁊ cuſtodiā ſer-
mones tuos.
Reuela oculos meos: ⁊ cō-
ſiderabo mirabilia de lege
tua.
Incola ego ſū in terra: nō
abſcōdas a me mādata tua.
Concupiuit aīa mea deſide

uare iuſtificatiões tuas: in omni tempore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium et contemptum: quia teſtimonia tua exquiſiui.
Etenim ſederūt principes & aduerſuz me loquebantur: ſeruus aūt tuus exercebātur in iuſtificationibꝰ tuis.
Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt: & conſilium meum iuſtificationes tue.
Adheſit pauimento anima mea: viuifica me ſecundum verbum tuum.
Uias meas enūciaui & exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.
Uiam iuſtificationum tuarū inſtrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit aīa mea pre tedio: ꝯfirma me in ꝟbis tuis.
Uiam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miſerere mei.
Uiam veritatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus.
Adheſi teſtimoniis tuis domine: noli me confundere.
Uiam mandatorū tuorū cucurri: cū dilataſti cor meū.
Gloria patri. Sicut erat.

Symbolum Athanaſii.

Quicūq; vult ſaluꝰ eſſe: ante oīa opus eſt vt teneat catholicam fidem.
Quā niſi quiſq; integrā/inuiolatāq; ſeruauerit: abſq; dubio ineternum peribit.
Fides aūt catholica hec ē: vt vnū deum in trinitate/& trinitatem in vnitate veneremur.
Neq; ꝯfundentes pſonas: neq; ſubſtantiā ſeparātes.
Alia eſt enim pſona patris/alia filii: alia ſpūſſancti.
Sed patris & filii & ſpūſſācti vna eſt diuinitas: equalis gloria coeterna maieſtas.
Qualis pater/talis filius: talis ſpiritusſanctus.
Increatus pater/ increatus filiꝰ: icreatꝰ ſpūs ſācꝰ.
Immēſus pater/immēſus filiꝰ: immēſus ſpūs ſanctꝰ.
Eternꝰ pater/eternꝰ filiꝰ: eternus ſpūs ſanctus.
Et tamen non tres eterni: ſed vnus eternus.
Sicut nō tres increati nec tres immēſi: ſed vnꝰ increatus & vnus immenſus.
Similiter oīs pater/ oīs filius: oīs ſpūs ſanctus.
Et tamē nō tres omnipotētes: ſed vnus omnipotens.
Ita deus pater/ deus filiꝰ: deus ſpiritus ſanctus.
Et tamen non tres dii: ſed vnus eſt deus.
Ita dñs pater/dñs filius: dominus ſpūs ſanctus.
Et tamē non tres domini: ſed vnus eſt dominus.
Quia ſicut ſigillatim vnāquāq; perſonā deū ac dñm cōfiteri: chriſtiana verita-

te compellimur.
Ita tres deos aut dominos dicere: catholica religione prohibemur.
Pater a nullo eſt fact⁹: nec creatus nec genitus.
Filius a pr̄e ſolo eſt: non fact⁹/nec creat⁹/ſed genit⁹.
Spiritus ſctūs a patre ⁊ filio: nō fact⁹ nec creatus nec genitus ſed procedens.
Unus ergo pater/non tres patres/vn⁹ filius/non tres filij: vnus ſpiritus ſanctus/ non tres ſpiritusſancti.
Et in hac trinitate nichil prius aut poſterius: nichil maius aut minus.
Sed tote tres pſone coeterne ſibi ſunt: ⁊ coequales.
Ita vt per oia ſicut iam ſupradictum eſt: et vnitas in trinitate et trinitas in vnitate veneranda ſit.
Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.
Sed neceſſariū eſt ad eternam ſalutē/ vt icarnationē quoqꝫ dn̄i noſtri ieſu chriſti: vnuſquiſqꝫ fideliter credat.
Eſt ergo fides recta vt credamus et cōfiteamur: quia dn̄s noſter ieſus chriſt⁹ dei filius/deus et homo eſt.
Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecula genitus: et homo eſt ex ſubſtantia matris in ſeculo natus.
Perfectus deus pfectus homo: ex anima rationali ⁊ humana carne ſubſiſtens.
Equalis patri ſecūdum diuinitatē: minor patre ſecundum humanitatem.
Qui licet de⁹ ſit ⁊ homo: nō duo tn̄ ſed vnus eſt chriſt⁹.
Unus aūt nō ꝯuerſiōe diuinitatis in carnē: ſed aſſumptione humanitatis in deū.
Unus oino nō ꝯfuſiōe ſubſtātie: ſed vnitate perſone.
Nā ſicut anima rationalis ⁊ caro vn⁹ eſt homo: ita de⁹ et homo vnus eſt chriſtus.
Qui paſſus eſt ꝑ ſalute noſtra deſcēdit ad inferos: tertia die reſurrexit a mortuis
Aſcendit ad celos ſedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus iudicare viuos et mortuos.
Ad cui⁹ aduentū oēs homines reſurgere habēt cū corporib⁹ ſuis: ⁊ reddituri ſūt de factis proprijs rationē.
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec eſt fides catholica quā niſi qſqꝫ fideliter firmiterqꝫ crediderit ſaluus eſſe nō poterit. Gl'ia. Iſta aña dr dieb⁹ dn̄icis qn̄ fit de dn̄ica. A. Dne ne in ira. vſqꝫ ad. lxx. Et a Deus omniū. vſqꝫ ad aduen. aña. Gloria tibi trinitas equalis vna deitas: ⁊ ante oia ſecula et nunc ⁊ in perpetuum. ℣. Exurge domine. ℟. Adiuua nos: et libera nos propter nomē ſanctum tuū. Sed per ebdoma.

quando fit de tēpore. A Deꝰ dim. vſq; ad aduentū. Eta dñe ne in ira. vſq; ad oc. in tantiſpalmaꝝ hʒ ſeqūs. an.
Te inuocamus te adoramꝰ: te laudamus o beata trinitas. ℟. Exurge. ora. Kyrie eleyſō. iii. Chriſte eleyſō. iii. Kyrie eleyſon. iii. Pater nr̄. Secreto vſq; ibi. Et ne nos inducas. Sed libera.
Uiuet anima mea deus et laudabit te. Et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis q̄ perijt. Quere ſeruū tuū dñe: qꝛ mā data tua non ſum oblitus.
Credo in deum.
Secreto vſq; ibi verſus.
Carnis reſurrectionē. Uitam eternam. Amen.
Benedicamꝰ patrē et filiū cū ſctō ſpiritu. Laudemꝰ ⁊ ſupereraltemus eū in ſecula.
Benedictꝰ es dñe in firmamēto celi. Laudabilis ⁊ glioſꝰ ⁊ ſupereraltatus in ſecula.
Benedicat nos ſctā trinitas. Et cuſtodiat nos ſemper.
Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. Dei genitrix intercede p̄ nobis. In aduentu loco de Poſt partum dicitur.
Egredietur virga de radice ieſſe. Et flos de radice eius aſcendet.
Fuit homo miſſus a deo. Cui nomen erat ioannes.
Tu es petrꝰ. Et ſup hāc petraꝫ edificabo eccleſiā meā.
Dilerit andream dominꝰ. In odorem ſuauitatis.
Annūciauerunt opera dei. Et facta eius intellererūt.
Ora p̄ nobis btē prothomartyr ſtephane. Ut digni efficiamur p̄miſſionibꝰ chriſti.
Ora pro nobis beate pater ℟. Ut digni efficiamur p̄miſſionibus chriſti.
O beate pater vrſine. Ora pro nobis deum.
O beate guilleime magna eſt merces tua. Intercede p̄ nobis ad dñm deū noſtrum.
Katharina ſancta. Deum pro nobis ora.
Optimam partem elegit ſibi maria. Que nō auferetur ab ea ineternum.
Exultent iuſti in conſpectu dei. Et delectētur in leticia.
Ibi dicitur in choro vel alibi ſi fuerint duo qui voluerint. Confiteor deo. Alij reſpondeant. Miſereatur. Et deinde ipſi dicant. Cōfiteor. Poſtea dicat ſacerdos. Miſereatur veſtri ⁊c. Abſolutionē et remiſſionem omniū peccatorum veſtrorum tribuat vobis omīpotēs pius pater ⁊ miſericors dominꝰ. Amen. Sequitur.
Dignare dñe die iſto. Sine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri dñe: Domine miſerere noſtri.
Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos. Quemadmodum ſperauimus in te.

D ominе deus virtutũ con=
uerte nos. Et oſtende faciẽ
tuam ⁊ ſalui erimus. Domi
ne exaudi. Et clamor me⁹.
¶ Quã ſit de feria hr hic ps.
M iſerẽ mei deus. ad lõgũ.
D ñs vobiſcũ. Et cum ſpi=
ritu tuo. Oremus. Oratio.
D Omine ſãcte pater ōps
eterne deus q̃ nos ad
principiũ huius diei puent
re feciſti: tua nos hodie ſal=
ua ꝟtute ⁊ cõcede: vt in hac
die ad nullũ declinem⁹ pec
catũ: nec aliqd incurram⁹
periculũ: ſed ſemp ad tuam
iuſticiã faciẽdã: noſtra ꝓce=
dãt eloquia: dirigantur co=
gitationes ⁊ opera. Per do.
D ominus vobiſcũ. Et cuꝫ
ſpiritu tuo. B enedicam⁹ dño.
Deo gratias. ℣. P recioſa
eſt in conſpectu dñi. Mors
ſanctorum eius. Oremus.
S Ancta maria mater do=
mini noſtri ieſu chri=
ſti: atq; oẽs ſancti ⁊ electi dei
ſimul intercedãt ⁊ exorent
pro nobis peccatoribus ad
dñm deũ noſtrũ: vt merea=
mur ab eo adiuuari ⁊ ſalua
ri ⁊ exaudiri. Qui in trinita
te pfecta viuit ⁊ regnat de⁹
per oia ſecl'a ſeculoꝝ. Amẽ.
D eus in adiutoriũ meum
intende. Dñe ad adiuuãdũ.
D eus in adiutorium meuꝫ
intẽde. Dñe ad adiuuandũ.
D eus pi⁹ fortis ⁊ clemẽs
in adiutoriuꝫ meũ. Dñe ad.
G loria patri. S icut erat.
Kyrie eleiſon. Chriſte el. Ky=
rye eleiſon. P ater noſter.
E t ne nos inducas in tẽta.
E t reſpice dñe in ſeruos
tuos: et in opera tua dirige
filios eoꝝ. Et ſit ſplẽdor dñi
dei nr̃i ſup nos: ⁊ opera ma
nuum noſtrarũ dirige ſup
nos: ⁊ op⁹ manuũ noſtraꝝ
dirige. Glia patri ⁊ filio. Si
cut erat. Oremus. Oro.
D Irigere et ſanctificare
cuſtodire et regere di=
gneris / dñe ſctẽ pater ōps
eterne deus: hodie et quoti=
die corda ⁊ corpora noſtra /
ſenſus ſermones ⁊ act⁹ no=
ſtros in via ⁊ in lege tua ſã
cta et in operibus mãdato=
rum tuorũ: vt hic et in eter=
num te auxiliante ſemp ſa=
ni ſalui ⁊ liberi eſſe merea=
mur: ſaluator mũdi rex glo=
rie chriſte ſalua nõs ⁊ ab oĩ
malo defende nos. Qui in tri
nitate perfecta viuis et re=
gnas. Per oia ſcl'a ſeculorũ.
Amen. Dñs vobiſcũ. Bene=
dicamus dño. Hic dicitur
De pfundis. cum Requiẽ.
Pater noſter. Et orationi=
bus pro defunctis ad deuo
tionem orantis. ¶ Ad. iij.
qualibet die preter q̃ in die
et octa. pẽthecoſtes loco cu=
ius dicitur Veni creator.
dicitur iſte ſeq̃ns Hympnus
N Unc ſancte nobis ſpũs
vnum patri cum filio:
dignare promptus ingeri
noſtro refuſus pectori.

Os lingua mens ſenſus vigoꝛ confeſſionem perſonet: flāmeſcat igne charitas: ac cendat ardoꝛ proximos. Preſta pater piiſſime pꝛcꝫ et c. Diebus dñicis. a Domine ne in. vſqꝫ ad lxx. Et a Deus omniū. vſqꝫ ad aduen. añ ſit de dñica. aña. Laus et perennis. p hebd. qñ ſit de fer. a Deus omniū. vſqꝫ ad aduen. Et a Domine ne in ira. vſqꝫ ad dñicam in ramis pal. ān. Da michi. ¶ Octonarie ſpirituales meditationes legis dei. Pſalm. cxviij. De.

Legem pone michi dñe viā iuſtificationū tuarum: et exquiram eā ſemper.

Da michi intellectū et ſerutaboꝛ legē tuam: et cuſtodiā illam in toto coꝛde meo.

Deduc me in ſemita mādatoꝛum tuoꝝ: qꝛ ipſam volui.

Inclina coꝛ meū in teſtimonia tua: et non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue ſeruo tuo eloquium tuum: in timoꝛe tuo.

Amputa oppꝛobꝛiū meum quod ſuſpicatus ſum: quia iudicia tua iocunda.

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me. Vau.

Et veniat ſup me miſericoꝛdia tua domine: ſalutare tuū ſecundum eloquium tuum.

Et reſpondebo expꝛobꝛantibus michi verbū: quia ſperaui in ſermonibus tuis.

Et ne auferas de oꝛe meo verbū veritatis vſqꝫquaqꝫ: quia in iudiciis tuis ſuperſperaui.

Et cuſtodiam legem tuam ſemper in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

Et ambulabam in latitudine: qꝛ mādata tua exquiſiui.

Et loquebar de teſtimoniis tuis in conſpectu regū: et nō confundebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mandata tua q̄ dilexi: et exerceboꝛ i iuſtificationib⁹ tuis.

Gloꝛia patri et filio. Sicut erat in pꝛin. Pſalmus. Zay.

Memoꝛ eſto verbi tui ſeruo tuo: in quo michi ſpē dediſti.

Hec me conſolata eſt in humilitate mea: quia eloquiū tuum viuificauit me.

Superbi inique agebant vſqꝫquaqꝫ: a lege autem tua non declinaui.

Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ a ſeculo dñe: et cōſolatus ſum.

Defectio tenuit me: pꝛo peccatoꝛibus derelinquētibus legem tuam.

Cantabiles michi erant iuſtificationes tue: in loco peregrinationis mee.

Memoꝛ fui nocte nomis tui dñe: et cuſtodiui legē tuam.

Hec facta eſt michi: quia

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

iuſtificationes tuas exquiſiui. Heth.
Portio mea domine: dixi cuſtodire legem tuam.
Deprecatus ſum faciē tuā in toto corde meo: miſerere mei ſecundum eloquiū tuū.
Cogitaui vias meas & conuerti pedes meos: in teſtimonia tua.
Paratus ſum et non ſum turbatus: vt cuſtodiā mandata tua.
Funes peccatorum circūplexi ſunt me: et legem tuā non ſum oblitus.
Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tue.
Particeps ego ſum omniū timentium te: & cuſtodientium mandata tua.
Miſericordia tua dñe plena eſt terra: iuſtificatiōes tuas doce me. Gloria patri. Sicut erat in princi. Teth.
Bonitatē feciſti cum ſeruo tuo domine: ſecundum verbum tuum.
Bonitatem & diſciplinam & ſciētiam doce me: quia mandatis tuis credidi.
Priuſq̄ humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum cuſtodiui.
Bonus es tu: & ī bonitate tua doce me/ iuſtificatiōes tuas.
Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum: ego autē in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.
Coagulatū eſt ſicut lac cor eorum: ego vero legem tuā meditatus ſum.
Bonum michi quia humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas.
Bonum michi lex oris tui: ſuper milia auri et argenti.
Manus tue fecerūt me & plaſmauerūt me: da michi intellectum vt diſcā mādata tua.
Qui timent te videbunt me et letabūtur: quia in verba tua ſuperſperaui.
Cognoui domine/ q: equitas iudicia tua: & in veritate tua humiliaſti me.
Fiat miſericordia tua vt cōſoletur me: ſecundum eloquium tuum ſeruo tuo.
Veniant michi miſerationes tue & viuā: quia lex tua meditatio mea eſt.
Confundantur ſuperbi q: iniuſte iniquitatem fecerūt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
Conuertātur michi timentes te: & qui nouerunt teſtimonia tua.
Fiat cor meū immaculatū in iuſtificatiōibus tuis: vt nō confundar. Gloria. Dieb9 dñicis an. Laus & perennis gloria deo patri & filio ſancto ſimul paracleto in ſecula ſeculorum. Per hebd. an. Da michi intellectum et ſcrutabor domine legem tuā. Diebus dñicis & per hebdo. per tēpus ſupradictum niſi aliquod ...

prium euenerit dicetur hoc caꝑ. Capitulum. Hic e.
Sana me dñe ⁊ ſanaboꝛ ſaluum me fac ⁊ ſaluꝰ ero: qm̄ laus mea tu es. Die bus dñicis ℟. qd debet dici ꝙdiu dꝛ añ. Laus ⁊ perenn. Ps. ℟. Inclina coꝛ meū deꝰ In teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem: in via tua viuifica me. In te. ℣ Glia. ℟ Inclia. ℣ꝰ. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aiam meā: qꝛ peccaui tibi. Per hebd. ℟ Sana aiaꝫ meā. Quia peccaui tibi ℣ſ. Ego dixi dñe miſerere mei. Oꝛ. Glia. ℟. Sana. ℣ꝰ. Adiutoꝛ meꝰ eſto dñe ne dereliquas me. Neqꝫ deſpicias me deꝰ ſalutaris meꝰ. Proſtra. ⁊ oꝛones vt infra in fer. ij. poſt matuti. oꝛdinatum eſt. Sicut oꝛdinatū eſt ad iij. de añ. cꝑ. ℟. ⁊. ℣. quoꝫ ꝙto tꝑe debeāt dici. ſic faciēdum erit ad ſextā et ad nonā Ad ſextam qualibet die. hyꝰ
Rectoꝛ potēs verax deus qui temperas rerū vices ſplēdoꝛe mane inſtruis: et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium aufer caloꝛem noxium: cōfer ſalutem coꝛpoꝛum veramqꝫ pacem coꝛdium. Preſta pater. Dñicis dieb⁹. añ. Te ſemper. Per hebd. añ. Adiuua.
¶ Ordonarie ſpirituales meditationes verbi dei.
Pſalmus. cxviij. Coph.
Defecit in ſalutare tuū anima mea: ⁊ in verbū tuum ſuperſperaui.
Defecerūt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando conſolaberis me.
Quia factus ſum ſicut vter i pꝛuina: iuſtificatiōes tuas non ſum oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſequentibus me iudicium?
Narrauerunt michi iniqui fabulationes: ſed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniqui perſecuti ſūt me: adiuua me.
Pauloiminus conſummauerunt me in terra: ego aūt nō dereliqꝫ mādata tua. Lamed
Secundum miſericoꝛdiam tuam viuifica me: ⁊ cuſtodiā teſtimonia oꝛis tui.
In eternum domine/ verbū tuū permanet in celo.
In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundaſti terram ⁊ permanet.
Oꝛdinatiōe tua perſeuerat dies: qm̄ oīa ſeruiunt tibi
Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tunc foꝛte periiſſem in humilitate mea.
In eternū nō obliuiſcar iuſtificationes tuas: quia in ipſis viuificaſti me.
Tuus ſum ego ſaluum me fac: quoniam iuſtificatiōes tuas exquiſiui.
Me expectauerūt peccatoꝛ

res vt perderent me: teſtimonia tua intellexi.
Omnis cõſummationis vidi finem: latũ mãdatum tuũ nimis. Gloria. Pſalmus.
Quomodo dilexi legem tuam dñe: tota die meditatio mea eſt.
Super inimicos meos prudentẽ me feciſti mãdato tuo: qz ineternum michi eſt.
Super oẽs docentes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.
Super ſenes intellexi: quia mandata tua queſiui.
Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt cuſtodiã verba tua.
A iudiciis tuis nõ declinaui: qz tu legẽ poſuiſti michi.
Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: ſup mel ori meo
A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnẽ viam iniquitatis. Nun.
Lucerna pedib9 meis verbũ tuũ: ⁊ lumen ſemitis meis.
Iuraui et ſtatui: cuſtodire iudicia iuſtitie tue.
Humiliatus ſum vſquequaqz domine: viuifica me ſecundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei beneplacita fac domine: ⁊ iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis ſemper: ⁊ legem tuam non ſum oblitus.
Poſuerunt peccatores laqueum michi: et de mandatis tuis non erraui.
Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternum: quia exultatio cordis mei ſunt.
Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iuſtificationes tuas ineternũ: propter retributionẽ Gloria. Pſalmus. Samech
Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
Adiutor ⁊ ſuſceptor meus es tu: ⁊ in verbum tuum ſuperſperaui.
Declinate a me maligni: et ſcrutabor mandata dei mei.
Suſcipe me ſcdm eloquium tuũ ⁊ viuã: ⁊ non cõfundas me ab expectatione mea.
Adiuua me ⁊ ſaluus ero: ⁊ meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper.
Spreuiſti omnes deſcendentes a iudiciis tuis: quia iniuſta cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudiciis enim tuis timui.
Feci iudicium et iuſtitiam: non tradas me calumniantibus me.
Suſcipe ſeruum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.
Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum: ⁊ in eloquium iuſtitie tue. Ain.
Fac cum ſeruo tuo ſecundum miſericordiã tuã: ⁊ iu-

tiſficationes tuas doce me.
Seruus tuus ſum ego: da michi intellectum vt ſciam teſtimonia tua.
Tempus faciendi dñe: diſſi pauerunt legem tuam.
Ideo dilexi mãdata tua: ſuper aurum & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.
Gloria. Diebus dñicis. añ. Te ſemper idem eſſe viuere & intelligere pñtemur. Per hebd. añ. Adiuua me & ſaluus ero dñe. Dñicis diebus & per hebd. Cӡm. Theſſ. v.

Omnia autem probate: quod bonum eſt tenete: ab omni ſpecie mala abſtinete vos. Dñicis diebus. Rem. In eternum dñe. Permanet verbũ tuum. V. In celo & in ſeculum ſeculi veritas tua. Per. Gloria. In eternum. V. Dñs regit me & nichil michi deerit. In loco paſcu eibi me collocauit. Oro qualis cuenerit. Per hebd. R. Benedicam dñm. In omni tẽpore. V. Sẽper laus eius in ore meo In omni. Glia. Benedicã. V. Dñs regit. vl's. Querere proſtra. vt ſupra in feria ſecũda

Ad. ix. qualibet die. Hy⁹.

Rerum deus tenax vigor immotus in te permanens: lucis diurne tempora ſucceſſibus determinans.
Largire clarũ veſpere quo vita nuſꝙ̃ decidat: ſed premium mortis ſacre perennis inſtet gloria.
Preſta pater piiſſime pr̃ꝗ. Diebus dominicis. añ. Sanctus. Per hebdomadam. añ. Aſpice. Octonarie ſpũales meditationes eloquiorũ dei. Pſalmus. cxviij. Phe.

Mirabilia teſtimõia tua: ideo ſcrutata eſt ea anima mea.
Declaratio ſermonũ tuorũ illuminat: & intellectum dat paruulis.
Os meum aperui & attraxi ſpiritum: quia mandata tua deſiderabam.
Aſpice i me & miſerere mei: ſecundum iudicium diligentium nomen tuum.
Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuum: vt nõ dñetur mei omnis iniuſtitia.
Redime me a calũniis hominum: vt cuſtodiam mandata tua.
Faciem tuã illumina ſuper ſeruum tuum: & doce me iuſtificationes tuas.
Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non cuſtodierunt legẽ tuã. Sade.
Iuſtus es domine: & rectũ iudicium tuum.
Mandaſti iuſtitiã teſtimonia tua: & ɏitatẽ tuã nimis.
Tabeſcere me fecit zelus meus: quia obliti ſunt verba tua inimici mei.
Ignitũ eloquiũ tuũ vehemẽt: & ſeru⁹ tu⁹ dilexit illũ.

Adoleſcentulus ſum ego ⁊ cōtemptus: iuſtificationes tuas non ſum oblitus.
Iuſtitia tua iuſtitia ineternum: ⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerunt me: mādata tua meditatio mea eſt.
Equitas teſtimonia tua ineternū: intellectū da michi ⁊ viuā. Gloꝛia. Ps. Coph.
CLamaui in toto coꝛde exaudi me dñe: iuſtificationes tuas requiram.
Clamaui ad te ſaluum me fac: vt cuſtodiā mādata tua.
Pꝛeueni in maturitate et clamaui: quia in verba tua ſuperſperaui.
Pꝛeuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
Vocem meā audi ſecūdum miſericoꝛdiam tuā Domine: ⁊ ſecundum iudicium tuum viuifica me.
Appꝛopinquauerūt perſequentes me iniquitati: a lege aūt tua longe facti ſunt.
Pꝛope es tu domine: ⁊ oēs vie tue veritas.
Initio cognoui de teſtimoniis tuis: qꝛ ineternum fundaſti ea. Res.
Vide humilitatem meam ⁊ eripe me: quia legem tuam non ſum oblitus.
Iudica iudicium meū ⁊ redime me: pꝛopter eloquium tuum viuifica me.
Longe a peccatoꝛibus ſalus: qꝛ iuſtificationes tuas non exquiſierunt.
Miſericoꝛdie tue multe domine: ſecundū iudicium tuū viuifica me.
Multi qui perſequūtur me ⁊ tribulāt me: a teſtimoniis tuis non declinaui.
Vidi pꝛeuaricantes ⁊ tabeſcebam: quia eloquia tua nō cuſtodierunt.
Vide quoniā mandata tua dilexi domine: in miſericoꝛdia tua viuifica me.
Pꝛincipium verboꝛum tuorum veritas: ineternum omnia iudicia iuſtitie tue.
Gloꝛia patri. pſalm. Sin.
PRincipes pſecuti ſunt me gratis: et a verbis tuis foꝛmidauit coꝛ meum.
Letaboꝛ ego ſuper eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
Iniquitatem odio habui/ ⁊ abominatus ſum: legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudē dixi tibi: ſup iudicia iuſtitie tue.
Pax multa diligentibus legem tuam: et nō eſt illis ſcādalum.
Expectabam ſalutare tuū Dñe: et mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer.
Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: qꝛ oēs vie mee in conſpectu tuo. Thau.
Appꝛopinquet depꝛecatio

mea in cõſpectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da michi intellectum.
Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſecundum eloquium tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iuſtificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuũ: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt ſaluet me: qm̃ mandata tua elegi.
Concupiui ſalutare tuum domine: ⁊ lex tua meditatio mea eſt.
Uiuet anima mea ⁊ laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis q̃ periit/ quere ſeruũ tuũ dñe: qꝛ mãdata tua non ſum oblitus.
Gloria patri. Dieb⁹ dñicis. An. Sanctus ſanctus ſanctus dñs deus omnipotẽs/ q̃ erat/ ⁊ qui eſt/ ⁊ qui vẽturus eſt. Per hebd. an. Aſpice in me dñe ⁊ miſerere mei. Cap̃m.
Alter alteri⁹ onera portate: ⁊ ſic adimplebitis legem chriſti. Dñicis dieb⁹. Rñ. Clamaui in toto corde meo. Exaudi me domine. V. Iuſtificationes tuas requiram. Exaudi. Gl'ia. Clamaui. V. Ab occultis meis munda me domine. Rñ. Et ab alienis parce ſeruo tuo. Oꝛ qualis euene. Per hebd. Rñ. Redime me domine. Et miſerere mei. V. Pes enim meus ſtetit in via recta in eccleſiis benedicam dñm. Et miſere. Gloria. Rñ. Redime. V⁹. Ab occultis meis munda me domine. Si ſequatur feſtũ. ix. lectionũ. vel maius non fiunt proſtrationes ad nonam.

¶ Feria. ij. Inuitatoꝛ. Uenite exultem⁹ dño. ps. Iubilemus xpo. Hy⁹. Nocte ſurgentes. vt ſupra quando fit de feria: qualibet die de ſua dicta dicuntur pſalmi bini ſub vna Gloria patri, ſicut ſignificatur ſuis locis. In noctur. aña. Dominus defenſoꝛ. ¶ De ſecuritate chri ⁊ membroꝛ eius conſtantia in aduerſis. Pſalmus. xxvi.

Dominus illuminatio mea: ⁊ ſal⁹ mea quem timebo?
Dñs protectoꝛ vite mee: a quo trepidabo?
Dum appropiant ſup me nocentes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt et ceciderunt.
Si conſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit coꝛ meum.
Si exurgat aduerſũ me preliũ: in hoc ego ſperabo.
Unam petij a domino hanc requiram: vt inhabitem in

domo domini/omnibus die-
bus vite mee.
Ut videā voluntatem dñi,
et viſitem templum eius.
Quoniā abſcōdit me in ta-
bernaculo ſuo/in die maloꝝ
protexit me: in abſcōdito ta
bernaculi ſui.
In petra exaltauit me / et
nunc exaltauit caput meū:
ſuper inimicos meos.
Circuiui/ ⁊ immolaui in ta
bernaculo eius hoſtiam vo
ciferationis:cātabo/ ⁊ pſal
mum dicam domino:
Exaudi dñe vocem meam
qua clamaui ad te:miſerere
mei ⁊ exaudi me.
Tibi dixit cor meū exquiſi-
uit te facies mea : faciē tuā
domine requiram.
Ne auertas faciē tuā a me:
ne declines i ira a ſeruo tuo.
Adiutor me⁹ eſto dñe ne de-
relinquas me:neq₃ deſpicias
me deus ſalutaris meus.
Quoniā pater meus ⁊ ma-
ter mea dereliquerunt me:
dñs autem aſſumpſit me.
Legem pone michi dñe in
via tua/ ⁊ dirige me in ſemi
ta recta: ppt̄ īimicos meos.
Ne tradideris me in aias
tribulantiū me / quoniā in-
ſurrexerunt in me teſtes ini
qui:⁊ mētita eſt iniqtas ſibi.
Credo videre bona domi-
ni:in terra viuentium.
Expecta dominum viriliter
age/et confortetur cor tuū:
⁊ ſuſtine dominum. Gloria.

¶ Petit eccleſia liberari a
malis et ſtolam reſurre-
ctionis. Pſalmus.xxvij.
Ad te domine clamabo
de⁹ me⁹ ne ſileas a me/
nequādo taceas a me:⁊ aſſi-
milabor deſcēdētib⁹ in lacū.
Exaudi dñe vocem depreca
tionis mee dum oro ad te:
dum extollo man⁹ meas ad
templum ſanctum tuum.
Ne ſimul tradas me cū pec
catoribus: ⁊ cū operātibus
iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacē cum
proximo ſuo:mala autem in
cordibus eorum.
Da illis ſecundū opera eo-
rum:⁊ ſecundum nequitiam
adinuentionum ipſorum.
Scōm opera manuū eorum
tribue illis: redde retribu-
tionem eorum ipſis.
Quoniā non intellexerunt
opera domini ⁊ in opera ma
nuum eius deſtrues illos:⁊
non edificabis eos.
Benedictus dominus:quo-
niam exaudiuit vocē depre-
cationis mee.
Dominus adiutor meus ⁊
protector meus:⁊ in ipſo ſpe
rauit cor meū ⁊ adiut⁹ ſum.
Et refloruit caro mea:et ex
volūtate mea ꝯfitebor illi.
Dominus fortitudo plebis
ſue:⁊ protector ſaluationum
chriſti ſui eſt.
Saluum fac populum tuū
domine ⁊ benedic heredita-
ti tue: et rege eos et extolle

illos vſq in eternum.
Gloria. Añ Dñs defenſor vite mee. Añ Adorate. ¶ De oblatione et de vi verbi dei in vij ſacramentis. Pſalm. xxviij.
Afferte domino filii dei: afferte domino filios arietum.
Afferte domino gloriam et honorem afferte domino gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio ſancto eius.
Vox dñi ſuper aquas deus maieſtatis intonuit: dominus ſuper aquas multas.
Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.
Vox domini confringentis cedros: et cõfringet dominus cedros libani.
Et comminuet eos tanq̃ vitulum libani: et dilectus quẽadmodum filius vnicorniũ.
Vox domini intercidentis flammam ignis/ vox domini concutientis deſertum: et commouebit dominus deſertum cades.
Vox domini preparantis ceruos et reuelabit condenſa: et in templo eius omnes dicent gloriam.
Dominus diluuium inhabitare facit: et ſedebit dominus rex ineternum.
Dominus virtutem populo ſuo dabit: dominus benedicet populo ſuo in pace.
Gloria patri. Sicut erat.
¶ De Chriſti reductione ab inferis ac leta eius reſurrectione. Pſalmus. xxix.
Exaltabo te domine quoniam ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me.
Domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.
Domine eduxiſti ab inferno aiam meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.
Pſallite domino ſancti ei9: et confitemini memorie ſanctitatis eius.
Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius.
Ad veſperum demorabitur flet9: et ad matutinũ letitia.
Ego autem dixi in abundantia mea: non mouebor ineternum.
Dñe in volũtate tua: preſtitiſti decori meo virtutem.
Auertiſti faciem tuã a me: et factus ſum conturbatus.
Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas in ſanguine meo: dum deſcendo in corruptionem.
Nunquid confitebitur tibi puluis: aut anunciabit veritatem tuam.
Audiuit dominus et miſertus eſt mei: dominus factus eſt adiutor meus.
Conuertiſti planctũ meum in gaudium mihi: concidiſti ſaccum meum et circundediſti me letitia.
Vt cantet tibi gloria mea

et non compungar: Domine Deus meus in eternum con fitebor tibi. Gloria patri. An. Adorate dñm in aula ſctã ei⁹. A. In tua iuſtitia. ¶ Oro chriſti ad patrem in paſſiõe pro conſtantia fidelium in tribulatione. Pſalmus.xxx.

In te dñe ſperaui nõ cõfundar ineternũ: in iuſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuã: accelera vt eruas me.

Eſto michi in deũ protectorem ⁊ in domũ refugij: vt ſaluum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et ꝑpter nomen tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laqueo quem abſconderunt michi: quoniã tu es protector meus.

In man⁹ tuas dñe ꝯmendo ſpiritũ meũ: redemiſti me domine deus veritatis.

Odiſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue.

Ego aũt i dño ſperaui: exultabo ⁊ letabor in mĩa tua.

Quoniã reſpexiſti humilitatem meã: ſaluaſti de neceſſitatibus animam meam.

Nec concluſiſti me in manibus inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.

Miſerere michi dñe quoniã tribulor: conturbatus eſt in ira oculus me⁹ anima mea ⁊ venter meus.

Qm̃ defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitib⁹.

Infirmata eſt in pauptate virtus mea: ⁊ oſſa mea conturbata ſunt.

Sup omnes inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis.

Qui videbãt me foras fugerũt a me: obliuioni datus ſum tanꝙ mortuus a corde.

Factus ſum tanꝙ vas perditum: quoniã audiui vituperationẽ multorum ꝯmorantium in circuitu.

In eo dũ ꝯuenirent ſimul aduerſũ me: accipere aiam meam conſiliati ſunt.

Ego autẽ in te ſperaui dñe dixi deus meus es tu: in manibus tuis ſortes mee.

Eripe me de manu inimicorum meorum: ⁊ a perſequentibus me.

Illuſtra faciẽ tuam ſuper ſeruum tuum ſaluũ me fac in miſericordia tua domine: nõ confũdar qm̃ inuocaui te.

Erubeſcant impij ⁊ deducãtur in infernũ: muta fiãt labia doloſa.

Que loquũtur aduerſus iuſtum iniquitatẽ: in ſuperbia et in abuſione.

Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe: quã abſcondiſti timentibus te.

Perfeciſti eis qui ſperant in te: in conſpectu filiorum hominum.

Abſcondes eos in abſcon=

dito faciei tue: a cõturbatio ne hominum.
Proteges eos in taberna culo tuo: a contradictione linguarum.
Benedictus dñs quoniã mirificauit miſericordiã ſuã mihi: in ciuitate munita.
Ego aũt dixi in exceſſu mentis mee: proiect⁹ ſum a facie oculorum tuorum.
Ideo exaudiſti vocẽ orõnis mee: dum clamarem ad te.
Diligite dominũ om̃es ſancti eius quoniã veritatẽ req̃ret domin⁹: et retribuet abũdanter facientib⁹ ſuperbiã.
Viriliter agite et confortetur cor veſtrũ: om̃es qui ſperatis in dño.

Oratio penitẽtis ⁊ confitentis gratia dei ſaluari petentis. Pſalmus.xxxj.

Beati quorũ remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quorum tecta ſunt peccata.
Beatus vir cui nõ imputauit dominus peccatũ: nec eſt in ſpiritu eius dolus.
Quoniam tacui inueterauerũt oſſa mea: dũ clamarẽ tota die.
Quoniã die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſum in erũna mea dum confligitur ſpina.
Delictum meum cognitum tibi feci: ⁊ iniuſticiam meam non abſcondi.
Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiam meam domino: et tu remiſiſti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tẽpore oportuno
Verũtamẽ in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.
Tu es refugiũ meum a tribulatiõe que circũdedit me: exultatio mea / erue me a circundantibus me.
Intellectũ tibi dabo ⁊ inſtruam te i via hec qua gradieris: firmabo ſup te oculos meos
Nolite fieri ſicut equ⁹ ⁊ mulus: quibus nõ eſt intellect⁹
In chamo ⁊ freno maxillas eorum conſtringe: qui nõ approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: ſperantem autẽ in domino / miſericordia circundabit.
Letamini in domino ⁊ exultate iuſte: ⁊ gloriamini omnes recti corde.
Gloria patri. Añ. In tua iuſticia libera me dñe. Añ. Rectos. Laus ⁊ exultatio eccleſie in deum vnitrinũ cognitum. Pſalmus. xxxij.

Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio.
Cõfitemini dño in cithara: in pſalterio / decem chordarum pſallite illi.
Cantate ei canticum nouum: bene pſallite ei in vociferatione.
Quia rectum eſt verbum domini: ⁊ omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiã et iu

dicium: miſericordia domi=
ni plena eſt terra.
Verbo domini celi firmati
ſunt: & ſpiritu oris eius om
nis virtus eorum.
Congregans ſicut in vtre
aquas maris: ponens in the
ſauris abyſſos.
Timeat dn̄m oīs terra: ab
eo autē commoueantur om=
nes inhabitantes orbem.
Qm̄ ipſe dixit & facta ſunt:
ipſe mādauit & creata ſunt.
Dn̄s diſſipat ꝯſilia gentiū
reprobat autē cogitationes
populorum: & reprobat con
ſilia principum.
Conſilium autem domini
ineternū manet: cogitatio=
nes cordis eius in genera=
tione & generationem.
Beata gens cuius eſt domi
nus deus eius: populus quē
elegit in hereditatem ſibi.
De celo reſpexit dn̄s: vidit
omnes filios hominum.
De preparato habitaculo
ſuo: reſpexit ſuper omnes q̄
habitant terram.
Qui finxit ſigillatim corda
eorum: qui intelligit omnia
opera eorum.
Non ſaluatur rex ꝑ multā
virtutē: & gigas nō ſaluabit̄
in multitudine virtutis ſue.
Fallax equus ad ſalutē: in
abundantia autem virtutis
ſue non ſaluabitur.
Ecce oculi dn̄i ſuper metuē
tes eū: et in his qui ſperant
ſuper miſericordia eius.
Vt eruat a morte aīas eorū:
et alat eos in fame.
Anima noſtra ſuſtinet do=
minum: quoniam adiutor et
protector noſter eſt.
Quia in eo letabitur cor no
ſtrum: et in nomine ſancto
eius ſperauimus.
Fiat miſericordia tua do=
mine ſuper nos: quemadmo
dum ſperauimus in te.
Gloria patri. ¶ De diuina
protectione timentiū deum
ac lege vite beate. pſ. xxxiii
Benedicam dominum in
omni tempore: ſemper
laus eius in ore meo.
In domino laudabitur ani
ma mea: audiant manſueti
& letentur.
Magnificate dominū mecū:
& exaltemus nomen eius in
idipſum.
Exquiſiui dn̄m & exaudiuit
me: et ex omnibus tribula=
tionibus meis eripuit me.
Accedite ad eum et illumi=
namini: & facies veſtre non
confundentur.
Iſte pauper clamauit & do
minus exaudiuit eum: & de
omnibus tribulationibus
eius ſaluauit eum.
Immittit angelus domini
in circuitu timentium eum:
et eripiet eos.
Guſtate & videte quoniam
ſuauis eſt dominus: beatus
vir qui ſperat in eo.
Timete dominum omnes
ſancti eius: quoniam non eſt

copia timentibus eum.
Diuites eguerũt et eſurie-
runt: inquirẽtes aũt dñz nõ
minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timo
rem dñi docebo vos.
Quis eſt homo q̃ vult vitã:
diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuam a
malo: ⁊ labia tua ne loquan
tur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonũ:
inquire pacẽ ⁊ pſequere eaz
Oculi dñi ſuper iuſtos: ⁊ au
res eius in preces eorum.
Vultus autẽ dñi ſuper faci
entes mala: vt perdat de ter
ra memoriam eorum.
Clamauerunt iuſti ⁊ domi-
nus exaudiuit eos: et ex om
nibus tribulationibus eorũ
liberauit eos.
Iuxta eſt dominus his qui
tribulato ſunt corde: ⁊ humi
les ſpiritu ſaluabit.
Multe tribulatiões iuſtoꝝ:
et de omnibus his liberabit
eos dominus.
Cuſtodit dominus omnia oſ
ſa eorum: vnum ex his non
conteretur.
Mors pctõꝝ peſſima: et qui
oderunt iuſtum delinquent.
Redimet dñs aĩas ſeruorũ
ſuorum: ⁊ nõ delinquent oẽs
qui ſperant in eo.
Gloria patri et. Añã. Rectos
decet collaudatio. Añã. Expu
gna. ¶ Impioꝝ ⁊ falſoꝝ in
chriſtũ teſtiũ ꝯfutatio ⁊ iu-
ſtoꝝ exultatio. Ps. xxxiiij.

Iudica domine nocentes
me: expugna impugnan
tes me.
Apprehẽde arma ⁊ ſcutũ: et
exurge in adiutoriũ michi.
Effunde frameam et conclu
de aduerſus eos qui pſequũ
tur me: dic anime mee ſalus
tua ego ſum.
Confundãtur ⁊ reuereãtur
querentes animam meam.
Auertãtur retrorſũ ⁊ ꝯfun
dãt: cogitantes michi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante fa
ciem venti: et angelus domi
ni coartans eos.
Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lu
bricũ: et angelus domini per
ſequens eos.
Quoniam gratis abſconde-
runt michi interituz laquei
ſui: ſuperuacue exprobraue
runt animam meam.
Veniat illi laqueꝰ quẽ igno
rat ⁊ captio quã abſcondit
apprehẽdat eũ: et in laqueũ
cadat in idipſum.
Anima autẽ mea exultabit
in domino: ⁊ delectabitur ſu-
per ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicent: dñe
quis ſimilis tui.
Eripiẽs inopẽ de manu for-
tiorum eius: egenũ ⁊ paupe
rem a diripientibus eum.
Surgentes teſtes iniqui: q̃
ignorabã interrogabãt me.
Retribuebant michi mala
pro bonis: ſterilitatem ani-
me mee.
Ego aũt cum michi moleſti

eſſent induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio animam meam: & oratio mea in ſinu meo conuertetur.
Quaſi proximum et quaſi fratrem noſtrum ſic complacebam: quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar.
Et aduerſū me letati ſunt & conuenerūt: cōgregata ſunt ſup me flagella & ignoraui.
Diſſipati ſunt nec cōpuncti tētauerūt me ſubſannauerūt me ſubſannatiōe: frēduerūt ſuper me dentibus ſuis.
Domine quando reſpicies reſtitue animā meam a malignitate eorum: a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in eccleſia magna: i populo graui laudabo te.
Non ſupergaudeant michi qui aduerſantur michi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis.
Quī michi quidē pacifice loquebant: & in iracūdia terre loquētes dolos cogitabant.
Et dilatauerūt ſuper me os ſuum: dixerunt euge euge vi derunt oculi noſtri.
Vidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas a me.
Exurge et intende i iudicio meo deus meus: et dn̄s meus in cauſam meam.
Iudica me ſecūdū iuſtitiā tuam domine deus meus: & non ſupergaudeant michi.
Non dicant in cordibus ſuis euge euge aie noſtre: nec dicant deuorabimus eum.
Erubeſcant & reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis.
Induantur confuſione & reuerētia: qui maligna loquūtur ſuper me.
Exultēt & letētur qui volūt iuſtitiā meā / & dicāt ſemper magnificetur dominus: qui volunt pacem ſerui eius.
Et lingua mea meditabitur iuſtitiam tuā: tota die laudē tuam.

℄ De ſpōtanea malitia iniquorum deq; iuſtorum fruitione. Pſalmus. xxxv.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo: non eſt timor dei ante oculos eius.
Quō doloſe egit in conſpectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus eſt in cubili ſuo aſtitit omni vie non bone: malitiam autem non odiuit.
Domine in celo mīa tua: et veritas tua vſq; ad nubes.
Iuſtitia tua ſicut mōtes dei iudicia tua abyſſus multa.
Homies & iumēta ſaluabis domine: quemadmodū multiplicaſti miam tuam deus.
Filij aūt hominū: i tegmine alarū tuarū ſperabūt.
Inebriabūtur ab vbertate

mus tue: ⁊ torrēte volup-
tatis tue potabis eos.
Quoniam apud te eſt fons vite: ⁊ i
lumine tuo videbim⁹ lumē.
Pretēde miſericordiā tuaʒ
ſcientibus te: ⁊ iuſticiā tuaʒ
his qui recto ſunt corde.
Non veniat michi pes ſup-
bie: et manus peccatoris nō
moueat me.
Ibi ceciderūt qui operātur
iniqtatē: expulſi ſūt nec potue
rūt ſtare. Gl'ia. Añ. Expugna
impugnātes me. Añ. Reuela
domino. ¶ De malorū corre
ptiōe ⁊ iuſtorū beata vita cū
maxima cōſolatiōe. ps. xxxvj.

Noli emulari in malignā
tibus: neq3 zelauerīs fa-
cientes iniquitatem.
Quoniam tanq̄ fenum ve-
lociter areſcent: et quemad
modum olera herbarum ci-
to decident.
Spera in dn̄o et fac bonitā
tem: ⁊ inhabita terram ⁊ pa
ſceris in diuitijs eius.
Delectare in dn̄o: ⁊ dabit ti
bi petitiones cordis tui.
Reuela dn̄o viam tuā ⁊ ſpe
ra in eo: et ipſe faciet.
Et educet quaſi lumen iu-
ſtitiam tuam et iudiciū tuuʒ
tanq̄ meridiem: ſubdit⁹ eſto
domino et ora eum.
Noli emulari in eo qui pro-
ſperatur in via ſua: in homi
ne faciente iniuſtitias.
Deſine ab ira ⁊ derelinque
furorem: noli emulari vt ma
ligneris.

Quoniam qui malignātur
exterminabuntur: ſuſtinen-
tes autem dominum ipſi he-
reditabunt terram.
Et adhuc puſillum et non
erit peccator: ⁊ queres locū
eius et non inuenies.
Manſueti autē hereditabunt
terram: et delectabuntur in
multitudine pacis.
Obſeruabit peccator iuſtū
et ſtridebit ſuper eum denti
bus ſuis.
Dominus autem irridebit
eum: quoniam proſpicit q̄
veniat dies eius.
Gladiū euaginauerūt pecca-
tores: intēderunt arcuʒ ſuū.
Ut decipiant pauperem et
inopem: vt trucident rectos
corde.
Gladius eorū intret in cor-
da ipſorum: et arcus eorum
confringatur.
Melius eſt modicum iuſto:
ſuper diuitias peccatorum
multas.
Quoniam brachia peccato-
rum conterentur: confirmat
autem iuſtos dominus.
Nouit dominus dies imma-
culatorum: et hereditas eo-
rum in eternum erit.
Non confundentur in tem-
pore malo et in diebus fa-
mis ſaturabuntur: q2 pecca
tores peribunt.
Inimici vero domini mox
vt honorificati fuerit et exal
tati: deficientes quemadmo
dum fumus deficient.

Mutuabitur peccator et nõ ſoluet: iuſtus autem miſere bitur et tribuet.
Quia bñdicentes ei heredi tabunt terrã: malidicentes autem ei diſperibunt.
A pud dominũ greſſus hoĩs dirigetur: ⁊ viam ei⁹ volet.
Cũ ceciderit nõ collidetur: q2 dñs ſupponit manũ ſuã.
Iunior fui etenĩ ſenui ⁊ nõ vidi iuſtũ derelictũ: nec ſemẽ eius querens panem.
Tota die miſeretur et com modat: et ſemen illius in be nedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonũ et inhabita in ſeculum ſcl'i.
Quia dñs amat iudicium ⁊ non derelinquet ſctõs ſuos: ĩ eternum conſeruabuntur.
Iniuſti punientur: ⁊ ſemen impiorum peribit.
Iuſti aũt hereditabunt ter raʒ: ⁊ ĩhabitabũt in ſeculuʒ ſeculi ſuper eam.
Os iuſti meditabitur ſa pientiam: ⁊ lingua eius lo quetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipſius: et nõ ſupplantabũtur greſ ſus eius.
Conſiderat peccator iuſtũ: et querit mortificare eum.
Dominus autem non dere linquet eum in manibus ei⁹: nec damnabit eum cum iu dicabitur illi.
Expecta dñm ⁊ cuſtodi viaʒ ei⁹/ ⁊ exaltabit te vt heredi tate capias terrã: cũ perie rint peccatores videbis.
Vidi impiũ ſuperexaltatuʒ: ⁊ eleuatũ ſicut cedros libani.
Et tranſiui et ecce non erat queſiui eum: et non eſt inuẽ tus locus eius.
Cuſtodi innocentiam et vi de equitatẽ: qm̃ ſũt reliquie homini pacifico.
Iniuſti autem diſperibũt: ſimul reliquie impiorum in teribunt.
Salus autem iuſtorum a do mino: et protector eorum in tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dñs ⁊ li berabit eos et eruet eos a pctõrib⁹ ⁊ ſaluabit eos quia ſperauerũt ĩ eo. Ps. xxxvij.

Domie ne in furore tuo arguas me: neq3 in ira tua corripias me.
Quoniam ſagitte tue infixe ſunt michi: ⁊ confirmaſti ſu per me manum tuam.
Nõ eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: nõ eſt pax oſſi bus meis a facie peccatorũ meorum.
Qm̃ iniqtates mee ſuppreſ ſe ſũt caput meũ: ⁊ ſicut on⁹ graue grauate ſunt ſup me
Putruerũt ⁊ corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſi pientie mee.
Miſer factus ſũ et curuat⁹ ſum vſq3 in finẽ: tota die cõ triſtatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: et non eſt ſanitas in carne mea.

ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum ⁊ humiliat⁹ ſum nimis:rugiebã a gemi tu cordis mei.
Domine ante te omne deſide rium meũ:et gemitus meus a te non eſt abſconditus.
Cor meũ conturbatũ eſt in me dereliquit me virt⁹ mea: et lumen oculoꝝ meorum et ipſum non eſt mecum.
Amici mei et proximi mei: aduerſum me appropinqua uerunt et ſteterunt.
Et qui iuxta me erãt de lõge ſteterunt: et vim faciebãt q̃ querebant animam meam.
Et qui inquirebãt mala mi chi locuti ſunt vanitates:⁊ dolos tota die meditabãtur.
Ego autẽ tanq̃ ſurdus non audiebam:⁊ ſicut mutus nõ aperiẽs os ſuum.
Et fact⁹ ſum ſicut homo nõ audiens:⁊ non habẽs in ore ſuo redargutiones.
Quoniam in te domine ſpe raui:tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi neq̃ ſupergau de ant michi inimici mei:et dũ cõmouentur pedes mei ſup me magna locuti ſunt.
Quoniã ego in flagella pa ratus ſum:et dolor meus in conſpectu meo ſemper.
Quoniam iniquitaem meã annunciabo:et cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt ⁊ confirmati ſunt ſuper me: et multiplicati ſunt qui ode runt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebãt michi: q̃m ſequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dñe de⁹ meus:ne diſceſſeris a me.
Intende in adiutoriũ meũ domine deus ſalutis mee.
Glo.ria.ã. Reuela dño viã tuã ℣. Dñe ĩ celo mia tua. Et vſq̃ ad nubes veritas tua. Pr̃ nr̃. Sequunt̃ tres lec. cũ reſ bus. R̃ijs que erũt de dñica ſiue de hyſto. preced. Et ſic p totã ebd. q̃n ſiet de fer. ℣. ſa cer do. Fiat miſericordia tua dñe ſup nos. Quemadmodũ ſperauimus in te In laud. ã Scdʒ magnam miſericordi am tuam miſerere mei deus ps. Miſerere. ã. Intellige cla morẽ meũ dñe. ps. Verba mea ptẽ. ã. Deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Ips̃. añ. Con uerſus. ¶ Grãꝝ actio ec cleſie a perſecutione libera te. Canticum Eſaie.xij.

Confitebor tibi dñe q̃m iratus es michi:cõuerſ⁹ eſt furor tu⁹ ⁊ cõſolat⁹ es me
Ecce de⁹ ſaluator me⁹: fidu cialiter agam et non timebo
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dominus:⁊ fact⁹ eſt mi chi in ſalutem.
Haurietis aquas ĩ gaudio de fontib⁹ ſaluatoris:⁊ dice tis in illa die cõfitemini dño et inuocate nomen eius.
Notas facite ĩ populis adi

nentiones eius: memento-
te quoniam excelſum eſt no
men eius.
Cantate domino quoniam
magnifice fecit: annunciate
hoc in vniuerſa terra.
Exulta et lauda habitatio
ſion: quia magnus in medio
tui ſanctus iſrael. Gloria.
An. Conuerſus eſt furor tuus
dn̄e: et conſolatus es me An.
Laudate dn̄m de celis. ps.
Ipſum. Capitul. Rom. xiij.
Nox preceſſit: dies autē
appropinquauit: abii-
ciamus ergo opera tenebra
rum/ et induamur arma lu-
cis: ſic vt in die honeſte am-
bulemus. Hy. Ecce iam no
ctis. ℣. Repleti ſumus mane
mia tua. ℟. Exultauimus et
delectati ſumus in oibus die
bus noſtris. An. Benedictus
dn̄s deus iſ. ps. Ipm. Sequū
tur. pſalma. q̄ debent dici p to.
hebdo. qn̄ fit de fer. ad matut.
ad. iij. ad. vj. ad. ix. et ad veſ.
Excepto q qn̄ in craſtinum
feſti. ix. lc. eue. et in ſabbat
tūc finiunt ad. vj. et ñ trib lc.
finiunt ad. ix. Kyrie eleyſon.
iij. Chriſte eley. iij. Kyrie eley.
iij. Pater noſter. Et ne nos.
Sed libera nos. Ego dixi do
mine miſerere mei. Sana a-
nimā meā quia peccaui tibi.
Conuertere dn̄e vſq̄quo.
Et deprecabilis eſto ſup ſer
uos tuos.
Oculi dn̄i ſup iuſtos. Et au
res eius ad preces eorum.

Confiteantur tibi domine
omnia opera tua. Et ſancti
tui benedicant tibi.
Sacerdotes tui induantur
iuſtitiā. Et ſc̄i tui exultent.
Domine ſaluum fac regem
Et exaudi nos in die qua in-
uocauerimus te.
Saluum fac populum tuū
domine: et bn̄dic hereditati
tue. Et rege eos et extolle
illos vſq̄ ineternum.
Fiat pax in virtute tua. Et
abūdantia in turribus tuis.
Oremus pro cunctis fideli-
bus defunctis. Requiē eter
nam dona eis domine: et lux
perpetua luceat eis.
Requieſcant in pace. Amē.
Domine exaudi orationem
meam. Et clamor meus ad
te veniat. Oratio peniten
tis peccata propria cōfiten-
tis et dei miſericordiā humi-
liter implorantis. Pſalm. l.
Miſerere mei deus: ſcd̄m
magnam miam tuam.
Et ſecundum multitudinē
miſerationum tuarum: dele
iniquitatem meam.
Amplius laua me ab ini-
q̄tate mea: et a peccato meo
munda me.
Quoniam iniquitatē meā
ego cognoſco: et peccatum
meum cōtra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccaui et malum
coram te feci: vt iuſtificeris
in ſermonibus tuis et vin-
cas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus

conceptus ſum: et in pecca-
tis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatē dilexi-
ſti: incerta ⁊ occulta ſapien-
tie tue manifeſtaſti michi.
Aſperges me domine hyſſo
po et mūdabor lauabis me:
⁊ ſuper niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū
⁊ leticiam: ⁊ exultabūt oſſa
humiliata.
Auerte faciem tuam a pec-
catis meis: ⁊ omnes iniqui-
tates meas dele.
Cor mundū crea in me deꝰ:
et ſpiritum rectum innoua
in viſceribus meis.
Ne proiicias me a facie tua:
et ſpiritum ſanctum tuū ne
auferas a me.
Redde michi leticiam ſalu-
taris tui: et ſpiritu princi-
pali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas:
et impij ad te conuertentur.
Libera me de ſanguinibus
deus deus ſalutis mee: et
exultabit lingua mea iuſti-
ciam tuam.
Domine labia mea aperies:
⁊ os meum annunciabit lau
dem tuam.
Quoniā ſi voluiſſes ſacrifi-
cium dediſſem: vtiq̄ holocau
ſtis non delectaberis.
Sacrificium deo ſpiritus
contribulatus: cor contri-
tum ⁊ humiliatum deus nō
deſpicies.
Benigne fac dñe in bona vo
luntate tua ſion: vt edificen-
tur muri hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificiū
iuſticie oblationes et holo-
cauſta: tunc imponēt ſuper
altare tuum vitulos.
Gloria patri et filio. Sicut.
℣. Et veniat ſuper nos mi-
ſericordia tua domine. Et ſa
lutare tuum ſecundum elo-
quium tuum.
Domine deus virtutum
conuerte nos. Et oſtende fa-
ciem tuam ⁊ ſalui erimus.
Domine exaudi orationem
meam. Et clamor. Domi-
nus vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo.
Oratio de dominica vel de
tempore qualibet euenerit
cum ſuffragiis ſcd̄m ꝙ tem-
pus exegerit. Ad primam.
Hyꝰ. Iam lucis. Ps. Deus
in nomine tuo. Ps. Beati im
maculati. Ps. Retribue ſer.
Ps. Quicunq̄. An. Te inuo-
camus. ℣. Exurge dñe ad.
Preces vt in dñica. Hoc ad
iuncto ꝙ quando dictū fuerit
Dñe exaudi. Et clamor. ℣.
Hic ⁊ ad ꝯple. [illegible] ne
feria. Ps. Miſerere mei deꝰ.
totus ps. ℣. Et veniat ſuper
nos. vt ſ. cum oratione. Dñe
ſancte pater. ⁊ alias horas
inuenies in ſuis locis.
¶ Feria .iij. Inuitat. Iubile-
mus deo ſalutari noſtro. Ps.
Venite. Hyꝰ. Nocte ſurgen-
tes. In noctur. ana. Vt non
delinquam. ¶ De cuſtodia
lingue et contemptu mun-
di. Pſalmus. xxxviij.

et non compungar: domine
deus meus in eternum con
fitebor tibi. Gloria patri.
An. Adorate dñm in aula ſctã
ei⁹. A. In tua iuſtitia. ¶ Orõ
chriſti ad patrem in paſſiõe
pro conſtantia fidelium in
tribulatione. Pſalmus.xxx.

In te dñe ſperaui nõ cõ-
fundar ineternũ: in iu-
ſtitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuã:
accelera vt eruas me.
Eſto michi in deũ protecto-
rem & in domũ refugij: vt ſal
uum me facias.
Quoniam fortitudo mea et
refugium meum es tu: et pro
pter nomen tuum deduces
me et enutries me.
Educes me de laqueo quem
abſconderunt michi: quoniã
tu es protector meus.
In man⁹ tuas dñe commendo
ſpiritũ meũ: redemiſti me do
mine deus veritatis.
Odiſti obſeruantes vanita
tes: ſuperuacue.
Ego aũt i dño ſperaui: exul
tabo & letabor in mia tua.
Quoniã reſpexiſti humili-
tatem meã: ſaluaſti de neceſ
ſitatibus animam meam.
Nec concluſiſti me in mani-
bus inimici: ſtatuiſti in loco
ſpacioſo pedes meos.
Miſerere michi dñe quoniã
tribulor: conturbatus eſt in
ira oculus me⁹ anima mea
& venter meus.
Quõ defecit in dolore vita
mea: & anni mei in gemitib⁹
Infirmata eſt in pauptate
virtus mea: & oſſa mea con-
turbata ſunt.
Super omes inimicos meos
factus ſum opprobrium vici
nis meis valde: & timor no-
tis meis.
Qui videbãt me foras fu-
gerũt a me: obliuioni datus
ſum tanq̃ mortuus a corde.
Factus ſum tanq̃ vas per-
ditum: quoniã audiui vitu-
perationẽ multorum cõmo-
rantium in circuitu.
In eo dũ cõuenirent ſimul
aduerſũ me: accipere aiam
meam conſiliati ſunt.
Ego autẽ in te ſperaui dñe
dixi deus meus es tu: in ma
nibus tuis ſortes mee.
Eripe me de manu inimico-
rum meorum: & a perſequen
tibus me.
Illuſtra faciẽ tuam ſuper
ſeruum tuum ſaluũ me fac
in miſericordia tua domine:
nõ confũdar qm̃ inuocaui te
Erubeſcant impij & deducã
tur in infernũ: muta fiãt la-
bia doloſa.
Qui loquũtur aduerſus iu
ſtum iniquitatẽ: in ſuperbia
et in abuſione.
Quã magna multitudo dul
cedinis tue dñe: quã abſcon
diſti timentibus te.
Perfeciſti eis qui ſperant
in te: in conſpectu filiorum
hominum.
Abſcondes eos in abſcon-

dito faciei tue: a cōturbatio ne hominum.
Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.
Benedictus dñs quoniā mirificauit misericordiā suā michi: in ciuitate munita.
Ego aūt dixi in excessu mentis mee: proiect⁹ ſum a facie oculorum tuorum.
Ideo exaudiſti vocē orōnis mee: dum clamarem ad te.
Diligite dominū oēs ſancti eius quoniā veritatē requiret dominus: et retribuet abūdanter facientib⁹ ſuperbiā.
Viriliter agite et confortetur cor veſtrū: oēs qui ſperatis in dño.

Oratio penitētis & confitentis gratia dei ſaluari petentis. Pſalmus.xxxi.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: & quorum tecta ſunt peccata.
Beatus vir cui nō imputauit dominus peccatū: nec eſt in ſpiritu eius dolus.
Quoniā tacui inueterauerūt oſſa mea: dū clamarē tota die.
Quoniā die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſum in erūna mea dum configitur ſpina.
Delictum meum cognitum tibi feci: & iniuſtitiam meam non abſcondi.
Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam domino: et tu remiſiſti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tēpore oportuno
Verūtamē in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.
Tu es refugiū meum a tribulatiōe que circūdedit me: exultatio mea/ erue me a circundantibus me.
Intellectū tibi dabo & inſtruā te in via hec qua gradieris: firmabo ſup te oculos meos.
Nolite fieri ſicut equ⁹ & mulus: quibus nō eſt intellect⁹
In chamo & freno maxillas eorum conſtringe: qui nō approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: ſperantem autē in domino/ miſericordia circundabit.
Letamini in domino & exultate iuſti: & gloriamini omnes recti corde.
Gloria patri. ān. In tua iuſticia libera me dñe. ān. Rectos.

Laus & exultatio eccleſie in deum vnitrinū cognitum. Pſalmus.xxxij.

Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio.
Cōfitemini dño in cithara: in pſalterio/ decem chordarum pſallite illi.
Cantate ei canticum nouum: bene pſallite ei in vociferatione.
Quia rectum eſt verbum domini: & omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiā et iu

inopia timentibus eum.
Diuites eguerũt et eſurierunt: inquirẽtes aũt dñz nõ minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos.
Quis eſt homo q̃ vult vitã: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguam tuam a malo: ⁊ labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonũ: inquire pacẽ ⁊ ꝑſequere eaz
Oculi dñi ſuper iuſtos: ⁊ aures eius in preces eorum.
Vultus autẽ dñi ſuper facientes mala: vt perdat de terra memoriam eorum.
Clamauerunt iuſti ⁊ dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorũ liberauit eos.
Iuxta eſt dominus his qui tribulato ſunt corde: ⁊ humiles ſpiritu ſaluabit.
Multe tribulatiões iuſtoꝝ: et de omnibus his liberabit eos dominus.
Cuſtodit dominus omnia oſſa eorum: vnum ex his non conteretur.
Mors pctõꝝ peſſima: et qui oderunt iuſtum delinquent.
Redimet dñs aĩas ſeruoꝝ ſuorum: ⁊ nõ delinquent oẽs qui ſperant in eo.
Gloria patri et. aña. Rectos decet collaudatio. aña. Expugna. ℂ Impioꝝ ⁊ falſoꝝ in chriſtũ teſtiũ ꝯfutatio ⁊ iuſtoꝝ exultatio. ps. xxxiiij.

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehẽde arma ⁊ ſcutũ: et exurge in adiutoriũ michi.
Effunde frameam et conclude aduerſus eos qui ꝑſequuntur me: dic anime mee ſalus tua ego ſum.
Confundãtur ⁊ reuereãtur querentes animam meam.
Auertãtur retrorſũ ⁊ ꝯfundãtur: cogitantes michi mala.
Fiant tanq̃ puluis ante faciem venti: et angelus domini coartans eos.
Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubricũ: et angelus domini perſequens eos.
Quoniam gratis abſconderunt michi interituz laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus quẽ ignorat ⁊ captio quã abſcondit apprehẽdat eũ: et in laqueũ cadat in idipſum.
Anima autẽ mea exultabit in domino: ⁊ delectabitur ſuper ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicent: dñe quis ſimilis tui.
Eripiẽs inopẽ de manu fortiorum eius: egenũ ⁊ pauperem a diripientibus eum.
Surgentes teſtes iniqui: q̃ ignorabã interrogabãt me.
Retribuebant michi mala pro bonis: ſterilitatem anime mee.
Ego aũt cum michi moleſti

eſſent induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio ani=
mam meam: & oratio mea in
ſinu meo conuertetur.
Quaſi proximum et quaſi
fratrem noſtrum ſic compla
cebam: quaſi lugens & cōtri
ſtatus ſic humiliabar.
Et aduerſum me letati ſunt &
conuenerūt: cōgregata ſunt
ſup me flagella & ignoraui.
Diſſipati ſunt nec cōpuncti
tētauerūt me ſubſannauerūt
me ſubſannatiōe: frēduerūt
ſuper me dentibus ſuis.
Domine quando reſpicies
reſtitue animam meam a ma
lignitate eorum: a leonibus
vnicam meam.
Confitebor tibi in eccleſia
magna: ī populo graui lau
dabo te.
Non ſupergaudeant michi
qui aduerſantur michi ini=
que: qui oderunt me gratis
et annuunt oculis.
Quoniā michi quidē pacifice lo
quebantur: & in iracūdia terre
loquētes dolos cogitabant.
Et dilatauerūt ſuper me os
ſuum: dixerunt euge euge vi
derunt oculi noſtri.
Vidiſti domine ne ſileas: do
mine ne diſcedas a me.
Exurge et intende ī iudicio
meo deus meus: et dn̄s meus
in cauſam meam.
Iudica me ſecūdum iuſtitiā
tuam domine deus meus: & non
ſupergaudeant michi.
Non dicant in cordibus ſuis
euge euge aīe noſtre: nec di
cant deuorabimus eum.
Erubeſcant & reuereantur
ſimul: qui gratulantur ma=
lis meis.
Induantur confuſione & re
uerētia: qui maligna loquū
tur ſuper me.
Exultēt & letētur qui volūt
iuſtitiā meā / & dicāt ſemper
magnificetur dominus: qui vo
lunt pacem ſerui eius.
Et lingua mea meditabitur
iuſtitiam tuā: tota die laudē
tuam.

¶ De ſpōtanea malitia ini
quorum deque iuſtorum frui
tione. Pſalmus. xxxv.

Dixit iniuſtus vt delin
quat in ſemetipſo: non
eſt timor dei ante oculos eius
Quoniā doloſe egit in conſpectu
eius: vt inueniatur iniquitas
eius ad odium.
Verba oris eius iniquitas
et dolus: noluit intelligere
vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus eſt
in cubili ſuo aſtitit omni vie
non bone: malitiam autem
non odiuit.
Domine in celo mīa tua: et
veritas tua vſque ad nubes.
Iuſtitia tua ſicut mōtes dei
iudicia tua abyſſus multa.
Homines & iumēta ſaluabis
domine: quemadmodum mul
tiplicaſti miam tuam deus.
Filij aūt hominū: ī tegmi
ne alarū tuarum ſperabūt.
Inebriabuntur ab vbertate

domus tue: ⁊ torrēte volup-
tatis tue potabis eos.
Quoniam apud te eſt fōs vite: ⁊ i
lumine tuo videbim⁹ lumē.
Pretēde miſericordiā tuā
ſcientibus te: ⁊ iuſtitiā tuā
his qui recto ſunt corde.
Non veniat michi pes ſup-
bie: et manus peccatoris nō
moueat me.
Ibi ceciderūt qui operātur
iniqtatē: expulſi ſūt nec potue
rūt ſtare. Glia. Añ. Expugna
impugnātes me. Añ. Reuela
domino. ¶ De malorū corre
ctiōe ⁊ iuſtorū beata vita cū
maxima cōſolatiōe. ps. xxxvi.

Noli emulari in malignā
tibus: neq3 zelaueris fa-
cientes iniquitatem.
Quoniam tanq̄ fenum ve-
lociter areſcent: et quemad
modum olera herbarum ci-
to decident.
Spera in dño et fac bonitā
tem: ⁊ in habita terram ⁊ pa
ſceris in diuitijs eius.
Delectare in dño: ⁊ dabit ti
bi petitiones cordis tui.
Reuela dño viam tuā ⁊ ſpe
ra in eo: et ipſe faciet.
Et educet quaſi lumen iu-
ſtitiam tuam et iudiciū tuū
tanq̄ meridiem: ſubdit⁹ eſto
domino et ora eum.
Noli emulari in eo qui pro-
ſperatur in via ſua: in homi
ne faciente iniuſtitias.
Deſine ab ira ⁊ derelinque
furorem: noli emulari vt ma
ligneris.
Quoniam qui malignātur
exterminabuntur: ſuſtinen-
tes autem dominum ipſi he-
reditabunt terram.
Et adhuc puſillum et non
erit peccator: ⁊ queres locū
eius et non inuenies.
Manſueti aūt hereditabunt
terram: et delectabuntur in
multitudine pacis.
Obſeruabit peccator iuſtū:
et ſtridebit ſuper eum denti
bus ſuis.
Dominus autem irridebit
eum: quoniam proſpicit q̄
veniat dies eius.
Gladiū euaginauerūt pecca-
tores: intēderunt arcū ſuū.
Ut decipiant pauperem et
inopem: vt trucident rectos
corde.
Gladius eorū intret in cor-
da ipſorum: et arcus eorum
confringatur.
Melius eſt modicum iuſto-
ſuper diuitias peccatorum
multas.
Quoniam brachia peccato-
rum conterentur: confirmat
autem iuſtos dominus.
Nouit dominus dies imma
culatorum: et hereditas eo-
rum in eternum erit.
Non confundentur in tem-
pore malo et in diebus fa-
mis ſaturabuntur: q2 pecca
tores peribunt.
Inimici vero domini mox
vt honorificati fuerit et exal
tati: deficientes quemadmo
dū fumus deficient

Mutuabitur peccator et nõ
ſoluet: iuſtus autem miſere
bitur et tribuet.
Quia bñdicentes ei heredi
tabunt terrã: malidicentes
autem ei diſperibunt.
Apud dominũ greſſus hoĩs
dirigetur: ⁊ viam ei⁹ volet.
Cũ ceciderit nõ collidetur:
q̄r dñs ſupponit manũ ſuã.
Junior fui etẽm ſenui ⁊ nõ
vidi iuſtũ derelictũ: nec ſemẽ
eius querens panem.
Tota die miſeretur et com=
modat: et ſemen illius in be
nedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonũ
et inhabita in ſeculum ſcl'i.
Quia dñs amat iudicium ⁊
non derelinquet ſctõs ſuos: i
eternum conſeruabuntur.
Iniuſti punientur: ⁊ ſemen
impiorum peribit.
Juſti aũt hereditabunt ter
raꝫ: ⁊ ihabitabũt in ſeculuꝫ
ſeculi ſuper eam.
Os iuſti meditabitur ſa=
pientiam: ⁊ lingua eius lo=
quetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipſius:
et nõ ſupplantabũtur greſ=
ſus eius.
Conſiderat peccator iuſtũ:
et querit mortificare eum.
Dominus autem non dere=
linquet eum in manibus ei⁹:
nec damnabit eum cum iu=
dicabitur illi.
Expecta dñm ⁊ cuſtodi viaꝫ
ei⁹/⁊ exaltabit te vt heredi
tate capias terrã: cũ perie=
rint peccatores videbis.
Vidi impiũ ſuperexaltatuꝫ: ⁊
eleuatũ ſicut cedros libani.
Et tranſiui et ecce non erat
queſiui eum: et non eſt inuẽ=
tus locus eius.
Cuſtodi innocentiam et vi
de equitatẽ: qm̃ ſũt reliquie
homini pacifico.
Iniuſti autem diſperibũt=
ſimul reliquie impiorum in=
teribunt.
Salus autem iuſtorum a do
mino: et protector eorum in
tempore tribulationis.
Et adiuuabit eos dñs ⁊ li=
berabit eos et eruet eos a
pctõrib⁹ ⁊ ſaluabit eos quia
ſperauerũt i eo. Ps. xxxvij.

Domine ne in furore tuo
arguas me: neq̄ʒ in ira
tua corripias me.
Quoniam ſagitte tue infixe
ſunt michi: ⁊ confirmaſti ſu=
per me manum tuam.
Nõ eſt ſanitas in carne mea
a facie ire tue: nõ eſt pax oſſi
bus meis a facie peccatorũ
meorum.
Qm̃ iniq̄tates mee ſupgreſ
ſe ſũt caput meũ: ⁊ ſicut on⁹
graue grauate ſunt ſup me
Putruerũt ⁊ corrupte ſunt
cicatrices mee: a facie inſi=
pientie mee.
Miſer factus ſũ et curuat⁹
ſum vſq̄ʒ in finẽ: tota die cõ=
triſtatus ingrediebar.
Quoniã lumbi mei impleti
ſunt illuſionibus: et non eſt
ſanitas in carne mea.

ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum et humiliat⁹ ſum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei.
Domine ante te omē deſideriū meū: et gemitus meus a te non eſt abſconditus.
Cor meū conturbatū eſt in me dereliquit me virt⁹ mea: et lumen oculoꝝ meorum et ipſum non eſt mecum.
Amici mei et proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt et ſteterunt.
Et qui iuxta me erāt de lōge ſteterunt: et vim faciebāt q̄ querebant animam meam.
Et qui inquirebāt mala michi locuti ſunt vanitates: et dolos tota die meditabātur.
Ego autē tanq̄ ſurdus non audiebam: et ſicut mutus nō aperiēs os ſuum.
Et fact⁹ ſum ſicut homo nō audiens: et non habēs in ore ſuo redargutiones.
Quoniam in te domine ſperaui: tu exaudies me domine deus meus.
Quia dixi neq̄n ſupergaudeant michi inimici mei: et dū cōmouentur pedes mei ſup me magna locuti ſunt.
Quoniā ego in flagella paratus ſum: et dolor meus in conſpectu meo ſemper.
Quoniam iniquitaem meā annunciabo: et cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei viuunt et confirmati ſunt ſuper me: et multiplicati ſunt qui oderunt me inique.
Qui retribuunt mala pro bonis detrahebāt michi: q̄m ſequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dn̄e de⁹ meus: ne diſceſſeris a me.
Intende in adiutoriū meū domine deus ſalutis mee.
℣. Ala. ā. Reuela dn̄o viā tuā
℟. Dn̄e ī celo mia tua. Et vſq̄ ad nubes veritas tua. Pr̄ nr̄. Sequunt̄ tres lec. cū reſ. bus. Reliȷs que erūt de dn̄ica ſiue de hyſto. preced. Et ſic p̄ totā ebd. q̄n ſtet de fer. ℣. ſacer do. Fiat miſericordia tua dn̄e ſup nos. Quemadmodū ſperauimus in te. In laud. ā Scd̄z magnam miſericordiam tuam miſerere mei deus ps. Miſerere. ā. Intellige clamorē meū dn̄e. ps. Verba mea vel ſ. ā. Deus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. ps. Ips̄z. āñ. Conuerſus. ¶ Grāꝝ actio eccleſie a perſecutione liberate. Canticum Eſaie. xij.

Confitebor tibi dn̄e q̄m iratus es michi: cōuerſ⁹ eſt furor tu⁹ et ꝯſolat⁹ es me.
Ecce de⁹ ſaluator me⁹: fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et fact⁹ eſt michi in ſalutem.
Haurietis aquas ī gaudio de fontib⁹ ſaluatoris: et dicetis in illa die cōfitemini dn̄o et inuocate nomen eius.
Notas facite ī populis adi-

uentiones eius: Memento-te quoniam excelſum eſt nomen eius.
Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuerſa terra.
Exulta & lauda habitatio ſion: quia magnus in medio tui ſanctus iſrael. Gloria.
An. Cõuerſus eſt furor tuus dñe: & conſolatus es me An. Laudate dñm de celis. ps.
Ipſum. Capitul. Rom. xiij.
Nox preceſſit: dies autẽ appropinquauit: abiiciamus ergo opera tenebrarum/ & induamur arma lucis: ſic vt in die honeſte ambulemus. Hy. Ecce iam noctis. ℣. Repleti ſumus mane mia tua. ℟. Exultauimus & delectati ſumus in oibus diebus noſtris. An. Benedictus dñs deus iſ. ps. Ipm. Sequũtur pũta. q̃ debent dici p to. hebd. qñ fit de fer. ad matut. ad. iij. ad. vj. ad. ix. & ad veſ. Excepto q̃ qñ in craſtinum feſtũ. ix. lc. euenit. et in ſabbato & ſic ãniunt ad. vj. & ſi triũ lc. ãniunt ad. ix. Kyrie eleyſon. iij. Chfe eley. iij. Kyrie eley. iij. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera nos. Ego dixi domine miſerere mei. Sana animã meã quia peccaui tibi. Conuertere dñe vſq; quo. Et deprecabilis eſto ſup ſeruos tuos.
Oculi dñi ſup iuſtos. Et aures eius ad preces eorum.
Confiteantur tibi domine omnia opera tua. Et ſancti tui benedicant tibi.
Sacerdotes tui induantur iuſtitiã. Et ſcti tui exultent.
Domine ſaluum fac regem Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.
Saluum fac populum tuũ domine: & bñdic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos vſq; ineternum.
Fiat pax in virtute tua. Et abũdantia in turribus tuis.
Oremus pro cunctis fidelibus defunctis. Requiẽ eternam dona eis domine: & lux perpetua luceat eis.
Requieſcant in pace. Amẽ.
Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. ¶ Oratio penitentis peccata propria cõfitentis & dei miſericordiã humiliter implorantis. Pſalm. l.
Miſerere mei deus: ſcdm magnam miam tuam. Et ſecundum multitudinẽ miſerationum tuarum: dele iniquitatem meam.
Amplius laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatẽ meã ego cognoſco: et peccatum meum cõtra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccaui & malum coram te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis & vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus

conceptus ſum: et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatē dilexiſti: incerta & occulta ſapientie tue manifeſtaſti michi.

Aſperges me domine hyſſopo et mūdabor lauabis me: & ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudiū & leticiam: & exultabūt oſſa humiliata.

Auerte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundū crea in me de⁹: et ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proiicias me a facie tua: et ſpiritum ſanctum tuū ne auferas a me.

Redde michi leticiam ſalutaris tui: et ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te conuertentur.

Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: et exultabit lingua mea iuſticiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniā ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem: vtiq holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium deo ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum deus nō deſpicies.

Benigne fac dñe in bona voluntate tua Syon: vt edificentur muri hieruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes et holocauſta: tunc imponēt ſuper altare tuum vitulos.

Gloria patri et filio. Sicut.

℣. Et veniat ſuper nos miſericordia tua domine. Et ſalutare tuum ſecundum eloquium tuum.

Domine deus virtutum conuerte nos. Et oſtende faciem tuam & ſalui erimus. Domine exaudi orationem meam. Et clamor. Domi vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo.

Oratio de dominica vel de tempore qualibet euenerit cum ſuffragiis ſcdm q tempus exegerit. Ad primam. Hy⁹. Jam lucis. Ps. Deus in nomine tuo. Ps. Beati immaculati. Ps. Retribue ſer. Ps. Quicunq. An. Te inuocamus. R⁹. Exurge dñe ad. Preces vt ſ. in dñica. Hoc adiuncto q quando dictū fuerit Dñe exaudi. Et clamor. Dñe ... ad ... quando fit de feria. Ps. Miſerere mei de⁹. totus ps. ℣. Et veniat ſuper nos. vt ſ. cum oratione. Dñe ſancte pater. & Alias horas inuenies in ſuis locis.

¶ Feria .iij. Inuitat. Jubilemus deo ſalutari noſtro. Ps. Venite. Hy⁹. Nocte ſurgentes. In noctur. aña. Vt non delinquam. ¶ De cuſtodia lingue et contemptu mundi. Pſalmus. xxxviij.

Dixi cuſtodiã vias meas: vt non delinquã in lingua mea.
Poſui ori meo cuſtodiam: cũ conſiſteret peccator aduerſũ me.
Obmutui ⁊ humiliat⁹ ſum/ et ſilui a bonis: ⁊ dolor me⁹ renouatus eſt.
Concaluit cor meũ intra me: et in meditatione mea exardeſcet ignis.
Locut⁹ ſum in lingua mea: notum fac michi domine finem meum.
Et numerũ dierũ meorũ quis eſt: vt ſciam quid deſit michi
Ecce mẽſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtãtia mea tanq̃ nichilum ante te.
Verumtamẽ vniuerſa vanitas: omnis homo viuens.
Verumtamen in imagine p̃tranſit homo: ſed et fruſtra conturbatur.
Theſaurizat ⁊ ignorat: cui congregabit ea.
Et nunc que eſt expectatio mea nonne dominus: et ſubſtantia mea apud te eſt.
Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium inſipienti dediſti me.
Obmutui et non aperui os meum qm̃ tu feciſti: amoue a me plagas tuas.
A fortitudine man⁹ tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatẽ corripuiſti hominem.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animã eius: veruntamẽ vane conturbatur omnis homo.
Exaudi orationẽ meam domine et deprecationem meã: auribus percipe lachrimas meas.
Ne ſileas quoniam aduena ego ſũ apud te: ⁊ peregrin⁹ ſicut omnes patres mei.
Remitte michi vt refrigerer priuſq̃ abeã: ⁊ amplius non ero. Gratiarũ actio p̃ aduentu chriſti incarnati ad ſalutẽ iuſtorũ. Pſalm⁹. xxxix.
Expectans expectaui dominũ: et intẽdit michi.
Et exaudiuit preces meas ⁊ eduxit me de lacu miſerie: et de luto fecit.
Et ſtatuit ſupra petram pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos.
Et immiſit in os meũ canticũ nouum: carmen deo noſtro.
Videbũt multi et timebũt: et ſperabunt in domino.
Beat⁹ vir cui⁹ eſt nomẽ dñi ſpes eius: ⁊ nõ reſpexit i vanitates ⁊ inſanias falſas.
Multa feciſti tu domine de⁹ meus mirabilia tua: ⁊ cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.
Annunciaui ⁊ locutus ſum multiplicati ſunt ſuper numerum.
Sacrificium ⁊ oblationem

noluiſti: aures autem perfe
ciſti michi.
Holocauſtum & pro pecca-
to non poſtulaſti: tunc dixi
ecce venio.
In capite libri ſcriptū eſt
de me vt facerē voluntatem
tuā deus meus volui: & legē
tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iuſtitiā tuā in
eccleſia magna: ecce labia
mea non prohibebo domine
tu ſciſti.
Iuſtitiam tuā non abſcon-
di in corde meo: veritatem
tuam & ſalutare tuum dixi.
Non abſcondi miſericordiā
tuam et veritatem tuam: a
conſilio multo.
Tu autē dñe ne longe facias
miſerationes tuas a me: mi
ſericordia tua & veritas tua
ſemper ſuſceperunt me.
Quoniam circundederunt
me mala quorum non eſt nu
merus: comprehenderūt me
iniquitates mee et non po-
tui vt viderem.
Multiplicate ſunt ſuper ca
pillos capitis mei: et cor
meum dereliquit me.
Complaceat tibi domine vt
erues me: domine ad adiu-
uandum me reſpice.
Confundātur & reuereā-
tur ſimul: qui querunt aiam
meam vt auferant eam.
Conuertātur retrorſum et
reuereantur: qui volunt mi
chi mala.
Ferant confeſtim confuſio-
nem ſuam: qui dicunt michi
euge euge.
Exultent & letentur ſup te
omēs querentes te: & dicant
ſemp magnificetur dñs / qui
diligunt ſalutare tuum.
Ego autem mendicus ſum
& pauper: dominus ſollici-
tus eſt mei.
Adiutor meus & protector
meus tu es: deus meus ne
tardaueris.
Gloria patri. aña. Vt non
delinquam in lingua mea.
añ Sana domine. ¶ De bea
titudine imitentium chriſti
paupertatem deq3 iuda pro
ditore. Pſalmus.xl.
Beatus qui intelligit ſu
per egenum & paupe-
rem: in die mala liberabit
eum dñs.
Dñs conſeruet eum & viui
ficet eū & beatum faciat eū
in terra: & non tradat eū in
animam inimicorum eius.
Dominus opem ferat illi
ſuper lectū doloris eius: vni
uerſum ſtratum eius verſa-
ſti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miſerere mei:
ſana animā meam quia pec-
caui tibi.
Inimici mei dixerūt mala
michi: quando morietur et
peribit nomen eius.
Et ſi ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor eiꝰ
congregauit iniquitatē ſibi.
Egrediebatur foras: et lo-
quebatur in idipſum.

Aduerſum me ſuſurrabāt oēs inimici mei: aduerſum me cogitabant mala michi.

Verbum iniquū conſtituerunt aduerſum me: nūquid qui dormit non adiiciet vt reſurgat?

Etenim homo pacis mee in quo ſperaui: qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationem.

Tu aūt dn̄e miſerere mei / ⁊ reſuſcita me: ⁊ retribuā eis.

In hoc cognoui qm̄ voluiſti me: quoniā nō gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me aūt ꝑpter innocētiā ſuſcepiſti: et confirmaſti me in conſpectu tuo ineternum.

Benedictus dominus deus iſrael: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculum fiat fiat. ¶ De deſiderio diuine viſionis ac ſpe in triſticia dilationis. Pſ. xlj.

Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit anima mea ad deū fontē viuum: quādo veniā et apparebo ante faciem dei.

Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicitur michi quotidie vbi eſt deus tuus?

Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me animam meā / quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis: vſq; ad domum dei.

In voce exultationis ⁊ confeſſionis: ſonus epulantis.

Quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare conturbas me?

Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus meus.

Ad meipſum aīa mea ꝯturbata eſt: ꝓpterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermonii / a monte modico.

Abyſſus abyſſum inuocat in voce cataractarum tuar̄.

Omnia excelſa tua ⁊ fluctꝰ tui: ſuper me tranſierunt.

In die mādauit dn̄s miām ſuam: ⁊ nocte canticū eius.

Apud me orō deo vite mee: dicā deo ſuſceptor meus es.

Quare oblitꝰ es mei ⁊ quare contriſtatus incedo: dum affligit me inimicus?

Dum ꝯfringūtur oſſa mea exprobrauerunt michi: qui tribulant me inimici mei.

Dum dicūt michi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus.

Quare triſtis es aīa mea: et quare conturbas me?

Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus meus.

Gloria patri. An. Sana domine animam meam: quia peccaui tibi. aſta. Eructauit.

¶ De gratia et auxilio dei erga pres nr̄os afflictiōe martyr̄ ac patientia. Pſal. xliij.

Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annunciauerunt nobis.

Opus quod operatus es in

diebus eorum / et in diebus antiquis.
Manus tua gẽtes diſpdidit & plantaſti eos / afflixiſti populos et expuliſti eos.
Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram / et brachiū eorum non ſaluauit eos.
Sed dextera tua & brachiuȝ tuū & illuminatio vult⁹ tui / quoniam cõplacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus & deus meus / qui mandas ſalutes iacob.
In te inimicos noſtros ventilabimus cornu / & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperabo / et gladius meus non ſaluabit me.
Saluaſti enim nos de affligentibus nos / et odientes nos confudiſti.
In deo laudabimur tota die et in nomine tuo confitebimur in ſeculum.
Nunc autẽ repuliſti et confudiſti nos / et nõ egredieris in virtutibus noſtris.
Auertiſti nos retrorſū poſt inimicos noſtros / & qui oderunt nos diripiebant ſibi.
Dediſti nos tāq̄ oues eſcarum / et in gentibus diſperſiſti nos.
Vendidiſti populuȝ tuū ſine precio / & non fuit multitudo in cõmutationibus eorum.
Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris / ſubſannationem et deriſum his qui in circuitu noſtro ſunt.
Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus / cõmotionem capitis in populis.
Tota die verecundia mea contra me eſt / & confuſio faciei mee cooperuit me.
A voce exprobrantis et obloquentis / a facie inimici et perſequentis.
Hec omnia venerunt ſuper nos nec obliti ſumus te / et inique non egimus in teſtamento tuo.
Et nõ receſſit retro cor noſtrum / et declinaſti ſemitas noſtras a via tua.
Quoniaȝ humiliaſti nos in loco afflictionis / & cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti ſumus nomen dei noſtri / & ſi expãdim⁹ manus noſtras ad deum alienum.
Nonne deus requiret iſta / ipſe enim nouit abſcondita cordis.
Quoniā ꝓpter te mortificamur tota die / eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.
Exurge quare obdormis domine / exurge et ne repellas in finem.
Quare faciem tuā auertis / obliuiſceris inopie noſtre / & tribulationis noſtre.
Qm̄ humiliata eſt in puluere anima noſtra / cõglutinatus eſt in terra vẽter noſter.
Exurge domine adiuua nos / et redime nos propter no=

men tuum. ¶ De [illegible] gratulatione & de nuptijs christi ecclesie. Psal. xliiij.

Eructauit cor meū ver bum bonum / dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus ſcribe / velociter ſcribentis.

Speciosus forma pre filijs hominū diffuſa eſt gratia in labijs tuis / propterea bene dixit te deus ineternum.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum potentiſſime.

Specie tua et pulchritudine tua / intende proſpere procede et regna.

Propter veritatē et mānſuetudinē et iuſtitiā / et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue accute / populi ſub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua deus in ſeculum ſeculi / virga directionis virga regni tui.

Dilexiſti iuſtitiam et odiſti iniquitatē / propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibus tuis.

Myrrha & gutta & caſia a veſtimētis tuis a domib⁹ eburneis / ex quib⁹ delectauerunt te filie regū in honore tuo.

Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia & vide et inclina aurem tuā: & obliuiſcere populum tuum: et domum patris tui.

Et concupiſcet rex decorem tuum / quoniam ipſe eſt dñs deus tuus & adorabunt eū.

Et filie tyri in muneribus / vultum tuum deprecabūtur omnes diuites plebis.

Omnis gloria ei⁹ filie regis abintus in fimbrijs aureis / circunamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines poſt eam / proxime eius afferentur tibi.

Afferentur in leticia et exultatione / adducentur in tēplum regis.

Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij / cōſtitues eos principes ſuper omnem terram.

Memores erūt nominis tui dñe / in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi ineternum / et in ſeculum ſeculi.

Gloria patri. [illegible] Eructauit cor meum verbū bonum. [illegible]

Adiutor. ¶ De [illegible] ad[illegible]atione fidelis in perſecutione. Psal. xlv.

Deus noſter refugiū et virtus / adiutor in tribulationibus que inuenerūt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra / et transferentur mōtes in cor maris.

Sonuerunt et turbate ſunt aque eorū / conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impet⁹ letificat

ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus in medio eius nō cōmouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.

Conturbate ſunt gētes ⁊ inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam mota eſt terra.

Dn̄s virtutum nobiſcū ſuſceptor noſter deus iacob.

Venite ⁊ videte opera domini que poſuit prodigia ſuper terram/auferens bella vſqȝ ad finem terre.

Arcū conteret et confringet arma/et ſcuta comburet igni.

Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſum deus / exaltabor in gentib⁹ et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiſcum ſuſceptor noſter deus iacob. ¶ [illegible] pro chriſti victoria et in celum glorioſa aſcenſione. Pſalmus.xlvj.

Omnes gentes plaudite manibus / iubilate deo in voce exultationis.

Quoniam domin⁹ excelſus terribilis: rex magnus ſuper omnem terram.

Subiecit populos nobis: et gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatem ſuā: ſpeciē iacob quē dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: et dominus in voce tube.

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Quoniam rex omnis terre: deus: pſallite ſapienter.

Regnabit deus ſuper gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Principes populorum congregati ſunt cum deo abraham: quoniā dij fortes terre vehementer eleuati ſunt.

Gloria patri. An. Adiutor in tribulationibus. ana. Auribus percipe. ¶ De eccleſia [illegible] et [illegible]ceptione ac manſione Chriſti in medio eius. Pſalmus.xlvij.

Magnus dominus et laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius.

Fundatur exultatione vniuerſe terre: mons ſion latera aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domib⁹ eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Quoniam ecce reges terre congregati ſunt: conuenerūt in vnum.

Ipſi videntes ſic admirati ſunt conturbati ſunt cōmoti ſūt: tremor apprehēdit eos.

Ibi dolores vt parturientis: in ſpiritu vehementi conteres naues tharſis.

Sicut audiuimus ſic vidimus in ciuitate domini virtutum: in ciuitate dei noſtri deus fundauit eā ineternū.

Suſcepimus deus miſericordiam tuam: in medio templi tui.

Secūdum nomen tuum de⁹

Sic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt dextera tua

Letetur mons ſion et exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

Circundate ſion et complectimini eam: narrate in turribus eius.

Ponite corda veſtra in virtute eius: et diſtribuite domos eius vt enarretis in progenie altera.

Quoniam hic eſt deus deus noſter ineternum et in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

¶ De ſtulticia mundanorum: gl'ia iuſtorum ac perditione malorum diuitum. Ps. xlviij.

Audite hec omnes gentes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem.

Quique terrigene et filij hominum: ſimul in vnum diues et pauper.

Os meum loquetur ſapientiam/ ⁊ meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam/ aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

Cur timebo in die mala/ iniquitas calcanei mei circundabit me.

Qui confidunt in virtute ſua/ et in multitudine diuitiarum ſuarum gloriantur.

Frater non redimit redimet homo/ non dabit deo placationem ſuam.

Et precium redemptionis anime ſue/ et laborabit in eternum/ et viuet adhuc in finem.

Non videbit interitum cum viderit ſapientes morientes / ſimul inſipiens et ſtultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias ſuas/ ⁊ ſepulchra illorum domus eorum ineternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie/ vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.

Et homo cum in honore eſſet non intellexit/ comparatus eſt iumentis inſipientibus/ ⁊ ſimilis factus eſt illis.

Hec via illorum ſcandalum ipſis/ et poſtea in ore ſuo complacebunt.

Sicut oues in inferno poſiti ſunt/ mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eorum iuſti in matutino/ et auxilium eorum veteraſcet in inferno a gloria eorum.

Veruntamen deus redimet animam meam de manu inferi/ cum acceperit me.

Ne timueris cum diues factus fuerit homo/ ⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

Quoniam cum interierit non ſumet omnia/ neque deſcendet cum eo gloria eius.

Quia anima eius in vita ipſius benedicetur/ confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit vſque in progenies patrum ſuorum/ et vſque ineternum non videbit lumen.

Homo cum in honore eſſet

non intellexit comparat⁹ eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis. Gloria patri. añ. Auribus percipite qui habitatis orbē. añ. Deus. ℭ Manifeſtatio diuine trinitatis. Et de ſacrificijs veteris ac noui teſtamēti cum redargutione mali magiſtri. Pſalmus. xlix.

Deus deorum dominus locutus eſt: et vocauit terram.

A ſolis ortu vſq3 ad occaſū: ex ſyō ſpecies decoris eius.

Deus manifeſte veniet: de⁹ noſter et non ſilebit.

Ignis in cōſpectu ei⁹ exardeſcet: in circuitu eius tēpeſtas valida.

Aduocauit celū deſurſum: et terram diſcernere populum ſuum.

Congregate illi ſanctos ei⁹: qui ordinant teſtamentū ei⁹ ſuper ſacrificia.

Et annunciabunt celi iuſticia eius: qm̄ deus iudex eſt.

Audi populus meus et loquar iſrael: et teſtificabor tibi deus deus tuus ego ſum.

Non in ſacrificijs tuis arguam te: holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accipiam de domo tua vitulos: neq3 de gregib⁹ tuis hircos.

Quoniam mee ſunt omnes fere ſiluarū: iumenta in mōtibus et boues.

Cognoui omnia volatilia celi: et pulchritudo agri mecum eſt.

Si eſuriero non dicam tibi: meus eſt enim orbis terre ⁊ plenitudo eius.

Nunquid manducabo carnes taurorū: aut ſanguinē hircorum potabo?

Immola deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua.

Et inuoca me in die tribulationis: eruam te ⁊ honorificabis me.

Peccatori autem dixit de⁹ quare tu enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtamētū meum per os tuum?

Tu vero odiſti diſciplinā: et proieciſti ſermones meos retrorſum.

Si videbas furē currebas cum eo: ⁊ cū adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundauit malitia: et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens aduerſus fratrem tuū loquebaris/⁊ aduerſus filium matris tue ponebas ſcandalū: hec feciſti ⁊ tacui.

Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimilis: arguam te et ſtatuā contra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiſcimini deum: nequando rapiat et non ſit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter quo oſtendam illi ſalutare dei.

¶ De vltione dei in malignos & premio iuſtorum.pſ.lj.

Quid gloriaris in malitia? qui potens es in iniquitate?
Tota die iniuſtitiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.
Dilexiſti malitiã ſuper benignitatem: iniquitatẽ magis ꝙ loqui equitatem:
Dilexiſti om̃ia verba precipitationis: lingua doloſa.
Propterea deus deſtruet te in finẽ/ euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicẽ tuã de terra viuẽtiũ.
Videbunt iuſti & timebunt et ſuper eum ridebunt et dicent: ecce homo qui non poſuit deum adiutorem ſuum.
Sed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarum: & ꝓualuit in vanitate ſua.
Ego autem ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui in miſericordia dei ineternũ et in ſeculum ſeculi.
Confitebor tibi in ſeculum quia feciſti: & expectabo nomen tuum quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum. Gl'ia. Añ. Deus deorum dominus locutus eſt. ℟. Immola deo ſacrificium laudis. Et redde altiſſimo vota tua. ℣. ſacer. Fiat mĩa. In laud. Añ. Amplius laua me dñe ab iniuſtitia mea. pſ. Miſerere. añа. Salutare.

¶ Oratio falſos iudices ac diuine trinitatis confeſſio de cꝫ chriſti ſacerdotio. pſ.xlij.

Iudica me de⁹ et diſcerne cauſam meam de gẽte nõ ſancta: ab homine iniquo et doloſo erue me.
Quia tu es deus fortitudo mea quare me repuliſti et quare triſtis incedo: dum affligit me inimicus?
Emitte lucem tuam et veritatem tuam/ ipſa me deduxerunt & adduxerũt in montem ſanctum tuum: et in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cythara deus deus meus quare triſtis es anima mea: & quare conturbas me?
Spera in deo quoniã adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei & deus meus.
Gloria. añ. Salutare vult⁹ mei & de⁹ me⁹. añ. Ad te de luce vigilo de⁹. pſ. De⁹ de⁹ me⁹. aña. Cunctis. ¶ Oratio in ezechiel. vel cuiuſlibet peccatoris ꝓ ſua ſalute & a peccatis liberatione. Canticũ Ezechie. Eſaie.xxxviij.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadã ad portas inferi.
Queſiui reſiduum annorũ meorũ: dixi non videbo dñm deum in terra viuentium.
Non aſpiciam hoiem vltra: et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt ⁊ cōuoluta eſt a me: quaſi tabernaculum paſtorum.

Preciſa eſt velut a texente vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me: de mane vſque ad veſperam finies me.

Sperabam vſq ad mane: quaſi leo ſic contriuit om̄ia oſſa mea.

De mane vſq ad veſperam finies me: ſicut pullus hirūdinis ſic clamabo / meditabor vt columba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes in excelſo.

Domine vim patior reſponde pro me: quid dicam aut quid reſpondebit michi cū ipſe fecerim.

Recogitabo tibi om̄es annos meos: in amaritudine anime mee.

Dn̄e ſi ſic viuit ⁊ in talibꝰ vita ſpūs mei corripies me ⁊ viuificabis me: ecce ī pace amaritudo mea amariſſima

Tu autē eruiſti aīam meā vt nō periret: proieciſti poſt tergum tuū oīa peccata mea.

Quia non infernꝰ cōfitebitur tibi neq mors laudabit te: nō expectabūt qui deſcendunt in lacū veritatē tuam.

Viuens viuens ipſe confitebitur tibi ſicut ⁊ ego hodie: pater filiis notā faciet veritatem tuam.

Domine ſaluum me fac/ et pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus vite noſtre: in domo domini.

Gloria patri. an̄a. Cunctis diebus vite noſtre ſaluos nos fac domine. an̄. In excelſis laudate deū. ps. Lauda. Capitulū. Nox preceſſit. hy. Ecce iam noctis. ℟. Repleti ſumus. an̄a. In domo dauid pueri ſui fecit dominus redemptionem plebis ſue. ps. Benedictus. Sequunt proſtrationes ſeu afflictiones vt ſ. fer. ii ¶ Fer. iiii. Inuitator. In manu tua dn̄e omnes fines terre. ps. Venite. Hymnus. Nocte ſurgentes. In noctur. an̄. Auertet. ¶ De hoie peccati ⁊ ſecta eiꝰ. ps. iii

Dixit inſipiens in corde ſuo nō eſt deꝰ. Corrupti ſunt ⁊ abhominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt qui faciat bonum.

Deus de celo proſpexit ſuper filios hominum: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Omnes declinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum non eſt vſq ad vnum.

Nonne ſcient oēs qui operantur iniquitatē: q deuorāt plebem meā vt cibū panis.

Deum nõ inuocauerũt illic trepidauerunt timore: vbi non fuit timor.

Quoniã deus diſſipauit oſſa eorũ qui hoibus placent: confuſi ſunt quoniam deus ſpreuit eos.

Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael: cũ cõuerterit dominus captiuitatẽ plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael. ¶ Ora iuſti afflicti de ⁊ doloribus chriſti et domeſtico proditore. Pſalmus.liiii.

Exaudi deus orationem meã et ne deſpexeris deprecationem meam: intende michi et exaudi me.

Contriſtatus ſum in exercitatione mea et conturbatus ſum a voce inimici: et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinauerunt in me iniquitates: et in ira moleſti erant michi.

Cor meum conturbatũ eſt in me: et formido mortis cecidit ſuper me.

Timor et tremor venerunt ſuper me: et contexerunt me tenebre.

Et dixi quis dabit michi pẽnas ſicut columbe: ⁊ volabo et requieſcam.

Ecce elongaui fugiens: et manſi in ſolitudine.

Expectabã eũ qui ſaluũ me fecit: a puſillanimitate ſpũs et tempeſtate.

Precipita domine et diuide linguas eorum: quoniã vidi iniquitatem et contradictionem in ciuitate:

Die ac nocte circundabit eã ſuper muros eius iniquitas: et labor in medio eius et iniuſticia.

Et nõ defecit de plateis eiꝰ vſura et dolus.

Quoniam ſi inimicus meꝰ maledixiſſet michi: ſuſtinuiſſem vtiq̃.

Et ſi is q̃ oderat me ſup me magna locutꝰ fuiſſet: abſcõdiſſem me forſitan ab eo.

Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus.

Qui ſimul mecũ dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimꝰ cũ conſenſu.

Veniet mors ſuper illos: et deſcendãt i infernũ viuẽtes

Quoniã nequitie in habitaculis eorum: in medio eorũ.

Ego aũt ad deum clamaui: et dominus ſaluauit me.

Veſpere et mane ⁊ meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his qui appropinquant michi: quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet deus et humiliabit illos: qui eſt ante ſecula.

Non eñ eſt illis cõmutatio et non timuerũt deum: extẽdit manũ ſuã in retribuẽdo.

Contaminauerunt teſtamẽtũ eiꝰ diuiſi ſunt ab ira vultus eius: ⁊ appropinquauit cor illius.

Molliti ſunt ſermones eius ſup oleū: et ipſi ſunt iacula.
Iacta ſuper dominum curā tuam ꝫ ipſe te enutriet: ꝫ nō dabit in eternum fluctatio-nem iuſto.
Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.
Viri ſanguinū et doloſi non dimidiabunt dies ſuos: ego autē ſperabo in te domine.
Gloria patri. Añā. Auertet dominus captiuitatem ple-bis ſue. Añ. Oñis in te. ¶ Oro hūilis a malis opp̄ſſi. Ps. lv.
Miſerere mei deus quoni am conculcauit me ho-mo: tota die inpugnās tribu lauit me.
Conculcauerunt me inimi-ci mei tota die: qm̄ multi bel lantes aduerſum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo.
In deo laudabo ſermones meos: in deo ſperaui nō time bo quid faciat michi caro.
Tota die verba mea execra bātur: aduerſum me omnes cogitationes eoꝝ in malum
Inhabitabūt et abſcondēt: ipſi calcaneum meum obſer uabunt:
Sicut ſuſtinuerunt animā meā ꝓ nichilo ſaluos facies eos: in ira poplos cōfringes
Deus vitā meā annūciaui tibi: poſuiſti lachrymas me-as in conſpectu tuo.
Sicut ꝫ in promiſſione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorſum.
In quacunꝙ die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meus es.
In deo laudabo verbum in domino laudabo ſermonē: in deo ſperaui nō timebo q̄d faciat michi homo.
In me ſunt deus vota tua: que reddā laudationes tibi
Quoniam eripuiſti animā meā de morte et pedes me-os de lapſu: vt placeā corā deo in lumie viuētiū. ¶ Oro chriſti in paſſione mortē re-ſurrectionem ꝫ eiuſdem aſ-cēſionē cōmemorātis. Ps. lvi.
Miſerere mei deus miſe-rere mei: quoniam in te confidit anima mea.
Et in vmbra alarum tuarū ſperabo: donec tranſeat ini-quitas.
Clamabo ad deum altiſſi-mū: deum qui benefecit mi chi.
Miſit de celo ꝫ liberauit me: dedit in opprobrium concul cantes me.
Miſit de⁹ miſericordiam ſu am et veritatem ſuam: ꝫ eri puit animam meam de me-dio catulorum leonum / dor miui conturbatus.
Filij hominum dentes eoꝝ arma et ſagitte: ꝫ lingua eo rum gladius acutus.
Exaltare ſuper celos deus et in omni terra gloria tua.
Laqueum parauerunt pe-dibus meis: et incuruaue-

runt animam meam.
Foderūt ante faciem meā foueam: et inciderūt in eam.
Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam.
Exurge gloria mea exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis domine: et psalmum dicā tibi in gentibus.
Quoniam magnificata est usque ad celos mia tua: et usque ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua. Gloria patri. ana. Quoniam in te confidit anima mea. an. Juste iudicate.
Redarguit et accusat iniustos ac penas eorum recenset. Psalmus.lvij.
Si vere utique iustitiā loquimini: recte iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini i terra: iniustitias manus vestre concinnant.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab utero locuti sunt falsa.
Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obturantis aures suas.
Que non exaudiet vocem incantantiū: et venefici incantantis sapienter.
Deus conteret dentes eorū in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.
Ad nichilū deuenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum suū donec infirmentur.
Sicut cera que fluit auferētur: supercecidit ignis et nō viderunt solem.
Priusquam intelligerent spine vestre rhamnum: sicut viuentes sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cū viderit vindictā: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo si utique est fructus iusto: utique est deus iudicans eos in terra.
Oro Christi in perfidos: deque gentiū prima / et iudeorū ultima conversione. Ps.lviij.
Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgētib[9] in me libera me
Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salua me.
Quia ecce ceperunt animā meā: irruerunt in me fortes
Neque iniquitas mea neque peccatum meum domine: sine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge in occursum meū et vide: et tu domine deus virtutum deus israel.
Intende ad visitādas oēs gentes: nō miserearis oībus qui operantur iniquitatem
Conuertentur ad vesperā et famē patientur ut canes: et circuibunt ciuitatem.
Ecce loquentur in ore suo et gladius in labiis eorū quo=

niam quis audiuit.
Et tu domine deridebis eos et ad nichilum deduces omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam: quia deus susceptor meus es deus meus misericordia eius preueniet me.
Deus ostendit michi super inimicos meos ne occidas eos: nequando obliuiscantur populi mei.
Disperge illos in virtute tua et depone eos protector meus domine.
Delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbia sua.
Et de execratione et mendacio annunciabuntur in consummatione: in ira consummationis et non erunt.
Et scient quia deus dominabitur iacob: et finium terre
Conuertentur ad vesperam et famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.
Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati et murmurabunt.
Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exaltabo mane misericordiam tuam.
Quia factus es susceptor meus et refugium meum: in die tribulationis mee.
Adiutor meus tibi psallam quia deus susceptor meus es deus meus misericordia mea. Gloria patri.
Sicut. an. Juste iudicate filij hominum. an. Da nobis. C. Lamentabilis oratio synagoge auxilium dei implorantis. Psal. lix.

Deus repulisti nos et destruxisti nos: iratus es et misertus es nobis.
Commouisti terram et conturbasti eam: sana contritiones eius: quia commota est.
Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
Dedisti metuentibus te significationem: vt fugiant a facie arcus.
Et liberentur dilecti tui saluum fac dextera tua et exaudi me
Deus locutus est in sancto suo letabor et partibor sicchimam et conuallem tabernaculorum metibor.
Meus est galaad et meus est manasses: et effraim fortitudo capitis mei.
Juda rex meus: moab olla spei mee
In idumeam extendam calceamentum meum: michi alienigene subditi sunt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsque in idumeam.
Nonne tu deus qui repulisti nos? et non egredieris deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilum deducet tribulantes nos. Oratio ecclesie vniuersis gentium presidem querentis regno eterno. Psalmus. lx.

Exaudi deus deprecationem ei.

uem meã: intēde orationi mee.
A finib⁹ terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor meũ in petra exaltaſti me.
Deduxiſti me quia fact⁹ es ſpes mea : turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula: protegar in velamēto alarum tuarum.
Quoniã tu de⁹ meus exaudiſti orationem meam: dediſti hereditatē timentib⁹ nomen tuum.
Dies ſuper dies regis adijcies : ãnos ei⁹ uſq₃ in diē generationis ⁊ generationis.
Permanet ineternũ in conſpectu dei: miam ⁊ veritatē eius quis requiret.
Sic pſalmũ dicã nomini tuo in ſeculũ ſeculi: vt reddã vota mea de die in diem.
Gloria pri. an. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatione. aña A timore ¶ Pſa ſui ipſi⁹ i deum exhortatio ab obedientiam ⁊ patiētiã. Pſalm⁹. lxi.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo enĩ ſalutare meum.
Nam ⁊ ipſe deus me⁹ et ſalutaris meus: ſuſceptor meus nõ mouebor amplius.
Quouſq₃ irruitis in hominē/ interficit₃ vniuerſi vos: tãq₃ parieti inclinato et macerie depulſe.
Verũtamē preciũ meum cogitauerũt repellere cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebãt ⁊ corde ſuo maledicebant.
Veruntamen deo ſubiecta eſto anima mea: qm̃ ab ipſo paciencia mea.
Quia ipſe deus meus ⁊ ſaluator meus :adiutor meus non emigrabo.
In deo ſalutare meũ et gloria mea. deus auxilij mei et ſpes mea in deo eſt.
Sperate in eo omnis congregatio populi/ effũdite coram illo corda veſtra: de⁹ adiutor noſter ineternum.
Verũtñ vani filij hoĩ₃ mendaces filij hominum i ſtateris: vt decipiant ipſi de vanitate in idipſum.
Nolite ſperare in iniquitate et rapinas nolite concupiſcere: diuitie ſi affluant nolite cor apponere.
Semel locutus eſt de⁹ duo hec audiui quia poteſtas dei eſt et tibi domine miſericordia: quia tu reddes vnicuiq₃ iuxta opa ſua. ¶ Orõ tercie ꝑ martyrib⁹ ſuis deq₃ euãgelij ꝑdicatiõe. Pſalm⁹. lxiij.

Exaudi deus orõnē meã cum deprecor: a timore inimici eripe animã meam.
Protexiſti me a cõuentu malignantiũ: a multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerũt vt gladiũ linguas ſuas intēderunt arcũ rem amarã: vt ſagittent in occultis immaculatum.
Subito ſagittabũt eum et non timebunt: firmauerunt

ubi ſermonem nequam.
Narrauerunt vt abſconde-rent laqueos: dixerũt/ quis videbit eos.
Scrutati ſunt iniqtates: de-fecerũt ſcrutãtes ſcrutinio.
Accedet homo ad coꝛ altuꝫ et exaltabitur deus.
Sagitte paruuloꝝ facte ſũt plage coꝝ: et infirmate ſunt contra eos lingue eoꝛum.
Conturbati ſũt oẽs ꝙ vide-bãt eos ꝛ timuit omĩs homo
Et annunciauerunt opera dei: ꝛ facta ei⁹ intellexerunt
Letabitur iuſtus in domi-no et ſperabit in eo: ꝛ lauda-buntur omnes recti coꝛde.
Gloꝛia patri. añ. A timore. inimici eripe animã meã. añ In eccleſijs. ¶ Inuitatio oĩs ad laudeꝫ dei ꝑpter mirabi-lia eius: Pſalmus.lxv.

Iubilate deo omĩs terrã pſalmuꝫ decite nomini eius: date gloꝛiam laudi ei⁹
Dicite deo ꝙ terribilia ſũt opera tua domine: in multi-tudine virtutis tue mẽtien-tur tibi inimici tui.
Omnis terra adoꝛet te deus et pſallat tibi pſalmũ dicat nomini tuo.
Venite ꝛ videte opera dei: terribilis in conſilijs ſuper filios hominum.
Qui conuertit mare in ari-dam in flumine pertrãſibũt pede: ibi letabimur in ipſo.
Qui dominabitur ĩ virtute ſua in eternuꝫ oculi eius ſu-per gentes reſpiciunt: qui exaſperant nõ exultentur ĩ ſemetipſis.
Benedicite gentes deũ noſ-trum: ꝛ auditaꝫ facite voceꝫ laudis eius.
Qui poſuit animam meam ad vitam: ꝛ non dedit in cõ-motionem pedes meos.
Quoniã pꝛobaſti nos deus igne nos examinaſti ſicut exa-minatur argentum.
Induxiſti nos in laqueũ po-ſuiſti tribulationes in doꝛſo noſtro: impoſuiſti homĩes ſuꝑ capita noſtra.
Tranſiuimus per ignem et aquam: et eduxiſti nos in re-frigerium.
Introibo in domum tuam in holocauſtis/ reddã tibi vo-ta mea: que diſtinxerunt la-bia mea.
Et locutum eſt os meũ: in tribulatione mea.
Holocauſta medullata offe-rã tibi cũ inceſo arietũ: offe-ram tibi boues cum hircis.
Venite audite et narrabo omnes qui timetis deũ: quã-ta fecit anime mee.
Ad ipſuꝫ oꝛe meo clamaui: et exaltaui ſub lingua mea.
Iniquitatẽ ſi aſpexi ĩ coꝛde meo: non exaudiet dñs.
Pꝛopterea exaudiuit deus et attendit voci depꝛecatio-nis mee.
Benedict⁹ deus qui non amo-uit oꝛationẽ meã: et miſeri-coꝛdiam ſuam a me.

De reſurrectiõe aſcē. ſpūs ſancti miſſione et his grati=arū actione. Palm⁹. lxviii.

Exurgat deus et diſſipē tur inimici ei⁹: ⁊ fugiāt qui oderūt eū a facie eius

Sicut deficit fum⁹ deficiāt ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereāt pctōres a facie dei.

Et iuſti epulētur et exultēt in conſpectu dei: et delecten=tur in leticia.

Cantate dn̄o pſalmū dicite nomini eius: iter facite ei q̄ aſcendit ſuper occaſum: do=minus nomen illi.

Exultate in conſpectu eius turbabūtur a facie ei⁹: pr̄is orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ

Deus in loco ſācto ſuo: de⁹ qui in habitare facit vnius moris in domo.

Qui eduxit vinctos in forti tudine: ſimiliter eos qui exa ſperāt qui habitant ī ſepul=chris.

Deus cū egredieris ī cōſpe ctu populi tui: cū ptrāſieris in deſertum.

Terra mota eſt etenim celi diſtillauerūt a facie dei ſinai a facie dei iſrael.

Pluuiam voluntariam ſe=gregabis de⁹ hereditati tue et infirmata eſt: tu vero per feciſti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: paraſti ī dulcedine tua pauperi deus.

Dn̄s dabit verbuꝫ euange lizantibus: virtute multa.

Rex virtutuꝫ dilecti dilecti ⁊ ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia

Si dormiatis inter medios cleros penne columbe dear gētate: ⁊ poſteriora dorſi ei⁹ in pallore auri.

Dum diſcernit celeſtis re=ges ſuper eam niue dealba buntur in ſelmon: mons dei mons pinguis.

Mons coagulat⁹ mons pin guis: vt qd ſuſpicamini mō=tes coagulatos.

Mons in quo beneplacituꝫ eſt deo habitare in eo: eteni dn̄s habitabit in finem.

Currus dei decem milib⁹ multiplex: milia letantium dn̄s in eis in ſinai in ſancto.

Aſcendiſti in altum cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in hominibus.

Etenim non credentes: in=habitare dominum deum.

Bn̄dictus dn̄s die quotidie: proſperū iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorum

Deus noſter deus ſaluos fa ciendi: ⁊ domini domini exi=tus mortis.

Veruntamen deus confrin get capita inimicoruꝫ ſuoꝝ: verticem capilli perābulā=tium in delictis ſuis.

Dixit dominus ex baſan cō uertam: conuertaꝫ in pfun=dum maris.

Vt intingatur pes tuus in ſanguine: lingua canuꝫ tuo=rum ex inimicis ab ipſo.

Viderunt ingreſſus tuos

deus: ingreſſus dei mei reg
mei qui eſt in ſancto
Preuenerunt principes cõ-
iuncti pſallẽtibus: in medio
iuuẽcularum tympaniſtriarũ.
In eccleſijs benedicite deo
domino de fontibus iſrael.
Ibi beniamin adoleſcentu
lus: in mentis exceſſu.
Principes iuda duces eorũ
principes zabulon et princi-
pes neptalim.
Manda deꝰ virtuti tue: con
firma hoc deꝰ quod operatꝰ
es in nobis.
A templo tuo in hieruſalem
tibi offerent reges munera.
Increpa feras arũdinis cõ
gregatio taurorum i vaccis
populorum: vt excludant eos
qui probati ſũt argento.
Diſſipa gẽtes q̃ bella volũt
veniẽt legati ex egypto ethio
pia preueniet manus eius deo
Regna terre cãtate deo pſal
lite domino.
Pſallite deo qui aſcẽdit ſu-
per celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci ſue vocem
virtutis date gloriã deo ſu-
per iſrael: magnificẽtia eiꝰ
et virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in ſanctis
ſuis deꝰ iſrael ipſe dabit vir
tutem et fortitudinem plebi
ſue: benedictus deus.
Gloria patri et filio. Sicut
erat in principio. Ã. In eccle
ſijs benedicite dño. V℟. Deꝰ
vitam meam annunciaui ti-
bi. ℟m. Poſuiſti lachrymas
meas in cõſpectu tuo. Vꝰ. Sa
cerdo. Fiat miſericordia tua
&c. In laudibꝰ. ãn. Tibi ſoli
peccaui dñe miſerere mei.
Ps. Miſerere mei. ãn. Te de-
cet. ¶ Hyꝰ p bñficijs dei
et baptiſmo et alimento no
ue legis: Pſalmꝰ. lxiiij.

Te decet hymnus deus
in ſion: et tibi reddetur
votum in hieruſalem.
Exaudi orationẽm meam: ad
te omnis caro veniet.
Verba iniquorũ preualue-
runt ſuper nos: et impietati
bus noſtris tu propiciaberis
Beatꝰ quẽ elegiſti et aſſum
pſiſti: inhabitabit in atrijs
tuis.
Replebimur i bonis domꝰ
tue: ſanctum eſt templum tuũ
mirabile in equitate.
Exaudi nos deus ſalutaris
noſter: ſpes omnium finium
terre et in mari longe.
Preparans montes in vir-
tute tua accinctus potẽtia:
qui cõturbas profundũ ma
ris ſonum fluctuum eius.
Turbabuntur gentes et ti
mebunt qui habitant termi
nos a ſignis tuis: exitus ma
tutini et veſpere delectabis.
Viſitaſti terram et inebria-
ſti eã: multiplicaſti locuple-
tare eam.
Flumen dei repletum eſt
aquis paraſti cibum illorum
qm̃ ita eſt preparatio eius.
Riuos eius inebriãs multi
plica genimina eiꝰ: in ſtillici
die.

uijs ei⁹ letabit̄ germinās.
Benedices corone anni be-
nignitatis tue: et campi tui
replebuntur vbertate.
Pinguescent speciosa deser-
ti: ⁊ exultatiōe colles accin-
gentur.
Induti sunt arietes ouium
⁊ valles abundabūt frumē-
to: clamabunt etenim hym-
num dicent.
Glia. añ. Te decet hymn⁹ de⁹
in sion. añ Labia mea lauda
būt te in vita mea de⁹ me⁹. ps.
Deus de⁹ me⁹. añā. Domin⁹
¶ Ecclesia grās agit p mul
tiplicatis fidelibus suis.
¶ Canticum anne. j.
Exultauit cor meū in do
mino: et exaltatum est
cornu meum in deo meo.
Dilatatum est os meū su-
per inimicos meos: quia le-
tata sum in salutari tuo.
Nō est sanctus vt est dñs neqꝫ
enim est alius extra te: et non
est fortis sicut deus noster:
Nolite multiplicare loqui
sublimia: gloriantes.
Recedant vetera de ore ve-
stro quia deus scientiarū do
min⁹ est: ⁊ ipsi preparantur
cogitationes.
Arcus fortiū superat⁹ est: ⁊
infirmi accincti sunt robore.
Repleti prius pro panibus
se locauerūt: et famelici sa
turati sunt.
Donec sterilis peperit plu-
rimos: et que multos habe-
bat filios infirmata est.
Dñs mortificat ⁊ viuificat
deducit ad inferos ⁊ reducit.
Dñs pauperē facit ⁊ ditat:
humiliat et subleuat.
Suscitās de puluere egenū
⁊ de stercore eleuās pauperē
Vt sedeat cū principibus: et
solium glorie teneat.
Dñi enim sunt cardines ter-
re: ⁊ posuit super eos orbē.
Pedes sanctorum suorū ser
uabit ⁊ impij in tenebris cō
ticescent: qr nō in fortitudine
sua roborabitur vir.
Dominū formidabunt ad-
uersarij eius: et super ipsos
in celis tonabit.
Dominus iudicabit fines
terre et dabit imperiū regi
suo: ⁊ sublimabit cornu chri
sti sui. Gloria. añā. Domin⁹
iudicabit fines terre. An. Ce-
li celorum laudate deum. ps.
Laudate deo. ⁊c. Chm. Mox
processit. ⁊c. Hy⁹. Ecce iam
noctis. V⁹. Repleti sum⁹ ma
ne mia tua. R3. Exultauim⁹
et delectati sumus. añā. Sa-
lutem ex inimicis nostris et
de manu omnium qui oderūt
nos libera nos domine. ps.
Benedictus. Prostrationes
⁊c. vt supra feria. ij. ¶ Feria
quita. Inuit. Adorem⁹ domi-
nū. Quoniā ipse fecit nos. ps.
Venite. Hy⁹ Nocte surgen-
tes. In noct. an. Dñe de⁹ i ad
iutoriū. Oratio d affli-
ctiōe cp̄isti tempore passio-
nis et vindicta cōtra iudeos ac
nouo ecclie ritu. ps. lxviij.

Saluum me fac deus: quoniã intrauerũt aq̃ vſq̃ ad aiã meã

Infixus ſum in limo profundi: ⁊ non eſt ſubſtantia.

Ueni in altitudinẽ maris: et tempeſtas demerſit me.

Laboraui clamans rauce facte ſunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum ſpero in deum meum.

Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Confortati ſunt qui perſecuti ſũt me inimici mei iniuſte: q̃ nõ rapui tũc exoluebã

Deus tu ſcis inſipiẽtiã meã: ⁊ delicta mea a te nõ ſũt abſcondita.

Nõ erubeſcãt in me q̃ expectãt te dñe: dñe virtutũ.

Non cõfundẽtur ſuper me: qui querunt te deus iſrl.

Quoniam propter te ſuſtinui opprobriũ: operuit confuſio faciem meam.

Extraneus factus ſum fratribus meis: et peregrinus filijs matris mee.

Quõ zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrãtiũ tibi ceciderũt ſuper me.

Et operui in ieiunio animã meam: ⁊ factum eſt in opprobrium michi.

Et poſui veſtimentũ meum cilicium: ⁊ factus ſum illis in parabolam.

Aduerſum me loquebãtur q̃ ſedebãt in porta: et in me pſallebãt qui bibebãt vinum.

Ego vero orationẽ meã ad te dñe: tẽpus beneplaciti deus.

In multitudine mĩe tue exaudi me: i veritate ſalutis tue.

Eripe me de luto vt nõ infigar: libera me ab his q̃ oderũt me ⁊ de profundis aquarũ.

Non me demergat tempeſtas aq̃ neq̃ abſorbeat me profundum: neq̃ vrgeat ſuper me puteus os ſuum.

Exaudi me dñe quoniã benigna eſt miſericordia tua: ſecũdũ multitudinẽ miſerationũ tuarũ reſpice in me.

Et ne auertas faciẽ tuam a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende anime mee ⁊ libera eam: ppter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis improperiũ meũ ⁊ cõfuſiõm meã ⁊ reuerẽtiã meã

In conſpectu tuo ſunt oẽs qui tribulãt me: improperium expectauit cor meum et miſeriam.

Et ſuſtinui qui ſimul cõtriſtaretur: ⁊ nõ fuit ⁊ qui cõſolaretur ⁊ non inueni.

Et dederunt in eſcam meã fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto.

Fiat menſa eorum corã ipſis in laqueum: et in retributiones et in ſcandalum.

Obſcurentur oculi eoꝝ ne videant: et dorſum eorum ſemper incurua.
Effunde ſuper eos irā tuā: et furor ire tue cōprehēdat eos.
Fiat habitatio eorū deſerta: et in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet.
Quoniā quem percuſſiſti perſecuti ſunt: et ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniquitatē ſup iniquitatem eorum: et non intrent in iuſticiam tuam.
Deleātur de libro viuentiū et cum iuſtis non ſcribantur
Ego ſū pauper et dolēs: ſalus tua deus ſuſcepit me.
Laudabo nomē dei cū cātico: et magnificabo eū i laude
Et placebit deo ſuper vitulum nouellū cornua producentem et vngulas.
Videant pauperes et letentur: querite deum et viuet anima veſtra.
Quoniā exaudiuit pauperes dominus: et vinctos ſuos non deſpexit.
Laudent illum celi et terra mare et oia reptilia in eis.
Quoniam deus ſaluam faciet ſion: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam:
Et ſemē ſeruoꝝ eius poſſidebit eā: et q̄ diligūt nomē eius habitabūt in ea. ¶Orō ecclie p̄ leberatiōe ab hoſtibus viſibi. et inuiſibi. Ps. lxix.

Deus in adiutoriū meum intende: dn̄e ad adiuuā dum me feſtina.
Confundātur et reuereantur qui querunt aīam meā.
Auertantur retrorſū et erubeſcant: qui volūt michi mala
Auertantur ſtati erubeſcentes: q̄ dicūt michi euge euge
Exultēt et letentur i te oms qui querunt te: et dicāt ſemper magnificetur dominus qui diligunt ſalutare tuum
Ego vero egenus et pauper ſum: deus adiuua me.
Adiutor meus et liberator meus es tu: dn̄e ne moreris
Gloria. an. Dn̄e deus meus in adiutoriū meū intēde. an.
Eſto michi. ¶Orō chriſti ad patrē cōtra conſiliū iudeorum et de reſurrectione et cōſolatione. Pſalmus. lxx.
In te domine ſperaui nō cōfūdar ineternū i iuſticia tua libera me et eripe me
Inclina ad me aurem tuā: et ſalua.
Eſto michi in deum protectorem et i locum munitum: vt ſaluum me facias.
Quoniā firmamentū meū et refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu cōtra legem agentis et iniqui.
Quoniam tu es patientia mea domine: domine ſpes mea a iuuentute mea.
In te confirmatus ſum ex vtero de ventre matris mee

tu es protector meus.
In te cantatio mea ſemper
tanq̃ prodigium factus ſum
multis: et tu adiutor fortis
Repleatur os meum laude:
vt cãtem gloriaꝫ tuam tota
die magnitudinem tuam.
Ne proiicias me in tempore
ſenectutis: cũ defecerit vir-
tus mea ne derelinquas me.
Quia dixerũt inimici mei mi-
chi: ⁊ qui cuſtodiebãt aĩam
meã cõſiliũ fecerũt in vnũ.
Dicentes deꝰ dereliquit eũ
perſequimini ⁊ cõprehẽdite
eũ: quia nõ eſt qui eripiat.
Deus ne elõgeris a me: deus
meꝰ in auxiliũ meũ reſpice.
Confundantur et deficiant
detrahẽtes aĩe mee: operiã-
tur cõfuſione et pudore qui
querunt mala michi.
Ego aũt ſẽper ſperabo: et
adiiciã ſup oẽm laudem tuã
Os meũ annũciabit iuſtitiã
tuaꝫ: tota die ſalutare tuũ.
Quoniam non cognoui lite-
raturam introibo in potẽti-
as domini: domine memora-
bor iuſticie tue ſolius.
Deus docuiſti me a iuuen-
tute mea: et vſq̃ nũc pronũ-
ciabo mirabilia tua
Et vſq̃ in ſenectaꝫ et ſeniũ:
deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiũ
tuum: generatiõi omni que
ventura eſt.
Potentiaꝫ tuam et iuſtitiã
tuam deus vſq̃ in altiſſima
que feciſti magnalia: deus
quis ſimilis tibi?
Quãtas oſtendiſti michi tri-
bulatiões multas ⁊ malas
⁊ conuerſus viuificaſti me: et
de abyſſis terre iterum re-
duxiſti me.
Multiplicaſti magnificenti-
am tuam: ⁊ conuerſus con-
ſolatus es me.
Nam et ego confitebor tibi
in vaſis pſalmi veritatẽ tuã
deus: pſallam tibi in cithara
ſanctus iſrael.
Exultabunt labia mea cuꝫ
cãtauero tibi: ⁊ anima mea
quam redemiſti.
Sed et lingua mea tota die
meditabitur iuſtitiam tuaꝫ:
cũ confuſi ⁊ reueriti fuerint
qui querunt mala michi.

¶ De chriſti iudicio regno eius ⁊ eius adoratione et ſcã cõmunione. Pſalmꝰ.lxxi.

Deus iudicium tuum re-
gi da: ⁊ iuſticiaꝫ tuã fi-
lio regis.
Iudicare ppl̃m tuũ in iuſti-
cia: ⁊ pauperes tuos i iudicio.
Suſcipiant montes pacem
populo: ⁊ colles iuſticiam.
Iudicabit pauperes popu-
li ⁊ ſaluos faciet filios pau-
perũ ⁊ humiliabit calũniatorẽ
Et permanebit cum ſole et
ante lunaꝫ: in generatiõe et
generationem.
Deſcendet ſicut pluuia in
vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtil-
lantia ſuper terram.
Orietur in diebꝰ eius iuſti-
cia et abundantia pacis: do

nec auferatur luna.
Et dñabitur a mari vſq3 ad mare: ⁊ a flumine vſque ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procidēt ethiopes: et inimici eius terram lingent.
Reges tharſis ⁊ inſule munera offerēt: reges arabum et ſaba dona adducent.
Et adorabūt eū oēs reges: omnes gentes ſeruient ei.
Quia liberauit pauperem a potente: et pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi et inopi: et aīas pauperū ſaluas faciet
Ex vſuris ⁊ iniquitate redimet aīas eorū: ⁊ honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet et dabit̃ ei de auro arabie: ⁊ adorabūt de ipſo ſē per tota die benedicent ei.
Et erit firmamētū in terra in ſummis montium: ſuperextolletur ſuper libanū fructus eius: ⁊ florebunt de ciuitate ſicut fenum terre.
Sit nomen eius benedictū in ſecula: ante ſolem permanet nomen eius.
Et benedicentur in ipſo omnes tribus terre: omnes gētes magnificabunt eum.
Benedictus dñs deꝰ iſrael: qui facit mirabilia ſolus.
Et bñdictū nomē maieſtatis eiꝰ ineṫnū: ⁊ replebit maieſtate eiꝰ oīs terra fiat fiat.
Gl'ia. aña. Eſto michi in deū protectorē. ℣. Liberaſti. Pe ne

meū chriſti zelo ob malorū proſpera et bonorū aduerſa q̄ vn̄ ſpes in deo eſt. ps: lxxij.
Quam bonꝰ iſrael deus hic q̄ recto ſunt corde.
Mei autē pene moti ſūt pedes: pene effuſi ſūt greſſꝰ mei
Quia zelaui ſuper iniquos pacem peccatorum videns.
Quia nō eſt reſpectus morti eorum: ⁊ firmamētum in plaga eorum.
In labore hoim nō ſūt: ⁊ cū hoibus nō flagellabūtur.
Ideo tenuit eos ſupbia: operti ſūt iniq̄tate ⁊ ipietate ſua
Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierūt in affectum cordis.
Cogitauerunt et locuti ſūt nequitiam: iniquitatē in excelſo locuti ſunt.
Poſuerūt in celū os ſuū: et lingua eorū trāſijt in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: ⁊ dies pleni inuenientur in eis.
Et dixerunt quomodo ſcit deꝰ: ⁊ ſi eſt ſciētia in excelſo.
Ecce ipſi pctōres et abundātes in ſeculo obtinuerunt diuitias.
Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meū: et laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: ⁊ caſtigatio mea i matutinis
Si dicebam narrabo ſic: ecce nationem filiorum tuorū reprobaui.
Exiſtimabā vt cognoſcerē:

hoc labor eſt ante me.

Donec intrem in ſanctuarium dei: et intelligam in nouiſſimis eorum.

Uerũtamen propter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dũ alleuarentur.

Quomodo facti ſunt in deſolationẽ: ſubito defecerũt perierunt ꝓpter iniquitatem ſuã

Uelut ſomniũ ſurgentium dñe: in ciuitate tua imaginẽ ipſorum ad nichilũ rediges.

Quia inflãmatum eſt cor meũ et renes mei cõmutati ſunt: et ego ad nichilũ redactus ſum et neſciui.

Ut iumentũ factus ſuꝫ apd̃ te: et ego ſemper tecum.

Tenuiſti manũ dexterã meam ꝙ ĩ uoluntate tua deduxiſti me: ꝙ cũ glĩa ſuſcepiſti me.

Quid eñ michi eſt ĩ celo? et abs te quid uolui ſup terrã?

Defecit caro mea ꝙ cor meum. de⁹ cordis mei et pars mea deus in eternum.

Quia ecce qui elongant ſe abs te peribunt: perdidiſti oẽs qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere deo bonum eſt: ꝙ ponere in domino deo ſpem meam.

Ut annunciem omnes predicationes tuas: in portis filie ſyõ. ¶ Supplicatio ad deũ ob diuturnã afflictiõem ppli ſcti pro liberatiõe a fratribus ſion. Pſalmus lxxiij.

Ut quid deus repuliſti in finem: iratus eſt furor tu⁹ ſup oues paſcue tue

Memor eſto cõgregationis tue: quã poſſediſti ab initio.

Redemiſti uirgã hereditatis tue: mõs ſyõ in quo habitaſti in eo.

Leua man⁹ tuas ĩ ſup bias eorũ in finẽ: quãta malignatus eſt inimicus in ſancto.

Et gloriati ſunt qui oderũt te: in medio ſolẽnitatis tue.

Poſuerunt ſigna ſua ſigna: et non cognouerunt ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſilua lignorum ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſum: in ſecuri et aſcia deiecerunt eam.

Incenderũt igni ſanctuariũ tuum in terra: polluerũt tabernaculum nominis tui.

Dixerũt in corde ſuo cognatio eorũ ſimul: q̃eſcere faciamus oẽs dies feſtos dei a terra.

Signa nr̃a non vidimus iã non eſt propheta: ꝙ nos non cognoſcet amplius.

Uſq₃ quo deus improperabit inimicus: irritat aduerſarius nomẽ tuũ in finem?

Ut quid auertis manũ tuã et dexteram tuam: de medio ſinu tuo in finem.

Deus autẽ rex noſter ante ſecula: operatus eſt ſalutem in medio terre.

Tu confirmaſti in virtute tua mare: contribulaſti capita draconum in aquis.

Tu confregiſti capita draconis: dediſti eum eſcam po

pulis ethiopum.
Tu dirupiſti fōtes ꝛ torrē-
tes: tu ſiccaſti fluuios ethā.
Tuus eſt dies ꝛ tua eſt nox
tu fabricat⁹ es aurorā ꝛ ſolē
Tu feciſti oēs terminos tre
eſtatē: ꝛ ver tu plaſmaſti ea
Memor eſto hui⁹ inimicus
improperabit dño: ꝛ pplꝰs
īſipiēs incitauit nomē tuū.
Ne tradas beſtijs aias ꝯfi-
tētes tibi: et aīas pauperū
tuorū ne obliuiſcaris in finē
Reſpice in teſtamentū tuū:
quia repleti ſunt qui obſcu-
rati ſunt terre domibus ini-
quitatum.
Ne auertatur humilis fa-
ctus ꝯfuſus: pauper ꝛ inops
laudabunt nomen tuum.
Exurge deus iudica cauſaꝫ
tuam memor eſto improperi
orum tuorum: eorum que ab
inſipiente ſunt tota die.
Ne obliuiſcaris voces ini-
micorum tuorum: ſuperbia
eorum qui te oderunt aſcen
dit ſemper.
Gloria patri et filio. Sicut
erat in principio et nunc. ꝛc
ān. Liberaſti domine virgā
hereditatꝫ tue. ān. In iſrael
¶ Apoſtoli cōfeſſio mirabili
um dei in ſupbos. ps lxxiiij.

Confitebimur tibi deus
confitebimur: ꝛ inuoca
bimus nomen.
Narrabim⁹ mirabilia tua:
cum accepero tēpus ego iu-
ſtitias iudicabo.
Liquefacta eſt terra et om-
nes qui habitant in ea: ego
confirmaui columnas ei⁹.
Dixi iniquis nolite inique
agere: ꝛ delinquentibus no
lite exaltare cornu.
Nolite extollere in altū cor
nu veſtrum: nolite loqui ad
uerſus deus iniquitatem:
Quia neqꝫ ab oriēte neqꝫ ab
occidente neque a deſertis
mōtib⁹: quoniā de⁹ iudex eſt
Hunc humiliat ꝛ hunc exal
tat: quia calix in manu dñi
vini meri plenus mixto
Et inclinauit ex hoc in hoc
veruntamen fex ei⁹ non eſt
exinanita: bibēt omnes pec-
catores terre.
Ego autem annunciabo in
ſeculum: cantabo deo iacob.
Et omnia cornua peccato-
rum confringā: ꝛ exultabun
tur cornua iuſti. ¶ De noti-
cia ꝛ habitatiōe chriſti ī ter-
ris et extremo iudicio ad vo
tis. Pſalmus. lxxv

Notus in iudea deus: in
iſrael magnum nomen
eius.
Et factus eſt in pace locus
eius: ꝛ habitatio ei⁹ in ſion.
Ibi cōfregit potētias: arcū
ſcutum gladium et bellum.
Illuminās tu mirabiliter
a mōtibus eternis: turbati
ſūt omes inſipientes corde.
Dormierūt ſomnū ſuū: ꝛ ni
chil inuenerūt omes viri di
uitiarum in manibus ſuis.
Ab increpatione tua deus
iacob: dormitauerūt qui aſ-

cenderunt equos.
Tu terribilis es et quis re ſiſtet tibi: extunc ira tua.
De celo auditũ feciſti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quieuit
Cum exurgeret in iudicio deus: vt ſaluos faceret oēs manſuetos terre.
Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi. et reliquie cogitatiōis diem feſtũ agent tibi.
Vouete et reddite domino deo veſtro. omnes qui in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert ſpiritu꞉ principum terribili apud reges terre.
Gloria patri et filio et ſpiritui ſancto. Sicut erat. aña. In iſrael magnũ nomē eius.
Añ Inclinate. ¶ Conſolatio ſpiritualis in tribulatiōe ex mirabilib⁹ dei. Ps lxxvj.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum et intendit michi.
In die tribulatiōis mee deũ exquiſiui: manibus meis nocte contra eum: et non ſum deceptus.
Renuit conſolari aīa mea memor fui dei et delectat⁹ ſum: ⁊ exercitat⁹ ſum ⁊ defecit ſpiritus meus.
Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus ſum et non ſum locutus.
Cogitaui dies antiquos: ⁊ ānos eternos in mēte habui
Et meditatus ſum nocte cũ corde meo: et exercitabar et ſcopebam ſpiritum meum.
Nunquid in eternũ proijciet deus: aut non apponet vt cõplacitior ſit adhuc.
Aut in finem miſericordiā ſuam abſcidet: a generatiōe in generationem.
Aut obliuiſcet miſereri de⁹ aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas.
Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi.
Memor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum:
Et meditabor in omnibus operibus tuis: ⁊ in adinuētionibus tuis exercebor.
Deus in ſcō via tua: quis deus magnus ſicut de⁹ nr̄ tu es deus qui facis mirabilia.
Notã feciſti in populis virtutem tuam: redemiſti i brachio tuo populum tuum filios iacob et ioſeph.
Viderunt te aque deus viderunt te aque et timuerũt: et turbate ſunt abyſſi.
Multitudo ſonitus aquarũ: vocem dederunt nubes.
Etenĩ ſagitte tue tranſeũt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerunt coruſcationes tue orbi terre: commota eſt et contremuit terra.
In mari via tua et ſemite tue in aquis multis: et veſtigia tua non cognoſcentur.
Deduxiſti ſicut oues ppl̄m tuũ: in manu moyſi ⁊ aaron:

Chriſtus locutus erat in parabolis ac narratio hyſtorie patrũ in egypto ne ſim⁹ ingrati. Pſalm⁹ .lxxvij.

Attendite popule meus legem meam: inclinate aurẽ veſtrã i verba oris mei

Aperiã in parabolis os meũ loquar ꝓpoſitiões ab initio

Quanta audiuim⁹ et cognouimus ea: et patres noſtri narrauerunt nobis.

Non ſunt occultata a filijs eorũ: in generatione altera.

Narrantes laudes domini et virtutes eius: ⁊ mirabilia eius que fecit.

Et ſuſcitauit teſtimonium in iacob: et legem poſuit in iſrael.

Quanta mãdauit patribus nr̃is nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat generatio altera.

Filij q̃ naſcent̃ ⁊ exurgent: et narrabunt filijs ſuis.

Ut ponant in deo ſpem ſuã ⁊ nõ obliuiſcãtur operũ dei: ⁊ mandata eius exquirant:

Ne fiant ſicut patres eorũ: gñatio praua ⁊ exaſperans.

Gñatio que non direxit cor ſuum: ⁊ non eſt creditus cũ deo ſpiritus eius.

Filij effraim intẽdentes et mittentes arcum: conuerſi ſunt in die belli.

Non cuſtodierunt teſtamẽtum dei: et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti ſũt bñfactorũ ei⁹ ⁊ mirabiliũ ei⁹ q̃ oſtẽdit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia i terra egypti: in campo taneos.

Interrupit mare et perduxit eos: ⁊ ſtatuit aquas quaſi in vtre.

Et eduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis

Interrupit petrã in eremo ⁊ adaquauit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tãq̃ flumina aquas.

Et appoſuerũt adhuc peccare ei: in irã excitauerunt excelſum in inaquoſo.

Et tentauerũt deum in cordibus ſuis: vt peterẽt eſcas animabus ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerũt nũquid poterit de⁹ parare menſam in deſerto?

Quoniam percuſſit petrã et fluxerũt aque: et torrentes inundauerunt.

Nunqd et panẽ poterit dare aut parare menſam populo ſuo.

Ideo audiuit dñs ⁊ diſtulit et ignis accenſus eſt in iacob: et ira aſcendit in iſrael.

Quia nõ crediderũt in deo nec ſperauerũt in ſalutari eius.

Et mandauit nubibus deſuper: et ianuas celi aperuit.

Et pluit illis mãna ad mãducãdũ ⁊ panẽ celi dedit eis

Panem angelorum manducauit homo cibaria miſit eis

in abundantia.
Tranſtulit auſtruz de celo: ⁊ induxit in virtute ſua afri cum.
Et pluit ſuper eos ſicut pul uerem carnes: ⁊ ſicut arenā maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio ca ſtrorum eorum: circa taber nacula eorum.
Et mādu caverūt ⁊ ſaturati ſunt nimis et deſideriū eorū attulit eis: non ſunt frauda ti a deſiderio ſuo.
Adhuc eſce eorum erant in ore ipſorum: et ira dei aſcen dit ſuper eos.
Et occidit pingues eorum: et electos iſrael impediuit.
In oībus his peccauerūt adhuc: et non crediderunt i mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorū: et anni eorum cuz feſtinatione.
Cum occideret eos quere bant eū ⁊ reuertebantur: ⁊ diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati ſunt q̄z de⁹ adiutor eſt eorꝫ: ⁊ deus excel ſus redemptor eorum eſt.
Et dilexerūt eū in ore ſuo: ⁊ lingua ſua mentiti ſūt ei.
Cor autē eorū non erat re ctū cuz eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.
Ipſe autez eſt miſericors et propicius fiet peccatis eorū et non diſperdet eos.
Et abundauit vt auerteret iram ſuā: ⁊ nō accendit oēm iram ſuam.
Et recordat⁹ eſt quia caro ſūt: ſpūs vadēs ⁊ nō rediēs
Quotiēs exacerbauerūt eū in deſerto: i ira cōcitauerūt eum in inaquoſo.
Et cōuerſi ſunt ⁊ tētauerūt deū: ⁊ ſāctū iſrael exacerba uerunt.
Non ſunt recordati manus eius die qua redemit eos de manu tribulantis.
Sicut poſuit i egypto ſigna ſua: ⁊ prodigia ſua in cāpo taneos.
Et conuertit in ſanguinez flumina eorum: ⁊ imbres eo rum ne biberēt.
Miſit i eos cynomiā ⁊ come dit eos: et ranam et diſperdi dit eos.
Et dedit erugini fructus eo rum: ⁊ labores eorū locuſte.
Et occidit i grādine vineas eorꝫ: ⁊ moros eorꝫ i pruina.
Et tradidit grādini iumen ta eorꝫ ⁊ poſſeſſionē eorꝫ igni
Miſit in eos irā indignatio nis ſue: indignationē ⁊ irā ⁊ tribulationē immiſſiones per angelos malos.
Viā fecit ſemite ire ſue ⁊ nō pepcit a morte aiarū eorū: ⁊ iumēta eorꝫ i morte cōcluſit.
Et percuſſit oīe primoge nitum i terra egypti: primi tias oīs laboris eorū i ta bernaculis cham.
Et abſtulit ſicut oues popu lum ſuū: et perduxit eos tā q̄ gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe ⁊ non timuerunt: et inimicos eoꝝ operuit mare.
Et induxit eos in montem ſanctificationis ſue: mōtem quē acquiſiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes: ⁊ ſorte diuiſit eis terraȝ in funiculo diſtributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus iſrael
Et tentauerūt et exacerbauerunt deū excelſum: ⁊ teſtimonia ei⁹ non cuſtodierūt.
Et auerterunt ſe ⁊ non ſeruauerunt pactum: quēadmodum patres eorum conuerſi ſunt in arcum prauum.
In ira concitauerunt eum in collibus ſuis/ ⁊ in ſculptilibus ſuis: ad emulationem eum prouocauerunt.
Audiuit deus ⁊ ſpreuit eos et ad nichilum redegit valde iſrael.
Et repulit tabernaculū ſilo tabernaculum ſuum vbi habitauit in hominibus/
Et tradidit in captiuitateȝ ꝟtutem eoꝝ: et pulchritudinem eoꝝ in manus inimici.
Et concluſit in gladio populum ſuum: ⁊ hereditatem ſuam ſpreuit.
Iuuenes eorū comedit ignis: et virgines eorum non ſunt lamentate.
Sacerdotes eorū in gladio ceciderunt: et vidue eorū nō plorabantur.
Et excitatus eſt tanꝙ dormiens dñs: tāꝙ potens crapulatus a vino.
Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora: opprobriū ſempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculum ioſeph: ⁊ tribum effraim non elegit.
Sed elegit tribū iuda: montem ſion quem dilexit.
Et edificauit ſicut vnicornis ſanctificium ſuum in terra quam fundauit in ſecula
Et elegit dauid ſeruū ſuū ⁊ ſuſtulit eū de gregib⁹ ouiū: de poſt fetantes accepit eum.
Paſcere iacob ſeruū ſuū: et iſrael hereditatem ſuam.
Et pauit eos in innocentia cordis ſui: ⁊ in intellectibus manuū ſuaruȝ deduxit eos.
Gl'a pri. an. Inclinate aurē veſtrā in verba oris mei. an. Propicius eſto. Figura perſecutionis martirū. ps. lxxviii

Deus venerunt gentes in hereditatem tuam. polluerunt templum ſanctū tuum/ poſuerūt hieruſalē in pomorum cuſtodiam.
Poſuerunt morticinia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi: carnes ſāctorum tuorum beſtijs terre.
Effuderunt ſanguinem ipſorum tāꝙ aquam in circuitu hieruſalem: et non erat q̄ ſepeliret.
Facti ſum⁹ opprobriū viciniſ noſtris: ſubſānatio ⁊ illuſio his q̄ in circuitu noſtro ſunt.

Uſquequo domine iraſceris in finem? accendetur velut ignis zelus tuus.

Effunde iram tuam in gentes que te non nouerunt: et in regna que nomē tuum nō inuocauerunt.

Quia comederunt iacob: et locum eius deſolauerunt.

Ne memineris iniquitatū noſtrarū antiquarū/cito anticipent nos mie tue: quia pauperes facti ſumus nimis.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter ꝙ propter gloriam nominis tui domine libera nos ꝙ propici⁹ eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gentibus vbi eſt deus eorum: et innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris.

Ultio ſanguinis ſeruorum tuorū qui effuſ⁹ eſt: introeat in conſpectu tuo gemitus cō peditorum.

Secundum magnitudinem brachij tui. poſſide filios mortificatorum.

Et redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eorum: improperium ipſorum qđ exprobrauerunt tibi domine.

Nos autem populus tuus et oues paſcue tue. confitebimur tibi in ſeculum.

In generatione et generationem: annūciabimus laudem tuā. ¶ Poſtulat chriſti aduentus ac dei guenieus gra ſalutatis. Pſal. lxxix.

Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph.

Qui ſedes ſuper cherubin manifeſtare corā effraim bēiamin et manaſſe.

Excita potētiam tuam ꝙ veni: vt ſaluos facias nos.

Deus conuerte nos: ꝙ oſtende faciem tuam et ſalui erimus.

Domine deus virtutū: quouſque iraſceris ſuper orationem ſerui tui?

Cibabis nos pane lachrymarum: et potū dabis nobis in lachrimis in menſura.

Poſuiſti nos in cōtradictionem vicinis nřis: et inimici noſtri ſubſannauerunt nos.

Deus virtutum conuerte nos: et oſtende faciem tuam et ſalui erimus.

Vineam de egipto tranſtuliſti: eieciſti gentes et plantaſti eam.

Dux itineris fuiſti in conſpectu eius: ꝙ plantaſti radices ei⁹/ꝙ impleuit terram.

Operuit mōtes vmbra ei⁹: et arbuſta eius cedros dei.

Extēdit palmites ſuos vſqꝫ ad mare: ꝙ vſqꝫ ad flumen ꝓpagines eius.

Ut quid deſtruxiſti macerias eius: ꝙ vindemiāt eam omēs qui pretergrediuntur viam.

Exterminauit eam aper de ſylua: ꝙ ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtutū conuertere reſpice de celo: ꝙ vide viſita

vineam iſtam.
Et perfice eam quam plan-
tauit dextera tua: ⁊ ſuper fi-
lium hominis quem confir-
maſti tibi.
Incenſa igni et ſuffoſa: ab
increpatiōe vult⁹ tui peribūt.
Fiat manus tua ſuper virū
dextere tue: et ſuper filium
hominis quē ↄfirmaſti tibi.
Et nō diſcedimus abs te vi
uificabis nos: ⁊ nomē tuum
inuocabimus.
Domine deus virtutū cō-
uerte nos: ⁊ oſtende faciem
tuam ⁊ ſalui erimus. Gloria
patri. aña. Propitius eſto pec
catis noſtris dñe. ℣. Gaude
bunt labia mea cum canta-
uero tibi. ℟. Et anima mea
quam redemiſti. ℣. ſacerdo.
Fiat miſericordia. In laud.
aña. Spiritu principali con
firma cor meum deus meus.
ps. Miſerere. aña. Domine.
ps. Ipſum. ¶ De eternitate
dei ac breuitate vite preſen-
tis: et perpetuitate futu-
re. Pſalm⁹. lxxxix.

Domine refugiū factus
es nobis: a generatio-
ne in generationem.
Priuſq̄ mōtes fierēt aut for
maret terra ⁊ orbis: a ſeculo
⁊ vſq̄ in ſeculū tu es deus.
Ne auertas hominē in hu-
militatem: ⁊ dixiſti conuer-
timini filij hominum.
Quoniam mille anni ante
oculos tuos: tanq̄ dies heſ-
terna que preterijt.
Et cuſtodia in nocte que ꝓ
nichilo habētur: eorum an-
ni erunt.
Mane ſicut herba tranſeat
mane floreat ⁊ tranſeat: veſ
pe decidat induret ⁊ areſcat.
Quia defecim⁹ in ira tua: ⁊ in
furore tuo turbati ſumus.
Poſuiſti iniq̄tates nr̄as in
cōſpectu tuo: ſeculū nr̄m in
illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nr̄i defece
runt: ⁊ in ira tua defecim⁹.
Anni nr̄i ſicut aranea me-
ditabuntur: dies annorum
noſtrorum in ipſis ſeptua-
ginta anni.
Si autem in potentatibus
octoginta anni: et amplius
eorum labor ⁊ dolor.
Quoniam ſuperuenit man-
ſuetudo: ⁊ corripiemur.
Quis nouit poteſtatem ire
tue: et pre timore tuo iram
tuam dinumerare?
Dexterā tuā ſic notam fac:
⁊ eruditos corde in ſapiētia.
Conuertere dñe vſq̄quo:
et deprecabilis eſto ſup ſer-
uos tuos.
Repleti ſumus mane miſe-
ricordia tua: ⁊ exultauimus
⁊ delectati ſumus in oībus
diebus noſtris.
Letati ſumus pro dieb⁹ q̄-
bus nos humiliaſti: annis
quibus vidimus mala.
Reſpice i ſeruos tuos et in
opa tua: ⁊ dirige filios eor.
Et ſit ſplēdor dñi dei noſtri
ſup nos: ⁊ opera manuū nos

gratiã dirige ſup nos ⁊ op⁹ manuum noſtrarum dirige. Gl'ia. An. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis. An. In matutinis dñe meditabor i te. ps. De⁹ deus meus. An. In eternum.

¶ Oratio pro liberatioe populi dei de manu pharaonis idẽ ꝑtãte diaboli. ¶ Canticum Moyſi.

Cantemus domino glorioſe eñ honorificatus eſt: equum et aſcenſorẽ proiecit in mare.

Fortitudo mea ⁊ laus mea dominus: et factus eſt michi in ſalutem.

Iſte deus meus ⁊ glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum.

Dominus quaſi vir pugnator omnipotens nomẽ eius: currus pharaonis ⁊ exercitum eius proiecit in mare.

Electi principes ei⁹ ſubmerſi ſunt in mari rubro abyſſi operuerũt eos: deſcenderũt in profundum quaſi lapis.

Dextera tua dñe magnificata eſt in fortitudine dextera tua domine percuſſit inimicũ: ⁊ in multitudine glorie tue depoſuiſti aduerſarios meos.

Miſiſti iram tuam que deuorauit eos ſicut ſtipulam: ⁊ in ſpiritu furoris tui cõgregate ſunt aque.

Stetit vnda fluẽs: ꝯgregate ſunt abyſſi in medio mari. Dixit inimicus ꝑſequar ⁊ comprehendam diuidã ſpolia: implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meũ: interficiet eos manus mea.

Flauit ſpiritus tuus ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſũt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis ſimilis tui in fortib⁹ domine quis ſimilis tui magnificus in ſanctitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciens mirabilia.

Extendiſti manum tuam ⁊ deuorauit eos terra: dux fuiſti in miſericordia tua: populo quem redemiſti.

Et portaſti eum in fortitudine tua: ad habitaculũ ſanctum tuum.

Aſcenderunt populi et irati ſunt: dolores obtinuerũt habitatores philiſtijm.

Tunc ꝯturbati ſunt principes edom robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerunt oẽs habitatores chanaam.

Irruat ſuper eos formido ⁊ pauor in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quaſi lapis / donec ꝑtranſeat pplˀs tu⁹ dñe: donec ptrãſeat populus iſte quem poſſediſti.

Introduces eos ⁊ plãtabis in monte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo qð operatus es domine.

Sanctuarium tuum dñe ꝯfirmauerunt man⁹ tue: dñs regnabit ineternũ ⁊ vltra.

Ingreſſ⁹ eſt eni eques pha
rao cum curribus et equitis
bus eius in mare: ⁊ reduxit
ſuper eos dñs aquas mariſ.
Filij aũt iſrl: ambulauerũt
per ſiccum in medio eius.
Gloria. aña. Ineternum do-
minus regnabit ⁊ vltra. an.
Cantate domino canticũ no
uum. ps. Laudate. Chs. Nox
preceſſit. Hymnus. Ecce iã
noctis. V⁹. Repleti. aña. In
ſanctitate ſeruiamus domio
et ipſe liberabit nos ab ini-
micis noſtris. ps. Bñdictus
Proſtrationes ⁊ cetera vts.
feria. ij. ¶ Feria ſexta. Inui
catoriũ. Dñm qui fecit nos
Venite adorem⁹. ps. Veni-
te ex. hy⁹. Nocte ſurgentes.
In noct. aña. Exultate deo.
¶ Inductio ad laudẽ dei cũ
figura memorie noui ſacra-
menti. pſalmus. lxxx.

Exultate deo
adiutori no
ſtro: iubila-
te deo iacob
Sumite
pſalmũ ⁊ da
te tympanũ
pſalteriũ io
cundum cum cithara.
Buccinate in neomenia tu-
ba: in inſigni die ſolennita-
tis veſtre.
Quia preceptũ in iſrael eſt:
et iudicium deo iacob.
Teſtimonium in ioſeph po-
ſuit illud cum exiret de ter-
ra egypti: liguam quam nõ-
nouerat audiui.
Diuertit ab oneribus dor-
ſum eius: manus eius in co-
phino ſeruierunt.
In tribulatione inuocaſti
me ⁊ liberaui te exaudiui te
in abſcõdito tempeſtatis: p
baui te apud aquam cõtra-
dictionis.
Audi populus meus ⁊ cõte
ſtabor te iſrael ſi audierĩ me
nõ erit in te deus recẽs: neq;
adorabis deum alienum.
Ego enim ſum domin⁹ deus
tuus qui eduxi te de terra
egypti: dilata os tuum ⁊ im
plebo illud.
Et non audiuit popul⁹ me⁹
vocem meam: et iſrael non
intendit michi.
Et dimiſi eos ſcdm deſide-
ria cordis eorũ: ibunt in ad
inuentionibus ſuis.
Si populus meus audiſſet
me: iſrael ſi in vijs meis am
bulaſſet.
Pro nichilo forſitan inimi-
cos eorum humiliaſſem: et
ſuper tribulantes eos miſiſ
ſem manum meam.
Inimici dñi mẽtiti ſunt ei:
et erit tempus eor in ſecula.
Et cibauit illos ex adipe fru
menti: ⁊ de petra melle ſatu
rauit eos. ¶ Chr̃s ſynago-
ge cenſor ⁊ iudex hoim et he-
res vniuerſorũ. ps. lxxxi.
Deus ſtetit in ſinagoga
deorum: in medio autẽ
deos diiudicat.
Uſquequo iudicati iniquita-

Et facies peccatorū ſumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilē et pauperē iuſtificate
Eripite pauperē: et egenum de manu peccatoris liberate
Neſcierunt neq intellexerunt in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dij eſtis: et filij excelſi omnes.
Uos aūt ſicut homines moriemini: et ſicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus iudica terram: quoniā tu hereditabis i omnibus gentibus.
Gloria patri et filio. An. Exultate deo adiutori noſtro. An. Tu ſolus. ¶ Figura bellorū cōtra populū ſuū et pena perſequētiū. Pſalmus.lxxxij.

Deus quis ſimilis erit tibi? ne taceas neq cōpeſcaris deus.
Quoniā ecce inimici tui ſonuerunt: et qui oderunt te extulerunt caput.
Sup ppłm tuū malignauerunt cōſilium: et cogitauerūt aduerſus ſanctos tuos.
Dixerunt venite et diſperdamus eos de gēte: et nō memoretur nomen iſrael vltra
Quā cogitauerūt vnanimiter ſimul aduerſum te: teſtamētū diſpoſuerūt tabernacula idumeorum et iſmaelite.
Moab et agarēi/gebal et ammon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.
Etenim aſſur venit cū illis facti ſūt i adiutoriū filijs loth
Fac illis ſicut madiā et ciſare: ſicut iabin in torrente ciſon.
Diſperierunt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.
Pone principes eorū ſicut oreb et zeb. et zebee et ſalmana
Omnes principes eorū qui dixerūt: hereditate poſſideamus ſanctuarium dei.
Deus meus pone illos vt rotam: et ſicut ſtipulam ante faciem venti.
Sicut ignis qui comburit ſyluam: et ſicut flamma cōburens montes.
Ita pſequeris illos in tempeſtate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorū ignominia: et querēt nomē tuū dñe.
Erubeſcāt et conturbentur in ſeculum ſeculi: et cōfundātur et pereant.
Et cognoſcant quia nomen tibi dñs: tu ſolus altiſſimus i omi terra. ¶ Deſiderium ſupne beatitudinis humiliſq cōtēplatio. Pſalmus.lxxxiij.

Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutum: concupiſcit et deficit anima mea in atria domini.
Cor meum et caro mea: exultauerunt in deum viuum.
Etenim paſſer inuenit ſibi domum: et turtur nidum vbi reponat pullos ſuos.
Altaria tua dñe virtutum:

rex meus ⁊ deus meus.
Beati qui habitant in domo tua domine: in ſecula ſeculorum laudabunt te.
Beatus vir cuius eſt auxilium abs te / aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymarum: in loco quem poſuit.
Etenim benedictionem dabit legiſlator ibunt de virtute in virtutē: videbitur deus deorum in ſion.
Domine deus virtutū exaudi orationem meam: auribꝰ percipe deus iacob.
Protector noſter aſpice deꝰ: ⁊ reſpice in faciem chriſti tui.
Quia melior eſt dies vna: in atrijs tuis ſuper milia.
Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis ꝙ̄ habitare ī tabernaculis peccatorum.
Quia miſericordiam et veritatem diligit deus: gratiā ⁊ gloriam dabit dominus.
Nō priuabit bonis eos qui ambulāt in innocentia / dñe virtutum: beatus homo qui ſperat in te. Gloria patri. An. Tu ſolꝰ altiſſimus ſup omnem terram. Aña. Benedixiſti dñe. ℭ De deo patre ſuo rē cepto ⁊ incarnationis myſterio. [illegible] Ps. lxxxiiii.
Benedixiſti dñe terrā tuā: auertiſti captiuitatem iacob.
Remiſiſti iniq̄tatem plebis tue: operuiſti oīa pctā eorum.
Mitigaſti oēm irā tuā: auertiſti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos deꝰ ſalutaris nr̄: ⁊ auerte irā tuā a nobis.
Nūquid ineternū iraſceris nobis: aut extēdes irā tuā a generatione in generationem?
Deus tu conuerſꝰ viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̄ i te.
Oſtēde nobꝭ dñe miam tuā: ⁊ ſalutare tuum da nobis.
Audiam qd loquatur in me dñs deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.
Et ſuper ſanctos ſuos: et in eos qui cōuertuntur ad cor.
Veruntamen prope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gl'ia in terra nr̄a.
Miſericordia ⁊ veritas obuiauerūt ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſūt.
Veritas de terra orta eſt: ⁊ iuſticia de celo proſpexit.
Etenī dñs dabit benignitatē ⁊ terra nr̄a dabit fructū ſuū.
Iuſticia ante eum ambulabit: et ponet in via greſſus ſuos. ℭ Oro chriſti ⁊ ſanctorum eiꝰ p fide gētium ⁊ iuſtorū ſalute. Pſalmus lxxxv.
Inclina domine aurem tuam et exaudi me: qm̄ inops ⁊ pauper ſum ego.
Cuſtodi animā meā qm̄ ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruū tuū deus meꝰ ſperantē i te.
Miſerere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die: letifica animam ſerui tui qm̄ ad te dñe animam meam leuaui.
Qm̄ tu dñe ſuauis ⁊ mitis: ⁊ multe miſericordie omnib

bus innocantibus te.
Auribus percipe domine. orationem meam: ⁊ intende voci deprecationis mee.
In die tribulatiõis mee clamaui ad te: q2 exaudiſti me.
Non eſt ſimilis tui in dijs dñe: ⁊ nõ eſt ſcḋm opa tua.
Omnes gentes quaſcunqȝ feciſti venient ⁊ adorabunt coram te domine: et glorificabunt nomen tuum.
Qm̃ magnꝰ es tu ⁊ faciẽs mirabilia: tu es deus ſolꝰ.
Deduc me dñe in via tua ⁊ ingrediar in veritate tua: letetur cor meũ vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe deus meꝰ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomẽ tuũ in eternũ.
Quia mia tua magna eſt ſuper me: ⁊ eruiſti animã meã ex inferno inferiori.
Deus iniqui inſurrexerũt ſuper me/ et ſinagoga potentiũ queſierunt animã meaȝ: et non propoſuerũt te in cõſpectu ſuo.
Et tu domine deus miſerator ⁊ miſericors: patiens et multe miſericordie ⁊ verax.
Reſpice in me et miſerere mei da imperium tuũ puero tuo: et ſaluum fac filium ancille tue.
Fac mecum ſignum in bono vt videant qui oderũt me ⁊ confundantur. quoniaȝ tu domine adiuuiſti me et conſolatus es me. Glia patri et filio. Sicut erat. An. Benedixiſti domine terrã tuã. an. Fũdamẽta. ℭ De eccl'ia. pſl ⁊ regenitis ea. ps. lxxxvi.

Fundamẽta eius in mõtibus ſanctis: diligit dominus portas ſion/ ſup omnia tabernacula iacob.
Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas dei.
Memor ero raab et babylonis: ſcientium me.
Ecce alienigene ⁊ tyrꝰ ⁊ populꝰ ethiopũ: hi fuerũt illic.
Nunquid ſion dicet homo ⁊ homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimꝰ.
Dominus narrabit in ſcripturis populorum et principum: horũ qui fuerũt in ea.
Sicut letanciũ omniũ: habitatio eſt in te. ℭ De morte ⁊ ſepultura chriſti ac deſcẽſu eiꝰ ad inferos. ps. lxxxvii.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui et nocte coram te.
Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aurem tuaȝ ad precem meam.
Quia repleta eſt malis anima mea: ⁊ vita mea inferno appropinquauit.
Eſtimatus ſum cũ deſcendẽtibus in lacũ: factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in ſepulchris quorũ non es memor ampliꝰ: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuerunt me in lacu infe-
rioris: in tenebroſis et in
vmbra morti.
Super me confirmatus eſt
furor tuus: ⁊ omnes fluctus
tuos induxiſti ſuper me.
Longe feciſti notos meos a
me: poſuerunt me abhomi-
nationem ſibi.
Traditus ſum ⁊ non egre-
diebar: oculi mei langueruñt
pre inopia.
Clamaui ad te dñe: tota die
expãdi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mi
rabilia: aut medici ſuſcita-
bunt et confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in
ſepulchro miã tuã: ⁊ verita
tem tuam in perditionem?
Nunquid cognoſcent̃ in tene-
bris mirabilia tua: ⁊ iuſticia
tua in terra obliuionis?
Et ego ad te dñe clamaui: ⁊
mane oẽo mea p̃ueniet te.
Ut quid domie repellis ora
tionem meam: auertis faciẽ
tuam a me?
Pauper ſum ego et in labo-
ribus ab iuuẽtute mea: exal
tatus autẽ humiliatus ſum
⁊ conturbatus.
In me tranſierunt ire tue:
⁊ terrores tui conturbaue-
runt me.
Circundederunt me ſicut
aqua tota die: circundede-
runt me ſimul.
Elongaſti a me amicũ ⁊ pxi
muũ: ⁊ notos meos a miſeria
Aña. Fundamenta eius in
montibus ſanctis. Añ. Be
nedictus. ¶ Eccleſie grãts
actio p̃ inſtitutione noui teſta
mẽti Et ob p̃miſſiones no-
bis ĩ xp̃o factas. Ps. lxxxviij.

Miſericordias domini:
ineternum cantabo.
In generatione ⁊ genera-
tionem: annunciabo verita-
tem tuam in ore meo.
Qm̃ dixiſti ineternũ miſeri
cordia edificabit̃ in celis: p̃-
parabitur veritas tua ĩ eis.
Diſpoſui teſtamentum ele-
ctis meis iuraui dauid ſer-
uo meo: vſq; ineternum pre
parabo ſemen tuum.
Et edificabo in generatiõe
⁊ generationẽ: ſedem tuam.
Confitebunt̃ celi mirabilia
tua dñe: etenĩ veritatem tuã
in eccleſia ſanctorum.
Quoniam quis in nubibus
equabitur domino: ſimilis
erit deo in filiis dei.
Deus qui glorificatur in
cõſilio ſanctorũ: magnus et
terribilis ſuper omnes qui
in circuitu eius ſunt.
Dñe deus virtutum quis ſi
milis tibi? potens eſt dñe ⁊
veritas tua in circuitu tuo.
Tu dominaris poteſtati ma
ris: motum autem fluctuum
eius tu mitigas.
Tu humiliaſti ſicut vulne-
ratum ſuperbũ: in brachio
virtutis tue diſperſiſti ini-
micos tuos.
Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra
orbem terre ⁊ plenitudinẽ

eius tu fundaſti: aquilonē et mare tu creaſti.
Thabor & hermon in noie tuo exultabunt tuum brachium: cum potentia.
Firmetur manus tua & exaltetur dextera tua: iuſticia & iudiciū preparatio ſedis tue.
Miſericordia & veritas precedent faciem tuā: btūs populus qui ſcit iubilationem.
Domine in lumine vultus tui ambulabūt & in nomine tuo exultabunt tota die: & in iuſticia tua exaltabuntur.
Quoniā gloria virtutis eorum tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.
Quia dñi eſt aſſumptio nr̄a: & ſancti iſrael regis noſtri.
Tunc locutus es in viſione ſanctis tuis et dixiſti poſui adiutorium in potēte: & exaltaui electum de plebe mea.
Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſancto meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confirmabit eum.
Nichil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et concidam a facie ipſius inimicos eius: & odiētes eū in fugam conuertam
Et veritas mea & miſericordia mea cū ipſo: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.
Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.
Ipſe inuocauit me pater meus es tu: deus meus & ſuſceptor ſalutis mee.
Et ego primogenitum ponam illum: excelſum pre regibus terre.
Ineternum ſeruabo illi miſericordiam meam: et teſtamentum meum fidele ipſi.
Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen eius: et thronū eius ſicut dies celi.
Si autem dereliquerint filij eius legē meā: & in iudicijs meis nō ambulauerint.
Si iuſticias meas prophanauerint: & mādata mea nō cuſtodierint.
Viſitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.
Miſericordiam autē meam non diſpergam ab eo: neq̧ nocebo in veritate mea.
Neq̧ pphanabo teſtamētū meum: & que procedunt de labijs meis non faciā irrita.
Semel iuraui i ſancto meo ſi dauid mentiar: ſemē eius ineternum manebit.
Et thronus eius ſicut ſol in conſpectu meo / et ſicut luna perfecta ineternum: & teſtis in celo fidelis.
Tu vero repuliſti & deſpexiſti: diſtuliſti chriſtum tuum.
Auertiſti teſtamentū ſerui tui: pphanaſti in terra ſanctuarium eius.
Deſtruxiſti omnes ſepes eius: poſuiſti firmamentum

eius formidinem.
Diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam: factus eſt opprobrium vicinis ſuis.
Exaltaſti dexteram deprimentium eum: letificaſti omnes inimicos eius.
Auertiſti adiutorium gladij eius: et non es auxiliatus ei in bello.
Deſtruxiſti eum ab emundatione: et ſedem eius in terra colliſiſti.
Minoraſti dies tēporis ei⁹ perfudiſti eum confuſione.
Uſqꝫquo domine auertis in finē: exardeſcet ſicut ignis ira tua.
Memorare que mea ſubſtantia: nunquid enim vane conſtituiſti om̄es filios hominum?
Quis eſt homo qui viuet et nō videbit mortē: eruet animam ſuam de manu inferi?
Ubi ſunt miſericordie tue antique domine: ſicut iuraſti dauid in veritate tua.
Memor eſto domine opprobrij ſeruorum tuorum: quod continui in ſinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt commutationem chriſti tui.
Benedictus domin⁹ in eternum: fiat fiat.
¶ De vindicta dei in ſuperbos tranſgreſſo res mandatorum eius. Pſalm⁹. xciij.

Deus vltionū dn̄s: de⁹ vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terrā: redde retributionē ſuperbis.
Uſqꝫquo peccatores domine: vſqꝫquo pctō̄res glориabūt?
Effabūtur et loquentur iniquitatem: loquētur omnes qui operantur iniuſticiam.
Populum tuum domine humiliauerunt: et hereditatem tuam vexauerunt.
Uiduam et aduenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dominus: nec itelliget de⁹ iacob.
Intelligite inſipientes in pplō: et ſtulti aliqn̄ ſapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non conſiderat?
Qui corripit gentes nō arguet: q̄ docet hoiem ſciētiam?
Dn̄s ſcit cogitatiōes hominum: quoniam vane ſunt.
Beatus homo quem tu erudieris domine: et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet domin⁹ plebem ſuam: et hereditatē ſuam non derelinquet.
Quoadusqꝫ iuſticia conuertatur in iudicium: et qui iuxta illā omnes qui recto ſunt corde.
Quis conſurget michi aduerſus malignātes: aut q̄s

ſtabit mecum aduerſus ope
rantes iniquitatem?
Niſi quia dominus adiuuit
me: paulominus habitaſſet
in inferno anima mea.
Si dicebam motus eſt pes
meus: miſericordia tua dñe
adiuuabat me.
Secundum multitudinem dolo-
rum meorum in corde meo:
conſolationes tue letificaue
runt animam meam.
Nunquid adheret tibi ſedes
iniquitatis: qui fingis labo
rem in precepto?
Captabunt in animam iu-
ſti: et ſanguinem innocētem
condemnabunt.
Et factus eſt michi dñs in
refugium: et deus meus in
adiutorium ſpei mee.
Et reddet illis iniquitatem
ipſorum ꝛ in malicia eorum
diſperdet eos diſperdet illos:
dominus de⁹ noſter. Gloria.
Aña. Benedictus domin⁹ de⁹
in eternum. ¶ Iſte pſalmus
ſequens ſcꝫ. Venite. ſecūdū
trāſlationē romanā dicitur
ſingulis dieb⁹ in principio
matutinarum cum inuitato-
rio: vt habetur in limine pſal-
terij. Hic tamē ponitur ordi
ne ſuo diſtincte: et per ſeſus
ſecundum noſtram gallica-
nam huius preſentis pſalte
rij editionem / nec eſt de di-
cta ¶ Excitatio ſpūal' ad ex-
ultandū in dño propter be-
neficiū creationis ac pro ui-
dentie ei⁹. Pſalm⁹. xciiij

Venite exultemus do-
mino: iubilemus deo ſa
lutari noſtro.
Preoccupemus faciem ei⁹
in confeſſione: et in pſalmis
iubilemus ei.
Quoniam deus magn⁹ do-
minus: ꝛ rex magnus ſuper
omnes deos.
Quia in manu ei⁹ ſunt om-
nes fines terre: et altitudi-
nes montiū ipſius ſunt.
Quoniam ipſius eſt mare et ipſe
fecit illud: et ſiccam manus
eius formauerunt.
Venite adoremus et proci-
damus et ploremus ante do-
minū qui fecit nos: quia ipſe
eſt dominus deus noſter.
Et nos populus paſcue ei⁹:
et oues manus eius.
Hodie ſi vocem ei⁹ audieritis
nolite obdurare corda veſtra
Sicut in irritatione ſcd̄m
diem tētationis in deſerto.
Ubi tentauerūt me patres
veſtri: probauerunt et vide-
runt opera mea.
Quadraginta annis offen-
ſus fui generationi illi: ꝛ di
xi ſemper hi errant corde.
Et iſti nō cognouerūt vias
meas vt iuraui in ira mea: ſi
introibunt in requiē meam.
Aña. Cantate dño. ¶ Canti-
cum eccleſie pro vtroq; chri-
ſti aduentu ꝛ iudiciarie con-
futatio. Pſalmus. xcvj.
Cantate domino canti-
cum nouum: cantate do-
mino omnis terra.

Cantate dño et benedicite
nomini eius: annunciate de
die in diem ſalutare eius.
Annunciate inter gentes
gloriam eius: in omnibus
populis mirabilia eius.
Quoniã magnus dñs ⁊ lau
dabilis nimis: terribilis eſt
ſuper omnes deos.
Quoniã oẽs dii gentiũ de-
monia: dñs aũt celos fecit.
Confeſſio ⁊ pulchritudo in
conſpectu eius: ſanctimonia
et magnificentia in ſanctifi-
catione eius.
Afferte domino patrie gen-
tium afferte domino gloriã
et honorem: afferte domino
gloriam nomini eius.
Tollite hoſtias et introite
in atria ei⁹: adorate dominũ
in atrio ſancto eius.
Cõmoueatur a facie eius
vniuerſa terra: dicite in gẽ-
tib⁹ quia domin⁹ regnauit.
Et eñ correxit orbẽ terreq̃
non commouebitur: iudica-
bit populos in equitate.
Letentur celi ⁊ exultet ter-
ra cõmoueatur mare et ple-
nitudo eius: gaudebũt campi
⁊ omnia que in eis ſunt.
Tunc exultabunt oĩa ligna
ſyluarũ a facie dñi q2 venit:
qm̃ venit iudicare terram.
Iudicabit orbem terre in
equitate: et populos in veri
tate ſua. ¶ De vltimo iudi-
cio ⁊ ſignis eius ac vltimo ⁊
primo chriſti aduentu eũ di-
uina adoratiõe. Pſal. xcvi.

Dominus regnauit exul
tet terra: letentur in-
ſule multe.
Nubes ⁊ caligo in circuitu
eius: iuſticia et iudiciũ cor-
rectio ſedis eius.
Ignis ante ipſum precedet.
et inflammabit in circuitu
inimicos eius.
Alluxerũt fulgura eius or-
bi terre: vidit et cõmota eſt
terra.
Montes ſicut cera fluxerũt
a facie domini: a facie domi-
ni omnis terra.
Annunciauerunt celi iuſti-
ciam eius: et viderunt om-
nes populi gloriam eius.
Confundantur oẽs qui ado-
rant ſculptilia: et qui glo-
riãtur in ſimulachris ſuis.
Adorate eũ oẽs angeli ei⁹
audiuit et letata eſt ſion.
Et exultauerunt filie iude
ꝓpter iudicia tua domine.
Qm̃ tu dñs altiſſimus ſup
omnem terrã: nimis exalta-
tus es ſuper omnes deos.
Qui diligitis dominum odi-
te malum cuſtodit dominus
animas ſanctorum ſuorũ: de
manu pctõris liberabit eos.
Lux orta eſt iuſto: et rectis
corde leticia.
Letamini iuſti in domino: ⁊
confitemini memorie ſancti-
ficationis eius.
Gl'ia. an. Cãtate dño et bñ-
dicite noĩ ei⁹. ℣. Intret orõ
mea in cõſpectu tuo dñe. In-
clinã aurẽ tuã ad ꝑcẽ meã.

℣. Sacer. Fiat mia. In lau. a.
Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribu-
latus. ps. Miſerere. aña. In
veritate. ¶ Orō penitentis
in temptatione graui auxiliū
dei iplorantis. Pſal. cxlij.
Domine exaudi orōnem
meā auribus pcipe ob-
ſecrationē meaz: in veritate
tua exaudi me ī tua iuſticia.
Et nō intres in iudiciuz cū
ſeruo tuo: qꝛ nō iuſtificabiť
in cōſpectu tuo om̄is viuēs.
Quia perſecutus eſt inimi-
cus animam meaz: humilia-
uit in terra vitam meam.
Collocauit me in obſcurꝫ ſi-
cut mortuos ſcłi: ⁊ anxiatꝰ
eſt ſup me ſpiritus meus: in
me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierū antiquorꝫ
meditatus ſum in omnibus
operibꝰ tuis: et in factis ma-
nuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad
te: anima mea ſicut terra ſi-
ne aqua tibi.
Velociter exaudi me domi-
ne: defecit ſpiritus meus.
Non auertas faciem tuam
a me: et ſimilis ero deſcēden
tibus in lacum.
Auditam fac michi mane
miſericordiā tuam: quia in
te ſperaui.
Notam fac michi viam in
qua ambulem: quia ad te le-
uaui animam meam.
Eripe me de inimicis meis
domine ad te confugi: doce
me facere voluntatem tuaz
quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus dedu
cet me in terraz rectam: pro
pter nomen tuum dñe viui-
ficabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe ani-
mam meam: et in miſericor-
dia tua diſperdes omnes
inimicos meos.
Et perdes omnes qui tribu
lant animam meam: quoniā
ego ſeruus tuus ſum. Gloria
patri et filio: ⁊ ſpiritui ſancto
Sicut erat in principio: et
nunc et ſemper: et in ſecula
ſeculorū. an. In veritate tua
exaudi me dñe. an. Illumina
domine vultum tuum ſuper
nos. ps. Deꝰ deꝰ. a. Auditū.
¶ De vtroqꝫ chriſti aduētu
⁊ victoria eius in diabolum.
¶ Canticum abachuc. iij.
Domine audiui auditio-
nem tuam: et timui.
Dñe opus tuum in medio
annorum: viuifica illud.
In medio annorꝫ notum fa
cies: cum iratus fueris mi-
ſericordie recordaberis.
Deus ab auſtro veniet: et
ſanctus de monte pharam.
Operuit celos gloria eius:
⁊ laudis eiꝰ plena eſt terra.
Splendor eius vt lux erit:
cornua in manibus eius.
Ibi abſcondita eſt fortitudo
eiꝰ: ante faciē eiꝰ ibit mors.
Egredietur diabolus ante
pedes eius: ſtetit et menſus
eſt terram.
Aſpexit ⁊ diſſoluit gētes: ⁊

contriti ſunt montes ſeculi.

Incuruati ſunt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madiam.

Nunquid in fluminib⁹ iratus es domine: aut in fluminibus furor tuus vel in mari indignatio tua?

Qui aſcendis ſuper equos tuos: et quadrige tue ſaluatio.

Suſcitans ſuſcitabis arcū tuum: iuramenta tribubus que locutus es.

Fluuios ſcindes terre viderunt te et doluerunt montes: gurges aquarum tranſijt.

Dedit abyſſus vocē ſuam altitudo manus ſuas leuauit.

Sol ꝛ luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarum tuarum ibunt in ſplendore fulgurantis haſte tue.

In fremitu cōculcabis terram: in furore obſtupefacies gentes.

Egreſſus es in ſalutē populi tui: in ſalutē cum chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentum eius vſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris eius capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad diſpergendum me.

Exultatio eorū ſicut eius qui deuorat pauperē: in abſcondito.

Uiam feciſti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.

Audiui et conturbatus eſt venter meus: a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in oſſibus meis: ꝛ ſubter me ſcateat.

Ut requieſcam in die tribulationis: et aſcendam ad populum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florebit et non erit germen in vineis.

Mentietur opus oliue: ꝛ arua non afferent cibum.

Abſcidetur de ouili pec⁹: ꝛ non erit armentum in preſepibus.

Ego autē in domino gaudebo: et exultabo in deo ieſu meo.

Deus dominus fortitudo mea: et ponet pedes meos quaſi ceruorum.

Et ſuper excelſa mea deducet me victor: in pſalmis canentem.

Gloria patri et filio et ſpiritui ſancto.

Sicut erat in principio et nunc et ſemper et in ſecula ſeculorum. Amen. Ana. Auditum tuum domine audiui et timui.

añ. In tympano et choro in chordis et organo laudate deum. Pſalmus. Laudate dominum. Capitulum. Nox preceſſit: dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis. Hymn⁹. Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilãs chorruſcat / niſib⁹ totis. V⁹. Repleti ſumus mane miſericordia tua. añ. Per viſcera miſericordie dei noſtri in quibus viſitauit nos oriens ex alto. Pſalmus. Benedictus dominus deus iſrael: quia viſitauit et fecit. Proſtrationes. ꝛc. vt ſupra in feria ſecunda. Oratio de dominica qualis euenit.

¶ Sabbato. Inuitatorium. Dominũ deum noſtrum. Venite adoremus. Pſalmus. Venite. Hymnus. Nocte ſurgentes vigilemus oẽs ſemper in pſalmis meditemur. In nocturno. añ. Quia mirabilia. ¶ Laus de admirabili apparitione chriſti in terris et futuro eius iudicio. Pſalmus. xcvij.

Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit ſibi dextera eius: et brachium ſanctum eius.

Notum fecit dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentium reuelauit iuſticiaꝫ ſuam.

Recordatus eſt miſericordie ſue: et veritatis ſue domui iſrael.

Viderũt omnes termini terre: ſalutare dei noſtri.

Iubilate domino oĩs terra: cantate et exultate et pſallite.

Pſallite domino in cithara in cithara et voce pſalmi: in tubis ductilibus et voce tube cornee.

Iubilate in conſpectu regis domini: moueatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu ſimul montes exultabunt a conſpectu domini: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terraꝝ in iuſticia: ꝛ populos in equitate.

¶ De confeſſione et adoratione dei et in vtroque teſtamento legis obſeruatione. Pſalmus. xcviij.

Dominus regnauit iraſcantur populi: qui ſedes ſuper cherubin moueatur terra.

Dominus in ſion magnus: et excelſus ſuper omnes populos.

Confiteantur nomini tuo

magno quoniam terribile & ſanctum eſt: et honor regis iudicium diligit.

Tu paraſti directiones: iudicium et iuſticiam in iacob tu feciſti.

Exaltate dñm deuz noſtrũ: & adorate ſcabellum pedum eius quoniam ſanctum eſt.

Moyſes & aaron in ſacerdotibus eius: et ſamuel inter eos q̃ inuocant nomen eius.

Inuocabãt dñm et ipſe exaudiebat eos: in colũna nubis loquebatur ad eos.

Cuſtodiebant teſtimonia eius: et preceptum quod dedit illis.

Domine deus noſter tu exaudiebas eos deus tu propici⁹ fuiſti eis: & ulciſcens in omnes adinuentiones eorum.

Exaltate dominum deũ noſtrum: et adorate in monte ſancto eius quoniaz ſanctus dominus deus noſter.

Gloria. an. Qui mirabilia fecit dñs. añ. Jubilate. ¶ Inuitatio ad laudẽ dei. ps. xcix.

Iubilate deo omnis terra: ſeruite dño in leticia

Introite in conſpectu eius: in exultatione.

Scitote quoniam dominus ipſe eſt deus: ipſe fecit nos et non ipſi nos.

Populꝰ eius & oues paſcue eius introite portas eius in confeſſione: atria eiꝰ in hymnis confitemini illi.

Laudate nomen eius quoniam ſuauis eſt dominꝰ in eternũ miſericordia eius: et uſq3 in generatione et generationem ueritas eius.

¶ Bene uiuendi forma docens bona appetere et mala reſpuere. Pſalmus. c.

Misericordiã et iudiciũ cantabo tibi domine.

Pſallã & intelligã in uia immaculata: qñ uenies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus mee.

Non proponebam ante oculos meos rẽ iniuſtam: facientes preuaricationes odiui.

Non adheſit michi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoſcebam.

Detrahẽtem ſecreto proximo ſuo: hunc perſequebar.

Superbo oculo et inſatiabili corde: cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terre ut ſedeant mecum ambulãs in uia immaculata: hic michi miniſtrabat.

Nõ habitabit i medio domꝰ mee qui facit ſuperbiã: q̃ loquitur iniqua non direxit in conſpectu oculorum meorũ.

In matutino interficiebam oẽs peccatores terre: ut diſperderẽ de ciuitate dñi oẽs operantes iniquitatem.

Gloria patri. aña. Jubilate deo oĩs terra. aña. Clamor meus. ¶ Penitentis malis oppreſſi oro ad deũ pro liberatione. Pſalmus. ci.

Domine exaudi orationē meam: et clamor meus ad te veniat.
Nō auertas faciē tuā a me: in quacunqꝫ die tribulor inclina ad me aurem tuam.
In quacūqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.
Qꝛ defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum et aruit cor meū: quia oblitus ſum comedere panem meū.
A voce gemit⁹ mei: adheſit os meum carni mee.
Similis fact⁹ ſuꝫ pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.
Uigilaui ⁊ factus ſum ſicut paſſer: ſolitarius in tecto.
Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: et qui laudabāt me aduerſum me iurabant.
Quia cinerem tanꝙ panem manducabā: ⁊ potum meum cum fletu miſcebam.
A facie ire indignatiōis tue quia eleuans alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: et ego ſicut fenum arui.
Tu aūt dn̄e ineternum permanes: ⁊ memoriale tuuꝫ in generatione ⁊ generationē.
Tu exurgēs dn̄e miſereberis ſion: qꝛ tempus miſerendi eius quia venit tempus.
Quoniam placuerūt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre ei⁹ miſerebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum dn̄e: ⁊ om̄es reges terre gloriam tuam.
Quia edificauit dn̄s ſion: et videbitur in gloria ſua.
Reſpexit in orōnē humiliū: et non ſpreuit precem eorum.
Scribātur hec i generatiōe altera: et populus qui creabitur laudabit dominum.
Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: dominus de celo in terram aſpexit.
Ut audiret gemitus compeditorū: vt ſolueret filios interemptorum.
Ut annuncient in ſion nomen domini: et laudem eius in hieruſalem.
In conueniendo populos in vnum: et reges vt ſeruiant domino.
Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatem dieruꝫ meorum nunccia michi.
Ne reuoces me in dimidio dierum meoꝝ: in generatione ⁊ generationem anni tui.
Inicio tu dn̄e terram fundaſti: ⁊ opera manuum tuarum ſunt celi.
Ipſi peribunt tu autē permanes: et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent.
Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu aūt idē ipſe es ⁊ anni tui nō deficiēt.
Filij ſeruorum tuorum habitabunt: et ſemen eorum in ſeclm̄ dirigetur. ¶ Sequitur ꝯ actio pro beneficijs dei. ps. cij.

Benedic anima mea do=
mino: et omnia que intra
me ſunt nomini ſancto eius.
Benedic anima mea dño: et
noli obliuiſci omnes retribu
tiones eius.
Qui ꝓpiciatur omnibus ini=
quitatib⁹ tuis: qui ſanat om
nes infirmitates tuas.
Qui redimit de interitu vi=
tam tuam: qui coronat te in
mia ꝛ miſerationibus.
Qui replet in bonis deſide-
rium tuum: renouabitur vt
aquile iuuentus tua.
Faciẽs mias dñs: ꝛ iudiciũ
oibus iniuriã patientibus.
Notas fecit vias ſuas moyſi
filijs iſrael volũtates ſuas.
Miſerator et miſericors do=
minus: longanimis ꝛ multũ
miſericors.
Non in perpetuũ iraſcetur:
neqꝫ ineternũ cõminabitur.
Non ſcdm peccata noſtra fe
cit nobis: neqꝫ ſcdm iniquita
tes noſtras retribuit nobis.
Qm̃ ſecundũ altitudinẽ celi
a terra: corroborauit miſeri
cordiã ſuã ſuper timẽtes ſe.
Quantum diſtat ortus ab
occidente: longe fecit a no=
bis iniquitates noſtras.
Quomodo miſeretur pater
filiorũ miſertus eſt domin⁹
timentibus ſe: qm̃ ipſe cogno
uit figmentum noſtrum.
Recordatus eſt quoniã pul
uis ſumus: homo ſicut fenuz
dies eius / tanq̃ flos agri ſic
efflorebit.
Qm̃ ſpiritus pertrãſibit in
illo / ꝛ nõ ſubſiſtet: et non co=
gnoſcet amplius locuz ſuũ.
Miſericordia autem domini
ab eterno: et vſqꝫ ineternum
ſuper timentes eum.
Et iuſticia illi⁹ i filios filioꝝ
his q̃ ſeruãt teſtamentũ ei⁹.
Et memores ſunt mandato
rum ipſius: ad faciẽdum ea.
Domin⁹ in celo parauit ſe=
dem ſuã: ꝛ regnũ ipſius om=
nibus dominabitur.
Benedicite dño oẽs angeli
eius potentes virtute: faciẽ
tes verbũ illi⁹ ad audiẽdam
vocem ſermonum eius.
Bñdicite dño oẽs virtutes
eius: miniſtri ei⁹ qui facitis
voluntatem eius.
Bñdicite dño oĩa opera ei⁹
i omni loco dñationis eius:
benedic anima mea dño.
Glia. Añ Clamor me⁹ ad te
veniat de⁹. ã Bñdic. ¶ Laus
de prouidentia dei in omnib⁹
operibus ſuis. Pſal. ciij.
Benedic aĩa mea dño: do
mine deus me⁹ magni=
ficatus es vehementer.
Confeſſionẽ et decorẽ induiſti:
amict⁹ lũine ſicut veſtimẽto.
Extendens celũ ſicut pellez:
qui tegis aq̃s ſuperiora ei⁹.
Qui ponis nubem aſcẽſum
tuũ: qui ambulas ſuper pen
nas ventorum.
Qui facis angelos tuos ſpi
ritus: ꝛ miniſtros tuos ignẽ
vrentem.
Qui fundaſti terram ſuper

ſtabilitatem ſuam: non incli
nabitur in ſeculum ſeculi.
Abyſſus ſicut veſtimentum
amictus eius: ſuper montes
ſtabunt aque.
Ab increpatiõe tua fugiẽt: a
voce tonitrui tui formidabũt
Aſcendũt mõtes ⁊ deſcẽdũt
cãpi: in locũ quẽ fũdaſti eis.
Terminuz poſuiſti quẽ non
tranſgredientur: neq̃ cõuer
tentur operire terram.
Qui emittis fõtes in cõual
libus: inter mediũ montium
pertranſibunt aque.
Potabũt oẽs beſtie agri: ex
pectabũt onagri in ſiti ſua.
Super ea volucres celi ha
bitabũt: de medio petrarum
dabunt voces.
Rigans mõtes de ſuperiori
bus ſuis: de fructu operũ tuo
rum ſatiabitur terra.
Producens fenũ iumentis:
⁊ herbã ſeruituti hominum.
Ut educas panẽ de terra: et
vinũ letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo:
⁊ panis cor hois confirmet.
Saturabuntur ligna cãpi ⁊
cedri libani quas plãtauit:
illic paſſeres nidificabunt.
Herodij domus dux eſt eorũ:
montes excelſi ceruis: petra
refugium herinacijs.
Fecit lunaz in tempore: ſol
cognouit occaſum ſuum.
Poſuiſti tenebras ⁊ facta eſt
nox: in ipſa pertranſibũt om
nes beſtie ſylue.
Catuli leonũ rugiẽtes vt ra
piãt: et q̃rant a deo eſcã ſibi.
Ortus eſt ſol et congregati
ſunt: ⁊ in cubilibus ſuis col
locabuntur.
Exibit homo ad opus ſuuz:
⁊ ad operationem ſuam vſq̃
ad veſperam.
Quã magnificata ſunt ope
ra tua domine: omnia in ſa
pientia feciſti impleta eſt ter
ra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnũ ⁊ ſpacio
ſum manibus: illic reptilia
quorum non eſt numerus.
Animalia puſilla cuz magnis:
illic naues pertranſibunt.
Draco iſte quez formaſti ad
illudendũ ei: oia abs te expe
ctãt vt des illis eſcã in tpe.
Dante te illis colligẽt: aperi
ente te manũ tuam: omnia
implebuntur bonitate.
Auertente autẽ te faciẽ tu
turbabuntur: auferes ſpiritum
eorũ ⁊ deficient: ⁊ in puluerẽ
ſuum reuertentur.
Emitte ſpm̃ tuũ ⁊ creabunt
⁊ renouabis faciem terre.
Sit gl'ia dñi in ſclm: letabi
tur dñs in operibus ſuis.
Qui reſpicit terram et facit
eam tremere: qui tangit mõ
tes ⁊ fumigant.
Cantabo dño in vita mea:
pſallam deo meo q̃diu ſum.
Iocũdũ ſit ei eloquiũ meuz:
ego vero delectabor in dño.
Deficiãt pctõres abs terra
⁊ iniqui ita vt nõ ſint: bñdic
anima mea domino. ¶ Con
feſſio laudis veteris ſynag

goge monēs fideles deū time
re amore et laudare. ps. ciiii.

Confitemini dño ꝛ inuo
cate nomē ei⁹: annūcia=
te inter gentes opera eius.
Cantate ei et pſallite ei: nar=
rate oīa mirabilia eius.
Laudamini in noīe ſcō eius
letetur coꝛ querentiū dñm.
Querite dñz ꝛ ꝯfirmamini:
querite faciem eius ſemper.
Memētote mirabilium eius
que fecit: pꝛodigia eius et iu
dicia oꝛis eius.
Semen abꝛahaz ſerui eius:
filij iacob electi eius.
Ipſe dñs de⁹ noſter: in vniu=
erſa terra iudicia eius.
Memoꝛ fuit in ſclm teſtamē
ti ſui: verbi quod mandauit
in mille generationes.
Quod diſpoſuit ad abꝛahā:
ꝛ iuramenti ſui ad iſaac.
Et ſtatuit illud iacob in pꝛe=
ceptum: ꝛ iſrael in teſtamen
tum eternum.
Dicens tibi dabo terrā cha
naam: funiculum hereditatis=
tis veſtre.
Cum eſſent numero breui
pauciſſimi: ꝛ incole eius.
Et per tranſierunt de gente
in gentē: ꝛ de regno ad popu
lum alterum.
Nō reliquit hoīez nocere eis:
ꝛ coꝛripuit pꝛo eis reges.
Nolite tāgere chꝛiſtos me=
os: et in pꝛophetis meis no=
lite malignari.
Et vocauit famē ſuper ter=
ram: et omne firmamentum
panis contriuit.
Miſit ante eos viꝛū: in ſer=
uum venūdatus eſt ioſeph.
Humiliauerūt in ꝯpedibus
pedes eius ferruz pertrāſijt
animam eius: donec veniret
verbum eius.
Eloquiū dñi inflāmauit euz
miſit rex ꝛ ſoluit eū: pꝛinceps
populoꝛum ꝛ dimiſit eum.
Conſtituit euz dñm domus
ſue: ꝛ pꝛincipem omnis poſ=
ſeſſionis ſue.
Ut erudiret pꝛincipes eius
ſicut ſemetipſūm: ꝛ ſenes eius
pꝛudentiam doceret.
Et intrauit iſrael in egyptū:
ꝛ iacob accola fuit ī terra chā.
Et auxit populum ſuuz ve=
hementer: ꝛ firmauit euz ſu=
per inimicos eius.
Conuertit coꝛ eoꝛum vt odi
rent populum eius: ꝛ dolum
facerent in ſeruos eius.
Miſit moyſen ſeruum ſuūm:
aaron quē elegit ipſum.
Poſuit in eis verba ſignoꝛū
ſuoꝛum: ꝛ pꝛodigioꝛū ſuoꝛuz
in terra cham.
Miſit tenebꝛas et obſcura=
uit: ꝛ nō exacerbauit ſermo=
nes ſuos.
Conuertit aquas eoꝛū in ſan
guinē: ꝛ occidit piſces eoꝛū.
Et dedit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilibus regū ipſoꝝ.
Dixit et venit cynomya: et
ſcinıphes in omnibus finib⁹
eoꝛum.
Poſuit pluuias eoꝛum grā=
dinem: ignem comburentem

in terra ipſorum.
Et percuſſit vineas eorū & ficulneas eorū: et contriuit lignum finium eorum.
Dixit & venit locuſta: & bruchus cuius nō erat numerus.
Et comedit omē fenū in terra eorum: & comedit omnem fructum terre eorum.
Et percuſſit omne primogenitū in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eorum infirmus.
Letata eſt egyptus in profectione eorū: quia incubuit timor eorum ſuper eos.
Expandit nubem in protectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem.
Petierūt et venit coturnix: & pane celi ſaturauit eos.
Dirupit petrā & fluxerūt aque: abierūt in ſicco flūina.
Quoniā memor fuit verbi ſancti ſui: quod habuit ad abraham puerum ſuum.
Et eduxit populum ſuum in exultatione: et electos ſuos in letitia.
Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum poſſederunt.
Ut cuſtodiāt iuſtificationes eius: & legem eius requirāt.
Gloria. ℟. Bñdic aia mea dño. ℣. Uiſita nos. ¶ De in gratitudine populi iſrael inciuitate nos ad laudem dei & nostrorum confeſſionem pecca
torum ne ſimus de numero ingratorum. Pſalm^9.cv.
Confitemini dño qm̄ bonus: quoniā in ſeculum miſericordia eius.
Quis loquetur potētias domini: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui cuſtodiunt iudicium: et faciunt iuſticiam in omni tempore.
Memento noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorū ad letandū in leticia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus noſtris: iniuſte egimus iniquitatem fecimus.
Patres noſtri in egypto nō intellexerūt mirabilia tua: non fuerūt memores multitudinis miſericordie eius.
Et irritauerūt aſcendentes in mare: mare rubrum.
Et ſaluauit eos propter nomen ſuum: vt notam faceret potentiam ſuam.
Et increpuit mare rubrū & exiccatū eſt: & deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulātes eos: vnus ex eis nō remāſit.
Et crediderūt verbis ei^9: et laudauerunt laudem eius.
Cito fecerūt obliti ſūt opes

rum eius: ⁊ non ſuſtinuerũt conſilium eius.
Et concupierũt concupiſcẽtiam in deſerto: ⁊ tẽtauerũt deum in inaquoſo.
Et dedit eis petitionem ipſorũ: ⁊ miſit ſaturitatem in animas eorum.
Et irritauerunt moyſen in caſtris: aaron ſanctum dñi.
Aperta eſt terra ⁊ deglutiuit dathã: ⁊ operuit ſup congregationem abiron.
Et exarſit ignis in ſynagoga eorũ: flamma combuſſit peccatores.
Et fecerũt vitulũ in horeb: ⁊ adorauerunt ſculptile.
Et mutauerũt gloriã ſuam: in ſimilitudinẽ vituli comedentis fenum.
Obliti ſunt deũ qui ſaluauit eos q̃ fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro.
Et dixit vt diſperderet eos: ſi nõ moyſes electus eius ſtetiſſet in confractione in conſpectu eius.
Ut auerteret irã eiꝰ ne diſperderet eos: ⁊ ꝓ nichilo habuerunt terram deſiderabilem.
Non crediderunt verbis eiꝰ ⁊ murmurauerunt in tabernaculis ſuis: nõ exaudierũt vocem domini.
Et eleuauit manũ ſuam ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto.
Et vt deiiceret ſemen eorũ in nationibus: ⁊ diſperderet eos in regionibus.
Et initiati ſũt beelphegor ⁊ comederunt ſacrificia mortuorum.
Et irritauerunt eũ in adinuentionibus ſuis: ⁊ multiplicata eſt in eis ruina.
Et ſtetit phinees et placauit: ⁊ ceſſauit quaſſatio.
Et reputatũ eſt ei ad iuſtitiam: in gñatione ⁊ generatione vſq; in ſempiternum.
Et irritauerũt eũ ad aquas cõtradictionis ⁊ vexatus eſt moyſes ꝓpter eos: q2 exacerbauerunt ſpiritum eius.
Et diſtinxit in labiis ſuis: nõ diſperdiderũt gentes quas dixit dominus deus illis.
Et cõmixti ſunt inter gẽtes ⁊ didicerũt opera eorũ ⁊ ſeruierunt ſculptilibus eorũ: ⁊ factũ eſt illis in ſcandalum.
Et immolauerunt filios ſuos: ⁊ filias ſuas demoniis.
Et effuderũt ſanguinẽ innocentẽ: ſanguinẽ filiorũ ſuorũ ⁊ filiarũ ſuarũ quas ſacrificauerũt ſculptilibus chanaã.
Et infecta eſt terra i ſanguinibus ⁊ contaminata eſt in operibus eorum: ⁊ fornicati ſunt in adinuentionibꝰ ſuis.
Et iratus eſt furore dñs in populũ ſuũ: et abominatꝰ eſt hereditatem ſuam.
Et tradidit eos in manꝰ gẽtium: ⁊ dominati ſunt eorum qui oderunt eos.
Et tribulauerũt eos inimici eorũ et humiliati ſũt ſub ma

nib⁹ eoꝝ: ſepe liberauit eos.
Ipſi autem exacerbauerūt eū in conſilio ſuo: et hūiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.
Et vidit cū tribularētur: et audiuit orationem eorum.
Et memor fuit teſtamēti ſui: ⁊ penituit eum ſcōm multitudinem miſericordie ſue.
Et dedit eos in miās: in conſpectu oīm qui ceperāt eos.
Saluos nos fac domine de⁹ noſter: et congrega nos de nationibus.
Ut cōfiteamur noī ſcō tuo: ⁊ glorlemur in laude tua.
Benedict⁹ dñs de⁹ iſrael a ſeculo ⁊ vſq͂ in ſeculū: et dicet oīs popul⁹ fiat fiat. ¶ Gratiarum actio ad dei laudē ꝑ liberatiōe a varijs periculis ac tēptationibus. Pſalm⁹.cvj.

Confitemini dño qm̄ bonus: quoniā in ſeculum miſericordia eius.
Dicant q̄ redēpti ſunt a dño quos redemit de manu inimici: de regiōib⁹ ꝯgregauit eos
A ſolis ortu et occaſu: ab aquilone ⁊ mari.
Errauerūt in ſolitudine in inaquoſo: viā ciuitatis habitaculi non inuenerunt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: anima eorum in ipſis defecit.
Et clamauerūt ad dñm cum tribularētur: ⁊ de neceſſitatibus eorum eripuit eos.
Et eduxit eos in viam rectā: vt irent in ciuitatem habitationis.
Confiteātur dño miſericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Quia ſatiauit animam inanem: et animam eſurientem ſatiauit bonis.
Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.
Quia exacerbauerunt eloquia dei: et conſilium altiſſimi irritauerunt.
Et humiliatum eſt in laboribus cor eorum: infirmati ſunt / nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerūt ad dñm cum tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorū liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula eorum diſrupit.
Confiteātur dño mie ei⁹: et mirabilia eius filijs hoim.
Quia contriuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos confregit.
Suſcepit eos de via iniquitatis eorū: ꝑpter iniuſticias enim ſuas humiliati ſunt.
Omnē eſcam abominata eſt aīa eorū: ⁊ appropinquauerūt vſq͂ ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dñm cū tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorū liberauit eos.
Miſit verbum ſuum et ſanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Cōfiteātur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hoim.
Et ſacrificent ſacrificiū laudis: ⁊ annunciēt opera eius

in exultatione.
Qui deſcendūt in mare na=
uibus: facientes operationē
in aquis multis.
Ipſi viderūt opera dñi: ⁊ mi
rabilia eius in profundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpūs procelle:
⁊ exaltati ſunt fluctus eius.
Aſcēdūt vſqꝫ ad celos/ ⁊ de
ſcendūt vſqꝫ ad abyſſos: aīa
eorum in malis tabeſcebat.
Turbati ſūt et moti ſunt ſi=
cut ebrius: ⁊ omnis ſapiētia
eorum deuorata eſt.
Et clamauerūt ad dñm cuꝫ
tribularentur: ⁊ de neceſſita
tibus eorum eduxit eos.
Et ſtatuit pcellaꝫ eiꝰ in au=
rā: ⁊ ſiluerunt fluctus eius.
Et letati ſunt quia ſiluerūt:
⁊ deduxit eos in portum vo=
luntatis eorum.
Confiteātur dño mie eius:
et mirabilia eiꝰ filijs hoīm.
Et exaltent eum in eccleſia
plebis: et in cathedra ſenio=
rum laudent eum.
Poſuit flumina in deſertuꝫ
⁊ exitus aquarum in ſitim.
Terrā fructiferā in ſalſugi=
ne: a malitia ihabitātiū i ea.
Poſuit deſertum in ſtagna
aquarum: et terrā ſine aqua
in exitus aquarum.
Et collocauit illic eſurien=
tes: et conſtituerunt ciuita=
tem habitationis.
Et ſeminauerunt agros et
plantauerūt vineas: ⁊ fece=
runt fructum natiuitatis.
Et bñdixit eis ⁊ multiplica
ti ſunt nimis: et iumenta eo=
rum non minorauit.
Et pauci facti ſunt: ⁊ vexati
ſunt: a tribulatione maloꝝ
et dolore.
Effuſa eſt contentio ſuper
principes: ⁊ errare fecit eos
in inuio ⁊ non in via.
Et adiuuit pauperem de in=
opia: et poſuit ſicut oues fa=
milias.
Videbunt recti et letabun=
tur: et omnis iniquitas opi=
labit os ſuum.
Quis ſapiēs ⁊ cuſtodiet hec
⁊ intelliget mias domini.
Gloria patri. an. Viſita nos
dñe in ſalutari tuo. an. Con=
fitebor. ¶ De chriſti obedien
tia et promptitudine incar.
paſſi. reſur. aſcen. p totiꝰ mū
di recōciliatione. Pſal. cvij.
Paratum cor meum deus
paratum cor meuꝫ: can
tabo et pſallā in gloria mea.
Exurge pſalteriū ⁊ cithara
exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis
domine: ⁊ pſallaꝫ tibi in na=
tionibus.
Quia magna eſt ſuper celos
miſericordia tua: et vſqꝫ ad
nubes veritas tua.
Exaltare ſup celos deus: ⁊
ſuper oēm terraꝫ gloria tua
vt liberentur dilecti tui.
Saluum fac dextera tua et
exaudi me: deus locutus eſt
in ſancto ſuo.
Exultabo ⁊ diuidam ſichi=
mam: ⁊ conuallem taberna=

culorum dimetiar.

Meus eſt galaad ⁊ me⁹ eſt manaſſes: et effraim ſuſceptio capitis mei.

Iuda rex meus: moab / lebes ſpei mee.

In idumeã extendã calceamentũ meum: michi alienigene amici facti ſunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitã? quis deducet me vſqȝ in idumeam?

Nõne tu deus qui repuliſti nos? ⁊ nõ exibis deus in virtutibus noſtris?

Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: qꝛ vana ſalus hoĩs.

In deo faciem⁹ virtutẽ: et ipſe ad nichilũ deducet inimicos noſtros. ¶ De opprobriis in chriſtum tẽpore paſſionis ei⁹ / ⁊ pena iude ⁊ iniquorũ iudeorum. Pſalm⁹. cviij.

Deus laudem meam ne tacueris: qꝛ os peccatoris et os doloſi ſuper me apertum eſt.

Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa / ⁊ ſermonib⁹ odij circũdederunt me: ⁊ expugnauerunt me gratis.

Pro eo vt me diligerẽt detrahebant michi: ego autẽ orabam.

Et poſuerũt aduerſum me mala pro bonis: ⁊ odiũ pro dilectione mea.

Conſtitue ſup eũ pctõrem: et diabolus ſtet a dextris ei⁹.

Cũ iudicat̃ exeat cõdẽnat⁹: ⁊ oratio eius fiat in pctm̃.

Fiãt dies ei⁹ pauci: ⁊ epiſcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua.

Nutantes trãſferãtur filij eius ⁊ mẽdicent: ⁊ eijciãtur de habitationibus ſuis.

Scrutetur fenerator omnẽ ſubſtantiã eius: ⁊ diripiant alieni labores eius.

Nõ ſit illi adiutor: nec ſit q̃ miſereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitũ: in generatiõe vna deleatur nomen eius.

In memoriã redeat iniquitas patrum eius in cõſpectu domini: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.

Fiãt cõtra dñm ſemp et diſpereat de terra mẽoria eorũ: p eo q̃ nõ eſt recordatus facere miſericordiam.

Et perſecutus eſt hominem inopem ⁊ mendicũ: ⁊ cõpunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bñdictionẽ ⁊ elongabitur ab eo.

Et induit maledictionẽ ſicut veſtimentũ ⁊ intrauit ſicut aqua in interiora ei⁹: ⁊ ſicut oleum in oſſibus eius.

Fiat ei ſicut veſtimẽtũ quo operit̃: ⁊ ſicut zona qua ſemper precingitur.

Hoc opus eorũ qui detrahũt michi apud dñm: ⁊ q̃ loquunt̃ mala aduerſus aiam meã.

Et tu domine fac mecũ propter nomẽ tuũ: quia ſuauis

et miſericordia tua.
Libera me qꝛ egen⁹ ⁊ pau-
per ego ſū: ⁊ cor meū cōtur
batum eſt intra me.
Sicut vmbra cum declinat
ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſū
ſicut locuſte.
Genua mea infirmata ſunt
a ieiunio: ⁊ caro mea immu-
tata eſt propter oleum.
Et ego factus ſū opprobri
um illis: viderūt me ⁊ moue
runt capita ſua.
Adiuua me dñe deus me⁹:
ſaluum me fac ꝓpter miſe-
ricordiam tuam.
Et ſciāt qꝛ manus tua hec:
⁊ tu domine feciſti eam.
Maledicēt illi ⁊ tu benedices:
q inſurgūt in me cōfundent
ſeruus aūt tuus letabitur.
Induant qui detrahūt mi-
chi pudore: ⁊ operiant ſicut
diploide cōfuſione ſua.
Confitebor domino nimis in
ore meo: ⁊ in medio multorū
laudabo eum.
Qui aſtitit a dextris paupe
ris: vt ſaluā faceret a perſe
quentibus animam meam.
Gloria patri. aña. Confitebor
dño nimis i ore meo. ℣. Dñe
exaudi. Et clamor. Pater nr̄
℣. ſacer. Fiat mia. In laudi.
an. Benigne fac in bona vo-
luntate tua dñe. ps. Miſere-
re. an. Bonū. ¶ Laus annū-
ciationis euāgelij ⁊ exalta-
tio nominis. ps. xcj.
Bonum eſt confiteri do-
mino: et pſallere nomi-
ni tuo altiſſime.
Ad annūciandū mane mi-
ſericordiam tuam: et verita-
tem tuam per noctem.
In decachordo pſalterio: cū
cantico in cithara.
Quia delectaſti me domine
in factura tua: et in operib⁹
manuum tuarum exultabo.
Quā magnificata ſunt ope
ra tua dñe: nimis profunde
facte ſunt cogitationes tue.
Uir inſipiēs nō cognoſcet:
et ſtultus nō intelliget hec.
Cū exorti fuerint pctōres
ſicut fenū: ⁊ apparuerit oēs
qui operantur iniquitatem.
Ut intereant in ſeculum ſe-
culi: tu autem altiſſim⁹ in e-
ternum domine.
Quoniā ecce inimici tui dñe qm̄
ecce inimici tui peribunt: et
diſpergentur omnes q ope-
rantur iniquitatem.
Et exaltabitur ſicut vnicor-
nis cornu meum: ⁊ ſenectus
mea in miſericordia vberi.
Et deſpexit oculus me⁹ ini-
micos meos: et inſurgētib⁹
in me malignantib⁹ audiet
auris mea.
Iuſt⁹ vt palma florebit: ſi-
cut cedr⁹ libāi multiplicabit.
Plātati i domo dñi: i atrijs
domus dei noſtri florebunt.
Adhuc multiplicabūtur in
ſenecta vberi: ⁊ bene patien
tes erunt vt annuncient.
Quoniā rectus dñs de⁹ noſter:
⁊ non eſt iniquitas in eo.
Gloria. an. Bonū eſt confiteri

dño. An. Metuãt dñm oĩes fines terre. Ps. Deꝰ deꝰ meꝰ aƀ lu. Et in ſeruis. Canticum moyſi. ℭ Peccatorũ acerrima reꝓbatio: vt ſciat ꝑſeuerent in lege ꝗ mandatis dei. Deuteronomij. xxxij.

Audite celi ꝗ loquor: audiat terra v̄ba oꝛ ɀ mei.

Concreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiũ meum.

Quaſi imber ſuꝑ herbam ꝗ quaſi ſtille ſuꝑ gramina: qꝛ nomen domini inuocabo.

Date magnificẽtiã deo noſtro dei perfecta ſunt opera: ꝗ omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis et abſqꝫ vlla iniquitate iuſtus et rectus: peccauerunt ei ꝗ nõ filij eiꝰ in ſoꝛdibus.

Generatio praua atqꝫ peruerſa heccine reddis dño: popule ſtulte et inſipiens.

Nunquid nõ ipſe eſt pater tuus qui poſſedit te: et fecit et creauit te?

Memẽto dieꝝ antiquoꝝ: cogita generationes ſingulas.

Interroga patrem tuum ꝗ annũciabit tibi: maioꝛes tuos et dicent tibi.

Quãdo diuidebat altiſſimꝰ gentes: quãdo ſeparabat filios adam.

Cõſtituit terminos ꝑploꝝ: iuxta numerũ filioꝝ iſrael.

Pars autẽ dñi populus eiꝰ: iacob funiculꝰ hereditatꝭ eiꝰ.

Inuenit eum in terra deſerta: in loco hoꝛroꝛis et vaſte ſolitudinis.

Circunduxit eum ꝗ docuit: et cuſtodiuit quaſi pupillaꝫ oculi ſui.

Sicut aquila prouocãs ad volandum pullos ſuos: ꝗ ſuper eos volitans.

Expandit alas ſuas ꝗ aſſũpſit eos: atqꝫ poꝛtauit in humeris ſuis.

Dñs ſolus dux eius fuit: ꝗ non erat cũ eo deus alienꝰ.

Conſtituit eum ſuꝑ excelſam terrã: vt comederet fructus agroꝛum.

Ut ſugeret mel de petra: oleumqꝫ de ſaxo duriſſimo.

Butyrum de armento et lac de ouibus cum adipe agnorum: ꝗ arietum filioꝝ baſan.

Et hircos cum medulla tritici: et ſanguinem vue biberent meraciſſimum.

Incraſſatus eſt dilectus et recalcitrauit: incraſſatꝰ impinguatus dilatatus.

Dereliqt deũ factoꝛẽ ſuũ: et receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerũt eum in dijs alienis: ꝗ in aboiationibus ad iracundiã concitauerũt.

Immolauerunt demonijs ꝗ nõ deo: dijs quos ignoꝛabãt.

Noui recentesqꝫ venerunt: quos non coluerunt patres eoꝛum.

Deum qui te genuit dereliquiſti: et oblitus es domini creatoꝛis tui.

Vidit dñs et ad iracũdiam

concitatus eſt: quia prouo-
cauerũt eum filij ſui ⁊ filie.
Et ait abſcondã faciẽ meã
ab eis: et conſiderabo nouiſ-
ſima eorum.
Generatio enim ꝑuerſa eſt:
⁊ infideles filij.
Ipſi me ꝓuocauerũt in eo
qui non erat deus: et irrita
uerunt in vanitatibus ſuis.
Et ego prouocabo eos in eo
qui non eſt populus: et in gẽ
te ſtulta irritabo illos.
Ignis ſuccenſus eſt in fu-
rore meo: et ardebit vſq; ad
inferni nouiſſima.
Deuorabitq; terram cũ ger
mine ſuo: ⁊ montium funda
menta comburet.
Cõgregabo ſup eos mala: ⁊
ſagittas meas cõplebo i eis
Conſumentur fame: et de-
uorabunt eos aues morſu
amariſſimo.
Dentes beſtiarũ immittã in
eos: cũ furore trahentiũ ſu-
per terram atq; ſerpentiũ.
Foris vaſtabit eos gladi⁹
et intus pauor: iuuenem ſi-
mul ac virginem lactentem
cum homine ſene.
Et dixi vbi nam ſunt: ceſſa-
re faciam ex hominibus me
moriam eorum.
Sed propter iram inimico-
rum diſtuli: ne forte ſuper-
birent hoſtes eorum.
Et dicerẽt man⁹ nr̃a excel-
ſa: et non dñs fecit hec oĩa.
Gens abſq; conſilio eſt et ſi-
ne prudentia: vtinam ſape-
rent ⁊ intelligerẽt ac nouiſ-
ſima prouiderent.
Quomodo perſequebatur
vnus mille: ⁊ duo fugarent
decem milia.
Nõne ideo q; de⁹ ſuus vendi
dit eos: ⁊ dñs cõcluſit illos?
Non enim eſt de⁹ noſter vt
dij eorum: et inimici noſtri
ſunt iudices.
De vinea ſodomorũ vinea eo
rũ: ⁊ de ſuburbanis gomorre
Uua eorum vua fellis: ⁊ bo-
trus amariſſimus.
Fel draconũ vinum eorũ: ⁊
venenũ aſpidũ inſanabile.
Nonne hec condita ſunt a-
pud me: et ſignata in theſau
ris meis.
Mea eſt vltio ⁊ ego retribuã
eis in tempore: vt labatur
pes eorum.
Iuxta eſt dies perditionis
et adeſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dominus popu-
lum ſuum: et in ſeruis ſuis
miſerabitur.
Uidebit q; infirmata ſit ma-
nus: ⁊ clauſi quoq; defecerũt
reſiduiq; conſumpti ſunt.
Et dicẽt vbi ſunt dij eorũ: in
quibus habebant fiduciã?
De quorum victimis come-
debant adipes: et bibebant
vinum libaminum?
Surgãt ⁊ opitulent̃ vobis:
⁊ in neceſſitate vos ꝓtegãt.
Uidete q; ego ſum ſolus: et
nõ ſit alius deus preter me.
Ego occidam et ego viuere
faciam: percutiam ⁊ ego ſa-

nabo: ⁊ non eſt qui de manu mea poſſit eruere.

Leuabo ad celum manum meam: ⁊ dicam viuo ego in eternum.

Si acuero vt fulgur gladiū meū: et arripuerit iudicium manus mea.

Reddā vltionem hoſtibus meis: et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo ſagittas meas ſanguine: et gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occiſorum: et de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur.

Et vindictam retribuet in hoſtes eorum: et propicius erit terre populi ſui. Gloria patri. an. Et in ſeruis ſuis dominus miſerebitur. an. In cymbalis bñſonātibus laudate dñm. ps. Laudate. Cap. Nox preceſſit. Hy⁹. Ecce iam noctis. ℣ Repleti. an. Illumina domine ſedētem in tenebris et in vmbra mortis. ps. Bñd⁹.

¶ Proſtrationes ⁊c. vt s. in feria ij. ¶ Diebus dñicis ad veſperas ſic incipitur.

Deus in adiutorium. Dñe ad adiuuā. Gloria pri. Sicut erat. Amen. Alla. Et dicuntur ſbi ⁊ añe ſequētes qū ſic de tpe añ. Sede a dextris.

¶ Weſcellane chel in terrera ptis ꝙ vtrāq generatiōe et poteſtate eius. Pſal. cix.

Dixit dñs domino meo: ſede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: ſcabellū pedum tuorum.

Virgā virtutis tue emittet dñs ex ſion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecū pncipiū in die virtutis tue in ſplēdoribus ſctōrum: ex vtero an̄ luciferū genui te.

Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos ineternū ſcdm ordinem melchiſedech.

Domin⁹ a dextris tuis: cōfregit in die ire ſue reges.

Iudicabit in nationib⁹ implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrēte in via bibit: propterea exaltabit caput.

Gloria pri. an. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo. ℟ Fidelia. ¶ Laudis cōfeſſio ꝓpter mirabilia dei ac viuifice euchariſtie inſtō. Pſ. cx.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in cōſilio iuſtorum et congregatione.

Magna opera dñi: exquiſita in omnes voluntates eius.

Confeſſio ⁊ magnificentia opus eius: ⁊ iuſticia ei⁹ manet in ſeculum ſeculi.

Memoriā fecit mirabilium ſuorū miſericors ⁊ miſerato

dñs: eſcā dedit timentibꝰ ſe.
Memor erit in ſeculū teſta-
mēti ſui: virtutē operū ſuoꝝ
annunciabit populo ſuo.
Ut det illis hereditatē gen
tium: opera manuum eiꝰ ve
ritas et iudicium.
Fidelia oīa mādata eiꝰ con
firmata in ſeculū ſeculi: fa-
cta in veritate et equitate.
Redemptionē miſit dñs po
pulo ſuo: mādauit ineternū
teſtamentum ſuum.
Sctm̄ et terribile nomē eiꝰ:
initiū ſapientie timor dñi.
Intellectꝰ bonꝰ oībꝰ facien
tibꝰ eū: laudatio eiꝰ manet
in ſclm ſcli. Glia. an. Fide-
lia oia mādata eius cōfirma
ta in ſclm ſeculi. an. In man
datis eius. ¶ De timore dei
& gloria iuſtorum. ps. cxi.
Beatus vir qui timet do
minum: in mādatis eiꝰ
volet nimis.
Potens in terra erit ſemen
eius: generatio rectorū be-
nedicetur.
Gloria et diuitie in domo
eius: et iuſticia eius manet
in ſeculum ſeculi.
Exortū eſt in tenebris lu-
men rectis: miſericors et mi
ſerator et iuſtus.
Iocundus homo qui miſe-
ret & cōmodat diſponit ſer-
mones ſuos in iudicio: quia
ineternū nō commouebitur.
In memoria eterna erit iuſtꝰ
ab auditiōe mala nō timebit
[illegible]atū cor eius ſperare in
dño cōfirmatū eſt cor eius:
non cōmouebitur donec deſ-
piciat inimicos ſuos.
Diſperſit dedit paupibꝰ iu-
ſtitia eiꝰ manet in ſclm ſcli:
cornu eiꝰ exaltabit in glia.
Peccator videbit et iraſcet
dētibus ſuis fremet & tabe-
ſcet: deſideriū pctōꝝ peribit.
Glia. an. In mādatis eiꝰ vo-
let nimis. an. Excelſꝰ. ¶ Hyꝰ
chriſti & eccleſie pp̄ter mul-
tiplicationē fideliū. ps. cxij.
Laudate pueri dñz: lau-
date nomen domini.
Sit nomē dñi benedictū: ex
hoc nunc & vſq in ſeculum.
A ſolis ortu vſq ad occaſū:
laudabile nomen domini.
Excelſus ſup oēs gētes do
minꝰ: & ſuper celos glia eiꝰ.
Quis ſicut dñs deus nr̄ qui
in altis habitat: et humilia
reſpicit in celo & in terra?
Suſcitans a terra inopē: et
de ſtercore erigēs pauperē.
Ut collocet eū cū principi
bus: cū principibꝰ ppli ſui.
Qui habitare facit ſterilē i
domo: matrē filioꝝ letantē.
Gloria patri. aña. Excelſus
ſuper omes gentes dñs. an.
Nomini. ¶ Figura libera-
tionis noſtre a diabolo: exul
tatiōis i deo plena. ps. cxiij.
In exitu iſrael de egy-
pto: domus iacob de po
pulo barbaro.
Facta eſt iudea ſanctifica-
tio eiꝰ: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit & fugit: iordanis

conuerſus eſt retrorſum.
Mōtes exultauerūt vt arie tes: & colles ſicut agni ouiū.
Quid eſt tibi mare quod fu giſti: et tu iordanis quia cō uerſus es retrorſum.
Montes exultaſtiſ ſicut arie tes: & colles ſicut agni ouiū.
A facie domini mota eſt ter ra a facie dei iacob.
Qui conuertit petras in ſta gna aquarum: & rupē in fon tes aquarum.
Non nobis domine non no bis: ſed nomini tuo da gl'iaȝ.
Sup miſericordia tua & ve ritate tua: nequando dicant gentes vbi eſt deus eorum?
Deus autē noſter in celo: oīa quecūq; voluit fecit.
Simulachra gentium argē tum & aurum: opera manuū hominum.
Os habent & non loquētur: oculos habent et non vide bunt.
Aures habēt & nō audiēt: nares habēt et nō odorabūt.
Manus habent & nō palpa bunt/pedes habent & nō am bulabunt: nō clamabunt in gutture ſuo.
Similes illis fiāt q̄ faciūt ea: & oēs qui cōfidunt in eis.
Domus iſrael ſperauit in domino: adiutor eorū & pro tector eorum eſt.
Domus aaron ſperauit in domino: adiutor eorū & pro tector eorum eſt.
Qui timent dñm ſperaue runt in dño: adiutor eoruȝ & protector eorum eſt.
Dominus memor fuit noſtri et benedixit nobis.
Benedixit domui iſrael: be nedixit domui aaron.
Benedixit oibus qui timent dominum: puſillis cum maio ribus.
Adijciat dñs ſup vos ſup vos: et ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a dño: qui fe cit celum et terram.
Celum celi dño: terraȝ aūt dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te domine: neq; omnes qui de ſcendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus bene dicimus domino: ex hoc nūc et vſq; in ſeculum.
Glia. Añ. Nomini tuo domi ne da gloriā. ¶ Sciendū eſt q̄ h̄. hy⁹. & ℣. ſequētes dicū tur ad veſ. dieb⁹ dñicis & p ebd. excepto ſabbato q̄n. fit de tpe. a Deus omniū. vſq; ad aduentum. Et a Domine ne in ira. vſq; ad. xl. exceptis dñ minicis diebus: lex. tx. l. et iiij. primis diebus. xl. i quib⁹ ſunt propria capitula.
Capitulum. ij. Theſ. iij.
Dominus autē dirigat corda & corpora noſtra in caritate dei et patientia chri. Deo gra. Hy⁹. Sarg.
Lucis creator optime lucem dierū proferēs: primordijs lucis noue mū di parens originem

Qui mane functum veſperi
diem vocari pꝛecipis: tetrū
chaos illabitur audi pꝛeces
cum fletibus.
Ne mens grauata crimine
vite ſit exul munere: duꝫ nil
perenne cogitat/ ſeſeꝗ cul-
pis illigat.
Celoꝛum pulſet intimuꝫ vi
tale tollat pꝛemium: vitem⁹
omne noxium purgem⁹ om-
ne peſſimum.
Pꝛeſta pater piiſſime pꝛiꝗ
compar vnice: cum ſpiritu
paracleto regnans per om̄e
ſeculū. Amen. ℣. Dirigatur
domine oꝛatio mea. Sicut
incenſum in conſpectu tuo.
Ad magnificat dicitur. añ.
Qualis euenerit et oꝛatio ſi-
militer. ¶ Fer. ii. Ad vs̄. añ.
Inclinauit. ¶ Charitas chꝛi
exaudita. ꝑs. cxiiij.
Dilexi qm̄ exaudiet dn̄s:
vocē oꝛationis mee.
Quia inclinauit aurem ſuā
michi: et in diebus meis in-
uocabo.
Circundederunt me dolo-
res moꝛtis: ⁊ pericula infer
ni inuenerunt me.
Tribulationē ⁊ doloꝛē inue
ni: ⁊ nomen dn̄i inuocaui.
O dn̄e libera animā meam
miſericoꝛs dn̄s et iuſtus: et
deus noſter miſeretur.
Cuſtodiēs paruulos dn̄s:
hūiliat⁹ ſuꝫ ⁊ liberauit me.
Conuertere anima mea in
requiem tuam: quia domin⁹
benefecit tibi.
Quia eripuit animam meā
de moꝛte oculos meos a la-
chꝛimis: pedes meos a lapſu.
Placebo domino: in regio-
ne viuoꝛum.
Gloꝛia patri. añ. Inclina
uit dominus aurem ſuā mi-
chi. añ. Credidi. ꝑs. cxv.
Credidi ꝑpter quod lo-
cutus ſum: ego autē hu
miliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo: om
nis homo mendax.
Quid retribuā dn̄o: ꝑ om-
nibus q̄ retribuit michi?
Calicē ſalutaris accipiā:
⁊ nomē domini inuocabo.
Uota mea domino reddam
coꝛā omni populo eius: pꝛe-
cioſa in conſpectu dn̄i moꝛs
ſanctoꝛum eius.
O dn̄e qꝛ ego ſeru⁹ tu⁹: ego
ſeru⁹ tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue.
Dirupiſti vincula mea tibi
ſacrificabo hoſtiā laudis: et
nomē domini inuocabo.
Uota mea dn̄o reddā in con
ſpectu oīs ppl̄i ei⁹: in atriis
domus dn̄i in medio tui hie
ruſalem. Gloꝛia. añ. Credidi
pꝛopter qḋ locutus ſum. añ.
Laudate. ¶ Uocatio gētiuꝫ
ad laudē trinitatis. ꝑs. cxvi.
Laudate dominum oēs
gentes: laudate eū om
nes populi.
Qm̄ cōfirmata eſt ſup nos
miſericoꝛdia eius: ⁊ veritas
domini manet in eternum.
Gloꝛia. añ. Laudate dominū
omnes gētes. añ. Clamaui.

¶ De pace ꝛ patiētia chriſti et exauditiõe eius. Gra⁹ pm⁹.
¶ Canticū graduū. ps. cxix.

Ad dn̄z cū tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me.
Dn̄e libera aiam meā a labijs iniq̄s: et a ligua doloſa.
Quid detur tibi aut q̄d apponat̄ tibi ad linguā doloſaz.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus deſolatorijs.
Heu michi q2 incolat⁹ meus prolongatus eſt habitaui cū habitātibus cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his q̄ oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabāt me gratis.
Gloria. An. Clamaui ꝛ exaudiuit me. An. Auxiliū meū. ¶ De ſecuritate et fortitudine chriſti ac diuino auxilio. Grade ſecundus. ps. cxx.

Leuaui oculos meos in mōtes: vnde veniet auxilium michi.
Auxilium meum a domino: qui fecit celum et terram.
Non det in commotionem pedem tuum: neq3 dormitet qui cuſtodit te.
Ecce nō dormitabit neq3 dormiet: qui cuſtodit iſrael.
Dominus cuſtodit te dominus protectio tua: ſuper manum dexteram tuam.
Per diem ſol nō vret te: neq3 luna per noctem.
Dn̄s cuſtodit te ab oī malo: cuſtodiat animā tuam dn̄s.
Dn̄s cuſtodiat introitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nūc ꝛ vſq3 in ſec'lm. Gloria. An. Auxiliū meū a dn̄o. Ca. Dn̄s aūt dixi. Hym⁹. Lucis creator. V. Dirigatur dn̄e oratio mea. An. Magnificemus chriſtum regem dn̄m q̄ ſuperbos humiliat et exaltat humiles. Ps. Mgt. Preſter. et ſuff. vt ſ. i fer. ij. poſt mat. dictū eſt. ¶ Fer. iij. ad vſ. An. In domū. ¶ Ingreſſ⁹ chriſti pacifici i hierl'z cū. xij. tribubus ꝛ. xij. apl'is. Grad. iij. ps. cxxi.

Letatus ſum in his que dicta ſunt michi: in domum domini ibimus.
Stātes erant pedes noſtri: in atrijs tuis hieruſalem.
Hieruſalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum.
Illuc eñ aſcenderūt tribus trib⁹ dn̄i teſtimoniū iſrael. ad confitendum nomini dn̄i.
Q2 illic ſederūt ſedes i iudicio: ſedes ſuper domū dauid.
Rogate que ad pacem ſunt hieruſalem: ꝛ abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turrib⁹ tuis.
Propt̄ fr̄es meos ꝛ proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domuz dn̄i dei nr̄i: q̄ſiui bona tibi. Gloria. An. In domū dn̄i letantes ibimus.
An. Qui habitas. ¶ De charitate et humilitate ad deum. Grade. iiij. Pſalm⁹. cxxij.

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis.

Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ: in manibus dñorum ſuorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe ſue: ita oculi noſtri ad dñm deum noſtrũ/ donec miſereatur noſtri.
Miſerere noſtri dñe miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.
Quia multum repleta eſt anima nr̃a: opprobriũ abūdantibus et deſpectio ſuperbis.
Gloria. An. Qui habitas in celis miſerere nobis. An. Adiutorium. ¶ De confidentia in deo. Grade. v. Ps. cxxiij.

Niſi quia dñs erat in nobis dicat nũc iſrael: niſi quia dominus erat in nobis.
Cum exurgerēt hoies in nos: forte viuos deglutiſſēt nos.
Cum iraſceretur furor eorũ in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
Torrētē pertrāſiuit aīa noſtra: forſitā ptrāſiſſet aīa noſtra aquam intollerabilem.
Benedictus dñs: q̄ non dedit nos in captionē dentibꝰ eoꝝ.
Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venātium.
Laqueus contritus eſt: et nos liberati ſumus.
Adiutoriũ noſtrũ i noie dñi: q̄ fecit celum et terrā. Gloria.
An. Adiutoriū nr̃m in noie dñi. An. Benefac. ¶ De ſpe & iuſtorum pmio. Gra. vj. Ps. cxxiiij.

Qui confidunt in dño ſicut mōs ſion: non cōmouebitur ineternum/ qui habitat in hieruſalem.
Montes in circuitu eiꝰ & dñs in circuitu populi ſui: ex hoc nunc & vſq; in ſeculum.
Quia nō relinquet dñs virgā peccatoꝝ ſuper ſortem iuſtorum: vt nō extendāt iuſti/ ad iniquitatem manus ſuas.
Benefac domine: bonis & rectis corde.
Declinātes aūt ī obligatiões adducet dñs cū operātibus iniquitatē: pax ſup iſrl.
Gloria. An. Benefac dñe bonis & rectis corde. An. Facti. ¶ Conſolatio a pctis pro liberatione pſentis. Grade. vij. Ps. cxxv.

In conuertendo dñs captiuitatem ſion: facti ſumus ſicut conſolati.
Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum: & lingua noſtra exultatione.
Tunc dicēt inter gētes: magnificauit dñs facere cū eis.
Magnificauit dñs facere nobiſcū: facti ſumus letantes.
Conuerte dñe captiuitatē noſtrā: ſicut torrēs in auſtro.
Qui ſemināt in lachrymis: in exultatione metent.
Euntes ibant & flebāt: mittentes ſemina ſua.
Venientes autē venient cū exultatione: portātes manipulos ſuos. Gloria. An. Facti ſumus ſicut cōſolati. ¶ hym. & ꝟſ. vt ſ. fer. ij. Ad mag. an. In deo ſalutari meo exultauit ſpūs meꝰ. Oratio vt ſ. [illegible] dñica. fer. ij. ¶ Fer. iiij. [illegible]

tempore ad veſ. An. Nō cōfundetur. ¶ De terra ſive pro ſpirituali edificatione domus dei. Grade.viij. Pſ.cxxvi.

Niſi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerūt qui edificāt eā. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eā.
Vanū eſt vobis āte lucē ſurgere: ſurgite poſtꝙ ſederitꝫ/ q̄ manducatis panē doloris.
Cū dederit dilectis ſuis ſōnum: ecce hereditas domini filij merces fructus vētris.
Sicut ſagitte in manu potētis: ita filij excuſſorum.
Beatꝰ vir q̄ impleuit deſideriū ſuū ex ipſis: nō cōfundetur cū loq̄tur inimicis ſuis i porta. Gloria. An. Nō cōfundetur cuꝫ loq̄tur inimicis ſuis in porta. A. Bti. ¶ De timore dei ⁊ felicitate iuſtorū. Grade.ix. Pſalmus.cxxvij.

Beati oēs q̄ timēt dñm: qui ambulāt in vijs eiꝰ.
Labores manuum tuarum quia mãducabis: beatus es et bene tibi erit.
Vxor tua ſicut vitis abundãs: in lateribꝰ domus tue.
Filij tui ſicut nouelle oliuarum: in circuitu menſe tue.
Ecce ſic benedicetur homo: qui timet dominum.
Benedicat tibi dñs ex ſion: ⁊ vide as bona hieruſalem: omnibus diebus vite tue.
Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſup iſrael. Gloria. An. Beati oēs qui timēt dñm. A. Benedicimꝰ. ¶ De pugna et patientia eccleſie. Grade.x. Pſalmꝰ.cxxviij.

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nunc iſrael.
Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
Supra dorſum meum fabricauerūt pctōres: plongauerunt iniquitatem ſuam.
Dñs iuſtus concidet ceruices peccatoꝝ: confundantur ⁊ cōuertātur retrorſum oēs qui oderunt ſion.
Fiant ſicut fenuꝫ tectoꝝ: qđ priuſꝙ euellatur exaruit.
De quo nō impleuit manuꝫ ſuā qui metet: ⁊ ſinū ſuū qui manipulos colliget.
Et nō dixerūt qui preribant bñdictio dñi ſup vos: bñdiximus vobis in noie dñi. Gloria. An. Bñdiximꝰ vobis in noie domini. An. De pfundis cla. ¶ De oratione ⁊ penitentia. Grade.xi. Pſalmꝰ.cxxix.

De pfundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.
Fiãt aures tue intēdentes: in vocem depcationis mee.
Si iniq̄tates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit?
Quia apud te propiciatio

eſt: et propter legem tuam ſuſtinui te domine.
Suſtinuit aīa mea in verbo eius: ſperauit aīa mea in dño.
A cuſtodia matutina uſqꝫ ad noctē: ſperet iſrael in dño.
Quia apud dñz miſericordia: et copioſa apud eū redēptio.
Et ipſe redimet iſrael: ex oībus iniqtatibus eius. Gloria. An.
De profundis clamaui ad te dñe. An. Speret. ¶ De ſcā humilitate. Gradu. iij. Ps. cxxx.
Domine non eſt exaltatum cor meū: neqꝫ elati ſunt oculi mei.
Neqꝫ ambulaui in magnis: neqꝫ in mirabilibus ſup me.
Si non humiliter ſentiebā: ſed exaltaui animaz meam.
Sicut ablactatus eſt ſup mrē ſua: ita retributio i aīa mea.
Speret iſrael in dño: ex hoc nunc et uſqꝫ in ſeculū. Gloria.
An. Speret iſrael in dño. Ch. hy. et v. vt ſ. fer. ij. ad magn.
An. Reſpexiſti hūilitatē meā dñe deus meus. Poſt e. ſuff. vtſ. in feria. ij. ¶ Feria. v. ad veſ. an. Et oīs. ¶ De ſcā mānſuetudine / ac repromiſſione chriſti et ſancto ac vino pane. Grad. xiij. Pſalmus. cxxxi.
Memento dñe dauid: et oīs manſuetudinis eius.
Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob.
Si introiero in tabernaculum domus mee: ſi aſcēdero in lectum ſtrati mei.
Si dedero ſomnum oculis meis: et palpebris meis dormitationem.
Et requiez tēporibus meis donec inueniam locum dño: tabernaculum deo iacob.
Ecce audiuimus eā in ephrata: inuenimus eā in cāpis ſylue.
Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus in loco vbi ſteterunt pedes eius.
Surge dñe in requiē tuā: tu et arca ſanctificationis tue.
Sacerdotes tui induātur iuſtitiā: et ſancti tui exultent.
Propter dauid ſeruū tuum: nō auertas faciē chriſti tui.
Iurauit dñs dauid veritatem et non fruſtrabitur eum. De fructu ventris tui / ponam ſuper ſedem tuam.
Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meū: et teſtimonia mea hec que docebo eos.
Et filij eorū vſqꝫ in ſeculuz: ſedebunt ſuper ſedem tuam.
Quoniā elegit dñs ſion: elegit eam in habitationem ſibi.
Hec reqēs mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eam.
Uiduā eius bñdicens bñdicā: pauperes eius ſaturabo panibus.
Sacerdotes eius induā ſalutari: et ſancti eius exultatione exultabunt.
Illuc pducaz cornu dauid: paraui lucernā chriſto meo.
Inimicos eius induā ɔfuſione: ſuper ipſum autē efflorebit ſanctificatio mea.
Gloria. An. Et oīs manſuetudinis eius. An. Ecce q̄ bonum.

¶ De fraterna vnióe ꝑ caritate. Grad. xiiij. Ps. cxxxij.

Ecce ꝙ bonū ꝯ ꝙ iocūdū habitare fratres i vnū
Sicut vnguentū i capite: ꝙ deſcēdit i barbā barbā aarō.
Qd deſcēdit in orā veſtimēti eius: ſicut ros hermon qui deſcendit in montem ſion.
Qm illic mādauit dñs bñdictionē: ꝯ vitam vſq in ſcl'm.
Glia. An. Ecce ꝙ bonum ꝯ ꝙ iocundū. ¶ Reliquūs pſalmus nō eſt ad veſpe. Sed ſi ꝗnttuíe ad cōpletoriū dicimus. ¶ De ſacro ſanctu lynaxi. Grad. xv. Pſalm⁹. cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dñm: oēs ſerui domini.
Qui ſtatis in domo dñi: in atrijs domus dei noſtri.
In noctib⁹ extollite manus vras in ſctā: ꝯ bñdicite dñm.
Benedicat te dñs ex ſyō: qui fecit celum et terram.
An. Omnia. ¶ Beneficiorum dei agnitio et idolatrie confutatio. Pſalm⁹. cxxxiiij.

Laudate nomen domini: laudate ſerui dominū.
Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus dei noſtri.
Laudate dominum quoniā bonus dominus: pſallite nomini eius quoniam ſuaue.
Qm iacob elegit ſibi d.ſ. iſrael in poſſeſſionem ſibi.
Quia ego cognoui ꝙ magn⁹ eſt dominus: et deus noſter pre omnibus dijs.
Omnia quecūq voluit dñs fecit in celo ꝯ in terra: in mari ꝯ in omnibus abyſſis.
Educēs nubes ab extremo terre: fulgura i pluuiā fecit.
Qui pducit ventos de theſauris ſuis: qui percuſſit primogenita egypti ab homine vſq ad pecus.
Et miſit ſigna et pdigia in medio tui egypte: in pharaonē et in omnes ſeruos eius.
Qui percuſſit gentes multas: et occidit reges fortes.
Seō regē amorreorū ꝯ og regē baſā: ꝯ oia regna chanaā.
Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatem iſrael populo ſuo.
Dñe nomē tuū ineternum: dñe memoriale tuū in generatione et generationem.
Qui iudicabit dñs ppl'z ſuū: ꝯ in ſeruis ſuis depcabitur.
Simulachra gentiū argētū et aurū: opera manuū hoim.
Os habent et non loquētur oculos habēt et nō videbūt.
Aures habēt ꝯ nō audient: neq eñ eſt ſpūs i ore ipſorū.
Similes illis ſiant ꝗ faciūt ea: et oēs qui cōfidūt in eis.
Domus iſrael bñdicite dño domus aarō benedicite dño.
Domus leui bñdicite dño: ꝗ timetis dñm bñdicite dño.
Bñdict⁹ dñs ex ſion: ꝗ habitat in hieruſalem.
Gloria. An. Oia quecūq voluit dñs fecit. An. Quoniam.
¶ Confeſſio mirabilium dei laudis plena. Ps. cxxxv.

Confitemini dño qm̃ bo-
nus: qm̃ in eternum mi
ſericordia eius.
Confitemini: deo deorum.
Confitemini: dño dñorum.
Qui facit: mirabilia magna
ſolus.
Qui fecit celos: in itellectu.
Qui firmauit terram: ſuper
aquas.
Qui fecit: lumiaria magna.
Solem: in poteſtatem diei.
Lunam & ſtellas: in poteſta
tem noctis.
Qui percuſſit egyptum: cum
primogenitis eorum.
Qui eduxit iſrael: de medio
eorum.
In manu potẽti: et brachio
excelſo.
Qui diuiſit mare rubrum:
in diuiſiones.
Et eduxit iſrl̃ p medium ei⁹.
Et excuſſit pharaonẽ & vir-
tutem eius: in mari rubro.
Qui trãſduxit populum ſuum:
per deſertum.
Qui percuſſit: reges magnos
Et occidit: reges fortes.
Seon: regem amorreorum.
Et og: regem baſan.
Et omnia regna: chanaam.
Et dedit terram eorum: he-
reditatem.
Hereditatẽ iſrael: ſeruo ſuo
Quia in humilitate noſtra:
memor fuit noſtri.
Et redemit nos: ab inimi-
cis noſtris.
Qui dat eſcã: omni carni.
Confitemini deo celi.

Confitemini dño dñorum: qm̃
in eternum miſericordia ei⁹.
Gloria. an. Qm̃ in eternũ miſe-
ricordia eius. an. Hympnum.
¶ Figura lapidorum ex ſpiri-
tualibus ad terrena erigi
cupientium. Pſalm⁹. cxxxvi.
Super flumina babylõis
illic ſedim⁹ et fleuim⁹:
dũ recordaremur tui ſion.
In ſalicibus in medio eius:
ſuſpẽdimus organa noſtra.
Quia illic interrogauerunt
nos / qui captiuos duxerunt
nos: verba cantionum.
Et q̃ abduxerũt nos: hymnũ
cãtate nobis de cãticis ſion.
Quomodo cãtabimus can-
ticum dñi: in terra aliena?
Si oblitus fuero tui hierl̃m:
obliuioni detur dextera mea.
Adhereat ligua mea fauci-
bus meis: ſi nõ meminero tui.
Si nõ ppoſuero tui hierl̃m:
in principio leticie mee.
Memor eſto dñe filiorum edõ:
in die hieruſalem.
Qui dicũt exinanite exinani-
te: vſq ad fundamẽtũ in ea.
Filia babylõis miſera: bea-
tus qui retribuet tibi retri-
butionem tuam / quam retri-
buiſti nobis.
Beatus qui tenebit: et alli-
det paruulos ſuos ad petrã.
Gloria. an. Hymnum cãtate no-
bis de cãticis ſiõ. Capi. hic. ℣.
Ps. vts. ad mg. an. Fecit mi-
chi de⁹ me⁹ magna: qz potẽs
eſt & ſctm̃ nomen ei⁹. Ps. Mgt.
Proſtrat. & ſuſ. vts. in fer. ij.

¶ Feria.vj.ad veſ.An. In cõſpectu. ¶ Collaudatio de miſericordia ⁊ veritate dei vbiq; percepta. Ps.cxxxvij.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̃ audiſti verba oris mei.
In cõſpectu angelo℞ pſallã tibi: adorabo ad tẽplum ſctm̃ tuū/ et cõfitebor nomini tuo.
Sup miſericordia tua ⁊ veritate tua: qm̃ magnificaſti ſup om̃e nomẽ ſanctū tuum.
In quacūq; die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
Confiteantur tibi dñe omnes reges terre: quia audierūt omnia verba oris tui.
Et cantent in vijs dñi: qm̃ magna eſt gloria domini.
Quoniam excelſus dñs et humilia reſpicit: ⁊ alta a longe cognoſcit.
Si ambulauero ĩ medio tribulatiõis viuificabis me/ et ſup irã inimico℞ meo℞ extendiſti manū tuã: ⁊ ſaluum me fecit dextera tua.
Dñs retribuet pro me dñe miſericordia tua in ſcl'z: opa manuū tuarū ne deſpicias.
Gl'ia. An. In conſpectu angelorū pſallaz tibi de' meus. An. Dñe. ¶ Contẽplatio ſciẽtie p̄ſẽtie ⁊ imẽſitatis dei ⁊ ī multiplicatione fidelium ac reſurrectione. Ps.cxxxviij.

Domine pbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam et reſurrectionem meam.
Intellexiſti cogitatiões meas de lõge: ſemitã meã ⁊ funiculum meum inueſtigaſti.
Et oẽs vias meas p̄uidiſti: qr nõ eſt ſermo i lingua mea.
Ecce domine tu cognouiſti omnia nouiſſima ⁊ antiqua: tu formaſti me ⁊ poſuiſti ſuper me manum tuam.
Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me confortata eſt: et non potero ad eam.
Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam?
Si aſcẽdero i celū tu illic es: ſi deſcẽdero ad infernū ades.
Si ſumpſero pennas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris.
Etenī illuc manꝰ tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua.
Et dixi forſitan tenebre conculcabūt me: ⁊ nox illuminatio mea in delicijs meis.
Quia tenebre non obſcurabūtur abs te/ ⁊ nox ſicut dies illuminabitur: ſicut tenebre eius ita ⁊ lumen eius.
Qr tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua et anima mea cognoſcet nimis.
Non eſt occultatū os meum abs te quod feciſti in occulto: ⁊ ſubſtantia mea in inferioribus terre.
Imperfectū meu3 viderunt

oculi tui ⁊ in libro tuo oēs ſcribentur: dies formabuntur et nemo in eis.

Michi autē nimis honorificati ſunt amici tui de⁹: nimis cōfortat⁹ eſt ꝑncipat⁹ eoꝝ.

Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā inmultiplicabūtur: exurrexi ⁊ adhuc ſum tecum.

Si occideris de⁹ pctōres: viri ſanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates ſuas.

Nonne qui te oderunt domine oderam: ⁊ ſuper inimicos tuos tabeſcebam?

Perfecto odio oderā illos: inimici facti ſunt michi.

Proba me deus et ſcito cor meū: interroga me ⁊ cognoſce ſemitas meas.

Et vide ſi via iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me in via eterna. Gloria. Dñe probaſti me et cognouiſti me. An. A viro.

¶ Oratio pro liberatione ab iniquis et auerſione ab hereſibus. Pſalm⁹. cxxxix.

Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.

Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die conſtituebant prelia.

Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpentes: venenū aſpidum ſub labijs eorum.

Cuſtodi me domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerūt ſupplātare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laqueum michi.

Et funes extenderūt in laqueum: iuxta iter ſcandalū poſuerunt michi.

Dixi dño de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocē deꝑcationis mee.

Domine dñe virtus ſalutis mee: obūbraſti ſuper caput meum in die belli.

Nō tradas me dñe a deſiderio meo pctōri: cogitauerunt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.

Caput circuitus eoꝝ: labor labiorū ipſorū operiet eos.

Cadent ſuper eos carbones in ignem deijcies eos: in miſerijs non ſubſiſtent.

Vir linguoſus nō dirigetur in terra: virum iniuſtum mala capient in interitu.

Cognoui qꝛ faciet dñs iudiciū inopis: ⁊ vindictā pauperū.

Verūtamē iuſti confitebuntur nomini tuo: ⁊ habitabūt recti cū vultu tuo. Gloria. Ant. A viro iniquo libera me dñe.

An. Dñe clama. ¶ Oro vtilis peccātis ab iniquis liberari et a peccato lingue preſeruari. Pſalmus. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee dū clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea ſicut incēſum in cōſpectu tuo: eleuatio manuū mearū ſacrificium veſpertinum.

Pone dñe cuſtodiā ori meo:

poſtium circūſtātie labijs meis.
Nō declines cor meū in ver
ba malitie: ad excuſādas ex-
cuſationes in peccatis.
Cum hominibus operanti-
bus iniquitatem: et nō cōica
bo cum electis eorum.
Corripiet me iuſt⁹ in mīa et
increpabit me: oleū aūt pctō-
ris nō impinguet caput meū.
Qm̄ adhuc et oratio mea in
bn̄placitis eor: abſorti ſunt
iuncti petre iudices eorum.
Audiēt ṽba mea qm̄ potue
runt: ſicut craſſitudo terre
erupta eſt ſuper terram.
Diſſipata ſunt oſſa nr̄a ſe-
cus infernū: qr ad te domine
dn̄e oculi mei: in te ſperaui
nō auferas animā meam.
Cuſtodi me a laqueo quem
ſtatuerūt michi: et a ſcanda-
lis operantium iniquitatē.
Cadēt in retiaculo ei⁹ pctō-
res: ſingulariter ſum ego do
nec trāſeā. Glia. ā. Dn̄e cla-
maui ad te exaudi me. a. Por
tio. ¶ Querimonia chr̄i ad
patrē in paſſione et deſcenſu
ad inferos. Pſalmus.cxli.

Voce mea ad dn̄m cla-
maui: voce mea ad do-
minum deprecatus ſum.
Effundo in cōſpectu ei⁹ ora
tionē meā: et tribulationem
meā ante ipſum pnuncio.
In deficiendo ex me ſpiritū
meum: et tu cognouiſti ſemi-
tas meas.
In via hac qua ambulabā:
abſcōderūt laqueū michi.
Conſiderabam ad dexterā
et videbam: et non erat q̄ co-
gnoſceret me.
Periit fuga a me: et non eſt
qui requirat animā meam.
Clamaui ad te dn̄e dixi tu
es ſpes mea: portio mea in
terra viuentium.
Intēde ad deprecationē meā:
qr humiliatus ſum nimis.
Libera me a pſequentibus
me: qr cōfortati ſūt ſup me.
Educ de cuſtodia aīam meā
ad cōfitēdū noī tuo: me expe
ctāt iuſti donec retribuas mi
chi. Glia. ā. Portio mea do-
mine ſit in terra viuentium.
Cap. ıhr'. et. ṽ. vtē. ad magt.
ān. Depoſuit potētes de ſede
ſctōs pſequētes et exaltauit
humiles chr̄m cōfitētes. ps
Magt. Proſtratio. et ſuffra-
ṽrā. i fer. ij. poſt mat. ¶ Sab
bato ad vſ. dn̄r añe et pt. ſe-
quē. qn̄ ſit de fer. excepto in
tpe paſchali: vbi loco cuiuſ-
libet añe dr ter. Alla. ān. Be
nedictus. ¶ Graciarū actio
pro victoria intentatione et
pugna. Pſalm⁹.cxliij.

Benedictus dn̄s de⁹ me⁹
qui docet manus meas
ad prelium: et digitos meos
ad bellum.
Miſericordia mea et refugiū
meum: ſuſceptor meus et li-
berator meus.
Protector meus et in ipſo
ſperaui: qui ſubdis populū
meum ſub me.
Dn̄e quid eſt homo quia in-

notuiſti ei: aut filiꝰ hominis quia reputas eum.

Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eiꝰ ſicut vmbra pretereunt.

Domine inclina celos tuos ⁊ deſcende: tange montes ⁊ fumigabunt.

Fulgura choruſcationē et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ cõturbabis eos.

Emitte manũ tuã de alto eripe me et libera me de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutuz eſt vanitatem: ⁊ dextera eorũ dextera iniquitatis.

Deus canticum nouũ cantabo tibi: in pſalterio decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalutē regibꝰ q̃ redemiſti dauid ſeruũ tuũ: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorũ alienorũ quorum os locutũ eſt vanitatem: et dextera eorũ dextera iniquitatis.

Quorũ filii: ſicut nouelle plãtationes in iuuentute ſua.

Filie eorum cõpoſite: circumornate vt ſimilitudo tẽpli.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fetoſe abundantes in egreſſibꝰ ſuis: boues eorum craſſe.

Non eſt ruina macerie neq; tranſitus neq; clamor: in plateis eorum.

Beatũ dixerunt populũ cui hec ſunt: beatus populus cuius dominus deus eius.

Gloria. An. Bñdictꝰ dñs deus meꝰ. An. Ineternuz. ¶ Laus ſumpta ex attributis ac dignitatisꝰ diuine. Ps. cxliiii.

Exaltabo te deꝰ meꝰ rex ⁊ bñdicã nomĩ tuo in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

Per ſingulos dies bñdicam tibi: ⁊ laudabo nomẽ tuũ in ſeculũ/ et in ſeculum ſeculi.

Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis eius non eſt finis.

Generatio et gñatio laudabit opera tua: et potentiam tuã pronunciabunt.

Magnificentiam glorie ſanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribiliũ tuorum dicent: et magnitudinē tuam narrabunt.

Memoriã abundantie ſuauitatis tue eructabunt: ⁊ iuſticia tua exultabunt.

Miſerator ⁊ miſericors dñs patiẽs ⁊ multũ miſericors.

Suauis dñs vniuerſis: ⁊ miſerationes eiꝰ ſup oia opa eiꝰ.

Confiteant tibi dñe oia opa tua: ⁊ ſcĩ tui benedicãt tibi.

Gloriã regni tui dicẽt: et potentiam tuam loquentur.

Vt notã faciant filijs hoim potentiam tuam: ⁊ gloriam magnificentie regni tui.

Regnũ tuũ regnũ oim ſeculorũ: ⁊ dñatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis domin⁹ in omnib⁹ verbis ſuis: ⁊ ſanctus in omnibus operibus ſuis.
Alleuat dñs oēs q̄ corruūt: ⁊ erigit omnes eliſos.
Oculi omniū in te ſperāt domine: et tu das eſcam illorū in tempore oportuno.
Aperis tu manū tuā: ⁊ imples omē aīal benedictione.
Iuſt⁹ dñs in oib⁹ vijs ſuis: ⁊ ſctūs in oibus opib⁹ ſuis.
Prope eſt dñs oib⁹ inuocātibus eum: omnib⁹ inuocantibus eum in veritate.
Voluntatē timētiū ſe faciet et deprecationē eorū exaudiet: et ſaluos faciet eos.
Cuſtodit dñs oēs diligētes ſe: et oēs pctōres diſperdet.
Laudationē dñi loquet̄ os meū ⁊ bñdicat oīs caro noī ſctō ei⁹: in ſclʒ ⁊ in ſclm ſcli.
Gl'ia. Ineternū et in ſclm ſeculi. aã. Laudabo. ¶ Laus dei in qua deꝫ ſpe in deo nō hoie ponēda. Ps. cxlv.

Lauda aīa mea dñū laudabo dñū in vita mea: pſallā deo meo q̄diu fuero.
Nolite cōfidere in principibus: nec in filijs hoim i quibus non eſt ſalus.
Exibit ſpirit⁹ eius ⁊ reuertetur i terrā ſuā: illa die peribūt oēs cogitatiōes eorū.
Beat⁹ cuius deus iacob adiutor eius ſpes eius in dño deo ipſius qui fecit celum ⁊ terram: mare et omnia que in eis ſunt.
Qui cuſtodit ꝟitatē in ſclm facit iudiciū iniuriā patiētibus: dat eſcam eſurientib⁹.
Dominus ſoluit ꝯpeditos: dominus illuminat cecos.
Domin⁹ erigit eliſos: dñs diligit iuſtos.
Dñs cuſtodit aduenas pupillum ⁊ viduaꝫ ſuſcipiet: ⁊ vias peccatorum diſperdet.
Regnabit dñs i ſcla de⁹ tu⁹ ſion: in gn̄atiōe et gn̄ationē.
Gl'ia. aã. Laudabo deū meū i vita mea. aã. Deo nr̄o. Laus bonitatis magnitudinis ac prudentie dei. Ps. cxlvi.

Laudate dñū qm̄ bonus eſt pſalm⁹: deo nr̄o ſit iocunda decoraq̄ laudatio.
Edificās hieruſalē dñs: diſpſiōes iſraelis ꝯgregabit.
Qui ſanat ꝯtritos corde: et alligat contritiones eorū.
Qui numerat multitudinē ſtellarꝫ: ⁊ oib⁹ eis noīa vocat
Magnus dñs noſter et magna virtus eius: ⁊ ſapiētie eius non eſt numerus.
Suſcipiens manſuetos dominus: humilians autē peccatores vſq̄ ad terram.
Precinite dño in cōfeſſiōe: pſallite deo nr̄o in cithara.
Qui operit celū nubibus: ⁊ parat terre pluuiam.
Qui producit in mōtib⁹ fenū: ⁊ herbā ſeruituti hoim.
Qui dat iumētis eſcam ipſorum: ⁊ pullis coruorū inuocantibus eum.
Nō in fortitudie equi volū

tatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitū eſt dño ſuper timentes eū: ⁊ in eis qui ſperāt ſup mia eius. Gl'ia. An.

Deo noſtro iocunda ſit laudatio. An. Lauda. ¶ Inuitat eccl'ia ad laudē dei p gratia ⁊ ſacramētis fidelibus datis. Pſal. cxlvij.

Lauda hier'lm dñm: lauda deum tuum ſion.

Quoniā confortauit ſeras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui poſuit fines tuos pacē ⁊ adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquiū ſuum terre: velociter currit ſermo eius.

Qui dat niuē ſicut lanam: nebulā ſicut cinerē ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuaȝ ſicut buccellas: ante faciem frigoris eius qs ſuſtinebit?

Emittet verbū ſuū ⁊ liquefaciet ea: flabit ſpiritus ei⁹ et fluent aque.

Qui annūciat verbū ſuum iacob: iuſticias ⁊ iudicia ſua iſrael.

Non fecit taliter omni nationi: et iudicia ſua non manifeſtauit eis.

Gl'ia. An. Lauda hieruſalē dominū. Cap̄z. hym̄ ⁊ v⁹ ſequētes dicūt ad vēs diebus ſabbatis qn̄ fit de tempore a Deus oīm. vſq ad aduentum. Et a Domine ne in ira. vſq ad. xl. excepto q in. lxx. ſunt capitula propria. Cap̄m. ij. Cor. j.

Benedict⁹ deus ⁊ pr̄ dñi nr̄i ieſu chr̄i pr̄ miaruȝ ⁊ de⁹ toti⁹ cōſolationis: qui cōſolat nos in omni tribulatione noſtra. Deo gra. Hy⁹.

O Lux btā trinitas ⁊ principalis vnitas: iam ſol recedit igneus / infunde lumen cordibus.

Te mane laudū carmine te deprecamur veſpi: te nr̄a ſimplex gl'ia / p cūcta laudet ſecl'a.

Deo patri ſit gloria ⁊c. V.

Veſptina oratio aſcēdat ad te dñe. R. Et deſcendat ſuper nos mia tua. Ad mag. an. qualis euenerit. Comēroȝ btē marie. ¶ Exaltatio dei fere ſig't. i de ppter exaltationē hūilitatis depreſſionē ſuperboꝝ: ⁊ impletionē ꝑmiſſoꝝ de chr̄o. Luce primo.

Magnificat: aīa mea dñm.

Et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatē ancille ſue. ecce eñ ex hoc btāȝ me dicēt / oēs generationes.

Quia fecit michi magna q potens eſt: ⁊ ſanctū nomen ei⁹.

Et mia ei⁹ a progenie in pgenies: timentibus eum.

Fecit potentiaȝ in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos / mente cordis ſui.

Depoſuit potentes, de ſede: ⁊ exaltauit humiles.

Eſurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes.

Suſcepit iſrael puerū ſuū:

recoꝛdat⁹ miſericoꝛdie ſue.
Sicut locut⁹ eſt ad pres no
ſtros: abꝛahã et ſemini eius
in ſecula. Gloria [illegible]
[illegible]. Et non [illegible]
Dieb⁹ ſabbati [illegible]
[illegible] ¶ Ad cõpletoꝛiũ [illegible]
[illegible]

Conuerte nos de⁹ ſalu
tarĩ nr̃. Et auerte iraʒ
tuã a nobis. Deus in adiuto.
Dñe ad. Gloria patri. Sicut
Alla. [illegible]
[illegible] Alla. [illegible]
[illegible]
[illegible] Miſerere. ¶ [illegible]
[illegible]
[illegible] Pſ. iiij.

Cum inuoca
rem exaudi
uit me deus
iuſtitie mee:
in tribula
tiõe dilata
ſti michi.
Miſerere
mei: et exaudi oꝛationẽ meã.
Filij hoim vſqʒquo graui
coꝛde: vt quid diligitis vani
tatẽ et queritis mendacium?
Et ſcitote qm̃ mirificauit do
min⁹ ſctm̃ ſuũ: dñs exaudiet
me cum clamauero ad eum.
Iraſcimini et nolite peccare
q̃ dicitis in coꝛdib⁹ vr̃is et i
cubilib⁹ vr̃is cõpungimini.
Sacrificate ſacrificiũ iuſti
cie et ſperate in dño: multi di
cũt q̃s oſtẽdit nobis bona?
Signatuʒ eſt ſuper nos lu
men vultus tui dñe: dediſti
letitiam in coꝛde meo.
A fructu frumẽti vini et o
lei ſui: multiplicati ſunt.
In pace in idipſuʒ: doꝛmiã
et requieſcam.
Qm̃ tu dñe ſingulariter in
ſpe: conſtituiſti me.
Gloria patri. ¶ [illegible]
[illegible]
[illegible] Pſalm⁹. xxx.

In te dñe ſperaui nõ cõ
fundar in eternũ: in iu
ſticia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuã:
accelera vt eruas me.
Eſto michi in deum pꝛotecto
rem et in domum refugij: vt
ſaluum me facias.
Qm̃ foꝛtitudo mea et refugiũ
meũ es tu: et ppt̃ nomẽ tuũ
deduces me et enutries me.
Educes me de laqueo queʒ
abſconderunt michi: qm̃ tu
es pꝛotectoꝛ meus.
In manus tuas dñe cõmẽ
do ſpiritum meum: redemiſti
me domine deus veritatis.
Gloꝛia patri. ¶ [illegible]
[illegible]
[illegible] Pſalm⁹. xc.

Qui habitat in adiuto
rio altiſſimi: in ꝓtectio
ne dei celi commoꝛabitur.
Dicet dño ſuſceptoꝛ me⁹ es
tu: et refugium meum deus
meus ſperabo in eum.
Qm̃ ipſe liberauit me de la
queo venãtiũ: et a ũbo aſpo.
Scapulis ſuis obũbꝛabit ti
bi: et ſub pẽnis ei⁹ ſperabis.
Scuto circundabit te veri

tas eius: nõ timebis abs ti-
moꝛe nocturno.
A ſagitta volãte in die a ne
gocio perambulante in tene
bꝛis: ab incurſu et demonio
meridiano.
Cadent ab latere tuo mille
& decez milia a dextris tuis:
ad te aũt nõ appꝛopinq̃bit.
Verũtamen oculis tuis cõ
ſiderabis: & retributionem
peccatoꝛum videbis.
Quoniã tu es dñe ſpes mea: al-
tiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ
Nõ accedet ad te malum: et
flagellum nõ appꝛopinquã-
bit tabernaculo tuo.
Quoniã angelis ſuis deus
mandauit de te: vt cuſtodiãt
te in omnibus vijs tuis.
In manibus poꝛtabunt te:
ne foꝛte offendas ad lapidẽ
pedem tuum.
Super aſpidẽ & baſiliſcum
ambulabis: et conculcabis
leonem et draconem.
Quoniã in me ſperauit libera-
bo eum: pꝛotegã eum quõ co
gnouit nomen meum.
Clamauit ad me & ego exau
diã eũ cũ ipſo ſũ i tribulatio-
ne: eripiã eũ & glꝛificabo eũ.
Longitudine dierum reple
bo eum: et oſtendam illi ſa-
lutare meum.
Gloꝛia patri &c. Exultatio
ad dei laudem et benedictio-
nem. Ps. cxxxiij.
Ecce nũc bñdicite dñm:
omnes ſerui domini.
Qui ſtatis in domo dñi: in
atrijs domus dei noſtri.
In noctib⁹ extollite manus
vꝛas in ſctã: & bñdicite dñz.
Benedicat te dñs ex ſion: q̃
fecit celum et terram.
Gloꝛia patri. Et in fine iſtoꝛũ
quattuoꝛ pſalmoꝛ dr̃ p añ.
Alla. ſemel tantũ modo. a ſ.a
lxx. vſq ad fer. v. in cena dñi.
An. Miſerere michi domine
et exaudi oꝛationẽ meã. Cap.
Tu in nobis es dñe et
nomẽ ſanctũ tuũ inuo-
catum eſt ſuper nos: ne dere
linquas nos dñe de⁹ noſter.
R. Deo grãs. Hymnus. Hic. xliij.
Te lucis ante terminũ
rerũ creatoꝛ poſcim⁹/
vt ſolita clemẽtia ſis pꝛeſul
ad cuſtodiam.
Procul recedãt ſomnia & no
ctiũ fãtaſmata: hoſtẽq̃ nr̃m
cõpꝛime ne polluant coꝛpa.
Preſta pater omĩps p ieſuz
chꝛm dñm q̃ tecũ imppetuũ
regnat cũ ſctõ ſpiritu. Amẽ.
V. Cuſtodi nos dñe. Ut pu-
pillã oculi ſub vmbꝛa alarũ
tuarũ ꝓtege nos. An. Salua
nos. Canticum ſymeonis.
Canticum de luce mundi
cuꝛo i terris viſo. Luce. ij.
Nunc dimittis ſeruum
tuum domine: ſecunduz
verbum tuum in pace.
Quia viderunt oculi mei
ſalutare tuum.
Quod paraſti: ante faciem
omnium populoꝛum.
Lumẽ ad reuelationẽ gen-
tiũ: & glꝛiam plebis tue iſrl.

Oratio. Salua nos dñe vigilãtes cuſtodi nos doꝛmiẽtes vt vigilem⁹ cũ chꝛiſto ⁊ requieſcamus in pace. Kyrie eleyſon. iii. Chꝛiſte eleyſon. iii. Kyrie eleyſon. iii. Pr noſter. Et ne nos. ꝟ. In pace in idipſum. Doꝛmiã ⁊ requieſcã. Credo. Carnis reſurrectionẽ. Vitã eternã amẽ. Bñdicam⁹ patrẽ et filiũ cũ ſancto ſpũ. Laudem⁹ et ſuperexaltemus eũ in ſcl'a. Bñdictus es dñe in firmamẽto celi. Laudabilis et glorioſus ⁊ ſuperexaltat⁹ i ſcl'a. Bñdicat nos ſcã trinitas. Et cuſtodiat nos ſemp. Poſt partum virgo inuiolata permãſiſti. Dei genitrix intercede ꝑ nobis. In aduentu dicitur verſus. Egredietur virga de radice ieſſe.
Et flos de radice ei⁹ aſcẽdet.
Fuit homo miſſus a deo.
Cui nomẽ erat iohannes.
Tu es petrus. Et ſuper ⁊c.
Dilexit ãdꝛeã dñs. In omnẽ
In oẽꝫ terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ.
Et in fines oꝛbis terre. ⁊c.
Oꝛa ꝑ nobis btẽ ꝓthomartyr ſtephane. Vt digni effic.
O beate pater bꝛñe. Oꝛa ꝑ nobis deum.
Oꝛa ꝑ nobis beate auſtregiſille. Vt digni efficiamur.
O btẽ guillerme magna eſt fides tua. Intercede pꝛo nobis ad dñm deũ noſtrum.
Dimiſſa ſunt ei pctã multa.
Quoniam dilexit multum.
Oꝛa pꝛo nobis btã catarina.
Vt digni efficiamur ⁊c.
Exultẽt iuſti in cõſpectu dei.
Et delectentur in leticia.
In con gregatione ſi pbr ſit dicat. Cõfiteoꝛ. ⁊ abſolutiõe
Dignare domine nocte iſta.
Sine peccato nos cuſtodire
Miſerere noſtri domine. Domine miſerere noſtri.
Fiat mia tua dñe ſuper nos.
Queadmodũ ſperauim⁹ in te.
Dñe de⁹ virtutũ cõuerte nos.
Oſtẽde faciẽ tuã ⁊ ſalui erim⁹
Domine exaudi. Et clamoꝛ.
Si fiat de feria dicatur. ps. Miſerere. cum ꝟ. Et veniat. Dñs vobiſcũ. Et cũ. Oꝛem⁹.

Illumina queſum⁹ dñe tenebꝛas nr̃as ⁊ toti⁹ huius noctꝫ inſidias tu a nobꝫ repelle ꝓpicius: ⁊ pacẽ tuã nr̃is ꝯcede tẽpoꝛib⁹. Per dñꝫ noſtrum. Qui tecũ. Per oia ſcl'a ſcloꝝ. Amen. Dñs vobi.

¶ Nota ſi ſacerdos ſit ſolus dicat b'ſiꝗ; Dñe exaudi. loco de Dñs vobiſcũ. Et cũ. Bñdicamus dño. Deo gratias.

Sequantur añe ſiue ſalutationes de beata maria ꝗ̃ dicitur quotidie poſt completoꝛium. Et pꝛimo die dñica martꝫ ⁊ veneri. Antiphona.

Ave regina celoꝝ: aue domina angeloꝛum: ſalue radix ſancta ex qua mũdo lux eſt oꝛta: gaude glorioſa ſuper omnes ſpecioſa: vale valde decoꝛa et pꝛo nobis ſemper chꝛiſtum exoꝛa.

¶ Die lune ⁊ iouis.

SAlue regina mīe vita dulcedo et ſpes noſtra ſalue. Ad te clamamꝰ exules filij eue. Ad te ſuſpiramꝰ gementes et flentes in hac lachrymarum valle. Eya ergo aduocata nr̃a illos tuos miſericordes oculos ad nos conuerte. Et ieſum bñdictū fructū ventris tui / nobis poſt hoc exilium oſtende. O clemens. O pia O dulcis maria.

¶ Die mercurij et ſabbati.

ALma redēptoris mater / que peruia celi porta manēs ⁊ ſtella maris ſuccurre cadēti: ſurgere qui curat pplo: tu q̄ genuiſti / natura mirante tuū ſanctū genitorē. Virgo prius ac poſteriꝰ gabrielis ab ore ſumēs illō aue peccatorū miſerere. ℣. Poſt partū. Oro. Cōcede nos. Et finit ſic. Per chriſtū dominum noſtrum. Amen. In aduentu. ℣. Egredietur virga. Oro. Deus qui de beate marie. A natiuitate domini vſq ad purificationem. ℣. Poſt partum. Oratio. Deus qui ſalutis eterne beate.

¶ In tempore paſchali.

REgina celi letare alleluya. Quia quē meruiſti portare alleluya. Reſurrexit ſicut dixit all'a. Ora p nobis deū alleluya. ℟. Poſt partum virgo. ⁊c. Oratio.

INterueniat pro nobis queſumus dn̄e ieſu chriſte nūc ⁊ in hora mortis apud tuam clementiā beatiſſima virgo maria mater tua: cuiꝰ ſacratiſſimam aiam in hora paſſiōis tue doloris gladius ptrāſiuit: ⁊ in reſurrectione tua nouꝰ amor accēdit. Qui viuis ⁊ regnas deus. Amē.

¶ Sequitur aña cū tota letania q̄ dr̄ poſt ſeptē pſalmos penitēciales ī q̄dragesima.

Añ. Ne reminiſcaris dn̄e delicta nr̄a vel parētū noſtrorum neq̄ vindictā ſumas de pctis nr̄is / parce dn̄e parce pplo tuo quē redemiſti p̄cioſo ſanguine tuo ne ineternū iraſcaris nobis. Letania.

Kyrie eleyſon. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſon.

Chriſte audi nos.

Chriſte exaudi nos.

Pater de celis deus. Miſerere nobis.

Fili redemptor mūdi deus. Miſerere nobis.

Spiritus ſancte deus. Miſerere nobis.

Sancta trinitas vnus deus Miſerere nobis.

Sācta maria. Ora p nobis

Sancta dei genitrix. or.

Sancta virgo virginū. or.

Sancte michael. or.

Sancte gabriel. or.

Sancte raphael. or.

Omnes ſancti angeli et archāgeli dei. Orate p nobis.

Oēs ſancti beatorū ſpirituū ordines. Orate pro nobis.

Sctē ioānes baptiſta. or.

Omnes ſancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre Ora pro nobis.
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iacobe or
Sācte ioānes euāgeliſta or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte mathee or
Sancte ſymon or
Sancte iuda or
Sancte marce or
Sancte luca or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Omnes ſancti apoſtoli et euangeliſte dei Orate pro nobis
Oēs ſcti innocentes. or t
Oēs ſcti diſcipuli dñi or t
Sancte ſtephane. ij. or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte georgi or
Sancte line or
Sancte clemens or
Sancte ſixte or
Sancte feliciſſime or
Sancte agapite or
Sancte tyburti or
Sancte valeriane or
Sancte ſimphoriane or
Sancte fabiane or
Sancte ſebaſtiane or
Sancte corneli or
Sancte panthaleon or
Sancte cypriane or
Sancte criſpine or
Sancte criſpiniane or
Sancte coſma or
Sancte damiane or
Sancte thimothee or
Sancte chriſtofore or
Sancte lauriane or
Sancte ioannes or
Sancte paule or
Sancte vite or
Sancte modeſte or
Sancte apolinaris or
Sancte griſogone or
Sancte vitalis or
Sancte quintine or
Sancte geruaſi or
Sancte prothaſi or
Sancte thoma or
Sancte leodegari or
Sancte victor or
Sancte blaſi or
Sancte fauſtine or
Sancte ionita or
Sancte geneſi or
Sācte dionyſi cū ſo. t. or
Sācte maurici cū ſo. t. or
Sācte hyppolite cū ſo. t. or
Sācte euſtachi cū ſo. t. or
Sācte iuliane cū ſo. t. or
Sācte satyre cū ſo. t. or
Sācte cirice cū ſo. t. or
Oēs ſcti martyres or t
Sancte briſine or
Sancte ſulpici
Sancte ambroſi
Sancte archadi
Sancte radulphe
Sancte martine
Sancte vbalde
Sancte brici
Sancte auſtregiſille
Sancte guillerme
Sancte ſulpici ſeuere

Sancte ſilueſter or
Sancte leo or
Sancte hylari or
Sancte marcialis or
Sancte nicolae or
Sancte auguſtine. or
Sancte gregori or
Sancte hieronyme or
Sancte iſidore or
Sancte euurci or
Sancte aniane or
Sancte mamerte or
Sancte marcelle or
Sancte eligi or
Sancte germane or
Sancte franciſce or
Sancte remigi or
Sancte fulgenti or
Sancte lupe or
Sancte medarde or
Sancte iuſte or
Sancte vedaſte or
Sancte anthoni or
Sancte iuliane or
Sancte benedicte or
Sancte egidi or
Sancte maure or
Sancte maximine or
Sancte gildaſi or
Sancte ſiluane or
Sancte theobalde or
Sancte maiole or
Sancte menulphe or
Sancte menelee or
Sancte launomare or
Sancte leonarde or
Sancte aigulphe or
Sancte claudi or
Sancte iuo or
Sancte aleri or
Sancte bonite or
Sancte durlearde or
Sancte guineforti or
Sancte itheri or
Sancte pardulphe or
Sancte charterij or
Omnes ſcti confeſſores. orate
Omnes ſancti monachi et heremite. Orate pro nobis.
Scta maria magdalena or
Scta maria egyptiaca or
Sancta anna or
Sancta martha or
Sancte agnes or
Sancta iulita or
Sancta cecilia or
Sancta lucia or
Sancta chriſtina or
Sancta agatha or
Sancta anaſtaſia or
Sancta perpetua or
Sancta felicitas or
Sancta margareta or
Sancta catarina or
Sancta barbara or
Sancta appolinia or
Sancta genoueffa or
Sancta radegundis or
Sancta brigida or
Sancta tecla or
Sancta eugenia or
Sancta eufemia or
Sancta ſcolaſtica or
Sancta iuſtina or
Sancta eulalia or
Sancta valeria or
Sancta ſeuera or
Sancta ſolongia or
Sancta fides or
Sancta ſpes or
Sancta charitas or
Sancta ſapientia or

Oēs ſancte virgines orate
Omnes ſcti ⁊ ſcte dei orate
Propicius eſto. Parce no-
bis domine.
Ab omni malo. Libera n. d.
Ab inſidijs dyaboli. Li. n. d.
Ab imminētib⁹ pctōruʒ no-
ſtrorū periculis. Lib. nos d.
A carnalib⁹ deſiderijs. Lib.
Ab omni immūdicia mētis
⁊ corporis. Libera nos dñe.
A fulgure ⁊ tēpeſtate. Li.
A morte ſubitanea et eter-
na. Libera nos domine.
A dānatione ppetua. Lib.
Per myſteriū ſancte incar-
nationis tue. Lib. nos dñe.
Per aduentum tuum. Lib.
Per natiuitatem tuā. L.
Per circūciſionē tuā. L.
Per apparitionē tuā. L.
Per baptiſmum tuū. L.
Per ieiuniū tuum. Lib.
Per paſſionem et crucem
tuam. Libera nos dñe.
Per piiſſimā mortē tuā. L.
Per glorioſam reſurrectio-
nem tuam. Libera nos dñe.
Per admirabilem aſcēſionē
tuam. Libera nos dñe.
Per aduētuʒ ſpiritus ſancti
paracleti. Libera nos dñe.
In hora mortis. Succurre
nobis domine.
In die iudicij. Libera nos.
Peccatores. Te rogamus
audi nos.
Ut pacem nobis dones.
Te rogamus audi nos.
Ut veniā pctōruʒ nſtrorū no-
bis dones. Te rogam⁹ audi.

Ut eccliam ſanctā regere ⁊
defenſare digneris. Te rog.
Ut domū apoſtolicā ⁊ oēs
eccliaſticos ordines in ſācta
religione conſeruare digne-
ris. Te rogamus audi nos.
Ut pōtificē noſtrū regere ⁊
cōſeruare digneris. Te rog.
Ut epiſcopos ⁊ abbates no-
ſtros / et oēs cōgregatiōes
illis commiſſas in ſancta re-
ligione cōſeruare digneris.
Te rogamus audi nos.
Ut regibus ⁊ principib⁹ no-
ſtris pacem ⁊ verā cōcordiā
donare digneris. Te rog.
Ut cūctum populū chriſtia-
nū precioſo ſanguine tuo re-
demptū regere ⁊ conſeruare
digneris. Te rogam⁹ audi.
Ut locū iſtū et oēs habitan-
tes in eo viſitare ⁊ conſolari
digneris. Te rogamus au.
Ut fructus terre dare ⁊ con-
ſeruare digneris. Te roga.
Ut mentes noſtras ad cele-
ſtia deſideria erigas. Te ro.
Ut miſerias pauperū et ca-
ptiuoruʒ intueri et reuelare
digneris. Te rogam⁹ audi.
Ut errantes ad viaʒ verita-
tis reducere digneris. Te
rogamus audi nos.
Ut aīas noſtras et parentū
noſtrorū ab eterna dānatio-
ne eripias. Te rogamus.
Ut omnibus benefactorib⁹
noſtris viuis ⁊ defūctis ſem-
piterna bona retribuas. Te
rogamus audi nos.
Ut cunctis fidelibus defun-

ctis requiez eternam dnes.
Te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris;
Te rogamus audi nos.
Fili dei. iij. Te rogamus.
audi nos.
Agnus dei qui tollis peccata
mūdi. Parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata
mūdi. Exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata
mundi. Dona nobis pacem.
Kyrie eleysō. Christe eleysō.
Kyrie eleysō. Pater noster.
Non dr hic. Et ne nos. Pro mo-
dū ℞. nec voce alta. Sed dici
tur totus pſalmus ſequens.
Domine quid multiplicati
ſunt. Gloria patri.
Et veniat ſup nos mia tua
domine. Et ſalutare tuū ſecū
dum eloquium tuum.
Eſto nobis dñe turris forti
tudinis. A facie inimici.
Memor eſto congregationis
tue. Quā poſſediſti ab initio.
Domine ſaluum fac regem
Et exaudi nos in die qua in-
uocauerimus te.
Saluos fac ſeruos tuos et
ancillas tuas. Deus meus
ſperantes in te.
Fiat pax in virtute tua. Et
abundantia in turrib⁹ tuis.
Oremus pro fidelib⁹ defun-
ctis. Requiē eternā dona eis
dñe: ⁊ lux ppetua luceat eis
Requieſcāt in pace. Amen.
Domine exaudi orationem
meā. Et clamor me⁹ ad te ve
niat. Dñs vobiſcū. Et cū ſpi
ritu tuo. Oremus. Oratio.
Deus cui ppriū eſt miſe
reri ſemper et parcere
ſuſcipe deprecationē noſtrā
vt quos delictorum cathena
conſtringit miſeratio tue pie
tatis abſoluat. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus
dirige actus nr̄os in be
neplacito tuo: vt in noie di-
lecti filij tui mereamur bo-
nis operib⁹ abundare. Oro.
Ure igne ſancti ſpūs re
nes noſtros et cor nr̄m
dñe: vt tibi caſto corpore ſer
uiamus: et mūdo corde pla-
ceamus. Oratio.
Queſumus omnipotens deus:
vt famulus tu⁹ rex no-
ſter. N. qui tua miſeratione
ſuſcepit regni gubernacula
virtutū etiam omniū ꝑcipiat
incremēta: quib⁹ decēter or-
nat⁹ vitiorꝫ mōſtra deuitare:
hoſtes ſuperare: et ad te qui
via veritas ⁊ vita es glorio
ſus valeat puenire. Oratio.
Omnipotens ſempiterne de⁹: q̄
facis mirabilia magna
ſolus: pretēde ſup famulos
tuos ⁊ ſup cūctas cōgrega-
tiōes illis cōmiſſas ſpm̄ gra
tie ſalutaris: ⁊ vt in verita-
te tibi complaceant: perpe-
tuum eis rorem tue benedi-
ctionis infunde. Oratio.
Pretende dñe famulis ⁊
famulab⁹ tuis dexterā
celeſtis auxilij: vt te toto cor
de perquirāt: et q̄ digne po
ſtulant aſſe quantur. Oro.

Omnipotēs ſēpiterne de⁹ edificator et cuſtos hierlm ciuitatis ſuperne: cuſtodi locuʒ iſtum cū habitatoribus ſuis: vt ſit in eo domicilium incolumitatis et pacis. Orō.

Deus a quo ſctā deſideria recta cōſilia ⁊ iuſta ſunt opa: da ſeruis tuis illā quā mundus dare nō poteſt pacē: vt ⁊ corda noſtra mādatis tuis dedita: ⁊ hoſtiū ſublata formidine: tēpora ſint tua ptectiōe trāquilla. Orō.

Abſolue q̄s dn̄e animas famulorū famularūq; tuarū ab omni vinculo delictorū: vt i reſurrectiōis gl'ia inter ſctōs ⁊ electos tuos reſuſcitati reſpirent. Oratio.

Actiōes noſtras q̄s dn̄e et orōnes aſpirando puenī et adiuuādo pſequere: vt cuncta nr̄a opatio et orō a te ſemp incipiat: ⁊ p te cepta finiatur. Per chr̄ʒ dn̄m.

¶ Sequūtur ſuffragia ſanctorū q̄ debent dici a. Deus oim. vſq; ad aduētū domini primo. De ſancto ſtephano. añ. Stephanus vidit celos aptos vidit ⁊ introiuit beatus homo cui celi patebunt. ps. Benedictus. Oratio.

Occurrat nobis queſumus dn̄e beati ſtephani protomartyris tui itercesſio veneranda: ⁊ eius patientie documēta preſtent beneficia ſempiterna. Per chriſtum.

¶ De ſancto vrſino. añ. Sācte pōtifex vrſine tua deo placita prece nos ſemp hic et vbiq; ptege. ℣. Ora p nobis. Orō.

Deus q̄ populo tuo eterne ſalutis beatum vrſinum miniſtrū cōceſſiſti: preſta q̄s: vt quē doctorem vite habuimus in terris interceſſorē ſemp habere mereamur in celis. Per chr̄ʒ. ¶ De ſcō guillermo. añ. Regnat deus deorum quē fortē et decoruʒ et ſequitur et fruitur luce rna ʒfeſſorū. ℣. O btē guillerme magna eſt merces tua. ℟. Intercede pro nobis ad dn̄m deum noſtrum. Oratio.

Da q̄s omnīs deus: vt btī guillermi cōfeſſoris tui atq; pōtificis venerāda memoria: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. Per chriſtum.

¶ De reliquiis eccleſie. añ. Corpora ſctōrum in pace ſepulta ſunt ⁊ viuēt noīa eorū in eternum. ℣. Mirabilis deus. ℟. In ſctīs ſuis. Orō.

Propitiare queſum⁹ domine nob' famulis tuis per ſanctorum ⁊ ſanctarum quorū corpora vel reliquie in preſenti eccleſia requieſcūt merita glorioſa: vt eorū pia interceſſione: ab omnib⁹ ſemper protegamur aduerſis. Per chriſtum dominum noſtrum. Amen.

¶ Poſt bš. De ſancto ſtephano. ā. O beate ſtephane prothomartyr chriſti intercede pro nobis ad dn̄m deum noſ-

ſtrum vt dimittat nobis delicta noſtra. Ps. Miſereatur. Oro.

Da nobis q̄s dñe imitari quod colimus vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: qꝫ eius memoriã agimus: q̄ nouit etiã ꝓ perſecutoribꝰ exorare dñm noſtrũ ieſuz chr̄z filiũ tuũ. Amē. ℭ De ſcō ciſ-no an. O btē pater birſine pium dñm ieſum pro iniquitatibꝰ nr̄is deprecare. Ps. ⁊ ciſ. orā.

ℭ De ſcō guillermo. an. Celi et terre cõditorē laudent eiꝰ opera ſedis huius qui paſtorem prouexit ad ſydera. Ps. O beate guillerme. Oratio.

Exaudi dñe preces nr̄as quas i ſcī guillermi cõfeſſoris tui atqꝫ põtificis cõmemoratione deferimꝰ: ⁊ qꝫ tibi digne meruit famulari eius intercedentibus meritis ab omnibus nos abſolue peccatis. Per chriſtum.

ℭ Sequuntur aīe que dicuntur quotidie poſt vltimã oronem in matutinis. a dñica ne in ira. vſqꝫ ad dñicã i paſſione. Et ab hyſtoria de apocalipſi incepta vſqꝫ ad penthecoſtē. Et a Deꝰ oīū. vſqꝫ ad aduētū dñi. Preterq̄ in feſtis cantoris ⁊ ſuccentoris in quibus non dr̄. Et ſilr̄ memorie de cōib̄ꝰ ſcīs dr̄r ſic ꝑ ordinē.

ℭ Poſt matut. die dñica laudes et ſolis dicit antiphona.

Gaudent in celis aīe ſanctorum qui chriſti veſtigia ſunt ſecuti: ⁊ qꝛ pro eius amore ſanguinē ſuũ fuderũt cũ chrĩſto exultãt ſine fine.

ℭ Die martis et die veneris.

Beati eſtis ſcī dei omnes qui meruiſtis fieri conſortes celeſtium virtutum ⁊ pfrui claritatis glĩa: ideoqꝫ ꝓcamur vt memores noſtri intercedere dignemini ꝓ nobis ad dñm deum noſtrum.

ℭ Die mercurij ⁊ ſabbati.

In ciuitate dñi clara ſonãt iugiter organa ſcōꝝ: vbi cynamomũ et balſamuz odor ſuauiſſimꝰ q̄ ad laudez dei pertinet: vbi angeli ⁊ archãgeli hymnũ deo decãtant ante thronũ dei. V. Exultent iuſti in conſpectu dei. R. Et delectentur in leticia. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus q̄ nos oim ſcōrũ merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̄s vt deſideratam nobis tue ꝓpiciationis abũdantiã / multiplicatiſ interceſſoribꝰ largiaris. Per chrĩm.

Finis pſalterij.

ℭ Ordo in dicēdis horꝫ diligēter obſeruandꝰ ſcdꝫ vſum eccl'ie patriarchal' Uicurieñ. ꝑ quo in primis hoc tenēduz eſt q̄ poſt pſalmos primi nocturni dicēdus eſt verſiculꝰ ſcdm exigentiã diei. Deinde. Pater noſter. Et ne. Et cōtinuo veniitur ad bñdictiones ordine tali. Primo dicat vnꝰ de choro aut aliquis in ſacietate exiſtēs vl' ſolꝰ ſi ſolus dicat horas hanc oratiunculã.

Exaudi dñe ieſu chr̄e p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ qui es bñdict' ⁊ glorioſus in ſcl'a ſeculoꝝ. Cui reſpondendū eſt. Et tūc lecturus petat bñdictionē ſic. Jube dñe bñdicere. De ſcīs bñdictiões dicēde dieb' dñicis lune et iouis. Bñdictionē ppetuā tribuat nobiſ pater etern'. Cui rñdet Amē. Tā in iſta bñdictiōe q̄ in aliis ſequēt' Unigenit' dei filiꝰ nos bñdicere ⁊ adiuuare dignet̄. Spūſſcti gr̄a illuminet ſenſ' corda ⁊ corpa nr̄a. Si fuerit euangeliū dicetur Euāgelica lectō: ſit nobis ſalus ⁊ protectio. Amen.

¶ Feriis martis ⁊ veneris.

De ſede ſue maieſtatis bñdicat nos dextera dei patris.

Ab inſidijs inimici liberet nos chriſtus filius dei viui.

Ignem ſui amoris accendat deus in cordibus noſtris.

Si fuerit euāgeliū dicetur.

Per euangelica dicta deleātur noſtra delicta.

¶ Feriis mercurij ⁊ ſabbati

Ille nos benedicat qui ſine fine viuit et regnat.

Ad gaudia paradiſi pducat nos mīa dñi nr̄i ieſu chriſti.

Ad ſocietatē ciuium ſupernorū pducat nos rex angeloꝝ.

Si fuerit euangeliū dicetur

Verba ſcī euāgelij doceat nos chriſtus filius dei viui.

¶ Si ṡo fuerit feſtū aut officiū nouē lectionū dicuntur ſupradicte benedictiones p ordinem ⁊ ſi euenerit euāgeliū dicetur bñdictio euāgelica: ſcd̄ʒ exigentiā diei. Et ſi eadēʒ die duo vel tria euāgelia ꝯcurrant dicētur ſupradicte bñdictiones euāgelice p ordinē. Preterea aduertēdū eſt: q̄ q̄r nō eadem celebritas obſeruatur oībus feſtis qm̄ aliqua ſunt feſta cātoꝝ aliq̄ ſuccētoris q̄ ſolēnia dicunt̄: ⁊ aliqua duplicia ⁊ quedam ſunt nouē lectionū ⁊ quedaʒ triū ideo non oībꝰ eſt idem ordo. Quare eſt notandū q̄ quotiēs in primis veſperis alicui' feſti ſunt proprie aīe ſuper pſalmos dicūtur pſalmi de feria qualis acciderit. Unde notādū eſt q̄ in feſtis cātoris ī p̄mis veſperis poſt capitulū dicit̄ Reſpōſoriū q̄ totū reitera̅t poſt Gl'ia patri. Antiphona vero ſ̄ꝑ magnificat dicit̄ ter ſcilicet poſt p̄mū verſum poſt vltimuʒ et poſt Gl'ia ⁊ ſimiliter ſit in ſecundis veſperis diei. In matutinis ṡo inuitatoriū ſemp totū reitera̅t niſi poſt Gl'ia. vbi non reitera̅t niſi in medio: ⁊ poſt mediā reiterationē ī totum reitera̅t Rñſoria aūt oīm lectionum ſemp ſunt duplicia cū Gl'ia pa. ita q̄ ſemp reitera̅t poſt Gl'ia Antiphona ṡo de Bñdict' etiā ter dicit̄ ſicut ad magnificat i p̄mis veſpis In feſtis vero ſuccētoris in p̄mis veſpis poſt capituluʒ dicit̄ Rñſoriū q̄d nō totū rei-

tera[r] poſt Gloria ſed ſolũ in me-
dio fit repetitio q̃ ſic fieri de-
bet in ſecũdis veſpis diei.
Antiphõa ſuꝑ magnificat
bis dicit[r] ſcilꝫ poſt p̃mũ ver-
ſum et poſt Gloria. Inuitato-
riũ fit in matutinis ꝑ vt di-
ctũ eſt in feſtis cãtoris. Re-
ſponſoria autẽ tertie ſexte
⁊ none lectionũ reiterantur
tantũmodo poſt Gloria ſicut
in feſtis cantoris ⁊ nõ alia.
Antiphona aũt ſuꝑ Benedictus
bis dicit[r] ſcilicet poſt primũ
verſum et poſt Gloria patri. In
feſtis autẽ duplicibus poſt
primũ capitulum de primis
veſpis dicitur Reſponſoriũ
quod nõ reiterat[r] poſt Gloria.
niſi pro media parte ⁊ anti-
phona ſuꝑ Magnificat q̃ tãtũ ſemel
dicitur ⁊ ſic fit in ſecũdis ve-
ſperis diei. Inuitatoriũ ſuꝑ
matutinarũ nõ ſemper totũ
reiterat[r]: ſed alternat[im] vici-
bus q2 poſt verſum ſcilicet
Venite exultemus totũ reite-
ratur et poſt ſecũdũ ſcꝫ Gloria
de magni... pro media parte
dicitur ⁊ ſic fit in alijs verſi-
bus. De reſponſorijs autem
lectionum ſolũ vltimũ totuꝫ
duplicari debet poſt Gloria
alia vero ſcꝫ tertiũ ⁊ ſextuꝫ
reiterantur pro media par-
te. In feſtis noue lectionum
poſt primũ capitulum nec in
primis nec ſcdis veſpis dici
debet reſponſoriũ ad magnificat
autẽ et inuitatorium dicen-
dũ eſt vt in feſtis duplicib[us].
Nulla autem reſponſoria le-
ctionũ ſecundũ ſe tota reite-
rantur: ſed in tertio ſexto et
nono poſt Gloria patri Reiterã-
tur pro media parte tãtum.
Deinceps ſciendũ eſt q̃d in
omnibus ſupradictis feſtis
quocunq; in tẽpore fuerim[us]
poſt vltimã lectionẽ dicitur
Te deum laudamus. De feſtis
triũ lectionũ talis dat[r] regu-
la q̃ ſi aliqd̃ euenerit die lu-
ne vel poſt feſtũ nouẽ lectio-
num de eo nõ fit niſi memo-
ria ad veſpas. Et dicunt[r] ex-
tra tẽpus paſchale nouem
pſalmi ſub vna aña. Inuita-
toriũ aũt fit in matutinis vt
dictũ eſt in feſtis nouẽ lectio-
nũ In tertio reſponſorio tñ
dicitur Gloria patri. cũ reitera-
tione ipſius tertij reſpõſorij
pro media parte reſponſorij
ſolum. ⁊ nõ dicitur Te deum.
nec Alleluya gloria. In reſpon-
ſorijs horarũ niſi fuerimus
infra octauas alicui[us] feſti: ⁊
tẽpore paſchali vbi quo ad
Reſpõſoria dicitur bis. an.

¶ FINIS.

¶ Sequuntur regule hyſtoriarum.

Regulas iſtas ſequentes ſecundum vſum eccleſie [illegible] / oportet diligenter obſeruari. Que cum ꝑ hyſtoriis incipiendis. Poſteriores vero ꝑ dominico aduentu celebrando nobis inſeruiunt.

Animaduertendum itaqȝ in ꝑmis. Quod preter aduentum domini quattuor ſunt initiales hyſtorie / atqȝ capitales in officiario ſiue breuiario noſtro: que a ſuis primis reſponſoriis poſſunt ſic appellari a natali domini inchoando. ¶ Prima eſt hyſtoria de Domine ne in ira. vbi poſt epiphaniam domini leguntur epiſtole pauli. Secunda vocatur In principio. quando leguntur libri moyſi &c. In ipſa ſeptuageſima. Et pro hac eſt regula ſufficiens in compoto tabulis et kalendario. Tertia vero in ordine hyſtoriarum dicitur [illegible] In qua poſt quaſimodo Apocalipſis et epiſtole canonice et actus apoſtolorum leguntur. Quarta denicqȝ eſt hyſtoria de Deus omnium Pro qua poſt octauas corporis chriſti leguntur libri regum / et alie quinqȝ ſequentes hyſtorie maiores. Et dicuntur hyſtorie quia ex ſacra hyſtoria id eſt biblia / ſiue ſacra ſcriptura ſumuntur. Qualia etiam precipue ſunt euangelia ſancta que per totum circuitu celebrantur.

Eſt autem regula generalis pro omnibus hyſtoriis quod intra quaſcunqȝ octauas nullas incipimus hyſtorias niſi neceſſitate coacti ſimus propter varium ſitum feſtorum mobilium quod ſatis notatur in breuiario et regulis ſequentibus.

Eſt etiam alia regula quod ſuffragia ſanctorum nunquam dicuntur niſi prius aliqua hyſtoria fuerit incepta. Nullo etiam tempore predicta ſuffragia ſanctorum dicuntur. In veſperis die ſabbati / neqȝ per totam diem dominicam quando fit de tempore. Veruntamen poſt hyſtoriam de Deus omnium. Si in aliquibus diebus dominicis extra octauas non fiat de hyſtoria / ſed de aliquo feſto nouem lectionum. Tunc predicta ſuffragia dicuntur in veſperis ſabbati / niſi in eo eſſet feſtum duplex vel dies octauarum / vltima dicuntur etiam per totam illam diem dominicam / in qua celebratur tale feſtum nouem lectionum ſcilicet in matutinis et veſperis niſi die ſequenti eſſet feſtum duplex / quia tunc non debent fieri in veſperis ipſius dominice ratione feſti duplicis.

Eſt enim regula generalis quod ipſa ſuffragia nunquam

¶

q̄ fiunt in feſtis duplicibus/ nec his maioribus. Sed tātū infeſtis nouem vel trium lectio. Et extra octauas. Niſi ſeptuageſima veniat añ octauas: vt frequenter accidit/ aut alia cauſa impediat de qua re ſatis habetur in breuiario ſuo loco.

¶ Fiunt etiā ſuffragia quoties fit de feria p ebdomadā/ excepto a dñica in paſſione vſq ad feriam ſecūdam poſt octauas paſche et paucis alijs locis i breuiario ſignatꝫ.

¶ Regula hyſtorie de Domine ne.

Quod autē ad primā hyſtoriā attinet eſt hec regula certa et neceſſaria. Qđ dicta ſcꝫ hyſtoria de Dñe ne in ira debet ſemp fieri añ feſtum ſancti Juliani. Qꝫ vltima ſedes inceptionis eiuſdē hyſtorie eſt in craſtino ſancti pauli. Quod die incipiūt ſuffragia/ qꝛ in eo eſt feſtū ſancti policarpi triū lec. primū poſt ⁊ extra octa. Niſi eadem die fieret predicta hyſtoria. Quia tunc ſuffragia primū fierent tertia feria ſequente propter feſtū ſancti Juliani/ quod eſt duplex.

¶ Sequuntur regule hyſtorie de Dñe ne i ira. p quolibet āno.

In anno quo lr̃a dñicalis erit A incipienda eſt hyſtoria de Dñe ne i ira. xviij kal. februa. fietq mēo. boniti epi ⁊ cōfeſſo. et hoc ſiue ſeptuageſima ante feſtum ſctī Juliani ſiue poſt euenerit.

In anno quo lr̃a dñicalꝫ erit b incipiēda erit hyſtoria de Dñe ne i ira. x. kal. febrūa. ſi ſeptuageſima poſt feſtum ſancti iuliani euenerit. Qđ ſi ſeptuageſima ante prediciū feſtū euenerit incipiēda erit predicta hyſtoria. xvij kal. febrūa. ⁊ octa. ſancti guillermi fiēt ſabbato p̄cedenti.

In anno quo lr̃a dñicalis erit C incipiēda erit hyſtoria de Dñe ne in ira. ptuageſima poſt feſtū ſancti Juliani euene. ix. kal. febru. ⁊ octa. ſ. ſulpicij fient ſabbato preceden. Qđ ſi ſeptuageſima ante predictum feſtum euene. facienda erit predicta hyſtoria. xvi. kal. febr. ⁊ fiet mēo. genulphi epi et marty. Feſtū autē ſcti ſulpicij traſferetur in craſtinū et feſtum ſancti Anthonij in feriam tertiam ſequentem.

In anno quo lr̃a dñicalis erit D incipiēda eſt hyſtoria de Dñe ne in ira iij. id⁹ ianuarij/ ſi ſeptuageſima ante feſtum cōuerſionis. ſ. pauli euenerit. Sed ſi ſeptuageſima in die conuerſio. ſ. pauli vel poſt eueniat incipiēda erit p̄dicta hyſtoria. xv. kal. febru. fietq memoria priſce virgi. Feſtum añt ſancti anthonij transferetur in craſtinum.

IN anno quo litera dñicalis erit E incipienda erit hyſtoꝛia de Dñica de ītra. vij. Kalendas febꝛua. fietqꝫ memoꝛia policarpi marty. ſi poſt feſtū ſcti iuliani ſeptuageſima euenerit. At ſi predicto die. vij. Kalend. febꝛu ſeptuageſima euenerit incipiēda erit ꝑdicta hyſtoꝛia. xiiij. Kalendas febꝛu. Fietqꝫ memoꝛia launomari abbatis / quod ſi eo die. xiiij. Kalēdas febꝛua. ſeptuageſ. eueniat incipienda erit pꝛedicta hyſtoꝛia / ſecundo ſeu pꝛidie idus ianuarij.

IN anno quo litera dñicalis erit F incipienda erit hyſtoꝛia de Dñica de ītra. xiij. Kalend. febꝛua. feſtū autꝫ ſancti fabiani et ſebaſtiani tranſferetur in craſtinū ſancti vincentij / ſi ſeptuageſima in die ſancti Juliani vel poſt euenerit. Quod ſi ſeptuageſima ante feſtū ſancti Juliani eueniat tunc incipienda erit pꝛedicta hyſtoꝛia / idus id eſt. xiij. die ianuarij. octa. vero epiphanie fient ſabbato pꝛecedenti.

IN anno quo litera dñicalis erit G incipiēda erit hyſtoꝛia de Dñica de intra xix. Kalend. febꝛu. ſiue ſeptuageſima ante feſtum ſancti iuliani ſiue poſt euenerit / fietqꝫ mēo. felicis in pincis cōfeſ.

EXpoſitiōes autē dñicarū ſupꝛadictarum / debent ſic oꝛdinari pꝛima et ſecunda fient ante epiphaniaꝫ vt dictū eſt. Tertia ſcilicet. Nuptie, in craſtino epiphanie. Quarta vero dicetur in dñica in qua fit de dicta hyſtoꝛia. Quinta vero dicetur per ebdomadam. Tunc vero in craſtino ſeptuageſime fiēt ſuffragia de natiui. et de ſanctis: vt ſignatur in bꝛeuiario / ꝗuis ſimus intra octa. ſancti guillermi vel ſulpitij. Quod ſi tempus fuerit longum pꝛedicta hyſtoꝛia fit vt plurimū intra octa. ſcti guillermi vel ſancti ſulpitij. Quū vero eſt litera dñicalis et tēpus ſatis longū tūc hyſtoꝛia pꝛedicta fit in craſtino ſancti pauli et tunc ſuffragia fiunt die qua dictum eſt ſupꝛa. Et ſuper his omnibus conſule ſuis locis ſpeciales bꝛeuiarij regulas.

EST inſup notandum qꝫ tēpus a natiuitate dñi vſqꝫ ad ſeptuageſimā eſt bꝛeue / tūc tēpus hyſtoꝛiarū poſt Deus oīm eſt longū. Ita ꝙ poſſunt aliquādo eſſe viginti ſex dies dñicales a dñica intra octauas coꝛpoꝛis chꝛiſti vſqꝫ ad aduentum. Et tunc ſextū euangelium ex illis ſex qui dicuntur poſt natiuitatē dñi et ante ſeptuageſimam ſcilicet Confitebor. debet obmitti ante ipſam ſeptuageſimā. Et fieri poſtea dominica ſcilicet pꝛoxima ante aduentū.

Alia autem quinqꝫ euãgelia debent tunc fieri ſicut in bre uiario docebitur primum ſci licet [illegible] in die ſan cti thome vel ſilueſtri. Secũm ſcilicet [illegible] in octauis ſanctorũ Ioã nis vel Innocentium. Ter tiũ ſcilicet [illegible] itra octa. epi phanie. Cetera vero ſuo or dine vel aliquãdo per ebdo madam/ vt omnia finiantur in ipſa ſeptuageſima.

¶ Preterea ſi paſcha fuerit altũ ſi tẽpus fuerit/ tũc tem pus a nati domini vſqꝫ ad ſe ptuageſimam erit longum. Sed tempus poſt hyſtoriam de [illegible] erit breue. Pro pterea non erit/ tunc neceſſe transferre euangelium. Co- [illegible] In dñicam proximã aduentui. Immo debet fieri ante ſeptuageſimam ſuo or dine. Sic quod ſit vltima q̃ dicatur in dñica proxima ante ſeptuageſimã/ vel forte per ebdomadã ſeptuageſime p ximam. Alia vero euangelia ſtant vt docet regula breuia rii. Scilicet prima. In octa uis ſanctorũ ioannis vel in nocentiũ. Alia vero adaptẽ tur dñicis ſuis ſcõm ordinẽ. Nec oportet ꝙ ſemper dican tur tot euangelia de tempo re quot poſſunt eſſe dies do minicales a natiuitate dñi vſqꝫ ad ſeptuageſimã. Quia aliquando ſunt octo dñice et tamen non ſunt niſi ſex euã gelia. Sed euãgelia ſctõrum circuncíſionis et epiphanie ſatis ſupplent vices talium euangeliorum deficientium. Itaqꝫ qñ tempus eſt longum ordinentur ipſa ſex euange lia retrograde. Incipiendo ſcꝫ a dñica ante ſeptuageſi mam verſus epiphaniã eũdo. Et vnicuiqꝫ dñice accomode tur ſuũ euãgelium. Ita tñ ꝙ primũ ſcilicet [illegible] ſtat tunc in octa. ſanctorum ioannis vel innocentium vt dictum eſt. ¶ Sed ne erres in hoc quod dicitur ioannis vel innocentũ. Aduerte ꝙ intel ligitur ſic. Quia ſi alterutrũ dictorum feſtorum dñica die euenerit/ tunc debes facere euangelium in die alterius feſti quod eadẽ die dñica eue nit. Si vero neutrum eorũ feſtorũ dñica euenerit. Fac euangeliũ in priori feſto ſcꝫ in octa. ſancti ioannis. Eodẽ modo intellige in feſtis ſan ctorũ thome et ſilueſtri quãdo tempus eſt breue. ¶ Poſtre mo quãdo paſcha eſt altũ acci dit frequẽter vt non ſint vi ginti quinqꝫ dies dñicales a dominica intra oct. corporis chriſti incluſiue vſqꝫ ad aduẽ tum excluſiue. Immo contin git aliqñ qđ eſt minimum vt non ſint niſi viginti due dies dñicales. In quo caſu euan gelia que ſuper abundabũt dicẽtur/ tũc per ebdomadas

proxime aduentui vt predicta viginti quinque euangelia finiantur ante aduentum. Ita tamen quod ſi cōtingat duo euangelia in eadem ebdomada dici ſit vna dies ſine euāgelio medians inter ipſa.

¶ Regula hyſtorie apocalip.

Ceterū p apocalipſū eſt regula. Qr ſemp debet huiuſmodi hyſtoria fieri fer. ſcda immediate poſt cl[a]uſ[o] moto. Niſi tali die feſtū duplex aut eo mai⁹ aduenerit/ quā tūc hyſtoria fiet feria tertia immediate ſequeñ. Si vero feſtū nouem lectio. in ſuo ordine vel tranſlatū eadem feria ſecūda acciderit: tranſferetur in diem proximiorē quo fieri poterit ordine tamē feſtorū obſeruato. Si autem in dicta feria ſecunda feſtum triū lectionū contigerit fiet de eo mēoria tm̄. Cetera vero de hyſtoria cum ſuffragiis paſchalibus in breuiario ſignatis. Et debent fieri oēs predicte hyſtorie ſcilicet apocalipſis. Epiſtole canonice et actus apoſtolorū cū ſuis feriis in ipſo tēpore paſchali ſi poſſibile eſt: etiā itra octa. ſcti guillermi vel auſtregiſili i locis vacuis: ſi alibi cōmode propter feſta fieri nō poſſit.

¶ Sed aduerte circa ordinē feſtorū huiuſmodi q̄ frequēter in tempore paſchali/ aut alio quocūque tranſferūtur. Quia feſtū apoſtolorū debet precedere feſtū martyrū et feſtū martyrū confeſſorū. et feſtū cōfeſſorū debet precedere feſtū virginū/ ceteris ſemp paribus hoc eſt feſtis equalib⁹ vt puta cū vtrūque eſt duplex aut ſimiliter nouē lectio. Et qū plures oct. cōcurrunt fit in locis vacuis ſemp de digniori feſto octa. habente: et memoria de alio.

¶ Inſup ſi feſtū nouē lectionū vel aliud quodcūque trāſferatur debet fieri proximiori die quo fieri poterit etiā intra oct. niſi aliqua ſpeciali regula breuiarii hoc prohibeatur vt intra oct. paſche/ pentecoſtes/ et corporis chriſti.

¶ Denique ſi feſtū nouē lectionū/ aut eo maius a cena dñi vſque ad oct. paſche euenerit. Trāſfertur vſque in feriā tertiam niſi fuerit feſtū ſolēne/ vel ſequētes ferias dictarū oct. Similiter faciendum eſt a vigilia pētecoſtes vſque ad trinitatem ſicut habetur in breuiario. De feſtis aūt triū lectio. nulla interim fit memoria. Et hoc maxime in die ſolennitatis paſche et pentecoſtes vel ſollemnibus. Per ebdomadā vero et extra chorum fieri poteſt mēoria de dictis feſtis triū lectio. ad deuotionē. Tranſferūtur etiā feſta occurrētia i vigilia aſcēſiōis et pētecōſtes de hoc habes regulas proprias/ quas i horario canonico ſiue breuiario

requiras. Nota etiã ꝙ in tē-
pore paſchali ſcilꝫ a paſcha
vſqꝫ ad trinitatem excluſiue
Omnia reſponſoria et om̃es
antiphone horarum finiun-
tur per Alleluya.

¶ Sciendum eſt etiã quod ſi
feſtum nouem lectio. ab octa-
uis paſche vſqꝫ ad aſcēſionē
dñi in ſabbato euen. veſpere
mutabuntur ad capitulū de
tēpore/ & fiet memoria de fe-
ſto ſed ſi tale feſtū ſit duplex
aut eo maius tūc veſpe erūt
de feſto cū memoria de tem-
pore vt ſignatur i breuiario.
Et ſi in craſtino octauarum
aſcēſionis feſtū duplex eue.
tunc ad vſ capitulatur de di
cto feſto et poſt veſ memoria
de aſcen. Si vero feſtum no-
uem lectionum euenerit fiet
tantū memo. de dicto feſto et
veſpere erūt totaliter de di-
ctis oct. Et ſi in die aſcen. fe-
ſtum ſancti guillermi euene-
rit trāſfertur in craſtinū/ fe-
ſtū vero ſancti deſiderati trāſ
fertur vſqꝫ poſt trinitatem/
tūc vero oct. ſancti guillermi
fient pridie oct. aſcē. Et ſi di-
ctū feſtū ſancti guillermi
die oct. aſcenſio. dñi euenerit
ipſe octa. fient in vigilia ſcti
guillermi / et dictum feſtum
ſancti guillermi fiet ipſa die/
feſtum vero ſancti Joannis
transfertur poſt trinitatem/
et tunc dictum feſtum ſancti
guillermi carebit octa.

¶ Item ſi in dominicis dieb⁹
poſt oct. paſche feſtum nouē
lectio. aut duplex euen. trāſ-
fertur. Et ſi feria ſecunda fe-
ſtum nouem lectio. euenerit
ipſa die dn̄ica veſpe mu-
tabuntur ad capitulū de di-
cto feſto / et poſt veſperas
fiet memoria de reſurrectio-
ne et de euangelio: ſtatio au-
tem non remanebit.

¶ Regula hyſtorie Deus om̄.

Tandem pro hyſtoria de
Deus om̄ que multas
partiales cōtinet hyſtorias.
Quarū prima eſt hyſtoria Re
gum. Certa datur regula ꝙ
dicta hyſtoria regū debet in-
choari dñica prima poſt oct.
corporis chriſti. Jta tñ quod
ſemꝑ ſit vna dies dñica in-
ter dictas oct. corporis chri-
ſti/ et feſtū natiuitatis beati
ioannis bapti. Et in craſtino
debent fieri ſuffragia ſancto
rum niſi fuerit ea die feſtum
duplex aut maius. Si vero
nō fuerit vna dies dñica in-
ter dictas oct. corporis chri
et feſtum beati ioannis ba-
ptiſte. Sic ꝙ predicta dies
dñica que eſt immediate poſt
octa. corporis chriſti cadat
in diem/ vel intra oct. ſancti
ioānis bapti. vel poſt dictas
octa. accidat: tunc pro ince-
ptione predicte hyſtorie de
Deus omnium/ obſeruabun
tur regule ſequentes.

¶ Aduertēdum tamē ꝙ ſi pri
ma dñica poſt octa. corporis
chriſti. Jn vigilia beati Joā-

nis baptiſte euenerit/tūc hyſtoria fit in ipſa vigilia/ ⁊ ſeptima lectio erit de expoſitione vigilie et due vltime erūt de expoſitione dominice. Ieiuniuʒ vero fiet vt moris eſt in ſimilibus caſibus ſabbato precedenti vide regulam breuiarij.

PRima igitur regula ſit hec. In anno quo litera dn̄icalis erit A Et ſi predicta dies dominica immediate poſt oct. corporis chriſti euenerit in die / vel intra octa. aut poſt octa. beati Ioannis baptiſte vt dictum eſt. Tunc incipienda eſt dicta hyſtoria Regum / ſeptimo idus iulij. Et octaue viſitationis beate marie debent fieri in ſabbato precedenti.

IN anno vero quo litera dn̄icalis erit b incipienda eſt dicta hyſtoria ſexto id⁹ iulij. Et fiet memoria ſepteʒ fratrum martyrum.

DEinde anno quo litera dominicalis erit c incipienda eſt dicta hyſtoria: quarto nonas iulij. Et feſtū trāſlationis ſancti martini trāſfertur vſqꝫ in feriam quintam ſequentem et hoc propter ſuffragia ſanctorū que debēt incipi in craſtino octaue viſitationis beate marie virginis.

ANno autem quo litera dominicalis erit d incipiēda eſt dicta hyſtoria tertio nonas iulij. Et feſtū ſancti lauriani trāſfertur in feriam quartam ſequentem.

PReterea anno quo litera dn̄icalis erit e incipienda eſt dicta hyſtoria pridie nonas iulij. Et octa. apoſtolorꝫ petri et pauli debent fieri in ſab. preced. feſtū vero ſancti lauriani transfertur in feriam tertiā ſequenteʒ ſcilicet octauo idus iulij.

SEd anno quo litera dominicalis erit f incipiēda eſt dicta hyſtoria nonas iulij. Et feſtum ſancti marcialis huc tranſlatuʒ debet vlterius tranſferri in feriā ſecundam ſequentem quod eſt octauo idus iulij.

ANno deniqꝫ quo g erit litera dn̄icalis incipiēda eſt dicta hyſtoria. viij. id⁹ iulij. Et in craſtino fient oct. viſitatiōis beate marie. Hyſtoria vero de ſapientia tūc fiet idibus iulij / et liberatio hieruſalē tranſfertur in craſtinum. ¶ Extra tn̄ iſtū predictum caſum hyſtoria de ſapientia fit ſemper. viij. idus iulij / quando d eſt litera dominicalis vt ſignatur in regulis ſequentibus ⁊ in kalēdario. Hic tn̄ animaduertendum eſt quod ſi feſtum corporis chriſti / in die ſcti ioānis bapti. euenire cōtingat tunc licet feſtiuitas ioānis bapti. fiat in craſtinum corpis chr̄i tamen oct. beati ioānis ba-

ptiſte non poterunt fieri in craſtino octauaruȝ corporis chriſti propter feſtuȝ viſitationis beate marie/ et tūc in tali caſu anticipabūtur predicte octa. ioannis baptiſte. Et fiunt commodius in craſtino apoſtolorū petri et pauli quia commemoratio ſancti pauli trāſfertur tūc in octauum diē & feſtum ſancti martialis fit die ſequenti. Et hec ꝑ regulis prime hyſtorie de Deus omnium ſcilicet inceptionis hyſtorie regum / dicta ſufficiant: cetera patent in breuiariis.

¶ Sequuntur regule aliaꝝ hyſtoriarū pro quolibet anno.

In anno igitur quo litera dñicalis erit a incipienda eſt hyſtoria de ſapientia Decimo ſeptimo kalē. auguſti hyſtoria de iob ſexto kal. ſeptēbris. Et fiet mēo. ſulpi. & ruffi. Hyſtoria thobie q̄rtodecimo kal. octobris. Et dñica ſequenti fiet de hyſtoria de Judith de heſter: vero in feria ſecūda ſequēti. Hyſtoria machabeorū oct. Idus octobris. Et feſtum ſancte fidis transfertur in craſtinū ſancti dionyſij. Hyſtoria ꝓphetaꝝ xi. kalend. nouembris.

In anno quo litera dñicalis erit b incipienda eſt hyſtoria de ſapientia Decimo ſexto kalen. auguſti/ et fiet memoria alexij cōfeſſo. Hyſtoria de Job/ pridie nonas ſeptēbris. Hyſtoria thobie Decimo quarto kal. octobris/ et dñica ſequēti ſcilicet vij. kalendas octobris fiet hyſtoria de Judith. Et feria quarta ſequen. fiet de hyſtoria de heſter. Hyſtoria machabeorū ſeptimo idus octobris. Et feſtum ſancti dionyſij transfertur in craſtinum. Hyſtoria ꝓphetaꝝ. Decimo kalendas nouembris.

In anno quo litera dñicalis erit c incipienda eſt hyſtoria de ſapientia quartodecimo kalen. auguſti. Hyſtoria de iob nonis ſeptembris. Hyſtoria Thobie Decimotertio kalēdas octobris. Et fiet memoria mariani monachi. Et dñica ſequen. ſcilicet ſexto kalendas octobris fiet hyſtoria de Judith cum reſponſoriis proprijs & memoria ſanctorum cypriani et iuſtine marty. Deinde quarto kalendas octobris fiet de hyſtoria de Heſter cum proprijs reſponſorijs. Hyſtoria machabeorum. ſexto idus octobris. Hyſtoria ꝓphetarum nono kalendas nouembris.

In anno quo litera domicalis erit d incipienda eſt hyſtoria de ſapientia decimoquarto kalendas auguſti. Hyſtoria de Job tertio kalendas ſeptembris/ & fiet mēoria felicis et adaucti. Et feſtum ſcti lazarij trāſfertur

in craſtinū. Hyſtoria thobie. Duodecimo kal. octobris. In vigilia ſancti matthei. Septima vero lectio erit de expoſitione vigilie: ⁊ due vltime lectiones erunt de expoſitione dñice. Deinde feria ſexta ſequen. fiet de hyſtoria de Iudith cū tribꝰ proprijs ꝟſijs. Et .iiij. kalen. et ſexto idus octobris fiet de heſter cū proprijs ꝟſijs. Hyſtoria machabeorū quinto idus octobris. Hyſtoria prophetarum octauo kal. nouembris/ et fiet memoria de ſancto criſpino ⁊ criſpiniano ⁊ de ſancto dulcardo.

IN anno quo litera dñicalis erit c incipienda eſt. Hyſtoria de ſapiētia decimo tertio kal. auguſti et feſtū ſācte margarete trāſfertur in craſtinū et tunc fient tres medie lectiones de ſctā praxede. Hyſtoria de iob. pridie kal. ſeptē. Hyſtoria thobie iiij kl. octob. Et .vj. idus octobris fiet de hyſtoria de Iudith cū .iij. ꝟſijs proprijs De heſter. ſ'o die ſeqn. Hyſtoria machabeorū. iiij. idꝰ octobris. Hyſtoria prophetarum vij. kal. nouēbris et fiet memo. ſcti amandi epī ⁊ cōfeſſoris.

IN anno quo lr̄a dñicalis erit d incipienda eſt hyſtoria de ſapientia xij. kl. aug. ⁊ fiet mēo. praxedis ꝟginis. Hyſtoria de iob. viij. kal. ſeptēbris ⁊ feſtū ſancti ludouici trāſfertur in craſtinū. Hyſtoria thobie decimo kal. octo. ⁊ feſtum ſcti mauricij trāſfertur in craſtinū: feſtū ſ'o ſcti Siluani in feriā .iij. immediate ſequētem/ De hyſtoria vero Iudith fiet ſeptio ⁊ quarto kal. octo. De heſter vero fit quīto ⁊ quarto idus octobris cū ꝟſijs proprijs. Hyſtoria machabeorum. iij. idus octobris ⁊ fiet mēo. geraldi cōfeſſo. Hyſtoria prophetarum vj. kalend. nouē.

IN anno quo lr̄a dñicalis erit e incipiēda eſt hyſtoria de ſapiētia viij. idꝰ iul. Sʒ hoc intellige qñ hyſtoria regū facta fuerit ante feſtū nati. bti ioānis bap. qz ſi fieret poſt tunc hyſtoria de ſapientia fieret idibus iulij e exiſtāte lr̄a dñicali: vt dictum eſt ſupra. Hyſtoria de iob. vij. kal. ſeptē. Hyſtoria thobie decimoſexto kal. oct. ⁊ fiet mēo. eufemie ꝟginis. Deinde fiet de Iudith .xiiij. ⁊ .viij. kal. octo. cum ꝟſijs ſicut ſignantur in breuiario. De heſter vero fiet vij. ⁊ quarto kal. octo. cum ꝟſijs ſicut ſignantur in breuiario. Hyſtoria machabeorum nonis oct. et fiet memoria marci pape marcelli et apulei. Hyſtoria prophetarum duodecimo kal. nouembris. ¶ Sequuntur aliquæ annotationes.

ADuertēdū eſt q͛ ꝗ poſt hyſtoriaz de Deus omnium.

aliqua die dñica noua inci-
piatur hyſtoria ⁊ in ſabbato
feſtē nouem lectio. vel dupl'
celebret' ipſum feſtū debet
finiri ad nonā/poſt veſ.antē
fiet memo. de ipſo feſto vt do
cet regula breuiarii. Sed ſi
in dicta dñica nō incipiatur
aliqua hyſtoria ſex principa
lium hyſtoriarum ſcȝ regū.
Sapientie Job Thobie Ma
chabeorum vel prophetarū
Sed cōtineatur hyſtoria in-
cepta vel fiat de Judith aut
aliquo prophetaruȝ poſt hy
ſtoriam principalē inceptā.
Et ſabbato precedenti feſtū
nouem lectionum euenit.tunc
veſpere ſabbati erunt tota-
liter de dicto feſto ⁊ poſt ve-
ſperas fiet memoria de hy-
ſtoria per ān.cū oratione p̄-
cedentis dñice vt notatur in
breuiario. Alie vero mēo. de
ſancto ſtephano ⁊ alijs ſan-
ctis non fiunt nec in ſabbato
ipſo nec in dominica ſequenti.
Si vero i craſtino predicta.
Dominicarum etiam in qua-
libet ſit hyſtoria feſtum no-
uem lectionū euene. veſpere
dñice mutabuntur ad capi-
tulū de dicto feſto ⁊ poſt ve-
ſperas fiet memo. de euāge.
¶ Preterea ſi in diebus do-
minicis poſt Deus omnium.
extra propriam hyſtoriaȝ fe
ſtum nouem lectionum eue-
nerit debet fieri et tres vlti
me lectiones de expoſitione
euangelij: ⁊ memoria de di-
cto euangelio vt habetur in
breuiario. Et ſi in craſtino
huius feſti aliud feſtum no
uem lectionum euenerit de
quo debeat capitulari ad ve
ſperas: poſt dictas veſperas
fiet primo memoria de feſto
eadem die celebrato: deinde
de euangelio. Si vero in ta-
libus dominicis poſt Deus
omnium in quibus non eſt
propria hyſtoria feſtum du
plex aut eo maius euenerit
ſit totum de tali feſto et ex-
poſitio de euangelio debet
fieri niſi feſtum cātoris ſuc-
ceſſ. vel feſtum in quo habe-
tur proprium euangel'. ipſo
dominicali die euenerit q̄ſi
tūc dicta expoſitio fiet in die
feriato cum ān. de benedict⁹
ipſius diei que erit de euā-
gelio et cum oratione p̄pria
ipſius euāgelij nec dicitur.
ān. de benedictus ipſius fe-
rie. Si autem tale euange-
lium fiat dominica infra ali
quas oct. tunc ſex priores le
ctiones erunt de oct. et tres
vltime de euangelio cetera
de ipſis octauis cum memo.
euangelij ad benedictus et
magnificat.
¶ Item notandum eſt q̄d ſi
tēpus a feſto trinitatis vſq̄
ad aduentum fuerit breue.
Ita q̄ nō ſint viginti quinq̄
dies dominicales p̄ter pri-
mam poſt trinitatem. Tunc
prima expoſitio, euangelij.
Homo quidam erat diues Di-

cetur dominica intra octa. corporis christi vt tradit regula breuiarij et fiet totũ de corpore christi ſicut i die excepto ꝙ nichil duplicat. Et etiam non dicuntur proſule in reſponſorijs et tres vltime lectiões erũt de dicta expoſitione in laudib⁹ vero dicitur quiq; pſal. ſub prima añ. de lau. cetera omnia dicuntur ſicut in die et poſt matu. et veſ. fiet memoria de dicto euangel. Et ita faciendũ eſt ſingulis dñicis dieb⁹ intra aliquas oct. Etſi i dictis dominicis intra oct. feſtum trium lectio. euenerit debet fieri memo. tantum de ipſo feſto vt ſuis locis ſatis habetur in regulis ſpecialib⁹ breuiarij.

¶ Item ſi in dominicis poſt Deus omn in quibus non incipitur hyſtoria feſtũ trium lectionum euenerit debet de ipſo fieri mẽo. tantum vt docet breuiarium vide regulã in hyſtoria regum.

¶ Item ſi in aliquib⁹ feſtis ſint proprie añe huiuſmodi ad Nunc dimittis debẽt dici tunc añe quando veſpere ſiunt totaliter de ipſis feſtis alias autem de feria vel de octa. aut de tempore ſecũdum ꝙ euenerit.

¶ Nota etiam ꝙ in omibus feſtiuitatibus añe de laud. dicunt. ad primam tertiam ſextã et nonam p ordinem: quarta pretermiſſa: et ſimiliter ad veſperas dicitur prima aña de laud. ſup pſal. niſi alia vel alie aſſignẽtur.

¶ Per oct. extra diem dominicam inuitat. hy⁹. ps. ℣. ℟. et oratio vti die dicunt. Hoc modo ꝙ pma die vacua poſt feſtum oct. habens legũtur tres lec. de ipſo feſto cũ primo ℟. et cum tribus primis ℟ijs. Et ſic p ordinem diebus ſequentib⁹ alia. iij. ℟ia cum ℟ſu ſecundo: deinde. iij. vltima cum tertio ℟. Quib⁹ ſinitis reſumũtur intra tria prima ℟ia cũ ſuo ℟. ſi opus ſit. Etiã pma aña de nocturnis dicet ſola ſuper nouem ps feſti/cetere ℟o añe ſeruient per ordinez ad Bñs et ad Mag per octa. omiſſa prima vt dictum eſt.

¶ Et ſciendum eſt ꝙ per oct. in quolibet feſto etiam triũ lec. dr Te deum et Gloria in excelſis et parua ℟ia horaꝝ eũ dicẽtur cum alĩa. Et etiã in tẽpore paſchali vſq; ad feſtum trinitatis. Et proſtrationes remanẽt: et etiã ſuffragia nõ dicunt p oẽs oct. et hoc extra. lxx. et aduentum.

¶ Itẽ nota ꝙ ſi añe proprie ſint in vigilia ad veſ. ſuper ps dicent per oct. ad magt p ordinẽ et añe de nocturnis dicentur ad bñdic⁹ omiſſa prima: dñica aũt intra octa. cuiuſlibet feſti totũ faciẽdũ eſt ſicut in die hoc excepto ꝙ

ſr. Item. non reiterat. Et ſola prima añа. de lau. ſuper pſalmos dicetur. In die autem fit ſicut in die feſti ſuo modo Et ſic per totum annum.

¶ Nota etiam ꝙ ſi feſtū nouem lec. vel trium eueñ. intra oct. ad veſperas dicūtur ãe ⁊ pſalmi de ipſis octauis vſqꝫ ad capitulum excluſiue / deinde poſt veſperas feſti memoria de octauis.

¶ Item nota ꝙ dies oct. aliquãdo preuenitur ⁊ fiūt oct. ante diem octauum propter aliquã cauſam rationabilē ſed ipſe octa. nūꝙ̄ poſtponūtur ſiue trãſferentur niſi feſtū principale transferatur.

¶ Regula pro feſtiuitate ſcti ioãnis bapti. ⁊ corpis chri.

¶ Nota etiaꝫ ꝙ ſi feſtiuitas corporis chriſti in vigi. nati. beati ioãnis bapt. eueñ. tūc expō. euangelij vigil. ioãnis ſcꝫ Erit i dicꝰ herodis fiet in vigilia corporis chriſti et in eadē vigilia corporis chriſti fiet ieiunium feſtiuitatis ſancti ioannis et tunc in die ſolēnitatis corporis chriſti poſt veſperas fiet memo. de ſancto ioanne ſicut de ſancto Stephano in die natiui. domini ad cōple. vero / totū de corpore chri. cetera oia p totū diem ſequentē de ſcō ioanne cū mēō. de corpore chriſti. Ad cōpletoriū vero totū de corpe chriſti ⁊ ad hymnos horarū dicetur ℣. O ſalutaris hoſtia. ⁊ Uni trinoqꝫ domino in cantu de Uerbū ſupernum. Et ad primam dicetur. Quicūqꝫ ⁊ preces. ⁊c. et ad vſ. ſuper quiqꝫ pſalmos ant' phona Miſerator.

¶ Si vero ſolennitas corporis chriſti in die feſto bti ioannis bapt. eueñ. tūc feſtiuitas beati ioãnis fiet in craſtinū: cetera fiēt vt dictū eſt Sed tūc oct. ſcti ioãnis fient in craſtinum apl'orū petri ⁊ pauli ⁊ feſtū cōmemoratio. ſcti pauli trãſfert ſicut feſtū ſcti itherij aut aliud nouem lectionū ſi itra oct. corporis chri eueñ. ⁊ fit poſtea die proximiori quo fieri poterit et aliqñ cū aliquo feſto triū lectionū de quo fient tres medie lect. ¶ Si aūt natiuitas ſcti ioãnis alia die ifra octa. corpis chriſti eue. in vigilia dicte nati. nō cantabit nona ſtatim poſt miſſaꝫ ſed paulo añ veſ. ſicut ſupra i ieiuniis quatuor tp̄m poſt penthecoſtē Ad vſ. aūt ipiꝰ vigilie in eccl'ia bituriceñ. ꝑpter ſolēnitatē cantoris dicetur. ãn. Perpetuis cū ceteris ſuper quiqꝫ pſalmos de feria quaſi eueñ. Sed alibi dicit ſola ãn. Sanctificã ſup predictos pſalmos cp̄m. Auditis inſuite ⁊ cetera de ſancto ioanne cū memo. de corpore chriſti per ãn. que eueñ. cum ℣ſu ⁊ oratione. Ad complet. de corpore chriſti In die vero ipſius

ſolennitatis ſancti ioannis
fient oīa de ſcō ioanne cū
mēo. de corpore chriſti ꝑter
cōple. quod erit vt dictū eſt
totū de corpore chriſti Simi
liter fiet de feſto apłoꝝ pe-
tri ꝫ pauli ſi intra dictas oct.
corporꝫ chriſti euenerit ex-
cepto ꝙ fit vt feſtū duplex:
et in vigilia fiet de corpore
chriſti cū tribus lectionibus
de expoſitiōe ipſius vigilie:
in die vero de apłis vt ſupra
de ſancto ioāne. Sed ſi in die
oct. eueñ. tūc transfertur in
craſtinum ꝫ fiet expoſitio vi
gilie cū ſuo ieiunio ſuo loco
tūc ſcilicet pridie oct. corpis
chriſti. Et in die ipſaruꝫ oct.
fiet totum de corpore chriſti.
Et poſt veſ. mēoria de apłis
cum aīa. Magt et oratione
de die ſequēti de apoſtolis.
Si vero oct. corporis chriſti
in vigilia apoſtoloꝝ petri ꝫ
pauli eueñ. tres vltime le-
ctiones ipſarum oct. erunt de
expoſitione euāgelij vigilie
ipſoꝝ apłoꝝ. Et poſt veſ.
fiet mēo. de apoſtolis vt di-
ctum eſt cū aī. magt ꝫ orōne
Diximus etiā ꝙ ſi cōmemo.
ſancti pauli intra dictas oct.
corporis chri euenerit trāſ-
fertur. Quia de nullis feſtis
facimꝰ in eccleſia bituriceñ.
intra dictas oct. corpis chri-
ſti exceptis predictis feſtiui
tati. ioan. bapti. et apoſtolo-
rum petri ꝫ pauli. Sed ſi ali
bi ſit aliqua ſolennitas vt
puta de patronis eccleſiaꝝ
vel alijs poſſunt fieri ſicut
dictum eſt de ſancto ioanne.
Quia ſic extitit ordinatū ꝫc.
vide regulam in vigilia bea
ti ioannis baptiſte.

IGitur in vigilia natiui-
tatis beati ioānis bap.
totum de feria qualis eueñ.
preter lectiones. Et ſi ſit do-
minica ſeptima lectio erit de
expoſitione vigilie ſcꝫ euan
gelij [illegible] Et octa
na et nona lectiones erūt de
expoſitione euāgelij ipſius
dominice. Ad veſ. aī. [illegible]
[illegible] cū ceteris aīis pſal. de
feria qualis eue. cetera oīa
vt in dicto feſto continetur.
¶ Si autē oct. corporis chri-
ſti in vigilia ſancti ioannis
bapt. eueñ. tunc tres vltime
lect. erūt de expoſitione ieiu
nij. Si vero octaue corporis
chriſti in ipſa die ſancti ioan
nis baptiſte eueñ. tunc ipſe
octa. fient in vigilia ſcti ioā-
nis baptiſte cum expoſitio-
ne ieiunij vt dictum eſt.

¶ Regule [illegible]

CIrca ieiunia. iiij. tēpoꝝ
mēſis ſeptēbris talis
eſt regula qđ anno quo lite-
ra dominicalis erit [illegible] fiunt
ieiunia. iiij. tēpoꝝ. xij. kal.
octobris ſcꝫ in vigilia ſancti
matthei apoſtoli ꝫ ibi fiunt
due expoſitiones ſcꝫ de vigi
lia ſcti matthei et de ieiunio
quarū prima ſcꝫ ꝑma ſc. fiet
de dicta vigilia. Et due vl-

time erunt de expoſitione ieiunij. Etiā feria. vj. et ſabbato fiēt ſimiliter dicta ieiunia videlicet feria. vj. ſex lectiones de ſctō mauritio et tres vltime de ieiunio. Sabbato vero. vj. lc. de ſctō ſiluano et ſimiliter tres lectiones de ieiunio.

In anno quo lr̄a dn̄icalis erit B ieiunia fient. xj. kal. octob. ſcʒ In die ſancti matthei apoſtoli et fient ſex lectiones de dicto feſto et tres vltime erūt de euāgelio ieiunij. Et fer. vj. ſequē. et ſabbato fient ſimiliter dicta ieiunia ſcʒ feria. vj. fient ſex lectiōes de ſācto ſiluano et tres vltime de expoſitiōe ieiunij. Sabbato vero fiet de feria et lectiones erūt de expoſitiōe ieiunij cum reſponſorijs hyſtorie thobie.

In anno quo litera dominicalis erit C fiunt ieiunia. xviij. kal. octo. ſcilicet in die octaue natiuitatis beate marie virginis et fiūt ſex lectiones de dictis octa. et tres vltime erūt de expoſitione ieiunij. Et feria. vj. et ſabbato fient ſimiliter cum reſponſorijs hyſtorie de Job.

In anno quo litera dn̄icalis erit D fient ieiunia. iiij. temporum feria. iiij. ſcilicet. xvj. kal. octobris et fiet mēo. tantū eufemie virginis et martyris et fiēt tres lectiones de expoſitione ieiunij cuʒ reſponſorijs hyſtorie de Job Et feria ſexta et ſobbato ſequen. ſimiliter cū memo. Mariani monachi heremite et confeſſoris.

In anno quo lr̄a dominicalis erit E fient ieiunia. iiij. tēporum feria quarta ſcilʒ. xv. kal. octobris. Et ſexta feria ſequen. ſimiliter in qua fiet mēo. tantum mariani monachi et fient expoſitiones in dictis ferijs cum ℟ijs. hyſtorie de Job. Sabbato vero fiēt due expoſitiones quarū prima erit de vigilia ſancti matthei ſcʒ p̄ma lectio/due vero vltime erūt de expoſitiōe ieiunij cū ℟ijs vt ſ. ſcʒ de hyſtoria de Job.

In anno quo litera dn̄icalis erit F fiēt ieiunia iiij. tēporum feria. iiij. ſcilʒ. xiiij. kal. oc. et fient tres lectiones de expoſitione ieiunij cuʒ ℟ijs hyſtorie de Job. Et feria. vij. ſequen. ſimiliter ſcʒ in vigilia ſancti matthei apoſtoli et fient ipſa die due expoſitiones. Prima lectio erit de vigilia dicti feſti due vero vltime eruut de expoſitione ieiunij cum ℟ijs dicte hyſtorie. Sabbato ſequen. ſimiliter ſcilicet in die ſancti matthei et fient ſex lectiones de dicto feſto tres vero vltime lectiones erūt de expoſitione ieiunij.

In anno quo lr̄a dn̄icalis erit G fient ieiunia iiij. tēm fer. iiij. ſcʒ. xiij. kal.

octobris et ſiet memoria ma
riani monachi et ſient tres
lectiones de expoſitione ie
iunij cū tribus medijs ſ. ijs
hyſtorie de iudith Et feria
quinta ſequenti ſiet de ex
poſitione vigilie ſancti mat
thei apoſtoli cum tribus vl
timis ſ. ijs dicte hyſtorie.
Et feria ſexta ſient ſex le
ctiones de feſto ſancti mat
thei. Et tres vltime lectio
nes erūt de expoſitiōe ieiu
nij et ſabbato ſiēt ſex lectio
nes de feſto ſancti mauricij.
Et tres vltime lectiōes erūt
de expoſitione ieiunij et hec
ſufficiant circa dicta ieiu.

ET inuenies dictas ex
poſitiones euangelio
rum ieiuniorum poſt expo
ſitiones dominicales poſt
trinita.

¶ Notandum eſt qđ a prin
cipio aduentus domini vſq
ad octa. epiphanie excluſi
ue non ſiunt nuptie: et tunc
ſiunt vſq ad .lxx. A .lxx. ve
ro vſq ad octa. paſche exclu
ſiue non ſiunt et tunc ſiunt
vſq ad rogationes: et ex tūc
non ſiunt vſq ad feſtum ſan
cte trinitatꝫ excluſiue i quo
feſto ſiunt vſq ad aduentum
domini vnde verſus. Aduē
tus ſponſa diſſert que hyla
rius affert ſeptuagena ne
gat paſcheq octaua relaxat
letania prohibet ſed trinum
numen adunat. ¶ Sciendū
eſt quod ieiunia quatuor tē
porum ſiunt quater in anno
videlicet die mercurij: vene
ris et ſabbati poſt feſtū pen
theco. Et die mercurij poſt fe
ſtum exaltatiōis ſancte cru
cis in ſeptembri et die mer
curij poſt feſtum ſancte lu
cie in decembri. Et poſt cine
res ſeu brandones in .xl. vn
de verſus Poſt penthe. cru.
lu. ciu. debent ieiunia dici.
¶ Notandum etiam qđ ieiu
nium quadrageſimale inci
pit feria quarta in die cine
rum et extenditur continue
vſq ad vigiliam paſche in
cluſiue in quo interuallo tē
poris terminatur quotidie
exceptis dieb9 dnicis et hoc
vſq ad memo. quadraginta
dierū. In toto etiā quadrage
ſimali tpē eſt abſtinentia a
carnibus ouis et lacticinijs
extra neceſſitatem. Sūt etiā
alia ſpecialia ieiunia q̄ his
verſibus cōtinent. ¶ Nati.
dnī Penthe. q. Joan. Lau.
ſumptio ſcte. Iſtis vigilijs
ieiunes. luceq marci. Petr9
et andreas paulus cū ſimo
ne iudas. Vt ieiunem9 nos
admonet atq matthe9. Hoc
eſt ex instituciōe et precepto
ecclie ieiunatˀ i vigilijs iſto
rū feſtorum ſcꝫ natiuitatis
dnī pētheceſtes natiuitatis
ſcti ioānis bap. laurētij aſ
ſumptionis btē marie virgi
nis. Petri et pauli. Simonis
et iude i vigilia ſcti matthei et
etiā ſcti andree. Luceq marci

Id eſt in die ſancti marci euã geliſte poſt paſcha i qua die non fit ieiunium ſed fit tãtum abſtinẽtia a carnibus ſicut in diebus rogationum.

Breue annotinum

¶ Nota qđ Anno dñi Milleſimo quingenteſimo triceſimo octauo. pro litera dñicali currente: talis erat data ſiue ſupputatio annoꝝ. Et primo tunc ſupputabat. Annus ab origine mundi. vi. Mil.vij.c.xxxvij. Et ab vniuerſali diluuio.v. Mil.lxxix. Annus vero ab incarnatione dñi vt ſupra ſcilz. M.v.c.xxxviij. Annus autem a paſſiõe dñi. M.v.c.v. Et hoc anno lapidatus fuit beat⁹ pthomartyr ſtephanus. Item Annus a natiuitate btẽ marie virginis. M.v.c.lij. Ann⁹ ab aſſumptione eiuſdẽ btẽ marie virginis. M.iiij.c.xcii. Et ſi quolibet anno ꝑdictis numeris vnũ addideris ſemper habebis qđ ſũt anni ab origine mũdi ꝛ ſimiliter de alijs annis. Qui anni cõſueuerũt inſcribi cereo paſchali cũ litera dñicali ciclis ac terminis feſtoꝝ mobiliũ indictione ꝛ ſimilibus.

Incipit ordo ſeptē annorū ad ordinādas antiphōas. Rñ: ſoria: ⁊ alia in aduentu dñi ſcđʒ vſū eccleſie Bituricẽſ. Notabis pꝛio q̄ı dñica primioꝛi feſto ſcti andꝛee: ſiue añ ſiue poſt ſemꝑ celebꝛat̃ aduẽtꝰ dñi. Et ſi idē feſtū ſcti ādꝛee i dñica eueñ. ibidē celebꝛat̃ aduẽtꝰ.

Anno igitur quo a. erit littera dñicalis: ſūt in aduẽtu tres ſeptimāe ⁊ vna dies. Et erit pꝛia dies aduētus tertio nonas decēbꝛis: ⁊ in tertia ebdomada ſūt ieiunia q̄tuoꝛ tēpoꝛū: ſcʒ quarta fer. vj. fer. ⁊ ſabbato igit̃ feria. vj. precedēte pꝛimā diē aduētus ſcʒ pꝛima die decēbꝛis ſuper literā f. Feſtuʒ ſancti eligij. ix. lect. de vita ipſiꝰ cetera de cōi. Poſt matutinas fit mēo. ſcti andꝛee p ā. Salue crux. ℣. Dilexit andꝛeā. oẽo. Maieſtatē. Ad veſ. ſuper q̄nq̃ pōs ſola ān. Ecce ſacerđ. pſ. Dixit dñs. Laudate pue. Et cetera totū de ſancto eligio. Et mēo. ſcti andꝛee per ān. ℣. ⁊ oẽonē vtſ. Sed ſi hoc feſtū īfra aduentum eueñ. ad veſ. dicent ſup pſal. quinq̃ ān aurauit. cuʒ ceteris. Sabbato. iij. kł. de octa. ſcti andꝛee. Ad veſperas incipit aduentꝰ ſicut in pꝛīcipio tēpoꝛalis poſt iſtas regulas cōtinetur. Poſt veſperas memo. de apłō p ān. Ambulans. ℣. ⁊ oẽo vt ſupꝛa et nō dicunt alia ſuffragia.

Dominica pꝛima aduentus totū ſicut continet in bꝛeuiario p oꝛdineʒ. Poſt matutinas mēo. de apłō ān. Cōcede. ℣. ⁊ oẽo vtſ. Ad vſ. cū mutatur pꝑter feſtum ſancte barbare poſt veſ memo. de aduentu ⁊ ſcti bñdicti ān. Sanctiſſime cōfeſſoꝛ. ℣. Amauit. oẽo. Interceſſio. memo. de apłō ān. Cū peruenſſet. ℣. ⁊ oẽo vtſ. ¶ Fer. ſcđa totum de ſctā barbara cū mēo. de aduen. poſt matu. per ān. Hieruſalem reſpice. ℣. Vox clamā. oẽo Excita. Et mēo. ſcti bñdicti. Amauit. ℣. Iuſtꝰ ger. oẽo Interceſſio. Et mē. de apłō ān. Salue crux. ℣. ⁊ oẽo vtſ. Ad veſ. totū de ſancta barbara ⁊ mēo. de aduē. poſt veſ. per ā. Super te hieruſalē. cū mēo. de apoſtolo. ¶ Feria. iij. totum de aduē. Inuita. Regē vēturuʒ. Hyꝰ. Verbū ſupernuʒ. In noc. ā. Vt nō delinquā. pſ. Dixi cuſtodiā. cū tota dicta vtſ. in pſal. Et loco pꝛimi ℟. de ℟. Rorate celi. In lau. vt in pſal. cōtinetur in dicta feria tunc ꝑpꝛie euenerit āc. Ad bñdictꝰ añā Gaude. Mēo. de apłō vtſ. cū alijs ſuffragijs. Ad veſ pſ de feria. Cū mutatur pꝑter feſtuʒ ſancti nic

colat poſt veſ. mẽo. de aduẽ
tu ãn. **Ecce rex** ℣. **Rorate.**
Orõ. **Excita** q̃s. Et mẽo. de
aplo p ãn. ℣. ⁊ orõnẽ vt ſ. ad
cõpletoriũ vt ſ. Sed ad nũc
dimittis dicit̃ ã. **Gloriã mũ
di.** ¶ Fer. iiij. totũ de ſancto
nicolao. Poſt matutĩ. mẽo. de
aduentu ãn. **Gaude** ℣. **Vox
cla** orõ. **Excita** Mẽo. de apo
ſtolo vt ſ. Poſt veſ. ad mẽo
riã ſcti andree ãn. **ambulãs.**
℣. **Dilexit** Orõ. **Protegat.**
ad memoriã aduen. ãn. **De
ſion** ad nũc dimit. ã. **Gloriã
mũdi.** ¶ Feria. v. octa. ſancti
andree. ix. lec. totum ſicut in
die: excepto q nichil dupli
cat̃. Poſt matutinas memo.
aduent⁹ ãn. **Ecce mitto** ℣. ⁊
oratio vt ſupra ad veſperas
totũ de cõceptione beate ma
rie virginis ſi de fer. ã. **Re
gina mundi** cuʒ ceteris q̃re
in vigilia aſſump. ipſius. Ce
tera oia ſicut in vigilia nati
ui. eiuſdẽ. Hoc ſolũ excepto
q vbi loquitur de natiuitate
ipſi⁹ mutabitur in cõceptio
nẽ: vt vbi dicit̃ natiuitas / di
cetur cõceptio. Poſt veſ. fit
mẽo. de ſcõ andrea ãn. **Cum
perueniſſet** ℣. **Dilexit** Orõ.
Protegat vt ſ. ad memoriaʒ
aduẽ. ãn. **Ecce veniet.** Ad cõ
pleto. totũ ſicut in nati. bea
te marie virginis. ¶ Fer. vj.
totũ de cõceptione ſicut i na
tiui. eiuſdẽ preter lec. Poſt
matuti. ad mẽo. aduẽ. ãn. **Ex
egypto** Et poſt vſ. ãn. **Sion
noli** ℣. ⁊ orõ. vt ſ. ¶ Sabba
to totũ de aduẽ. ad vĩ. vicitãs
ãn. **Sion renouaberis** Mẽo.
de cõcep. ã. **Cõceptio** ℣. **Re
gali** orõ. **Supplica** cũ aliis
ſuffra. Excepto de beata ma
ria: quia q̃diu durant octa.
conceptio. beate marie virgi
nis: nõ fit alia memo. de ſan
cta maria. ad veſ. ãn. ⁊ pſal.
vt in p̃mo ſab. Cã. **Quecũq̃
ſcripta** Hy⁹. ℣. vt ſ. ad mgt.
ãn. **Leua hieruſalem** orõ. **Excita
dñe cor** Mẽo. de cõce. ãn. **Glo
rioſe** ℣. **Hodie con.** Orõ vt ſ.
ad cõple. totũ de aduentu.

DOminica ſcda totum de
aduentu Poſt matuti.
mẽo. de cõcep. ãn. **Cõceptio
nẽ** ℣. et orõ vt ſ. ad veſpas
cap̃. mutat̃ propter feſtũ ſan
cte valerie. Poſt veſ. mẽo. de
dñica per ãn ℣. ⁊ orõnẽ. Et
memo. damaſi pape ãn. **Iſte
cogno** ℣ **Amauit.** orõ. **Miſe
ricordiã** Mẽo. de concep. per
ãn. ℣. ⁊ orõnẽ. ¶ Feria. ij. to
tum de ſctã valeria poſt ma
tuti. mẽo. aduẽ. ãn. **De celo.**
Memo. damaſi ã. **Ecce ſacer
dos.** ℣. **Iuſtus germi.** oratio
vt ſupra. Et mẽo. de concep
tio ãn. **Cõceptio.** ℣. **Regali**
orõ vt ſ cuʒ ſuffragiis. Poſt
veſp. ad mẽo. aduen. ãn. **Ve
niet fortio.** Et mẽo. de cõcep.
per ãn. ℣. ⁊ orõnem: vt ſ cuʒ
ſuffragiis. ¶ Feria. iij. totũ
de aduen. Ad vñi. aña. **Hoc
eſt teſtimo.** mẽo. de cõcep. ad
veſ. cap̃. mutat̃ p̃pter feſtũ

ſancte lucie. Poſt veſ. mẽo. de aduẽ. aña. Rex noſter. Et mẽo. de cõceptio. Suffragia nõ dicũtur. ¶ Fer. iiij. totũ de ſctã lucia. Poſt veſ. mẽo. aduen. aña. Iuxta eſt ſalus. Et mẽo. de cõceptione vtſ. Poſt veſ. ad mẽo. aduẽ. aña. O ſapiẽtia cum pſal. Magt. orõ. Excita. Memo. de ɔcep. vtſ. ad cõpletoriũ totum de aduentu. Hic nota ꝙ de cetero quacunqꝫ die cantabit̃. O ſuffragia / proſtrationes ſeu afflictiones non dicẽtur ad veſpas nec ad cõple. Et prĩmũ. O ſcꝫ O ſapiẽtia ſemper incipitur i die ſcẽ lucie niſi in ſabbato vel in dñica eue. ¶ Feria. v. totũ de aduẽ. In hac quinta feria debent dici añe de laudi. quinte ferie ſequẽtis ebdomade ſcꝫ. De ſion cum ceteris q̃ in die ſua non poſſunt dici propter feſtũ ſcti thome apl̃i. ad vñõ⁹. aña. Veniet dies orõ de pcedẽti dñica mẽo. de cõceptiõe cũ alijs ſuffragijs. ad hoȓ. debẽt dici añe de lau. ad veſ. aña. Cõceptio ps. Dixit dñs ꝛc. totũ de cõcep. ad memo. aduẽtus aña. O adonai. ps. Magnificat orõ vtſ. ad completoriũ de concep. ¶ Feria ſexta octa. concep. ix. lc. totũ ſicut in die. excepto ꝙ nichil duplicatur. Poſt matut. ad memoriã aduẽtus ãn. Paranus eũo. Suffragia non dicuntur. ad veſpas totum de concep. ad memo. aduẽ. aña. O radix ieſſe. ps. Magñt. ad completo. totum de ɔceptione. ¶ Sabbato totum de aduẽtu. ad vñõ⁹ aña. Exũpant mõtes ad veſp. aña et ps. vt in primo ſabbato. Cpĩm. Sic nos exiſtimet Hy⁹. ꝛ ꝟ. vtſ. ad mgt̃ ãn. ante me orõ. Aurem tuam. Memo. ſancti lazari aña. Lazar⁹ amicus noſter ꝟ. Stia ꝛ ho. orõ. De⁹ q̃ per vni. ad cõplet. ve ſupra.

Dominica. iij. totũ de dñica ꝛ mẽo. ſcti lazari aña. ad monumentũ ꝟ. Letabitur orõ vtſ. ad magnificat aña. O clauis dauid orõ Aurem. ¶ Feria. ij. totum de aduen. In laudi. aña ꝓprie añe. Ecce veniet cũ ceteris ſicut ſũt ad vñõ⁹ aña. Egredietur. orõ de dñica cum proſtrati. ꝛ ſuffra. ad horas añe de lau. ad magt ãn. O oriẽs. orõ vtſ. ¶ Feria. iij. totũ de aduen. Hic dicũtur tertia vltima ſria de dñica ſequenti q̃ nõ poſſunt dici in loco ſuo ꝓpter tertia ſria de vigil. nati. dñi q̃ tũc dicunt̃. In lau. aña Rorate ꝛc. ſicut ſũt ad vñõ⁹ aña. Tu bethleẽ orõ. Aurem ad horas ãn de laud. ad magnificat aña. O rex gẽtium. ¶ Fer. iiij. totũ de aduẽ. Hic incipiũt ieiunia quatuor tẽporum. lec. iij. De expoſitiõe euãgelij. Miſſus eſt gabriel cum ſuis ꝶ. Clama. ꝛc. Hic dicitur propter ſolẽnitatem

euāgelij. Te deū In lau. ān. Intuemini cū ceteris ſicut ſunt. Ad bñdꝫ ān. Quomodo Oro. Preſta q̄s. Sine pſtra. et ſuffr. p totū diē ad hor. ān. de lau. cū orone. Aure. Ad veſ. cpl'm mutat̄ ppter feſtū ſancti thome apl'i Poſt vſ. ad mēo. aduen. ān. O emmanuel. Ps. Mag. Oro. Preſta q̄s. Ad cō ple. vtſ. ¶ Fer. v. totū de apo ſtolo Ad bñdꝰ ān. Quia vidi ſti me thoma oro. Da nobis q̄s. Ad memoriā aduētꝰ ān. Nolite timere Vꝰ. Vox cla mātis. oro. Aure tuā Ad vſ. ān. Iurauit Ps. Dixit dñs. cū ceteris añis et pſis de apo ſtolis. Ad magt. ā. O thoma didime. Oro. Da nobꝫ q̄s. Ad mēo. aduē. ā. Eleuare eleua re. V. Rorate Oro. Aurē tuā. ¶ Fer. vi. de aduētu. Lectio nes. iij. de expoſitione euāg. Exurgens maria cum ſuis Rꝫijs. Precurſor ꝛc. In lau. ān. Cōſtātes ꝛc. Ad bñd ān. Ex quo facta eſt cū pſtratio nibꝰ. Oro. Excita q̄s cū alijs ſuffragijs. Ad horas ān. de laud. Oro. Aurē. Ad magt ā. O virgo virginū. Oro. Excita. ¶ Sabbato totū de aduētu lec. tres de expoſitione euā gelij. anno q̄ntodecimo. cū ſuis Rꝫijs. In laudi. ā. Que rite dñm. Ad bñꝰ ān. Omnis vallis cum pſtrationibus Oro. Deus qui conſpicis. cū alijs ſuffra. Ad horas ãe de laud. oro. Aurem tuam. Ad veſpas añe et pſi vt ſupra in primo ſabbato. Cpl'm Gaude hyꝰ. et V. veſ. Ad magt ā. Nō auferet Oro. Excita q̄s dñe.

Dominica. iiij. in vigilia natiuitatis dñi ſic inci pitur. Ad matu. Inuita. Rex noſter Ps Venite. Poſt vlti mum V. ſcilꝫ Quadragiſta. incipitur aliud inuita. De vi gilia ſcilꝫ Hodie ſcietis. ꝛc. Fiet de dñica ſic V. de primo noc. Ex ſionſpecies. De ſcdo noct. V. Egredietur virga. De tertio noct. Vꝰ Craſtina die. Lec. tres de ebdia. Lect. iij. de ſermone: et ſeptima erit de expoſitione euangelij. Miſe runt iudei. Et due vltime lc. de expoſitione euangelij. Cū eſſet deſponſata. Sex prima Rꝫia de dñica: et tria vltima erunt de vigilia. V. ſacerdo. Emitte agnum. In lau. dicē tur añe de dñica ān. Canite tuba cum ceteris. Cpl'm Gau dete hyꝰ. Vox clara. Vꝰ. Ho die ſcietis. ān. Ioſeph fili Ps. Bñdictꝰ. Oro. Deus qui nos Ad memo. de dñica ān. Ego vox cla. V. Egredietur domi nus de loco Oro. Excita q̄s. Ad hor. dicentur añe de lau. De vigilia ad p̄mā ā. Iudea et hieruſalē. Ps Deus deus meus reſpi. Poſt primā can tatur miſſa de dñica. Ad. iij. ān. Hodie ſcietis Cpl'm San ctificamini. Rꝫ Craſtina. Ad pceſſione ā. Miſſꝰ eſt. ꝛc. Rꝫ. Sctificamini. cū ſuo V. Cras

ſtina die. ꝟ̄m. Hodie ſcietis
Or̄o. Deus q̄ nos redē. Sequit
miſſa de vig. nō ſi aſit vig. na
ti. dn̄i alia die euen. miſſa vi
gilie dice. poſt tertiā. Ad vi.
añ. Craſtina. ꝝ. Hodie ſcie-
tis. ꝟ. Craſtina erit vobis.
Or̄o. Deus q̄ nos. Ad .ix. añ.
Craſtina erit vobis. Capim.
Conſtantes. ꝝ. Hodie ſcietis.
Or̄o. Deus qui no. ꝟ. Hodie
ſcietis quia.

Anno quo B erit litera
dominicalis p̄ma dies ad-
uent⁹ erit .v. kal. decēbꝛ. Et
ſic in aduētu quatuoꝛ ſepti
mane ꝛ in tertia ſeptimana
ſiēt ieiunia quatuoꝛ tēpoꝝ.
Igit̄ ſabbato ante aduentū
dn̄i. Ad veſ. ad cōple. ꝛ dn̄i
ca pꝛia aduētus: totū vtſ. i
pꝛimo anno. Et mēo. euſtij
ꝛ ſeſ. agricole ꝛ vitalis mar.
¶ Fer. ij. totū de aduentu vt
habes feria. ij. poſt dn̄icam
pꝛimā aduēt⁹ poſt vſ. mēo.
ſaturnini. ¶ Fer. iij. De aduē
tu vtſ. Et mēo. ſancti ſatur-
nini. Ad vſ. cp̄. mutat̄ pꝓter
feſtū ſcti andꝛee. ꝛ memo. de
aduētu. Ad cōple. de aduētu.
vtſ. ¶ Fer. iiij. De ſancto an-
dꝛea. ꝛ mēo. de aduentu. Ad
veſ. de apl'o totū. Et memo.
ſcti eligij p añ. ꝟ. ꝛ orōnē ꝛ de
aduē. ¶ Fer. v. de ſcō eligio
ꝛ mēo. de aduentu ꝛ de apl'o
cū ſuffr. ¶ Fer. vi. De aduē-
tu ꝛ memoꝛia ſancti andꝛee.
¶ Sabbato de aduētu ꝛ me-
mo. ſancti andꝛee. Ad veſ. to
tum de aduentu vt ſupꝛa et
memoꝛia ſancti benedicti et
ſancti andꝛee. Ad cōple. vtſ.

Dominica ſcd̄a totum de
dn̄ica ſicut eſt. Et mēo.
ſancti bn̄dicti et ſcti andꝛee.
veſpere mutabunt̄ ad cp̄m.
de ſancta barbara. Cum me
moꝛia aduentus et de apl'o.
¶ Fer. ſcd̄a totū de ſcā bar-
bara et memo. de aduētu et
ſancti andꝛee. Ad veſ. capim
mutatur pꝓter feſtū ſancti
nicolai ꝛ memoꝛia de beata
barbara de aduē. ꝛ de apl'o.
¶ Fer. iij. de ſancto nicolao:
et mēo. de aduētu ꝛ de apl'o
vtſ. i pꝛimo anno. ¶ Fe. iiij.
octa. ſcti andꝛee nouem lc. et
memo. aduen. Ad veſ. totum
de cōceptiōe beate marie vt
in pꝛimo anno. Et memo. de
apl'o ꝛ de aduētu. Ad cōple.
ſit de ꝯceptione. ¶ Fer. v. to
tū de cōcep. ꝛ mēo. de aduē.
¶ Feria. vi. De aduen. Ad be
nedict⁹ añ. Paratus eſto et
memo. de cōcep. Ad veſ. cap̄.
mutat̄ pꝓter feſtū ſcē vale
rie. Ad memo. aduētus añā.
Leuabit dn̄s. Et mēo. de cō
ceptione. ¶ Sabbato de ſan
cta valeria: ꝛ mēo. de aduen
tu ꝛ de conceptione cū ſuffr.
Ad veſ. totū de aduētu vtſ.
ꝛ de cōceptione. Ad veſ. de
aduētu. vtſ in tertio ſabba
to p̄mi anni. Et mēo. de ſcā
valeria ꝛ damaſi pape: et de
cōceptiōe. Ad ꝯpletoꝛiū vtſ.
Dn̄ica. iij. totū de do. ſicut

eſt: ⁊ memo. damaſi ⁊ de cō-
cep. ad magt an. **Ite dicite.**
¶ Fe. ij. totum de aduen. In
lau. aña. **Ecce veniet.** ad bñ
ã. **Egredietur** virga. oẽo. **autẽ.** ⁊
mẽo. de cõcep. ad ho. añe de
lau. ad veſ. cẽm. mutatur propter
feſtum ſcẽ lucie poſt veſ. ad
mẽo. aduẽ. aña. **Tu es q̃ ven-
turus.** ℣. **Rorate** oẽo. **Aurẽ.** et
mẽo. de cõcep. ¶ Fe. iij. de ſcã
lucia. ad mẽo. aduẽ. aña. **Tu
bethleẽ.** Et mẽo. de cõceptiõe
añe proprie de lau. huius ferie
ſcʒ **Rorate.** dicentur in tertia fe-
ria ſequẽtis ebd. ad veſ. to-
tũ de ſcã lucia. ad mẽo. aduẽ.
aña. **O ſapientia.** ℣. **Magt.**
oẽo. **aurẽ** ⁊ mẽo. de cõceptio.
¶ Fe. iiij. ieiunia quatuor tẽ-
porũ lec. iij. de expoſitione.
Miſſus eſt ⁊c. totum ſicut in
primo anno. Poſt matu. mẽo.
de cõcep. ad veſ. an. **Cõceptio.**
℣. **Dixit dñs.** ⁊c. totũ de cõ-
ceptiõe ad mẽo. aduẽ. ã. **O a-
donai** ℣. **Magt.** oẽo. **Preſta
ñs** ad cõple. ã de cõceptiõe.
¶ Feria. v. oct. cõceptio. ix. l.
ad mẽo. aduẽ. aña. **Eſtote pa-
rati** ℣. **Vox cla.** oẽo. **aurem
tuã** añe proprie huius ferie ſcʒ
De ſion. ⁊c. dicentur in q̃nta fe-
ria ſequẽtis ebd. ad veſ. to-
tũ de cõcep. ad mẽo. aduẽtus
an. **O radix ieſſe.** ℣. **Magni-
ficat.** oẽo. **aurẽ tuã** ad cõple.
ã de cõcep. ¶ Feria ſexta de
ieiunio tres lec. et cetera vt
in primo anno ad magt aña. **O
clauis dauid.** oratio. **Excita.**

mẽo. ſcĩ lazari. vẽſ. ¶ Sab-
bato de ieiunio: tres lc. de ex-
poſitione euãge. **anno nuino-
to decimo.** Et cetera totũ vt
in primo anno: ⁊ memo. ſancti
lazari. ad veſ. totũ vt ſupra
in quarto ſabbato primi ãni

Dominica quarta totũ
de dñica ſicut eſt. ad ma-
gnificat ãn. **O oriẽs.** oẽo. **Ex-
cita.** ¶ Feria ſcẽa totũ de ad-
uentu. In lau. repetuntur añe
de lau. de p̃cedenti fe. ſcꝫ
da ſcʒ ã. **Ecce veniet** ⁊ ñ alij
ſicut venient. ad bñ an. **Qui
poſt me venit.** oẽo. **Excita.**
ad horas añe de lau. ad ma-
gnificat año. **O rex gẽ.** ¶ Fe-
ria tertia de aduẽtu. in lau.
añe de lau. p̃cedentis ferie
tertie que nõ fuerũt dicte p-
pter feſtũ ſcẽ lucie an. **Rora-
te.** ⁊c. ſicut ſunt. ad bñ aña
annũciate populis. oẽo. **Ex-
cita.** ad ho. añe de lau. ad veſ-
peras cẽm mutatur propter fe-
ſtuʒ ſancti thome. ad memo.
aduẽ. aña. **Letamini.** ℣. **Ro-
rate celi.** oẽo. **Excita.** ¶ Fe.
quarta totũ de ſcõ thoma
poſt mat. ad memo. aduen.
ã. **Nolite timere** p̃s. ad bñ.
aña. **Iurauit** ℣. **Dixit d.** cũ
ceteris añis ⁊ p̃is. Cetera de
cõi aploꝝ ad magt aña. **O
thoma didime** oẽo. **Da q̃ſu-
mus** ad mẽo. aduẽ. ã. **Eleua-
re eleuare.** ℣. **Toto** vẽſ. ¶ Fe-
ria. v. de aduẽtu. In lau. di-
cuntur añe de lau. ferie q̃nte
p̃cedẽtis ebd. que nõ fue-

eſt dicte pptcr octa. cõcep.
beate marie v̄. De nõ. Ecce
gera ſicut ſunt. ad hỹ⁹ v̄. Da-
bit ei dñs. cap. Excita. ad ho.
añe de laud. ad magt añ. O
emmanuel. ¶ Fe. vj. de aduẽ
tu. In laud. repetunt añe de
lau. de precedẽti feria. vj. ad
hỹ⁹ añ. Ego baptizaui. cap.
Excita. ad magt añ. O ſacro
virginũ. ¶ Sabbato vigilia
natiui. Inuit. Hodie ſcietis.
hy⁹. Verbum ſupernũ. ẏl de
dicta v̄. Craſtina die. Lectio
nes trib⁹ de expõne euãge-
lij. Cũ deſpõſata eſſet. Pri-
mũ. R̄. Sanctificamini. Se-
cũdũ. R̄. Cõſtantes. Tertiũ
R̄. Sanctificamini filij. ſicut
ſũt. Te deũ. añ iij. v̄. ſacerdo-
talis. craſtina erit vobis ſa-
lus. In lau. aña. Judea. ps.
Miſerere. aña. Hodie ſcietẽ.
ps. Bonũ eſt. añs. Craſtina.
ps. De⁹ de⁹. q̃z eſt dies ſab-
bati. añe de cãtico erit. Ex-
pectet canticũ. Audite celi.
O nete in laud. p̃cedẽtis ſab
bati v̄. Craſtina die erit. ps.
Lauda. cap. Sanctificamini.
hy⁹ Vox cla. v̄. Hodie ſcietẽ
aña Joſeph. ps. Bñd⁹. Oro.
Deus qui. Proſtrationes et
ſuffragia nõ dicũtur per to-
tum diem. ad horas totum
vt ſupra in primo anno ordi-
natum eſt in vigilia cũ. alia
alia. in reſpõſoriis. Et ſic fa-
ciendum eſt de cetero in vi-
gilia natiuitatis domini in
quinq̃ ſequentibus annis.

Anno quo C erit littera
dñicalis p̄ma dies ad-
uẽtus erit quarto kalẽ. de-
cembris. Et ſunt in aduẽtu
tres ſep timane et ſex dies.
Et in tertia ſeptimana ſiũt
ieiunia quatuor tẽpor. Igit̃
ſabbato ante aduentum dñi
ad veſ. ad cõpletoriũ: ⁊ dñi-
ca prima aduẽtus: totũ vt ĩ
in p̃io anno. Poſt veſpas de
dñica fiet mẽo. ſcti ſaturni-
ni. ¶ Feria ſcda de aduẽtu:
totũ vt infra in breuiario fe-
ria ſcda poſt p̄mã. dñicã ad-
uẽtus cõtinet. Poſt matuti-
nas memoria ſancti ſaturni-
ni ad veſperas pſalmi de fe-
ria. Capim. ⁊c. totum de ſan-
cto andrea ⁊ memoria de ad-
uentu. ¶ Feria tertia de ſan
cto andrea totũ. Et poſt ma-
tutinas memoria de aduen-
tu. Et poſt veſperas memo-
ria ſancti eligij ⁊ de aduẽtu
¶ Feria. iiij. de ſancto eligio
nonẽ lectio. et memo. de ad-
uẽtu: ⁊ de ſcõ andrea cũ ſuf.
¶ Feria quinta totũ de ad-
uentu: vt i primo anno. ¶ Fe
ria ſexta totum de aduentu
vt ſupra veſpere mutabunt̃
ad capitulum de ſancta bar-
bara. poſt veſperas memo-
ria de aduentu ſancti bñdi-
cti et de apſo. ¶ Sabbato to
tũ de ſcã barbara poſt ma-
tutinas memoria aduentus
ſcti bñdicti ⁊ de apſo. ad veſ.
totum vt ſupra i ſcdo ſabba
to primi anni ⁊ poſt veſpas

mēoria de ſancta barbara.
Dominica ſecunda totū
ſicut eſt. Veſpe mutan
tur de ſcō nicolao. Cp̄m. Ec
ce ſacerdos magnꝰ Et cete
ra vt ſupra: et memoria de
aduentu & de apoſtolo.
Feria ſcd̄a totū de ſcō nico
lao. Poſt matutinas mēo. de
aduētu & de apl'o. Poſt veſ.
mēo. de ſcō andrea, Ambu
lās. ℣. & oratio. Protegat vt
ſupra & memo. de aduentu.
Feria tertia octa. ſācti an-
dree. ix. lectiones & memo. de
aduētu. Veſpere fiēnt tota-
liter de conceptione.
Feria quarta de cōceptio-
ne et memoria de aduentu.
Feria quinta de aduentu
et memoria de conceptione.
Veſpere mutantur ad capi-
tulum de ſancta valeria. Ad
memoriā aduētus vt s̄. in ſe-
cūdo anno: & memo. de cōce-
ptione cū ſuffr. ¶ Fer. ſexta
de ſancta valeria. Poſt ma-
tutinas mēo. de aduētu & de
cōceptione cū ſuffr. Ad veſ.
An. Hec eſt virgo ℣. Letarꝰ
Cp̄m mutatur ꝓpter oct. cō
ceptiōis q̄ neceſſario habēt
fieri in craſtinum. Poſt veſ.
memo. de ſancta valeria & de
aduē. & damaſi pape. ad cō-
pletoriū fit de conceptione.
¶ Sabbato octa. ↄcep. ix. lc.
et memo. de aduē. & damaſi
pape. ad veſ. & cōpl. totū de
aduē. vt s̄ in tertio ſab. anni
primi. & memo. de cōceptiōe

Dominica. iij. totū de do
minica ſicut eſt. Veſpe
re mutant̄ ad cp̄. de ſācta lu
cia. ad mēo. de dn̄ica ān. Ire
dicite. ¶ Fer. ij. de ſancta lu
cia. ix. l. ad mē. aduē. ā. Egre
dietur virga Suffr. nō dr̄. an̄e
de lau. huiꝰ ferie trāſferunt̄
vſq; in ſecūdā feriā ſeq̄ntis
ebdo. poſt veſ. ad mēo. aduē.
incipit ān. O ſapientia. ℣s.
Magnificat. ¶ Fer. iij. de aduen.
In lau. ān. Rorate cū alijs ſi
cut ſunt. ad bn̄ꝰ ān. Tu bet
thelee. ad hor. an̄e de laudi.
ad magt ā. O adonai oro. au
rē tuam. ¶ Fer. iiij. ieiunia
quatuor tēporū fit vt s̄ i pri-
mo āno ſcriptū eſt. ad magt
ān. O radix ieſſe oro. Preſta
qs. ¶ Fer. quinta de aduen
tū. In laudi. ān. De ſion cum
ceteris ſicut ſūt. ad bn̄ꝰ ān.
Eſtote parati oro. aurē. ad
magnificat. ān. O clauis da-
uid Et memoria ſancti laza
ri. ¶ Feria ſexta de ieiunio:
vt ſupra in primo anno. Et
memo. ſancti lazari. ad ma-
gnif. ā. O oriēs oro. Excita.
Sab. de ieiu. vt s̄ in p̄mo ān̄o
Dominica quarta totus
ſicut eſt ad mag. ān. O
rex gen. ¶ Feria ſcd̄a de ad-
uen. In lau. ān. Ecce veniet.
et cetera que non̄ potuerūt
dici ꝓpt feſtū ſcē lucie. ad
bn̄ꝰ ā. Tu es q. ad ho. āe de
lau. Veſpere mutant̄ ad cp̄.
de ſcō thoma ad memo. ad-
uē. ā. Letamini. ℣. & oro vt s̄

¶ Feria.iij.de ſancto thoma
ad memo.aduē.aña. Nolite
timere ad veſ̄.totū de apo-
ſtolo ad mag̃t aña. O thoma
Ad mēo.aduen.ān. Eleuare.
vtſ̄. ¶ Feria.iiij.de aduen.
In lau.ān. Intuemini. Cete-
ra ſicut ſunt ad bñdictus.ān.
Annunciate. Ad mag̃t.aña.
O emanuel Feria.v.de ad-
uen.In lau.ān. De ſion cete-
ra ſicut ſunt.ad bñdictus.ā.
Qui poſt me. Ad mag̃t.ān.O
virgo virginū Feria.vj.vigi
lia natiuitatꝭ dñi: vtſ̄ i ſcđo
anno ordinatū eſt:ſꝫ in laud.
ān.de cātico erit.ān. Deus a
libano ꝑs. Dñe audiui q̄re
ſup̄ in fer.vj.precedē.ebdo.

Anno in quo D erit litte-
ra dñicalis prima dies
aduentus erit.iij.kal.decē-
bris:⁊ ſiet mēo.ſancti ſatur-
nini.Et tunc ſunt in aduen.
tres ſeptimane et q̄nqꜫ dies
et in tertia ſeptimana ſient
ieiunia quatuor tp̄m.Igitur
ſabbato ante aduen.dñi: ad
veſ̄.ad ꝯplet.⁊ dñica prima
aduent⁹:totū vt ſupra dictū
eſt in primo anno. Veſpere
autē de dominica mutabun-
tur ad cap.propter feſtū ſcti
andree:⁊ mēo.de aduentu.
Feria.ij.de ſancto andrea:
⁊ memo.de aduen.Poſt veſ̄
memoria de ſancto eligio: et
de aduentu. ¶ Feria.iij.de
ſancto eligio ⁊ mēo.de aduē.
⁊ de ſancto andrea per totas
octauas ip̄ius cū ſuffragijs.

Feria.iiij.totū de aduentu
⁊ mēo.de apoſtolo. ¶ Fer.v.
de aduentu:et mēo.de ap̄lo.
Ad veſ̄.cap̄.mutat̄ de ſctā bar-
bara poſt veſ̄.mēo.de aduē.⁊
de ſctō bñdic.⁊ ſancto andrea.
Feria.vj.totum de ſctā bar-
bara.Et memo.de aduen.ſcti
benedic.Et de ap̄lo veſpere
mutabūtur ad cap̄.de ſancto
andrea cū oōne. Protegat.
poſt veſ̄.ſit mēo.de ſctā bar-
bara.Et de aduentu. Sabb.
totū de ſctō andrea. Et mēo.
de aduen. Ad veſ̄ totum de
aduē.⁊ memo.ſancti andree.

Dominica:ſcđa totum ſi-
cut eſt. Veſpe mutātur
ad cap̄ꝫ.ppter feſtū ſcti nico-
lai qđ tranſlatū eſt in craſti-
nū.Poſt veſ̄.mēo.de aduen.
Feria.ij.de ſancto nicolao
memo.de aduentu.Veſpe ſi-
unt totaliter de ꝯceptiōe vt ſ̄
dictū eſt:⁊ mēo.ſcti nicolai p
ā. Magt. oōnē ⁊ de aduētu.
¶ Feria.iij.de cōceptione:et
memo.de aduentu. ¶ Feria.
iiij.de aduē.⁊ mēo.de ꝯcep.p
totas octa.ipſius. Veſpere
mutātur ad cap̄m.de ſctā va-
leria.⁊ mēo.de aduentu ⁊ de
ꝯceptiōe cū ſuffr. ¶ Fer.v.de
ſctā valeria poſt veſ̄.memo.
aduētus damaſi pape et de
conceptione. Feria.vi.de
aduen.⁊ memo.damaſi pape
⁊ de cōceptione. ¶ Sabbato
totū de aduē.⁊ mēo.de ꝯcep.

Dominica tertia totū ſi-
cut eſt:⁊ memo.de con-

cep. Veſpere mutabuntur ad cõm de ſancta lucia: ꝗ memo. de dñica. a. Ite dicite. ꝗ mẽo. de cõceptione. ¶ Feria. ij. de ſctã lucia. ix. lec. Poſt matu. ad mẽo. aduen. añ. Egredietur virga. ꝗ mẽo. de cõcep. añ. De lau. huius ferie trãſferũtur de neceſſitate vſq; in quartã feriã ſequentis ebdo. ad vẽ. totũ de ſancta lucia. Poſt vẽ. primo mẽo. de ↄcep. ꝑ. añ. ꝟ. ꝗ orõnẽ. Deinde ad mẽo. aduent⁹. ã. O ſapientia. ꝑ. Mgt. Orõ. Aurẽ. ad cõple: totũ de cõcep. ¶ Fer. iij. oct. ↄcep. ix. lec. ad mẽo. aduent⁹. añ. Tu bethleẽ. ã. De lau. hu⁹ feria dicẽtur in feria. iij. ſequẽtis ebdo. Poſt veſ. ad mẽo. aduentus. añ. O adonay.

Feria. iiij. ieiunia quatuor tẽporũ totũ vt ſupra in ꝑmo anno. ad magt. aña. O radix ieſſe. orõ. Pra q̇s. Etmẽo. ſãcti lazari. Feria. v. de aduẽ. In laudi. añ. De ſyon. ꝗ c. ſicut ſunt. ad bñdic⁹. ã. Conſorte pare ꝗ mẽo. ſancti lazari. ad magt. añ. O clauis dauid orõ. Aurẽ. ¶ Feria. vi. de ieiunis totũ vt in primo anno ad magt. añ. Oriens. oratio. Excita. ¶ Sab. d ieiũnis vt ſupra in primo anno. ad magnificat. añ. Nõ auferet.

Dominica. iiij. totum de dñica ſicut eſt. Veſpere mutantur ad cap. de ſancto thoma. Poſt veſpe. ad mẽo. aduentus. añ. O rex gentiũ.

Feria. ij. de ſancto thoma ix. lc. Poſt matu. ad mẽo. aduen. ã. Nolite timere. ad vẽ. totũ de apłe: ad magt. añ. O thoma. ad mẽo. aduentus. añ. Eleuare. vt ſupra. Feria. iij. de aduentu. In lau. an. Rorate. ꝗ c. ſicut ſunt que non potuerũt dici ſupra in die ſuo ꝑpter oct. ↄcep. ad bñdic. añ. Tu es. ad horas ãe. de lauđ. ad magt. aña. O emanuel.

Feria. iiij. de aduentu. In lau. dñr añe. de lau. ferie ſecunde ꝑcedentis ebdo. q2 ciꝰ tius nõ potuerũt dici: ꝑpter impedimenta feſtoꝝ. ã. Ecce veniet. ꝗ c. ſicut ſũt. Sed añ. quarta de cantico erit. Ecce veniet. hec ſupra fer. iiij. ꝑcedentis. ebdo. ad bñdictus. añ. Dabit. vt ſuꝑ ad horas. añe. de lau. ad mgr. ã. O virgo virgi. ¶ Fer. v. vigilia nati. dñi totum vt ſupra in ſcđo anno ordinatũ eſt. Sed in lau. añ. de cantico erit. Ecce de⁹ meus. ꝑs. Cãtemus. hec in quinta feria precedentis ebdomade.

Anno quo E erit littera dñicalis ꝑma dies aduentus erit in die feſti ſancti andree qđ feſtum transfertur in craſtinum. Et ſunt in aduẽtu tres ſeptimane et quatuor dies. Et in tertia ebdo. ſiũt ieiunia quatuor tẽporũ. Igitur ſabbõ ante aduentũ domini ad veſperas: ad cõpleto. ꝗ dominica prima aduentus: totum vt in primo.

Veſpere mutan̄ ad cp̄m. de ſctō andrea: et mēo. de aduē.
¶ Feria. ii. de ſctō andrea. ix. lec. Poſt matu. mēo. de aduē. ad veſpas totum de apl'o: et mēo. ſcti eligii: ⁊ de aduentu.
¶ Fer. iij. de ſancto eligio: ⁊ mēo. de aduē. ⁊ de ſctō andrea cū ſuff. ¶ Feria. iiij. de aduētu. Et veſpe mutabunt ad cp̄m. de ſancta barbara cum mēo. de aduen. et ſancti bn̄dicti et de apoſtolo. ¶ Feria. v. totū de ſancta barbara. Et memo. de aduentu ⁊ de ſancto bn̄dicto. Et de apl'o veſpere mutā. ad cp̄m de ſancto andrea. Et ſit vt in p̄cedem. anno. aſſignatū eſt. ¶ Feria. vi. oct. ſancti andree. ix. lec. et memo. de aduentu ad veſ. an. **Salve crux p̄c. Dixit dn̄s.** Cp̄m mutatur de ſctō nicolao: et mēo. de apl'o. ⁊ de aduētu. ¶ Sabbato de ſctō nicolao: ⁊ memo. de aduentu. Veſpere erūt totaliter de aduentu: ⁊ memo. ſcti nicolai: p. ā. Magt. ⁊ orōnem: ad comple. vt ſupra.

Dominica ſcda aduētus totū ſicut eſt. Veſpere ſient totaliter de ꝯcep. vt ſupra dictum eſt in p̄timo anno: et memo. de aduentu ad comple. de conceptione.

¶ Feria ſecunda de cōceptione et memoria de aduentu.

¶ Feria. iij. de aduentu: et memo. de cōceptione. Veſpe mutantur ad capitulum de ſancta valeria. ¶ Feria. iiij. de ſancta valeria et memoria de aduentu: ⁊ de concep. poſt veſpas memo. aduētus damaſi et de conceptione.

¶ Feria. v. de aduentu: ⁊ memo. damaſi pape: et de cōceptione ad veſperas. ān. **Conceptio p̄. Dixit dn̄s** ꝛc. totū de cōceptiōe ⁊ mēo. de aduētu ad completorium de conceptione. ¶ Feria. vj. oct. conceptionis. ix. lec. et memo. de aduentu. Veſpere mutātur de ſancta lucia. Et memo. de cōceptio. per. ā. ℣. et orōnem ⁊ memo. aduen. ad cōplet. ſit de cōcep. ¶ Sabbato de ſctā lucia: et memo. de aduentu. ad veſperas ſit totū de aduētu. ad mḡt. aña. **Ante me.** Et memo. de ſancta lucia p. ān. **magt.** ⁊ orōnē. ad cōpletoriū de aduentu: vt ſupra.

Dominica. iij. totū ſicut eſt ſupra. ad magt. aña. **O ſapientia.** orō. **Aurē tuā.**
¶ Feria ſecūda de aduen. In lau. ā. **Ecce veniet.** cū ceteris ad bn̄dictus. ān. **Egredietur virga.** oratio. **Aurem.** Ad horas aſſe. de lau. ad magt. ān. **O adonay.** ¶ Feria tertia de aduentu. In laud. ān. **Rorate** ꝛc. ad bn̄dic⁹. ān. **Tu bethleem.** ad horas āc. de lau. ad magnifi. ān. **O radix ieſſe.** Et memoria ſancti lazari.

¶ Feria. iiij. ieiunia quatuor tp̄m: totum vt ſupra in primo anno: et memoria ſancti lazari ad magt. ān. **O clavis**

daui**d**. Oro. **Preſta q̄ſumus.**
¶ Feria. quinta de adue̾. In
lau.an. De ſyō. &c. ad bn̄dictꝰ.
añ. **Eſtote parati.** ad horas
añe de laudibꝰ. ad magt. añ.
O oriēs. ¶ Fe̾. vj. de ieiunio
totum vt in primo anno. ad
magt. añ. **O rex gentiū.** ¶ Sab-
bato de ieiunio totū vts in
primo anno. ad veſ. totū de
aduentu. ad magt. aña. **Non
auferetur.** Oro. **Excita.** Ad
cōplet. vts. totū de aduentu.

Dominica quarta ſicut
eſt veſpere mutant̾ ad
capitulū de ſancto thoma. ad
memoriam aduentus. añ. **O
emanuel.** ¶ Feria. ij. de ſan-
cto thoma. ix. lec. Poſt matu-
tinas memoria aduentus. añ.
Letamini vt ſupra q: **Noli-
te timere** non poſſet cōuenie-
re hic ex eo q̄ feſtū ſancti tho-
me ſit tranſlatū. Ad veſpe-
ras totū de apoſtolo ad ma-
gnificat. añ. **O thoma didime.**
ad memo. aduētus. añ. **Ele-
uare.** ¶ Feria tertia de ad-
uētu. In lau. repetuntur. añ.
tertie ferie p̄cedētis ebd̄. añ.
Rorate. Cetera ſicut ſūt ad
benedictus. añ. **Annunciate**
Ad horas añe de laudibꝰ. ad
magt. añ. **O virgo virginū.**
Feria. iiij. vigilia nati. do-
mini totū vt ſupra in ſecūdo
anno ordinatū eſt. Et laud.
añ. de cantico erit. aña. **Ecce
veniet dominus** p̄s. **Exulta-
uit.** que ſunt in lau. de quarta
feria p̄cedentis ebdomade.

Anno quo F erit littera
dominicalis prima dies ad-
uentus erit prima dic decem-
bris. Feſtum vero ſcti eligij
trāſferet̄ in craſtinū. Et ſunt
in aduentu tres ſeptimane
& .iij. dies. Et in tertia ſepti-
mana fient ieiunia quatuor
tp̄m. Igit̄ ſabbō añ aduētum
dn̄i: ad. bꝰ. añ. **Bn̄dictus.** p̄s.
Hym. Cetera vts. et mēo. ſcti
andree p. an. vꝰ. & orōnem

Dominica prima aduen-
tus totū de dn̄ica ſicut
eſt: & mēo. ſancti andree. Ve-
ſpere mutant̄ ad cp̄m. de ſan-
cto eligio et mēo. de aduentu
& de aplo. ¶ Feria. ij. de ſan-
cto eligio: & memo. de aduen.
& de aplo. cū ſuffr. ¶ Fer. iij.
de aduentu: & memo. de aplo
veſpere mutabūtur ad cap̄.
de ſancta barbara. Et mēo. de
aduētu. ſ. benedic. et andree.
¶ Feria. iiij. totum de ſancta
barbara. Et mēo. adue. ſancti
bn̄dicti et de aplo. ¶ Fe. v. de
adue. & mēo. de aplo. Veſpe-
re mutant̄ ad cp̄. de ſcō nico
lao & mēo de adue. & de aplo.
¶ Fer. vj. de ſcō nicolao: et
memo. de adue. & de aplo: ad
veſ. totū de ſancto nicolao et
mēo. ſcti andree p. añ. **Ambu-
las.** vꝰ. **Dilexit.** oro. **Protegat**
mēo. de adue. ¶ Sab. oct. ſcti
andree. ix. lc. & mēo. de adue.
ad vſ. totū de adue. Poſt vſ.
memo ſcti andree per añ. vꝰ.
et orationem.

Dominica ſcda totum de

ent eſt ad veſ. et ad cõple. ſit totũ de cõceptiõe mẽo. de aduẽtu ¶ Fer. ij. de ↄcep. ⁊ mẽo. de aduentu. Poſt vſ. ſit mẽo. de ſctã valeria: et de aduẽtu. ¶ Fer. iij. de ſctã valeria: et mẽo. de aduẽ. de damaſo ⁊ de ↄceptiõe cũ ſuf. ¶ Feria. iiij. de aduẽ. ⁊ mẽo. damaſi pape: ⁊ de ↄcep. ad vſ. ã. Cõceptio. ps. Dixit dñs. ⁊c. totũ de ↄcep. et mẽo. de aduentu. Ad ↄple. ſit de ↄcep. ¶ Fer. v. oct. ↄcep. ix. lec. ⁊ mẽo. de aduẽ. Veſpe mutant de ſctã lucia. Poſtea mẽo. de ↄcep. p ãn. ℣. et oõne et mẽoria de aduentu. Ad comple. totũ de conceptione. Feria. vj. de ſctã lucia. mẽo. de aduen. Ad veſperas totuꝫ de ſancta lucia. Ad mẽo. aduen. ãn. O ſapiẽtia ꝗ. Magt. oõ. Excita. ¶ Sabbato de aduẽtu. In lau. huius ferie dñe ãe de lau. de ſabbato ſequentis ebd. que non poſſunt dici propter feſtũ ſãcti thome ſcꝫ ãn. Querite dñm. cũ aliis ſicut ſunt. Ad benedictus. ãn. Creſpant mõtes. oõ. Excita. Ad horas aie. de lau. ad vſ. totum de aduentu ſicut eſt. Ad mgt. aña. ante me. Oõ. Aurem tuam.

Dominica tertia totum ſicut eſt. Ad magt. aña. O adonay. Feria. ij. de aduen. In lau. ãn. Ecce veniet. ⁊c. ſicut ſunt. Ad benedictus. ãn. Egredietur virga. Ad horas. ãe. de lau. ad magt. ãn. O radix. Et mẽo. ſcti lazari. Feria. iij. de aduentu i lau. an. Rorate. ⁊c. ad benedict⁹. ãn. Tu bethleem. Ad magt. ãn. O clauis dauid. Feria. iiij. ieiunia quatuor tẽꝑm totũ vt ſupra in p̃mo anno ad magt. aña. O oriens. oõ. Preſta q̃s. Feria. v. de aduentu. Hic dñr tria ſtta de ſabbato ſequẽti q̃ non poſſunt dici ꝑpter feſtuꝫ ſancti thome. In laud. ãn. De ſion. ad bñdict⁹. ãn. Eſtote parati. oõ. Aurem tuã. Ad magt. ãn. O rex gentiuꝫ. Feria. vj. de ieiunio vtꝫ. in primo anno. Veſpe mutantur ad tẽpm. de ſctõ thoma / ad mẽo. aduẽ. ãn. Letamini. cum ℣⁹. et oõne. Excita. Sabbato de ſctõ thoma aplo. vj. lec. ⁊ tres de expõne ſcti euãgelij anno quarto decimo. Poſt matu. ad mẽo. aduentus. ãn. Ois vallis. ℣. Vox clamantis. oõ. Deus q̃ ↄſpicis. Ad horas de aplo ad vſ. totũ de aduẽtu. Poſt vſ. ſit mẽo. de aplo. ãn. O thoma ꝗ. Mgt. Oõ. Da queſum⁹.

Dominica. iiij. totũ ſicut eſt / ad mgt. ãn. O emanuel. Feria. ij. de aduen. In lau. repetuntur. ãe. ferie. ij. p̃cedẽtis ebdo. ſcꝫ. ãn. Ecce veniet. Ad bñdictus. ãn. Qui poſt me. Ad horas. ãe. de laũ ad magt. ãn. O virgo virginũ. Feria tertia vigilia natiuitatis dñi totũ vt ſupra in ſcdo anno ſcriptum eſt. Sed

in laud. an. de cātico erit. Da
mercedē. Cātic. Ego dixi q̄re
supra in fe. iij. p̄cedētis ebdō.
Anno quo ♁ erit littera
dñicalis: p̄ma dies ad-
uentus erit secūda die decē-
bris. Et sūt in aduentu tres
septimane et duo dies: et in
tertia septimana erunt ieiu-
nia quatuor tp̄m. Igit̄ sabbō
añ aduētū dñi ad vespas. ā.
Bñdict᷑. p̄. Ipz ut sup̄ in pri-
mo anno. Et mēo. scti eligij ꝛ
scti andree. ad cōpl. vt supra.
Dominica prima aduen-
tus totū sicut est ꝛ mēo.
de ap̄lo. ¶ Feria secunda de
aduētu: ꝛ mēo. de ap̄lo vespe
mutabūtur ad cp̄. de scā bar
bara. Et mēo. aduē. scti bñdi.
et sancti andree. ¶ Feria. iij.
totū de sancta barbara ꝛ me-
moria aduē. sancti benedicti.
Et de ap̄lo. ¶ Feria. iiij. de
aduentu: ꝛ memoria de apo-
stolo. Vespere mutantur ad
capitulū de sancto nicolao: ꝛ
memo. de aduen. et de ap̄lo.
¶ Feria q̄nta de sancto nico-
lao: et memo. de aduentu et
de apostolo. Post vesperas
et memoria sancti andree. ā.
Ambulans. ꝛ oratio. Prote-
gat. Et memo. de aduentu.
¶ Feria. vj. octa. scti andree.
ix. lec. et memo. de aduen. ad
vesperas sūt totuz de cōcep.
Et mēo. de ap̄lo et de aduen.
Ad cōple. totū de cōceptione.
¶ Sabbato de cōceptione et
memo. de aduen. ad ves. ãet
totū de aduētu: ꝛ memo. de
cōceptiōe p. añ. cū. ps. Mact.
Ad cōpletoriū sūt de aduen.
Dominica scda totum si-
cut est: ꝛ memoria de cō
ceptione. Vespere mutātur
ad capitulū de scā valeria.
Et memo. de aduen. ꝛ de con-
ceptione cū suff. ¶ Feria. ij.
de sancta valeria: ꝛ memoria
de aduentu de damaso et de
conceptione. ¶ Feria tertia
de aduentu: et memoria da-
masi pape et de conceptione.
¶ Feria quarta de aduentu.
ꝛ memo. de conceptione. Ve-
spere mutant̄ ad capitulum
de sancta lucia: et memoria
de aduentu et de cōceptione.
¶ Feria. v. de sācta lucia. Et
memoria de aduentu: et de
conceptione. Post vesperas
ad memoriam aduen. aña. O
sapiētia p̄. Magnificat. Ora
tio Excita. ¶ Feria. vj. de ad-
uentu. In hac die dicuntur.
āe. de lau. sexte ferie sequen-
tis ebdomade que nō possūt
dici p̄pter festuz sancti tho-
me scz. an. Cōstantes cū alijs
sicut sunt: ad benedictus. an.
Paratus esto. Oratio. Exci-
ta vt supra et memoria de
conceptione. Ad horas añe
de laud. ad vesperas. ā. Con-
ceptio p̄. Dixit dominus. Sc.
totum de cōceptione: ad me-
moriaz aduentus. an. O ado-
nay. ad comple. de cōceptiōe.
¶ Sabbato octaue cōceptio-
nis. ix. lc. ꝛ memoria de aduē

tu/ ad veſperas ſiet totu3 de aduentu/ et memo. de conceptione per. an. ꝟ. ⁊ orationez ad cōplet. ſit totū de aduentu.

Dominica tertia totū ſicut eſt/ ad magt. ā. O radix ieſſe Memoria lazari.

¶ Feria ſcḋa de aduentu/ et memoria ſcī lazari. In laudi. an. Ecce veniet Cetera ſicut ſunt/ ad bñdict⁹. ā. Egredietur virga ad horas aīe de laudi. ad magt. an. O clauis dauid.

¶ Feria tertia de aduētu. In laudi. an. Rorate ⁊c. ad bñdi⁹. an. Tu bethleem. ad hor. ae. de lau. ad mgt. an. O oriens.

¶ Feria. iiij. ieiunia quatuor temporū totū vt in primo anno. ad magt. an. O rex gētiū.

¶ Feria. v. de aduētu. Hic dicuntur tria ſe!a de die craſtina/ q̄ non poſſunt dici ꝑpter feſtum ſancti thome. In lau. ā. De ſion ⁊c. ad benedictus. an. Eſtote parati Orō. Aurē tuaz. Veſpere mutantur ad cpm. de ſcō thoma. ad memoriam aduen. ā. O emmanuel. ꝟ. Magnificat cū. vt ſupra

¶ Feria ſexta de ſcō thoma ſex lc. ⁊ tres vltime de expoſitione. Exurgens ma Poſt matu. ad mīſ. adven. an. Ex quo facta eſt. ꝟ. ⁊ orō. Extra ad veſperas. an. Iurauit. ꝟ. Dixit ad magt. an. O thoma. ad memoriā aduen. an. Noli te timere. quia non potuit dici ſupra poſt matu. ꝑpter an de euangelio. ¶ Sabbato de ieiunio totū vt s. in pmo anno. ad magt. an. Nō auferet.

Dominica quarta totum de do. ſicut eſt. ad magt. an. O virgo virginum. ¶ Feria ſcḋa vigilia nati. dñi totum ſicut ſupra ſcriptum eſt in ſcḋo anno. Sed in lau. an. de cātico erit. Haurietis. Cātici. Confitebor q̄re ſupra in lau. de fer. ij. ꝑcedentis ebḋ.

¶ Finis regularum.

¶ Incipit temporale partis hyemalis.

S Equuntur regule q̃ debẽt obſeruari i aduẽtu. Si feſtũ ſancti Andree vel ſancti eligij ſabbato ante aduentum dñi euene. fiet totum de feſto vſq; ad veſ. Veſpe aũt erũt totalr̃ de aduẽtu. Et poſt veſ fiet mẽoria de ſancto andrea cũ ãn ꝛ mẽt ꝛ orone. Et de ſctõ eligio cũ ãn. ℣. ꝛ orone. Si vero feſtũ vni⁹ iſtoꝝ prima die aduen. euenit. feſtiuitas aduẽtus ipſo die celebrabitur: feſtũ vero illud in craſtinũ trãſferet in hũc modũ q; veſpe de dñi. mutabũtur ad cp̃. illius feſti de quo fiet in craſtinum. Et poſt veſ fiet memo. de aduẽ. p añ. ℣. ꝛ orõnẽ. Et ſlr̃ fiet p alios dies ſabbati ꝛ dñicos aduẽ. ſi in eiſdẽ aliqđ feſtum ix. lect. euenit. Et etiã a lxx. vſq; ad paſcha dieb⁹ ſabbatis ꝛ dñicis ita faciendũ eſt. Sed ſi feſtũ. iij. lec. per totũ aduẽ. ꝛ etiã a. lxx. vſq; ad paſc. quacũq; die eue. nõ fiet eo niſi memoria per ãn. ℣. ꝛ orationem ſcilicet in vigilia ipſius feſti poſt veſperas/ ꝛ in die poſt matutinas.

¶ Sabbato igitur ante aduentum dñi ſic incipiendum eſt. ad veſperas. D eus in adiuto. ꝛc. ãn. Benedictus. cum ceteris pſal. ꝛ ãis vt in pſalterio. Cp̃m. Hiere. xxiij.

E Cce dies veniunt dicit dominus: et ſuſcitabo dauid germẽ iuſtũ: ꝛ regnabit rex ꝛ ſapiens erit/ ꝛ faciet iudiciũ ꝛ iuſticiã in terra/ ꝛ hoc eſt nomẽ quod vocabunt eum dñs iuſtus noſter. ℟. Deo gratias. Hymnus.

C Onditor alme ſyderũ/ eterna lux credentium: chriſte redemptor omniũ/ exaudi preces ſupplicum.

Q ui condolens interitu/ mortis perire ſeculũ: ſaluaſti mũdum languidum/ donans reis remedium.

V ergente mundi veſpere/ vti ſpõſus de thalamo: egreſſus honeſtiſſima/ virginis matris clauſula.

C ui⁹ forti potẽtie/ genu flectũtur oia: celeſtia terreſtria/ fatentur nutu ſubdita.

T e depcamur agie/ venture iudex ſeculi: conſerua nos in tempore/ hoſtis a telo pfidi.

L aus honor virtus gloria/ deo patri ꝛ filio: ſancto ſimul paracleto/ in ſempiterna ſecula. Amen. ℣. R orate celi deſuper. ℟. Et nubes pluãt iuſtũ: aperiatur terra ꝛ germinet ſaluatorem. ãn. Ecce nomen domini venit de longinquo: ꝛ claritas ei⁹ replet orbẽ terraꝝ. ps. Magt. Dñs vobiſcum. ℟. Et cũ ſpiritu

Oro. Oremus. Oratio.

Excita quis dñe potentiā tuam et veni: vt ab imminētibus pctōꝝ nr̄oꝝ periculis: te mereamur ꝓtegēte eripi: te liberante ſaluari. Qui viuis et regnas cū deo pře in vnitate ſpūs ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen. Dn̄s vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Benedicamus dn̄o. ℟. Deo gratias. Ad cōpletorium. ā. Alla. ps. Cū inuocarē. In te domine. Qui habitat. Ecce nunc benedicite. Cpm. Tu in nobis. Hymnus.

Saluator mūdi dñe qui nos ſaluaſti hodie: in hac nocte nos protege et ſalua omni tempore.

Adeſto nūc ꝑpꝑtis et parce ſupplicātib9: tu dele nr̄a crimina/ tu tenebras illumia.

Ne mentem ſomnus opprimat/ nec hoſtꝫ nos ſurripiat nec villis caro petim9 cōmaculetur ſordibus.

Te reformatoꝛ ſēſuū votis ꝓcamur cordiū: vt puri caſtꝫ mētib9 ſurgam9 a cubilib9.

Laus. ℣. Cuſtodi nos dn̄e. ℟. Vt pupillā oculi. ān. Gre ge tuū dn̄e nō deſeras paſtoꝛ bone ꝗ nō doꝛmis ſed ſemꝑ vigilas. ps. Nunc dimittis. Kyrie eleiſon. iij. Chriſte el. iij. kyrie el. iij. Pater noſter. Hec preces poſt cōpleto. in ſine pſalterii: ſꝫ loco de Poſt partū. ℣. ℟. Egredietr. Oro. Illumina. Ad matuti. Inuitato. Ecce venit rex. Occurramus obuiam ſaluatori noſtro. ps. Venite. Hymnus.

Verbū ſupernū ꝓdiens a patre olim exiens: ꝗ natus oꝛbi ſubuenis/ curſu decliui tempoꝛis.

Illumia nūc pectoꝛa tuoꝗꝫ amoꝛe concrema: audito vt preconio ſint pulſa tandem lubrica.

Iuderꝗꝫ cū poſt aderis/ rimari facta pectoꝛis: reddēs vicem pro abditꝫ/ iuſtiſꝗꝫ regnum pro bonis.

Nō demum arcemur malꝫ/ ꝓ qualitate criminis: ſed cū beatis compotes/ ſimus perhennes celibes.

Laus ho. In. j. noct. ā. Miſſus. vt in dn̄ica dicta pſaltii. ℣. Ex ſiō ſpecies decoꝛꝫ ei9. ℟m. Deus noſter manifeſte veniet. Lect. j. Eſaie. i.

Viſio Eſaie filij Amos quā vidit ſuꝑ iudam et hieruſ in dieb9 ozie/ ioathā et acham/ et ezechie regū iuda. Audite celi et auribus percipe terra: quoniam dominus locut9 eſt. Filios enutriui et exaltaui: ipſi autem ſpreuerunt me. Hec dicit dn̄s: conuertimini ad me et ſalui eritis. Deo gratias. ℟. Aſpiciens a lōge ecce video dei potentiā venientē et nebulam totam terram tegētem. Ite obuiam ei: et dicite. Nuncia nobꝫ ſi tu es ihe. Qui regna-

turus es in populo iſrael. ℣.
Quiqȝ terrigene ⁊ filij homi
nū ſimul in vnū diues ⁊ pau
per. Ite obuiā vſqȝ ibi. Nū=
cia ℟. Qui regis iſrael in=
tende qui deducis velut ouē
ioſeph. Nuncia. ℣. Excita do
mine potentiā tuam ⁊ veni:
vt ſaluos facias nos. Qui
regnaturus es. Glia pr̄i. ℟.
Aſpiciens. Lectio.ij.

COgnouit bos poſſeſſo=
rē ſuū ⁊ aſinus pſepe
dn̄i ſui. Iſrael aūt non me co
gnouit ⁊ popul⁹ meus non
itellexit. Ve gēti peccatrici
populo graui iniq̄tate ſemi
ni neq̄ filijs ſceleratis. Dere
liquerūt dn̄m: blaſphemaue
runt ſanctū iſrael: abalienati
ti ſunt retrorſum. Hec dicit
dn̄s deus. ℟. Aſpiciebā in vi
ſu noctis/ ⁊ ecce in nubib⁹ ce
li filius hoīs venit. Et datū
eſt ei regnū ⁊ honor: ⁊ omīs
ppl̄s trib⁹ ⁊ lingue ſeruiēt
ei. ℣. Poteſtas ei⁹ poteſtas
eterna q̄ non auferetur ⁊ re
gnū in manu eius qđ nō cor
rumpetur. Et datū. Lect.iij.

SUp ⁊ i quo pcutiā vos
vltra addētes puarica
tionē. Omne caput lāguidū
⁊ omne cor merēs. A planta
pedis vſqȝ ad verticem capi
tis nō eſt in eo ſanitas. Hec
dicit. ℟. Miſſus eſt angelus
gabriel ad mariā vginē de=
ſponſatā ioſeph/ nunciās ei
verbū: ⁊ expaueſcit vgo de
lumine: ne timeas maria in=
ueniſti grām apud dn̄m. Ec
ce cōcipies ⁊ paries ⁊ vocabi
tur altiſſimi filius. ℣. Et da
bit ei dn̄s deus ſedem dauid
patris eius: ⁊ regnabit i do
mo iacob ineternū. Ecce cō=
ci. Glia pr̄i. In.ij.noct.vt in
pſalterio. ℣. Egredietur vir
ga de radice ieſſe. ℟. Et flos
de radice eius aſcēdet. Ser
mo ſ. Maximi epi. Lect.iiij.

PRopitiante diuina cle
mentia fratres dilectiſ
ſimi iam aduenit dies i qua
natalē domini ſaluatoris cū
gaudio deſideram⁹ celebra
re. Et ideo rogo vos ⁊ admo
neo vt inq̄tū poſſumus cum
dei adiutorio laboremus: vt
in illa die cum ſincera ⁊ pu=
ra conſcientia ⁊ mundo cor
de ⁊ caſto corpore ad altare
domini poſſimus accedere: ⁊
corpus ⁊ ſanguinē eius nō
ad iudicium: ſed ad remediū
anime nr̄e mereamur acci=
pere. Tu aūt. ℟. Aue maria
gratia plena dn̄s tecū. Spi
ritus ſctūs ſuperueniet i te
⁊ virtus altiſſimi obūbrabit
tibi: quod em̄ ex te naſcetur
ſanctum vocabitur filius dei
℣. Quomodo fiet iſtud quo=
niam virū non cognoſco: et
reſpōdens angelus dixit ei.
Spiritus. Lectio.v.

IN chriſti enim corpe vi
ta noſtra cōſiſtit: ſicut et
ipſe dn̄s dixit. Niſi māduca=
ueritis carnē filij hominis ⁊
biberitis eius ſanguinē non

habebitis vitam in vobis. Mutet ergo vitam qui vult accipere vitã. Nã ſi non mutat vitã ad iudiciũ accipiet vitã: ꝛ mag; ex ipſa corrũpetur ꝙ ſanetur: magiſqꝫ occiditur ꝙ viuificetur. Tu aũt. ℟. Saluatorẽ expectam⁹ dominum ieſuz chriſtum. Qui reformabit corp⁹ humilitatis noſtre cõfiguratum corpori claritatis ſue. ℣. Sobrie ꝛ iuſte ꝛ pie viuam⁹ in hoc ſeculo expectãtes beatã ſpem ꝛ aduentũ glie magni dei Qui refor. Lectio ſexta.

Sic enim dixit apoſtol⁹. Qui manducat corpus dñi ꝛ bibit ſanguinẽ ei⁹ indigne iudiciũ ſibi mãducat ꝛ bibit. Et licet nos omni tẽpore bonis operib⁹ ornatos ꝛ ſplendidos eſſe ꝯueniat: ꝑcipue tamẽ in die natalis domini: ſicut i euãgelio ipſe dixit. Lucere debẽt hoib⁹ opera veſtra. Tu aũt. ℟. Obſecro dñe mitte quẽ miſſurus es vide afflictionẽ populi tui Sicut locutus es veni ꝛ libera nos. ℣. Qui regis iſrl intẽde: q deducis velut ouẽ ioſeph. Sicut lo. Gloria patri. Sicut locu. In iii noct. vt ꝰ in pſalterio. ℣. Egredietur dominus de loco ſancto ſuo. Rñ. Veniet vt ſaluet populum ſuum.

Scdm math. xxi. Lect. vij.

In illo tpe. Cũ appropinquaſſet ieſus hieroſolymis ꝛ veniſſet be phage ad mõtem oliueti: tũc miſit duos diſcipłos ſuos dicẽs eis. Ite in caſtellũ quod contra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinã alligatã ꝛ pullũ cũ ea: ſoluite ꝛ adducite michi. Et reliqua. Homilia venerabilis bede pſbyteri eiuſdẽ lectiõis.

Aſina ꝛ pullus quibus ſedẽs hieroſolymã venit vtriuſqꝫ ppłi iudei videlicet ꝛ gẽtilis: ſimplicia corda deſignãt quib⁹ ipſe preſidens queqꝫ a noxia libertate ſuo frenãs imperio: ad viſionem ſuperne pacis inducit. Hieruſalẽ qppe viſio pacis iterꝑtatur. Tu. ℟. Ecce virgo cõcipiet ꝛ pariet filiũ dixit dñs. Et vocabitur nomẽ ei⁹ admirabilis deus fortis. ℣. Super ſoliũ dauid et ſup regnũ eius ſedebit ineternũ. Et vocabitur. Lect. viij.

Et bene cum ad montẽ oliueti veniſſet dñs diſcipulos q hec ſibi aialia adducerẽt miſit: qr nõ noſtris ad eũ meritis: ſed ſola ipſi⁹ gratia largiẽte puenimus: ioanne atteſtẽte q ait. Et in hoc eſt charitas dei: nõ quaſi nos dilexerim⁹ deũ/ ſed qm̃ ꝑor ipſe dilexit nos. Tu au. ℟. Audite verbũ dñi gentes ꝛ annunciate illud in finib⁹ terre. Et in inſulis q procul ſunt dicite ecce de⁹ ſaluator noſter aduenict. ℣. Annũciate ꝛ auditũ facite loqmini ꝛ

clamate. Et in inſu. Lec.ix.
Mons nāq oliueti celſitudinē dilectionis/ qua nos miſericordie illuſtrare ac ſaluare dignat9 eſt inſinuat nō ſolū q2 olei natura lucis miniſtra eſt: & laborū dolorūq ſolamen: verūetiā q2 cunctis qbus immiſcetur ſolet excellere liquoribus. Tu. R. Ecce opifex alme lucis venit viſitare nos ſtans ſupra montē excelſū Et ante eū clamabat archangel9 dicens: iſte eſt rex regum et dn̄s dominantiū. V. De radice ieſſe exiet dux: & flos de ea radice eius aſcēdet. Et ante. Glia. R. Ecce. Nō R. Te deū V. Emitte agnū dn̄e dn̄atorem terre. V. De petra deſerti ad montē filie ſyon. In laud. ān. In illa die ſtillabūt montes dulcedinē & colles fluent lac et mel all'a. ps. Dn̄s regn̄. an. Jocundare filia ſion: exulta ſatz filia hieruſalē all'a. ān. Ecce dn̄s veniet & oēs ſancti eius cū eo: & erit in die illa lux magna all'a. ān Oēs ſitiētes venite ad aquas qrite dn̄m dum inueniri poteſt all'a. an. Ecce veniet propheta magnus & ipſe renouabit hieruſalē alleluya. Cap. Rom.xiij.
Sciētes q2 hora eſt iam nos de ſomno ſurgere: nūc aūt ppior eſt noſtra ſalus ꝙ cum credidimus. Deo gratias. Hymnus.
Vox clara ecce intonat obſcura queq increpat pellant eminus ſomnia/ ab ethre chriſtus promicat.
Mēs iam reſurgat torpida q ſorde extat ſaucia: ſydus refulget iam nouum/ vt tollat omne noxium.
E ſurſum agnus mittitur laxare gratis debitum: oēs pro indulgentia/ vocem demus cum lachrymis.
Secundo vt cum fulſerit mundumq horror cinxerit: nō pro reatu puniat/ ſed pius nos tunc protegat.
Laus honor virt9. V. Vox clamātis in deſerto. R. Parate viā dn̄i rectas facite ſemitas dei noſtri. ān. Spiritus ſanct9 in te deſcēdet ne timeas maria habeb' i vtero filiū dei all'a. ps. Bn̄dictus. Oro. Excita qs. Ad pmā. hy9 Jam lucis. et in fine. Laus honor. Et ſimilit' ad oēs horas cū quibus cantari pōt p totum aduentum. ān. In illa die. ps. Deus deus meus reſpice. vt i pſal. Ad tertiā cpīm Scientes. R. Veni ad liberandum nos. Dn̄e deus virtutū. V. Oſtende faciē tuā et ſalui erimus. Dn̄e. Glia pri Veni. V. Timebunt gentes nomen tuum dn̄e. R. Et omnes reges terre gliam tuā. Oro. Excita. Ad ſexta. Cpm. Eſaie.xj.
Egredie' virga de radice ieſſe: & flos de radice

eius aſcēdet: & requieſcet ſup eum ſpiritus dñi. Deo gra= tias. ℞. Oſtende nobis dñe miſericordiā tuā. ℣. Et ſalu tare tuum da nobis. Miſeri= cordiā. Gloria. Oſtende. ℣. Memento noſtri dñe in be= neplacito populi tui. ℞m. Viſita nos in ſalutari tuo. Orō vts. ad nonā. Capl'm Eſaie. vij.

Ecce virgo ɔcipiet & pa riet filiū & vocabit̄ no= men eius emanuel butyrū & mel comedet: vt ſciat repro= bare malum & eligere bonū. Deo grās. ℞. Sup te hierl'z Orietur dñs. ℣. Et glīa ei⁹ inte videbit̄. Orietur. Glo= ria. ℣. Dñe deus virtutū cō= uerte nos. ℞. Et oſtēde faciē tuā & ſalui erimus. Ad veſpe ras. ān. Sede a dextris. ps. Dixit dñs vt in pſalte. Cp. Sciētes. hy⁹ Cōditor. ℣. Ro rate celi. ān. Ne timeas ma= ria inueniſti grām apd̄ dñm ecce ɔcipies & paries filium all'a. ps Mgt̄. Orō. Excita. Ad ɔplet. vts. Nota hic ꝙ ſi in hac ſequēti feria ſcda/ vel in alia feſtū ix. lc. eueñ. lec. & ℞. illius ferie dicent̄ in alia die ſequēti prout euenerint. Cetera oīa p die illa remane būt: ꝑter ās. ad bñdic⁹ & ad magt̄ que dicūtur ad memo riā. Et vt deficere nō poſſis vide ſepe regulā ſupradictā aduentus anni in quo eris.

¶ Fer. ij. ad matu. Inui. Re= gē ventuꝝ dñm. Venite ador= m⁹. ps Venite. hy⁹ Verbū ſupernū. In noctur. ān Dñs defenſor. ps Dñs illūinatio. dicitur tota ... pꝛout ɔti= netur ſupra feria ſcda i pſal te. ℣ Ex ſion ſpecies decoris eius. ɔc. vts. Lec. j. Eſa. j.

Audite verbum domini principes ſodomorum/ percipite auribus legem dei veſtri popul⁹ gomorre. Quo michi mltitudinē victimaꝝ veſtrarū dicit dñs. Plen⁹ ſuz. Hec dicit. Loco primi ℞ij di citur ſequens ℞m. Leten= tur celi & exultet terra. Jubi late mōtes laudē qz dñs no ſter veniet & pauperū ſuoꝝ miſerebitur. ℣. Orietur in dieb⁹ eius iuſtitia & abūdā= tia pacis. Jubilate. Lec. ij.

Holocauſta arietū & adi= pē pinguiū & ſanguinē vituloꝝ & agnoꝝ & hyrcorū nolui. Cū veniretis ante cō ſpectū meum quis qͥuit hec de manib⁹ veſtris vt ambu= laretiz in atriis meis. Hec di xit. ℞. Aſpiciebā. Lec. iij.

Ne offeratis vltra ſacri ficiū fruſtra: incenſum abomiatio eſt michi. Neome niā & ſabbatū & feſtiuitates alias nō ferā: iniqui ſunt ce tus vrī. Hec di. ℞. Miſſus. Et ſi i hac die aliquod feſtū noue lec. euenc. oīa ſupradi cta dicent̄ in alia die ... dictam. ℣. ſacerdota. Emitte agnū. In laudibus. ān. Se=

ſidum magnam. ps. Miſe‑rere. cum ceteris añis ꝛ pſis vt in pſalterio ꝯtinet. Cpm.

Hiere mie. xxiij.

IN diebꝰ illis ſaluabit iuda: ꝛ iſrael habitabit ꝯfidēter ꝛ hoc eſt nomen qđ vocabūt eū dñs iuſtꝰ noſter. Deo gr̃as. Hyꝰ. Vox clara. ℣ꝰ. Vox clamantis. añ. Hie‑ruſalem reſpice ad orientem ꝛ vide al'a. ps. Benedictus. Sequūtur preces ſeu pſtra‑tiões q̄ dicunt̄ diebꝰ ferialibus ad matutinas / ad tciā ſextā / ꝛ nonā. Et ad veſpe. vt in pſalte. ꝯtinet̄ in fine ferie ſcdē. oro Excita. ℂ Sequuntur ſuffra. ſctōꝝ diebꝰ feria‑libꝰ i aduētu poſt matutias. Et primo de beata maria. añ. Aue maria gr̃a plena dñs tecū / benedicta tu i mulieri‑bus al'a. ℣. Egredietur virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eius aſcēdet. Oratio.

DEus qui de beate ma‑rie virginis vtero ver‑bū tuū angelo nūciante car‑nem ſuſcipere voluiſti / pſta ſupplicibus tuis: vt q̄ verẽ eam dei genitricē credimus: eius apō te intercesſionibꝰ adiuuemur Per eundē chri‑ſtum dominū noſtrū. Amen.

ℂ De ſancto ſtephano. añ. Stephanus vidit celos ap‑tos vidit ꝛ introiuit beatus homo cui celi patebunt. ps. Benedictus. Oratio.

SUccurrat nobꝫ q̄s dñe beati ſtephani pthomartyris tui intercesſio venerāda: et eiꝰ patiētie documēta pſtent bñficia ſempitna. Per chri‑ſtuz dñm no. amē. ℂ De ſcto vrſino. añ. Sacē pōtifex vrſine tua deo placita pce nos ſēp ꝛ vbiqꝫ ꝓtege. ℣. Ora p no. Ꝺeꝰ q̄ ppl'o tuo et‑ Oro.

DNe ſalutis beatū vrſinū miniſtrū ꝯceſſiſti: pſta q̄s: vt quē doctorē vite habuimꝰ in terris intercesſorē ſemp ha‑bere mereamur i celis. Per chriſtū dñm noſtrum. amen.

ℂ De ſcto guillermo. añ. Re‑gnat deus deoꝝ quē fortē ꝛ decoꝝ ꝛ ſequit̄ ꝛ fruitur lu‑cerna cōfeſſoꝝ. ℣ꝰ. O beate guillerme magna ē merces tua. ℟. Intercede p nobis ad dñm deū noſtrum. Oro.

DA q̄ſumus oṗs deꝰ: vt beati guillermi ꝯfeſſo‑ris tui atqꝫ pōtificis venerā‑da memoria: ꝛ deuotionē no‑bis augeat et ſalutem. Per chriſtū dñm noſtrum. Amen.

ℂ De reliquiis eccl'ie. a. Cor‑pora ſctōꝝ i pace ſepulta ſūt ꝛ viuēt noīa eoꝝ in eternū. ℣ꝰ. Mirabilis deus. ℟m. In ſanctis ſuis. Oratio.

PRopitiare q̄s dñe nobꝫ famulis tuis p ſctōꝝ et ſctāꝝ / quoꝝ corpora vel reli‑quie in preſenti eccleſia re‑quieſcūt merita glorioſa: vt eoꝝ pia intercesſione: ab oī‑bus ſemp ꝓtegamur aduer‑ſis. Per chr̄m. d. no. Amen.

¶ De oib⁹ ſctis. a. Ecce dñs veniet et oēs ſctī eī⁹ cū eo/ et erit ī die illa lux magna all'a. ℣. Letamini in dño. Oro.

Conſciētias noſtras q̄s dñe viſitando purifica vt veniens dominus noſter ieſus chriſtus cum oibus ſā ctis paratā ſibi in nobis inueniat manſionē. Qui tecū viuit et regnat deus. Amen.

¶ Pro pace. a. Veni dñe viſitare nos ī pace vt letemur corā te corde pfecto. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abūdātia in turribus tuis. Oro.

Deus auctor pacis et amator quē noſcere viuere cui ſeruire regnare eſt ptege ab oib⁹ impugnatiōib⁹ ſupplices tuos: vt q̄ ī defēſiōe tua ɔfidim⁹: nulli⁹ hoſtilitatis arma timeam⁹. Per dñm noſtrū. Ad primā. an. Ecce virgo ɔcipiet et pariet filiū et vocabitur nomen eius emanuel. ps. Deus in noie tuo. etc. prout in pſalterio cōtinent cū precib⁹. Miſerere

¶ Ad tertiā. an. Angel⁹ dñi nunciauit marie et ɔcepit de ſpiritu ſcō all'a. ℟. Legē po. Cap. In dieb⁹ illis. ℟. Veni ad liberādū nos. vt in dñic. Proſtratiōes et oro vt s̄ i lau.

¶ Ad ſextā. a. Anteq̄ ɔuenirēt inuēta eſt maria habēs in vtero de ſpū ſcō all'a. ps. Defecit. Cap. Egredietur virga. ℟. Oſtēde nobis dñe. Proſtrationes et oro vt s̄.

¶ Ad nonā. an. Beatā me dicent oēs generatiōes q₂ ancillam humilē reſpexit de⁹. ps. Mirabilia. Capitulum.

Eſaye. xxxiij.

Dominus legifer noſter dñs rex noſter ipſe veniet et ſaluabit nos. Deo. g̃. ℟. Sup te hierl'm. Proſtra. et oratio vt ſupra. ¶ Et eſt notandū q̄ omnia que hic cōtinentur ad horas debēt dici per aduentū diebus ferialis donec aliter ppꝛie añe eue. Cpm vero et ℟. et cetera diſcētur vſq̄ in vigiliā natiui. dñi. Ad veſ. an. Inclinauit. ps. Dilexi. cū ceteris aīs et pis vt in pſalterio. Cpm. In diebus illis. Hy⁹. Conditor. ℣⁹ Rorate celi deſuper. an. Super te hierl'm orief dñs et gloria eius in te videbitur. ps. Magnificat. Proſtrationes et oratio vt ſupra.

¶ Sequunt ſuffragia dicenda poſt veſpas in aduēt. Et primo de beata maria. a. Ne timeas maria inueniſti gratiam apd dñm: ecce ɔcipies et paries filium alleluya. Verſus et oratio vt ſupra.

¶ De ſancto ſtephano. aña. O vtē ſtephane prothomartyr chriſti intercede p nobis ad dominū deum noſtrum vt dimittat nobis delicta nr̄a. ps. Magnificat. Oro.

Da nobis q̄s dñe imitari quod colimus vt diſcam⁹ et inimicos diligere: q₂ eius

memoriã agim⁹: qui nouit etiã pro perſecutorib⁹ exorare dñm noſtrũ ieſum xp̃z filium tuum. Amen.

¶ De ſctõ vrſino añ. O btẽ pater vrſine piũ dñm ieſum p iniquitatib⁹ nr̃is depoſce. ℣. et oro vt̃s. ¶ De ſancto guillermo. añ. Celi et terre conditorem laudent ei⁹ opa ſedis hui⁹: qui paſtorẽ prouexit ad ſydera. ℣. O beate guillerme. Oratio.

Exaudi dñe preces noſtras quas in ſcti guillermi ɔfeſſoris tui atq̃ põtific ɔmẽoratiõe deferim⁹: ⁊ q: tibi digne meruit famulari eius intercedentibus meritis ab omnib⁹ nos abſolue peccatis. Per chriſtũ. De reliquiis/ de oĩbus ſctis ⁊ pro pace vt̃s poſt matut. ¶ Fer. iij. Inuit. ⁊ hy⁹ vt̃s. ã. Ut non delinquam. p̃s Dixi cuſtodiam cũ tota dicta. ℣. Egredietur virga de radi. Lectio prima. Eſaie primo.

Lauamini mundi eſtote auferte malum cogitationũ veſtrarum ab oculis meis. Quieſcite agere perperſe: diſcite bene facere. Querite iudicium/ ſubuenite oppreſſo/ iudicate pupillo/ defendite viduã: ⁊ venite et arguite me dicit dñs. Hec dicit. ℟ Aue ma. Le. ij.

Si fuerint pctã veſtra vt coccinũ: quaſi nix dealbabũtur. Et ſi fuerint rubra quaſi vermicul⁹: velut lana alba erunt. Hec dicit. ℟ Salu atorem. Lectio. iij.

Si volueritis ⁊ audieritis me: bona tre comedetis/ q̃ ſi nolueritis ⁊ prouocaueritis me ad iracundiam gladi⁹ deuorabit vos quia os dñi locutũ eſt. Hec dicit. ℟. Obſecro. ℣⁹. Emitte. In laudibus ã. Ampli⁹. p̃s Miſerere. ⁊ cetera vt in pſal. Cap̃. hy⁹ ℣. vt̃s in fer. ſcd̃a. ãn. Gaude ⁊ letare filia ſyõ / quia ecce ego venio ⁊ habitabo in medio tui/ dicit dñs. p̃s Bñdic. Proſtrationes et oratio ⁊ ſuffragia vt̃s in fer. ij. Ad veſpe. aña. In dñm. p̃s Letatus ſum. Cap̃. hy⁹ ⁊ ℣. vt̃s: in fer. ij. In veſpe. ã. Ecce rex venit dñs regum terre/ ⁊ ipſe auferet iugũ captiuitatis nr̃e. p̃s Magt. ¶ Feria. iiij. Inuita. ⁊ hy⁹ vt̃s. ãn Auertet. p̃s Dixit inſipiẽs. cum tota dicta. ℣ſus Egredietur dominus. Lectio prima.

Quomodo facta eſt meretrix ciuitas fidelis: plena iudiciis. Iuſtitia habitauit in ea: nunc autẽ homicide. Argentum tuũ verſum eſt in ſcoriam: vinũ tuũ mixtum eſt aqua. Hec dicit. ℟. Ecce virgo. Lectio. ij.

Principes tui infideles ſocij furũ: oẽs diligũt munera. Sequuntur retributiones: pupillo non iudi-

cant ⁊ cauſa vidue non in-
greditur ad illos. Hec di.
℟ Audite. Lectio tercia.
PRopter hoc ait dñs de⁹
exercituū fortis iſrael
Heu ego conſolabor ſup ho
ſtibus meis / et vindicabor
de inimicis meis / et ↄuertā
manū meā ad te: ⁊ excoquā
ad purū ſcoriā tuam. Hec di
cit. ℟ Ecce opifex. ℣. Emit
te. In laudib⁹. añ. Tibi ſoli.
ps. Miſerere. cum cete. añ.
Cap. hy⁹ ⁊ ℣. vt ſupra. añ.
Gaude ⁊ letare hieruſalem/
quia rex tuus venit tibi mã
ſuetus / de quo ꝓphete pre-
dicauerunt / quē angeli ado
rauerunt: cui cherubin ⁊ ſe
raphin ſanctus ſctũs ſctũs
proclamant. ps Benedict⁹.
Proſtrat. oro et ſuffra. vtã.
Ad veſpe. añ. Non ↄfunder.
ps Miſit dñs. cum cete. pſal
⁊ antipho. cp. hy⁹ ℣. vtã. ã.
De ſion exibit rex ⁊ verbum
domini de hieruſalē. ps Ma
gnificat. Proſtra. oro ⁊ ſuf-
fragia vtã. ¶ Feria quinta
Inuita. ⁊ hym. vt ſupra. añ.
Dominus deus. ps. Saluũ
me fac. ℣. Ex ſion ſpecies
decoris eius. Lectio prima.
ET auferam omne ſta-
gnum tuum: ⁊ reſtituā
iudices tuos vt fuerũt pri-
us: ⁊ cõſiliarios tuos ſicut
antiquitus. Poſt hec voca-
beris ciuitas iuſti: vrbs fi-
delis. Hec dicit. ℟ Letent-
tur. Lectio ſecunda.

SIon in iudicio redimet
⁊ reducēt eam in iuſti
tia. Et conteret ſceleſtos ⁊
peccatores ſimul: ⁊ q̄ dereliquē
runt dñm ↄſument. Hec di.
℟ Aſpiciebam. Lectio. iij.
COnfundent eñi ab ido-
lis quibus ſacrificaue
runt / ⁊ erubeſcetis ſup hor
tis quos elegeratis cũ fue-
ritis velut quercus defluẽ
tibus foliis: ⁊ velut hortus
abſq; aqua. Et erit fortitu-
do vr̃a vt fauilla ſtupe: ⁊ o-
pus veſtrũ quaſi ſcintilla.
Et ſuccendentur vtrũq; ſi-
mul ⁊ non erit q̄ extinguat.
Hec. ℟ Miſſus eſt. ℣. ſacer.
Emitte agnum. In lau. añ.
Spũ. ⁊c. añ. Ecce mitto an-
gelũ meum q̄ ꝑparabit viã
tuã ante faciē meã. ps. Be-
nedictus. Ad veſ. añ. Et ois.
ps. Memento. añ. Ecce ve-
niet deus ⁊ homo de domo
dauid ſedere in throno alt.
Pſalmus. Magnificat.
¶ Feria ſexta. Inuita. Hy⁹
vt ſupra. añ. Exultate. ps.
Ipſum. ℣⁹ Egredietur vir-
ga de ra. Lectio. i. Eſaie. ij.
VErbũ qđ vidit eſaias
filius amos ſup iuda-
⁊ hieruſalem. Et erit in no-
uiſſimis dieb⁹ ꝑparat⁹ mõs
domus dñi in vertice mon-
tiũ: ⁊ eleuabitur ſuper col-
les. Et fluēt ad eũ omnes
gentes: et ibunt multi po-
puli. Hec dicit. ℟ Aue ma
ria. Lectio ſecunda.

Et dicent. Venite aſcendamus ad monte͂ dn̄i ⁊ ad domum dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas. Et ambulabimus in ſemitis ei⁹: qꝛ de ſion exibit lex et verbum dn̄i de Hieruſalem. Et iudicabit ge͂tes ⁊ arguet populos multos: ⁊ ꝯflabu͂t gladios ſuos in vomeres: ⁊ la͂ceas ſuas in falces. Hec dicit. ℟. Saluatore͂. Lec. iij.

Non leuabit gens co͂tra gentem gladiu͂: nec exercebu͂tur vltra ad pꝛeliuꝫ. Domus iacob venite ⁊ ambulemus in lumine dei noſtri. Pꝛoiecisti enim populu͂ tuum domum iacob: quia repleti ſunt vt olim: et augures habueru͂t vt philiſtiim: ⁊ pueris alienis adheſeru͂t Hec dicit. ℟. Obſecro dn̄e. An. Ex egypto vocaui filiuꝫ meum / venit vt ſaluet populum ſuum. ps Bn̄dictus. Ad veſpe. an̄. In conſpectu. ps Confitebor. an̄ Sion noli timere: ecce deus tu⁹ veniet alla. ps. Magnificat. ¶ Sabba. Inuit. hy⁹ vt s. an̄. Quia mirabilia. ps Cantate. ℣⁹. Egredietur virga. Lectio pꝛima. Eſaie ſcd̄o.

Repleta eſt terra argento ⁊ auro: ⁊ nõ eſt finis theſauroꝝ eius. Et repleta eſt terra eius equis: ⁊ innumerabiles quadꝛige eius ⁊ repleta eſt terra eius idolis. Hec. ℟. Ecce virgo. Lec. ij.

Opus manuu͂ ſuaꝝ adorauerũt: qđ fecerũt digiti eoꝛuꝫ. Et incuruauit ſe homo: et humiliatus eſt vir Ne ergo dimittas eis. Hec. ℟. Audite. ⁊c. Lectio tercia.

Ingredere in petram: ⁊ abſcondere in foſſa humo a facie timoꝛis dn̄i: et a gloꝛia maieſtatis ei⁹. Oculi ſublimis hominis humiliati ſunt ⁊ incuruabit͛ altitudo viroꝝ. Hec. ℟. Ecce opifex. ℣. Lacer. Emitte agnuꝫ. In lau. an̄. Benigne. ps Miſerere. an̄ Sion renouaberis ⁊ videbis iuſtu͂ tuu͂ q̄ ve͂turus eſt in te. ps Bn̄dict⁹. ¶ Ad veſ. an̄ Bn̄dictus. ps. Ipſum ſcilicet Benedictus. eſt cete. pſal. Cap. Rom. xv.

Quecu͂qꝫ ſcripta ſu͂t ad noſtram doctrina͂ ſcripta ſunt: vt per patie͂tiam et ꝯſolationem ſcripturaru͂ ſpem habeamus. Deo gra. Hy⁹ Conditoꝛ. ℣⁹. Roꝛate. An. Leua hier͞lꝫ oculos tuos ⁊ vide pote͂tiam regꝫ: ecce ſaluatoꝛ venit ſoluere te a vinculo. ps Magt. Oratio.

Excita q̄s dn̄e coꝛda noſtra ad p̄para͂das vnigeniti tui vias: vt p ei⁹ aduentu͂ purificatis me͂tib⁹ tibi ſeruire mereamur. Qui tecu͂ viuit et regnat in vnitate ſpūs ſancti deus. Per. ¶ Dn̄ica. ij. Inuita Surgite vigilem⁹ / venite adoꝛemus: qꝛ neſcitis hoꝛa q̄n ve-

niet dñs. ps Venite. Hy⁹. Verbum. añc p̄l'ct' R. vts in dñica p̄cedē. Lec.j. Eſa.vij.

In anno quo moꝛtu⁹ eſt rex ozias/ vidi dominū ſedentē ſuper ſoliū excelſuz et eleuatum. Et plena erat omnis terra maieſtate ei⁹: et ea que ſub ipſo erant/ re-plebant templū. Hec di. R. Hieruſalē cito veniet ſal⁹ tua quare meroꝛe ꝯſumeriſ nunquid conſiliarius nō eſt tibi: q̄a innouauit te doloꝛ. Saluabo te et liberabo te/ noli timere. V⁹. Iſrael ſi me audieris non erit in te de⁹ recens/ neq3 adoꝛabis deum alienum: ego enim domin⁹. Saluabo. Lectio ſecunda.

Seraphin ſtabāt ſuper illud: ſex ale vni/ et ſex ale alteri. Duab⁹ velabant faciem eius: et duab⁹ vela-bant pedes eius/ ⁊ duabus volabāt. Et clamabāt vter-q3 ad alterum/ ⁊ dicebant. Sāctus ſc̄tus ſanctus dñs deus exercituum: plena eſt omnis terra gloꝛia ei⁹. Hec dicit. R. Ecce dñs veniet et omnes ſancti eius cum eo ⁊ erit in die illa lux magna/ ⁊ exibunt de hieruſalem ſicut aqua munda. Et regnabit dñs ineternū ſuper omnes gentes. V⁹ Ecce cum virtu te veniet/ ⁊ regnum in ma-nu eius ⁊ poteſtas ⁊ impe-riū. Et regna. Lec.iij.

Et cōmota ſunt ſuperli minaria cardinū a voce cla-mātis: ⁊ domus repleta eſt fumo ⁊ dixi. Ve mihi/ q2 ta-cui: q2 vir pollutus labijs ego ſum: ⁊ in medio populi polluta labia habentis ego habito: ⁊ regem dñm exerci tuum vidi oculis meis. Hec dicit. R. Ciuitas hieruſalē noli flere: qm̄ doluit dñs ſu per te. Et auferet a te oēm tribulationē. V. Ecce in foꝛ titudine veniet ⁊ bꝛachium eius dominabitur. Et aufe.

¶ Sermo ſc̄i Leo. pa. l. iiij.

Sanctam ⁊ deſideraibi-lem gloꝛioſam ac ſin-gularē ſolēnitatem: hoc eſt natiuitatē domini ſaluato-ris fratres dilectiſſimi deuo tione fideliſſima ſuſcepturi: totis viribus nos debem⁹ cum ipſius adiutoꝛio pꝛepa rare: ⁊ omnes latebꝛas ani me noſtre diligenter aſpice re: ne foꝛte ſit in nobis ali-quod peccatum abſconditū qd̄ ⁊ conſcientiam noſtram confundat ⁊ moꝛdeat et ocu los diuine maieſtatis offen dat. Tu autē. R. Ecce veniet dñs pꝛotectoꝛ noſter ſanct⁹ iſrael. Coꝛonā regni habēs in capite ſuo. V⁹. Et domina bitur a mari vſq3 ad mare/ ⁊ a flumine vſq3 ad termi-nos oꝛbis terrarum. Coꝛo-nam regni. Lectio quinta.

Nam licet chꝛiſtus dñs noſter poſt paſſionem ſuā reſurrexerit/ ⁊ in celum

aſcenderit conſiderat tamē vt credimus & diligēter attendit qualiter ſe vnuſquiſque ſeruorum ei⁹ ſine auaritia/ & ſine ira: ſine ſupbia ac luxuria: ad celebrandā ei⁹ natiuitatem ſtudeat pꝛepararе atque componere: & ſcdm quod vnumquēque oꝛnatum bonis moꝛibus viderit: ita illi gratiā ſue miſericoꝛdie diſpenſabit. Tu aūt. ℟. Sicut mater ꝯſolatur filios ſuos: ita cōſolaboꝛ vos dicit dn̄s & de hieruſalē ciuitate quā elegi veniet vobis auxiliū. Et videbitis & gaudebit coꝛ veſtrū. ℣. Dabo in ſion ſalutem & in hieruſalem gloriam meam. Et vi. Lect. vj.

SI enim viderit aliquē charitatis luce veſtitum iuſticie vel miſericoꝛdie margaritis oꝛnatū/ caſtum/ miſericoꝛdem/ humilem/ benignum & ſobꝛium ſi talem agnouerit coꝛpus et ſanguinem ſuū ei non ad iudicium: ſed ad remediū per ſacerdotum ſuoꝛum miniſterium diſpenſabit. Si vero aliquē viderit adulterum/ ebꝛioſum/ cupidū/ & ſuperbum: timeo ne hoc illi dicat quod in euangelio ipſe dn̄s ꝑdixit. Amice/ quomodo huc intraſti non habens veſtem nuptialem? Tu. ℟. Hieruſalem plantabis vineā in mōtibus tuis & exultabis quia dies domini veniet. Surge ſion conuertere ad deū tuū: gaude & letare iacob. Quia de medio tui ſaluatoꝛ tuus veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſion iubila filia hieruſalem. Quia de medio tui ſal. Scdm Lucā. xxj. Lec. vij.

IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole & luna et ſtellis: & in terris pꝛeſſura gentium pꝛe confuſione ſonitus maris & fluctuū. Areſcētibus hominibus pꝛe timoꝛe & expectatione que ſuperueniet vniuerſo oꝛbi. Et reliqua. Homi. bti greg. pa.

DOminus & redemptoꝛ noſter fratres chariſſimi paratos nos inuenire deſiderans ſeneſcentem mundū que mala ſequantur denunciat: vt nos ab eius amoꝛe compeſcat. Tu autē. ℟. Parat⁹ eſto iſrael in occurſum domini qm̄ venit. Firmans mōtes & creans ſpūs & annūtians in hominibus eloquium ſuū. ℣. Ecce domin⁹ noſter cum virtute veniet: & ipſe auferet iugū captiuitatis noſtre. Fir. Lect. viij.

APpꝛopinquāte ei⁹ termino quante perſecutiones ꝑueniant innoteſcit. Vt ſi deū in tranquillitate metuere nolumus vicinum eius iudicium vel perſecutionibus attriti timeam⁹. Tu aūt. ℟. Egredietur dominus de ſamaria ad poꝛtā

que reſpicit ad orientem/ & veniet in bethleem ambulans ſuper aquas redẽptionis iude. Tunc ſaluus erit omnis homo quia ecce veniet. ℣. Et pparabit in miſericordia ſoliũ ei⁹/ & ſedebit ſup illũ in ꝟitate. Tũc. L. ix.

Hic etenim lectioni ſancti euangelij quã modo veſtra fraternitas audiuit paulo ſuperius dñs ꝑmiſit dicẽs. Exurget gens contra gentem: & regnũ aduerſus regnũ: & erũt peſtilentie & fames & terremot⁹ magni erũt ꝑ loca. Tu aũt. ℟. Ecce dies veniunt dicit dominus: & ſuſcitabo dauid germẽ iuſtum / et regnabit rex/ & ſapiens erit: & faciet iudicium & iuſtitiã in terra. Et hoc eſt nomen quod vocabunt eum dñs iuſtus noſter. ℣. In dieb⁹ illis ſaluabitur iuda & iſrael habitabit ↄfidẽter. Et. Glia. Rem. Ecce. nõ dicitur Te deũ. ℣. Emitte. In laudibus aña. Ecce in nubib⁹ celi dñs veniet cũ poteſtate magna alleluia. an. Urbs fortitudinis noſtre ſyõ ſaluator ponetur in ea: murus & antemurale aperite portas qꝛ nobiſcũ de⁹ all'. an. Ecce apparebit dominus & non mentietur ſi moram fecerit expecta eum quia veniet & non tardabit all'a. an. Mõtes & colles cãtabũt corã deo laudẽ & oĩa ligna ſiluarum plaudẽt manib⁹/ qm̃ veniet dñs dñator in regnũ eternũ all'. an. Ecce dñs noſter cũ ꝟtute veniet vt illuminet oculos ſeruorum ſuorum. Capitulum. Quecũqꝫ. Hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamantis. an. Sup ſoliũ dauid/ et ſuper regnũ ei⁹ ſedebit in eternũ all'a. ps. Bñdict⁹. Orõ. Excita. Ad horas añe de laudibus. Ad tertiã. Cap. Quecũqꝫ. totũ reſiduum ſicut in alia dñica ꝑced. Ad veſ. añ. Sede a dextris. ps. Dixit dominus. cũ cete. Cap. Quecũqꝫ. Hy⁹. Cõditor. ℣. Rorate. an. Beata es maria q̃ credidiſti perficiẽtur in te que dicta ſunt tibi a dño all'. ps. Magnificat. Oratio vt s. Feria ſcda vt s. feria. ii. ꝑcedẽ. Lectio .i. Eſa. xvi.

Emitte agnum dñe dominatorẽ terre de petra deſerti ad montem filie ſyõ. Et erit ſicut auis fugiens & pulli de nido auolãtes: ſic erunt filie moab in tranſcenſu arnon. Hec. ℟. Hie ruſelẽ. Lectio ſecũda.

Ini concilium: coge cõcilium pone quaſi nocte vmbrã tuam in meridie. Abſconde fugientes: & vagos ne prodas: habitabũt apud te ꝓfugi mei. Hec. Lect. iii.

Moab eſto latibulũ eorũ a facie vaſtatoris. Finitus eſt enim puluis: cõſummatus eſt miſer: defecit qui

torcultabat terrã. Hec di.
Ad bñdictus ãn. De celo ve
niet dñator dñs/ ⁊ in manu
eius honor ⁊ imperiuz. ps.
Bñdictus. ãn. Veniet forti-
or me poſt me/ cuius nõ ſuz
dign⁹ ſoluere corrigiã cal-
ceamentor eius. ps. Magñ.
¶ Feria tertia. Lectio.i.
ET pparabitur in mia
ſolium/ ⁊ ſedebit ſuper
eum in veritate in taberna
culo dauid iudicans ⁊ q̃rẽs
iudiciũ ⁊ velociter reddẽs
quod iuſtũ eſt. Hec. Lec.ij.
AVdiuimus ſuperbiam
moab ſuperbus eſt val
de. Superbia ei⁹ ⁊ arrogã-
tia eius: et indignatio eius
pluſq̃ fortitudo ei⁹: idcirco
vlulabit moab ad moab vni
uerſus vlulabit. Hec. lc. iij.
HIs qui letãtur ſup mu-
ros cocti lateris loqui-
mini plagas ſuas: qm̃ ſub-
urbana eſebon deſerta ſũt:
⁊ vineam ſabbama dñi gẽ-
tium exciderunt. Hec dicit.
ãn. Hoc eſt teſtimonium qđ
dicit Joannes: qui poſt me
venit ante me factus eſt. ps
Benedictus. ãn. Rex noſter
aduenit chriſtus quẽ ioan
nes pdicauit agnũ eſſe ven
turũ. ps. Magñ. Oratio vt s.
¶ Feria quarta. Lectio.i.
FLagella ei⁹ vſq̃ ad ia
zer puenerunt/ errauẽ
runt in deſerto: propagines
eius relicte ſunt tranſierũt
mare. Hec dicit. Lectio.ij.
SVp hoc plorabo in fle
tu iazer et vineã ſab-
bama inebriabo te lachry-
ma mea eſebõ ⁊ eleale: quo
niã ſup vindemiã tuam vo(c)
calcantiũ irruit. Hec. lc. iij.
ET auferetur letitia ⁊
exultatio de carmelo:
⁊ in vineis nõ exultabit ne-
q̃ iubilabit. Hec. ãn. Juxta
eſt ſal⁹ mea vt veniat/ ⁊ iu
ſticia mea vt reueletur: di-
cit dominus. ps. Bñdictus.
ãn. Docebit nos vias ſuas
dñs: ⁊ ibim⁹ in ſemitis ei⁹.
ps Magñ. ¶ Fer. v. Lec. i.
VInum in torculari nõ
calcabit q̃ calcare con
ſueuerat: vocem calcantiũ
abſtulit. Hec dicit. Lctõ. ij.
SVper hoc vẽter meus
ad moab quaſi cithara
ſonabit: et viſcera mea ad
murũ cocti lateris. Hec di-
cit dominus. Lectio tertia.
ET erit cuz apparuerit
quod laborauit moab
ſup excelſũs ſuis ingredie-
tur ad ſctã ſua: vt obſecret
⁊ non valebit. Hec dicit. ãn.
Veniet dies dñi magnus ⁊
manifeſt⁹ qui eum inuoca-
uerit ſalu⁹ erit alfa. ps. Be
nedictus. ãn. Erit in nouiſſi
mis diebus pparatus mõs
domus dñi in vertice mon-
tium/ ⁊ fluent ad eũ omnes
gentes. ps. Magnificat.
¶ Feria ſexta. Lectio pma.
HOc verbum quod locu-
tus eſt dñs ad moab ex

tunc: ⁊ nūc locut⁹ eſt dicēs. In tribus annis quaſi anni mercenarij auferetur gloria moab ſuper omni populo multo. Et relinquetur in eo ſicut racemus paruus ⁊ modicus nequaꝗ̄ multus. Hec dicit. Lec.iij. Eſa.xvij.

Onus damaſci. Ecce damaſcus deſinet eē ciuitas: ⁊ erit ſicut aceruus lapidū in ruina. Hec. Lec.iij.

Derelicte ciuitates aroer gregibus erunt: et requieſcent ibi ⁊ non erit q̄ exterreat. Hec dicit. Ad benedictus ān. Paratus eſto iſrael in occurſum dn̄i quoniā venit. ps Bn̄dictus. an Leuabit dn̄s ſignum in nationibus/ ⁊ cōgregabit diſperſos iſrael alfa. ps. Magnificat. ¶ Sabba. Lec.j.

Et ceſſabit adiutorium ab effraim: ⁊ regnum a damaſco: ⁊ reliquie ſyrie ſicut gloria filioꝝ iſrael erūt dicit dominus exercituum. Hec dicit. Lectio ſecunda.

Et erit in die illa: attenuabitur gloria iacob ⁊ pinguedo carnis ei⁹ emarceſcet. Et erit ſicut congregans in meſſe q̄ꝺ reſtiterit: ⁊ brachiū ei⁹ ſpicas leget. Et erit ſicut querēs ſpicas in valle raphaim. Hec. L.iij.

Et relinquetur in eo ſicut racemus et ſicut excuſſio olee duarum aut trium oliuaꝝ in ſummitate rami: ſiue quatuor aut q̄nq̄ in cacuminibus eius fruct⁹ eius: dixit dn̄s deus iſrael. Hec dicit. an. Erumpāt mōtes iocūditatem ⁊ colles iuſtitiā: q2 lux mundi dn̄s cū potentia venit. ps. Benedictus. Ad veſpe. ān Benedictus. ps. Ipſum. cum cete. Capitulum. j. Corin. iiij.

Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chriſti et diſpenſatores miniſterioꝝ dei. Hic iam queritur inter diſpenſatores vt fidelis q̄s inueniatur Deo grās. Hy⁹. Conditor. ℣. Rorate. ān. Ante me non eſt formatus de⁹ et poſt me nō erit: quia michi curuabit omne genu/ ⁊ confitebitur omnis lingua. ps. Magnificat. Oratio.

Aurē tuā q̄s dn̄e p̄cib⁹ noſtris accommoda: ⁊ mētis nr̄e tenebras grā tue viſitatiōis illuſtra. Qui vi. ¶ Dn̄ica tercia. Inuit. Ecce venit plenitudo tēporis in quo miſit deus filiū ſuū natum de ꝟgine factū ſub lege. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Verbū ſupnū. ān. De noc. p̄l ⁊ ℣. vt in pma dn̄ica. Lectio. j. Eſaie. xiij.

Onus babylonis qđ vidit eſaias filius amos ſup mōtē caliginoſum leuate ſignū: exaltate vocē: leuate manū: ⁊ ingrediatur portas duces. Hec di. ℟. Ecce apparebit dn̄s ſuper nubem

cādidā. Et cū eo ſctōꝝ milia habēs in veſtimēto ꝑ in femoꝛe ſuo ſcriptū rex regū ꝑ dñs dñantiū. ℣. Apparebit i finē ꝑ non mētietur: ſi moꝛā fecerit expecta eū qꝛ veniēs veniet. Et cum. Lect. ij.

Ego mādaui ſctificatis meis et vocaui foꝛtes meos in ira mea: et exultantes in gloꝛia mea. Vox mltitudinis in mōtib⁹ quaſi populoꝛum frequentium; vox ſonitus regum gentium cōgregataꝝ. Hec. ℟. Bethleez ciuitas dei ſūmi ex te exiet dñatoꝛ iſrael. Et egreſſ⁹ ei⁹ ſicut a pꝛincipio dierū eternitatis eius: ꝑ magnificabit in medio vni. erſe terre. Et pax erit in terra noſtra dum venerit. ℣. Loquetur pacē gentib⁹ ꝑ poteſtas ei⁹ a mari vſqꝫ ad mare. Et. Lect. iij.

Dominus exercituū pꝛecepit militie belli veniētib⁹ de tēra p.ul a ſummitate celi dñs: ꝑ vaſa furoꝛis eius: vt diſperdat omnē terram. Hec. ℟. Qui venturus eſt veniet: ꝑ non tardabit iā nō erit timoꝛ in finib⁹ nr̄is: Qm̄ ipſe eſt ſaluatoꝛ noſter. ℣. Deponet oēs iniquitates noſtras et pꝛoiiciet oīa pctā noſtra. Quoniam ipſe eſt.

Le. iiij. Sermo bt̄i ambꝛoſij

Sati abūdeqꝫ dixiſſe me credo ſupioꝛe tractatu quēadmodū cōpti vel nitidi natalē dñi ſuſcipere debeamus. Et ſuperueniēte feſtiuitate eius ab om̄i nos abominatione ꝯtinere in qua vt ſi dies ſolennitatis ei⁹ tranſeat apud nos tamē ſanctificationis ipſius beatitudo pmaneat. Tu. ℟. Suſcipe ꝟbum dñi virgo maria quod tibi a dño per angelū tranſmiſſum eſt concipies per aurem deū paries ꝑ hominem. Vt bñdicta dicarꝫ inter oēs mulieres. ℣. Paries quidēꝫ filium ꝑ virginitatis nō patieris detrimentū efficeris grauida ꝑ eris mater ſemꝑ intacta. Vt. Lectio quinta.

Hec enim gratia natalis eſt domini ſaluatoꝛꝫ vt in futurum ad ꝑdeſtinatos tranſeat ꝑ in pꝛeteritum remaneat apud deuotos. Opoꝛtet ergo nos eſſe ſctitate puros: mundos pudicitia: nitidos honeſtate: vt quo pl⁹ diē feſtū aduēire ꝑ appꝛopiquare cernim⁹: accurati⁹ incedamus. Tu. ℟. Egypte noli flere qꝛ dñatoꝛ tu⁹ veniet tibi ante cuius cōſpectū mouebunt abyſſi. Liberare populum ſuū de manu potētium. ℣. Ecce vēiet dñs exercituū de⁹ tuus i poteſtate magna. Liberare populū. Lect. vi.

Si enim muliercule aliquas ferias ſuſcepture ſolent maculas veſtiū ſuaꝝ aquis diluere: cur nō magis excepturi natalē dñi maculas aiarum noſtraꝝ fletib⁹

abluem⁹? Tu. ℟. Prope eſt vt veniat tẽpus eius ⁊ dies eius nõ elõgabuntur. Miſerebitur dñs iacob: ⁊ iſrl' ſaluabitur. ℣. Reuertere virgo iſrl': reuertere ad ciuitates tuas. Miſerebit' dñs iacob

Sc'd'm Matth. Lect. vij.

In illo tempore. Cũ audiſſet ioannes in vinculis opa chriſti: mittẽs duos de diſcipl'is ſuis ait illi. Tu es q̃ venturus es an alium expectamus? Et reliqua.

Homilia bti Gregorij pape.

Querendum nobis eſt fr̃es chariſſimi cur ioãnes pphe ta ⁊ pluſq̃ ppheta q̃ venientem ad iordanis baptiſma dominũ oſtẽdit dicẽs. Ecce agnus dei: ecce qui tollit pctã mundi. Qui et humilitatem ſuã ⁊ diuinitatis ei⁹ potẽtiã ↄſiderans dixit. Qui de terra eſt de t'ra loquitur q̃ aũt de celo venit ſup oẽs eſt. Tu. ℟. Deſcendet dñs ſicut pluuia in vellus. Orief' in dieb⁹ eius iuſtitia ⁊ abũdatia pacis. ℣. Et adorabũt eum omnes reges: oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Orietur. Lect. viij.

Cur inq̃ in carcere poſitus mittẽs diſcipl'os requirit dicẽs. Tu es q̃ ventur⁹ es an aliũ expectam⁹? Tanq̃ ſi ignoraret quẽ oſtẽderat: ⁊ an ipẽ ſit neſciat quẽ ipſum eſſe prophetando: baptiſando: oſtendendoq́ʒ clamauerat. Sed hec citius queſtio ſoluitur: ſi rei geſte tempus ⁊ ordo penſetur. Tu. ℟. Ueni dñe ⁊ noli tardere relaxa facinora plebis tue. Et reuoca diſpſos in terrã ſuã. ℣. Excita dñe potentiã tuã ⁊ veni vt ſaluos facias nos Et reuoca. Lectio. ix.

Ad iordanis eñi fluenta poſit⁹ qr ipſe redẽptor mundi eſſet aſſeruit Miſſus ão in carcerẽ vtrũ aliũ expectet: an ipſe veniat reqrit nõ qr ipſum eſſe mũdi redẽptorem dubitaret: ſed querit vt ſciat ſi is qui per ſe in mũdũ venerat: p ſe etiã ad infern' clauſtra deſcenderet. Tu. ℟. Gaudete in dño ſemper iterũ dico gaudete modeſtia vr̃a nota ſit oib⁹ hoib⁹ dñs ppe eſt. Nihil ſolliciti ſitis ſed i omĩ oratiõe petitiões vr̃e ĩnoteſcãt apud deũ. ℣. Eſtote parati ſimiles hominib⁹ expectantibus dominũ ſuum quãdo reuertatur a nuptiis Nihil. Glĩa. Et reiterat' ℟⁹. Emitte. In laud. ãn. Ueniet dñs ⁊ nõ tardabit vt illuminet abſcondita tenebrarum ⁊ manifeſtabit ſe ad omnes gentes all'a. ãn. Hieruſalem gaude gaudio magno qr veniet tibi ſaluator. ãn. Dabo in ſion ſalutem: ⁊ in hieruſalem gl'iam meã all'a. ã. Montes ⁊ omnes colles humiliabuntur ⁊ erunt praua in directa ⁊ aſpera ĩ vias planas veni dñe ⁊ noli tardare all'.

An. Juſte et pie viuam⁹ expe
ctantes beatam ſpem et ad=
uentum dñi. Cpm. Sic nos.
Hy⁹. Vox cla. ℣. Vox clamã
tis. ãn. Joannes aũt cum au
diſſet in vinculis opera chri
ſti: mittens duos de diſcipu
lis ſuis ait illi: tu es q̃ ven=
turus es an aliũ: expectam⁹
ps. Bñdic⁹. Oro. Aurẽ. Ad
hor. ac de laud. ad. iij. cpm.
Sic nos. ℟. ͛c. vt ſ oro. Aurẽ
ad vel. a. Sede. ℣. Dixit dñs
cũ Sic nos. hy⁹. Cõditor. ℣.
Rorate. Si tps fuerit longũ
hec ãn dr. Ite dicite ioanni
ceci vident: ſurdi audiunt:
claudi ambulãt: leproſi mũ=
dantur. ℣. Magt. Si vo tps
fuerit breue dicetur. ãn. O.
qualis euenit. Oro. Aurem.
Iſte ãe q̃ ſequuntur dnr ad
mgt ⁊ icipiũt vt ſ in rẽis de=
claratũ eſt. ã O ſapiẽtia q̃ ex
ore altiſſimi pdiiſti attigẽs
a fine vſq; ad finem fortiter/
diſponẽſq; oia ſuauiter veni
ad docẽdũ nos viã prudẽtie.
℣. Magt. ãn. O adonay ⁊ dux
domus iſrael q̃ moyſi in igne
flamme rubi apparuiſti ⁊ ei
in ſina legem dediſti veni ad
liberandum nos in brachio
extento. ãn O radix ieſſe qui
ſtas in ſignũ pplor̃ ſup quẽ
ↄtinebunt reges os ſuũ quẽ
gẽtes dep̃cabunt͛ veni ad li=
berãdũ nos iã noli tardare.
ã O clauis dauid et ſceptrũ
domus iſrael q̃ aperis ⁊ ne=
mo claudit: claudis ⁊ nemo
aperit: veni ⁊ educ vinctũ de
domo carceris ſedentẽ in te=
nebris et in vmbra mortis.
ãna. Oriens ſplendor lucis
eterne et ſol iuſticie veni et
illumina ſedẽtẽ in tenebris
⁊ in vmbra mortis. ã. O rex
gentiũ et deſideratus ear̃ la
piſq; angularis q̃ facis vtra=
q; vnũ veni ⁊ ſalua hominẽ
quẽ de limo formaſti. ãna. O
emanuel rex ⁊ legifer nr̃ ex
pectatio gentium ⁊ ſaluator
ear̃ veni ad ſaluandũ nos
domine deus noſter. ãna. O
thoma didime qui chriſtum
meruiſti tangere te precib⁹
rogam⁹ altiſſonis ſuccurre
nobis miſeris ne dãnemur
cum impiis in aduentu iudi
cis. ãn. O virgo virginum
quomodo fiet iſtud quia nec
primã ſimilez viſa es nec ha
bere ſequẽtẽ: filie hieruſalẽ
quid admiramini: diuinũ eſt
myſteriũ hoc quod cernitis.
¶ Feria ſcda. Inuita. Regẽ
venturũ. Lect. j. Eſaie. xiij.

Vlulate quia prope eſt
dies domini quaſi va=
ſtitas a domino veniet. Pro
pter hoc omẽs manus diſſol
uentur: ⁊ omẽ cor hoĩs tabe
ſcet ⁊ contereẽt. Hec. Lec. ij.

Torſiones ⁊ dolores te=
nebũt quaſi parturiẽs
tos dolebũt: vnuſquiſq; ad p
ximũ ſuũ ſtupebit: facies cõ
buſte vultus eor̃. Hec lc. iij.

Ecce dies domini veniet
crudelis et indignatio=

nis plen⁹ et ire furoriſq; ad ponendū terrā in ſolitudine et peccatores eius conterendos de ea quoniam ſtelle celi et ſplendor earū non expandent lumen ſuum. Hec dicit. R̄. Emitte agnū. In laud. aña. Ecce veniet dñs princeps regū terre beati qui parati ſūt occurrere illi. ps. Miſerere. a. Dū venerit fili⁹ hois putas inueniet fidē ſup terram. ps. Verba. a. Dies dñi ſicut fur ita i nocte veniet: et vos eſtote parati q̄ qua hora nō putatis filius hois veniet. ps. De⁹. an. Haurietis aquas in gaudio de fontibus ſaluatoris. ps. Confitebor. an. Egredietur dñs de loco ſctō ſuo veniet vt ſaluet pplm ſuū. ps. Laudate. Cap. hy⁹. et R̄. vrſ. a. Egredietur virga de radice ieſſe: et replebit ois tra gl'ia dñi et videbit omnis caro ſalutare dei. ps Bñdict⁹. oro. Aurē Ad hor. añe de lau. et c. vrſ ad vrſ in Inclinauit. ps. Dilexi cetera vrſ. Ad magt. aña. O. quali euen. vide in regula anni et ſic per totā hebdoma.

¶ Feria. iij. Lectio pma.

Obtenebrat⁹ eſt ſol in ortu ſuo et luna nō ſplendebit in lūine ſuo et viſitabo ſup orbis mala ptra ipſos iniquitates eorum. Hec. Le. ij.

Et requieſcere faciam ſuperbiam infideliū: et arrogantiam fortium humiliabo. Precioſior erit vir auro: et homo imundo obrizo. Hec dicit. Lectio. iij.

Super hoc celū turbabo et mouebit̄ terra de loco ſuo propter indignationem dñi exercituū: et pp̄ter diē ire furoris eius. Et erit quaſi dāmula fugiēs et quaſi ouis: et non erit qui congreget. Hec dicit dominus. R̄. Emitte. In laudibus aña. Rorate celi deſup et nubes pluant iuſtum aperiat̄ terra et germinet ſaluatorem. ps. Miſerē. a. Emitte agnū dñe dñatorē terre de petra deſerti ad mōtē filie ſiō. ps. Judica me. an. Vt cognoſcamus dñe in terra viā tuā in oibus gētibus ſalutare tuū. ps. De⁹ de⁹ me⁹ an. Da mercedē dñe ſuſtinētib⁹ te vt pphete tui fideles inueniant̄. ps. Ego dixi. an. Lex p moyſen data eſt gratia et veritas per ieſum chrm facta eſt. ps. Lauda. Ad benedict⁹ an. Tu bethleem terra iuda nō eris minima: ex te em̄ exiet dux q̄ regat populū meū iſrl̄. Ad hor. añe de lau. Ad magt an. O. qualis euen.

¶ Feria. iiij. i ieiuniis et de cetero ad matu. Inuita. Prope eſt iam dñs. Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹. Verbū in. no. añ. Auertet. ps. Dixit inſipiens. cū tota dicta R̄. Egredietur dñs de loco. Jube domine benedicere. Dominus ſit in corde tuo et in labiis tuis vt recte pro=

nuncies ſctm̄ euāgeliū pacꝫ. In nomine patris ⁊ filij ⁊c. ¶ Si ſacerdos ſit ſol⁹ dicēs ſibi poſt Jube dn̄e. dicat ſic. Dominus ſit in corde meo ⁊ in labiis meis vt recte ꝓnunciem ſctm̄ euāgelium pacis. D n̄s vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Sequētia ſcti euangelij ſecūdū Luc. j. Glia tibi dn̄e

In illo tp̄e. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomē nazareth ad ꝟginem deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid ⁊ nomē virginis maria. Et ingreſſus angel⁹ ad eā ait. Aue gr̄a plena dn̄s tecū bn̄dicta tu in mulierib⁹ Que cū audiſſet turbata eſt in ſermōe eius: ⁊ cogitabat qualꝫ eſſet iſta ſalutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria inueniſti enī gratiā apd dn̄m. Ecce ↄcipies i vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabꝫ nomē ei⁹ ieſū. Hic erit magn⁹ ⁊ filius altiſſimi vocabit᷑. Et dabit illi dn̄s deus ſedē dauid patris eius: ⁊ regnabit i domo iacob ineternū: ⁊ regni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quomodo fiet iſtud qm̄ vir non cognoſco? Et reſpōdens angel⁹ dixit ei. Spūſſanctus ſuperueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqꝫ et qd naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua ⁊ ipſa concepit filiuꝫ in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſext⁹ illi q̄ vocat᷑ ſterilis: qꝛ nō erit impoſſibile apd deū omne vbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dn̄i fiat michi ſecūdū verbuꝫ tuū. Seq̄tur omelie diate [illegible] hec dic. Jube

EXordiū nr̄e redēptiōis ffes chariſſimi hodierna die nobis ſancti euāgelij lectio ↄmēdat que angelū de celis a deo miſſum narrat ad virginem vt in carne natiuitatem filij dei predicaret: ꝑ quem nos abiecta vetuſtate noxia renouari: atqꝫ inter filios dei computari poſſim⁹ Tu. R. Clama i fortitudine qui annūcias pacē hieruſalē Dic ciuitatib⁹ iude ⁊ habitatorib⁹ ſiō ecce de⁹ nr̄ quē expectamus adueniet. V. Sup montē excelſū aſcēde tu qui euāgelizas ſion exalta i fortitudine vocem tuam. Dic ciuitatibus. Lectio. ij.

VT ergo ad promiſſe ſalutis mereamur dona pertingere: primordiū eius curemus intenta aure ꝑcipere. Miſſus eſt inquit angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomen nazareth ad ꝟginē deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph. Tu. Rm. Octauadecima die decimi mēſis ieiunabitis dicit dn̄s. Et mittam vobis ſaluatorem ⁊ propugnatorē pro vobis q̄ vos precedat et introducat.

in terrā quam iuraui pātribꝰ veſtris. ℣. Inuocabitis me & ibitis & adorabitꝫ me & ego exaudiam vos. Et. Lāō. iij.

Aptum pfecto hūane reſtaurationis principiū fuit: vt angelꝰ a deo mitteretᷓ ad virginē partu conſecrandam diuino: qꝛ primo perditiōis humane mulier fuit cauſa: cum ſerpēs a diabolo mitteretur ad mulierē ſpū ſupbie decipiēdā: immo ipſe in ſerpente diabolus veniebat: qui genus hūanū deceptis parētibꝰ primis immortalitatis gl̄ia nudaret. Tu.

℟. Egredietᷓ dn̄s & preliabitᷓ ↄtra gentes. Et ſtabunt pedes eiꝰ ſupra montē oliuaꝝ ad orientē. ℣. Et eleuabitur ſup omnes colles & fluēt ad eum oēs gētes. Et. Et recitatur post Gl̄ia. Sequitᷓ Te deū. ℣. Emitte. In laud. an̄.

Intuemini q̄ntus ſit glioſꝰ iſte qui ingreditur ad ſaluādos pplos. ps. Miſerere. an̄a Prophete p̄dicauerunt naſci ſaluatorē de virgine maria. ps. Te decet. an̄a. Spiritus dn̄i ſup me euāgelizare pauperibꝰ miſit me. ps. Deꝰ. an̄ Ecce veniet dominus vt ſedeat cū principibus et ſolium gl̄ie teneat. ps. Exultauit. an̄ Propter ſion nō tacebo donec egrediatᷓ vt ſplēdor iuſtꝰ eiꝰ. ℣ Laud. Cp hꝰ & ℣. vts. an̄ Quō fiet iſtud angele dei qꝛ virū in ↄcipiēdo nō ptuli: audi maria Ego chriſti ſpūſctūs ſuperueniet in te & ſtꝰ altiſſimi obūbrabit tibi. ps Bn̄dictꝰ. Proſtra. & ſuff. non dn̄r per totā die. Oro.

Preſta q̄s oı̄ps deus vt redemptionis noſtre ventura ſolēnitas & p̄ſentꝫ vite nobis remedia cōferat: vt eterne beatitudinis p̄mia conſequamur. Per dn̄m. Ad horas an̄e de laud. oro. Aure ad magt. an̄a. O quali eue nerit. Oratio. Preſta. vts.

¶ Feria. v. Inuitat. Prope eſt iam. vtē. Lectio prima. Eſaie. xiij.

Unuſquiſq ad populū ſuum conuertetur et ſinguli ad terrā ſuam fugient. Oı̄s qui inuentus fuerit occidetur: et oīs q̄ ſuperuenerit cadet in gladio. Hec. Rm. Deſcendet. Lectio. ij.

Infantes eoꝝ alliderētur in oculis eoꝝ diripienᷓ domꝰ eoꝝ et vxores eoꝝ violabuntur. Hec di. Lect. iij.

Ecce ego ſuſcitabo ſup eos medos q̄ argētū nō querāt nec auꝝ velint: ſed ſagittis paruulos interficiēt: & lactātibꝰ vteris nō miſerebuntur et ſup filios nō parcet oculus eoꝝ. ℣. Emitte.

¶ In laudibus antiphona.

De ſion veniet dn̄s oı̄ps vt ſaluū faciat pplm ſuū. ps. Miſerere. an̄. Cōuertere dn̄e aliq̄tulū & ne tardes venire ad ſeruos tuos. ps Dn̄e. an̄ De

Non veniet ꝙ regnaturꝰ eſt Dn̄s emanuel magnū nomē eius. ps Deus. an Ecce deꝰ meus et honorificabo eum deus patris mei ⁊ exaltabo eum. ps Cantemus. a. Dn̄s legifer noſter dn̄s rex noſter ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos ps Laudate. Ad benedicꝰ. an. Eſtote parati ſimiles hominibus expectātibus dn̄m ſuū qn̄ reuertatur a nuptiis Preſtra. ⁊ ſuffrag. vts oro. Aurē. Ad horas an̄e de laud. ⁊ o nonā. Cpm. Ecce virgo cōcipiet. ꝓpter Dn̄s legifer noſter. qd dr ſuper pial. Ad magr. an O. qualis euene.

¶ Feria. vi. Scd̄m Lucā. j.

In illo tpe. Exurgēs maria abiit in mōtana cum feſtinatiōe in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit i domū zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et reli. Homilia ven. bede pſbyteri. Lectio ſcti euāgelii quā modo frēs audiſtꝫ: ⁊ redēptiōis noſtre nobꝫ ſemꝑ venerāda primordia predicat: ⁊ ſalutaria ſemper imitādo humilitatꝫ remedia ꝯmendat. Tu. ℟. Precurſor pro nobis ingredit̄ agnus ſine macula ſcd̄m ordinem melchiſedech pōtifex factꝰ eſt in eternū ⁊ in ſcl̄m ſcl̄i. ℣. Iſte eſt rex iuſtitie cuius generatio nō habet finem. Pontifex. Lec. ij.

Nam qꝛ peſte ſupbie attactū genus humanum perierat: decebat vt medicamēto hūilitatis quo ſanaretur prima mor incipiētis ſalutis tpa ꝯtenderēt. Tu. ℟. Videbunt gētes iuſtū tuum ⁊ cūcti reges inclytū tuū. Et vocabitur tibi nomen nouū qd os dn̄i noiauit. ℣. Et eris corona gl̄ie: in manu dn̄i et diadema regni in manu dei tui. Et voca. Lectio tertia.

Et quia per temeritatē ſeducte mulieris mors in mundū introierat: ꝯgruū fuit: vt in indiciū vite reuertētis mulieres ſe deuote humilitatis inuicē / ac pietatis ꝯuenirēt obſequiis. Primo ergo nobꝫ beata dei genitrix ꝯgo ⁊ ad ſublimitatē patrie celeſtis iter oſtēdit humilitatis nō minus religiōis ꝙ caſtitatis exēplo venerabilis. Tu aūt. ℟. Emitte agnum dn̄e dn̄atorē terre. De petra deſerti ad mōtē filie ſion. ℣. Oſtēde nobꝫ dn̄e miam tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. De petra. ℣. Egredietur dn̄s de loco ſancto ſuo. Veniet. rex In laudibus. Antiphona.

Conſtantes eſtote videbitis auxiliū dn̄i ſuꝑ vos. ps Miſerere. an Ad te dn̄e leuaui aiaꝫ meā veni ⁊ eripe me dn̄e ad te confugi. ps Dn̄e exau. an Veni dn̄e ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue iſrael. ps Deus. an Deus a libano veniet ⁊ ſplēdor eius ſicut lumen erit. ps Dn̄e audi. an Ego aūt ad dn̄m aſpi

eiũ ꝙ expectabo deũ ſaluato-
rẽ meũ. ps. Laud. ã. Ex quo
facta eſt vox ſalutatiõis tue
in auribꝰ meis exultauit in
gaudio infans in vtero meo
alleluia. ps. Bñdicꝰ. Pro-
ſtrationes vſupra. Oratio.
Excita q̃s dñe potẽtiam
tuã ꝙ veni: vt hi qui in
tua pietate ꝯfidũt: ab omni
citius aduerſitate liberent.
Qui vi. Ad hor. añ de laudi.
ꝙ orõ de dñi. Ad mḡf ãn. O.
qualis eueſt. ¶ Sabbato.
Sc̃dm Lucam. iij. Lectio. i.
Anno quintodecimo im-
perij tiberij ceſaris p-
curãte poncio pilato iudeã.
Et reliq. Homi. greg. pape.
Redẽptoris noſtri p̃curſor
quo tp̃e verbũ predicatiõis
acceperit mẽorato romane
reipublice principe ꝙ iudee
regibus deſignatur cũ dr.
Anno quĩtodecimo imperij
tiberij ceſaris. Tu aũt. Rem.
Rorate celi deſup ꝙ nubes
pluãt iuſtũ. Apiatur terra ꝙ
germiet ſaluatorẽ. ℣. Emit
te agnũ dñe dñatorẽ tre de
petra deſerti ad mõtem ſilie
ſion. Aperiatur. Lectio. ij.
Quia enĩ illũ p̃dicare ve
niebat qui ꝙ ex iudea
quoſdã ꝙ multos ex gẽtibus
redẽpturus erat p reges gẽ
tiũ ꝙ principes ſacerdotũ: p̃-
dicatiõis eiꝰ tp̃a deſignant.
Tu. ℟. Germinauerũt cãpi
eremi germẽ odoris iſrael/
qꝛ ecce dñs noſter cum vir-
tute veniet. Et ſplẽdor eius
cum eo. ℣. Ex ſion ſpecies
decoris eiꝰ deus noſter ma-
nifeſte veniet. Et. Lectio. iij.
Quia aũt gẽtilitas colli
gẽda erat: ꝙ iudea pro
culpa perfidie diſpgẽda. Ip
ſa quoqꝫ deſcriptio terreni p̃n
cipatus oſtendit: qm̃ ꝙ in ro
mana republica vnus p̃fu-
iſſe deſcribitur/ ꝙ in iudee re
gno per quartã partem plu
rimi principabantur. Voce
etenim noſtri redẽptoris dr.
Om̃e regnũ in ſe diuiſũ deſo
labitur. Tu. ℟. Radix ieſſe
qui exurget iudicare gẽtes ꝯ
i eũ gẽtes ſperabũt. Et erit
nome n eiꝰ bñdictũ in ſc̃la. ℣.
Super ipſum ꝯtinebunt re-
ges os ſuũ ipſum gẽtes dep̃
cabuntur. Et Gloria. Et. ℣.
Emitte. In laudibus. ãn.
Querite dñm dum inueniri
poteſt iuocate eũ dũ ppe eſt
alla. ps. Miſerere. ãn. Veni
te aſcẽdamꝰ ad mõtẽ dñi qꝛ
de ſiõ exibit lex ꝙ v̄bũ dñi de
hieruſalẽ. ps. Bonũ. ã. Mul-
tiplicabitur eius imperiũ ꝙ
pacis nõ erit finis. ps. Deus
ãn. Expectetur ſicut pluuia
eloquiũ dñi ꝙ deſcendet ſup
nos ſicut ros deus noſter. p.
Audite. ãn. Cõſurge ꝯſurge
induere fortitudinẽ brachiũ
dñi. ps. Laud. ãn. Oĩs vallis
implebitur/ ꝙ oĩs mõs ꝙ col
lis humiliabit/ ꝙ videbit oĩs
caro ſalutare dei. ps. Bñd.
Proſtra. ꝙ ſuffra. vts. Orõ.

Deus qui conſpicis q2 ex noſtra prauitate affligimur/ ꝗcede ppicius: vt ex tua viſitatiõe ꝗſolemur. Qui vi. Ad hor. añe de laud. ⁊ oro de dñica. Ad veſpe. ã. Bñdict⁹. ñ. Iõa. Cũ Phi.iiij

Gaudete in dño ſemper: iterũ dico gaudete modeſtia veſtra nota ſit oĩbus hoĩb⁹/ dñs ppe eſt. Hy⁹ Cõditor. ℣ Rorate. an Nõ auferetur ſceptrum de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittend⁹ eſt ⁊ ipſe erit expectatio gẽtium. ps. Magnificat. Oratio.

Excita q̃s dñe potentiã tuã ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliũ gr̃e tue qđ nr̃a peccata prepediunt indulgentia tue propitiationis accele ret. Qui vi. ¶ Dñica quarta. Inuitato. Rex noſter adueniet chriſt⁹: quẽ Ioãnes predicauit agnũ eſſe venturum. ps Venite. Hy⁹ Verbũ ſuper. Lect.i. Eſa.xiiij.

In anno quo mortuus eſt rex acham: factũ eſt onus iſtud. Ne leteris philiſtea oĩs tu qm̃ cõminuta eſt ꝟga percuſſoris tui. De radice eni colubri egredieť regulus: et ſemen ei⁹ abſorbens volucrem. Hec dicit. ℟ Canite tuba in ſyõ/ vocate gentes/ annũciate populis ⁊ dicite. Ecce deus ſaluator noſter adueniet. ℣l⁹. Annuntiate in finibus terre/ ⁊ in inſulis que procul ſunt dicite. Ecce. Lectio.ii.

Et paſcentur primogeniti pauper: et pauperes fiducialiter requieſcẽt. Et interire faciam in fame radicẽ tuã: ⁊ reliquias tuas interficiam: vlula porta clama ciuitas: proſtrata eſt philiſtea omnis. Hec. ℟m. Orietur ſtella ex iacob exurget homo de iſrael ⁊ cõfringet oẽs duces alienigenarum. Et erit oĩs terra poſſeſſio eius. ℣ Et adorabũt eũ omnes reges: oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Et. Lectio tertia.

Ab aquilone eñ fumus veniet: et nõ eſt q̃ effugiat agmen eius. Et q̃d reſpondebitur nunciis gẽtis quia dñs fundauit ſion: et in ipſo ſperabũt pauperes populi eius. Hec. ℟ Nõ auferetur ſceptrum de iuda/ ⁊ dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittendus eſt. Et ipſe erit expectatio gentiũ. ℣ Pulchriores ſunt oculi eius vino/ et dẽtes eius lacte candidiores. Et ipẽ erit. Sermo ſcti Leo.pa. Le.iiij.

Ecce ex qua tribu naſciturus eſſet chriſt⁹: ex lectione ppheticca docemur. Ex dauid autem ſtirpe ſcõꝫ carnem futur⁹ eſſe per ſpiritum ſanctũ ita pronunciatus eſt in pſalmis. Iurauit dñs dauid veritatem ⁊ non

fruſtrabitur eũ de fructu ventris tui ponã ſup ſedẽ tuaꝫ. Tu. ℞. Me opoꝛtet minui illum auteꝫ creſcere qui poſt me venit ante me fact⁹ eſt. Cui⁹ nõ ſum dign⁹ coꝛrigiã calceamenti eius ſoluere. ℣. Ego baptizaui vos aqua/ille autem baptizabit vos ſpiritu ſancto.Cu. Lc. v.

Et rurſum. Semel iuraui i ſancto meo ſi dauid mẽtiar ſemẽ ei⁹ in eternũ manebit. Et thꝛon⁹ eius ſicut ſol in ꝯſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eternũ: ⁊ teſtis in celo fidelis. Tu. ℞. Virgo iſrael reuertere ad ciuitates tuas. Vſqꝫquo dolens auerteris generabis deũ ſaluatoꝛẽ oblationẽ nouã in terra ambulabũt homines in ſaluatione. ℣. Ius. In charitate perpetua dilexi te/ideo abſtraxi te miſerans. Vſqꝫquo. Lectio. vi.

Item in libꝛo paralipomenõ. Et factũ eſt ꝟbũ dñi ad nathã ꝓphetã dicẽs. Vade / ⁊ dic ſeruo meo dauid. Hec dicit dñs. Annũcio tibi ꝙ edificatur⁹ tibi ſit domũ dñs. Tu. ℞. Iurauit/dicit dñs vt vltra iã non iraſcar ſuper terrã: mõtes eni ⁊ colles ſuſcipiẽt iuſtitiam meã. Et teſtamẽtum pacis erit in hierl'ꝫ. ℣. Iuxta eſt ſalus mea vt veniat / ⁊ iuſticia mea vt reueletur. Et te.

Scdm Ioannẽ. j. Lec. vii.

In illo tpe. Miſerunt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ⁊ leuitas ad ioãnẽ vt interrogarẽt eũ. Tu ꝗs es? Et rẽ. Hom. Greg. pape. Ex hui⁹ nobis lectiõis verbis fratres chariſſimi ioãnis hũilitas ꝯmendat. Qui cũ tãte ꝟtutis eſſet vt xp̃s credi potuiſſet: elegit ſolide ſubſiſtere in ſe ne hũana opiniõe raperet inaniter ſup ſe. Tu. ℞. Intuemini ꝗt⁹ ſit iſte ꝗ ingredit ad ſaluãdas gẽtes ipe eſt rex iuſtitie. Cuius gñatio nõ habet finẽ. ℣. Pꝛecurſoꝛ ꝓ nobꝫ ingredit ſcdꝫ oꝛdinẽ melchiſedech põtifex fact⁹ ineternũ. Cu. L. viij.

Nam ꝯfeſſus eſt: ⁊ nõ negauit. Cõfeſſus eſt: qꝛ non ſum ego xp̃s. Sed cum dicit nõ ſum negauit plane ꝙ nõ erat: ſed nõ negauit ꝙ erat vt ꝟitatẽ loquẽs eius mẽbꝛũ fieret. cui⁹ nomẽ ſibi fallaciter non vſurparet. Tu. ℞. Nõ diſcedimus abs te viuificabis nos dñe ⁊ nomẽ tuũ inuocabim⁹. Oſtẽde nobis faciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. ℣. Memẽto nr̃i dñe in bñplacito populi tui viſita nos i ſalutari tuo. Oſtẽ. L. ix.

Dum ergo nõ vult appetere nomẽ xp̃i fact⁹ eſt membꝛũ xp̃i: qꝛ dũ infirmitateꝫ ſuã ſtuduit humiliter agnoſcere illi⁹ celſitudineꝫ meruit veraciter obtinere. Tu. ℞. Naſcetur nobis par

nulus & vocabit' de⁹ fortis:
ipſe ſedebit ſup thronũ da-
uid pris ſui & impabit. Cu-
ius ptãs ſup humer̃ ei⁹. ℣.
In ipſo bñdicẽtur oẽs trib⁹
terre: oẽs gẽtes ſeruient ei.
Cui⁹. Gloria. ℟. Naſcet'. ℣.
Emitte. ❡ In laudibus añ.
Canite tuba in ſion qr ppe
eſt dies dñi / ecce veniet ad
ſaluandũ nos all'a all'a. ps.
Dñs. añ. Ecce veniet deſide
rat⁹ cũctis gẽtib⁹ / & reple-
bitur gloria domus dñi all'.
ps. Jubilate. añ. Erunt pra
ua indirecta & aſpa in vias
planas / veni dñe & noli tar
dare all'. añ. Dñs veniet oc
currite illi dicẽtes magnũ
principiũ & regni eius non
erit finis dñs fortis dñator
princeps pacis alleluia al'.
añ. Ecce deus noſter expe-
ctauim⁹ eũ & ſaluabit nos
allelu'a. Cap. Gaudete. hy⁹
Vox cla. ℣⁹ Egredietur de.
añ. Ego vox clamãtis in de-
ſerto dirigite viã dñi ſicut
dicit eſaias ppheta. ps. Be
nedict⁹. Oro. Excita. Ad ho-
ras añe de laudi. ad. iij. cã.
Gaudete. ℟. vts. Ad veſ. ã.
Sede. ps. Dixit. cã. Gaude-
te. hy⁹. Cõditor. ℣. Rorate.
añ. O. qualis euenerit.

❡ Feria. ij. Lec. j. Eſaie. lx.

Edificabũt filii peregri
norũ muros tuos hieru
ſalẽ: & reges eorũ miniſtra-
bunt tibi. Hec dicit. ℟. Cani
te tuba. cum aliis. Lec. ij.

In indignatiõe eñi mea
percuſſi te: & in reconci
liatione mea miſertus ſum
tui: & aperientur porte tue
iugiter. Hec dicit. Lec. iij.

Die ac nocte non claudẽ
tur / vt afferatur ad te
fortitudo gentium: & reges
eorũ adducãtur. Hec. In lau
di. Dñe ppe ae hebdo. preces.
De ſc̃a feria. Cap. In die
bus illis. Hym. Vox clara.
Añe q̃ ſequũtur dñr p hebd
do. ad bñd⁹. Et aliq̃ de ipſis
ãis dicẽtur aliquotiens ad
mag. Vide in regl'a adue. añ
Nolite timere / quinta enim
die veniet ad nos de⁹ nr̃. ã.
Eleuare eleuare conſurge
hieruſalẽ ſolue vincla colli
tui captiua filia ſion. ã. Tu
es qui veturus es an aliuz
expectamus? dicite ioãni q̃
vidiſtis? ad lumẽ redeũt ce
ci: mortui reſurgunt: paupe
res euãgelizãtur al'. ã. Qui
poſt me venit / ante me fact⁹
eſt / cuius nõ ſum dign⁹ cal-
ceamẽta ſoluere. añ. Annun
ciate pp'lis & dicite / ecce de⁹
ſaluator nr̃ veniet. añ. Leta
mini cũ hier'lz & exultate in
ea oẽs q̃ diligitis eã in eter
nũ. ã. Dabit ei dñs de⁹ ſedẽ
dauid pris ei⁹ / & regnabit i
eternũ. añ. Ego baptizo vos
aqua / ille baptizabit vos
ſpũ ſancto al'. ❡ Fer. iij. Le. j.

Gens eñi & regnũ qđ nõ
ſeruierit tibi hieruſalẽ
peribit & gentes ſolitudine

vaſtabuntur. Lectio ſecūda.
GLoria libani ad te ve-
niet: abies & bux⁹ & pi
nus ſimul ad ornandū locū
ſanctificatiōis mee. Lec. iij.
ET locū pedū meoꝝ glo
rificabo: & venient ad te
curui & filij eoꝝ q̄ humilia-
uerunt te / et adorabunt ve
ſtigia pedū tuoꝝ om̄es q̄ de
trahebant tibi. ¶ In laudi.
ān. vide in regulis anni.
¶ Feria quarta. Lectio. i.
ET vocabūt te ciuitatē
domini ſiō ſancti iſrael
p eo q fuiſti derelicta & o-
dio habita: & non erat qui p
te tranſiret. Lectio ſecūda.
POnam te in ſupbia ſe-
culoꝝ gaudiū in gene
ratione & generationē. L. iij.
ET ſuges lac gentiū: &
mamillas regū lacta-
beris. Et ſcies q2 ego dn̄s ſal
uās te: & redēptor tu⁹ fortꝫ
iacob. In lau. ā. vide i regul.
anni. ¶ Feria quinta. Le. i.
PRo ere tibi hierlꝫ affe
rā aurū: & p ferro affe-
rā argentū: & p lignis es: p
lapidib⁹ ferrū. Et ponā vi-
ſitationē tuā pacē: & prepoſi
tos tuos iuſtitiam. Lec. ij.
NOn audietur vltra ini-
q̄tas in terra tua: vaſti
tas & contritio in terminis
tuis. Et occupabit ſal⁹ mu
ros tuos: & portas tuas lau
datio. Lectio tertia.
NOn erit ampli⁹ tibi ſol
ad lucendū per diē: nec
ſplēdor lune illuminabit te.
Sed erit tibi dn̄s in lucē
ſempiternā: & de⁹ tu⁹ in glo
riā tuā. In lau. ān. vide regu
lā anni. Ad magt a O ā go.
¶ In vigilia nati. ſi dn̄i ſi die
feriato euenc. fit vt ſequit:
ſi aūt die do. vide regulam.
Inuita. Hodie ſcietis q2 ve-
niet dn̄s. Et mane videbitꝭ
gloriā ei⁹. ps Venite. Hy⁹.
Verbū ſupernū. an. ꝑ̄i vera
tota dicta illius n: ei in quo
viai. ... euene. R. Craſtina die
delebitur iniq̄tas terre. R.
Et regnabit ſup nos ſalua
tor mūdi. Scdꝫ Mat. j. Lc. i.
IN illo tēpore. Cū eſſet
deſponſata mater Jeſu
maria ioſeph: anteq̄ ꝯuenī
rēt inuenta eſt in vtero ha-
bēs de ſpiritu ſancto. Etc.
Homilia Origenis.
Cum eſſet deſponſata ma-
ter ei⁹ maria ioſeph q̄ fuit
neceſſitas vt deſponſata eſ-
ſet maria ioſeph: niſi ꝓpter
ea quatenus hoc ſacramen
tū diabolo celaret? Et ille
malignus fraudis cōmēta
aduerſus deſpōſatam virgi
nē nulla penit⁹ inueniſſet.
Vel ideo fuerat deſponſata
ioſeph: vt nato infanti vel
ipſi marie curam videretur
gerere ioſeph / ſiue i egyptū
iens vel inde denuo rediēs.
Ideo deſpōſata fuit ioſeph:
nō tamen in concupiſcentiā
iuncta. Tu. R. Sanctifica-
mini hodie & eſtote parati.

Quia die craſtina videbitis
maieſtatē dei in vobis. Vſ.
Hodie ſcietis q[uia] veniet dn̄s
et mane videbitis gloriam
eius. Quia. Lectio ſecunda.

Mater inq̄t eius mater
immaculata / mater in
incorrupta / mater intacta.
Mater ei[us] / cui[us] eius? Mater
dei vnigeniti domini et reg[is]
omniū plaſmatoris et crea-
toris cūctorū illi[us] qui in ex-
celſis eſt ſine matre / et in ter
ris eſt ſine patre. Ipſi[us] qui
in excelſis ſcd̄m deitatem in
ſinu eſt p[at]ris / et in terr[is] ſcd̄z
corporis ſuſceptionem in ſi
nu eſt mr̄is. Tu. R. Cōſtan-
tes eſtote videbitis auxiliū
dn̄i ſuper vos iudea et hieru
ſalē nolite timere. Cras e-
grediemini et dn̄s erit vo-
biſcū. V. Sāctificamini filij
iſrael et eſtote parati. Cras
egrediemini. Lectio tertia.

O Magne admirationis
gratia / o inenarrabi-
lis ſuauitas et ieffabile ma
gnūq[ue] ſacramentū: ipſa ea-
dēq[ue] virgo ipſa et mater dn̄i
ipſa et genitrix: ipſa eius an
cilla plaſmatio eius ipſaq[ue]
genuit. Quis vidit talia? q̄s
vnq̄ iſta audiuit? quis hoc
excogitare potuit / vt mater
et virgo eſſet: intacta gene-
raret: q̄ et v[ir]go permanſit et
genuit? Tu. R. Sāctificami
ni filij iſrael dicit dn̄s: i die
eīn craſtina deſcendet dn̄s.
Et auferet a vobis omnem
languorem. V. Craſtina die
delebitur iniquitas terre:
et regnabit ſuper nos ſalua
tor mūdi. Et. Gl[or]ia. Et. Te
deū lau. Vſus ſacer. Cra-
ſtina die erit vobis ſal[us]. R.
Dicit dominus exercituum.
In laudibus antiphona.

Iudea et hieruſalē nolite ti
mere / cras egrediemini: et
dn̄s erit vobiſcū. Ps. Miſe-
rere. An. Hodie ſcietis quia
veniet dn̄s et mane videbit[is]
gloriā ei[us]. Ps. De die qualis
euene. An. Craſtina die dele
bitur iniquitas terre: et re-
gnabit ſuper nos ſaluator
mundi. An. et cantica erūt de
lau. ſimilis diei hebdo. Ps. Acce-
den. An. Craſtina die erit vo
bis ſalus dicit dn̄s exer-
cituū. Ps. Laudate. Capitulum.

Sanctificamini filij iſrl
et eſtote parati: q̄a die
craſtina videbitis maieſta-
tem dei in vobis. Deo gra.
Hy. Vox clara. Vſ. Hodie
ſcietis q[uia] veniet dn̄s. R. Et
mane videbitis gloriā eius.
An. Ioſeph fili dauid noli ti
mere accipere mariā coniu
gem tuā: quod eni in ea na-
tū eſt / de ſpū ſctō eſt all. Ps.
Bn̄d[ictu]s. Nulla fiat proſtra. Oro.

Deus q̄ nos redēptio-
nis noſtre annua expe
ctatione letificas: preſta: vt
vnigenitum tuū quē redem
ptorē leti ſuſcipim[us]: venien
tem quoq[ue] iudicē ſecuri vi-
deamus: dn̄m noſtrū ieſum

xp̄m filiū tuū. Qui tecū vi. Suffra. no dicūtur. Ad hor. añe de lau. Ad. iij. cap̄. Sctiſi camini. ℟. Craſtina die dele bitur iniq̄tas terre alla al. ℣. Et regnabit ſup nos ſal uator mūdi al. Glia. Craſti. ℟. Craſtina die erit vob ſa lus / dicit dñs. Proſtra. nul la. Oratio Deus qui nos. Ad ſextam. Capitulum.

Hodie ſcietis q2 veniet dñs et ſaluabit vos: et mane videbitis gloriã ei9. Deo g̃. ℟. Craſtina die erit vobis ſal9 alla al. ℣. Dicit dñs exercituū al. Glia. Cra ſti. ℣. Hodie ſciet q2 veniet dñs. Et mane. Ad nonã. cap̄.

Conſtātes eſtote videbi tis auxiliū dñi ſup vos iudea & hierl'm nolite time re / cras egrediemini & dñs erit vobiſcū. ℟. Hodie ſcie tis q2 veniet dñs alla al. ℣. Et mane videbit gloriã ei9 al. Glia. Hodie. ℣. Craſtina die delebit iniq̄tas terre. Et regnabit ſup nos ſaluator mūdi. ¶ In vigi. nat. dñi ad veſ. a. Miſſus eſt gabriel ar chāgelus ad mariã virginē glorioſam deſpōſatã ioſeph. Vl' ſe ſer. qualis eueue. aña. Aue maria grā plena dñs tecū bñdicta tu in mulieri bus al. an. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſcd̄3 vbū tuū. a. Cō pleti ſunt dies marie vt pa reret filiū ſuū p̄mogenitū. añ. Ecce cōpleta ſunt oia q̃ dicta ſunt p angelū de virgie maria. Cap̄3. Sctificamini. ℟. Iudea & hierl'm nolite ti mere. Cras egrediemini et dñs erit vobiſcū. ℣. Cōſtan tes eſtote videbitis auxiliū dñi ſuper vos. Cras. Glia. ℟. m. Iudea & hie. Hymnus.

Veni redemptor gentiū / oſtende partum virgi nis: miretur omne ſeculu3 / talis decet partus deum.

Non ex virili ſemie / ſed my ſtico ſpiramine: verbū dei factū caro / fructuſq3 vētris floruit.

Aluus tumeſcit virginis / clauſtra pudoris p̄manēt: vexilla virtutū micāt / ver ſatur in templo deus.

Procedēs de thalamo ſuo / pudoris aula regia: gemine gigas ſubſtātie / alacris vt currat viam.

Egreſſus ei9 a p̄re / regreſ ſus ei9 ad patrē: excurſus vſq3 ad iferos / recurſus ad ſedem dei.

Equalis eterno p̄ri / carnis tropheo accingere: infirma noſtri corpis / vtute firmās perpetim.

Preſepe iam fulget tuum / lumēq3 nox ſpirat nouū: qd̄ nulla nox interpollet / fideq3 iugi luceat.

Gloria tibi dñe / qui natus es de virgine: cū p̄re et ſctō ſpū / in ſempitna ſcl'a. Amē.

Et ſic ſe. ℣. Glia tibi dñe. ad oēs hymnos cū qb9 pōt

cātari oībus dieb⁹ vſq₃ ad
hiſtoriā inceptā ſcʒ Dñe ne.
℣. Tāq̄ ſpōſus. ℟. Dñs p-
cedēs de thalamo ſuo. ā Dū
ort⁹ fuerit ſol de celo vide-
bitis regē regū pcedentē a
a pře tanq̄ ſpōſus de thala
mo ſuo. ps. Magt. Orō. De⁹
qui. Ad pceſſionē añ altare
btē marie āñ Orietur ſicut ſol
ſaluator mundi ⁊ deſcendet
in vterū virginis ſicut im-
ber ſup gramē all'. ps. Magt.
Oratio. Deus qui de beate.
Ad compie. Alla. Hymn⁹.

A Patre vnigenitus ad
nos venit per virginē
baptiſma cruce conſecrans
cunctos fideles generans.

De celo celſus pdiit exce-
pit formā hominis facturā
morte redimens gaudia vi
te largiens.

Hoc te redēptor q̄s / illabe
re ppici⁹ clarūq₃ nřis ſenſi
bus / lumen prebe fidelib⁹.

Mane nobiſcum dñe / noctē
obſcurā remoue: oē delictū
ablue / piā medelā tribue.

Quē iam veniſſet nouim⁹ /
redire item credim⁹: tu ſce-
ptrū tuum inclytum tuo de-
fende clypeo.

Glia tibi dñe ⁊c. ℣. Cuſto-
di. an. Illuxit nobis dies re
dēptionis noſtre reparatio
nis antique felicitatiſ eťne.
ps. Nūc dimit. Preces ⁊ orō.
Illumina. vel ſi Et hic dr et
Anitur. ℣. Egredietur. nec
amplius dr ſed Poſt partū.

¶ In die natiui. dñi. Inuit.
Chriſt⁹ natus eſt nobis. Ve
nite adorem⁹. ps. Venite.
Hym⁹ A pře. In primo noc. ā.
Dñs dixit ad me / filius me-
us es tu: ego hodie genui te
ps. Quare. an. Tāq̄ ſpōſus
dñs procedens de thalamo
ſuo. ps. Celi enar. ān. Diffu
ſa eſt gr̃a in labiis tuis pro
pterea bñdixit te de⁹ in eter
nū. ps. Eructauit. ℣. Tanq̄
ſpōſus. ℟. Dñs procedens
de thalamo ſuo. lc. j. Eſa. ix.

P Rimo tp̄e alleuiata eſt
terra zabulon et terra
neptalim: ⁊ nouiſſimo ag-
grauata eſt via maris: trās
iordanē galilee gentiū. Po
pul⁹ q̄ ambulabat in tene-
bris vidit lucē magnā: habi
tantibus in regione vmbre
mortiſ: lux orta eſt eis. Mul
tiplicaſti gentē: nō magnifi
caſti letitiā. Letabūtur co-
rā te ſicut q̄ letant in meſſe
ſicut exultāt victores capta
pda qñ diuidunt ſpolia. Iu-
gū eñi oneris ei⁹ ⁊ vgā hu-
meri ei⁹ ⁊ ſceptrū exactoris
ei⁹ ſuperaſti: ſicut in die ma
diam. Hec dicit. Rň. Hodie
nobis celor rex de virgine
naſci dignatus eſt vt hoiē
pditū ad regna celeſtia re-
uocaret: gaudet exercit⁹ an-
gelorū. Quia ſalus eterna
hūano generi apparuit. ℣.
Glia in excelſis deo ⁊ in ter
ra pax hominib⁹ bone volū
tatis. Quia. Gloria. Hodie.

Et ſimiliter oĩa alia R̃ia.
Dicũtur cum Gloria patri.
& reiterãtur Lec.ij. Eſa.xl.
C Onſolamini cõſolami-
ni popule meus: dicit
dñs deus veſter. Loquimi-
ni ad cor hieruſalẽ & aduo-
cate eam qm̃ cõpleta eſt ma
licia eius: dimiſſa eſt iniqui
tas illius. Suſcepit de ma
nu dñi duplicia pro oibus
peccatis ſuis. Hec. R̃m. Ho
die nobis de celo pax vera
deſcendit. Hodie per totũ mũ
dum melliflui facti ſunt ce-
li. V̄ꝰ. Hodie illuxit nobis
dies redẽptionis noſtre re-
parationis antique felicita
tis eterne. Hodie. Glia pri.
Hodie. Lectio.iij. Eſaie.lij.
C Onſurge conſurge in-
duere fortitudine tua
ſion induere veſtimẽtis glo
rie tue hierl̃m ciuitas ſctã:
q2 nõ adiiciet vltra vt trãſ-
eat p te incircunciſus & im-
mundus. Excutere de pul-
uere cõſurge ſede hieruſalẽ
ſolue vincla colli tui capti-
ua filia ſyõ: q2 hec dicit dñs.
Gratis venũdati eſtis: & ſi-
ne argẽto redimemini. Hec
di. R̃. O magnũ myſteriũ et
admirabile ſacramentũ vt
animalia viderẽt dñz natũ.
Iacentẽ in p̄ſepio beata vir
go cuius viſcera meruerũt
portare dominũ chriſtũ. V̄ꝰ.
Dñe audiui auditum tuũ et
timui: cõſideraui opera tua
& expaui in medio duor2 ani
maliũ. Iacen. Gloria. O ma.
In.ij.noc. ãn. Suſcepimus
deꝰ miſericordiã tuã in me-
dio tẽpli tui. Ps. Magnꝰ do.
ãn. Orietur in diebꝰ dñi abũ
dãtia pacis & dñabitur. Ps.
Deus iudi. ãn. Veritas de
terra orta eſt: & iuſtitia de ce
lo pſpexit. Ps. Benedixiſti. V̄.
Puer natus eſt nobis. R̃m.
Et filius datus eſt nobis.
Sermo ſcti aug. epi. Lc.iiij.
L Egimꝰ ſancti moyſen
populo dei precepta dã
tem: vbi dicit. Audi iſrael.
Dñs deus tuus vnꝰ eſt non
poteſt eſſe maior: nõ poteſt
eſſe minor: nõ poteſt nume
rari: dicẽte ppheta dauid.
Magnus dñs noſter & ma-
gna virtus eius: et ſapiẽtie
eius nõ eſt numerus. Opti-
me noſtis fratres chariſſi-
mi qui corde firmiter tenet3
catholicam fidẽ. Audite ta-
men breuiter qd annuente
dño propoſui explanandũ.
Deus vnꝰ eſt pater: deꝰ vnꝰ
eſt filius: deus vnꝰ eſt ſpũs
ſanctꝰ. Nõ tres dij/ſed vnꝰ
eſt deꝰ. Tres in vocabulo/
vnus in deitate ſubſtantie.
Tu. R̃. Beata dei genitrix
maria cuiꝰ viſcera intacta
pmanent. Hodie genuit ſal
uatorem ſeculi. V̄. Btã q̃ cre
didiſti quoniã perfecta ſunt
omnia que dicta ſunt tibi a
domino. Hodie genuit. Glo
ria patri. Beata dei. Sermo
ſancti Leonis pape. Lec.v.

Exultemus in dño fratres dilectiſſimi ꝛ ſpiritali iocunditate letemur: quia illuxit nobis dies redẽptionis noſtre reparatiõis antique: felicitatiſ eterne. Reparatur enim nobis ſalutis noſtre annua reuolutiõe ſacramentum ab initio promiſſum in fine redditũ: ſine fine manſurum in quo dignũ eſt nos ſurſum erectis cordib⁹ diuinum adorare myſterium. Ut quod magno dei mũere agitur: magnis eccl'ie gaudiis celebretur. Tu autẽ. ℞. Btã viſcera marie ỽginis / q̃ portauerũt eterni pr̃is filiũ: ꝛ beata vbera que lactauerũt chriſtum dñm. Qr hodie pro ſalute mundi de virgine naſci dignatus eſt. ỽ. Dies ſanctificatus illuxit nobis venite gentes et adorate dominum. Quia hodie. Gloria. Beata. Sermo ſcti augu. epĩ. lc. vij.

Uos inq uã conuenio: o iudei qui vſq ĩn hodiernum diem negaſtis filiũ dei. Nõne vox veſtra eſt illa qñ eum videbatis miracula facientem atq tentantes dicebatis? Quouſq animas noſtras ſuſpẽdis? ſi tu es chriſtus dic nobis palã. Ille autem vos ad conſideratione miraculoꝝ mittebat dicens Opera que ego facio ipſa teſtimoniũ perhibẽt de me: vt chr̃o teſtimoniũ dicerẽt non verba ſed facta. Uos aũt nõ agnoſcentes ſaluatorẽ: qui opabatur ſalutem in medio terre veſtre: adiicientes in malo dixiſtis. Tu de te ipſo teſtimonium dicis: teſtimonium tuum non eſt verum. Sed ad hec quid vobis ille reſpõderit: aduertere noluiſtis. Quid ſybilla vaticinando de chriſto clamauerit / etiã in mediũ proferamus vt ex vno lapide vtrorumq frontes percutiantur: iudeorum vʒ atq paganorum: atque ſuo gladio ſicut goliath chriſti oẽs iugulent inimici. Audite quid dixerit. ỽ. Sybille

Iudicij ſignũ tellus ſudore madeſcet. E celo rex adueniet per ſecla futurus. Scilicet in carne preſens vt iudicet orbem. Iudicij vrs. Unde deum cernent incredulus atq fidelꝫ. Celſũ cũ ſctĩs eui iã termino ĩ pſo. Iudicij Sic aĩe cum carne aderunt quas iudicat ipſe. Cũ iacet incultus denſis in vepribꝰ orbis. Iudicij. Reiiciẽt ſimulachra viri cũctã quoq gazã Exuret terras ignis pontumq poliq. Iudicij. Inq̃rens tetri portas ↄfringet auerni. Sãcꝝ ſed enĩ cuncte lux libera carni. Iudicij. Tradẽtur ſõtes eternaq flãma cremabit Occultos act⁹ retegẽs: tunc q̃ſq loquet. Iudicij Secreta atq deus reſerabit pectora luci. Tũc erit ꝛ luctus ſtridebũt dẽtib⁹ oẽs. Iudicij

Eripitur ſolis iubar: et cho
rus interit aſtris. Voluetur
celū lunaris splēdor obibit.
Judicij. Deiiciet colles val
les extollet ab imo. Nō erit
in reb⁹ hoim ſublime vel al
tum. Judicij. Jam equātur
campis mōtes: et cerula pō
ti. Oia ceſſabunt tellus con
fracta pibit. Judicij. Sic pa
riter fontes torrētur: flumi
naqꝫ igni. Sed tuba tū ſoni
tum triſtem demitet ab alto.
Judicij. Orbe gemens faci
nus miſerum varioſqꝫ labo
res. Tartareūqꝫ chaos mō
ſtrabit terra dehiſcens. Ju
dicij. Et corā hic domino re
ges ſiſtentur ad vnum. Deci
det e celis ignisqꝫ et ſulphur
amnis. Judicij.

Hec de chriſti natiuitate paſſiōe et de reſurrectio
ne atqꝫ ſcdo eius aduētu ita
dicta ſūt: vt ſi qs in greco ca
pita horū verſuū diſcernere
voluerit: iueniet ieſus chrs
yos theos ſoter. Qd̄ et i lati
nū trāſlatū eiſdē vbb⁹ appa
ret: pter qd̄ grecarū literarū
ppetas nō adeo potuit obſer
uari. Credo vos iā o inimici
iudei ita obrutos ꝯfutatoſqꝫ
eſſe ipa veritate: vt nihil vl
tra repugnare nihilqꝫ q̄rere
debeatis. Tu. R. Scā et imma
culata vginitas qb⁹ te lau
dib⁹ efferā neſcio. Quia quē ce
li capere nō poterāt tuo gre
mio contuliſti. V. Virginib⁹
beatior cūctis bñdicta p euū
et omni trōnabili dicar. Ego
Quia quē. V. Gloria pri ſemper
ingenito cūctorū ꝯditori deo
plicqꝫ ſue ex vgine huic mū
do nate et conſolatori almo.
Sancta et immacu. Proſa.

Beata es vgo et glioſa. Inter oēs mulieres es
bñdicta. Gabriel hec dicens
attulit affata. Paries filiū
vgo intacta. Jeſ⁹ erit nomē
ei⁹ cūcta p ſecla. Perfecta ſūt
i te iā q̄ ſunt pacta. Sup cho
ros angelorū es veneranda.
Hodie ex te chrs nat⁹ eſt in
terra. De te mater caſta p
ceſſit maria. Aue ſpecioſa et
celi regina. ter. Et bñdicta
in eternū ſctā amē. In. iij. no.
aña. Ipſe inuocauit me alla
pater me⁹ es tu alla. ps. Miſe
ricordias. an. Letētur celi et
exultet terra ante faciē dñi
qm̄ venit. ps Cantate. i. ān.
Notū fecit dñs alla ſaluta
re ſuū alla. ps Cātate. ij. V.
Verbū caro. Et habi. Pr nr.
Et ne nos. Jube dōne bñdi
cere. Euāgelica lectio ſit no
bis ſalus et ptectio. Amen.
Sc̄m Lucam. ij. Lect. vij.

In illo tpe. Exiit edictū a ceſare auguſto vt de
ſcriberet̄ vniuerſus orbis. Et
reliqua. Homilia greg. pape
Quia largiente dño miſſarū ſo
lēnia ter hodie celebraturi
ſum⁹ loqui diu de euāgelica
lectione nō poſſum⁹. Sꝫ nos
aliqd breuit̄ dicere redēpto
ris nri natiuitas ipſa ꝯpel

iit. Quid eſt ꝙ naſcituro dn̄o
mūdus deſcribitur niſi ꝙ a-
perte mōſtrat: qꝛ ille appa-
rebat icarne q̄ electos ſuos
aſcriberet in eternitate? Quo
cōtra de reprobis per prophe
tam dr̄. Deleantur de libro
viuentiū: & cū iuſtis nō ſcri-
bantur. Tu ℟. Verbū caro
fcm̄ eſt & habitauit in nobis
Cui⁹ gl̄iā vidim⁹ quaſi vni
geniti a patre Plenū grē et
veritatis. ℣. Oia per ipm̄ fa
cta ſunt & ſine ipſo factum eſt
nichil. Cui⁹. Gloria. Verbū.
Iube donne. Per euangeli-
ca dicta deleātur noſtra deli-
cta. Scdm̄ Lucā. ii. Ec. viii.

In illo tp̄e. Paſtores loq̄
bantur adinuicē. Tran
ſeamus vſqꝫ bethleē & videa
mus hoc ṽbū qđ factum eſt:
qđ fecit dn̄s & oſtēdit nobis
Et re. Homilia ven. bede pbr̄i.

Nato in bethleē dn̄o ſaluato
re: ſicut ſacra euangelij te
ſtat̄ hyſtoria: paſtoribus q̄ in
regiōe eadē erāt vigilātes &
cuſtodiētes vigilias noctis
ſup gregē ſuum angel⁹ dn̄i
cum magna luce apparuit.
Exortū ꝗppe mūdo ſolē iuſtitie
nō ſolū celeſtis voce ſermo-
nis: verū etiā claritate diui
ne lucis aſtruxit. Nuſq̄ eñi i
tota veteris teſtamēti ſerie
reperim⁹ angelos qui tam
ſedule patribus cū luce ap-
paruere: ſed hoc priuilegiū
recte hodierno tēpori ſerua-
tum eſt quando exortum eſt
in tenebris lumē rectis cor-
de miſericors et miſerator
dn̄s. Tu. ℟. Ecce agnus dei
ecce q̄ tollit pc̄tā mundi ecce
de quo dicebam vobis q̄ poſt
me venit ante me fact⁹ eſt.
Cuius nō ſum dignus corri
giam calceamēti eius ſolue
re. ℣. Qui de terra eſt de ter
ra loquitur q̄ de celo venit
ſuper omnes eſt. Cui⁹. Iube
donne. Verba ſancti euange
lij doceat nos chriſtus fili⁹
dei viui. Initiū ſancti euan-
gelij ſcdm̄ Ioannē. i. Ec ix.

In principio erat verbū
& verbū erat apud deū:
& deus erat verbū. Hoc erat
in principio apud deū. Omia
p ipſum facta ſunt & ſine ipſo
factum eſt nichil. Et reliq.
Homilia venera. bede pbr̄i.

Qꝛ tp̄alem mediatoris dei
et hoim hois ieſu chriſti na-
tiuitatē que hodierna die fa
cta eſt ſanctoꝝ verbis euan-
geliſtaꝝ: matthei videlicet &
luce manifeſtatā cognouim⁹
Libet etiam de verbi: id eſt
diuinitatis ei⁹ eternitate in
qua prī manet & mãſit ſemꝑ
equalis beati ioannis euan
geliſte dicta ſcrutari: q̄ ſin-
gulari priuilegio meruit ca-
ſtitatꝭ honorari: vt ceteris al-
ti⁹ diuinitatꝭ ipſi⁹ caneret ſiḃ
& patefaceret archanū. Tu.
℟. Deſcendit de celis miſſus
ab arce prīs introiuit p au-
rem ṽginis i regionē nrām
indutus ſtola purpurea. Et

exiuit per aureã portã lux et
dec⁹ vniuerſe. Prosula. Fami-
liam cuſtodi chriſte tuam q̃
natus almi e de maria redemi
ſti morte tua vt cognoſcant
te conditorem. Fabrice mũdi.
℣. Tanq̃ ſponſus dñs pro-
cedẽs de thalamo ſuo. Et ex.
Prosula. Fac deus mũda cor
pora noſtra et aĩas die iſta
vt tua protecti dextera collau
demus autorẽ. Fabri. Glo-
ria. Deſcendit. Prosa.

Hac in hora noſtra relaxa-
ri mundi gl̃ia petimus
mente deuota dauid regis p
les inclyta. Virgo quẽ caſta
ſeclo maria protulit ſummi
patris gratia. Cuius ortus
ſaluat oẽs cũcta per ſcl'a. Et
die hac nobis dignanter fa-
ueat atq̃ oĩ. Fabrice. Dñs vo
biſcum. Et cũ ſpi. ¶ Initium
ſancti euange. ſcðm Matth.

Liber generationis ieſu
chrĩ filij dauid filij a-
brahã. Abrahã genuit iſaac.
Iſaac aũt genuit iacob. Ia-
cob aũt genuit iudamq̃ frẽs
eius. Iudas aũt genuit pha
res et zarã de thamar. Pha
res aũt genuit eſrõ. Eſron
aũt ge. aram. Arã aũt genuit
aminadab. Aminadab autẽ
genuit naaſõ. Naaſõ aũt ge.
ſalmõ. Salmon aũt ge. booz
de raab. Booz aũt ge. obeth.
ex ruth. Obeth aũt ge. ieſſe.
Ieſſe aũt ge. dauid regẽ. Da
uid aũt rex ge. ſolomonẽ ex
ea q̃ fuit vrie. Solomon aũt
ge. roboã. Roboã au. ge. abiã
Abia aũt ge. aſa. Aſa aũt ge.
ioſaphat. Ioſaphat aũt geñ.
iorã. Iorã aũt ge. oziã. Ozias
aũt geñ. ioatã. Ioatã aũt ge.
achas. Achas aũt g. ezechiã
Ezechias aũt ge. manaſſen.
Manaſſes aũt ge. amõ. Amõ
aũt geñ. ioſiam. Ioſias autẽ
geñ. iechoniã et fratres ei⁹ in
tranſmigratione babylonis
Et poſt tranſmigrationẽ ba
bylonis iechonias genuit ſa
lathiel. Salathiel aũt ge. zo
robabel. Zorobabel aũt geñ.
abiud. Abiud autẽ geñ. elia-
chim. Eliachim aũt ge. azor
Azor aũt geñ. ſadoch. Sadoch
aũt ge. achim. Achim aũt ge.
eliud. Eliud aũt genuit elea
zar. Eleazar aũt genuit ma
than. Mathan aũt ge. iacob.
Iacob aũt ge. ioſeph virum
marie. De qua natus eſt ie-
ſus q̃ voca' chrẽs. Oẽs itaq̃
gñationes ab abraham vſq̃
ad dauid / generatiões qua-
tuordecim. Et a dauid vſq̃
ad trãſmigrationẽ babylõis
generationes quatuordecim
Et a tranſmigratione baby
lonis vſq̃ ad chriſtũ / genera
tionis quatuordecim: chrĩ
autẽ generatio ſic erat. Cum
eſſet deſponſata mater ieſu
maria ioſeph anteq̃ cõueni-
rent inuenta eſt in vtero ha-
bens de ſpiritu ſctõ. ps. Te
deũ. Et dñ canta' ſit ſacerdos
paratus ad miſſã. Et finito.
Te deum. incipi' miſſa. Dñs

dixit. Et dz cantari in galli cantu q̄ cōmode poterit. Miſſa finita & dicto. Ite miſſa eſt incipit hebdomadari⁹ Deum ſacerdo. V⁹. Bn̄dict⁹ q̄ venit in noīe dn̄i. R. Deus dn̄s et illuxit nobis. In laudi. ana.
Verbum caro factum eſt et habitauit in nobis & vidim⁹ gloriā eius gloriā quaſi vnigeniti a p̄re plenū gr̄e & veritatis all'a all'a all'a. an̄. Genuit puerpa regē cui nomē eternū & gaudiū matris habēs cum virginitatis honore: nec p̄mā ſiīem viſa eſt nec habere ſequentem all'a. an̄. Angelus ad paſtores ait: annuncio vobis gaudium magnum quia natus eſt vobis hodie ſaluator mūdi all'a. a. Facta eſt cum angelo multitudo celeſtis exercit⁹ laudātium deum et dicentiū gl'ia in excelſis deo & in terra pax hominibus bone volūtatis all'a. an. Paruulus filius hodie nat⁹ eſt nobis: & vocabit̄ deus fortis all'a all'a. Cp̄m.
Populus gentiū q̄ ambulabat i tenebr; vidit lucē magnā: habitantib⁹ in regione vmbre mort; lux orta eſt eis. Deo gratias. Hy⁹.
A Solis ort⁹ cardine adusq; terre limitem chriſtum canamus principē natum maria virgine.
Beat⁹ auctor ſeculi ſeruile corp⁹ iduit vt carne carnē liberās ne pderet quos cōdidit.
Caſte parentis viſcera celeſtis intrat gratia venter puelle baiulat ſecreta que nō nouerat.
Domus pudici pectoris tēplum repente fit dei intacta neſciens virum verbo concepit filium.
Enixa eſt puerpera quē gabriel predixerat: quē matr; aluo geſtiens clauſ⁹ ioānes ſenſerat.
Feno iacere pertulit preſepe nō abhorruit paruoq; lacte paſtus eſt per quem nec ales eſurit.
Gaudet chorus celeſtium & angeli canūt deo palāq; fit paſtoribus: paſtor creator oim.
Gl'ia tibi dn̄e. V. Bn̄dictus q̄ venit. a. Gl'ia in excelſis deo & in terra pax hominib⁹ bone voluntatis all'a all'a. ps. Benedictus. Oratio.
Concede q̄s oīp̄s de⁹: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eūdē dn̄m noſtrū ieſum chriſtū filium tuū. Qui tecū viuit et regnat i vnitate ſp̄ūſſci de⁹ Per oīa. Loco vltimi. Bn̄dicam⁹. dr p to. oct. poſt matu. & vſ. V. Verbū p̄ris hodie. p ceſſit de ỽgine: ỽtutes angelice cūcanoro iubilo reddūt laudes dn̄o. Pacē nob; oīb⁹ nunciauit angel⁹ refulſit paſtoribus veri ſolis radi⁹/ dicāt oēs gr̄as. Ad hor. an̄e de

laud. Ad. iii. cap. Popul⁹. ℟. Puer nat⁹ eſt nob; all'a all'a. ℣. Et filii⁹ dat⁹ eſt nob; all'a all'. Gl'ia. ℣. Verbū. Ad. vj. cap.
Ad titum. ij.

Apparuit grā dei ſaluatoris nr̄i ieſu chr̄i oib⁹ hoibus erudiēs nos: vt abnegantes impietatē et ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo Deo gratias. ℟. Verbum caro factum eſt all'a all'a. ℣. Et habitauit in nobis all'a all'. ℣. Bn̄dictus. ¶ Ad. ix. Cpm.
Ad titum. iij.

Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei nō ex operibus iuſtitie que fecim⁹ nos ſed ſecundū ſuā miam ſaluos nos fecit. Deo grās. ℟m. Bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i all'a all'a. ℣. Deus dn̄s ⁊ illuxit nobis all'a all'a. Gl'ia. Bn̄d⁹. ℣. Tanq̄. Ad veſ. an̄. Tecū principiū in die ꝟtutis tue in ſplendoribus ſctōrum ex vtero ante luciferum genui te. ps. Dixit. an̄. Redēptionē miſit dn̄s populo ſuo mādauit in eternū teſtamentū ſuum. ps. Cōfitebor. an. Exortū eſt in tenebris lumen rectis corde: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus dn̄s. ps Beatus vir. an̄. Apud dn̄m miſericordia ⁊ copioſa apud eum redēptio. ps. De profundis. an̄. De fructu ventris tui ponā ſup ſedem tuā. ps. Memēto. cap. Popul⁹. ℟. Deſcēdit. cū ꝟſ. ℣. h⁹. Veni redē. ℣. Tanq̄ ſpon. An̄a. Hodie chr̄s nat⁹. ps. Magt. an. Hodie chr̄s natus eſt/hodie ſaluator apparuit. ps. Et exultauit. an. Hodie in terra canūt angeli letant̄ archangeli. ps. Quia reſpexit. an̄. Hodie exultāt iuſti dicentes gloria in excelſis deo all'a. ps. Quia fecit. an̄. Hodie chriſt⁹ natus eſt/hodie ſaluator apparuit. ps. Et miſericordia. an. Hodie in terra canūt angeli letant̄ archāgeli. ps. Fecit potentiā. an̄. Hodie exultant iuſti dicētes gl'ia in excelſis deo all'a. ps. Depoſuit. an̄. Hodie chriſtus natus eſt hodie ſaluator apparuit. ps. Eſurietes. an̄. Hodie in terra canūt angeli letan̄ archāgeli. ps. Suſcepit. a. Hodie exultant iuſti dicētes gloria in excelſis deo all'a. ps. Sicut locutus eſt. an̄. Hodie chr̄s nat⁹ eſt hodie ſaluator apparuit. ps. Gloria patri. a. Hodie in t̄ra canūt angeli letātur archāgeli. ps. Sicut. a. Hodie exultāt iuſti dicētes gl'ia in excelſis deo all'a. oro. Cōcede. Ad mēoriā beati ſtephani. an̄. Intuens. ps. Magnificat. oro. Da nob;. Loco Bn̄dicamus. ℣⁹. Verbum patris. vīs. Ad ꝯple. totū vt ſ. Quibus finitis ad ſalutationē beate marie an̄. put dies requirit. ℣⁹. Poſt partum. Or. Deus q̄ ſalutis eterne.

¶ Dñica intra oct. nati. dñi.
Scdm Lucã. ij. Lect. pma.

In illo tẽpore. Erant ioſeph ⁊ maria mater ieſu mirantes ſuper his que dicebãtur de illo. Et reliqua.

Homilia origenis.

Congregemus in vnũ ea q̃ in ortu ieſu dicta ſcriptaq̃ ſunt de eo: ⁊ tunc ſcire poterim⁹ ſingula queq̃ digna eſſe miraculo. Quãobrem mirabatur ⁊ pater. Sic enĩ appellatus eſt ioſeph: quia nutritius ei⁹ fuit. Mirabatur ⁊ mater ſuper oĩbus que dicebantur de eo. Lect. ij.

Quenã ergo ſunt que de paruulo ieſu fama diſperat? Paſtores erãt i regione illa vigilãtes ⁊ obſeruãtes cuſtodias noct; ſup gregẽ ſuũ. Venit aũt angel⁹ dñi ſub ipſa hora natiuitatis ieſu: ⁊ ait ad eos. Annuncio vobis gaudiũ magnũ. Itẽ ⁊ inuenietis infantẽ pannis inuolutũ ⁊ poſitũ in preſepio. Necdũ angel⁹ ꝟba finierat ⁊ ecce multitudo celeſtis exercitus laudare cepit ⁊ bñdicere deũ. Tu. Lect. tertia.

Cum hoc aũt paſtores trepidi proſperiſſent ⁊ angelus deſceſſiſſet ab eis: dixerũt adinuicẽ. Eam⁹ vſq̃ bethleem ⁊ videamus hoc ꝟbũ quod factũ eſt quod fecit dñs ⁊ oñdit nobis. Et venerunt feſtinãtes ⁊ inuenerũt paruulũ. Tam illi q̃ parentes que facta fuerãt mirabãtur ſuper hoc. Tu aũt.

Ad memoriã de dñic. aũ. Dũ medium ſilentiũ tenerẽt oĩa/ ⁊ nox in ſuo curſu iter peragerct omps ſermo tuus dñe a regalibus ſedibus venit all'a. ℣. Benedictus qui venit in noĩe dñi. ℟. Deus dñs ⁊ illuxit nobis. Oratio.

Omñs ſempiterne deus dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operib⁹ abũdare. Per eũ Poſt veſ. mẽo. de dñica. aũ. Maria aũt ꝯſeruabat omnia ꝟba hec ꝯferẽs in corde ſuo. ℣. Tanq̃ ſponſus. oẽo vt ſ.

¶ In vigilia circunci. dñi. Ad veſ. ãn. Tecũ principiũ. ps. Dixit dñs. ⁊c. vt ſ cõ. Populus. ℟. Sãcta ⁊ immac. ℣. Virginibus. Dora. pſa. Btã es. hy⁹ Veni redemptor. ℣. Tanq̃ ſpõſus. ãn. Magnum hereditatis myſteriuz tẽpliũ dei factus eſt vter⁹ virginis neſciẽs virũ non eſt pollut⁹ ex ea carnẽ aſſumẽs oẽs gẽtes veniẽt dicẽtes gl'ia tibi dñe. ps Magnificat. Oro.

Deus q̃ nobis nati ſaluatoris diẽ celebrare cõcedis octauum: fac nos q̃s ei⁹ ꝑpetua diuinitate muniri/ cuius ſum⁹ carnali ꝯmercio reparati dñi nẽi ieſu chriſti. Qui tecũ viuit. Leco. Benedicam⁹. Verbũ. nõ fit ibi meo. iecor/ nec etiã de ead ſiã

uestro in choro: sed stat sub silentio q̄ voluerit/ et postea dicat. Verbū patris. Ad cōple. vts. Ad matu. Inuitato. Christus natus. Hy⁹. A p̄re. ā. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. ps Quare fre. ā. In sole posuit tabernaculū suū: & ipse tāq̄ spōsus ꝓcedens de thalamo suo. ps Celi enar. ān. Eleuamini porte eternales & introibit rex glorie. ꝟ. Domini est terra. ꝟ. Tanq̄ sponsus.

Sermo sancti Ambrosij episcopi. Lectio prima.

Queritur itaq̄ puer Quis est ille puer de quo dictū est: Puer natus est nobis/ & fili⁹ datus est nobꝫ. Fact⁹ est em̄ sub lege vt eos qui sub lege erant lucriface ret. Quid sit autē circūcisio in iesu christo dño dicerē nisi in cōscientie emendatiōe ante dixissem. Circūcisus enim vitiis dñico dignus iudicabitur obtuitu: q2 oculi dñi sup iustos. Tu. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobꝫ venite gētes & adorate dñm. Quia hodie descēdit lux magna i terris. ꝟ. Hec dies quam fecit dñs exultemus et letemur in ea. Quia. Lectio. ij.

Vides aūt oēm legis veteris seriē fuisse typū future. Nā circuncisio purgationem signat delictorum Sed qm̄ prona quondā cupiditate peccandi humane carnis & mētis fragilitas i expiabilib⁹ vitiis multiplicabatur: eo per octauā diē circūcisionis culpe toti⁹ futura purgatio resurrectionis prefigurabatur etate. Tu. ℟m. Paruul⁹ natus est nobis/ & fili⁹ datus est nobis/ & fact⁹ est principatus super humerū eius. Et vocabitur admirabilis de⁹ fortis. ꝟ. Multiplicabitur ei⁹ imperiū & pacis nō erit finis. Et. Lec. iij.

Hoc est em̄ illud q2 omne masculinū adaperiens vuluā sctm̄ dño vocabit. Verbis em̄ legis ꝓmittebat: virginis partus. Et vere sctūs: q2 immaculat⁹. Denique sanctū ipsum esse qui lege signat: & eūdē modū ab angelo repetere ꝟba declarāt: q2 qd nascetur ex te inquit sanctū vocabitur filius dei. Tu. ℟. Bñdictus qui venit in noīe dñi: de⁹ dñs & illuxit nobis. Alleluia. ꝟ. Hec dies quā fecit dominus exultem⁹ & letemur in ea. Alla. Gl'a. Bñdicāus. In. iij. noct. ā. Speciosus forma pre filiis hoim diffusa est gratia in labiis tuis. ps. Eructauit. ā. Suscepim⁹ de⁹ misericordiā tuā i medio tēpli tui. ps. Magn⁹. ān. Hō nat⁹ est in ea & ipse fūdauit eā altissimus. ps. Fūdamēta. ꝟ⁹ Puer natus est nobis. Sermo sancti maximi epī. Lc. iiij.

Quāq̄ nō dubitem vos charissimi p paternam

ſollicitudinem inſtructione diuini ſermõis edoctos vniuerſas calendarũ ſuperuenientiũ vanitates declinare penitꝰ ꝑ horrere ad ꝑfectionis tamen ꝑ emendationis augmentum non me piguit vſitatum veſtris auribus inſerere ſermonem: ſicut ait beatiſſimꝰ paulus. Fratres eadem vobis ſcribere mihi quidem nõ pigrũ vobis aũt neceſſariũ. Tu. ℟. Hodie dñs ex vtero ỽginis naſci dignatus eſt. In quã regnãdo ingreſſus eſt/ vt nos redimeret. ℣. Hodie nobis celorũ rex de virgine natus apparuit. In. Lec. v.

Neceſſariũ dilectiſſimi nec ſuperfluũ reor ſi ꝓ ꝯmonitione ſancta dudũ habita precedentiũ patrũ vobis repetẽtur alloquia. Et reuera quid faſtidij qd oneris habet pro ſalutis ꝑfectu vtilia ac deo placita ſepe dicere ac frequenter audire. ℟. Cõgratulamini mihi omnes qui diligitis dominum. Quia cũ eſſem paruula/ placui altiſſimo: et de meis viſceribus genui deũ ꝑ hominẽ. ℣. Beatam me dicẽt oẽs gñationes. Or. ℟. vj.

Et ideo chariſſimi fide at deuotione ſolꝰta religioſi itineris vias ac veritatꝫ ſemitas gradiẽtes magis magiſqꝫ errorum deuia ꝑ diabolica calcate figmẽta. Nec enim debet fidelis aĩa que angelorũ ꝯſortia cõcupiſcit demoniorũ luſibus delectari. Tu. ℟. Sãcta. cũ pia vtõ quere in die natiui. vi. In tertio noc. ã. Exultabũt omnia ligna ſyluarũ ante faciem dñi qm̃ venit. ps. Cantate. j. an. Ecce iã venit plenitudo tẽporis in quo miſit deus filiũ ſuũ in terris. ps. Dñs regna. exul. an. In principio ꝑ ante ſecula deꝰ erat ỽbũ ipſe natꝰ eſt nobis ſaluator mũdi. ps. Cantate. ij. ℣. Verbum caro factũ eſt. Scd̃m Lucam. ij. Lec. vij.

In illo tp̃e. Poſtꝙ ꝯſummati ſunt dies octo/ vt circũcideretur puer vocatũ eſt nomen eius ieſus. Quod vocatũ eſt ab angelo ꝓuſꝙ in vtero cõciperetur. Et reliqua. Homilia maximi.

Quid eſt aũt hoc ꝙ octaua die circunciditur puer: ille ſcilicet puer qui erat verbũ in principio apud patrẽ ꝑ deus erat verbum: ꝑ cetera. Quid eſt hoc vt octaua die circũcideretur? Cũ autẽ eſſet verus deus/ ꝑ verꝰ eſſet apud patrẽ: ita erat verus homo propter nos. Et verã carnẽ ſuſcepit: ꝓpter noſtram ſalutẽ. Et ita erat xp̃s dñs in duabus ſubſtãtiis: id eſt in ſubſtantia dei ꝑ in ſubſtãtia hoĩs abſqꝫ peccato. Tu. ℟. Neſciẽs mater ỽgo virũ peperit ſine dolo-

re ſaluatorẽ ſeculorũ. Ipſũ
regem angelorum ſola virgo
lactabat vbera de celo ple-
na. V. Domus pudici pecto
ris templũ repente fit dei
intacta neſciẽs virũ verbo
concepit filium. Ipſum. R. viii.

SEd in prima ſubſtãtia
dei erat ſcd3 naturã: in
alia aũt: id eſt hoĩs ſubſtan
tia ꝓpter nos erat. S3 nũc
vna perſona eſt xp̃s Ieſus
in trinitate: qm̃ caro ei⁹ nõ
vidit corruptionẽ: ⁊ homo
eius quẽ ꝓ nr̃a ſuſcepit re-
demptione i dño aſſumpt⁹ eſt.
Tu. R. in Cõtinet in gremio
celũ terramq3 regentẽ virgo
dei genitrix proceres comi
tãtur heriles. Per quos or-
bis ouans chro ſub iudice
pollet. V. Virgo dei gẽitrix
quem tot⁹ nõ capit orbis in
tua ſe clauſit viſcera factus
homo. Per quos. Lectio. ix.

IN ea parte ex ſubſtãtia
qua deus erat nullo im
pedimento aut detrimento/
deitas aut ptãs poterat im
pediri/ ſed fulſit in celo ⁊ in
terra ⁊ quocũq3 voluit. In
ea vero parte qua ver⁹ ho-
mo erat: ea que ſunt hoĩs ꝓ
pter nos ſuſcepit ſed abſq3
pctõ. Qm̃ nõ ex virili ſemine
noſtrã ſuſcepit carnẽ: ſ3 vir
tute ſpũs ſancti virgo cõce
pit ⁊ peperit filiũ ſuum pri
mogenitũ. Tu. R. Deſcẽdit
de ce. vl ſola pſa. Facinora.
quere in die natiui. dñi poſt
nonã lectiõ. ps. Te deũ. V.
Benedictus qui venit.

In laudibus. Antiphona.

O Admirabile cõmerciũ crea
tor gñis humani animatũ
corp⁹ ſumẽs de virgine naſci
dignatus eſt/ ⁊ procedens ho
mo ſine ſemine largitus eſt
nobis ſuam deitatẽ. An. Qñ
nat⁹ eſt ineffabiliter ex virgi
ne tũc implete ſunt ſcriptu
re ſicut pluuia in vell⁹ deſcẽ
diſti vt ſaluũ faceres gen⁹
humanũ te laudam⁹ de⁹ nr̃.
An. Rubũ quẽ viderat moy-
ſes incõbuſtum cõſeruatam
agnouim⁹ tuã laudabilem
virginitatẽ dei genitrix in-
tercede pro nobis. An. Ger-
minauit radix ieſſe orta eſt
ſtella ex iacob/ virgo pepe-
rit ſaluatorẽ te laudam⁹ de⁹
nr̃. A. Ecce maria genuit no
bis ſaluatorẽ quẽ ioãnes vi
dens exclamauit dicẽs: ec-
ce agn⁹ dei: ecce q̃ tollit pec
cata mũdi all'a. Cp. Popul⁹
gen. hy⁹. A ſolis ortu cardi.
V. Bñdictus q̃ venit. An. Mi
rabile myſteriũ declarat ho
hodie innouantur nature.
Deus homo factus eſt id qđ
fuit pmãſit/ ⁊ qđ nõ erat aſ
ſumpſit nõ cõmixtionẽ paſſ⁹
neq3 diuiſionẽ. ps. Bñdict⁹.
Oro. Deus qui nobis. Loco
Bñdicamus. dr Verbũ pa.
Nulla fit mẽo. ſctorũ in cho
ro: ſed extra chorũ ſolet fie
ri/ ⁊ poſtea dr Verbũ pris.
Ad hor. añe de lau. cp. Iſta et

R. Verbum in natiuit. dñi et oēs ūtā Deus qui no. Ad veſ. a. Tecum principiū. ps. Dixit do. Cā. Populus. R. Deſcendit. Hy. Tanq̄ ſpōſus. cū tola pſa. Facinoza. hy. Veni redēptor. ūs. Tanq̄. a. Qui de terra eſt de terra loquitur/ q̄ de celo venit ſuper oēs eſt ⁊ qḋ vidit ⁊ audiuit hoc teſtatur: ⁊ teſtimoniū eius nemo accipit/ q̄ autē acceperit ei⁹ teſtimoniū ſignat: quia de⁹ verax eſt. ps. Magt. oro. Deus qui nobis. ū. Būdicamus dño. Sequitur mēo. ſola de ſancto ſtepha. añ. Intuēs. ps. Magt. Oro. Da nobis. Verbū patris. Et nō dr de ceto vſq3 in vigi. epipha. Nota etiā q̄ de cetero non ſiet memo. de nati. dñi vſq3 in craſtinū ꝯuerſionis ſancti pauli vel. lxx. vide ad lōgū i fer. ij. poſt Dñe ne i ira.

¶ In vigi. epi. octa. ſcti ioh̄is. nt: totū ſiet de ſanc̄o ioh̄ne: preter tres vltimas lc. que erūt de expoſitione ſequēti. Scd'm Mattheū. Lectio. vij.

In illo tpe. Defuncto herode apparuit angelus dñi in ſomnis ioſeph in egypto dicens. Surge ⁊ accipe puez ⁊ matrē eius: ⁊ vade in terrā iſrael. Et reliqua. Homilia hierony preſbyte. In ſomnis hoc ſemp ſignificatur q2 mortuis mūdo angeli ſunt preſentes: ꝓ autē defuncto herode redit ad terrā iſrael ieſus: ſinē ſeculi denunciat: qn̄ enoch et helia ꝑdicantib⁹ iudei ſoptra moderne inuidie flāma ſidē veritatis accipiēt. Tu. Lc. viij.

Et bene cū iudeā deſerit fugere et hoc in nocte dicitur. Cum aūt reuertitur in illā: non ſolum fuge ſed nec noctē ſit mētio. Tu autem domine. Lectio. ix.

Defuncti ſunt enim qui querebāt animā pueri ex quo loco intelligim⁹ non ſolū herodem/ ſed ⁊ ſacerdotes ⁊ ſcribas: eodē tpe necē dñi fuiſſe meditatos. Qui ſurgēs accepit puez ⁊ matrē eius. Nō dixit accepit ſiliū ⁊ vxorē ſuā: ſed puerū et matrē ei⁹: quaſi nutriti⁹ nō marit⁹. Tu. Ad memoriā de euāge. a. Tolle puez ⁊ matrē eius: ⁊ vade in terrā iuda. Bn̄. Benedictus. Oratio.

Corda noſtra q̄s dñe vēture feſtiuitatis ſplendor illuſtret: quo mundi huius tenebris carere valeamus: ⁊ ꝑueniam⁹ ad patriā claritatis eterne. Per dñz.

¶ In vigi. epipha. Ad veſ. a. Tecū principiū. Cā. Eſa. lx.

Surge illuminare hieruſalē q2 venit lumen tuū ⁊ glia dñi ſuper te orta eſt. Deo gra. R3. In colūbe. vt infra poſt. ij. lectio. Hy⁹.

Hoſtis herodes impie/ xp̄m venire q̄d times? non eripit mortalia/ qui re-

gna dat celeſtia.
Ibant magi quā viderant/ ſtellam ſequētes preuiā: lumen requirūt lumine/deuz fatentur munere.
Lauacra puri gurgitis/ celeſtis agnus attigit: peccata q̄ non detulit/nos abluēdo ſuſtulit.
Nouū genus potētie/aque rubeſcunt hydrie: vinumq; iuſſa fundere/mutauit vnda originem.
Gloria tibi dn̄e / qui apparuiſti hodie:cum p̄re.&c. ℣. Oēs de ſaba venient. ℟ Aur̄ & thus deferentes: & laudē dn̄o annūciātes. An. Venit lumen tuum hierl'z & gloria dn̄i ſup te orta eſt: & ambulabūt gentes in lumine tuo all'a. ps. Magt. Ora. Corda noſtra. ℣. Verbum patris. Nō fit mēoria de ſc̄o virgino in choro. Ad cple.hy⁹. A patre. An. Stella iſta ſicut flāma coruſcat & regē regū deum demonſtrat: magi eā viderunt/ & regi munera obtulerūt. ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuita. Chriſt⁹ apparuit nobis. Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹. A patre. In primo noc. An. Afferte dn̄o filij dei adorate dn̄m in aula ſc̄tā ei⁹. ps. Ipſum. An. Fluminis impetus letificat all'a:ciuitatem dei all'. ps. Deus noſter refugium. An. Pſallite deo nr̄o pſallite pſallite regi nr̄o pſallite ſapienter. ps. Oēs gē. ℣. Oēs de ſaba. Lectio.j.
Omnes ſitientes venite ad aquas: & qui non habet; argentū pperate emite et comedite. Venite emite abſq; argento: & abſq; vlla cōmutatione vinuz & lac. Quare appēditis argentū nō in panibus: & laborē veſtrū non in ſaturitate. Audite audiētes me & comedite bonū & delectabitur in craſſitudine aīa veſtra. Hec. ℟. Hodie in iordane baptizato dn̄o aperti ſunt celi/ & ſicut columba ſuper eū ſpūs mā ſit/ & vox p̄ris intonuit. Hic eſt filius meus dilectus in quo michi cōplacui. ℣. Deſcēdit ſpūs ſanctus corporali ſpecie ſicut columba in ipm/ & vox de celo facta eſt. Hic eſt. Lectio.ij.
Surge illuminare hieruſalē/ q2 venit lumen tuum: & gloria domini ſuper te orta eſt. Q2 ecce tenebre operient terrā & caligo populos. Sup te aūt orief dominus: & gloria ei⁹ in te videbitur. Et ambulabūt gentes in lumine tuo: & reges in ſplēdore ortus tui. Hec. ℟. In colūbe ſpecie ſpirit⁹ ſanct⁹ viſus eſt / paterna vox audita eſt. Hic eſt fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi bene cōplacui ipſum audite. ℣. Celi apti ſunt ſuper eū / & vox patris intonuit. Hic eſt fi.

Lectio tertia. Esaie.lxi.

Gaudẽs gaudebo in do=
mino: et exaltabit ani=
ma mea in deo meo. Qꝛ in=
duit me dñs veſtimento ſa=
lutis: ⁊ indumento iuſtitie
circũdedit me. Quaſi ſpon=
ſuz decoꝛatũ coꝛona: ⁊ quaſi
ſponſam oꝛnatã monilibus
ſuis. Sicut enim terra pꝛo=
fert germen ſuũ: ⁊ ſicut oꝛ=
tus ſemẽ ſuũ germinat: ſic
dñs deus germinabit iuſti=
tiã ⁊ laudẽ coꝛã vniuerſis
gentibus. Hec. Rꝫm. Reges
tharſis ⁊ inſule munera of=
ferent/ reges arabũ ⁊ ſaba
dona deo adducent. V. Oẽs
de ſaba venient aurũ ⁊ thus
deferẽtes. Reges. Gl'ia. Re
ges. In.ij.noc.ãn. Vidimus
ſtellã eius in oꝛiente/ ⁊ ve=
nimus cum munerib⁹ ado=
rare dñz. Ps. Magn⁹. ã. Oĩs
terra adoꝛ et te de⁹ ⁊ pſallat
tibi: pſalmum dicat nõi tuo
dñe. Ps. Jubilate. ã. Reges
tharſis ⁊ inſule munera of
ferẽt regi dño. Ps. Deus iu
di. V. Celi apti ſunt ſup eũ.
R. Et vox patris intonuit.

Sermo bti Auguſt. le.iiij.

Nuper celebꝛauim⁹ diẽ
quo ex iudeis natus eſt
dñs hodie celebꝛamus diez
quo a gentibus adoꝛat⁹ eſt:
qm̃ ſalus ex iudeis: ſed hec
ſal⁹ vſq ad fines terre. Nã
⁊ illa die paſtoꝛes adoꝛaue
runt hodie magi. Iſtis ſtel=
la: illis angelus nunciauit.
Vtriq de celo didicerunt/ ⁊
regem celi in terra viderũt:
vt eſſet gl'ia in excelſis deo
⁊ in terra pax hominib⁹ bo=
ne voluntatis. Tu. R. Illu=
minare illuminare hieruſa
lẽ venit lux tua. Et gloꝛia
dñi ſuper te oꝛta eſt. V. Et
ambulabũt gẽtes i lumine
tuo / et reges in ſplendoꝛe
oꝛt⁹ tui. Et. Lectio quinta.

Ipſe eniz eſt pax noſtra
q̃ fecit vtraq vnum. Jã
infans natus atq annũcia
tus oſtenditur. Lapis ille
angularis iam in ipſo pꝛi=
moꝛdio natiuitatis appuit
duos ex diuerſo parietes i̇
ſe copulare iã cepit. Paſto=
res a iudea/ magos ab oꝛiẽ=
te pꝛoducens vt duos cõde=
ret in ſe in vnũ nouum ho=
minẽ faciẽs pacẽ his qui lõ
ge/ ⁊ pacẽ his qui ꝓpe. Tu.
R. Venit lumẽ tuũ hierl'm:
⁊ gloꝛia dñi ſup te oꝛta eſt.
Et ambulabunt gentes in
lumine tuo: ⁊ reges in ſplẽ
doꝛe oꝛt⁹ tui. V. Filij tui de
longe veniẽt: et filie tue de
latere ſurgent. Et am. L.vj.

Ideoq illi ipſo die de pꝛo=
ximo venientes. De lon=
ginquo iſti hodie peruenien=
tes duos dies celebꝛandos
poſteris ſignauerũt vnam
tamẽ lucẽ mũdi vtriq vide=
rũt. Sz hodie de iſtis loquẽ
dum eſt: quos de remotis
terre partibus fides duxit
ad xp̃m. Venerunt enim et

queſierunt dicētes. Ubi eſt
rex iudeoꝝ qui nat⁹ eſt? Ui
dimus enim ſtellam eius in
oriēte: ⁊ venimus adorare
eum. Nūciant ⁊ interrogāt
credunt ⁊ querunt: tanquā
ſignificantes eos qui ambu
lant per fidem et deſiderāt
ſpeciem. Tu. ℞. Omnes de
ſaba venient aurū ⁊ thus
deferentes ⁊ laudē dño an-
nūciantes. Alla alla al. ℣.
Reges tharſis ⁊ inſule mu
nera offerēt reges arabū ⁊
ſaba dona adducēt. Alla.
Gloria. Oēs. In iii. noc. añ.
Omnes gētes quaſcūqꝫ feci
ſti venient ⁊ adorabunt co-
ram te dñe. Ps. Inclina. añ.
Adorate dñm alla in aula
ſancta ei⁹ all. Ps. Cātate. i. ā.
Adorate dñm alla oēs an-
geli eius alla. Ps. Dñs re-
gnauit. ℣. Reges tharſis
⁊ inſule munera offerēt. ℞.
Reges arabū ⁊ ſaba dona
adducent. Secundum mat-
theum. ij. Lectio ſeptima.

Cum natus eſſet Jeſus
in bethleē iude in die-
bus herodis regis: ecce ma
gi ab oriente venerunt hie-
roſolymā dicentes. Ubi eſt
q̄ nat⁹ eſt rex iudeoꝝ? Et r.
Homilia beati grego. pape.

Sicut in lectione euangeli
ca fratres chariſſimi audi-
ſtis celi rege nato: rex ter-
re turbat⁹ eſt. Qꝛ nimirū ter
rena altitudo cōfundit: cum
celſitudo celeſtis aperitur.
Sed querēdū nobis eſt q̄d-
nā ſit: q̄ redēptore nato pa-
ſtoribus in iudea angel⁹ ap
paruit: atqꝫ ad adorandum
hūc ab oriente magos non
angel⁹ ſed ſtella pduxit. Qꝛ
videlicet iudeis tanq̄ ratione
vtētibus rationale animal:
id eſt angel⁹ pdicare debuit
Gentiles vero qꝛ vti ratiōe
neſciebāt ad cognoſcendū
dñm nō per vocē: ſed per ſi-
gna perducūtur. Qꝛ ⁊ illis
prophetie tanq̄ fidelibus: ⁊
iſtis ſigna tanq̄ infidelib⁹
data ſunt ℞. Magi venerūt
ab oriente hieroſolymā que
rētes ⁊ dicētes: vbi eſt qui
natus eſt cuius ſtellā vidi-
mus. Et venimus adorare
dñm. ℣. Uidim⁹ ſtellā eius
in oriente. Et ve. Lec. viii.

At notandū q̄ redēpto
rem noſtrū cū iā perfe-
cte eſſet etatis: eiſdē genti-
bus apli predicāt cūqꝫ par-
uulū ⁊ necdū per hūani cor
poris officiū loquentē ſtel-
la gentibus denunciat. Qꝛ
nimirū rationis ordo poſce-
bat vt ⁊ loquentē iā dñm lo
quētes nob pdicatores in-
noteſcerēt ⁊ necdū loquen-
tē elemēta muta pdicarēt.
Sꝫ in oīb⁹ ſignis q̄ vel na-
ſcēte dño vel moriēte mon-
ſtrata ſunt: cōſiderādū nob
eſt q̄ta fuerit in quorūdā iu
deoꝝ corde duritia: q̄ hunc
nec ꝑ ꝓphetie donū: nec per
miracula agnouerunt. Tu.

℟. Interrogabat magos he rodes qđ ſignū vidiſtis ſup natū regē ſtellā magnā fulgētē. Cuius ſplēdoꝛ illuminat mūdū ⁊ nos cognouim⁹ ⁊ venim⁹ adoꝛare dn̄m. ℣. Vidim⁹ ſtellā ei⁹. Cu. Le. ix.

Omnia quippe elementa auctoꝛē ſuum veniſſe teſtata ſunt. Ut em̄ de eis quodā vſu humano loquar: deū hūc eſſe celi cognouerūt: qꝛ protinus ſtellā miſerūt. Mare cognouit: qꝛ ſub plātꝫ ei⁹ ſe calcabile pꝛebuit. Terra cognouit: qꝛ eo moꝛiente cōtremuit. ſol cognouit: qꝛ lucis ſue radios abſcōdit. Saxa ⁊ parietes cognouerunt qꝛ tempoꝛe eius moꝛtꝫ ſciſſa ſunt. Infernus cognouit quia hos quos tenebat moꝛtuos reddidit. Et tamē hūc dominū quē omnia inſenſibilia elementa ſenſerūt adhuc infidelium iudeoꝝ coꝛda deū eſſe minime cognoſcūt. Tu. ℟. Stella fulget i oꝛiēte occurrūt reges offerentes ei theſaurum magnū: aurū/thus/⁊ myꝛrham. ℣. Et intrantes domū inuenerunt puerum cū maria matre eius/ ⁊ pꝛocidentes adorauerunt eū. Offeren. Glia. Stella fulget. Pꝛoſa.

O Quam dignis celebꝛāda dies iſta laudibus. In qua chꝛiſti geſtura ppalat' gentibus. Pax terrenis nunciatur: glia celeſtibus. Noui part⁹ ſignum fulget oꝛiētis pꝛia. Currūt reges oꝛiētis: ſtella ſibi pꝛuia. Currūt reges ⁊ adoꝛant deū ad pꝛeſepia. Tres adoꝛant reges vnū triplex eſt oblatio. Aurū pꝛimo: th⁹ ſecūdo: myꝛrham dante tertio. aurū regē: thus celeſtē moꝛi notat vnctio. Sequitur euange.

Dominus vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo. Sequētia ſancti euāgelij ſecundū Lucam. Gloꝛia tibi dn̄e.

Factū eſt autē cū baptizaretur omnis popul⁹ ⁊ ieſu baptizato ⁊ oꝛāte: apertum eſt celū. Et deſcendit ſpūs ſanctus coꝛpoꝛali ſpecie ſicut colūba i ipꝫ. Et vox de celo facta eſt. Tu es filius meus dilect⁹: in te cōplacuit mihi. Et ipſe ieſus erat incipiēs quaſi annoꝝ triginta: vt putabatur fili⁹ ioſeph. Qui fuit heli. qui fuit maath. qui fuit leui. q̄ fu. melchi. qui fuit ianne. Qui fuit ioſeph. Qui fuit matathie. Qui fuit amos. qui fu. naum. Qui fuit heſli. q̄ fuit nagge. Qui fuit math. Qui fuit matathie. qui fu. ſemei. Qui fuit ioſeph. Qui fuit iuda. qui fuit iohanna. qui fu. reſa. qui fuit zoꝛobabel. qui fuit ſalathiel. qui fuit neri. q̄ fu. melchi. q̄ fu. addi. q̄ fu. coſaz. Qui fu. helmadā. qui fuit her. q̄ fu. ieſu. Qui fuit eliezer. qui fuit ioꝛim. q̄ fuit

mathat. qui fuit leui. q̃ fuit ſimeon. qui fuit iuda. q̃ fuit ioſeph. qui fuit iona. qui fuit eliachim: qui fuit melcha. qui fuit mēna. qui fuit matatha. qui fuit natham. qui fuit dauid. qui fuit ieſſe. qui fuit obeth. Qui fuit booz. q̃ fuit ſalmō. Qui fuit naaſon qui fuit aminadab. q̃ fu. arā Qui fuit eſrom. qui fuit phares. qui fuit iude. qui fuit iacob. Qui fuit iſaac. Qui fuit abraham. Qui fuit thare. q̃ fuit nacor. qui fuit ſaruch. Qui fuit ragau. q̃ fuit phalec. Qui fuit heber. qui fuit ſale. qui fuit chaynam. Qui fuit arpharat. qui fuit ſem. qui fuit noe. q̃ fuit lamech. qui fuit matuſale. Qui fuit enoch. qui fuit iareth. q̃ fuit malalehel. Qui fuit caynā. Qui fuit enos. qui fuit ſeth. Qui fuit adam. qui fuit dei. Jeſus aūt plenus ſpū ſctō. regreſſ⁹ eſt a iordane: ⁊ agebatur in ſpiritu ſancto.

Sequit̃ ps. Te deū. ℣. Venit lumē tuum hieruſalem. ℞. Et gloria domini ſup te orta eſt. In laudibus. Aña. Ante luciferū genit⁹ ⁊ ante ſcl'a dñs ſaluator nr̄ hodie mūdo apparuit. ān. Tria ſunt munera q̃ obtulerūt domino magi: aurum thus et myrrham filio dei regi magno all'. ān. Apertis theſauris ſuis obtulerūt magi domino: aurū/thus/⁊ myrrhā all'a. ān. Maria ⁊ flumina bn̄dicite dñō: hymnum dicite fontes dñō/ all'. ān. Magi vidētes ſtellā dixerūt ad inuicē hoc ſignū magni regis eſt eamus ⁊ inquiram⁹ eū: ⁊ offeram⁹ ei munera aurū thus ⁊ myrrhā. Cp̄. Eſa. lx.

Surge illuminare hieruſalē q2 venit lumen tuū ⁊ gloria dñi ſup te orta eſt. Deo gratias. Hymnus.

Nuncium vobis fero de ſupernis nat⁹ eſt xp̄s dn̄ator orbis in bethleē iude: ſic enim ꝓpheta dixerat ante.

Nunc canit letus chor⁹ angelorū ſtella declarat venient eoy principes digno celebrare cultu myſtica dona.

Thus deo myrrhā trocletē humādo bracteas regi chriſteas decenti dum colūt vnū meminere trino tres dare terna.

Gloriā trine monadi canamus cum deo diue geniteq̃ pli flamini necnō ab vtroq̃ fuſo corde fideli. Amen. ℣. Venit lumē. ān. Ab oriente venerūt magi in bethleem adorare dñm: et apertis theſauris ſuis precioſa munera obtulerunt: aurum ſicut regi magno: thus ſicut deo vero: myrrhā ſepulture ei⁹ all'a. ps. Benedictus. Orō.

Deus qui hodierna die vnigenitum tuū gentibus ſtella duce reuelaſti: cō-

tede propitius vt qui iam te ex fide cognouim⁹ vſq ad cō templādam ſpeciem tue cel ſitudinis perducamur. Per eundē. ℣. Verbū patris. Ad horas añ. de laud. Ad. iii. cā. Surge. ℟. Omnes de ſaba venient alla alla. ℣. Aurum et thus deferentes et laudē dño annūciantes alla. Glia. Omnes. ℣. Reges tharſis et inſu. Ad. vi. Cām. Eſaie. lx.

Leua hierlm ī circuitu oculos tuos et vide oēs iſti congregati ſunt venerūt tibi. Deo gr. ℟. Reges tharſis et inſule munera offerēt alla alla. ℣. Reges arabū et ſaba dona adducēt all. Glia. Reges thar. ℣. Celi aperti ſunt ſup eū. Ad. ix. Cā.

Inundatio cameloꝝ ope riet te: et dromedarij ma diā et epha. Oēs de ſaba venient auꝝ et thus deferētes et laudem dño annūciantes. Deo. gr. ℟. m. Celi aperti ſunt ſuper eū alla all. ℣. Et vox patris itonuit alla al. Glia. Celi. ℣. Venit lumē tuū. Ad vēs. an. Ante lucifeꝝ genit⁹ ps. Dixit dñs. ps. Confitebor. ps. Beatus vir. ps. De pfū. ps. Memēto dñe dauid. Cā. Surge il. ℟. Stella fulget. cum proſa. Hy⁹. Hoſtis. ℣. Oēs de ſaba. an. Hodie celeſti ſpōſo iuncta eſt eccl'ia qm in iordane lauit chriſt⁹ eius crimina: currunt cū muneri b⁹ magi ad regales nuptias et ex aqua facto vino letant conuiue alla. ps. Magt. C fo Deus qui hodier. ℣. Verbū pa. Per oct. ... nul. hy⁹. et pl ... tur in die cū ſola an Afferte. Et in laud. an Ante lucifer. Ad ... et ad magt an. Videntes. cum aliis infertus. ¶ Sequitur legenda in dieb⁹ trium lect. Pna die. Sermo ſancti leonis pape. Lectio. j.

Juſtū et rationabile dile ctiſſimi vere pietatꝫ obſe quiū eſt in dieb⁹ qui diuine mie opera ptestant toto cor de gaudere: et honorifice ea q ad ſalutē noſtraꝫ geſta ſunt celebrare. Tu autē. Lec. ij.

Vocante nos ad hāc deuotionem ipſa recurrētiuꝫ tempoꝝ lege que nobis poſt diē in quo coetern⁹ prī filius dei nat⁹ ex virgine eſt breui interuallo epiphanie intulit feſtū ex apparitione dñi conſecratū. Tu. Lec. iij.

In quo magnū fidei nře pſidiū puidētia diuina ſtituit: vt dū ſolēni veneratione recolit adorata in exordiis ſuis ſaluatorꝫ infātia q ipa originalia documēta pbarer veri i ipſo hois ata natura. Tu. Alia die. Lectio. j.

Hoc eſt eniꝫ quod iuſtificat impios: hoc eſt qd ex peccōribus facit ſcōs ſi in vno eodēq dño noſtro ieſu chřo & deitas: et & credit hūanitas. Tu. Lec. ij.

Deitas qua ante oīa ſe

cula in forma dei equalis eſt patri: hūanitas qua in noviſſimis dieb⁹ ī forma ſerui vnitus eſt homini. Tu. lc. iii.

Ad corroborandū ergo hanc fidem q̄ cōtra oēs preeminebat errores ex magna factū eſt diuini pietate cōſilij: vt gens in lōginqua orientalis plage regione conſiſtens que ſpectandorum ſyderum arte pollebat ſignuz nati pueri: qui ſuper omnem iſrael eſſet regnaturus acciperet. Tu. Alia die. Lect. i.

Noua etem̄ claritas apd̄ magos ſtelle illuſtrioris apparuit: et intuentiū animos ita admiratiōe ſui ſplēdoris impleuit: vt nequaq̄ ſibi crederent negligēdum qd̄ tanto nunciabatur indicio. Tu autē. Lectio ſecunda.

Prerat autē ſicut nos docuit huic miraculo gratia dei vt cū chriſti natiuitatē nec ipſa adhuc bethleē tota didiciſſet iam illā credituris gentibus ferebat. et quod nōdum poterat humano eloquio dicere: celo faciebat euangelizāte cognoſci. Tu autem. Lectio tertia.

Quanuis aūt diuine dignationis eſſet hoc munus: vt cognoſcibilis gētib⁹ fieret natiuitas ſaluatoris. Ad intelligēdum tm̄ miraculū ſigni potuerūt magi etiā de antiquis balaā prenūciatiōib⁹ ꝯmoueri ſciētes olim eſſe ꝑdictū et celebri mēoria diffamatum. Orietur ſtella ex iacob: et exurget homo ex iſrael: et dominabitur gentium. Tu. Alia die. Lectio. i.

Tres itaq̄ viri fulgore inſoliti ſideris diuinitus incitati primū micantis luminis curſum ſequuntur exiſtimātes ſe ſignificatum puerū hieroſolymis in ciuitate regia reperturos. lc. ij.

Sed cum eos hec opinio fefelliſſet per iudeorū ſcribas atq̄ doctores q̄bus ſacra de ortu chriſti prenunciauerat ſcriptura didicerunt: vt gemino teſtimonio confirmati: ardentiori fide expeterent quē et ſtelle claritas et prophetie manifeſtabat authoritas. Lectio. iij.

Prolato aūt diuino oraculo per reſpōſa pōtificum et declarata ſpūs voce qua dicitur. Et tu bethleem terra iuda nō es minima in ꝑncipib⁹ iuda ex te em̄ exiet dux q̄ regat populum meuz iſrael: q̄ facile et q̄ ꝯſequēs fuit: vt hebreorum proceres crederent qd̄ docebant. Tu. Iſte aīe debēt dici intra oct. ad bn̄dict⁹ et ad magt per ordinem. aīa. Vidētes ſtellam magi gauiſi ſūt gaudio magno / et intrātes domū obtulerunt dn̄o aur / thus et myrrham. ps. Benedict⁹. aīa. Et introeūtes domū inuenerūt puerū cum maria matre ei⁹.

et procidentes adorauerunt eũ alla. all. ps. Mgt. ã. Exultemus ĩ dño ⁊ ſpiritali iocũditate letemur qr ſalus eterna mundo apparuit alla. ps. Bñd⁹. ãn. Magnũ nomẽ dñi emanuel quod annunciatũ eſt per gabrielẽ hodie apparuit in iſrael p mariã virginem magnus rex. ps. Magt. ãn. Deſcẽdit ſpũſctũs corporali ſpecie ſicut columba in ipſum ⁊ vox de celo facta eſt hic eſt fili⁹ meus dilect⁹ all. ps. Bñd⁹. ã. Celi aperti ſunt ſuper eũ et vox patris facta eſt de celo dicens hic eſt fili⁹ meus dilectus in quo michi complacui. ps. Magt. ã. Oẽs de ſaba veniẽt auruz ⁊ thus deferẽtes ⁊ laudẽ dño annũciantes alla. ps. Bñdict⁹. ãn. Chriſto dat⁹ eſt principat⁹ ⁊ honor regni oĩs ppls ⁊ trib⁹ ⁊ lingue ſeruiẽt ei al. ps. Magt. ã. Salutis nře auctorem magi venerati ſũt in cunabulis: ⁊ de theſauris ſuis myſticas ei munerũ ſpecies obtulerunt. ps. Bñdict⁹. ãn. Vox de celo ſonuit ⁊ vox patris audita eſt hic eſt filius me⁹ dilect⁹ in quo michi cõplacui ipſm audite. ps. Mgt. aña. Lux de luce apparuiſti chriſte cũ magi mũera offerũt al. ter. p Bñd⁹. ¶ Dñica ĩtra. oct. to. ſicut ĩ die p̃ter hc. Et in laud. dr aña ſola. Ante luciferũ. Et etiã ſabbato ad magt. dicit aña Venit lumẽ.

Nota q ſi dñica prima poſt octa. epipha. lxx. euene. oportet q hyſtoria de Dñe ne in ira. incipiat in hac dñica infra octa. Et ſabba. prece. ad veſ. ſiet totũ de feria aſſ. Benedict⁹. ps. Ipſum. ⁊c. vt in pia. Et ſit memo. de epiph. per aña ⁊ oronem. Expõ ſcõ euangelij. Cum factus eſſet ieſus. Dicet tunc in oct. innocencium. Et expõ. Nuptie facte ſunt. Dicetur in craſtinũ Epiphanie. ¶ Dñica intra octauas epipha. Sermo ſancti Fulgentij. Lectio prima.

Noſtis fratres chariſſimi: quia dies iſte qui nobis in honorem dñi per annos ſingulos celebrat: ore cunctorum fidelium epiphania venerabiliter nuncupatur. Et quia grecum probatur eſſe vocabulũ multis eſt latinis incognitũ. Tu. lc. ij.

Unde eſt q nomen illud omnes quidem latinũ dicunt ſed non omnes inueniuntur noſſe quod dicunt. Proinde bonũ eſt vt cuncti qui diem hodiernũ epiphaniam nuncupant: ⁊ cur hoc dicatur ignorant ſacramentum diei huius nominis interpretatione cognoſcant. Tu autem. Lectio tertia.

Debet enim diei huius ſolennitas a fidelibus celebrari: ⁊ ideo ſolẽnitatis cauſa nõ debet ignorari. Hũc ergo diem ſicut diximus epi

phaniā vocat chriſtiana re-
ligio. Epiphania vero inter
ꝓtatur manifeſtatio. Tu au
tem domine. Lectio quarta.

Traditū autē teneam⁹
tpibus quia vnigenit⁹
dei filius poſtq̄ eſt ſcd̄m car-
nē corporaliter nat⁹: in iſto
die eſt magis veniētib⁹ ma
nifeſtatus: a quib⁹ eſt obla-
tis muneribus ſuppliciter
adoratus. Tu. Lectio quīta.

Nam quia ipſe eſt deus
qui ſibi in veteri teſta-
mento primitias offerri mā
dauit idem deus homo nat⁹
gentiū primitias ſuo cultui
dedicauit. Tu. Lectio ſexta.

Apoſtolica ſcd̄o teſtatur
authoritas quia vnus
eſt deus qui iuſtificat circun
ciſionem ex fide: et preputiū
per fidem circunciſionis no
mine iudeos ꝓputii nomine
gētes indubitāter oſtendēs
Tu. Tres vltime lc. erunt de
expoſitiōe euangelii ſeqntis
vel ſi vſq ad lxx. fuerit tp̄s
breue dicatur euangelium.
Nuptie facte ſunt. Dn̄ica
ij. poſt natiuitatem domini.
Scd̄m Lucā. ij. Lectio. vij.

In illo tempore. Cum fa
ctus eſſet ieſus annorū
duodecim. Et reliqua.
Homilia venera. bede pbri.
Aperta eſt nobis frēs cha-
riſſimi ſancti euāgelii lectio
recitata: neq opus eſt vt in
ea aliquid exponendo ſed po
tius admonendo loquamur.
Deſcribit nāq infantiā pue
ritiamq nr̄i redēptoris qua
nr̄e particeps hūanitatꝫ di-
gnat⁹ eſt fieri. Tu. Lec. viij.

Commemorat etiā eter-
nitatē diuine maieſtatꝫ
in qua patri māſit ac manet
ſemper equalis: vt videlicet
incarnatiōis eius humilita
te ad memoriam reuocata: et
ipſi cōtra omnium vulnera
peccatorum medicamentū
vere hūilitatis curem⁹ exer
cere. Tu aūt. Lectio nona.

Pio ſemper animo reco-
lentes q̄tum nos ꝓ di-
uino amore q̄tumq pro no-
ſtra ſalute oporteat hūilia-
ri: qui terra ſumus et cinis.
Si tm̄ pro nobis ſumma illa
poteſtas hūiliari nō renuit:
vt ad ſuſcipiendā noſtre fra
gilitatis infirma deſcēderet.
Tu. Memoria de dn̄ica. aña.
Fili qd feciſti nobis ſic ego
et pater tuus dolētes quere-
bamus te: et quid eſt qd me
querebatis an neſciebatꝫ qr
in his q̄ patris mei ſunt opor-
tet me eſſe. Alleluia. ℣. Benedi
ctus qui venit in noie. Oro.

Vota q̄s dn̄e populi ſup
plicantis celeſti pieta-
te ꝓſequere: vt que agenda
ſunt videant et adimplēda
q̄ viderint conualeſcāt. Per.
Poſt veſperas memoria de
dn̄ica. aña. Puer ieſus profi
ciebat etate et ſapiētia corā
deo et hominibus. ℣. Tanq̄
ſponſus. Oratio. Vota q̄s.

In vigi. oct. epiph. ad vſ. añ. Ante luciferum. ps. Dixit. vrſ. añ Ordines angelorum videntes inuiſibilē venientem in aquis timore perterriti cogitabāt quomodo inuiſibilis deus formā ſerui ſuſcepit & appareſcens mūdū illūinauit: bñdict⁹ es dñe de⁹ noſter. ps. Magt. Oratio.

Deus cui⁹ vnigenit⁹ in ſubſtantia nr̄e carnis apparuit pſta q̄s: vt per eū quē ſilem nobis foris agnouim⁹ intus reformari mereamur Qui tecum. Seqtur mēo. de ſctō hylario. aña. Iſte cognouit. ℣. Amauit. Oratio.

Deus qui venerabilem beati hylarij cōfeſſoris tui atq; pōtificis feſtiuitatē ſolenniter recurrentem populo tuo dedicaſti: concede nobis: vt quod in eius honore depoſcimus: eo ſuffragāte cōſequi mereamur. Per. Sequitur mēo. ſ. guillermi. Ad matuti. Inuita. ps. āñ. de primo noctur. pſ. ℣. & ℟. vrſ. in die epipha. Sermo ſancti maximi epiſcopi. Lectio. j.

Hodie dilectiſſimi in hac celebritate ſicut relatu patrne traditiōis iſtruimur multiplici nobis eſt feſtiuitate letandum. Tu. Lect. ij.

Herunt eni hodie chr̄m dñm noſtrum vel ſtella duce a gentibus adoratū vel inuitatū ad nuptias aquas in vinum vertiſſe: vel ſuſcepto a ioāne baptiſmate cōſecraſſe fluēta iordanis. ſuūq; ſimul purificaſſe baptiſtam. Tu autem. Lectio tertia.

Sed quid potiſſimū preſenti hoc factū ſit die: nouit ipſe qui fecit. Nos tamē credere nec dubitare debemus: quicquid illud eſt factum eſſe pro nobis. Tu au. In. iij. noct. añ. Aqua comburit pctm̄ hodie apparēs liberator vt roret oēm mūdū diuinitatis ope. ps. Magn⁹ dominus. an. Pater de celis filiū teſtificatur ſpirituſſāct preſentia: aduenit vnū edocēs qui baptizatur chr̄s. ps. Jubilate. an. Peccati aculeus cōteritur hodie baptizato dño & nobis data eſt regeneratio. ps. Inclina. ℟. Amauit. ¶ De ſ. hylario. Lect. iiij.

Beatus hylarius pictauēſis ep̄s & ciuis chriſtianiſſimus / & in ſacra ſcriptura pfeſſor ſapiētiſſimus cū tota v̄tute oēs hereticos expugnaret: licet vxorē haberet & filiā: i ep̄m eiuſdē pictauēſis vrbis ab oibus eſt elect⁹. Qui ſtatim thorū maritalē relinquēs ardore fidei ſuccēſus nō ſolū terrā ſuā ſz et totā franciā ab hereticis defendens ab impatore conſtantino arriano nō permiſſus de veritate loqui p quadrienniū in aſia exulauit. Tu. ℟. Euge. Lectio. v.

Alio etiam tpē leo papa

hereticoꝝ malitia damnat⁹: rome gñale conciliũ ordinauit. Ubi cũ beatus hylarius vltimus intraſſet ⁊ papam ſalutaſſet indignatus contra eũ papa ꝙ ſibi aſſentire nollet: verbis eũ cõminatorijs allocutus eſt dicẽs. Ne ceſſitate corporali cõpulſus hinc exire habeo: ſed ſtatim reuerſus hũiliabo ſuperbiã tuã. Cui beat⁹ hylarius. Et ſi nõ redieris: quis me humiliabit? Cũ aũt papa in ſella ſedens ventrẽ purgaret: omnia inteſtina ei⁹ euulſa ſunt ⁊ mortuus eſt. Tu. Lect. vi.

Uidens itaq3 beatus hylari⁹ ꝙ iuſſu pape nullus ei locũ daret: patienter ferẽs ſedit ĩ terra dicẽs. Dñi eſt terra. Et ſtatim nutu dei terra ſub eo ſeſe vſq3 ad equalitatẽ aliaꝝ ſediũ eleuauit. Qd videntes oẽs heretici et papã ita miſerabiliter mortuũ ad fidẽ catholicã per btm̃ hylariũ reducti ⁊ cõfirmati ad ꝓpria remearũt leti. Tãdẽ beat⁹ hylarius pictauim reuerſus ꝟtutib⁹ ⁊ miraculis plenus: anno dñi quadringẽteſimo quadrageſimo cũ immẽſo lumine migrauit ad dominum. In. iij. noctur. aña. Baptizatur xp̃s ⁊ ſanctificatur oĩs mundus/⁊ tribuit nob̃ remiſſionẽ pctõꝝ: aqua et ſpiritu oẽs purificamur. ps. Cantate. j. añ. Baptizat miles regẽ ſeruus dñm ſuũ ioãnes ſaluatorẽ aqua iordanis ſtupuit colũba ꝓteſtabat̃ paterna vox audita eſt hic eſt fili⁹ me⁹. ps. Dñs regnauit ex. añ. Fõtes aquaꝝ ſanctificati ſunt chriſto apparẽte in glia orbis terraꝝ haurite aquas de fontib⁹ ſaluatoris ſctificauit eñ nũc oẽm creaturã chriſt⁹ deus noſter ps. Cãtate. ij. ℟. Celi aperti ſunt. Nota ꝙ ſi ſit dies. do. expoſitio de ipſa do. ſcdm curſũ tp̃is ã. dr / vel poſt transfert. Scdm iannẽ. j. Lectio. vij.

In illo tp̃e. Uidit Ioannes ieſum venientẽ ad ſe: ⁊ ait. Ecce agnus dei. Et reliqua. Homilia haymonis

Quare dñs venerit ad baptiſmũ ioãnis ſupius in alio euãgelio dixim⁹ ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei. Quare appellauit beat⁹ ioãnes dñm agnũ? ꝓpter innocẽtiã ac ſi diceret. Ecce innocẽs inter pctõres. Ecce deus inter hoĩes. Ecce dñs inter hoĩes ſeruus. Tu. ℟m. Magi. Lectio octaua.

Uel aliter. Ille agn⁹ legalis q̃ ſcdm legis p̃ceptũ immolabat̃ quartadecima luna p̃mi mẽſis ad veſperũ typũ gerebat veri agni: id eſt chri. Qꝛ ſicut ille nõ aperiebat os ſuũ qñ immolabat̃ ita ⁊ dñs nõ aperuit os ſuũ qñ crucifixus eſt ꝓ ſalute generis humani. ℟m. Interrogabat. Lectio nona.

Et ſicut ille agnus in le

ſtiuitate paſchali immolabatur ita ꝙ dñs in feſtiuitate paſchali imolat⁹ eſt. Juxta qđ paul⁹ ait. Paſcha noſtrũ immolatus eſt chriſtus Ecce ꝗ tollit peccata mũdi. Dñs ieſus chriſt⁹ pctã mũdi tulit paſſiõe ſuaqꝫ ipſe lauit nos a pctis nr̃is in ſãguine ſuo. ℟. Stella. cũ proſa. ps. Te deum. ℣⁹. Venit lumen. In laudibus. Antiphona. Veterẽ hoiem renouãs ſaluator venit ad baptiſmũ: vt naturã que corrupta eſt per aquã recuparet incorruptibili veſte circũamiciẽs nos. ãn. Te qui in ſpiritu ꝙ igne purificas humana contagia deũ ꝙ redẽptorẽ oẽs glorificam⁹. ãn. Baptiſta ꝯtremuit ꝙ nõ audet tangere ſanctũ dei verticẽ/ ſꝫ clamat cũ tremore ſanctifica me ſaluator. ãn Caput draconis ſaluator cõtriuit in iordanis flumie ab ei⁹ poteſtate oẽs eripuit. ãn Magnũ myſterium declaratur hodie/ quia creator oim in iordane expurgat noſtra facinora. Cp̃m. Surge. Hy⁹ Nunciũ. ℣⁹. Venit. ãn. Precurſor ioãnes exultat cũ iordane baptizato dño facta eſt orbis terrarꝫ exultatio facta eſt pctõꝝ nr̃oꝝ remiſſio ſanctificans aquas ipſi oẽs clamem⁹ miſerere nobis. ps. Benedictus. Or̃o. Deus cuius. Sequitur mẽo. de ſcõ hylaſio. ãn. Euge. ℣. Juſtus ger.

Et de ſcõ guillermo. Ad ho. añe de laudi. cp̃m. Hym. vt in die epipha. Or̃o. Deus cui⁹. Ad veſ ãn. Veterem. et. vtſ in die feſti. cp̃. Surge. Hy⁹. Hoſtis. ℣ Oẽs de ſaba. aña. Tribus miraculis ornatum diẽ ſcm̃ colimus hodie: ſtella magos duxit ad preſepia hodie vinum ex aqua factũ eſt ad nuptias: hodie a ioanne chriſt⁹ baptizari voluit/ vt ſaluaret nos alleluia ps Magt. Oratio. Deus cuius. Sequitur mẽo. de ſcõ felice ꝙ de ſancto guillermo. Ad cõple. hy⁹ A patre. ꝙ ãn. Stella. Et notã hic ꝙ A patre. ꝙ Illuxit debent dici p oẽs dies vſqꝫ ad vigiliã purificationis beate marie. Ad ꝯple. etiam ſi ſim⁹ intra lxx. niſi fiat de feria/ vel etiã de dñica ſicut patet de hyſt. de Dñe ne in ira. Et in lxx. qñ fit de fer. qꝫ dr̃ in feſtis ix. lect. niſi fuerit alia ppria ãn. ad Nũc dimittis. ſicut in oct. epiph. ſancti guillermi: ꝙ purificationis in quibus ſunt proprie añe. ad Nunc dimittis ¶ Dominica tertia poſt natiuitatem domini: ſic incipiatur hyſtoria. Domine ne in ira. Sabba. pce. ad veſ. aña Benedictus. ps. Ipſum. cp̃z. Benedictus. Hymnus ꝙ verſus vt in pſalte. ãn. Deus ꝗ ſedes ſuper thronum ꝙ iudicas equitatem eſto refugiũ pauperũ in tribulatio

ne quia tu ſolus laborem et dolorem conſideras. ps. Magnificat. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deus qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicationes ppli tui clementer exaudi: ⁊ pacē tuā noſtris ꝯcede tēporibus. Per dn̄m noſtrū ieſum chriſtū filiū tuū. Qui tecū viuit. Suff. aīa nunq̄ dicuntur ſabbato poſt veſ. Nec etiā diebus dn̄icis quotiens fit de tp̄e. Ad comple. vt in pſal. ad nūc dimittis an. Salua nos. Preces vt i pſalte. Ad matu. Inuita. Venite exultemus dn̄o. Iubilemus deo ſalutari nr̄o. ps. Ipſum et incipe hic. Preoccupem⁹. hy⁹. Primo dierū. In .i. noct. aña. Seruite. ps. vt in pſalt. ℣. Memor fui nocte nominis tui dn̄e. ℞. Et cuſtodiui legē tuam. Lectio .i. Rom. .j.

Paulus ſeruus ieſu chriſti vocatus apl's ſegregatus in euāgeliū dei quod ante p̄miſerat per p̄phetas ſuos in ſcripturis ſanctis de filio ſuo qui factus eſt ei ex ſemine dauid ſecundū carnem qui predeſtinatus eſt filius dei in virtute ſcd̄m ſpiritum ſanctificationis ex reſurrectione mortuorum ieſu chriſti dn̄i noſtri p quē accepim⁹ grām ⁊ apoſtolatū ad obediendū fidei in oībus gētibus p noīe eius in quibus eſtis et vos vocati ieſu chriſti. Omnibus qui ſunt rome dilectis dei vocatis ſanctis. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre ⁊ domino nr̄o ieſu chriſto. ℞. Dn̄e ne in ira tua arguas me neqꝫ in furore tuo corripias me. Miſerere michi dn̄e quoniam infirmus ſum. ℣. Sana me dn̄e qm̄ conturbata ſunt om̄ia oſſa mea et anima mea turbata eſt valde. Miſerere. Lectio .ij.

Primū quidē grās ago deo meo per ieſum chriſtū p oīb⁹ vobis: qr fides veſtra annunciat̄ in vniuerſo mundo. Teſtis em̄ michi eſt de⁹ cui ſeruio in ſpiritu meo in euangelio filij eius ꝙ ſine intermiſſione memoriā veſtri facio ſemp in orōnib⁹ meis obſecrās ſi quo modo tandē aliquādo p̄ſperū iter habeā in voluntate dei veniēdi ad vos. Tu. ℞. Deus qui ſedes ſup thronū ⁊ iudicas equitatē eſto refugiū pauperū i tribulatione. Qr tu ſolus laborē ⁊ dolorē ꝯſideras. ℣. Tibi em̄ derelictus eſt paup pupillo tu eris adiutor. Qr. Le. iij.

Deſidero em̄ videre vos vt aliquid vobis impartiar grē ſpūalis ad ꝯfirmandū vos id eſt ſimul ꝯſolari i vobis p eā q̄ inuicē eſt fidem veſtrā atqꝫ meā. Tu. ℞m̄. A dextris eſt michi dn̄s ne commouear. Propter hoc dilatatū eſt cor meū ⁊ exultauit ligua mea. ℣. Dn̄s pars here

uitatis mee et callicis mei. Propter. Gloria. Propter. In. ii. noc. a. vt in pſal. f. iii.

Nolo aũt vos ignorare fratres: q2 ſepe pꝓpoſui venire ad vos & phibit⁹ ſũ vſq3 adhuc vt aliquẽ fructũ habeã in vobis ſicut & in ceteris gẽtib⁹: grecis ac barbaris: ſapientib⁹ & inſipientibus debitor ſum. Itaq3 qð in me pꝛomptum eſt & vobis qui rome eſtis euangelizare. Non eñ erubeſco euãgelium. Tu. ℟. Notas mihi feciſti dñe vias vite adimplebis me letitia cũ vultu tuo. Delectatiões in dextera tua vſq3 in finẽ. ℣. Tu es domine qui reſtitues hereditatẽ meã mihi. Delecta. Lec. v.

Virtus enim dei eſt in ſalutẽ omni credẽti: iudeo pꝛimũ & greco. Iuſtitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidẽ: ſicut ſcriptũ eſt. Iuſtus autem ex fide viuit. Tu. ℟. Intende ad depꝛecationẽ meã dñe/ & inclina aurẽ tuã ad pꝛecem meam. Cuſtodi me dñe vt pupillã oculi ſub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ pꝛotege me. ℣. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis/ vt nõ moueãtur veſtigia mea. Cuſtodi me domine. Lectio. vi.

Reuelatur eñ ira dei de celo ſup omnẽ impietatẽ & iniuſtitiã hoim eoꝝ qui veritatẽ dei in iuſtitia detinent: q2 qð notũ eſt dei manifeſtum eſt in illis. De⁹ eñ illis manifeſtauit. ℟. Diligã te dñe virt⁹ mea dñs firmamentũ meũ Et refugiũ meum. ℣. Liberatoꝛ meus deus meus adiutoꝛ meus. Et. Glĩa. Et. In. iii. noc. vt in pſal. Si aliquotiens ꝓpt bꝛeuitatẽ tempoꝛis vſq3 ad lxx. ſequens expoſitio. Nuptie. ante iſtã hiſto. dicta fuerit alia ſeqñs expõ. Cum deſcendiſſet. cum ſuis aĩs vel vno/ & vt magſt/ cũ ſua oratione dicẽtur hic loco iſti⁹. Secundũ Ioannẽ ii. f. vii.

In illo tp̃e. Nuptie facte ſunt ĩ chana galilee. Et erat ibi mater ieſu. Vocat⁹ eſt autem ieſus & diſcipuli ei⁹ ad nuptias. Et reliqua. Homilia vene. bede pꝛeſby.

Quod dominus noſter atq3 redẽptoꝛ ad nuptias vocatus non ſolum venire: ſed & ibidem miraculũ quo conuiuas letificaret facere dignatus eſt: exceptis celeſtiũ ſacramentoꝝ figuris etiã iuxta literã fidem recte credẽtiũ ꝯfirmat. ℟. Firmamẽtũ meũ & refugiũ meũ & liberatoꝛ meus. De⁹ me⁹ adiutoꝛ meus. ℣. Glũs. Pꝛotectoꝛ meus & coꝛnu ſalutis mee. Deus. Lectio octaua.

Poꝛro tatiani & martiani ceteroꝛumq3 qui nuptiis detrahũt perfidia: ꝙ̃ ſit damnabilis inſinuat. Si enim thoꝛo immaculato et

nuptiis debita caſtitate ce=
lebꝛatis culpa incſſet: ne=
quaꝙ eas dñs ſignoꝝ ſuoꝝ
initiis conſecrare:& ad has
nuptias vẽire voluiſſet. Tu
aũt. ℟. Dñi eſt terra & plení
tudo eius. Oꝛbis terrarũ et
vniuerſi qui habitant in ea.
℣. Ipſe ſuper maria funda=
uit eũ & ſuper flumina pꝛe=
parauit eũ. Oꝛbis. Lec. ix.
Nunc aũt qꝛ bona eſt ca
ſtitas ꝯiugalis: melioꝛ
eſt ꝯtinentia vidualis: opti
ma perfectio virginalis ad
compꝛobandã oĩm electio=
nẽ graduũ: diſcernendũ ta=
men meritum ſinguloꝛum:
ex intemerato marie virgi=
nis vtero naſci dñs digna=
tus eſt: a ꝓphetico anne vi=
due oꝛe mox nat⁹ bñdicitur
a nuptiaꝝ celebꝛatoꝛib⁹ iã
iuuenis inuitat̃: & has pꝛe=
ſentia ſue virtutis honoꝛat.
Tu. ℟. Ad te dñe leuaui ani
mã meã. Deus me⁹ in te cõ=
fido nõ erubeſcã. ℣. Cuſtodi
animã meã & erue me. De⁹.
Gloꝛia. Ad te. ꝑs. Te deuz.
℣. Excelſus ſuper oẽs gen
tes dñs. ℟z. Et ſuper celos
gloꝛia eius. In laudib⁹ ſup
quinꝙ pſal. ſola ãn. Regna
uit. Cap. Benedictio. Hym.
Eterne rerũ. ℣. Dñs regna
uit. ãn. Nuptie facte ſunt in
chana galilee/ et erat ibi ie=
ſus cum maria matre eius.
ꝑs. Bñdictus. Oro. Omꝑs
ſempiter. Et nõ dicitur ſuf
fra. Ad pꝛimã. Hy⁹. Jam lu.
ãn Gloꝛia tibi trinitas. ꝑs.
Deus deus me⁹ reſpi. Dñs
regit Due ſi. ſub vno Glia
patri. ꝑs Dñi eſt terra. Ad
te dñe. Gloꝛia patri. Judica
me. Deus in no. Glia. ꝑ Cõ=
fitemini. iiij. Glia. ꝑ. Beati
immacula. Glia. ꝑs Retri=
bue. Gloꝛia pa. ꝑs. Quicũꝙ
vult. Glia. ãn Gloꝛia tibi.
℣. Exurge. Preces & oꝛatio
nes vt in pſalte. Ad iij. hy⁹.
Nũc ſancte. ã. Laus & pe=
hẽnis. ꝑs Legẽ po. cap. Sa
na. ℟z. Inclina coꝛ meũ. Ad
vj. hy⁹. Rectoꝛ. ãn. Te ſem=
per. ꝑ Defecit. Cp. Oia aũt.
℟. Ineternũ. Ad. ix. hy⁹. Re
rũ. ã. Sãctus. cp Alter alte
rius. ℟m Clamaui. &c. vt in
pſal. oĩo vtꝰ. Ad veſ. ã. Se=
de. ꝑs. Dixit do. cũ cete. ãis
& ꝑis vt in pſalt. Cap Dñs
aũt. hy⁹. Lucis crea. ℣. Di=
rigatur. ãn Hoc fecit initiũ
ſignoꝛũ ieſus in chana gali
lee: & manifeſtauit gloꝛiam
ſuã all. ꝑs. Magt. Oro vts.
Ad ꝯple. vtꝰ. in ſab. ſi veſpe.
fuerint de dñica: qꝛ aĩs dicẽ
tur hy⁹. A patre. ã. Illuxit.
vel Stella. ſi ſumus infra
octa. epiphanie. ¶ Feria. ij.
ſi ſtat de tempoꝛe. Inuitato.
Venite exultem⁹ ꝑs. Jubi=
lemus. Hymnus. Nocte ſur
gentes. ãn. Dñs defenſoꝛ.
ꝑs. Dñs illumina. cum cete=
ris ãn. vt in pſal. ℣. Do=
mine in celo mia tua. ℟. Et

vſq3 ad nubes veritas tua.
Lectio prima. Rom.primo.
INuiſibilia enim ipſi⁹ a
creatura mūdi per ea q̄
facta ſunt intellecta conſpi=
ciūtur ſempitna quoq3 eius
virt⁹ ⁊ diuinitas ita vt ſint
iexcuſabiles. ℟. Dñe ne. ℣. ij
QUia cum cognouiſſent
deū nō ſicut deū glori=
ficauerūt/ aut grās egerūt
ſed euanuerūt in cogitatio=
nibus ſuis: ⁊ obſcuratū eſt
inſipiens cor eorum. Lc. iij.
DIcētes eni ſe eſſe ſapiē
tes ſtulti facti ſunt. Et
mutauerunt gloriā incorru
ptibilis dei in ſimilitudinē
imagis corruptibilis hois:
⁊ volucrū ⁊ quadrupedū et
ſerpentū. Tu. Nunq̄ dr Te
deū. qn̄ fit de fer. ſeu de tpe.
Nec etiā in feſt. triū lc. niſi
infra oct. ℣. ſacer. Fiat mia
tua dñe ſup nos. ℟. Queād=
modum ſperauim⁹ in te. In
lau. ān Scdm magnā miam
tuā. vt i pſalt. Cā Nox pceſ.
hy⁹. Ecce iā noct3. ℣. Reple=
ti ſum⁹ mane. ℟. Exultaui.
ān Bñdict⁹. p. Ipm. Preces
vtš in pſalt. oro de do. Suf
fra. vt i fer. ij. aduē. Sequū
tur ſuffr. ſeu mēorie de nati
ui. ⁊ de btā maria: q̄ vtš di=
ctū eſt incipiūt in craſti. con
uerſio. ſcti pauli ppt oct. ſcti
guillermi ⁊ ſcti ſulpicij que
vſq3 ibi durāt: niſi. lxx. ante
euene. qr tūc incipiūt fer. ij.
lxx. licet ſim⁹ intra aliquas
octa. niſi ſit dies octa. vltia
aut feſtū dupler. Et ſiīr fit
de aliis ſuffr. que ſequūtur.
Et durāt iſte mēorie de na=
tiuitate ⁊ de btā maria vſq3
ad purifi. tantū. Et primo
poſt matuti. de nati. dñi. ān.
Nato dño angelorum cho=
rus canebat dicens: ſalus
deo noſtro ſedēti ſuper thro
num ⁊ agno. ℣ſus. Benedi=
ctus qui venit. Oratio.
COncede queſum⁹ oṗs
deus: vt nos vnigeniti
tui noua p carnē natiuitas
liberet: quos ſub peccati iu
go vetuſta ſeruitus tenet.
Per eundem chriſtū dñm.
De btā maria. ān. Virgo vbo
ↄcepit virgo pmāſit: virgo
peperit regē omniū regum.
℣. Poſt partum. ⁊c. Oratio.
DEus q̄ ſalutis eterne
btē marie virginitate
fecūda humano generi pre
mia preſtitiſti: tribue q̄s: vt
ipſam p nobis intercedere
ſentiamus p quā meruim⁹
auctorē vite ſuſcipe dñz no
ſtrū ieſum xpm filiū tuum.
Amē. ¶ Sequūtur ſuffr. ſan
ctor q̄ durāt vſq3 ad dñicā
de paſſio. Et ab hiſto. Deus
omniū vſq3 ad aduetū. Sed
quotienſcunq3 dñr hore btē
marie in choro/ duo vltima
ſuffr. ſcz de oib⁹ ſctis/ ⁊ p pa
ce dñr poſt matu. ⁊ poſt veſ.
btē ma. De ſ. ſtepha. vrſi. et
guil. ⁊ de reliq̄is dicim⁹ poſt
ma, ⁊ veſ. tot. vtš. fe. ij. aduē.

¶ De omnibus ſctis ãn. Sã cti dei oẽs qui eſtis conſortes supernoꝝ ciuium inter cedite pro nobis. ℣ Letamini i dño ⁊ exultate iuſti. ℟ Et g oꝛiamini. Oratio.

Infirmitatẽ noſtraꝫ q̃s dñe propiti⁹ reſpice: et mala omnia que iuſte mere mur btẽ marie virginis / et omniũ ſctõꝝ ⁊ ſanctaꝝ inter ceſſiõe auerte. Per chꝛiſtũ.

¶ Pro pace. a. Da pacẽ dñe in diebus nr̃is: qꝛ non eſt alius qui pugnet ꝓ nobis niſi tu de⁹ noſter. ℣. Fiat pax in virtute tua. ℟ Et abũdã tia in turrib⁹ tuis. Oratio.

Deus a quo ſancta deſideria recta cõſilia ⁊ iuſta ſunt opera da seruis tuis illã quam mũd⁹ dare nõ põt pacẽ: vt ⁊ coꝛda nr̃a mã datis tuis dedita: ⁊ hoſtiuꝫ ſublata foꝛmidine tempoꝛa ſint tua protectione tranqlla. Per dn̄. Ad primã. hy⁹ Iã lucis. a. Te inuocamus. ps. Deus in no. Beati immacu. Retribue. Quicũq3 vult. Ad tertiã. vj. ⁊ ix. tc. totũ vt i pſal. cõtinetur cũ oratiõe de dñica prece. Ad veſpe. ãn Inclinauit. ps Dilexi. cũ ãn Magnificem⁹. ⁊ oratione de oo. poſt veſ. ſuffra. ⁊ primo de nati. dñi ãn Verbũ caro factũ eſt ⁊ habitauit in nobis ⁊ vidim⁹ gloꝛiã eius gloꝛiã quaſi vnigẽiti a p̃re / plenũ gratie ⁊ v̄itatis alla alľ. al. ℣ Tãq̃ ſponſus. Oro vt s.

¶ De btã maria. ã. Neſciẽs mater virgo virũ peperit ſi ne doloꝛe ſaluatoꝛẽ ſeculoꝛum ipſum regẽ angeloꝛuꝫ ſola virgo lactabat vbera de celo plena. ℣. ⁊ oro vt s. Alia ſuffr. vt s. ¶ Feria. iij. Inuita. vt in pſalt. hẏ Dixi cuſtodiam. Lec. j. Roma. j.

Propter quod tradidit illos deus in deſideria coꝛdis coꝛũ in immundiciã: vt cõtumeliis afficiant coꝛpoꝛa ſua in ſemetipſis. Qui ꝯmutauerũt veritatẽ dei in mendaciũ ⁊ coluerũt ⁊ ſeruierunt creature potius q̃ creatoꝛi: qui eſt bñdictus in ſecula ſeculoꝛum amẽ. Tu. R̃m Notas. Lectio ſcđa.

Propterea tradidit illos deus in paſſiones ignominie. Nã femine eoꝝ immutauerunt naturalem vſum in eũ vſum qui eſt cõtra naturam. Tu. Lec. iij.

Similiter aũt ⁊ maſculi relicto naturali vſu femine exarſerunt in deſideriis ſuis in inuiceꝫ maſculi in maſculos turpitudinẽ operantes: ⁊ mercedẽ quam opoꝛtuit erroꝛis ſui in ſemetipſis recipientes. Tu.

¶ Feria. iiij. vt in dieta. ps. Dixit inſipiens. Lectio. j.

Et ſic vt nõ probauerũt deuꝫ habere in notitia tradidit illos deus in repꝛobum ſenſum: vt faciant ea

que non conueniunt. R. de do minica quadrageſi. Lectio.ii.

Repletos omni iniquitate/malitia/fornicatiõe/ auaritia/neqtia/plenos inuidia homicidio/ contentione/dolo/malignitate/ſuſurrones/detractores/deo odibiles/cõtumelioſos/ ſuperbos/elatos/inuentores malorum/parentibus non obedientes/inſipientes/incompoſitos/ſine affectione: abſq; miſericordia: ſine federe. Qui cum iuſtitiã dei cognouiſſent nõ intellexerũt: quoniam qui talia agunt/digni ſunt morte: nõ ſolũ q̃ faciũt ea/ſed etiam qui conſentiũt facientibus. Tu. R. iii. Ro. ij.

Propter q̃d inexcuſabilis es o homo omnis q̃ iudicas. In quo eñ iudicas alterũ/teipſ; ꝯdẽnas. Eadẽ enim agis que iudicas. Scimus enim qm̃ iudiciũ dei eſt ſcd̃m veritatẽ in eos qui talia agũt. Tu. ¶ Feria. v. vt in dieta de Saluum. Lec. i.

Exiſtimas aũt o homo q̃ iudicas eos qui talia agunt & facis ea quia tu effugies iudicium dei. An diuitias benitatis ei⁹ & patiẽtie et longanimitatis cõtemnis? Ignorãs qm̃ benignitas dei ad penitentiã te adduxit. Tu autem. Lectio. ii.

Secundum duritiã aũt tuam & impenitẽs cor theſaurizas tibi iram in die ire & reuelationis iuſti iudicij dei qui reddet vnicuiq; ſecundũ opa eius. Tu. R. iii.

His quidẽ qui ſcd̃m patientiã boni operis: gloriã & honorẽ & incorruptionẽ querẽtibus vitã eternã. Tu. Fer. vi. vt in dieta de Exultate deo. Lectio pma.

His autem qui ex contẽtione & qui non acquieſcunt veritati credunt autẽ iniquitati ira et indignatio tribulatio & anguſtia in omnem animã hominis operãtis malum: iudei primum & greci. Tu autem. Lectio. ii.

Gloria autez & honor et pax omĩ operãti bonũ: iudeo primum & greco. Nõ eſt enim perſonaꝝ acceptio apud deum. Tu aũt. Le. iii.

Quicũq; enim ſine lege peccauerunt/ſine lege peribũt. Et quicũq; in lege peccauerunt: per legẽ iudicabuntur. Nõ enim auditores legis iuſti ſunt apd̃ deũ: ſed factores legis iuſtificabũtur. ¶ Sabbato vt in dieta de Cantate. Lectio pma.

Cum enim gentes q̃ legem nõ habẽt naturaliter ea que legis ſunt faciũt: eiuſmodi legem nõ habentes ipſi ſibi ſunt lex qui oſtendunt opus legis ſcriptum in cordib⁹ ſuis: teſtimonium reddente illis conſciẽtia ipſorum. Tu autem domine. Lectio ſecunda.

AT inter ſe inuicē cogi-
tationum accuſantium
aut etiā defendētium in die
cū iudicabit de⁹ occulta ho
minum ſcꝫ euangeliū meū
per ieſum chriſtum. Lec. iij.

SI autē tu iude⁹ cogno-
minaris ⁊ requieſcis
in lege: ⁊ gloriaris in deo ⁊
noſti voluntatē eius: ⁊ pro-
bas vtiliora inſtruct⁹ p le-
gē ꝯfidis teipm ducē eſſe ce
corū: ⁊ lumē eorꝫ qui in tene
bris ſunt eruditorē inſipiē-
tiū: magiſtrū infantiū: habē
tem formam ſcientie et ve-
ritatis in lege. Tu autem.

¶ Dn̄ica quarta poſt natiui
ta. dn̄i. Sabba. ad veſ. aña.
Bn̄dictus. ps. Ipm. Et cete
ra omnia vt in pced. ſabba.
Ad magt aña. Deus q̄ ſedes.
quere ſupra in veſ. ꝟ. prece
den. Oratio. Omps. vts. Ad
cōpleto. totum vts. Ad mat.
Inuita. hy⁹. añe ps. ⁊ ꝟta vt
ſupra in dominica precedē.
contineatur. Lec. j. j. Cor. j.

PAulus vocat⁹ apl's ie-
ſu xp̄i p volūtatē dei ⁊
ſoſthenes frater eccleſie dei
que eſt corinthi ſanctifica-
tis in xp̄o ieſu vocatis ſc̄is
cū omnib⁹ q̄ inuocāt nomen
dn̄i noſtri ieſu xp̄i in omi lo
co ipſorꝫ ⁊ noſtro. Gr̄a vob̄
⁊ pax a deo patre noſtro et
dn̄o ieſu chriſto. Tu Lec. ij.

GRatias ago deo meo ſē
per p vobis in grā dei
que data eſt vob̄ in xp̄o ie-
ſu: q2 in omnib⁹ diuites fa-
cti eſtis in illo in omni vbo
⁊ in oi ſciētia: ſicut teſtimo-
niū xp̄i ꝯfirmatū eſt in vob̄
ita vt nihil vobis deſit in vl
la grā expectantib⁹ reuela
tionē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄ ⁊ cō
firmabit vos vſq3 in finē ſi-
ne crimine in die aduentus
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: fidelis de⁹ p
quē vocati eſtꝫ i ſocietatē fi
lij ei⁹ ieſu xp̄i dn̄i nr̄i. L. iij.

OBſecro autem vos fra
tres p nomē dn̄i nr̄i ie-
ſu xp̄i vt id ip̄z dicatis oēs:
et non ſint in vobis ſciſma-
ta. Sitis aūt pfecti in eodē
ſenſu ⁊ in eadē ſciētia. L. iiij.

SIgnificatum eſt eīn mi
chi de vobis frēs mei
ab his q̄ ſunt chloes: q2 ꝯtē
tiones ſunt inter vos. Le. v.

HOc autē dico qd vnuſq̄ſ
q3 veſtrū dicit. Ego qui
dē ſum pauli/ ego aūt apol
lo: ego vero cephe / ego au-
tem chriſti. Lectio ſexta.

PAIuiſus eſt chriſt⁹? num
quid paul⁹ crucifixus
eſt pro vobis aut in nomine
pauli baptizati eſtis. Tu.
Scd̄m Matth. viij. Lec. vij.

IN illo tp̄e. Cū deſcēdiſ
ſet ieſus de mōte ſecute
ſūt eū turbe multe. Et reli.
Homilia beati hieronī. pbri.
De mōte dn̄o deſcendente:
id eſt de celo in mundū ſecu
te ſunt eū turbe multe gn̄is
humani per fidē. Niſi enim
ille deſcēdiſſet: nemo hoim

ad celoſ aſcendiſſet. R. viij.
ET ecce lepꝛoſꝰ veniẽs:
adoꝛabat eũ. De mon-
te dño deſcendẽte: occurrũt
turbe que ad altioꝛa occur-
rere nõ valuerũt. Et pꝛimꝰ
occurrit ei lepꝛoſus. Necdũ
enim poterat cuz lepꝛa tam
multiplicẽ in mõte ſaluato-
ris audire ſermonẽ. Lec. ix.
ET notandũ ꝙ hic pꝛius
ſpiritaliter curatus ſit
ſcdõ puer cẽturionis: tertio
ſocrus petri febꝛicitans in
capharnaũ: quarto loco ob-
lati ſunt ei a demonibus ve
xati: quoꝛũ ſpũs verbo eii-
ciebat: qñ ⁊ oẽs male haben
tes curauit. Tu. Nonũ R. de
trinitate elige quod volue-
ris: ſcz Sũme trinitati. vel
aliud de ipſa trinita. in vna
dñica vnum ⁊ in alia aliud.
Et ita faciẽdum eſt in aliis
dñicis in quibus nõ incipit
hiſtoꝛia hic vſq ad. lxx. Et
etiã a Deus omniũ. vſq ad
aduẽ. infra hiſtoꝛias qñ ſit
de dñica. Te deum. V. ſacer
dota. ⁊ in laud. vtſ. Dñe ne
in ira. Ad bñdictus. a. Cum
autem deſcendiſſet ieſus de
mõte / ecce lepꝛoſus veniẽs
adoꝛabat eum dicẽs: Dñe / ſi
vis potes me mũdare: ⁊ ex-
tendens manũ tetigit eũ di
cens: volo mundare. Oro.
OMnipotẽs ſempiterne deus:
infirmitatem noſtram
pꝛopitiꝰ reſpice: atq ad pꝛo-
tegẽdũ nos dexterã tue ma
ieſtatis extẽde. Per. Ad hor.
vt in alia do. ſupꝛa. cum iſta
pꝛecedẽ. oꝛone. Ad magr. ãn.
Dñe puer meus iacet para
lyticus in domo ⁊ male toꝛ
quetur: amen dico tibi / ego
veniã ⁊ curabo eũ. Oro vtſ.
Legenda per hebdo. Lec. j.
GRatias ago deo meo ꝙ
neminẽ veſtrũ baptiza
ui niſi criſpum ⁊ gayum: ne
quis dicat ꝙ i nomine meo
baptizati eſtis. Lectio. ij.
BAptizaui autem et ſte-
phane domum: ceterũ
neſcio ſi quem alium veſtrũ
baptizauerim. Lectio. iij.
NOn enĩ miſit me chꝛiſtꝰ
baptizare: ſed euange-
lizare. Nõ in ſapientia ver-
bi vt non euacueẽ crux xp̃i.
Alia die. Lectio pꝛima.
VErbũ enĩ crucis pereũ
tibus quidez ſtultitia
eſt: his autem qui ſalui ſiũt
id eſt nobis virtus dei eſt.
Tu autem. Lectio ſecũda.
SCriptũ eſt enim. Per-
dam ſapientiam ſapiẽ
tium ⁊ pꝛudentiam pꝛuden
tium repꝛobabo. Lectio. iij.
VBi ſapiẽs? vbi ſcriba?
vbi inquiſitoꝛ huiꝰ ſe-
culi? Nonne ſtultã fecit deꝰ
ſapientiam huius mundi.
Alia die. Lectio pꝛima.
NAm quia in dei ſapientia
non cognouit mundus
per ſapientiã deum: placuit
deo p ſtultitiã pꝛedicationis
ſaluos facere credẽtes. L. ij.

Quoniam et iudei ſigna petunt: et greci ſapientiam querunt. Nos aũt predicamus chriſtum crucifixum. Tu autem. Lectio .ij.

Iudeis quidẽ ſcandalũ: gentibus aũt ſtultitiã. Ipſis aũt vocatis iudeis atq̃ grecis xp̃m dei virtutẽ et dei ſapiẽtiã: quia quod ſtultum eſt dei ſapiẽtius eſt hominibus: et qḋ infirmum eſt dei: fortius eſt hominibus. Tu. Nota hic q̄ poſtq̄ lect. que ponũtur per hebdo. fuerint ſcõs dicte poſſunt repeti ſi opus ſit. Dñica quinta poſt natiui. dñi. Sabbato ad veſ. an. Benedictus. ps. Ipſum. et c. vtõ. in ſabbato. añ. Domine ne in ira. Ad magt añã. Deus qui ſedes. vtõ. et etiã orõ. Omñs ſempiterne. Ad matu. oĩa dicuntur vt ſupra. Dñe ne in ira. preter lectiones. Lectio .i.

Paulus apl's ieſu chriſti per voluntatẽ dei et timotheus frater eccleſie dei que eſt corinthi cũ ſctĩs omnibus qui ſunt in vniuerſa achaia. Gratia vobis et pax a deo p̃re noſtro et dño Ieſu chriſto. Tu autem. Lec. ij.

Benedictus deus et pater dñi noſtri ieſu chriſti pater miſericordiarũ et deus totius conſolationis/ qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra vt poſſimus et ipſi cõſolari eos qui in omni preſſura ſunt: p̃ exortationem qua exortamur et ipſi a deo: qm̃ ſicut abundant paſſiones xp̃i in nobis ita per chriſtũ abundat cõſolatio noſtra. Lectio tertia

Sive aũt tribulamur p̃ veſtra exhortatione et ſalute. Siue conſolamur p̃ veſtra conſolatione ſiue exhortamur pro veſtra exhortatione et ſalute q̃ operatur tolerantiã earũdem paſſionũ quas et nos patimur vt ſpes nr̃a firma ſit p̃ vobis: ſciẽtes qm̃ ſicut ſocij paſſionum eſtis: ſic eritis et conſolatiõis. Tu. Lectio quarta.

Non em̃ volumus ignorare vos fratres de tribulatione noſtra que facta eſt in aſia: qm̃ ſupra modũ grauati ſumus ſupra virtutem: ita vt tederet nos etiã viuere. Tu autem. Lect. v.

Sed ipſi in noſipſis reſpõſum mortis habuimus vt non ſimus fidentes in nobis: ſed in deo qui ſuſcitat mortuos qui de tantis p̃iculis eripuit nos et eruit in quẽ ſperam⁹ qm̃ et adhuc eripiet adiuuantibus et vobis in oratiõe pro nobis: vt ex multarũ p̃ſonis facierum eius que in nobis eſt donationis per multos gratie agantur p̃ nobis. Lec. vj.

Nam gl'ia noſtra hec eſt teſtimonium conſcientie nr̃e qḋ i ſimplicitate cor-

dis & ſynceritate dei et non in ſapiētia carnali: ſ3 in gratia dei conuerſati ſumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos. Secundū mattheum. viij. Lectio ſeptima.

In illo tēpore. Aſcendente ieſu in naniculam: ſecuti ſunt eū diſcipuli ei⁹. Et reliqua. Homilia hey mōis.

Poſtq̄ dñs ac ſaluator noſter multa atq; innūera miraculoꝝ ſigna pegit in terris per q̄ oſtēdit ſe dñm eſſe terre: & per q̄ multi crediderūt in eum: voluit ire ad mare: quaten⁹ oſtēderet ſe nō ſolū dñm eſſe tre: ſ3 etiā & maris Ac ſi diceret diſcipulis ſuis reb⁹ nō verbis credit3 me potētē in terris: credite me fortem eſſe & in mari. Lc. viij.

Et in hac lectione ſancti euangelij geminā eſſe naturā dei oīpotentis poſſumus cognoſcere humanā ſc3 atq; diuinā. Humanā p hoc quia in mari dormiuit. Diuinam propterea: quia vētis & mari impauit et fecit qeſcere vt deus. Lectio nona.

Et ecce motus magnus factus eſt in mari: ita vt nauicula operiretur fluctib⁹. Qd autē dño aſcendente in nauiculā excitata eſt tempeſtas in mari: nō debem⁹ attēdere q̄ ɔtra dñm & contra diſcipulos eius ɔmotū ſit mare & fluct⁹ ſuos intumuerit: ſed ſentiēs ſup ſe creatorē & dñm ſuū q̄buſdā motib⁹ & conatib⁹ volebat occurrere et oīa enim elemēta que nobis inſenſibilia ſūt: creatori ſuo ſunt ſenſibilia. an. Aſcēdente ieſu in nauiculā ecce motus magnus factus eſt in mari & ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius dicētes dñe ſalua nos perimus. ps. Bñdict⁹. Oro.

Deus q̄ nos in tātis picuiis ɔſtitutos ſcis p hūana fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nob3 ſalutē mētis & corpis: vt ea q̄ p pctīs noſtris patimur te adiuuāte vincamus p. an. Dñe ſalua nos perim⁹ impera & fac de⁹ tranquillitatē: porro hoīes cū vidiſſent qd fecerat ſignū dicebāt: qualis eſt hic q2 vētis impat & mari & obediūt ei. ps. Magt. Oro. vt ſupra. Per hebd. vt ſ. ordinatū eſt.

¶ Dñica. vj. poſt nati. dñi ſi tps longū fuerit vſq; ad lxx. ſabba. pced. ad veſ. ū ſtat de tpe vts in ſabba. ān. Dñe ne in ira. Ad matuti. oīa dicuntur vt in Dñe ne in ira. Preter tres vltimas lect. que erant de expoſitione ſeqnti. Scdm Mattheum. Lectio. vij.

In illo tpe. Rñdēs ieſus dixit. Cōfitebor tibi dñe pater celi & terre q2 abſcondiſti hec a ſapiētibus & prudentib⁹ & reuelaſti ea paruulis. Et r. Homil. haymōis.

Beatus mattheus qui hoc ſcripſit euangeliū non dixit

ne quia tu ſolus laborem et dolorem conſideras. Ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui celeſtia ſimul & terrena moderaris: ſupplicationes populi tui clementer exaudi: & pacē tuā noſtris cōcede tēporibus. Per dñm noſtrū ieſum chriſtū filiū tuū. Qui tecū viuit. Suff. aglā nunqȝ dicuntur ſabbato poſt veſ. Nec etiā diebus dñicis quotiens fit de tēpe. Ad comple. vt in pſal. ad nūc dimittis an. Salua nos. Preces vt i pſalte. Ad matu. Inuita. Venite exultemus dño. Jubilemus deo ſalutari nr̄o. Ps. Ipſum et incipe hic. Preoccupemus. Hymnus. Primo dierū. In .j. noct. aña. Seruite. Ps. vt in pſalt. ℣. Memor fui nocte nominis tui dñe. ℟. Et cuſtodiui legē tuam. Lectio .j. Rom. .j.

Paulus ſeruus ieſu chriſti vocatus apl's ſegregatus in euāgeliū dei quod ante pmiſerat per pphetas ſuos in ſcripturis ſanctis de filio ſuo qui factus eſt ei ex ſemine dauid ſecundū carnem qui predeſtinatus eſt filius dei in virtute ſcdm ſpiritum ſanctificationis ex reſurrectione mortuorum ieſu chriſti dñi noſtri p quē accepimus grām & apoſtolatū ad obediendū fidei in oībus gētibus p noīe eius in quibus eſtis et vos vocati ieſu chriſti. Omnibus qui ſunt rome dilectis dei vocatis ſanctis. Gratia vobis & pax a deo patre & domino nr̄o ieſu chriſto. ℟. Dñe ne in ira tua arguas me neqȝ in furore tuo corripias me. Miſerere michi dñe quoniam infirmus ſum. ℣. Sana me dñe qm̄ cōturbata ſunt om̄ia oſſa mea et anima mea turbata eſt valde. Miſerere. Lectio .ij.

Primū quidē grās ago deo meo per ieſum chriſtū p oībus vobis: qr fides veſtra annunciat̄ in vniuerſo mundo. Teſtis em̄ michi eſt deus cui ſeruio in ſpiritu meo in euangelio filij eius qȝ ſine intermiſſione mēoriā veſtri facio ſemp in orōnibus meis obſecrās ſi quo modo tandē aliquādo pſperū iter habeā in voluntate dei veniēdi ad vos. Tu. ℟. Deus qui ſedes ſup thronū & iudicas equitatē eſto refugiū pauperū i tribulatione. Qr tu ſolus laborē & dolorē cōſideras. ℣. Tibi em̄ derelictus eſt paup pupillo tu eris adiutor. Qr. Lectio .iij.

Deſidero em̄ videre vos vt aliquid vobis impartiar grē ſpūalis ad cōfirmandū vos idest ſimul cōſolari i vobis p eā q̄ inuicē eſt fidem veſtrā atqȝ meā. Tu. ℟m. A dextris eſt michi dñs ne commouear. Propter hoc dilatatū eſt cor meū & exultauit lingua mea. ℣. Dñs pars here

ditatis mee et calicis mei. Propter. Gloria. Propter. In.ij.noc.ã.vt in pſal. f.iij.

Nolo aũt vos ignorare fratres: q2 ſepe ꝓpoſui venire ad vos et ꝓhibit9 ſũ vſqꝫ adhuc vt aliquẽ fructũ habeã in vobis ſicut et in ceteris gẽtib9: grecis ac barbaris: ſapientib9 et inſipientibus debitor ſum. Itaqꝫ qđ in me ꝓmptum eſt et vobis qui rome eſtis euangelizare. Non eñ erubeſco euãgelium. Tu. ℟. Notas mihi feciſti dñe vias vite adimplebis me letitia cũ vultu tuo. Delectatiões in dextera tua vſqꝫ in finẽ. ℣. Tu es domine qui reſtitues hereditatẽ meã mihi. Delecta. Lec.v.

Virtus enim dei eſt in ſalutẽ omni credẽti: iudeo pꝛimũ et greco. Iuſtitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidẽ: ſicut ſcriptũ eſt. Iuſtus autem ex fide viuit. Tu. ℟. Intende ad depꝛecationẽ meã dñe/ et inclina aurẽ tuã ad pꝛecem meam. Cuſtodi me dñe vt pupillã oculi ſub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ pꝛotege me. ℣. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis/ vt nõ moueãtur veſtigia mea. Cuſtodi me domine. Lectio vj.

Reuelatur eñ ira dei de celo ſup omnẽ impietatẽ et iniuſtitiã hoim eoꝝ qui veritatẽ dei in iuſtitia detinent: q2 qđ notũ eſt dei manifeſtum eſt in illis. De9 eñ illis manifeſtauit. ℟. Diligã te dñe virt9 mea dñs firmamentũ meũ Et refugiuꝫ meum. ℣. Liberator meus deus meus adiutor meus. Et. Glia. Et. In.iij.noc.vt in pſal. Et aliquotiens ꝓpt breuitatẽ tempoꝛis vſqꝫ ad lxx. ſequens expoſitio. Nuptie. ante iſtã hiſto. dicta iuerit alia ſeqñs expõ. Cum deſcendiſſet. cum ſuis aĩs vel vno9 et vt magt/ cũ ſua oratione dicẽtur hic loco iſti9. Secundũ Ioannẽ ij. f.vij.

In illo tꝑe. Nuptie facte ſunt ĩ chana galilee. Et erat ibi mater ieſu. Vocat9 eſt autem ieſus et diſcipuli ei9 ad nuptias. Et reliqua. Homilia vene. bede pꝛeſby.

Quod dominus noſter atqꝫ redẽptor ad nuptias vocatus non ſolum venire: ſed et ibidem miraculũ quo conuiuas letificaret facere dignatus eſt: exceptis celeſtiũ ſacramentoꝝ figuris etiã iuxta literã fidem recte credẽtiũ ꝯfirmat. ℟. Firmamẽtũ meũ et refugiũ meũ et liberator meus. De9 me9 adiutor meus. ℣. Ius. Pꝛotector meus et coꝛnu ſalutis mee. Deus. Lectio octaua.

Poꝛro tatiani et martiani ceteroꝛumqꝫ qui nuptiis detrahũt perfidia: ꝙ ſit damnabilis inſinuat. Si enim thoꝛo immaculato et

vſq3 ad nubes veritas tua. Lectio prima. Rom. primo. Inuiſibilia enim ipſi⁹ a creatura mūdi per ea q̄ facta ſunt intellecta conſpiciūtur ſempitna quoq3 eius virt⁹ & diuinitas ita vt ſint ĩexcuſabiles. ℟. Dn̄e ne. Le. ij. Quia cum cognouiſſent deū nō ſicut deū glorificauerūt/ aut grās egerūt ſed euanuerūt in cogitationibus ſuis: & obſcuratū eſt inſipiens cor eorum. Le. iij. Dicētes em̄ ſe eſſe ſapiētes ſtulti facti ſunt. Et mutauerunt gloriā incorruptibilis dei in ſimilitudinē imagis corruptibilis hois: & volucrū & quadrupedū et ſerpentū. Tu. Nunc̄ dr̄ Te deū. qn̄ ſit. de fer. ſeu de tp̄e. Nec etiā in feſt. triū lc. niſi infra oct. ℣. ſacer. Fiat mia tua dn̄e ſup nos. ℟. Queadmodum ſperauim⁹ in te. In lau. an̄ Scd̄m magnā miam tuā. vt i pſalt. Cā Nox pceſſ. hy⁹. Ecce iā noct. ℣. Repleti ſum⁹ mane. ℟ Exultaui. an̄ Bn̄dict⁹. ſ. Ipm. Preces vtš in pſalt. oſo de do. Suffra. vt i fer. ij. aduē. Sequūtur ſuffr. ſeu mēorie de natiui. & de btā maria: q̄ vtš dictū eſt incipiūt in craſti. conuerſio. ſcti pauli ppt oct. ſcti guillermi & ſcti ſulpicij que vſq3 ibi durāt: niſi. lxx. ante euene. qz tūc incipiūt fer. ij. lxx. licet ſim⁹ intra aliquas octa. niſi ſit dies octa. vltia aut feſtū duplex. Et ſic ſit de aliis ſuffr. que ſequūtur. Et durāt iſte mēorie de natiuitate & de btā maria vſq3 ad puriſic. tantū. Et primo poſt matuti. de nati. dn̄i. an̄. Nato dn̄o angelorum chorus canebat dicens: ſalus deo noſtro ſedēti ſuper thronum & agno. ℣ſus. Benedictus qui venit. Oratio.

Concede queſum⁹ oīp̄s deus: vt nos vnigeniti tui noua p carnē natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundem chriſtū dn̄m. De btā maria. an̄ Virgo verbo ꝯcepit virgo pmāſit: virgo peperit regē omniū regum. ℣. Poſt partum. &c. Oratio. Deus q̄ ſalutis eterne btē marie virginitate fecūda humano generi premia preſtitiſti: tribue q̄s: vt ipſam p nobis intercedere ſentiamus p quā meruim⁹ auctorē vite ſuſcipe dn̄z noſtrū ieſum xp̄m filiū tuum. Amē. ¶ Sequūtur ſuffr. ſanctor. q̄ durāt vſq3 ad dn̄icaz de paſſio. Et ab hiſto. Deus omniū vſq3 ad aduetū. Sed quotienſcunq3 dnr̄ hore btē marie in choro/ duo vltima ſuffr. ſcz de oīb⁹ ſctis/ & p pace dnr̄ poſt matu. & poſt veſ. btē ma. De ſ. ſtepha. vī. et guil. & de reliqs dicim⁹ poſt ma. & veſ. tot. vtš fe. ij. aduē.

❡ De omnibus ſctis an̄. Sā
cti dei oēs qui eſtis conſoꝛ=
tes ſupernoꝝ ciuium inter
cedite pꝛo nobis. ℣ Letami
ni i dño ⁊ exultate iuſti. ℟.
Et gloꝛiamini. Oratio.
INfirmitatē noſtraꝫ q̄s
dñe ꝓpiti⁹ reſpice: et
mala omnia que iuſte mere
mur btē marie virginis/ et
omniū ſctoꝝ ⁊ ſanctaꝝ inter
ceſſiōe auerte. Per chꝛiſtū.
❡ Pro pace. a. Da pacē dñe
in diebus nr̄is: qꝛ non eſt a=
lius qui pugnet ꝓ nobis ni
ſi tu de⁹ noſter. ℣. Fiat pax
in virtute tua. ℟ Et abūdā
tia in turrib⁹ tuis. Oratio.
DEus a quo ſancta deſi=
deria recta cōſilia ⁊ iu
ſta ſunt opera da ſeruis tu=
is illā quam mūd⁹ dare nō
pōt pacē: vt ⁊ coꝛda nr̄a mā
datis tuis dedita: ⁊ hoſtiuꝫ
ſublata foꝛmidine tempoꝛa
ſint tua protectione tranq̄l=
la. Per dn̄. Ad primā. hy⁹ Iā
lucis. a. Te inuocamus. ps.
Deus in no. Beati immacu.
Retribue. Quicūq; vult. Ad
tertiā. vj. ⁊ ix. totū vt i pſal.
cōtinetur cū oratiōe de dñi=
ca prece. Ad veſpe. an̄ Incli
nauit. ps Dilexi. cū an̄ Ma=
gnificem⁹. ⁊ oratione ve vo.
poſt veſ. ſuffra. ⁊ primo de
nati. dñi an̄ Verbū caro fa=
ctū eſt ⁊ habitauit in nobis
⁊ vidim⁹ gloꝛiā eius gloꝛiā
quaſi vnigēiti a p̄re / plenū
gratie ⁊ ỽitatis alla alla. al.

ps Tāq̄ ſponſus. Oro vt s.
❡ De btā maria. a. Neſciēs
mater virgo virū peperit ſi
ne doloꝛe ſaluatoꝛē ſeculo=
rum ipſum regē angeloꝛuꝫ
ſola virgo lactabat vbera
de celo plena. ℣. ⁊ oro vt s.
Alia ſuffr. vt s. ❡ Feria. iij.
Inuita. vt in pſalt. hy Dixi
cuſtodiam. Lec. j. Roma. j.
PRopter quod tradidit
illos deus in deſideria
coꝛdis coꝛū in immundiciā:
vt cōtumeliis afficiant coꝛ=
poꝛa ſua in ſemetipſis. Qui
ꝯmutauerūt veritatē dei in
mendaciū ⁊ coluerūt ⁊ ſer=
uierunt creature potius q̄
creatoꝛi: qui eſt bn̄dictus in
ſecula ſeculoꝛum amē. Tu.
℟ Notas. Lectio ſecūda.
PRopterea tradidit il=
los deus in paſſiones
ignominie. Nā femine eoꝝ
immutauerunt naturalem
vſum in eū vſum qui eſt cō=
tra naturam. Tu. Lec. iij.
SImiliter aūt ⁊ maſcu=
li relicto naturali vſu
femine exarſerunt in deſide
riis ſuis in inuiceꝫ maſculi
in maſculos turpitudinē o=
perantes: ⁊ mercedē quam
opoꝛtuit erroꝛis ſui in ſe=
metipſis recipientes. Tu.
❡ Feria. iiij. vt in dieta. ps.
Dixit inſipiens. Lectio. j.
ET ſic vt nō pꝛobauerūt
deuꝫ habere in notitia
tradidit illos deus in repꝛo
bum ſenſum: vt faciant ea

que non cõueniunt. ℟. de do
minica precedenti. Lectio .ii.

Repletos omni iniquita
te/ malitia/ fornicatiõe/
auaritia/ neqtia/ plenos in
uidia/ homicidio/ contentio
ne/ dolo/ malignitate/ ſuſur
rones/ detractores/ deo odi
biles/ cõtumelioſos/ ſuper
bos/ elatos/ inuentores ma
lorum/ parentibus non obe
dientes/ inſipientes/ incom
poſitos/ ſine affectione: abſ
q̃ miſericordia: ſine federe.
Qui cum iuſtitiã dei cogno
uiſſent nõ intellexerũt: quo
niam qui talia agunt/ digni
ſunt morte: nõ ſolũ q̃ faciũt
ea/ ſed etiam qui conſentiũt
faciẽtibus. Tu. Lec. iii. Ro. ij.

Propter q̃d inexcuſabi
lis es o homo omnis q̃
iudicas. In quo em̃ iudicas
alterũ/ teipſz cõdẽnas. Eadẽ
enim agis que iudicas. Sci
mus enim qm̃ iudiciũ dei eſt
ſcd̃m veritatẽ in eos qui ta
lia agũt. Tu. ¶ Feria. v. vt
in dieta de Saluum. Lec. i.

Exiſtimas aũt o homo q̃
iudicas eos qui talia
agunt & facis ea quia tu ef
fugies iudicium dei. An di
uitias bonitatis ei⁹ & patiẽ
tie et longanimitatis cõtem
nis? Ignorãs qm̃ benigni
tas dei ad penitentiã te ad
ducit. Tu autem. Lectio. ii.

Secundum duritiã aũt
tuam & impenitẽs cor
theſaurizas tibi iram in die
ire & reuelationis iuſti iudi
cij dei qui reddet vnicuiq̃ ſe
cundũ opa eius. Tu. Lec. iii.

His quidẽ qui ſcd̃m pa
tientiã boni operis: glo
riã & honorẽ & incorruptio
nẽ querẽtibus vitã eternã.
Tu. Fer. vj. vt in dieta de
Exultate deo. Lectio pͥma.

His autem qui ex contẽ
tione & qui non acquie
ſcunt veritati credunt autẽ
iniquitati ira et indignatio
tribulatio & anguſtia in om
nem animã hominis operã
tis malum: iudei primum &
greci. Tu autem. Lectio. ii.

Gloria autez & honor et
pax omĩ operãti bonũ:
iudeo primum & greco. Nõ
eſt enim perſonarũ acceptio
apud deum. Tu aũt. Le. iii.

Quicũq̃ enim ſine lege
peccauerunt/ ſine lege
peribũt. Et quicũq̃ in lege
peccauerunt: per legẽ iudi
cabuntur. Nõ enim audito
res legis iuſti ſunt apd̃ deũ:
ſed factores legis iuſtifica
bũtur. ¶ Sabbato vt in die
ta de Cantate. Lectio pͥma.

Cum enim gentes q̃ le
gem nõ habẽt natura
liter ea que legis ſunt fa
ciũt: eiuſmodi legem nõ ha
bentes ipſi ſibi ſunt lex qui
oſtendunt opus legis ſcri
ptum in cordib⁹ ſuis: teſti
monium reddente illis con
ſciẽtia ipſorum. Tu autem
domine. Lectio ſecunda.

At inter ſe inuicē cogi-
tationum accuſantium
aut etiā defendētium in die
cū iudicabit de⁹ occulta ho
minum ſcḋȝ euangeliū meū
per ieſum chriſtum. Lec. iij.

Si autē tu iude⁹ cogno-
minaris ⁊ requieſcis
in lege: ⁊ gloriaris in deo ⁊
noſti voluntatē eius: ⁊ pro-
bas vtiliora inſtruct⁹ p le-
gē ꝯfidis teipm̄ ducē eſſe ce
corū: ⁊ lumē eoꝝ qui in tene
bris ſunt eruditorē inſipiē-
tiū: magiſtrū infantiū: habē
tem formam ſcientie et ve-
ritatis in lege. Tu autem.

¶ Dñica quarta poſt natiui
ta. dñi. Sabba. ad veſ. aña.
Bñdictus. ps. Ipm̄. Et cete
ra omnia vt in pced. ſabba.
Ad magſt āna. Deus q̄ ſedes.
quere ſupra in veſ. w. prece
den. Oratio. Omps. vts. Ad
cōpleto. totum vts. Ad mat.
Inuita. hy⁹. añe ps. ⁊ lcta vt
ſupra in dominica precedē.
continetur. Lec. j. j. Cor. j.

Paulus vocat⁹ apl's ie-
ſu xp̄i p volūtatē dei ⁊
ſoſthenes frater eccleſie dei
que eſt corinthi ſanctifica-
tis in xp̄o ieſu vocatis ſctis
cū omnib⁹ q̄ inuocāt nomen
dñi noſtri ieſu xp̄i in omi lo
co ipſoꝝ ⁊ noſtro. Gr̄a vobȝ
⁊ pax a deo patre noſtro et
dño ieſu chriſto. Tu Lec. ij.

Gratias ago deo meo ſē
per p vobis in gr̄a dei
que data eſt vobȝ in xp̄o ie-
ſu: q꞉ in omnib⁹ diuites fa-
cti eſtis in illo in omni vbo
⁊ in oi ſciētia: ſicut teſtimo-
niū xp̄i ꝯfirmatū eſt in vobȝ
ita vt nihil vobis deſit in vl
la gr̄a expectantib⁹ reuela
tionē dñi nr̄i ieſu xp̄i q̄ ⁊ cō
firmabit vos vſq꞉ in finē ſi-
ne crimine in die aduentus
dñi nr̄i ieſu xp̄i: fidelis de⁹ p
quē vocati eſtȝ i ſocietatē fi
lij ei⁹ ieſu xp̄i dñi nr̄i. L. iij.

Obſecro autem vos fra
tres p nomē dñi nr̄i ie-
ſu xp̄i vt id ipȝ dicatis oēs:
et non ſint in vobis ſciſma-
ta. Sitis aūt pfecti in codeȝ
ſenſu ⁊ in eadē ſciētia. L. iiij.

Significatum eſt em̄ mi
chi de vobis frēs mei
ab his q̄ ſunt chloes: q꞉ ꝯtē
tiones ſunt inter vos. Lc. v.

Hoc autē dico qḋ vnuſq̄ſ
q꞉ veſtrū dicit. Ego qui
dē ſum paul/ ego aūt apol
lo: ego vero cephe / ego au-
tem chriſti. Lectio ſexta.

Diuiſus eſt chriſt⁹? num
quid paul⁹ crucifixus
eſt pro vobis aut in nomine
pauli baptizati eſtis. Tu.
Scdm Matth. viij. Lec. vij.

In illo tpe. Cū deſcēdiſ
ſet ieſus de mōte ſecute
ſūt eū turbe multe. Et reli.
Homilia beati hieroni. pbri.

De mōte dño deſcendente:
id eſt de celo in mundū ſecu
te ſunt eū turbe multe gn̄is
humani per fidē. Niſi enim
ille deſcēdiſſet: nemo hoim̄

ad celos aſcendiſſet. Rc. viij.

ET ecce lepꝛoſ⁹ veniēs: adoꝛabat eū. De monte dño deſcendēte: occurrūt turbe que ad altioꝛa occurrere nō valuerūt. Et pꝛim⁹ occurrit ei lepꝛoſus. Necdū enim poterat cuȝ lepꝛa tam multiplicē in mōte ſaluatoris audire ſermonē. Lec. ix.

ET notandū ꝙ hic pꝛius ſpiritaliter curatus ſit: ſcdo puer cēturionis: tertio ſocrus petri febꝛicitans in capharnaū: quarto loco oblati ſunt ei a demonibus vexati: quoꝝ ſpūs verbo eiiciebat: qñ ⁊ oēs male habentes curauit. Tu. Monit Rr. de trinitate elige quod volueris: ſcȝ **Sūme trinitati.** vel aliud de ipſa trinita. in vna Dñica vnum ⁊ in alia aliud. Et ita faciēdum eſt in aliis Dñicis in quibus nō incipit hiſtoꝛia hic vſ ad. lxx. Et etiā a **Deus omniū.** vſ ad aduē. infra hiſtoꝛias qñ fit de Dñica. **Te deum.** ℣. ſacerdota. ⁊ in laud. vtš. **Dñe ne in ira.** Ad bñdictus. a. Cum autem deſcendiſſet ieſus de mōte/ ecce lepꝛoſus veniēs adoꝛabat eum dicēs: Dñe/ ſi vis potes me mūdare: ⁊ extendens manū tetigit eū dicens: volo mundare. Orō.

OMnipotens ſempiterne deus: infirmitatem noſtram pꝛopiti⁹ reſpice: at ad pꝛotegēdū nos dexterā tue maieſtatis extēde. Per. Ad hor. vt in alia do. ſupꝛa. cum iſta pꝛeced. orone. Ad magr. añ.

Dñe puer meus iacet paralyticus in domo ⁊ male toꝛquetur: amen dico tibi/ ego veniā ⁊ curabo eū. Orō vtš.

Legenda per hebdo. Lec. j.

GRatias ago deo meo ꝙ neminē veſtrū baptizaui niſi criſpum ⁊ gaium: ne quis dicat ꝙ ī nomine meo baptizati eſtis. Lectio. ij.

BAptizaui autem et ſtephane domum: ceteruȝ neſcio ſi quem alium veſtrū baptizauerim. Lectio. iij.

NOn eñ miſit me chꝛiſt⁹ baptizare: ſed euangelizare. Nō in ſapientia verbi vt non euacuet crux xp̄i.

Alia die. Lectio pꝛima.

VErbū eñ crucis pereūtibus quidem ſtultitia eſt: his autem qui ſalui ſiūt id eſt nobis virtus dei eſt. Tu autem. Lectio ſecūda.

SCriptū eſt enim. Perdam ſapientiam ſapiētium ⁊ pꝛudentiam pꝛudentium repꝛobabo. Lectio. iij.

VBi ſapiēs? vbi ſcriba? vbi inquiſitoꝛ hui⁹ ſeculi? Nonne ſtultā fecit de⁹ ſapientiam huius mundi.

Alia die. Lectio pꝛima.

NAm qꝛ in dei ſapientia non cognouit mundus per ſapientiā deum: placuit deo p ſtultitiā pꝛedicationis ſaluos facere credētes. R. ij.

QUoniam et iudei ſigna petunt: et greci ſapientiam querunt. Nos aũt predicamus chriſtum crucifixum. Tu autem. Lectio .ij.

IUdeis quidẽ ſcandalũ: gentibus aũt ſtultitiã. Ipſis aũt vocatis iudeis atq grecis xp̃m dei virtutẽ et dei ſapiẽtiã: quia quod ſtultum eſt dei ſapiẽtius eſt hominibus: et qd infirmum eſt dei: fortius eſt hominibus. Tu. Nota hic qp poſtq lect. que ponũtur per hebdo. tuc tunc ſcẽ dicte poſſunt repeti ſi opus ſit. Dñica quinta poſt natiui. dñi. Sabbato ad veſ. an. Benedictus. ps. Ipſum. et c. vrs. in ſabbato. ãn. Domine ne in ira. Ad magñ. aña. Deus qui ſedes. vrs. et etiã orõ. Omñs ſempiterne. Ad matu. oia dicuntur vt ſupra. Dñe ne in ira. preter lectiones. Lectio .i.

PAulus apl's ieſu chriſti per voluntatẽ dei et timotheus frater eccleſie dei que eſt corinthi cũ ſctĩs omnibus qui ſunt in vniuerſa achaia. Gratia vobis et pax a deo pr̃e noſtro et dño Ieſu chriſto. Tu autem. Lec. ij.

BEnedictus deus et pater dñi noſtri ieſu chriſti pater miſericordiarũ et deus totius conſolationis/ qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra vt poſſimus et ipſi cõſolari eos qui in omni preſſura ſunt: p exhortationem qua exortamur et ipſi a deo: qm̃ ſicut abundant paſſiones xp̃i in nobis ita per chriſtũ abundat cõſolatio noſtra. Lectio tertia

SIue aũt tribulamur p veſtra exhortatione et ſalute. Siue conſolamur p veſtra conſolatione ſiue exhortamur pro veſtra exhortatione et ſalute q̃ operatur tolerantiã earũdem paſſionũ quas et nos patimur vt ſpes nr̃a firma ſit p vobis: ſciẽtes qm̃ ſicut ſocij paſſionum eſtis: ſic eritis et conſolatiõis. Tu. Lectio quarta.

NOn em̃ volumus ignorare vos fratres de tribulatione noſtra que facta eſt in aſia: qm̃ ſupra modũ grauati ſumus ſupra virtutem: ita vt tederet nos etiã viuere. Tu autem. Lect. v.

SEd ipſi in noſipſis reſpõſum mortis habuimus vt non ſimus fidentes in nobis: ſed in deo qui ſuſcitat mortuos qui de tantis piculis eripuit nos et eruit in quẽ ſperam⁹ qm̃ et adhuc eripiet adiuuantibus et vobis in oratiõe pro nobis: vt ex multarũ pſonis facierum eius que in nobis eſt donationis per multos gratie agantur p nobis. Lec. vi.

NAm glĩa noſtra hec eſt teſtimonium conſcientie nr̃e qd i ſimplicitate cor-

dis & ſynceritate dei et non in ſapiētia carnali: ſʒ in gratia dei conuerſati ſumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos. Secundū mattheum. viij. Lectio ſeptima.

In illo tēpore. Aſcendente ieſu in nauiculam: ſecuti ſunt eū diſcipuli ei⁹. Et reliqua. Homilia Haymōis.

Poſtq̄ dñs ac ſaluator noſter multa atq̄ innūera miraculoꝝ ſigna pegit in terris per q̄ oſtēdit ſe dñm eſſe terre: & per q̄ multi crediderūt in eum: voluit ire ad mare: quaten⁹ oſtēderet ſe nō ſolū dñm eſſe t̄re: ſʒ etiā & maris Ac ſi diceret diſcipulis ſuis rebus nō verbis creditʒ me potētē in terris: credite me fortem eſſe & in mari. ℟. viij

Et in hac lectione ſancti euangelij geminā eſſe naturā dei oīpotentis poſſumus cognoſcere humanā ſcʒ atq̄ diuinā. Humanā p hoc quia in mari dormiuit. Diuinam propterea: quia vētis & mari impauit et fecit qeſcere vt deus. Lectio nona.

Et ecce motus magnus factus eſt in mari: ita vt nauicula opiretur fluctib⁹. Qđ autē dño aſcendente in nauiculā excitata eſt tempeſtas in mari: nō debem⁹ attēdere q̄ ꝯtra dñm & contra diſcipulos eius ꝯmotū ſit mare & fluct⁹ ſuos intumuerit: ſed ſentiēs ſup ſe creatorē & dñm ſuū q̄buſdā motib⁹ & conatib⁹ volebat occurrere et oīa enim elemēta que nobis inſenſibilia ſūt: creatori ſuo ſunt ſenſibilia. an. Aſcēdente ieſu in nauiculā ecce motus magnus factus eſt in mari & ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius dicētes dñe ſalua nos perimus. ps. Bñdict⁹. Oro.

Deus q̄ nos in tātis piculis ꝯſtitutos ſcis p hūana fragilitate non poſſe ſubſiſtere: da nobʒ ſalutē mētis & corpis: vt ea q̄ p pctīs noſtris patimur te adiuuāte vincamus p. an. Dñe ſalua nos perim⁹ impera & fac de⁹ tranquillitatē: porro hoīes cū vidiſſent qđ fecerat ſignū dicebāt: qualis eſt hic q꞉ vētis impat & mari & obediūt ei. ps. Magt. Oro. vt ſupra. Per hebdo. vt ſ. ordinatū eſt.

¶ Dñica. vj. poſt nati. dñi ſi tp̄s longū fuerit vſq̄ ad lxx. ſabba. p̄ced. ad veſ. ū ſtat de tp̄e vt ſ. in ſabba. ān. Dñe ne in ira. Ad natuti. oīa dicuntur vt in Dñe ne in ira. p̄ter tres vltimas lect. que erant de expoſitione ſeq̄nti. Scdm Mattheum. Lectio. vij.

In illo tp̄e. Rñdēs ieſus dixit. Cōfitebor tibi dñe pater celi & terre q꞉ abſcondiſti hec a ſapiētibus & prudentib⁹ & reuelaſti ea paruulis. Et ꝛ. Homil. Haymōis.

Beatus mattheus qui hoc ſcripſit euangeliū non dixit

ſuperius ad quē ptineat hec reſponſio. Lucas tñ narrat qꝫ miſerit dñs diſcipłos ſuos binos ante faciem ſuam pꝛedicare in omnem ciuitatē et locū quo erat ipſe ventur⁹. Qui reuerſi a pꝛedicatione dixerūt. Dñe in nomine tuo etiam demonia nobis ſubiiciuntur. Lectio octaua.

IN illa hoꝛa exultauit dominus in ſpiritu ſancto dicēs. Cōfitebo꞉ tibi dñe pr̄ celi ꝛ terre. Confeſſio in ſacra ſcriptura nō ſemꝑ ſignificat penitētiā: ſed aliqñ gratiaꝝ actiōes vt ibi in pſalmo Cōfitebo꞉ tibi dñe i toto coꝛde meo. Et alibi. Confiteantur tibi dñe oia opa tua: id eſt laudabunt te. Lectio.ix.

SIcut illic vbi dꝛ. Confitebo꞉ tibi dñe: id eſt laudabo te. Cōfeſſio pꝛo laude ponitur: ita ꝛ hic cōfeſſio pꝛo laude accipit̄. Cōfitebo꞉ tibi dñe: id eſt laudabo te qui es dñs celi ꝛ terre et oim q̄ in eis ſunt. Qui abſcondiſti hec id eſt myſteriū icarnationis mee: a ſapientibus: id eſt ſcribis ꝛ phariſeis ꝛ reuelaſti ea paruulis: id eſt apoſtolis meis. an Confitebo꞉ tibi domine pater celi ꝛ terre: q̄ abſcondiſti hec a ſapiētibus ꝛ pꝛudētibus ꝛ reuelaſti ea paruulis. vs Bñdict⁹. Oro.

FAmiliam tuam q̄s dñe cōtinua pietate cuſtodi vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innitit̄ tua ſemꝑ ꝓtectione muniat̄. Per. an. Oia mihi tradita ſunt a pr̄e meo ꝛ nemo nouit filium niſi pater: neqꝫ patrē quis nouit niſi filius ꝛ cui voluerit filius reuelare. ps Magt. Oratio vt s. ¶ Sabbato ante dñicā in lx. Ad veſp. quocunqꝫ feſto non obſtante. aña Bñd⁹. ps Ipſu꞉. ꝛc. vt in pſalt. ꝛ ſic etiam in aliis ſabba. vſqꝫ ad paſcha. Capitulū. j. Coꝛ. ix.

NEſcitis qꝫ hi qui in ſtadio currūt oēs quidem currūt ſed vnus accipit bꝛauium: ſic currite vt cꝫpꝛehendatis. Hy O lux. vs. Veſpertina. aña Deus qui ſedes. vt s in ſabbato ante Dominice ne in ira. Oratio

PReces ppl̄i tui q̄s dñe clementer exaudi: vt q̄ iuſte ꝑ peccatis noſtris affligimur: pꝛo tui nominis gl̄ia miſericoꝛditer liberemur. P. Sequētia non dr̄. Ad vitimis. Bñdicam⁹. r. ſic Bñdicam⁹ dño all'a all'a. Deo gr̄as all'a all'a. Et nota qꝫ de cetero nō dr̄ All'a. vſqꝫ ad vigi. paſche in miſſa nec Te deū. nec Gloria in excel. nec pſa nec Ite miſſa eſt. niſi in feſtis. ix lc. in quibus ſolum dr̄ Te deū. Ad cꝫplet. de cetero ꝛ ad oēs hoꝛ poſt Deus in adiutoꝛiū. loco de all'. d: Laus tibi dñe rex eterne gloꝛie. Sup. iiii. p. cꝫple. aña Miſerere michi dñe ꝛ exaudi oꝛonē meā. ps

Cũ inuocarẽ. cap. Tu i nobis.
hy. Te lucis. ℣. Cuſtodi. an.
Salua nos. p. Nunc dimit.
Si feſtũ ix. l. aut aliud q cũ
õmatus hinc vſq ad octa.
paſche incluſiue in die domi
nico eue. transferẽ. De feſtis
.ix. o triũ l. fit mẽo. tñ ſicut no
tatur ẽ in pncipio aduent9.
¶ Dominica in ſeptuageſi=
ma. Inuita. Preoccupemus
faciẽ domini. Et in pſalmis
iubilemus ei. p. Venite. hy9
Primo dierum. aña Seruite
te. Pſalmus Beatus vir. vt
ſupra dictũ eſt Dñe ne in ira
℣. Memor fui nocte nominis
¶ Incipit liber Geneſis. pri
mo capitulo. Lectio prima.

In principio creauit de9
celum et terram. Ter=
ra autem erat inanis et va=
cua ⁊ tenebre erant ſup fa=
ciem abyſſi ⁊ ſpiritus domi
ni ferebatur ſup aquas. Tu
aũt. Rem In pncipio creauit
deus celum ⁊ terram ⁊ ſpiri
tus dñi ferebat ſup aquas.
Et vidit deus cuncta q fece=
rat et erant valde bona. ℣9.
Igitur pfecti ſunt celi ⁊ ter=
ra ⁊ omnis ornatus eorum.
Et vidit. Lectio ſecunda.

Dixit itaq deus. Fiat
lux ⁊ facta eſt lux. Et
vidit de9 lucẽ q eſſet bona: ⁊
diuiſit lucem a tenebris: ap
pellauitq lucẽ diem ⁊ tene=
bras noctẽ. Factũq eſt veſpe
et mane dies vnus. Rem. In
principio fecit deus celum ⁊
terram ⁊ creauit in ea homi
nem. Ad imaginem ⁊ ſimili=
tudinem ſuam. ℣. Formauit
igitur dñs deus hominẽ de
limo terre ⁊ inſpirauit in fa
ciem eius ſpiraculum vite.
Ad imaginẽ. Lectio tertia.

Dixit quoq deus. Fiat
firmamentũ in medio
aquarũ et diuidat aquas ab
aquis. Et fecit de9 firmamẽ
tũ diuiſitq aquas que erant
ſub firmamẽto ab his q erãt
ſuper firmamentum. Et fa=
ctum eſt ita. Vocauitq deus
firmamentũ celum. Et factũ
eſt veſpere ⁊ mane dies ſecũ
dus. ℟. Igitur perfecti ſunt
celi ⁊ terra ⁊ omnis ornat9
eorum: cõpleuitq deus die
ſeptimo opus ſuum qð fece=
rat. Et requieuit ab omi ope=
re qð patrarat. ℣9. Viditq
deus cuncta q fecerat ⁊ erãt
valde bona. Et requieuit.
Sermo ſ. ioãnis epi. Lectio iiii.

Dignitas humane ori=
ginis facile agnoſcit=
conſiderata ſublimitate au=
ctoris. Nec enim facile pote
rat eſſe vel leue qð man9 ſa=
cra conſinxit: et celeſtis fla=
tus in vitalem ſubſtantiam
animauit: maxime cum ide
artifex deus poteſtatem ſuã
in omnẽ fabricam eidem ho
mini fuerat traditurus vt
quẽ ſcðm preſidem poſt ſe fa
cere diſponebat eũdem face
ret plenũ atq perfectum ha
bentem in ſe et dignitatem

qua precelleret: ⁊ poteſtatē qua cunctis animātibus imperaret ſoli ſeruiēs ei a quo ei cuncta fuerant ſubiugata. R̷m. Formauit igitur dominus hominem de limo terre. Et inſpirauit in faciem eius ſpiraculū vite: ⁊ factꝰ eſt homo in aiam viuētē. V. In principio fecit deꝰ celū ⁊ terrā et creauit in ea hoiem. Et. Lc. v

Ut imperaret mūdo: ſeruiret: deo creatorē ſuū ſuſciperet: creaturā ſibi parere cōpelleret: tanteq̧ conditionis ſeſe domino debere pſpiceret q̄tum ipſe a creatura exigeret habēs in propria poteſtate et obedientiā ⁊ contemptum. Obedientiā qua viueret: contemptū quo digne promeritis interiret. Vñ ⁊ factū eſt vt ꝯtennēdo in mortē incideret: q̄ obediēdo viuere potuiſſet. Tu. R̷. Tulit ergo dñs deus hoiem ⁊ poſuit eū in paradiſo voluptatis vt operaret̄ et cuſtodiret illū. V. Plātauerat autē dñs deus paradiſum voluptatis a principio: in quo poſuit hominem quem formauerat. Vt ope. Lectio ſexta.

Unde poteſtatē ſibi conceſſā dū in cōtēptū ꝑtulit/ ⁊ vite priuilegiū perdidit/ ⁊ mortis ſibi ſentētiā acquiſiuit. Et tamen creatura adhuc eius ſeruat imperiū: licet ipe creatori ſuo denegauerit obſequiū. Vnde apparet quid ſue felicitati detraxerit: cum pcōꝝ merita eius ſtatuz adhuc mutare nō poſſint. Grauaris o homo iſto: in iſto grauarȝ ⁊ inexcuſabili pena aſtringeris: cōtēnis creatorē ⁊ eiꝰ imperas creature. Deſpicis dñm ⁊ de eiꝰ exigis creatura ſeruitiū. Beneficiis dei ꝑfrueris: ⁊ eiꝰ potentiā nō extimeſcis ⁊ cū tibi per eū cūcta deſeruiant ſolus ipſe illi nō ſeruis. R̷. Dixit dñs deus non eſt bonum hoiem eſſe ſolū. Faciamꝰ ei adiutoriū ſimile ſibi. V. Ade vero non inueniebatur adiutor ſimilis eius: dixit quoq̧ deus. Faciamus. Gl̃a. Fa.

Scdm̄ Mattheū. xx. Lec. vij

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Simile eſt regnū celoꝝ homini patrifamilias: qui exiit primo mane cōducere oparios in vineam ſuam. Et reliqua.

Homilia beati Grego. pape.

In explanatiōe ſua multa ad loq̄ndū ſancti euāgelij lectio poſtulat: quā volo ſi poſſum ſub breuitate ꝯſtrigere ne nos ⁊ extēſa proceſſio ⁊ prolixa expō valeat onerare. Regnū naq̧ celoꝝ pr̄ifamilias ſimile dr̄ qui ad excolendam vineā ſuā oparios conduxit. R̷. Immiſit dñs ſoporē in adā ⁊ tulit vnā de coſtȝ eiꝰ ⁊ edificauit coſtā quā tulerat de adā in mulierē ⁊ adduxit eā ad adam/ vt videret

q̄d vocaret eā & vocauit nomen eius virago. Q2 de viro ſumpta eſt. ℣. Cumq3 obdormiſſet tulit vnam de coſtis eius/ & repleuit carnem pro ea. Quia. Lectio octaua.

Quis vero patriſfamilias ſimitudinē rectius tenet q̄ ꝯditor noſter qui regit quos ꝯdidit: & electos ſuos ſic in hoc mundo poſſidet quaſi ſubiectos dñs in domo. Qui h3 vineam vniuerſalē; ſc3 eccleſiā que ab abel iuſto vſq3 ad vltimū electu3 qui in fine mūdi naſcitur⁹ eſt quot ſanctos ꝓtulit quaſi tot palmites miſit. ℟m. Dixit dñs ad adā de ligno qđ eſt in medio paradiſi ne comedas. In qua hora comederis morte morier3. ℣. Precepitq3 ei dñs ex oī ligno padiſi comede de ligno aūt ſciētie boni & mali ne comedas. In qua. Lc. ix.

Hic itaq3 pr̄familias ad excolendā vineā ſuā mane hora tertia/ ſexta/ nona/ & vndecima operarios ꝯducit q2 a mundi huius initio vſq3 ad finē ad erudiendā plebe3 fideliū: p̄dicatores ꝯgregare nō deſiſtit. Mane etenī mūdi fuit ab adā vſq3 ad noe: hora vero tertia a noe vſq3 ad abrahā/ ſexta quoq3 ab abrahā vſq3 ad moyſen. Nona autem a moyſe vſq3 ad aduentū dñi. Vndecima ꝟo hora ab aduētu dñi vſq3 ad finē mūdi. In qua p̄dicatores ſcti apl̄i miſſi ſunt: qui mercedē plenā lICET tarde veniētes acceperūt ℟. Vbi eſt abel frater tuus dicit dñs ad cain: neſcio dñe nunq̄d cuſtos fratris mei ſū ego? & dixit ad eū q̄d feciſti? Ecce vox ſanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledictus eris ſuper terrā q̄ aperuit os ſuū & ſuſcepit ſanguinē fratr3 tui de manu tua. Ecce vox. Gloria. Vbi. Diebus dñicis nonum ℟. reiterat̄ hinc vſq3 ad paſcha: & Te deum. non di. ℣. Dñe refugiū factus es nob3 ℟. A generatione in generationem. In laud. an̄. Miſerere mei deus et a delicto meo munda me dñe quia tibi ſoli peccaui. ps. Miſerere. an̄ Cōfitebor tibi dñe q̄m exaudiſti me. ps. Cōfitemini. an̄. De⁹ deus me⁹ ad te de luce vigilo q2 factus es adiutor me⁹ ps. Ipſum. an̄a. Benedictus es in firmamēto celi & laudabilis in ſecula deus noſter. ps. Benedicite. an̄. Laudate dñm de celis. ps. Ipſum. Capitulū. Neſcitis. hy⁹. Eterne. ℣⁹. Dñe refu. an̄. Simile eſt regnū celoꝝ homini pr̄familias q̄ exiit p̄mo mane ꝯducere oparios i vineā ſuā Oro. Preces ppl̄i. Ad primā. an̄. Cōuentione aūt facta cū operariis ex denario diurno miſit eos in vineā ſuā. ps. Deus de⁹ me⁹ reſpice &c. vt in pſal cōtinet̄ poſt Deus in

[redacted] hinc vſq3 ad paſcha diebus dn̄icis.p̄s. Dn̄s regnauit. Loco Confitemini. Ad iij. ān. Ite & vos in vineam meam & qđ iuſtū fuerit dabo vobis.cā. Neſcitis.R̄. Inclina cor meū.&c.vt ī pſalt. Oro. Preces. Ad.vj.ān. Circa vndecimā vero horā exiit paterfamilias foras & inuenit alios ocioſos ſtātes/& ait illis ite & vos in vineā meā. Cā m.&c.vt in pſalte. Ad.ix. ān. Quid hic ſtatis tota die ocioſi reſpōderunt & dixerūt q2 nemo nos ɔduxit. Ad veſ. aīa. Sede. p̄s. Dixit. Cā m. Neſcitis.hȳ. Lucis crea.V̄. Dirigatur.ān Dixit pr̄fami lias oparlis ſuis qđ hic ſtatis tota die ocioſi: at illi rn̄dētes dixerūt q2 nēo nos cō duxit: ite & vos i vineā meā & qđ iuſtū fuerit dabo vob3. p̄s. Magt. Oratio. Preces.
¶ Fe.ij.totū ſicut i fe.ij.poſt Dn̄e ne in ira. preter lcc.cū R̄.& orone. de dn̄ica preceđ.
¶ Sequit̄ legēda per hebd.
Lectio prima. Gene.j.

Dixit vero de⁹. Congregētur aque q̄ ſub celo ſunt in locū vnū: & appareat arida. Factūq3 eſt ita. Et vocauit deus aridā terrā ɔgregationeſq3 aquarum appellauit maria. Lectio ſecunda.

Et vidit deus q̄ eſſet bonū & ait. Germinet terra herbā virentē & facientē ſemen & lignum pomiferum faciens fructū iuxta gen⁹ ſuū cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terrā. Et factū eſt ita. Et ptulit terra herbā virentem & facientē ſemen iuxta genus ſuū. Lignūq3 faciens fructum & habēs vnūquodq3 ſementem ſcđm ſpeciem ſuam. Et vidit deus quod eſſet bonum: factumq3 eſt veſpere & mane dies tertius. Lc.iij.

Dixit autem deus. Fiant luminaria in firmamēto celi: & diuidant noctem et diem/& ſint in ſigna et t̄pa & dies et annos vt luceant in firmamento celi & illuminēt terram. Et factum eſt ita.

Alia die. Lectio prima.

Fecitq3 de⁹ duo magna luminaria: lumiāre maius vt p̄eeſſet diei: & luminare minus vt preeſſet nocti & ſtellas. Lectio ſecunda.

Et poſuit eas in firmamento celi vt lucerēt ſuper terrā & preeſſēt diei ac nocti/& diuiderent lucē ac tenebras. Et vidit de⁹ q̄ eſſet bonū. Et factū eſt veſpere & mane dies quartus. Lectio.iij.

Dixit etiā deus. Producāt aq̄ reptile aīe viuētis & volatile ſup terrā ſub firmamēto celi. Alia die.L.j.

Creauitq3 deus cete grandia & oēm aiam viuentem atq3 motabilē quam produxerant aque in ſpecies ſuas/& omne volatile ſcđm genus ſuum. Lectio ſecunda.

E T vidit deus q eſſet bo
nũ bñdixitq3 eis dicẽs.
Creſcite & multiplicamini &
replete aquas maris: aueſq3
multiplicẽtur ſuper terram
Et factũ eſt veſpere et mane
dies quintus. Lectio tertia.

D Ixit quoq3 deus produ
cat terra animam viuẽ
tẽ in genere ſuo: iumẽta & re
ptilia et beſtias terre ſecun
dum ſpecies ſuas: et factum
eſt ita. Alia die. Lectio prima.

E T fecit de⁹ beſtias ter
re iuxta ſpecies ſuas: &
iumẽta & omne reptile terre
in genere ſuo. Lectio ſecũda

E T vidit deus q eſſet bo
nũ: & ait. Faciamus ho
minẽ ad imaginẽ & ſimilitu-
dinẽ noſtrã: & pſit piſcib⁹ ma
ris & volatilib⁹ celi & beſtiis
vniuerſe terre oiq3 reptili qđ
mouetur in terra. Lec.iii.

E T creauit deus hoiem
ad imaginẽ & ſimilitudi
nẽ ſuã: ad imaginẽ dei crea-
uit illũ: maſculum & feminã
creauit eos. Bñdixitq3 illis
de⁹ & ait. Creſcite et multi-
plicamini & replete terrã: et
ſubiicite eã & dñamini piſci-
b⁹ mariꝫ & volatilib⁹ celi: et
vniuerſis aiantib⁹ q mouen
tur ſup terrã. Alia die. lc.j.

D Ixitq3 deus. Ecce dedi
vobis oẽm herbã affe-
rentẽ ſemẽ ſuper terram:
& vniuerſa ligna que habẽt
in ſemetipſis ſementem ge-
neris ſui/ vt ſint vobis in eſ
cam/ & cunctis animãtibus
terre: oiq3 volucri celi & vni
uerſis q mouentur in terra:
& in quibus eſt anima viuẽs
vt habeãt ad veſcẽdũ. Et fa
ctum eſt ita. Lectio ſecunda.

V Iditq3 deus cuncta que
fecerat: & erãt valde bo
na. Et factũ eſt veſpere & ma
ne dies ſextus. Igitur perfe
cti ſũt celi & terra: & ois orna
tus eorũ. Lec.iii.

C Ompleuitq3 de⁹ die ſe
ptimo opus ſuũ qđ fece
rat et requieuit die ſeptimo
ab vniuerſo opere qđ patra
rat. Et bñdixit diei ſeptimo
& ſanctificauit illũ: q2 in ipſo
ceſſauerat ab omni ope ſuo
quod creauit de⁹ vt faceret.
Tu au. Alia die. Lectio prima.

I Ste ſunt generationes
celi & terre qñ create ſũt
in die quo fecit de⁹ celũ & ter
rã: & oẽ virgultũ agri & an
teq oriretur in terra: oẽmq3
herbã regionis priuſq ger-
minaret. Lectio ſecunda.

N On enim pluerat dñs
deus ſup terrã: & homo
nõ erat q oparet terrã. L.iii.

S Ed fons aſcendebat e
terra irrigãs vniuerſã
ſuperficiem terre. Tu autẽ.

¶ Sabbato in .lx. ad veſpas
quocũq3 feſto nõ obſtãte. ãn.
Bñdict⁹. ps. Ipſum &c. vt ſ
in ſabbat. Domine ne in ira.
Capitulum. ij. Corinth. xi.

L Ibẽter ſuffertis inſipi-
entes cũ ſitis ipſi ſapiẽ

tes ſuſtinetis enī ſi quis vos in
ſeruitutē redigit: ſi quis deuo
rat/ ſi quis accipit/ ſi quis ex=
tollitur/ ſi quis in faciē vos
cedit. Deo grās. Hy⁹ O lux
℣. Veſpertina oro. an. Erunt
primi nouiſſimi ⁊ nouiſſimi
primi multi enī ſunt vocati
pauci vero electi dicit dñs. ps
Magnificat. Oro. Preces.
¶ Dñica in lx. Inuitat. hy⁹.
ant pl ℣. ⁊ Ra vts in prece=
denti dñica. Lectio prima.

FOrmauit igitur dñs de
us hoiem de limo terre
⁊ inſufflauit in faciē ei⁹ ſpi=
raculū vite ⁊ fact⁹ eſt homo
in aiam viuentē. Plantaue=
rat aūt dñs deus paradiſum
voluptatis a pncipio: i quo
poſuit hominem quem for=
mauerat. Lectio ſecunda.

PRoduxitq; dñs deus de
humo omne lignū pul=
chrū viſu ⁊ ad veſcēdū ſua=
ue. Lignū etiā vite in medio
paradiſi: lignūq; ſciētie boni
⁊ mali. Et fluui⁹ egrediebat
de loco voluptatis ad irrigā
dū paradiſum q inde diuidi
tur in quatuor capita. No=
men vni phiſon: ipſe eſt q cir
cuit oēz terrā euilat: vbi na
ſcitur aurū: et aurum terre
illius optimum eſt. Ibiq; in=
uenitur bdellium et lapis
onychinus. Lectio tertia.

ET nomen fluuij ſecun=
di gion: ipſe eſt qui cir=
cuit oēm terrā ethiopie. No
mē vero fluuij tertij tigris:
ipſe vadit contra aſſyrios.
Fluuius vero quartus: ipſe
eſt eufrates. Sermo ſancti
ioannis epiſcopi de lapſu pri=
mi hominis. Lectio quarta.

NEmo eſt qui neſciat in
principio hominē ſic a
deo plaſmatū: vt inſtrueret
prudētia: ꝯſilio formaret: ra
tionis capax diuina prudentia
redderetur. Inſtrueretur
inq; prudētia: qua hoſtis cal
liditatē vitaret. Cōſilio quo
ſalutaria ac recta perquire=
ret. Rōne/ qua deo genitori
parēdū eſſe cognoſceret. ℟

ITem dñs vidēs hoiem
innocentē quē fecerat
inſtruxit: monuit ⁊ armauit.
Quippe qui cū diabolo fue=
rat pugnaturus velut qbuſ
dam armis hoc eſt prudētia
conſilio/ ⁊ ratione fuerat in=
ſtruendus. Addidit pterea
legem qua dei voluntatē co
gnoſceret: ⁊ quid cōtēnenti
euenire poſſet/ addiſceret
vel diſcerneret. Lectio ſexta

AQuidē homo incautus
cū diabolo pſuadēti ma
gis libēter ꝙ dño ꝯſenſit ſic
⁊ vitā quā habuit pdidit: et
mortē quā ignorabat acce=
pit. Stabat adā inter vxorē et
diabolū/ inter euā et hoſtē/ in=
ter mulierē ⁊ ſerpentē. Dia=
bol⁹ pſuadet vt noceat/ eua
ꝯſenſit vt pereat: diabol⁹ mu
lierē aſtutia fallēdi circūue
nit: mulier icauta ſerpētinū
vir⁹ excepit: diabol⁹ qđ p ſe

non potuit: per vxorē adam prothoplaſtum circũuenit. Secundum Lucā. viij. Lc. vij.

In illo tpē. Dixit ieſus turbis iudeoꝝ ſimilitudinē hāc. Exiit qui ſeminat ſeminare ſemen ſuū. Et reł. Homilia beati grego. pape. Lectio ſancti euāgelij quā modo fratres chariſſimi audiſtis expoſitione non indiget: ſed admonitione. Quaꝫ enim per ſemetipſum veritas expoſuit: hanc diſcutere humana fragilitas non preſumit. Sed eſt quod ſolicite in hac ipſa expoſitiōe dominica penſare debeatis. Tu autē domine. Lec. viij.

Quia ſi nos vobꝫ ſemen verbū/ agrum/ mundū volucres/ demonia/ ſpinas/ diuitias/ ſignificare diceremus ad credendum nobis mens vr̄a forſitan dubitaret. Vnde ⁊ idē dn̄s per ſemetipſum dignatꝰ eſt exponere quod dicebat vt ſciatꝫ rerū ſignificationes querere in his etiā que per ſemet ipm voluit explanare. Lc. ix.

Exponēdo ergo qđ dixit figurate ſe loqui innotuit quatenꝰ certos nos redderet cū nobis noſtra fragilitas verboꝝ illiꝰ figuras aperiret. Quis enim michi vnq̄ crederet ſi ſpinas diuitias interpretari voluiſſeꝫ: maxime cū ille pungāt/ iſte delectēt? Tu. In lau. a. Miſerere. cū ceł. āīs ⁊ p̄s vt s̄. Caþm. Libenter. Hymnus. Eterne rerum. V̄. Domine refugium factus es nobis. Ben̄s. a. Cum turba plurima cōuenirēt ad ieſum/ ⁊ de ciuitatibus properarēt ad eū dixit per ſimilitudinē: exiit qui ſeminat ſeminare ſemē ſuū. Ps Bn̄dictus. Oratio.

Deus qui cōſpicis quia ex nulla noſtra actiōe ↄfidimꝰ: concede propitius: vt cōtra omnia aduerſa doctoris gentium protectione muniamur. Per. Ad p̄ma. a. Semē cecidit in terrā bonā ⁊ attulit fructū in patiētia. ps. Deus deus meus reſpi. ⁊c. vt s̄. Ad. iij. an. Semē cecidit in terrā bonā ⁊ attulit fructū aliud centeſimū: aliud ſexageſimū. Ca. Libenter. Ad. vj. an Ieſus aūt hec dicens clamabat: qui habet aures audiendi audiat. Ad nonā. a. Vobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei: ceterꝫ aūt in parabolis/ dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. In veſpe. a. Sede. ps Dixit dn̄s. Caþꝫ. Libēter. hyꝰ. Lucis crea. V̄. Dirigatur dn̄e orō mea. an. Semen eſt v̄bū dei ſator aūtē xp̄s: ōis q̄ audit eū manebit ineťnū. Magt. ors vt s̄. ¶ Legēda p hebd. f. ij. Ge. ij.

Tulit ergo dn̄s deꝰ hominē ⁊ poſuit eū in paradiſuꝫ voluptatis: vt operetur ⁊ cuſtodiret illū. Lc. ij.

Recepitq́ʒ ei dicēs. Ex omni ligno paradiſi co mede: de ligno aūt ſcientie boni ⁊ mali ne comedas. In quacūq́ʒ em̄ die ex eo comederis/ morte morieris. Lec. iii.

Dixit quoq́ʒ dn̄s deus. Nō eſt bonū eſſe hominē ſolū faciamus ei adiutoriū ſimile ſibi. Alia die. Lec. i.

Formatiſ igitur dn̄s de⁹ de humo cūctis animātibus terre ⁊ vniuerſis volatilibus celi: adduxit ea ad adam vt videret quid vocaret ea. Tu autem. Lectio. ii.

Omne enī quod vocauit adā anime viuētis ip̄m eſt nomen eius. Lectio. iii.

Appellauitq́ʒ adā noib⁹ ſuis cūcta animātia et vniuerſa volatilia celi: ⁊ omnes beſtias terre. Tu.

Alia die. Lectio prima.

Ade vero nō inueniebatur adiutor ſimilis ei⁹ Immiſitq́ʒ dn̄s deus ſoporē in adam. Lectio ſecunda.

Cumq́ʒ obdormiſſet tulit vnā de coſtis ei⁹: ⁊ repleuit carnē p ea. Lec. iii.

Et edificauit dn̄s de⁹ coſtā quā tulerat de adā in mulierem ⁊ adduxit eaʒ ad adam. Alia die. Lec. i.

Dixitq́ʒ adā. Hoc nūc os ex oſſib⁹ meis: ⁊ caro de carne mea. Hec vocabit̄ virago: q̄m de viro ſūpta eſt. Lec. ii.

Quāobrē relinquet homo patrē ſuū ⁊ matrē ⁊ adherebit vxori ſue: et erunt duo in carne vna. Lec. iii.

Erant aūt vterq́ʒ nudi/ adā ſcilicet ⁊ vxor ei⁹: ⁊ non erubeſcebant.

Alia die. Lectio. i. Ge. iii.

Sed ⁊ ſerpens erat callidior cūctiſ animātib⁹ terre que fecerat dn̄s de⁹. Qui dixit ad mulierē. Cur precepit vobis deus vt non comederetis ex omni ligno paradiſi? Lectio ſecunda.

Cui rn̄dit mulier. De fructu lignorū q̄ ſūt in padiſo veſcimur: De fructu vo ligni qđ eſt in medio paradiſi p̄cepit nobis deus ne cōederem⁹: ⁊ ne tāgerem⁹ illud: ne forte moriamur. Lec. iii.

Dixit aūt ſerpēs ad mulierē. Nequaq̄ morte moriemini. Scit em̄ de⁹ q̄ in quocūq́ʒ die comederitis ex eo/ aperiētur ocli vr̄i: ⁊ eritis ſicut dij ſciētes bonū et malū. Sabbato. Lectio. i.

Uidit igit̄ mulier q̄ bona eſſet lignū ad veſcēdū ⁊ pulchrū oclis aſpectuq́ʒ delectabile ⁊ tulit de fructu illi⁹ ⁊ comedit dediq́ʒ viro ſuo qui comedit: ⁊ aperti ſunt oculi amborū. Lectio. ii.

Cumq́ʒ cognouiſſent ſe eſſe nudos cōſuerunt folia fic⁹ et fecerunt ſibi perizomata. Lectio tertia.

Et cum audiſſent vocē dn̄i dei deambulātis in paradiſo ad aurā poſt merī

diẽ abſcondit ſe adã & vxor eiꝰ a facie dñi dei in medio li gni paradiſi. Sab. i quinqua. ad veſ. a. Bñdꝰ. p. Ihz. cũ ceſ. ãis & pſs. cp. j. co. xiij

SI linguis hoīz loquar & angeloꝝ: charitatez aũt nõ habeã factꝰ ſuz velũt es ſonãs aut cymbalũ tinniens. Deo gra. yꝰ. O lux. b. Veſptina orõ. ã. Qd aũt cecidit in terrã bonã hi ſũt q corde bono & optimo audiẽtes vbũ retinẽt & fructũ afferũt in patiẽtia. ps. Magt. Orõ.

PReces nr̃as q̃s dñe clementer exaudi: atq3 a pctõꝝ vinculis abſolutos ab oĩ nos aduerſitate cuſtodi. p

Dñica in quinquage. Inuita. Quĩ deꝰ magnus dñs. Et rex magnꝰ ſup oẽs deos. p. Venite. hym. ã. p. vrs. Dñe ne in ira. Lect. j. Gene. vj.

NOe vo cum quingẽtoꝝ eſſet annoꝝ/ gẽuit ſem cham/ & iaphet. Cũq3 cepiſſent hoĩes multiplicari ſup terrã/ & filias procreaſſent videtes filij dei filias hoim q eſſent pulchre: acceperũt ſibi vxores ex oĩbꝰ quas elegerãt. Dixitq3 deꝰ. Nõ pmanebit ſpũs meꝰ in hoĩe ineternũ q2 caro eſt. Erũtq3 dies illiꝰ cẽtũ viginti annoꝝ. Gigãtes aũt erãt ſup terrã in diebus illis. R. Quadraginta dies & noctes apti ſunt celi/ & ex omni carne habẽte ſpm vite ingreſſi ſunt in arcã. Et clauſit a foris: oſtiũ dñs. V. In articulo diei illiꝰ ingreſſus eſt noe in arcã et filij eius vxor illius & vxores filiorum eius. Lect. ij.

POſtq̃ em̃ ingreſſi ſunt filij dei ad filias hoim: illeq3 genuerũt iſti ſunt potẽtes a ſclo viri famoſi. Videns aũt deꝰ q multa malitia hoim eſſet in terra & cuncta cogitatio cordis intẽta eſſet ad malũ oĩ tpe penitus it eũ q hoiem feciſſet in terra. R. Edificauit noe altare dño offerẽs ſup illud holocauſtũ & odoratꝰ eſt dñs odorẽ ſuauitatꝫ: & bñdixit eis dicẽs. Creſcite & multiplicamini & replete t̃rã. V. Ecce ſtatuã pactũ meũ vobiſcũ & cũ ſemie vr̃o poſt vos. Cre.

ET p̃cauẽs in fu- lc. iij. tuꝝ & tactus dolore cordis intrinſecꝰ. Delebo inqt hominẽ quem creaui a facie terre: ab homie vſq3 ad animãtia: a reptili vſq3 ad volucres celi. Penitet em̃ me feciſſe eos. Noe vo inuenit gratiã corã dño. R. Ponã arcũ meũ in nubibꝰ celi dicit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qd pepigi tecũ. V. Cũq3 obduxero nubibꝰ celũ apparebit arcꝰ meꝰ in nubibus. Et. Gl'ia. Et. Sermo ſancti Ioãnis epi. Lect. iiij.

ROgo vos et admoneo fratres chariſſimi: vt iſto legitio ac ſacratiſſimo

tēpore exceptis dñicis diebus nullus prandere preſumat: niſi forte ille quē ieiunare infirmitas non pmittit. Quia aliis dieb⁹ ieiunare: aut remediū/aut premium eſt. Alio tpē qui ieiunat accipiet indulgētiā: in quadrageſima q̄ pōt et non ieiunat: ſentiet penam. R̄. Per memetipſum iuraui dicit dñs non adiiciam vltra aquas diluuij ſuper terram. Pacti mei recordabor vt nō pdam aquis diluuij omnē carnē. V̄. Arcū meum ponā in nubibus celi: et erit ſignum federis inter me et inter terram. Pacti. Lectio quinta.

Ipſe tamē qui ieiunare non preualet ſecretius aut ſibi ſoli aut ſi eſt alius infirmus cū ipſo ſibi in domo ſua preparet quod accipiat: et illos qui ieiunare ſ̄ualent ad prandium nō inuitet. Quia ſi hoc fecerit nō ſolū deus ſed etiā hoīes intelligere poſſunt illum non pro infirmitate nō poſſe: ſʒ p crapula ieiunare nō velle. Sufficiat illi q̄ ipſe ieiunare nō ſ̄ualet: et magis cū gemitu ſuſpirio et omni dolore māducet p eo q2 aliis ieiunātibus ipſe abſtinere non poteſt. Tu. R̄. Locutus eſt dñs ad abrahā dicens egredere de terra et de cognatione tua: et vade in terram quā mōſtrauero tibi. Et faciam te creſcere in gentem magnā. V̄. Benedicēs benedicā tibi et multiplicabo ſemen tuum eriſq3 benedict⁹. Et faciam te. Lectio ſexta.

Quod opus eſt vniculiq3 infirmo aut ſibi ſoli: aut alij infirmo ſimiliter ſecretius faciat preparari. Non enim oportet vt aliquem ſanū roget ire ad prandiuʒ ne ſibi augeat etiam de alteri⁹ gula peccatū. Pro eo tamen quod nō pōt ieiunāre ampli⁹ pauperibus debet erogare: vt peccata que nō poteſt ieiunādo curare poſſit eleemoſynas dando redimere. Bonū eſt ieiunare fratres: ſed meli⁹ eſt eleemoſynā dare. Si aliquis vtrūq3 pōt duo bona ſunt. Si vero duo nō poteſt: melius eſt eleemoſynam dare. Tu autē. R̄. Dū ſtaret abrahā ad radicē mābre vidit tres pueros deſcēdentes per viā. Tres vidit et vnū adorauit. V̄. Dixitq3 dñs ad abraham: ecce ſara vxor tua pariet tibi filiuʒ et vocabis nomen eius iſaac. Tres vidit. Gloria. Tres.

Scdm Lucā. xviij. Lec. vij.

In illo tempore. Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: et ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymā et ↄſummabuntur oīa que ſcripta ſunt p pphetas de filio hominis. Et re.

Homilia beati grego. pape.

Redemptor noster preuidens et passione sua discipulorũ animos perturbandos eis longe ante & eiusdẽ passionis penam & resurrectiõis sue gloriam predixit: vt cũ eum morientem (sicut predixerat) cernerent etiã resurrecturum nõ dubitarẽt. ℟. Tentauit deus abraham et dixit ad eũ. Tolle filiũ tuũ quẽ diligis isaac/ & offeres illum ibi in holocaustum super vnũ montium quem dixero tibi. ℣. Vocatus quoqꝫ a dño respondit adsũ: & ait ad eum dñs. Tolle. Lc. viij.

SEd quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebãt capere ṽba mysterij: venitur ad miraculũ. Ante eorũ oculos cec⁹ lumẽ recepit: vt q̃ celestis mysterij verba non caperent: eos ad fidem celestia facta solidarent. ℟. Angelus dñi vocauit abrahã dicẽs. Ne extẽdas manum tuã super puerum eo ꝙ timeas dominũ. ℣. Cũqꝫ extendisset manum vt immolaret filiũ ecce angelus dñi de celo clamauit dicẽs. Ne exten. Lectio ix.

SEd miracula dñi & saluatoris nostri sic accipienda sunt fratres mei vt & in veritate credantur facta: & tamẽ per significationem nobis aliquid innuãt. opera quippe eius & per potenciã aliud ostendunt: & p mysterium aliud loquũtur. ℟. Cecus sedebat secus viã transeunte dño: & exclamauit ad eum: ait ei dñs. Quid vis vt faciam tibi? rabboni vt videã lumen. ℣. Stãs autẽ iesus iussit eũ adduci ad se: & cũ appropinquaret interrogauit eũ dicens. Quid vis. Gloria. Cecus. ℣. Dñe refugiũ. In laud. antipho.

Secundũ multitudinẽ miserationum tuarũ dñe dele iniquitatẽ meam. ps. Miserere. an. Deus meus es tu et exaltabo te. ps. Confitemini. an. Ad te de luce vigilo deus vt videã virtutẽ tuã. ps. Deus deus me⁹. a. Hymnum dicite & superexaltate eũ in secula. ps. Bñdicite. ã. Omnes angeli eius laudate dñm de celis. ps. Laudate. Capm Si linguis. ym⁹. Eterne rerum. ℣. Dñs re. ã. Ecce ascẽdimus hierosolymã & consummabuntur oĩa que dicta sunt per prophetas de filio hois. ps. Bñdictus. Oro. Preces. Ad. j. añ. Cecus sedebat secus viam: & clamabat miserere mei fili dauid. ps. Deus de⁹ me⁹ respi. Ad. iij. a. Cũ aũt audiret qꝫ iesus nazaren⁹ trãsiret/ clamabat dicens: iesu fili dauid miserere mei. Capi. Si linguis. ℟. Inclina. Ad sextã. ã. Transeũte dño clamabat cecus ad eũ: miserere mei fili dauid. Ad. ix. añã

Et qui preibāt increpabāt
eū vt taceret: ipſe vero ma-
gis ac magis clamabat. Ad
v. l. ān Sede. ps Dixit dñs.
&c. Cā Si linguis. hy⁹. Lu
cis crea. ℣ Dirigatur dñe
oro mea. Ā. Stās aūt ieſus
iuſſit eū adduci ad ſe & ait
illi: qd vis vt faciā tibi? Dñe
vt videā: & ieſus ait illi: re-
ſpice/ fides tua te ſaluū fe-
cit: & cōfeſtim vidit & ſecut⁹
eſt eū magnificans deū. ps.
Magt. Oratio. Preces. vts.

¶ Feria. ij. Lec. j. Ruth. j.

In diebus vni⁹ iudicis
qn iudices preerant fa-
cta eſt fames i terra. Abiitq
homo de bethleē iuda vt pe-
regrinaret in regione moa-
bitide cū vxore ſua ac duo-
bus liberis. Ipſe vocabatur
elimelech & vxor eius noe-
mi: & duo filij alter maalon
& alter chelion ephratei de
bethleem iuda. Lectio ſcda.

Ingreſſiq regionē moa
bitidē: morabantur ibi.
Et mortu⁹ eſt elimelech ma
rit⁹ noemi. Remāſitq ipſa
cū filiis. Qui acceperūt vxo
res moabitidas quar vna
vocaba^r orpha: alia ruth.
Manſerūtq ibi de- L. iij.
cē annis & ābo mortui
ſunt: maalon vz & chelion.
Remanſitq mulier orbata
duob⁹ liberis ac marito. Et
ſurrexit vt i patriā ſuā per-
geret cū vtraq nuru ſua de
regiōne moabitide.

¶ Feria tertia. Lectio. j.

Audierat enī noemi q
reſpexiſſet dñs populū
ſuum et dediſſet eis eſcas.
Egreſſa eſt itaq de loco pe-
grinationis ſue cum vtraq
nuru ſua & iam in via poſi-
ta reuertendi in terrā iuda
dixit ad eas. Ite in domum
mrīs veſtre: faciat dñs vo-
biſcum miſericordiam ſicut
feciſtis cum mortuis & me-
cum. Det vobis inuenire re
quiem in domibus virorum
quos ſortiture eſtis & oſcu
lata eſt eas. Lectio ſecūda.

Que eleuata voce flere
ceperūt & dicere. Tecū
pergemus ad populū tuū.
Quib⁹ illa reſpōdit. Reuer
timini filie mee. Cur venitiz
mecū nō vltra habeo filios
in vtero meo vt viros ex me
ſperare poſſitiz. Reuertimi-
ni filie moabitide. Lec. iij.

Iam enim ſenectute cōfe
cta ſum nec apta vincu
lo cōiugali: etiā ſi poſſez hac
nocte concipere & parere fi-
lios ſi eos expectare velitis
donec creſcant & annos im-
pleāt pubertatis: añ eritis
vetule q̄ nubatis. Nolite
queſo filie mee facere hoc:
quia vēa anguſtia me ma-
gis premit & egreſſa eſt ma
nus dñi cōtra me. Tu aūt.

Notandū q ſi fer. iiij. in ca-
pite ieiuniorū vel alia fer.
hinc vſq ad paſcha feſtū ix.
lec. vel octa. purif. euenit. cō

tū ſiet de ipſo feſto preter tres vlti. lec. q̄ erunt de expoſi. ie iunij. Et in hac die poſt ſer tā ſeptē pſalmos penitē. oī bus proſtratis in choro dn̄e cum letania & oronib' ſicut ſunt. Nec de cetero dr̄ vſq ad diē lune ſeq. Finita leta nia cū oronib' bn̄dicūt cine res: cinereq dato oibus: fit pceſſio vt moris eſt. Dein de q miſſe. ¶ Fer. iiij. in ca pite ieiunior. Inuit. In ma nu tua dn̄e oēs fines terre. Hy' Nocte ſurg. Secundū Mattheum vj. Lectio pma.

IN illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cum ie iunatis nolite fieri ſicut hi pocrite triſtes. Et reliqua. Homilia remigij monachi. Cum ieiunatis nō ſolū a ci bo & potu: ſed etiā ab oīb' vicijs: a rapina / ab ebrieta te: nolite fieri ſicut hipocri te triſtes: hipocrita grece latine dicitur deauratus: q̄ extrinſecus oſtendit ſancti tatē: cū intrinſecus ſit ple nus iniqtate. Tales erant ſcribe & phariſei in pplo iu deor q̄ qn̄ ieiunabāt oſtēde bāt ſe triſtes in vultu vt vi derētur ſacri a po pulo. L. ij.

EXterminant eni facies ſuas. Exterminare p prie dr̄ extra terminos pa trie ſue ducere: ſicut pilat' & archelaus quor alter miſ ſus eſt viennā: id eſt pilat' Alter ho lugdunū: id eſt ar chelaus. Qui poſſent dici exterminati: id eſt extra ter minum habitationis ſue eie cti in exiliū. Lectio tertia.

SEd hic extermiare po ſitū eſt p demoliri. De moliūtur enim facies: id eſt diſſimulāt oſterentes triſti tiam in facie cū letitiam ha beāt in mēte & i corde vt lau dentur ab hoib'. Amē dico vobis receperunt mercedē ſuā. Non dei mercedem: ſed laudē humanā quā queſie runt. In laud. an. Tibi ſoli. Ps. Miſerere. Cap.

COnuertimini ad me in toto corde veſtro in ie iunio & fletu & plāctu & ſcin dite corda veſtra & nō veſti menta veſtra: ait dn̄s oīs. Hy' Ecce. V. Repleti. a Cū ieiunatis nolite fieri ſicut hi pocrite triſtes. Oratio.

COncede nobis dn̄e pſi dia militie chr̄iane ſan ctis inchoare ieiunijs: vt cō tra ſpirituales nequitias pu gnaturi: continentie muni mur auxilijs. p. Ad. iii. cap. Cōuertimini. Oro. Concede no. Ad tertā. Cap. Eze. viij.

INter veſtibulū & alta re plorabāt ſacerdotes & leuite miniſtri dn̄i dicen tes: parce dn̄e parce pplo tuo & ne des hereditatē tuā i p dirionē. Ad. ix. cp. Eſa. lviij.

CLama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocē tuā: & annūcia populo meo ſce

lera coꝝ et domui iacob peccata eorum. ad veſ.cp. Conuertimini. hy. Lucis. ꝟ. Dirigatur. añ. Theſaurizate vobis theſauros in celo / vbi nec erugo nec tinea extermínat. ps. Magt. Oratio.

Inclinantes ſe dñe maieſtati tue propitiat⁹ intende: vt qui diuino munere ſunt refecti celeſtib⁹ ſemper muniantur auxiliis. p.

Et debēt dici iſta tria capitula trib⁹ die.ſeq. ¶ Fer.v. Scdm Marth. viij. Lect.j.

In illo tpe. Cum intraſſet ieſus capharnaum: acceſſit ad eum centurio rogans eū ⁊ dicēs. Dñe puer meus iacet in domo paralytic⁹. Etc. Homilia remigij. Et ſic per totā quadrageſimā homelie ſeu expoſitiōes feria.ſunt remigij monachi pauc. vt ſignificat. except.

Acceſſit cēturio alienigena generatione: ſed domeſticus corde. Alienus natione: ſed alacer fide. Militum princeps: ſed pl⁹ angeloꝝ gaudium. Lectio.ij.

Multi in illo tēpore pro diuerſis rogabāt infirmitatibus: alius pro filio: alius pro alio aliquo: ⁊ nullus pro ſeruo niſi iſte ſol⁹. Et hoc ei ad augmentū beatitudinis: ⁊ ad coronā glorie erat. Lectio tertia.

Quid enī cogitabat iſte beat⁹: quid eſtimabat iſte ſanctus oib⁹ bonis plenus? Centurio iſte aiebat. Michi iſte ſeruus eſt: ⁊ ego creatoris mei ſeruus ſum. Iſte me habet ſup terrā dominum: ⁊ ego hunc in celis magnū habeo dñm. Si ego ei non misereor: quomodo ille mihi miſerebitur? Si ego ei non ſubuenio: quomodo ille mihi ſubueniet? Sic debent oēs qui famulos ⁊ famulas habent cogitare ſic miſereri ⁊ condolere eis ſic ſupplicare: ſic curam de illis agere: ſicut ille beatus centurio fecit. an Dñe puer meus iacet in domo paralytic⁹ ⁊ male torquetur: amē dico tibi ego veniam ⁊ curabo eum. ps. Benedict⁹. oro.

Deus qui culpa offenderis penitētia placaris preces populi tui ſupplicātis propitius reſpice: ⁊ flagella tue iracūdie que pro peccatis noſtris meremur auerte. Per. a. Dñe nō ſuz dign⁹ vt intres ſub tectū meū ſed tm̄ dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus. ps. Magt. oro.

Parce dñe parce populo tuo vt dignis flagellationibus caſtigatus in tua miſeratione reſpiret. Per.

¶ Feria ſexta. Secundum mattheū v. Lectio prima.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis audiſtis qꝛ dictum eſt antiquis. Diliges proximū tuum: et odio

habebis inimicum tuum. Et reliqua. Homilia. Cōſanguineum tuū et amicū diliges : et odies inimicū tuum. Hoc preceptum datū eſt imperfectis : et carnalib⁹ iudeis. Quis eſt proximus tuus: pater et mater tua et conſobrinus. Lectio ſecūda.

Vdei nāq₃ pximos ſuos ſcilicet ppinquos et viciuos diligebant : inimicos aūt ideſt gentiles expugnabāt. Hoc pceptū obſeruabat dauid cū oēs gētiles q̄ in circuitu eius erāt expugnauit. Ego aūt nouus homo noua precepta do vobis. Lect.iij.

Diligite inimicos vr̄os benfacite his qui oderūt vos et orate pro perſequētibus et calumniantibus vos. Diligite inimicos vr̄os. Illō eſt enim datum bonis et ſpiritualibus hoibus. Dn̄s em̄ precepit nobis vt non ſoluʒ amicos diligamus in deum: verūetiā inimicos pꝑter deū vt premiū vite eterne adipiſci mereamur. ā. Me etenim de die in diem querunt et ſcire vias meas volunt. ps. Benedictus. Oratio.

Inchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauore pſequere vt obſeruantiā quam corporaliter exhibem⁹: mētib⁹ etiā ſynceris exercere valeamus. p. an. Quare ieiunauimus et aſpexiſti: hūiliauim⁹ animas noſtras et neſciſti. Vit.

ps. Magnificat. Oratio.

Vere dn̄e pplexntuum et ab oibus pctis clementer emunda: q₂ nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dn̄etur iniquitas. p. ¶ Sabbato Scd̄m marcum. vſ. Lect.j.

In illo tp̄e. Cū ſero eſſet factū erat nauis in medio mari: et ieſus ſolus i terra. Et reliqua. Homilia.

Nōnunq̄ eccleſia tātis gentiliū preſſuris non ſolū afflicta ſed et fedata eſt: vt ſi fieri poſſet redemptor ipſius eā prorſus deſeruiſſe ad tēpus videretur. Lectio ſecunda.

Vnde eſt illa vox ei⁹ inter vndas procellaſq₃ tentationū vertentiū deprehenſe: atq₃ in auxiliū protectionis illius gemebūdo pectore et clamore querētis: vt quid dn̄e receſſiſti longe deſpicis in oportunitatibus in tribulatione? Quaʒ pariter vocem inimici perſequentis exponit in ſequentibus pſalmiſta dicens. Dixit enim in corde ſuo oblit⁹ eſt deus : auertit faciem ſuam ne videat in finem. Lectio tertia.

Verūetiā ille nō obliuiſcitur orationem pauperū nec auertit faciē ſuā a ſperantibus in ſe quin poti⁹ et certantes cum hoſtib⁹ vt vincant adiuuat : et victores ineternum coronat. Recte quaſi inuitati et retractātes apoſtoli a dn̄o receſſerāt: ne

illo abſente naufragia ſuſti-
nerent. aña. Orate pro perſe
quentibus & calũniantibus
vos vt ſitis filij patris veſt
qui in celis eſt dicit domin⁹
ps. Benedictus. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicatio-
nibus nr̃is & preſta: vt
hoc ſolenne ieiuniũ qđ ani-
mis corporibuſq; curãdis ſa
lubriter inſtitutum eſt: deuo
to ſeruitio celebremus. Per.

¶ Sabbato in quadrageſi-
ma ad veſperas. aña. Bñd⁹.
cũ ceteris. Cp̃m. ij. Cor. vj.

Hortamur vos ne in va-
cuũ grãm dei recipiat;:
ait enim tp̃e accepto exaudi
ui te et in die ſalutis adiuui
te. Deo gratias. Hymnus.

Audi benigne conditor
noſtras preces cũ lau-
dibus in hoc ſacro ieiunio fu
ſas quadragenario.

Scrutator alme cordiũ in-
firma tu ſcis virium ad te
uerſis exhibe remiſſionis
gratiam.

Multum quidem peccaui-
mus ſed parce confitentib⁹
ad laudem tui nominis con
fer medelam languidis.

Sic corp⁹ extra cõteri/dona
per abſtinentiam: ieiunet vt
mens ſobria a labe prorſus
criminum.

Preſta beata trinitas cõce-
de ſimplex vnitas vt fructuo
ſa ſint tuis ieiuniorũ mune-
ra. Amẽ. ꝟ. Angelis ſuis de⁹
mãdauit de te. ℞. Vt cuſto-
diant te in oibus vijs tuis.
aña. Per arma iuſticie a de-
xtris dei commendemus
noſmetipſos in multa pa-
tientia. ps. Magt. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuã
annua quadrageſima-
li obſeruatiõe purificas: p̃-
ſta familie tue: vt qđ a te ob
tinere abſtinẽdo nitit̃ hoc bo
nis operibus aſſequatur. p.
Ad cõple. an. Miſerere. ps. Cũ
inuoca. vrs. Cp̃m. Tu in no-
bis. ℞m. In pace in idipſum
dormiã et requieſcam. ꝟ. Si
dedero ſomnũ oculis meis: &
palpebri; meis dormitationẽ.
Dormiã. Gloria. In pace. Et
dr̃ vſq; ad dñicam in paſſiõe
diebus ſabbatis tantũ. Hy⁹

Chriſte q̃ lux es & dies
noctis tenebras dete-
gis luciſq; lumẽ crederis lu
men beatum predicans.

Precamur ſãcte domine de-
fende nos in hac nocte: ſit no
bis in te requies quietẽ no-
ctem tribue.

Ne grauis ſõnus irruat nec
hoſtis nos ſurripiat: nec ca-
ro illi conſentiẽs nos tibi re
os ſtatuat.

Oculi ſomnũ capiant cor ad
te ſemp vigilet: dextera tua
ꝓtegat famulos q̃ te diligũt

Defenſor noſter aſpice inſi
diantes reprime: guberna
tuos famulos quos ſangui-
ne mercatus es.

Memento nr̃i dñe in graui
iſto corpore: qui es defenſor

animę adeſto nobis domine. Deo patri ſit gl'ia. ℣. Cuſtodi nos dñe. an. O rex glorioſe inter ſcōs tuos qui ſemp es mirabilis & tñ ineffabilis tu in nobis es dñe et nomen ſanctū tuū inuocatū eſt ſup nos ne derelinquas nos de⁹ noſter: ſed in tremendo iudicio nos collocare digneris. Inter ſactos & electos tuos. Rex bñdicte. ℣. Rex benedicte tuos per proſpera dirige ſeruos. Inter. Verſus. Vt tergant miſeras pia per ieiunia culpas. Inter ſāctos. ℣. Atq; colant pure ſolēnia myſtica paſche. Rex benedicte. Et dicūtur iſti tres verſus diebus ſabbatis tantū vſq; ad dominicam in paſſione.

¶ Dñica ꝑima in .xl. Inuita. Non ſit vobis vanum ſurgere ante lucē. Quia promiſit dominus coronam vigilātibus. ps. Venite. Hymnus.

Summi largitor premij ſpes q̄ es vnica mundi preces intende ſeruoꝝ ad te deuote clamantium.

Noſtra te conſciētia graue offendiſſe mōſtrat quā emūdes ſupplicam⁹ ab omnibus piaculis.

Si renuis quis tribuet/indulge quia potens es te corde rogare mūdo/fac nos precamur domine.

Ergo accepta tu noſtrū q̄ſa craſti ieiuniūquo myſtice paſchalia/capiam⁹ ſacramēta.

Summa nobis hoc ꝯferat in deitate trinitas: in qua gl'ia tur vnus p cuncta ſcl'a de⁹. Amē. an. Scrutle. ps. Beat⁹ vir. cū ceteris vt ſ. ℣. Dicet dño ſuſceptor me⁹ es tu. R. Et refugiū meū deus meus ſperabo in eum. Sermo ſancti auguſtini. Lectio prima.

Moyſes quadragita diebus & quadraginta noctibus i eremo ieiunauit: vt legē dei mereretur accipere. Impetrauerūt ieiunia qđ vēter ſatur deſpabat. Deniq; videte fratres chariſſimi q̄d ſit inter ieiuniū & ſaturitatē inter ventrē vacuū & pulmones epulis eſtuātes. R. Ecce nūc tēpus acceptabile/ecce nūc dies ſalutis ꝯmendemus noſmet/pſos in multa patiētia in ieiuniis multis. Per arma iuſtitie /btut; dei. ℣. In oibus exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miniſtros Per arma. Lectio ſecunda.

Moyſes quia ieiunauit/ dñm vidit. Et populus qꝛ comedit & bibit: idola fabricatus eſt. Ipſe princeps generis noſtri adā q̄diu nō comedit i paradiſo fuit: ſtatim vt comedit de paradiſo eiect⁹ eſt. R. In oib⁹ exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia. Vt non vituperetur miniſteriū noſtrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile/ecce nūc dies ſalutis nemini dātes vlā

lam offenſionem. Ut nō vitu
peretur. Lectio tertia.
Qui in paradiſo dei vir=
go fuerat: electus de pa
radiſo cognouit vxorē ſuā.
Semꝑ enī ſaturitati iūcta la
ſciuia eſt. Vicina ſibi ſunt vē
ter ⁊ genitalia: ꝑ mēbroꝝ or
dine ordo vitioꝝ eligitur. ℞.
Emēdemus in melius q̄ igno
ranter peccauim⁹/ne ſubito
preoccupati die mortis que=
ramus ſpaciū penitētie ⁊ in=
uenire nō poſſimus. Attende
dñe ⁊ miſerere q2 peccauim⁹
tibi. ℣. Adiuua nos deus ſa=
lutaris noſter/⁊ ꝓpter gl'iam
nois tui dñe libera nos. At=
tēde. Glia. Attēde. In.ij.no.
ān Bonoꝝ. ps. Cōſerua me
dñe. cū ceteris. ℣. Ipſe libe=
rauit me de laqueo venātiū.
℞ Et a ꝟbo aſpero. Sermo
ſancti auguſti. epi. Lect. iiij.
Hos ſancte quadrageſi=
me dies chariſſimi debe
mus cū omni veneratiōe ſu
ſcipere: nec longiorē nūeruz
huius tꝑis faſtidire: q2 q̄to
plures ſunt dies ieiunii tā=
to maior eſt cauſa remedij.
Quāto ꝓlixior abſtinētie cur
ſus: tāto redēptio copioſior
eſt ſalutis. Quāto auſterior
cura vulneꝝ: tāto medicina
eſt ſalubrior pctōꝝ. ℞ Dere=
linquat impi⁹ viā ſuā ⁊ vir
iniquus cogitatiōes ſuas ⁊
reuertatur ad dñm ⁊ miſere
bitur ei⁹. Q2 benign⁹ ⁊ mi=
ſericors eſt et ꝑſtabilis ſup
malitia dñs de⁹ nr. ℣. Non
vult mortē pctōris: ſed magis
vt cōuertatur ⁊ viuat. Quia
benignus ⁊ miſe. Lectio. v.
Deus enī qui eſt nr̄arū
medicus aiaꝝ ꝯgruēs
tꝑs inſtituit/ qđ ⁊ iuſtis ſa=
tis ſit adorādū: ⁊ pctōrib⁹ ſuf
ficiat ad rogādū illis requiē
poſtulātib⁹ his veniā depre
cātibus. Cōgruens enī tem=
p⁹ quadrageſime eſt: nec bre
ue eſt ad exorandū: nec lōgū
eſt ad ꝓmerēdū. ℞. Paradi=
ſi portas aperuit nobis ieiu
nij tēpus ſuſcipiamus illud
orātes ⁊ deprecātes. Ut in
die reſurrectiōs cū dño glo=
riemur. ℣. In oibus exhibea
mus noſmetipſos ſicut dei
miniſtros in multa patien=
tia. Ut in die. Lectio ſexta.
Quadraginta dieꝝ ieiu
niis q̄tauis iniquitas
pctōris exorari poteſt: ⁊ q̄ta
uis ſeueritas iudicis mitiga
ri. Illi longū ⁊ faſtidioſū for
te ſit tempus qui nec orat de
culpa: nec ſperat de venia.
Deſperatio nāq3 nec ꝯtteri
de ſcelere: nec indulgētiā no
uit ſperare de iudice. Sctūs
igitur ⁊ ſalutaris quadrage
ſime curſus eſt: quo adducit
ad miam pctōr ꝑ penitentiā/
iuſtus aūt ad requiem. Tu.
℞. Scindite corda vr̄a ⁊ nō
veſtimēta veſtra. Et ꝯuerti
mini ad dñm deum: q2 beni
gn⁹ ⁊ miſericors eſt. ℣. Re=
uertimini vnuſq̄ſq3 via ſua

mala/ & a peſſimis cogitatio nibus v̄ris. Et cõuertimini. Glia. Et cõuerti. In. iij. noct. a. Ab occultis. ℣. Celi enar. &c. ℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi. ℟. Et ſub pẽnis eius ſperabis. Secundum Mattheum. iiij. Lectio. vij.

IN illo tempore. Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpiritu vt tẽtaretur a diabolo. Et cũ ieiunaſſet quadraginta diebus & quadraginta noctib⁹ poſtea eſuriit. Et reliqua. Homil. b. grego. pape

Dubitari a quibuſdam ſolet a quo ſpiritu ſit ieſus ductus in deſertũ propter hoc quod ſubditur. Aſſumpſit eũ diabolus in ciuitatẽ ſanctã Et rurſus. Aſſumpſit eũ in mõtem excelſum. Tu autẽ. ℟. Frange eſurienti panem tuum & egenos vagoſq; induc in domum tuam. Tunc erumpet quaſi mane lumen tuum et anteibit faciem tuam iuſtitia tua. ℣. Cum videris nudum operi eũ et carnem tuã ne deſpexeris. Tũc erumpet Lectio octaua.

SEd vere & abſq; vlla queſtione conuenienter accipitur/ vt a ſãcto ſpiritu in deſertũ ductus credatur: vt illuc eũ ſuus ſpiritus duceret: vbi hũc ad tentandũ ſpiritus malignus inueniret. Tu autem. ℟. In ieiunio et fletu plorabãt ſacerdotes dicentes. Parce domine parce populo tuo/ & ne des hereditatem tuam in perditionẽ. ℣. Inter veſtibulum et altare plorabãt ſacerdotes miniſtri domini dicentes. Parce domine. Lectio nona.

SEd ecce cũ dicitur deus homo vel in excelſum montẽ: vel in ſanctã ciuitatẽ a diabolo aſſumptus. mens refugit hoc audire humane aures expaueſcunt. Que tamẽ nõ eſſe incredibilia cognoſcim⁹: ſi i illo & alia facta pẽſamus Certe iniquorũ oim diabolus caput eſt: & huius capitis membra ſunt oẽs iniqui. An nõ diaboli mẽbrũ fuit pilatus? An nõ diaboli mẽbra iudei pſequẽtes/ & milites chriſtũ crucifigẽtes fuerũt? ℟. Ductus eſt ieſus in deſertũ a ſpiritu vt tẽtaretur a diabolo. Et accedẽs tẽtator dixit ei: ſi filius dei es dic vt lapides iſti panes ſiãt ℣. Et cũ ieiunaſſet quadraginta dieb⁹ & quadragita noctib⁹ poſtea eſuriit. Et acce. Gloria patri. Ductus eſt ieſus. ℣ſus. Scuto circũdabit te veritas eius. ℟m. Non timebis a timore nocturno.

In laudibus. Antiphona.

Cor mundum crea in me deus. et ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis. ps Miſerere mei. an. O domine ſaluum me fac/ o domine bene proſperare. ps. Confitemini. an. Sic benedicam te

in vita mea domine: ⁊ in no-
mine tuo lauabo man⁹ me-
as. ps Deus deus meus. an.
In ſpiritu humilitatis et in
animo contrito ſuſcipiamur
domine a te ⁊ ſic fiat ſacrifi-
cium noſtrū vt a te ſuſcipia-
tur hodie ⁊ placeat tibi domi
ne deus. ps. Benedicite. an.
Laudate eum celi celorum ⁊
aqua omnes. ps. Laudate.
Cpm. Hortamur. Hymnus.
Iam chriſte ſol iuſtitie no-
ctis recedāt tenebre: nūc
mentis eat cecitas/ virtutū
⁊ lux redeat.
Da tempus acceptabile/ et
penitens cor tribue: ne nos
vacuum tranſeat/ hoc quod
benigne prorogas.
Quiddamq penitentie/ da
ferre licet gradium: maiori
tuo munere/ quo demptio ſit
criminum.
Dies venit dies tua in qua
refloreant oia: letemur in hac
vt tue p hāc reducti gratie.
Te rerum vniuerſitas/ cle-
mens adoret trinitas: ⁊ nos
noui p veniā/ nouū canam⁹
canticū. Amē. V. Scuto cir-
cūdabit te veritas eius. R.
Nō timebis o timore noctur
no. A. Ductus eſt ieſus in de-
ſertū a ſpiritu/ vt tētaretur
a diabolo: ⁊ cum ieiunaſſet
quadragita dieb⁹ ⁊ quadra
ginta noctib⁹ poſtea eſuriit.
ps. Bñdict⁹. Oro Deus qui.
Ad prima. hy⁹. Iam lucis. Et
vltimus V⁹. ccxi. Te rerum
vniuerſitas. Et ſic ad .iij. vſ
⁊ .ix. dieb⁹ dñicis/ ⁊ p hebd.
debet dici. Preſta btā trini.
vſq ad dñicam in paſſio. an.
Jeſus aūt cū ieiunaſſet qua-
draginta dieb⁹ ⁊ quadragin
ta noctib⁹ poſtea eſuriit. ps.
Deus deus me⁹ reſpi. in ce-
teris. Ad .iij. an. Non in ſolo
pane viuit homo: ſed in omi
verbo qd pcedit de ore dei. Cp.
Hortamur. R. Participē me
fac de⁹ oim timētiū te. Et cu
ſtodientium mādata tua. V.
Aſpice in me dñe ⁊ miſerere
mei ſcdm iudiciū diligētiū
nomē tuū. Et Glia. Partici-
pē. V. Dicet dño. Oro Deus
qui. Ad tertiam. an. Vade ſa-
tana/ non tentabis dominū
deum tuum. Capitulum.
Frange eſurienti panem
tuū ⁊ egenos vagoſq
induc in domū tuā: cū videris
nudū opi eū ⁊ carnē tuā ne
deſpexeris ait dñs ops. Deo
gra. R. Ab omia via mala p-
hibui pedes meos. Vt cuſto
diā mandata tua dñe. V. A
iudiciis tuis nō declinaui/ qz
tu legem poſuiſti michi. Vt
Glia. Ab omi. V. Ipſe libera
uit me. Ad .ix. an. Dñm deum
tuū adorabis ⁊ illi ſoli ſerui-
es. cp. Clama ne ceſ. R. De-
clara ſup nos de⁹. Tuā mi-
ſericordiā. V. Declaratio ſer
monū tuor dat itellectū dñe
Tuā. Glia. Declara. V. Sca
pulis ſuis. Ad vel. an. Sede
a dextris meis. ps. Dixit d.

cā. Hortamur. hy⁹. Audi beni. ℣ Angelis ſuis. ān. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies ſalutis: in his ergo diebus exhibeam⁹ noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia/ in vigiliis/ in ieiuniis/ ⁊ in charitate non ficta. p̄s. Magt. Oro vt ſ. Si in craſtinum feſtū.ix. lect. eue. veſpere hui⁹ diei mutabunt ad cā. ipſi⁹ feſt. Et poſt veſ. mēo. de dn̄ica. Et ſic fit p ałas do. Ad cplc. vt ſ. Excepto q ℟. In pace. Et etiā ℣. qui ſunt poſt ān. de Nunc dimittis. nō dicetur. ¶ Feria.ij. Inuitat. Venite. p̄s. Jp̄m. hy⁹. Summi largitor. In noctur. aña. Dn̄e defenſor. p̄s. Dn̄s illuminatio. cū tota dicta. ℣ Dicet domino. Secundum mattheū. xxv. Lectio.p̄ma.

In illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cū venerit filius hois in maieſtate ſua: ⁊ oēs angeli eius cū eo tūc ſedebit ſup ſedē maieſtatis ſue. Et reliqua. Homilia

In lectiōe q̄ hāc p̄cedit ppoſuit dn̄s ſilitudinē hois peregre pficiſcentis qui vocatꝫ ſeruis ſuis diſtribuit illꝫ pecunias ſuas put cuiqꝫ cōueniebat. Alij quiqꝫ talēta: alij duo: alij vnum. Tria prima ℟la de dn̄ica. Lectio p̄ma.

Statim pfectus eſt poſt multū tp̄is reuerſ⁹ vocatis ſeruis ſuis poſuit rōnē cū eis. Et bene quidē operātes p aſportatis lucris remunerauit. Negligētē vero ſeruuꝫ ⁊ a bono opere torpētē cdemnauit. qua finita parabola hoc quod modo exponendū ſuſcipim⁹ cōſequenter adiunxit pbans illā quā promiſerat parabolā ad ſe pertinere. Lectio tertia.

Ait ergo. Cum venerit filius hois in maieſtate ſua. Qꝛ em̄ tp̄s eius paſſionis inſtabat ⁊ prime venturo paſcha cprehendēdus: flagelland⁹/ alapādus/ ⁊ cōſpuēdus/ ſpinis coronād⁹/ ⁊ ad vltimū crucifigēdus/ aceto potādus/ ⁊ morti tradendus erat pinde ſe in maieſtate ad iudiciū venturꝫ p̄nunciauit quaten⁹ ſecutura ſcādala paſſionis ſue cpēſaret premiſſa pollicitatio magne glorificatiōis. ℣. Scuto cir. In laud. ān. Secūdum magnam. ⁊c. Per hebdo. vſqꝫ ad dn̄icam de paſſiōe. Ad laudū. et ad.iii. Cām. ij. Cor. vj.

Ecce nūc tēpus acceptabile/ ecce nūc dies ſalutis nemini dantes vllā offēſionē vt nō vituperetur miniſteriū noſtrū. hy⁹. Jā chriſte ſol. ℣. Scuto circūdabit. ān. Venite bn̄dicti pr̄is mei/ percipite regnū quod vobis paratum eſt ab origine mundi. p̄s Benedictus. Oratio.

Conuerte nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ vt nobis ieiuniū quadrageſimale pfi

elat mētes noſtras celeſtib⁹
inſtrue diſciplinis. Per. Ad
p̄mā.añ. Te inuocam⁹. ps.
Deus in noie. cū p̄ſtrationi
b⁹ ꝫ po. Miſerere. Statim
finita p̄ma oīone p̄me quali
bet die ꝑ hebd. vſq; ad cenā
dñi dicūtur ſeptē pſalmi pe
nitētiales cū letania ꝫ orōni
bus ſicut ſunt in pſalte. niſi
feſtū.ix.lec.interuenerit: q2
tūc nō dicūtur. Quibus fini
tis ſtatim dicit̄. ℣. Precioſa
eſt in cōſpectu dñi. Ad.iij.cā.
Ecce nunc. ℟. Participem.
Ad ſextam. Cāp. ij.Cor.vj.

In oīb⁹ exhibeam⁹ noſ-
metipſos ſicut dei mini-
ſtros in multa patiētia. Deo
grās. ℟. Ab omni via mala.
Ad.ix.Cāp. Clama. Et ſi in
craſtino feſtū.ix.lect. euene.
ꝫ in ſabbatis dr cāp. Frange
eſurienti. ℟. Declara ſuper
nos. Sequūtur p̄ſtrationes
Orō vtſ. Sed quotiēs icra-
ſtino feſt.ix.lec.euenerit: p̄
ſtrationes nō dicūtur ad no
nā nec in ſabbatis. Et nota
ꝙ oībus dieb⁹ feriatis ſe-
quentibus in quadrageſima
poſt miſſaꝫ de feria circa me
ridiem veſpere dicūt̄/diebus
vero dñicis dr hora con-
ſueta. Ad veſperas.añ. Incli
nauit. ps. Dilexi. Cāp. Fran-
ge eſurienti. Hy⁹. Audi beni
gne. ℣. Angelis ſuis. aña.
Quod vni ex minimis meis
feciſtis michi feciſtis dicit
dominus. ps. Magt. Oratio.

Abſolue q̄ſumus dñe no
ſtrorū vincula pctōꝝ: et
quicquid pro eis meremur
propitiatus auerte. Per. Ad
cōpleto. vtſ. Et ſicut ordina-
ta eſt iſta dies ſic faciēdū eſt
de cetero per hebd. vſq; ad
dñicam in paſſione mutatis
qualibet die orōnib⁹. Exce-
pto ꝙ dñica tertia quadrage
ſime ſūt p̄pa ſfia/ſcꝫ Boni
michi. ꝫ cetera que tunc di-
cuntur ſingulis diebus ab
ipſa tertia dominica vſq; ad
dominicam in paſſione.

¶ Feria tertia. Secundum
Matth. xxi. Lectio p̄ma.

In illo tempore. Cum in-
traſſet ieſus hieroſoly-
mam: cōmota eſt vniuerſa ci-
uitas dicens. Quis eſt hic?
Et reliqua. Homilia.

Deus ꝫ dominus adiutor ꝫ
redēptor humani generis ie
ſus chriſtus ante mūdi cōſti-
tutionē p̄elegerat cū patre
ꝫ vbi et qñ pateretur ꝓ ſa-
lute hoim. Lectio ſecunda.

Impleta ergo hui⁹ tēpo
ris plenitudine inſtāte
iā paſſione appropiquare vo
luit loco ſue paſſiōis: vbi iue
niri poſſet ab his ꝑ quos ea
dē paſſio celebrāda erat: ne
quaſi refugiēs aut retractās
mortē extimaret̄. Nō eñ me
tuebat mortē / ſed poteſtate
imperabat morti. Lectio.iij.

Ait ergo euāgeliſta. Qꝛ
cū intraſſet ieſ⁹ hiero-
ſolymā: cōmota eſt vniuerſa

ciuitas dicēs. Quis eſt hic? Ad ingreſſum ſaluatoris cō mota eſt ciuitas admirata populi frequentia ignorās dñi intrantis virtutē atq; potētiā ma. Domus mea domus orationis vocabitur. ꝟ. Benedictus. Oratio.

Reſpice dñe familiā tuā & preſta: vt apd te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat: q̄ ſe carnis maceratione caſtigat. Per d. Scriptū eſt em̄ q2 domus mea dom⁹ orationis eſt cunctis gētibus: vos aūt feciſtis illā ſpeluncā latronum: & erat quotidie docens in tēplo. ꝑs. Mḡt. Oro.

Aſcēdant ad te dñe preces nr̄e: & ab eccl'ia tua cunctā repelle nequitiā. P.

¶ Feria. iiij. in ieiuniis quatuor temporum. Secūdum Mattheum. xij. Lectio pma.

In illo tpe. Dicebāt ad ieſum quidā de ſcribis & phariſeis. Magiſter volumus a te ſignum videre. Et reliqua. Homilia.

Narratur in ſuperioribus quomodo dn̄s demoniacum qui erat cec⁹ & mut⁹ triplici miraculo ſanauerit. Sed ſcribe & phariſei qui ad hoc ſemper dn̄o adherebant: vt illius vel admirāda opera negarent/vel ſiniſtra interpretatione dānarent: ceperunt blaſphemantes dicere ꝙ in beelzebub principe demoniorum eiicit demonia. Tu autem domine. Lec. ij.

Contra quos cum longa dn̄s diſputatiōe diſſeruiſſet ſicut nunc euangeliſta dicit: reſponderūt quidā de ſcribis dicentes. Magiſter volumus a te ſignum videre. Sic inſana ratione ſignum poſtulāt: quaſi illa que viderint non te vera ſigna fuerint. Tu aūt. Lc. iij.

Magiſtrum etiam ſub dole appellant: cui aperta malitia repugnant. Que vero ſigna vel vnde poſtularent: alius euāgeliſta apertius oſtēdit dicens. Volumus ignem de celo. An. Generatio hec praua & peruerſa ſignum querit & ſignū nō dabitur ei niſi ſignū ione prophete. ꝑs. Benedict⁹. Oro.

Preces nr̄as q̄s dn̄e clemēter exaudi: & contra cuncta nobis aduerſantia dexterā tue maieſtatis extēde. Per do. an. Sicut fuit ionas in ventre ceti trib⁹ diebus & tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terre. ꝑs. Magnificat. Oro.

Mentes nr̄as q̄s dn̄e lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus que agēda ſunt & que recta ſunt agere valeamus. Per dn̄m.

¶ Feria quinta. Secūdum Joannem. viij. Lectio pma.

In illo tpe. Dixit ieſ⁹ ad eos qui crediderant in eum iudeos. Si manſeritis

in ſermone meo: vere diſci-
puli mei eritiſ. Etc. Homil.
Loquente ad turbas dño et
diuinitatis ſue myſteria an
nunciante ſicut ſuprius ſan
ctus ioannes euãgeliſta di
xit: multi crediderũt i eũ. Lc. ii.
Non tamẽ oẽs credebãt
qꝛ necdũ oibus pdica-
tũ fuerat. Necdũ in oẽz ter
rã apoſtolice predicationis
ſonus exierat: necdũ apoſto
lis preceptũ fuerat. Ite do-
cete omnes gentes. Lc. iii.
Ad hos ergo q̃ in ſe cre
diderant loq̃batur do-
minus dicens. Si vos man
ſeritis in ſermone meo vere
diſcipuli mei eritis. Iam do
ctrina ſpiritali incitati erãt
iam ibi eſſe ceperant et ideo
dixit. Si manſeritis in ſer-
mone meo / hoc eſt i fide que
in vobiſ credẽtib9 eſſe cepit:
tunc vere diſcipuli mei eri-
tis. Diſcipuli vtiq; bonita-
tis: diſcipuli iuſtitie / et ſum-
me veritatis. ãn. Si filij abra
he eſſetis / opera abrahe fa-
ceretis. ps. Benedict9. Oro.
Deuotionem populi tui
q̃s dñe clemẽter exau-
di: vt qui per abſtinentiam
maceratur i corpe: p fructũ
boni operis reficiatᷣ in men
te. Per. ã. Ego enim ex deo p
ceſſi et veni / et pater ille me
miſit. ps. Magt. Oratio.
Da queſumus dñe popu
lis chriſtianis: et q̃ pſi
tentᷣ agnoſcere et celeſte mu

nus diligere quod frequen
tant. Per. ❡ Feria ſexta.
Scdm Ioannem. v. Lctõ. i.
In illo tpe. Erat dies fe
ſtus iudeoꝝ: et aſcẽdit ie
ſus hieroſolymam. Et reli.
Homilia eiuſdem lectionis.
In euãgelica lectione quã
modo audiuimus duo nobis
miracula recitata ſũt: vnũ
inuiſibiliter p angelicã ad-
miniſtrationẽ peractũ: alte
rũ per dñicam pſentiã viſi-
biliter exhibitũ. Ergo vtri-
uſquã nobis ſunt breuiter
exponẽda myſteria. Lec. ii.
Erat inquit dies feſtus
iudeoꝝ: et aſcendit ieſ9
hieroſolymam. Qꝛ eniz de-
us pro hominibus homo fa
ctus erat: cũ hominib9 ſolẽ
nitates dei lege cõſtitutas
celebrat. Erat aũt hieroſo-
lymis pbatica piſcina que
appellabatᷣ hebraice betha
ſaida: quinq; portic9 habẽs.
In his iacebat multitudo
magna languẽtium cecorũ:
claudorum: aridorum expe
ctantiũ aque motũ. Lec. iii.
Probatica grece latine
dicitur peculiaris pro
batos quippe dicitur ouis.
Et piſcina illa pbatica vo-
cabatur: qꝛ ibi ſacerdotes
hoſtiarum (que in tẽplo dei
immolabãtur) cadauera a-
bluebant. Myſtice vero pro
batica piſcina q̃ quinq; por-
ticib9 cingebatur ſignificat
populũ iudeoꝝ legis cuſto-

dia vndiq3 ne peccare debe-
ret munitū. Quinq3 eī por-
ticus legē que in quinq3 li-
bris moyſi cōtinet̄ inſinuāt.
A. Angel⁹ dn̄i deſcendebat de
celo/ ⁊ mouebat aqua: et ſa-
nabat̄ vn⁹. ps. Bn̄dict⁹. Or.
Eſto dn̄e propitius ple
bi tue et quā tibi facis
eſſe deuotā benigno refoue
miſeratus auxilio. Per do.
An. Ecce ſanus factus es iā
noli peccare/ ne deterius a-
liq̄d tibi cōtingat. Pſalm⁹.
Magnificat. Oratio.
Exaudi nos miſericors
de⁹ ⁊ mētibus noſtris
gratie tue lumen oſtende. p.
¶ Sabbato. Secundū Mat
theum. xvij. Lectio prima.
In illo tēpore. Poſt di-
es ſex / aſſumpſit ieſus
petrum ⁊ iacobu3 ⁊ ioannē
fratrem eius: ⁊ duxit illos
in montē excelſum ſeorſu3.
Et reliqua. Homilia.
Paulo ſuperi⁹ p̄miſſum eſt
a beato mattheo euāgeliſta
q2 cū dn̄s diſcip̄lis ſuis mul
ta de paſſione dixiſſet: eoſq3
ad ſequēda ſua veſtigia ad
contēnenda mūdi proſpera
plixius hortat⁹ fuiſſet atq3
ad vltimū filiū hoīs in glo-
riā patris cum angelis ven
turum promiſiſſet: tandem
ſubiūxit qđ ſeq̄tur: ⁊ ait. L. ij.
Amen dico vobis ſunt q̄
dam de hic ſtantib⁹ qui
non guſtabunt mortem do-
nec videāt filiū hominis ve
nientem in regno ſuo. Con-
tinuoq3 ſubſecutus euange
liſta inquit. Poſt dies ſex eo
rum ſc3 que premiſſa ſunt:
aſſumpſit ieſus petrū ⁊ ia-
cobum ⁊ ioannem. Lect. iij.
Quia enim promiſerat
quoſdam ex illis nō an̄
mortem guſtaturos q̄ꝫ cum
glorificatū viderent: digna
tus eſt hec non poſt multos
dies implere corā diſcipu
lis ſuis quos ad hec viden-
dū dignos iudicauit tranſ-
figurat⁹. A. Aſſumpſit ieſus
diſcipulos ſuos: ⁊ aſcēdit i
montē: ⁊ trāſfiguratus eſt
ante eos. ps. Bn̄dict⁹. Oro.
Populum tuum q̄s dn̄e
propitius reſpice: atq3
ab eo flagella tue iracūdie
clementer auerte. Per dn̄3.
Sabbato ad veſperas. an.
Benedictus. ps. Ip̄m. Cap.
Rogam⁹ vos et obſecra
mus in domino ieſu vt
quemadmodum accepiſtis
a nobis quomodo vos opor
teat āmbulare ⁊ placere deo:
ſic et ambuletis vt abunde-
tis magis. Hymnus. Audi
benigne. Vl⁹. Angelis ſuis.
Ant. Viſionem quā vidiſtis
nemini dixeritis donec a mor
tuis reſurgat filius homi-
nis. ps. Magnificat Oratio.
Deus qui conſpicis om̄s
nos virtute deſtitui: in
terius exteriuſq3 cuſtodi: vt
ab omnibus aduerſitatib⁹
muniamur in corpore: et a

pꝛauis cogitationibus mū
demur in mente. Per dñm.
¶ Dñica.ij.in quadꝛa. Inui
tato. Venite adoꝛemꝰ ⁊ pci
damus añ deū. Ploꝛemꝰ co
ram dño qui fecit nos. Ps.
Venite. hyꝰ. Summi largi
In.i.noc.ā. Seruite. Ps. Bea
tus vir. Ꝟſus. Dicet domio.
Lectio pꝛima. Gene. xxvij.

Senuit aūt iſaac ⁊ cali
gauerunt oculi eius: ⁊
videre non poterat. Voca
uitq̧ eſau filium ſuū maio
rem: ⁊ dixit ei. Fili mi? Qui
reſpōdit. Adſum. Cui pater.
Vides inquit q̄ ſenuerim:
⁊ ignoꝛem diē moꝛtis mee.
Sume arma tua et pharē
trā ⁊ arcum: ⁊ egredere fo
ras. Cūq̧ venatu aliq̄d ap
pꝛehenderis: fac mihi inde
pulmentū ſicut velle me no
ſti: ⁊ affer vt comedā et be
nedicat tibi aīa mea anteq̄
moꝛiar. Tu. R. Tolle arma
tua pharetram ⁊ arcum/ et
affer de venatione tua / vt
comedā. Et benedicat tibi
anima mea. V. Cūq̧ venatu
aliquid attuleris / fac mihi
inde pulmentū vt comedā.
Et benedicat. Lectio ſcda.

Quod cū audiſſet rebec
ca ⁊ ille abiiſſet i agrū
vt iuſſionē patris expleret:
dixit filio ſuo iacob. Audiui
patrem tuū loquentem cuꝫ
eſau fratre tuo et dicentem
ei. Affer michi de venatione
tua: ⁊ fac mihi cibos vt co
medam et benedicā tibi coꝛ
ram dño antequam moꝛiar.
R. Ecce odoꝛ filij mei ſicut
odoꝛ agri pleni cui benedi
xit dñs. Creſcere te faciat
deus meus ſicut arenā ma
ris. Et donet tibi de roꝛe ce
li benedictionem. V. Deꝰ au
tē omps benedicat tibi atq̧
multiplicet. Et do. Lec. iij.

Nunc ergo fili mi acq̄e
ſce cōſiliis meis ⁊ per
gens ad gregē affer michi
duos hedos optimos vt fa
ciam ex eis eſcas pr̄i tuo q̄
bus libēter veſcitur. Quos
cū intuleris ⁊ comederit be
nedicat tibi pꝛiuſq̄ moꝛiat.
R. Det tibi deꝰ de roꝛe celi: ⁊
de pinguedine terre abūdā
tiam ſeruiant tibi tribꝰ po
puli. Eſto dñs fratrum tuo
rum. V. Et incuruentur an
te te filij matris tue. Eſto.
Gloꝛia. eſto. In ſcdo noc.
aña ⁊ V. vt ſ. Sermo ſcti io
annis epiſcopi. Lectio. iiij.

Poꝛtabat rebecca gemi
nos i vtero fratres aū
oꝛtus pꝛincipia bellatoꝛes
Certātes filios mater ante
ſentit q̄ nouit: ante patitur
q̄ videt: aū ſuſtinet q̄ agno
ſcit: licuit filioꝛū bella ſenti
re: quos nondū licuit gene
rare. Rꝫ. Dum iret iacob de
berſabee et pergeret aram
locutus eſt ei deus dicens.
Terram in qua doꝛmis tibi
dabo et ſemini tuo. V. Edifi
cauit iacob ex lapidibus al

tare in honorē dñi fundens oleum deſuper & benedixit eū deus dicens. Terrā. lc.v.

Certamē inter fratres in vtero geritur: bellū inter innatos committitur: et interna viſcera quatiuntur: nec ad ortus principia preparātur. Sed ante principia noua certamina celebrantur. Vellem cauſas tāti certaminis noſcere: bellē iſtius pugne negocium tractare. ℟. Dum exiret iacob de terra ſua vidit gloriā dei & ait: q̄ terribilis eſt locus iſte. Non eſt hic aliud niſi domus dei & porta celi. ℣. Vere dominus eſt in loco iſto & ego neſciebam. Non. Le.vj.

Quid interceſſerat? qđ factū fuerat? Que pugnādi ratio? Que cauſa vincēdi? Quo ſpectatore id geritur? Quo iudice celebrat̄? Quid victori promittitur? Quid victo e contrario denegatur? Quis certare docuerat? Quis pugnare mōſtrauerat? Sed notū eſt cūctis in iſtorū certamine fratrum cauſas duorꝫ exprimi populorꝫ. ℟. Si dominꝰ deꝰ fuerit mecū in via iſta qua ego ambulo / et cuſtodierit me / & dederit mihi panē ad edendū & veſtimentum quo operiar / et reuocauerit me cum ſalute. Erit michi dñs in refugium / & lapis iſte in ſignum. ℣. Surgens ergo māe iacob tulit lapidē quē ſuppoſuerat capiti ſuo & erexit in titulū fūdēſq; oleū deſuper dixit. Erit. Gloria. Erit. In.iij noc.ān. & ℣. vts. Scdm Mattheū xv. Le.vij.

In illo tp̄e. Egreſſus ieſus ſeceſſit in partes tyri et ſidonis: et ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa clamauit dicēs. Miſerere mei dñe fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Etc. Homi. ve. be. pbr̄i.

In lectione ſancti euāgelij que nobis lecta eſt fratres chariſſimi audiuimꝰ magnā mulieris fidē patientiā / conſtantiam / & humilitatē. ℟. Erit mihi dñs in deum: & lapis iſte quem erexi in titulū vocabitur domꝰ dei et de vniuerſis que dederis mihi. Decimas & hoſtias pacificas offerā tibi. ℣. Si reuerſus fuero proſpere ad domū patris mei. Deci. Lect. viij.

Quius eo magis admiranda eſt mentis deuotio quo ipſa quidem deuotio vtpote gentilis a diuinorū eloquiorū funditus erat ſegregata doctrinis. Nec tamen illis quas eadem eloquia p̄dicāt eſt priuata virtutibus habet nāq; magne fidei perfectionem que pietatem ſaluatoris implorās ait. Miſerere mei fili dauid. ℟. Profectus iacob venit in terram orientalē votum vo

uit dicēs ſi cuſtodieris me. De omnibus q̄ dederis mi-chi decimas & hoſtias paci-ficas offerā tibi. V. Si dñs deus fuerit mecū in via iſta qua ego ambulo & cuſtodie-rit me. De omnibus. Lec. ix.

Um em̄ eūdē dñz filiū dauid appellat / patet pfecto: q2 verū hominē ve-rum credidit et deū. Cū p filia rogās nō illā ſecū ad-duxit: nō deū ad illā venire pcatur: conſtat aptiſſime q eū verbo ſalutē poſſe dare cōfidit cui9 preſentiā corporis nullā requirit. R. Dixit an-gelus ad iacob. Dimitte me auroza eſt: reſpondit ei non dimittā te / niſi bñdixer⁊ mi-chi: & bñdixit eū i eodē loco. V. Cūq3 mature ſurrexiſſet iacob / ecce vir luctabatur cū eo vſq3 mane: & cū videret q eū ſuperare nō poſſet dixit ad eum. Dimit. Gl̄ia. Dixit. Vſus Scuto. In laudi. aña. Dñe labia mea aperies / et os meū annūciabit laudem tuā. p̄. Miſerere. ā. Dextera dñi fecit vtutē dextera dñi exaltauit me. p̄s Cōfitemini. āñ. Factus eſt adiutoz me9 deus me9. ā. Triū puerozū cantem9 hymnum quē cāta bant in camino ignis bñdi-centes dñm. āñ. Statuit ea in eternū & in ſeculū ſeculi: preceptū poſuit & nō pteri-bit. Cā Rogam9. hy9. Iam. Vſ. Scuto. ā. Egreſſus ieſus

ſeceſſit in partes tyri & ſido nis / et ecce mulier chana-nea a finibus illis egreſſa clamauit dicens fili dauid miſerere mei. p̄s. Bñdict9. Oro. vt ſ. ad .i. ā. Dñe dimit-te eā q2 clamat poſt nos: ait illi ieſus: nō ſuz miſſus niſi ad oues q̄ perierūt domus iſrael. ad .iij. āñ. Dixit dñs mulier chananee: nō eſt bo-nū ſumere panē filiozum: & mittere canib9 ad mādu⁊an dum: vtiq3 dñe / nā & catelli edunt de micis q̄ cadunt de menſa dñoz ſuoz: ait illi ie ſus: mulier magna eſt fides tua / fiat tibi ſicut petiſti. cā. Rogamus. R. Participem. Oro. Deus q̄. ad .vj. ā. Vade mulier ſemel dixi tibi: ſi cre dideris videbis mirabilia. Cā. Frange. R. Ab omi via. ad .ix. āñ. O mulier / magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. Cā. Clama. R. Decla ra ſup nos. ad veſ. ā. Sede. p̄s. Dixit. Cā. Rogam9. hy9. Audi. V. Angelis. ā. Clama bat aūt mulier / dñe adiuua me q̄ rñdēs ait: nō eſt bonū ſumere panē filioz & mitte-re canib3: at illa dixit vtiq3 dñe: nā & catelli edūt de mi cis q̄ cadūt de mēſa domino rū ſuoz. p̄s. Magt. oro vt ſ.

¶ Feria ſecunda. Secundū Ioannem .viij. Lectio pma.

In illo tpe. dicebat ieſ9 turbis iudeoz. Ego va do & q̄ritis me: & in pctō ve-

ſtro moziemini. Et reliqua.
Homilia venera. bede prei.
Refert ſuperius euangeli
ſta ioannes quia cum doce=
ret dominus in gazophila=
tio templi & diuinitatis ſue
myſteria apertiſſime popu=
lis panderet: voluerũt eum
iudei apprehendere: ſed ne=
mo miſit in eũ man⁹: qz nõ=
dũ venerat hoza ei⁹. Reliq de
dominica preceden. Lec.ij.

Ondum eni venerat ho
ra voluntatis ipſius et
diſpoſitionis: quia ſicut vo=
luntate natus ſic & volũta=
te paſſus eſt. Lectio tertia.

Uia illi dum apprehẽ=
dere voluerũt: vt oſtẽ=
deret inefficaciter illos co=
nari q̃diu ipſe nollet: ideo
dñs dixit eis quomodo au=
dium⁹. Ego vado & q̃retis
me. Ac ſi aliis v̄bis diceret.
Fruſtra me perſeq̃mini in
caſſum mihi man⁹ iniicere
tẽtatis. Ego eñi p̄finiui tẽ=
pus qñ p hũani gñis ſalute
pati debeã. a. Ego principiũ
qui & loquoz vobis. ps. Be=
nedictus. Ozatio.

Reſta q̃s oĩps de⁹ vt fa
milia tua q̃ ſe affligen
do carne ab alimentis abſti
net: ſectãdo iuſtitiã a culpa
ieiunet. p. an. Qui me miſit
me⁹ cũ eſt: & nõ relinq̃t me ſo
lũ: qz q̃ placita ſunt ei facio
ſemper. ps. Magt. Ozatio.

Deſto ſupplicationib⁹
noſtris oĩps de⁹: et qui
bus fiduciam ſperande pie
tatis indulges: conſuete mi
ſericozdie tribue benignus
effectũ. Per d. ¶ Feria. iij.
Scdm Mattheũ. xxiij. Le. j.

N illo tẽpoze. Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Su
per cathedram moyſi ſede=
runt ſcribe & phariſei. Et re
liqua. Homilia.

Non quidẽ materialis ca=
thedza cui ſederat moyſes
vſq3 ad illũ tẽpus ſeruaba=
tur apud iudeos. Sed p ca=
thedram moyſi intelligitur
doctrina legis quam ſcribe
& phariſei (licet nõ facerẽt)
predicabant. Lectio ſcda.

Mnia ergo q̃cũq3 vobis
dixerint ſeruate / & faci
te: ſecundũ vero opera eozũ
nolite facere. Dicũt enim &
nõ faciunt. Tãq̃ diceret il=
lis. Doctrinam quaz docuit
moyſes legiſlatoz p̄dicãt et
annũciãt ſcribe & phariſei.
Sed qz qđ oze p̄dicãt opere
deſtruũt: quod vobis annũ=
ciãt ſeruate: qđ vero faciũt
nolite facere. Tu. Lec. iij.

T mira bonitate dñs
a phariſeis tẽtat⁹ ma
chinationes eozũ diſſipat: &
nichilominus ppter ſacer=
dotij dignitatem homines
hoztatur: vt eis ſubiician=
tur non illozum opera: ſed
doctrinam imitantes. Tu.
an. Un⁹ eſt enim magiſter
veſter qui in celis eſt dicit
dñs. ps. Benedict⁹. Ozatio.

PErfice q̄s dn̄e benign⁹ in nobis obſeruantie ſancte ſubſidium vt q̄ te au thoze faciēda cognouim⁹: te operante impleamus. p. an. Qui maioꝛ eſt veſtrum/ erit miniſter veſter: q2 oīs qui ſe exaltat humiliabitur dicit dn̄s. p̄. Magt. Oꝛatio.

PRopiciare dn̄e ſupplicationibus nr̄is: ⁊ animarum noſtrarum medere languoꝛibus vt remiſſione percepta: in tua ſemper benedictione letemur. Per d.

¶ Fer. iiij. Scd̄z mat. xx. L. j.

IN illo tp̄e. Aſcēdens ieſus hieroſolymā aſſumſit duodecim diſcipulos ſecreto/ et ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ fili⁹ hominis tradetur pꝛincipibus ſacerdotū. Et reliqua. Homilia vene. bede pbr̄i.

Dn̄s ac redemptoꝛ noſter pꝛeuidens diſcipuloꝝ ſuoꝝ animos de ſua paſſione perturbandos longe ante eis ⁊ penam eiuſdē paſſionis ⁊ gloꝛiam ſue reſurrectionis pꝛedicare voluit vt cum eū moꝛientem cernerent reſurrecturū quoq꜡ ſicut eis pꝛedixerat minime dubitarēt. Tu autem domine. Lect. ij.

ET crebꝛo quidem hoc ipſum eis pꝛenunciauerat: ſed q2 tēpoꝛis abſceſſu quod audierāt labi a memoria poterat idcirco itur⁹ ad paſſionem ⁊ ſecum eos ducere⁹ iterato eis futura pꝛedixit quatenus eos contra venientem tentationē pꝛepararet: ne veniente crucis pſecutione et paſſiōis ignominia terrerentur. L. iij.

MInus enim afficiūt que pꝛeſciūtur: nam ſubiti caſus etiā foꝛtiſſimos quoſque obꝛuere ſolēt aſſumpſit inquit duodecim diſcipulos ſuos. In initio ſue pꝛedicatiōis plures dn̄s voluit habere ſeruos e quibus duodecim elegit quos ⁊ apoſtolos nominauit quibus euangelij ſacramenta ꝯmitteret: ⁊ per quos totū mundum ad ſuā fidē cōuocaret. an. Ecce aſcendimus hieroſolymam ⁊ filius hominis tradetur/ vt crucifigatur. Pſalmus. Benedictus. Oꝛatio.

POpulum tuū dn̄e pꝛopitius reſpice ⁊ quos ab eſcis coꝛpoꝛalibus pꝛecipis abſtinere: a noxiis quoq꜡ vicijs ceſſare concede. Per. a. Quicūq꜡ voluerit inter vos maioꝛ fieri / ſit veſter miniſter: ⁊ qui voluerit iter vos pꝛimus eſſe/ erit veſter ſeruus: dicit dn̄s. p̄. Magt. oro.

DEus innocentie reſtitutoꝛ ⁊ amatoꝛ dirige ad te tuoꝛum coꝛda ſeruoꝝ vt ſpūs tui feruoꝛe ꝯcepto/ ⁊ in fide inueniantur ſtabiles ⁊ i opere efficaces. Per dominum. ¶ Feria quinta. Secūdū Joannē. v. Lec. j.

IN illo tẽpore. Dicebat
Ieſus turbis iudeorum.
Nõ poſſum ego a meipſo fa
cere quicq̃: ſȝ ſicut audio iu-
dico. Et reliqua. Homilia
beati hieronymi preſbyteri.
Prudẽtibus ſancti euãgelij
lectoribus ⁊ cũctis expoſito-
ribus familiare eſt ſequẽtia
precedẽtibus iungere: qua-
tenus ex circũſtantia prece-
dentium ſimul et ſequentiũ
narrate lectionis capere va
leant intellectum. Lectio.ij.
PRoinde ad ea que ſupe
rius ſanctus ioannes
euãgeliſta poſuit recurrẽdũ
eſt vbi refert quõ dñs hoiẽ
triginta ⁊ octo annis decum
bentem in ſabbato curauit.
Sȝ iudei hydropico veterno
ſuperbie ⁊ inuidie tumẽtes
de impenſa homini ſanitate
grauius ceperunt egrotare
dominũq; reprehẽdere qua-
ſi cõtra legẽ faceret q̃ lãgui
dũ in ſabbato curaſſet. Lc.iij.
VErũ dominus cum mul
tum contra iudeos di-
ſputaſſet oſtẽdiſſetq; deũ pa
trem non ſex tãtum diebus
(ſicut illi putabãt) operatuȝ
⁊ ſabbato requieuiſſe: ſȝ vſq;
modo opari regendo atq; gu-
bernãdo que creata ſunt ſub
iunxit adiiciẽs hoc quod mo
do audiuimus. Non poſſum
ego a meipſo facere quicq̃.
Aña Ego enim non ab homi
ne teſtimonium accipio: ſed
hec dico vt vos ſalui ſitis.

ps. Benedictus. Oratio.
Preſta nobis queſumus
domine auxiliũ gratie
tue: vt ieiuniis ⁊ orationib⁹
conuenienter intenti libere
mur ab hoſtibus mentis et
corporis. Per dñm. an Ope-
ra que ego facio ipſa teſtimo
niũ perhibẽt de me q: pater
me miſit. ps Magt. Oratio.
ADeſto domine famulis
tuis ⁊ perpetuã beni-
gnitatem largire poſcenti-
tibus: vt his q̃ te authore et
gubernatore gloriantur: et
congregata reſtaures ⁊ re-
ſtaurata conſerues. Per d.
Feria ſexta. Secundum
Mattheum.xxj. Lectio.i.
IN illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis ⁊ turbis
iudeorũ. Homo erat pater fa
milias qui plantauit vineã:
⁊ ſepe circũdedit eã. Et reli.
Homilia beati ambroſij epi.
Paſſurus pro ſalute hoim
dei filius venit hierlm trium
phali pompa ab exultãtib⁹
turbis exceptꝰ quo tali glo-
ria inimicorũ ſuorũ animos
ad ſuã necem maturandam
amplius incitaret. Lect.ij.
IBiq; per quinq; dies nõ
ceſſauit docens populũ
et ppoſitis ſimilitudinibus
ſcribarũ et phariſeorum ſce
lera redarguens. Lectio.iij.
NAm quia ipſi interroga
uerũt eũ cũ eos de tem-
plo mirabili auctoritate eie-
ceret in qua poteſtate iſta fa

cies eiꝗ i ſermõe laqueos tē
debant cū ſimulata venera-
tione interrogabāt eū vtrū
liceret dari ceſari cēſum an
non. Idcirco ipſis ſuis arti-
bus ſuperantur a domino ⁊
in parabolis audiūt qđ aper-
tius nō merebanť audire. ā.
Malos male perdet ⁊ vineā
ſuam locabit aliis agricolis
qui reddēt ei fructū tempo-
ribus ſuis. ps. Bñd⁹. Ora.
DA queſum⁹ dñe de⁹ vt
ſacro nos purificante
ieiunio ſynceris mentib⁹ ad
ſacra ventura facias ꝑueni-
re. Per. An. Querētes eū te-
nere timuerūt turbas qꝛ ſi-
cut prophetā eum habebāt.
ps. Magnificat. Oratio.
DA queſumus dñe popu-
lo tuo ſalutē mentis ⁊
corporis: vt bonis operibus
inherēdo tue ſemper virtu-
tis mereatur ꝓtectione de-
fendi. Per do. ¶ Sabbato.
Scđm Lucam. xv. Lectio. j.
IN illo tpe. Dixit ieſ⁹ di-
ſcipulis ſuis. Homo qui-
dā habuit duos filios: ⁊ dixit
adoleſcentior ex illis patri.
Pater da mihi portionē ſub-
ſtantie que mihi contingit.
Et reliqua. Homilia vene-
rabilis bede preſbyteri.
SCribis ⁊ phariſeis contra
auctorē noſtre ſalutis mur-
murantibus ſicut exquiſita
que hanc precellit ſancti euā-
gelij lectio declarat/ ꝓpoſuit
dñs duas parabolas. Alterā
hominis de inuēta oue per-
dita gaudentis. Alterā mu-
lieris ſuper perdita ⁊ reper-
ta drachma gratulabunde ⁊
exultantis: oſtendēs in ꝯclu-
ſione parabole ꝗ̄tū ſit gau-
dium in celo ſuper cōuerſis
peccatoribus. Lectio ſcđa.
DEinde dixit. et hanc ſi-
militudinē non ſolum
ſuū de cōuerſis peccatorib⁹
gaudiū demonſtrans: verū
etiā inuidentiū murmuratio-
nem reprehēdens: ait ergo/
homo quidā habuit duos fi-
lios: hō iſte de⁹ pater ops in-
telligiť q̄ habuit duos filios
qꝛ ipſe genitor eſt atꝗ crea-
tor duoꝝ populoꝝ. Lect. iij.
MAior autē filius iudeos
deſignat: qui in cultu-
ra vnius dei permāſerunt.
Minor vero filius ſignificat
populū gentiliū: qui relicto
creatore ſuo colendo creatu-
ram vſꝗ ad ipſum dei inimi-
cum diabolū adorandū per-
uenit. Rm. Pater peccaui in
celū et corā te iam non ſum
dignus vocari filius tuus
Fac me ſicut vnū de mercē-
nariis tuis. V. Quanti mer-
cennarij in domo patris mei
abundāt panib⁹/ ego aūt hic
fame pereo ſurgam ⁊ ibo ad
patrē meum ⁊ dicam ei. Fac.
Glia. Fac. Hoc R. Pater nō
dr. ſi in hac die feſtu. ix. lect.
euenerit. ān. Vadam ad pa-
trem meū ⁊ dicā ei fac me ſi-
cut vnū de mercēnariis tuis

Ps. Benedictus. Oratio.
Da q̃sumus dñe noſtris effectū ieiuniis ſalutarē: vt caſtigatione carnis aſſumpta ad noſtrarū vegetationē tráſeat animarū. Per.
Sabbato ad veſ. an. Bñd⁹. Ps. Ipſū.⁊c. vts. cp. Ephe.v.
Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi ⁊ ambulate in dilectione ſicut et chr̃s dilexit nos et tradidit ſemetip̄m pro nobis oblationē ⁊ hoſtiā deo in odorē ſuauitatis. hy⁹. Audi beni. Ṽſ⁹. Angelis ſuis. An. Dedit pater penitenti filio ſtolā primā pariter ⁊ anulū / nam et calceamēta illi tribuēs celebrauit magnū cōuiuiū habebat ſtolam primā in lauacro ⁊ anulum fidei ſignaculum. Ps. Magnificat. Oratio.
Quęſum⁹ oĩs de⁹ vota humiliū reſpice: atq̧ ad defenſionē nr̃am dexterā tue maieſtatis extende. Per d.
¶ Dñica.iij. Inui. Oues dñi ⁊ paſcue ei⁹. Venite adorem⁹ eū. Ps. Veni. hy⁹. Summi. An. Seruite. Ps. Beatus vir. ℟. Dicet dño. lc.i. Ge.xxxvij
Ioſeph cū ſexdecim eſſet annorū paſcebat gregem cū fratrib⁹ ſuis adhuc puer. Et erat cū filiis vale ⁊ zelphe vxorū pr̃is ſui. Accuſauit q̧ fr̃es ſuos apud patrē crimine peſſimo. ℟. Videntes ioſeph a lōge loq̄bantur mutuo fr̃es dicentes. Ecce ſomniator venit venite occidam⁹ eū et videamus ſi pſint illi ſomnia ſua ℣ Cūq̧ vidiſſent ioſeph fratres ſui q̧ a patre cunctis fratribus plus amaretur: oderant eum nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui. Unde ⁊ dicebant. Ecce. lc.ij.
Iſrael aũt diligebat ioſeph ſuper oẽs filios ſuos eo q̧ in ſenectute genuiſſet eū: fecitq̧ ei tunicā polimitam. Videtes aũt fratres eius q̧ a patre cūctis fratribus plus amaretur: oderant eū nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui. ℟. Dixit iudas fratrib⁹ ſuis ecce hiſmaelite tranſeunt venite venūdetur / et manus noſtre nō polluantur. Caro eñ et frater nr̃ eſt. ℣. Quid eñ pdeſt ſi occiderim⁹ fr̃ẽ nr̃ȝ ⁊ celauerim⁹ ſanguinē ipſi⁹ melius eſt eñ vt venundet. Caro. lc.iij.
Accidit autem vt viſum ſomniū referret fratribus ſuis que cauſa maioris odij ſeminariū fuit. Dixitq̧ fratribus ſuis. Audite ſomniū meū quod vidi: putabam nos ligare manipulos in agro: ⁊ quaſi cōſurgere manipulū meū ⁊ ſtare: veſtroſq̧ manipulos circūſtantes adorare manipulū meū. Reſponderunt fr̃es ei⁹. Nunqd rex noſter eris: aut ſubiicemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſōniorū atq̧ ſermonū inuidie ⁊ odij fomitem miniſtrauit.

℟. Extrahentes ioſeph de lacu vendiderunt hiſmaelitis triginta argenteis. Reuerſuſq; rubē ad puteū cū nō inueniſſet eū ſcidit ueſtimēta ſua cū fletu & dixit. Puer nō cōparet & ego quo ibo. ℣. Dixitq; iudas frīb⁹ ſuis ecce hiſmaelite tráſeūt venite venūdeˀ. Reuer. Glo. Puer. In .ij. noc. ℟. Ipſe liberauit. Lc. iiij.

Mittitur a iacob pře ſanctiſſimo ioſeph ſanctus ad fratres qui ſalutē patris ad illos ipſoꝝ ad patrem afferret vt inter ipſos abſentes medius vtriuſq; ſalutis nunci⁹ extitiſſet vt qđ abſentes de ſemetipſis ſcire non poterāt ioſeph referente cognoſcerent: & diſiunctos fratres huius relatio iungeret quos locoꝝ diuerſitas ſeparabat. ℟. Vidēs iacob veſtimēta ioſeph ſcidit veſtimēta ſua cū fletu & dixit. Fera peſſima deuorauit filiū meū ioſeph. ℣. Cōgregatis aūt cūctis liberis ei⁹ vt cōſolarētur dolorē pris eius noluit eos audire ſed dixit. Fera. Lect. v.

Quem cum veniētem de longe proſpicerēt ecce inquiunt: ecce ſomniator venit ille. Venite itaq; occidamus eū & videamus qđ proſint illi ſomnia ſua. O nephāda rabies imp̄ioꝝ non licet ioſeph nō licet inꝗ̄ impunitū eſſe qđ bonū eſt nō licet meliorē tutum eſſe cum malis. Et quaſi inuidi aliqđ p̄dant aut diſpēdiū alicuius rei incurrāt: ſic bonoꝝ vita detrimentū eſt peſſimoꝝ. ℟. Ioſeph cū intraret i terrā egypti linguā quā nō nouerat audiuit manus eius in laboribus ſeruierunt: et lingua eius inter p̄ncipes loquebatur ſapientiam. ℣. Humiliauerunt in cōpedibus pedes eius: ferrum pertrāſiit animā eius donec veniret verbū eius. Manus. Lectio. vj.

Elant manſuetum inuidi/ modeſtū ſuperbi/ probū improbi: mitem tumidi inimica emulatione laceſcūt. Patiť ioſeph ſcūs innocentis vite inuidiam: et emulos in ſe fratres ſctā incitat vita. Bonos mali videre non poſſunt. Deniq; venientem ad ſe lacerant ſeuiūt necare feſtināt. Nolunt meliorem viuere ne degeneres poſſint ipſi opprobriū ſuſtinere. ℟. Memento mei dum bene tibi fuerit. Vt ſuggeras pharaoni/ vt educat me de iſto carcere quia furtim ſublatus ſum/ & hic innocēs in lacum miſſus ſum. ℣. ſus. Tres enim dies adhuc ſunt poſt quos recordabitur p̄harao miniſterii tui & reſtituet te in gradū priſtinum tunc memento mei vt facias mecum miſericordiā. Vt. Gloria. Vt. In .iij. noc. ℣. Scapulis. Lcōm lucā xj. Lect. vij.

IN illo tp̄e. Erat Jeſus eiiciens demonium & il-lud erat mutuȝ. Et reliqua. Homilia venera. bede p̄brī. Demoniacus iſte nō ſolum apud mattheū mut⁹: ſȝ etiā & cecus fuiſſe narrat. Curatuſq; dȝ a dn̄o ita vt loq̄ret: et videret. Tria generalia ſigna ſimul hic in vno homie ꝑpetrata ſunt. Cecus videt/ mutus loquitur/ poſſeſſus a demonio liberatur. ℟. Merito hec patimur qȝ peccauimus in fratrē nr̄m videntes anguſtiā aie eius dū deprecaretur nos & nō audiuimus. Jdcirco venit ſuper nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus ſuis: nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum & non audiſtis me. Jdcirco venit. Lectio octaua

QVod & tunc quidē carnaliter factum eſt: ſed quotidie cōpletur in conuerſione credentium: vt expulſo p̄mū demone fidei lumē aſpiciant. Deinde ad laudes dei tacentia p̄us oꝛa laxentur. ℟. Dixit ruben fratribus ſuis nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum & non audiſtis me. En ſanguis eius exquiritur. ℣. Merito hec patimur qȝ peccauimus in fratrem noſtrū videntes anguſtiam anime eius dum deprecaretur nos et non audiuimus. En ſanguis eius. Lectio nona.

QVidam aūt ex eis dixerunt. Jn beelzebub p̄ncipe demonioꝝ̄ eiicit demonia. Non hec aliqui de turba ſȝ phariſei calūniabātur / et ſcribe ſicut alij euāgeliſte teſtantur. ℟. Loquens ioſeph fratribus ſuis dixit. Pax vobis nolite timere pro ſalute eīm veſtra miſit me dn̄s ante vos. ℣. Eleuauitq; vocē cuȝ fletu quā audierunt egyptij omniſq; domus pharaonis & dixit fratribus ſuis. Pax vobis. Gl̄ia. Loquens. ℣. Scuto circun. Jn laudibus. aña. Hac benigne in bona voluntate tua: vt edificentur dn̄e muri hieruſalē. an̄. Dn̄s michi adiutoꝛ nō timebo q̄d faciat michi homo. an̄. De⁹ miſereatur noſtri & bn̄dicat nobis. a. Vim virtutis ſue oblitus eſt ignis: vt pueri tui liberarent̄ illeſi. a. Sol & luna laudate deum qȝ exaltatū eſt nomen eius ſolius. cp̄. Eſtote. an̄. Erat ieſus eiiciēs demoniū & illō erat mutū / & cū eieciſſet eū locut⁹ eſt mutus et admirate ſunt turbe. ps. Bn̄dictus. Oro vts. Ad p̄imā. an̄. Si in digito dei eiicio demonia ꝑfecto venit in vos regnū dei. Ad tertiā. an̄ Dū fortis armatus cuſtodit atrium ſuū in pace ſunt oia q̄ poſſidet. Cp̄m. Eſtote. ℟. Bonū michi dn̄e ꝙ humiliaſti me. Bonū michi lex oꝛis tui ſup milia auri & argēti.

℟. Manus tue dñe fecerunt
me ⁊ plaſmauerũt me da mi
chi intellectũ vt diſcã man-
data tua. Bonum. ℣. Dicet.
Ad. vj. añ. Cũ immundus ſpi
ritus exierit ab hoie ambu-
lat per loca inaquoſa q̃rens
requiẽ ⁊ nõ inuenit. cp̃. Frã-
ge. ℟. Seruus tuus ego ſũ.
Da michi intellectũ dñe. ℣.
Vt diſcã mãdata tua. Da mi.
℣. Ipſe liberauit me. Ad. ix.
Añ. Qui nõ colligit mecũ di-
ſpgit ⁊ nõ eſt mecũ cõtra me
eſt. cp̃. Clama. ℟. Septies in
die laudẽ dixi tibi dñe deus
meus. Me perdas me. ℣. Er
raui ſicut ouis que perierat
require ſeruũ tuũ dñe qꝛ mã
data tua nõ ſum oblitus. Me
perdas. ℣. Scapulis ſuis.
Et Rñ. Bonũ mi. ⁊c. Dicunt
de cetero ad horas ſingulis
dieb⁹ vſq; ad dñicam in paſ
ſione. Et reiteratur poſt Glia
patri. Ad veſ. cp̃. Eſtote. hy⁹.
Audi beni. ℣. Angelis ſuis.
Añ. Extollens vocẽ quedam
mulier de turba dixit beat⁹
venter qui te portauit ⁊ vbe
ra que ſuxiſti: at ieſus dixit
ei / quinimmo beati q̃ audiũt
verbũ dei / ⁊ cuſtodiunt illũ
ps. Magñt. ¶ Feria. ij. Scdm
Lucam. iiij. Lectio prima.

In illo tpe. Dixerũt pha
riſei ad ieſum. Quanta
audiuim⁹ facta i capharnaũ
fac ⁊ hic in patria tua. Et r.
Homilia eiuſdem lectionis.
Refert ſuplus euangeliſta:
qꝛ cũ veniſſet dñs nazareth
⁊ i ſynagoga lectoris funct⁹
officio: ab oibus in tanto ſtu
dio atq; intẽtione audit⁹ fuiſ
ſet oẽſq; mirarentur in v̄bis
grẽ q̃ pcedebãt de ore illius
ceperunt ſcribe ⁊ phariſei
inuidẽtes dicere nõne hic eſt
filius ioſeph fabri? Lect. ij.

Vox q̃nta eſſet cecitas:
hic liquido cognoſcim⁹
qꝛ dñm quẽ in v̄bis factiſq;
mirabant: ⁊ ipſum eſſe chri-
ſtũ agnoſcebãt ob ſolã gene
ris notitiã contẽnũt: qꝛ illũ
apd̃ ſe nutritũ / ⁊ p etatũ tpa
pfeciſſe viderant. Lect. iij.

Unde ⁊ cũ qui de virgi-
ne natus fuerat filium
ioſeph appellabãt: qui ſpon
ſus integerrime matris ei⁹
⁊ baiulus ⁊ nutriti⁹ fuerat
ipſius. Ait illis ieſus. Vtiq;
dicetis michi. Medice cura
teipm. añ. Amẽ dico vobis: qꝛ
nemo pp̃heta accept⁹ eſt in
patria ſua. ps. Bñdict⁹. Orõ

Cordibus noſtris q̃s do
mine gratiã tuam beni
gnus infunde: vt ſicut ab eſcis
carnalib⁹ abſtinem⁹ / ita quo
q; ſenſus noſtros a noxiis re
trahamus exceſſibus. Per.
añ. Ieſus autem tranſiens
per medium illorum ibat.
ps. Magnificat. Oratio.

Subueniat nobis dñi-
ne mia tua: vt ab immi
nẽtib⁹ pctõꝝ nrõꝝ periculis
te mereamur ꝓtegẽte eripi-
te liberante ſaluari. Per dñ.

¶ Feria.iij. Secundũ Mattheum xviij. Lectio prima.

In illo tp̃e. Reſpiciẽs ie ſus diſcipl'os ſuos dixit ſimoni petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade & corripe eum inter te & ipſum ſolũ. Et rel. Homil'. eiuſdẽ lec.

Tota hec ſancti euãgelij lectio moralibus nos p̃ceptis inſtruit: & quales erga eos q̃ in nos delinquũt eſſe debeamus ſatis neceſſaria admonitione oſtendit. Lectio.ij.

Ideoq; tãto ꝑpẽſius eſt audiẽda: tãtoq; ſtudioſ' addiſcenda q̃to ꝯſtat q2 ſine ieſu doctrina illud vtẽ charitatis vincul'ũ quo ſtat' eccleſie ꝯtinet' ſolidũ atq; indiruptũ ſeruari nõ poteſt. Le.iij.

Ait ergo dñs ad habendã cũ fratribus pacẽ: nos erudiẽs. Si peccauerit in te frater tu': vade & corripe eũ inter te & ipſum ſolũ. Si te audierit lucrat' eris fratrẽ tuũ. Tu. a. Si duo ex vobis cõſenſerint ſup terrã de omni re q̃cunq; petierint fiet illis a patre meo dixit dñs. ps. Bñdictus. Oratio.

Exaudi nos o͡ps & miſericors de': & cõtinentie ſalutaris ꝓpiti' nobis dona cõcede. Per. an. Nõ dico tibi ſepties ſed vſq; ſeptuagies ſepties. ps. Magt. Oratio.

Tua nos dñe ꝓtectione defende: & ab omi ſemꝑ iniq̃tate cuſtodi. ¶ Fer.iiij.

Scd̃m Matth. xv. Lectio.i.

In illo tp̃e. Acceſſerũt ad ieſum phariſei dicẽtes. Quare diſcipuli tui trãſgrediũtur p̃cepta ſenioꝝ. Et reliqua. Homil'. eiuſdẽ lec.

Quia de' dei filius ꝓ ſalute oĩ3 i mũdũ venerat: ideo loca ſingula citꝫ greſſib' pcurrebat vt oib' ꝓdeſſet: vniuerſis ſuccurreret: poſtremo cũctorũ in cõe ſaluti ꝯſuleret. Le.ij.

Enim vt ſupius euãgeliſta loqtur. Venit dñs cũ diſcipulis ſuis in terram genezareoꝝ: vt illis quoq; optatum leuamẽ ſua viſitatione conferret. Lectio.iij.

Ibi quoq; phariſei iuſtitie inimici eũ perſecuti ſunt: nõ ſtudio diſcẽde vitatis: ſ3 cauſa ꝯſtruẽde falſitatis. Nã ſicut lectũ eſt. Acceſſerũt ad ieſũ phariſei dicentes. Quare diſcipuli tui trãſgrediunt' p̃cepta ſenioꝝ: nõ lauãtes man' ſuas cũ panẽ mãducãt. Tu. an. Audite et intelligite traditiões quas dñs dedit vob꞉. ps. Bñd'. Or.

Preſta nobis dñe vt ſalutarib' ieiuniis erudi ti: a noxiis quoq; vitiis abſtinẽtes: ꝓpitiationẽ tuã facili' impetrem'. p. a. Nõ lotis manib' mãducare nõ coinq̃nat hoiem. ps. Magt. Oro.

Concede q̃s o͡ps de': vt qui ꝓtectiõis tue grãm q̃rim' liberati a malis oib' ſecura tibi mẽte ſeruiam'. p.

¶ Feria quinta. Secundum Joannem. vj. Lectio prima.
In illo tpe. Dicebat Jeſus turbis iudeo℞. Operamini non cibū q̄ perit: ſed qui permanet in vitam eternam. Et reliqua. Homilia.
Deſcribit in p̄cedētib⁹ beatus ioānes euageliſta qualiter dn̄s quinq̄ milia hoim ex quinq̄ panibus ⁊ paucis piſcibus clariſſimo miraculo refecerit: quodq̄ ex his q̄ ſatiatis turbis ſuper fuerāt fragmētis duodecim cophinos plenos ſuſtulerunt. Tu autem dn̄e. Lectio ſecunda.
Quo miraculo delectate turbe voluerunt rapere dn̄m: ⁊ eū ſup ſe regē conſtituere: felices ſe ⁊ btōs arbitrantes: nec ſibi quicq̄ vltra in terrenis labo℞ib⁹ deſudandū ſi hunc mererētur habere regē cui⁹ potētia de paucis panibus abundātiſſime reficerentur. Lectio.iij.
SEd is qui rex regū erat celeſtis terreno nō indigebat impio. Venerat eñ non vt hoim regnum acciperet: ſed vt crucis mortē p̄o hoibus ſuſtineret. an. Operamini nō cibū qui perit: ſed qui permanet in vitam eternam. ps. Bn̄dictus. Oratio.
Magnificet te dn̄e ſancto℞ tuo℞ coſme ⁊ damiani beata ſolēnitas: quia ⁊ illis gl'iam ſemp'ternā: ⁊ opē nobis ineffabili tua p̄uidentia contuliſti. Per dominū.
Sequitur alia oratio dicenda qui voluerit. Oratio.
COncede q̄s op̄s de⁹/ vt ieiunio℞ ſancta nobis deuotio ⁊ purificationē tribuat / et maieſtati tue nos reddat acceptos. Per. an̄a.
Panis em̄ dei eſt qui deſcendit de celo/ ⁊ dat vitā mūdo. ps. Magnificat. Oratio.
SVbiectū tibi populum q̄s dn̄e p̄pitiatio celeſtis amplificet: et tuis ſemp faciat ſeruire mādatis. per.
¶ Alia oro de ieiunio. Oro.
PVrifica q̄s dn̄e tuorum corda fidelium: vt a terrena cupiditate mūdati ⁊ p̄ſentis vite periculis eruan̄: ⁊ p̄petuis donis firmen̄. Per.
¶ Feria ſexta. Secundum Joannem. iiij. Lectio prima.
In illo tp̄e. Jeſus fatigatus ex itinere ſedebat ſic ſuper fontē. Et rel. Homilia
Ex hac lectione vera noſtri redēpto℞is quā ex nobis ⁊ p̄ nobis aſſumpſit humanitas ꝯmēdatur. Cū em̄ eſſet ver⁹ filius dei beate ſūmus ſūme beatus bona cuncta tribuēs nulli⁹ egēs p̄pter nos redimēdos homo factus ita ſe noſtre ꝯtemperauit infirmitati: vt oia que noſtre fragilitati ꝯueniunt in ſe excepto peccato ſuſciperet. Lectio.ij.
DEniq̄ is q̄ erat panis vite eſuriit: fons iuſticie ſitiuit. Fatigatus eſt etiā

ab itinere qui erat via: quia lux mundi ſua noſtro per miſit membra ſopori. Quod nempe ait modo euangeliſta. Ieſus fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſup fontē. Le.iij.

SEd videndū eſt nobis ex quo itinere dñs fatigatus dicat. Supra legit quod cū audiret ieſ⁹: quia audierūt de eo pharisei quod plures diſcipulos facit quam ioānes: et baptizat quamquam nō baptizaret: ſed diſcipuli ei⁹/ reliquit iudeā et abiit iterū in galileam. a. Aqua quam ego dedero/ qui biberit ex ea non ſitiet vnquam. ps. Bñd⁹. Oro.

IEiunia noſtra quaeſumus domine benigno fauore proſequere: vt ſicut ab alimētis abſtinemus in corpore: ita a vitiis ieiunemus in mente. p. an. Meus cibus eſt: vt faciā voluntatem patris mei. ps. Magnificat. Oratio.

PReſta quaeſumus omnipotens deus: vt qui in tua protectione confidimus: cūcta nobis aduerſantia te adiuuante vincamus. Per do. ¶ Sabba. Scdm Ioannē. viij. Lec.j.

IN illo tpe. Perrexit ieſus in montē oliueti et diluculo iterū venit in templum. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyte.

Potētiſſimus cōditor et benigniſſimus amator hominū dñs noſter ieſus xp̄s cuius vniuerſe vie miſericordia et veritas hanc ſibi maxime circa ſuam paſſionē familiarem effecerat cōſuetudinem: vt dieb⁹ quidē in tēplo quod erat hieroſolymis/ verbū dei predicaret/ ſigna et miracula oſtenderet/ quibus ſe dei filiū eſſe declararet/ ſero autē reuerteret in bethaniam/ et apud amicum ſuum lazarū/ ſororeſque eius mattham et mariā noctib⁹ hoſpitaretur: ſicque iterum diluculo ad ſimile predicationis op⁹ hieroſolymā reuerteretur. Tu autem. Lec.ij.

SEcundū igitur cōſuetū ſibi morē cū tota die in die feſto ſcenophegie: id eſt tabernaculorū in tēplo predicaſſet: veſperaſcente iam die feſto: ſicut aſſerit euāgeliſta: perrexit in montē oliueti: et inde rurſus diluculo venit in templum. Tu. l.iij.

MYſtice mons oliueti ſublimitatem dñice pietatis ac miſericordie ſignat: quod et ipſo ſatis vocabulo claret: quia mons oliueti a miſericordia nomē trahit: oleos namque grece/ latine mia dicitur. Tu. an. Inclinauit ſe ieſus et ſcribebat in terra: ſi quis ſine pctō eſt/ mittat in eam lapidē. ps. Bñd⁹. Or.

PReſta quaeſumus omnipotens deus: vt qui ſuā affligendo carnē ab alimētis abſtinent: ſectādo iuſtitiā a culpa ieiunent. Per. Sabb. ad veſ. a. Bñd⁹.

ps. Ipſum. Cõ. Gal. iiij.
Scriptum eſt qm̃ abra-
hã duos filios habuit:
vnũ de ancilla/ ⁊ vnũ de li-
bera: ſed qui de ancilla ſcḋz
carnẽ nat⁹ eſt: qui aũt de li-
bera per repromiſſionẽ que
ſunt p allegoriã dicta. Deo
gra. Hy⁹. Audi. ℣. Angelis.
An. Nemo te cõdẽnauit mu-
lier: nemo dñe/ nec ego te cõ
dẽnabo: iam amplius noli
peccare. ps. Magt. Oratio.
Concede q̃s oĩs de⁹: vt
q̃ ex merito nr̃e actio-
nis affligimur: tue grẽ cõ-
ſolatione reſpirem⁹. Per.
¶ Dñica in media.xl. Inuit.
Populus dñi ⁊ oues paſcue
ei⁹. Venite adorem⁹ deũ. ps.
Venite. hy⁹. Sũmi. ⁊c. vt s.
℣. Dicet dño. Lc. j. Exo. vij.
Dixit autẽ dñs ad moy
ſen. Ingrauatũ eſt cor
pharaonis ⁊ nõ vult dimit
tere ppl'm. Vade ad eũ ma-
ne: ecce egredieť ad aquas:
⁊ ſtabis in occurſum ei⁹ ſu
per ripã fluminis. Et virgã
q̃ cõuerſa eſt in draconẽ tol-
les in manu tua/ diceſq; ad
eũ. Dñs de⁹ hebreorũ miſit
me ad te dicẽs. Dimitte po-
pulũ meũ vt ſacrificet mihi
in deſerto: ⁊ vſq; ad p̄ſens
audire me noluiſti. Tu. ℟.
Locutus eſt dñs ad moyſen
dicẽs: deſcẽde in egyptũ/ et
dic pharaoni. Vt dimittat
populũ meũ: ingrauatũ eſt
cor pharaonis/ ⁊ nõ vult di
mittere ppl'z niſi ĩ manu for
ti. ℣. Clamor filiorũ iſrael ve
nit ad me vidiq; afflictionẽ
eorũ ſz veni mittã te ad pha
raonem. Vt dimit. Lcõ. ij.
Hec igitur dixit dñs. In
hoc ſcies q̃ ſum dñs. Ec
ce percutiã virga que in ma
nu mea eſt aquã fluminis ⁊
vertetur in ſanguinem. Pi-
ſces quoq; q̃ ſunt in fluuio
morientur ⁊ cõputreſcẽt aque
⁊ affligentur egyptij bibẽ-
tes aquã fluminis. ℟. Ste-
tit moyſes corã pharaone ⁊
dixit: hec dixit dñs. Dimitte
populũ meũ vt ſacrificet mi
chi in deſerto. ℣. Dñs deus
hebreorũ miſit me ad te di
cens. Dimitte po. Lec. iij.
Dixit quoq; de⁹ ad moy
ſen: dic ad aaron: tolle
virgam tuam et extẽde ma-
num tuã ſup aquas egypti/
⁊ ſuper fluuios eorum ⁊ ri-
uos ac paludes ⁊ omnes la
cus aquarum vt vertantur
in ſanguinem: ⁊ ſit cruor in
omni terra egypti tam in li
gneis vaſis q̃ in ſaxeis. Fe
cerũtq; moyſes ⁊ aarõ ſicut
p̄ceperat dñs. ℟. Cãtemus
dño glorioſe em̃ honorifica
tus eſt equũ ⁊ aſcenſorẽ pie
cit in mare. Adiutor ⁊ pte-
ctor fact⁹ eſt mihi dñs in ſa-
lutem. ℣. Dñs quaſi vir pu
gnator oĩs nomẽ ei⁹. Adiu.
Sermo ſancti Aug. eṗi. ſ. iiij.
Stabat moyſes in mon
te nõ armis ſz p̄cib⁹

pugnaturus. Stabat exten ſis manibus in celſū deuoto orans affectu. Nō de terra/ ſed de celo auxilium poſtu labat. Tu. Rm. In mari vie tue/ & ſemite tue in aq̄s mul tis deduxiſti ſicut oues po pulum tuum. In manu moy ſi & aarō. V. Trāſtuliſti illos mare rubrum/ & trāſuexiſti eos p aquā nimiā. In. Lc.v.

Pugnat cū hoſtib⁹ ab ſens cum externis ſine bello decertat: vt quem loci diuerſitas ab inimicis ſeiū geret: oratoris affectus vel latorē p̄ſentē hoſtibus exhi beret. R. Qui pſequebātur populū tuū dñe demerſiſti eos ī pfundū. Et in colūna nubis ductor eorū fuiſti dñe. V. Deduxiſti dñe ſicut oues populū tuū in manu moyſi & aaron. Et in co. Lect. vi.

Et moyſe orāte pugna occulta: ſed manifeſta victoria. Latenter dimicat vt euidenter deuincat: ſol⁹ orat vt multi ſaluentur. R. Moyſes famul⁹ dñi ieiuna uit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Vt legem dñi mereretur acci pere. V. Aſcendens in mon tē ſinai ad dñm/ fuit ibi qua draginta diebus & quadra ginta noctibus. Vt legem. Gloria. Vt legē. Secundū Joannem. vi. Lectio. vij.

In illo tēpore. Abiit Je ſus trans mare galilee quod eſt tyberiadis. Et reli. Homilia venera. bede pbri. Qui ſigna & miracula dom ni ac ſaluatoris recte cū le gunt vel audiunt accipiunt non tā in his quid foris ſtu peant attendunt q̄ quid ho rum exemplo ipſi intus age re quid in his myſticū ppen dere debeant inſpiciūt Tu. Rm. Splendida facta eſt fa cies moyſi dum aſpiceret in eum dñs. Vidētes ſeniores claritatē vultus eius admi rantes timuerūt valde. V. Cūq̨ deſcenderet de monte ſynai portabat duas tabu las teſtimonij ignorans q̄d cornuta eſſet facies ſua ex conſortio ſermonis dei. Vi dentes ſenio. Lectio octaua.

Ecce etenim appropin quante paſcha die fe ſto iudeorū ſequētē ſe multi tudinē dñs ꝓbo ſalutꝫ pari ter & ope curationis erige bat. Nā ſicut alius euāgeli ſta ſcribit. Loq̄batur illis de regno dei: & eos q̄ cura in digebāt ſanabat. Ea deniq̨ doctrina & ſanatiōe ꝯpleta: paucis de cibariis abūdan tiſſime refecit. R. Audi iſrl mādata dñi & ea ī corde tuo quaſi in libro ſcribe. Et da bo tibi terrā fluentē lac et mel. V. Obſerua igit̄ & audi vocē meā: & inimic⁹ ero ini micis tuis. Et da. Lec. ix.

Et nos fratres chariſ ſimi huius exēplo indu

eli: appropinquante paſcha die feſto noſtre redemptionis adiuncta fratrū caterua dominum toto corde ſequamur: quo actionū itinere ingreſſus ſit diligentiſſime cōtēplemur vt veſtigia eius ſequi mereamur. Qui enim dixit ſe in ipſo manere. Debet ſicut ille ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Tu autē. R. Ecce mitto angelū meū qui precedet te ⁊ cuſtodiet ſemper. Obſerua/ ⁊ audi vocem meam: ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis/ ⁊ affligentes te affligā: et precedet te angel⁹ meus. V. Iſrael ſi me audieris nō erit in te deus recēs neqꝫ adorabis deū alienū: ego em̄ dn̄s. Ob. Gl'ia. Ecce. V. Scuto. In laudibus. an. Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitie ſi auerteris faciē tuā a peccatis meis. an. Bonū eſt ſperare in dn̄o: q̄ ſperare in principibus. an. Bn̄dicat nos de⁹ noſter/ benedicat nos deus. a. Potēs es dn̄e eripere nos de manu mortis liberare nos de⁹ noſter. a. Reges terre ⁊ oēs populi laudate deum. Cap. Scriptū eſt. Hym. Jam x̄pe. V. Scuto circū. an. Cum ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet maximā multitudinē venientē ad ſe: dixit ad philippū: vnde ememus panes vt manducēt hi: hoc autem dicebat tentans eum: ipſe enim ſciebat q̄d eſſet facturus. Ps. Benedictus. Oro. Cōcede. Ad. j. an. Abiit ieſus trās mare galilee qd̄ eſt tyberiadis: ⁊ ſequebatur eū multitudo magna: q2 videbant ſigna que faciebat ſuper his qui infirmabantur: ſubiit ergo in montem ieſus: et ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis: erat autem proximū paſcha dies feſtus iudeorū. Ad terciā. an. Accepit ieſus panes/ ⁊ cum gratias egiſſet diſtribuit diſcūbentib⁹. Cpm. Scriptum eſt. R. Bonum. vts. In precedē. dn̄ica. Ad. vi. an. De quinqꝫ panib⁹ ⁊ duobus piſcibus ſatiauit dn̄s quinqꝫ milia hominū. Cap. Frāge eſurie. vts. R. Seruus tuus. Ad. ix. a. Satiauit dn̄s quinqꝫ milia hominum de quinqꝫ panib⁹ et duobus piſcibus. Cap. Elema. vts. Septies in die. Ad veſ. Cā. Scriptum eſt. Hy9. Audi beni. V. Angelis ſuis. an. Cum audiſſent turbe ſignū quod fecerat ieſus dicebant/ hic eſt vere propheta qui ventur⁹ eſt in mūdū. V. Magt. oro. Cōcede. ¶ Feria. ij. Scdm ioan. vj. Lec. j.

In illo t̄pe. Prope erat paſcha iudeorū: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolymā. Et reliqua. Homilia eiuſdem lectionis.

Beatus ioannes q̄ vltim⁹ omniū euangeliſtarum ſuū ſcripſit euāgelium: idcirco

pleniu ſ ac profundius ea que a tribus euãgeliſtis õmiſſa ſunt deſcribere curauit. Lectio ſecunda.

Illi enim ea tãtum ſcripſerunt que a dño duobus annis ante paſſionem eius geſta ſunt incipientes a tempore quo ioannes baptiſta miſſus eſt in carcerẽ. Tu autem domine. Lec. iij.

Ergo dilectiſſimi ſancti euãgelij narratiõe cõſiderata reperimus bis ſaluatorẽ dñm ad paſchalẽ ſolẽnitatem celebrandam veniſſe hieroſolymaꝫ. Semel primo anno ꝑdicationis ſue quod ioãnes ſcripſit. Etiterum ipſo quo paſſurus erat anno qñ quinqꝫ dies añ paſcha ſedens aſino hieroſolymã intrauit. ã. Auferte iſta hinc ⁊ nolite facere domuꝫ patris mei / domũ negociationis. ps. Bñdictus. Oro.

Preſta q̃s oñs deus vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolẽtes ⁊ corpore tibi placeamus: ⁊ mente. Per. ã. Soluite templum hoc / dicit dñs: ⁊ poſt triduum reedificabo illud: hoc autẽ dicebat de templo corporis ſui. ps. Magñt. oro.

Deprecationẽ noſtram q̃s dñe benignus exaudi: ⁊ quibus ſupplicãdi preſtas affectum tribue defenſionis auxiliũ. P. ¶ Fer. iij. Sc̃m ioannẽ. vij. Lect. j.

In illo tp̃e. Jam die feſto mediante aſcẽdit ieſus hieroſolymam. Et reli. Homilia eiuſdem lectionis.

In lectione que hanc precedit narrat ſanctus euangeliſta: q᷑ ambulabat ieſus in galileã. Non enim volebat ire in iudeam: qm̃ iudei querebant eum occidere. Lc. ij.

Quoꝫ ergo ibi eſſet vt ita dictum ſit propter concitatam contra ſe perſecutionem deliteſceret: eſſetqꝫ in proximo dies feſtus ſcenophegie dixerunt fratres eius ad eum. Tranſi hinc ⁊ vade in iudeam: vt ⁊ diſcipuli tui videãt opera tua q̃ facis. Tu autem. Lectio. iij.

Quod videns dñs labilẽ ⁊ caducã huius mũdi gloriã querere celeſtẽqꝫ paruipẽdere rñdit: vos aſcẽdite ad diem feſtũ hũc: ego nõ aſcẽdã ad diẽ feſtũ iſtũ. ãn. Mea doctrina nõ eſt mea: ſed ei⁹ qui miſit me patris. ps. Benedictus. Oratio.

Sacre nobis dñe q̃s obſeruationis ieiunia: et pie conuerſationis augmẽtũ: et tue propiciationis cõtinuum preſtent auxilium. Per. ãn. Quid me queritis interficere hominẽ qui vera locutus ſum vobis. ps. Magnificat. Oratio.

Miſerere dñe ppl'o tuo ⁊ continuis tribulationibus laborantem propitius

reſpirare concede. Per do.
¶ Fer.iiij. Scdꝫ ioā.ix. l.i.
In illo tpe. Preteriens ieſus vidit hominem cecum a natiuitate. Et reli.
Homilia eiuſdem lectionis.
Venerat dei filius ad ſolennitatem ſcenophegie: et nouiſſimo die euſdem feſtiuitatis in templo docebat populū q ad diem feſtum confluxerat. Tu autem. Lect.ii.
Redarguebat iudeos infideles: et miniſterio diuinitatis ſue inſtruebat fideles. Sed miſceri et totius boni inimici iudei verba illiꝰ ferre nō valētes: ad lapides cōfugerunt querētes obruere quē non poterant intelligere. Ipſe autem tranſiens per mediū illoꝝ ibat. Lc.iij.
Secdū quippe venerat hora quā ꝑtinierat paſſioni ſue: qꝛ nō in ſcenophegia: ſed in paſcha pati diſpoſuerat: ꝑteriēs ergo dn̄s vidit hominē cecum. Vidit inquit eum: id eſt miſertus eſt illius. Videre enim dei miſereri eſt. Hinc ſcriptum eſt. Reſpexit dn̄s petrū. R. Rabbi qd peccauit homo iſte qꝛ cecus natus eſt? Reſpondit ieſus et dixit: neqꝫ hic peccauit/neqꝫ parētes eiꝰ: ſed vt manifeſtētur opa dei in illo. Ps Benedictus. Oratio.
Deus q et iuſtis ꝑmia meritoꝝ et pctōꝛibꝰ per ieiuniū veniā ꝑbes: miſerere ſupplicibꝰ tuis: vt reatꝰ nr̄i ꝯfeſſio: indulgentiā valeat pcipere delictoꝝ. p. an. Dixi vobis iā et audiſtis: lutū mihi poſuit ille qui dicitur ihūs. ps magt. Oratio.
Pateant aures mie tue dn̄e precibꝰ ſupplicantiū et vt petentibꝰ deſiderata ꝯcedas: fac eos q tibi placita ſunt poſtulare. p. ¶ Feria.v. Scdꝫ ioannē.v. Le.i.
In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Pater meus vſqꝫ modo operatur: et ego operoꝛ. Et reliqua.
Homilia vene. bede pꝛeſby.
Heret hec lectio ſuperioꝛibus vbi refert ſanctꝰ euangeliſta quomodo dn̄s hominē triginta et octo annis paraliſi decumbentem ſanauerit/et ſanato pꝛecepit vt tolleret lectum ſuum et abiret. Erat vero vt dixit euangeliſta ſabbatū in illa die quā do hoc miraculum dominus operatus eſt. Lectio ſcḋa.
Videntes ergo pꝛincipes et phariſei hominē ſabbato lectūm ſuū poꝛtantem ceperūt inuidentes indignari: et hominem pꝛohibere ne ſibi imperata perficeret. Tu autem. Lectio.iii.
Sed ille eoꝝ verba contēnēs: et mūdatoꝛis ſui mādatis ſeu pꝛeceptis obediens: tulit lectū in quo iacuerat: et ambulauit. Pꝛopterea ait euāgeliſta. Per

ſequebātur ieſum: q2 hec fa
ciebat in ſabbato. an. Pater
diligit filiū/ et oia demōſtrat
ei q̄ ipſe facit. ps. Bn̄ds. Or.
P Reſta q̄s oīps deus: vt
quos ieiunia votiua ca
ſtigāt ipſa quoq3 deuotio ſctā
letificet: vt terrenis affecti
bus mitigatis: facilius ce-
leſtia capiam9. p. an. Sicut
pater ſuſcitat mortuos et vi
uificat: ſic et fili9 quos vult
viuificat. ps. Magt. Oratio.
P Opuli tui de9 inſtitutor
et rector pctā q̄b9 impu-
gnatur expelle: vt ſemp ti-
bi ſit placit9 et tuo munimie
ſit ſecur9. p d. ¶ Feria. vj.
Secundū Joan xj. Lcō. j.
I N illo tpe. Erat quidā
languēs lazar9 noie: a
bethania de caſtello, marie
et marthe ſoror eius. Et re.
Homilia beati auguſti. epi.
I Nter omnia miracla que
dei filius vt ſuam panderet
diuinitatem operatus eſt:
ſupeminet hoc: et quaſi quē-
dam obtinet principatū qd
circa lazar fecit. Et tamen
quidem omnia eius opera
admiratiōe digniſſima ſūt.
Tu autem domine. Lec. ij.
Q Vis enim venerabili-
ter nō admiret q clau
di rectis greſſibus inceſſe-
runt: q muti lingua clau
ſtra ſoluta ſūt? q cecor diu
clauſa lumia tactu ſacre ma
nu eius reſerata ſunt? Tu
autem domine. Lectio. iij.

Q Vis hec et plura alia
cōſiderans: non diuinā
potentiam ſtupens admire
tur? Sed hec omnia parua
ad ingentem ipſi9 maieſta-
tem videbantur: niſi amic9
eius lazarus moreret. Quē
idcirco mori permiſit: vt eū
nouo et oibus ſeculis admi-
rando ordine reſuſcitando
ſeſe vite mortiſq3 dominum
eſſe declararet. Hm. Laza-
rus amicus noſter dormit/
eamus: et a ſomno excitem9
eum. ps. Benedictus. Orō.
D Eus qui ineffabilibus
mundū renouas ſacra
mentis: preſta q̄s: vt eccl'ia
tua eternis proficiat inſti-
tutis: et temporalibus non
deſtituatur auxiliis. Per. an.
Ad monumentū lazari cla-
mabat dn̄s dicēs: lazare ve
ni foras. ps. Magt. Oratio.
P Reſta q̄s oīps de9 vt q̄
infirmitatis noſtre cō-
ſcij de tua virtute cōfidim9:
ſub tua ſemper pietate gau
deamus. Per do. ¶ Sabba.
Scd̄m Joannē viij. Lcō. j.
I N illo tpe. Dicebat ieſ9
turbis iudeorum. Ego
ſum lux mundi. Et reliqua.
Homilia eiuſdem lectionis.
P oſtq̄ dn̄s et redēptor no-
ſter mulierē in adulterio de
prehenſam a ſeuitia iudeor
eā lapidare volētiū libera-
uit: et a reatu adulterij miſe
ricordiſſime abſoluit: ne ali
cui forſitā in dubiū veniret

vtrum nam is quem verum hominē videbāt poſſet peccata dimittere: dignatur apertiſſime quid ex diuinitatis potētia poſſet demōſtrare. Tu autē. Lectio ſecūda.

Ait enim: Ego ſum lux mundi. Lux quippe erat incōprehenſibilis et incircū ſcripta diuinitas q̄ ſub velamine aſſumpte carnis latebat: cuius authoritate et huic mulieri et cuicūq; volebat peccā dimittebat. lc.iij.

Hec eſt illa vera lux que illuminat omnē hominē veniētem in hunc mundm: dei videlicet ſapientia que de illo lumine eterno et indeficiēti proceſſit. Cui⁹ ſplēdorē humana fragilitas aſpicere ſufferre nō potuiſſet niſi illa maieſtas ſe nube carnis circūdediſſet. Per quaꝫ velut per lucidiſſimum ſpeculū diuini huius luminis claritas humanis mentib⁹ innoteſceret. ā. Ego ſuꝫ lux mundi/ qui ſequitur me non ambulat in tenebris/ ſꝫ habebit lumē vite: dicit dominus. ps Benedictus. Orō.

Fiat dn̄e q̄s per gratiaꝫ tuā fructuoſus noſtre deuotionis affectus: q2 tunc nobis proderūt ſuſcepta ieiunia: ſi tūc ſūt placita pietati. Per. Suffragia et hore de beata maria vtē. Sed de cetero nulla dicitur ſuffra. nec hore de beata maria in choro. Sed extra chorū dicat vnuſquiſq; horas de btā maria: ſuffra. vo non. Sed ſūt p̄ſtra. dieb' fer. Sabba. ad veſ. totū vtē. cō Heb.ix.

Chriſtus aſſiſtēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ per amplius et perfectus tabernaculū non manufactuꝫ: id eſt nō huius creationis: neq; per ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ: ſꝫ per propriū ſanguinē introiuit ſemel i ſancta eterna redemptione inuenta. Deo gratias. Hymn.

Vexilla regis prodeunt/ fulget crucꝫ myſteriū: quo carne carnis conditor/ ſuſpenſus eſt patibulo.

Confixa clauis viſcera/ tēdens manus veſtigia: redēptionis gratia/ hic immolatur hoſtia.

Quo vulneratus inſuper/ mucrone dire lācee: vt nos lauaret crimine/ manauit vnda ſanguine.

Impleta ſunt que cōcinit/ dauid ſi delis carmine: dicēdo nationib⁹/ regnauit a ligno deus.

Arbor decora et fulgida/ ornata regis purpura: electa digno ſtipite/ tā ſancta mēbra tangere.

Beata cuius brachiis/ ſecli pependit preciū: ſtatera facta corporis/ predamq; tulit tartaris.

O crux aue ſpes vnica/ hoc paſſiōis tpe: auge piis iuſti

riam reliſq; dona veniam. Te ſumma De⁹ trinitas col laudet oīs ſpūs quos p cru cis myſteriū ſaluas rege p ſecula. Amen. ℣. Eripe me dñe ab homine malo. ℟. A vi ro iniquo eripe me. aña. Ego ſum qui teſtimonium perhi beo de meipſo ⁊ teſtimoniū perhibet de me qui miſit me pater. ps. Magt. Oratio.

Queſumus omnipotēs de⁹ familiam tuā propi tius reſpice: vt te largiente regatur in corpore ⁊ te ſer uante cuſtodiatur in mente. Per. Ad cōple. ℟. In manus tuas dñe. Cōmendo ſpiritū meum. ℣. Redemiſti me dñe deus veritatis. Cōmendo. Et reiteratur ſine Glīa pa. ℟. In manus tuas dñe. Et ſic quotidie vſq; ad cenam dñi. Hy⁹. Chriſte q̄ lux. ℣. Cuſto di nos dñe. ān. Media vita ī in morte ſumus quē queri mus adiutorē niſi te dñe qui pro peccatis noſtris iuſte iraſceris. Sācte deus. San cte fortis. Sancte miſericors ſaluator amare morti ne tra das nos. Ne proiicias nos in tempore ſenectutis/ cum defecerit virtus noſtra ne derelinquas nos. San cte deus. ℣l⁹ Qui cognoſcis omnia occulta parce pecca tis noſtris. Sācte for. ℣. No li claudere aures tuas ad p̄ ces noſtras/ ſed adiuua cle mens. Sancte miſericors. ⁊ dr hec ān cū ſuis trib⁹ ℣ſſ. quotidie vſq; ad cenam dñi. ps. Nunc dimit. ¶ Dñica in paſſio. Inui. Hodie ſi vocem dñi audieritis. Nolite obdu rare corda vr̄a. ps. Venite exul. ⁊ nō dr in fine Gloria. ſed reiterat̄ inuitato. Hy⁹.

Pange lingua glioſi pre liū certaminis: ⁊ ſuper crucis tropheū dic triūphū nobilem/ qualiter redēptor orbis immolatus vicerit.

De parētis prthoplaſti frau de facta ɔdolens: quādo pomi noxialis morte morſu cor ruit/ ipſe lignū tunc notauit damna ligni vt ſolueret.

Hoc opus noſtre ſalutis or do depopoſcerat: multiformis proditoris ars vt artem fal leret: et medelā ferret inde hoſtis vnde leſerat.

Quādo venit ergo ſacri ple nitudo tēporis: miſſus eſt ab arce patris natus orbis con ditor/ atq; ventre virginali caro factus prodiit.

Vagit infans inter arta cō ditus p̄ſepia: mēbra pānis inuoluta ℣go mater alligat pedes manus atq; crura ſtri cta cingit faſcia.

Gloria ⁊ honor deo vſq;quo altiſſimo: vna patri filioq; in clyto paracleto/ cui laus eſt ⁊ poteſtas p eťna ſc̄la. Amē. In. j. noctur. ān Seruite. ps. Beat⁹ vir. ℣. Erue a framea deus animam meā. ℟. Et de manu canis vnicam meam.

Lectio prima. Hiere. j.

Verba hieremie filij hel chie de ſacerdotib⁹ qui fuerunt in anathot in terra beniamin quod factū eſt verbum dñi ad eū in dieb⁹ ioſie filij amos regis iuda in terciodecio anno regni ei⁹. Et factū eſt verbū illō in dieb⁹ ioachim filij ioſie regis iuda vſq͡ȝ ad ꝯſummationē vndecimi anni ſedechie filij ioſie regis iuda vſq͡ȝ ad tranſmigrationem hieruſalē in menſe quinto. Hec dicit dominus conuertimini ad me et ſalui eritis. Deo grās. ℟ Iſti ſunt dies quos obſeruare debetis tēporibus ſuis. Quartadecima die ad veſperum paſcha dñi eſt: ⁊ in quintadecima ſolennitatē celebrabitis altiſſimo dño. ℣ Locutus eſt dñs ad moyſen dicēs: loquere filiis iſrael et dices ad eos. Quartadeci. Et iterū ℟. nō dꝛ per hebd. Lectio ſecūda.

Et factū eſt verbum dñi ad me dicēs. Priuſq͡ȝ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq͡ȝ exires de vulua ſanctificaui te/ et prophetam in gentibus dedi te. Hec dicit. ℟ Multiplicati ſunt qui tribulant me et dicunt non eſt ſalus ipſi in deo eius. Exurge domine ſaluum me fac deus meus. ℣ Circundederunt me canes multi conſilium malignantium obſedit me. Exurge. Lectio. iij.

Et dixi. A a a domine de⁹ ecce neſcio loqui: quia puer ego ſū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere q꞉ puer ſum qm̄ ad oia que mittā te ibis: ⁊ vniuerſa q̄cūq͡ȝ mādauero tibi loq̄ris. Ne timeas a facie eoꝝ q꞉ tecū ſuꝫ ⁊ ego eruam te dicit dñs. Hec dicit. ℟ Vſq͡ȝquo exaltabitur inimicus meus ſuper me. Reſpice ⁊ exaudi me dñe deus meus. ℣ Qui tribulant me exultabunt ſi motus fuero: ego aūt in miſericordia tua ſperaui. Reſpice. Et reiteratur ℟. ſine Glia patri. Et ſimiliter de ſexto ⁊ nono/ ⁊ p hebdomadā de tertio ℟. vſq͡ȝ ad paſcha. In. ij. noct. ℣ſus De ore leonis libera me dñe. ℟m. Et a cornibus vnicornium humilitatem meam. Sermo ſancti leonis. Lectio quarta.

Sacramentū dilectiſſimi dñice paſſiōis in ſalute hūani gñis ante tp̄a eterna diſpoſitū/ ⁊ p multas ſignificatiōes oib⁹ retro ſeculis nūciatū nō adhuc expectamus manifeſtādū: ſꝫ iam adorām⁹ impletū ꝯcurrētib⁹ ad eruditionem nr̄am nouis teſtimoniis ⁊ antiquis: dū qḋ ꝓphetica cecinit tuba euangelica pādit hyſtoria. Tu. ℟ Deus me⁹ es tu ne diſcedas a me. Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt et nō eſt q̄ adiuuet. ℣ Tu autē dñe ne elōgaueris auxilium tuū a me ad defenſionē meaꝫ

conſpice. Quoniā. Lectio .v.

ET ſicut ſcriptum eſt. Abyſſus abyſſum inuocat in voce cataractaꝝ tuaꝝ. Quoniā ad enarrandū gloriam dei patribus ſibi vocibus vtriuſq; teſtamēti altitudo reſpōdet ⁊ qd erat ſub velamine figurarū pfūdū: ſit reuelata voce perſpicuū. ℞. In te iactat⁹ ſum ex vtero de vētre matris mee de⁹ meus es tu ne diſcedas a me. Quoniā tribulatio pxima eſt ⁊ nō eſt qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis / ⁊ a cornib⁹ vnicorniū hūilitatē meā. Quoniā. ℞. vi.

SIc tamen inter illa miracula ſaluatorꝫ q̄ ſub populorū gerebantur aſpectu pauci veritatis preſentiam ſentiebant ipſiq; diſcipuli voluntaria dñi paſſione turbati / non euaſerunt ſcandalū crucis ſine tētatione formidinis. Vnde fides noſtra intelligētiam ſumeret: vnde ꝯſtantia robur acciperet niſi q̄ facta cognoſcimus predicata legeremus. ℞. In proximo eſt tribulatio mea dñe: et non eſt q̄ adiuuet / vt fodiant man⁹ meas ⁊ pedes meos. Libera me de ore leonis / vt enarrē nomē tuū fratribus meis. ℣. Erue a framea deus aiam meam: ⁊ de manu canis vnicā meā. Libera. In primo. In .iii. noct. an. Ab occul. ℣. Ne perdas cum impiis deus aiam meam. ℞. Et cū viris ſanguinū vitam meā. Scdm ioan. viij. Lc. vij.

IN illo tempore. Dixit Ieſus turbis iudeorum et principibus ſacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? Et reliqua. Homilia beati gregorij pape.

PEnſate fratres chariſſimi manſuetudinē dei. Relaxare pctā venerat ⁊ dicebat. Quis ex vobis arguet me de pctō? Non dedignatur ex ratione oſtēdere ſe peccatorē nō eſſe q̄ virtute diuinitatis poterat peccatores iuſtificare. Sꝫ terribile eſt valde quod ſubdit. Qui ex deo eſt verba dei audit: ppterea vos non auditis / q2 ex deo nō eſtis. ℞. Tota die cōtriſtatus ingrediebar dñe qm̄ aia mea impleta eſt illuſionib⁹. Et vim faciebāt qui q̄rebāt aiam meā. ℣. Amici mei ⁊ proximi mei aduerſū me appropinquauerūt ⁊ ſteterūt. Et vim. Lect. viij.

SI enī ipſe verba dei audit qui ex deo eſt: ⁊ audire vba eius nō poteſt q̄ſq̄s ex illo non eſt: interroget ſe vnuſq̄ſq; ſi verba dei in aure cordis pcipit ⁊ intelliget vnde ſit. ℞. Ne auertas faciem tuā a puero tuo. Qm̄ tribulor velociter exaudi me. ℣. Intēde aie mee ⁊ libera eā. Quoniam tri. Lectio nona.

CEleſtē patriam deſiderare veritas iubet: carnis deſideria ꝯteri mūdi glo

eiã declinare aliena nõ appe
ti ꝓpia largiri. Penſet ergo
apud ſe vnuſquiſq; veſtrum ſi
hec vox dei in cordis ei9 au=
re conualuit. Et q2 ex deo ſit
iam agnoſcet. ℟. Vide q2 tri
bulor velociter exaudi me.
Intende anime mee & libera
eã ꝓpter inimicos meos eri
pe me dñe. ℣. Libera me ab
his q̃ oderunt me / et ne auer
tas faciẽ tuam a puero tuo.
Intende. ℟. Vide q2. ℣. De=
derunt in eſcam meã fel. Et
in ſiti mea potauerũt me ace
to. In laudibus. antiphona.
Vide domine afflictionem
meam quoniam erectus eſt
inimicus meus. an. In tribu
latione inuocaui dñm & ex=
audiuit me de latitudine. a.
Judicaſti dñe cauſam anime
mee / defenſor vite mee dñe
deus meus. an. Popule me9
quid feci tibi / aut quid mole
ſtus fui reſpõde mihi. a. Nũ
quid redditur ꝓ bono malũ
quia foderunt foueã anime
mee. Cpm. Chriſtus. Hy9.
Vſtra ſex dum chriſtus
Legit tẽpus implẽs cor=
poris: & volẽs pro nobis eſſe
paſſioni dedit9 / agn9 i cruce
leuatur immolãdus ſtipite.
Hic acetũ fel arundo ſputa
claui lancea: mite corp9 ꝑfo
ratur ſanguis vnda ꝓfluit /
terra ponthus aſtra mũdus
quo lauantur flumine.
Flete ramos arbor alta tẽ=
ſa laxa viſcera: & rigor lẽte=
ſcat ille quem dedit natiui=
tas / vt ſuperni membra re=
gis miti tendas ſtipite.
Crux fidelis inter oẽs arbor
vna nobilis: nulla ſylua talẽ
profert fronde flore germie
dulce lignũ dulces clauos /
dulce pondus ſuſtinet.
Sola digna tu fuiſti ferre
ſecli preciũ: atq; portũ ꝑpa=
rare nauta mũdo naufrago /
quem ſacer cruor perunxit /
fuſus eſt agni corpore.
Gloria & honor deo. ℣. Dede
runt in eſcã meã fel. an. Qui
eſt ex deo v̾ba dei audit ꝓpter
ea vos non auditis q2 ex deo
nõ eſtis. ps. Bñdictus. Oro.
Queſumus oĩps. Ad primam
hy9. Iã lucis. cũ duob9 verſi=
bus in fine. O crux. & Te ſũ=
ma. Et ſic ad. iij. vj. & ix vi=
q; ad cenã dñi. a. Ego demo=
nium nõ habeo ſ3 honorifico
p̃rem meũ dicit dñs. Ad. iij.
a. Ego gloriã meã nõ quero:
eſt qui querat & iudicet. Cp.
Chriſtus. ℟. Erue a framea
deus aiam meã. Et de manu
canis vnicã meã. ℣. Salua
me ex ore leonis: & a cornib9
vnicorniũ humilitatẽ meã.
Et de. Glria. no dr / ſed reite=
ratur. ℟. ℣. De ore leo. Ad
ſextã. ãn. Amen amẽ dico vo
bis ſi quis ſermonẽ meũ ſer
uauerit mortem nõ videbit
in eternum. Cpm. Eſaie. l.
Faciẽ meam non auerti
a b increpantib9 et con=
ſpuẽtibus in me dñs de9 au

xiliator meus: & ideo nõ ſum cõfuſus. Deo gra. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornib⁹ unicornium humilitatẽ meã. ℣. Erue a framea deus aiam meã / et de manu canis unicã meã. Et. ℟ De ore leonis. ℣⁹. Ne perdas cũ impiis. Ad. ix. ãn. Abrahã pr̃ vr̃ exultauit ut videret diẽ meũ: vidit & gauiſ⁹ eſt. cã. Hier. xvij

Confundantur oẽs qui me perſequuntur et non confundar ego: paueãt illi & nõ paueam ego: induc ſuper eos diem afflictionis et duplici contritione cõtere eos dñe deus noſter. ℟. Principes perſecuti ſunt me gratis / et a verbis tuis formidauit cor meũ. Letabor ego ſuper elo quia tua. ℣. Quaſi qui inuenit ſpolia multa. Letabor. ℟ Princi. ℣. Dederunt in eſcã meam fel. Hec ſupra ſcripta reſponſoria ad. iij. vj. et. ix. nõ reiterãtur in totũ niſi in fine loco de Gloria pr̃i. Ad veſ. vt̃s. cã Chriſt⁹ aſſiſtẽs. hy⁹. Vexilla regis. ℣. Eripe me. Ãn Tulerũt lapides vt iacerent in ieſum / ieſus autẽ abſcõdit ſe & exiuit de tẽplo. ps Magt. oõo. Queſumus omnipotens. Ad cõpletoriũ. vt̃s. ¶ Fer. ij. et p hebd. vſq ad cenã dñi. Inuit. Adoram⁹ dñm. Qui nos redemit per crucẽ. ps. Uenite. hy⁹. Pange. In noct. ãn. Dñs defenſor. ps. Dominus. ℣⁹ Erue.

Scdm̃ Ioan. vij. Lectio. j.

In illo tempore. Miſerunt ſcribe & phariſei miniſtros vt apprehenderent ieſum. Et reliqua. Homilia eiuſdem lectionis.

Nemo ſatis digne ſufficit admirari quanta fuerit in ſcribarũ & phariſeorum cor de duritia. Cũ enim redemptor noſter aſſidua predicatione & miraculorũ operatione illos ad fidẽ vocaret turbis ſimplicibus credentib⁹ & facta dñi ſimul & verba glorificantibus: illi ecõtra non ſolũ in eum credere nolebãt verumetiã eum apprehendere laborabãt. ℟. Pacifice loquebãtur michi inimici mei: & in ira moleſti erant michi. Vidiſti dñe ne ſileas ne diſcedas a me. ℣. Ego aũt cum michi moleſti eſſent induebam me cilicio / & humiliabam in ieiunio aiam meam. Vidiſti. Lectio ſecunda.

In amore nanqꝫ ſeculi radicem cordis fixerãt: idcirco verba doctrine celeſtis recipere non valebant. Miſerunt ergo iudei miniſtros vt cõprehenderent eũ. Sed dñs qui in ſua poteſtate habebat: quando & quomõ mori vellet reſpõdit dicens. Filioli adhuc modicũ vobiſcũ ſum. Ac ſi diceret. Per prope rum eſt quod nunc in me agere vultis. Quod enim vultis facturi quidem eſtis / ſed

non modo quia nolo. Hym. Multiplicati. Lectio tertia.

Adhuc enim modicū vobiſcū ſum: & vado ad eū qui me miſit. Prius ergo im plere debeo diſpēſationē ſuſcepte carnis / & ſic puenire ad locū ſuſcipiende paſſiōis. ℣. Dederūt in eſcā. In laud. vrſ. Sed notandū eſt q ſi feria ſcōa ſequētis hebdomade feſtū.ix.lc.eueñ. añe de laud. ipſi⁹ ferie debēt dici hac die Si fer.iij.vel.iiij.aliꝰ feſtum eueñ. añe. de laud. earūdē dicētur in.iij.vel.iiij.fer. iſti⁹ hebdomade. Et ad horas dicentur añe de laud. Ad laudes ad.iij. et ad veſperas. Capitulum. Eſaie.l.

Dominus deus aperuit michi aurē: ego aūt nō ↄtradico: retrorſuʒ nō abij: corp⁹ meū dedi pcutiētib⁹ et genas meas vellētib⁹. Deo gra. Hy⁹. Luſtra. ℣. Dederūt in eſcā. añ. In die magno feſtiuitatꝭ ſtabat ieſ⁹ & clamabat dicēs ſi q̄s ſitit veniat ad me & bibat. ps. Bñd⁹. Oro.

Sanctifica q̄s dñe nr̄a ieiunia & cūctaꝝ nobis ꝑpitius indulgētiam largire culpaꝝ. Per. Suffra. nō dicūt tamen ꝓrationes. Ad primam. añ. Te inuocamus. niſi ꝑpiꝛie euene. Ad.iij. añ. Da michi. Cām. Dñs deus. ℟. Erue a framea. Ad.vj. ā. Adiuua me. cā. Faciē meam. ℟. De oꝛe leo. Ad nonā. añā. Aſpice in me. cā. Cōfundant. ℟. Pꝛīcipes. Ad vs. cā. Dñs. hy⁹ Vexilla. ℣. Eripe me d. ā. Si q̄s ſitit veniat ad me et bibat & de ventre eius fluēt aque viue. ps. Mḡt. Oratio.

Da q̄s dñe ppl'o tuo ſalutē mētis & coꝛpoꝛis: vt bonis opibus inherendo: tua ſemper mereatur ꝓtectiōe defendi. Per. Ad completo. vrs in ſabbato. ¶ Feria.iij. Scdm Ioan. vij. Lectio.j.

In illo tpe. Ambulabat ieſus in galileā. Nō eīn volebat ire in iudeā: qꝛ volebant eū iudei interficere. Et rel. Omilia eiuſdē lectiōis.

Dominus noſter ieſus chꝛiſtus per oīa noſtre memoꝛ ſalutis in cunctis que faciebat futuris fidelibus ſuis exēpla que imitari deberent ꝓponebat qꝛ perſecutionem fideliū pꝛeuidebat cauſa ſui nominis in ſancta eccleſia excitandam. Tu. Lectio.ij.

Quia enim ſciebat infirmioꝛa membꝛa immanitatem perſecutionis tolerare non poſſe: ne hi tales de ſalute deſperarēt: & quaſi a chꝛiſto ſe alienos arbitrarent: ſi nunq̄ territi paſſionem refugiſſent dignat⁹ eſt eis dñs precepto ſimul & exemplo cōſulere. Lectio.iij.

Recepto quidē quo tas pleſingruente pſecutionis tēpoꝛe fugere pmiſit dicēs. Si vos pſecuti fuerint

In vna ciuitate/ fugite in aliam. Exẽplo vero quo adhuc puer ad declinandã herodis ſeuitiam nõ ſolum de ciuitate in ciuitatem / verũetiã de regiõe in regionẽ fugere dignatus eſt delatus a parẽtibus in egyptum. Tu au. an. Tempus meũ nondũ aduenit tẽpus autem veſtrũ ſemper adeſt dicit dominus. ps. Benedictus. Oratio.

Noſtra tibi q̃s dñe ſint accepta ieiunia q̃ nos expiando gr̃a tua dignos efficiant / et ad remedia pducãt eterna. Per. an. Quidã autẽ iudei dicebãt qꝛ bũs eſt/ alij aũt dicebãt non/ ſed ſeducit turbas. ps. Magt. Oratio.

Da nobis q̃s dñe pſeuerantem in tua voluntate famulatũ/ vt in diebus noſtris et merito et numero populus tibi ſeruiẽs augeatur Per do. ¶ Feria.iiij. Scdm Joannem. x. Lectio prima.

In illo tpe. Facta ſunt encenia in hieroſolymis et hyẽs erat. Et ambulabat ieſus in templo in porticu ſalomonis. Et reli. Homilia.

Encenia plurali nũero vocabat̃ feſtiuitas dedicatiõis tẽpli quã populus iudeorum ex antiqua patrũ cõſuetudine per annos ſingulos celebrare ſolebat. Tu. Lectio ſcda.

Encenia renãqꝫ grece iniciare vel ichoare dr verũ non ab re eſſe credẽdũ eſt ꝙ ſanctus euangeliſta tpis quoqꝫ quo iſta dedicatio fcã eſt intimare curauit dicẽs. Et hyẽs erat. Per hoc q̃ppe oſtendit ꝙ hec encenia non ad primã templi dedicationem: ſed ad eam que vltima fuit pertinet. Lectio tertia.

Tertio nãqꝫ tẽplũ ipſum dedicatũ eſt/ vt in ſanctis literis inuenimus. Prima ſiquidẽ eius dedicatio a ſalomõe in magna gloria et regni totius pace autũni tẽpore facta eſt. Secũda a zorobabel et ieſu ſacerdote magno ac reliquis filijs trãſmigrationis veris tẽpore facta eſt. Tertia a iuda machabeo et fratribꝰ eius hyemis tẽpore peracta eſt: qñ etiã ſpecialiter conſtitutũ eſt: vt ſingulis annis hec eadẽ dedicatio ſolẽnibꝰ freqñtaret̃ officijs. Tu. an. Oues mee vocẽ meã audiunt et ego dñs agnoſco eas. ps. Bñdictus. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fideliũ miſerator illuſtra: et quibus deuotionis preſtas affectũ: prebe ſupplicantibꝰ piũ benignus auditum. Per do. an. Multa bona opera operatus ſum in vobis: pp̃ter quod opus vultis me occidere. ps. Magnificat. Oratio.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: et quibus fiduciã ſperãde pietatis indulges cõſuete mie

tribue benignꝰ effectū. Per.
¶ Fe. v. Scdm ioan. vij. Lc. j.
IN illo tḗe. Cū audiſſent
quidā de turba ſermões
ieſu dicebāt: hic eſt chr̄s. Et
rel. Homil. eiuſdē lectionis.
Narratur in ſuperiorib9: qꝛ
venit dn̄s hier̄lm ad ſolēni=
tatē ſcenophegie iā die feſto
mediāte vbi doctrina ſua in=
fideles iudeos ꝯfundebat: fi=
deles inſtruebat: ſicq; ſe dei
filium euidentiſſima aſſer=
tione declarabat. Lectio. ij.
IN nouiſſimo autem die
eiuſdē ſolēnitatꝫ ſtabat
& clamabat. Si q̄s ſitit ve=
niat ad me & bibat. Illo igi=
tur talia proſequente/ et ad
dona ſpiritalia populos in=
uitante orta eſt de illo in tur
ba diſſentio. Quidā enim au
dientes ſermones eius dice
bant hic eſt chriſtus. Lec. iij.
NAm iſti ꝓ illā ſitim quā
ſpiritaliter haurire ce=
perāt iā ſitim noxiā infideli=
tatis depoſuerant. Alij vero
in ſue infidelitatis ariditā=
te ꝑmanentes dicebāt. Nun=
quid a galilea chr̄s ſurgit?
None ſcriptura dixit: qꝛ ex
ſemine dauid & a bethleem
caſtello vnde fuerat dauid
chriſtus venturus eſt? Tu. A.
Mulier q̄ erat i ciuitate pec=
catrix attulit alabaſtrū vn=
guenti/ & ſtans ſecus pedes
ieſu lachrymis cepit rigare
pedes eius & capillis capitꝫ
ſui tergebat. ps. Bn̄dꝰ. oro.

PResta q̄s omnipotens
deus: vt dignitas con=
ditionis humane per imma
derantiā ſauciata medicina=
lis parſimonie ſtudio refor=
metur. Per. An. Mittens hec
mulier in corpus meum hoc
vnguētum ad ſepeliendum
me fecit. ps. Magt. Oratio.
ASto q̄s dn̄e ꝑpitiꝰ ple=
bi tue: vt que tibi non
placēt reſpuēs: tuoꝝ potius
repleatur delectationibꝰ mā
datoꝝ. Per. ¶ Feria. ſexta.
Scdm Ioannē. xj. Lectio. j.
IN illo tḗe. Collegerunt
pōtifices & phariſei con
ſiliū aduerſus ieſum & dice=
bāt. Quid facimus: quia hic
homo multa ſigna facit. Et
reliqua. Homil. eiuſd. lectio.
Reſuſcitato a Saluatore
chriſto lazaro: & tā ingēti mi
raculo facto multi ex iudeis
qui preſentes fuerant & vi=
derant que fecit crediderūt
in eum. Tu. Lectio ſecunda.
QVidā vero ex ipſis ſiue
q̄ iam crediderāt in eū
ſiue qui ad mariā/ & marthā
ꝯſolādi cauſa venerāt abie
rūt ad phariſeos & nūciaue
runt eis que fecit ieſus: ſiue
pio ſtudio vt ipſi in eū crede
rēt ſiue grā deferēdi vt ꝯtra
eū ſeuirēt. Tu. Lectio tertia
PRotinꝰ illi malitia ſua
contenebrati: et quo ſe
verterēt neſciētes videteſq;
ſe ſignorum euidentia ſupe
rari: collegerunt conſilium:

non vt conuerterētur ⁊ cre
derent: ſed vt eum nephan-
da conſpiratione morte dā-
narent. Inierunt concilium
vt eum perderent: nō vt ſibi
conſulerent ne periret. an.
Principes ſacerdotum con
cilium fecerūt/ vt ieſum oc-
ciderent: dicebāt autem: nō
in die feſto/ ne forte tumul-
tus fieret in pplo. Pſalm⁹.
Benedictus. Oratio.
Cordibus noſtris q̄s do
mine gratiam tuā beni
gnus infunde vt peccata no
ſtra caſtigatione volūtaria
cohibentes: tēporaliter po-
tius maceramur: ꝙ ſuppli-
ciis deputemur eternis. p.
an Magiſter dicit/ tēp⁹ meū
prope eſt apud te facio paſ-
cha cū diſcipulis meis. ps.
Magnificat. Oratio.
Concede q̄s oīps deus:
vt qui protectiōis tue
gratiā querimus liberati a
malis oīb⁹ ſecura tibi mēte
ſeruiamus. Per. ¶ Sabba.
Secundū Joan. vj. Lec. i.
In illo tēpore. Dicebat
ieſus turbis iudeorum.
Amē amen dico vobis. Niſi
manducaueritis carnē filij
hominis ⁊ biberitis ei⁹ ſan
guinem: non habebitis vitā
in vobis. Etc. Homilia.
Hec ſacra lectio plena eſt
ſalutis eterne myſteriis: et
ſubſtantialib⁹ anime ſacra-
mētis. Subſtantia quippe
aie verbum dei eſt. Lectio .ij.
Nam que melior ſubſtan
tia eſſe poteſt: ꝙ cibum
ſpiritalē deſiderare: verbū
dei in ſe habere: imo in ipſo
manere qui vere eſt: quiq3
omnib⁹ preſtat vt ſint? Nā
quecūq3 ſine illo ſunt: nō ſo-
lum non viuunt/ ſed etiā ni-
hil ſunt. Tu. Lectio tertia.
Qui vere vite /deq3 ſub-
ſtātie ſunt participes/
illi vere viuunt ⁊ ſunt: nec
vllo metu mortis attētant:
qꝛ vitā ipſam in ſe ſuſcepe-
rūt: imo a vita ſuſcepti ſūt.
an. Nemo tollit a me animā
meā: ſ3 ego pono eā ⁊ iterū
ſumo eā. ps. Bñdict⁹. Orō.
Proficiat q̄s dñe plebs
tibi dedicata pie deuo-
tionis affectu: vt ſacris a-
ctionib⁹ erudita: quāto ma-
ieſtati tue fit gratior/ tanto
donis potiorib⁹ augeatur.
Per do. ¶ Sabba. ā. Bñd⁹.
ps Jpſum. Cap. Ad phil. ij.
Hoc ſentite in vobis qđ
et in chriſto ieſu: qui cū
in forma dei eſſet nō rapinā
arbitratus eſt eſſe ſe equa-
lem deo: ſed ſemetipſum ex-
inaniuit formam ſerui acci-
piēs in ſimilitudinem homi
num factus: ⁊ habitu inuen
tus vt homo. Deo gratias.
¶ Hic notandū eſt ꝙ ſi feſtū
annūciationis dñice die lu-
na ſequen. euene. vel feſtū
duplex. R3. Circūdederunt
quod eſt in ſecundis veſpe.
hui⁹ dñice dicetur hic hy⁹.

Vexilla. ℣. Eripe. An. Clari
fica me pater apud temet=
ipſū claritate quam habui
priuſq̄ mundus fieret. Ps.
Magnificat. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus: q̄
humano generi ad imi=
tandum humilitatis exēplū
ſaluatorē noſtrum carnem
ſumere & crucē ſubire feci=
ſti: cōcede ꝓpitius: vt & pa=
tientie ipſius habere docu=
menta/ & reſurrectionis cō=
ſortia mereamur. Qui tecū.
¶ Dñica in ramiſpalmarū.
Inuita. Ipſi vero nō cogno=
uerunt vias meas. Quibus
iuraui in ira mea / ſi introi=
būt in requiē meā. Et recite
tatur poſt Quadraginta. ar
non dr̄ Gloria pr̄i. ℣. Vēite.
Hy⁹. Pange lin. ℣. Erue.
Lectio prima. Sapientie. j.
Qui loquitur iniqua nō
poteſt latere: nec prete
riet illū corripiens iudiciū.
In cogitationibus enim im
pij: interrogatio erit. Ser=
monū aūt illius auditio ad
deū veniet: & ad correptio=
nē iniquitatū illius: qm̄ au=
ris dei audit omnia: & tumul
tus murmurationū nō ab=
ſcōdetur. Tu. ℟. In die qua
inuocaui te dñe dixi noli ti=
mere. Iudicaſti cauſā meā
& liberaſti me de⁹ meus. ℣.
In die tribulatiōis mee cla
maui ad te: q2 exaudiſti me.
Iudi. Lec. ij. Sap. ij.
Dixerunt enī impij apd̄
ſe cogitātes nō recte. Circū
ueniamus iuſtū qm̄ inutilis
eſt nobis: & cōtrari⁹ eſt ope
ribus noſtris. Et impropera=
rat nobis pc̄tā legis: & diffa
mat in nos pc̄tā diſcipline
noſtre. Promittit ſe ſcientiā
dei habere & filiū dei ſe no=
minat. ℟. Fratres mei elon
gauerunt a me et noti mei.
Quaſi alieni receſſerunt a
me. ℣. Dereliquerunt me ꝓ
ximi mei & qui me nouerūt.
Quaſi alieni. Lectio tertia.
Fact⁹ eſt nobis in tradu
ctionē cogitationū nr̄a=
rū. Grauis eſt nobis etiā ad
vidēdū: qm̄ diſſimilis eſt a=
liis vita illius: & immutate
ſunt vie ei⁹. Tāq̄ nugaces
eſtimati ſum⁹ ab illo: & abſti
net ſe a viis nr̄is tāq̄ ab im
mūdiciis: & p̄fert nouiſſima
iuſtoꝝ/ & gloriat̄ patrē deū
ſe habere. ℟. Attēde dñe ad
me / & audi voces aduerſa=
rioꝝ meoꝝ. Nunquid reddi=
tur ꝓ bono malum: q2 fode
runt foueam anime mee. ℣.
Recordare q᷑ ſteterim in cō
ſpectu tuo vt loquerer ꝓ eis
bonū/ & auerterem indigna
tionē tuā ab eis. Nunquid.
nō dr̄ Glria. ſed reincipit ℟.
Attende. In ſecūdo noc. ℣⁹.
De ore. Sermo ſ. Hie. L. iiij.
Factū eſt aūt cum appro
pinquaſſet ieſus hiero
ſolymis & veniſſet bethpha
ge ad montē oliueti: tūc mi=
ſit duos diſcipulos ſuos di=

cẽs eis. Ite in caſtellū quod
contra vos eſt ⁊ ſtatim inue
nietis aſinā alligatā ⁊ pul-
lū cum ea. Soluite ⁊ addu-
cite michi. Et ſi quis vobis
aliquid dixerit: dicite q2 do-
minus his opus habet: ⁊ cō
feſtim dimittet eos. Tu. ℟.
Concluſit vias meas inimi
cus inſidiator: fact9 eſt mihi
ſicut leo in abſcōdito reple-
uit ⁊ inebriauit me amari-
tudine: deduxerunt in lacū
mortis vitam meā: ⁊ poſue-
runt lapidē contra me. Vide
dn̄e iniquitatē illoꝝ/ ⁊ iudi-
ca cauſam aīe mee/ defenſor
vite mee. ℣. Fact9 ſum in de-
riſum oī pplo meo cāticū eo
rum tota die. Vide. Lcō. v.

AGgredieṫ dn̄s de hierico
turbis duct9 inde ꝙ plu
rimis: ⁊ cecis reddita ſani-
tate: appropinquat hieroſo
lymis magnis ditatus mer
cib9. Salute credentiū red-
dita ingredi cupit vrbē pa-
cis ⁊ locū viſionis dei: ⁊ ar
cē ſpeculatiōis. ℟ Noli mi-
chi eſſe alienus: parce mihi
dn̄e in die mala. Confundā-
tur oēs qui me perſequun-
tur ⁊ non ꝯfundar ego. ℣ſ9.
Cōfundanṫ oēs inimici mei
qui querunt animā meā. Cō
fundantur. Lectio ſexta.

CUm appropinquaſſet
hieroſolymis ⁊ veniſ-
ſet bethphage ad locū marti
larum qui ſacerdotum vicu
lus erat: ⁊ confeſſionis por
tabat typum: ⁊ erat ſitus in
mōte oliueti vbi lumen ſciē
tie: vbi laborum ⁊ doloꝝ re
quies eſt. Miſit duos diſci-
pulos ſuos: id eſt ſcientiam
⁊ opera vt ingrederenṫ ca-
ſtellū. Dixitq3 eis: ite in ca-
ſtellū quod ꝯtra vos eſt. Cō
tra apl'os enim erat: nec iu-
gū doctrinaꝝ volebat acci-
pere. ℟ Dn̄s mecū eſt tanꝗ̄
bellator fortiſ/ ꝓpterea per-
ſecuti ſunt me/ ⁊ intelligere
non potuerunt. Dn̄e ꝓbans
renes ⁊ corda tibi reuelaui
cauſam meā. ℣. Vidiſti dn̄e
iniq̄tatē eoꝝ aduerſum me/
iudica iudicium meum dn̄e.
℟ Domin9. ℣. Ne perdas.

¶ Paſſio dn̄i noſtri ieſu xp̄i
ſcdʒ mattheū. xxvi. Le. vii.

IN illo tpe. Dixit ieſ9 di
ſcipulis ſuis. Scitis q2
poſt biduum paſcha fiet. Et
reliqua. Homilia haymonis.

PReuidens dn̄s diſcipuloꝝ
ſuoꝝ animos ex ſua paſſiōe
perturbandos: predixit eis
quicquid venturū erat ſup
eum: vt cū viderent eū mo-
ri aut crucifigi: leui9 triſti-
tiam paſſiōis eius poſſent
ferre: quia leuius ⁊ facili9
poſſunt ea aduerſa tolerari
que antea preſciuntur ꝙ ea
que ſubito ⁊ inſperate eue-
niunt. ℟ṁ. Dixerunt impii
apud ſe non recte cogitan-
tes circūueniamus iuſtum/
qm̄ cōtrarius eſt operib9 no
ſtris ꝓmittit ſe ſcientiā dei

habere: filiū dei ſe nominat
⁊ gloꝛiatur patrem ſe habe
re deū. Videamus ſi ſermo-
nes illius veri ſint. Et ſi eſt
verus filius dei liberet eū
de manibus noſtris: moꝛte
turpiſſima condēnemꝰ eū.
V. Tanq̄ nugaces eſtimati
ſumus ab illo ⁊ abſtinet ſe
a viis noſtris tanq̄ ab imu
diciis ⁊ p̄fert nouiſſima iu-
ſtoꝛum. Videamꝰ. Lec. viii.

Scitis quia poſt biduū
pascha fiet. Per bidu-
um poſſumꝰ intelligere ve-
tus teſtamentum ⁊ nouum.
Poſt duos dies clariſſimi
luminis: id eſt poſt datā le-
gem. Et pꝛophetas ⁊ pſal-
mos. Et pꝛedicatū euange-
lium voluit dñs verum pꝛo
ſalute mūdi paſcha celebꝛa
re: id eſt tranſitum facere
redeundo ad patrē vñ vene
rat. R. Viri impii dixerūt:
oppꝛimamus virum iuſtum
iniuſte: ⁊ deglutiamus eum
tanq̄ inferi viuum: aufera-
mus memoꝛiam illiꝰ de ter-
ra ⁊ de ſpoliis eius ſoꝛtem
mittamꝰ inter nos: ipſi eniz
homicide theſaurizauerunt
ſibi malū. Inſipientes ⁊ ma
ligni oderunt ſapientiam ⁊
reci facti ſunt in cogitationi
bus ſuis. Vꝰ Hec cogitaue-
runt ⁊ errauerunt / exceca-
uit enim illos malitia ſua.
Inſipientes. Lectio nona.

Paſcha enim ⁊ phaſe he
bꝛaica noia ſunt vnum
idemq̄ ſignificātia. Paſcha
non vt quidam voluēt a paſ-
ſione: ſed vt meliꝰ eſt a trā-
ſitu dicitur paſcha eo q̄ ex-
terminatoꝛ angelus percu-
tiens pꝛimogenita egyptio-
rū videns ſanguinē in foꝛi-
bus iſraelitārū pertranſie-
rit nec percuſſerit eos: vel
quia dñs ambulauerit de ſu
per pꝛotegens populū ſuū.
R. Ingrediente dño in ſan-
ctam ciuitem hebꝛeoꝝ pue-
ri reſurrectionem vite pꝛo-
nunciātes. Cum ramis pal
marum oſanna clamabant
in excelſis. Vſꝰ. Cūq̄ audiſ-
ſent quia ieſus venit hiero-
ſolymam exierunt obuiā ei.
Cū ra. R. reiteratur V. De-
derunt. In laudibus. Añā.

Dñs deus auxiliatoꝛ meꝰ:
⁊ ideo non ſum confuſus. ā.
Circūdantes circūdederūt
me: ⁊ in noie dñi vindicaboꝛ
in eis. ā. Iudica cauſaz meā
defende me: qꝛ potens es do
mine. ā. Cum angelis ⁊ pue
ris fideles inueniātur triū-
phatoꝛi moꝛtis clamantes
oſanna in excelſis. ā. Oīes
collaudent nomen tuum / et
dicent tibi bñdictus qui ve
nit in nomine dñi oſanna in
excelſis. Cap. Hoc. Hyꝰ. Lu
ſtra. Vꝰ. Dederunt. āñ. Oſan
na filio dauid bñdictus qui
venit in noie dñi rex iſrael
oſanna in excelſis. p̄. Bñdꝰ.
Oro. Omp̄s. Ad pꝛimam. āñ
Dominꝰ. Ad. iij. ā. Pueri he

brẽorū veſtimenta pſternebant in via/ et clamabant dicentes: oſanna filio dauid: bñdictus qui venit in noie dñi. C. ꝑ. Hoc ſentite. ℟. Fratres mei. Lcōm ℟. de matutinis. Oro vts. Ad. vj. ã. Pueri hebreoꝝ tollẽtes ramos oliuarū obuiauerunt domino clamantes et dicentes oſanna in excelſis. Cꝑ. Faciẽ meam. ℟. Attende. iij. ℟. de matu. oro vts. Ad. ix. ã. Turba multa que cõuenerat ad diem feſtum clamabat ad dominum: bñdictus qui venit in noie dñi oſanna in excelſis. Cꝑ. Confundantur. ℟m. Ne perdas cum impiis de⁹ animã meã: et cū viris ſanguinū vitã meam. Redime me dñe. ℣ſ⁹. Ne tradideris me in animas tribulantiū me/ qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui. Redi. reiteratur ℟. Ne perdas. ℣. Dederunt. Oro vts. Ad veſpe. ãn. Sede. ps. Dixit dominus. Capitulū. Hoc ſentite. ℟m. Circundederūt me viri mẽdaces: ſine cauſa flagellis ceciderunt me. Sed tu dñe defenſor vindica me. ℣⁹. Quoniã tribulatio proxima eſt: et non eſt q̄ adiuuet. Sed tu. Et reiterat̃ hy⁹. Vexilla ℣⁹. Eripe me. ãn. Occurrūt turbe cū floribus et palmis redẽptori obuiam: et victori triumphanti digna dant obſequia filium dei ore gẽtes predicant: et in laudem xp̄i voces tonant per nubila oſanna. ꝑ. Magt. Oratio vts. C Feria. ij. Inuit. Adorem⁹ dñm. et c. vts. Secundū Johannem. xij. Lectio prima.

In illo tẽpore. Ante ſex dies paſche venit ieſus bethaniam vbi lazarus fuerat mortuus quem ſuſcitauit ieſus. Etc. Hom. eiuſ. l. Deſcripta ſuperi⁹ ab euangeliſta mirabili quatriduani lazari reſuſcitatiõe/ qua ſe dei filium viuorum ſimul et mortuorum dñm chriſtus euidentiſſime declarauit. Subſequitur ꝯtinuo ꝙ multi ex iudeis qui venerant ad mariam et martham et viderant que fecit ieſus crediderunt in eum. Tu. Lectio. ij.

Quidam vero ex ipſis abierūt ad phariſeos: et dixerunt eis que fecit ieſus. Phariſei vero tante rei nouitate perculſi et infidelitatis ſue nubilo contenebrati: collegerunt concilium et dicebant. Quid facimus/ qꝛ hic homo multa ſigna facit: ſi dimittim⁹ eum ſic/ omnes credent in eum. Lectio. iij.

Ab illo ergo die cogitauerunt/ vt interficerẽt eum. Et vt paulopoſt dixit. Dederunt mandatum: vt ſi quis cognouerit vbi ſit indicet et apprehendat eum. Domin⁹ vero qui omnia futura preuidebat iam palã nõ

ambulabat apud iudeos:ſꝫ abiit in regionem iuxta deſertum in ciuitatem que dicitur effrem: & ibi morabatur cū diſcipulis ſuis. In laud. ā.

Faciem meā non auerti ab increpātibus & cōſpuentibꝰ in me. An. Framea ſuſcitare aduerſus eos qui diſpergunt gregem meum. An. Appenderunt mercedē meam triginta argēteis quos appreciatus ſum ab eis. An. Inundauerunt aque ſuper caput meū dixi perij inuocabo nomen tuum dn̄e deus meus. A. Labia inſurgētium in me & cogitationes eorum vide dn̄e. Cap. Dn̄e. Hym. Luſtra ſex. vers. Ꝟ. Dederunt. A. Maria ergo vnxit pedes ieſu: & extersit capillis ſuis: & domus impleta eſt ex odore vnguenti. Ps. Benedictus. Oratio.

Da q̄s oīps deꝰ: vt qui ex tot aduerſis ex nr̄a infirmitate defecimus: intercedente vnigeniti tui paſſione reſpiremus. Qui tecum. Ad hor. āe de laud. cap. R. & V. vers. in feeden. fer. ij. oro. Da q̄ſumus. Ad magr. aña. Nō haberes in me poteſtatem/ niſi deſuper datum tibi fuiſſet. Ps. Magt. Oratio.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter & ad beneficia recolenda quibus nos inſtaurare dignatus es tribue venire gaudētes. Per.

¶ Feria tertia. Secundum Joannem. xij. Lectio prima.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Amē amē dico vobis. Niſi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ipm ſolum manet. Si aūt mortuū fuerit: multum fructum affert. Et reliqua. Omelia.

Granum frumenti ſeipſum dn̄s dicebat mortificādū in infidelitate iudeorum viuificādum vero in fide omniū populorum. Cuius granificatio ſepultura fuit. Locatio vero lapidis ad oſtiū monumenti aduolutio. Lectio ij.

Deinde poſt reſurrectionem veluti herba tenera in quorūdam fide necdū robuſta prorupit. Poſtea multum fructum attulit: cū per predicationem apoſtolorum vniuerſitatem gentiū ad fidem ſuam collegit. Lectio iij.

Vidimus iactu huiꝰ puriſſimi & ſingularis grani per vniuerſum mundum innumera grana electorum excreuiſſe: q̄ pro illiꝰ dilectione mortificata multum fructum attulerūt: quia pro paruī tēporis labore oim ſe ſequētium et veſtigia ſua imitari querentium remunerationē promeruerūt. In lau. A.

Vide dn̄e et conſidera qm̄ tribulor velocit exaudi me. Ps. Miſerere. aña. Diſcerne cauſam meā dn̄e ab hoie iniquo & doloſo eripe me. A. Judica me deus. An. Dū tribu-

lacer clamaui ad dñm de vẽtre inferi ⁊ exaudiuit me. ℣. Deus deus. an. Dñe vim patior reſponde pro me qꝛ neſcio quid dicat inimic⁹ me⁹. ps. Ego dixi. aña. Dixerunt impij/ opprimamus virũ iuſtum: quoniam contrarius eſt operib⁹ noſtris. ps. Laudate. an. Ante diẽ feſtũ paſche ſciens ieſus quia venit hora eius cũ dilexiſſet ſuos in finẽ dilexit eos. Pſalm⁹. Benedictus. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus da nobis ita dominice paſſionis ſacramenta peragere: vt indulgẽtiã percipere mereamur. Per eundem. añ. Scriptum eſt enim: percuciam paſtorem ⁊ diſpergentur oues gregis: poſtq̃ aũt reſurrexero/ precedam vos in galileã/ ibi me videbitis: dicit dñs. ps. Mgt. Oratio.

Da nos mia deus ⁊ ab omni reſurrectione veruſtatẽ expurget ⁊ capaces ſancte nouitatis efficiat. p.

¶ Feria quarta. Secũdum Joãnem xij. Lectio prima.

In illo tp̃e. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Nũc iudiciũ eſt mundi. Etc. Homil.

Non hoc de illo iudicio dixit qđ in fine mũdi futuruꝫ eſt: quo mali a bonis ſũt ſeparãdi: ſed de eo iudicio qđ quotidie fit ĩ ſctã eccl'ia: quo diabolus de cordibus hominum in chriſto credẽtiũ expellitur. Denique quaſi explanans quid dixerit ſubiũxit. Nunc princeps huius mundi eiicietur foras. Lec.ij.

Ante paſſionem cũ dñi principabatur diabol⁹ in mũdo poſſidens gen⁹ humanũ dominãs in mẽtib⁹ iſſdeliũ. At paſſo xp̃o ⁊ a mortuis reſuſcitato: multa credẽtiũ milia p fidẽ adſilo diaboli liberãtur ⁊ cõtẽpto ei⁹ impio xp̃o capiti ſuo mẽbra fidelia copulantur. Tu autem domine. Lectio tertia.

Principẽ vero hui⁹ mũdi diabolum appellat: non q in mũdo hoc eſt in celo ⁊ in terra principatuꝫ teneat: ſed qꝛ in cordib⁹ reproborũ inhabitat. Qui diligẽtes nõ deũ ſed mũdũ: mũdi noie merẽt appellari. Sciẽdum vero q ſancti nonnũq̃ mund⁹ appellãtur: dicente ap'lo. De⁹ erat in xp̃o mũdũ recõciliãs ſibi. In lau.añ.

Libera me de ſanguinibus de⁹ de⁹ me⁹ ⁊ exaltabit lingua mea iuſtitiã tuã. añ. Cõtumelias et terrores paſſ⁹ ſum ab eis ⁊ dñs mecuꝫ eſt tanq̃ bellator fortis. ℣. Te decet. an. Ipſi vero in vanũ q̃ſierũt aiam meã introibũt in inferiora tre. añ. Oẽs inimici mei audierũt malũ meum dñe letati ſũt qm̃ tu feciſti. ℣. Exultauit. an. Alliga dñe in vinculis natiões gẽtiũ: ⁊ reges eoꝝ in ꝯpedib⁹.

An. Appropinquabat autem dies feſtus Iudeorū & querebant principes ſacerdotū quomodo ieſuz interficerēt/ ſed timebāt plebē. Pſalm⁹. Benedictus. Oratio.

Preſta q̄s oīs deus: vt qui nr̄is exceſſib⁹ inceſſanter affligimur: p vnigeniti tui paſſionē liberemur Qui tecū. Ad hoc. vr̄s. ſꝫ ad tertiam finitur proſtrationes & ſeptem pſalmi de cetero non dicuntur.

¶ Sciendum eſt ꝙ ſi feſtum annunciationis vel aliquod feſt. ix. lec. a cena dn̄i vſqꝫ in octa. paſche euene. transfertur poſt ipſas oct. paſche: & ſi in hac die euenerit ad nonā finitur. De feſto etiā ſancti marci euāge. totū transfertur vſqꝫ poſt oct. paſche. Ad veſpe. ā. Nō ꝯfundētur. ps. Miſit dn̄s Cap. Cor. xj.

Conuenientibus vobis in vnū iam nō eſt dominicā cenam māducare vnuſquiſqꝫ enim ſuā cenā preſumit ad māducandū: & alius quidem eſurit: alius autem ebrius eſt. Hy⁹. Verilla. ℣. Eripe me. an. Ieſus fact⁹ in agonia prolixius orabat: et factus eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguinis decurrentis in terram. ps. Mḡt. Or.

Reſpice q̄s dn̄e ſup hanc familiā tuā: pro qua dominus noſter Ieſus chriſt⁹ nō dubitauit manibus tradi nocentium: & crucis ſubire tormentum. Qui tecū. Ad ꝯple. totum vt̄s. ps. Cum inuoca. cum aliis tribus p̄is. Et cum pceſſione & ſalutatione ad altare beate marie vt moris eſt. ān. Alma redē.

¶ Sequitur ad tenebras.

Sciendum eſt ꝙ in his tribus diebus ſequē. ad matu. ad veſ. & ad cete. hoē. non d̄r Dn̄e labia. nec De⁹ in adiutoriū. nec Inuitato. nec ps. Venite. nec Conuerte nos. nec Gloria in fine pſalmoꝝ nec cap̄. nec hym̄. nec Dominus vobiſcū. nec Dn̄e exau. nec Per dn̄m. nec Benedicamus. nec hore de ſancta maria. nec pſalmi familiares. nec ꝯmemorationes ſanctorum ſiūt poſt matuti. & veſ. Ante lectiones in primo/ ſecundo/ & tertio noct. d̄r ſub ſilētio Pater nr̄. ſꝫ nō d̄r ℣. Et ne nos. nec Iube domne. nec Tu autem. in fine lectionum: ſed ſic incipitur.

¶ Fer. v. ad mat. q̄ dr̄r vene / ō eo ꝙ de ſero cantātur. ā.

3 Zelus dom⁹ tue comedit me & opprobria exprobrātium tibi ceciderūt ſuper me. ps. Saluum me fac. an. Auertātur retrorſum et erubeſcāt qui cogitant mihi mala. ps. Deus in adiutoriū. an. De⁹ me⁹ eripe me de manu peccatoꝝ. ℣. In te dn̄e. ℟. Exurge dn̄e. ℟. Et iudica cauſaꝫ

meã. Loco. Gl'ia. in fine cu-iuſlibet ps: tam ad matu. ꝙ ad alias horas. Miſerere no ſtri dñe: dñe miſerere nr̃i.

Sequũtur lectiones.

Lectio pma. Aleph. Thre. j.

Quomodo ſedet ſola ciuitas plena populo: facta eſt quaſi vidua domina gentium: princeps prouinciarum: facta eſt ſub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: ⁊ lachryme eius in maxillis eius: nõ eſt qui cõſoletur eam: ex omnib⁹ charis eius. Oẽs amici ei⁹ ſpreuerunt eã: ⁊ facti ſunt ei inimici. Hieruſalez hieruſalẽ: conuertere ad dñz deũ tuũ. ℞. In mõte oliueti orauit ad patrem. Pater ſi fieri poteſt trãſeat a me calix iſte. Spiritus quidem promptus eſt/ caro aũt infirma: fiat volũtas tua. ℣. Vigilate ⁊ orate ne intretis in tentationẽ. Spiritus. Lectio ij. Gimel.

Migrauit iuda propter afflictionẽ ⁊ multitudinem ſeruitutis: habitauit inter gentes nec inuenit requiem: omnes perſecutores eius apprehenderunt eam inter anguſtias. Deleth. Vie ſion lugent eo ꝙ non ſint q̃ veniant ad ſolennitatem. Omnes porte eius deſtructe/ ſacerdotes eius gementes/ virgines eius ſqualide: ⁊ ipſa oppreſſa amaritudine. Hieruſalem hierl'm: conuertere ad dñm. ℞. Triſtis eſt anima mea vſq ad mortem ſuſtinete hic ⁊ vigilate mecũ nunc videbitis turbã que circundabit me. Vos fugam capietis ⁊ ego vadam immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora et filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam. Lectio tertia. He.

Facti ſunt hoſtes in capite eius: inimici illius locupletati ſunt: quia dñs locutus eſt ſuper eam/ propter multitudinẽ iniquitatum eius. Vau. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem a facie tribulantis: et egreſſus eſt a filia ſion/ omnis decor eius. Hieruſalem hierl'm. ℞. Ecce vidimus eũ non habentem ſpeciem neq decorẽ aſpectus eius in eo non eſt. Hic peccata noſtra portauit ⁊ pro nobis dolẽs: ipſe autem vulneratus eſt ꝓpter iniquitates noſtras. Cuius liuore ſanati ſumus. ℣. Vere lãguores noſtros ipſe tulit/ ⁊ dolores noſtros ipſe portauit. Cuius. ℞. reiteratur. In. ij. noct. an̄. Liberauit dñs pauperem a potente ⁊ inopem cui non erat adiutor. ps. Deus iudiciũ. an̄. Cogitauerunt impij ⁊ locuti ſunt nequitiam iniquitatem in excelſo locuti ſunt ps. Quã bonus. an̄. Exurge dñe ⁊ iudica cauſam meam.

ħs Vt quid deus. ꝟ Deus me⁹ eripe me de manu pctõris. ꝟ. Et de manu ɔtra legẽ agẽtis ⁊ iniqui. Lect. iiii.

Pascha nõ ſicut qdã exiſtimant grecũ nomẽ eſt ſʒ h brẽ. Oportuniſſime tñ occurrit in hoc noie qdã concruẽtia vtrarũq linguarũ. Qꝛ em patitur grece paſcha dicitur: ideoq paſcha paſſio putata eſt. Vel hoc nomen a paſſione ſic vocatum eſt. In ſua vero lingua hoc eſt hebraica paſcha dicitur tranſitus. Rꝫ. Vnus ex diſcipulis meis tradet me hodie/ ve illi per quẽ tradar ego. Melius illi erat ſi natus non fuiſſet. ꝟ Qui intingit mecũ manum in paropſide hic me traditurus eſt. Melius. Lc. v

Propterea tunc primuʒ paſcha populus dei celebrauit quãdo ex egypto fugientes mare rubrũ tranſierunt. Nunc ergo figura illa prophetica completa eſt ꝙ ſicut ouis ad immolãdum ducitur chriſtus: cuius ſanguine linitis poſtib⁹ noſtris: id eſt cuius ſigno crucis ſignatis frõtibus noſtris a perditiõe ſeculi tanꝙ a captiuitate vel ſeruitute egyptiaca liberamur. Rꝫ. Et quaſi agn⁹ innocens ductus ſum ad immolandum ⁊ neſciebam: conſilium fecerũt aduerſum me dicentes. Venite mittamus lignum in panem eius ⁊ conteramus eum de terra viuẽtium. ꝟ. Omnes inimici mei aduerſum me cogitabãt mala michi verbũ iniquũ mandauerunt aduerſum me dicentes. Venite. Lectio ſexta.

Ecce agimus ſaluberrimũ tranſitum cũ de diabolo tranſimus ad chriſtũ: ⁊ ab iſto inſtabili ſeculo ad ei⁹ fundatiſſimũ regnum. Ideo quippe ad deũ tranſimus ꝑmanentẽ ne cũ mũdo trãſeunte trãſeamus. De hac nobis collata gratia: laudãs apłs dixit. Qui eripuit nos de poteſtate tenebrarũ: ⁊ trãſtulit in regnũ claritatis filij ſui. Rꝫ. Vna hora non potuiſtis vigilare mecũ. Qui exhortabamini mori ꝓ me vel iudã nõ videtis qũo non dormit: ſʒ feſtinat me tradere iudeis. ꝟ. Qui dormitis ſurgite et orate vt ne intretis in tentationẽ. Qui. In. iij. noct añ. Dixi iniquis nolite loqui aduerſus deũ iniquitatẽ. ħs Cõſitebimur. ã. Terra tremuit ⁊ quieuit dũ ɔſurgeret in iudicio deus. ħs. Notus. ã. In die tribulationis mee deum exquiſiui manibus meis. ħs. Voce mea. ꝟ. Homo pacis mee in quo ſperaui. Rꝫ. Qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationem. Lect. vii. j. Cor. xi.

Fratres. Conuenientibus vobis in vnũ iam non eſt dominicam cenã man

ducare. Vnuſquiſq; eñ ſuã cenam preſumit ad manducandum: & alius quidem eſurit alius autem ebrius eſt. ℟ Seniores populi conſiliũ fecerunt. Vt ieſum dolo tenerent & occiderent: cũ gladiis & fuſtibus exierũt tanq̃ ad latronẽ. Vſus Collegerunt ergo pontifices et phariſei conſilium. Vt ieſum dolo te. Lectio octaua.

Numquid domos nõ habetis ad manducandũ & bibendum: aut eccleſiam dei contemnitis et confunditis eos q̃ non habent? Quid dicam vobis: laudo vos: in hoc non laudo. ℟ Reuelabunt celi iniquitatem iude & terra aduerſus eum conſurget: et manifeſtum erit peccatum illius in die furoris dñi. Cum eis qui dixerunt dño deo recede a nobis ſcientiam viarum tuarum nolumus. ℣. In die perditionis ſeruabitur et ad diem vltionis ducetur. Cum. Lectio.ix.

Ego enim accepi a domino qđ & tradidi vobis. Quoniam dominus ieſus in qua nocte tradebatur accepit panem et gratias agens fregit et dixit. Accipite et manducate hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam cõmemorationem. ℟ O iuda qui dereliquiſti conſilium pacis et cum iudeis conſiliatus es triginta argenteis vendidiſti ſanguinem iuſtum. Et pacem oſculo ferebas quam pectore non habebas. Vſus. Corpore tantum cum cenantibus recumbebas & mentis inuidie furore armabas. Et pacem oſculo fere. Et reiteratur ℟. O iuda. ℣. ſacerdo. nõ dicitur. In laudibus. ãn.

Iuſtificeris dñe in ſermonibus tuis & vincas cum iudicaris. ps. Miſerere ãn. Dominus tanq̃ ouis ad victimam ductus eſt et non aperuit os ſuum. ps. Domine refugium. ãn. Contritum eſt cor meum in medio mei: contremuerunt omnia oſſa mea. ps. Deus deus meus. ãn. Exhortatus es in virtute tua / et in refectione ſancta tua domine. ps. Cantemus. ãn. Oblatus eſt q2 ipſe voluit & peccata nr̃a ipſe portauit. ps. Laudate. ãn. Traditor autem dedit eis ſignũ dicens: quemcunq; oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum. ps Bñdict'. Et tunc extinguntur vltimi cerei. Sacriſte vero reponunt aliquẽ cereũ accenſum in abſcõdito ita q lumen nõ appareat: vt cũ totũ finitũ fuerit / proferatẽ: finito Bñdict'. & ãn. ſine pneuma. Incipiũt pueri retro altare alta voce Kyrie eleyſon. Alii ſtãtes infra portã ſeu ſupra [illegible] eccl'ie reſpondent. Kyrie eleyſon. Deinde pñt.

Kyrie eleyſon. Tūc duo cano-
nici ſupra pulpitum cantāt.
Qui paſſurus aduenisti pro
pter nos. Chorus reſpōdet.
Dñe miſerere noſtri. Chriſtus
dñs factus eſt obediēs vſq
ad mortē. Deinde illi q̄ ſunt
infra portā incipiūt Chriſte
eley. Alii q̄ ſunt retro altare
Chriſte eley. Alij Chriſte el.
Deinde illi q̄ ſunt in pulpito
Qui prophetice promp̄ſiſti ero
mors tua o mors. Chor⁹. Do
mine mi. Itē illi de retro al-
tare. Kyrie el. Itē alij Kyrie
el. Itē primi Kyrie el. Dein-
de cano. de pulpito. ℣. Agno
miti vaſſa cui lupus dedit ve
nenoſa. Chorus. ℟. Dñe mi-
ſerere. Deinde dicat puer.
Mortē autē crucis. Chorus.
Dñe miſerere noſtri. Hoc di
cto pīternīcē ſe in choro dicē
do ſū bmiſſa voce totū pſalmū.
Miſerere mei de⁹. ℟. Miſere-
re noſtri dñe. Deide hebdoma
dari⁹ dicat quaſi legēdo ſub
miſſa voce. Oremus. Reſpi-
ce q̄ſu. Qua oratione finita
hebdomadari⁹ pcutiat ter ſu-
per librū vel ſup ſellā: & tūc
candela accenſa proferatur.
¶ Ante officiū miſſe dicitur
hore ſucceſſiue ſub mediocri
voce & dr̄ tm̄mō p̄l cuz ℟.
Miſerere nr̄i dñe. in fine cu-
iuſlibet p̄l. Et incipiūt ſic Ad
primā. Ps. Deus in noīe. ℣⁹.
Miſerere noſtri dñe. p̄. Bea
ti immacul. ℣. Miſerere. ps.
Retribue. ℣⁹. Miſerere. Fine

Quicūq vult. Poſtea Confi-
teor. ꝯ. Reſpice. Ad. iij. vi.
& ix. Dr̄ ſic̄ tm̄mō p̄l cū ℟.
Miſerere nr̄is ꝯ. Reſpice.
¶ Ad miſſam officium. Nos
aūt gl'iari. Dicit' p̄fatio cōis.
Agn⁹ dei dr̄ / ſed oſculū pacis
nō datur. Et ideo dr̄ in vltio
Agnus dei / miſerere nobis.
ſicut in duob⁹ p̄mis. ¶ Sed
in ſab. fit ecōuerſo: qr̄ Agn⁹
nō dr̄ & pax datur. In fer. vi.
vtrūq dimittit' ſcz Agn⁹ dei
et pax. In hac miſſa due ho-
ſtie ꝯſecrantur / quarꝫ vnam
poſtq̄ ſacerdos ſe cōicauerit
hūiliter / & cū magna deuotio
ne portabit i loco honeſto q̄
debet vſq in craſtinū reſer-
uari vt eſt moris. Quo facto
& ipſo ad altare regreſſo fint
ta poſt cōione. Dñs Ieſus.
Incipit ad veſperas. Aña.

Calicē ſalutaris accipiā
& nomen dñi inuocabo.
ps. Credidi. añ. Cum his qui
oderūt pacē erā pacificus cū
loquebar illis impugnabāt
me gratis. ps. Ad dñm. añ.
Ab hoīb⁹ iniquis libera mē
dñe. ps. Eripe me. añ. Cu-
ſtodi me a laqueo quē ſtatue
rūt mihi / & a ſcādalis operā-
tiū iniquitatē. ps. Dñe cla-
maui. añ. Cōſiderabā ad dexte
ram & videbā & nō erat qui
cognoſceret me. ps. Voce.
Ad Magnificat inchoat hebdo.
añ. Cenantibus autē accepit
Ieſus panē bñdixit ac fregit
deditq diſcipulis ſuis. ps.

Magſt. oro. Reſpice. nec dr. Dñs vobiſcū. ante oratione nec poſt/nec Benedicamus. ſz qui fuerint in miſſa: miſſa & veſpere finiunt per vnā oratione ſcz Refecti. Et tūc añ orōnē & poſt dr Dñs vobiſ. & in fine Benedicam⁹. rōne miſſe. Ad cõpl. dñr. iiij. pſ. ſine Gloria ſine añ. ſed ſolū in fine cuiuſlibet pſ dr Miſerere poſtea Cōfiteor. &c. cū orōne Reſpice qs. Nec dr poſtea ſalutatio de btā maria. Et ſic faciendū eſt fer. vj. & ſabba.

¶ Fer. vj. in primo noct. añ.

Aſtiterūt reges terre & principes couenerūt in vnū aduerſus dñm & aduerſus chriſtū eius. ps. Quare fre. añ. Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea/& ſuper veſtē meā miſerūt ſortē. ps. Deus de⁹ meus reſpice. añ. Inſurrexerūt in me teſtes iniqui/& mētita eſt iniquitas ſibi. ps. Dñs illumi. v⁹. Alieni inſurrexerūt in me. R. Et fortes quēſierūt aiam meā. Lect. j. Joth.

Manū ſuam miſit hoſtis ad oia deſiderabilia ei⁹ quia vidit gentes ingreſſas ſanctariū ſuum. De quibus preceperas ne intrarent in eccleſiam tuam. Caph. Ois populus eius gemēs & querens panē. Dederunt precioſa queqz pro cibo ad refocillandam aiam. Vide dñe & cōſidera: quoniā facta ſum vilis. Hierlm. R. Omnes amici mei dereliquerūt me: & preualuerūt inſidiantes michi tradidit me quē diligebā. Et terribilib⁹ oculis plaga crudeli pcutiēs aceto potabant me. v. Inter iniquos piecerūt me/& nō pepercerunt aie mee. Et terribi. Lect. ij. Lamech.

O Vos oēs qui trāſitis p viam: attēdite & videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Quoniā vindemiauit me: vt locutus eſt dñs in die ire furoris ſui. Mem. De excelſo miſit ignem in oſſibus meis & erudiuit me. Expandit rete pedibus meis: conuertit me retrorſum. Poſuit me deſolatā tota die merore ↄfectā. Hieruſalem. R. Vinea mea electa ego te plantaui. Quomodo cōuerſa es in amaritudinē vt me crucifigeres & barrabā dimitteres. v. Sepiui te & lapides elegi ex te/& edificaui turrim in medio tui. Quomodo. Lect. iij. Nun.

Vigilauit iugū iniquitatum mearū in manu ei⁹ ↄuolute ſunt: & impoſite collo meo. Infirmata eſt virtus mea: dedit me dñs i manu de qua nō potero ſurgere Samech Abſtulit omes magnificos meos dñs de medio mei. Vocauit aduerſū me tēp⁹/vt ↄtereret electos meos torcular calcauit dñs virgini filie iuda. Hieruſalem. R. Tanq̄ ad latronē exiſtis cū gladiis & fuſtib⁹ ↄprehē

Dere me. Quotidie apud vos
eram in tẽplo docẽs ꝛ nõ me
tenuiſtis: et ecce flagellatũ
ducitis ad crucifigendũ. ℣.
Cumq; inieciſſent manus in
ieſum ꝛ tenuiſſent eum dixit
ad eos. Quotidie. ℟. Tanq̃.
In .ij. noct. aña. Olim facie-
bant q̃ querebant aiam meã
ps. Dñe ne. ij. añ. Confun-
dantur et reuereantur qui
querũt aiam meam vt aufe-
rant eam. ps. Expectãs. an.
Alieni inſurrexerũt in me et
fortes queſierunt aiam meã
ps. Deus in noie. ℣. Diuiſe-
runt ſibi veſtimenta mea. ℟.
Et ſup veſtem meã miſerũt
ſortẽ. Sermo ſancti Joãnis
cõſtantinopolitani. Lect. iiij

Hodierna die dñs noſter
pependit in cruce/ ꝛ nos
epulamur vt ſciatꝫ qm crux
ferie chriſti ſũt ꝛ nũdine ſpi
ritales. Antea nãq; crux no-
men cõdẽnationis erat: nunc
vero facta eſt res honorꝫ: pri-
us in dãnationem maledicta
ſtabat: nũc in occaſione ſalu
tis erecta eſt. ℟. Tradiderũt
me in manꝰ impiorꝫ ꝛ inter
iniquos proiecerunt me/ ꝛ nõ
pepercerũt aĩe mee congre-
gati ſunt aduerſũ me fortes
Et ſicut gigãtes ſteterũt cõ
tra me. ℣. Alieni inſurrexe-
runt in me/ et fortes queſie-
runt animam meã. Et ſicut
gigantes. Lectio quinta.

Hec eſt crux innumera-
bilium bonorꝫ nobis ex-
titit cauſa. Hec nos de erro-
ribus liberauit. Hec nos ſe-
dentes in tenebris illumina-
uit. Hec a diabolo expugna-
tore recõciliauit deo: ꝛ ex alie-
natis reſtituit i domeſticos
de longinquis proximos fecit
et de peregrinis reddidit ci
ues. ℟. Barrabas latro di-
mittitur/ ꝛ innocẽs chriſtus
occiditur: nã ꝛ iudas armis
doctus ſceleris qui per pacẽ
didicit facere bellũ. Oſculãs
eũ tradidit dñm ieſuꝫ chrm.
℣. Ecce turba ꝛ qui vocaba-
tur iudas venit ꝛ cũ appro-
pinquaſſet. Oſcu. Lectio. vj.

Hec eſt inimicitiarꝫ inter
emptio pacis firmamen-
tum: ꝛ oim nobis bonorꝫ the-
ſaurus. Propter hãc iam nõ
erramꝰ in ſolitudinibꝰ. Viã
eñi veritatis agnouimꝰ/ nec iã
extra regnũ ſumꝰ ianuã eñi
intramꝰ. Jã ignitas diaboli
ſagittas nõ timemꝰ: fõtẽ eñi
vite quo extiguat̃ inuenimꝰ.
℟. Caligauerũt oculi mei a
fletu meo qr elõgatꝰ eſt a me
qui cõſolabat̃ me videre oẽs
ppli. Si eſt dolor ſimilꝫ ſicut
dolor meus. ℣. O vos oẽs q̃
tranſitis ꝑ viam attendite ꝛ
videte. Si. ℟. Caligauerũt.
In .iij. noct. Añ. Ab inſurgẽti-
bus in me libera me dñe: qr
occupauerũt aiam meã. ps.
Eripe me de ini. añ. Lõge feci
ſti notos meos a me traditꝰ
ſum ꝛ nõ egrediebar. ps. Do
mine deus ſal. añ. Captabũt

in aiam iuſti/ ⁊ ſanguinē innocentem ↄdēnabunt. ps. Deus vltionū. ℣. Inſurrexerūt in me teſtes iniqui. ℟. Et mentita eſt iniquitas ſibi.

Lectio. vij. Ad hebre. iiij.

FRatres feſtinemus ingredi in illā requiem: vt ne in idipſum q̄s incidat incredulitatis exēplū. Viu⁹ eſt em̄ dei ſermo ⁊ efficax ⁊ penetrabilioꝛ om̄i gladio ancipiti. Et pertingēs vſqꝫ ad diuiſionē aie ac ſpūs: ↄpagum quoqꝫ ac medullaꝝ ⁊ diſcretoꝛ cogitationū ⁊ intētionū coꝛdis. Et nō eſt vlla creatura inuiſibilis in ↄſpectu ei⁹. Oīa aūt nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius ad quē nobis ſermo. ℟. Jeſum tradidit impi⁹ ſummis pꝛincipibus ſacerdotū et ſenioꝛib⁹ populi. Petrus aūt ſequebatur a lōge vt videret finem. ℣. Adduxerunt autem eū ad Caipham pꝛincipem ſacerdotum vbi ſcribe et phariſei conuenerant. Petrus. Lectio octaua.

HAbentes autē pontificē magnū qui penetrauit celos: ieſum filiū dei teneamus fidei noſtre ↄfeſſionē. Non em̄ habemus pontificē qui non poſſit compati infirmitatib⁹ noſtris: tētatū aūt per oia ꝑ ſimilitudine abſqꝫ peccato. Adeam⁹ ergo cū fiducia ad thꝛonū gratie eius: vt miam cōſequamur/ ⁊ gratiā inueniamus in auxilio opoꝛtuno. ℟. Tenebre facte ſunt dū crucifixiſſent ieſum iudei ⁊ circa hoꝛā nonā exclamauit ieſus voce magna: deus de⁹ meus/ vt quid me dereliquiſti? Et iclinato capite emiſit ſpiritū: tūc vnus ex militib⁹ lācea latus eius pfoꝛauit: ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. ℣. Cum ergo accepiſſet acetum/ dixit: conſummatū eſt. Et inclinato capi. Lectio. ix.

OMnis namqꝫ pontifex ex hoībus aſſumptus pꝛo hominibus conſtituit̄ in his q̄ ſunt ad deum/ vt offerat dona ⁊ ſacrificia pꝛo peccatis. Qui cōdolere poſſit his qui ignoꝛant et errant: qm̄ ipſe circundat⁹ eſt in infirmitate ⁊ ꝓpterea debet queadmodū pꝛo populo: ita etiā ⁊ pꝛo ſemetipſo offerre pꝛo peccatis. ℟. Velum tēpli ſciſſum eſt ⁊ oīs terra tremuit latro de cruce clamabat dicens. Memēto mei dn̄e dū veneris in regnū tuū. ℣. Petre ſciſſe ſunt ⁊ monumēta apta ſunt ⁊ multa coꝛpoꝛa ſanctoꝝ q̄ doꝛmierāt ſurrexerunt. Latro. ℟ Velum. In laud. an̄a.

PRopꝛio filio ſuo non pepercit deus/ ſed pꝛo nobis oībus tradidit illum. ps Miſerere. an̄a. Anxiatus eſt in me ſpiritus meus: in me turbatū eſt coꝛ meū. ps. Dn̄e exaudi. ij. an. Ait latro ad latronē: nos q̄dē digna factis recipim⁹ hic aūt quid fecit?

memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. ps Deus de⁹. an. Dū ↄturbata fuerit aīa mea dñe miſericordie memor eris. ps Dñe audiui. an. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. ps Laudate. an. Poſuerūt ſuper caput eius cauſam ipſius ſcriptā ieſus nazarenus rex iudeorū. ps. Bñdict⁹. Sequitur vt in die precedenti Kyrie eleyſon. cor. ℣. Qui expaſſis in cruce manibus traxiſti oīa ad te ſecla. ℣. Dñe miſerere noſtri chrs. Dñs fact⁹ eſt obediēs vſq ad mortē. Chre el. cr. ℣. Vita in ligno moritur infernus ⁊ mors lugens ſpoliatur. Dñe miſerere. ℣. Te qui vinciri voluiſti noſq a mortis vinculis eripuiſti. Dñe miſerere. ℣. Mortē autē crucis. Cetera vt ſ. Ad horas etiā vt dictū eſt ſupra. Cetera q̄ ad adorādā crucē/⁊ ad euchariſtiā pertinent/q̄re in miſſali. Ad veſ. an. Calicē. cū cete. aīis et pſis vl's excepto quod an. Calicē/cū aliis quatuor ⁊ cū an de Magt debet cātari ſine notula ſicut cantant̄ pſalmi An. Cum accepiſſet acetum dixit conſummatū eſt: et inclinato capite emiſit ſpm. ps. Magt. oro. Reſpice. Sed qui fuerit in miſſa ſeu in officio percepta cōione hebdomadarius incipiat ſubmiſſa voce quaſi legendo Calicē ⁊c. vl's Et tunc miſſa et veſ. p dictā oronem. Reſpice. terminant̄ ſine Dñs vobiſcū. ⁊ ſine Benedicamus. Ad comple. inj. pt. et oro. Reſpice. ¶ Sabbato. In primo nocturno. Aña.

In pace in idipſm dormiā et requieſcā. ps. Cū inuoca. an. Habitabit in tabernaculo tuo requieſcet in mōte ſcō tuo. ps Dñs quis. an. Caro mea requieſcet in ſpe. ps. Conſerua. ℣. In pace in idipſū. ℟. Dormiā ⁊ requieſcā. Lectio. j. Treñ. ij. aleph.

Quomodo obtexit caligine in furore ſuo dñs filiam ſion: proiecit de celo in terrā inclitā iſrael: ⁊ non eſt recordat⁹ ſcabellū pedū ſuorum in die furoris ſui. Beth Precipitauit dñs nec pepercit oīa ſpecioſa iacob deſtruxit in furore ſuo munitiōes virginis iuda ⁊ deiecit i terram: polluit regnū ⁊ principes eius. Hierlm. ℟. Sepulto dño ſignatū eſt monumētum voluētes lapidē ad oſtiū monumenti. Ponentes milites qui cuſtodirent illud. ℣. Accedētes principes ſacerdotum ad pilatū petierūt vt iuberet cuſtodiri ſepulchrū ite inquit cuſtodite ſicut ſcitis: illi aūt abeūtes munierūt ſepulchrū. Ponē. Le. ij. Gimel

Confregit i ira furoris ſui oē cornu iſrl: auertit retrorſum dexterā ſuā a facie inimici: et ſuccendit in iacob quaſi ignē flāme deuo

rantis in gyro. Deleth. Te-
tēdit arcū ſuum quaſi inimi
cus firmauit dexteram ſuā
quaſi hoſtis: ⁊ occidit omne
quod pulchrum erat viſu in
tabernaculo filie ſion: effu-
dit quaſi ignem indignatio
nem ſuā. Hieruſalē. ℟. Hie-
ruſalem luge ⁊ exue te ve-
ſtibus iocunditatis: indue-
re cinere ⁊ cilicio. Quia in
te occiſus eſt ſaluator iſrl.
℣. Deduc quaſi torrentē la
chrymas per diem ⁊ noctē:
⁊ non taceat pupilla oculi
tui. Quia. Lectio tertia. He.

Factus eſt dn̄s velut ini
micus: p̄cipitauit iſrl.
Precipitauit omnia menia
eius / diſſipauit omnes mu-
nitiones eius: ⁊ repleuit in
filia iuda humiliatum ⁊ hu
miliatam. Vau. Et diſſipa-
uit quaſi hortum tentorium
ſuū: demolitus eſt taberna-
culum ſuū. Obliuioni tradi
dit dn̄s in ſion feſtiuitatē et
ſabbatū / propter opprobriū
⁊ indignationē furoris ſui:
regem ⁊ ſacerdotem. Hieru
ſalē. ℟. Plange quaſi virgo
plebs mea vlulate paſtores
in cinere ⁊ cilicio. Quia veniet
dies domini magna ⁊ ama-
ra valde. ℣. Vlulate paſto-
res ⁊ clamate / aſpgite vos
cinere. Quia veiet. ℟. Plāge.
In .ij. noctur. ān. Eleuamini
porte eternales / ⁊ introibit
rex glorie. Ps. Dn̄i eſt terra.
Ān. Credo videre bona dn̄i:

in terra viuentiū. Ps. Dn̄s
illumi. ℣. Dn̄e abſtraxiſti ab
inferis animā meā. Ps. Exe
altabo. ℣. In pace factus eſt
locus eius. ℟. Et habitatio
eius in ſion. Lectio quarta.

Ecce traſibant ante cru
cem ⁊ intuebātur illū:
ſicut ante pſalmus predire
rat. Foderunt manus meas
⁊ pedes meos: dinumeraue
rūt omnia oſſa mea. Ipſi ve
ro conſiderauerunt ⁊ inſpe
xerunt me. Tunc caput agi
tabant dicētes. Si filius dei
es: deſcende de cruce. ℟. Re
ceſſit paſtor noſter fons aq̄
viue ad cuius tranſitum ſol
obſcuratus eſt: nam ⁊ ille ca-
ptus eſt qui captiuum tene
bat primū hominem. Hodie
portas mortis ⁊ ſeras pari
ter ſaluator noſter dirupit.
℣. Deſtruxit quidē clauſtra
īferni et ſubuertit potētias
diaboli. Hodie por. Lec. v.

Tentauerunt quodāmo
do vtrum filius dei eſ
ſet: ⁊ quaſi inuenirēt ꝙ non
eſſet. Quia inſultantibus illis
de cruce non deſcendebat: ſi
deſcenderet de cruce / filius
dei eſſet. ℟. O vos omnes q̄
tranſitis per viā / attēdite ⁊
videte. Si eſt dolor ſimilis
ſicut dolor meus. ℣. Attendi
te vniuerſi populi ⁊ videte.
Si eſt dolor. Lectio ſexta.

Quid tibi videtur qui de
cruce non deſcendit et
de ſepulchro ſurrexit? Quid

ergo profecerūt q̄ ꝛ ſi dñs
nō ſurrexiſſet quid ꝑfeciſ=
ſent niſi q̄ ꝑfecerunt ꝛ per
ſecutores martyꝝ? Nā mar
tyres nondū reſurrexerunt
ꝛ tamē illi non profecerūt.
Modū reſurgētium iam na
talitia celebramꝰ? R̄. Ecce
quomodo moritur iuſtus et
nemo percipit corde ꝛ viri
iuſti tolluntur. Et nemo cō=
ſyderat a facie iniquitatis
ablatus eſt iuſtus et erit in
pace memoria eiꝰ. V̄. In pa=
ce factꝰ eſt locꝰ eiꝰ ꝛ in ſion
habitatio eius. Et. R̄. Ecce.
In. iii. noc. an̄. Deus adiuuat
me: ꝛ dñs ſuſceptor eſt ani=
me mee. Ps. Deus in nomi.
An. In pace factus eſt locus
eius: ꝛ in ſiō habitatio eiꝰ.
Ps. Notus in iudea. An. Fa=
ctus ſum ſicut homo ſine ad
iutorio īter mortuos liber.
Ps. Dñe deꝰ ſalu. V̄. Colloca
uit me in obſcuris ſicut mor
tuos ſcli. R̄. Et anxiatꝰ eſt
ſuper me ſpiritus meus.

Lectio ſeptima. Hebreo. ix.

FRatres. Chriſtus aſſi=
ſtens pontifex futuro=
rū bonoꝝ per ampliꝰ ꝛ ꝑfe=
ctius tabernaculū nō manu
factum: id eſt nō huiꝰ crea=
tionis: neq3 per ſanguinem
hircoꝝ aut vituloꝝ ſed per
ꝓprium ſanguinē introiuit
ſemel in ſancta eterna redē=
ptione inuēta. R̄. Eſtimatꝰ
ſum cū deſcendentibꝰ in la=
cū. Factus ſum ſicut homo
ſine adiutorio inter mortu=
os liber. V̄. Poſuerunt me
in lacu iferiori i tenebroſis
ꝛ i vmbra mortꝭ. Fa. R̄. viii.

SI em̄ ſanguis hyrcoꝝ
ꝛ thauroꝝ ꝛ cinis vitu
le aſperſus inquinatos ſan
ctificat ad emundationē car
nis: quanto magis ſanguis
chriſti qui per ſpm̄ ſanctum
ſemetipſum obtulit imma=
culatum deo: emūdauit con
ſcientiam noſtram ab operi
bus mortuis ad ſeruiendū
deo viuenti? R̄. Agnus dei
chriſtus immolatus eſt pro
ſalute mūdi. Nam de parē=
tis ꝓthoplauſti fraude facta
ꝯdolens quādo pomi noxia=
lis morte morſu corruit. Ipſe
lignum tūc notauit dāna li=
gni vt ſolueret. V̄. Luſtra
ſex qui iam peracta tempus
implens corporis ſe volen=
te natus ad hoc paſſioni de=
ditus agnꝰ in cruce leuatur
immolandus ſtipite. Nā de
parentis.

Lectio nona.

ET ideo noui teſtamen=
ti mediator eſt: vt mor
te intercedente in redēptio
nem earum preuaricationū
que erāt ſub priori teſtamē
to repromiſſionē accipiāt q̄
vocati ſunt eterne heredita
tis. Vbi eſt enim teſtamen=
tum: mors neceſſe eſt inter=
cedat teſtatoris. Teſtamen
tū enim in mortuis ꝯfirma=
tum eſt. Alioquin nondū va
let dū viuit qui teſtatꝰ eſt.

℟ Sicut ouis ad occiſionē
duct⁹ eſt ⁊ dū male tractare
tur non aperuit os ſuū tra-
dit⁹ eſt ad mortē. Ut viuifi-
caret populū ſuū. ℣ Tradi
dit in mortē animā ſuā ⁊ in
ter ſceleratos reputat⁹ eſt.
Ut. ℟ Sicut. In laudi. aña.
O Mors ero mors tua mor
ſus tu⁹ ero inferne.
Miſerere. añ. Plāgent eum
quaſi vnigenitū: q2 innocēs
dñs occiſus eſt. ps Bonū eſt.
Añ Attendite vniuerſi popu
li ⁊ videte dolorem meū. ps.
Deus de⁹. añ A porta inferi
erue dñe animā meā. ps Ego
dixi. añ O vos oēs qui tranſi
tis per viā attendite ⁊ vide
te ſi eſt dolor ſimilis ſicut do
lor meus. ps Laudate. añ.
Mulieres ſedētes ad monu
mentū lamentabantur flē-
tes dñm. ps Benedict⁹. Se
quitur Kyrieleyſon. ter. ℣.
Qui in ſepulchro iacuiſti dñ
tartara expoliaſti immorta
lis. ℣ Dñe miſerere noſtri
xps dñs factus eſt obediēs
vſq; ad mortē. Chriſte el. ter.
℣ Cūctor factor hoim nec-
nō q; redemptor ieſu. ℟ Dñe
miſerere. Kyrie el. ter. Vlus
Fac nos tecum reſurgere ⁊
delicta nobis dimitte pius
deus. ℟ Dñe miſerere. ℣.
Mortē aūt crucis. Proſtra-
tur vtr. Ad hor. totum vtr.
Facta būdictione cerei paſ-
cha. ⁊ prophetiis lectis ⁊ cō
ſecratione q; fontiū cū letania

finita. Incipitur pincipiū
miſſe Kyrie el. cetera vt i miſ-
ſali ↄtinet. Et poſtq̄ ſacer-
dos ſe cōicauerit: incipiūtur
veſpere: vt hic inferius cōti
netur. Quia qui ī miſſa fue-
rit: miſſa ⁊ veſpe. per vnam
terminantur orationē. Spi
ritum. ¶ In vigi. paſch. ad
veſpe. non dicitur. Deus in
adiuto. nec Gloria. Sed ſic
incipitur. añ Alla. ps Lau
date dñm oēs gen. Et cum
ter dictus fuerit dictus ps.
ſine Gloria pa. Et ſine Miſe
rere re nři. Pro añ. dr Alla
alla. Sequitur ad magr̄ an.
Veſpere aūt ſabbati que lu
ceſcit in prima ſabbati: ve-
nit maria magdalene ⁊ alte
ra maria videre ſepulchrū
all. ps Magt. Et dr bis ita
añ. ſ. poſt. j. ℣. ⁊ vlt. Gloria.
nō dr. Seqūr Dñs vobiſ. Or.
Spiritū nobis dñe tue
charitatis infunde: vt
quos ſacramentis paſchali
bus ſatiaſti tua facias pie-
tate ↄcordes. Per d. In vnit.
eiuſd. Ite miſſa eſt alla all.
Et extra miſ. dr Bñdicam⁹
dño al. al. Ad ↄple. nō dr Cū
uerte. nec De⁹ in adiuto. Sz
ſic incipit ps Cū inuoca. ps
In te dñe. ps Ecce nūc. Iſti
tres ps ī eimmodo dñi ſucceſſi
ue ſine Gla. ⁊ ſine Miſere
re. dr in ſine. Alla. ſemel ⁊ ſi
ne pneuma. Statim ſeqt Cō
fiteor. ſi ſunt duo vel plures.
Et poſt abſolutio. Dñe vo.

Oratio. Spiritū nobis. Benedicam⁹ dño all'. Deo gra. all'. Et non dicitur hic salutatio beate marie. ¶ In die ſctō paſche. Ad mat. Inuita. All'a all'a all'a. ps. Venite. Nō dr hy⁹ per totā hebdom. In nocturno. Antiphona.

Ego ſum qui ſum: et cōſiliū meū non eſt cū impiis/ſed in lege dñi voluntas mea eſt all'a. ps. Beat⁹ vir. a. Poſtulaui patrē meū all'a: dedit mihi gētes all'a: in hereditatē all'a. ps. Quare frem. an. Ego dormiui et ſomnīu₃ cepi et exurrexi qm̄ dñs ſuſcepit me all'a all'. v. Dñe qd mul. R. Reſurrexit dñs. hom. Sicut dicit vobis all'a. Sc̄dm marcū. xvj. lc. i.

In illo tpe. Maria magdalene et maria iacobi et ſalome emerūt aromata: vt venientes vngerent ieſum. Et rlq. hom. beati greg. pap.

Audiſtis fratres chariſſimi ꝙ ſancte mulieres q̄ dñm fuerant ſecute: cū aromatibus ad monumentum venerunt: et ei quem viuētem dilexerāt: etiā mortuo ſtudio humanitatis obſequuntur. Sed res geſta aliqd in ſancta eccleſia ſignat gerendū. Sic quippe neceſſe eſt vt audiamus que facta ſunt: quatenus etiam cogitemus que nobis ſunt ex eorū imitatione facienda. Et nos ergo in eū qui eſt mortuus credentes: ſi odore virtutum referti cū opinione bonorū operū dñm querim⁹/ ad monumētum profecto illius cū aromatibus venimus. Tu. Rx. Angelus dñi deſcēdit de celo/ et accedens reuoluit lapidē/ et ſuper eū ſedit: et dixit mulieribus. Nolite timere/ ſcio enim q₂ crucifixū queritis/ iam ſurrexit: venite et videte locum vbi poſit⁹ erat dñs all'a. v. Et introeuntes in monumētum: viderūt iuuenē ſedentē in dextris coopertum ſtola cādida/ et obſtupuerunt: qui dixit illis. Nolite time. Gloria patri. Et reiterat R. Angel⁹. lc. ii.

Ille aūt mulieres angelos vident: q̄ cū aromatibus venerunt. Quia videlicet ille mentes ſup nos ciues aſpiciunt: que cū virtutum odoribus ad deū p ſancta deſideria proficiſcuntur. Notandū ꝯo nobis eſt quidnā ſit ꝙ in dextris ſedere angelus cernitur. Quidnanꝙ per ſiniſtra₃ niſi vita p̄ſens. Quid vero per dexterā: niſi ppetua vita ſignat? Vnde ſcriptum eſt. Leua eius ſub capite meo: et dextera illius amplexabitur me. Rx. Angelus dñi locutus eſt mulieribus dicēs: quē queritis? an ieſum queritis? iā ſurrexit. Venite et videte all'a al'. v. Ieſum q̄ritis nazarenum crucifixum: ſurrexit / nō eſt

hic. Venite & videte. Gloria. ℟. Angelus. Lectio tertia.

Quia igitur redemptor noſter iã preſentis vite corruptionẽ trãſierat: recte angelus qui nũciare venerat perennẽ eius vitã in dextera ſedebat: qui ſtola cãdida coopertus apparuit: qꝛ feſtiuitatẽ noſtre gaudiũ nunciauit. Cãdor etenim veſtis: ſplendorem noſtre denũciat feſtiuitatis. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatum maria magdalene et maria iacobi & ſalome emerunt aromata Vt veniẽtes vngerẽt ieſum all'a all'. ℣. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniũt ad monumentũ orto iam ſole. Vt venientes. Gloria. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatum. Proſa.

O quã magno dies iſta celebranda gaudio. Quam ingenti quã deuoto recolẽda ſtudio. In qua xp̃s iam miſertus hominis exitio. Morte victa debellato demonis imperio. De tormẽtis traxit ſuos in virtutis brachio. Hac in die reſurrexit poteſtate deifica. Angel⁹ ſtat ad ſepulchrum fugit plebs iudaica. Mulieres viſione pauentes angelica. Secũ vaſa cũ vnguentis ferunt aromatica. Duo angeli. Quem queritis in ſepulchro o chriſticole. Mulieres. Jeſum nazarenum o celicole. Angeli. Nõ eſt hic ſurrexit ſicut predixerat: ite nũciate quia ſurrexit. Dic nobis maria: quid vidiſti in via? Sepulchrum xp̃i viuentis: & gloriã vidi reſurgentis. Angelicos teſtes: ſudariũ et veſtes. Surrexit xp̃s ſpes mea: precedet ſuos in galileã. all'a. Reſurrexit dñs. Supradicta proſa dicitur in die tantũ. ps. Te deum. ℣. Surrexit dñs vere. ℟. Et apparuit ſimoni all'.

In laudibus. Antiphona.

Angelus autẽ dñi deſcendit de celo / et accedẽs reuoluit lapidem: & ſedebat ſuper eum all'a all'a. an. Et ecce terremotus factus eſt magnus / angelus enim dñi deſcendit de celo all'a al'. an. Erat autẽ aſpectus ei⁹ ſicut fulgur: veſtimenta ei⁹ ſicut nix all'a all'a. an. Pre timore autẽ eius exterriti ſunt cuſtodes: & facti ſũt velut mortui all'. an. Reſpondẽs autẽ angelus dixit mulieribus: nolite timere / ſcio enim quod ieſum queritis all'. an. Surrexit dñs de ſepulchro. Qui pro nobis pependit in ligno all'. an. Et valde mane vna ſabbatoꝝ veniũt ad monumentũ orto iam ſole all'. ps. Benedict⁹. Et dr iſta an. poſt primũ verſum et poſt vltimum: & poſt Gloria patri. Et ſimiliter ad Magnificat. Oratio.

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuum eternitatis nobis aditũ de-

uicta morte reſeraſti: uota
noſtra que preueniēdo aſpi=
ras etiam adiuuando proſe
quere. Per eūd. Bn̄dicam⁹
dño alla al. Deo gra. all. al.
Et ita dr̄ per tota hebdo. ad
matu. ⁊ ad veſ. Ad hor. non
dr̄ hy⁹ nec cap̄. ſet R̄. nec
etiā per hebdo. Ad primā. ā.
Angelus. p̄s. Deus in nole.
Ps. Beati immacu. p̄. Retri
bue. Sc̄d̄ p̄s. Quicūq̄ vult.
q̄ dr̄ per totā hebdo. Et ſta
tim poſt añ. ſeq̄tur R̄. Hec
dies quam fecit dñs exulte
mus ⁊ letemur in ea. Seq̄r.
Cōfiteor. ⁊c. quia preces nō
dicūtur. Ōr̄o. Spiritum no.
V̄. Benedicamus dño alla.
Et ita dr̄ Benedicam⁹ per
totā hebdo. ad. iii. vi. ix. ⁊ cō
ple. Ad tertiā. ā. Ecce terre
motus. p̄s. Legem pone. R̄.
Hec dies. Oratio Deus qui
hodier. Ad. vi. ā. Erat autē.
ps. Defecit. R̄m. Hec dies.
Ōr̄o vt ſ̄. Ad. ix. añ. Reſpon=
dens. p̄s. Mirabilia. R̄. Hec
dies. ōr̄o vt ſ̄. Ad veſpe. añ.
Alleluia alla alla alla. Ps.
Dixit dñs. An. Alla alla alla
alla all. p̄. Cōfitebor. ā. Alla
alla alla all. p̄s. Beat⁹ vir.
R̄ Hec dies. vt ſ̄. All. V̄. An=
gelus dñi deſcendit de celo
⁊ accedēs reuoluit lapidē:
⁊ ſedebat ſup eū. All. Proſa.

S Alue dies dierum gl̄ia
dies felix x̄p̄i victoria:
dies digna iugi letitia dies
prima. Lux diuina cecis ir=
radiat: in qua x̄p̄s infernū
ſpoliat: mortē vincit ⁊ recō
ciliat ſummis ima. Sempi=
terni regis ſentētia ſub pec
cato ɔcluſit omnia: vt infir=
mis ſuperna gr̄a ſubueni=
ret. Dei virtus ⁊ ſapientia
tēperauit irā clementia: cū
iam mūdus in precipitia to
tus iret. Inſultabat nr̄e mi
ſerie vet⁹ hoſtis auctor ma=
litie: q2 nulla ſpes erat ve=
nie de pctīs. Deſperāte mū=
do remedium dū tenerent
cūcta ſilentium: deus pater
emiſit filiū deſperatis. Pre=
do vorax mōſtrum tartareū
carnē vidēs non cauēs la=
queū: in latentē ruens acu=
leū adūcatur. Dignitatē pri
me ɔditio reformatur nobꝫ
in filio: cuius noua nos re=
ſurrectio cōſolatur. Diuiſio.
Reſurrexit liber ab inferis
reſtaurator hūani gn̄is: ouē
ſuā reportās humerꝫ ad ſu
perna. Angelorū pax fit ⁊ ho
minuꝫ plenitudo ſuccreſcit
ordinū: triūphantē laus de
cet dn̄m laus eterna. Armo
nie celeſtis patrie vox cōcor
det matris eccl̄ie: alleluia
frequētet hodie plebs fide=
lis. Triūphato mortis im=
perio triumphali fruamur
gaudio: in terra pax ⁊ iubi=
latio ſit in celis alla. V̄ Re
ſurrexit dñs. Sicut dixit. ā.
Et reſpicientes viderūt re=
uolutum lapidē: erat q̄ppe
magnus valde alleluia. p̄s.

Magt. Oratio. Deus qui ho.
¶ Sequuntur alie veſpe. q̄ dicūtur in naui eccleſie ante crucifixū: que vocātur ſtatio. Sed qui erit in eccleſia vbi ſunt ſacri fontes he veſpe. ſeu ſtatio dr̄ ad ipſos fōtes. Et vltia ſtatio ſcʒ Mgt. cum ſua ān. ⁊ oōne dr̄ ante crucifixū. Statio ante. Alla alla alla. ps. Laudate pue. Ān Alla alla al. ps. In exitu. R̄ Hec dies. Alla. V̄. Epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. alla. V̄. Surrexit dn̄s de ſepulchro. Qui p nobis. Ān Et dicebāt adinuicē: q̄s reuoluet nobis lapidē ab oſtio monumēti? alleluia al. Ān Magt. Oratio.

Concede q̄s oīps deꝰ: vt qui reſurrectionis dn̄ice ſolēnia colimus in nouitate tui ſpūs a morte aie reſurgamꝰ. Per eund. eiuſdeʒ ſpūs. Si hic ſtatio dr̄ hic / dr̄ ad fontes. Per eundē chriſtum dn̄m noſtrum. Sequit̄ alia ſtatio ante crucifixum: que non dr̄ niſi vbi ſunt ſacri fontes. Ān Precedā vos in galileā / ibi me videbitis: ſicut dixi vobis alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

Preſta q̄s oīps deus: vt qui gratiā dn̄ice reſurrectionis cognouimꝰ ipſi per amorē ſpūs a morte anime reſurgamus. Per eund. In vnitate eiuſdē. Loco viſtini Benedicamus. dicitur per totam hebdomadam. V̄. Exultemus ⁊ letemur hodie dies iſta dies eſt letitie. Alleluia. Reſurrexit dominus. V̄. Exultādi ⁊ letandi tēpus eſt paſcha noſtrū immolatus agnꝰ eſt. Alla. Reſurrexit dn̄s. Ad ꝯpleto. ān. Alla ps. Cum inuoca. ps. In te dn̄e ſpera. ps. Ecce nūc. Iſti tres ſine ſich. R̄ Hec dies. Sequit̄ Cōfiteor. Oro. Spiritū no. Et ſic p totā hebdo.
¶ Ad ſalutationē bt̄e marie hinc vſq; ad trinit. ⁊ q̄tū durat ſolēnitas corporis xp̄i. Ān

Regina celi letare alla: quia quē meruiſti portare alleluia: reſurrexit ſicut dixit all. Ora pro nobis deū all. V̄. Poſt partū. Oro.

Interueniat p nobis q̄s dn̄e ieſu xp̄e nunc ⁊ in hora mortis apud tuā ſanctā clemētiā beatiſſima virgo maria mater tua / cuiꝰ ſacratiſſimā animam in hora tue bn̄dicte paſſionis doloris gladius ptranſiuit: ⁊ in reſurrectione tua nouus amor accēdit. Qui viuis ⁊ regnas deus. Amen.
¶ Feria ſecunda. Inuitato. Surrexit dn̄s vere. Alla. ps. Venite. In noctur. Ān. Alla alla. ps. Cum inuocarē. ps. Verba. ps. Dn̄e ne. V̄. Reſurrexit dominus. Secundum Luca. xxiiij. Lectio prima.

In illo tp̄e. Duo ex diſcipulis ieſu ibant ipſa die

in caſtellū quod erat in ſpa
cio ſtadiorū ſexginta ab hie
ruſalem nomine emaus. Et
reliqua. Homilia.b.gre.pa.
In quotidiana nobis ſolē-
nitate laborātib9 pauca lo-
quenda ſunt: & fortaſſe hec
vtilius proderunt/ quia ſe-
pe & alimenta que min9 ſuf
ficiunt auidius ſumuntur.
Lectionis ergo euangelice
ſummatim ſenſuʒ ſtacui nō
per ſingula verba diſcute-
re: ne dilectioneʒ veſtrā va
leat ſermo prolixior expoſi-
tionis onerare. Rm Maria
magdalene et altera maria
ibant diluculo ad monumē
tum: ieſus quē queritis nō
eſt hic/ ſurrexit ſicut locut9
eſt. Precedet vos in galileā
ibi eum videbitis all'a all'a.
V. Cito euntes dicite diſci-
puli eius et petro: q2 ſurre-
xit dñs. Precedet. Lco.ij.
Audiſtis fratres chariſ
ſimi: q2 duobus diſcipu
lis ambulantibus in via nō
quidē credentib9: ſed tamē
de eo loquentibus/ dñs ap-
paruit: ſed eis ſpeciem qua
eū recognoſcerēt nō oñdit.
Hoc ergo egit foris dñs in
oculis corporis quod apud
ipſos agebatur int9 in ocu-
lis cordis. R. Tulerūt dñm
meū/ & neſcio vbi poſuerūt
eum: dicunt ei angeli. Noli
flere maria/ iam ſurrexit ſi
cut dixit: precedet vos in ga
lileā/ ibi eū videbitis all'. al'.
V. Dum ergo fleret inclina
uit ſe/ et proſpexit in monu-
mentum et vidit duos ange
los in albis ſedētes qui di-
cunt ei. Noli flere. Lec.iij.
Ipſi nāq3 apud ſemetip-
ſos intus et amabant &
dubitabant. Eis aūt dñs fo
ris et preſens aderat/ & q̃s
eſſet non oſtendebat. De ſe
ergo loquētibus preſentiā
exhibuit/ ſed de ſe dubitan-
tib9 cognitionis ſue abſcon
dit ſpeciem: verba quidē cō
tulit: et duritiā intellectus
increpauit. R. Congratula-
mini mihi omnes qui diligi
tis dominum: q2 quē quere
bam apparuit michi. Et dū
flerem ad monumentum vi
di dñm meum all'a. V. Rece-
dentibus diſcipulis non re
cedebam/ ſed amoris eius
igne ſucccenſa ardebā deſide
rio. Et dum. Gloria. R. Con
gratulamini michi. ps. Te
deum. V. Surrexit domin9
vere. In laudib9. Antipho.
Alleluia all'a all'a all'a
all'a all'a all'a all'a all'.
ps. Dñs regna. ps. Jubila.
&c. V. Surrexit dñs de ſepl'.
An. Jeſus iunxit ſe diſcipu-
lis ſuis in via & ibat cum il
lis/ oculi eorum tenebātur
ne eum agnoſcerēt: & incre-
pauit eos dicens: o ſtulti &
tardi corde ad credēdum in
his que locuti ſunt prophe-
te all'. ps. Bñdict9. Or.
Deus qui ſolēnitate pa

ſchali mundo remedia tribuiſti: populum tuum q̄s celeſti dono proſequere: vt et perfectam libertatem conſequi mereatur: et ad vitam proficiat ſempiternam. Per do. Ad .j. an. Alla. c. vts. In laudi. pſ. et c. vt in die paſche. Ad iij. an. Alleluia alla alla all. alla alla alla alla. ps. Legē pone. Rm. Hec dies. vts. Ad iij. vj. et. ix. per totā hebdo. dr oro. Deus qui hod. Ad vſ. aña. Alla alla alla alla alla alla alla. ps. Defecit. et c. vts Ad ix. an. Alla alla alla alla alla alla alleluya. ps. Mirabilia. et c. vts. Ad veſpe. añe pſ. Rm. Hec dies. vts in die paſche. Alleluia. Vſus. Angelus domini. vts. Proſa.

O Maria mater pia ſtella maris appellaris operum per merita. Matri chriſti coequata dū fuiſti ſic vocata ſed honore ſubdita. Illa enim fuit porta per quam nobis lux eſt orta: hec reſurgētis nuncia mundū replet letitia. Illa mundi imperatrix iſta beata peccatrix: letitie primordia fuderunt in eccl'ia. O maria magdalena audi vota laude plena: apud chriſtū chorū iſtū clemēter cōcilia. Vt fons ſumme pietatis q̄ te lauit a pctis: ſeruos ſuos atq̄ tuos mūdet data venia. Hoc det eius gratia qui regnat per oia alla. V. Reſurrexit dn̄s. an. Qui ſunt hi ſermones quos cōfertis ad inuicem ambulātes et eſtis triſtes? alla alla. Reſpōdens autem vnus cui nomen cleophas dixit ei: tu ſolus peregrinus es in hieruſalem et non cognouiſti que facta ſunt in illa his diebus alleluia: quibus ille dixit/ que? et dixerūt de ieſu nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et ſermone corā deo et omni populo alla. ps. Magt. Oratio. Deus qui ſo. Ad ſtationē. āe pſ. Rm. et Rx. Hec dies. vts. in die paſche. Alla. V. Non in fermento malitie et neq̄tie: ſed in azimis ſynceritatis et veritatis. V. Surrexit. Alia. Nōne ſic oportuit pati chriſtū et ita intrare in gloriam ſuā? alla. ps. Magt. Oratio.

C Oncede q̄s omnipotēs deus: vt qui peccatorū noſtrorum pondere premimur: a cunctis malis imminentibus per hec paſchalia feſta liberemur. Per do. Alia ſtatio. an. Et incipiēs a moyſe et omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus ſcripturis que de ipſo erant alla. ps. Magt. Oratio

C Oncede q̄s omnipotēs deus: vt qui feſta paſchalia venerando colimus etiam viuendo teneamus. Per. do. Exultemus. vts. Ad comple. vts. Et ſcitor dina ta eſt iſta dies/ ita faciendū eſt per totam hebdomadam.

Vit.

¶ Feria.iij. Inuit. Surrexit dñs vere. ps. Venite. In nocturno. an. Alleluia alla. ps. Dñe deus meus in te ſper. V. Dñe dñs noſter. ps. In dño conſi. V. Reſurrexit do. Sc̃dm Lucã xxiiij. Lect. j.

In illo tempore. Stetit ieſus in medio diſcipulorum ſuorum. Et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyte. Gloriam ſue reſurrectionis dñs et redẽptor noſter paulatim diſcipulis et per incrementa tẽporis oſtendit: quippe nimirum tanta erat virtus miraculi: vt hanc repente totã capere fragilitas mortaliũ pectora non poſſe nt. R. Chriſtus reſurgens ex mortuis iam nõ moritur: mors illi vltra nõ dominabitur. Quod eñ mortuus eſt peccato mortuus eſt ſemel: quod autẽ viuit viuit deo alla al. V. Mortuus eſt enim chriſtus ꝓpter delicta noſtra et reſurrexit propter iuſtificationẽ noſtram. Quod enim. Lectio ſecunda

Conſulens igitur ipſe imbecillitati querentium primo venientibus ad monumentũ et feminis ſuo amore feruentibus et viris: reuolutũ lapidem et ablato corpore ſuo lintheamina quibus inuolutũ fuerat ſola poſita monſtrauit. R. Surgẽs Ieſus dñs noſter ſtans in medio diſcipulorũ ſuorum dixit. Pax vobis alla: gauiſi ſunt diſcipuli viſo dño alla. V. Vna ergo ſabbatorum cum fores eſſent clauſe vbi erãt diſcipuli congregati ſtetit ieſus in medio et dixit eis. Pax vobis. Lectio tertia.

Deinde curioſius inquirentibus feminis / et de eo quod inuenerant mente conſternatis: angelorum viſionem oſtendit qui illũ reſurrexiſſe certa manifeſtatiõe patefacerẽt. R. Surrexit paſtor bonus qui poſuit aiam ſuam pro ouibus ſuis. Et pro ſuo grege mori dignatus eſt alla alla. V. Et enim paſcha noſtrum immolatus eſt chriſtus. Et pro. Glia. Surrexit. ps. Te deũ. V. Surrexit dñs vere. In laudi. añs. Alla. iiij. vrs. ps. vrs. V. Stetit ieſus in medio diſcipulorũ ſuorum et dixit illis: pax vobis alla alla. ps. Bñdictus. Or.

Deus qui eccleſiã tuam nouo ſemper fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt ſacramẽtum viuendo teneant quod fide perceperunt. Per. Ad horas tot. vrs. in feria. ij. Ad veſp. añ. ps. et R. Hec dies. vrs. Alla. V. In die reſurrectionis mee dicit dominus precedã vos in galileam alla. Prophetia.

Tristores heliſei dum conſcendit domum dei zelum calui ſentiunt. Dauid arreptitius hireus emiſſa

rius & paſſer effugiunt. In martilla mille ſternit / et de tribu ſua ſpernit ſanſon matrimoniū. Sāſon gaze ſeras pādit & aſportās portas ſcā dit mōtis ſupciliū. Sic de iuda leo fortis fractis port; dire mort; die ſurgit tria. Rugiēte voce pris ad ſuperne ſinū matris tot reuexit ſpolia. Cetus ionā fugitiuū veri ione ſignatiuū: poſt tres dies reddit viuū de ventris anguſtia. Botrus cypri refloreſcit dilatatur & expreſcit / ſynagoge flos marceſcit et floret eccleſia. Mors & vita conflixere reſurrexit chriſtus vere: & cum eo ſurrexere / multi teſtes glorie. Mane nouū mane letum veſpertinum tergat fletum qr vita vicit letum / tempus eſt letitie. Jeſu victor ieſu vita / ieſu vite via trita: cuius morte mors ſopita / ad paſchalem nos inuitat mēſam cum fiducia. Viue panis viuax vnda / vera vitis & fecūda: tu nos paſce tu nos munda / vt a morte nos ſecunda tua ſaluet gratia all'a. ℣. Reſurrexit dñs. An. Videte manus meas & pedes meos qr ego ipſe ſum all'a. ps. Magt. Oro. Deus qui eccleſiam. Ad ſtationē. an. All'a. ps. Laudate pue. vrs. ℟. Hec dies. All'. ℣. Surrexit dñs qui creauit oīa / & miſertꝰ eſt humano generi all'a. ℣. Surrexit dñs de ſepul. An. Palpate & videte quia ſpūs carnem et oſſa nō habet ſicut me videtis habere all'a. ps. Magt. Oratio.

Concede q̄s omnipotēs deus: vt q hec paſchalia feſta que colimus: deuoti in tua laude ſemper viuamus. Per. Alia ſtatio. an. Spiritus carnem & oſſa nō habet ſicut me videtis habere iam credite alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

Concede q̄s oīps deus: vt feſta paſchalia q̄ venerando colimus: etiam viuendo teneamus. p. ℣. Exultemus. vrs. Ad cōpleto. vrs.

¶ Fer. iiij. Inuita. Surrexit dñs. In noc. an. All'a al. ps. Saluū me. ps. Vſqȝquo. ps. Dixit inſipi. ℣. Reſurrexit. Scdm Joh̄ānē. xxj. Lect. i.

In illo tpe. Manifeſtauit ſe iter; ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis manifeſtauit aūt ſic. Et rel. Homilia beati grego. pape. Lectio ſancti euangelij que modo in auribus veſtris lecta eſt fratres chariſſimi q̄ſtione animum pulſat / ſed pulſatione ſua vim diſcretionis indicat. Queri etenim poteſt cur Petrus q̄ pſ ſcator ante conuerſionē fuit poſt conuerſionē ad piſcationem redijt. Et cū veritas dicat. Nemo mittens manum ſuam ad aratrū & reſpiciēs retro: aptus eſt regno celor;

cur repetiit quod dereliqt. ℟. Expurgate vetus fermẽtum vt ſitis noua conſperſio etenim paſcha noſtrum immolatus eſt chriſtus. Itaqꝫ epulemur in dño alleluia. ℣. Mortuus eſt enim chriſtus propter delicta noſtra et reſurrexit ꝓpter iuſtificationem noſtram. Itaqꝫ. Lectio.ij.

Sed ſi virtus diſcretionis inſpicitur citius videtur: qꝛ nimirum negotiuꝫ quod ante conuerſionem ſine peccato extitit: hoc etiaꝫ poſt conuerſionem repetere culpa nõ fuit. Nam piſcatorem petrũ/ mattheũ vero teleonariũ ſcim⁹. ℟. Virtute magna reddebant apoſtoli teſtimoniũ reſurrectionis ieſu chriſti dñi nr̃i alľa alľa. ℣. Repleti quidẽ ſpiritu ſancto loquebantur verbũ dei cum fiducia. Teſti. Lectio.iij.

Et poſt conuerſionem ſuam ad piſcationẽ petrus rediit: mattheus vero ad theleonei negotium nõ receſſit. Quia et aliud eſt victũ per piſcationem querere: aliud theleonei lucrꝫ pecunias augere. Sunt enim pleraqꝫ negotia que ſine peccato exerceri/ aut vix/ aut nullatenus poſſunt. ℟m. Iſti ſunt agni nouelli qui annunciauerunt alľa: modo venerunt ad fõtes. Repleti ſunt charitate alľa alľa. ℣. In conſpectu agni amicti ſunt ſtolis albis et palme in manib⁹ eoꝝ. Repleti. Gloria. ℟. Iſti ſũt. ps. Te deum. ℣. Surrexit dominus vere. In laud. an. Alľa. iiij. ℣. Surrexit dñs de sepul. an. Mittite in dexterã nauigij rete et inuenietis alleluia. ps. Bñdictus. Oro.

Deus qui nos reſurrectionis dñice annua ſolẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt per tẽpalia feſta que colimus ꝑuenire ad eterna gaudia mereamur. Per. Ad hor. vtŝ. Ad veſ. añe ps. et ℟. Hec dies. vtŝ. ã. Alľa. ℣. Angel⁹ dñi. vt i die paſche. pſa

Iudea incredula cur manes adhuc inuerecunda. Perſpice chriſticolas qualiter leti canunt inclyta redemptori carmina. Ergo pie rex chriſte nobis dans peccamina. Solue nexorum vincula: electorum agmina. Fac nos tecum reſurgere ad beatam gloriam: digna rependens merita. Paraclete ſancti conſolationẽ piam expectamus ſanctam repromiſſionem tuam. Peracta aſcenſionis ſancta ſolennia. Qua es regreſſus in celum nube tectus clara. Pollens laude excelſa alleluia. ℣. Reſurrexit dñs. an. Simon petrus cũ audiſſet qꝛ dñs eſt tunica ſuccinxit ſe/ erat eñi nudus et miſit ſe in mare alleluia. ps. Magt. Oro. Deus q̃ nos. Ad ſtationẽ. an. ps. ℟.

precdiēs.vts. Alla.℣. In die reſurrectiõis mee dicit dñs precedã vos in galileã.℟. Surrexit dñs de ſe.An. Obtulerunt diſcipuli dño partē piſcis aſſi ⁊ fauū mellis alleluia alle.ps. Magt.Oratio.

Preſta queſumus oĩps deus: vt huius paſchalis feſtiuitatis mirabile ſacramentū ⁊ tempoꝛalem nobis tranquillitatē tribuat: ⁊ vitã conferat ſempiternã. Per. Alia oratio.ã. Dixit ieſus diſcipulis ſuis afferte de piſcibus quos pꝛendidiſtis nũc/ aſcendit aũt ſimon petrus ⁊ traxit rete in terram plenū magnis piſcibus alleluia.ps. Magt.Oratio.

Deus qui nos per hec paſchalia feſta letificas cõcede pꝛopitius: vt ea que deuote agimus te adiuuante fideliter impleamus. Per.Vl⁹. Exultemus.vts.

¶ Feria.v.Inuitato.Surrexit dñs ve.In noct.ãn. Alleluia alle.ps. Dñe quis ha.ps. Conſerua.ps. Exaudi do.℣. Reſurrexit dñs. Secundū ioannē. xx.Lectio.i.

In illo tempoꝛe.Maria ſtabat ad monumentū foꝛis ploꝛans. Et reliqua. Homilia beati gregoꝛii pa.

Maria magdalene q̃ fuerat in ciuitate peccatrix amando veritatē lauit lachꝛymis maculas criminis: ⁊ vox veritatis impletur qua dr. Dimiſſa ſunt ei peccata multa quoniã dilexit multū.℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid dignus aperire librū ⁊ ſoluere ſeptē ſignacula eius. Alleluia. alle.al.℣. Dignus eſt agnus q̃ occiſus eſt accipere virtutē ⁊ diuinitatē/ ⁊ ſapientiã/ ⁊ foꝛtitudinem/ ⁊ bñdictionē. Alla.Lc.ij.

Que enim frigida pꝛi⁹ peccando remanſerat: poſtmodum amando foꝛtiter ardebat. Poſt q̃ venit ad monumentum ibiq; coꝛpus dñicum non inuenit: ſublatum credidit atq; diſcipulis nunciauit. Qui veniētes viderūt atq; ita eſſe vt mulier dixerat crediderunt. Et de eiſdem diſcipulis pꝛotinus ſcriptum eſt. Abierunt ergo diſcipuli ad ſemetipſos. Ac deinde ſubiungitur. Maria autem ſtabat ad monumentum foꝛis ploꝛans.℟m. Dignus es dñe accipere librū et aperire ſignacula eius. Quoniã occiſus es et redemiſti nos deo in ſãguine tuo alleluia.℣. Feciſti enim nos deo noſtro regnum ⁊ ſacerdotes. Quoniam. Lectio tertia.

Qua in re penſandū eſt huius mulieris mentē q̃ta vis amoꝛis accenderat que a monumento dñi diſcipulis etiã recedentib⁹ nõ recedebat. Exq̃rebat enim quē nõ inuenerat. Flebat inquirēdo ⁊ amoꝛis ſui igne ſuccē

ſa eius quem ablatum cre=
didit ardebat deſiderio. Un
de contigit vt eum tunc ſola
videret que ſola remãſit vt
quereret. R. De ore pruden
tis procedit mel alla alla:
dulcedo mellis eſt in lingua
eius alla. Fauus diſtillans
labia eius alleluia alla. V.
Sapientia requieſcit in cor
de eius/ & prudentia in ſer=
mone oris illi⁹. Fauus. Glo
ria. R. De ore pruden. V. Te
deum. V. Surrexit dñs vere
In laud. a. Alla. iv. vi s. ps. &
V. vts. ãn. Maria ſtabat ad
monumentũ foris plorans
vidit angelos in albis ſedẽ
tes et ſudarium quod fue=
rat ſup caput ieſu alleluia.
ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui diuerſitatem
gentium in cõfeſſione
tui nominis adunaſti: da vt
renatis fonte baptiſmatis/
vna ſit fides mentiũ & pie=
tas actionũ. p. Ad hor. vts.
Ad veſ. ãn. ſſl. R. Hec di. vts.
Alla. V. Surrexit dñs q crea
uit oĩa & miſertus eſt huma
no generi. Proſa. Reſurre=
xit liber ab inferis. require
infra proſam de die paſche.
V. Reſurrexit dñs. an. Tule
runt dñm meũ & neſcio vbi
poſuerunt eum ſi tu ſuſtuli=
ſti eum dicito michi alleluia
& ego eum tollam alla alla.
ps. Magt. Orõ. Deus qui di
uerſita. Ad ſtationem. aña.
Alla. ps. Laudate pueri. R.

Hec dies. Alleluia. V. Sur=
rexit altiſſimus de ſepulchro
qui pro nobis pependit in li
gno. V. Surrexit dominus
vere. ãn. Ardens eſt cor meũ
deſidero videre dominum
meum quero et non inuenio
vbi poſuerunt eum allelua.
ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis ad cele
brandũ paſchale ſacra
mentũ liberiores aĩos cõtuli
ſti: doce nos & metuere quo
iraſceris: & amare quod pre
cipis. p. Alia oratio. an. Et re
cordate ſunt verbor eius &
regreſſe ad monumentum
nunciauerũt hec oĩa illis
vndecim & ceteris omnibus
alla. ps. Magnificat. Orõ.

Preſta q̃s omnipotens
deus: vt eccleſia tua et
ſuor firmitate membrorũ:
& noua ſemper fecunditate
letetur. per. V. Exultemus
&c. ¶ Feria. vj. Inuita. Sur
rexit dñs vere alleluia. ps.
Venite. In noc. ãn. Alleluia
al. ps. Celi enar. ps. Exau=
diat. ps. Domine in virtute.
V. Reſurrexit dñs. Secũdũ
Mattheum. vltimo. Lect. j.

In illo tpe. Undecim di
ſcipuli abierunt in gali
leam in montẽ vbi conſtitue
rat illis ieſus. Et reliqua.
Homilia venera. bede pbri.
Euangelica lectio fratres
chariſſimi quã modo audiui
mus & iuxta literam plena
gaudio refulget: quia triũ=

phum redemptoris noſtri ſi mul ⁊ redemptionis noſtre dona plano ſermone deſcri bit. Et ſi enucleatius hanc pertractare velimus gra tiorē in litera fructum ſpiri talis ſenſus inditum eſſe cō perimus. ℞. Maria magda. vtꝫ. feria.ij. Lectio ſecūda.

Sermo etenim dei aro matum more quo ſubti lius quaſi terendo ⁊ cernen do diſcutitur: eo ⁊ maiorem interne ſuauitatis fragran tiam reddit. Planum nanqꝫ eſt ⁊ dulce ad audiendū piis quod diſcipuli abierunt in galileam in montē vbi con ſtituerat illis ieſus ⁊ viden tes eum adorauerunt. ℞m. Tulerunt dn̄m. Lectio.iij.

Sed non vacat a myſte rio ꝙ dominus in gali lea poſt reſurrectionē: vel ꝙ in mōte diſcipulis apparuit In monte etenim apparuit vt ſignificaret q2 corpus qđ de cōmuni humani generis terra naſcendo ſuſceperat reſurgendo/ iam ſup terre na oia ſubleuatū celeſti vir tute induerit. ℞. Cōgratula mini mihi omnes. In laudi. vrꝫ. Ad benedictus. an. Vn decim diſcipuli in galilea vi dentes dominū adorauerūt alla. ps. Benedictus. Oro.

Omn̄s ſempiterne deus qui hoc paſchale ſacra mentum in reconciliationis humane federe cōtuliſti: da mentibus noſtris: vt quod profeſſione celebramus imi temur effectu. Per. Ad noc. vrꝫ. Ad veſ. an. Alla. ps. Dixit dn̄s. ℣. Hec dies. alla. ℣. In die reſurrectionis mee di cit dn̄s precedam vos in ga lileam. Proſa. O maria. re ſupra in fer.ii. an. Data eſt michi omnis poteſtas in ce lo ⁊ in terra alla. ps. Magt. oro. Oꝑs ſempi. Ad tertia. a. Alla. ps. Laudate pueri. ℣. Hec dies. Alla. ℣. Surrexit dn̄s ⁊ occurrens mulierib9 ait: auete/ tunc acceſſerunt ⁊ adorauerunt eum. ℣. Sur rexit dn̄s de ſepul. an. Eun tes docete oēs gentes bapti zantes eas in nomine pa tris et filij et ſpiritus ſancti alla. ps. Magt. Oratio.

Deus per quem nobis ⁊ redemptio venit ⁊ pre ſtatur adoptio/ reſpice in o pera miſericordie tue/ vt in chriſto renatis: ⁊ eterna tri buatur hereditas: ⁊ vera li bertas. Per. Ad magnificat. an. Scio ꝙ ieſum queritis na zarenum crucifixum alla. ps. Magnificat. Oratio.

Adeſto queſumus dn̄e familie tue ⁊ dignāter impende: vt quib9 fidei gra tiam contuliſti / et coronam largiaris eternam. Per do. ℣. Exultemus. Ad complet. vrꝫ. ℂ Sabbato. Inuitato. Surrexit dn̄s vere. Alla. ps. Venite. In noc. an. Alle

luia alle. ps. Dñs regit. ps. Dñi eſt terra. ps. Judica. ps. Reſurrexit dominus. Secundum ioannem. xx. Lectio. j.

In illo tẽpore. Una ſabbatorum maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre eſſent ad monumentum. Et reliqua. Homilia beati Gregorij pape.

Lectio ſancti euangelij/ quã modo fratres audiſtis in ſuperficie hyſtorie eſt aperta: ſʒ eiꝰ nobis ſunt myſteria ſub breuitate requirenda. Maria magdalene cũ adhuc tenebre eſſent/ venit ad monumẽtum. R. vts. feri. iij. Lect. ij.

Iuxta hiſtoriã notatur hora: iuxta intellectum vero myſticum requirentis ſignatur intelligentia. Maria enim auctorem omnium quẽ carne viderat/ mortuũ querebat in monumẽto. Et quia hunc minime inuenit/ furatum credidit. Lectio. iij.

Adhuc ergo erant tenebre/ cum venit ad monumentum. Cucurrit citius diſcipuliſq; nunciauit. Sed illi pre ceteris cucurrerũt/ qui pre ceteris amauerunt/ videlicet petrus & ioannes. Currebãt autem duo ſimul/ ſed ioannes precucurrit citius petro. aña. Currebant duo ſimul/ & ille alius diſcipulus precucurrit citius petro/ & venit prior ad monumentũ alla. ps. Bñdꝰ. Oro.

Concede queſumus omnipotens deus: vt qui feſta paſchalia venerando agimus: per hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per do. Ad horas vts. in tertia. ij. Ad veſp. añ. Alleluia alla alla. ps. Benedictus. a. Alla alla all. ps. Exaltabo. añ. Alla. alla all. ps. Lauda anima. an. Alleluia alla all. ps. Laudate dominũ. añ. Alleluia alla alla. ps. Lauda hierlm. Capm. j. Joan. vij.

Omne quod natum eſt ex deo/ vincit mundum: et hec eſt victoria q̃ vincit mũdũ fides noſtra. Hym. Angelus domini loq. vt ſupra lectio. ij. in die paſche. Hymnꝰ

Ad cenã agni prouidi/ & ſtolis albis cãdidi: poſt tranſitũ maris rubri / chriſto canamus principi.

Cuius corpꝰ ſanctiſſimũ/ in ara crucis torridũ: cruore eiꝰ roſeo/ guſtando viuimꝰ deo.

Protecti paſche veſpe/ a deuaſtãte angelo: erepti de duriſſimo/ pharaonis imperio

Iam paſcha noſtrum chriſtus eſt/ qui immolatus agnus eſt: ſynceritatis azima/ caro eius oblata eſt.

O vere digna hoſtia / p quã fracta ſunt tartara: redempta plebs captiuata / redit ad vite premia.

Conſurgens chriſtꝰ tumulo / victor redit de baratro: tyrannũ trudẽs vinculo/ et

reſerans paradiſum.
Queſumus auctor omniũ/ in hoc paſchali gaudio: ab omni mortis impetu/ tuum defende populum.
Gloria tibi dñe/ qui ſurrexiſti a mortuis: cum prẽ et ſancto ſpũ/ in ſempiterna ſcla. Amẽ. ℣ Mane nobiſcũ dñe. Quõ aduesperaſcit/ et inclinata eſt iam dies all'. A. Cũ ſero eſſet die illo vna ſabbatorum et fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati: ſtetit ieſus in medio et dixit eis/ pax vob; alleluia. Ps. Magnificat. Oratio.
Preſta q̃s oĩps deus: vt q̃ feſta paſchalia peregimus hec te largiente moribus et vita teneam⁹. Per d. Bñdicam⁹ dño. Deo gra. Et de cetero ſine All'. ad ſtacionem diebus ſabbatis de cetero vſq ad aſcenſionẽ domini dr ſequẽs ãn. cũ verſu et oõne ãn. Chriſtus reſurgẽs ex mortuis iam non moritur mors illi vltra non dominabitur: quod enĩ viuit viuit deo all'a. ℣. Dicite in nationib⁹. R. Quia dominus regnauit alleluia. Oratio.
Solita queſumus domine quos ſaluaſti pietate cuſtodi: vt q̃ tua ſunt redẽpti paſſione letentur etiã tua ſancta reſurrectiõe. Qui viuis. ℣ Bñdicamus dño. Ad cõpleto. ãn. Alleluia. Cum inuoca. Ps. In te dñe ſperaui. Ps. Qui habitat. ℣. Ecce nunc benedicite. Cap. Tu in nobis. Hymnus.
Ieſu redemptor ſeculi/ verbum patris altiſſimi: lux lucis inuiſibilis/ cuſtos tuorum peruigil.
Tu fabricator omnium diſcretor atq temporũ: feſſa labore corpora noctis quiete recrea.
Ut dum graui in corpore/ breui manemus tempore ſic caro noſtra dormiat vt mẽs in chriſto vigilet.
Te deprecamur ſupplices/ vt nos ab hoſte liberes: ne valeat ſeducere tuo redemptos ſanguine.
Queſumus auctor oĩm. et c.
Gloria tibi dñe qui ſurre. ℣ Cuſtodi nos dñe. A. Poſt paſſionem dñi factus eſt cõuentus quia non eſt inuentũ corpus in monumẽto/ lapis ſuſtinuit perpetuam vitã monumentum reddidit celeſtẽ margaritam alleluia. Ps. Nunc dimittis. Preces et oratio vt in pſalterio. ¶ Dominica in octa. paſche. Ad matutĩ. Inuit. All'a all'a. all'. Ps. Venite. Hymnus.
Rex eterne domine rerũ creator omnium: qui es ante ſecula ſemper cum patre filius.
Qui mundi in primordio adam plaſmaſti hominem: cui tue imagini vultum dediſti ſimilem.

Quem diabolus deceperat hoſtis humani generis: cuius tu formam corporis aſſumere dignatus es.
Ut hoiem redimeres quem ante iam plaſmaueras: et nos deo coniungeres per carnis contubernium.
Quem editum ex virgine paueſcit omnis anima: per quem et nos reſurgere deuota mente credimus.
Qui nobis per baptiſmum donaſti indulgentiam: qui tenebamur vinculis ligati conſcientie.
Qui crucem propter hominem ſuſcipere dignatus es: dediſti tuum ſanguinem noſtre ſalutis precium.
Queſum⁹ auctor. Gloria tibi dñe. In noct. an. Ego ſum q ſum. Ps. Beatus vir. cum ceteris añis et ps. ſilus vtſ. in die paſche. Sedm Joannem. xx. Lectio prima.
In illo tpe. Cum ſero factuz eſſet vna ſabbatorum et fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli cogregati propter metum iudeorum: venit ieſus et ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua.
Homilia b. gregorii pape.
Prima huius lectionis euangelice queſtio animū pulſat quō poſt reſurrectionē corpus dñicum verum fuit qꝫ clauſis ianuis ad diſcipulos ingredi potuit. R. Angelus. vtſ. In die paſche. Lectio. ii
Sed ſciendū nobis eſt qꝫ diuina operatio ſi ratione cōprehenditur non eſt admirabilis: nec fides habet meritū cui humana ratio prebet experimētū. Sed hec ipſa noſtri redemptoris opera q ex ſemetipſis cōprehendi nequaqꝫ poſſunt: ex alia eius operatione penſanda ſunt: vt rebus mirabilibus fidē prebeant facta mirabiliora. R. Angel⁹. Lec. iii
Illud enim corpus dñi intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: qd videlicet ad humanos oculos per natiuitatem ſuam clauſo exiit vtero virginis. Quid ergo mirum ſi ianuis clauſis poſt reſurrectionem ſuaz in eternum iam victurus intrauit? qui moriturus veniens non aperto vtero virginis exiuit. Rm. Dum tranſiſſet. Et reiteratur iſtud poſt Gloria patri. Ps. Te deum. V. Surrexit dñs ve. In lau. ſola an. ſuper ps. Alleluia. ex. vtſ. in feria. ii. Capitulum. Omne quod natum. Hymnus.
Aurora lucis rutilat / celum laudibus intonat: mundus exultās iubilat / gemens infernus vlulat.
Cum rex ille fortiſſimus / mortis confractis viribus: pede conculcans tartara / ſoluit a pena miſeros.
Ille qui clauſus lapide / cu

noditur ſub milite: trium-
phans pompa nobili/ victor
ſurgit de funere.

Solutis iam gemitibus/ et
inferni doloribus: quia ſur-
rexit dominus/ reſplēdens
clamat angelus.

Triſtes erant apl'i/ de nece
ſui dñi: quē pena mortꝭ cru-
deli/ ſerui damnarent impij.

Sermone blando angelus/
predixit mulieribus: in gali
leam dominus/ videndus eſt
quantotius.

Ille dum pergunt concite/
apoſtolis hoc dicere: viden-
tes eum viuere/ oſculantur
pedes domini.

Quo agnito diſcipuli/ in ga
lileā propere: pergūt videre
faciem/ deſideratam domini.

Claro paſchali gaudio/ ſol
mundo nitet radio: cū chri-
ſtum iam apoſtoli/ viſu cer-
nunt corporeo.

Oſtēſa ſibi vulnera/ i chriſti
carne fulgida: reſurrexiſſe
dñm/ voce fatentur publica

Rex chriſte clementiſſime/
tu corda noſtra poſſide: vt ti
bi laudes debitas/ reddam⁹
omni tempore.

Queſumus auctor. Gloria
tibi dñe. ℣. Surrexit dñs de
ſepul. an. Et valde. ps. Be-
nedict⁹. Oro. Deus q̄ ho. die nā
in die paſche. Ad mēo. de dñi
ca. ān. Poſt dies octo ianuis
clauſis ingreſſus dñs/ dixit
eis: pax vobis all'a all'. ℣. In
reſurrectione tua chriſte. ℟.

Celi ⁊ terra letent' all'a. Oro.
Preſta q̄s. vt q̄. Si in ſequē-
tibus omnino vſq3 ad aſcēſio.
Dñi aliqd feſtū .ix. lc. vel etiā
dup. cue. transferet/ niſi fue
rit feſtū ſolēne. De feſtis .ix.
lec. fiet tm̄ modo mēoria.
Ad .j. hy⁹. Iā lucis. cū aliis
duob⁹ pſl̄bus. Queſum⁹ au
ctor. et Gl'ia tibi dñe. Et ſic
ad oēs hy⁹. cū qb⁹ poſſunt cā
tari qualibet die vſq3 ad a-
ſcēſio. dñi. ā. All'a/ reſurrexit
dñs all'a: ſicut dixit vobis al
leluia all'. ps. Deus in noie.
ps. Beati immacul. ps. Re-
tribue. ps. Quicūq3 vult. Et
preces/ vt in ptait. Ad .iij. hy⁹
Nūc ſctē. an. All'a/ lapis reuo
lutus eſt alleluia: ab oſtio
monumenti alleluia al. ps.
Legē pone. Cām. Omne qđ
natū eſt. ℟. Reſurrexit dñs
Alleluia alleluia. ℣. Sicut
dixit vobis. All'a. Gloria pri
Reſurrexit. ℣. Surrexit dñs
vere. Oro. Deus q̄ hodierna
Ad .vi. hy⁹. Rector potens.
an. Alleluia/ noli flere ma-
ria alleluia: reſurrexit do-
minus alleluia al. ps. Defe
cit. Capitulum. j. Corin. v.

Epulemur nō in fermēto
veteri/ neq3 in fermē
to malitie ⁊ nequitie: ſed in
azimis ſynceritatis ⁊ verita
tis. ℟. Surrexit dñs vere.
All'a al. ℣. Et apparuit ſy-
moni. All'a. Gloria pri. Sur
rexit. ℣. Surrexit dñs de ſe
pulchro. Oro. Deus qui ho-

dierna. An. ic. Hy⁹. Rerum. an. Alleluia/quē queris mulier alleluia: viuentem cum mortuis alleluia alla. vs. Mirabilis. Com. Rom. iiij.

Mortuus eſt enim Chriſtus propter delicta noſtra: et reſurrexit propter iuſtificationē noſtrā. R. Surrexit dñs de ſepulchro. Alleluia alla. V. Qui pro nobis pependit in ligno. Alla. Gloria. R. Surrexit dñs. Hy⁹ Gauiſi ſunt diſcipuli. Viſo dño alleluia. Oro. Deus q hodie. Et ita vi ad horas diebus dñicis vſq ad aſcenſionē dñi. An. veſ. an. Alleluia alle. al. all. ps. Dixit do. an. Alleluia alla al. al. ps. Confitebor. an. Alleluia al. al. al. al. ps. Beatus vir. an. Alleluia. al. al. ps. Laudate pueri. an. Alleluia al. al. ps. In exitu iſrael. Com. Omne quod natum. R. Dum tranſiſſet. Sine proſa. Hy⁹. Ad cenam. V. Mane no. an. Et reſpicientes. ps. Magnificat. Oro. Deus qui hodierna. Si in craſtinū hui⁹ diei feſtū duplex. euene. fiet tñ memoria de ipſo feſto p an. cū magt. et orone. Ad memoriam de dñica. an. Hec autem ſcripta ſunt vt credatis: q iesus eſt chriſt⁹ filius dei/et vt credentes vitā habeatis in nomine ipſius alleluia. V. In reſurrectione. Oro. Preſta qs. et finit. Per chriſtum dñm. Ad ſtationem diebus dñicis vſq ad aſcenſionem dñi. an. Dicant nunc iudei/ quo milites cuſtodientes ſepulchrum perdiderūt regē ad lapidis poſitionem? quare non ſeruabant petrā iuſtitie / aut ſepultum reddant/aut reſurgentem adorent nobiſcum dicentes alleluia al. V. Dicite. Oro. Solita qs. vts. ad comple. vts. Nota q ſi in craſtinū huius diei feſtū. ix. lec. euenit. transfertur/niſi fuerit dup. Si vero trium lect. acciderit: fiet memo. tm. Et hoc pp̄ter ſuffra. que debent incipi in craſti. octa. paſche / et incipitur apocalypſis. ¶ Feria. ij. et de cetero. Inuit Alla. al. al. ps. Venite. Hy⁹. Rex eter. In noctur. ſuper. iii. ps. qualibet die de ſua dieta per hebdo. vſq ad aſcenſionem dñi. an. Alleluia al. ps. Dñs illumi. Ad te domine cla. Afferte. Et ſic ... qualibet ſi. dicitur Gloria patri. V. Reſurrexit. Lectio. i. Apocalip. j.

Apocalipſis ieſu chriſti quā dedit illi deus palam facere ſeruis ſuis que oportet fieri cito: et ſignificauit mittens per angelum ſuum ſeruo ſuo ioāni qui teſtimonium perhibuit verbo dei: et teſtimonium ieſu chriſti quecunq vidit. Beatus qui legit et audit verba prophetie huius: et ſeruat ea q in ea ſcripta ſunt. Tempus

enim prope eſt. ℞. Ego ſicut
vitis fructificaui ſuauitatē
odoris alleluia. Tranſite ad
me oēs qui cōcupiſcitis me
et a generationibus meis
adimplebimini alleluia allꝰ.
℣. In me omnis gratia vie
et veritatis in me omnis
ſpes vite ⁊ virtutis. Tran-
ſite ad me. Lectio ſecunda.

IOannes ſeptem eccle-
ſiis que ſunt in aſia gra
tia vobis et pax ab eo q̄ eſt/
⁊ qui erat/ et qui venturus
eſt: ⁊ a ſeptem ſpiritibus q̄
in cōſpectu throni eius ſunt
⁊ a ieſu chriſto qui eſt teſtis
fidelis primogenitus mor-
tuorum et princeps regum
terre. Qui dilexit nos ⁊ la-
uit nos a peccatis noſtris
in ſanguine ſuo ⁊ fecit nos
regnum ⁊ ſacerdotes deo pa
tri ſuo ipſi gloria ⁊ imperiū
in ſecula ſeculorum amen.
℞. Audiui vocem de celo
tanq̄ vocem tonitrui magni
alleluia ⁊ regnabit deus no
ſter ineternum alleluia. Qꝛ
facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊ po
teſtas chriſti eius allꝰa allꝰa.
℣. Et vox de throno exiuit
dicens: laudem dicite deo no
ſtro omēs ſancti eius qui ti
metis deum puſilli ⁊ magni.
Quia facta. Lectio tertia.

ECce venit cū nubibus
et videbit eum omnis
oculus: ⁊ qui eum pupuge-
runt et plāgent ſe ſuper eū
omnes tribus terre etiam
amen. Ego ſum alpha et o:
principium ⁊ finis dicit dn̄s
deus qui eſt ⁊ qui erat ⁊ qui
venturus eſt omnipotens.
℞. Audiui vocē in celo ange
lorum multoꝝ dicentiū. Ti
mete dn̄m ⁊ date claritatē
illi ⁊ adorate eū qui fecit ce
lum ⁊ terrā mare ⁊ fontes
aquarum alleluia al. al. ℣.
Vidi angelū dei volantem
per mediū celi voce magna
clamantem ⁊ dicentem. Ti
mete. ps. Te deum. non dr
niſi in dn̄icis ⁊ feſtis. ix. lec.
℣. Surrexit dn̄s vere. In
laud. an. Allꝰa. ix. vtō. p̄. Dn̄s
regnauit deco. cum cete. vt
in dn̄ica. Ad laudes ad. iij. ⁊
ad veſ. vſq̄ ad rogationes p
hebdoma. Cap̄m. Rom. vi.

CHriſtus reſurgens ex
mortuis iam non mori
tur: mors illi vltra non do-
minabitur: qd̄ enim mortuꝰ
eſt peccato mortuus eſt ſe-
mel qd̄ autē viuit viuit deo.
hyꝰ. Aurora. ℣. Surrexit
dn̄s de ſepul. an. Mitte ma-
num tuā ⁊ cognoſce loca cla
uorum allꝰa: ⁊ noli eſſe incre
dulus ſed fidelis alleluia.
ps. Bn̄dictus. Oro. Preſta.
vt̄ꝫ de dn̄ica proſtrationes
non dr̄ hoc tp̄e. Sequūtur
ſuffra. in t p̄e paſchali p heb
do. poſt matuti. ⁊ p̄mo de re
ſurrectione. an. Crucifixus
ſurrexit a mortuis redemit
nos allꝰa al. ℣. In reſurre-
ctione. Oratio. Deus qui per

vnigenitum tuū eternitatiſ
nobis aditū deuicta morte
reſeraſti: vota nr̄a que p̄ue-
niendo aſpiras etiā adiuuan-
do proſequere. Per. ¶ De bea-
ta maria. an̄. All'a. Sācta dei
genitrix all'a. Intercede pro
nobis all'a al. ℣. Poſt partū.
Oro. Concede nos fa. ¶ De
ſctō ſtephano. an̄. All'a/ pro-
thomartyr ſtephane all'a: pro
nobis intercede all'a al. ℣.
Benedictus. Oro. Succurrat
nobis. ¶ De ſancto bruno et
de ſctō guillermo vt ſ. in ad-
uētu. Et in fine añ. vł ſemel
All'a. ¶ De reliquiis. an̄. Sā-
cti tui dn̄e florebunt ſicut li-
liū all'a: & ſicut odor balſami
erūt ante te all'a. ℟. Mirabi-
lis deus. Oro. Propitiare.
Et ſi p̄dicta añ Sancti tui.
ipſa die dicta fuerit ad lau.
vel ad veſ. loco iſti' dicetur
hec aña. In velamento cla-
mabunt ſancti tui dicentes
deus deus me' alleluia al.
℣ſus & oro vt ſ. ¶ De oībus
ſanctis. an̄. Sancti & iuſti in
dn̄o gaudete alleluia: vos
elegit deus in hereditatem
alleluia. ℣. Letamini. Oro.
Infirmitatem. ¶ Pro pace.
añ. Pax vobis ego ſum al-
leluia: nolite timere al. ℣.
Fiat pax in virtute tua. Oro
Deus a quo. Ad horas totū
vt ſ. in dn̄ica excepto q oza-
tio de dn̄ica precedenti vł &
ſemper hebdo. vſq ad aſcen-
ſio. dn̄i. Ad veſ. ſup. p. ſo-
la aña Alleluia alleluia al-
leluia. ps. Dilexi. Credidi.
Laudate dn̄m omnes gen-
tes. Ad dn̄m cum tribularer.
Leuaui. Cap̄m. Chriſtus re-
ſurgens. Hy'. Ad cenam. ℣.
Mane nobiſcum. aña Mitte di-
gitos meos in fixuram cla-
uorū & manus meas in latus
eius & dixi dn̄s meus & deus
meus all'a. ps. Magt. Oro
de dn̄ica. Aliquotiens aña q̄
deſeruit ad bn̄s. vł ad mgt
& econuerſo, propter feſta que
interueniūt. Poſt veſ. ſuffr.
& primo de reſurrectione. añ
Surrexit dominus de ſepul-
chro qui pro nobis pependit
in ligno alleluia al. ℣ſus et
oratio vt ſ. ¶ De beata ma-
ria & de ſancto ſtephano vt ſ
in matu. cum magt de ſancto
ſtephano & oratione Da no-
bis. De ſctis bruno & guiller-
mo: vt ſ in aduē. De reliquiis
& de oīb' ſctis/ & pro pace/ vt ſ
poſt matu. ¶ Fer. iii. Inuit.
hy' āc ℣. vt ſ. ps. Dixi cuſto-
diam. Expectans expectaui.
Beat' q̄ intelligit. Lectio. i.

EGo ioannes frater ve-
ſter & particeps in tri-
bulatione/ & regno/ & patien-
tia in chriſto ieſu fui in inſu-
la que appellatur pathmos
propter verbū dei / & teſti-
moniū ieſu. Fui in ſpiritu in
dn̄ica die: & audiui poſt me
vocem magnā tanq̄ tube di-
centis. Quod vides in libro
ſcribe: & mitte ſeptem eccle-

ſiis que ſunt in aſia / epheſo / et pgamo / et thyatire / et ſardis / et ſmirne / et philadelphie / et laodicie. ℞. Oſtendit mihi angelus fontem aque viue: et dixit mihi alleluia. Hic deum adora alleluia alleluia al. ℣. Poſtq̄ audiſſem et vidiſſem: cecidi vt adorarem ante pedes angeli / qui mihi hec oſtendebat / et dixit mihi. Hic deum adora alleluia al. al. Lectio ſecunda.

Et conuerſus ſum vt viderem vocē que loquebatur mecum. Et cōuerſus vidi ſeptem candelabra aurea / et in medio ſeptē candelabrorum aureorum ſimilē lem filio hominis veſtitum podere / et precinctū ad mamillas zona aurea. ℞. Locutus eſt ad me vnus ex ſeptē angelis dicens. veni oſtendam tibi nouā nuptam / ſponſam agni. Et vidi hieruſalē deſcendentē de celo ornatā monilibus ſuis alleluia al. al. ℣. Et ſuſtulit me in ſpiritū in montē magnum et altum. Et vidi hieruſalem deſcendentem Lectio tertia.

Caput aūt eius: et capilli erant candidi tanq̄ lana alba / et tāq̄ nix: oculi eius velut flamma ignis. Et pedes eius ſiles auricalco: ſicut in camino ardenti. Et vox illius tanq̄ vox aquarū multarum. Et habebat i dextera ſua ſtellas ſeptem: et ex ore eius gladius vtraq; parte acutus exibat / et facies eius ſicut ſol lucens in virtute ſua. ℞. Vidi hieruſalē deſcendentem de celo ornatam auro mundo. Et lapidibus precioſis intextam alleluia alleluia. ℣. Et erat ſtructura muri ei⁹ ex lapide iaſpide ipſa vero auro mūdo ſiīs vitro mundo. Et lapidibus precioſis intextā. Al⁹ Surrexit dn̄s vere. In laudi. an. pſ. cā. hy⁹. et ℣. vt dictū eſt feria. ij. An. Mitte manum tuā in latus meū: et noli eſſe incredulus / ſed fidelis alleluia. ps. Benedictus. Oro. vt ſ. Suffragia et ad horas vt ſ. Ad veſpe. aña. Alleluia alleluia alleluia. pſ. Letat⁹ ſum. Ad te leuaui ocu. Niſi quia dn̄s. Qui confidunt. In conuertendo. Cā. Chriſt⁹ reſurgens. Hy⁹. Ad cenam. ℣⁹. Mane nobiſcum. an. Quia vidiſti me thoma credidiſti / beati qui nō viderunt et crediderunt alleluia. ps. Mḡt. Oratio et ſuffragia vt ſ. Ad completorium vt ſupra.

¶ Feria quarta. Inuitato. hy⁹ ān pſ ℞. ℣. vt ſupra. pſ. Dixit inſipiens. Exaudi deus. Miſerere. Lectio prima.

Et cum vidiſſem eum cecidi ad pedes eius tanq̄ mortuus et poſuit dexterā ſuam ſuper me dicens. Noli timere / ego ſum primus et nouiſſimus: et viuus et fui

mortuus: et ego ſum viuens in ſecula ſeculorum / et habeo claues mortis et inferni. ℟. Vidi portam ciuitatis ad orientem poſitã et apoſtolorum nomina et agni ſuper eã ſcripta. Et ſup muros eius angelorum cuſtodiam alla. ℣. Vidi celum nouũ et terram nouam et ciuitatem nouam hieruſalem deſcendentem de celo. Et ſuper. Lectio ſcda.

Scribe ergo que vidiſti et que ſunt/ et que oportet fieri poſt hec. Sacramentum ſeptem ſtellarum quas vidiſti in dextera mea/ et ſeptẽ cãdelabra aurea/ ſeptẽ ſtelle angeli ſunt ſeptem eccliarum: et candelabra ſeptem eccleſie ſunt. ℟. Hec eſt hieruſalem ciuitas ſancta celeſtis tanquam ſponſa agni. Quoniã tabernaculũ facta eſt alleluia. ℣. Porte eius non claudentur per diem nox enim non erit in ea. Quoniã. Lectio tertia.

At angelo epheſi eccleſie ſcribe. Hec dicit qui tenet ſeptem ſtellas in dextera ſua/ qui ambulat ĩ medio ſeptem candelabrorum aureorum. Scio opera tua et laborem et patiẽtiam tuã: et quia nõ potes ſuſtinere malos/ et tentaſti eos q̃ ſe dicunt apoſtolos eſſe et nõ ſunt: et inueniſti eos mẽdaces et patientiam habes: et ſuſtinuiſti propter nomen meum: et nõ defeciſti. Sed habeo aduerſum te q charitatẽ tuam primã reliquiſti. ℟. Platee tue hieruſalẽ ſternentur auro mundo alla: et cãtabitur in te canticũ letitie alla. Et per omnes vicos tuos ab vniuerſis dicetur alla al. ℣. Luce ſplendida fulgebis et omnes fines terre adorabunt te. Et per. Cetera vt ſ. ãn. Multa quidem et alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipulorum ſuorum alleluia: que non ſunt ſcripta in libro hoc alla. Ps. Benedict⁹. Oro vt ſ. Ad veſ. ãn. Alleluia all. all. Ps. Miſi dñs. Beati omnes. Sepe expugna. De profun. Dñe non eſt ex. Cpm hy⁹ et ℣. vt ſ. Si añe de bñdictus et magt dicte fuerint reiter. ſic per ordinem reincipiendo ſemper ad ãn. de magt precedentis dñice. Et ita fiet in ſequentibus hebdo. vſqz ad aſcen. dñi. Ad magt ãn. Hec autem ſcripta ſunt. re ad magt de dñica. Oro et ſuffragia vt ſ.

¶ Feria. v. Inuit hy⁹. et ãn. vt ſ. ñi. Saluũ me fac. Deus in adiu. In te domine. Vſqz Ruſurrexit. Lectio prima.

Memor eſto itaqz vnde excideris: et age penitentiam et prima opera fac. Sin autẽ veniam tibi et mouebo candelabrũ tuum de loco ſuo: niſi penitentiã egeris. Sed hoc habes q2 odiſti facta nicolaitarum que et ego odi. Qui habet aurẽ au

diendi audiat: quid ſpiri-
tus dicat eccleſiis. Wincen-
ti dabo edere de ligno vite
quod eſt in paradiſo dei mei.
℟. Ego ſicut vitis. ℣. vt in
feria ſecunda. Lectio.ij.

Et angelo ſmyrne eccle-
ſie ſcribe hec dicit pri-
mus et nouiſſimus qui fuit
mortuus ꝛ viuit. Scio tri-
bulationem tuā ꝛ pauperta-
tem tuā/ſed diues es ꝛ bla-
ſphemaris ab his q̄ ſe dicūt
iudeos eſſe ꝛ non ſunt / ſed
ſunt ſynagoga ſatane. ℟.iij.

Nihil horū timeas quē
paſſurus es. Ecce miſ-
ſurus eſt diabolus aliquos
ex vobis in carcerem vt ten-
temini ꝛ habebitis tribula-
tionem diebus decem. Eſto
fidelis vſq̄ ad mortē ꝛ da-
bo tibi coronā vite. Qui ha-
bet aures audiendi audiat/
quid ſpiritus dicat eccleſiis
Qui vicerit non ledetur a
morte ſecunda. Ad bñdictus
ān. ſicut euene. Ad veſ.aña.
Alleluia al.al. ℣s. Memēto.
Ad magt ān. vt ſupra dictū
eſt per ordinem. Cetera oia
vt ſupra. ¶ Feria ſexta. In-
uitat.hy°.ān.℟.vrſ.ꝑi. Ex-
ultate. Deus ſtetit. Deus q̄
ſimilis. ℣. Reſurrexit domi-
nus. Lectio prima. Apoc. ij.

Et angelo pergami ec-
cleſie ſcribe. Hec dicit:
qui habet rompheā exvtraq̄
parte acutam ſcio vbi habi-
tas vbi ſedes eſt ſatane: et
tenes nomen meum et nō
negaſti fidem meam: et in
diebus illis antipas teſtis
meus fidelis qui occiſus eſt
apud vos vbi ſatanas ha-
bitat. ℟. Oſtendit. vt ſupra
in feria tertia. Lectio.ij.

Sed habeo aduerſus te
pauca q2 habes illic te-
nentes doctrinā balaam qui
docebat balaac mittere ſcā-
dalum coram filiis iſrael e-
dere ꝛ fornicari. Ita habes
et tu tenentes doctrinam ni-
colaitarum. Lectio tertia.

Similiter penitentiam
age ſi quo min⁹ veniam
tibi cito: ꝛ pugnabo cum il-
lis in gladio oris mei. Qui
habet aures audiat: q̄d ſpi-
ritus dicat eccleſiis. Win-
centi dabo manna abſcondi-
tum ꝛ dabo illi calculū can-
didum: ꝛ in calculo nomen
nouum ſcriptum quod ne-
mo ſcit niſi qui accipit. Ad
benedictus ān. ſicut euene.
Ad veſpe. ān. Alleluia alle-
luia al. ℣s. Confitebor. Ad
magnificat ān. ſicut euene.
¶ Sabbato. Inuitator. hy°.
aña vrſ ꝑi. Cantate. ij. Do-
minus regnauit. Iubilate.
℣. Reſurrexit. Lectio prima

Et angelo thyatire ec-
cleſie ſcribe. Hec dicit
filius dei qui habet oculos
tanq̄ flammā ignis ꝛ pedes
eius ſimiles aurichalco. No-
ui opera tua ꝛ fidē ꝛ charita-
tem tuam/ꝛ miniſteriū ꝛ pa

tentiã tuã / & opera tua noſuiſſima plura prioribus. ℟. vt ſ in feria.iiij. Lectio.ij.

Sed habeo aduerſus te pauca quia permittis mulierem hieſabel que ſe dicit prophetam docere et ſeducere ſeruos meos fornicari / & manducare de idolotitis: & dedi illi tempus vt penitentiam ageret et non vult penitere a fornicatione ſua. Lectio tertia.

Et ecce ego mitto eã in lectum / & qui mechãtur cum ea in tribulatione maxima erunt niſi penitentiã egerint ab operibus ſuis: et filios eius interficiam in mortem. Et ſcient omnes eccleſie quia ego ſum ſcrutãs renes & corda: et dabo vnicuiq; veſtrũ ſcd͂m opera ſua.

Ad bñdictus ãn. ſicut euene. Ad veſ ãn. ꝑs vt ſ in ꝑcedenti ſabbato. Cap̄m. j. Pet. ij.

Chriſtus paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquens exemplum: vt ſequamini veſtigia eius qui peccatum nõ fecit / nec inuentus eſt dolus in ore eius. Hy⁹. Ad cenam. ℣ Mane nobiſcũ. Si in hac hebdo. nullum fuerit feſtum ad magñ erit ãn. Hec autem ſcripta. Si feſtum aliquod habuimus ad magñ dicetur ãn. prout euen. ſcd͂m q̄ dicte fuerint ſupra oratio erit de precedenti dñica / ſcʒ Preſta queſumus. vtſ. Suffra. nõ dicunt. Ad ſtationem ãn. ℣. & oratio vt in precedẽti ſabbato. Ad completor. ſimiliter.

¶ Nota hic q̄ ſi feſtũ. ix. lect. ab octa. paſche vſq; ad aſcenſionẽ dñi in ſabbato euene. veſpere mutabunt̃ ad capl'ʒ de tẽpore. Et fiet tñ memoria de feſto / cũ ſtatione ante crucifixum vt in ſabbato ꝑcedenti. Sed ſi feſtum duplex in ſabbato euenerit fiet totum de ipſo feſto: cum memoria de dominica per vnã de dictis ãn. ſcilicet. Hec autem. vel aliam prout euene. cum verſu. Mane nobiſcum. & orone de precedenti dñica. Fiet etiã ſtatio que dicitur ante crucifixũ vtſ. Et quãdo feſtũ. ix. lc. vel etiam dup. in dñica euen. trãſfert̃: vt eſt dictum ſupra in alia dñica.

Dñica prima poſt octa. paſche. Inuitator. hy⁹. ãn. pſ. & ℟ia. ſicut in ipſis octauis dictum eſt: ſed tertium ℟. non duplicatur. Secundum Joannem. x. Lectio prima.

In illo tempore. Dicit Ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtor bonus. Et reliqua. Homilia beati Gregorii pape.

Audiſtis fratres chariſſimi ex lectione euãgelica eruditionem noſtram: audiſtis & periculum. Ecce enim is qui non ex accedenti dono: ſed eſſentialiter bonus eſt dicit. Ego ſum paſtor bo-

nus. Atq; eiuſdem bonitatis quam formã nos imitemur adiungit dicens. Bonus paſtor animam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Lectio ſecũda.

F Ecit quod monuit/ oſtẽdit quod iuſſit. Bonus paſtor pro ouibus ſuis animam ſuã poſuit: vt in ſacramento noſtro corpus ſuum et ſanguinem verteret/ et oues quas redemerat carnis ſue alimento ſatiaret. Tu autem. Lectio tertia.

O Stenſa eſt nobis de cõtemptu mortis via quã ſequamur: appoſita eſt forma cui imprimamur. Primum nobis eſt exteriora noſtra miſericorditer ouibus eius impendere. Poſtremũ vero ſi neceſſe ſit: etiã mortem noſtram pro eiſdem ouibus miniſtrare. A primo autem hoc minimo/ peruenitur ad poſtremũ maius. ps. Te deum. ℣. Et in laud. vtš in pce. domi. cõm. Chriſtus paſſus. hy⁹ ℣. vtš. Ad bñd⁹ añ. Et valde. oro. Deus qui per vnige. Ad memo. de dñica. añ. Bonus paſtor animã ſuam ponit pro ouibus ſuis alleluia. ℣. In reſurrectione tua chriſte. Oratio.

D Eus qui in filij tui humilitate iacentem mundum erexiſti: fidelibus tuis perpetuam concede letitiã: vt quos perpetue mortis eripuiſti caſibus gaudiis facias ſempiternis perfrui. Per eundem. Ad horas totũ vtš in prec. dñica: preter ad tertiã cõm. Chriſtus paſſus. Cetera oia vtš. excepto q nõ ſi Hodierna die. in oratiõe. Deus qui p vni. Ad veš añ. ſi vt in prece. dñica. cõ. Chriſtus paſſus. hy⁹. Ad cenã. ℣. Mane nob. añ. Et reſpicientes. ps. Magnificat. Oratio. Deus qui per. Ad memor de dñica añ. Alias oues habeo que non ſunt ex hoc ouili et illas oportet me adducere et vocem meam audient/ et fiet vnum ouile et vnus paſtor alleluia. ℣ſus. In re. Oratio. Deus qui in fide. et finit. Per eundem chriſtum Ad ſtatio aña. ℣ſus et oratio vtš in precedenti dominica.

¶ Feria ſecunda. Inuitato. hy⁹. añ. vtš in preceden. fer. ij. ps. Exaltabo te. In te domine. Beati quorum. et ſic de cetero de quotidianis pſalmis vſq; ad aſcen. domini qualibet die. iij. pſalmi per ordinem de ſua dieta donec completa fuerit niſi feſtum aliquod interuenerit. Lectio prima. Apoca. ij.

V Obis autem dico ceteris qui thyatire eſtis quicunq; non habent doctrinam hanc: qui non cognouerunt altitudinẽ ſatane quẽadmodum dicunt. verſus. Ego ſicut vitis. rc. vt ſupra in preced fer. ij. Lect. ij.

NOn mittam ſuper vos aliud pondus: tamen id qđ habetis tenete donec veniā. Et qui vicerit ⁊ cuſtodierit vſq3 in finem opera mea: dabo illi poteſtatem ſuper gentes et reget eas in virga ferrea ⁊ tanquā vas figuli confringentur. Tu autem domine. Lectio tercia

SIcut et ego accepi a patre meo: ⁊ dabo illi ſtellam matutinam. Qui habet aures audiat: quid ſpiritus dicat eccleſiis. Cetera omnia vt ſ. ān. Mercennarius eſt ⁊ cuius non ſunt oues proprie videt lupum venientem et dimittit oues et fugit/ et lupus rapit et diſpergit oues alleluia. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui in ſt. Ad magt. aña. Ego ſum paſtor bonus qui cognoſco oues meas / et pro ouibus meis pono animam meam alleluia. ¶ Feria tertia. Lectio prima. Apocal. iij.

ET angelo eccleſie ſardis ſcribe hec dixit qui habet ſeptem ſpiritus dei ⁊ ſeptem ſtellas. Scio opera tua quia nomen habes ꝙ viuas ⁊ mortuus es. Eſto vigilans et confirma cetera que moritura erant. Non enim inuenio opera tua plena coram deo meo. ℟. Oſtendit michi. Lectio ſecunda.

IN mēte ergo habe qualiter acceperis et audieris/ et ſerua et penitentiam age. Si ergo non vigilaueris veniam ad te tanquam fur: et neſcies qua hora veniam ad te. Sed habes pauca nomina in ſardis qui non inquinauerunt veſtimenta ſua: et ambulabunt mecum in albis quia digni ſunt. Lectio tercia

QUi vicerit ſic veſtietur veſtimentis albis: et non delebo nomen eius de libro vite: et confitebor nomen eius coram patre meo et coram angelis eius. Qui habet aures audiat: quid ſpiritus dicat eccleſiis. aña Sicut nouit me pater ⁊ ego agnoſco patrem et animam meam pono pro ouib⁹ meis alleluia. ps. Benedictus. Ad Magnificat. aña. Ego ſum paſtor ouium ego ſum via ⁊ veritas / ego ſum paſtor bonus ⁊ cognoſco meas et cognoſcunt me mee alleluia. ps. Magnificat. ¶ Feria quarta. Lectio prima.

ET angelo philadelphie eccleſie ſcribe. Hec dicit ſanctus ⁊ verus qui habet clauē dauid qui aperit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. ℟. Vidi por. ſe. ij.

SCio opera tua ecce dedi corā te oſtium apertum quod nemo claudere poteſt quia modicam habes virtutem: ⁊ ſeruaſti verbum meum / et non negaſti no-

men meum. Lectio tertia.
Ecce dabo de ſynagoga ſatane qui dicunt ſe iudeos eſſe et nō ſunt: ſed mentiuntur. Ad benedictus aña Alias oues habeo. vrs in veſperis de dñica: et alle.iiij. añe que ſunt per hebdo. dicte fuerint. Ad magnificat. aña. Mercennarius. Et ſic de cetero per ordinem ¶ Feria quinta. Lectio prima.
Ecce faciam illos vt veniant et adorent ante pedes tuos/ et ſciant qꝛ ego dilexi te quoniam ſeruaſti verbum patientie mee. Lect. ij.
Et ego ſeruabo te ab hora tentationis que ventura eſt in vniuerſum orbē tentare habitātes in terra. Ecce venio cito tene quod habes: vt nemo accipiat coronam tuam. Lectio tertia.
Qui vicerit faciam illū columnam in templo dei mei: et foras non egredietur amplius. Et ſcribam ſuper eum nomen dei mei/ et nomen ciuitatis dei mei noue hieruſalem: que deſcendit de celo a deo meo et nomen meum nouum. Qui habet aurem audiat: quid ſpiritus dicat eccleſiis. ¶ Feria ſexta. Lectio prima.
Et angelo laodicie eccleſie ſcribe: hec dicit amen teſtis fidelis et verus: q̄ eſt principiū creature dei. Scio opera tua: qꝛ neqꝫ frigidus es neqꝫ calidus. Le. ij.
Utinam frigidus eſſes aut calidus: ſed qꝛ tepidus es/ et nec frigid⁹ nec calidus incipiam te euomere ex ore meo. Lectio tertia.
Quia dicis ꝙ diues ſum et locupletatus: et nullius egeo. Et neſcis quia tu miſer es et miſerabilis et pauper et cecus et nudus.
¶ Sabbato. Lectio prima.
Suadeo tibi emere a me aurum ignitū probatum: vt locuples fias/ et veſtimentis albis induaris: vt non appareat confuſio nuditatis tue: et collyrio inunge oculos tuos: vt videas. Lectio ſecunda.
Ego quos amo arguo: et caſtigo. Emulare ergo: et penitētiā age. Ecce ſto ad oſtium et pulſo. Si quis audierit vocem meā/ et aperuerit mihi ianuam intrabo ad illum: et cenabo cum illo et ipſe mecum. Lectio tertia.
Qui vicerit dabo ei ſedere mecum in throno meo ſicut et ego vici et ſedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aurem audiat: quid ſpiritus dicat eccleſiis. Ad veſ. ān. Alleluia. ps. Benedictus. cum cete. añis et ħis. Cōm.
Obſecro vos tanꝙ aduenas et peregrinos abſtinere vos a carnalibus deſideriis q̄ militāt aduerſus ani

mañ. hy⁹. Ad cenam agni. ℣. Mane nobiſcum. Ad magñ. vna de.v.añis/ que ſcȝ deſeruiunt per hebd. ad bñdict⁹ & ad magñ. ſcȝ Alias oues habeo. vel Mercennari⁹. vel vna de aliis tribus ſicut euenerit per ordinem. Oratio.

Deus qui errantibus vt in viam poſſint redire iuſtitie veritatis tue lumen oſtendis/ da cunctis qui chriſtiana profeſſione cenſentur: & illa reſpuere que huic inimica ſunt nomini: et ea que ſunt apta ſectari. Per dominum. Ad ſtationem et ad completorium vt ſupra:

¶ Dñica.ij.poſt octa.paſche ſcdm ioan. xvj. Lectio.j.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Modicū & iam nō videbitis me: & iterum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Leta domini & ſaluatoris noſtri promiſſa fratres chariſſimi leto cordis affectu percipere debemus: ſedulaq₃ intentione perſiſtere: quatenus ad hec pertingere mereamur. Lectio ſecunda.

Quid eſt enim quod merito letus audiatur: ꝙ peruenire poſſe ad gaudiū quod nunꝙ poſſit auferri? Notandum autem ꝙ tota lectionis huius euangelice ſeries illis conuenit qui eam preſentes audierunt a domino. Lectio tertia.

Pars autem illius etiā nobis qui poſt paſſionē & reſurrectionem dñicam ad fidem venimus apertiſſime congruit. Cetera vt ſupra in octa.paſche.cp̄. Obſecro. hymnus & ℣ vt ſupra. Ad benedictus. aña. Et valde. Oro. Deus qui per. Ad memoriam de dñica aña Modicum & iam non videbitis me / dicit dominus iterum modicum & videbitis me q₂ vado ad patrem alleluia alleluia. ℣. In reſur. oro. De⁹ qui erranti. Ad horas vts in octa. paſche / preter ad .iij. cp̄m Obſecro vos. Ad veſperas. aña alleluia. ps. Dixit dominus. Cap̄m. Obſecro. Hymnus Ad cenam. ℣ius. Mane nob. an. Et reſpicientes. ps Magnificat. Oratio. Deus qui. Ad memoriam de dominica an. Iterum autem videbo vos & gaudebit cor veſtrum/ et gaudium veſtrū nemo tollet a vobis alleluia ℣ In reſurre. Oratio. Deus qui erran. Ad ſtationem et ad completorium vt ſupra.

¶ Feria ſecunda. Inuitato. hymn⁹ & añ. vts ṗi. Exultate iuſti. Benedicam. Judica domie. Si aliq ſer pſalmi dicti fuerūt propter feſta que multotiens interueniunt/ & ſic qualibet die per hebdom. tres tertij pſalmi de ſua die

ta vt ſupra. Epiſtola Jaco-bi. j. Lectio prima.

Jacobus dei ⁊ domini noſtri Jeſu chriſti ſeruus duodecim tribubus q̄ ſunt in diſperſione ſalutem. Omne gaudium exiſtimate fratres mei: cum in tentationes varias incideritis. Scientes q̄ probatio fidei veſtre: patientiam operatur. R̷m. Si oblitus fuero tui alleluia: obliuiſcatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis ſi non meminero tui alleluia alleluia. V̷. Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuimus dum recordare mur tui ſion. Adhere. Lectio. ij.

Patientia autem opus perfectum habeat: vt ſitis perfecti et integri: in nullo deficientes. Si quis autem veſtrum indiget ſapientia: poſtulet a deo qui dat omnibus affluenter et non improperat: et dabitur ei. R̷. Hymnum cantate nobis alleluia. Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena alleluia. V̷. Illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos verba cantionum. Quomodo cantabimus. Lectio tertia.

Poſtulet autem in fide nichil heſitans. Qui enim heſitat ſimilis eſt fluctui maris: qui a vento mouetur ⁊ circunfertur. Non ergo exiſtimet homo ille: q̄ accipiat aliquid a domino. Vir duplex animo: inconſtans eſt in omnibus viis ſuis. R̷m. Viderunt te aque deus viderunt te aque ⁊ timuerunt. Multitudo ſonitus aquarum vocem dederunt nubes alleluia al. al. V̷ſus. Illuxerunt choruſcationes tue orbi terre: commota eſt ⁊ contremuit terra. Multitudo. Cetera vt s. Ad Benedictus. aña. Amen amen dico vobis q̄r plorabitis ⁊ flebitis vos: mundus autē gaudebit: ſed triſtitia veſtra vertetur in gaudium alleluia alla. Oratio de domi-ca vt ſupra. Suffra. vt s. Ad magr. an. Triſtitia impleuit cor veſtrū ⁊ gaudiū veſtrum nemo tollet a vobis alla al. ps. Magt. Feria. iij. Lect. j.

Glorietur autem frater humilis in exaltatione ſua: diues autem in humilitate ſua: quoniam ſicut flos feni tranſibit. R̷. Narrabo nomen tuū fratribus meis alla. In medio eccleſie laudabo te alla alla. V̷. Confitebor tibi populis dñe ⁊ pſalmum dicam tibi in gentib⁹. In medio. Lectio ſecunda.

Exortus eſt enim ſol cū ardore: et arefecit fenum et flos eius decidit: et decor vultus illius deperiit. Ita et diues in itineribus ſuis marceſcet. R̷m.

In eccleſiis benedicite deo
alleluya. Dño de fontibus
iſrael alł'a al. ℣. Pſalmũ di-
cite nomini eius date gloriã
laudi eius. Domino. Lec.iij.
Beatus vir qui ſuffert tẽ-
tationem: quoniam cũ
probatus fuerit accipiet co
ronam vite quam repromi-
ſit deus diligentibus ſe. ℟.
Cantate deo alł'a. Pſalmum
dicite ei alł'a. ℣. Benedicite
nomini eius date gloriã lau
di eius. Pſalmum. Ad bnd'
an. Iterum autẽ videbo vos
alł'a: et gaudebit cor veſtrũ
alł'a alł'a. Ad magr.an. Vide-
bo vos iterũ alł'a: et gaudebit
cor veſtrum alł'a: et gaudiũ
veſtrũ nemo tollet a vobis
alł'a al. ps. Magt. Oro. vts.
¶ Feria quarta. Lectio.j.
Nemo autem cũ tenta-
tur dicat quoniã a deo
tentatur: deus enim intẽta-
tor malorum eſt. Ipſe autẽ
neminẽ tentat. ℟. Deus can
ticum nouũ cantabo tibi al-
leluia. In pſalterio decem
chordarũ pſallã tibi alł'a al.
℣. Deus meus es tu et con-
fitebor tibi de' meus es tu et
exaltabo te. In pſalte. Lec.ij.
Unuſquiſque vero tenta-
tur a cõcupiſcentia ſua
abſtractus et illectus. Dein-
de concupiſcentia cũ conce-
perit: parit peccatũ. ℟. Bo-
nũ eſt confiteri dño alł'a. Et
pſallere alł'a. ℣. Ad annun-
ciandum mane miam tuam
et veritatem tuam per noctẽ.
Et pſallere. Lectio tertia.
Peccatum vero cum con-
ſummatum fuerit: ge-
nerat mortem. Nolite itaque
errare fr̃es mei dilectiſſimi
℟. Dicant nunc qui redem-
pti ſunt alł'a. A dño alleluia
℣. Quos redemit de manu
inimici: de regionibus con-
gregauit eos. A dño. Ad be-
nedictus. an. Iterum aũt. Ad
magt. an. Amẽ amẽ dico vobis.
ps. Magt. ¶ Feria .v. Lec.j.
Omne datum optimum:
et omne donũ perfectum
deſurſum eſt deſcendens a
patre luminum apud quem
non eſt tranſmutatio nec vi
ciſſitudinis obũbratio. ℟m.
Si oblitus fuero. Lectio.ij.
Voluntarie enim ge-
nuit nos verbo verita
tis vt ſcimus initium ali-
quod creature eius. Sci-
tis fratres mei dilectiſſimi.
Sit omnis homo velox ad
audiendum: tardus autem
ad loquendũ: et tard' ad irã.
Tu autem. Lectio tertia.
Ira enim viri: iuſtitiam
dei nõ operatur. Propter
quod abiicientes oẽm immũ
diciam et abundantiam ma
litie: in manſuetudine ſuſci-
pite inſitum verbũ quod po
teſt ſaluare aias veſtras. Ad
benedictus. et ad magnifi-
cat. aña. ſicut euenerit.
¶ Feria ſexta. Lectio .j.
Eſtote igitur factores

verbi: et non auditores tantum fallẽtes voſmetipſos. Quia ſi quis auditor eſt verbi et non factor hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit enim ſe et abiit et ſtatim oblitus eſt qualis fuerit. Rm. vt ſupra in feria.iii. Lectio ſecunda.

Qui autem perſpexerit in lege perfecte libertatis et permanſerit in ea non auditor obliuioſus factus ſʒ factor operis hic beatus in facto ſuo erit. Lec.iii.

Si quis autem putat ſe religioſum eſſe non refrenans linguam ſuam ſed ſeducẽs cor ſuum huius vana eſt religio. Religio munda et immaculata apud deũ et patrem hec eſt viſitare pupillos et viduas in tribulatione eorum et immaculatũ ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Ad benedictus et ad magnificat v' ſupra antiphõe quales euenerit. ¶ Sabbato. Lectio prima.

Fratres mei nolite in perſonarum acceptione habere fidem domini noſtri Ieſu Chriſti glorie. Etenim ſi introierit in conuentum veſtrum vir aureum anulum habens in veſte candida: introierit autẽ et pauper in ſordido habitu: et intendatis in eum qui indutus eſt veſte preclara: et dixeritis ei. Tu ſede hic bene pauperi autem dicatis: tu ſta illic: aut ſede ſub ſcabello pedum meorum: nonne iu dicatis apud voſmetipſos et facti eſtis iudices cogitationum iniquarum? Rm. Deus canticum. Lectio.ii.

Audite fratres dilectiſſimi. Nonne deus elegit pauperes in hoc mundo diuites in fide et heredes regni quod repromiſit deus diligentibus ſe? Vos autem exhonoraſtis pauperem. Lectio tertia.

Nonne diuites per potentiã opprimunt vos: et ipſi trahunt vos ad iudicia? Nonne ipſi blaſphemãt bonum nomen quod inuocatum eſt ſuper vos? Si tamẽ legem perficitis regalem ſecundum ſcripturas: diliges proximum tuum ſicut teipſum: benefacitis. Si autem perſonas accipitis peccatũ operamini redarguti a lege quaſi tranſgreſſores. Quicũque autem totam legem ſeruauerit offendat autem in vno factus eſt omniũ reus. Ad benedictus antiphona ſicut euenerit. Ad veſperas. Aña Alleluya. Pſalmus. Benedictus. cum ceteris. Capitulum. Iacobi.i.

Omne datum optimum et omne donum perfectum deſurſum eſt deſcendens a patre luminum: apũ

quem non eſt tranſmutatio nec viciſſitudinis obumbratio. Hymnus. Ad cenam. V. Mane nobiſcum. Ad magnificat vna de. v. antiphonis que ſupra deſeruiunt. Ad benedictus et ad magnificat per ebdomadam. qualis euenerit in ordine. Oratio. Deus qui errantium. Ad ſtationem et ad completorium vt ſupra. Dominica tertia poſt octauas paſche totum ſicut in ipſis octa. preter tres lectiones. Secundum Joannem. xvj. Lectio prima.

In illo tempore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum qui miſit me: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Sicut ex lectione euangelica fratres chariſſimi audiuimus dominus et redemptor noſter imminente ſue paſſiōis articulo diſcipulis et gloriam aſcenſionis qua ipſe poſt mortem et reſurrectionem erat clarificandus: et aduentum ſpiritusſancti quo illi erant illuſtrandi patefecit. Lectio ſecunda.

Hoc namq; pronunciauit quatinus inſtante hora paſſionis eiuſdem minus pro illius morte dolerent: quē poſt mortem ad celos ſubleuandū non dubitarent: minuſq; de ſua deſolatione trepidarent: quos abeunte licet domino ſpiritusſancti gratia conſolandos eſſe ſpectarent. Lectio tertia.

Vado inquit ad eum qui me miſit: et nemo ex vobis īterrogat me quo vadis. Ac ſi aperte dicat. Reuertor aſcendendo ad eum qui me incarnari conſtituit: et tanta tāq; manifeſta erit eiuſdem aſcenſionis claritas: vt nemini veſtrum opus ſit interrogare me quo vadam: videntibus cunctis q̄ ad celos pergam. In lau. et cetera vt ſupra cū Omne datum. Hy. V. vt ſ. ān. Et valde. Ps. Benedictus. oro. Deus qui per vni. Ad memo. de dnica. an. Vado ad eū qui me miſit: ſz quia hec locutus ſum vobis triſtitia impleuit cor veſtrū alleluya. Verſus. In reſurrectione tua. Oratio.

Deus qui fidelium mentes vnius efficis volūtatis: da populis tuis id amare qđ precipis id deſiderare quod pmittis: vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint corda vbi vera ſunt gaudia. Per. Ad horas vtſupra. Ad. iij. capitu. Omne datum. Ad veſpe. ān. Alleluya. ps. Dixit do. cū m. Omne datum. Hymn. Ad cenā. V. Mane no. ān Et reſpicientes. ps. Magnificat. oro. Deus q̄ per vni. Ad memo. de dnica. an. Ego veritatē dico

vobis expedit vobis vt ego vadam: ſi enim non abiero paracletus non veniet. Alleluya. ℣. In reſurrectione. Et oratio. vt ſupra. Ad nationē & ad completorium vt ſupra. Per hebdomada vt ſupra. Sed dicentur tres pſalmi qualibet dicte ſua dicta qui non fuerunt dicti. ¶ Feria. ij. De epiſtola beati petri. j. petri primo. Lectio prima.

PEtrus apoſtolus ieſu chriſti electis aduenis diſperſionis ponthi. galacie capadocie aſie et bithinie/ ſecundum preſcientiam dei patris in ſanctificationem ſpiritus in obedientiam et aſperſionem ſanguinis ieſu Chriſti. Gratia vobis et pax multiplicetur. ℟. Si oblitus. Lectio ſecunda.

BEnedictus deus et pater domini noſtri ieſu chriſti qui ſecūdum magnā miſericordiam ſuam regenerauit nos in ſpē viuam per reſurrectionem ieſu chriſti ex mortuis: in hereditatem incorruptibilem incontaminatam et immarceſſibilem conſeruatam in celis in vobis qui in virtute dei cuſtodimini per fidem in ſalutē paratam reuelari in tempore nouiſſimo in quo exultabitis modicum. Lectio. iij.

NUnc ſi oportet contriſtari in variis tentationibus vt probatio fidei veſtre multo precioſior ſit auro quod per ignem probatur. Inueniatur in laudem & honorem in reuelatione ieſu chriſti: quem cum non videritis diligitis in quē nūc quoq; non videntes creditis. Credentes autem exultabitis leticia inenarrabili/ et glorificata reportantes finem fidei veſtre ſalutem animarum veſtrarum. Ad benedictus. aña. Adhuc multa habeo dicere vobis: ſed non poteſtis portare modo veniet ſpiritus veritatis et docebit vos omnem veritatem alleluya alleluya alleluya. Ad magnificat. aña. Cum autem venerit ille ſpiritus veritatis docebit vos omnē veritatē & que ventura ſunt annunciabit vobis alleluya.

¶ Feria tertia. Lectio pria.

DE qua ſalute exquiſierūt atq; ſcrutati ſunt prophete qui de futura in vobis gratia prophetauerunt: ſcrutantes in quod vel quale tempus ſignificaret in eis Spiritus Chriſti prenuncians eas que in chriſto ſunt paſſiones et poſteriores glorias. ℟. Narrabo. Lectio ſecunda.

QUibus reuelatum eſt: quia non ſibimetipſis: vobis autē miniſtrabant ea que nunc pronūciata ſūt vobis per eos qui euangeliza-

uerunt vobis ſpiritu ſancto miſſo de celo in quem deſiderant angeli proſpicere. Lc.iij

Propter quod ſuccincti lumbos mentis veſtre ſobrij perfecte ſperate in eam que offertur vobis gratiam in reuelatione Jeſu Chriſti quaſi filij obedientie. Ad benedictus. aña. Cum venerit paracletus ſpiritus veritatis ille arguet mundum de peccato et de iuſtitia et de iudicio alleluya. Ad magnificat. aña. Non enim loquetur a ſemetipſo ſed queciiq; audiet loquetur et que ventura ſunt annunciabit vobis alleluya. ℣. Magnificat.

¶ Feria quarta. Lectio.i.

Non configurati prioribus ignorantie veſtre deſiderijs: ſed ſecundum eum qui vocauit vos ſanctum: vt et ipſi in omni conuerſatione ſancti ſitis. Quoniam ſcriptum eſt. Sancti eritis quoniam ego ſanctus ſum. ℟m. Deus canticum. Lec.ij.

Et ſi patrem inuocatis eum qui ſine acceptione perſonarum iudicat ſecundum vniuſcuiuſq; opus in timore incolatus veſtri tempore conuerſamini. Lec.iij.

Scientes quod non corruptibilibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra conuerſatione paterne traditionis: ſed precioſo ſanguine quaſi agni incontaminati et immaculati chriſti precogniti quidem ante conſtitutionem mundi. Ad benedictus. aña. Ego veritatem dico. vt ſupra vel vna de alijs quatuor ſupradictis: ſicut euenerit in ordine ſuo: et ad magnificat. et deinceps per hebdomadam ſimiliter. ¶ Feria quinta. Epiſtola ſancti Joannis apoſtoli. Prime ioannis primo. Lc.i.

Quod fuit ab initio quod audiuimus quod vidimus oculiſq; noſtris quod perſpeximus et manus noſtre contrectauerunt de verbo vite: et vita manifeſtata eſt et vidimus et teſtamur et annunciamus vobis vitam eternam que erat apud patrem et apparuit nobis. Tu autem. Lectio ſecunda.

Quod vidimus et audiuimus: annunciamus vobis: vt et vos ſocietatem habeatis nobiſcum et ſocietas noſtra ſit cum patre et filio eius ieſu chriſto. Lc.iij.

Et hec ſcribimus vobis vt gaudeatis et gaudium veſtrum ſit plenum. Et hec eſt annunciatio quam audiuimus ab eo et annunciamus vobis: quoniam deus lux eſt et tenebre in eo non ſunt vlle.

¶ Feria ſexta. Lectio prima

Si dixerimus quoniam ſocietatem habemus cum eo et in tenebris ambu

ſumus: mentimur et non fa-
cimus veritatem. Lectio.ii.

Si autem in luce ambu
lamus ſicut et ipſe eſt
in luce ſocietatem habem⁹
adinuicem: et ſanguis ieſu
chriſti filij ei⁹ emundat nos
ab omni peccato. Lectio.iii.

Si dixerimus quoniam
peccatū non habemus
ipſi nos ſeducimus et veri-
tas in nobis non eſt.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Si confiteamur peccata
noſtra fidelis et iuſtus
eſt: vt remittat nobis pecca
ta noſtra ⁊ emundet nos ab
omni iniquitate. Si dixeri-
mus quoniam non peccaui-
mus mēdacem facimus eū
et verbum eius nō eſt in no-
bis. Lectio ſecunda.

Filioli mei hec ſcribo vo
bis: vt non peccetis.
Sed ⁊ ſi quis peccauerit: ad
uocatum habemus apud pa
trem ieſum chriſtum iuſtū:
et ipſe eſt propitiatio ꝓ pec-
catis noſtris. Non pro no-
ſtris autem tantum ſed etiā
pro totius mundi. Et in hoc
ſcimus quoniam cognoui-
mus eum: ſi mandata ei⁹ ob
ſeruemus. Lectio tertia.

Qui dicit ſe noſſe deum:
et mandata eius nō cu
ſtodit mendax eſt: et in eo ve
ritas non eſt. Qui autem ſer
uat verbum ei⁹ vere in hoc
charitas dei perfecta eſt. In
hoc ſcimus quoniam in ipſo
ſumus. Qui dicit ſe in chri-
ſto manere: debet ſicut ille
ambulauit ⁊ ipſe ambulare.
Ad veſperas.ān. Alleluya.
ps. Benedictus. Capitulum
Iacobi primo.

Eſtote factores verbi
et non auditores tantū
fallentes voſmetipſos: quia
ſi quis auditor eſt verbi et
nō factor hic comparabitur
viro conſideranti vultū na-
tiuitatis ſue in ſpeculo. Rꝫ⁹
Ad cenam. vſ⁹. Mane nobiſ.
Ad magnificat vna de quin-
ꝙ antiphonis ſupradictis
que remanſit dicetur in or-
dine ſuo vtſupra oratio. De
quiſde. Statio et ad com-
pletorium vtſupra.

¶ Nota hic ꝙ ſi feſtum apo-
ſtolorum philippi ⁊ iacobi i
hac ſequenti dominica eue-
nerit transferetur in craſti-
num. Expoſitio vero de fer.
ij. et de fer.iij. dicentur in
ipſa fer.iij. ſub vno textu et
ſub vno titulo: quia quaſi i-
dem ſunt cum cōm. ſuis et
oratio prefta de.ij. feria di-
cetur propter ſuum euāgel.
De quo fiunt due oratio/ ⁊ vl
tima erit de euangelio feria
iij. et incipitur pulſemus.
Feſtum autem ſancte crucis
cum ſua proceſſione transfe
retur vſ ad octauam diem:
vbi tunc fiet tantūmodo me
moria gordiani et epimachi.
Feſtum autem dedica. eccle
ſie bituriceñ. et ſancti deſide

rati transferent᷑ vſque poſt
trinitatem. Et primo facie-
mus de dedicatione. Secun
do de ſancto auſtregiſillo. Et
tertio ſcilicet fer. iiij. de ſan
cto deſiderato. vj. lc. et tres
medias de ſancto vrbano.
Et ſi feſtum ſancti ioannis
ante portam latinam in hac
ſequenti dñica eue. transfe-
retur vſq; ad diem ſabbati
ſequentē in qua fiet tm̄ mēo
ria nerei ⁊ achillei. Die vero
martis poſt ſequenti fiet de
ſcō nicolao: ⁊ die mercurij
de ſancto deſiderato. Et mu-
tabuntur veſpere ad cp̄m ꝑ
pter octauas aſcenſionis.

¶ Dominica añ rogationes
oia vt ſ. i ect. paſche: pter. lc.
Scđm ioannē. xvj. Lectio. j.

In illo tp̄e. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Amen
amen dico vobis ſi quid pe-
tieritis patrem in nomine
meo dabit vob. Et reliqua.
Homilia vene. bede preſbr.
Poteſt mouere infirmos au
ditores: quomodo in capite
lectionis huius euangelice
diſcipulis ſaluator promit-
tit. Amen amen dico vobis
ſi quid inquiens petieritis
patrem in nomine meo da-
bit vobis cum non ſolū no-
ſtri ſimiles multa que patrē
in chriſti nomine videntur
petere non accipiant. Verū
etiam ipſe apoſtolus paul⁹
tertio dñm rogauit vt a ſe
angelus ſathane a quo tri-
bulabatur abſcederet nec i-
petrare potuerit. Lectio. ij.

Sed hui⁹ motio queſtio
nis antiqua iā patrum
explanatiōe reſerata eſt: qui
veraciter intellexerūt illos
ſolū in noīe ſaluatoris pete
re qui ea que ad ꝑpetuā ſalu
tē pertinent petunt. Lec. iij.

Ideoq; aplm nō in noīe
ſaluatoris petiſſe vt tē
tatiōe careret quā ob cuſto-
diā humilitatis acceperat:
quia ſi hac caruiſſet: ſaluus
eſſe nō potuiſſet ipſo affirmā
te cum ait. Et ne magnitudo
reuelationū extollat me: da
tus eſt michi ſtimul⁹ carnis
mee angelus ſathane q̄ me
colaphizet. In lau. vt ſ. cp̄z.
Eſtote factores. Hy⁹. Auro-
ra. vt ſ. ā. Et valde. p̄. Bn̄⁹.
oro. De⁹ q̄ per vni. Ad mēo.
de dñica. an. Vſq; modo non
petiſtis quicq̄ petite ⁊ acci
pietis alla. vl⁹ In reſurre-
ctione tua chriſte. Oratio.

Deus a quo bona cuncta
procedūt / largire ſuppli
cibus tuis: vt cogitemus te
inſpirante que recta ſunt: ⁊
te gubernante eadem facia
mus. Per do. Ad horas vt ſu
pra. Ad. iij. cp̄m. Eſtote facto
res. Ad veſperas. aña. Alle-
luya. p̄s. Dixit dominus. cp̄.
Eſtote factores. Hymnus.
Ad cenam. Hy⁹. Mane nobi. ꝟ.
Et reſpicientes. p̄s. Magni-
ficat. oratio. Deus qui per
vni. Ad memoriam de domi

nica.aña. Ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis nũc ſcimus quia ſcis omnia et non eſt opus tibi vt quis te interroget alleluya. ℣. et oratio. vt ſupra. Oratio et ad complecrorium vtſ. Si fer.ij. ſeqnti feſt.ix. lectionũ aliter quã ſupra dictũ eſt eue. de eo fiet. Et oia de feria.ij. transferẽtur in craſtinum et fient due expoſitiões vt dictũ eſt. De feſtis vero. iij. lectionũ his tribus dieb⁹ fiet memoria tantũ. Nec facimus de oct. niſi memoria tantum ſicut in aduentu.

¶ Feria ſcda in rogationib⁹ Inuit. hy⁹ añ.iij. pſ pmi de prima dicta vt ſupra fer.ij. poſt octa. paſche ſi ipſa dicta omnino dicta fuerit et ſi nõ propter aliquod feſt. tali die euentũ dicentur tres pſ qui remãſerũt. Et ſimiliter fiet feria tertia et quarta qualibet die de ſua dicta. ℣. vtſ. Scdm lucam xj. Lectio.j.

In illo tpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Quis vẽm habebit amicũ et ibit ad illũ media nocte et dicet illi. Amice cõmoda michi tres panes: quoniam amicus me⁹ venit de via ad me et non habeo qđ ponam ante illũ. Et reliqua Homilia venerabilis bede.

Rogatus a diſcipulis ſaluator nõ ſolummodo formam orationis: ſed et inſtantiam frequentiamq; tradidit orã di. ℟. Si oblitus. Alia reſponſoria dicta ſunt que alĩs ſunt accipienda. Lectio ſecunda.

Amicus ergo ad quẽ media nocte venitur: ipſe de⁹ intelligitur: cui in media tribulatiõe ſupplicare: et tres panes id eſt intelligẽtiã ſcte trinitatis que pñtis vite conſoletur labores efflagitare debem⁹. Lectio tertia.

Amicus qui venit de via ipſe noſter animus eſt qui totiens a nobis recedit quotiens ad appetendum terrena et temporalia foris vagamur. Redit ergo celeſtiq; alimonia refici deſiderat cũ in ſe reuerſus ſuperna reperit ac ſpiritalia meditari. In laudibus vt ſupra Capitulum. Jacobi. v.

Confitemini alterutruz peccata veſtra et orate pro inuicẽ vt ſaluemini. Multum enim valet deprecatio iuſti aſſidua. Hymnus. et ℣. vt ſupra. aña. Omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulſanti aperietur alleluya. Benedictus. Oratio.

Preſta queſumus omñs deus: vt qui in afflictione noſtra de tua pietate confidimus: contra aduerſa omnia tua ſemper protectione muniamur. Per dominum noſtrum. Suffragia, vt ſupra etiam nõ obſtante quod aliquotiens ſimus infra octa. ſanctorum guillermi vel auſtre-

gilii. Ad horas vt ſupra. p
litos tres dies cum oratio-
ne de dominica: Ad tertiam
cap̄m. Confitemini. hym. vt in
octauis paſche.
¶ Ad ſextam. Cap̄m. Ibidem.
HElias homo erat ſimi-
lis nobis paſſibilis: et
oratione orauit vt non plue
ret ſuper terram: ⁊ non plu-
it annos tres / et menſes ſex
et rurſum orauit ⁊ celum de
dit pluuiam et terra dedit
fructum ſuum.
¶ Ad nonam. Cap̄m. Jaco. v.
SI quis autem ex vobis
errauerit a veritate / ⁊
conuerterit quis eum ſcire
debet: quoniam qui conuer-
ti fecerit peccatorem ab er-
rore vie ſue ſaluabit animā
eius a morte ⁊ operit multi
tudinem peccatorum. Et di
citur his dieb⁹ nona in cho-
ro ante meridiem quādo fit
de feria. Ad veſperas. aña.
Alleluya. ps. Dilexi. Cap̄m.
Confitemini. hy⁹. Ad cenam.
℣. Mane nobiſcū. an. Petite
⁊ accipietis vt gaudium ve
ſtrum ſit plenum ipſe em̄ pa
ter amat vos quia vos me
amaſtis et credidiſtis. alla.
ps. Magnificat. Oratio. Pre
ſta q̄ſumus. Suffragia vt s.
¶ Feria tertia. Secundum
mattheū. vii. Lectio prima.
IN illo t̄pe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis. Petite ⁊
dabitur vobis. Et reli. Homi
lia venera. bede preſbyteri.

Pulſemus infatigabili de-
ſiderio eterne beatitudinis
aures pij conditoris nec de
ficiamus a ceptis prius q̄
illo aperiēte de carcere mor
tis huius eripi: ac portā me
reamur patrie celeſtis īgre
di. ℟. Narrabo. Lectio. ii.
NEmo ſibi de innocentia
blandiatur: nullus ſu-
is fidens actibus: quaſi qui
miſericordia iuſti iudicis nō
egeat a p̄cibus ceſſet. Quin
etiam poti⁹ cū ſe aliquid bo
ni q̄s egiſſe cognouerit: q2
qua hoc diſcretione iudicet
ignorat: tremēs cum p̄phe-
ta clamet. Lectio tertia.
NOn intres in iudicium
cū ſeruo tuo dn̄e: q2 nō
iuſtificabitur in ↄſpectu tuo
omnis viuens. Et cum bea-
to iob. Si iuſtificare me vo-
luero os meū cōdēnabit me:
ſi innocentem oſtendero pra
uum me comprobabit. aña.
Exiui a patre et veni in mū-
dum: ⁊ iterum relinquo mū
dum / et vado ad patrem al-
le. ps. Benedictus. Oratio.
DEus qui cōſpicis nos
in tot perturbationib⁹
non poſſe ſubſiſtere: afflicto-
rum gemitus propitius re-
ſpice: ⁊ mala omnia que
meremur auerte. Per dn̄m.
Suffragia ⁊ ad horas cū o-
ratiōe de dn̄ica ⁊ tria capitu
la vt ibi ſupra. Si aliq̄ octa.
in vigil. aſcēſionis vel in die
euenerint: debēt fieri in hac

Tertia feria: et oia ꝓdicta re-manebunt/ excepto ꝙ lec. di-centur cū aliis de fe. ij. inci-piẽdo ibi. Pulſem⁹. Ad magt. An. Nunc ſcimus qꝛ ſcis oia et non eſt opus tibi/ vt quis te interroget: i hoc credim⁹ quia a deo exiſti alleluya. ꝶ. Magt. Ora. Deus qui cẽlſpi.

¶ Fer. iiij. In vigi. aſcenſio. Scdm ioan. xvij. Lectio. j.

In illo tempore. Suble-uatis ieſus oculis in ce-lum dixit. Pater venit hora clarifica filium tuum. Et re. Homil. bene. bede. presbyte.

Glorificatū a patre filiū ſe-cundū formã ſerui que pater ſuſcitauit a mortuis: et ad ſuam dexteram collocauit: res ipſa indicat: vt nullus ambigat chriſtianus. Lec. ij.

Sed qm̃ non tantũ dixit pater clarifica filiũ tuũ ſed addidit etiã vt fili⁹ tuus clarificet te: merito querit quomodo patrem clarifica-uerit filius: cum ſempiterna claritas patris/ nec diminu-ta fuerit in forma humana nec augeri potuerit in ſua p-fectione diuina. Lectio. iij.

Sed i ſeipſa claritas pa-tris / nec minui/ nec au-geri poteſt. Apud homines aũt procul dubio minor erat quando in iudea tantũmodo notus erat. Nondum a ſolis ortu vſq; ad occaſum lauda-bant pueri nomen domini. In laudib⁹ vẽs. aña. Clarifica me pater apud temetip-ſum claritate quam habui priuſꝗ̃ mundus fieret alle-luya. ꝑs. Bñdictus. Oratio.

Preſta queſumus omñs pater: vt noſtre mentis intentio/ quo ſolẽnitatis ho-dierne glorioſus auctor in-greſſus eſt ſemper intendat et quo fide pergit conuerſa-tione perueniat. Per eũdẽ. Suffragia et ad horas vẽs. cum tribus c̃pis. et oratione de dñica vẽs. in feria. ij. Si feſtum. ix. lect. qñcunq; eue-nerit transfertur: de feſtis trĩũ lect. fiet memoria tantũ.

¶ Ad veſpe. ſup tres ꝓs ſo-la. An. Alla alla alla ꝓs. Lau-date ꝓs. Beati omnes. ꝓs. Sepe expugnauerunt. Iſti tres pſalmi tm̃/ qꝛ in tꝑe pa-ſchali in feſtis cãtoris ⁊ ſuc-centoris non dicuntur in vi-gilia/ ⁊ in die nĩã tres ꝓi tã-tum. Cap̃m. Actuum. j.

Primum quidem ſermo-nem feci de omnibus/ o theophile que cepit ieſus fa-cere et docere vſq; in diem/ qua precipiẽs apoſtolis per ſpiritum ſanctum quos ele-git aſſumptus eſt. Re᷒. Omnis pulchritudo. quere ipſa in fine. ij. lectio. Hymnus.

Ieſu noſtra redemptio/ amor ⁊ deſiderium: deus creator omnium homo in fi-ne temporum.

Que te vicit clementia / vt ferres noſtra crimina: crude-

lem mortem patiens/ vt nos a morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrãs tuos captiuos redimens: victor triumpho nobili ad dexteram patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas/ vt mala noſtra ſuperes: parcẽdo: et voti compotes/ nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto noſtrum gaudium/ qui es futurus premium: ſit noſtra in te gloria / per cuncta ſemper ſecula.

Gloria tibi domine/ qui ſcandis ſuper ſydera: cum patre et ſancto ſpiritu/ in ſempiterna ſecula. Amen. Vſ. Aſcendens chriſtus in altum. Rz. Captiuã duxit captiuitatem dedit dona hominibus alleluya. An. Pater manifeſtaui nomen tuuz hominib⁹ quos dediſti michi/ nunc autẽ pro eis rogo non pro mũdo quia ad te vado alleluya. ỽ. Mgt. Oratio. Preſta queſumus. Ad completo. vt ſupra: cum verſu. Tu eſto. et ſequenti: Ad nunc dimittis. aña. Non turbetur cor veſtrum alleluya: ego vado ad patrem alleluya. ỽs. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitato. Alleluya chriſtum aſcendentem in celum. Venite adoremus alleluya. ỽs. Venite. Hy⁹.

Eterne rex altiſſime/ redemptor et fideliũ: quo mors ſoluta deperit / datur triumphus gratie.

Scandens tribunal dextere patris poteſtas oim collata eſt ieſu celitus/ que non erat humanitus.

Ut trina rerũ machina / celeſtium terreſtrium/ et infernorum condita / flectant genu iam ſubdita.

Tremunt videntes angeli/ verſa vice mortaliuz: culpat caro purgat caro/ regnat deus dei caro.

Tu eſto. Gloria tibi. In noc. tur. An. Eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos de⁹ alleluya. ỽ. Dñe dñs noſter. An. Dñs in templo ſancto ſuo domin⁹ in celo alleluya. ỽs. In dño confido. An. A ſummo celo egreſſio ei⁹/ et occurſus eius alleluya. ỽs. Celi enarrant. ỽ. Aſcendens chriſtus. Scdm marc. xvi. Lectio. i.

In illo tempore. Recumbentibus vndecim diſcipulis apparuit illis ieſus et exprobrauit incredulitatem eorum et duritiam cordis: qz his qui viderant eũ reſurrexiſſe non crediderãt. Et re.

Homilia beati greg. pape.

Quod reſurrectionem dominicam diſcipuli tarde credi derunt: non tam illorum infirmitas ꝙ vt ita dicam noſtra futura firmitas fuit. Ipſa nanq reſurrectio illis dubitantibus per multa argumenta monſtrata eſt. que dum legentes nos agnoſcimus: quid aliud ꝙ de illoruꝫ

dubitatione ſolidamur. ℟. Poſt paſſionē ſuam per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei alleluia. Et videntibus illis eleuatus eſt alleluia: et nubes ſuſcepit eū ab oculis eorum alleluia. ℣. Et conueſcēs pcepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarent promiſſionem patris. Et videnti. Lectio ſecunda.

Minus enim michi maria magdalene preſtitit que citius credidit: quam thomas qui diu dubitauit. Ille etenim dubitādo vulnerum cicatrices tetigit: et de noſtro pectore dubietatis vulnus amputauit. ℟. Ois pulchritudo domini exaltata eſt ſuper ſydera et ſpecies eius in nubibus celi. Et nomē eius in eternum permanet alla. ℣. A ſummo celo egreſſio ei9 et occurſus eius vſq ad ſummum eius. Et no. Lectio iii.

Ad inſinuandum quoq veritatem dñice reſurrectionis notandū nobis eſt quod lucas euāgeliſta referat dicens. Conueſcens precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: et poſt pauca/ videntibus illis eleuatus eſt: et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum. Notate verba: ſignate myſteria. Cōueſcēs eleuatus eſt. Comedit ergo et aſcendit: vt videlicet per effectum comeſtionis; veritas pateſceret carnis. ℟. Viri galilei quid admiramini aſpicientes in celum alla. Quemadmodū vidiſtis eum aſcendentem in celū ita veniet alleluia al. al. ℣. Cumq intuerentur in celū euntem illum ecce duo viri aſtiterūt iuxta illos in veſtibus albis qui et dixerunt. Quemadmodum. Gloria. ℟ Viri. ℣. Te deum. ℣. Aſcendit deus in iubila. ℟ Et dñs in voce tube alleluia. In laudibus. aña.

Videntibus illis eleuatus eſt et nubes ſuſcepit eum in celo alla. ℣. Cumq intuerentur in celum euntem illum dixerunt alleluia. Añ. Viri galilei quid aſpicientis in celum; hic Jeſus qui aſſumptus eſt a vobis in celum ſic veniet alla. Añ. Exaltate regem regum et hymnū dicite deo alleluia. Añ. Sic veniet quemadmodū [illegible] ſtis eum euntem in [illegible] alleluia Capłm. [illegible] quidem ſer. [illegible]

Te chriſte noſtrum gaudium/ manens olympo preditum: mundi regis qui fabricam/ mundana vincēs gaudia.

Hinc te precātes q̄ſumus/ ignoſce culpis omnibus: et corda ſurſum ſubleua/ ad te ſuperna gratia.

Ut cū rubente ceperis/ clarere nube iudicis: penas repellas debitas/ reddas coro

nas perditas.
Tu eſto noſtrum gaudium.
Gloꝛia tibi domine. ℣. Ele-
uata eſt magnificentia tua.
℟. Super celos deus alla.
An. Aſcendo ad patrem me-
um ⁊ patrem veſtrum/ deum
meum ⁊ deum veſtrum alla
Ps. Benedictus. Oratio.
Concede queſumus om
nipotens deꝰ: vt qui ho
dierna die vnigenitū tuū re
demptoꝛem noſtrum ad ce-
los aſcēdiſſe credimus: ipſi
quoq; mēte in celeſtibꝰ habi
temus. Per eundē. Ad hoꝛas
añe de laudibus. Ad. iii. cp̄.
Primum quidem. ℟. Aſcen-
dens chꝛiſtus in altum. Al-
leluia al. ℣. Captiuam du-
xit captiuitatem dedit dona
hominibus. Alla. Gloꝛia.
Aſcendens. ℣. Aſcendit deꝰ
in iubilatione. Ad ſextam.
Actuum. i.
uni.
conueſcens precepit
s ab hieroſolymis ne
rent/ſed expectarent
omiſſionem patris quam
udiſtis inquit per os meū.
Aſcendit deus in iubi-
latione. Alla. alla. ℣. Et dñs
in voce tube. Alla. Gloꝛia pa
tri. ℟. Aſcendit deus. Plus.
Aſcendo ad patrem meum.
Actuū. i.
Ad. ix. Capitulum.
Cumq; intuerentur in ce
lum euntem illum: ecce
duo viri aſtiterunt iuxta il-
los in veſtibꝰ albis. ℟. Aſcē-
do ad patrem meum et pa-
trem veſtrum. Alla alla. ℣.
Deum meum ⁊ deum veſtrū
Alla. Gloꝛia. Aſcen. ℣. Ele-
uata eſt magnificentia tua.
Ad veſperas. an. Videntibꝰ
Ps. Dixit dñs. Confitebo2.
Ps. Beatus vir. Cap̄m. Pri-
mum quidē/ alla. Hẏ. Aſcen-
dens chꝛiſtus in altū: capti-
uā duxit captiuitatē dedit do
na hominibus alla. Pꝛoſa.
Poſtꝙ̄ hoſtem ⁊ inferna
ſpoliauit: ad ſuperna
chꝛiſtus redit gaudia. Ange
loꝛum aſcendenti ſicut olim
deſcendenti parantur obſe-
quia. Super aſtra ſublima-
tur non apparet abſentatur
coꝛpoꝛis preſentia. Cuncta
tamen moderatur cuius pa
tri coequatur honoꝛ ⁊ poten
tia. Modo victoꝛ modo tutus
eſt in celis conſtitutus re-
ctoꝛ ſuper omnia. Nō eſt rur
ſuꝫ moꝛiturus/ nec per moꝛ
tē mundaturus hoim conta
gia. Semel enim incarna-
tus ſemel paſſus ſemel da-
tus pꝛo peccatis hoſtia. Nul
lam feret vltra penam nam
quietem habet plenam cum
ſumma letitia. Cum receſſit
ita dixit intimauit ⁊ inſtruxit
talia diſcipulis. Ite mūduꝫ
circuite vniuerſos erudite
verbis ⁊ miraculis. Nā ad
patrem meū ibo ſed ſciatis
ꝙ redibo veniet paracletꝰ.
Qui diſertos ⁊ loquaces et
ſecuros / et audaces faciet
vos penitus. Sup egros et

languẽtes manus vñas im-ponentes ſanitatẽ dabitis. Uniuerſas res nocẽtes ini-micos & ſerpẽtes & morbos fugabitis. Qui fidelis eſt fu-turus & cũ fide ſuccepturus baptiſmi remediũ. a pecca-tis erit purus & cũ iuſtis ha-bitur⁹ ſempiternũ premium alla. ℟ Aſcẽdit deus in iu. an O rex glorie dñe virtutũ qui triũphator hodie ſuper om-nes celos aſcendiſti: ne dere-linquas nos orphanos: ſed mitte pmiſſum patris i nos ſpiritum veritatis alleluia. ps Magt. Oratio Concede queſumus. Ad comple. vcs. Si intra octa. aſcenſi. aliqd feſtũ. iij. lectio. eueñ. pter in die dñica: bene poteſt fieri: & tunc fiat memo. de aſcen. per ãn. ℟. & orationẽ ſcilicet per ãn. que deſeruiũt qualiſ-ber die ad bñdict⁹ & ad mgt. ¶ Fer. vj. in craſtinũ aſcẽſio-nis. Inuit. Alla. Chriſtũ. ps. Uenite. hymn⁹ Eterne rex. In noct. ãn Exaltare dñe in virtute tua cãtabim⁹ & pſal-lemus alla. vs Dñe in vir-tute. ãn Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me alla. ps Iħm. ãn Aſcẽdit de⁹ in iubilatiõe & dñs in voce tube al. vs Oẽs gẽ. ℟ Aſcẽdẽs chrs in altũ. ¶ Incipit liber Actuũ apo-ſtolor. Lectio. j. Actuum. j.

PRimum quidem ſer-monem feci de omnib⁹ o theophile: que cepit ieſus facere & docere vſq; in diem qua precipiẽs apoſtolis per ſpiritum ſanctum quos ele-git aſſumptus eſt. Quibus & prebuit ſeipſum viuũ poſt paſſionem ſuam in multis argumentis per dies qua-draginta apparens eis et loquens de regno dei. ℟m. Exaltare domine alleluia. In virtute tua alleluia. ver-ſus. Eleuata eſt magnifi-centia tua ſuper celos deus In virtute. Lectio ſecunda.

ET conueſcens precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſed expecta-rent promiſſionem patris quã audiſtis inquit per os meum. ℟ Aſcendens chri-ſtus in altum captiuam du-xit captiuitatem. Dedit do-na hominibus alleluia. all. ℣ Aſcendit deus in iubila-tiõe/ & dominus in voce tu-be. Dedit do. Lectio tertia

QUia ioannes quidem baptizauit aqua: vos autem baptizabimini ſpiri-tu ſancto non poſt multos hos dies. ℟ Ponis nubem aſcenſum tuum. Qui ambu-las ſuper pennas vento-rum alleluia. ℣ Confeſſio-nem & decorem induiſti ami-ctus lumine ſicut veſtimẽto. Qui ambu. Gloria. Qui. ps. Te deum lauda. ℣ Aſcen-dit deus in iubilatione. In laudibus ſuper omnes pſal-mos. ãña Uidentibus. ps.

Dominus regnauit. Capim. Primum quidem. Hymnus. Te chriſte. Vſ. Eleuata eſt magnifi. an. Euntes in mundum vniuerſum predicate euangeliū omni creature: alleluia: q̄ crediderit ꝛ baptizatus fuerit ſaluus erit alleluia: qui vero non crediderit condemnabitur alleluia ps. Bñdictus. Oro. Concede. Ad horas totum vt ſ in die. Ad veſperas. an. Videntibus. ps. Dixit dñs. ps. Confitebor. ps. Beatus vir. ps. Laudate pueri. ps. Lauda hierl'm. Et ſic vſq ad perhe co. Cam. Primum quidem. hy. Jeſu noſtra redem. Vſ. Aſcendēs chriſtus. an. Dñs ieſus poſtq̄ locutus eſt eis aſcendit in celum ꝛ ſedet a dextris dei al'a. ps. Magr. Oratio et ad completo. vt s. ¶ Sabbato. Inuita. ꝛ hy. vt s. In noct. aña. Nimis exaltatus es al'a ſuper omes celos al'a. ps. Dñs regnauit exul. an. Dñs in ſion al'a magnus ꝛ excelſus al'a. ps. Dñs regnauit ira. an. Dñs in celo al'a parauit ſedem ſuam alleluia. ps. Bñdictus. Ꝟ. Aſcendens. Lectio prima.

Igitur qui conuenerant interrogabant eum dicentes. Dñe ſi in tēpore hoc reſtitues regnū iſrael? Dixit autē eis. Non eſt veſtrū noſſe tempora vel momēta que pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis ſpiritus ſancti in vos: et eritis michi teſtes in hieruſalem: ꝛ in omni iudea et ſamaria/ ꝛ vſq ad vltimum terre. Et cum hec dixiſſet videntibus illis eleuatus eſt: ꝛ nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum. Rꝟ. Aſcendit deus in iubilatiōe alleluia. Et dominus in voce tube alleluia al'a. Vſus. Aſcendens chriſtus in altū captiuam duxit captiuitatem. Et dñs. Lectio ſecunda

Cumq intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis qui ꝛ dixerunt. Viri galilei quid ſtatis aſpicientes in celū? hic ieſus qui aſſumptus eſt a vobis in celum: ſic veniet quemadmodum vidiſtis eū euntem in celum. Rm. Non turbetur cor veſtrum ego vado ad patrem et dum aſſumptus fuero a vobis alleluia mittam vobis alleluia. Spiritum veritatis ꝛ gaudebit cor veſtrum alleluia. Vſus Ego rogabo patrem et alium paracletum dabit vobis. Spiritum veritatis. Lectio tertia.

Tunc reuerſi ſunt hieroſolymam a monte qui vocatur oliueti: qui eſt iuxta hieruſalem ſabbati habens iter. Et cum introiſſent in cenaculum aſcenderunt vbi

manebat petrus et ioannes & iacobus & andreas / philippus & thomas / bartholomeus & mattheus / iacobus alphei / & ſimon zelotes / & iudas iacobi. Hi omnes erant perſeuerantes vnanimiter in oratiõe cum mulieribus: & maria matre ieſu & fratribus eius. R. Ego rogabo patrem meum / & alium paracletum dabit vobis / vt maneat vobiſcum ineternum. Spiritū veritatis alleluia. V. Si enim non abiero paracletus non veniet ad vos: ſi autem abiero mittam eum ad vos. Spiritum. Gloria. Ad benedictus. aña. Illi autem profecti predicauerunt vbiqꝫ domino cooperante & ſermonem confirmante ſequentibus ſignis alleluia. ps. Benedictus. Oratio & ad horas vt ſ. Ad veſperas. añ. Videntibus. pſalmi & capitulum hy. & vſus vt ſupra. Ad magnificat. aña. Pater manifeſtaui. quere ſupra in vigilia. Oratio. Concede.

Dominica intra octauas aſcenſionis / totū ſicut in die preter lec. & fest. ix. lec. i hac die eue. trāſfertur niſi fuerit duplex: quoniam tūc tale feſtū fiet: expoſitio autē euangelij transferetur in diem proximiorem qua fieri poterit. De feſto vero trium lect. fiet memoria tantum. Secundū Joannem. xv. Lectio pma.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paracletus quem ego mittam vobis a patre ſpiritum veritatis qui a patre procedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Ex multis ſancti euangelij locis inuenimus / quia diſcipuli ante aduentum ſpiritus ſancti minus capaces erant ad intelligenda arcana diuine ſublimitatis minuſqꝫ fortes ad tolerāda aduerſa humane prauitatis: ſed eis adueniente ſpiritu ſancto cum augmento diuine cognitionis data eſt etiā conſtantia vincende humane ꝑſecutionis. Lectio ſcda.

Unde illis dñica tunc promiſſione dicitur cū venerit paracletus quē ego mittam vobis a patre. Notandum autem in primis ꝙ dominus ſpiritum veritatis et a ſe mittendum eſſe teſtatur: et eundem mox procedere a patre ſubiungit. Tu autem. Lectio tertia.

Non quia idem ſpiritus aliter a patre procedit / ꝙ a filio mittitur: aut alio tempore procedat / ꝙ quum a filio mittitur. Sed ideo filius eum a ſe mitti & a patre dicit procedere: vt aliam patris aliam ſuam eſſe perſonā deſignet & vt in cadē

diſtinctione perſonarum vnam eſſe operationem ac voluntatem ſuā cum patris volūtate et operatione deficiet. In lau. ā. ſola ſup v. pos cp. hy⁹. ℣. et ān. de bnd. cū oratione ſicut in die aſcen. Ad mēd. de dñica. ān Cum venerit paracletus quē ego mittā vobis ſpūm veritatis qui a patre pcedit ille teſtimoniū perhibebit de me alla. ℣. Aſcendit deus in iubila. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus fac nos tibi ſemper et deuotam gerere volūtatem: et maieſtati tue ſyncero corde ſeruire. Per. Ad horas totum vt in die aſcen. cum oratione. Concede. Si feſtum nouē lectio. in hac die euenit. transferetur. de feſto vero. iij. lect. fiet mēo. tm̄. ad veſ. ān. Videntibus. quinqꝫ pl. vtē. Cpz. hy⁹. ℣. ad magt oro ſicut in die. ad mēor. de dñica. aña Hec locutus ſum vobis vt cum venerit hora eorum reminiſcamini quia ego dixi vobis alla. ℣. Aſcendit deus in iu. Oro. Omps.

¶ Feria ij. totum vtē. in feria vj. excepto qꝫ ſuper pos vi ſola ān Exaltare. Si tñ in fer. vi. fecerimus de octa. ſi vero fecerimus de aliquo feſto: hic dñe añe ſuper tres pos vtē. Et ſimiliter faciendum eſt fer. iij. ſequēti ſcdm qꝫ fecerimus in ſabba. preceden. preter lc. Lectio prima.

In diebus illis. Exurgens petrus in medio fratrum dixit. Erat autem turba hoim ſimul fere cent viginti. Viri fratres: oportet impleri ſcripturam quā predixit ſpūſſanctus per os dauid de iuda qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Jeſum qui connumeratus erat in nobis: et ſortitus eſt ſortē miniſterij huius. lec. ij.

Et hic quidem poſſedit agrum de mercede iniquitatis: et ſuſpenſus crepuit medius: et diffuſa ſunt omnia viſcera eius. Lectio tertia. Actuum primo.

Et notum factū eſt omnibus habitantib⁹ hieruſalem: ita vt appellaretur ager ille lingua eorum acheldemac: hoc eſt ager ſāguinis. Scriptum eſt enim in libro pſalmorum. Fiat cōmoratio eorum deſerta / et non ſit qui habitet in ea: et epiſcopatum eius accipiat alter. Ad benedictus. ān Pater ſancte ſerua eos in nomine meo quos dediſti michi alleluia: vt ſint vnum ſicut et nos alleluia. vs. Benedictus. Oratio. Concede. Ad magnificat aña. Nunc autē ad te venio et hec loquor in mundo: vt habeant gaudiū meum impletum in ſemetipſis alleluia. Oro vt ſupra.

¶ Fer. iij. totū vt in ſabbato precedenti: ſicut ibi ſupra de

claratum eſt. Lectio prima.

Oportet ergo ex his vi=ris qui nobiſcum ſunt congregati in omni tempo=re quo intrauit & exiuit in=ter nos dominus ieſus: inci=piens a baptiſmate ioannis vſq; in diem qua aſſumptus eſt a nobis teſtẽ reſurrectio=nis eius nobiſcum fieri vnũ ex iſtis. Lectio ſecunda.

Et ſtatuerunt duos io=ſeph qui vocabat̃ bar=ſabas: qui cognominat⁹ eſt iuſtus: et mathiam. Et oran=tes dixerunt. Lectio tertia.

Tu domine qui corda no=ſti omnium oſtende quẽ elegeris ex his duobus vnũ accipere locũ miniſterij hu=ius et apoſtolatus: de quo preuaricatus eſt iudas: vt abiret in locum ſuum. Et de=derũt eis ſortes. Et cecidit ſors ſuper mathiam: et an=numeratus eſt cuz vndecim apoſtolis. Ad benedictus. an. Non pro his rogo tantum: ſed pro eis qui credituri ſũt per verbum eorum in me/ ſi=cut tu pater in me et ego in te: vt et ipſi in nobis vnum ſint: et vt mundus credat q2 tu me miſiſti alleluia. Ad ma=gnificat. aña. Non vos re=linquam orphanos alleluia: vado & venio ad vos alľa: et gaudebit cor veſtrũ alľa.

¶ Feria.iiij. ſicut.i. die aſcẽ. excepto q̃ ſuper hos v. ſola aña. Eleuatis. Et vltimum. ℟. erit Exaltare. et ſi iferia. v. ſequenti euenerit. alique octaue debẽt fieri hac quar=ta fer. & iſta remanebũt. Le=ctio prima. Actuum ſecundo.

Et cum complerentur dies penthecoſtes erãt omnes diſcipuli pariter in eodem loco. Lectio ſecunda.

Et factus eſt repente de celo ſonus: tanq̃ aduẽ=nientis ſpiritus vehemẽtis & repleuit totam domũ vbi erant ſedẽtes. Lectio tertia

Et apparuerũt illis diſ=pertite lingue tanq̃ ignis: ſeditq; ſupra ſingulos eorũ: et repleti ſunt omnes ſpiri=tu ſancto et ceperunt loqui varijs linguis prout ſpiri=tuſſanctus dabat eloqui il=lis. ℟m. Exaltare. vt ſupra in feria. vi. Ad benedictus. ãn. Eleuatis manibus fere=batur in celum: et benedixit eis alľa. Oro. & cetera vt ſu=pra. Ad veſperas. ãn. Viden=tibus. quinq; ps. Cap. hymn⁹ & v̄ſus vt ſupra. aña. Pater manifeſta. vs. Magt. Oratio

Deus cuius filius in al=ta celorũ potenter aſcẽ=dens captiuitatẽ noſtrã ſua virtute duxit captiuam: tri=bue queſumus vt dona que ſuis participibus contulit largiatur et nobis ieſus chriſtus dominus noſter. Qui tecum. In octa. aſcenſio=nis totum ſicut in die p̃ter orationem et lectiones. Le

ſi feſtum nouem lectionum euenerit transfertur: etiã ſi fuerit duplex. Secundum Lucam xxiiij. Lectio prima.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hec ſũt verba q̃ locutus ſum ad vos cum adhuc eſſem vobiſcum. Et rel. Homilia vene. bede presbyteri.

Aſcenſurus in celum dñs primo diſcipulos de miniſterio ſue fidei diligenter iſtruere curauit: vt tanto certius hanc mundo predicarent: q̃to eam ab ipſo ore percepiſſent veritatis: et pphetarũ ore iamdudum preſignataꝫ fuiſſe cognoſcerent. Lect. ij.

Apparẽs em̃ eis poſt reſurrectionis triũphum iuxta hoc quod modo cũ euãgelium legeretur audiuimꝰ Hec ſunt inquit verba que locutus ſum ad vos cum adhuc eſſem vobiſcum: id eſt cum ſimile vobis corpus adhuc corruptibile et mortale geſtarem. Lectio tertia

Quoniam neceſſe eſt impleri omnia que ſcripta ſunt in lege moyſi et pphetis et pſalmis de me. Impleta in ſe dicit ſacramenta que moyſes et prophete et pſalmi predixerunt vnde liquido patet quia vna eſt eccleſia in omnibus ſanctis eius. Eademq; fides electorum omnium precedentiũ videlicet et ſubſequentium carnalem eius aduentum. In laudes et ad horas totum ſicut in die preter orationem. Si in craſtinũ huius diei feſtũ duplex euenerit aut eo maius veſpere erunt de feſto et memo. de octa. aſcen. De feſto vero. ix. lect. vel. iij. lc. ſit mẽo. Uñ veſpere aũt erunt totaliter de aſcẽſione. Ad veſ. añ. Videntibꝰ. v. ſl. cũ hyꝰ et ad magnificat vt ſupra in die. Oratio. Deus cuius. ¶ Fer. vj. et ſabbato poſt oct. aſcen. totum dicitur vtſ in precedenti feria ſexta et ſabbato preter lectiones. Et hoc etiã excepto q ſi. iij. añe de nocturno. dicte fuerint ſupra prima antiphona dicitur hic ſola ſuper tres pſalmos. Si autem non fuerint dicte pter aliqua feſta debent hic dici. Et ſimiliter ſiet de ſabbato ſequenti ſed. Te deum non dicitur. Et ſi feſtum nouem lectionum vel trium in hac ſexta feria euenerit debet fieri memoria de aſcenſione poſt matutinas. aña. Niſi ego abiero. quere hic inferius. Oratio. Concede. vt ſupra. ſed non dicitur. Hodierna die.

¶ Feria ſexta. Lectio prima

Erant autem in hieruſalem habitantes iudei viri religioſi ex omni natione que ſub celo eſt. Lectio ſcda.

Facta autem hac voce cõuenit multitudo: et mẽ

te confuſa eſt: qm̄ audiebat vnuſquiſq; lingua ſua illos loquentes. Lectio tertia.
Stupebant autē oēs: et mirabantur dicentes. Nonne ecce omnes iſti q̄ loquūtur galilei ſunt? Et quo modo audiuimus vnuſq̄ſq; linguā noſtrā in qua nati ſumus. Ad bn̄dictus. aña. Niſi ego abiero paracletus nō veniet & dum aſſumptus fuero mittam eum vobis alleluia Oratio. Cōcede. vt s. Suffra. nō dn̄r. Ad magnificat. aña. Eūtes i mūdū. quere ſupra in feria. vj. ¶ Sabbato. Secundum Joannem. xiiij. Rc. j.
In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me mandata mea ſeruate. Et reli. Homilia venerabilis bede preſbyteri.
Quia ſancti ſpiritus hodie fratres charíſſimi celebramus aduētum debemus ipſi congruere ſolēnitati quam colimus. Hoc etenī ordine tante feſtiuitatis huius digne gaudia celebramus ſi nos quoq; domino opitulante aptos reddiderimus ad quos ſpiritusſanctus aduenire: et in quibus habitare dignetur. Lectio ſecunda.
Ea autem ratione ſolum modo aduentu & ſancti ſpiritus illuſtratione apti exiſtimus: ſi et corda noſtra diuino amore repleta et corpora ſint dominicis mancipata preceptis. Lectio. iiij.
Unde i exordio lectiōis huius euangelice diſcipulis veritas ait. Si diligitis me mandata mea ſeruate: & ego rogabo patrem meum: et alium paracletum dabit vobis. Paracletus q̄ppe conſolator interpretatur In laudibus et ceteris vtiu pra. ān. Rogabo patrē meū: et alium paracletum dabit vobis alleluya. Pſalm. Benedictus. Oratio.
Preſta queſumus omnipotens deus: vt claritatis tue ſuper nos ſplendor effulgeat: et lux tue lucis corda eorum qui per gratiā tuam renati ſunt ſancti ſpiritus illuſtratione cōfirmet Per eūdem. In vnitate eiuſdem. Ad horas totū de aſcēſio. cum oratione. Concede vt ſupra. Si in hac die feſtū nouem lectionum euenerit transfertur vſq; poſt trinitatem. Et de feſtis trium lect. fit memo. tantum. Et ſi alique octaue euenerint debēt ſeri in feria. vj. preceden.
¶ In vigilia pentecoſtes ad veſperas. aña. Uidentibus. ij. Dixit dominus. Pſalm. Confitebor. ij. Beatus vir. Iſti tres pſalmi tantum. Capitulum. Actuum ſecundo.
Dum cōplerentur dies pentecoſtes erant oēs pariter in eodem loco. Hym. Repleti ſunt. Hymnus.

Beata nobis gaudia/ anni reduxit orbita: cũ ſpiritus paracletus/ effulſit in diſcipulos.
Ignis vibrante lumine/ lingue figuram detulit: verbis vt eſſent proflui/ et charitate feruidi.
Linguis loquũtur omniũ/ turbe pauẽt gentilium: muſto madere deputant/ quos ſpiritus repleuerat.
Patrata ſunt hec myſtice/ paſche peracto tempore: ſacro dierum numero/ quo lege fit remiſſio.
Te nunc deus piiſſime/ vultu precamur cernuo: illapſa nobis celitus/ largire dona ſpiritus.
Dudũ ſacrata pectora/ tua repleſti gratia: dimitte nũc peccamina/ & da quieta tempora.
Sit laus patri cũ filio/ ſancto ſimul paracleto: nobiſq; mittat filius/ chariſma ſancti ſpiritus. Amen. ℣ Spiritus domini repleuit orbem terrarum. ℟ Et hoc quod continet omnia ſciẽtiam habet vocis alſa. An Si diligitis me mandata mea ſeruate alleluia alleluia alleluia. ps Magnificat. Oratio Preſta queſumus. vt ſupra. Ad completorium. iiij. pſalmi. An Alleluia. Hymnus.
Iam chriſtus aſtra aſcẽderat/ regreſſus vnde venerat: pmiſſã patris munera/ ſanctum daturus ſpiritum.
Solẽnis vrgebat dies/ quo myſtico ſeptemplici: orbis volutus ſepties/ ſignat beata tempora.
Dum hora cunctis tertia/ repente mundus intonat: orantibus apoſtolis/ deũ veniſſe nunciat.
De patris ergo lumine/ de corus ignis aduenit: qui fida chriſti pectora/ calore verbi compleat.
Dudum ſa. Sit laus. ℣ Cuſtodi nos domine. An Spiritus paracletus alleluia: ille vos docebit omnia alleluia. ps Nũc dimittis. Preces et oratio vt ſupra.

¶ In die ſancto penthecoſtes Ad matuti. Inuitatorium.
Alleluia. Spiritus domini repleuit orbem terrarũ alleluia. ps Venite. hymnus. Iam chriſtus. In nocturno. An Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpirit9 vehementis alleluia al. ps Magnus dominus. An Confirma hoc deus quod operatus es in nobis: a tẽplo ſancto tuo quod eſt in hieruſalẽ alleluia alleluia. ps Exurgat deus. an Emitte ſpiritum tuum & creabuntur: et renouabis faciem terre alleluia alleluia. pſalm9 Benedic. iij. verſus Spiritus domini. Secundum ioannẽ. xiiij. Lectio prima.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me: ſermonem meum ſeruabit. Et reliqua.

Homilia gregorii pape.

Fratres chariſſimi libet euangelice lectionis huius verba ſub breuitate tranſcurrere: vt poſt diutius liceat in contemplatione tante ſolennitatis immorari. Hodie nanqꝫ ſpiritusſanctus repentino ſonitu ſuper diſcipulos venit: menteſqꝫ carnalium in ſui amorem permutauit: et foris apparentibus linguis igneis intus facta ſunt corda flammantia quia dum deum in ignis viſione ſuſcipiunt per amorem intus ſuauiter ardeſcunt. Ipſe nanqꝫ ſpiritus ſanctus amor eſt. Unde et ioannes ait. Deus charitas eſt. R. Dum complerentur dies penthecoſtes erant omnes pariter dicētes alleluia et ſubito factus eſt ſonus de celo alleluia. Tanqꝫ ſpiritus fortens repleuit totam domum alleluia. V. Cum ergo eſſent diſcipuli in vnum congregati propter metum iudeorum ſonus repente de celo venit ſup eos. Tanqꝫ. Gloria. R. Dum cōple. Lectio ſexta.

Qui ergo mēte integra deum deſiderat pfecto iam habet quem amat. Neqꝫ enim quiſqꝫ poſſet deum diligere: ſi eum quem diligit non haberet. Sed ecce ſi vnuſquiſqꝫ veſtrum requiratur an deum diligat: tota fiducia ac ſecura mente reſpōdet diligo. In ipſo autem lectionis huius exordio: audiſtis quid veritas dicit. Si quis diligit me ſermonem meum ſeruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio eſt operis. Hinc in epiſtola ſua idem ioannes dicit. Qui dicit quia diligo deum: & mandata eius non cuſtodit mendax eſt. R. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto & ceperūt loqui prout ſpiritusſanctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentium alleluia. V. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Et. Gloria. R. m. Reple. Lectio tertia.

Vere enim deum diligimus ſi mandata eius ſeruamus. Vere enim diligimus ſi a noſtris nos voluptatibus coartamur: Nam qui adhuc per illicita deſideria defluit: profecto deū nō amat: quia ei in ſua voluntate contradicit. Et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et manſionem apud eū faciemus. Penſate fratres chariſſimi quāta ſit iſta ſolennitas habere in cordis hoſpitio aduentum dei. Certe ſi domum veſtram quiſqꝫ diues ac prepotens amicus intraret: cum omni feſtinantia domus tota mundaretur ne qd

foꝛtaſſe eſſet quod oculos a-
mici intrantis offenderet.
Tergat ergo ſoꝛdes pꝛaui
operis qui deo pꝛeparat do-
mum mentis. Rꝫ. Loquebã
tur variis linguis apoſtoli
magnalia dei. Pꝛout ſpiri-
tuſſanctus dabat eloqui il-
lis alla. all. V. Repleti ſunt
omnes ſpiritu ſancto et cepe
runt loqui. Pꝛout. Gloꝛia.
Rꝫ Loquebantur. Hꝫ. Te
deum. Vꝫ. Repleti ſunt om
nes ſpiritu ſancto. Et cepe-
runt loqui alleluya.
¶ In laudibus. Antiphona.
Dum complerẽtur dies
penthecoſtes: erãt oẽs
pariter dicẽtes all. An Spi
ritus dñi repleuit oꝛbẽ ter-
rarum alla. An. Repleti ſunt
omnes ſpiritu ſancto ⁊ cepe
runt loqui alla. An. Fontes
⁊ omnia que mouentur in a-
quis hymnum dicite deo al-
le luia. An Loquebantur va
riis linguis apoſtoli magna
lia dei alleluya alleluia al-
lelu a. Capitulum Dum cõ-
plerentur. Hymnus.
Impleta gaudent viſce-
ra / afflata ſancto ſpiri-
tu: voces diuerſas intonãt /
fantur dei magnalia.
Ex omni gente cogniti / gre
cis latinis barbaris: cunctiſq
admirãtib⁹ / linguis loquũ-
tur omnibus.
Iudea tũc incredula / veſa
na toꝛuo ſpiritu: ructare mu
ſti crapulam / alumnos chꝛi
ſti concrepat.
Sed ſignis ⁊ virtutibus / oc
currit et docet petrus: falſa
pꝛofari perfidos / iohelis te-
ſtimonio.
Nudum ſa. Sit laus. Vꝫ ſus
Loquebãtur variis linguis
apoſtoli. Magnalia dei alle-
luia. Aña Accipite ſpiritum
ſanctum quoꝛum remiſſeri-
tis peccata remittuntur eis
alleluia. Bꝫ Benedictus. Oꝛ
Deus qui hodierna die
coꝛda fidelium ſancti
ſpiritus illuſtratione docui
ſti: da nobis in eodem ſpiri-
tu recta ſapere ⁊ de ei⁹ ſem-
per conſolatione gaudere.
Per dominum. In vnitate
eiuſdem ſpiritus ſancti. Ad
hoꝛas añe de laudibus. Ad
pꝛimam hymnus. Iã lucis.
cum duobus verſibus Du-
dum ſacrata. et. Sit laus.
Et ſimiliter ad terciam ⁊ no
nam. aña. Dum complerent-
tur. Pſ. Deus in nomine.
Preces et oꝛatiões vtã. Ad
terciam regreſſa proceſſiõe
in choꝛo eccleſie incipitur a
maioꝛi pſona genib⁹ flexis.
aña. Veni ſancte ſpiritus re-
ple tuoꝛum coꝛda fidelium
tui amoꝛis in eis ignem ac-
cende. et dicitur hec aña in
die tantum. Qua aña finita
ita incipitur. Deus in adiu-
toꝛium. Hymnus.
Veni creatoꝛ ſpũs / men-
tes tuoꝛũ viſita: imple
ſuperna gratia: q̃ tu creaſti

pectora.
Qui paracletus diceris/donum dei altiſſimi: fons viuus ignis charitas/et ſpiritalis vnctio.
Tu ſeptiformis munere: dextre dei tu digitus/tu rite promiſſum patris / ſermone ditans guttura.
Accende lumē ſenſibus infunde amorē cordibus/ infirma noſtri corporis / virtute firmans perpetim.
Hoſtem repellas longius/ pacē[que] dones protinus/ ducto re ſic te preuio/ vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da patrem/ noſcamus atq[ue] filiū/te vtriuſq[ue] ſpiritum/credamus omni tempore.
Dum hora. Nudum. Sit laus. aña. Spiritus dñi. ps. Legem po. Chm. Dum comple. Rn. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto alleluya alleluya. Vſus. Et ceperunt loqui alleluya. Gloria patri. Repleti. Vſus. Loquebantur var. Oratio. Deus qui hodie. Ad tertiam: Capitulum. Actuum ſecundo.
Factus eſt repente de celo ſonus tanq̃ aduenientis ſpiritus vehemētis/ & repleuit totam domum vbi erant apoſtoli ſedentes. Rm. Loquebātur varijs linguis apoſtoli alleluya alleluya. Vſus. Magnalia dei alleluya. Gloria patri. Loquebantur.
Vſus. Spiritus. Ad nonam Capitulum. Ibidem.
Apparuerunt apoſtolis diſpertite lingue tanq̃ ignis / ſeditq[ue] ſupra ſingulos eorum ſpiritusſanctus. Rm. Spiritus domini repleuit orbem terrarum alla alla. Vs. Et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis Alla. Gloria. Sps. Vs. Verbo dñi celi firmati ſunt. Et ſpū oris eius ois virtus eorum alla.
Ad veſperas. a. Dū ↄplerentur. ps. Dixit dominus. ps. Confitebor. ps. Beatus vir. Isti tres pſalmi [...] dicuntur per totā [...]. cā. Factus eſt repente. Vs. Alla. Vs. Veni ſancte ſpiritus reple tuorum corda fidelium & tui amoris in eis ignem accēde. All eluya. Sequitur proſa q̃ dicitur in die tm̄ loco hymni.
Lux iocunda / lux inſignis/qua de throno miſſus ignis / in chriſti diſcipulos. Corda replet / linguas ditat ac concordes nos inuitat / cordis lingue modulos Chriſtus miſit quod promiſit/pignus ſponſe quā remiſit die quinquageſima. Poſt dulcorē melleū / petra fudit oleum / petra iā firmiſſima. In tabellis ſaxeis / non in linguis igneis/lex de monte populo. Paucis cordis nouitas/& linguarum vnitas/ datur in cenaculo. O q̃ felix q̃ feſtiua dies / ī qua primit[us]

na: fundatur eccleſia. Vine ſunt primitie naſcentis eccleſie tria primū milia. Panes legis primitiui/ ſub vna ſunt adoptiui/ fide duo populi. Se duobus interiecit/ ſic q̄ duos vnū fecit/ lapis caput anguli. Vtres noui nō vetuſti ſunt capaces noui muſti: vaſa parat vidua. Liquorē dat helyſeus/ nobis ſacrum rorem deus: ſi corda ſint congrua. Non hoc muſto vel liquore: nō hoc digni ſumus rore: ſi diſcordes moribus. In obſcuris vel diuiſis non poteſt hec paracleſis habitare cordibus. Cōſolator alme veni linguas rege corda leni: nichil fellis aut veneni ſub tua preſentia. Nil iocundum/ nil amenum/ nil ſalubre/ nil ſerenū/ nichil dulce/ nichil plenum niſi tua gratia. Tu lumē es et vnguentum/ tu celeſte cōdimentum aque ditans elementū virtute myſterij. Noua facti creatura/ te laudamus mēte pura/ gratie nūc ſed natura priꝰ ire filij. Tu qui dator es et donū: tu qui condis omne bonum/ cor ad laudem redde pronum/ noſtre lingue formās ſonum/ in tua preconia. Tu purga nos a peccatis/ author ipſe puritatis: et in chriſto renouatis/ da perfecte charitatis plena nobis gaudia alleluya. ℣. Spiritus domini repleuit orbem. Ad magnificat aña. Diuiditur in tres partes/ et quelibet pars dicitur poſt quemlibet ℣. de magnificat reiterando. aña. et perficiendo vſq̄ in finem pſalmi aña. Hodie cōpleti ſunt. ps. Magnificat. aña Hodie completi ſunt dies pentecoſtes alleluya. ps. Et exultauit. an. Hodie ſpiritusſanctꝰ i igne diſcipulis apparuit et tribuēs eis chariſmatum dona. ps. Quia reſpexit. an. Miſit eos in vniuerſum mundum predicare et teſtificari/ q̄ crediderit et baptizatꝰ fuerit ſaluus erit alleluya. ps. Quia fecit. an. Hodie cōpleti ſunt dies pētecoſtes alleluya. ps. Et miſericordia. an. Hodie ſpiritusſanctꝰ in igne diſcipulis apparuit/ et tribuens eis chariſmatum dona. ps. Fecit potētiā. an. Miſit eos in vniuerſum mūdum predicare et teſtificari/ qui crediderit et baptizatꝰ fuerit ſaluus erit alleluya. ps. Depoſuit potentes. an. Hodie cōpleti ſunt dies pentecoſtes alleluya. ps. Eſuriētes. an. Hodie ſpiritusſanctꝰ in igne diſcipulis apparuit/ et tribuens eis chariſmatum dona. ps. Suſcepit iſrael. aña. Miſit eos in vniuerſum mūdum predicare et teſtificari/ qui crediderit et baptizatus fuerit ſaluus erit alleluya. ps. Sicut locutus eſt.

Añ. Hodie completi ſunt dies pentecoſtes alleluia. Ps. Gloria patri. An. Hodie ſpiritusſanctus in igne diſcipulis apparuit/ et tribuens eis chariſmatum dona. Ps. Sicut erat. An. Miſit eos in vniuerſum mundum predicare et teſtificari/ qui crediderit et baptizatus fuerit ſaluus erit alleluia. Oro Deus qui hodierna. Ad completo. pſal. et cap. vt s. In loco hymni per totam hebdomadam. Proſa.

Alma chorus domini nunc pangat nomina ſummi. Meſſias ſother emanuel: ſabbaoth/ adonay. Eſt vnigenitus via vita manus homouſion. Principium primogenitus/ ſapientia/ virtus. Alpha caput finiſq; ſimul vocitatur et eſto. Fons et origo boni paracletus ac mediator. Agnus ouis vitulus/ ſerpens/ aries/ leo/ vermis. Os verbum ſplendor ſol/ gloria/ lux/ et imago. Panis flos vitis/ mõs/ ianua/ petra/ lapiſq;. Angelus et ſpõſus paſtorq; ppheta ſacerdos. Athanatos/ kyrios/ theos/ panthon crathon iſus. Saluificet nos ſit cui ſecla per omnia doxa. Amen. Cetera vt s. ¶ Feria. ij. Inuitato. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto Alleluia. ps. Venite. Hy. Iam chriſtus. In noct. tres añe et tres ps et v. ſicut ſupra in die. Et ſic per totã hebdomadam. Secundum Ioannem iij. Lectio prima.

In illo tempore. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Sic deus dilexit mundum: vt filium ſuum vnigenitum daret. Et reliqua. Homilia beati Auguſtini.

Fratres chariſſimi inquantum in medico eſt ſanare venit egrotum. Ipſe ſe interimit: qui precepta medici obſeruare non vult. Rm. Spiritusſanctus repleuit totam domum vbi erant apoſtoli: et apparuerunt illis diſpertite lingue tanq̃ ignis: ſeditq; ſupra ſingulos eorum. Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto/ et ceperunt loqui varijs linguis/ prout ſpiritusſanctus dabat eloqui illis alleluia alleluia alleluia. V. Cum ergo eſſent diſcipuli in vnum congregati propter metum iudeorum ſonus repente de celo venit ſuper eos. Et repleti ſunt omnes. Lectio ſecunda.

Venit ſaluator ad mundum. Quare ſaluator dictus eſt mundi: niſi vt ſaluet mundum? non vt iudicet mundum. Saluari non vis ab ipſo: ex te ipſo iudicaberis. Rm. Iam non dicam vos ſeruos ſed amicos meos quia omnia cognouiſtis que operatus ſum in medio veſtri alleluia. Accipite ſpiri

tum ſanctum in vobis para cletum ipſe eſt quem pater mittet vobis alleluia. Vſus Quorum remiſeritis pecca ta remittuntur eis. Accipi te ſpiritum. Lectio tertia.

ET quid dicam iudica beris? vide quid ait. Qui credit in me non iudica tur. Qui autem non credit: quid dicturum ſperas: niſi iudicatur? Jam inquit iudi catus eſt. Nondum appa ruit iudicium: ſed iam fa ctum eſt iudicium. Rem. Non vos me elegiſtis/ſed ego e legi vos et poſui vos. Vt ea tis et fructū afferatis et fru ctus veſter maneat alleluia alleluia. Vᵉ. Sicut miſit me pater et ego mitto vos. Vt eatis. Gloria. R. Non vos. Et ſic tertiū R. reiteratur per totam hebdō. Te deum. Et V. vtſ. In laudi. per heb do. ſuper ps ſola añ. Dum complerentur. Hym. Factus eſt repēte. Hyᵒ. Jmpleta gau det. V. Loquebantur va. añ. Sic deus dilexit mundum vt filium ſuum vnigeni tum daret: vt omnis qui cre dit in ipſo nō pereat ſed ha beat vitam eternā alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

DEus qui apoſtolis tuis ſanctum dediſti ſpiri tum concede plebi tue pie petitionis effectum: vt qui bus dediſti fidem largiaris et pacem. Per dominum no ſtrum ieſum chriſtum filium tuum: qui tecum viuit et re gnat in vnitate eiuſdem. Ad horas. a. hymnus cp R. Vſus et oratio Deus qui ho dierna die. Per totam heb domadam ſicut in die / exce pta aña. ad tertiam. Ad veſ peras aña. Dum complere tur. tres pſal. vtſ. in die. cp. Factus eſt. Hym. Non vos me. hyᵒ. Beata. V. Spiritus domini. añ. Si quis diligit me ſermonem meum ſerua bit / et pater meus diliget eum et ad eum veniemus et manſionem apud eum facie mus alleluia alleluia. ps. Magnificat. Oratio. De us qui apoſtolis. Sciendum eſt q in qualibet die iſtius ſepti mane vſ ad veſpe. tāū Rem. de matuti. illius. diei. ¶ Fe ria tertia. Secundum Joan nem. c. Lectio prima.

IN illo tempore. Dixit ie ſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: qui non intrat per oſtium in ouile o uium: ſed aſcendit aliun de: ille fur eſt et latro. Et re liqua. Homilia b. Auguſtini.

Dixerunt enim iudei ſe ce cos non eſſe: videre autem tunc poſſent ſi oues chriſti eſſent: vnde ſibi vſurpabant lumen qui furabantur xpa deum R. Diſciplinam et ſa pientiam docuit eos domi nus alleluia: firmauit in il lis gratiam ſpiritus ſancti.

Et intellectu adimplevit corda eorum alleluia alſa. V. Repentino nāq; ſonitu ſpiritusſanctus ſuper eos venit. Et intellectu. Lectio ſecūda.

PRopter illorum ergo vanam et ſuperbam/ et inſanabilem arrogantiā dominus ieſus iſta contexit/ in quibus nos ſi advertamus ſalubriter admonuit R. Spiritus ſanctus procedens a patre apoſtolorum pectora inviſibiliter penetravit: novum ſanctificationis ſignum. Ut in ore eorum omnium genera naſcerentur linguarum alleluia. Uſus. Advenit ignis divinus non comburens/ ſed illuminans & tribuens eis chariſmatum dona. Ut in ore eorum. Lectio tertia.

MUlti enim ſunt pagani qui ſecundum quandam vite huius conſuetudinem dicuntur boni viri: boni homines: bone femine innocentes/ ea que in lege precepta ſunt facientes: deferētes honorem parentibus ſuis/ non mechantes / non homicidium perpetrantes/ non furtum facientes: non falſum teſtimonium adverſum aliquem perhibentes: et cetera que in lege mandata ſunt / velut chriſtiani obſervantes et chriſtiani nō ſunt / et plerunq; ſe iactant quomodo iſti pharijſei dicentes. Nunquid et nos ceci ſumus? Qui vero iſta omnia faciunt et neſciunt ad quem finem referant: inaniter faciunt. Rm. Spiritu ſancto replevit eos dominus. Et loquebantur magnalia dei alleluia. Uſus. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto. Et loquebantur. ℣c. vt ſup. aña. Ego ſum oſtium dicit dominus: per me ſi quis introierit ſalvabitur & paſcua inveniet alſa. ps. Bñdict⁹. Or.

ADſit nobis queſumus domine virtus ſpiritus ſancti / que et corda noſtra clementer expurget: et ab omnibus tueatur adverſis. Per dominum. Ad horas et ad veſperas. vt ſupra in feria ſecunda. Dictum eſt ad magnificat aña. Spiritus ſanctus replevit totam domum ubi erant apoſtoli: ſeditq; ſupra ſingulos eorum: et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto alleluia. ps. Magnificat. Oratio. Adſit nobis queſumus domine.

¶ Feria.iiij. Secundum Joannem. vi. Lectio prima.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo venit ad me niſi pater qui miſit me traxerit eum. Et reliqua. Homilia beati Auguſtini epiſcopi.

O magna gratie commendatio: nemo venit niſi tractus. Quem trahat: & quem

non trahat: quare illum trahat/ et iſtum non trahat noli velle iudicare ſi non vis errare. Semel accipe et intellige. Nondum traheris: ora vt traharis. R̄m. Spiritus domini repleuit orbem terrarum. Et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis alleluia alleluia. Vſus. Omnium eſt enim artifex omnem habens virtutem: omnia proſpiciēs. Et hoc quod continet omnia ſcien. Lectio ſecunda.

Quid hic dicimus fratres ſi trahimur ad chriſtum: ergo inuiti credimus/ ergo violentia adhibetur non voluntas excitatur. R̄m. Apparuerunt apoſtolis diſpertite lingue tanquam ignis alleluia. Seditq; ſupra ſingulos eorum ſpiritusſanctus alleluia alleluia. Vſus. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto/ et ceperūt loqui variis linguis. Seditq; ſupra ſingulos eorum ſpiritusſ. Lectio tertia.

Intrare quiſq; eccleſiam poteſt nolens: accedere ad altare poteſt nolens: credere non poteſt niſi volens. Si corpore crederetur: fieret in nolentibus/ ſed non corpore creditur. Apoſtolum audi. Corde creditur ad iuſtitiam. Et quod ſequitur? Ore autem confeſſio fit ad ſalutem. De radice cordis ſurgit iſta confeſſio. R̄. Aduenit ignis diuinus non cōburens ſed illuminans: nec conſumens ſed lucens: et inuenit corda diſcipulorum receptacula munda. Et tribuit eis chariſmatum dona alleluia alleluia alleluia. Vſus. Inuenit eos concordes charitate et illuſtrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit eis chariſmatum do. Ad benedictus. aña. Ego ſum panis viuus dicit dominus/ qui de celo deſcendi alleluia alleluia. Ps. Benedictus. Oratio.

Mentes noſtras queſumus domine paracletus qui a te procedit illuminet: et inducat in omnem ſicut tuus promiſit filius veritatem. Qui tecum viuit. In vnitate eiuſdem. Ad magnificat. aña. Spiritusſanctus docebit vos alleluia: quecunque dixero vobis alleluia. Ps. Magnificat. Oratio. Mentes noſtras.

¶ Feria quinta. Secūdum Lucam. ix. Lectio prima.

In illo tempore. Conuocatis Jeſus duodecim apoſtolis dedit illis virtutem et poteſtatem ſuper omnia demonia et vt languores curarent. Et reliqua. Homilia beati Ambroſii epiſcopi.

Conceſſa dominus apoſtolis ſuis primum poteſtate ſ

gnoꝝ miſit predicare regnū dei: vt pmiſſoꝝ magnitudini atteſtaretur etiā magnitudo factoꝝ: ſideᵐq verbis daret virtus oſtēſa: ⁊ noua facerent qui noua predicarent. ℟m. vt in feria ſecunda. Lectio ſecunda.

Unde nunc quoq cū fidelium numeroſitas excreuit: intra ſanctā eccleſiā multi ſunt qui vitā virtutum tenent / ⁊ ſigna virtutū non habent: qꝛ fruſtra miraculū foris oſtenditur vbi deeſt qđ intus operetur. Lectio.iii.

Nam iuxta magiſtri gentium pauli vocē lingue in ſignum ſunt: non fidelibus ſed infidelibus. Et ait ad illos. Nichil tuleritis in via neq virgam/ neq peraꝫ neq panem/ neq pecuniaꝫ/ neq duas tunicas habeatis. aña. Hec locutus ſum vobis vt gaudium veſtrum in vobis ſit: et gaudium veſtrum impleatur alleluia alleluia. ps. Benedictus. Oꝛ.

Concede queſumus omnipotens deus: vt qui ſolennitatem doni ſancti ſpiritus colimus celeſtibus deſideriis accenſi fontem vite ſitiamus: dominum noſtruꝫ ieſum chꝛiſtum filiuꝫ tuum. Qui tecum.in vnitate.eiuſdem. aña. Spirituſſanctus procedens a patre apoſtolo rum pectoꝛa inuiſibiliter penetrauit alleluia. pſalmus Magnificat. Oꝛatio. Concede nos.

¶ Feria ſexta. Secundum Lucam. v. Lectio pꝛima.

In illo tempoꝛe. Factum eſt in vna dierum: et ieſus ſedebat docens. Et reliqua. Homilia ambꝛoſij epiſcopi.

Ubi dominus ſedens docuerit quando ſcribis et phariſeis conſedentibus paralyticum curauit lucas bꝛeuitatis gratia pꝛeteriit: ſed mattheus et marcus qui narrant queſtionem facere videntur. Quoniam quidem mattheus in ciuitate ſua: marcus in caphernaum hoc eſt feciſſe teſtatur. Que queſtio difficilius ſolueretur: ſi matheus etiā nazareth nominaret. ℟m vt ſupꝛa in feria tertia. Lectio ſecunda

Tunc vero vel ipſa galilea i qua erat nazareth intelligenda eſt dicta ciuitas chꝛiſti: ad diſtinctionem videlicet regionis transmare geraſenoꝛum. De qua tranſfretando ſicut Mattheus ſcribit venerat in galileam. Uel certe ipſa capharnaum ciuitas xp̄i eſt dicta: quam non naſcendo: ſed virtutibus illuſtrando ſuaꝫ ipſe fecerat. Lectio tertia.

Et ecce viri poꝛtantes in lecto hominem qui erat paralyticus: et querebant eum inferre et pone-

re ante eum. Curatio para-
lytici huius: anime poſt diu-
turnam illecebre carnis in-
herentiam ad chriſtum ſuſ-
pirantis indicat ſaluatio-
nem: que primo omnium mi
niſtris / qui eam ſubleuent
et chriſto afferant: id eſt bo-
nis doctoribus / qui ſpem
ſanationis opemq; interceſ
ſionis ſuggerant indiget.
Aña. Audiſtis quia dictum
eſt vado et venio ad vos/
ſi diligeritis me gaudere-
tis vtiq; quia ad patrem va
do: quia pater maior me eſt
alleluia. Pſalmus. Bene-
dictus. Oratio.

Da queſumus eccleſie
tue miſericors deus:
vt ſpiritu ſancto congrega-
ta: hoſtili nullatenus in-
curſione turbetur. Per do-
minum noſtrum ieſum chri-
ſtum. in vnitate eiuſdem.

Ad magnificat antiphona.
Hi qui linguis loquuntur
nouis galilei ſunt et ſer-
pentes tollent alleluia. Ps.
Magnificat.

¶ Sabbato. Secundum
Lucam. iiij. Lectio prima.

In illo tempore. Sur-
gens ieſus de ſynago-
ga intrauit in domum ſimo
nis. Et reliqua. Homilia
beati gregorij pape.

Si virum a demonio libe-
ratum moraliter animum
ab immũda cogitatiõe pur-
gatum ſignificare dixerim⁹:
conſequenter femina febri-
bus tenta: ſed ad imperium
domini curata carnem oſtẽ-
dit a concupiſcentie ſue fer-
uore per continentie prece-
pta frenatam. R. vt ſupra in
fer. quarta. Lectio ſecunda.

Omnis enim amaritudo
et ira et indignatio/ et
clamor/ et blaſphemia: ſpiri-
tus immundi feruor eſt: for-
nicationem vero immundi-
tiam: libidinem concupiſcẽ-
tiam malam: et auaritiam
que eſt ſimulachrorum ſer-
uitus: febrem illecebre car-
nis intelligite. Tu autem
domine. Lectio tertia.

Et rogauerunt illum
pro ea. Et ſtans ſuper
illam imperauit febri et di-
miſit illam. Modo ſaluator
rogatus: modo vltro curat
egrotos: oſtendens ſe con-
tra peccatorum paſſiones
et precibus ſemper annue-
re fidelium: et ea que ipſi
minime in ſe intelligunt:
vel intelligenda dare: vel
etiam non intellecta dimit-
tere. Iuxta quod pſalmiſta
poſtulat. Delicta quis intel-
ligit ab occultis meis mun
da me domine. Antiphona.
Charitas dei diffuſa eſt in
cordibus noſtris per ſpiri-
tum ſanctum qui datus eſt
nobis alleluia. Pſalm⁹ Be-
nedictus. Oratio.

Mentibus noſtris quęſumus domine ſpiritum ſanctum benignus infunde: cuius et ſapientia conditi ſumus et prouidentia gubernamur. Per dominum noſtrum Ieſum chriſtum filium tuum: qui tecum viuit et regnat in vnitate eiuſdem ſpiritusſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorū. Amen.

Explicit Temporale partis hyemalis ſecundum vſum Sariſberieñ.

Antiphona [illegible] Evangelii

Simile est regnum celorum sagene
misse in mari et ex omni genere piscium
congreganti quam cum impleta esset educentes
et secus littus sedentes elegerunt bonos
in vasa sua, malos autem foras miserunt

[illegible]

In tribulatione [illegible] est mihi [illegible]
ad [illegible] de manibus quaerentium a [illegible]
[illegible] tribulationum quae circumdederunt me

[illegible]

[illegible] vita [illegible]

[illegible] mulierem [illegible] attingit ergo a fine
usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter

[illegible]

[illegible]

¶ Incipit officium

ſanctorum ſecundum vſum Bituriceñ. eccl'ie. Et primo De ſancto Andrea: de quo vide ſupra in regulis aduentus. Ad veſ. Capl'm. Roma.x.

COrde creditur ad iuſticiam: ore autem confeſſio fit ad ſalutem: dicit enim ſcriptura: omnis qui credit in illum non confundetur. Deo gratias. ℟. Homo dei. quere infra hy⁹. Exultet celum. ℣⁹. Dilexit Andream dñs. ℟m. In odorem ſuauitatis. an̄a. Ambulans Ieſus iuxta mare galilee vidit Petrum et Andream fratrem eius: et ait illis venite poſt me: faciam vos fieri piſcatores hominum: at illi relictis retibus et naui ſecuti ſunt eum. ps. Magt. Oratio. Queſumus omnipotens de⁹. vt in cõi apl'oꝝ. Ad comple. vts. an̄a. Dñe ne in ira. vel in aduentu put euene. Inuitato. Chriſtum regem regũ adoremus dñm. Qui martyrio crucis beatum glorificauit andream apoſtolum. ps. Venite. Hy⁹. Eterna. In primo noctur. an̄. Dum perambularet dñs ſupra mare ſecus littus galilee alleluia. ps. Celi enar. An̄. Vidit dñs petrum et andream et vocauit eos. ps. Benedicam. An. Venite poſt me dicit dominus faciam vos fieri piſcatores hominum. ps. Eructauit. ℣⁹. In omnem. Lectio. i.

PAſſionem beati andree apoſtoli quã oculis noſtris vidimus omnes preſbyteri et diaconi eccleſiarum achaie prout poſſumus breuiter explicamus. Andreas igitur quum achaie prouinciam in grecia totam eccleſiis repleuiſſet: et innumerabilem populum / vxoremque egee proconſulis per eum ad fidem chriſti conuerſos baptizaſſet: iratus egeas pro conſul patras ciuitatem ingreſſus cepit compellere credentes in chriſtum ad ſacrificium idolorum. Cui occurrens ſanctus andreas dicit. Oportebat: vt tu qui iudex hominum eſſe meruiſti: iudicem tuum qui eſt in celo cognoſceres agnitumque coleres et a diis iſtis vanis et ſurdis: et mutis animum tuum reuocares. Tu.

℟. Dum perambularet dominus ſupra mare ſecus littus galilee vidit petrum et andream retia mittentes in mare et vocauit eos dicens. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hoim. ℣. Erant enim piſcatores et ait illis. Venite. Lectio. ii.

EGeas dicit. Tu ne es

andreas qui deſtruis tēpla deorū? Sanctus andreas reſpondit: Pro ſalute hominū veniens dei filius docuit iſta idola demonia eſſe peſſima & inimica humano generi: qui hoc docent homines unde offendatur deus: ut dum offenſus fuerit auertatur & non exaudiat: et cum auerſus fuerit et non exaudierit habeantur ipſi a diabolo captiui: & tandiu eos deludat donec de corpore exeant rei & nudi nichil ſecū preter peccata portantes. ℞ Mox ut vocem dñi predicantis audiuit beatus andreas. Relictis retibus quorum vſu actuq; viuebat eterne vite ſecut⁹ eſt premij largitorem. ℣. Nihil ab eo de p̄mio eterne retributionis audierat: & tamen ad vnū dñi preceptum. Relictis. Lec. iij

His auditis egeas dixit. Iſta ſuperſtitioſa verba Jeſus veſter dum predicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Sanctus andreas reſpondit. O vtinam ſcire velles myſterium crucis & q̄ rationabili charitate auctor humani generis p̄ reſtauratiōe noſtra hoc crucis patibulum non inuitus ſed ſponte ſuſcepit. Egeas dixit. Miror te prudētē virū iā velle ſectari quē cruci affixum cōſiteri. Cui andreas. Hoc eſt quod dixi: ſi iam reti nes magnū eſt crucis myſterium. ℟. Homo dei ducebatur ut crucifigerent eum: populus autem clamabat voce magna dicens. Innocens eius ſanguis ſine cauſa damnatur. ℣. Cumq; carnifices ducerent eum vt crucifigeretur factus eſt concurſus populorum clamantiū et dicentiū. Innocens. Gloria. Homo dei. In. ij. noctur. ān. Relictis retibus ſuis ſecuti ſunt dominum redemptorem. ps. Omnes gentes. ān. Dilexit andream dñs in odorem ſuauitatis alia. ps. Exaudi deus depreca. añ. Dignum ſibi dominus computauit martyrem quem vocauit apoſtolum: dum eſſet in mari alleluia. ps. Exaudi deus orationem. ℣. Conſtitues. Lectio quarta.

Ego quidem ait egeas: Ipſum crucis myſteriū quod predicas in te retorquebo. Reſpondit ſanctus andreas. Ego ſi crucis patibulum expaueſcerem crucis myſterium non predicarem. Nam per fidem et non per audaciā: penam non timeo mortis: q2 mors iuſtorum precioſa eſt: mors vero peccatorū peſſima. Et ideo audire te volo crucis myſterium: ut agnitū forſitan credas: & credens ad reſtaurationē anime tue pertingas. ℟. Doctor bonus & amicus

uel andreas ducitur ad cru
cem: aſpiciens a longe uidit
crucem ⁊ ait. Salue crux ſu
ſcipe diſcipulũ eius q̃ pepen
dit in te magiſter meus chri
ſtus. ℣. Cũ uero perueniſſet
ad locũ ubi crux parata erat
uidens eam a longe excla-
mauit dicens. Salue. Lec. v

Egeas dixit. Iſta uana
uerba illis narrare po-
tes qui tibi credunt: michi
autem niſi conſentias ⁊ ſa-
crificium diis offeras: in ip-
ſa cruce quem ſic laudas te
fuſtigatum affigi faciã. An-
dreas reſpõdit. Omnipoten
ti deo qui unus ⁊ uerus eſt
omni die ſacrifico. Tũc ira-
tus egeas iuſſit eũ extenſuz
acriter fuſtibus cedi: ⁊ poſt
hec in carcerẽ trudi. Cumq̃
ibi eſſet clauſus uenit ad eũ
multitudo pene totiꝰ achaie
prouincie ita furioſa ut egeã
uellent occidere: ⁊ apoſtolũ
fractis ianuis carceris ſi ip
ſe permiſiſſet liberare. R̃. vi.
Cumq̃ uidiſſet btũs andre-
as crucẽ exclamauit ⁊ dixit.
Salue crux q̃ diu fatigaris
expectans me ſicut expecta-
ſti dñm ⁊ magiſtrum meũ. ℣.
Salue crux que in corpore
chriſti dedicata es: ⁊ ex mẽ-
bris eius tanq̃ margaritis
ornata. Salue. Lectio ſexta.

Cumq̃ beatus andreas
populũ illum ne ſedi-
tionẽ excitarent admonuiſ-
ſet: per totã noctem confor-
tabat eos dicens. Oporte
nos fratres per tribulatio-
nes temporales ad gaudia
eterna pertingere. Nam do
minus noſter ieſus chriſtus
cum traditus eſſet: oẽm pa-
tientiã nobis tribuit q2 non
contendit: nec aliquis eũ cla-
mare audiuit. Habete ergo
ſilentiũ ⁊ pacem: ⁊ nolite im
pedire martyriũ meum. Iſti
enim terrores breues tole-
rari poſſunt: ſed illi ſunt me
tuendi: ad quos egeas pro-
conſul ire nõ timet. R̃. Cum
perueniſſet beatus andreas
ad locum ubi crux parata e-
rat exclamauit et dixit o bo-
na crux diu deſiderata et
iam concupiſcenti animo h̃a
parata. Securus ⁊ gaudẽs
uenio ad te: ita ut et tu exul
tans ſuſcipias me diſcipu-
lum eius qui pependit in te.
Verſus. Amator tuus ſemper
fui et amplecti te deſidera-
ui. Securus. Gloria patri.
In. iij. noctur. añ. Tu es de-
us meus in quo complacui
et dilexi: quia uirtutẽ ſan-
cte crucis agnoui all'a. ps.
Confitebimur tibi. añ. Ego
ſi patibulum crucis expa-
uetcerem crucis gloriã non
predicarem. ps. Dominus
regnauit exul. añ. Recipe
me ab hominibus et redde
me magiſtro meo / ut per te
me recipiat / qui per te me re
demit alleluia. ps. Domi-
nus regnauit iraſcantur. ℣.

Nimis honorati ſunt amici
tui deus. Lectio ſeptima.
Mane autem facto iam
egeas ſedens pro tribu
nali iuſſit ſibi preſentari ſā-
ctum andream. Qui cum nec
a chriſti laude ceſſare / nec
idolis ſacrificare vellet: ira-
tus egeas cruci eum affigi
precepit: mandans queſtio-
nariis ſuis: vt ligatis ma-
nibus eius & pedibus: quaſi
in equuleo tenderetur: ne
clauis affixus cito deficeret:
ſed diutius cruciaretur. Cum-
que carnifices ducerent eū:
factus eſt concurſus popu-
lorum clamantium & dicen-
tium. Juſtus homo & amicꝰ
dei quid fecit vt ducatur ad
crucem? Andreas vero roga
bat populū vt non impedi-
ret paſſionē eius. ℟. O bona
crux que decorē & pulchritu
dinem de membris dñi ſuſce
piſti / accipe me ab hoibus &
redde me magiſtro meo. Vt
per te me recipiat qui per te
me redemit. ℣. Securus et
gaudens venio ad te ita vt
& tu exultans ſuſcipias me.
Vt per te. Lectio octaua.
Cum aūt exultans per-
ueniſſet ad crucem vi-
ſo expoliauit ſe: et veſtimē
ta ſua tradidit carnificibus
Tunc ipſi ligauerunt eum
funibus in cruce: & ſicut ip-
ſe voluit ex tranſuerſo eum
ſuſpenderunt. Aſſiſtētes ve
ro illic turbe ad viginti mi-
lia hoim compatiētes ei: ve
nerunt ad domū egee vt eū
de cruce deponerent dicen-
tes. Quia adhuc in cruce po
ſitus veritatem predicare
non ceſſat: confortans in
chriſtū credentes: & exhor-
tans eos ad tolerantiā tem
poralem. ℟. Salue crux que
in corpore chriſti dedicata es
& ex mēbris eius tanq̄ mar
garitis ornata. Suſcipe me
diſcipulū eius qui pependit
in te. ℣. O bona crux diu de-
ſiderata et iam concupiſcen
ti animo preparata. Suſci-
pe me diſcipu. Lectio nona.
Secunda vero die cū ad
huc beatus andreas in
cruce pendens viueret: ege-
as paueſcens populū cum
illis vt eum de cruce depo-
neret venit. Quem vt vidit
ſanctus andreas: dixit. Cu-
ra pro te miſer dum potes
quia hinc deponi viuus non
potero. Et ſtatim ſplendor
magnus de celo veniens cū
ctis videntibus circundedit
eum per dimidiam fere ho-
ram: ita vt nullus eū pre ni
mia claritate videre poſſet.
Et aſcendente in celū lumi
ne: ſimul emiſit ſpiritū. Ege
as vero ſtatim in itinere cor
reptus a diabolo & terribili
ter vexatus: in conſpectu om
nium expirauit. Ex quo per
territi vniuerſi: nullus re-
manſit qui non crederet in
ieſum chriſtū ſaluatorem no

ſtrum. ℟. Vir iſte inclytus in populo ſuo mitiſſimus apparuit: ſanctitate autem et gratia plenus. Iſte eſt q̃ aſſidue orat pro populo ⁊ pro ciuitate iſta. ℣. Dilectus deo ⁊ hoibus nō ceſſat orare. Pro. Gloria. Vir iſte. ps. Te deū. ℣ſus. Dilexit andreã dñs. In laudibus. Antiphona.

Salue crux precioſa ſuſcipe diſcipulū eius q̃ pepēdit in te magiſter meꝰ chriſtus. an. Beatꝰ andreas orabat dicens: Dñe rex eterne glie ſuſcipe me pendentē in patibulo. a. Andreas chriſti famulus dignus dei apoſtolus germanus petri ⁊ in paſſione ſocius. an. Chriſtꝰ me miſit ad iſtã prouinciam vbi non paruulum populū acquiſiui. an Qui perſequebantur iuſtū demerſiſti eos dñe in infernum: ⁊ in ligno crucis dux iuſti fuiſti. Cpm. Corde. hyꝰ Exultet. ℣. Dilexit andreã. ã. Concede nobis hoiem iuſtum: redde nobis hoiem ſanctū: ne interficias hominem deo charum: iuſtū manſuetum et pium. ps. Benedictus. Oratio.

Maieſtatē tuam dñe ſupplicitur exoramus: vt ſicut eccleſie tue beatꝰ andreas apls extitit predicator ⁊ rector / ita apud te ſit pro nobis perpetuus interceſſor. Per. Ad hor. añe de laudibus. Ad. iij. caꝑm. Corde.

℟. ℣ſus ⁊ cetera de cōmuni aploꝝ. Sed loco de Annunciauerunt. dr ℣ꝰ. Dilexit andream. Ad veſpe. an. Salue crux. ps. Dixit dñs. Laudate pueri. Credidi. In cōuertendo. Dñe probaſti. Cpm. Corde. ℟. Vir iſte. hyꝰ. Exultet. ℣. Dilexit andream. an. Cū perueniſſet beatꝰ andreas ad locum vbi crux parata erat exclamauit et dixit. O bona crux diu deſiderata et iam concupiſcenti animo p̃parata ſecurus ⁊ gaudens venio ad te / ita vt ⁊ tu exultans ſuſcipias me diſcipulū eius qui pependit in te. ps. Magnificat. Oratio vtſ. Sequitur memoria ſãcti eligij ãn. Iſte cognouit. ℣. Amauit eum. Oro. Da queſumus. Ad matuti. totum de communi epiſcoporum confeſſoꝝ preter lectio. Lectio prima.

Sanctus eligius lemouiſcus galliaꝝ parētibus ingenuis ex lōguaq; proſapia chriſtianus natus atq; alitus eſt. Hic a parentibus ſuis in fide catholica imbutus cū pueritie annos excederet tanti ingenij fuit: vt q̃cunq; de diuinis ſcripturis audiret. ſeu q̃cquid operis etati ſue congruum videret memoriter retinebat ⁊ mira agilitate perficiebat. ℟. ij.

Cum igitur videret pater eius tantū filij ſui ingenium: tradidit eum ad

imbuendum cuidam honorabili viro ab bone vocabulo aurifabro probatiſſimo: qui eo tẽpore in vrbe lemouica publicam fiſcalis monete officinã gerebat: a quo in breui huius officij pleniſſime edoctus: cepit inter omnes laudabiliter honorari. Gerebat enim ſimplicitatẽ columbe ne cuiꝗ machinaret dolos: habebat ⁊ ſerpentis aſtutiam ne aliorũ ſupplantaretur inſidijs. Lectio.iij.

Interea poſt aliquot annos deuenit in franciã: ⁊ aurifici cuidam (qui regis opera faciebat) ſe commiſit. Apud quem duas ſellas pro equo regis ex auro et gemmis pulcherrimas fecit. Quas cum vidiſſet rex: tantum eligij admirans ingenium: retinuit eum atꝗ honorifice remunerauit. Poſtea vero tradidit eũ theſaurario ſuo viro honeſto ⁊ mãſueto: cum quo ipſe eligius omni operi licito ſtrenue ſe aptabat. Lectio quarta.

Inuenitꝗ eligius tantã gratiam in oculis regis ꝙ ab eo prouocatus creſcebat quotidie in meli⁹. Erat etiam ei tanta cura de chriſti pauperibus: ꝙ quicquid poterat vſꝗ ad nuditatem ſuã eis erogabat. Quapropter pauperes intantũ eum diligebant ⁊ ſequebantur/ vt ſi quis eligiũ quereret ad domum vallatam pauperibus mitteretur. Lectio.v.

Cupiens interea ſanct⁹ eligius ſe vas deo ſanctificatum exhibere: cepit ſibi auſterã imponere vitam: vt carnis colluctationi ſpũs fortior reſiſteret. In laboribus ſcdm apoſtolũ ſcꝫ in ieiunijs/in vigilijs/in caſtitate/atꝗ in charitate nõ ficta. Creſcebat ei honor virtutũ de die in diem: ⁊ ſic omni ex parte ꝓbatus vernabat in aula regis deuotus. Lec.vi.

Contigit interea nouiomenſem eccleſiam proprio viduari paſtore. Poſt cuius obitum eligius ſanctitate ⁊ gratia plen⁹ in epiſcopum cleri eſt electus. De regis tamen cleri ac populi ardentiſſima volũtate. Succumbens igitur oneri non honori: eandem patientiam ⁊ humilitatem quam prius habebat: ſecum retinuit: in commiſſi ſibi gregis cuſtodia tota mentis affectu diligens ⁊ ſollicitus. Lect.vij.

Erat aũt tunc temporis in epiſcopatu eius pſbyter quidã in peccatis publicis aſſuetus. Quẽ cum ſctũs eligius frequenter corriperet: ⁊ eũ ad confeſſionẽ ⁊ penitentiã oĩbus modis inuitaret ille ſemper crimẽ ſuum tegebat. Tunc ſctũs eligius videns ꝙ nõ proficeret excõmunicauit eũ: vt donec publi

re peniteret: nullomodo miſ
ſam celebraret. Lectio. viij.
P Reſbyter vero negli
gens ep̄i ſui ſententiā
paruipendēs poſt aliquot di
es cū vellet celebrare ꝛ alta
ri aſſiſteret ſtatim in terraȝ
cecidit ꝛ expirauit. Multa
quidē ꝛ alia miracula fecit
in vita ſua vir deo deuotus:
ꝛ adhuc quotidie dn̄o coope
rante facit. Lectio nona.
V Ergente autem eo in
ſeniū cum iam ſeptua
ginta etatis ſue annos im
pleuiſſet leuiſſima febre cor
reptus ſupplicibus oculis
manibuſq; ad celum leuatis
glorioſus migrauit ad dn̄m
Poſtea vero cū anno iam re
uoluto de loco in quo ſepul
tus fuerat trāſferretur: ita
pulcher ꝛ incorruptus inuē
tus eſt: vt ſemper vixiſſe in
tumulo putaretur. Nā bar
ba ꝛ capilli eius tp̄e obitus
ſui raſi: mirum in modū cre
uiſſe videbātur. Ad hoc totū
de cōi. Ad veſpe. vt ſ. in regu
lis ſeptē aduentus cōtinet.
Si feſtū ſancti andree feria
v. euenerit. ¶ Sabbato ad
matu. Inuitato. Dilexit an
dreā dn̄s in odorē ſuauitat.
Dū penderet in cruce. ℣ Ve
nite. hy⁹. Eterna. An. Dū p
ambularet. tr. ꝑl. ℟⁹. In om
nem terram. Lectio prima.
P Redicante autem vna
die beato andrea apo
ſtolo ſuper ripam maris in
achaia: ecce fluctus maris
eiecerunt ad littora corā om
nib⁹ quadraginta viros ſub
merſos. Quos vt vidit apo
ſtolus ait. Oportet eos reſu
ſcitari vt ſciamus quid dia
bolus fecit eis. Et tunc fa
cta oratione reſuſcitati ſunt
omnes. Et cum narraſſent
qualiter ipſis nauigātibus
de macedonia: vt ad apoſto
lum venirent verbū dei au
dituri: diabolus eos precipi
tauerat in mare. Statim au
dita predicatiōe adheſerūt
apoſtolo. Lectio ſecunda.
S Enex quidaȝ noīe nico
laus venit ad apoſtolū
dicens. Ora pro me pater: ec
ce enim octoginta annos pe
gi: in quibus nullo modo po
tui ab immūditia luxurie ab
ſtinere. Qd̄ audiens apoſto
lus genibus flexis a tertia
vſq; ad nonā p eo inſtanter
orauit/ nec ipetrare potuit.
Deinde flens qnq; dieb⁹ ie
iunauit orās donec vox de ce
lo venit dicēs. Obtines an
drea p ſene: ſed ſicut tu ieiu
naſti p eo/ ita ꝛ ipſe ieiunet
vt ſaluetur. Cū aūt ſenex il
le corde contritus ſex mēſibus
i pane ꝛ aqua ieiunaſſet mi
grauit ad dn̄m: ſicut reuela
tum fuit apoſtolo. Lectio. iij.
Q Uidaȝ nobiliſſimus iu
uenis inſciis parenti
bus ſuis venit ad ſanctum
andream: ꝛ credens in chri
ſtum baptizatus eſt. Quē cū

parentes eius multum que ſiſſent: inuenerunt eam cum apoſtolo. Et cū eum ad ſe reuocare nō poſſent: ſuccenderunt domū vbi erat apoſtolus. Videns autem iuuenis flammas iam tecta ſuperaſſe: accepta ampulla aque ſtatim totum extinxit incendiū Quod vt viderunt parētes eius volentes diruere domū vt eos intra occiderent ceci facti ſunt. Et perdurātes in malitia ſua poſt dies quinquaginta in vno momento perierunt. Reliqui vero de patria illa hec videntes: conuerſi ſunt ad dn̄m. ps. Te deum. ℣. Dilexit andream domin⁹. In laudib⁹. an Salue crux. Ad bn̄dictus. an. Vidit dominus &c. omnia ſicut in die.

¶ In vigilia ſancte barbare virginis & martyris. Ad veſ. pſalmi de die qualis euenerit. Cāpm. Confitebor. Si ſiat duplex ℟. Summe trinitatis altum. Quere infra poſt tertiam lectionem. Hymnus

Barbare feſtum celebremus oēs virgis ſacre/ referat triūphos martyris noſter chorus/ & beatos pangat honores.

Fortis & prudēs tener ab annis hec fuit virgo: pia/iuſta/cūctos tēperās actus dominoque iuncta mente fideli.

Hec deum verum coluit relictis gentiū diuis: genitoris iras paſſa crudeles: caput & paterno perdidit enſe.

Sit deo ſummo dn̄oque rerū laus/honor/virt⁹/dec⁹/& poteſtas: grā cuius/ ſup aſtra felix barbara viuit. ℣. Ora pro nobis beata barbara. ℟. Vt digni &c. an̄a. Humilitas tua probata conſtātia. Et virginalis caſtitas. O beata barbara ancillā deo dignam fecerunt. Teque martyrū choris feliciter aſſocia ſunt. ps. Magnificat. Oro.

Deus caſtitatis amator qui ad declaranda beate barbare virginis & martyris tue merita populis eā in nomine tuo inuocantib⁹ miſericordiā feciſti: tribue queſumus: ita nos eius intereſſe ſolennitati: vt ab hoſtium incurſu: ac ſubitanea morte ſimus liberi & ſancta ipſius interceſſione gaudia conſequi mereamur eterna. Per. Sequitur memoria de aduentu/& de ſctis benedicto & andrea. Cetera de cōi vni⁹ virginis & martyris pter orationem/lect. ℟. & cetera q̄ hic ponuntur. Ad cōplet. totū de aduētu. Inuita. Regū regē adoremus/chriſtū ſponſum virginum. Et barbarā collaudemus iunctā choris martyrum. ps. Venite. Hymnus.

Creator oim deus iniucta fortitudinis ſpes: martyrum dux/et via: votis faue precantium.

Qui celſa barbare tuo dica

ta ſancto nomini trophea:cũ ſolennis cultu celebꝛãt an= nuo.

Hec paſſione iudicem vicit ſua/vicit ſuum patrem dio= ſcoꝛum ſide:celo repoꝛtans pꝛemia.

Manus paterna virginis collũ ſcidit:ſic moꝛtua moꝛs eſt vt altera deo barbara vi ta viueret.

Sit laus deo:ſit gloꝛia: ho= nos decus:victoꝛia: ſit gra= tiarũ actio:in ſeculoꝛum ſe= cula.Amen. Lectio pꝛima.

Ut glorioſe virginis ⁊ martyꝛis chꝛiſti barb a re paſſionis triũphus i hoc ſanctiſſimo chꝛiſti aduẽtu ſo lẽniter celebꝛaretur:pia in= ſtituit mater eccl'ia. In cuiꝰ monimẽtꝫ ſcriptũ legimꝰ:ꝙ tẽpe egregij doctoꝛis oꝛige= nis/⁊ ipiſſimi tyꝛãni maxi= miani impatoꝛis annũ dñi= ce icarnatiõis circiter ducẽ teſimũ quadꝛageſimũ/beata barbara i nicomedia ciuita= te bithinie/ pr̃e dioſcoꝛo na ta:dei nutu:relictꝫ paternis idolis chꝛ̃iana effecta eſt.Tu aũt. ℟. O pia ſpõſa dei laus huiꝰ honoꝛꝗ diei. Barbara ſtella poli ſũmo pꝛima ſo= li.Cum pꝛece ſeruoꝝ iam ſu ſcipe vota tuoꝝ. ℣ Uirgo po tens ſubitam pꝛecibꝰ depel= lere moꝛtem.Cum pꝛe. ℟ .ij.

Dioſcoꝛꝰ aũt btẽ barba= re pr̃ filie caſtitati cõn= ſulens/eam in turrim cõclu ſit:⁊ ad ceſarẽ vocatꝰ pꝛexit Interim aũt beata barbara ꝯuocatꝫ opariis/iñi turri bi nis feneſtris patẽti tertiã in ſignũ diuĩe trinitatꝫ addidis ⁊ cruces in marmoꝛe ĩpſſit. Regreſſus vero pater ſuper feneſtraꝝ ternario numero filiã fremebũdus ſciſcitatur Btã aũt ꝟgo amoꝛẽ dei pa= terno ꝓferens timoꝛi:⁊ ſum me trinitatꝫ myſteriũ pãdit. Et ſe chꝛiſtianam eſſe pala= ꝯfiteri nõ timuit. Tu autẽ. ℟. Hec eſt virgo ſapiẽs quã dominus.quere in communi virginum. Lectio tertia.

His auditis iratꝰ pr̃ vi= bꝛato in filiã gladio pꝛe ſentaneã moꝛtẽ minaꝛ. Sed reſiliẽti ꝟgini lapis ceſſit:⁊ ãgelico miniſterio barbara deferꝛ in montẽ. In quo fu eibũdus pr̃ puellã a duobꝰ paſtoꝛibꝰ diligenter reqrẽs altero indicãte reperit.Qui paſtoꝛ dignas ob pꝛoditionẽ dedit penas. Nã et ipſe in ſa xũ ⁊ oues ſue i locuſtas trãſ foꝛmantur.Cuiꝰ rei veſtigia in tãti pꝛodigij teſtimoniũ ad pꝛeſentẽ vſꝗ diem ibidẽ per manere dicunꝛ.Tu aũt.℟ iij Summe trinitatis altũ my ſteriũ.Idolis relictis i tẽplo gentium.Barbara ſignauit triplice ſpecula.Uirgo pul= chꝛa nimis ⁊ ſine macula.℣ Hec quia neſciuit viri ꝯſoꝛ= tia/cum domino viuit in celi regia.Uirgo pulchꝛa. Glia

patri. Virgo. Lectio quarta.

Expertam itaqꝫ filiā diꝛus pater excruciat: diſtrahit: decapillat: ⁊ violenter domū reducit. Poſt modum puniendam marciano preſidi tradit. Qui preces beatam barbaram ad idolorum cultum nullo pacto inclinare nec a fide chriſti reuocare potuit. Conſtans eñ virgo nec blādimentis ſeducitur: nec minis exterretur. Tu. ℟. Propter veritatē. q̄re in cōmuni virginū. Lcō.v.

Ictus aūt preces virginis cōſtantia varijs cā exponit tormētis. Nam primo neruis ceſa mitis virgo tota rubro madeſcit cruore. Deinde ſalis plagis inſeri corroſionē ⁊ ſaccoꝝ cilicino eū dirā cōfricationē patienter experit̄. Poſt hec tetro clauſa carcere beata barbara angelica conſolatione fouetur: ſanatur ⁊ in fide chriſti immobiliter ſolidatur. Tu autem. ℟. Regnum mūdi. quere in communi virginum. Lectio ſexta.

Ec his tamen ſtupendis miraculis iudicis pacatur inſania. Sꝫ ỽginē in dei laudibus perſiſtentē maioribus affligit tormētis Beata enim barbara euerſo corpore ſuſpenſa maleorum conſtanter ſuſtinet ictus: et dira lampadarum patit̄ incendia. In tantis quoqꝫ preſſuris xp̄i miles poſita: gratias agens benedicebat domino. Tu autem. ℟. Virgo beata barbara noſtrum dirige cetum. Feſta colentē nūc tua martyr. Daqꝫ rogāti carmen ⁊ odas / pſallere mente cordeqꝫ puris. Vt deus ipſe celica nobis premia donet. Vlus O bona chriſti ſponſa tuorum tu memor aſſis nūc famulorum pro quibus ora. Vt deus. Glia pr̄i. Vt deus. ⁊ cetera. Lectio ſeptima.

Uid plura? ꝓhis eñ nō ſatiatus ſanguinari⁹ preſes mamillas ſpecioſiſſime virginis iuſſit amputari. Deinde veſtibus nudatā per vicos ciuitatis in ſpectaculum ac deriſum iubet produci. Beata vero barbara: cum pudore virgineo celum ſuſpiciens / deum vt nuditatem ſuam tegeret deprecatur. Ad cuius vocem angelus domini candidam ſtolaꝫ e celo deferens preſto adeſt: qui virginem operiendo priſtine reſtituit ſanitati. Tu autem. ℟. Veni ſponſa chriſti accipe vite coronam quā tibi martyr preparauit dominus. Pro cui⁹ amore ſanguinem tuum fudiſti: ⁊ cum angelis in paradiſum introiſti. Verſus. Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniquitatem propterea vnxit te deus. Pro cuius. Lectio. viij.

Ec vidēs furioſus pres

ſes: et virginem plus poſſe patientia: ꝙ ipſe ſua poſſet cruenta malitia: lata ſententia beatam barbaram iuſſit decollari. Quam ſententiā rabidus pater/ vices carnificis agens / executioni demandare ſatagit. Subinde ad montem illū in quo prius latitauerat/ et locum martyrii traċta virgo / ſuppliciter exorauit: vt ſua paſſione hoſtia deo digna redderetur Quod et ipſa felix martyr celitus obtinuit. Tu autem domine miſerere. Rem. Veni electa, querere in communi virginum. Lectio nona.

Dioſcorus itaq; beate barbare pater inhumanisſimus caput filie crudeliter āputauit. Et illico igne fulmineo percuſſus dioſcorus totus inſaniens in ſulphureum fetorem iuſto dei iudicio reſoluitur: et eternis cruciatibus mancipatur. Poſtremo a valentiano chriſtiano religionis viro/ beata barbara honorifice ſepelitur. Paſſa eſt autem beatiſſima virgo ⁊ martyr chriſti barbara pridie nonas decembris variis coruſcans miraculis. Cuius corpus vt ferunt temporis ſucceſſu cōſtantinopolim tranſlatum fuit. Poſtmodum ad caſtellana biturice ciuitatis ſuburbia delatum / in ſacello ſancti martini requieſcere dicitur. Tu autem domine miſerere noſtri. Rem. Quando ſpreuit cultum idolorum deum colens barbara deorum. Martiano iubēte cruētam capitalem ſubiit ſententiam. Sed nunc viuit in regno ſanctorū. Verſus. Quāto plus electa dei malis mūdi premitur tanto magis ſūme ſpei gaudiis euehitur. Sed nunc viuit. ⁊c. Gloria patri. Quādo ſpreuit. Proſa

Vivit virgo morte victa in celi palatio. Cuius prece mors ſubita / tollitur de medio. Nam qui pie poſcunt illam: chriſti beneficio. Ab hoſtibus liberantur: et omni contagio. Ergo nūc barbare laudes/ canamus cū gaudio. iii. Vt cū ipſa triumphemus ſecuri de pmio. In regno ſctōꝝ. ps. Te deū. ⁊c. V. Ora pro nobis beata barbara. R. Vt digni efficiamur. ⁊ cetera. In laudibus aña. Chriſte tibi domum tuā quā decet ſanctitudo. Barbara virgo pudicitiā preparauit domino. ps. Dn̄s regnauit. Aña. Inſequens ouis paſtorem quē dilexit corde puro. Celos intrat ⁊ honorē recipit cum premio. p. Iubilate deo omnis terra. Aña. Vigilauit in lumine ⁊ inuenit quē amauit fontē vite patrē mie ds deus deus. Aña. Angeli dei dn̄m benedicite: cui barbara iūcta eſt in pfecta cha-

eſtate. ps. Benedicite. aña. Virgo cum virginibus/ mar tyr cum martyrib⁹ iuncta ce li ciuibus exaltat dñi ſēper ſecula nomen. ps. Laudate. cpm. Confitebor. Hymnus.

O Chriſte ſpōſe virginum et martyrū pulcherrime mirabiles victorias audi be ate barbare.

Amore cuius intimo ſpre= uit maritales thoros vt ſe ti bi ſponſo ſuo fidam probaſ= ſet virginem.

Quam non paterna iurgia non preſidis ferocitas: nec mors cruenta deniq; quiue= re fortem vincere.

Perennis vnde laus tibi ſit chrīe q̄ das laureas ſeruis triūphales tuis et ſumma de cus gl'ia. Amē. ℣. Ora p no= bis. et c. añ. Diſtauit: vt pmi ſit a de gen⁹/ qd̄ creauit deus vnus ac redemit per filium: quē nobis barbara virgo/ i= pleret ppitiū. ps. Bñ⁹. Orō. Deus caſtitatis amator. Me mo. de aduentu et de ſctis be nedicto et andrea Ad hor. añe de laud. Cp. Re. ℣. de cōmuni⁹ virginis et martyris. Ad veſ An. Chriſte tibi. ps. Letatus cum ceteris. Cp. Cōſitebor. ℟. Quando ſpreuit. cū pſa. Hymnus. Barbare feſtū. ℣. Ora pro nobis. aña. Natalis aduenit tibi/ dicata barba= re dies. In qua corona mar= tyris/ dotaris in celeſtibus. Nobis ob hoc placa deum: beata virgo q̄s. ps. Magt. Oratio vt s. Poſt veſ. memo ria aduētus et ſancti andree.

¶ In vigilia ſcti nicolai ad veſpas pſalmi de die qualis eueñ. Capl'm. Ecce ſacerdos magn⁹. ℟. Dum vero adhuc penderet ad vbera matris. O noua res quarta feria et ſe= xta ſemel in die papillas bi= bebat. ℣. Iā quodāmodo ſa= cri ieiunij ſe futur pſignās amatorē nicolaus. O noua res Gl'ia pri. O noua. Hy⁹.

Pange lingua nicolai p= ſulis preconiū: vt nos ſummus adonai rex et pater omniū ad ſalutis portū tra= hi faciat per filium.

Dum penderet ad mamillā matris ab infantia/ quarta ſemel bibit illā atq; ſexta fe ria: ne per lactis puer ſtillaz ſolueret ieiunia.

Sublimat⁹ ad honorē nico laus preſulis: pietatis tāte rorem cūctis pluit populis: vt vix parem vel maiorē ha beret in ſeculis.

Sit laus ſumme trinitatis Sit⁹ et victoria: q̄ det nobis vt beati nicolai gaudia aſſequa mur loureati poſt vitā i pa= tria. Amen. ℣. Ora p nobis btē nicolae. ℟. Vt digni effi= ciamur promiſſionib⁹ chrī.

ā. O paſtor eterne/ o clemēs et bone cuſtos qui dū deuoti gregis preces attēderes/ vo= ce lapſa de celo pſuli ſanctiſ ſimo dignū epatu nicolaum

oſtendiſti tuum famulum. Ps. Magnificat. Oratio.

D Eus qui beatū nicolauꝫ pontificem tuum innumeris decoraſti miraculis tribue nobis q̄ſumus vt eiꝰ meritis ⁊ precibus a gehēne incendiis liberemur. Per.

Memoria aduētꝰ ⁊ ſcti andree p an. V. ⁊ orones. Ad nñc dimit. añ. Gloria mundi. q̄re infra in .ij. noc. Inuita. Adoremus regem ſeculoꝝ. In quo viuit nicolaus honor ſacerdotum. Ps. Venite. Hymnꝰ.

A Ureo dato violari virgines phibuit: far in fame vas in mari ſeruat ⁊ diſtribuit timētibꝰ naufragari nautis opem tribuit.

A Defunctis ſuſcitatur furtum qui commiſerat: et iudeus baptizatur aurumq̄ recuperat: huic vita reſtaurat hic ad fidem properat.

N Icolae ſacerdotum honor virtꝰ gloria/ plebem omnē/ clerum totum manꝰ mētes labia: ad reddendum deo votum tua iuuet gratia.

S It laus ſumme. In .j. noc. A. Nobiliſſimis ſiquidē natalibus ortus velut lucifer nicolaus emicuit. Ps. Beatus vir. An. Poſtq̄ domi puerilē decurrit etatē cūctis mundi huiꝰ ſpretis oblectationibꝰ xp̄i ſe iugo ſubiiciens documentis ſanctis ſuū prebuit auditū. Ps. Quare fre. Añia. Pudore bono repletus dei famulus ſumptibꝰ datis ſtupri nephas prohibuit. Ps. Domine qd. Ps. Amauit. Lectio .j.

B Eatus igitur nicolaus ex illuſtri proſapia vrbis pathare parētibꝰ ſcis ⁊ diuitibus natus eſt. Quē vt mox parentes eius feliciter genuerūt: deinceps cōtinentes vixerūt: deū ſemp orātes vt ⁊ puerū illū nō tm̄ diuitiaꝝ q̄ morū ſuoꝝ haberent heredem. Illis aūt deꝰ de puero iſto ab eius infantia demonſtrauit qualis futurus erat. Nam cū adhuc lacte aleret quarta ⁊ ſexta feria ſemel tā tū i die lactabat. R. Cōfeſſor dei nicolaus nobilis pgenie ſed nobilior moribꝰ. Ab ipſo puerili euo ſecutus dominū meruit diuina reuelatiōe ad ſummum puehi ſacerdotiū. V. Erat enim valde compatiens: et ſuper afflictos pia geſtans viſcera. Ab. Lectio .ij.

F Actꝰ aūt iuuenis aliorū iuuenū laſciuiā fugiēs vel ſolꝰ vel cū parentibus ſemper ad eccleſiā veniebat: ⁊ quicquid de ſacra ſcriptura audiebat memoriter retinebat. vtroq̄ parente orbatus quotidie in ſe pertractabat: quomodo diuitias ſuas ſine hoim laude pauperibus erogaret. Talia vero eo cogitante accidit vt quidam cōuicaneus eius olim nimiū locuples ad tantam deueniſſet inopiam: vt nec neceſſa-

ria. vite vel victus habe=
ret. ℞. Operibus ſanctis ni=
colaus humiliter inſiſtẽs re
uelatione diuina prouectus
eſt. Ad ſummũ ſacerdotij gra
dum. ℣. Voce quippe de ce=
lo lapſa cuidam inſinuatur
preſuli dignũ epiſcopatu ni
colaũ. Ad ſummũ. Lectio. iij.

Quid plura? Tres virgi=
nes filias quas habe=
bat quarũ nuptias etiã igno
biles viri ꝓ pauptate ipſarũ
ſpnebãt fornicari ꝯſtituit. vt
ipſarũ ſaltẽ cõmercio ſtupri
infelicẽ ageret vitã. ℞. Qua
dã die tempeſtate ſeuiſſima
quaſſati naute ceperũt ſcm̃
inuocare nicolaũ. Et ſtatim
ceſſauit tẽpeſtas. ℣. Mox il=
lis clamãtib⁹ apparuit q̃dã
dicens illis ecce adſũ q̃d vo
caſtis me? Et Gl'ia. In. ij. no.
An. Auro virginum inceſtus
auro patris earum inopiam
auro prorſus vtrorũq; dete=
ſtabilẽ infamiã dei ſeruus
ademit nicola⁹. Ps. Cũ inuo.
An. Innocenter puerilia iu=
ra tranſcendens euangelice
inſtitutiõis diſcipul⁹ effect⁹
eſt. Ps. Verba mea. An. Glo=
riam mundi ſpreuit cũ ſuis
oblectationibus: et ideo me
ruit puehi ad ſummũ ſacer=
dotij gradũ. Ps. Dñe dñs nr̃.
℣. Iuſtum deduxit. Lectõ. iiij.

Quod vt vir ſanctus au
diuit miſerrimo condo
lens hoĩ: atq; virginum exe
crans ſtuprũ quadam nocte
auri maſſam in pãno ligãs
in domum illi⁹ per feneſtrã
clã iecit clãq; receſſit. Sur=
gẽs aũt mane pater inuenit
aurũ illõ: ꝯ ꝓ gaudio lachry
mans ꝯ deo grãs agẽs mari
tauit ex eo primogenitã ei⁹
filiã. ℞. Audiẽs chri ꝯfeſſor
trium iuuenum innocentũ
necem precurrit tunc ocyus
ad locum vbi erant plectẽdi
Et liberauit eos. ℣. Statim
q; ſolutos a vinculis vſq; ad
pretorium conſulis ſecum
adduxit. Et li. Lcõ. v.

Cvmq; ſimiliter beatus
nicolaus pro ſecũda filia fe=
ciſſet duplicem auri maſſã
pro tertia filia et pro patre
ſimiliter in domũ proiecit.
Pater vero tunc vigilans
hũc eſſe nicolaum licet iam
fugientẽ per vmbras agno
uit: et cito ſubſequens cum
humo proſtrat⁹ oſculari ſa
tagebat pedes eius. Sȝ ille
refugiens diſtricte ei prece=
pit ne hoc i vita ſua cuiq̃ re
uelaret. ℞. Qui cum audiſ=
ſent ſancti nicolai vocem: ſta
tim expandũt man⁹ vtraſq;
ad celũ. Saluatoris laudan
tes clementiam. ℣. Clara
quippe voce corã hominib⁹
dignum referebant illũ dei
famulũ. Saluato. Lcõ. vj.

His itaq; trãſactis myr
rea metropoli ciuitate
ſuo orbata antiſtite cõuene
runt alij vicini epi vrbi illi
ſcdȝ inſtituta canonũ de epo

Ireneo pulſuri. Ad cuiꝰ ele-
ctionem cum ab vno eorum
eminẽtiori aliorum vota de-
penderent: reuelatum eſt vt
nocte ſequenti fores eccle-
ſie obſeruarent et clericum
qui primo veniret ad matu-
tinas nomine nicolaum epi-
ſcopũ conſecrarẽt. Quod et
factũ eſt. Conſecratus autẽ
epiſcopꝰ licet multum reni-
teret: in tanta oĩm virtutum
bonitate permanſit: ꝙ eius
ſanctitatẽ fama miraculorũ
innumerabiliũ ꝑ totũ orbẽ
diffudit. ℟. Btũs nicolaꝰ iã
triumpho potitꝰ nouit ſuis
famulis prebere celeſtia cõ
moda ꝗ toto corde depoſcũt
eius largitionẽ. Illi nimirũ
tota nos deuotiõe oportet cõ
mittere. ℣. Vt apud chriſtũ
eiꝰ patrociniis adiuuemur
Semꝑ. Illi. Gloria. In .iij. no.
aña. Pontifices almi diuina
reuelatione letificati nico
laum preſulem deuotiſſime
conſecrauerunt. Ps. Domine
quis. An. Sanctus quidẽ tri
ticum qđ a nautis poſtula
uerat acceptũ ⁊ ſagacitate
diſtribuere et augere preci
bus impetrauit. Ps. Domi
ne in virtute. An. Muneribꝰ
datis neci ſunt iuuenes in
nocentes addicti quibus do
mini ſeruus vite fuit preſi
diũ feſtinanter. Ps. Dñi eſt
terra. ℣. Juſtus. Lectio ſeptia

Celebrãtibꝰ aũt niceenũ
ſynodũ ſctiſſimo papa
ſilueſtro ⁊ glorioſiſſimo pñci
pe cõſtantino hereſũ arriane
cõdennante: interfuit honor
ſacerdotũ beatiſſimus nico
laus ſenectute iam corpore
tenus debilitatus. Quia cu
uabulis miraculorũ gratia
coruſcans: paucis poſt hoc
cõciliũ diebus euolutis cele
ſtẽ conſcendit gloriam: precio
ſum theſaurũ corpus terris
relinquens ad cuius honorẽ
vnum de innumerabilibus
eius miraculis breuiter per
ſtringamus. ℟m. Seruus
dei nicolaus: auri põdo triũ
virginum redemit pudorẽ.
Earumqꝫ patris impudicaꝫ
remẽſo auro fugauit inopiã
℣. Affluens itaqꝫ miſericor
die viſceribꝰ metallo dupli
cato propulſauit earũ infa
miam. Earũqꝫ. Lectio. viij.

Erat quidam miles in
normania qui ſacellum
vnum in honorem ſancti ni
colai cõſtruxerat in quo ſin
gulis annis feſtum eius cũ
magno honore ſolẽnizabat.
Accidit autẽ vt filius eius
cum quibuſdam ſociis ſuis
vltra mare profectus a pa-
ganis caperetur. Et cum
ſingulis diebus coram ſol
dano proſtratus baculo gra
uiſſime cederetur: contigit
ipſum cum aliis in die ſancti
nicolai corã ipſo ſoldano ver
berãdis adduci. ℟. Summe
dei confeſſor nicolae te vene
rantes protege. Nãqꝫ credi

mus tuis precibus nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illeſos abire feciſti tuis laudib⁹ iſtā tē ↄſerua plebē. Māgꝫ. Lc. ix

Tunc ille recolens gaudiū patris quod in domo ſua in honorē ſctī nicolai tali die facere conſueuerat: flere mirabiliter cepit. Quē cum ſoldamus ſic pluſꝙ̄ ſolito gemere cerneret et ab eo cauſam tanti luctus inquiſiſſet: grauī⁹ eum ceſum in carcerem recluſit. Ubi cum pre triſtitia obdormiſſet: ſtatim euigilans in dicto ſacello patris ſui cum aliis feſtū ſcti nicolai celebrantib⁹ incolumen ſe reperit. ℟m. Ex eius tumba marmorea ſacrum re ſudat oleum quo liniti ſanātur ceci: ſurdis auditus redditur. Et debilis quiſꝙ̄ ſoſpes regreditur. ℣. Cateruatim ruunt populi cernere cupientes que per eum fiūt mirabilia. Et debilis. Gloria patri. ℟m. Ex eius tumba marmorea ſacrū. Proſa.

Hoſpitati dedit egros olei pfuſio. Nicolaus naufragātū affuit ſtudio. Releuauit a defūctis defunctū i biuio. Baptizatur auribiſo iudeus in dicio. Uas in mari merſum patri redditur cum filio. O ꝙ̄ probat ſanctuꝫ dei farris augmentatio. Ergo laudes nicolao concinat hec concio. Ver. Nā qui corde poſcit illū ppulſato vicio. Soſpes regreditur. ℣s. Te deū. ℣. Ora pro nobis. In laudibus. ān.

Beatus nicolaus adhuc puerul⁹ multo ieiunio macerabat corpus. aña. Eccleſie ſancte frequentans limina ſacra pectori cōdebat mandata. ān. Juſte et ſancte viuendo ad honorem ſacerdotij meruit pmoueri diuinitus. aña. Amicus dei nicolaus pontificali decoratus infula omnibus ſe amabilē exhibuit. ā. O per omnia laudabilem virum cuius meritis ab omni clade liberātur qui ex toto corde querunt illum. cꝑ. Ecce ſacerdos. hy⁹. Pange. ℣. Ora pro nobis. ā. Copioſe charitatis nicolae pontifex qui cum deo glorie ris in celi palatio condeſcende ſupplicamus ad te ſuſpirātibus: ⁊ exutos graui carne pertrahas ad ſuperos. ℣. Benedictus. Oratio. De⁹ q. Memoria aduentus ⁊ ſ. andree. Ad horas añe de laud. cꝑ. ℟. ℣. de cōi vnius cōfeſſ. ep̄i. Ad veſ. aña. Btūs nicolaus. ꝑl. Dixitdñs. Laudate pue. Credidi. In conuertendo. Memento. cꝑm. Ecce ſacer. ℟. Ex eius tūba. cū pſa. hy⁹ Pāge lingua. ℣. Ora p no. ā. O chriſti pietas omī pſequēda laude q ſui famuli nicolai merita lōge lateꝙ̄ declarat: nā ex eius tūba oleū manat cūctoſꝙ̄ languidos ſanat. ℣.

Magſt.oro ut s. Memoria ſancti andree. an. Ambulans. V. Dilexit andream. Oratio.

Protegat nos dne ſepius beati andree apoſtoli tui repetita ſolennitas: ut cuius patrocinia ſine intermiſſione recolimus ppetua defenſione ſentiamus. Per.

Memoria aduen. Ad nunc dimittis. an. Gloriam mundi.

¶ In octa.ſancti andree omnia fiunt ut in die preter orationem ⁊ lect. Lectio prima.

Ambulans Jeſus iuxta mare galilee vidit duos fratres ſimonē qui vocatur petrus: et andream fratrem eius mittentes rethe in mare. Erant enim piſcatores ⁊ ait illis. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum. Lectio.ij.

Primus ſimon qui dicitur petrus ⁊ andreas frater eius ordinem apoſtolorum ⁊ meritū uniuſcuiuſqꝫ illius fuit diſtribuere q̄ cordis archana rimatur. Primus ſcribitur ſimon cognomento petrus ad diſtinctionem alterius ſimonis q̄ appellatꝰ chanane9 de vico galilee chana: ubi aquas dñs conuertit in vinū: ⁊ apoſtolorū paria iuga ſociauit. L.iij

Iungit petrum ⁊ andream fratres non tam carne q̄ ſpiritu: ſimon ponens merorem vel obediens interpretatur eo ꝙ obediuit voci domini dicentis cum andrea. Venite poſt me faciam vos fieri piſcatores hominum. Lectio quarta.

Petrus agnoſcēs interpretatur eo ꝙ agnouit unde alij diſcipuli dubitabant dñm interrogare dicentem. Vos quē me eſſe dicitis? Ipſe petrus ſurripiēs cogitationes diſcipulorū reſpondit. Tu es chriſtus filius dei viui Lectio quinta.

Pro quo ⁊ nomen hoc accepit: et cappadociam atqꝫ galatiam bithyniā pariter ⁊ ponthum prouincias que confines ſunt iudeis p̄dicādo circuiuit. Poſtremo autem Romam illuſtraturus acceſſit. Lectio ſexta.

Andreas grecum nomē eſt quod latine virilis dicitur eo ꝙ robuſtus in predicatione ſua ad perſecutiones pro iuſtitia tolerandas fuit: et apud ſcitas predicauit. Iſti duo primo vocati ſunt ut dominum ſequerentur. Tu au. Lectio ſeptima.

Piſcatores et illiterati mittuntur ad predicādum ne fides credentiū non virtute dei ſed eloquentia atqꝫ doctrina fieri putaretur Tu autem. Lectio octaua.

Vocat quippe eos dominus: ut qui erant piſcatores piſcium fierent piſcatores hominum. Et ſicut piſces eleuantur de profundo

ac precepto dei homines illi-
dem predicationib⁹ de pro-
fundis ſeculi erroribus re-
dimerentur. Lectio nona.

Tres igitur euangeliſte
piſcatores eos dixerũt
nominis vero imitationem
ſolus ioannes intulit. Meri-
to ergo piſcatores eos dixe-
runt: quibus ad officium pi-
ſcandi ieſus aduenit et miſit
vt homines ad ſalutẽ ꝛ cre-
dulitatẽ perducerent ſua p̄-
dicatione: q2 per propheta3
ſic dictum fuerat de ipſis.
Mittam piſcatores et piſca-
buntur eos. Quod in apoſto-
lis totum impletum eſt.

¶ In vigil. conceptio. beate
Marie virginis. Antiphona

Regina mundi ꝛ domi-
na virgo maria perpe-
tua: intercede pro noſtra pa-
ce ꝛ ſalute que genuiſti chri-
ſtum dñm de tuo ſacro vte-
ro alla. ps. de die pur. euen.
aña. O pulchra inter mu-
lieres et glorioſa inter vir-
gines intercede pro noſtra
fragilitate in hac tua conce-
ptione apud benignũ ieſum
filium tuũ dñm ꝛ redempto-
rem mundi. an. Hec eſt regi-
na virginũ que concepit re-
gem velut roſa decora virgo
dei genitrix per quã reperi-
mus deũ ꝛ hominẽ. an. Quã
pulchra es amica mea ſua-
uis ꝛ decora: oculi tui colũ-
barum abſq3 eo qđ intrinſe-
cus latet. an. Sancta maria
ſuccurre miſeris iuua puſil-
lanimes: refoue flebiles:
ora pro populo: interueni p
clero: intercede p deuoto fe-
mineo ſexu. Capitulum.

Ego quaſi vitis fructifi-
caui ſuauitatem odoris
et flores mei fructus hono-
ris ꝛ honeſtatis. ℟. Stirps
ieſſe virgam produxit vir-
gaq3 florem. Et ſuper hunc
florem requieſcit ſpiritus
almus. ℣. Virgo dei geni-
trix virga eſt: flos filius e-
ius. Et. hy⁹. Aue maris ſtel.
℣. Hodie ꝯcepta eſt btã v̄go
maria. ℟. Ex ꝓgenie dauid.
an. Glorioſe virginis marie
conceptũ digniſſimũ recolẽ-
tes: cuius dñs humilitatem
reſpiciens angelo nuncian-
te concepit redemptorẽ mun-
di. ps. Magnificat. Oratio.

Supplicationẽ ſeruorũ
tuorum de⁹ miſerator ex-
audi: vt q̃ in ꝯceptiõe dei ge-
nitricis ꝛ virginis marie cõ-
gregamur: ei⁹ interceſſioni-
bus a te de inſtãtib⁹ periculis
eruamur. p. Ad ꝯpl. an. Alla.
ps. Cũ inuo. cã. Tu i no. hy⁹
Virgo ſingularis. ℣. Cuſtodi.
a. Quã pulchra. p. Nũc dimit.
Ad mat. Inuit. Conceptionẽ
v̄ginis marie celebremus.
Xp̄m ei⁹ filiũ adorem⁹ dñm.
p. Venite. hy⁹. Quẽ tra. In. i.
noc. a. Ecce tu pulchra es a-
mica mea: ecce tu pulchra o-
culi tui colũbarũ. ps. Dñe dñs
nr̃. a. Sicut liliũ iter ſpinas

Et amica mea inter filias. ps. Celi. an. Fauus distillans labia tua sponsa et odor vestimento rum tuorum sicut odor thuris. ps. Dns est rex. v. Hodie. Lec. i.

Anselmus cantuariensis archiepiscopus et pastor anglorum qualiter inuenta sit et celebranda veneranda que conceptio dei genitricis et perpetue virginis marie coepiscopis suis cunctis que ortho doxis scribens ait. Tempore namque illo quo diuine placuit pietati anglorum gentem de malis suis corrigere: gloriosissimum normannorum ducem guillermum transmisit. Qui eandem angliam debellando subegit: factus que dei gratia rex et industria sua rex anglorum totius ecclesiastice dignitatis mores in melius reformauit. R. Hodie concepta est beata virgo Maria. Ex progenie dauid: per quam salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa vitam dedit seculo. v. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Cuius. Lc. ii.

Cuius pie intentionis operibus daci diabolico instinctu inuidentes grauiter indignati arma et classes preparant: vt dictum guillermum regem a data sibi diuinitus patria expellant. Quo comperto rex ipse prudentissimus helsinum abbatem remesiensis cenobij prudentissimum: et sagacis ingenij virum in daciam dirigit: vt inquirat rei huius veritatem. Cum que helsinus cum dacis legationem suam feliciter peregisset et cum comitibus suis angliam reditur us mare esset ingressus: subito horrida tempestas celum commouit et vndas. R. Beatissime virginis marie conceptionem deuotissime celebremus. Vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. v. Dignum namque est vt ei cum summa deuotione famulemur: per quam virginitatis insignia pullularunt. Vt. Lectio. iii.

Qumque de salute corporum omnino desperati: beatissimam dei genitricem mariam miserorum. scilicet refugium et desperatorum solatium: magnis clamoribus deuotissime inuocarent: et creatori suo animas suas solum commendarent: ecce subito conspiciunt quendam venerande habitudinis virum pontificali infula decoratum quasi inter medias vndas eorum naui proximum. Qui euocans ad se abbatem helsinum his verbis cepit interpellare eum: vis (inquit) periculum maris euadere? vis ad patriam sanus redire? R. Ad nutum domini nostrum ditantis honorem. Sicut spina rosam genuit iudea mariam. v. Vt vitium virtus operiret gratiam culpam. Sicut.

In. ii. no. an. Emissiones tue paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. ps. Eructa. an. Fons hortorum puteus aquarum viuentium que fluunt impetu de libano. ps. Deus noster refu. a. Venit dilectus meus in hortum suum: vt comedat fructum pomorum suorum. ps. Funda. v. Con

ceptio eſt hodie ſancte marie virginis. ℟. Cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. Lectio quarta.

Cum autem ille cum fletu ſe id toto corde deſiderare reſponderet: ait illi. Scias me a beata dei genitrice maria domina mea / quã dulciter inuocaſti ad te directum: vt tibi annunciem ꝗ ſi vis hoc euadere naufragium / promittas deo ⁊ michi: ꝙ diem conceptionis et creationis matris chriſti annuatim ſexto idus decẽbris ſolenniter celebrabis: ⁊ celebrandam predicabis. Omneq; officium quod dicitur in eius natiuitate dicetur ⁊ in conceptione: excepto ꝙ nomen natiuitatis mutabitur in nomen conceptionis. Et his dictis: diſparuit. Abbas autem cum ſuis proſpere regreſſus: imperata ſibi quo ad vixit deuotis obſequiis ⁊ predicationibus adimpleuit. Temporibus etiã Karoli regis francorum alibi hec feſtiuitas alio modo declaratur. Clericus quidam ordine leuita vngarie regis germanus: beatam dei genitricem toto corde diligens: eiuſq; horas decantare ſolitus conſilio parentum ſuorum cuidam adoleſcentule pulcherrime nuptiali benedictione deſponſatus eſt. Sed cum iam miſſa eſſet finita: recordatus eſſe die illa horas beate marie non dixiſſe: ⁊ tunc continuo ſponſam ſuam cum omnibus ad domum premittens iuxta altare vt horas ſuas diceret: ſolus remanſit. Tu autem. ℟. Glorioſe virginis marie conceptum digniſſimum recolẽtes. Cuius dominus humilitatem reſpiciens angelo nunciante concepit ſaluatorem mundi. ℣. Beatiſſime virginis marie conceptionem deuotiſſime celebremus. Cuius dominus. Lectio quinta.

Statim igitur cum antiphonam illam. Pulchra es et decora filia hieruſalem: diceret apparuit ei beatiſſima virgo maria cum duobus angelis dicens ei. Si ergo pulchra ſum ⁊ decora: quid eſt ꝙ me dimittis: et aliam ſponſam ducis. At ille. O domina mea dei genitrix tu excellis omnẽ mundi pulchritudinem: tu es ſuper choros angelorum eleuata: quid vis vt faciam? At illa. Si ſponſam carnalẽ cui adherere vis amore mei dimiſeris / et feſtum me conceptionis annuatim ſexto idus decembris ſolenniter celebraueris: et celebrandum predicaueris: mecum in regno vnigeniti filij mei laureatus eris. Et his dictis diſparuit. Clericus an-

tem ille dulciſſimis ac ſalu=
berrimis exhortatiōib⁹ bea
te dei genitricis marie ad
domum redire renuens: pa
rentes vxoremq; reſpuens:
Cito potuit abſque paren=
tum ſuorum conſilio/ in ab=
batiam quandam extra pa=
triam profectus: et monas
chi habitu indutus intra=
uit. Tu autem. ℟. Regali ex
progenie maria concepta re
fulget. Cuius precibus nos
adiuuari mente et ſpiritu de
uotiſſime poſcimus. ℣. Cum iocunditate conceptio
nem beate marie virginis
celebremus. Cuius precib⁹
nos adiuuari. Lectio ſexta.

Poſtea vero meritis bea
te marie ſemper virgi=
nis que diligentes ſe ſem=
per decorat: & beatificat a=
quileye epiſcopus et patri=
archa factus: feſtum conce=
ptiōis eiuſdē dei genitricis
marie die prefato quandiu
vixit annuatim cum p̄prijs
etiam octauis diligenter ac
ſolenniter celebrauit: et ce=
lebrandum cunctis predica
uit. Et nos ergo fratres di
lectiſſimi tantis tanq̄ dulciſ
ſimis exhortationibus & mo
nitis inſtructi ſi portum ſa=
lutis volumus apprehende
re dei genitricis creationem
& conceptionem dignis offi
cijs (vt expreſſum eſt) cele
bremus: quatenus ab eius
filio ieſu chriſto domino no=
ſtro digna mercede remune
remur. Tu autē. ℟. Stirps
ieſſe virgam produxit vir=
gamq; florem. Et ſuper hunc
florem requieſcit ſpiritus
almus. ℣. Virgo dei geni=
trix virga eſt: flos filius e=
ius. Et ſuper. In tertio no=
cturnō. aña. Veni in hortum
meum ſoror mea: meſſui myr
rham meam cum aromati=
bus meis. ps. Cantate. j. aña
Comedi fauum meum cum
melle meo: bibi vinū meum
cum lacte meo. ps. Dominus
regnauit. aña. Alma redem=
ptoris mater: que peruia ce
li porta manens & ſtella ma
ris ſuccurre cadenti/ ſurge=
re qui curat populo tu que
genuiſti natura mirante:
tuum ſanctum genitorē vir=
go prius ac poſterius: ga=
brielis ab ore ſumens illud
aue: peccatorum miſerere.
Et dicitur in die totū: quia
dñica infra et in octa. loco de
Alma. ps. aña. Talis eſt dile
ctus meus: & ipſe eſt amicus
meus filie hieruſalem. ps.
Cantate. ij. ℣. Conceptio
tua dei genitrix virgo. Gau
dium annunciauit in vniuer
ſo mundo. ¶ Initium ſancti
euangelij ſecundum Mat=
theum. primo capi.

Liber generationis ie=
ſu chriſti filij dauid fi=
lij abraham. Et reliqua. Ho
milia b. hieronymi. Lec. vij.
In Eſaia legimus genera=

nem eius quis enarrabit? Non ergo putemus euangelium eſſe prophete contrarium. Ut quod ille impoſſibile dixit affatu hic narrare incipiat. Quia ibi de generatione diuinitatis hic de incarnationis generatione eſt dictum. Rẽm. Corde et animo chriſto canamus gloriã. In his ſacris ſolennijs precelſe dei genitricis marie. U̾s. Gaudeamus et exultemus in dño omnes recti corde in unitate fidei cõgregati. In his. Lectio octaua.

A Carnalibus autem ceptis ut per hominem deũ diſcere incipiamus filij dauid: filij abraham. Ordo preposterus ſed neceſſario commutatus. Si enim primo poſuiſſet abraham et poſtea dauid rurſus repetendus et fuiſſet abraham ut generationis ſeries texeretur. R. Cum iocunditate conceptionem beate marie deuotiſſime celebremus. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. Uerſus. Glorioſe virginis marie cõceptionem cum gaudio celebremus. Ut ipſa pro nobis intercedat ad. Lectio nona.

Ideo autem ceteris pretermiſſis horum filium nuncupauit: quia ad hos duos tantũ facta eſt de chriſto repromiſſio. Ad abraham. In ſemine inquit tuo benedicentur omnes gentes: quod eſt chriſtus. Ad dauid autem. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. Rẽm. Solem iuſtitie regem paritura ſupremum. Stella maria maris hodie proceſſit ad conceptum. U̾. Cernere diuinũ lumen gaudete fideles. Stella maria maris. Gloria patri. Rẽm. Solem iuſtitie regẽ. Proſa. Pro certo ſanctaque virgo ſemper. Ex dauitica ſtirpe facta eſt. Nunc tuo fulget merito ſuper omnes. Preclara inter ſydera ut lucifer. Et ut flos ſentibus procedit pulcher. De gente iudea ſic feliciter. Alma proceſſit ad conceptum. Ps. Te deum laudamus. Uerſus. Regali ex progenie maria. R. Concepta refulget. In laudibus. Antiphona.

Conceptio glorioſe virginis marie ex ſemine abrahe: concepta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. añs. Conceptio eſt hodie ſancte marie virginis: cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. aña. Regali ex progenie marie Maria concepta refulget: cuius precibus nos adiuuari mente et ſpiritu deuotiſſime poſcimus. aña. Corde et animo chriſto canamus gloriam: in his ſacris ſolennijs precelſe dei genitricis Marie.

Aña. Cum iocunditate conceptionem beate Marie celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. Capl'm. Ego quaſi vitis. Hymn⁹. O glorioſa domina. Vſus. Regali ex progenie. aña. Conceptionem hodiernam perpetue virginis genitricis dei marie ſolenniter celebremus: qua celſitudo throni proceſſit alleluia. Sa. Benedictus. Oratio. Supplicationem. Ad horas. Antiphone. de laudibus. Ad tertiam. Capl'm. Ego quaſi vitis. Rñ. Hodie concepta eſt beata virgo maria. Alleluia alleluia. Vſus. Ex pgenie dauid. Alleluia. Vſus. Conceptio eſt hodie ſancte Ad. vj. Cb. Eccl. xxiiij

Ego mater pulchre dilectionis et agnitionis et ſancte ſpei: in me omnis gratia vie et veritatis: in me omnis ſpes vite et virtutis. Rem. Conceptio eſt hodie ſancte marie virginis. Alleluia alleluia. Vſus. Cuius vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias Alleluia. Vſus. Conceptio tua. Ad nonam. Capitulũ. Eccl. xxiiij.

Tranſite ad me omnes qui concupiſcitis me: et a generationibus meis implemini: ſpiritus enim me⁹ ſuper mel dulcis: et hereditas mea ſuper mel et fauuz. Rem. Conceptio tua dei genitrix virgo. Alleluia alleluia. Vſus. Gaudium annunciauit in vniuerſo mundo. Alleluia. Vſus. Regali ex progenie. Ad veſperas. an. Conceptio. Ps. Dixit dominus. Laudate pueri dominum. Letatus ſum. Niſi domin⁹. Lauda hieruſalem dominũ. Capl'm. Ego quaſi vitis. R. Solem iuſtitie. cum proſa. hy⁹. Aue maris ſtella. Vſ⁹. Hodie concep. A. Conceptio tua dei genitris virgo gaudium annunciauit in vniuerſo mundo: ex te enim conceptus eſt ſol iuſtitie chriſtus deus noſter: exſoluens maledictionem / dedit benedictionem / et confundens mortem / donauit nobis vitam ſempiternam. Pſalm⁹. Magnificat. Oratio. Supplicationem. Ad compl'. vbs.

¶ De ſancta Valeria totũ de cõi. vnius virginis et martyr. preter orõnem et lect. Orõ.

Omnipotens ſempiterne deus: qui btã valeriã virginem tuã per martyrii palmã celeſtẽ feciſti conſcendere gloriã: da nobis eius ſuffragãtibus meritis cunctorum veniã delictorum: vt ad eiuſdem mereamur pertingere conſortium. Per dominum no. Lectio prima.

Anno quadrageſimo ſecundo octauiani auguſti pacificatis propter gratiã natiuitatis ieſu xp̃i per

Orbem gentibus miſit in gallias procuratorē ſuum leocadium qui erat ex eius gñe vt galliā deſcriberet: et tributū acciperet in romanorū poteſtate. Octauiano autem mortuo tyberi⁹ eius fili⁹ p̄fatum leocadiū principē galliarū conſtituit. Lectio ſcd'a.

Leocadius igitur cum vxore ſua nomine ſuſāna ab vrbe romana veniēs in lemouica ciuitate (q̄ tunc primatum ſuper alias galliarum ciuitates tenebat) ſibi ſedem conſtituit. Ibiq; cū filiam noīe valeriam de vxore ſua accepiſſet: poſtea a rebellantibus barbaris contra romanos in cāpania occiſus eſt. Lectio tertia.

Valeria itaq; lemouica ciuitate p̄celſū ſ parētibus opibuſq; locupletatis ſed paganis orta dignitate generis morumq; refulſit. Tyberio etiam interea mortuo claudius imperator: eidem ſuccedens miſit in gallias loco leocadij ſtephanū principem cui etiā iuſſit valeriam virginem deſponſari. Tu au. Lectio quarta.

Tertio autem anno imperij claudij Ceſaris beatus petrus apoſtolorum princeps: marco euāgeliſta in alexandriā miſſo: marcialem etiā lemouicas direxit. Qui cū illuc perueniſſet: per eius p̄dicationē et miracula venerabilis ſuſanna in chriſtū credidit: et baptizata eſt a ſancto marciale cum vnica ſua filia valeria et omni earum familia. Et paulo poſt oēs de ipſa ciuitate ad fidem etiā chriſti cōuerſi baptizati ſunt et cuncta idola ſua diruerūt. Lectio quinta.

Virgo vero valeria cū poſt obitū matris ſue virginitatem dño deuouiſſet: iam dictus ſtephan⁹ dux ſponſus eius victor a barbaris regrediens deuenit cum magno exercitu lemouicā: vt ſibi valeriā ſponſam ſuā cū dignitate p̄ncipali in matrimoniū copularet. Sed cū ad aures eius perueniſſet q̄ valeria chr̄iana eſſet: nimio furore cōmotus cū ſatellitibus ſuis venit ad palatium vbi chriſti virgo die noctuq; orōnibus inſtuebat: vt ſuā deus virginitatē conſeruaret: et ſponſum ſuum relictis idolis ad ſui cognitionem conuerteret. Lectio ſexta.

Audiēs aūt beata valeria q̄ p̄nceps ad ſe veniret occurrit ei cū ſūma beniuolētia et intrepido corde. Quā p̄nceps terribilr̄ ituēs: voce minaci pcūctat an plus aliū ſponſum q̄ ſeip̄m diligeret. Cui blādo alloquio impterrita dei virgo reſpōdit. Nō tibi o clariſſime p̄nceps facio iniuriā aliquam mortalē tibi p̄ponens. Sed illū dili

go deū qui celi ⁊ terre continet imperium: quē cognouit ꝑ beatū marcialem eius diſcipulū pro cuius amore mortē nō recuſo ſubire. L. vij

Quo audito dux nimiū frendens nō eā diutiꝰ loqͥ eſt paſſus: ſed repletꝰ furore iuſſit ꝑ armigerū ſuū̄ ꝑclarū gñe noie octarium eā capitis plectione aiaduerti. Cogitās in craſtinū beatum marcialē i carcerē trudi: q2 nō audebat ſine iuſſu imperatoris eū interficere: eo ꝙ audierat eum veniſſe ab vrbe roma. Cum ergo ſancta valeria ad decollationem duceretur ait armigero qui eā debebat iterficere. Stulte hac nocte morieris: et ego incipiam viuere. Lectio octaua.

Cumqꝫ ad locū pueniſſet orōne facta gaudens et intrepida vltro collū extendit ⁊ tūc vno ictu laniſte capite trūcata eſt. Cuiꝰ animā inſtar ſolis fulgidā oēs tam pagani ꝙ chriſtiani ab angelis in celū deferri viderūt. Corpꝰ vero eius ꝑtinꝰ quaſi viueret caput ſuū ꝓpriis manibꝰ accepit: ⁊ erectū firmis greſſibus quaſi ad quatuor ſtadia pergens vſqꝫ ad ſcm̄ dei marcialē puenit: ibiqꝫ capite ſuo ante pedes ſcti ſuauiter ꝺpoſito leniter poſtmodū decubuit terre. Le. ix.

Nocte vero imminente armiger ducis q̄ eā decollauerat: tāta miracula videns ad principē feſtinꝰ venit. Cumqꝫ ei que per eā viderat enarraſſet: mox ab angelo percuſſus / ⁊ ad pedesꝰ ducis cadens expirauit. Dux itaqꝫ ſtephanus nimio timore percuſſus cū cuncto exercitu ſuo ad pedes beati marcialis ꝓſtratus penitenciā̄ poſtulauit. Tunc ſctūs marcialis apprehendit manum defuncti ⁊ reſuſcitauit eum. Quo videntes dux ⁊ cunctus exercitus eius ad chriſtum conuerſi baptizati ſunt numero quindecim milia.

¶ Damaſi pape ⁊ ꝯfeſſoris. an. Iſte cognouit. Oratio.

Miſericordiā tuam dn̄e nobis q̄s interueniēte beato damaſo cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice clemēter nobis impende: ⁊ nobis peccatoribus ipſius propiciare ſuffragiis. Per eundem dominū.

¶ Sancte lucie ꝟgi. ⁊ marty. ad veſ. ꝑs de die qualis currit. cū m̄ Cō itebor. R. Regnū mūdi. hyꝰ. Virginis proles. ꝟꝰ. Ora ꝓ nobis beata lucia. aña. In tua patientia poſſediſti animā tuam lucia ſpōſa chriſti odiſti q̄ in mūdo ſunt: ⁊ choruſcas cū angelis ſanguine ꝓprio inimicū ſubiſti. p. Mḡt. orō. Exaudi nos Seqͭr mem. de aduē. ⁊ de cōceptione. Cetera de communi vniꝰ ꝟginis ⁊ marty. preter orōnē lectio. ⁊ R. que hic

ponuntur. Lectio prima.

Lucia virgo nobilis gñe ꝛ opib⁹ locuples: ex ciuitate ſiracuſana oriũda: audiēs famã ꝛ miracula beatiſſime virginis agathe p totã ſiciliã diuulgari: prexit illuc cũ matre ſua euticia: que p annos quatuor fluxu ſãguinis fatigata/nullo poterat medicoꝝ remedio curari. ℞. Lucia virgo quid a me petis quod ipſa poteris preſtare continuo: nam ꝛ matri tue ſides tua ſubueniet: ꝛ ecce ſalua facta eſt. Quia iocundum deo in tua virginitate habitaculũ preparaſti. ℣. Sicut per me ciuitas cathanenſiũ ſublimata eſt a chriſto: ita ꝛ per te ciuitas ſiracuſana decorabitur. Quia. Lectio ſcda.

Igitur dũ inter miſſarũ ſolēnia: diceretur illud euãgeliũ in quo legitur. Fibria veſtimēti dñi mulierē a ſanguinis fluxu eſſe ſaluatã: dixit ſctã lucia matri ſue. Si credis mater mea ea q̃ leguntur: ſcias certiſſime q dñs te liberabit p preces btē agathe ſi in hac fide tetigeris ſepulchrum eius. ℞m. Hec eſt virgo ſapiens. quere in cõmuni. Lectio tertia.

Tunc pactis myſteriis cũ ppl's abſceſſiſſet pſtrauerũt ſe mater ꝛ filia ante ſepulchrũ vginis lachrymis flagitãtes ſuffragium. Et dũ diutiſſime oraſſent: ſõnũ lucia virgo arripuit. Et ecce vidit in ſomno beatam agathã in medio angeloꝝ ꝫ gēmis ornatã ſtantē et dicētē ſibi. Soror mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis qđ tu poteris preſtare cõtinuo matri tue? nam per fidem tuã/ecce ſanata eſt. ℞. Rogaui dominum meum ieſum chriſtũ vt ignis iſte non dominetur michi. Et impetraui a dño meo inducias martyrij mei. ℣. Vt credentibus in dño timorē auferrē paſſionis/ꝛ non credētibus vocem exultatiõis inferrē. Et impetra. Lectio quarta.

His auditis expgefacta lucia dixit mři ſue. Mater mea ecce ſanata es. Per ipſam te deprecor que te orationib⁹ ſuis ſanauit: ne michi amplius loquaris de illo qui me in ſponſam ſibi cõiungere volebat: ſꝫ quicquid michi in dotem promittebas dare/pauperib⁹ eroga. Igitur interim gēmis ſuis ꝛ p̃diis de die in diem venditis omnia in neceſſitatib⁹ pauperũ erogauerũt. ℞. Propt veritatem. In cõi. Lectio. v.

Audiēs aũt hec ille qui luciam ducere credebat q gēmas ſuas ꝛ predia ſua ſic diſperſiſſet accuſauit eã apud paſcaſium ꝯſulare: dicens ipſam eſſe chriſtianam. Et ideo ꝯtra leges et precepta auguſtorũ illam viuere.

Quam paſcaſius ſtatim corripiens cepit ad ſacrificium demonū inuitare. Cui lucia dixit. Sacrificiū deo placēs eſt viſitare paupes chriſti ⁊ eis in neceſſitatib⁹ ſuis ſubuenire. ℞. Veni. Lectio. vi.

Paſcaſi⁹ ad hec reſpōdit. Patrimoniū tuū cū lenonibus ⁊ corruptorib⁹ tuis expēdiſti ⁊ ideo quaſi meretrix loq̄ris. Lucia dixit. Patrimoniū meū loco tuto ꝯſtitui: corruptores aūt nec mētis mee nec corporis mei vllo modo ſuſcepi. Cui paſcaſi⁹. Ceſſabūt v̄ba hec cū peruētum fuerit ad v̄bera. Cui lucia. Verba dei ceſſare nō poſſunt q2 caſte viuentes tēplū dei ſunt ⁊ ſpūſſctūs habitat in eis. ℞. Regnū. Lectio. vii.

Cum aūt paſcaſi⁹ a lenonib⁹ eā violari ⁊ ad lupanar duci iuſſiſſet: ipa dixit ei. Nūq̄ inquinat̄ corp⁹ niſi de conſenſu mētis. Nā ſi inuitā me violari feceris: caſtitas michi duplicabit̄ ad coronā. Tunc paſcaſius furore ples⁹ iuſſit lenonib⁹ ſuis vt ꝯfeſtim eā ad lupanar traherent: et tamdiu ipſam ibidem corrumpendo illuderēt donec mortua nunciaretur. ℞. Offerentur. Lectio. viii.

Ubi aūt ceperūt eam ad lupanar velle trahere tāto pōdere fit eā ſpirituſſāctus vt penitus de vno loco moueri nō poſſet. Tūc miſerūt funes in man⁹ eius et in pedes: ſed mille homines eā mouere nullo modo potuerūt. Adducta ſunt etiā multa paria boum vt ab ipſis traheretur: ſed illa quaſi mons immobilis omnino moueri non potuit. Paſcaſius hoc videns fecit ignem copioſum circa eam accendi: et picem reſināq3 et feruens oleum ſuper eam iactari. Sed omnia hec nichil ei nocuerunt. Tunc amici paſcaſij videntes eum pre nimia anguſtia inſanire furore ſuccenſi gladium in virginis viſceribus fixerunt. ℞. Audiui. Lect. ix.

Percuſſa autem ſic gladio q̄diu voluit orauit ⁊ circūſtāti turbe dixit. Annūcio pacem eccleſie dei diocletiano de regno ſuo eiecto: ⁊ maximiano hodie mortuo. Et ſicut ciuitas cathanenſium per ſororem meam agatham ſublimata eſt a chriſto ſic ⁊ ciuitas ſiracuſana per me decorabitur. Nec exiuit ſpiritus eius a corpore: donec a ſacerdotibus communicata eſt. Quiq3 eam poſtea ibidē ſepelierūt: ſcitati ei⁹ baſilicā fabricantes. Paſcaſius vero interea apud romanos accuſatus vinctuſq3 romā pduct⁹ corā omni ſenatu capite truncatus eſt. ℞. Grata facta eſt a dn̄o in certamine: quia apud deū ⁊ apō homines glorificata eſt i cō-

ſpectu principū loquebatur ſapientiam. Et dñs oīm dilexit eam. ℣. Erecta nanq; in virtutis culmine tormenta deriſit. Et. ꝑs Te deum. ℣. Ora ꝓ nobis. In laud. aña.

Orante ſancta lucia apparuit ei btā agatha et conſolabatur ancillam chriſti. ān. Lucia virgo quid a me petis quod ipſa poteris continuo preſtare matri tue? ā. Per te lucia virgo ciuitas ſiracuſana decorabitur a dño ieſu chriſto. ān. Soror mea lucia virgo deo deuota quid a me petis quod ipſa poteris preſtare cōtinuo matri tue? ān. Ego rogaui dñm meum ieſum chriſtum vt ignis iſte non dñetur michi: ſed credētibus in dño timorē auferrem paſſionis. Cp̄m. Confitebor. Hy9. Virginis ꝓles ℣. Ora pro nobis. ān. Columna es mobilis lucia ſponſa chriſti quia omnis plebs te expectat vt accipias coronam regni: alla. ꝑs Bñdict9 oro vts. Memoria de aduē. et de ꝯcep. Ad horas añe de laudi. Cetera de cōi. Ad vs. aña. Orante ſancta. ꝑs Letatus. cū ceteris. Cp̄z Confitebor. R̷ Grata. hy9 Virginis pl. ℣ Ora pro nobis. an Tanto pondere eā fixit ſpiritusſanctus vt virgo domini immobilis permaneret. ꝑs Mḡt. oro vt ſupra. ¶ In octa. conceptionis beate marie virginis. omnia ſicut in die preter lectiones. Lectio prima.

Ceterum feſtiuitas cōceptionis beate dei genitricis marie alit ꝗ ſupra dictum eſt: ſic alibi declarat. In pago illirico canonicus quidā ordine ſacerdos beate marie virginis horas canonicas decātare ſolitus a villa quadā vbi cum vxore alterius fornicat9 fuerat redieñs ad oppidū in quo morabat pelag9 ſecane trāſmeare cupiēs nauem conſcendit. Lc. ij

Solus aūt nauē ingreſſus dñice matris nauigando matutinas canere cepit. Cumq; inuitatoriū. Aue maria gratia plena diceret: et iā in medio fluminis eſſet ecce turba demonum eum in profundum pelagi vna cum eius nauicula precipitauit: et ei9 aiam ſicut ꝓmeruerat rapuit ad tormenta. Lec. iij

Die aūt tertio ad locum vbi demones eum tormentis afficiebant: vt venit beata dei genitrix cum ſanctorum turba et dicit eis. Vt quid mei famulantis iniuſte animam afficitis? Nos inquiunt eam debemus habere: quoniam capta eſt in opere noſtro. Lectio quarta

Si inquit illius pia virgo eſſe debet cui9 opa faciebat: ergo mea debet eſſe qm̄ matutinas meas dum vos eū interemiſtis decāta

bat. Vñ magis rei facti eſtis. His itaq; dictis demonibus huc illucq; fugientibus ſanctiſſima virgo animā detulit ad corpꝰ: ⁊ ꝑ brachiū hoiem ab vtroq; funere reſuſcitatū arripiens aquam a dextris ⁊ a ſiniſtris quaſi murū ſtare iubens de profundo pelagi ad portum eum incolumem adduxit. Lectio quita.

Tunc ipſe canonicus pre nimio gaudio flens proſtratus pedibus beate marie ait. O chariſſima domina ⁊ virgo gratiſſima quid tibi retribuā ꝓ tantis bñficiis q̄ michi feciſti? Ait ei beata dei genitrix: ne ampliꝰ in adulterij peccatū cadas: ⁊ vt cōceptiōis mee feſta annuatiꝫ ſexto idus decembris ſolēniter celebres ⁊ celebrāda predices. Et mox his dictis eo vidente celos aſcēdit. Lc. vi.

Et ipſe deinceps eremiticam vitā ducens qđ ſibi acciderat cūctis enarrauit: ⁊ ꝗ̄ dubitãt eadem feſta celebrauit ⁊ celebranda ꝑdicauit. Et nos fratres chariſſimi hoc idem noſtra epiſcopali auctoritate corroboramus ⁊ precipimus vt nullꝰ veſtrum ita ſit rebus tēporalibꝰ implicatꝰ aut ꝓpriis delictis deſperatꝰ ꝗn beate marie virginis cōceptionē annuatim ſolenniter celebret: ⁊ eiꝰ horas ꝑ vnūquēq; diē deuote decātet. Lec. vij.

Si em̄ fratres dilectiſſimi beata dei genitrix theophilū clericū cuiuſdam epiſcopi ciliciorꝫ qui ob culpam ſuam apud dominū ſuū accuſatus: et ꝓpter hoc deſperatꝰ chriſtianitatem ſuā abnegauerat ⁊ ſub chirographo ſuo diabolo ſe ſubiecerat ſed poſtea cum ad eā reuerſus eſt eum ad veniā reduxit: ⁊ prefatum preſbyterꝫ iam triduanum mortuum a demonibus eripuit ⁊ ad vitā reuocauit: ꝗ̄tomagiſ beatos faciet illos qui eam aſſidue inuocabunt? Lectio. viij.

Notandum eſt etiam ꝙ ſi aliquis propter peccatorū ſuorū deſperationem dei officium facere noluerit dupliciter coram deo reus erit: vnum: qꝛ peccatū fecit. alterꝫ: qꝛ propter peccatum ſuū deo ſeruire noluit. Hinc dominus ad beatum petrū ait. Si peccatorem te conſideras: oportet vt a te deum non repellas. Deum enim a ſe repellit qui propter peccata ſua bonum opus facere renuit. Tu. Lectio nona.

Si ergo fratres nos peccatores eſſe cognoſcimus oportet vt dei genitricē apud filium ſuum pro nobis exoratricem ⁊ auxiliatricem habeamus. Nullus em̄ erit tam peccator in hoc ſeculo ſi ipſa filium ſuum ꝓ eo exorauerit: quin recupe-

ret veniam in futuro. Nulli ergo ſit pigrum: nulli onero ſum eius feſta deuote celebrare vel horas (vt ſupra dictum eſt) decantare: q2 quicqd a piiſſimo filio ſuo petierit: totum veraciter obtinebit.

¶ De ſcō lazaro ad mēo. An. Lazarꝰ amicꝰ noſter dormit: eamꝰ ꝫ a ſomno excitemꝰ eū. ℟. Gloria ꝫ honore. Oratio.

Deus qui ꝓ vnigenitū filiū tuū beatū lazaruꝫ quatriduanum mortuum reſuſcitaſti a monumēto: erige nos ꝓpitius de tumulis peccatorum: vt mereamur adipiſci conſortiū electorū tuorum. Per eundē. In matuti. An. Ad monumentum lazari clamabat dñs dicens: lazare veni foras. ℣. Letabitur. Oratio vt ſupra.

¶ Sancti thome apl'i totum de communi vnius apl'i preter orationē ꝫ lectio. Oratio.

Da nobis queſumus dñe beati apoſtoli tui thome ſolennitatibus gloriari: vt eiꝰ ſemper ꝫ patrociniis ſubleuemur: et fidē cōgrua deuotione ſectemur. Per. L. i.

Cum apoſtolus thomas qui ꝫ didimus dicitur eſſet apud ceſareā ſyrie apparuit ei dñs ieſus chriſtus dicens. Rex indorum gondoforus nomine miſit prepoſitum ſuum ad ſyriam querere hominem in architectoria arte eruditū veni et mittam tecum eo. Dixit ei thomas. Domine quo vis mitte me preter ad indos. Dixit illi ieſus. Vade quia ego tecū ſum: et non te deſeram: et cum aquiſieris michi indos cuꝫ corona martyrii venies ad me. Reſpōdit ei thomas. Deus meus es tu et ego ſeruus tuus: fiat voluntas tua Tu autem. Lectio ſecunda.

Hec eo dicente ecce ꝓpoſitus familie regis indorū ille nomine abbanes deſcēdit de naui: et deambulabat iuxta mare et ibat in forum rerum venalium. Dñs autem acceſſit ad eum et dixit ei. Quid cōparare vis iuuenis? Reſpondit ille. Dñs meus rex indorū miſit me ad iſtas partes vt ad eū inducam ingenioſos artifices q ſciant artem architectoriam ꝫ omnia que ex lignis aut ex lapidibꝰ fieri poſſunt: vt romano opere palatiū ſibi conſtruant. Tunc tradidit ei dominus thomam. Lectio. iii.

Cumqꝫ felici nauigatiōe ad portū indorū applicuiſſent: intrantes heliophorum ciuitatē ſalutauerunt gondoforum regem. Rex autem vt vidit thomam dixit ei Potes michi fabricare palacium? Reſpondit thomas ꝫ dixit ei. Poſſum. Tunc rex demonſtrato loco vbi palacium edificaretur: interrogauit eum de artis ſue peri

ta. Cui thomas ait. Ergo fabricā in altū nūq̄ corruen tem vt omne edificium p̄cel lens deſpiciat. Omnia etiā que in ediſiciis poſſūt eſſe ne ceſſaria/ego facio. Et q̄ntos michi dare volueris diſcipu los ego docebo eos. Lectio iiij

Rex igitur conſiderans thome industriam et non attendēs spiritale edificiū de quo ipſe apoſtolus dice bat: dixit ei. Vere optimus artifex es. Et tūc relinquēs ei pecunias infinitas vt pa latium construeret: abiit. Apoſtolus autem cepit circui re prouincias et ciuitates ꝑ predicare verbum dei: et do nare pauperibus abundan ter credere et baptizari vo lentibus: ita vt per bienniū quo rex abſens fuit innume rabilem populū domino ac quireret clericos ordina ret: et multas eccleſias fa bricaret. Lectio quinta.

Cum autem rex rediēs hec audiſſet iratus iuſ ſit thomā ꝑ abbanē ferro ſi mul vinctos in vno carcere trudi: iurās eos in craſtinū viuos excoriare et incende re. Sed quia gad ipſius re gis frater i extremis lāgue bat diſtulit interfectionem ipſorum. Cūq̄ cogitaret in terim rex eos tā crudeliter punire mortuꝰ eſt gad et fa ctus eſt luctꝰ intolerabilis. Quem cum quarta die poſt horā primā ſepelire vellēt: apoſtolo pro eo in carcere o rāte ſurrexit. Tunc factus eſt inter omnes pauor ma gnus et ſtupor. Et ſtatim e ducto de carcere apl'o rex cū uerſus ad chriſtum baptiza tus eſt: et cum eo nouem mi l'a hominū exceptis mulie ribꝰ et paruulis. Lectio vj.

Rege aūt gondoforo vni uerſiſq̄ totius prouin cie ſue de ſalutis eterne my ſteriis diligenter inſtructis: profectus eſt apoſtolus ad in diā ſuperiorē: vbi per eius predicationem infinita q̄ mi racula omnes populi ad eū confluebāt. Cūq̄ ſintice mi de curia regis migdei que per ſex annos ceca fuerat illu minaſſet trepicia regina et migdonia eius cognata cū duce militum ſimphoriano et innumera multitudine baptizati ſunt. Sed et lepro ſus quidā totus vlceribus plenus et aſpectu horribilis illuc adueniens ſtatim vt baptiſmum recepit ita ſanꝰ effectus eſt: vt ſi nunq̄ ei ta lis morbi aliquid contigiſ ſet. Tu. Lectio ſeptima.

His auditis migdeꝰ rex ſuccēſus iuſſit apl'm ma nibꝰ a tergo ligatū ad ſe ad duci: et ſic cum nudis pedi bus corā ſe ſup laminas fer reas ardentes ſtare: et cum ſic apoſtolus nichil mali ſen tiret fecit eum in fornacē ni

mium accenſam iactari: ſed cum in craſtinū hinc apoſto lus illeſ⁹ exiſſet: iuſſit ei rex vt idolum ſuū adoraret. Sꝫ vt apl'us orare cepit: confe ſtim idolum cōminutum eſt. Tūc pontifex paganoꝝ inſa niens gladiū vibrās tranſfi xit in corp⁹ apoſtoli. Venien tes aūt chriſtiani paganos in fugam vertunt: ⁊ corp⁹ apo ſtoli rapientes honorifice ſe pellerunt. Lectio octaua.

Denique annis aliquot e uolutis ſupplicantib⁹ ſyris alexāder imperator fe cit trāſferri p̄cioſum ſancti thome corp⁹ de india ad e deſſem ſyrie ciuitatē: vbi in locello argēteo poſitū cathe nis dependet argenteis. In qua ciuitate null⁹ heretic⁹ poteſt viuere nullus iude⁹/ null⁹ idoloꝝ cultor. Ex quo rex abagarus eiuſdem ciui tatis promeruit epiſtolam manu ſaluatoris noſtri ſcri ptam accipere. Lectio nona.

Hanc eniꝫ epiſtolam ſi quā gens aliqua cōtra ciui tatē illā nocere volēs vene rit: tradūt infanti nuper ba ptizato ſupra portā ciuitat legēdā. Nā die qua lecta fue rit: hoſtes pacē faciūt vel fu giunt: aut in bello vincūtur. Et hoc tā ſaluatoris ſcript quā ſcti apoſtoli thome oratio nibus fieri credimus: qui la tus dñi contingēs dixit. Tu es dñs me⁹ ⁊ de⁹ meus. Ad

bñdic⁹. ān. Quia vidiſti me thoma credidiſti beati q̄ nō viderunt ⁊ crediderunt all'. ps. Bñdic⁹. Orō vt s. Memo ria aduentus vide in rūa. Ad horas totū de cōi. Ad mag̅t. ān. O thoma. quere ſupra in aduentu poſt. O ſapientia. Ad memoriā aduē. quere in re gula. ¶ In natali beati protho marty. ſtephani poſt ve s. de natiuitate dñi. Ad mḡt de ſcō ſtephano ān. que dicitur ter vt eſt moris. ān. Intuēs in celum beatus ſtephan⁹ vi dit gloriā dei et ait ecce vi deo celos apertos ⁊ filiū ho minis ſtātem a dextris dei. ps. Magnificat. Oratio.

Da nobis q̄s dñe imita ri qd colimus: vt diſca mus ⁊ inimicos diligere: qr eius natalicia celebram⁹: q̄ nouit etiā pro perſecutorib⁹ exorare dñm nrm̄ ieſū chrm̄. Qui tecū. Loco de. Bñdica mus. Verbū p̄ris vt s. Ad cō pl. totum de natiuit̄. Inuit. Btūs ſtephan⁹ chri martyr. Triumphat coronatus in ce lis. ān s. Venite exul. Hymn⁹.

Hymnū cātem⁹ dño/ hym num martyri ſtephano/ chrō vt regi oiꝫ: ſtephano vt primo martyrum.

Chriſto vt patri vnico/ ſte phano vt vernaculo: chriſto deo ⁊ homini/ ſtephano viā cto martyri.

Chriſtoq; mundo genit⁹/ ſte phano quia mortu⁹: chriſto

ꝙ vitam contulit / ſtephano ꝙ mortem pertulit.
Chriſto quia deſcenderat: ſtephano qꝛ aſcēderat: chriſto ꝙ terras adiit / ſtephano ꝙ celos petiit.
Laus patri ſit ingenito laus filio vnigenito: laus ſit ſancto ſpiritui tanta preſtanti martyri. Gloria tibi domine qui natus. In .i. noc. ān. Beatus ſtephanus iugi legis dei meditatione roboratus tanquam lignum fructiferū ſecus ſalutariū aquarū plantatus decurſus fructū martyrii in tpe ſuo dedit omnis. ps. Beatus vir. ān. Cōſtitutus a deo predicator pceptorum eius in timore ſancto illi ſeruire ſtuduit officioqꝫ fideliter peracto in montem ſanctum eius aſcendere dignus fuit. ps. Quare fre. ān In tribulatione lapidum ſe prementiū poſitus milia populi ſe circūdātis nō timuit qꝛ ſuſceptorē ſuum ieſum vt eū ſaluum faceret exurgere in celū vidit. ps. Dñe quid. ℣. Videbant oēs ſtephanū q̄ erāt in ↄcilio. ℟. Et intuebanᷓ vultū eius tanꝙ vultū āgeli. ¶ Ser. b. Fulgētii. l. i.
Fratres chariſſimi heſterna die celebrauim⁹ temporalē eterni regis noſtri natalem hodie celebramus triumphalem militis eius paſſionem. Heri enim rex noſter trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediēs viſitare dignatus eſt mundū: hodie miles de tabernaculo corporis exiens: triumphator migrauit ad celum. ℟. Stephanus autem plenus gratia ⁊ fortitudine. Faciebat ſigna ⁊ prodigia magna in pplo. ℣. Surrexerunt aūt quidam de ſynagoga diſputantes cū ſtephano et non poterant reſiſtere ſapientie ⁊ ſpiritui qui loquebatur. Faciebat. Gl'ia. Stephanus. i reiteranᷓ dia. ℟. poſt. Gloria. Lectio ſcđa.
Ille ſempiterne deitatis maieſtate ſeruata ſeruile cinctoriū carnis aſſumēs: in huius ſeculi campū pugnaturus intrauit. Iſte depoſitis corruptibilib⁹ corporis indumentis ad celi palatiū perenniter regnatur⁹ aſcendit. Ille deſcendit carne velatus iſte aſcēdit ſanguine laureat⁹. ℟. Videbāt oēs ſtephanū q̄ erāt in ↄcilio ⁊ intuebanᷓ vultū ei⁹ tanꝙ vultū angeli ſtātis inter illos. ℣. Plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat prodigia ⁊ ſigna magna in pplo. Et. Lec. iii.
Aſcendit ille lapidantibus iudeis qꝛ ille deſcendit letantibus angelis. Gl'ia in excelſis deo heri exultantes ſancti angeli cantauerunt. Hodie ſtephanū letantes in ſuū conſortiū ſuſceperunt. ℟. O martyrum

gemma cui patuit celi ianua
intercede pro nobis. Ut te
patrocināte mereamur frui
celsi iudicis cōtemplatione.
V. Qui pro tuis exoraſti la-
pidatoribus, ora pro nobis
tibi famulantibus. Ut. Glo
ria. O martyrum. Prosa.
Qui ſcis infirma carnis no
ſtre ⁊ q̄ta viciorū aggraua-
mur mole. Martyris huius
ſcti p̄ce veniā delictoꝝ nobis
impartire. Succurre nobis
o piiſſime in iſto ſalo vite tā
fragiliſſime. Utte. In.ii.no.
An. Lumine vultus tui dn̄e
inſignitus prothomartyr ſte
phanus ſacrificiū iuſticie ſe-
ipſum tibi ſacrificauit ideoq̄
in leticia cordis in pace ob-
dormiēs requieſcit. V. Cū in-
uocarē. An. Bn̄dictionis tue
dn̄e munere iuſtificatus et
ſcuto tue protectionis in paſ
ſione munitus nominis tui
coronam ſtephanus a te per
cipere meruit. V. Uerba. An.
O q̄ admirabile eſt nomen
tuum dn̄e deus noſter p quo
btūs ſtephanus paſſus gl̄ia
⁊ honore a te eſt coronatus
⁊ ſuper celos dono tue ma-
gnificentie exaltat⁹. V. Dn̄e
dn̄s nr̄. V. Uidit beatus ſte-
phanus celos apertos. Rm.
Uidit ⁊ introiuit. Lect.iiii.
Heri enim dn̄s exiuit de
vtero virginis: hodie mi
les egreſſus eſt de ergaſtulo
carnis. Heri chr̄s pro nobis
pannis eſt inuolutus: hodie
ſtephanus ſtola eſt ab eo [illegible]
mortalitatis indutus. R.
Intuens in celū beatus ſte-
phanus vidit gloriam Dei
ait. Ecce video celos ap[er]t[os]
⁊ filium hoīs ſtantem a d[e]
xtris Dei. V. Cum autem e[ſ]
ſet ſtephanus plenus ſpi[ri]
tu ſancto intendens in cel[ū]
ait. Ecce video ce. Lectio.v[.]
Heri in preſepis angu-
ſtia vterus chriſtū pep[e]
rit infantem hodie immen[ſi]
tas celi ſuſcepit ſtephanu[m]
triumphantē. Solus deſce[n]
dit dominus vt multos ele-
uaret: humiliauit ſe rex no-
ſter vt ſuos milites exalta-
ret. R. Lapidabāt ſtephanū
inuocantē ⁊ dicentē. Dn̄e ie-
ſu accipe ſpiritū meum ⁊ ne
ſtatuas illis hoc peccatum.
V. Poſitis autem genibus
beatus ſtephanus orat di-
cens. Domine. Lectio ſexta.
Ut enim corpori ſuo vir
ginis preparauit vte-
rum: ipſe martyri ſuo aper[u]
re dignatus eſt celum. Dn̄s
ieſus anguſtias intrare nō
dedignatus eſt vteri vt aiaꝫ
ſtephani latitudo ſuſciperet
celi. Rm. Ecce iam coram te
prothomartyr ſtephane ſup
pliciter aſſiſtentes te deuo-
te precamur. Ut qui pro te
lapidantibus chriſtū depre-
catus es pro nobis apud ip-
ſum intercedere digneris.
V. Charitatꝫ gratia plen⁹
pro perſecutoribus orans ⁊

lium hominis ad dexteram patris ſtantem videre promeruiſti itaque te precamur Ut qui pro te lapid. Proſa.
In terris dñice primus militie Fuiſti iudaice victor ſecte. Nunc in celis lauro redimite. Poſce nobis ſedem ſumme vite. Nã laudes militum curie ſue. Poſtponit dñs glorie tue. Et illis vult ſubuenire. Quos tibi nouit ſeruire. Pro nobis piiſſime apud hunc humillime. Intercedere digneris. In. iii. noc. An. In dño ſuo confiſus fortis athleta ſtephanus fortiter lapidum ſuſtinuit ictus et idcirco ad montẽ tranſmigrauit victorioſus. ℣. In dño confido. ℟. Sine macula beatus ſtephanus ingreſſus eſt dñe in tabernaculum tuum: et quia operatus eſt iuſtitiam requieſcet in mõte ſancto tuo. ℣. Dñe quis. ãn. Dñe dilectus et letitia rectorum quoniam tu preueniſti dilectum tuum tibi ſtephanum dono gratuite bñdictionis te primum ſecutus eſt morte glorioſe paſſionis vnde cum corona martyrij dediſti ei vitam in ſeculũ ſeculi. ℣. Dñe in virtute. ℟. Stephan⁹ plenus gratia et fortitudine. ℟ Faciebat prodigia et ſigna magna in populo. Secundũ Mattheum. xxiij. Lec. vij.
In illo tẽpore. Dicebat ieſus turbis iudeorum et principibus ſacerdotum. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapientes et ſcribas. Et ex illis occidetis et crucifigetis: et ex illis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reliqua. Homilia venerabilis bede pſbyteri.
Narrat ſuperior textus euangelij qualiter dñs ieſus cõflictũ habẽs cum iudeis eõ dixerit eos homicidas: et homicidarum filios. ℟. Impetum fecerũt vnanimiter in eum eiicientes eũ extra ciuitatẽ. Inuocantẽ et dicentem. Dñe ieſu accipe ſpiritũ meũ. Sequens proſula cũ ſuo Gloria dicitur in die tantum in eo. ℣. Stephanus dei gratia plenus erat: in plebe multa ſigna faciebat ieſum ſtantẽ videbat a dextris dei et dicebat. Dñe ieſu. Gloria deo per cuncta regi magno eiuſque ſoli ſibi nato ac vtriuſque ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio et nunc et ſemper et in ſecula. Impetũ. Sequẽs ℟. reponatur. Et teſtes depoſuerũt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui vocabatur ſaulus et lapidabant eũ. Inuocantem. Lectio octaua.
Qui enim cum edificarent ſe pulchra prophetarum et ornarent monumenta iuſtorum dicentes. Quia ſi fuiſſemus in diebus patrum noſtrorum: nõ eſſemus ſocij eorum in ſanguine

prophetarū. In hoc ſe filios eorum eſſe oſtendebant qui prophetas occiderāt: quodq͂ animū plenū inuidia habētes chriſtū eiuſq͂ diſcipulos perſequebant. Rn. Lapides torrētis illi dulces fuerūt ipſum ſequuntur oēs anime iuſte. V. Vidit beatus ſtephanus celos apertos vidit et introiuit. Ipſum. Lectio nona.

Unde et dñs adiungit dicens. Itaq͂ teſtimoniū eſtis vobiſmetipſis q͂ filij eſtis eorum qui prophetas occiderunt. Et vos implete menſuram patrum veſtrorum. Ac ſi diceret. Quod illis defuit: vos implere cupitis. Illi occiderunt membra vos autē caput perſequimini. Rn. Patefacte ſunt ianue celi chriſti martyri beato ſtephano qui in numero ſanctorum inuētus eſt primus. Et ideo triumphat in celis coronatus. V. Mortem enim quā ſaluator dignatus eſt pro oibus pati hanc ille prim⁹ reddidit ſaluatori. Et ideo. Gloria patri. Patefacte. Proſa.

In celo martyr primus dux victorie. Quem purpuratum rubea ſtole cyclade. Et laureatum iaſpideo diademate. Quod ſignificat ipſius vox de nomine. Gaudet ſequi totus ordo militie celice. Qui ſecutus dei ſeruum ſuccedenti the. Geſſit ſedes promeruiſſe in celis coronatus: et in ſanguinis vnda tertio natus. Rn. Te deū.

V. Ora pro nobis beate prothomartyr ſtephane. Rn. Ut digni efficiamur promiſſionibus chriſti. In laud. aña.

Lapidauerunt ſtephanum et ipſe inuocabat dñm dicens ne ſtatuas illis hoc peccatum. An. Lapides torrentis illi dulces fuerūt ipſum ſequuntur oēs anime iuſte. An. Adheſit anima mea poſt te: quia caro mea lapidata eſt pro te deus meus. An. Stephanus vidit celos apertos vidit et introiuit beatus homo cui celi patebant. aña Ecce video celos apertos et ieſum ſtantem a dextris dei. Capim. Actu. vj.

Stephanus plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et ſigna magna in populo. Hymnus.

Sancte dei preciose prothomartyr ſtephane: q virtute charitatis circūfultus vndiq͂ dominū pro inimico exoraſti populo.

Funde preces pro deuoto tibi nunc collegio vt tuo propitiatus interuētu dominus nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus.

Gloria et honor deo vſq͂quo altiſſimo: vna patri filioq͂ inclyto paracleto cui laus eſt et poteſtas per eterna ſecula. Amen. V. Ora pro no.

aña. Amen dico vobis dixit

dñs iesus turbis iudeorum non me videbitis ammodo donec dicatis benedictus qui venit in nomine dñi. ps. Benedictus. Oro vts. Mēo. de nat. dñi. añ. Verbū caro factum est ⁊ habitauit in nobis. ps. Benedictus qui ve. Oro. Concede q̄s. ℣. Verbū pris. Ad hor. añe de laud. ⁊c. iij. cp̄m Stephanus. ℟. Videbant oēs stephanum qui erant in concilio. Alla. ℣. Et intuebantur vultū eius tanq̄ vultum angeli. Alla alla. Glia. Vide. ℣. Vidit btūs stephanus. Ad. vj. cp̄m. Act. vj.

Videbant omnes stephanum qui erant in concilio ⁊ intuebantur vultū eius tanq̄ vultum angeli stantis inter illos. ℟. Vidit beatus Stephanus celos apertos. Alla alla. ℣. Vidit ⁊ introiuit. Alleluia. Glia. Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine. Ad. ix. cp̄m. Actu. vij.

Vidit beatus stephanus celos apertos vidit et introiuit beatus homo cui celi patebant. ℟. Stephan⁹ plenus gratia ⁊ fortitudine Alleluia alla. ℣. Faciebat prodigia ⁊ signa magna in populo. Alla all. Glia. Stephanus. ℣. Ora pro nobis. Ad vel. añ. Tecum. ps. Dixit dñs. Cp̄m. Stephanus. ℟. Patefacte. cū psa. hy⁹ Sancte dei preciose. Debet cantari hodie scdm cantū corporis christi. Pāge lingua. ℣. Ora p nobis. añ. Requiretur a vobis oīs sāguis iust⁹ a sāguine abel iusti vsq; ad sāguinē zacharie filij barachie quē occidistis int̄ tēplū ⁊ altare. ps. Mgt. Oro. vts. Memo. de iañ. ad ioan. añ. Iste est discipulus q̄ dignus fuit esse inter secreta dei ipse solus meruit diuina inspiratiōe dicere in principio erat verbum/ ⁊ verbum erat apud deum: ⁊ deus erat verbū: hoc erat in principio apud deum. Psalmus Magnificat. Oratio.

Ecclesiam tuam q̄s dñe benignus illustra / vt bti ioānis apostoli tui ⁊ euāgeliste illuminata doctrinis ad dona perueniat sempiterna. Per. Memoria de natiuit. añ. Verbū caro factum est: ⁊ habitauit in nobis. ℣. Tanq̄ sponsus. Oro vts. Cōcede. hy⁹. Verbū patris. Si teuo sancti ioānis vel innocentiū vel sancti thome die dñica euenerit. expō de dñica fiet vts. in regulis/ ⁊ vt inter natiuitatē dñi ⁊ circūcisionē dñi cōtinetur. Ad completoriū. vts.

¶ Sācti ioānis apli ⁊ euangeliste. Inuit. Adorem⁹ regē apostolorum. Qui puilegio amoris ioannē dilexit apostolū. ps. Venite. hy⁹. Eterna. In j. noct. añ. Joannes apostol⁹ et euangelista virgo est electus a dño atq; inter ceteros magis dilectus. ps. Celi enar.

An. Supra pectus dñi ieſu re cumbens euangelij fluenta de ipſo ſacro dñici pectoris fonte potauit. ps. Benedicam dñm. an. Quaſi vnus. De paradiſi fluminibus euãgeliſta ioãnes verbi dei graciam in toto terrarum orbe diffudit. ps. Eructauit. ꝟ. Valde honorandus eſt beatus ioãnes. ℟. Qui ſupra pectus domini in cena recubuit. Lectio prima.

Secundam poſt neronẽ perſecutionem chriſtianorum domician⁹ exercuit. Unde factum eſt vt ſanctus ioannes apl's ꝛ euangeliſta de epheſo in pathmos inſulam exilio mitteretur in qua inſula apocalypſim domino reuelante manu ſua conſcripſit. Eodẽ vero anno domiciano a romano ſenatu interfecto: ioãnes cũ honore epheſum remeauit. ℟. Valde honorãdus eſt beatus ioãnes: q̃ ſupra pectus dñi in cena recubuit. Cui chriſt⁹ in cruce matrẽ virginẽ virgini cõmẽdauit. ꝟ. Virgo eſt elect⁹ a dño atq; inter ceteros magis dilectus. Cui. Lectio ij.

Cum autem ingrederet ciuitatẽ: druſiana que ſemper eũ ſecuta fuerat efferebatur mortua. Sanctus autẽ ioannes vt vidit parentes eius flẽtes ꝛ pauperes quos ipſa ſepe charitatiue alere ſolebat: iuſſit deponi feretrum ꝛ corpus eius reſolui. Et coram omnibus dixit. Dñs meus ieſus chriſtus excitet te druſiana. Surge ꝛ reuertere ad domũ tuã: ꝛ pre prepara michi refectionem. Ad quam vocem druſiana cito ſurrexit ꝛ preceptum apoſtoli adimpleuit. ℟. Hic eſt diſcipulus qui teſtimonium perhibuit de his et ſcripſit hec. Et ſcimus q2 verum eſt teſtimoniũ eius. ꝟ. Fluenta euangelij de ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit ꝛ verbi dei gratiam in toto terrarum orbe diffudit. Et ſcimus. Lectio tertia.

Alia autem die quidam iuuenis noie ſtateus efferebatur etiã mortuus: pro quo tantus erat oim luctus, vt etiam ipſe apoſtolus vix a fletu ꝛ lachrymis ſe temperaret. Qui illico ab apoſtolo reſuſcitatus: annũciauit duobus aliis: ſcz actito ꝛ eugenio quoniã gloriam amiſiſſent ꝛ quantã incurriſſent penã: eo ꝙ a via ſalutis quã prius agnouerant poſtea deuiaſſent. Quo audito ipſi ꝓ ciciſſimi penitentes priſtinam gratiã recuperauerunt: ita etiã vt demones in noie ieſu poſtea effugarent. ℟. Hic eſt beatiſſimus euangeliſta ꝛ apl'us ioannes qui priuilegio amoris precipui. Ceteris altior a domino meruit honorari. ꝟ. Hic eſt di-

ſcipulus ille quē diligebat
ieſus qui ſupra pectus dñi in
cena recubuit. Ceterꝫ. In.ij.
noc.an. In feruentis olei do
lium miſſus ioannes apl'us
diuina ſe ꝓtegēte grā illeſ⁹
exiuit. ps. Oēs. gē. an. Pro-
pter inſuperabilē euangeli-
zandi conſtantiā exilio rele-
gatus diuine viſionis et al-
locutionis meruit crebra cō
ſolatiōe releuari. p. Exaudi
e⁹ dēp̄. a. Occurrit beato io
anni ab exilio reuertēti oīs
pl's viroꝝ ac mulierū cla-
mantiū et dicentiū: bñdict⁹ q̄
uenit in noie dñi. ps. Exau-
di de⁹ ōronē. ꝟ. Virgo eſt ele
ctus a dño. ℟. Atq; inter ce-
teros magis dilectus. Le.iiij

Videntes autem culto-
res idoloꝝ ꝙ omnis p
uincia aſie ioannē predica-
et et ſequeretur: traxerunt
ū ad templum diane: vt ei
acrificium offerret. Sꝫ ſta-
m vt tēplum ioannes aſpe
t: oia idola et ipſum templū
pulverem redacta ſunt.
uo viſo ꝯuerſi ſunt ad dñꝫ
baptizati ſunt duodecim
lia hoim gentilium: exce-
is mulieribus et paruulis
cōfirmati in virtute ſpiri-
ſancti. ℟. Qui vicerit fa-
ā illū colūnā in tēplo meo
cit dñs. Et ſcribā ſup eum
omen meū et nomen ciuita
s noue hierlm. ꝟ. Vincenti
bo edere de ligno vite qđ
in padiſo dei mei. Et. L.b

Tunc ariſtodemus pon-
tifex oim temploꝛum ſe
ditione excitata in populo
dedit pꝛeſente ioanne vt po
tius timeret duobus homi-
nibus venenum bibere: qui
mox vt biberūt cadentes ſpi
ritum exhalauerunt. Deinde
cum dediſſet apoſtolo facto ſi
gno crucis in dño confidens
bibit totuꝫ: et nihil ei nocuit.
Nec propter hoc ipſe ponti-
fex credidit donec illi duo
quos venenū occiderat: per
apl'm reſuſcitati ſunt. ℟. Di
ligebat eū dñs qm̄ ſpecialis
ꝓrogatiue caſtitatis eū am-
plioꝛi dilectione fecerat di-
gnū. Qꝛ virgo elect⁹ ab ipſo
ꝟgo in euū ꝑmāſit. ꝟ. In cru
ce deniq; moꝛitur⁹ huic ma-
trem ſuā virginem virgini
cōmendauit. Qꝛ. Lectio.vj.

Proconſul aūt tunc cum
pontifice tanta miracu
la videntes proſtrauerunt
ſe ad pedes apoſtoli: indul-
gentiam flagitantes. A quo
poſtea baptizati cū omni fa
milia et affinitate ſua: frege
runt oia ſimulachra ſua: et ec
cleſiam in noie ſancti ioānis
fabꝛicauerūt: in qua ipſe ſā
ctus ioannes poſtea hoc oꝛ-
dine aſſumpt⁹ eſt. ℟. Iſte eſt
ioānes qui ſupra pectus dñi
in cena recubuit. Btūs apo
ſtolus cui reuelata ſunt ſe-
creta celeſtia. ꝟ. Joānes hic
theologus quem inebꝛiauit
ſpūſſctūs aquila volās celi-

tus palā fecit mortalibus q̄
chriſtus marie filius ſit ver
bum dei deus. Beatus apl̄s
V. Glīa ſit altiſſimo genitori
ingenito: ingenitiq̄ genito:
⁊ flamini paracleto. Beat⁹.
In iij. noct. añ. Apparuit cha
ro ſuo ioanni dñs ieſus chri
ſtus cū diſcipulis ſuis / ⁊ ait
illi veni dilecte meus ad me
q2 tempus eſt vt epuleris in
conuiuio meo cum fratrib⁹
tuis. ps. Confitebimur. añ.
Expādens manus ſuas ad
dñm dixit gratias tibi ago:
q2 veniens inuitaſti me ſci-
ens q̄ ex toto corde meo de-
ſiderabam te. ps. Dñs regn̄.
exul. añ. Dñe ſuſcipe me vt
cum fratrib⁹ meis ſim cum
quibus veniēs inuitaſti me:
aperi mihi ianuam vite et
perduc me ad cōuiuiū epu-
lar̄ tuar̄. ps. Dñs regn̄. ira
ſcan. V. Eſto fidelis vſq̄ ad
mortem. R. Et dabo tibi co-
ronam vite. Lectio ſeptima.

Cum autem eſſet anno-
rum octogintanouē bea
tus ioānes: apparuit ei dñs
ieſus chriſtus cum diſcipu-
lis ſuis: ⁊ dixit ei. Dñica die
proxima venies ad me dile-
cte meus: q2 tempus eſt vt
epuleris in conuiuio meo cū
fratribus tuis. Et cum hec
dixiſſet in celū receptus eſt.
Veniente aūt dñica die con-
uenit vniuerſa mltitudo po
puli in eccleſiam ſupradictā:
in qua apoſtol⁹ a primo gal
licantu agens dei myſteria
omnē populum vſq̄ ad horā
diei tertiā allocutus eſt. R.
In illa die ſuſcipiam te ſer-
ue meus: ⁊ ponam te ſicut ſi
gnaculum in conſpectu meo
Quoniam ego elegi te dixit
dñs. V. Eſto fidelis vſq̄ ad
mortē: ⁊ tibi dabo coronā vi
te. Quoniā ego. Lectio. viij.

Poſt hec iuſſit iuxta al-
tare foueā fieri quadra
tam: ⁊ terram eius foras ec
cleſiam proiici. Et deſcen-
dens in eam expandit man⁹
ſuas ad deum ⁊ dixit. Dñe
commendo tibi filios tuos
quos tibi eccleſia virgo ve-
ra mater per aquam ⁊ ſpi-
ritum ſanctum regenerauit.
Nec michi occurrat p̄nceps
tenebrarum. Aperi michi ia-
nuam vite: ⁊ ſuſcipe me ſe-
cundū verbū tuū. Cū aūt fi-
niſſet orationē ſuā: tanta lux
vna fere hora apparuit ſup
eū: vt nullus eū aſpicere poſ
ſet. R. Cibauit illū dñs pa-
ne vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua
ſapientie ſalutaris potauit
eū. Et exaltauit eū apud p-
ximos ſuos. V. In medio ec-
cleſie aperuit os eius: ⁊ im-
pleuit eū dñs ſpiritu ſapiē-
tie ⁊ intellect⁹. Et. Lectio. ix

Poſtea vero cum lux ip-
ſa receſſiſſet: nihil inue
nerunt in fouea illa niſi mā-
na qđ vſq̄ ad ſummū ſcatu-
riebat: ⁊ quod adhuc in fun
do fouee ſcaturit ſicut arena

minuta ſolet in fontib⁹ ſca-
turire. Et fiunt ibi virtutes
orationib⁹ eius miracula in-
finita / ita vt quicunq; fidelis
deuotus illuc aduenerit: p̄-
cum ſuarum obtineat effectum /
et ab omnib⁹ infirmitatibus
et periculis liberet. ℟. In
medio eccleſie aperuit os ei⁹.
Et impleuit eum dñs ſpiritu
ſapientie et intellect⁹. ℣. Io
cūditatem et exultationē: the
ſaurizauit ſuper eum. Et. ℣.
Te deum. ℣. Annūciauerūt
opera dei. In laudibus. ana.

Valde honorād⁹ eſt bea-
tus ioannes / qui ſupra
pectus dñi in cena recubuit.
an. Hic eſt diſcipul⁹ ille qui
teſtimoniū perhibuit de his:
et ſcimus q2 verum eſt teſtimo
niū eius. an. Hic eſt diſcipu-
lus meus ſic eū volo mane-
re donec veniā. an. Exiit ſer
mo inter fratres q̄ diſcipu-
lus ille nō moritur: et non dixit
ieſus nō moritur / ſz ſic eū volo
manere donec veniam. an.
Sic eū volo manere donec
veniam tu me ſequere. Ch3.
Qui ti. hymn⁹. Exultet. vſ⁹.
Annunciauerūt. an. Iſte eſt
ioānes qui ſupra pectus dñi
in cena recubuit beatus apo
ſtolus cui reuelata ſunt ſe-
creta celeſtia. ps. Benedict⁹
orō. Eccleſiam. Memo. de na
tiui. et de ſcto ſtephano quo-
tidie poſt matuti. et veſ. per
primas afias de laudi. Etiā
ſi dominica dies interuene-
rit poſt matuti. dr. ps. de lau.
et poſt veſ. de veſperis: et ſic de
ſequentibus feſtis faciendū
eſt vſq; ad epiphaniā. Ad ho
ras aſic de lau. ch. de ſcto euā
geli. Ad .iij. cpm. Qui timet
deū. ℟. Valde honorād⁹ eſt
beatus ioānes. Alla alla. ℣.
Qui ſupra pectus dñi in cē-
na recubuit. Alla all. ℣. Vir-
go eſt electus. Ad .vj. ch. Ci-
bauit. ℟. Virgo eſt electus
a dño. Alla all. ℣. Atq; inter
ceteros magis dilectus. All.
℣. Eſto fidelis. Ad .ix. ch. In
medio. ℟. Eſto fidelis vſq;
ad mortē. Alla all. ℣. Et da-
bo tibi coronā vite. Alla. ℣.
Annūciauerūt. Ad vſ. a. Te
eū princi. et c. vtſ. cp. Qui ti-
met. ℟. In medio. hy⁹. Exul-
tet. vſ⁹. Valde hono. an. In
medio eccleſie aperuit os ei⁹
et impleuit eū dñs ſpū ſapiē
tie et intellectus ſtola gl'ie in-
duit eū all. al. al. ps. Magt.
orō vtſ. Memo. de innocenti-
bus. an. Innocētes pro chri
ſto infātes occiſi ſunt ab im
pio rege: lactantes interfecti
ſunt ipſum collaudant agnū
ſine macula dicentes ſemp
gl'ia tibi dñe. ps. Mgt. Orō.

Deus cui⁹ hodierna die
preconium innocentes
martyres nō loquēdo ſz mo-
riendo cōfeſſi ſunt: omnia i
nobis vitiorum mala morti
fica: et fidem tuā quā lingua
noſtra loquitur: etiā morib⁹
vita fateatur. Per dominū.

Sequitur memoria de natiui. dñi ꝛ de ſancto ſtephano.

¶ Sāctoꝝ innocentium. Inuita. Mirabilem deū in ſanctis ſuis. Venite adorem⁹ collaudantes. Ibi nō dr. Gloria patri. ad inuitatō. nec ad. R. ps Venite. hy⁹. Rex glorioſe. In. i. noct. ān. Nouit dñs vias innocentiū qui non ſteterunt in via pctōꝝ. p. Beatus vir. ān Rex terre infremuit aduerſus eū: qꝛ rex iſtō cōſtitut⁹ ſup innocētium milia regnat. ps Quare fre. ā. Deus iudex iuſt⁹ iudica nos ſcdm innocentiā noſtrā. ps. Domine deus me⁹ in te ſperaui. V. Sācti tui dñe benedicent te. Sermo sancti Seuerini. Lectio prima.

Eius quo tēdat quo pſtillat liuor et inuidia quo feratur herodiana hodie patefecit imanitas. Que dum tēporalis regni emulatur anguſtias eterni regis ortum molitur extinguere. Rm. Sub altare dei audiui voces occiſorum dicentiū. Quare non defendis ſanguinem noſtrū: ꝛ acceperunt diuinū reſponſum adhuc ſuſtinete hic modicū tempus donec impleatur numerus fratrum veſtrorum. V Vidi ſub altare dei animas interfectorum ppter verbū dei ꝛ teſtimonium ieſu chriſti quod habebāt ꝛ clamabāt voce magna dicentes: Quare. Le. ij.

Tunc herodes inqȝ videns ꝙ illuſus eſſet a magis: miſit in bethleē ꝛ occidit oēs pueros a bimatu ꝛ infra qui erāt in ea ꝛ in omnib⁹ finib⁹ eius. R iii Adorauerūt viuentē in ſcla ſclaꝝ. Mittentes coronas ſuas ante thronū dñi dei ſui. V. Et ceciderunt in cōſpectu throni in facies ſuas ꝛ adorauerūt viuentem in ſecula. Mittentes coronas. Lectio tertia.

Vides aūt ꝙ illuſus eſſet a magis: dolet ipſe tas ſe eſſe illuſam: dilatās ſe crudelitas furit: fremit violētas ſe deceptam: ꝛ in ſe ſeuus reuerſa colliditꝛ. R̷ n. Effuderunt ſanguinem ſanctorum velut aquam in circuitu hieruſalē. Et nō erat qui ſepeliret. V. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilib⁹ celi carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtiis terre. Et. Reiterat R̷ ſine. Gloria pri. In. ij. noct. ān. Ex ore infantiū deus ꝛ lactantiū laude pfecta deſtruis inimicum. ps Dñe dñs nr. ān. Judicabit dñs pupillo ꝛ humili ꝛ pluet ſuper pctōres laqueos ignis. ps In domino confido. aña. Mortis vſuras rex impius exegit ſuper innocentes: ſed illi requieſcunt in monte ſācto dei: herodes ad nihilum eſt redactus. Pſalmus. Domine quis habi. Verſus. Juſti autem. Lectio quarta.

Herodes ſtridet cadẽs ip ſe in laqueũ quẽ tetendit: hic iniquitatẽ quã cõſide rat euaginat de ſide perfidie ſumit arma: terreno querit furore quẽ natũ celitus non credit. Rẽm. Iſti ſunt ſcti qui paſſi ſunt ꝑpter te dñe vindica eos. Quia clamãt ad te quotidie. ℣. Vindica dñe ſanguinẽ ſctõꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. Quia. Lectio quinta.

Ad ſinus matrũ militum cogit caſtra: inter vbera arcẽ pietatis oppugnat. In teneris membris ferrum ſtringit: fundit lac anteꝙ ſanguinẽ: dat ante mortẽ ſentire ꝙ vitã: tenebras ingerit intrantibus lucẽ. Rẽ. Iſti ſũt ſancti qui nõ inquinauerunt veſtimenta ſua. Ambulabũt mecũ in albis q2 digni ſunt. ℣. Iſti ſunt qui cũ mulierib9 nõ ſunt coinquinati virgies enim ſunt. Ambulabũt. Rẽm. Iſti ſunt. Lectio ſexta.

Sic ait magiſter mali: miniſter doli / ire artifex / inuẽtor ſceleris / impietatis auctor / pietatis predo / inimicus innocentie / hoſtis nature: ſuis peior: peſſimus ſibi: quem chriſtus non vt euaderet: ſed ne vinceretur ab eo aufugit. Rẽm. Ambulabũt mecum in albis quia digni ſunt. Et non delebo nomina eoꝝ de libro vite. ℣. Iſti ſunt qui non coinquinauerũt veſtimẽta ſua ambulabũt mecum in albis. Et. In. iij. noc. an. Quis aſcendet in montẽ dñi aut q̃s ſtabit in loco ſancto eius? innocens manibus ⁊ mũdo corde. ps. Domini eſt terra. ℣. Innocẽtes adheſerũt michi quoꝝ petes ſaulũ ſunt a laqueo mortis. ps. Ad te dñe leua. an. Inter innocẽtes lauabo man9 meas vt audiam dñe vocẽ laudis tue. Judica me dñe. ℣. Juſtorũ anime in manu dei ſũt.

Secundum mattheum. ij.

In illo tꝑe. Angelus dñi apparuit i ſõnis ioſeph dicens. Surge ⁊ accipe puerumꝙ matrẽ eius et fuge in egyptũ: ⁊ eſto ibi vſꝙ dum dicam tibi. Et reliq. Homilia ven. bede pbri. Lectio. vij

De morte ꝑcioſa chriſti martyrum innocẽtium. ſacra nobis eſt fratres chariſſimi euangelij lectio recitata: in qua tamẽ omniũ chriſti martyrũ precioſa eſt mors deſignata. Rẽm. Cantabant ſancti cãticũ nouũ ante ſedẽ dei et agni. Et reſonabat terra in voces illorũ. ℣. Sub throno dei omnes ſancti clamabant vindica ſanguinẽ ſanctorum tuorum deus noſter. Et reſonabat. Lectio octaua

Quod eñ paruuli occiſi ſunt ſignificat ꝑ humilitatis meritum ad martyrii gloriã ꝑueniendũ. Et q2 niſi conuerſus fuerit quis ⁊ effectus vt paruulus non poteſt

animam dare pro christo. ℟.
Ecce vidi agnum stantē su-
pra montem ſion. Et cum eo
ſanctorum millia ꝗ habebāt
nomen eius et nomē patris
eius ſcriptum in frontibus
ſuis. ℣. In excelſo throno vi
di ſedere virum et cum eo
ſanctorum millia. Et. Lc̄o. ix.

Quod aūt in bethleem ꝗ
in omnibus finibus ei⁹
occiſi ſunt oſtendit nō ſolum
in iudea vnde eccleſie cepit
origo: ſed etiam in omnibus
eiuſdē eccleſie finib⁹ vbicū-
ꝗ per orbē diffuſa eſt perſe-
cutionē ſeuituram peſſimo-
rum/ ꝗ piorum patientiā eſſe
coronandā. ℟. Centū qua-
draginta quatuor millia qui
empti ſunt de terra hi ſunt
qui cum mulieribus nō ſunt
coinquinati virgines enim
permanſerunt. Ideo regnāt
cū deo et agnus dei cū illis
℣. Hi empti ſunt ex omnib⁹
primitie deo ꝗ agno ꝗ in ore
ipſorū nō eſt inuentū menda
cium. Ideo. ℟. Centū qua-
draginta quatuor. Proſa.
Sedentē in ſuperne maie-
ſtatis arce. Adorant humil-
lime proclamātes ad te. Cū
illis vndeuigintiquinꝗ. Sā
ctus ſanct⁹ ſanctus ſabaoth
rex. Plena ſunt omnia glo-
rie tue. Atꝗ cum innocentiſ
ſimo grege. Qui ſine vlla ſūt
labe. Dicentes excelſa voce.
Laus tibi ſit domie rex eter
ne glorie. Jn hoc feſto nō dr.

Te deum. in matu. nec Glo-
ria patri. nec Glīa ī excelſis
nec. Alla. nec. Ite miſſa eſt.
ī miſſa: niſi ſit die dn̄ica
nec. Alla. in feſtis hoc pacto ſz
in commemoratiōe oia dicunt. ℣.
Exultent iuſti. In laud. aña.

Herodes iratus occidit
multos pueros in beth-
leem iude ciuitate dauid. aña.
Abimatu ꝗ infra occidit mul
tos pueros herodes ꝑter
dominum. aña. Vox in rama
audita eſt ploratus et vlula
tus rachel plorās filios ſu-
os. aña. Cātabant ſcti canticū
nouum ante ſedem dei et a-
gni: et reſonabat terra in vo
ces illorum. aña. Sub throno
dei oēs ſcti clamabāt vindica
ſanguinem noſtrum de⁹ no-
ſter. Cpim. Apocalip. xiiij.

Vidi ſupra montem ſion
agnum ſtantem: ꝗ cum
eo centum quadragita qua-
tuor millia habētes nomen
eius ꝗ nomen patris ei⁹ ſcri
ptum in frontibus ſuis. hy⁹
Sāctorum meritis. ℣. Exul
tēt iu. ā. Hi ſunt qui cum mu
lieribus nō ſunt coinquina-
ti virgines enim ſunt: et ſe-
quuntur agnum quocūꝗ ie
rit. ps. Bn̄dictus. oro. vt s̄.
Memoria de nati. de ſcō ſte-
pha. et de ſcō ioāne vt s̄. Ad
horas. aiāe de laudi. Ad. iij.
cpim. Vidi ſupra montē. ℟.
Sancti tui. ℣. Iuſti. Ad. vj.
Capitulū. Apocal. xiiij.

Hi ſunt qui cum mulieris

bus non ſunt coinquinati/vir-
gines enim ſunt ꝙ ſequūtur
agnum quocūꝙ ierit. ℟. Ju-
ſti autē. Ad .ix. Cā̄p Apo.xiiij.
HJ empti ſunt ex omnib⁹
primitie deo et agno et
in ore ipſorum non eſt inuē-
tum mendacium: ſine macu-
la enim ſunt ante thronum
dei. ℟. Juſtorū aie. Ad veſp.
āīa. Tecū principiū. Cāp. Ut
vt ſupra. ℟. Centū quā. hy⁹.
Sctōrum me. ℣. Sancti tui.
āīa. Clamāt clamant clamāt
ad dn̄m innocentes et reſo-
nat luctus multarū matruꝫ
ī excelſis gaudet eccleſia ſu-
per martyres in eternum.
ps. Mgt. oro vt ſ. Ad mēoriā
ſancti vrſini. aīa. Jeſum xp̄ꝫ
collaudemus noſtrū piū dn̄ꝫ
qui per petri ſucceſſorē cle-
mentē epiſcopum trāſmiſit
nobis vrſinum doctorē egre-
gium. ps. Magnificat. Oro.
DEus qui populo tuo e-
terne ſalutis btm̄ vrſi-
num miniſtrū ꝯceſſiſti: pſta
queſumus: vt quem doctorē
vite habuimus in terris: in-
terceſſorē ſemꝑ habere me-
reamur in celis. Per dn̄m.
Mēoria de nati. de ſctō ſtepha
no ꝙ de ſctō ioanne vt ſupra.
¶ Scti vrſini ad matu. Inui
ta. Adorem⁹ regē regum in
cunctis mirabilem. Quē ado-
rat omnis terra deum inuiſi-
bilem. ps. Venite. Hymnus
O ꝙ dignis celebrandus
dies iſte gaudiis: ꝙ ꝙ di-
gnis venerandus vrſinus
preconiis nō fraudatus nec
fraudandus ſocij obſequiis
Clemens quidā petri more
nomen chriſti predicat/tan-
te meſſis paucos fore meſſo-
res ſignificat/predicandum
labore diſcipulis indicat.
Multis miſſis poſt et ante
predicare veniaꝫ: hoc vrſin⁹
commendāte repoſcit bitu-
riam: ſolo iuſto comitāte iuſ-
ſam ſubiit patriam.
Hic vrſino predicāte clemē-
tis imperio: iuſtus deo per-
mittente receſſit de medio:
ſolum vrbe iam abſente no-
no milliario.
Non turbatus caſu mortis
vrſin⁹ tam ſubite: ſed in fide
chriſti fortis leꝫ abſꝙ comi-
te: patefactis vrbis portꝫ in-
trauit ſollicite.
Gloria ꝙ honor deo vſꝙquo
altiſſimo: vna pr̄i filioꝙ in-
clyto paracleto cui laus eſt ꝙ
poteſtas per immēſa ſecula
Amē. In .i. noc. āīa. Sctūs iſte
cuius annuū feſtū hodie re-
colimus in prima natiuitate
nathanael: in ſcda vrſin⁹ vo-
catus eſt. ps. Beat⁹ vir. āīa.
Anteꝙ renaſcerer a ſaluato-
re meruit laudari ac verus
dici iſraelita in quo dol⁹ nō
erat. ps. Quare fre. āīa. Quis
vnꝙ digne poterit eum lau-
dibus extollere quē mūdi re-
demptor voluit ſuo teſtimo
nio approbare? ps. Dn̄e dn̄s.
℣. Amauit. Lectio prima.

SVſcepta igr̃ btı̃s cle-
mens eccleſie cura ſol-
licitū ſcoꝝ̄ que ſibi a btō pe
tro ap̄lo fuerant cōmēdata:
videlicet vt fides catholica
p orbis climata p̄dicatione
fideliū ppalaretur: miſit in
gallias q̄plurimos p̄dicato
res diſertoſq; conſtantes in
fide. De quibus ſanctus vrſi
nus cum vno tantū diſcipu-
lo meritis ⁊ nomine iuſto bi
turicenſium fines ſpū̄ ſan-
cto ducente ingreſſus eſt. ℟.
Audita ſaluberrima p̄dica-
tione domini dicentis: qui
amat patrē et matrē pluſq̄
me non eſt me dignus. Eius
diſcipline perſeueranter in
herere decreuit. ℣. Paren-
tibus et omnibus que habe
bat relictis propter nomen
chriſti. Eius. Lectio ſecūda.

CVm q; bituricẽ ciuitati
appropinquaſſet diſci-
pulus eius nono ab vrbe mi
liario febre valida correpꝰ
migrauit ad dn̄m. Cuiꝰ cor-
pore ibidē ſepulto: beatꝰ vr-
ſinus licet triſtis: tn̄ fidei ca
lore armatus ⁊ dn̄i munitꝰ
auxilio: ad eandē vrbē puē-
nit intrepidus. Ad cuius p̄-
dicationē nouā tunc et inau
ditam ceperunt primū pau-
peres et inopes cōuenire. ℟.
Miracula q̄ dn̄s noſter cor-
poraliter operatus eſt cōtē
platus. Melliflua p̄dicatiōe
iugiter cum beatis apoſto-
lis perſuaſit. ℣. Feruore ſi-
dei cepit a deo caleſcere vt
poſt eos reliquorum vnus
princeps cōſtitueretur. Mel
liflua. Lectio tertia.

DEinde etiam ipſi poten
tes cognita a pauperi-
bus eius predicatiōe: ad hec
eadē concurrerūt audienda.
Ad vltimū ſco ſpū̄ſcō inſpi-
rante qui per os illiꝰ loque
batur: viri nobiles conuene
rūtq; audita eius predicatio
ne relictis idolis ſuis in vnū
verum deum ſe credere pfeſ
ſi ſunt. Baptizata eſt ergo
tūc ab illo pauperū potētiū ⁊
nobilium vtriuſq; ſexus nō
minima multitudo. ℟. Dn̄i-
cis pleniſſime imbutꝰ ſacra
mētis. Ad ipſum ſanctiſſime
cene conuiuiū a dn̄o deputa
tus eſt officio legendi. ℣. Di
gnus ⁊ meritus viderẽq; au
dire quid ibi actum ſit a dn̄o.
Ad Glr̃ia In .ii. noct. an̄. In-
tuens paſſiōis dn̄ice penas
nimio cum ap̄lis affectus eſt
meroris incōmodo. ps. Cum
inuoca. an̄. Die tertia reſur-
rectionis dn̄i glr̃ia diuulgata
immēſa cū plurimis repletꝰ
eſt letitia. ps. Verba mea. an̄.
Per dies quadraginta q̄bꝰ
dn̄s poſt reſurrectionē ſuam
diſcipulis ſuis apparuit hic
ſanctus intereſſe meruit. ps.
Domine dominus noſter. ℣.
Iuſtum deduxit. Lectio. iiii.

TVnc aduerſarius ille
diabolus nomini chri-
ſtiano ſemper inimicꝰ cepit

huic ſeruo dei multimoda ꝑparare ſcandala ita vt idolorum cultores eũ cum canib9 inſequẽtes et fuſtibus cedẽtes quaſi legẽ eoꝛũ ſubuertẽtẽ a ciuitate eiecerũt dicẽtes. Recede a nobis: ſciẽtiã viarũ tuarũ nolumus. Vn. Aſcẽſionẽ dñi ad celos poſtꝙ cũ apl'is intuitus fuit cum eis hierl'z redijt. Et cũ eiſdẽ completis diebus penthecoſtes ſpũſctõ repletus eſt. R. O ꝙ admirabilis eſt vir iſte qui vocatus a ſaluatoꝛe cũ apl'is eruditus eſt. Et. Lc. v.

QVi cũ expulſ9 ab vꝛbe fuiſſet in dubio poſit9 ꝗd ageret ignoꝛabat anxi9 Sʒ vt ſtatim oꝛoni incubuit ſpũſcti admonitiõe ad vꝛbẽ regreſſus eſt in qua pꝛofundioꝛa chꝛiſti verba pꝛedicãs quaſi omnes chꝛiſto annuẽte ⁊ ſermonẽ cõfirmante ad dñm conuerſi: loti ſunt baptiſmi ſacramento et inſigniti ſancte crucis ſignaculo. R. Beatus ſtephanus hunc ſanctum dei ſocium in doctrina euangelice pꝛedicatiõis hieroſolymis habuit. Quouſꝙ a iudeis pꝛo fide chꝛiſti lapidatus fuit. R. Qui plenus gratia et foꝛtitudine ſigna ⁊ pꝛodigia in populo tandiu fecit. Quouſꝙ a iudeis. L. vj.

SEd cum iam ad deum innumera fideliũ multitudo conueniret concilio maioꝛum ciuitatis datis ſexcentis aureis in magno vaſe argenteo lugdunum adijt vbi tunc tempoꝛis pꝛinceps leocadius qui totam aquitaniam et burgundiam regebat moꝛabatur. Quem cum mitiſſimus pꝛinceps quis eſſet et quid peteret interrogaſſet: dedit ei aulam ſuam regiam bituricenſem vt eccleſiam deo ⁊ beato pꝛothomartyꝛi ſtephano conſecraret: et in ea ipſi9 ſancti pꝛothomartyꝛis cruoꝛis reliquias honoꝛifice collocaret. In qua poſtmodum eccleſia ipſe pꝛinceps cum filio ſuo luſoꝛe paruulo / et cuncto exercitu ſuo baptizatus eſt. Tu autem domine miſerẽ noſtri. R. Reſoꝛiſi. Huius collegit diligenter iſte ſanctus fuſi cruoꝛis guttulas et ſecum pꝛo illius commoꝛatione detulit. Sanctum ꝗꝫ coꝛpus ipſius cum virginitate moꝛatis ſepeliuit. Verſ9. Feruens gemine dilectionis ardoꝛe: ſanguinis eius reliquias cum magno honoꝛe tractauit. Sanctum. Gloꝛia. In tertio nocturno. aña. Poſtea reuerſus ad petrum apoſtoloꝛum pꝛincipem omnia que ſibi acciderant et ꝙto doloꝛe afficeretur pꝛo amiſſo ſocio per oꝛdinez enarrauit. Ps. Domine quis habitat. aña. Admonitus a ſctõ petro ſecum aſſidue pꝛedicationi vacare quaſi fidelis et

prudens ſeru⁹ ei per omnia ſtuduit placere. ℣. Dñe in vir=tute. Añ. Cum illo fuit ioppe in paralytici enee curatiōe ethiope et reſurrectione tha bite eleemoſynarie. ps. Dñi eſt terra. ℣. Juſt⁹ vt. Lc. vij.

Poſtq̄ aūt ipſe princeps ſecularis militie curaz depoſuit: tāto fidei calore ex arſit vt pene oēs antiquiſſi=mos bituricēſis pagi vicos in quib⁹ proprias poſſidebat aulas cum redditibus vni=uerſis ſancto prothomartyri chriſti ſtephano et famulis ec cleſie ſue deſeruiētibus ppe tuo delegauit. Quā quidem eccleſiā ex regali aula in bre ui tpis curriculo ope largi=flua ⁊ opere continuo cōſum matā: idē btiſſimus pōtifex vrſinus ipſo die kalendarū octobriū in nomine ſctē trini tatis ⁊ bti prothomartyris ſtephani ſolēniter dedicauit ℟. Cū predicto aplo romam venit vbi vidit qn̄tū cōflictuȝ cū ſimone mago geſſerit: et vt eū i reſurrectiōe cuiuſdā adoleſcētis vicerit. ℣l⁹. Et quomodo illum volātem de montibus ſuſtētatum ad ter ram proſtrauerit. Et quo=modo illum. Lectio octaua.

Ordinauit aūtē poſt hec idem ſanctiſſimus pon=tifex vrſinus p dioceſim ſuā eccleſias ſacerdoteſq ⁊ leui tas et cuiuſq ordinis viros qui inibi fideliter deſerui=rēt: docens eos ſobrios ſem per ⁊ pudicos eſſe. Sed cum poſt hoc decreuiſſet domin⁹ famulū ſuum pro tāto labo=re remunerare diem exitus ſui de corpore ei quodam fe bris dolore deſignauit. Sed anteq̄ ex hoc mundo migra ret ad chriſtum conſecrauit eccleſie ſue bituricēſ. loco ſui ſucceſſorem ſenicianum religioſum virum et bonis moribus ornatum. ℟. Bea=tus petrus cum ex precepto neronis imperatoris cruci=figeretur. Sanctus vrſinus ante crucem affuit vbi ma=gni meroris gladio tranſfi=xus eſt. ℣. Cum aliis chriſti fidelibus planctum et gemi tum ſuper eum flentibus. Sanctus. Lectio nona.

Conſecrato aūt btō ſeni ciano in bituricenſi ec cleſie cathedra: beatiſſimus vrſinus completo pōtificat⁹ ſui āno viceſimo ſeptimo die quarto kalendarū ianuarii vinculis carnis abſolut⁹ ſcti tate plenus: ⁊ miraculis / an gelorum pſallentibus chor translat⁹ eſt ad gaudia para diſi: ſtola indutus iocūdita=tis. ℟. Scte vrſine religiōis puritate ſplēdite quē clementi hue te paſtorem placuit diri gere. Nos egrotos chriſti o=ues omī ſana vulnere: ange lorū vt cōſortes valeam⁹ vi uere. ℣. Jn paſturi cena dñi deputat⁹ legere meruit ibi

diuina pabula percipere.
Nos. Gl'ia. ℟. Sctē vrſ. pſa.
A clemēte leta mēte miſſus
eſt bituriā. Ut a gēte nō cre
dente purget ignominiam.
Hic btūs hoſpitatus in quo
dā hoſpitio. Habitātes egro
tātes a lepre ꝯtagio. Et mū
dauit & ſanauit & cōplēs offi
ciū. Predicauit nec ceſſauit
vocēs euāgeliū. Plebs tunc
currit ſed occurrit diuitū ſu
perbia. Tandē credunt & ac
cedunt innumera milia. Ba
ptizantur et mundantur ab
omni ſpurcitia. Hūc laude=
mus & orem⁹ vt ſecū in gl'ia.
Valeam⁹ viuere. ps. Te deū
℣. Ora p nobis beate pater
vrſine. In laudibus. aña.
Suſcepta eccleſie cura
btūs clemens p̄dicato
res diſertos & cōſtantes in
fide ad euangelij fidem dire
xit ad gallias. añ. Alio aliis
abeuntibus ſanctus vrſinus
cum ſuo tm̄ diſcipulo nomie
iuſto bituricē ciuitatiſq; fines
ingreſſus eſt. añ. Cū aūt grā
predicationis vrbē adire de=
liberaſſet ꝯtigit diſcipulum
ſuum febre valida correptū
infirmari. añ. Ab vrbe milia
rio nono eſt locus vbi eſt in=
firmatus & obiit dupliciter
iuſt⁹ & put fieri potuit a ma
giſtro ſepultus eſt. añ. Tunc
calore fidei armatus et dn̄i
munitus auxilio: ſolus reli=
ctus ad eandem vrbem per=
uenit interritus. Capitulū.
Ecce ſacerdos. Hymnus.
Exultemus & letemur om
ganis cātantib⁹: ꝯgau
dētes gratulemur vrſino cū
laudibus: & cōſtantē admirā
tes huc in ſuis caſibus.
Chriſtum docet adorandū q
viuit per ſcl'a: ad vrſinū blaſ
phemandū currit gēs incre
dula canes ad hunc effugan
dum ſoluuntur a copula.
A gētibus fere p̄ſſus fugit
hic perterrit⁹: ſed ad vrbē eſt
reuerſus ad angeli monit⁹
chriſti ſeruum ſe profeſſus
legis docet aditus.
Ab errore reuocate ſancto
predicamine multe gentes
inſpirāte diuino ſpiramine
per vrſinum baptizate ſunt
in chriſti nomine.
Ab errore reuocato fere cū
ſuo populo ipſo rege bapti=
zato cū luſore paruulo: cur
ſu vite conſummato migra=
uit a ſeculo.
Gloria & honor deo vſq; quo
alt. ℣. Ora pro nobis. añ. O
admirāda pietas ſaluator
q̄ per vrſinū fidelē ſuū diſci
pulum ſic molliuit corda gē=
tilium vt vnanimes cōuola
rent ad percipiēdā ſalutē ſua
rū aiarum. ps. Bñdict⁹. oro.
Deus q̄ populo. Memoria de
nati. & de ſcō ſtephano: et de
ſcō ioanne: & de innocētib⁹
ad hor. añe de laudib⁹ cōm.
℟. & ℣. de cōi vnius ꝯfeſ. epi
ad veſ. añ. Tecū principiū.
Cpm. Ecce ſacerdos. ℟. Sā

bat magnatum principum ⁊ aliorum epiſcoporum receptus conſiliis: aſſenſum voto regis verboten⁹ contra eccleſie iura prebuit. Sed ſtatim vt percepit ex hoc aiarũ periculũ imminere quod verbo dixerat ſcripto coactus confirmare nequaquam voluit. Lectio .v.

REx autem cum aliis ſibi fauentibus epiſcopis vt vidit quod eũ ad ſuam volũtatem inclinare non poſſet: exterminauit eum de regno ſuo cũ tota progenie ⁊ affinitate ſua. Igitur ille magis timẽs eccleſie naufragium quam ſui: in franciã deuenit. Quẽ alexander papa tũc ſenonis manens ⁊ ludouicus frãcorum rex honorifice ſuſceperũt: et põtiniacẽſi cenobio: ſupplicíter cõmendauerunt. Lect. vi.

SEptimo autẽ exilii ſui anno ſummo põtifice ⁊ francorum rege procurãtib⁹ reddita pace anglicane eccleſie thomas eorum paſtor ad ſuã eccleſiã reuerſ⁹/ a clero ⁊ populo cũ ingẽti gaudio ſuſcipitur: ſed poſt dies paucos iterũ dãnis ⁊ iniuriis ſupramodũ affect⁹ eccleſie ſue ſepta exire prohibitus eſt. Lectio ſeptima.

TAndẽ cũ nec vi nec blãdiciis flecti poſſet: quin eccleſie ſue iura et libertates ſemp tueretur: venerũt cãtuariã miſſi a rege anglici quatuor preclari genere/ ſed malefact famoſi: ⁊ vbi eſſet archiepũs vociferando querũt. Quos vt vidit ſanctus thomas dixit eis. Ego ſum quod vultis? At illi. Vt modo moriaris. Lectio viii.

SAnctus autem põtifex tunc moderata voce dixit. Ego pro deo ⁊ iuſtitia ⁊ eccleſie libertate mori parat⁹ ſum/ ſed ex parte dei oĩpotentis ⁊ ſub anathemate vobis prohibeo ne cuiquam meorum noceatis. Libẽter quidem moriar cũ pro morte mea pax ⁊ libertas eccleſie mee ſit in breui reddenda. Lectio nona.

MOx cum deo ⁊ beate marie ac ſancto dionyſio ſeipſum ⁊ eccleſie ſue cauſam commendaſſet intra eccleſiã capite inclinato gladiis impiorum decollatus eſt. Pro eccleſia certans: in eccleſia paſſus eſt. Perſecutores vero eius in breui quidẽ ſine confeſſione repẽte: alii paraliſi diſſoluti: alii amẽtes effecti: alii rabidi digitos ⁊ linguã propriã ſibi decerpẽtes vltione diuina de medio ſublati nuſquam comparuerunt. Poſt matu. mẽo. de nati. ⁊ de aliis ſctis vrs. Ad veſp. an. Tecum principiũ vrs cap. Beatus vir. R. Vir inclyt⁹. hym⁹. Martyr dei V. Ora pro no. an. Iſte ſanctus. ps. Magt. Oro vrs. Ad memo. ſancti ſilueſtri. an. Iſte cognouit. ps. Magt. Oro. Da qs. Mẽo. de nati. ⁊ de aliis ſanctis vrs. ¶ Silueſtri pape ⁊ confeſſo. totũ de cõi pre-

ter lectiõn. Lectio pꝛima.

S Iluester igitur vꝛbis rome epũs a cyꝛino pꝛeſbytero eruditus: hoſpitalitatem ſummo ſtudio diligẽs timotheũ quondã pauli apl'i diſcipulũ venientẽ ab antiochia chꝛiſtum publice pꝛedicantem tẽpoꝛe pꝛedicationis annum vnũ ⁊ menſes tres hoſpitio ſuſcepit quod etiã facere ipſi pontifices foꝛmidabant. Lectio ſecunda.

P Aſſo deniq; beato timotheo tarquinius pꝛefectus ſperans eum multas reliquiſſe diuitias appꝛehẽdit beatum ſiluestrum: iuſſitque vt diuitias illas ſibi redderet. Ubi cum nihil reperiret chꝛiſtianitatis ſiluestro nomẽ opponens: et moꝛtem ſibi in craſtinũ niſi idolis ſacrificaret comminans eũ in carcerẽ retruſit. Lc.iij.

S Anctus autem ſiluester tunc tarquinio dixit. Stulte hac nocte moꝛieris: ⁊ toꝛmẽta que chꝛiſtianis tẽpoꝛalia infers: eterna recipies: inter q̃ velis nolis: deũ quem colimus recognoſces. Siluestro itaq; incarcerato cum tarquinius ad mẽſam ſederet: os piſcis ita in eius gutture tranſuerſum eſt: q' iuxta dictũ ſiluestri illa nocte expirauit. Lectio quarta.

T Antam poſtea beato ſiluestro dñs gratiã pꝛedicationis cõtulit: vt tam a gẽtilibus q̃ a chꝛiſtianis nimio diligeretur affectu. Interea decedente ſancto papa melchiade beatus ſiluester ab omnibus in papam eligitur. Eodem vero tempoꝛe cõſtantino imperante exiit edictũ vt omnes chꝛiſtiani idolis immolarẽt: aut diuerſis necarentur ſupplicijs. Quod audiens beatus ſiluester ab vꝛbe roma cum ſuis clericis exiuit: ⁊ in ſoꝛactis montem ſe retruſit. Lectio quinta.

I Nterea cũ iam conſtantinus imperatoꝛ innumerabiles chꝛiſtianos occidi feciſſet: tanta lepꝛa eſt pcuſſus q' nullo modo poterat recipere ſanitatẽ vel medicinam. Tandẽ vero ex paganoꝛum pontificum conſilio: adducti ſunt romã de diuerſis locis amplius q̃ tria millia pueroꝝ vt occiderentur: ⁊ ſic imperatoꝛ in eoꝝ ſanguine calido ſe balneãs ſanaretur. Lectio ſexta.

D Ie igitur ſtatuto egrediens imperatoꝛ de palacio ⁊ tante necis inſcius ad locũ vbi ſe balnearet veniens: occurrerunt ei innumerabiles mulieres vlulantes: et ſe pꝛo tanta crudelitate ſuoꝛum infantiũ deſerpentes ⁊ capillos euellentes. Quo viſo imperatoꝛ et audito: pietate motus pꝛoꝛũpens in lachꝛymas iuſſit omnes pueros reddi: ⁊ ma

tribus earum aurum et argentum largiri. Lectio. vij.

NOcte vero ſequenti ipſo dormiente apparuerūt ei apl'i petrus & paulus dicētes. Dñs noſter ieſus chr̄s miſit nos ad te vt recuperes ſanitatē: q2 exhorruiſti ſanguinē effundere innocentū. Voca igitur ſilueſtrū papā in mōte ſoractis cū ſuis clericis latentē. A quo cū ad chriſtū cōuerſus baptizatus fueris recipies ſanitatē. Quod cum feciſſet imperator de ſacro fonte mundus exurgēs chriſtum ſe manifeſte vidiſſe cōfeſſus eſt. Lectio octaua

PRima autem die baptiſmi ſui hanc dedit legē vt chriſtus qui eum curauerat: a tota vrbe romana coleretur. Secunda: vt q̄ deum blaſphemaret puniret᷑. Tertia: vt qui chriſtianis iniuriā faceret facultates ſuas amitteret. Quarta: vt ſicut imperator rome cunctis p̄eeat iudicibus: ſic romanus pontifex ab omnibus mundi epiſcopis caput & dñs teneretur. Quinta: vt quicūq3 reus in eccleſiā confugeret: ab oim iudicum periculo defenderetur. Et alia q̄plurima dona & libertates dedit eccleſie dei. Lectio nona.

TAndem cū beatus ſilueſter omnem populū romanum a cultura demonuz reuocaſſet: & draconem qui oēs afflatu ſuo percuſſos perimebat in cauernam rome vſq3 ad diez iudicij ne cuiq̄ noceret religaſſet: ſe diſſolui ſentiens clerū ſuum de trib9 inter cetera ſpecialiter admonuit / ſcilicet vt inter ſe ſemp charitatē haberēt: eccleſias ſuas diligēter gubernarent: & gregē ſibi cōmiſſū a lupor̄ morſib9 cuſtodirēt. Quib9 dictis in dño feliciter obdormiuit. Anno dñi ducenteſimo viceſimo. Poſt matutinū. de nati. & de aliis ſctis. Ad hor. totū de cōi. Ad veſ. añ. Tecū principiū. vt in vigil. circunci. continet᷑. In die circuciſionis poſt veſ. Memo. de ſancto ſtephano. añ. Intuens. p̄s. Magi. vts nec ſit memo. de aliis ſanctis in choro.

¶ In octa. ſācti ſtephani oīa añ / ſicut in die p̄teī lect. Et q̄ r̄la nō reiterant᷑. Sermo ſancti Auguſtini. Lectio. j.

FRatres chariſſimi nuper celebrauimus natalem quando rex martyr̄ natus eſt: hodie celebram9 natalem quando primicerius martyrū migrauit ex mundo. Oportebat enim vt ſicut immortalis pro mortalibus ſuſceperat carnem ſic mortalis pro immortali ſuſtineret mortem. Tu autē. Lectio. ij.

AT ideo natus eſt dñs / vt moreretur pro ſeruo ne ſeru9 timeret mori p dño. Natus eſt chr̄s in terris: vt

ſtephanus naſceretur in celis.
Ingreſſus eſt dñs mūdū: vt
ſtephanus ingrederetur celū.
Altus ad humilia deſcēdit: et
hūilis ad alta aſcēdit. Le.iij.

FIlius dei factus eſt fi-
lius hoīs: vt filios hoīm
faceret filios dei. Fecit chri-
ſtus miracula: fecit et ſtepha-
nus. Sed chriſtus fecit ſine
ſtephano nunq̄ ſtephanus
facere potuit ſine chriſto. Vi-
uebat de chriſto ſtephanus:
ſicut ſermentum de vite. Mi-
raris fructum de ſermento
pendentem: vide ſermentū
in vite manens. Lectio.iiij.

AIa ſancte ſtephane dic
aliquid iudeis vt incre-
pitas lapidari: et ſ[illegible] oſtis coro-
nari. Iaculare verba: et exci-
pe ſaxa. Dic aliquid de in-
circunciſis cordibus: vt mo-
riaris lapidibus. Lectio.v.

DIc aliqd de eo cuius no-
men nolūt audire. Eru-
beſcant et ſeuiant: muta fiāt
labia doloſa. Dic eis vbi vi-
des dominum quem irriſe-
runt crucifixum. Lectio.vj.

DIc eis vbi eum vides: et
vbi nō viues: ſed cū eo
melius viues. Dic eis q̄ ad
dexteram patris vides ſtan-
tem quem irriſerunt in cru-
ce pendentem. Lectio.vij.

AT ille. Ecce inquit vi-
deo celos apertos: et fi-
lium hominis ſtantem a dex-
tris dei. At illi clamantes
continuerūt aures ſuas. Au-
res clauſerūt: et ad lapides
cucurrerūt: impetumq̄ fece-
rūt omnes in eum. Lect.viij.

LApidabant ſtephanū
inuocantē et dicentem
Adheſit anima mea poſt te:
quia caro mea lapidatur p̄ te.
Accipe ſpiritū meum et red-
de p̄miſſum tuū. Lectio.ix.

ORauit chriſtus p̄ ſuis
crucifixoribus: orauit et
ſtephanus pro ſuis lapida-
toribus. Dñs ieſus chriſtus
orauit affixus ligno ſtepha-
nus genuflexo ſpiritum ſuū
domino commendauit. Tu.
Poſt matut. memo. ſanctoꝝ
ioānis/ innocētū/ et vrſini. q̄
de nati. nulla fit amplius mēo.
put in fer. ij. de Domine ne in
ira. cōtinet. Ad hor. vt i die.
Et ad veſ. ſ̄re. ā. Tecū prīci-
pīū ad epiphaniā. Et mēo. de
ſācto ioanne. ān. Iſte eſt diſci-
pulus. ꝟ Valde honorā. Oro.
vt ſ̄. Alia mēo. ſctōꝝ innocen-
tium et ſancti vrſini. Ad com
pletoriū totum de natiuita.
¶ In octa. ſ. ioānis dia fiūt ſi-
cut in die. Sſter lect. Lect.j.

IN figura quatuor ani-
malium ioannes aquile
comparatur: quia ſicut ipſa
pre ceteris auibus volitan-
do altius conſcendit: ita et
idem ioannes altius de diui-
nitate q̄ ceteri euangeliſte
inquiens narrauit. In prin-
cipio erat verbum: et verbū
erat apud deū: et deus erat
verbum. Tu au. Lectio ſcd̄a

Et quis ceteri de diuinitate licet pauca aliquid dixiſſent: iſte tamē plus omnibus narrat. Et non immerito factum eſſe cognoſcimꝰ. Dignū quippe erat vt qui ſupra pectus dn̄i recubuerat de ipſo ſuggeret quatenus de diuinitate eius apertius ꝙ ceteri euangeliſte aliquid demonſtraret. Lectio tertia.

Sane idipſum ideo promeruit: quia dn̄s eum pluſꝙ ceteros diſcipulos diligebat vt ipſe amplius de diuinitate eius enarraret / dicens. In principio erat verbum. Lectio quarta.

Hoc loco principium deus pater intelligitur: quamuis multa principia in ſcripturis legantur vt ibi. Principium eſt filius. Et illud. Ego ſum principiū qui et loquor vobis. Lectio. v.

Eſt et principium temporum et principiū creaturarum. Sed vt iam diximus hoc loco principiū deus pater intelligitur. Sanctiſſimus Joannes qui hec narrat inter apoſtolos iunior minorqꝫ fuit. Lectio ſexta.

Hic eſt cum diſquirerent apl'i quiſnam illorū maior / eſſet quem tenuit dn̄s dicens. Quicunqꝫ non fuerit conuerſus ſicut puer iſte: nō intrabit in regnū celorum. Ipſe eſt q̄ ſupra pectus dn̄i in cena recūbebat. Ipſe eſt quem pre ceteris diligebat ieſus. Cui et mariā matrem et ipſum marie matri filiuꝫ tradidit. Lectio ſeptima.

Cum ergo iam ſcripta eſſent euangelia ꝑ mattheum quidem et lucā iuxta humanam natiuitatē / et multe hereſes exiſterēt ꝑpter deitatem filij. Alij enim ex maria tm̄modo eum ꝯſtrebant. Alij nec tn̄ per mariā ſꝫ more angelorū eū veniſſe dicebant. Sic varijs intētionibꝰ de eiꝰ natiuitate et varijs diſputatiōibꝰ / ꝑut cuiqꝫ libitū erat ediſſerebant. Lect. viij.

Ioannes ergo coactus eſt nouiſſimus euangelium cōſcribere: in quo ꝙ dei filius ante fuerit: et quō carnem acceperit vtraqꝫ ꝑ ſpm̄ ſctm̄ diligenti moderatiōe ꝯponens: tali vtitur principio: vt omnibꝰ hereticis eternum ſilētium imponeret ſecretorum omnium conſciꝰ. Nam ſupra pectus ieſu recumbere omnia ſecreta myſteria noſſe eſt. Lectio nona

Incipit ergo exponere et oſtēdere natiuitatis primordia filij dei: in qua de deo deꝰ natus eſt. Or iam dixerāt mattheus et lucas iuxta ꝯditionem humanam eius natiuitatem: ioānes natiuitatē dn̄i qui ante oīa ſcl'a fuerat filiꝰ dei enarrauit. Poſt matu. mēo. innocētiū / et de ſācta virgine. Ad hor. et ad vel. ſicut

in die / excepto q in veſpe. nõ
dr. R. Poſt veſ. mẽo. de inno-
cen. aña Innocẽtes. V. Sancti
tui dñe. oro vt ſ. Alia mẽo. de
ſancto dñino. ¶ In octa. ſan
ctoꝝ innocẽtiũ oĩa vt ſ dictũ
eſt p̃ter lectio. Lectio prima

Operepretiũ eſt crudeli-
tatis herodis in ieſum
⁊ in equeuos ei⁹ videre mer
cedem. Igitur cũ p illo ſacri
legio qđ in ſaluatorẽ cõmiſe
rat ⁊ ſcelere quod ĩ equeuis
eius pegerat: vltio diuina
eũ vrgeret in mortẽ: quẽ ve-
derit exitum ſermonib⁹ ex-
plicemus. Lectio ſecunda.

Ento nãq igne extrin-
ſecus in ſupficie corpo
ris ſui vrebatur: intrinſec⁹
vero vaſtum cõdebatur in-
cendium: inexplicabilis ſem
per inerat illi cibus. Nec ta
men ſatiari vnq̃ rabidis in-
citata faucibus valebat in-
gluuies. Lectio tertia.

Inteſtina intriſec⁹ vlce
rib⁹ obſerata dolorib⁹
eum q̃ maximis affligebãt.
Humor liquid⁹ ⁊ luridus er
ga pedes tumidos ſuberra-
bat: ⁊ ab inferiorib⁹ partib⁹
pubetenus tumore diſtẽtus
erat. Sed ⁊ verenda tãdem
putredine corrupta ſcate-
bant vermibus. Lectio. iiij.

His aũt omnibus dolo-
ribus fetor durior erat
qui in mẽbroꝝ putredie vel
in reſpiratiõe anhelit⁹ red-
debatur. Ita vt ex omni par
te cruciatib⁹ feſſo: nulle ſu
fficere vires ad tolerãtiã p
terant. Sic vt ab omnib⁹ v
ceretur non morbi corporis
hec: ſed diuine vltionis eſ-
ſe ſupplicia. Lectio quinta

Qui cum tot ⁊ tam fera-
libus morbis vrgeret:
tamen ſpẽ adhuc viuendi ge
rẽs: de medelis ac remediis
cogitabat: Sed cũ in olei fo-
mento fuiſſet depoſitus vt
ardorem morbi refrigera-
ret ſtatim ita reſolutus eſt
omnibus membris: vt etiã
ipſi ex ſuis ſedibus oculi
ſoluerentur. Lectio ſexta.

Eportatur interim hie
rico: vbi cum de ſalute
deſperare cepit: verſus eſt
in facinus execrabile. Ete-
nim de ſingulis vicis et ca-
ſtellis omnes nobiliores et
primarios ex omni iudea ad
ſe colligi / ⁊ recludi iubet:
eoſq ſorori ſue ſalome ⁊ vi-
ro ſuo noie alexandro cuſto-
diendos tradidit. Lect. vij.

His quoq in cuſtodia ma
ncipatis plurimum aurũ
⁊ argentũ militibus ⁊ ami-
cis ſuis largitur dicẽs. Nos
ui iudeos de meo interitu
gauiſuros ſed hos quos in
cuſtodia habetis ſtati vt ſpi
ritũ exhalauero interficite:
vt oẽs domus eoꝝ etiã inui
te defleant obitũ meũ. L. viij

Cumq ex doloꝝ violen-
tia mortem ſibi adeſſe
ſentiret vt ipſemet pomum

erudum quo libẽter veſceba tur ſibi pararet: gladium de poſcit. Quo ſibi dato: hinc i de proſpectans ne quis eum prohiberet: eodem gladio ſe interfecit. Lectio nona.

Talis igitur herodis ſui trium filiorum ſuorum parricide extitit finis: quo digna ſupplicia pro ſcelere qd in bethleem erga paruulos et innocentes geſſerat: et pro inſidiis domini noſtri ieſu chriſti ac ſaluatoris exactus eſt. Poſt matu. memo. de ſctõ vrſino. Ad hor. vt̃s dictũ eſt. Poſt vs̃ de innocẽti. fiet memo. de ſctõ vrſino. An. Ieſum chriſtum. Plus. Oĩa pro nobis. Oratio vt̃s. ¶ In octa. ſancti vrſini totũ ſicut in die/ preter le. ꝛ tres vlti. lec. de vigilia epyphanie. Sed in eccleſia bituri. fit totũ de cõi ꝑ ter. vi. le. ſic poſtrac. iij. vl. de vigilia epipha. ꝛ. ã. de lau. ꝛ de benedictus. Lectio prĩa.

Denique aſcẽſionẽ illi⁹ ad celos: ꝛ quẽadmodũ nubes ſuſceperit eũ ab eorum oculis intuitus fuit. Poſtea rediẽs hieroſolymam cũ aliis ꝑmãſit: atque in die ſancto pẽthecoſtes oĩb⁹ pariter ĩ vno loco ſedẽtib⁹: ſicut in actib⁹ apoſtolorum legit̃. Fact⁹ eſt repẽte de celo ſonus tãꝗ̃ aduenientis ſpũs vehemẽtis: et repleuit totã domũ vbi erãt ſedentes. Lectio ſcd̃a.

Tunc apparuerũt illis diſpartite lingue tãꝗ̃ ignis: ſeditque ſupra ſingulos. Et repletus cũ aliis cepit loqui variis linguis prout ſpiritus ſãcti gratia amminiſtrabat. O ꝗ̃ admirabilis eſt vir iſte qui eruditus eſt cum apoſtolis: elect⁹ de plebe: vocatus a ſaluatore ſpiritus paracleti corroborat⁹ pia cõſolatione. Lectio tertia.

Igitur longum eſt reſol uere ꝗ̃plures ſeuos iudeos ꝛ gentiles pꝫ̃dos / ad fidei catholice culturã miſſus ibidem a beato petro apoſtolorum principe predicare cum ſtephano prothomartyre aliiſque ſociis cõuerterit. Sed ꝛ illud dignũ eſt relatuque in predicatiõe ꝓthomartyri ſtephano fideliſſim⁹ quouſque a iudeis lapidatus fuit extitit ſocius. Lec. iiii.

Qui⁹ poſtea collegit diligẽter fuſi cruoris guttulas ꝛ ſecũ ꝓ illius commemoratiõe detulit: ſanctumque corpus illius ſepulture tradidit. O beatũ virũ gemine dilectionis ardore feruentẽ q̃ iudeorum minis nõ exterrit⁹: nõ ſolũ officioſiſſime curauit ꝓthomartyris exequias adimplere: verũetiã collecti ſanguinis reliquias cum magno tractauit honore. Lec. v.

Scriptũ eſt enĩ. Nimis honorati ſũt amici tui de⁹. Poſtea Ro reuerſus ad petrũ aplorum principẽ oĩa q̃

ſibi acciderant et ꝙto doloꝛe afficeretur ꝓ amiſſo ſocio ꝑ oꝛdinē enarrauit: ad quē petrus ait. Opoꝛtet nos frater chariſſime p̄dicationi operam aſſidue impendere. Meſſis enim multa eſt: operarij vero pauci. Lectio ſexta.

Ergo mecū laboꝛabit ſis adiutoꝛ ⁊ particeps in tribulatiōibus nr̄is: qm̄ qui plus laboꝛat plus mercedis accipiet quaſi fidelis ⁊ prudēs ſeru⁹ obedientiā p̄bebe. Fuit em̄ cū eo in reſurrectione thabite: ⁊ in paralytici enee curatione. Ad veſ. vrſ.

¶ In vigi. ſolēnitatis ſancti guillermi ad vſ. qnq; aſſe de cōi vni⁹ cōfeſ. epi ſcꝫ ān. Iſte cognouit. Ān. Amauit eū. Ān. Iuſtū deduxit. Ā. Similabo. Ān. Scē guillerme. Ƥ. de feria. Cpm. Ecce ſacerdos. ℞. O guillerme paſtoꝛ bone pie pater ⁊ patrone cōſtans verax in ſermone. Sub tua ꝓtectione cōfugimus ꝑ te ſaluari petimus ſancta itercеſſione. ℣. Nos ergo qui confidimus in tua ꝟtute humiliter depoſcimus itercedas ꝓ omnium errātium ſalute. Sub Gloꝛia. O guillerme. Pꝛoſa.

Pꝛotectoꝛē ſentiam⁹ te gregis dn̄ici. Nos qui tuā implorамus opem coꝛde ſupplici. Fac vt apud dn̄ꝫ: qui vult vitam hoīꝫ. Excuſet oſo quos accuſat actio. Serua ſeruos ſupplicantes tibi cum deuotione. Ut in fide ſint cōſtantes ſancta interceſſiōe. Hy

Ad honoꝛem ſaluatoꝛi pſallat plebs fidelius pangat ſancti confeſſoꝛis ꝛ ſigne p̄conium: et benign grex paſtoꝛis ſequatur veſtigium.

Paſtoꝛ iſte generoſa oꝛtus ſtirpe claruit: cuius vita gloꝛioſa in terris emicuit tanꝙ gēma p̄cioſa auroq; p̄ualuit.

Tibi chꝛiſte militauit p̄ſul plenus gratia iugū tuuꝫ qui poꝛtauit ab adoleſcentia: tibi ſoli conſecrauit annoꝛum pꝛimoꝛdia.

Mundi ſpꝛeuit dignitates ⁊ mundanam gloꝛiā: amplas rerum facultates reputans miſeriam: carnis odit voluptates et omnem laſciuiam.

Ut ad veram migret lucem immunis a vicio: abnegans ſe tollit crucem inſiſtens ieiunio: et expꝛeſſo chꝛiſtum ducem ſequitur veſtigio.

Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo. ℣. Oꝛa ꝓ nobis btē guillerme. ān. Magnū ⁊ mirabilē paruū ⁊ ineffabilem excelſum et humilē magnificare decuit xp̄m qui foꝛmā induit fact⁹ homo ſeruilem. pſ. Magt. Oꝛatio.

Exaudi dn̄e p̄ces nr̄as quas in ſcti guillermi confeſſoꝛis tui atq; pōtificis ſolennitate deferimus: ⁊ qꝛ tibi digne meruit famulari: eius intercedentib⁹ meritis

ab omnib⁹ nos abſolue pctis Per. Memoria de epiphania quis nõ ſtat in choro. Ad cõpletoriũ vrs de nati. preter ad Nũc dimittis. ã. Nũc dimitte tis dñe quis es lux de lumine in pace pacis ſiliũ quõ ſupernoꝝ ciuiũ cõſtituiſti ſociũ. ps Nũc dimit. Inuit. Adoretur et laudet verbũ patris factũ caro. Militiꝗ ſuo charo triumphanti laus debetur. ps Venite. Hymnus

Amplexatur adoleſcens ordinem monaſticũ implere non erubeſcens verbũ euangelicum: hoſtem domat deliteſcens in clauſtro domeſticum.

Maceratus et attritus per frequens ieiuniũ ibi demũ eſt ſortitus abbatis officiũ: ſed renitẽs et inuitus gregi preeſt ouium.

Ad extremum exaltatur vt cedrus in lybano exaltatus inflammatur charitatis clibano factus primas famulatur ſeruo chriſti ſtephano.

Verbo vita veritate morib⁹ irradiat: nec elatus dignitate animus luxuriat: fame ſiti nuditate plagis carnem cruciat.

Artus cogit iam ſeniles ſeruire ſpiritui: veſtes eſcas ſumens viles nec mundano luxui vacat ſanctus chriſti miles optans chriſto perfrui.

Gloria et honor deo. In primo no. an. Vir beatus irrigat⁹ aqua ſapientie ab impiis cõſiliis abſtinuit: nec ſedere voluit in ſede peſtilentie. ps. Beatus vir. aña. Conſtitutus a deo predicator preceptorum domini verbi dei ſeminator offert totum ſe deuotum ſancto chriſti nomini ps. Quare fremuerunt. An. Tu ſuſceptor exultãtis gloria tu militis ieſu chriſte ſãctus iſte meretur ſe exaltantis membrum eſſe capitis. ps. Domine quid multi. V. Amauit. Lectio prima.

Beatus guillermus bituricenſis archiepiſcopus nobilis genere a quodã auũculo ſuo nomine guillermo ſueſſionenſi archidiacono litteris et morib⁹ erudit⁹ ab adoleſcentia ſua in pariſienſi et ſueſſionenſi eccleſiis canonicus effectus eſt. Qui dum robur virile attigiſſet: moleſtias ſeculi ferre nõ valens omnibus renuncians: ad grãdimõtenſem heremũ conuolauit. R. Exultemus celebrantes celebrem⁹ exultãtes ſancti natalicia ſacerdotis poſtulemus ſupplicãtes vt quiete temporumꝙ ſalute corporum conceſſis ei⁹ prece precuia. Preſtet pater luminum veniã peccaminũ graui mole criminũ appreſſis. V. Dies iſta celebrꝭ dies digna gaudio q̃ purgemur tenebris et ab omni vitio. Preſtet. Gloria patri. Hym.

Exultemus. Lectio secunda

Ubiqꝫ in qua cōſciētie pu ritate vixerit corā inno cētio papa tertio in gñali cō cilio declaratū eſt. Poſt hec vero i eodē ordine grādimō tenſū quadā turbatione ſubo orta guillerm⁹ mente tranquillus ad ciſterciēſem ordi nē in monaſteriū pōtiniacū ſe tranſtulit. Rem. Felix ortu gallia gaude tāti p̄ſulis qui exortus claruit illuſtri p̄ſa pia. Cuius fame glia claris lōge titulis emicuit qd ſatis innotuit ipm: declaratib⁹ ſignis et miraculis. V. Glioſi militis precib⁹ ꝛ meritis precamur nos adiuuari culpas graues relaxari. Cui⁹. L. iii.

Conuerſatus autem ibi diutius et prior effect⁹: poſtmodū in abbatē fontis ioannis ꝛ exinde ad karoli loci monaſteriū ibidem per electionē officiū ſuſcepit abbatis. Hic vir beatus vt fertur carnē ſuam nullo tēpore maculauit: nec ex quo ſeculum dereliquit quacunqꝫ infirmitate detentus carnes alicuius perſuaſione comedit: R. Dū adhuc puerulus eſſet chriſti miles nō egit vt puerul⁹ act⁹ pueriles. Corde ſenex: ſꝫ corpe puer ſacra ſacro cōdebat pectore: Dñica p̄cepta mēte ſedula aurebibula attēti⁹ pcepta. V. Sacris literis imbut⁹ nouū hoiem induat⁹ mūdū ſpreuit ipollutus. Corde. In. ii. no. A. Innocens iſte chriſtum flexis orabat genib⁹ exaudiuit chriſtus ipſum ſuis fauēs precibus. V. Cū inuo. Añ. Verba ſācti percipit: clamorem intelligēs quē rex regū diligens regno ſuo recipit. V. Verba. Añ. Sanctū chriſtus coronauit honore cū glia ꝛ eundem collocauit in celeſti patria. V. Domine dominus noſter. V. Iuſtū deduxit. Lectio. iiii.

Praeterea aūt ꝯtigit vt bituricēſis eccleſia ſuo viduata paſtore ſub electionis dubio fluctuaret. Cūqꝫ electionem huiuſmodi cōtraria diuerſorū altercatio impediret: oia vota cōuenerūt vt quē oda pariſiēſis epiſcopus quādam cantor bituricēſi. e tribus abbatibus ciſterciēſis ordinis archiepm noiaret: eidem conferretur. R. Preclarus genere ꝛ clarior moribus relictis omnibus pro chriſto pauperē nolēs ſuccedere paternis opib⁹. Amplis honorib⁹ et dignitatib⁹ mūdanis cedere nō fuit verit⁹ q̄uis nō territ⁹ honoꝝ onere V. Caducis non figitur reb⁹ mētis oculis nudus: nudū ſequitur magiſtrum diſcipul⁹ Amplis honoribus et dignitatibus mundanis cedere nō fuit veritus. Lectio quīta.

Tunc prefat⁹ epiſcopus in eccleſia beate marie de ſalis bituris ſup hoc vna nos

cte vigilans cum mane miſſam celebraſſet ex reuelatione diuina eligendū guillermum abbatē Karoli loci cui Dentius cōperit. Et cum eccleſiam bituricenſem (vt eum pronunciaret ingrederetur obuios habuit a capitulo miſſos qui eundem per concordie vnitatē inſtantiſſime poſtulabant. Quod ſic factū potiꝰ creditur eſſe ex vocatione diuina: ꝙ electione humana. ℟. Se non tantū auditorem verbi dei ſed factorem guillermꝰ exhibuit tranſgredi ꝗ potuit ſe nunꝙ cōſtituit ſancte legis tranſgreſſorē. Eremū dum coluit imitari ſtuduit ſanctū xpi precurſorē. ℣. Elongauit fugiens vt in ſolitudine maneret et monachali ſeruēs diſtricto ſub ordine lateret. Eremum dum coluit imitari. Lectio ſexta.

Pontificali igitur infula decoratus licet inuitus oblate ſibi dignitatis oneri ſuccubuit: non honori miſericordia exuberās quā erga pauperes et afflictos ſēꝑ habebat in aſſumpto pōtificali officio non defecit de animarum ſibi commiſſa cura ſollicitus: vt eas chriſto lucrifaceret: aut in cōfeſſiōibus audiendis: aut in predicationibus per ſe vel per alios ad hec idoneos ſedulus intendebat. ℟m. Abiecto faſtu ſeculi inſudat eius operi quem mundi ſolū oculi mererentur intueri: deum placat atꝙ vacat iugis eiꝰ oratio. Preces fundens ſe recondit ſe recōdens fletus fundit ſic orationē condit fletibus deuotio. ℣. Rigat ora lachrymis vberrimis orans in cubiculo pro populo. Preces. Gloria pri. Abiecto. Proſa.

Deuote dum fleuit delicta deleuit. Potuꝫ quem ſorbuit cum fletu miſcuit. Vitium horruit noxium: ocium reſpuit. Rancorem renuit puris lilium coluit. Hic deū leniuit latria ſanctiſꝗ ſeruiuit dulia. Ob hoc in celeſti palatio ſempiterno cū ſāctis fruitur gaudio. Nos cum hyperdulie ſtudio tua iungat marie virginis filio O guillerme. iij. Summa deuotio. In iij. no. ā. Habitabit in tabernaculo ſancto dei migrans a ſeculo vir egreſſus carnis ergaſtulo. Ps. Dn̄e quis. ān. Voluntate labiorū eius nō fraudaſti quem creaſti tuū chriſte militem qui tuorꝫ mādatorū nō excеſſit limitē. Ps. Dn̄e in vtute. ān. Replet pacis filiū dei bn̄dictio iam accepit brauiū currēs ī ſtadio nam deū querentium hec eſt generatio. Ps. Dn̄i eſt terra. ℣ſus. Juſtus vt. Lectio. vij.

Cum his et aliis ꝗ plurimis virtutibꝰ ſplenderet addidit illi dn̄s illam gr̄am meritorꝫ vt viuēs etiā

miraculis choruſcaret. Naz
preſbyterum quēdā ſacella
nū ſancti germani de podio
prope bituricas qui vſum ſini
ſtre manus ita vt celebrare
nequaq̄ poſſet per dimidiū
annū amiſerat: audita p̄r⁹
eius confeſſiōe priſtine reſti
tuit ſanitati. R. Vir inclyt⁹
et afflictus ieiuniis et vigi-
liis aliiſq; variis et iugibus
carnis cruciatibus iam ro-
borato ſpiritu nullo vacil-
lans ambitu. Deo dante vo-
catus inuitus rapitur et tra
hitur ad culmen preſulat⁹.
V⁹. Neue lucerna lateat ab-
ſcondita ſub modio ſed in do
mus medio lumē intrati pre
beat. Deo. Lectio octaua.

Inter miranda etiā ipſi⁹
opera fere ſemper iocū-
dus et hilaris fuit: qđ mul-
tum diſplicebat auſteris. Vi
tium etiā detractionis in tā-
tum abhorruit: q̄ ſi inter de
tractores aliquomodo incide
ret: aut v̄ba detractoria mu
tādo materiā ſcindebat: aut
ſi verba perſiſterent detra-
hentis penitus abſcedebat
nolens ab his pollui audiē-
do que nunq̄ ipſum pollue-
rant in loquendo. R. Non
immutat mentis ſtatum pa
ſtoralis dignitas q2 regens
cor beatum ſeruatur humi-
litas. Hec eſt enim inclyta
hoſtibus indomita illa ſan-
cta ciuitas ſupra mōtem po-
ſita. V. Docens legez paſtor
gregez paſcit vbi te pabulo cō
templatur regū regem mū-
do cordis oculo. Hec eſt. L. ix.

Poſtpoſitis autez his et
aliis q̄ plurimis q̄ nar
ratio lōga nimis protēderet
cruce quadam die aſſumpta
volēs ad albigenſium fines
contra quoſdā hereticos p-
ficiſci: cuz itineri neceſſaria
iā preparaſſet quadā infir-
mitate de qua et eius trāſitu
in octaua ei⁹ dicet correptus
eſt. R. Sepulto venerabili
patre dñica tempore quo
cum humili deuotione myſti
ca reges tharſis obtulerūt
regi nato munera. Ad ſepul
chrū cōuenit ſcti plebs innu
mera tanq̄ noua pceſſiſſet et
nouū quid oſtendiſſet ſtella
fulgēs altera. V. Ad orientē
preuia ſtella magos perdu-
xit et ad occaſum alia ſtella
nobis illuxit. Ad ſepulchrū.
Gl'ia. Sepulto vene. Proſa.
Cateruatim irruerūt ad ſe
pulchrum populi. Et rece-
pta redierunt ſoſpitate ſin-
guli. Egros ſanat et languē
tes expellit demōia. Sanos
reddit quorum mentes euer
tit inſania. Ad extremas mū
di partes lucent eius opera
Hic eſt igitur quem miſit no
bis deus: nec permiſit lucis
radios abſcondi. Stella ful
gens altera. ps. Te deum.
V. Ora pro nobis. In lau. an.

Regnat de⁹ deorum quē
forte et decorū et ſequit

et fruitur lucerna cõfeſſoꝝ. Añ. Poꝛtas eius introiuit in confeſſione ſanct⁹ pura quē queſiuit coꝛdis eius intētione. Añ. Juſti replet anima charitatis pinguedine perfuſa luce maxima deum videt in homine. Añ. Hymnū dicat deo cetus ſacerdotum regi regū reddat debitumq̄ votū. Añ. Celi ⁊ terre conditoꝛem laudent eius opera ſedis huius qui paſtoꝛem prouexit ad ſydera. Capitulum. Ecce ſacerdos. Hymnus.

O Grex felix tanto regi q̄ paſtoꝛē meruit: felix paſtoꝛ toti gregi q̄ placere potuit: felix qui ſupno regi pl⁹ placere ſtuduit.

Prudens erat ⁊ diſcretus pudicus/et humilis/pius/ iuſtus/⁊ quietus/patiēs/amabilis/largus/mitis/māſuetus/benignus/affabilis

Jam etate fatiſcente ſe diſſolui ſenſerat: iamq̄ lāguoꝛ hunc repente febꝛilis inuaſerat: a robuſta tamen mēte vigoꝛ non receſſerat.

Quāuis ſeni poſt laboꝛē ſit optāda ceſſio: regit animuꝫ victoꝛem non obſtāte ſenio: nec amittit mens vigoꝛē nec eſt laboꝛ tedio.

Tandem pater cõſummato annoꝛum curriculo: cetu fratrū cõuocato dato pacis oſculo chꝛiſto grege cõmendato migrauit a ſeculo.

Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſq̄ quo altiſſimo. ℣. Oꝛa pro nobis. Añ. Benedictus rex iuuictꝰ deus iſraelis verbum miſit qđ pꝛomiſit deſcendens de celis: incarnatum nunciatū per os gabꝛielis. per quem ſurſum ſublimatur ⁊ hac die coꝛonatur ſacerdos fidelis. ps. Bñdictus. Oꝛatio vt s. Ad hoꝛas añe de laud. Cetera oia de cõi preter orationem. Ad vs. añ. Regnat deus. ps. Dixit dominus. ps. Laudate pue. ps. Credidi. ps. Jn conuertendo. ps. Memento. Cap. Ecce ſacerdos mag. ℟. Sepulto. cum ℣. et pꝛoſa. hymnus. Ad honoꝛem. Vſus. Oꝛa pro nobis. Añ. Magnificetur dominus qui quando venit terminus noſtre redemptionis ſeruilem foꝛmam induit et ſoluit que nō rapuit: ſeruos ſuos eripuit de manu pharaonis qui tantum pꝛeſuleꝫ nobiſcum exulem ſanctis adiungi voluit patribus ⁊ patronis. ps. Magnificat. Oꝛo vt s. Ad nunc dimit. vt ſup. Jn craſtinū et deinceps fiat de epyphania et memoꝛia. de ſancto guillermo. ¶ Sancti felicis in pincis omnia de cõmuni vnius cõfeſſoꝛis nõ pꝛi: pter oꝛationē ⁊ lc. Oꝛo.

Concede q̄s om̄ps deus: vt ad melioꝛē vitā ſanctoꝛum tuoꝝ exempla nos ꝓuocent: quatenus quoꝝ ſolēnia agimus: etiā actus imitemur. Per dñꝫ. Lectio pꝛima.

Cum maximꝰ nolane vr
bis epiſcopus: ſenio iā
cōfectus grauiſſima ſuppli-
cia que imperator i chriſtia-
nos exercebat ſufferre non
valeret in ſyluas fugiēs ge
lu et fame afflictus ſolo cor-
ruit ſemiuiuus. Ad quē felix
preſbyter eiuſdem vrbis de
carcere et vinculis ab ange
lo ereptus vt eum refocilla
ret miſſus eſt. Lectio ſecūda

Quem cū inueniſſet ꝯ qđ
illi porrigeret nō habe
ret ſubito in ſente proxima
vidit racemū pēdentē de quo
cum modicū eum refocillaſ-
ſet: ſedata interim pſecutiōe
humeris impoſitum ad vrbē
detulit in domum cuiuſdam
vidue. Quo poſtea ad domi-
num migrante cū ipſe felix
ab omnibus in epm eligeret
noluit: ſed aliū loco ſui cōſti
tuit. Interea pſecutiōe iterū
ſeuiēte vtīs felix a pſide tra
ctus vinculis aſtrictus cum
diis nollet imolare: fuſtibus
acriter ceſus eſt. Deinde qr
vt fertur olim magiſter pue
rorum exiſtens ipſos docen
do acriter correxerat: ſuſpē
ſus in equuleo ſubulis ꝯ ſtil
lis ferreis a pueris per to-
tum corpus punctus grauis-
ter afflictus eſt. Lect. tertia.

Que oia in chriſti noīe
ſuperans: ne amplius
ibi chriſtum predicaret de vr
be eiicitur. Tandē pace red
dita eccleſie dei ad iam dictā
vrbem rediit. Et cū poſt duo
decim annos ibidem diuinis
expletis die dominica myſte
riis dans pacem omnibꝰ ſe
i pauimentū oraturꝰ pſtiēs
cunctis vidētibus felicia re-
gna ipſe verus felix conſcen
dit. Sepultuſꝗ eſt iuxta eā-
dem vrbem in loco qui dici-
tur pincis: a quo cognomina
tus eſt. ¶ Sancti boniti epi-
ſcopi et cōfeſſoris omnia de
cōmuni vnꝰ epi ꝯ ꝯfeſ. pter
lec. Oro. Da q̄s. De communi
Mauri abba. mēo. Lectio. j.

Bonitus ex ſenatu romā
no nobili proſapia: ar-
uernice vrbis oriundus: cū
infra pubeſcētes annos grā
maticam et theodoſij decre-
ta ſupra coetaneos ſuos didi
ciſcet: orbatus patre ſigiber
to principi miniſtrum ſe cō
tulit. Apud quem primo pin
cernarum obtinuit principa
tum. Deinde anulū regis cu
ſtodiens: referēdarij officiū
cunctis placidus ſplendide
peregit. Lectio ſecunda.

Cuncꝗ poſtea maſſilie
primā prouincie pfe-
cturā teneret: commiſſas ſibi
cauſas ita perorauit: vt iam
non iudex ſed vt ſacerdos vi
deretur fore. Eodē vero tē-
pore germanus eius amicꝰ
aruernie pontifex ad extre-
mū quaſi deductus eccleſia
ſibi concordante virum dei
bonitū ſibi ſucceſſorē digniſ
ſimum iudicauit antiſtitem.

Quod cum theodorico prin-cipi intimaſſet ex regio iuſ-ſu eum in preſulatus cathe-dram ſublimauit. Lectio.iij.

Uſcepto igit epatu nō ſe arbitrat⁹ eſt honorē accepiſſe: ſed onus. Uñ vigi liis et orōnib⁹ pnoctās nōnū-q̄ quadriduanū ieiuniū ꝯti-nuauit. Quodā aūt tpe cū ni mio calore eſt⁹ fatigari ſuā plebē cerneret: ita vt ex defe ctu pluuie ſue ciuitatꝫ immi nēs pīculū videret/more ni-niuitaꝝ ieiuniū oīb⁹ indicēs ſtatim ad p̄ces eius cū aeris ſerenitate celū dedit pluuiā: et terra fructū ſuū. Ad extre-mū vero a roma rediēs mu-liere quadā ceca per eū illu minata diē ſuū clauſit extre mū. ¶ Poſt matu. mēo. ſancti mauri. In octa. ſ. guillermi oīa ſicut in die p̄t ſc. et ſit tm̄ dup. Et mēo. ſ. marcel. pape et ma r. p ā. et ꝟ. de cōī. Oratio.

Reces ppl'i tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt vti marcelli martyris tui atq̃ pontificis meritis adiuue-mur: cui⁹ paſſione letamur Per dominum. Lectio p̄ma.

Eractis igit natalis ac circūciſionis ſaluatorꝫ noſtri myſteriis/ a ſācto p̄ſu le guillermo/ ſe diſſolui ſen-ſit. Tunc maxima ppl'i mul titudine ad eū in eccleſia bi-turicēſi congregata: cū eis verbū dei vt eos circa finem ſuum inſtrueret: et vt ſepius conſueuerat predicaſſet ſer-mone cōpleto et benedictio-ne populo data febrili calo-re correptus ꝓut potuit ad domum rediit. Lectio ſcda.

Entiens igit q̄ eum fe bris inceſſanter afflige ret: fratrib⁹ ꝯuocatꝫ extre me vnctionis ſacramēto hu milr̄ ac deuote ſuſcepto: ce leſti ſe pane refici inſtātiſſiē poſtulauit. Ut autem dñm ac redemptorē ſuū ad ſe ve-nire cognouit (licet iam cor-poris viribus eſſet deſtitut⁹) de ſtratu ſuo ꝓſiliens cūctis admirātib⁹ greſſu cōcito p̄-ceſſit obuiā ſaluatori. Quia vires quas infirmitas dene gat charitas miniſtrat. l. iij.

Pſum ergo dñm in cui⁹ noie omē genu flecti do-cuerat flexis genibus tot⁹ in lachrymis reſolut⁹ ſepi⁹ proſtratus et ſepius erectus vt iteꝝ ſe proſterneret/ ado-rauit. Cui agonem ſuum et ſuos qui erant in mundo cō mēdās orōne dñica et aploꝝ ſymbolo ꝓut potuit p̄libatꝫ iūctis manib⁹: oculis in celū ſubleuatis corp⁹ et ſanguinē redēptoris nr̄i cum fletu lar giſſimo et corde contrito de-guſtauit. Lectio quarta.

Um igitur proximū ſe ſentiret morti: cum cili cio (vt ſemp fuerat indut⁹) de ſtratu ſuo ad terrā deponi ſe fecit: vt q̄d terrenū eſt ter re relinquēs ſpm̄ qui de ce-

lo eſt regnis iſferret celeſtibus. Et ita paulo poſt ſpūm ſuū reddidit cōditori. Lec. v.

Audito itaqꝫ piiſſimi patris deceſſu: ſubito cōmota tota ciuitas bituris in ipſa hora cum cereis et luminarib⁹ ad ecclām btī ꝓthomartyris ſtephani quo tam ſanctum corpus ferebatur: eidem officia exhibituri conuenerūt. Lectio ſexta.

Sane eodem die circa horam veſpertinā cū vniuerſitas cleri ⁊ pplī ad celebrādas ſui paſtoris exeq̄as cōueniſſet per dimidiā fere horam globus igne⁹ in aere ſuſpenſus inſtar ſtelle coruſcantis ſupra ſancti prothomartyris ſtephani eccleſiaꝫ oībus apparuit. Lectio vij.

Monachi igit̄ Karoliloci qui ſanctū eius corpus (vt ipe in teſtamēto ſuo ordinauerat) ad monaſterium ſuū curru ⁊ oibus iam paratis deferre volebāt/tantum miraculū ac ppl̄i deuotiōem vidētes petere ac man⁹ apponere formidarūt. Sed vt venerunt vacui ad propria redierunt. Lectio octaua.

Recedentibus ergo monachis ſpe et expectatione ſua prorſus fruſtratis clerus ⁊ populus ardentiſſima deuotiōe ſanctiſſimi viri corpus cum honore debito ibidem ſepelierūt: ſeſe deinceps per multa miracula declarantis. Lectio nona.

Sepulto igitur venerabili ac ſāctiſſimo patre guillermo in dicta bituricēſi eccleſia: cū iam vnuſquiſqꝫ ad propria remeaſſet/multi de ciuitate ⁊ de vicinis locꝭ (qui variis detinebātur languorib⁹) hūiliter ⁊ deuote ad ſancti tumulū accedentes: ꝓtinaꝫ illico recepērūt ſanitatem. Quāuis autē i choro eccl̄ie bituric. vel. totalit̄ fiāt de ſācto guillermo ratiōe capitꝫ: tū extra chorū mutant̄ ad cō. de ſctō ſulpicio. Hym.

Ecce ſacer. ℟. Sāctus ſulpitius clara ort⁹. Hy⁹. Iſte confeſſor. ℣. Ora ꝓ nobis btē pr̄ ſulpic. An. Magna vox laude ſonora te decet per oīa quo poli chorea gaudet aucta tali ꝫ pare fra plaudit ⁊ teſultat digna tāto ꝓſule o ſacer ſulpici cōfeſſor vota nr̄a ſuſcipe. ps. Magnificat. Orō

Omnipotens ſempiterne deus claritatē hodierne celebritatis ꝓpitius reſpice: vt qui beati ſulpicii cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis frequētare gaudemus ſollennia: eo apud te intercedēte cūctorū veniā pctōꝝ repoꝛtare mereamur Per dnm. Genulphi epiſcopi memoria. an. Iſte cognouit. ℣. Amauit. Oratio.

Aures tuā q̄s dn̄e ꝓcib⁹ nr̄is inclina: vt qui pro pctīs nr̄is flagellꝭ percutimur intercedēte btō genul

pho cōfeſſoꝛe tuo atq pontifice: a malis mentis et corporis liberemur. p ad. Fpl. coꝛꝛ. de vatini. ¶ S. ti ſulpitii. .. ma. Inui. Eternū trinūq deū laudem⁹ et vnū qui ſibi ſulpiciū trāſuexit in ethera ſcōꝝ. hs. Venite. hy⁹. Jeſu redemptoꝛ oim. In p. noc. an. Oꝛbita ſolaris ꝑlentia gaudia cōfert preſulis eximii ſulpitij geſta reſoluēs. ps. Beat⁹ vir. an. Hic fuit ad temp⁹ clotarii regis in aula dilect⁹ cūctis et notis famine dulcis. ps. Quare fremue. an. Sed poſt vt fidei deuota dogmata ſūpſit: doctrine cumulos illi ſapiētia vexit. ps. Dñe qd multi. ps. Amauit eū. Lec. i.

Beat⁹ ſulpiti⁹ claris oꝛtus natalibus: caſtris alitus regalib⁹: biturice vrbis fuit egregius paſtoꝛ: et nūc glorioſo excellū patron⁹ effect⁹ eſt. Hic a p̄meua etate cepit diuinoꝝ voluminū eruditionib⁹ ſe inſigniter exercere. R. Glorioſus cōfeſſoꝛ ſulpiti⁹ et eterno regi ſacerdos dilectiſſim⁹. Inſigni ex ꝓſapia baſtinēſis vici extitit oꝛtūd⁹. V. Dignus honore ſacro doctrine lumie ſbo iuſticie cupidus recto nō deuius vlli. Inſigni. Lec. ſcda.

Deinde ꝑ iuueniſib⁹ res reprimendis cupiditatibus orationib⁹ et abſtinētie eccleſiaſticeq regule/ita totum ſe conſtrixit vt ꝑ plurimos iuuenes ac ſenes ad eū confluentes: non ſolū ad fidē conuerteret: verūetiā ꝑfecte vite inſtitutiōib⁹ infoꝛmaret. R. Sāct⁹ ſulpiti⁹ clara oꝛtus ꝓſapia de regione aquitana. Fide clarioꝛ extitit eniituit catholica. V. Morū ꝓbitate prepolens a deo deuote famulādo: carneam attolēs nobilitatem. Fide. Lec. iii.

Octe quadā cum clarioꝛ hic ſcūs adhuc puer in quadā eccl'ia ꝓpe domū parentū ſuoꝝ cū duob⁹ aliis pueris ꝓnus orōni incūberet duo imānes ſpūs teterrimi arreptis ſ. fatis duob⁹ pueris eos ab eccl'ia violenter trahere nitebantur. Quibus vir dei ſtatim i oſtio ſe apponens et ſignū crucis in eos deprimēs ſpūs neq euanuerūt et pueri ſoſpites remāſerunt. R. Sāct⁹ ſulpiti⁹ puipē.. bat ꝑñtia velut id nouerat i pueritia. Eſtimās ꝓnichilo oia ꝑſ qd erat eterne ſalutis grā. V. Celeſtib⁹ oia iherēs ſeſe i holocauſtū dño mactabat. Eſtimans. In ii. noct. an. Hic ſubiect⁹ erat feruenti pectoꝛe chꝛiſto moꝛib⁹ eximiis et vite clarus in actis. ps. Cū inuoca. an. Dign⁹ honoꝛe ſacro doctrine luie ſbo iuſtitie cupidus recto nō deuius vlli. ps. Verba mea auribus percipe domine in. an. Foꝛtis in aduerſis humilis per ꝓſpera pacis nec ter

pore terri potuit nec munere frangi. ps. Dñe dñs nr. ℣. Juſtum deduxit. Lectio. iiij.

Cuncꝫ fama repente laterꝫ de eo pcurreret: poſcente beato auſtregiſillo biturice vrbis archiepo a theodorico principe: deciſa clericatus ceſarie archidiacon⁹ effectus eccleſie miniſtrauit attentus. Poſtea vero clotarij regis pſuaſione in caſtr̄ regalib⁹ abbatis officio poſitus eſt. ℟. Sāctū dñi ſulpiciū ditatū honorib⁹ ſanctimōie illuſtratū cōmerciis parcimonie plebs bituricenſis pariter cōgregata. Ephm ſibi fieri acclamauit. ℣. Regalis etiā celſitudo ac pcer multitudo. Ephm. Lectio. v.

Interea vero paucis diebus euolutis rex ipſe vi eu diffuſo p artus pceps feſtinabat ad mortē. Quo audito vir dei vigilias ⁊ ieiunia p quinꝫ dies ꝯtinuās lugiter pces effudit p rege. Cū aūt rex magis pcliuus eſſet ad mortē: rogatur ſacerdos ſanctus a regina et regis familia vt modicū cibi acciperet. At ille. Non comedā inqt donec ſoſpitatē regis obtinere queā a chriſto cui ſeruio. ℟. Hic eſt beatiſſimus amator dei ſulpici⁹ cui orāti mūdana poteſtas obediuit diuina pietas annuit. Septuaginta nāꝫ noxios de ergaſtulo interiori fractis viculis abſolutos in eccleſia corā pplo aſtāte cōdonauit. ℣. Sāctiſſimi pſulis prece ꝯtigit ac vtiſſimi nři paleſtrite ſulpitij diuia fauēte clemētia ſeſe colentiū publica colliberſtas. Septuaginta. Lect. vj.

Tunc regia dom⁹ quaſi de ſalute regis omnino deſperās: ⁊ ſacerdoti ſcō qnque iā dieb⁹ abſꝫ eſu inceſſanter pſtrato cōpatiens: cogitabat eū vt cibū acciperet. Ille vero in deo cōfiſus polliceṫ ſe dieb⁹ ſeptē expletis cū rege priſtino recepto vigore: ⁊ cū ſuis ſodalib⁹ cibū ſumere. Quod ⁊ ita factū eſt. ℟. Almifluus pſul dñi ſulpitius ſortitus culmē religionis perpetue. Studuit pietatis augere opera q̄ pontificali auctus erat infula. ℣. Mactabat omni die olocauſtū dño nō ex pectore alieno ſꝫ ex corpore ppo. Studuit. In. iij. noct. an. In vocē ſupplicantiū intendens dñe q̄ſum⁹ aures tue pietatis prec ib⁹ ⁊ meritis amabilis tui ſulpitij nos a cunctis libera vicijs ⁊ pculis. ps. Domine quis habita. An. Sancte confeſſor ſulpitij tua tuo placita prece nos ſemper hic ⁊ vbiꝫ protege. ps. Dñe in virtute. an. O beate pater ſulpici piū dñm ieſum pro iniquitatibus noſtris depoſce. ps. Domini eſt terra. ℣. Juſtus vt palma flore. Lectio ſeptima

Poſt hec vero decedente glorioſiſſimo auſtregiſillo bituricẽ. archiepõ: beatus ſulpitius (rege procurãte ꝛ deo cooperante) dicte põtificalis apicis meruit p̃mã aquitanie ſedẽ. Ubi ad emẽdandum populũ gentilẽ intantum ꝓfecit: vt pene nullus infidelis in ſua ciuitate remanſit quin ab ipſo pontifice baptizaretur. ℟. O beate pater ſulpici tecum gaudẽt angeli. Qui gregis dñici tuis diebus curam ſuſcipiſti fidelis ꝛ prudens inuẽtus es ſeruus. ℣. Et commendaſti curam ouium et qui lauit baptiſmate ac redemit ſanguine. Qui gregis dominici tuis diebus. Lectio octaua.

Breue etenim poſt tempus tantũ in eũ virtutũ gratia augebatur/ vt non minus per eũ ſigna et miracula: q̃ dudũ p apl̃os fierẽt. Nã demones ꝟbo fugabat: oratiõe mortuos ſuſcitabat egros curabat: cecis viſum: ſurdis aũditũ: mutis loq̃lã reddebat. Et alia q̃plurima ſigna in dei virtute faciebat. ℟. Sulpiti⁹ dei athleta clemens ferẽs cũcta. Preſulat⁹ liq̃t ſceptrũ cõmendãs curã ouiũ ei q̃ lauit baptiſmate ac redemit ſanguine. ℣. Tũc tuba ſctõꝝ beatiſſima clãgit in aula ꝛ ſulpitij vox pia gloꝛiauit. Preſulatus. Lc. ix.

Cumq; his aliiſq; multis fulgeret miraculis plenus dierũ inter celeſtes angelorũ choros celeſtia glorioſus regna ↄ̃ſcendit. Ad cui⁹ exequias tãta innumerabilium pploꝝ caterua repente confluxit/ vt vix eos vrbꝫ menia atriaq; ac oẽs platee recipere valerent. Tãtuſq; mer entiũ de patris abſceſſu diu ti⁹ increpuit fragor: vt locus ille quaſi a magno tonitruo cõcuti putaretur. ℟. Sãctiſſimi pr̃is noſtri ſulpitij ſolẽnitatẽ celebrãtes te dñe ſupplices deꝓcamur. Ut quem gl̃ie tue cõſortẽ credimus ꝓ noſtris reatib⁹ intercedere ſentiam⁹. ℣. Tuis ergo gaudiis copulemur: ꝛ tua ſacra ſolennia feliciter celebrem⁹ Ut quem. Gloria. Sanctiſſimi. ps. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laudibus. Aña.

Sacra recẽſẽtes ſolẽnia egregij p̃ſulis ꝛ ↄ̃feſſoris ſulpitij cernuadñꝫ laudemus deuotione: q̃ nobis eximia largiri dignat⁹ eſt pꝛocinia. Añ. Moꝝ pbitate preſpollẽs a deo deuote famulãdo carneã attollẽs nobilitatẽ. Añ. Hic cũ fulgeret cõuerſatiõe angelica agebat deo gr̃as plebs deuotaq; talẽ ſacerdotem recepiſſet eccleſia. Añ. Erat eñi piiſſimus ꝛ omni ſuauitate conſpicuus fide rectus ꝛ ſpe certus ꝛ charitate ꝑfectus. Añ. Hic eſt vir ſctũs ſulpiti⁹ q̃ mortuos re-

ſuſcitauit et egros curauit/
ac multoꝝ ad vitā aīas exci-
tauit. cp. Ecce ſace. hy. Iſte
cōfeſ. v. Ora ꝓ no. an. Incly
tus pōtifex ſulpici⁹ in ſctita
te ⁊ iuſtitia corā deo ſuo oib⁹
diteſue dieb⁹ ſeruiēs in illo
probatus atq̄ pfect⁹ die ho-
dierna carnis vinculis abſo-
lut⁹ ad celos eſt euect⁹ con-
gaudētib⁹ ſibi angeloꝝ cho
ris ⁊ cūctis celicolis cācinē
tib⁹ bn̄dict⁹ de⁹. p̄ Bn̄d⁹ oro
vt s. Mēo. genulphi. Ad. hoc.
aīe de laudi. Et cetera de cōi
Ad ve s. an. Sacrā recenſen
tes. cp. Ecce ſacer. hym. San
ctiſſime. hy. Iſte confeſ. v.
Ora ꝓ no. an. Cōfeſſor chri-
ſti ſulpitius hodie exultat i
celis ⁊ laudat i terris / nos
vbiq̄ exoram⁹ deuotiſſie vt
ad conuiuia vbi epulat epu-
lemur: tu domine da nobis
eius cōſortiū in ſempiternū
ps. Magt oro vt s. Memoria
de ſcō anthonio. an. Amauit
p̄. Iuſtū dedu. Oro.

Deus qui cōcedis obtē-
tu beati anthonij cōfeſ
ſoris tui morbidū ignē exti-
gui. ⁊ mēbris egris refrige
ria p̄ſtari: fac nos ꝓpiti⁹ ip-
ſius meritis ⁊ p̄cib⁹ a gehē
ne incendijs liberatos inte
gros mēte ⁊ corpe tibi feli-
citer in gloria p̄ſentari. Per.
Alia memoria priſce ꝟginis
aña. Veni ſponſa chriſti. v.
Diffuſa eſt gratia. Oro
Da q̄s oīps de⁹: vt q̄ btē
priſce virginis et martyris
tue natalicia colim⁹: ⁊ ānua
ſolennitate letemur: ⁊ tante
fidei pficiamu⁹ exēplo. Per.

¶ De ſancto antonio totum
de cōi vni⁹ cōfeſſo. nō ep̄i / p̄-
ter orōnē ⁊ lecti. Lectō p̄ma.

Antonius igit̄ nobilib⁹
religioſiſq̄ parētib⁹ ex
egypto ortundus poſt mor-
tē parētū ſuoꝝ annoꝝ circi
ter viginti cū ſorore ſua puu-
la dicitur derelict⁹: eccliā vt
ſolit⁹ erat frequētās recor-
dabatur quotidie quomodo
apoſtoli oibus ſpretis ſecu-
ti fuiſſēt ſaluatorē. Lectō. ij.

Dum etiā euāgeliū legi
audiſſet. vbi dn̄s dixit
ad diuitē. Si vis pfect⁹ eſſe
vade ⁊ vēde oia que habes ⁊
da pauperibus: et habebis
theſaurū i celo: ⁊ veni ⁊ ſeq̄
re me. Stati ille oibus q̄ ha
bebat pauperib⁹ diſtribut̄
ptem ſorori ſue reliquēs nō
lōge ab oppido ſuo eremiti-
cā vitā ducere cepit. Lect. iij

Ubiq̄ diabol⁹ in pulchris
mulieris ⁊ laſciue figu-
rā vt cogitationes et ſordi-
das iferret ꝑ noctes appare
bat. Sed antoni⁹ cōtra hec
gehēne flāmas recordās: co
gitatiōi libidinē obiiciebat.
Per dies etiā tā aptis i eu-
tellis irruebat: vt null⁹ ābi-
geret quin antonius contra
diabolū dimicaret. Lect. iiij.

Timens igitur antoni⁹
ne fauorabilis hoim ac

ceſſ⁹ illuc eū ipediret: ad ali
um ſecretiorē locū vno tm̄ ex
cognatis ei⁹ ſciēte ire pgre=
dit: ſꝫ ibi eū diabol⁹ cū ſatel
litib⁹ ſuis tāta cede lacera=
uit: ꝙ alia die cognat⁹ ei⁹ ei
cibos afferēs iuenit eū fra=
ctis forib⁹ q̄ſi mortuū iacētē
ī terra. Quē humeris iponēs
ad oppidū reportauit. Lc. v.

Quo audito cōuenerunt
affines ei⁹ ⁊ vicini: tri
ſte fun⁹ plāgētes. Et cū me=
dia nocte poſt planctū obdor=
miſſēt: antonius reuiuiſcēs
cū ſilētio p miniſtrū ſuū ce=
teris dormientib⁹ ad priſti
num ſe deferri fecit habita=
culū. Vbi ſolo proſtratus ⁊
in dño cōfiſus: demones ite=
rum ad conflictum prouoca=
bat. Lectio ſexta.

Tunc demones in vari=
as ferarū formas mu
tati ptin⁹ intēpeſte noctis ſi
lētio leonū / pardorū / urſorū lu
porū thaurorū / atqꝫ ſerpentū
fātaſiis locū repleuerūt. Et
cū eū dētib⁹ ⁊ cornib⁹ ⁊ mor
ſib⁹ terribiliter laceraſſ[...]t: ele=
uās ſurſū oculos ſubito lucis
radius ei affuit: q̄ demōes ⁊
tenebras effugauit. Lec. vii

Statimqꝫ ſanctus anto
nius chr̄m p̄ſentē intel
ligens dixit. Vbi eras ieſu
bone vbi eras? quare a p̄nci
pio nō veniſti vt michi ſubue
nires? Et vox ad eū de celo
facta eſt. Anthoni hic erā: ſꝫ
expectabā videre certamen

tuū. Nūc autē quoniā virili=
ter dimicaſti i toto orbe faci
aꝫ te nominari: ⁊ ſēper auxi
liabor tibi. Lectio octaua.

Tunc antoni⁹ habēs an
nos trigintaqnqꝫ: cum
ad aliū ire remotiorē locū tē
deret diabol⁹ volēs ipedire
ei⁹ ppoſitū: argētei diſci: et
aurimaſſe igētis fragmētū in
ſuo itinere piecit. Qd̄ vt vi=
dit āntoni⁹ dixit. Hoc diabole
artificiū tuum eſt: ſed volū=
tatē meā nō ipedies. Et illi=
co totū euanuit. Lect. nona.

Tandē antonius miracu
lis plen⁹ ⁊ virtutib⁹: an
no vite ſue centeſimoquinto
fratrib⁹ deoſculatis ait. Anto
nius migrat: ⁊ iā nō erit in
p̄ſēti ſeclo vobiſcū. Quib⁹ di
ctis exhilarat⁹: ⁊ ſctōs ange
los qui ad deferēdā ſanctā
ei⁹ aiam deſcenderant tanq̄
amicos in preſētia intuens
aiam deo reddidit glorioſam

¶ Launomari abbatis oia de
cōi p̄ter lectio. Lectō. prima.

Tempore clotarii frāco=
rum regis filii clodouei
primi regis chr̄ianiſſimi circa gal
liā lugdunēſē launomarus
carnotēſiū partiū ciuis: ſub
ānis pueritie litteralib⁹ ſtu
diis a parētib⁹ traditur im
buendus. Qui mox vt ad in=
telligibiles ānos exoleuit /
ſuis oībus renūtians ſecre=
tum eremi locum deſiderare
cepit. Lectio ſecūda.

Poſtq̄ vero ſacrū ſacer=

Natale cepit officiū: quibuſ-
dam fratribus q̄ non longe
ab eo morabant̄: eis familia
ris miniſter/ſeu abbas acce
ptiſſim⁹ cōſtitutus eſt. Poſt
hec autem annis aliquot ela
pſis monaſteriū ſuū ſecrete
relinquēs in abditiſſimā ſo
litudinē ſilue (q̄ partic⁹ dici
tur) ſub tugurio frōdib⁹ & fo
liis contexto comtemplatu-
rus ſe recluſit. Lectio tertia
Ubi em̄ cū demones expel
lēdo: paralyticos curan
do: aliiſq; multis clareret mi
raculis. Malard⁹ carnoten-
ſis eccl'ie p̄ſul ꝯperta ei⁹ fa
ma vt illi⁹ collocutiōis dul
cedine recrearet̄ ad vrbē eū
venire rogauit: vbi iā ſenio
cōfectus cū per aliquot dies
demoratus eſſet: febrib⁹ cor-
reptus in eadē ciuitate vir-
tutibus plenus obiit. ℂ Fa
biani & ſebaſtiani martyrū
in vigilia ad veſpe. aña. Sa
cra recenſentes. ps. Dixit
dñs. Cpm. Sācti p̄ſidē. hy⁹.
Sanctor̄ meritis. ℣. Sancti
tui. añ. Inſignes p̄conis al-
me tue nobilitatis ꝯſona vo
ce collaudātes/ābo ſupplici
pſequamur. Aue inclyte mar
tyr angelor̄ ꝯſors: apoſtolo
rū ſocius: pphetar̄ cōciuis
& martyr̄ coheres ſancte ſe
baſtiane cū ſociis tuis inter
cede p noſtra omniūq; ſalu-
te. ps. Magt. Iſte due oratio
nes ſequētes dicūtur ad oēs
horas & ad miſſam ſub vno

Per dominum. Oratio.
Infirmitatē nr̄am reſpi
ce oīps deus: & quia pon
dus ppꝛie actionis grauat:
btī fabiani martyr̄ tui atq;
pontificis interceſſio glo-
rioſa nos protegat. Oratio.
Deus qui btm̄ ſebaſtia-
nū martyrem tuū vir-
tute cōſtātie in paſſiōe robo
raſti: ex ei⁹ nobis imitatio-
ne tribue p amore tuo pſpe
ra mundi deſpicere: & nulla
ei⁹ aduerſa formidare. Per.
Memoria de ſancto ſulpicio.
ℂ Fabiani & ſebaſtiani. Ad
matu. Inuita. Venite adore
mus dñm. Qui in ſāctis glo
rioſus eſt. ps. Venite. Hy⁹.
Rex glorioſe martyrum. In. i.
noct. an. Sebaſtian⁹ medio-
lanēſiū partiū ciuis quē pſu
derat dei gratia ab omnib⁹
amabatur. ps. Beatus vir.
an. Erat em̄ in ſermone ve-
rax/ in iudicio iuſt⁹. ps. Qua-
re fre. an. Chro quotidie ſe-
dulū exhibebat officiū: erat
em̄ ver⁹ dei cultor. ps. In dño
confido. ℣. Sancti tui. Lec. i.
Sebaſtian⁹ vir chriſtia-
niſſim⁹/ narbone vrbis
oriūd⁹ mediolani aūt ciuis.
Diocletiano & maximiano i-
peratorib⁹ ita charus erat
vt principatū ei p̄me cohor-
tis traderent & ſuo ꝯſpectui
iuberent eum ſemp aſtare.
Hunc milites et vniuerſi q̄
preerāt palatio tanq̄ patrē
chariſſimo venerabātur af-

fectu. ℞. Sebaſtian⁹ dei cultoꝛ ſtudioſe curabat ſub abſconſa clamide ſanctoꝝ aīas ꝯfoꝛtare. Spē ꝓmittēs ⁊ gloriā ꝯſeq̄ ſempiternā. ℣. Multas deniq; martyꝝ mētes a timoꝛe paſſiōis eripuit: ⁊ ad coꝛonā glīe ꝑpetue incitauit Spē ꝓmittens. Lectio ſcđa.

Hic xp̄m toto coꝛde diligēs nō paſſionis timoꝛe nec parētū aut diuitiaꝝ amore: ſub romano ipio occulte militabat: ſ; vt xp̄ianos q̄s in toꝛmētis deficere videbat ꝯfoꝛtaret: ⁊ deo redderet animas quas diabolus conabatur auferre. ℞. Sebaſtian⁹ vir xp̄ianiſſim⁹. Quē occultabat militaris habit⁹ ⁊ clamidis ſue obūbꝛabat aſpect⁹ ℣. Hunc milites vt patrem chariſſimo venerabātur affectu: erat eñi verus dei cultoꝛ. Quem occulta. Lectio. iij.

Deniq; poſtquā multas martyꝝ mentes a timore paſſionis occulte eripuit: ipſe poſtea qualis eſſet innotuit. Nā duobus geminis fratribus nobiliſſimis rome ⁊ ditiſſimis marcelliano videlicet ⁊ marco: vt in eoꝝ feſtiuitate cōtinetur: tantū ſolatiū cunctis videntibus in chꝛiſto dedit: q̄ vltronei parentibus vxoꝛibuſq; ⁊ filiis eoꝝ poſt ipſos ne talia paterentur miſerabiliter clamātibus ⁊ eiulātibus: martyꝛi ſatiſſunt. ℞. Erat namq; in ſermone verax in iudicio iuſtus: in cōſilio ꝓuidus in bonitate cōſpicuus. In vniuerſa moꝝ honeſtate p̄clarus ℣. In ꝯmiſſo quoq; fidelis in interuētu ſtrēnuus. In vni.

In. ij. noct. an. Ad hoc tñ ſub clamide xp̄s militē tegebat abſcōditum vt deo redderet aīas quas diabol⁹ conabat auferre. Ps. Dñe quis. aña. Clariſſimis quotidie viris marcelliano ⁊ marco ſuadebat ſeculi blādimēta reſpuere ⁊ momentanea toꝛmentorū gñ a nō timere Ps. Dñe in v̄tute. a. Sebaſtian⁹ vir chꝛiſtianiſſim⁹ quē occltabat militaris habit⁹ ⁊ clamidis ſue obūbꝛabat aſpect⁹. Ps. Exulta. ℣. Iuſti aūt. Lectio. iiij.

Audiens autem hec zoe vxoꝛ nicoſtrati que ſex annis muta fuerat: per btm̄ ſebaſtianū ſanata cum viro ſuo cūctiſq; parētib⁹ ſanctoꝝ marcelliani ⁊ marci: necnon cromatio vꝛbis rome p̄fecto ⁊ filio ei⁹ tyburtio: oiq; eoꝝ familia mille trecētis numero ꝑ ipſū ſebaſtianū ad xp̄m conuerſi / a ſancto policarpo p̄ſbytero baptizati ſūt. ℞. Chꝛiſto quotidie ſedulū exhibebat officiū. Et xp̄ianoꝝ aīas quas in toꝛmētis videbat deficere cōfoꝛtabat. ℣. Ad hoc tñ ſub clamide terreni imperij chꝛiſt⁹ militē tegebat abſcōditū. Et. Lectio. v.

Poſtea vero ſebaſtianus

ab inſidiãtibus paganis tẽ-
tus eo ꝙ militari regebatur
habitu: ad imperatorem dio
cletianũ ducit. Quẽ vt vidit
imperator ait ei. Ego te pri
mũ in palatio meo ſẽper ha-
bui: et tu cõtra ſalutẽ meam
et deorũ meorũ iniuriã hacte
nus latuiſti. Sebaſtianꝰ re-
ſpondit. Pro ſalute tua et p
ſtatu romani imperij deuz q
in celis eſt ſemper colui et ad
doraui. ℟. Zoe vxor nicoſtra
ti dixit beato ſebaſtiano: bea
tus es tu et bñdictus ſermo
oris tui. Per ieſum chriſtum
dominũ noſtrum. ℣. Bene-
dicti qui in oĩbus que locutꝰ
es credũt. Per. Lectio ſexta

Tunc iratus dyocletia-
nus iuſſit eum duci in
mediũ campũ: et eũ ibidẽ ad
ſtipitẽ ligatũ: a ſagittariis
diutiſſime ſagittari. Qui cũ
ita ſagittis vndiꝗ ipleuerũt:
vt quaſi heriticꝰ hirſutꝰ eſſet
ictibus ſagittarũ. Et putan
tes eũ eſſe mortuũ abierunt
Tũc vxor hoſpitis ſui caſtu-
li nomine zetarij iam marty
rizati veniẽs vt eũ ſepeli-
ret: et viuentẽ adhuc reperi-
ẽs nocte duxit eũ ad domũ ſu
am vbi paulo poſt ſanatꝰ eſt
℟. Nolite timere nõ ſepara
bũtur a vobis: ſed vadũt ice
lum parare vobis ſydereas
manſiones. ℣. In quibꝰ vna
cũ filijs veſtris ipꝑetuo cũ-
gaudio maneatꝫ. Sed. In iii
noc. An. Vt aũt vidit btũs ſe

baſtianꝰ athletas dei i mẽſo
certaminis põdere fatigari
dixit o fortiſſi. milites chri-
ſti nolite per miſera bladi-
mẽta coronas deponere ꝑpe
tuas. ps. Bñdicã. an. Seba-
ſtianus dixit marcelliano et
marco: nõ vos ſeducant blã
dimenta mulierũ. ps. Exau
di deus orõnẽ meã cum. aña.
Nolite timere nõ ſeparabũt
a vobis: ſed vadũt in celum
ꝑparare vobis ſydereas mã
ſiones. ps. Deus venerunt.
℣. Juſtorum anime in ma-
nu dei ſunt. Lectio. vii.

Cumqꝫ oẽs chriſtiani ad
eum venirent: rogitan-
tes eũ vt inde abiret: cõſilijs
eorum acquieſcens cepit diſce
dere et ſtatim obuiãs impa-
toribꝰ dixit. Cur creditꝫ ini-
quiſſimis põtificibꝰ templo
rum veſtrorum q vos exhortã-
tur ꝑſequi chriſtianos quo-
rum ꝑcibꝰ totus mũdus me
lioratur? Cui impatores cre
dẽtes eũ iam diu mortuũ ad
mirãtes dixerũt Es ne tu il
le ſebaſtianꝰ quẽ nos dudũ
ſagitꝫ iuſſeramꝰ interfici?
℟. Sctũs ſebaſtianus dixit
nicoſtrato. Saluator noſter
ꝑ pctõribꝰ exhibere digna-
tus eſt ſuã preſẽtiã. ℣. Mul-
titudo languentiũ veniebat
ad eum et ſanabat omnes.
Saluator. Lectio octaua.

Sanctꝰ ſebaſtianꝰ reſpõ
dit. Ad hoc dñs meꝰ ie-
ſus chriſtꝰ me reſeruauit vt

ſcire vos facerẽq̃ iuſte chri-
ſtianos infeſtatꝫ. Quo audi-
to iuſſerũt eũ ibi tãdiu fuſti-
gari donec exhalauit ſpiritũ
corpuſqꝫ eiꝰ fecerũt i cloacã
pijci: ne poſſet a chr̃ianis ve
nerari. Nocte vero ſequenti
apparuit ipſe ſanctꝰ lucine
matrone: que eum de cloaca
eleuãs ſepeliuit ad cathacũ
bas iuxta veſtigia aplorum
℟. Egregie dei martyr ſeba
ſtiane princeps ac ꝓpagator
ſanctiſſimorꝫ preceptorꝫ: ecce
nomẽ tuũ i libro vite celiſtꝫ
aſcriptuꝫ eſt: Et memoriale
ſuum non derelinquet in ſe-
cula. ℣ Socius enim factꝰ es
ſupernarũ virtutum que et
in celis ſpiritum tuum ſuſce
perunt. Et memo. ¶ De ſcõ
fabiano. Lectio nona.

Fabianus ciuis romanꝰ
fuit. Et cum papa defũ
cto ꝓ alio eligẽdo ppl̃s cõue
niſſet inter eos et ipſe venit
rei exitũ ſcire volens: et ecce
columba candida deſcendit
ſuper caput eius. Quod cũ om
nes mirarentur: euꝫ i papã
elegerunt. Hic poſtea deo de-
uotus vt ait damaſꝰ papa ꝑ
omnes regiões ſeptẽ dyaco-
nos miſit: et eiſdem ſeptẽ ſub-
diaconos tradidit: q̃ primo
oim geſta martyrũ collige-
rũt. Hic etiã imperatori phi
lippo volẽti intereſſe paſche
vigilijs et cõicare myſterijs
reſtitit. Nec donec peccata
ſua confiteretur et inter pe-
nitẽtes ſtaret euꝫ intereſſe
permiſit. Tandẽ pontificatꝰ
ſui anno tredecimo iuſſu de-
cij capitis obtrũcatiõe mar
tyrio coronatꝰ eſt. ℟. Beatus
es et bene tibi erit egregie
martyr ſebaſtiane. Quia cũ
ſctis gaudebis et cũ angelis
exultabis in eternũ. ℣. Ecce
nomẽ tuũ in libro vite celeſ-
tis aſcriptũ eſt: et memori-
ale tuũ nõ derelinquet in ſecu
la. Quia. ps. Te deum. Vius
Exultẽt. In lau. Antiphona.

Sebaſtianus dei cultor
ſtudioſe curabat ſub
abſconſa clamide ſctõꝝ aias
ꝯfortare ſpẽ ꝑmittẽs et gl'ã
cõſequi ſempiternã. aña. Si
ego chriſti verꝰ ſeruus ſũ: et
ſi vera ſũt omnia que ex ore
meo hec mulier audiuit et cre
didit aperiat os eiꝰ qui ape
ruit os zacharie ꝓphete dñi
an. Ad hãc vocem martyris
ſebaſtiani illico apertum eſt
os vxoris nicoſtrati. an. Zoe
vxor nicoſtrati dixit btõ ſe-
baſtiano: btũs es tu et bñdi-
ctꝰ ſermo oris tui. an. Sctũs
ſebaſtianus dixit nicoſtrato
ſaluator noſter ꝓ peccatori
bꝰ exhibere dignatꝰ eſt ſuã
pñſentiam. Cps. Scti per. Vyꝰ
Sctõꝝ meritis. ℣. Exultẽt
iuſti. aña Btũs es et bñ tibi
erit egregie dei martyr ſeba
ſtiane: qꝛ cũ ſctis gaudebis
et cũ ãgelis exultabis in eter
num. ps Bñdictꝰ. oro dñs. et
meo. ſcti ſulpicij. Ad ho. aña

pꝛiꝰ filiꝰ dixerat replicauit: ⁊ ampliora pmiſit. Cui cum chꝛiſti virgo nullomodo conſentire vellet: titulū ei xpianitatis oppoſuit moꝛtē ei cōminās: niſi filii ſui coniugio aſſentiret. Ꝛ. Dexterā meā et collū meū cinxit lapidibꝰ pꝛecioſis tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. Et circūdedit me vernantibus atq coꝛuſcātibꝰ gēmis. Ꝟ. Poſuit ſignū in faciē meā vt nullum pter eum amatoꝛē admittā. Et. In .ii. noc. A. Poſuit ſignū in faciem meā vt nullū pꝛeter eū amatoꝛē admittā. Ps. Cum inuocarē. A. Induit me dn̄s cyclade auro texta: et immenſis monilibꝰ oꝛnauit me. Ps. Verba mea. An. Mel ⁊ lac ex eius oꝛe ſuſcepi: ⁊ ſanguis eiꝰ oꝛnauit genas meas. Ps. Domine dominus noſter. Ꝟſus. Specie tua ⁊ pul. Lectio .iiij.

Reſpondens agēs pꝛefecto dixit. Quicquid vis age: qꝛ qd̄ vis nō poteris obtinere. Tūc iratus pfectus dixit. Aut ſacrifica diis: aut ad ignominiā gn̄is tui modo publicū ſcoꝛtū eris. At illa reſpōdit. Non ſacrifico idolis tuis: nec ſoꝛdibꝰ polluar alienis. Mecum enim habeo cuſtodē coꝛpoꝛis mei angelū dn̄i. Ꝛ. Induit me dn̄s veſtimēto ſalutis et indumento letitie circundedit me. Et tā̄ ſponſam decoꝛauit me coꝛona. Ꝟ. Tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas et circundedit me vernātibus atq choꝛuſcātibꝰ gēmis. Et tā̄ ſpōſam. Lectio .v.

Tunc iuſſit eam pfectus expoliari: ⁊ nudam ad lupanar trahi. Sz ſtatim p dei grāz capillis ſuis meliꝰ ꝙ ppꝛia veſte tecta fuit. Ingreſſa itaq turpitudinis locum angelum dn̄i cum tāta ibidē claritate inuenit ꝙ nullus in eam poterat aſpicere ꝗ ſtatim eā celeſti ſtola candidiſſima induit. Ꝛ .iii. Amo chꝛiſtū in cuius thalamū introiui: cuiꝰ mater virgo eſt cuius pater feminaz neſcit: cuius michi oꝛgana modulatis vocibꝰ cantant. Quē cū amauero caſta ſū: cū tetigero mūda ſum: cum accepero vgo ſum. Ꝟ. Anulo fidei ſue ſubarrauit me ⁊ imēſis monilibꝰ oꝛnauit me. Quē. Lectio .vi.

Quo viſo pꝛefecti filius qui hoc agi fecerat cū aliis lenones ppter miraculū eam cōtingere nō auderent locū ingreditur ⁊ cum virginem amplecti vellet vt eam violaret: ſubito in faciez eiꝰ ruēs a diabolo pꝛefocatꝰ eſt. Pꝛefectus ergo audiēs filiū ſuum ſic defunctū: ad locum cum ingenti luctu ⁊ populoꝝ concurſu venit. Et cū cauſaz moꝛtis inquireret: reſpōdit virgo beata. Ille cuius voluntatē pficere volebat ipſe in

eum poteſtatē exercuit. R. Mel ꝛ lac ex ei⁹ oꝛe ſuſcepi. Et ſanguis eius oꝛnauit genas meas. V. Oſtēdit michi theſauros icōpabiles quos michi ſe daturū ꝑpromiſit. Et. In iii. noc. an. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt cui⁹ pulchꝛitudinē ſol ꝛ luna mirātur. ps. Eructa. an. Cui⁹ pulchꝛitudinē ſol ꝛ luna mirant̄ illi ſoli ſeruo fidē. ps. De⁹ nr̄. an. Ipſi ſoli ſeruo fidē ipſi me tota deuotione committo. ps. Fundamenta. V. Adiuuabit eā de⁹. l. vii.

P Oſtea vero btā agnes vt chꝛiſti virtus manifeſtaretur iuuenē reſuſcitauit. Qui ſtatim de lupanari exiens: chꝛiſtum verum deū publice pꝛedicauit. Ad cui⁹ vocem temploꝝ pōtifices ꝑturbati grauiſſimā cōmouerunt in populo ſeditionem. Pꝛefectus aūt tātum miraculum videns ne coact⁹ virginē perderet: triſtis abſceſſit. Sed vicarius eius noīe aſpaſius. ſtatim eā in ignem cremari iuſſit. R. Jam coꝛpus ei⁹. coꝛpoꝛi meo ſociatū eſt ꝛ ſanguis ei⁹ oꝛnauit genas meas. Cui⁹ mater virgo eſt cui⁹ pater feminā neſcit. V. Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt cui⁹ pulchꝛitudinem ſol ꝛ luna mirātur. Cuius. Lectio octaua.

C Umq; eā in medio flammarū iactaſſent: ſtatim flāme hinc atq; illinc diuiſe ſeditioſos populos exurebāt: ꝛ eā nullaten⁹ cōtingebāt. Tūc aſpaſi⁹ ſeditionem ꝑpłi nō ferēs: in guttur ei⁹ gladiū īmergi pͥcipit. Quam chꝛs i ſāguis ei⁹ exitu rubore ꝑfuſā ſpōſā ſibi ꝛ martyrē cōſecrauit. R. Ipſi ſū deſpōſata cui āgeli ſeruiūt. Cui⁹ pulchꝛitudinē ſol et luna mirāt̄ ipſi ſoli ſeruo fidē ipſi me tota deuotiōe ꝯmitto. V. Dexterā meā ꝛ collū meū cīxit lapidib⁹ pͥcioſis tradidit aurib⁹ meis ineſtimabiles margaritas. Cui⁹. Lectio. ix.

P Arētes vͦo ei⁹ de ipſius glꝛioſo martyꝛio in dn̄o exultātes cū gaudio ſepelierūt eā i ꝑdiolo ſuo via numētana. Vbi cū chꝛiani ꝯcurrerēt a paganis inſidiātib⁹ lapidati vix euadere potuerūt. Emerētiana aūt ei⁹ collactanea virgo ſctīſſima cū ad ſepulchꝛū ei⁹ ſtaret ꝛ paganos cōſtāter de ꝑſecutiōe chꝛianoꝝ argueret: ibidē lapidata eſt ꝛ ſepulta. Et ſtatim tāte choꝛuſcatiōes ꝛ fulgura exierūt: ꝙ multi ex paganis perierūt. Vn̄ factū eſt vt null⁹ extunc chꝛianos ad ſepulchꝛa martyrū venientes lederet. R. O ꝑs adorāde tremēde colende benedico te. Quia per filium tuū vnigenitū euaſi minas hominū impioꝛum. ꝛ ſpurtitias diaboli īpolluto calle tranſiui. V. Te cōfiteoꝛ

labijs te toto corde et totis viribus ꝯcupiſco. Quia Ps. Te deum. V. Adducentur.
In laudibus Antiphona.
Chriſti ſgo nec terrore cõcutitur: nec blãdimẽto seducit̃. an. Mecũ enim habeo cuſtodẽ corporis mei angelũ dñi. a. Ingreſſa agnes turpitudinis locum angelũ dñi preparatũ iuenit. an. Bñdico te pater domini mei ieſu chriſti qr p filiũ tuũ ignis extinctus eſt a latere meo. a. Stat a dextris ei⁹ agnus nive candidior chr̃s ſibi ſponſam ꝑ martyrem cõſecrauit. cp̃ Cõfitebor. hy⁹. Virgis. V. Adducent̃. an Beata agnes in medio flammarum expãſis manib⁹ ad dñm orabat: te deprecor adorãde colende pater metuende quia p ſctm̃ filium tuũ minas euaſi sacrilegi tyranni et carnis ſpurcitias imaculato calle tranſiui: et ecce venio ad te quẽ amaui quẽ queſiui quẽ ſemper optaui. ps. Bñdict⁹. Oro vts. Memoria ſci ſulpi. Ad. hor. ãr. de lau. Cp̃. R. ꝑ V. de cõi vgĩnũ martyꝝ. ãd vs: ã. Chri ſgo. p̃. Letat⁹. cp̃. mutatur ppter feſtũ ſci vicẽtij Chz. Beatus vir qui ſuffert tẽtationẽ. R. Valeri⁹ igitur Et cetera cũ vſu ꝑ proſa. Hy⁹
Beate martyr proſpera diem triumphalem tuũ quo ſãguinis merces tibi corona vincenti datur
Hic te ex tenebris ſeculi tortore victo ꝑ iudice euexit ad celum dies chriſtoq ouantẽ reddidit.
Nũc angelorũ particeps colluces inſigni ſtola quam teſtis idomabilis riuis cruoris laueras.
Adeſto nunc ꝑ percipe voces precantũ ſupplices nobis reat⁹ efficax orator ad thronum patris.
Gloria tibi. Propꝑ natiuita. dñi. Alio tpe. Preſtet pater et filius preſtet ambor ſpiritus pũet via et veritas pũet amborum charitas: Amẽ. V. Ora pro nobis. an. Sacram hui⁹ diei ſolẽnitatem humili celebrem⁹ deuotiõe: qua inuict⁹ chriſti martyr vincentius tyranno deuicto inſignẽ victorie palmã celo gaudẽs intulit. ps. Magt. Oratio
Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: vt q̃ ex iniquitate nr̃a reos nos eſſe cognoſcimus: beati vincẽtij martyris tui interceſſione liberemur. Per. Memor. ſce agnetis. an. Ecce qđ concupiui iam video qđ ſperaui iã teneo illi ſum iuncta in celis quem in terrꝫ poſita tota deuotione dilexi. V. Diffuſa eſt gr̃a in labijs. Oro vt ſupra. Alia memor. ſ. ſulpitij. Ad ꝯpl vts. ¶ Sci vincentij. Ad matut. Inuitatoriũ. Vincentẽ mũdũ adorem⁹ dñm. In quo preſſurã mũdi martyr vict

ad hos fugiẽ. Qui ad penas
alacriter cucurrerũt. In.ii.
Noc. Aa. Tanto itaq; felicio-
res ſe eẽ credebãt q̃to acrio-
ra tyrãni ſupplicia pia lõga
animitate certaſſent euicere
Ps. Cũ inuo. Rx. Leuita vin-
centius dixit btõ valerio: ſi
iubes pater ſcẽ reſpõſis iu-
dicẽ aggrediar. Vs. Verba.
An. Jam tibi filij chariſſime
diuini verbi curã cõmiſerã:
nũc quoq; p fide qua aſtam⁹
reſponſa committo. Ps. Dñe
dñs nr̃. V. Poſuiſti. Lc.iiii.
Videns aũt p̃ſes q; bea-
tus vincentius tanta
tormenta dei virtute alacriẽ
ſuſtineret: pre nimio furore
quaſi rabid⁹ dixit miniſtris
ſuis. Pectines ferreos vſq;
ad intima coſtarum eius fi-
gite: vt dolor interiora pene
trans faciat eum ſuo inten-
dere gemitui & nõ noſtro cõ-
temptui. Sanctus autẽ vin-
centius ex eo magis deo gra
tias agẽs quaſi nichil mali
pateretur deos & p̃ſidẽ de-
ridebat. Rx. Leuita vincẽti⁹
dixit beato valerio: ſi iubes
pater ſancte reſponſis iudi-
cem aggrediar: iam tibi fili
chariſſime diuini verbi cu-
rã cõmiſerã. Nũc ẽo pro fi-
de qua aſtamus reſponſa cõ
mitto. Vs. Tibi eñ gemina
ſcientia pollenti ac ſuperni
amoris igne feruẽti celeſtis
dei doctrine myſteriũ nõ de-
negaui. Nunc. Lectio.v.

Preſes tunc videns ſan-
guinem de toto lacera-
to corpore beati vincẽtii de-
currentez dixit ei. Miſerere
tui vincenti vt eoꝝ q̃ ſuper-
ſunt tormentoꝝ euadas dolo-
rem. Cui beatus vincentius
Nichil minuas d̃ ſupplicijs
vt te victũ fatearis i oibus.
Videbis eñ me dei virtute
plus poſſe dũ torqueor: q̃ po
tes ipſe qui torques. Tunc
iuſſu rabidi daciani ex equu
leo depoſitus aſſari in crati-
cula iubetur. Rx. Ecce iã in
ſublime agor & oẽs p̃ricipes
tuos ſeculo altior tyrãne de-
ſpicio. Nolo gl̃iam meaz mi
nuas: nec dãna inferas lau-
di. Parat⁹ ſum ei ad oia tor
menta p ſaluatoris noie ſu
ſtinenda. Vs. Inſurge ergo &
toto malignitatis ſpũs deba
chare: videbis me dei virtu-
te plus poſſe q̃ poſſis ipſe q̃
torques. Paratus. Lec.vi.
Põte igi(tur) vincẽti⁹ cra-
ticulã cõſcẽdẽs mẽbris
oĩb⁹ diſtẽdit(ur), ligat(ur), torquet(ur),
vrit(ur), & flagellat(ur). Nec iſta in-
ſenſato p̃ſidi ſufficiũt: ſz ſal
ſubter cratẽ i igne ſpargit(ur):
vt in corp⁹ ſcti taz vulnerati
vndiq; reſiliens ſtridentib⁹
flãmis acrius comburatur.
Sed inter tãta tormẽta im-
motus dei famulus pmanẽs
& ſurſuz reſpiciens dñz p̃ca
batur. Rx. Agnoſce o vincen-
ti inuictiſſime q2 p cui⁹ noie
fideliẽ decertaſti. Ipſe tibi

corona ꝑparatā ſeruat i ce-
lis q̄ te fecit victorē i penis.
℣. Eſto igit̄ iā ſecur⁹ de pre-
mio quia mox depoſito onere
carnis noſtro eris addēdus
collegio. Ipſe tibi. Proſa.
Vincere principē mortis ⁊
humani gñis emulū. A quo
nos petim⁹ impetra ſeduliū
nob; auxiliū. Ei⁹ ne plaſma
pereat malign⁹ vt putaue-
rat. Sʒ ei ſemp ħereat q̄ te
tātis remunerat donis victo
rē i pēis. In iij. noc. a. Btūs
vincēti⁹ cui⁹ mens iā ↄſcia
erat corone dixit daciano: ha
ctenꝰ a te habit⁹ ſermo de ne
gāda fide perorauis. ps. In
dño cōfido. An. In cui⁹ noīe
ſpiritalia arma cōſtāter pu
gnaturi ſumus excipim⁹ mi
nas tuas ⁊ ſupplicia nō me-
tuim⁹. ps. Dñe q̄s habi. An.
Profitemur eū xp̄iane reli-
gionis nos eſſe cultores / ac
vnius veri dei ꝑmanētis in
ſecula famulos ⁊ teſtes. ps.
Dñe in virtute. ℣. Magna
eſt gloria. Lec. vij.

Dacianus hec audiēs ac
pre nimia anxietate pe
ne deficiēs iuſſit eū in lecto
molli ſuauiter deponi: vt ibi
modicū recreat⁹ nouis ſup-
plicijs iterū acri⁹ puniret̄.
Sed dū ħec cogitaret ei no
uā inferre penā: xp̄s voca-
uit martyrē ſuū ad gliam.
Quo cōperto corp⁹ eius ad
lacerandū beſtijs ⁊ auibus
in cāpū ꝓiectū ꝓ coruū (q̄ eſt
auis voraciſſima) āgelico mi
niſterio integrū cuſtodit̄ ⁊ il
libatū. ℟. Aſſūpt⁹ ex equu-
leo leuita vincētius atq; ad
patibuluʒ raptus tortores
ſuos pene ꝑueniens. Moras
carnificū arguēdo ad penam
alacrit̄ ꝑperabat. ℣. Intre-
pid⁹ itaq; dei athleta cāden
tis ferri machinā vltro ↄſcē
deus: Moras carni. Lec. viij.

Territus ad hoc nimiuʒ
dacian⁹: dicit. Puto q̄d
nec mortuū ſupabo. Et tunc
fecit eū ac ſi viueret ligatū
⁊ magno pōdere oneratū in
ꝓfunduʒ maris demergi: vt
qui in terra a feris ⁊ auib⁹
cōſumi nō potuit: a magnis
maris piſcib⁹ ſaltē deuoraꝛe-
re̅t. Q̄d ⁊ factū eſt. Sed an-
teq̄ miniſtri poſſent ad ꝓpꝛia
dō redire: corp⁹ ipſius ad lit
tus euehitur. ℟. Beat⁹ dei
athleta vincentius horrēdo
clauſ⁹ ergaſtulo carcer; pſal
mū deo ⁊ hymnū āgeloꝝ fre
quentia releuat⁹ letus dice
bat. Quorū vallat⁹ caterua
venerādo fouebat̄ obſequio
⁊ mulcebat̄ alloquio. ℣. Dā-
tur ergo laudes deo altiſſio
⁊ reſonāte organo vocis an-
gelice modulata ſuauitas ꝓ
cul diffundit̄. Quo. Lec. ix.

In eodē vero littore pri
mo ſepultus ſolis famu
lantib⁹ vndis fuit: q̄ ipſm ne
amplius eū tā ſacrileg⁹ ty-
rann⁹ videret arena operue
rūt: ſed poſtea matrone cuiꝰ

daz ſcitate plene in ſomnis apparēs inde leuat⁹ & ad baſilicā ſctōꝝ eſt tranſlat⁹ & honorifice ſepult⁹. ℟. Chriſti miles ꝑcioſus leuita vincenti⁹/vt tribunal ſponte rogū cōſcēdit intrepidus. Cui⁹. ſalis crepitantis ꝑ corpus minutie ſparſim ibāt atq͂ prune vernabant̄ ſanguine. ℣. Inter hec manet imot⁹ ille dei famulus orans xp̄m in ſublime erectis luminibus. Cuius. Glia. Xp̄i. Proſe.

Vernat eccl'ia luce perſpicua. Quā ſic decorat cādidata martyꝝ turma. Regē ſui ſequēs veſtigia. Hāc ꝑce pia martyr ſctē vincēti iuua. In hac vita tā fragiliſſima. Effuſo de hoſte triūphans ſanguine. ps. Te deum. ℣. Ora ꝓ nobis. In laudibus aña.

Aſſumpt⁹ ex equuleo leuita vincēti⁹ atq͂ ad patibulū rapt⁹ moras carnificū arguēdo ad penā alacriꝰ ꝑperabat. aña. Intrepid⁹ itaq͂ cādētis ferri machinā vltro cōſcēdit: ac manēs imot⁹ erectis i celū luminib⁹ dn̄z ꝑcabat̄. aña. Agnoſce o vincēti iuictiſſime q2 ꝓ cui⁹ noie ꝯvelit decertaſti ipſe tibi coronā ꝑparatā ſeruat in celeſtib⁹. aña. Hic horrēdo clauſus carceris ergaſtulo dei athleta angeloꝝ venerandꝰ fouebat̄ obſeqo & mulcebat̄ alloqo. aña. Dant̄ ergo laudes deo altiſſimo & reſonante organo voce ãgelice modulata ſuauitas ꝓcul diffundit̄. Cap̄m. Beatus vir. Hymnus.

Chriſti miles ꝑcioſus leuita vincētius / vt tribunal ſpōte rogū conſcēdit intrepid⁹ / cui⁹ ſalis crepitātis per corpus minutie.

Sparſim ibant atq͂ prune vernabantur ſanguine / inter hec manet immotus ille dei famulus: orans xp̄m in ſublime erectis luminibus.

Glia & honor. ℣. Ora ꝓ nob. aña. Egregi⁹ dei martyꝝ vincētius diris tormentoꝝ ſupplicijs pro xp̄o alacriter ſuperatis: ac felici agone conſtanter expleto tandē ꝑcioſam reſolutus in mortē celo triūphans ſpm̄ reddidit. ps. Bñdict⁹. or̄o vt ſ. Memoria ſcti ſulpicij. Ad horas ãe de lau. cap̄m. ℟. de cōi vnius mar. Ad vꝰ. ã. Aſſumpt⁹. ps. Dixit dn̄s. ps. Beatus vir. ps. Laudate pueri. ps. Credidi. ps. In cōuertēdo. Cap̄m. Beatus vir. ℟z. Chriſti miles. cū ℣ſu & pſa. hy⁹ Beate martyr. ℣. Ora pro nob. aña. Btūs vicēti⁹ martyr ad dn̄z trāſmiſit ſpm̄ diuinis cātic circūdat⁹ & laudes reſonās hodie cū angelis i glia triūphat. ps. Magt. Oratio vt ſ. Mēoria ſcti ſulpicii. Ad cõple. prout tp̄s reqrit: Infra octa. ſcti ſulpicij niſi ſim⁹ i ſeptuageſi. ã. & ℟. de ꝓprio. vt ſ. vl de cōi vnius ep̄i & cōfeſſoris

Dīs. aliqua dic. Lectio prima.

TEmpoꝛe quo btūs ſulpiti⁹ bituricēſem regebat eccleſiā: quidā de optimatib⁹ regis noīe theodegeſillus vir magnific⁹ eidē viro dei p oīa dilect⁹: viſendi grā ad eū puenit. Et cū hyems eſſet hoſpitio recept⁹ fecit ſibi ignē copioſū accēdi. Tandē miniſtris alibi detētis a caſu flāma tecta cōburit fulgētibus aūt cūctis ſacerdos ſctūs ſignū cruc manu ꝯtra ignē exp̄imēs illico cunctis admirātibus flāmarū p̄oꝛſus extinxit globos. Lec. ij.

ALio quoq̨ tpe i ſua biturica vꝛbe qdā diues ⁊ illuſtris femina ſpicis ſegetū hoꝛreuꝫ ipleuerat magnū. Accidit poſtea vt nocte furtim ſceleſt⁹ qdā igne cōiecto tectū domus flāmis validiſſimis accēdit. Qd cū vir ſctūs circa mediā noctē p tumultū audiuit: curſu ꝑpeti illuc pꝛexit: ⁊ rogo canticis ſpūalib⁹ circūdato mox flāme ne ꝯtiguas tāgerent domos reſtringūtur. Lec. iij.

MOnaſteriū etiaꝫ quodā qđ vir dei in eadē vꝛbe ſūmo niſu cōſtruxerat: in quo ꝟgies ſacras deuotaſq̨ ꝯtinētes icluſerat feminas. Nocte quadā ob eaꝝ imperitiā ignis tātus inuaſit q̄ iaꝫ pene vicinas attingebat domos vbi vir dei ſacer cū cito accurriſſet: ⁊cū crucis ſignacło flāmis ſubſiſtere imperaſſet: illico i medio rogo auxiliū ſanctū in ſpecie colūbe apparuit: ⁊ ſubito flāme reſtricte / ceteras nō audent cōtingere domos. Lec. iiij.

NOcte vna ſcelerat⁹ quidā cellariū viri dei furtim ingreſſus: pꝛomptuariū ei⁹ fregit. Et cū ibi qđ libuit accepiſſet remeādi ſibi non patuit exit⁹. Mane aūt facto capitur: ⁊ cū ſe multis alijs criminib⁹ reū cerneret: repēte ab eis elabit / ⁊ in puteuꝫ ꝓfundiſſimū ſe ꝑcipitem iniecit. Quē cū vir ſanct⁹ extra hi feciſſet: exanimē ad p̄tiuꝫ ſolū remiſit incolumē. L. v.

CVm quidam leuita ſctī pōtificis eo inuito ſpū ſupbie armat⁹ ad patriā ſuā iter arripiēs ꝑgere vellet: ſtatī i ipſo itinere cecus effi cit. Jn ſe autē reuerſus ⁊ qđ cōtra volūtatē viri dei receſ ſiſſet hoc ſibi eueniſſe credidit ad eū ſe reduci fecit. Flexiſq̨ genib⁹ geſta narrās veniā petijt: ignoſcit pōtifex viſū ei benigne remittēs. Lc. vi.

QVidā ruſticus accepta in manu ſua ſecuri vſu nephario polluit reſurrectionis dn̄ice diē: cui⁹ illico ſecuris adherēs manui cute ſiccata ⁊ neruis reſtrictis manus aruit ſacrilega. Sed vt repēte ad dei ꝓperat ſanctūreatū cōfitēs: ⁊ ſupplex veniā flagittās / ꝯtinuo ſecurꝫ

in partē reſiliuit: ⁊ man⁹ pri
ſtinā recepit ſanitatem. Si
dnica fuerit tres vltīe lect.
erūt de expōne illius dnice.

¶ In octa. ſancti ſulpitij: oia
ſicut in die ꝑter lectis. ⁊ ꝙ ni
hil duplicat. In eccl'ia tamē
bituricen. fit totū de cōi ꝑter
orōnē lect. ⁊ ān de bñd⁹ / mḡt
⁊ de laudibus. Lectio p̄ia.

Igitur poſtꝙ beatus pa
ter ſulpiti⁹ ex hoc mūdo
deceſſit: depoꝛtatū eſt coꝛp⁹
ei⁹ pꝛecioſum ad baſilicam/
quā ipſe ſummo cōſtruxerat
niſu: vbi nunc miro decoꝛe
iacet humatum. Lect. ſcđa.

Cumꝗ coꝛp⁹ ei⁹ illatū i
ſepulchꝛ fuiſſet: plebs
vniuerſa paſtoꝛis abſentiā
vix ſuſtinere valēs vltra hu
manū modū quē non amiſe-
rāt / ſ; ꝑmiſerāt in pauimen
to pꝛoſtrati mirabiliter de-
flebant. Lectio tertia.

Sanct⁹ aūt pōtifex ſuis
latere nō diu paſſus eſt
ſ; eis ita repēte varijs iſtr-
mitatib⁹ ſalutē reddēdo ſe
ꝓdidit eſſe ꝑſentē: vt quaſi
ad lumē celitus oſtenſu; ex
mltis ciuitatib⁹ ⁊ vicis: in-
numerabiles ad eum popu-
li confluerent. Lec. iiij.

Fertur interea ꝙ a mini
ſtris lāpas q̄ añ ſepul-
chꝛū vti viri ſuſpēditur / ſe-
mel oleo fuit ipleta: cui⁹ po-
ſtea liquoꝛe iugiē perūdāte
multi perūcti varijs carue-
re infirmitatibus. Lect. v.

Poſt hec etiā dū dice quā
dā cer⁹ ſacerdotalis de
ſperās decātaret repēte flā
ma celeſtis i lāpadis illi⁹ fo
mentū deſcēdēs cūctis icuē-
tib⁹ lumē mirabiliter ꝑbuit:
qđ nuſꝙ deinceps ꝑ lōgū tē-
pus lumen amiſit. Lec. vi.

Eodē vero tpe qdā man
rin⁹ noie a pueritia ce-
catus dū ad ſancti viri ſepul
chꝛū alio duce ꝑuenit: ꝑfato
liquoꝛe ſctō linitus oculis lu
mē (qđ diu amiſerat) recupe-
rauit: ⁊ clare videns ad pꝛo
pꝛia remeauit. Lec. vij.

Deinde homo quidā quē
nequā ſpūs ita inuaſe-
rat vt licet ferreis eēt vincu
lis vinct⁹: quoſcūꝗ attigeret
lacerabat a duodeci miliari
bus ad ſepulchꝛ ſcti viri vix
adductus ⁊ ſancto liquoꝛe ꝑ
fuſus illico ab eo acerrim⁹
abſceſſit demon. Lec. viij.

Quidā vir etiā de bagni
riaco vxoꝛē ſuā ab imū
do ſpū arreptā: ita vt i aq̄s
⁊ in ignē ſepe ſe ꝓijceret: ar
dēti fide ante dicti ſācti limi
na adductā ꝓiecit: q̄ mox de-
mōe fugato cū viro ſuo alacri
mēte ad domū redijt ouās.

De aurelianis ēt Lec. ix.
ſānib⁹ qdā; religioſus
quē toto coꝛpe hoꝛrida feda
uerat lepꝛa: ad venerāda ꝓ
cubuit antiſtitis mēbꝛa: qui
mox vt liquoꝛe ſctō perūct⁹
eſt carnē ſuā ⁊ cutē / vt pue-
ri miratꝰ dei grā nitentem.

¶ In vigil. cõuerſi. ſci pauli ad vs. a. Sacra recolentes. ps. Dixit dñs. Cap. Act. ix.

Saulus adhuc ſpirãs mi narũ et cedis i diſcipulos dñi abijt ad pñcipẽ ſacerdotũ et petijt ab eo epl'as i damaſcũ ad ſynagogas: vt ſi quos inueniſſet huiꝰ vie viros ac mulieres: vinctos pduceret in hieruſalem. R. Magnus ſanctꝰ paulus vas electionis vere digne ẽ glorificãdꝰ. Qui et meruit thronũ duodecimũ poſſidere. V. A chriſto de celo vocatꝰ et in terrã pſtratꝰ: ex pſecutore effectꝰ eſt vas electiõis. Qui hyꝰ. Exultet celũ. V. In oẽm terrã. an. Cũ autẽ cõplacuit ei qui me ſegregauit ex vtero mr̃is mee et vocauit per gr̃ãz ſuã vt reuelaret i me filiũ ſuũ in gẽtibus ꝯtinuo nõ acquieui carni et ſãguini nec abij ad anteceſſores meos apl'os. ps. Magr. Oro.

Deus q vniuerſuz mundũ beati pauli apl'i tui pdicatione docuiſti: da nobꝭ q̃s: vt qui eiꝰ hodie cõuerſionem colimus: per eius ad te exẽpla gradiamur. Per dñz. Memoria ſci ſulpicij p ãn. V. et orõnẽ vs. Alia memo. ſancti preiecti. a. Hic eſt vere mar. V. Gloria et honore. Oro.

Martyris tui ꝑiecti nos dñe q̃ſumꝰ interuentio glioſa ꝯmẽdet: vt qđ nr̃is actibus nõ meremur: eiꝰ pcibus aſſequamur. Per. Ad cõple. put ĩ ps. reqrit ad mat. Inu. t. Glorificemꝰ dñz ledi. Qui ad docẽdas oẽs gẽtes vas electõis ꝯuertit paulũ. ps. Venite exul. hyꝰ. Eterna xp̃i. Nota q̃ R. j. ſũt poſt. a. 3 noc. dñr ſĩnul ꝯ ho ante ſuas añas. an. Qui opatꝰ eſt petro in apl'atũ opatꝰ eſt et michi inter gentes: et cognouerũt gr̃am q̃ data eſt michi a chriſto dño. V. Qui me ſegregauit ex vtero mr̃is mee: et vocauit per gr̃am ſuã. ps. Celi enar. a. i. Scio cui credidi et certus ſum qꝛ potẽs eſt depoſitũ meũ ſeruare in illum diez iuſtus iudex. V. De reliquo repoſita eſt michi corona iuſtitie. ps. Benedicã.

Michi viuere xp̃s eſt et mori lucruz: gl'ari me oportet in cruce dñi mei ieſu chriſti. V. Per quẽ michi mũdꝰ crucifixus eſt et ego mũdo. ps. Exaltauit. V. In oẽm. ¶ Sermo ſancti Auguſtini. Lec. i.

Hodie in lectiõe de actibꝰ apl'orũ hoc nũciatuz eſt vbi paulus apl's ex pſecutore xp̃ianorũ: annũciator factus eſt xp̃i pſtrauit eũ euz xp̃s pcutiens cũ et ſanãs occidens et viuificãs. R. Qui opatꝰ eſt petro in apl'atum opatꝰ ẽ et michi inter gẽtes. Et cognouerũt gr̃ãz dei que data ẽ mihi. V. Gr̃a dei i me vacua nõ fuit ſꝫ gr̃a eius ſp in me manet. Et cogno.

Occiſus agn⁹ a lupis fecit agnuꝫ ex lupis. Ita enim erat in preclara pphetia cũ iacob patriarcha benedic-ceret filios ſuos pſcentia tãgẽs & futura pſpiciẽs: & qđ predictũ erat de beniamin i paulo cõtigit. ℟. Bonũ certamẽ certaui curſuꝫ cõſũmaui: fidẽ ſeruaui. Ideoq̃ repoſita eſt michi corona iuſticie ℣. Gratia dei ſum id qđ ſuꝫ: et gratia eius in me vacua non fuit. Ideo. Lec. iij.

Erat aũt paul⁹ ſicut ipſe teſtatur de tribu beniamin. Cũ aũt iacob bñdiceret filios ſuos: & veniſſet ad benedicẽdũ beniamin ait de illo. Beniamin lup⁹ rapax: ℟. Scio cui credidi & certus ſum qꝛ potens eſt depoſituꝫ meũ ſeruare in illũ dieꝫ. Iuſtus iudex. ℣. Repoſita eſt michi corõa iuſticie quã reddet michi dñs. Iuſt⁹. iij. ij. noct. ãn. Tu es vas electiõis ſancte paule apoſtole pdicator veritatꝭ in vniuerſo mũdo. ℣. Per quem oẽs gentes cognouerũt gratiã dei. ps. Oẽs gen. aña. Magnus ſanctus paul⁹ vas electiõis vere digne eſt gloꝛificãd⁹/ qui & meruit thronũ duodecimũ poſſidere. ℣. In regeneratione cũ ſederit fili⁹ hois in ſede maieſtatis ſue. ps. Exaudi deus depreca. ãn. Bonum certamen certaui/ curſuꝫ cõſũmaui/ fidẽ ſeruaui. ℣. De reliquo repoſita eſt michi corona iuſticie. ps. Exaudi de⁹ orõnẽ. ℣. Cõſtitues. Lec. iiij.

Quid ẽrgo lupus rapax ſemp: abſit. Sed q̃ mane rapiebat pdã: ad veſperã diuiſit eſcas. Hoc i paulo impletũ ẽ: qꝛ de illo dictũ ẽ. ℟. Repoſita ẽ michi corona iuſticie quã reddet michi dñs. In illũ diẽ iuſtus iudex. Scio cui credidi & cert⁹ ſuꝫ qꝛ potens eſt depoſitũ meũ ſeruare. In illum. Lec. v.

Iam ſi placet audiamus illũ in mane rapientẽ: & ad veſperã eſcas diuidentẽ: mane & veſpe poſita ſũt pro eo. Ac ſi diceret: pri⁹ rapiet: poſtea diuidet eſcas: audite raptorẽ. ℟. Grã dei ſuꝫ id q̃ ſuꝫ. Et grã ei⁹ in me vacua nõ fuit ſꝫ ſp in me manet. ℣. Qui operatus eſt petro i apoſtolatũ opat⁹ eſt & michi inter gẽtes. Et grã. Lec. vi.

Paul⁹ igr̃ accept̃ epl̃s a pncipibus ſacerdotuꝫ ibat/ vbicũq̃ iueniret chriſtianos ad ſacerdotes attraheret & adduceret vtiq̃ puniẽdos. ℟. Scẽ paule aple pdicator vitatis & doctor gentiũ. Intercede p nobis ad deũ q̃ te elegit. ℣. Tu es vas electionis & pdicator veritatꝭ. Intercede. In. iij. no. ã. Saulus qui & paul⁹ magn⁹ pdicator a deo cõfortat⁹ cõualeſcebat & cõfundebat iudeos. ℣. Oſtẽdẽs qꝛ hic eſt xp̃s fi-

li⁹ deſi. ps. Cōfitebimur.. an. Ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ eſt michi ſti mul⁹ carnis mee āgel⁹ ſathā ne q̄ me collaphizet ꝓpter qđ ter dn̄z rogaui vt auferre tē a me: ꝛ ait michi dn̄s ſuf ficit tibi paule grā mea. ℣. Nā virtus in infirmitate pfi cit. ps Dn̄s regna. exultet. an. Ter virgis ceſus ſum ſe mel lapidat⁹ ſū: ter naufra giū ptuli a xp̄o dn̄o. ℣. No cte ꝛ die i pfundū maris fui. ps Dn̄s regna. iraſcā. ℣ Ni mis honorati ſunt. Lec. vij.

Ibat ſaul⁹ ſpirās ꝛ anhe lans cedes: hic mane ra piēs. Nā ꝛ qñ lapidatus eſt ſtephanus prim⁹ martyr p noīe xp̄i. euidentius aderat ꝛ ſaulus ꝛ ſic aderat lapidā tib⁹: vt nō ei ſufficeret ſi tm̄ manib⁹ lapidaret. ℟. A xp̄o de celo vocatus ꝛ in terram pſtrat⁹ ex pſecutore effect⁹ eſt vas electionis ꝛ plus oi bus laborās multo lati⁹ in ter oēs verbi dei gratiā ſe minauit. Atq; doctrinā euā gelicā ſua pdicatione cōple uit. ℣ Inter apl̄os vocatiōe nouiſſimus pdicatione pri mus nomē chriſti multarū gentiū manifeſtauit pplis. Atq; doctrinam. Lec. viij.

Ut em̄ eſſet in oīm lapi dātium manibus: ipſe oīm lapidātiū veſtimēta ſer uabat: magis ſeuiēs oēs ad iuuādo: q̄ ſuis manib⁹ lapi dando. ℟. Michi viuere xp̄s eſt ꝛ mori lucrū. Gl'iari me oportet in cruce dn̄i mei ieſu chriſti. ℣. Per quē michi mū dus crucifixus eſt ꝛ ego mū do. Gloriari. Lectio nona.

Audiuim⁹ qñ̄o mane ra puit videam⁹ qualiter ad veſperam diuidat eſcas: voce chriſti de celo pſtrat⁹ eſt. Et accipiens deſup iter⁹ dictū iam ſeuiēdi: cecidit in faciē ſuam. Prius pſternen dus: poſtea reſurgēd⁹ pri⁹ percutiēdus: poſtea ſanād⁹ Iſta cogitātes fratres cha riſſimi non deſperem⁹: quia ꝛ ſi pctōres ſumus magnū medicum habem⁹ illū ſcꝫ q̄ non venit vocare iuſtos: ſed pctōres ad penitētiā. ℟. Ce lebrem⁹ ꝯuerſionē ſcti pauli apoſtoli. Quia hodie ex per ſecutore effectus eſt vas ele ctionis. ℣. Gaudent angeli atq; letant archangeli ꝛ col laudāt in celis filiū dei. Q Glia. Rem. Celebremus. ps. Te deum. ℣. Annūciauerūt opera dei. In laudibus. an.

Saule ſaule q̄d me perſe queris q̄s es dn̄e: ego ſuꝫ ieſus quē tu pſequeris durū eſt tibi cōtra ſtimulum calcitrare. an. Saulus autē tremens ac ſtupēs dixit ad ieſum: dn̄e quid me vis face re: ait aūt dn̄s ad eū: ſurge ꝛ ingredere ciuitatē: ꝛ dicet tibi quid te oporteat facere. an. Vade anania ꝛ q̄re ſau

lum ecce enim orat quia vas
electõis eſt michi : vt portet
nomen meũ coram gentibus
et regibꝰ et filijs iſrael. An.
Saule frater: dñs miſit me
ieſus q̃ apparuit tibi in via
qua veniebas: vt videas et
implearis ſpũ ſctõ. An. Ingreſ
ſus ſaulꝰ in ſynagogas p̃di-
cabat iudeis ieſum: affirmãs
quia hic eſt chriſtꝰ. Cã. Sau
lus. vvꝰ. Exultet celũ. B. An
nunciauerũt. An. Celebremꝰ
cõuerſionẽ ſcti pauli apoſto-
li: q2 hodie ex pſecutore effe-
ctꝰ eſt vas electiõis: ideo gau
dent angeli atq̃ letãtur ar-
changeli et collaudant in ce
lis filiũ dei. Ps. Bñdictꝰ. Ora-
tio. Deus qui vniuerſũ. Ad hor.
añe de laudibus. Ad. iij. cã.
Saulus ad huc. R. br. Sꝰ. V.
Elegit. Ad. vi. Cã. Ana. ix.
Saule frater dñs miſit
me ieſus qui apparuit
tibi in via qua veniebas vt
videas ⁊ implearis ſpũ ſctõ.
¶ Ad nonam. Cã. Ibidem.
Saulus autẽ multo ma-
gis cõualeſcebat et cõ-
fundebat iudeos qui habita
bant damaſci affirmãs quia
hic eſt chriſtus. Ad. vẽſ. añs.
Saule ſaule. Ps. Dixit dñs.
Ps. Laudate pueri. Ps. Cre-
didi. Ps. In conuertendo.
Dñe probaſti. Cã. Saulus.
R. Celebremꝰ. Hyꝰ. Exultet.
Vꝰ. In omnẽ. añs Ego enim
iam delibor et tps mee reſo
lutionis inſtat: bonuz certa
men certaui curſum cõſum-
maui: fidẽ ſeruaui: ſupeſt mi
chi corona iuſticie quaz red
det michi dñs i illa die iuſtꝰ
iudex. Ps. Magt. Ora. vt ſ.
¶ Sancti policarpi epiſcopi
et martyris. memoria. añs. Hic
eſt vere. V. Gloria ⁊ ho. Ora.
Infirmitatem. Lectio prima.
Policarpꝰ btĩ ioannis a-
poſtoli diſcipulꝰ : et ab
eo eccſie ſmyrne epiſcopꝰ or
dinatꝰ. Vir eximie prudẽtie
robuſtiq̃ ↄſilij totiꝰ princeps
aſie fuerat. Hic videns q̃ i vr
be ſua oẽs chriſtiani necarẽ
tur: paſſionẽ ſuã differẽs la-
tebrã petijt: vbi die noctuq̃
iplorabat dei auxiliũ vt for-
tior eſſet i pena. Lectio ſcda
Icq̃ triduo anteq̃ com
prehenderetur reuela
tione diuina martyriũ ſuum
vidit p ignẽ cõſummari. Et
ſtatim expgefactꝰ a domeſti
cis ſuis p̃ditorie accuſatꝰ cõ
prehẽſus eſt. Adductuſq̃ co-
ram pcõſule ad deũ blaſphe-
mandũ cũ ſupplicijs atrociſ
ſimis cogitur. Lectio tertia.
Vmq̃ poſt hec pconſul
feras atroces ⁊ ignẽ ei
(niſi ſacrificaret) minaret: di
xit. Fac ex me qđ cogitas: q2
octogeſimũ iaz ingredior an
nuz ex quo deo ſemp ſeruiui
ideoq̃ ab eo nullatenꝰ pote
ro ſeparari. Quo dicto i ignẽ
pijcitur vbi vera chri hoſtia
factꝰ ſpiritum deo reddidit
glorioſuz. ¶ Sancti iuliane

epiſcopi et cõfeſſoris. In vi
gil. ad veſp. ſi de die qualis
euenerit. Cõm. Ecce ſacer.
Reſponſo Scte iuliane. hy.
Iſte ꝯfeſſor. ℣. Ora ꝓ nobis.
An. Iſte cognouit. ps. Magt.
Cetera oia de cõi confeſſor̃ ꝑ
ter orõnẽ et lectiones. Oro.

Deus q̃ eccl'ie tue btm̃
iulianum mirabilẽ tri-
buiſti doctorẽ: concede ꝓpt
eius: vt hunc apud te pium
mereamur ſemꝑ habere in-
terceſſorem. Per. Lcõ pma.

Iulianus romana gene
roſitate clariſſim⁹: lin-
gua facũd⁹: gladio ſcti ſpũs
accinctus ad deſtruẽdos er-
rores et demonũ ꝯculcãdas
vanitates: ad vrbẽ cenoma-
nicaꝫ vbi eum ſupna pietas
ꝑmuꝫ ordinauerat epiſcopũ
intrepidus chriſti fidem ꝑdi
catur⁹ acceſſit. Lectio ſcda.

Sed quia predicatio ei⁹
q̃buſdã incredulis ꝟte
batur in ſcandalũ ꝛ deriſuꝫ:
miraculoꝝ tamẽ potẽtia red
debat attentos quos ad au-
diendam veritatis viam ve
ternus error effecerat faſti-
dioſos. Lectio tertia.

Per man⁹ eni ſui potẽ-
cis tãtas chr̃s operaba
tur ꝟtutes: vt verbo demo-
nes fugaret cũctiſq̃ languẽ
tib⁹ opẽ crucis medicamine
largiretur: in tantũ q̃ recce-
pta corporũ ſanitate illumi-
nati verbo fidei cũ ſalute re
dibãt animaꝝ. Lcõ quarta.

Cumq̃ multi ad fidẽ con
uerterent videns btũs
iulian⁹ q̃ aquã viuã de lõge
cũ penuria nõ modica aſpor
tarẽt: perexit ad quendã locũ
ꝓpe quẽ aptũ credidit: ꝛ ba-
culo ſuo in dura tellure defi
xo cũctis videntib⁹ fõs ſubi-
to erupit viuaciſſimus q̃ dei
potẽtiã et bti viri meritũ ſẽ-
per demonſtrat. Lectio. v.

Tunc q̃ adhuc gẽtilitatꝫ
detinebãtur errore: ad
pedes ſcti iuliani procũbũt
orantes ſe ſancte fidei ſacra
mẽtis iniciari. Quo princeps
ciuitatis defenſor nomie au
diens: ſanctũ pontificem ad
ſe venire ſuppliciter exorat.
Ad quẽ vir ſanctus veniẽs
ante ianuaꝫ eius cecum illu
minauit. Deinde principem
baptizauit et vite eterne eũ
participeꝫ fecit. Lcõ. ſexta.

Porro in eadẽ ciuitate fi
liũ anaſtaſij nobilꝫ viri
reſuſcitauit a mortuꝫ. Deiñ
filiũ hoſpitꝫ ſui etiã mortuũ
ſuſcitauit a funere. Sequẽti
etiã tpe cũ dioceſim ſuã viſi
taret: filiũ iouiani magnifi-
ci viri q̃ iã magna comitãte
caterua deferebatur ad tu-
mulum reſuſcitauit. lc. vii.

Cumq̃ btũs iulian⁹ pe-
ne toti⁹ ꝓuincie ſue po
pulos ad chr̃m ꝯuertiſſet et
eccleſiaſq̃ magnificas ꝛ viros
eccleſiaſticos ordinaſſet/ ap
propinquãte vocationis ſue
die cũ cleri plebiſq̃ cõi cõſi-

llo ſedē: ſibi a deo cōmēdatā ſctō delegauit tiburtio: q ſibi ab vrbe roma deſtinat⁹ fuerat comes. Lectio octaua.

G Loriosiſſim⁹ igit paſtor cōſignato ſic ſucceſſore omnibuſq̧ quas chr̄o acquiſie rat eidē ꝯmendatis: imēſas deo gratias agēs: oculis ac manib⁹ i celū leuatis let⁹ et alacer beatꝫ meritis ditatū reddidit deo ſpiritū. Lco. ix.

H Vius ſancti viri ſpiritū dilectiſſimus ei⁹ iam dictus princeps defenſor licet abſens cum in menſa tūc ſederet oculis vidit itellectualibus. Qui confeſtim cum tota pene ciuitate vbi pcioſuꝫ corpus iacebat veniens: ad ppriā detulerūt vrbem: vbi eum honorifice non ſine maxima miraculoꝝ copia ſepelierūt. Poſt vš. ſ. iuliani memor. agnetꝫ ſcd̄o. ān. Stans btā agnes. vt ſupra in feſto eiuſdē. V⁹. Diffuſa eſt. Oro.

D Eus q nos annua btē agnetis martyris tue ſolēnitate letificas: da q̄s vt quā veneramur officio: etiā pie ꝯuerſationis ſequamur exēplo. Per. Ad mag. Inuit. Agnū ſponſum. hy⁹. Jeſu corona. Sup. ix. pſalmos ſola ān. Diſcede a me vt š. in alte ro feſto. V⁹. Diffuſa eſt gra tia ia la. Lectio prima.

N Ona igitur parētes ſancte agnetꝫ per octo dies aſſiduis pnoctationibus lugentes ad ſepulchrum eius vigilaſſent viderunt media noctis ſilētio exercitū virginuꝫ: que omnes auro textis cycladibus indute cū ingēti lumie ante eos pˀibant inter quas etiam viderūt beatam agnetē ſimili veſte fulgenteꝫ. Tria pˀma. R̄. de alio feſto. Lectio ſecunda.

H Ec itaq̧ dum viderent parentes eius: ſtuporeꝫ mentis incurrerunt ſed beata agnes rogauit tunc ſanctas virgines illas parum per graduꝫ ſigere vt eos cōfortaret. Lectio tertia.

S Tans autem beata agnes parentibus ſuis dixit. Videte ne me quaſi mortuam lugeatis: ſed congaudete michi: quia cuꝫ his omnibus lucidas ſedes accepi. Et ei ſum iuncta in celis quem in terris poſita: tota mentis intentione dilexi. Et his dictis pertranſijt. Ps. Te deum. nō dr̄. In lau. ſola. ān Chriſti virgo. Cpm. hy⁹. V̄. et ad bn̄d⁹. ān̄a. vtš. Ad horas vtš. in pˀmo feſto: ſed. Alla alla. non dicitur in R̄. horarū ¶ Sancti ſulpitij ſeueri totū de cōi vnius cōfeſſoris pōtificis preter orationem et lect. Oratio.

M Aieſtati tue q̄s domine ſanctiſſimi confeſſoris tui atq̧ pōtificis ſulpitij ſeueri nos pia iugiter commēdet oratio: vt quē veneramur

officio: ipſiꝰ ſuffragio ſuble-
uemur optato. Per dominū.

¶ De ſancto ſulpitio ſeuero
Lectio pꝛima.

SVlpiciꝰ agnomēto ſe-
uerus. Pꝛimus huius
nominis archiepiſcopus bi-
turiceſi. in numero vigeſimꝰ
ſeptimꝰ valde nobilis de pꝛi
mis galliaruꝫ ſenatoꝛibꝰ in
aquitania oꝛiūdus in rheto
ricis bene eruditꝰ in metri-
cis nulli ſecūdus a puero ſe
cundum pꝛopoſitū vocatus
eſt ſanctus. Tu aūt. Lcō. ij.

TEmpoꝛe poſtea debito
per illius gratiam qui
quos pꝛedeſtinauit quos vo
cauit hos elegit fieri confoꝛ
mes imaginis filij ſui. Tāto
nobilioꝛ moꝛibus q̄to gene
roſioꝛibus floꝛuit natalibꝰ
ſuum appulit clericatuꝫ ſan
ctarum ſcripturarū lectioni
bus et pontifici futuroꝛum
bonoꝛum chꝛiſto placiturꝰ
ad diuinū ſe pꝛeparauit mi-
niſterium. Tu autē. Lcō. iij.

HEc eo pꝛoſequente duꝫ
interim biturica eccle-
ſia ſuo antiſtite remigio vi-
duata lugeret et vox omniū
efferretur ſulpiciuꝫ ſeueruꝫ
eſſe epiſcopatu digniſſimuꝫ
rege gonthꝛāno fauente ſta
tim poſt dictū remigiuꝫ ꝑſul
ſubſtituitur bituriceſi ſimul
patriarcha. Tu aūt. lc. iiij.

PRedictus francoꝛū rex
gōthꝛānus dignuꝫ me-
moꝛia verbum pꝛotulit reſ-
pondes multis alijs bituri
cenſem archiepiſcopatū cō-
petentibus. Non eſt inquit
nři conſuetudo pꝛincipatꝰ ſa
cerdotiū venūdare neq̧ vēm
oblatis muneribꝰ cōparare
ne nos turpis lucri infamia
notemur ⁊ vos ſimoni ma-
go ꝯparemini. Sed iuxta dei
pꝛeſciētiā ſulpitiꝰ ſeuerꝰ in
biturica ciuitate noſter erit
archiepiſcopꝰ. Tu aūt. lc. v.

SVſcepta itaq̧ paſtoꝛa-
li chꝛiſtianarū ouiū cu
ra pōtificē egit decoꝛatū vt
opoꝛtebat epiſcopalibꝰ epi-
thetꝫ ab apoſtolo memoꝛatꝫ
vſq̧adeo vt nō ſit nře poſſi-
bilitatꝫ euoluere. In ſummo
honoꝛe ſumma erat illi hūili
tas. Non eniꝫ amabat dam-
nare ſed emēdare potiꝰ atq̧
coꝛrigere. Tu. aūt. Lcō. vj.

NIchiloſeciꝰ ſcdꝫ nomen
ita et re vera ſeuerꝰ e-
rat vitioꝛū cenſoꝛ: vt pote in
quo erat videre mititatē ſi-
mul ⁊ ſeueritatem q̄ iuſticie
pars eſt diſtricte a vero mini
me diſcedēs i eos q̄ lapſi fue
rāt in peccatū: ſeueritatē vt
ſeueritate deterreret a reci-
diuo in eos qui in bonitate
permāſerāt mititatē vt ſua
mititate ſuaderet pſeueran
tiaꝫ in ſanctitate et iuſticia.
Tu autem. Lectio ſeptima.

HIc relicte et date a chꝛo
pacis altoꝛ et amatoꝛ
fieri ꝯmonuit vnam ſynodū
pꝛo dirimēda cōtentiōe diu-

tuerna inter innocētiū pſulē
rutheranū ꝫ bꝛſitium cadur
cinum epm de quibuſdā par
rochijs vbi concoꝛdie ſtudio
datuȝ eſt iudiciū quo ſcȝ ca-
durcinas aliquot ꝓrochias
quas nūꝗ tenuiſſe recoleba
tur rutherana eccleſia recu-
peret. Quod non ambigitur
huiꝰ ſeueri virtute fuiſſe fa-
ctum. Tu aūt. Lectio octaua.

Que omnia ex chꝛonicis
deſumpta cum tempo-
ris ſupputatione certo ſcire
faciunt quod noſter hic ſeue
rus lōge fuerit alius a ſeue
ro illo diui martini turonē-
ſis epiſcopi diſcipulo q̄ mar
tini eiuſdē dn̄i ſui vitā lau-
dabili quidē ſtilo deſcripſit.
Quē ferunt ſe perpetuo dā-
naſſe ſilētio ex eo quod in ſe
necta deceptus fuiſſet hereſi
pelagiana ꝫ ob id nūꝗ epiſ-
copatuȝ adipiſci voluiſſe vt
tacendo coꝛrigeret quod lo-
quēdo peccauerat. Lōge itē
alius a ſeuero treuerēſi epi-
ſcopo qui dū pelagiana per-
uerſitas totā occupaſſet an
gliā cū germano altiſſiodo-
rēſi pſule illuc trāſfretātes
totā hereſim pdictā non ſine
magnis miraculꝭ extirpaſt.
Verūtamē ad cōſummandū
ſue laudis titulū beati mar
tini vitā ꝓxime emulatꝰ eſt.
Tu autem. Lectio nona.

Tandeȝ poſteaꝗ rexit ec
cleſiā bituricēſē annis
ſeptēdecim cui pꝛerat adhuc an
no quingēteſſimo ſeptuageſi
mo diſceſſit ab hac moꝛtalitē
ſcl'o venerabilꝭ antiſtes no-
ſter ſulpicius ſeuerus quar
to calēdas febꝛuarias in cō-
feſſiōe bona diebꝰ plenꝰ atꝗ
ſanctitate ꝑ multas tribula
tiōes expurgatꝰ. Cuiꝰ coꝛpꝰ
in ede ſacra vti bꝛſini pꝛimi
eiuſdē ciuitatis bituricē ar-
chiepiſcopi requieſcit. Et aīa ī
celo pꝛo ſuo ppl'o itercedit.
Cathedꝛā eiꝰ ſoꝛtitꝰ eſt euſta
chius auguſtudunēſis diaco
nus. Tu aūt dn̄e. ¶ Ignatij
epi ꝫ marty. totū de cōi vniꝰ
martyꝛis pꝛeter lect. Et me
moꝛia ſcti carterij confeſ. Et
ſancte bꝛigide ꝟginis per. a.
vꝰ. ꝫ oꝛationem. Lectio pma.

Ignatius magne autho
ritatis vir ſcti ioannis
apl'i et euāgeliſte diſcipulꝰ-
vir in oibus apl'icus ſecūdꝰ
poſt apoſtolū petrū anthio-
chene pfuit eccl'ie epūs. Hic
cū adhuc eſſet neophitꝰ: qđ
eſt de nouo ad chꝛiſti fidē cō
uerſus ad beatā virginē ma
riā vocādo eā chꝛiſtiferā ſcri-
pſit: vt eū in chꝛi fide certio
rē faceret. Que ei reſcribēs
ait. Ignaci dilecte ꝫ cōdiſcipu
le que de ieſu chꝛiſto a ioan-
ne audiſti vera ſunt illa cre
das ꝫ chꝛiſtianitatis votum
firmiter teneas: nec terre
reat te perſecutionis auſte-
ritas. Lectio ſecunda.

Cumꝗ diu pꝛo pace ſan
cte eccleſie domino ſup

plicaſſet non ſui ſed ſuorum periculū timens traiano im peratori de victoria ſcitaruꝫ et dacum per antiochiaꝫ tūc redeunti et mortem chriſtia nis omnibus cōminanti: ob= uiam vltro perrexit. Quē vt vidit traian⁹ dixit. Quis es tu cacodemū q̄ precepta nr̄a ꝯtennis: et alijs pſuades vt male pereant? Ignati⁹ reſ= pōdit. Nemo theophoꝝ hoc eſt q̄ chriſtū in pectore habet cacodemonē: id eſt demoneꝫ malū vocare debet. Lc. iij.

Tunc iuſſit imperator eū ferro vinctū a decem militib⁹ crudeliſſimis romā duci. Et cū ibidē corā ſenatu idolis ſacrificare nollet: fe= cit eū fuſtib⁹ ceſum: viculis laceratū: duriſq; lapidibus vulnerib⁹ ei⁹ ꝯfricatꝫ nudis pedib⁹ ſup carbones arden tes ſtare et ābulare: ſaleq; et aceto plagas ei⁹ ꝯfundi. Et cū inter tāta tormēta ꝯſtan= tior permaneret: fecit eū in= ter duos leones iactari: q̄ eū tantummodo ſuffocauerunt carnes eius nō tangentes: vt reliquie ipſi⁹ tuitio eēt romanorum. ¶ In vigilia purificationis beate marie Virginis ad veſperas. A. Te= cum principium. Ps. Dixit dominus: cum ceteris añis et pſalmis vt ſupra in die natiui tatis domini. Cap̄. Malach. iij.

Ecce ego mitto ange= lum meum q̄ prepara= bit viam ante faciem meaꝫ: et ſtatim veniet ad templuꝫ ſanctū ſuū dominator quem vos queritis et angel⁹ teſta menti quem vos vultis. R. Sancta et immaculata. cum proſa vt ſupra in natiuitate domini. Hymnus.

Quod chorus vatum ve nerandus olim ſpiritu ſcō cecinit replet⁹: ī dei factū genitrice cōſtat eſſe maria. Hec deuꝫ celi dn̄mq; terre: virgo cōcepit peperitq; vir= go atq; poſtpartum meruit manere inuiolata. Quē ſenex iuſt⁹ ſymeon in vlnas in domo ſumpſit do= mini gauiſus hoc qd̄ optatū meruit videre lumine chr̄m. Tu libens votis petimus precantum: regis eterni ge nitrix faueto claraq; celū rē nitēs olympi regna petiſti. Sit deo noſtro decus et po= teſtas ſit ſal⁹ perpes ſit ho= nor perēnis qui poli ſumma reſidet in arce trinus et vn⁹. Amen. V. Obtulerunt p eo dn̄o. Rn. Par turturuꝫ aut duos pullos columbaꝝ. An. Cum inducerent puerum ie ſum parētes ei⁹ accepit euꝫ ſymeon in vlnas ſuas et bn̄ dixit deū dicens: nūc dimittꝫ dn̄e ſeruum tuū in pace. Ps. Magnificat. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e plebē tuā et que extrinſec⁹ ānua deuotiōe tribuis venerari: ī teri⁹ aſſeq̄ grē tue luce cōceq

V. Per. S. Verbū pris. Ad cō
ple. añ Alla. vel. a. Miserere.
scḋz tps. iiij. ps. Ch. Tu ino.
hrᵒ. A pṡe vnl. ℣. Custodi. a.
Nūc dimittis dñe seruū tuū
in pace: qꝛ viderūt oculi mei
salutare tuū. ℣. Nūc dimitte;
Ad matu. Inuit. Ecce venit
ad templū sanctū suū dñator
dñs. Gaude ⁊ letare sion oc
currēs deo tuo. ps. Venī. hyᵒ.

Quē terra pontꝰ ethe-
ra colūt adorāt predi-
cant trinā regentē machinā
claustrum marie baiulat.
Cui luna sol ⁊ oia deseruiūt
per tēpora perfusa celi gra-
tia gestant puelle viscera.
Beata mater munere cuiꝰ
supernus artifex mūdū pu-
gillo continens ventris sub
arca clausus est.
Btā celi nūcio fecunda san-
cto spiritu desideratus gēti
bus cuiꝰ per aluū fusus est.
Maria mater gratie. ⁊c.
Gloria tibi dñe. In. i. noct.
An. Beatus vēter qui te por
tauit ⁊ vbera que te lactaue
runt dñm ⁊ saluatorē mūdi
alla. ps. Dñe dñs noster. an.
Virgo v̄bo ɔcepit v̄go pmā
sit virgo peperit regem oim
regū. ps. Celi enar. an. Ne-
sciens mater virgo virū pe
perit sine dolore saluatorē
seculoꝝ ipm regē angeloꝝ so
la v̄go lactabat vbera de ce
lo plena. ℣. Dñi est terra. ℣.
Obtulerūt ꝑ eo dño. Sermo
bti ambrosii epi. Lectio. j.

Homo erat in hierl'm cui
nomē simeon: et iste ho-
mo iustus ⁊ timoratus expe
ctans cōsolationē israel. Nō
solū ab angelis ⁊ prophetis
ac pastoribus ⁊ parentibus
sed etiā a senioribus et iustis
gnatio dñi accepit testimo-
niū. Nam oīs etas et vtercꝫ
sexus euētuꝫ miracula fi-
dē astruunt. ℟. Adorna tha-
lamū tuū sion ⁊ suscipe regē
christum. Quē v̄go concepit
v̄go peperit v̄go postpartū
quē genuit adorauit. ℣. In-
duere vestimento glie tue ci
uitas sancta. Quē v̄go. Lc. ij.

Virgo generat sterilis
parit: mutus loquitur:
elizabeth pphetat: magꝰ a-
dorat vtero inclusꝰ exultat
vidua cōfitetur: iustus expe
ctat. Et bene iustus: quia nō
suā sed populi gratiā requi-
rebat: cupiēs ipse vinculis
corporee fragilitatis absolui
sed expectās videre promis-
sum. ℟. Postꝗ impleti sunt
dies purgationis eius scḋz
legem moysi tulerūt illū in
hierl'm vt sisterēt eum dño.
Sicut scriptū est in lege dñi
Quia oīe masculinū adape
riēs vuluā scm̄ dño vocabi-
tur. ℣. Obtulerunt ꝑ eo dño
ꝑ turturū aut duos pullos
colūbarū. Sicut. Lectio. iij.

Sciebat enim ꝙ beati
oculi: ꝗ chr̄m viderūt
Nūc inquit: dimitte seruum
tuū in pace. Vide iustū ve-

luti corporea carnis mole i=
cluſū velle diſſolui: vt incipi
at eſſe cū chriſto. Diſſolui em̄
ꝗ eſſe cū chr̄o viuere multo
melius eſt. ℟. Obtulerunt ꝓ
eo dño ꝑ turturū aut duos
pullos columbarum. Sicut
ſcriptū eſt i lege domini. ℣.
Poſtq̄ impleti ſūt dies pur=
gationis ei⁹ tulerūt illuz in
hierl'z vt ſiſterēt eū dño. Si=
cut ſcri. In .ij. noct. an. Sācta
ꝗ imaculata ꝟginitas q̄bus
te laudibus efferā neſcio/ q̄r
quē celi capere non poterāt
tuo gremio cōtuliſti. ℣ Eru=
ctauit. An. Virgo ſacra ꝗ vi=
rilis ignara cōſortii ſpū ſctō
fecūdata ineffabiliter mūdi
parturiuit auctorē. ℣. De⁹
nr̄ an. Maria intacta ꝟgo
deū nob̄ genuit teneris in=
dutū mēbris quē lactare me
ruit oēs ipm̄ adorem⁹ qui ve
nit ſaluare nos. ℣ Funda=
mēta. ℟. Reſpōſum accepit
ſymeō a ſpū ſctō. ℣. Non vi=
ſurū ſe mortem niſi videret
chriſtum dñi. Lectio. iiij.

SEd qui vult dimitti/
veniat/ in templum/ ve
niat inhieruſalem. Expectet
chriſtum domini: accipiat
in manibus verbum dei com
plectatur quibuſdam fidei
ſue brachiis: tūc dimittetur
vt nō videat mortē qui vide=
rit et vitā. Vides vberem in
oēs gratiā domini genera=
tiones diffuſā: ꝗ ꝓphetiā in
credulis nō negatam eſſe in
ſtis. ℟. Symeon iuſtus ꝗ ti=
moratꝰ expectans redēptio
nez iſrael. Et ſpiritusſanctꝰ
erat in eo. ℣. Reſponſuz ac=
cepit ſymeō a ſpiritu ſancto
non viſurum ſe mortem niſi
videret chriſtuz domini. Et
ſpiritus. Lectio quinta.

ECce ſymeon ꝓphetat in
ruinā ꝗ reſurrectionem
plurimoꝝ veniſſe dñm ieſuz
chriſtū: vt iuſtoꝝ ꝗ iniquoꝝ
merita diſcernat: ꝗ noſtroꝝ
qualitatez factoꝝ iudex ve=
rꝰ iuſtꝰ aut ſupplicia diſcer
nat aut premia. Et tuam ip
ſius animā pertranſi
uit gladius. ℟. Reſponſum
accepit ſymeon a ſpiritu ſan
cto nō viſurum ſe mortē niſi
prius videret chriſtū dñi: et
benedixit deum ꝗ dixit. Nūc
dimittis ſeruū tuū in pace:
quia viderūt oculi mei ſalu=
tare tuum dñe. ℣. Cū indu=
cerent puerum ieſum paren
tes eius vt facerent ſcdꝫ cō
ſuetudinez legis pro eo ꝗ ip
ſe accepit eū in vlnas ſuas
ꝗ dixit. Nunc. Lectio ſexta.

NEc littera nec hyſtoria
docet ex hac vita mari=
az corpalis necis paſſiōe mi
graſſe. Nō eīn anima ſed cor
pꝰ materiali gladio trāſuer
beratꝰ/ ꝗ ideo prudētiā marie
haud ignarā miſterii celeſtꝫ
oſtendit. ℟. Sctā ꝗ immacu
lata ꝟginitas. cuq. ℣. ꝗ pſa
ves [illegible] p eo.
loco. Sctā ꝗ imacula. dicitur.

ſtind.℟. Cū inducerent pue‍rū ieſum parentes ei⁹: ac‍cepit eū ſymeō in vlnas ſu‍as et benedixit deū ac dixit. Nunc dimittis ſeruū tuū dñe in pace. ℣. Suſcipiens ſymeō puerum in manib⁹ ex‍clamauit dicens. Nūc dimit‍tis. In iij. noc. Añ. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit orbis in tua ſe clauſit viſce‍ra fact⁹ homo: vera fides ge‍niti purgauit crimina mūdi et tibi virginitas inuiolata manet. Ps. Cātate. i. ā. Uir‍go mater fidelis ꝗ ſi verbū genuit īcarnatū / Ʋgo māſit ꝗ poſt partū quā laudantes oēs dicim⁹ bñdicta tu in mu‍lieribus. Ps. Dñs regna. ex‍ul. Añ. Alma redēptoris ma‍ter que peruia celi porta ma‍nēs ꝗ ſtella maris ſuccurre cadēti/ſurgere q̄ curat pplo tu que genuiſti natura mi‍rante/tuū ſctm̄ genitorē Ʋgo prius ac poſteri⁹ gabrielis ab ore ſumens illud aue pec‍catorꝫ miſerere. Et dr hec. ā. in die ſcti qr dñica intra oct. loco de Alma. dr ſequēs. añ. Poſt partū Ʋgo īuiolata p‍māſiſti: dei genitrix īntercede ꝓ nobꝫ. ex: ex. lxx ꝓ Cātate do. ij. ℣. Accipiēs ſymeō puerū in manib⁹. ℟. Gras agens bñdixit dñm. Scdm̄. Luc. ij.

In illo tpe. Poſtꝗ̄ imple‍ti ſunt dies purgatiōis marie ſcdm̄ legē moyſi: tule‍rūt illū in hierl'm vt ſiſterēt eū dño. Et reliq̄. Homilia ve‍nerabilis bede pbri. Lc. vij.

Solēnitatē nobis hodierne feſtiuitatis quā quadrageſi‍mo dñice natiuitatis die de‍bitꝫ veneramur obſeqꝫ ſ: ma‍xime eiuſdē dñi ac ſaluato‍ris nři ſimul ꝗ itemerate ge‍nitricis eius hūilitati dedi‍catā ſacra euāgelij lectio de‍ſignat: exponēs eos q̄ legi ni‍chil debebāt implēdis lega‍lib⁹ ꝓ oia ſe ſubdidiſſe decre‍tis. ℟. Suſcipiens ieſum in vlnas ſuas ſymeō exclama‍uit ꝗ dixit. Tu es vere lumē ad illuminationeꝫ gentiū et gloriaꝫ plebis tue iſrael. ℣. Cū inducerēt puerū ieſū pa‍rētes ei⁹ vt facerēt ſcdm̄ cō‍ſuetudinē legꝫ ꝓ eo ꝗ ipſe ac‍cepit eū in vlnas ſuas et di‍xit. Tu es vere. Lectio. viij.

Sicut em̄ modo cū euan‍gelium legeret audiuim⁹ Poſtꝗ̄ impleti ſūt dies pur‍gatiōis ei⁹: videlicet matris illi⁹ ſcdꝫ legē moyſi: tulerūt eū in hierl'm vt ſiſterēt eum dño ſicut ſcriptū eſt in lege. dñi. Qr omē maſculinū adape‍riēs vuluā ſctm̄ dño voca‍bitur. ℟. Senex puerū por‍tabat puer autē ſeneꝫ regebat. Quē Ʋgo ꝯcepit Ʋgo pepe‍rit et poſt partū Ʋgo pmāſit ipſū quē genuit adorauit. ℣. Reſponſū accepit ſymeon a ſpū ſctō nō viſurū ſe mortem niſi videret chriſtuꝫ domini. Quē virgo. Lectio nona.

PReceptit namq̃ lex vt mu
lier q̃ ſuſcepto ſemie pe
periſſet filiū imunda eſſet ſe
ptē dieb⁹: ⁊ in die octaua cir
cūcideret puerū nomēq̃ illi
aptaret. Deide etiā alios tri
ginta tres dies ab ingreſſu
tēpli a viri thoro abſtineret
donec quadrageſimo natiui
tatꝫ die filiū cū hoſtiis ad tē
pliū dñi deferret. ℞. Gaude
maria ꝟgo cunctas hereſes
ſola interemiſti: q̃ gabrielis
archangeli dictis credidiſti.
Dum ꝟgo deuz et hoiem ge-
nuiſti/ et poſt partū ꝟgo in-
uiolata pmāſiſti. ℣. Gabrie-
lem archangelū ſcim⁹ diui-
nit⁹ te eſſe affatū. Dū ꝟgo.
℣. Vterū tuū de ſpū ſcō cre
dimus impregnatū. Dū vir.
℣. Erubeſcat iudeus infelix
qui dicit chriſtū ex ioſeph ſe
mine eſſe natum. Dum ꝟgo.
Gloria. ℞. Gaude. Proſa.
INuiolata itegra ⁊ caſta es
maria. Que es effecta fulgi-
da celi porta. O mater alma
chri chariſſima. Suſcipe pia
laudū pconia. Nr̄a vt pura
pectora ſit ⁊ corpa. Que nūc
flagitāt deuota corda ⁊ ora.
Tua p precata dulciſſona.
Nobis ꝯcedas veniā p ſcła.
O benigna. ℟. Que ſola in-
uiolata pmanſiſti. Dicit̃ cū
ꝟſiculis ſcꝫ Gabrielē. Vterū.
Erubeſcat. Infra octa. dicit̃ cō
tinue ſub vna repetitiōe ſim
plici ptis. ℞. ſcꝫ. Duz virgo.
⁊ ſic de pſa. Et ſimilr̃ in die
octa. excepto ꝙ tūc dicet̃ pſa
ꝑs. Te deū. ℣. Symeō iuſt⁹
⁊ timoratus. ℞. Expectabat
redemptionez iſra. l ⁊ ſpūſa
ſctūs erat in eo. In lau. aña.
OBtulerūt p eo dño par
turturuz aut duos pul-
los columbaꝝ. aña. Reſpon-
ſuz accepit ſymeon a ſpiritu
ſācto nō viſurū ſe mortē ni-
ſi videret dñm. aña. Symeō
iuſtus et timoratus expecta-
bat redemptionē iſrael ⁊ ſpi
ritusſanct⁹ erat i eo. aña. Ac-
cipiens ſymeō puerū in ma-
nib⁹ gratias agens bñdixit
dominum. aña. Tolle puerū
⁊ matrē ei⁹ ⁊ vade in terraz
iuda. Cap̄z. Ecce virgo. Hy⁹.
O Glorioſa dña excelſa ſu
pra ſydera: q̃ te creauit
puide/ lactaſti ſacro vbere.
Qd̄ eua triſtis abſtulit / tu
reddis almo germine: intrēt
vt aſtra flebiles / celi feneſ-
tra facta es.
Tu regꝫ alti ianua/ ⁊ porta
lucꝫ fulgida: vitā datā p ꝟgi
nē/ gētes redēpte plaudite.
Maria mater grē/ mater mi
ſericordie: tu nos ab hoſte p
tege/ et hora mortꝫ ſuſcipe.
Gloria tibi dñe q̃ natus es de
ꝟgine: cū patre ⁊ ſancto ſpi-
ritu in ſēpiterna ſcła. Amē.
℣. Symeō iuſt⁹. aña. Senex
puerū portabat puer autez
ſenem regebat quem virgo
peperit ⁊ poſt partum virgo
pmanſit ipſum quem genuit
adorauit. ps. Bñd⁹. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus maieſtatē tuā ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cū n̄re carnis ſubſtātia in tēplo eſt p̄ſentatus ita nos facias purificatis tibi mentibus p̄ſentari. Per eū. Verbū p̄ris. Ad bñ. āc. ð lau. Ad .iii. cā. Ecce ego mitto. ℞. Obtulerunt pro eo dño. Alla. alla. ℣. Par turturū aut duos pullos columbarū. Alla. alla. Gl'ia. ℞. Obtulerunt. ℣. Reſponſum accepit ſymeon a ſpū ſancto. ℞. Non viſurū. Ad .vi. cā. Malac. iii.

Ecce venit dicit dñs exercituū ⁊ q̄s poterit cogitare diē aduentus eius ⁊ quis ſtabit ad vidēdū eū ipſe eni̅ quaſi ignis cōflans et quaſi herba fullonū. ℞. Reſpōſum accepit ſymeō a ſpū ſctō. Alla. alla. ℣. Nō viſurū ſe mortē niſi videret chriſtum dñi. Alla. ℣. Accipiēs ſymeō. Ad nonam. Cām. Luce. ii.

Reſpōſum accepit ſymeō a ſpū ſctō non viſurū ſe mortē niſi prius videret chriſtū dñi. ℞. Accipiens ſymeō puerū in manibus. Alla. alla. ℣. Grās agens bñdixit dñm. ℣. Symeō iuſtus. Ad veſ. ān. Obtulerunt. ps. Dixit dñs. ps. Laudā pueri. ps. Letatus ſum. ps. Niſi dñs edificauerit. ps. Lauda hierl'm. cā. Ecce ego mitto. ℞. Gaude ma. ꝯu. ℣. ⁊ p̄ſa. hy. Cō chorus vatum. ℣. Reſpōſū accepit ſymeon a ſpū ſctō. ā. Homo erat in hieruſalem cui nomen ſymeon hō iſte iuſtus ⁊ timoratus expectās ꝯſolationē iſrael: ⁊ ſpūſ ſctūs erat in eo. ā. Magt. ℣. Benedicamus dño. oro vt ſ. Memoria ſcti blaſij. ān. Hic eſt vir. ℣. Gl'ia ⁊ hono. Oro.

Sancti martyris atq₃ pontificis tui blaſij dñe nos oratio ſctā tibi cōciliet: q̄ ſacris ſtudiis veneramus refulget. Per. ℣. Verbū p̄ris. Ad ꝯpletoriū. vt ſ. ¶ Sci blaſij epi̅ ⁊ marty. totū de cōi vnius marty. preter orationē ⁊ lectiones. Lectio prima.

Sanctus blaſius cū omni manſuetudine et ſanctitate polleret chriſtiani qui i ſebaſtia ciuitāte cappadocie regionis exiſtebāt: elegerunt eū ſibi i epm. Ipſe vero ſemper in epiſcopatu priuatam ducere vitā eligens in ſpeliīca montis argei eremiticā vitam duxit. Lc̄o ſecūda.

Veniebātq₃ illuc ad eū diuerſa genera ferarū: ⁊ ſi forte ꝯtigiſſet aliquā earum quocūq₃ dolore detineri tanq̄ rationis hūane capaces ad ipſum feſtinabant in ſpelūcam. Ipſe vero prima bñdictione eis impenſa oēs curabat: q̄ ſic ſanate ab eo facile nō recedebant. Lc̄. iii.

Jn illis itaq₃ diebus imperauit agricolaus p̄ſes: vt fere multe ſibi ꝯprehēderentur. Venientes aūt ferarū

cōphēſores ad argeū mōtē: inuenerunt ibi ſanctū blaſiū orantem et magnā ante eum ferarū ſe pſternentiū multitudinez. Quod admirantes valde et attoniti: nūciauerūt preſidi. Lectio quarta.

Audiens aūt hec preſes ſtatim iuſſit ſanctū ſibi blaſiū pſentari. Cuz ergo ad preſidē letus veniret: in ipſo itinere plurimos varijs languoribus occupatos per manuū impoſitionē et ſancte trinitatis inuocationem ſanos ad propria remittebat. Sed et filiū cuiuſdam vidue mulieris iā morientē: pp̄ter areſtā piſcis q̄ in ei⁹ gutture trāſuerſa erat: oratione facta ſtatim oſſe reiecto matri ſue reddidit icolumē. Erat autē ſanct⁹ iſte artis medicine peritus. Lectio.v.

Contigit etiā in illo itinere vt lupus vnicum porcū cuiuſdā paupcule mulierꝫ rapuiſſet. Que occurēs ſctō blaſio cū lachrymis deprecata eſt eū / vt porcū ſuū ſibi reſtitui faceret. Ipſe aūt ſubridens ait. Mulier noli triſtari reddetur tibi porcus tu⁹. Et ſtatim lupus rediēs dimiſit pcū ſuū. Lec.ſexta.

Alia aūt die pſes ſāctuꝫ blaſiū ſibi pſentatū ſic ſalutauit. Gaude blaſi amice deoꝝ. Cui blaſi⁹. Gaudeas et tu pſes: ſed ſcias illos nō eſſe deos ſed demones q̄ eterno igni tradūtur cū his qui eos honorāt. Quo audito pſes irat⁹ iuſſit eū fuſtib⁹ diutiſſime cedi. Et cuz ſic nō valeret eū a chri fide alienare: retruſit eū in carcerē. Lc.vij.

Poſt dies octo vidēs iniquus pſes imutabilem viri dei mentez fecit eū in ligno ſuſpēſuz ferreis pectinibus totū dilaniari: et ſic iterꝫ in carcerē recludi. Cui ꝯpatiētes ſeptē beatiſſime mulieres ſecute ſunt eū guttas ſāguinis q̄ de eo cadebāt ſuſcipientes et ſeipſas vngentes. Quod audiēs preſes fecit eas in fornacez ardētem mitti. Que cū inde exiſſent illeſe: et deos preſidis in lacuꝫ ſubmerſiſſent / fecit eas capite truncari. Lectio octaua.

Poſtera aūt die iuſſit pſes ſctm̄ blaſiū in pfundū lac⁹ iactari. Ipſe xp̄o ſanct⁹ gaudēs et milites precedens ſignauit aquā: que mox facta eſt arida. Et ſedens in medio laci: dixit miniſtrꝫ iniquitatꝫ. Si habetꝫ deos oſtēdite virtutem eoꝝ et introite huc. Ingreſſi autē ſexaginta quinqꝫ viri: mox operuit eos aqua et ſubmerſi ſunt. Angelus aūt dn̄i deſcēdens de celo extraxit ſctm̄ blaſiū dicēs. Glorioſe martyr egredere: et ſuſcipe preparatam tibi a domino coronam. Lectio.ix.

Tunc pſes pre nimio furore frendens iuſſit eū

decollari. Quē mox ſpiculator a pretorio extraxit vna cū duob⁹ puerulis quos ad fidē chriſti cōuerterat ꝛ amputauit capita eorū foras muros ſebaſtie ciuitatis menſis februarij die tertio. Memoria de purificatiōe. ¶ Sequitur legēda intra octa. purif. extra ſeptuageſimā. Sed ſi ſit dn̄ica / accipe alias tres lectiōes in craſtinū ſcē agathe: q2 tota legēda decetero eſt de vno eodēq; sermōe. Et tres lectiones vltie erūt de expoſitione euāgelij qualis euenerit. ¶ Nota q2 intra iſtas oct. ſit totū ſicut in die / niſi. lxx. eueniat. q2 tūc nō ſit niſi memoria de nr̄a dn̄a: niſi i feſtis nouē lectionū / in qbus dr̄ A patre vnigenitus. Et ad Nunc dimittis. an. Nūc dimittꝭ. Sermo beati Auguſti. epi. Lec. j.

Hodiernus dies magnū nobis contulit gaudiū: in quo chriſtus infans in tēplo eſt p̄ſentat⁹. Exultēt ergo virgines: q2 virgo maria peperit chriſtū nichil de hoc quod deo vouerat putant exterminatum. Lectio ſcda.

Manſit ꝟgo poſtpartū: ꝛ illibata poſt filiū. Exultēt vidue: q2 infātē vidua anna cognouit. Exultēt cōiugate: q2 naſciturū chriſtū eliſabeth maritata ꝓphetauit. Nullus grad⁹ pretermiſſus eſt de quo non haberet teſtimoniū ſalus omniū. Le. iij.

Nūqd ſole virgines ad regnū celorū ꝑueniūt: ꝑueniunt ꝛ vidue. Magni meriti fuit illa vidua ſcā anna. In ꝟginitate eni ſua vixerat cū viro ſuo ſeptem annis ac etiā vſq; ad ſenilē etatē ꝑueuerat i ſenectute ſcā.

In vigilia ſancte agathe. Ad veſ. an. Obtulerunt. ps. Dixit dn̄s. vel de tpe ſi ſum⁹ intra. lxx. cā. Cōfitebor. hy⁹. Virginis ꝓ. ꝟ. Diffuſa. an̄a. Agatha letiſſime ꝛ glorianter ibat ad carcerē: ꝛ q̄ſi ad epulas inuitata agonē ſuū dn̄o p̄cib⁹ cōmēdabat. ps. Mgt. or.

Deus q̄ inter cetera potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoriā martyrij cōtuliſti: cōcede ꝓpici⁹ vt qui btē agathe virginis ꝛ martyris tue natalicia colimus: ꝑ ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per. Mēoria de purif. p. ān. ꝟ. ꝛ orōnē. Ad matu. Inuit. Eternū regē. hy⁹. Jeſu corona ꝟginū. In. j. no. ¶ Mens mea ſolidata eſt et in chrō fūdata. ps. Beatus vir. an. Ingenua ſum ꝛ ſpectabilis gn̄e vt omnis parētela mea teſtatur. ps. Quare fremuerūt. an. Et ſi ingenua es quare te oſtēdis ſeruilē perſonā. ps. Dn̄e quid multi. ꝟ. Diffuſa. Lectio prima.

Quintian⁹ cōſularis ſicilie audiēs famā ſancte ꝟginis agathe natalib⁹ nobiliſſimis orte: iuſſit eā ꝑ ap

ꝟitores ſuos ad ſe adduci ⁊ cū libidinoſ⁹ ad aſpectū vir ginis pulcherrime oculorū ſuorū ꝯcupiſcentia tota mēn tē auiditate cōmoueret: chriſti nomen tm̄ audire nō pote rat. ℞. Agatha letiſſime et glorianter ibat ad carcerē. Et quaſi ad epulas inuitata ago nē ſuū dn̄o ꝓcib⁹ ꝯmēdabat. ℣. Nobiliſſimis orta natali bus ab ignobili gaudēs tra hebat ad carcerē. Et. Lc. ij.

Hjs itaqꝫ furorib⁹ ꝯprē henſus beatā agatham fecit tradi cuidā matrōe no mine aphrodiſie meretrici: q̄ habebat nouem filias tur piſſimas ſicut fuerat ⁊ ma ter earū vt ei ꝑ triginta dies ꝑſuaderēt quatenus aīm ei⁹ ad ꝯſenſū quintiani inclina ret. Illa aūt ſemper dicebat eis. Verba veſtra promiſſio neſqꝫ ⁊ terrores erga me vē ti ſūt ⁊ pluuia. ℞. Cū ingre deretur beata agatha i car cerē dixit ad iudicē. Impie crudelis ⁊ dire tyranne nō es cōfuſus amputare in fe mina quod ipſe i matre ſuxi ſti. ℣. Ego habeo mamillas integras intus i anima mea quas ab infantia dn̄o cō ſecraui. Impie. Lc. tertia.

Videns ergo aphrodiſia ſe circa hec nihil penitus proficere: dixit quintia no. Facili⁹ poſſent ſaxa mol liri ꝙ mens huius puelle ab intētiōe chriſtiana reuocari. Quo audito quintian⁹ dixit beate ꝟgini. Aut deos adora aut diuerſis te penis ⁊ ſup plicijs iterire faciā. ℞. Quis es tu q̄ veniſti ad me curare vulnera mea. Ego ſū apl̄us chriſti nihil dubites i me fi lia. Ipſe me miſit ad te quem dilexiſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nā ⁊ ego apl̄us ei⁹ ſum et in noīe eius ſcias te eſſe ſal uandā. Ipſe. In. ij. noct. aña. Ancilla chriſti ſum/ ideo me oſtēdo ſeruilē ꝑſonā. ps. Cū inuoca. aña. Sūma ingenui tas iſta eſt in qua ſeruitus chriſti cōprobat̄. ps. Verba mea. a. Agatha dixit: ſi feras mihi ꝯ mittis: audito chriſti noīe manſueſcunt. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Specie. Lec. iiij.

Agatha ſcā quintiano reſpōdit. De q̄bus ſup plicijs vis me terrere? Si beſtijs me tradas audito chr̄i nomine māſueſcunt. Si ignem adhibeas/ ſi plagas/ ſi verbera mihi inferas ha beo i me ſpm̄ ſcm̄ ꝑ quē vni uerſa tormēta ꝯtēnā. ℞. Ego autē adiuta a dn̄o ꝑſeuera bo in cōfeſſione ei⁹. Qui me ſaluā fecit ⁊ cōſolat⁹ eſt me. ℣. Mēs mea ſolidata eſt ⁊ in chr̄o fundata. Qui. Lcō v.

Tunc iuſſit eam iuder ad carcerem trahi ad quē quaſi ad epulas inuitata glo rīater ibat: ⁊ agonē ſuū dn̄o ꝓcibus ꝯmendabat. ℞. Ipſe me coronauit q̄ ꝑ aplm̄ pe

trum in custodia me cōforta
uit ꝑ eo ꝙ iussa sū suspēdi
in equuleo. Propter fidē ca
stitatis: adiuua me dñe de⁹
meus in tortura mamillarū
mearū. V. Ipſe me dignatus
est ab omni plaga curare et
mammillā meā meo pecto-
ri restituere. Pro. Lcō. vij.

Sequēti igit̄ die impiiſ
ſim⁹ quintian⁹ dixit ad
eā. Quid tractasti circa salu
tē tuā: Agatha scā respō-
dit. Sal⁹ mea est xp̄s. Cui
iudex. O infelix denega xp̄ꝫ
⁊ deos adora. Quō cū rennue
ret: fecit eam in equuleo su-
ſpēdi ⁊ diutissime torqueri.
R. Vidisti dñe et expectasti
agonem meū quomodo pu-
gnaui in stadio: ſed qr nolui
obedire mādatis principū.
Iussa sū in māmilla torque
ri. V. Propter veritatem et
mansuetudinem ⁊ iustitiā.
Iussa. In. iij. noct. a. Si ignē
adhibes: rorem michi salut-
ferū angeli de celo ministra
bunt. ps. Eructauit. ana.
Propter fidē castitatis ius
sa sum suspendi in equuleo
adiuua me domine de⁹ me⁹
in tortura māmillarū mea-
rum. ps. Deus noster. a. Qui
me dignatus est ab oi plaga
curare et māmillā meā meo
pectori restituere ipsum in-
uoco deū viuum. ps. Funda-
menta. V. Adiuuabit. Lec. vij.

Beata aūt agatha irritā-
tis tormentis posita di
cebat iudici. Ego in his pe-
nis delector sicut q̄ inuenit
quē desiderauit. Scio em̄ ꝙ
oportet flagellari triticū an
teꝙ reponat̄ in horreū. Quo
audito impijssim⁹ tyrānus
fecit māmillas eius diu tor-
tas abscidi: ⁊ sic eā in carce-
rē mitti. R. Qui me dignat⁹
est ab omni plaga curare: et
mammillā meā meo pectori
restituere. Ipsū inuoco deū
viuū. V. Medicinam carna-
lem corpi meo nunꝙ exhibui
sꝫ habeo dñm meū iesū xp̄i-
stū qui solo sermone restau
rat vniuersa. Ipm. Le. viij.

Nocte vero illa misit ad
eam dñs apl'm suum pe
trum. Qui cū eā cōfortasset
subito vidit se oīno curatā.
Post quattuor aūt dies qui-
tianus hoc videns fecit eā
nudam sup carbones arden
tes ⁊ testas igneas diutissi-
me volutari. Quō dū fieret to
ta ciuitas cathanensium se-
pties terremotu exagitata
est. Qū iudex timēs ipsa i car
cere reclusa clā fugiēs popu
lū euasit. R. Beata agatha
igressa carcerē expādit ma-
nus suas ad deū ⁊ dixit. Dñe
q̄ me fecisti vincere tormēta
carnificū. Iube me ad tuam
miam puenire. V. Dñe q̄ me
creasti ⁊ tulisti a me amorē
secli: q̄ corp⁹ meū a pollutio-
ne separasti. Iube. Lcō. ix.

Oratione igitur fusa ad
dñm btā agatha in car-

vere coram omni populo emiſit ſpiritū. Quam cū fideles ppli ſepelirēt affuit angel⁹ dn̄i: quē comitabātur pluſq̄ centū pueri p̄cioſe ornati: et afferens tabulā marmoreaȝ ſic ſcriptā. Mentē ſanctā ſpō tancam honorē deo ꝛ patrie liberationē. Poſuit eā intra ſepulturā: ꝛ abſceſſit. Qđ ſic exponitur. Agatha mentem ſanctā habuit ſpōtaneā ſe obtulit: honorē deo dedit: ꝛ patrie liberationeȝ acquiſiuit. Quintian⁹ vero ad duob⁹ equis contra ipſum calcitrantibus in flumē proiect⁹ eſt: nec eſt inuētū corp⁹ ei⁹ viſq̄ in p̄ſentē diē. R. Gaudeamus oēs in dn̄o diem feſtuȝ celebrantes ſub honore agathe martyris. De cui⁹ paſſione gaudēt āgeli ꝛ collaudāt filium dei. V. Immaculatus dn̄s immaculatā ſibi famulam in hoc fragilitatꝫ corpe ſibi poſſitā miſericorditer ꝯſecrauit. De. ps. Te deum. V. Adducentur. In laud. aña.

Niſi diligentur perfeceris corpus meū a carnificibus attrectari nō poteſt aīa mea i paradiſum dn̄i cū palma intrare martyrij. aīn. Vidiſti domine agonē meum quomodo pugnauit in ſtadio: ſed qꝛ nolui obedire mādatis p̄ricipum iuſſa ſum in māmilla torqueri. a. Medicinaȝ carnalē nunq̄ corpori meo exhibui: ſed habeo dn̄m ieſum chrm̄ q̄ ſolo ſermōe reſtaurat vniuerſa. a. Bn̄dico te pater dn̄i mei ieſu chrī: q̄ per apl̄m tuū māmillā meā meo pectori reſtituiſti. a. Gratias ago tibi dn̄e qꝛ memor es mei: ꝛ miſiſti ad me apl̄ꝫ tuū curare vulnera mea. ps. Cōfitebor. hy⁹. Virginis ples. V⁹. Adducent. aīn. Paganorꝫ multitudo fugiēs ad ſepulchrum v̄ginis tulerūt velū ei⁹ ꝯtra ignē vt comprobarent q̄ dn̄s a periculis incēdij meritꝫ agathe martyris ſue eos liberaret. ps. Bn̄dict⁹ Orō vt s. Ad hor. aē de laud. cp. R. ꝛ V. de cōi vnius virgī nis marty. Ad vs. aīn. Miſit diligenter. ps. Letatus ſum. Cp̄z. Confitebor. hy⁹. Virginis proles. V⁹. Diffuſa. aña. Mentē ſanctam ſpontaneaꝫ honorem deo ꝛ patrie liberationem. ps. Magſt. orō vt s. Memoria de purifi. ❡ Infra octa. purificationis. Lcō. i.

Octoginta nāq̄ illa ſcā anna gerēs annos expectabat infantiaȝ ſaluatoris: vt paruum videret: paruuȝ agnoſceret infantem: et in mundo ſaluatoris agnoſceret naturā. Et in maſculino ſexu tria ipſa genera cōmendata ſunt. Lectio ſecunda.

Ipſe dn̄s ieſ⁹ chriſt⁹ natus puer in tēplo eſt p̄ſitatus. Exultent pueri: cōtinentiā vouētes puero. Ipſe vero integritatem pueritie

conſecrauit: quiſue matri fe
cunditatē attulit: ꝟginitatē
vero non abſtulit. Lc. iij.

Symeō ille ſenex diu vi
xerat: cuiꝰ etas compo
rata eſt anne vt audierat reſ
ponſum ꝙ non videret mor
tem niſi prius videret xp̄m
dn̄i. ¶ Infra octa. alia lec.
ſi opus fuerit. Lectio prima.

Intelligite fratres cha
riſſimi quale deſiderium
habebāt antiqui ſancti vide
re chriſtum. Sciebant eīm il
lum eſſe venturum. Et oēs
qui pie viuebant: dicebant.
O ſi hic me inueniſſet illa na
tiuitas o ſi qđ credo viderē
oculis meis. Lectio. ij.

Et vt noueritis q̄ntū de
ſiderium habebāt ſancti
qui nouerant de ſcripturis
virginē pariturā: ſicut audi
ſtis per eſaiā prophetā. Ec
ce inq̄t virgo cōcipiet i vte
ro ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur
nomē eiꝰ emanuel. lc. iij.

Emanuel quid ſit: euan
geliſta nobis diſcernit
dicēs ꝙ interpretat̄ nobiſcū
deꝰ. Nō ergo tibi ſit incredi
bile q̄cūq; infidelis aīa. Nō
tibi videat̄ impoſſibile: vt ꝟgo
pariēs ꝟgo ꝑmaneret. In
tellige ergo natum dn̄m: et
nō mireris virginis partū.
¶ Dn̄ica infra octauas. lc. j.

Et aūt noueritis anti
quos ſcōs ⁊ iuſtos de
ſideraſſe videre qđ cōceſſum
eſt huic ſymeoni: ipſe dn̄s nr̄
ieſus chriſtꝰ ad diſcipulos
loquēs ait illis. Multi iuſti
et prophete voluerūt vide
re que vidiſtis et non vide
runt: ⁊ audire que audiſtis:
⁊ non audierunt. Lec. ſcd̄a.

Multū ſenex iſte fuit ad
audiendū ſerus: ⁊ ad vi
dendū maturꝰ. Nō expecta
uit: vt xp̄m audiret loquen
tē: q̄ xp̄m agnouit infantem.
Et hoc eīm illi cōceſſum erat
iam decrepito quaſi deſide
ranti atq; dicēti quotidie in
orōnibus ſuis. Quando ve
niet ⁊ q̄n naſcet̄? Quādo vi
debo? Putas durabo? Pu
tas hic me inueniet iſta na
tiuitas? Putas iſti oculi vi
debunt quē oculi cordis re
uelantur? Lectio tertia.

Dicebat iſta in orationi
bus ſuis: ⁊ pro deſide
rio ſuo accepit reſponſum ꝙ
non guſtaret mortē niſi priꝰ
videret chriſtū dn̄i. Vidit il
lum ⁊ agnouit: vbi nouerat
q̄ agnouit? Intus eſt reue
latus qui foris eſt natus.
Agnouit ſymeon infantē: et
occiderūt iudei crudeles iu
uenem ſaluatorem miracu
la facientem. Lec. iiij.

Cum ergo agnouiſſet
accepit eū in vlnas ſuas:
hoc eſt in brachia ſua: ⁊ am
plexatus eſt eum. Portabat
a quo portabat̄ ⁊ ipſe. Ipſe
eīm chriſtus eſt ſapientia dei
attingens a fine vſq; ad finē
fortiter: et diſponēs omnia

ſuauiter. Lectio.v.

Quant⁹ ibi erit ꝙ ꝙ magnus: ꝙ paruus factus erat paruus factus paruos querebat. Non ſuperbos: nõ elatos ſed humiles ꝙ mites colligebat: in pſepio dignat⁹ eſt poni vt eſſet piorum cibaria iumentorum. Lectio vi.

Accepit eũ ergo ſymeon in brachia ſua: ꝙ dixit. Nũc dimittis dñe ſeruũ tuũ in pace: qz video pacẽ. Quid ergo dimittꝫ in pace? Qz viderũt ocli mei ſalutare tuũ Salutare dei chriſtũ dñm dixit ſicut ſcriptũ eſt. Annunciate de die in diez ſalutare eius. In vigil. octa. puriſ. an exta i. lxx. preter in dñica Obtulerũt. ꝑs Dixit dñs. Cp Ecce ego mitto. hy. Oñ chorus. ꝟ. Reſponſum acceptũ. an Cũ inducerẽt. Magſt. oro. Oñs ad cõpl. ꝑtũ vcs. Si ille octa. die dñica in. lxx. vel deinceps euenerint: ſiẽt ſebbũ prece. Et ſi in die ſũne euenit. veſpe dñice erũt de dñica vſꝗ ad cp. qñ. ꝛc. erũt de octa. cũ mẽor. dñice in die octa. oĩa ſicut in die ꝑter ãn. de noc. ꝛ ꝟc. In. i. noct. ã. Bñdicta tu in mulieribus ꝛ bñdictus fructus vẽtris tui. ps. Dñe dñs noſter. Cetera ſicut in die. an Sicut myrra electa odorem dediſti ſuauitatꝫ ſcã dei genitrix. an Hec eſt ꝗ neſciuit thorũ in delicto habebit fructũ in reſpectiõe aiaꝝ ſanctarũ. ꝟ Obtulerũt pro eo dño par turturũ. Lec. i.

Habetis ergo pueri xp̃m puerũ: ſcti ſenes ſenem ſymeonem. Si autem ꝗritis vt de cõiugatis aliquis teſtimoniũ dño perhibeat zachariam conſiderate. Le. ij.

Nemo ergo ꝗrat aliud fratres mei chriſtiani fideles: aut ꝟgo aut vidua: aut coniugata aut vir continens: aut vxorat⁹. Quiſquis plus eſſe quicꝗ plus voluerit: nõ inueniet quod ad chriſtũ non pertineat. Lec. iii.

Sed nunqd natus xp̃s ſic remãſit? Creuit ad iuuẽtutem puenit: ſed in ſenectutẽ non declinauit. Creſcat fides tua robur iueniat: ad ſenectutẽ puenire neſciat In. ij. noct. an. Spẽ tua ꝛ pulchritudine tua intende ꝓſpere procede ꝛ regna. ps. Eructauit. an. Adiuuabit eã deus vultu ſuo deus in medio ei⁹ nõ cõmouebit. ps. Deus noſter. an. Sicut letantiũ oim noſtrũ habitatio eſt i te ſcã dei genitrix. ps. Fũdamẽta. ꝟ. Rñſum accepit. Lec. iiij.

Sic pertinebat ad chriſtum ſiliũ in principio verbũ apud deũ verbum: ſed verbũ caro factum eſt vt habitaret in nobis. Maieſtas ibi latebat: vbi infirmitas apparebat. Lectio.v.

Simeon in manus infirmitatẽ accepit: ſed ma=

ſeſtatem intus agnouit. Ne mo cōtemnet chriſtū natum et infantē in templo ꝑſentatū. qui vult eſſe renat⁹. Le. vj.

Ad illū pertinuit ꝓpter nos naſci: de quo iohannes in euāgelio dicit. Hic eſt agnus dei: hic eſt qui tollit peccata mundi. Qui cum patre et ſpiritu ſancto viuit et regnat deus in ſecula ſeculorū amē. In. iij. noct. añ. Gaude maria virgo cūctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. ps. Cātate. i. añ. Poſt partū virgo inuiolata permāſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. ps. Domin⁹ regna. añ. In odorē vnguentorū tuorū currimus: adoleſcētule dilexerūt te nimis. ps. Cantate. ij. ꝟ. Accipiens ſymeon. Si iſte octaue fient dominica tres ſequentes lec. dicent̄ cū ſex precedētibus et expō de dñica fiet. Lc. vij.

Sic nanq fratres olim per ꝓphetā predictuꝫ eſt. Mater ſion dicet homo et homo factus eſt in ea: et ipſe fundauit eam altiſſimus. O omni potentia naſcentis: o magnificētia de celo ad terram deſcendentis. Le. viij.

Adhuc in vtero portabatur et in vtero matris a ioanne baptiſta ſalutabat̄ et a ſymeone ſene famoſo annoſo probato et coronato cognoſcebatur: et in tēplo preſentabatur. Lec. ix.

Tunc adorauit eum et dixit. Nunc dimittis ſeruum tuum in pace: quia viderūt ocl'i mei ſalutare tuū. Differebatur exire de ſeculo: niſi videret natū per quē cōditum eſt ſeculum. Agnouit infantem ſenex: fact⁹ eſt in puerperio puer. Innouatus eſt in etate: qui plenus erat pietate. Cetera oia per totū diem vtſ. in die. Sꝫ ad veſpas nō fit. Rm. Poſt vſ. mēoria ſancte ſcholaſtice virginis p. añ. ꝟ. et orōnē. Item mēoria zotici et irenci amantij hiacynthi martyrum. añ. Iſtorum eſt enim. Oratio.

Deus qui nos concedis ſanctorū martyrū tuorum zotici/ irenci/ amantij/ hiacynthi natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de corū ſocietate gaudere. Per. ¶ Scholaſtice virginis. Lectio prima.

Scholaſtica virgo ſoror bñdicti abbatis ab infantia ſua deo dedicata fuit. Hec die quadā vt ſemel anno quolibet cōſueuerat viſitādi gr̄a venit ad iam dictū fratrem ſuum: qui cū totum diē extra ianuā in poſſeſſione monaſterij in dei laudib⁹ et ſacris colloquijs duxiſſēt ſimul acceperūt cibū. Le. ij.

Cumq ad mēſaꝫ adhuc ſederent: rogauit eadeꝫ ſanctimonialis virgo fratreꝫ ſuū: vt ſecum illa nocte man

neret. Quod cum ille nō cō-
ſentiret ſtatim ad p̄ces ſoro-
ris tanta choruſcatio tanti
pluuia (licet nulla i aere nu-
bes appareret) facta eſt q̄d
inde exire benedictus nō va-
lens ꝑ totā noctē illam in ſa-
cris colloqnijs māſerit. R. iij.
De autē altero cū ſcho-
laſtica ad cellā p̄priam
remeaſſet bñdict⁹ etiam ad
monaſteriū ſuum redijt. Et
ecce poſt triduū vidit beat⁹
benedict⁹ animā ſororis ſue
de corpore egreſſam in colū-
be ſpecie celos penetrare.
Cuius ſtatim corp⁹ per fra-
tres fecit deferri: ⁊ in ſepul-
chro q̄d ipſe ſibimet paraue-
rat recōdi: vt quorum mens
ſemꝑ vna in dño fuerat eorū
quoq̄ corpora nec ſepultu-
ra ſepararet. ¶ Scti valen-
tini pbri ⁊ martyr. Oratio.
Preſta q̄s oḃs de⁹ vt q̄
beati valētini martyris
tui natalicia colimus: a cun-
ctis malis imminētibus ei⁹
interceſſionibus liberemur.
Per dominū. Lectio prima.
Valentinus p̄ſbyter cū
per duos dies ſub clau-
dio imperatore cathenis vin-
ctus in compedibus tentus
fuiſſet: et cur idola non adora-
ret interrogaretur: reſpon-
dit ſic claudio. Si ſcires gra-
tiā dei non hec diceres: ſed
deos tuos qui homines miſe-
ri ⁊ omi immunditia pecca-
torum pleni fuerūt reſpue-
res: et deum verum qui in
celis eſt adorares. Lectio. ij.
Tunc tradidit eum clau-
di⁹ aſterio principi ſuo:
quem cum in domū ſuā du-
xiſſet: orauit ſanctus valen-
tinus dicens. Dñe ieſu xp̄e
qui es verū lumen: illumi-
na iſtam domū. Audiens hec
aſterius tradidit ei filiā ſuā
diu cecam: quam illico illu-
minauit. Quod videns aſte-
rius in chriſto credens ba-
ptiſmū recepit: ⁊ omnis fa-
milia eius numero quadra-
ginta ſex. Lectio. iij.
Claudi⁹ vero hec audi-
ens irat⁹: fecit aſteriū
cum omni domo ſua diuerſis
ſupplicijs interimi. Inter
quos erant maximus mar-
tha: audifax ⁊ abacuch nobi-
liſſimi: qui ex perſida romā
venerant ad orationem ſan-
ctorū apoſtolorū: valentinū
etiā preſbyterum diutiſſime
fuſtibus ceſum capite trun-
cari. ¶ Ordinatio ſancti au-
ſtregiſili totum de cōi vni⁹
cōfeſſo. ex̄ꝑ preter orationē
⁊ Lectio. Oratio.
Deus qui in prima acq̄-
ſtanie cathedra beatū
auſtregiſillum ſublimari di-
gnum voluiſti pontificē: con-
cede propicius: vt qui ei⁹ or-
dinationis celebritatē per-
colimus eiuſdem meritis et
precibus tue pietatis viſce-
ra ſentiamus. Per. R. i.
Dum beatus auſtregiſill'

ius lugduni in baſilica ſan-
cti Nicetij abbatis potiretur
officio ꝛ tēp⁹ vindemie ad-
ueniſſet: vaſa oīa que paue-
rat/ muſto repleuit ꝑter vnū
viginti fere metretas conti
nens. Qđ vacuū reſedit. In
quo cū fere ſolam muſti am-
phorā (q̄ ex torcularis ꝑſ-
ſura remanſerat) poſuiſſet:
ꝛ cellariū ſigno crucis cōſi-
gnaſſet: repertum eſt in cra
ſtinum vas illud ſicut reli-
qua muſto plenum. Lec.ij.

Poſt hec cū in rauanēſi
territorio ꝓpe lacū in
quadā baſilica ꝓcul ab habi
tatoribus derelicta miſſam
deuoti⁹ vellet celebrare ne-
minem ibi reperit: niſi patē
tia tantū oſtia: ꝛ ſacrariolū
ſeris obfirmatum. Queren-
tibus autē clericis ſuis a-
quam qua manus lauarēt: ꝛ
reliqua ad ſacrificiū neceſſa
ria: ꝛ nō inuenientibus cū
redirent vacui ingreſſi inue
nerunt ſacrariolum diuini-
tus apertū: ꝛ ante virū dei
duas crateras vino ꝛ aqua
plenās. Qđ miraculum vi-
dentes: in pauorem nō mo-
dicum ſunt conuerſi. Le.iij.

Cumq̄ dn̄s cum ad ſu-
limiorā honorē ꝓuehe
re vellet decedēte beato ap
polinari bituricenſi archi-
epiſcopo: ſctūs iſte auſtregi-
ſillus in loco eius ab omni-
bus electus eſt: ac regis cō-
ſenſu pontifex ſubrogat̄. In
quo dignitatis gradu annis
duodecim eccleſiam bituri-
cenſem rexit. Qđ ipſe ange-
lo ſibi reuelante cū dioceſim
ſuā ꝑmo intraret in germa
niaco villa cognouit ꝓout
ipſe tūc ſulpitio diacono ſuo
qui poſtea ei ſucceſſit reuela
uit. ¶ De ſancta iuliana vir
gine ꝛ martyre. Oratio.

Indulgentiā nobis dn̄e
beata iuliana virgo et
martyr implorēt: q̄ tibi ſem ꝑ
grata extitit: ꝛ merito caſti-
tatis ꝛ ſue ꝓfeſſione virtu-
tis. Per. Cetera oīa de cōi
vnius ẜginis ꝛ marti. Le.j.

Iuliana virgo pulcherri
ma dum eulogio ꝑfecto
nicho: medie eſſet deſpōſata
ꝛ nollet ſibi aliquo modo co
pulari niſi ipſe reciperet fi-
dē ieſu chriſti iuſſit eā pater
ſuus expoliari: ꝛ grauiſſime
ceſam ipſi ꝑfecto tradi. Cui
etiam dum cōſentire nollet:
fecit eā virgis iterum acer-
rime cedi: ꝛ per dimidiū diē
capillis ſuſpendi. Quod cū
nichil ei noceret: irat⁹ iuſſit
eam cathenis ligatā in car
cerem recludi. Lectio.ij.

Cum aūt xp̄i virgo eſſet
in carcere venit ad eā
diabolus in ſpecie angeli di
cēs. Ego ſum angelus dn̄i
ad te miſſus vt te cōmoneā
quaten⁹ prefecto conſentias:
ne tam crudeliter moriaris.
Tūc ipſa flens orauit dn̄m
dicēs. Dn̄e deus meus non

dimittas me perire:ſed oſtē
de michi:quis eſt iſte qui mi
chi talia perſuadet.Et ſta=
tim vt cognouit ꝙ demon eſ
ſet:manibus eius a tergo li
gatis deiecit eum in terram
ꝛ cathenis ſuis terribiliter
verberauit. Lec.iii.

Poſt hec aūt cum eā in
craſtinum ad preſidem
duceret trahebat poſt ſe de=
monem illum ligatum. Et
dum per forum tranſirent:
proiecit eum inter ſtercora:
qui terribiliter eiulans ſta=
tim euanuit Prefectus autē
iuſſit eum tunc in plumbum
bulliens demergi. Sed factū
eſt ei quaſi temperatum bal
neum. Quo viſo prefectꝰ fe=
cit eam in rota quadam adeo
extendi:vt omnia eius mem
bra dirumperētur. Sed illi=
co affuit illi angelꝰ dn̄i qui
eam de omnibus his cōfra=
cta rota liberauit. Quod vidē=
tes qui aderant credētes in
chriſtū iuſſu prefecti ſtatim
decollati ſunt viri quingen=
ti:ꝛ mulieres ducēte trigin
ta. Poſt hec vero cum ſanctā
iulianam decollari feciſſet:
aſcendens in nauim cum vi=
ginti quatuor viris ſuis or=
ta in mari tempeſtate ſub=
merſus eſt. Quorū corpora
ad littus proiecta a feris et
auibꝰ deuorata ſunt. ¶ Ca=
thedra ſācti petri apl̄i In vi
gilia ad veſperas. an̄. ꝛ ſl.
de die qualis euenerit. Ch.

Ecce ſacerdos magnus. R.
Quē dicunt homines eſſe fi
lium hoīs? dixit ieſus diſci
pulis ſuis. reſpondēs petrꝰ
dixit ieſu: tu es chriſtus fi
lius dei viui. Et ego dico ti
bi quia tu es petrꝰ et ſuper
hanc petram edificabo eccle
ſiam meam. V. Beatus es ſi
mon bariona: quia caro ꝛ ſan
guis nō reuelauit tibi: ſed
pater meus qui eſt in celis.
Et ego. hyꝰ. Iſte cōfeſſor ꝛc.
qꝛ eſt trāſlatio ſue ordinatio.
V. Exaltent eum in eccleſia
plebis. R. Et i cathedra ſe=
niorum laudent eū. an̄. Iſte co
gnouit iuſticiā. Magt' oro.

Deus qui beato petro
apoſtolo tuo collatꝫ cla
uibꝰ regni celeſtis animas
ligādi atqꝫ ſoluendi pontifi
cium tradidiſti: tribue qͤſu=
mus: vt interceſſionis eius
auxilio: a peccatorū noſtro=
rū nexibus liberemur. Per
do. Ad nunc dimittis ſi non
fuerimus in quadrageſima.
an̄. Tu es petrus. Ad matu.
Inuit. Chriſtū regem adore
mus. Et petrum in cathedra
ſeniorum laudemus. Ps. Ve
nite. hyꝰ de S. ꝛ R. de cōmu
ni vnius confeſſoris epiſco
pi preter vltimum. R. ꝛ an̄. de
bn̄dictus. Ex ſermone beati
auguſtini. Lec. prima.

Solennitas venerande
feſtiuitatis hodierne a
ſenioribus noſtris cathedre
nomen accepit/ideo ꝙ pri

mus apoſtolorum petr⁹ hoc die epiſcopatus cathedram in antiochia ſuſcepiſſe referatur. Lectio ſcda.

R Ecte ergo eccleſia natalē ſedis illius colit quā apoſtolus pro eius ſalute ſuſcepit dicente ei dño. Tu es petrus/ & ſuper hanc petraꝫ edificabo eccleſiā meā. L.iii.

P Etrū itaqꝫ fundamentuꝫ eccleſie nominauit dñs. Et ideo digne hoc fundamentum gñalis eccleſia colit: ſupra quod ſui edificij reliqua conſurgit. Vñ pſalmiſta cōuenienter dixit. Exaltēt eum in eccleſia plebis & in cathedra ſeniorum laudent eum. Lectio.iiii.

D Ignum ergo eſt vt fundamentū hoc in eccleſia honoretur: per quod celum aſcenditur. Quod ergo cathedre ſolēnitas beati petri hodie colitur: ſacerdotale officium honoratur. Lc.v.

Q De etiam tanto neceſſe eſt plus habeat in eccleſia dignitatis: q̄nto ſacerdotale officium plus honoris. Dies ergo hec fratres chariſſimi a nob̄ merito honoratur: quia dum natalem cathedre colimus epiſcopatum petri apoſtoli veneramur. Lectio ſexta.

T Amen cū vt frequēter intra quadraginta ieiuniorū dies euenerit: facere eam nobis debet ſanctorꝫ dierū reuerētia gratiorem. Et bene natalē cathedre inter ipſa ieiuniorū initia nobis deus preſtitit: vt dies q̄ erat prius intēperantie nūc ſit ſobrietatis. Que erat gule: ſit abſtinentie. Et q̄ erat peccati: ſit ſanctitatis.

¶ Scdm Mattheū.xvi.cap.

I N illo tēpore. Venit ieſus i partes ceſaree philippi: et interrogauit diſcipulos ſuos dicens. Quem dicunt homines eſſe filiū hominis. et reliqua. Omel. venerabilis bede pbri. Lec.vii.

L Ectio ſancti euangelij quā modo fratres audiſtis tanto attentius cogitanda eſt, ac ſine obliuione iugiter retinenda: quanto cōſtat quia magnam nobis fidei perfectionē commendat magnificꝫ eiuſdem perfecte fidei cōtra oīa tēptamenta robur eque demonſtrat. Lectio.viij.

S I enim ſcire volumus quomodo in chriſtum credi oporteat: quid lucidi⁹ eo quod ait ad eum petrus. Tu es chriſtus filius dei viui. Lectio nona.

R Urſus ſi audire delectat quantum hec fides valeat: quid apertius eo q̄d ait dñs de eccleſia que ſuper eum edificanda erat. Et porte inferi non preualebūt aduerſus eā. Sed hec iſuis locis plenius exponentur.

¶ Si fuerimus in .xl. dicta

expoſitio remanebit. et ex=
poſitio de ieiunio dicetur lo
co iſti⁹. vltimum. ℟. O clauí
ger regni celoꝝ ⁊ pnceps
apoſtoloꝝ dignare pro no=
bis pium exorare dñm ieſuꝫ
xp̄m. Vt precū votis tuaruꝫ
diluat ſordes culparum trí
buatqꝫ poſt obitum paradiſi
celeſtis introitū. ℣. Primoꝝ
princeps ⁊ athleta potentiſ
ſime petre ora regē regū do
minū ⁊ magiſtrum tuū. Vt.
℣. ſacerd. Exaltent. In lau.
an. Ecce ſacer. cum ceteris.
Ad bn̄⁹. an̄. Quodcūqꝫ ligaue=
ris ſuper terrā erit ligatū ⁊
in celis: ⁊ quodcunqꝫ ſolue=
ris ſuper terrā erit ſolutuꝫ
et in celis. dixit dñs ſimoni
petro. Oratio vt s. Ad veſpe=
ras. aña. Iurauit. ps. Dixit
dñs. cū ceteris aīs ⁊ pſis de
cōi epiſcopoꝝ. cā. Ecce ſacer
dos. ℟. O clauiger. Hy°. Iſte
cōfeſſor. ℣. Exaltēt. An. Sint
lūbi veſtri pcincti ⁊ lucerne
ardentes in manibus vrīs/
⁊ vos ſimiles hoībus expe=
ctantibus dñm ſuū: qn̄ reuer
tatur a nuptijs. ps. Magt.
oīo vt s. ¶ Nota hic ꝙ feſtū
bti mathie apl̄i ſemper cele
braꝛ ſexto kal. martij: id eſt
quinta die ante p̄mā diem
martij: ſiue ſit biſſextus ſiue
nō. Nec debet fieri in die in=
tercalari ſiue biſſextili: ſed
ſemꝑ die ſequenti: etiā qua=
cūqꝫ die euenerit ipſe interca
laris ſiue biſſextilis dies/ pō=
terū in ſabbato qm̄ ibi cele=
braba⁊/ nec in ſequētē diem
trāſferet: ideo ī anno biſſex
tili vtere f. bruario biſſexti=
li quē poſt mēſem decēbrem
ſupra ante pſalteriū requi=
ras. Sci mathie apl̄i totū de
cōi pter orōne ⁊ lectio. Orō.

Deus qui btm̄ mathiaꝫ
apl̄oꝝ tuorum collegio
ſociaſti tribue q̄s: vt ei⁹ in=
terceſſiōe tue circa nos ſem
per pietatis viſcera ſentia=
mus. Per. Do. In matuti. de
cōi preter lec. in. iij. noct. an.
Exaltabuntur. aña. Beati,
quere in cōi. Lectio. j.

Mathias hebraice: latine
dicit̄ donat⁹: vt ſubau=
diat̄ pro iuda traditore. Iſte
eñ in loco ei⁹ duodecim⁹ ele
ctus eſt ab apl̄is: cū p duob⁹
ſoꝛs mitteretur. Lec. ſcd̄a.

Hic ſine cognomine ſol⁹
habet̄ cui dat̄ euangelí
ca predicatio in iudea: cuius
feſtum celebratur ſexto ka=
lendas mortias. Fuit enim
de ſeptuaginta duobus di=
ſcipulis vnus. Lect iij.

Inclitam ergo ⁊ glorio=
ſam beati mathie apl̄i
dñi noſtri ieſu chriſti ſolen=
nitatē tanta deuotione glo=
rificare ⁊ venerari oportet/
qntum illum diſpenſante di=
uina gratia ad apoſtolicam
dignitatem electum eſſe co=
gnouimus. Lec. iiij.

Sed qualiter vel quo or
dine a ſāctis apoſtolis

patratũ ſit btũs lucas euã-
geliſta in actibus apoſtolorũ
per ſacre ſcripture ſeriẽ pã-
dere ſtuduit. Lectio.v.

Saluator etenim dñs no
ſter ieſus chriſtus hu-
mani generis conditor atq;
redemptor propẽſiori et ar-
cano conſilio cenſuit mundũ
lãguidum clementiſſime vi
ſitare. Lectio ſexta.

Sed um enĩ plaſma de po
teſtate diabolice frau-
dis mirabiliter eripere di-
gnatus eſt: quod per quinq;
milia et eo amplius annorũ
poſſederat. Tres vltime lec.
De expoſitione euangelii. Et
ſi ante ieiunia hoc feſtũ eue.
tres vltime lect. erũt de ex-
poſitione. Hoc eſt preceptũ.
quere in cõi. Satiri ſocio-
rũq; eius totũ de cõi preter
orõnem et lect. Oratio.

Domine de⁹ noſter mul-
tiplica ſuper nos gra-
tiam tuã: vt ſanctorum mar-
tyrum tuorum ſatiri et ſatur-
nini: felicitatis et perpetue
ſociorumq; eorum quorũ cõ-
memoramus glorioſa certa-
mina tribue ſubſequi in ſan
cta profeſſione leticiam. Per.
dominum. Lectio prima.

Sub valeriano et galle-
no imperatorib⁹ in a-
frica comprehenſi ſunt ſati-
rus et ſaturninus fratres:
reuocatus et felicitas ſoror
eius pregnãs. Et perpetua
q̃ erat de nobili genere ha-
bẽs filium ad mammillam.
Qui cum adducti fuiſſent ad
pro cõſulem dixit ad eos. Im
peratores iuſſerunt vt ſub
pena mortis deos adoretis.
Satirus pro oibus reſpon-
dit hoc nõ faciemus: q; chri
ſtiani ſum⁹. Quo audito miſ-
ſi ſunt in carcerem. Lect.ii.

Pater autẽ perpetue hec
audiens: cum vxore ſua
liberiſq; et infantulo triſtis
cucurrit ad carcerem: et dixit
ad eam. Quid feciſti filia? De-
honeſtaſti enim genus no-
ſtrum. Nunq̃ de genere no-
ſtro aliquis miſſ⁹ fuerat in
carcerem. Miſerere tui filia
miſerere et noſtri: vel ſaltem
huius infantuli tui qui ſine
te viuere non poteſt. At illa
reſpõdit. Diſcedite a me ini-
mici dei: chriſtiana enim ſũ.
Quo audito pater ei⁹ irru-
ens ſuper eam voluit ocu-
los eius eruere: ſed nichil in
eam preualens confuſus et
eiulans abſceſſit. Lcõ.iii.

Cum autẽ diu fuiſſet in
carcere vidit per viſum
btã perpetua ſcalam aream
mirabili altitudine vſq; ad
celum erectam que ita erat
anguſta vt nõ niſi vnus per
eam aſcendere poſſet. Sub
ea iacebat latens draco in-
gentis forme teterrimus:
vt pre metu eius qui vellet
aſcẽdere formidaret. Lc.iiii.

Vidit etiam ſatirum per
eam aſcendentem vſq;

ad ſurſum reſpicientem ad eos et dicentem. Ne vereamini hunc draconem qui iacet aſcēdite & nolite timere: vt mecum ſitis. Quod cū eis ī craſtino retuliſſet: deo gratias agentes cognouerunt ſe ad martyrij coronam eſſe vocatos. Lectio. v.

Contriſtati vero de felicitate quod eſſet pregnans iam in menſibus octo vnanimiter pro ea ad dominum preces fuderunt: & ſtatim enixa eſt infātem viuū. Quod videns cuſtos carceris dixit ad eas. Quid facies cum ad amphiteatrum ducta fueris: que talibus detineris tormentis? Sancta felicitas reſpondit. Si ego hic crucior: deus ibi pro me patietur. Lectio ſexta.

Facto autem die natalis ceſaris: omnis popul⁹ expectabat eos ad amphiteatrum. Exitibus vero eis nudis pedibus et manibus a tergo ligatis ſequebatur ſic eos felicitas: que de ſanguine carnis ad ſanguinem ducebatur ſalutis. Acclamante autem turba iactati ſunt ī medio amphiteatri. Et ſtatim dimiſſis beſtijs ſatirus et perpetua a leonibus ſunt deuorati: reuocatus et felicitas a leopardis prefocati: ſarturninus ab vrſis erutus gladio percuſſus eſt.

Tres vltime lec. de expōne ieiu. & ſi ante ieiunia euenerit de expoſitione. Cum audieritis prelia. querere in cōmuni pl'imorum martyrum. ¶ Sancti gregorij pape et confeſſoris totum de cōmuni vnius confeſſo. ept pter orōnem et lectio. Oratio.

Deus qui anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia contuliſti: concede propicius: vt qui peccatorum noſtrorum pondere premimur: eius apud te precibus ſubleuemur. Per. Lectio prima.

Gregori⁹ papa nobilis ſenatorum genere: ſed nobilior chriſtiana religione litterarum ſtudijs ad plenū eruditus. Ab adoleſcentia ſua cogitabat quō poſſet deo fideliter in religione ſeruire. Sed dū conuerſionem ſuā differret: cepit illi cura rerū ſecularium adeo ſuccreſcere: quod iam non tātum ſpe: ſed etiam mūdo retineretur et mente. Lectio ſecunda.

Interea defunctis parentibus ſuis plenam habens facultatem in pietatis opus omnes res ſuas diſtribuit: vt chriſtum pro nobis factum egenum egens ipſe ſequeretur. Sex etenim in ſicilia monaſteria cōſtruxit: & ea de proprijs redditibus et predijs dotauit. Atque illic chriſto ſeruitores religioſos aggregauit. Septimū vero

intra vrbē romam cōſtituit: in quo & ipſe ſociatis ſibi religioſis fratrib⁹ ſub abbatis imperio militauit. Lectio. iij.

Cuius famam ſcientias et ſanctitatē pelagius papa audiens eum a monaſterio abſtractum dyaconum ſuum ordinauit. Nec multo poſt eū pro reſponſis eccleſiaſticis ad vrbem conſtātinopolim apochriſiarium direxit: vbi hereſim (que multū ibidem cōualuerat) extinxit. Romā autem regreſſus tyberis fluuius intātum excreuit quod ſup muros vrbis affluēs: infinitas domos euertit: & multa modioꝝ tritici milia ſubmerſis horreis perierunt. Lectio. iiij.

In ea ſiquidem aquarū violētia innumerabilis multitudo ſerpētum cū magno dracone ad modum trabis valide p huiuſmodi fluuij alueum in mare deſcendit. Sed inter ſalſos turbidi maris fluctus ſuffocate beſtie ille ad littora ſunt eiecte. Ex quaꝝ fetore tāta clades (q̄ inguinaria dicit̄) ſubſecuta eſt: quod innumerabilem pplm & ipſum pelagiū papam in breui extinxit. L. v.

Sed qr eccleſia dei ſine rectore eſſe nō poterat: beatū gregoriū licet totis viribus reſiſtentem: plebs oīs elegit. Ex quo mauritius imperator gratias agēs electū ipſum inſtitui precepit. Cūq₃ lues illa ad huc pplm deuaſtaret: pro agenda penitētia ad plebē ſermonē tā fructuoſum fecit: q pestis illa pro orſus ceſſauit. Quo pacto latebrā vir dei ita clā petijt: q inueniri nullatenus potuit: donec colūna lucis ſuper eū celit⁹ emiſſa vbi latebat demonſtrauit. Lectio. vj.

Conſecratus igitur papa vrbis rome: gentem anglorum ſua orōne nec nō ſtrenuorum virorum auguſtini mellit & ioannis: quos illuc miſit ꝑdicatione ad fidem chriſti conuertit. Erat tunc rome quedam matrona nobilis: que ex deuotione ſingulari eidem ſancto pontifici oblatas hoſtias ſepe offerebat. Hec quadam die dñica cū reliquo populo ad cōmunionē acceſſit. Cui cū vir dei ſacram hoſtiam porrigeret dicens. Corp⁹ dñi noſtri ieſu chriſti proſit tibi ad remiſſionem pctōꝝ in vitā eternā. Et illa eo q hoſtiā illā fecerat rideret: apparuit corā omnibus hoſtia illa ſacra in ſpecie auricularis digiti cruentati. Sz iterū in priorē ſpeciem apparens mulier illa penitens eā deuotiſſime accepit. Rexit autem eccleſiam annis duodecim: & anno domini. ccccc vj. migrauit ad dñm. Tres vltime lectiones de expoſitione ferie.

¶ Sãcti ioſeph viri vre marie vginis in vigilia ad veſ. añe ⁊ ſpalmi de feria. Cplm. Dilectus deo. ℞. Iſte ſanct⁹ hy⁹. Iſte confeſſor. ℣l⁹ Ora pro nobis. Ad magnificat. a. Miſſus eſt gabriel archãgelus ad mariam virginez deſpõſatam ioſeph de domo dauid. ps. Magnificat. Ora.

Beati ioſeph clementiſſime dñe virgineo matris tue coniugio decorati/ obſequiorum erga te memorata ſedulitas nos vbique tueatur:⁊ quos parẽtes habere dignatus es in terris patronos ydoneos habere mereamur in celis. Qui viuis ⁊ regnas. poſt veſperas memoria de ieiunio. Cetera omnia de cõi vnius cõfeſſo. non epiſcopi/ preter oratio.⁊ lectio. et añe que infra inſeruntur. Lectio prima.

Si colligimus in vnum que ſparſim de ſancto ioſeph euangelica ſcriptura commemorat inuenimus eũ profecto magnis laudiz preconijs commendatum: propter que ſancta dei eccleſia feſtiuis gaudijs merito ei⁹ duodecim recitat honores. Nanq; primo ex nobiliſſima ſtirpe propagatur euãgeliſta teſtante qui librum generationis ieſu chriſti filij dauid inchoãs terminat: quod iacob genuit ioſeph virum marie/ de qua natus eſt Jeſus qui vocatur chriſt⁹. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Lectio.ii.

Secũdo marie virginis et ieſu eius filij verus conſanguineus appellatur: quia ex ſemine dauid natus teſtimonio ſcripture cõprobatur. Nam miſſus eſt angelus gabriel ad virginem deſponſatam viro / cui nomen erat ioſeph de domo dauid. Ceditq; ad tertium honorez ioſeph quod ſacratiſſime virgini matri dei matrimonialiter deſponſatur: prout ſancti euãgeliſte frequenter cõmemorant deſponſatam virginem viro cui nomen erat ioſeph. Tu autẽ domine miſerere noſtri. Deo gratias.

Lectio tertia.

Sed quartus honor ei datur dum virginitatis decoratur titulo iã enim deſponſata erat maria ioſeph quando miſſus eſt ad eam gabriel angelus: cui cũ dixiſſet ecce concipies ⁊ paries filium: reſpondiſſe eam legitur: quomodo fiet iſtud quoniam virum non cognoſco? Honoratur ⁊ quinto ioſeph/ dum non ſolum ad virginis matris / ſed etiam ad eius filij obſequia ſingulariter deputatur: nempe virgini deſponſatus fuit / vt matrem cum filio ſubſtentaret eiuſq; foueretur obſequio. Tu autem domine miſerere

nri. Deo gratias. Lec.iiij. Honor ſextus eſt beati ioſeph quod ei tanquam celeſti ſecretario incarnationis ſecretū myſterium a deo per angeluz et reuelatur apparentē in ſomnis/ ac dicentem trepidāti ioſeph fili dauid noli timere accipere mariam coniugem tuam quod enim in ea natum eſt: de ſpiritu ſācto eſt. At ei ſeptimus honor tribuitur cum iuſtus nuncupatur euangelico teſtante eloquio: ioſeph inquit vir eius cum eſſet iuſtus. Ceterum octauus honor iuſti ioſeph eſt quod hoc nomē ieſus adeo eternaliter impoſitum ab eo temporaliter ei reuelatum eſt. Dictum eſt enim iuſto ioſeph vocabis nomen eius ieſum. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Lectio quinta.

Nonꝰ honor iuſti ioſeph attenditur ex hoc quod illo preſente multa magna declarantur myſteria. Preſens erat cum chriſtus naſceretur: et dum a paſtoribus mira de ipſo dicebātur quod euangeliſta lucas meminit. Inuenerūt inquit mariam et ioſeph et infantem poſitum in preſepio. Preſens erat quando circuncidebatur chriſtus et quando a magis adorabatur. Sed decimus honor fuit ioſeph: quum non ſolum veterum/ ſed et nouorum prophetaruz oraculis de his que in chriſto ventura erant edoctus eſt. Tu autem domine miſerere nri. Deo gratias. Lc.vi.

Sancti ioſeph honor vndecimus eſt quod non ſolum prophetica/ ſed etiam angelica allocutione ſepe cōſolabatur. Primo cum de impregnatione virginalis vteri heſitaret ait ei angelus. Ioſeph noli timere accipere mariam coniugem tuam. Rurſus cum herodis perſecutio immineret apparuit ei angelus in ſomnis dicens. Ioſeph accipe puerum et matrem eius et fuge in egyptū. Et iterum poſt ſeptennium apparuit ei angelus et ait. Exurge et accipe puerum et matrem eius et vade in terram iſrael. Sed poſtremus honor iuſti ioſeph fertur eſſe quod non ſolum dei mater: ſed et dei filius rex regū cui omne genu flectitur celeſtium terreſtrium et infernorum ei ſubditum euangelica ſcriptura commemorat. Erat eñ inquit ſubditꝰ eis. Quibꝰ? eis vtique marie et ioſeph. O mirāda humilitas ſubditur ſeruo dominus humiliatur homini deꝰ. Tres vltime lectio. de expoſitione ieiunij. cetera de communi.

Ad benedictus. aña Ioſeph fili dauid noli timere accipere mariam coniugem tuam:

quod enim in ea natus eſt de ſpiritu ſancto eſt non humano ſed diuino opere. Oratio vt ſ. Ad horas totum de communi. Ad veſperas. a. Amauit. Hi de cõmuni. Ad magnificat. añ. Inuenerunt mariã et ioſeph et infantem poſitũ in preſepio: et mirati ſunt de his que dicta erant a paſtoribus ad ipſos. ps. Magnificat. Oratio vt ſupra. ¶ Sancti benedicti abbatis totum de communi vnius confeſſoris non epiſcopi preter lectiones. Lectio prima.

Benedictus vir vite venerabilis ex nurcia prouincia ortus: ab infantia litterarum ſtudijs rome imbutus: in quandam ſpecum arctiſſimam ſe recluſit vbi annis tribus excepto romano monacho hominibus incognitus mãſit: qui romanus cum vſqȝ ad eum commode venire non poſſet: in longiſſimo fune ligatum panem de excelſa rupe ad ſonum tintinabuli certis dieb⁹ ſibi mittebat. Lectio ſecunda.

Diabolus autem illius refectioni et illius charitati inuidens lapidem deſuper iactauit et tintinabulum fregit. Romanus tamẽ poſt hec inquantum potuit/ ſed cum magna difficultate ne ab aliquo ſciretur eidem miniſtrauit. Sed deus omnipotens volens romanũ a tãto labore quieſcere: et beati benedicti vitam in exemplum demõſtrare: apparuit in die ſancto paſche cuidam preſbytero longe poſitio dicẽs. Tu tibi delicias preparas et benedictus ſeru⁹ me⁹ in illo loco fame cruciatur. Qui illico ſurrexit cum alimentis ſuis: et cum maxima difficultate vſqȝ ad eum peruenit. Lectio tertia.

Inuẽto itaqȝ eo in ſpecu dixit ei. Surge frater ſumamus cibum quem tibi dominus miſit: paſcha enim eſt hodie: abſtinere non debes. Longe quippe ab hominibus poſitus quod paſcha eſſet ignorabat. Recedente autem preſbytero quedam merula auis nigra circa ei⁹ faciem cepit tandiu volitare quod eam ſi vellet manu capere poſſet: ſed ſtatim ſigno crucis edito euanuit auis. Deinde tentatio carnis propter quandam feminam (quam aliquãdo viderat) inſecuta eſt eum quod cũ igne libidinis exarſus heremum dimittere vellet: ſubito ſuperna gratia reſpectus intra vrticas et vepres nudus ſe proiecit: et tãdiu ibi ſe volutauit quod peccatum vicit: quia incendium mutauit. Lectio quarta.

Creſcẽte interim fama ipſius cũ abbas cuiuſdam monaſterij non longe

poſiti obijſſet totus conuen-
tus ad eū venit magnis cū
precibꝰ rogātes vt eis pre-
eſſe vellet. Ipſe vero diu ne-
gando diſtulit: et ſuis illo-
rum fratrum moribus con-
uenire nō poſſe predixit: ſed
vir eorum tandem precibus
conuictus conſenſit. Cumqꝫ
eos vt regulam obſeruarēt
compelleret: dolentes quod
aſſueta relinquerent vel qꝛ
prauis moribus ſemper gra
uis eſt vita bonorum: vene-
num vino ipſius miſcuerūt.
Quod cum illi offerrēt facto
ſigno crucis vas illud totuꝫ
comminutum eſt. Surgens
itaqꝫ vir dei vultu placido
fratribus vale dicēs abſceſ
ſit/ et ad locum ſolite ſolitu-
dinis redijt. Lectio quinta.

Poſt hec vero cuꝫ fames
valida totam prouin-
ciam in qua vir ſanctus con
uerſabatur fatigaret omnia
que habere potuit pauperi-
bus diſtribuit: ita quod ſibi
et fratribus ſecum conuer-
ſantibus nichil preter modi
cum olei in vitreo vaſe reſer
uauit. Quod cum etiam cui-
dam pauperi dediſſet: con-
querentes fratres ad ſe vo-
cauit dicens. Oremus ſimul
fratres vt nobis deus quod
neceſſe eſt largiatur. Cumqꝫ
ſimul orarent: ſtatim doliuꝫ
vnum quod ibi vacuum erat
repente oleo inuentum eſt
plenum. Lectio ſexta.

Quandē ante ſextum dieꝫ
obitus ſui: iuſſit fieri
ſepulturam ſuā. Sexto itaqꝫ
die febribus fatigatꝰ ad ora
toriū per fratres deferri ſe
fecit. Et cū hic deo deuotus
cōicaſſet orando migrauit
ad dn̄m. Ipſo autem die duo
fratres longe in diuerſis lo
cis manentes viderūt viam
pallijs et cereis micātē ab
eius cella verſus orientē re
cto tramite in celū vſqꝫ ten-
dentē. In ea ſiquideꝫ ſtrata-
erat vir venerando habitu
deſuper clarus aſſiſtens qui
eos cuiꝰ eſſet via quā cerne-
bant inquiſiuit: ꝗ cū ſe neſci
re reſponderent. Hec inquit
eſt via qua dilectꝰ dei bn̄di-
ctus celos aſcēdit. Tres vl-
time lec. de expōne ferie qua
lis euen̄. Si hoc feſtū ſcti be-
nedicti in cena dn̄i vel poſt
euenerit fiet de eo ſicut infra
precipitur de ſancto ambro-
ſio. ¶ In vigilia feſti annun
ciationis dn̄ice ad veſperas
ſi de die qualis euen̄. Aña.

Miſſus eſt gabriel ange-
lus ad mariaꝫ virginē
deſponſatam ioſeph. an. Aue
maria gratia plena dn̄s te-
cū benedicta tu ī mulieribꝰ.
aña. Ecce concipies in aluo
filiū atqꝫ paries ⁊ vocabitur
ieſus filius dei altiſſimi. an.
Ecce ācilla dn̄i fiat michi ſe-
cundum verbum tuum. an.
Sancta maria ſuccurre mi-
ſeris iuua puſillanimes re-

foue flebiles: ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. Capitulum

Ecce virgo concipiet et pariet filium & vocabitur nomē eius emanuel: butyrum & mel comedet vt sciat reprobare malum & eligere bonū. ℟ Maria vt su. Hy^9.

Ave maris stella/dei mater alma/atq; semp virgo felix celi porta.

Sumēs illud aue/gabrielis ore/fūda nos in pace/mutās nomen eue.

Solue vicla reis / profer lumen cecis/mala nostra pelle/ bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem/sumat per te preces/qui pro nobis natus tulit esse tuus.

Virgo singularis inter oēs mitis /nos culpis solutos mites fac et castos.

Vitam presta purā/iter para tutum/ vt videntes iesū semper colletemur.

Sit laus deo patri/summo christo decus / spiritui sācto trinus honor vnus. Amen.

℣ Aue maria gratia plena. Dominus tecum. An Inclyta sancte marie virginis salutationis atq; annunciationis dominice solennia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que possides cum gl'ia. ps Mḡt. oro.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo nunciāte carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis vt qui vere eam dei genitricē credimus eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eudē. Ad complectoriū. Ant. ps. c. hn Tu in no. Hy^9. Virgo singularis. ℣ Custodi nos. āa Ingressus angelus ad mariā dixit: aue gratia plena dominus tecum. ps Nūc dimittis. Ad matu Inuitato Adoretur flos marie rex celestis curie. Cuius incarnatio nos redemit et passio ps Venite. hy^9 Quē terra pōthus. In primo no. aña Missus est gabriel archāgelus ab arce patris ad mariā virginem gloriosam desponsatam ioseph. ps Domine dominus noster. aña Venit quidā paranymphus gabriel archangelus veste chorusc ās: et expauescit virgo de lumine. ps Celi enar. aña Aue maria virgo gratia dei plena domin^9 sit tecū benedicta tu in mulieribus. ps Dñi est terra. ℣ Egredietur virga de radice iesse. ℟ Et flos de radice eius ascendet. Lectio prima.

Eodem tempore missus est angel^9 gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginem desponsatam viro cui nomē

erat ioſeph de domo dauid: & nomen virginis maria. Latent quidem diuina myſteria: nec facile iuxta propheticum dictum quiſpiam hominum poteſt ſcire conſiliuȝ dei. ℟. Ingreſſus angel⁹ ad eam dixit Aue virgo dei maria gratia plena domin⁹ tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus & benedict⁹ fructus vētris tui. Aue. Lectio ii.

SEd tamen ex ceteris factis atqȝ preceptis dñi ſaluatoris poſſumus intelligere & hoc ꝓpēſioris fuiſſe conſilij ꝙ ea potiſſime electa eſt vt deum pareret que erat deſpōſata viro. Cur autem ante quā deſponſaretur non impleta eſt fortaſſe ne diceretur ꝙ cōcepit ex adulterio. ℟. Benedicta tu in mulieribus. Et benedictus fructus ventris tui. ℣. Aue maria gratia plena domin⁹ tecum. Et. Lectio tertia.

ET bene vtrunqȝ poſuit ſcriptura vt deſponſata eſſet & ꝟgo. Virgo vt expers virilis conſortij videretur. Deſponſata ne temeritate ꝟginitatis adureretur infamia: cui⁹ grauis aluus corruptele videreť inſigne preferre. Sciebat enim teneram eſſe virginis verecūdiam & lubricam famaȝ pudoris. Nec putauit ortus ſui fidē matris iniurijs aſtruēdam. ℟. Maria vt audiuit turbata eſt in ſermone angeli. Et cogitabat qualis eſſet hec ſalutatio. ℣. Quomodo fiet iſtud qm̄ virū non cognoſco? Et. In tertio noct. an. Ait archangelus ne timeas virgo maria inueniſti gratiā apud dominum. ps. Eructauit. an. Ecce concipies in aluo filium atqȝ paries & vocabitur ieſus filius dei altiſſimi. ps. De⁹ noſter. an. Dabit ei dominus deus ſedē dauid patris eius & regnabit in domo iacob ineternū. ps. Fundamenta. ℣ſus. Egredietur dominus de loco ſancto ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet populum ſuum a peccatis eorum. Lectio quarta.

SEruaťitaqȝ ſicut ſancte marie pudor integer: ita inuiolabilis opinio virginitatis. Oportet; eīn ſanctos & ab his teſtimoniū habere qui foris ſūt nec decuit ſiniſtra virginis opinione viuentib⁹ velamen excuſationis relinqui: ꝙ īfamata mater quoqȝ domini videretur. Quid autem iudeis? Quid herodi poſſet aſcribi ſi natū viderētur ex adulterio perſecuti quēadmodum ipſe dixerat. Non veni legem ſoluere ſed adimplere ſi videretur cepiſſe a legis iniuria cum part⁹ innupte lege dānetur. ℟. Dixit angelus ad beatam virginem. Ne timeas maria inueniſti gratiam

apud dominum. ℣. Ecce concipies & paries filium & vocabis nomē eius ieſum. Ne timeas. Lectio quinta.

Quin etiam locupletior teſtis pudoris marie⁹ adhibetur qui potuiſſet dolere iniurie & vindicare opprobrium ſi non agnoſceret ſacramentum. Cum etiaꝫ fides marie ꝟbis magis aſcribitur & mendacij cauſa remouetur: videretur eīn culpā obumbrare voluiſſe mendacio innupta ꝑgnans. Cauſam autem mentiendi in deſponſatam non habuit: cum coniugij premium & gratia nuptiarū partus ſit feminarū. Nō mediocris quoq; cauſa eſt vt ꝟginitas marie falleret principem mundi. Qui cum deſponſatam viro cerneret: partum nō potuit habere ſuſpectum. ℟. Ecce virgo concipiet et pariet filiuꝫ. Et vocabitur nomen eius ieſus. ℣. Hic erit magnus et filius altiſſimi vocabitur. Et. Lectio ſexta.

Bene autem dixerunt euangeliſte vt ſanctus matthe⁹ ioſeph angelo monente duceret mariam. Lucas illi euangeliſta teſtimonium ferret ꝙ non cōueniſſent hoc ipſa maria fatetur cum dixit angelo. Quomodo fiet iſtud quoniā virum non cognoſco? Sed ipſe ſanctus lucas virginem declarauit dicens. Et nomen virginis maria. Et propheta manifeſte docuit qui ait. Ecce virgo in vtero concipiet. Et ioſeph deſignauit qui quā pregnantem viderat qđ non cognouit aſſeruit. Ergo vbiq; ioſeph iuſti grā & perſona ſeruatur: vt teſtis ornet. ℟. Dabit illi dn̄s deus ſedē dauid patris eius. Et regnabit in domo iacob in eternū. ℣. Et regni eius nō erit finis. Et. In .iij. noc. an. Quomodo fiet iſtud maria inquit ad angelum qm̄ virum non cognoſco. ps. Cantate .j. an. Spūs ſanctus ſuperueniet in te & virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. ps. Dn̄s regnauit exul. a. Dixit autē maria: ecce ancilla dn̄i fiat michi ſecundum verbū tuū. ps. Cantate .ij. ℣. Emitte agnum dn̄e dominatoreꝫ terre. ℟. De petra deſerti ad montem filie ſion. Secundū lucam primo caꝑ.

In illo tempore. Miſſus eſt angel⁹ gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth/ad ꝟginē deſpōſatam viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: & nomē ꝟginis maria. Et rl̄. Homi. ve. be. preſbyteri. Lect. vij.

Exordium noſtre redēptionis fratres chariſſimi hodierna die nobis euāgelij lectio cōmendat que angelum de celis miſſum narrat ad virginē: vt nouam in carne

natiuitatez filij dei p̄dicaret p quā nos abiecta vetuſtate noxia renouari: atq inter filios dei cōputari poſſemus. Ergo vt ad ꝓmiſſa ſalutis mereamur dona pertingere primordiū ei⁹ intēta cure m⁹ aure percipere. ℟. Quō fiet iſtud qm̄ virū nō cognoſco? reſpondens angel⁹ dixit ei. Sp̄ūſſctūs ſuperueniet i te: ⁊ virtus altiſſimi obumbrabit tibi. ℣. Ideoq et quod naſcetur ex te ſcm̄ vocabitur filius dei. Sp̄ūſſcts. lc. viij.

Miſſus eſt inqt gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginem deſponſatam viro cui nomen erat ioſeph. Aptū profecto humane reſtaurationis principiū vt a deo angel⁹ mitteretur ad virginem partu conſecrandā diuino quia prius perditionis humane mulier fuit cauſa cum ſerpens a diabolo mittebatur ad mulierem ſpū ſuperbie decipiendā immo ipſe diabolus in ſerpēte veniebat: qui genus humanū deceptis parētib⁹ primis immortalitatis gloria nudaret. ℟. Dixit autē maria ad angelum. Ecce ancilla dn̄i: fiat michi ſecundū verbum tuum. ℣. Sp̄ūſſctūs ſuperueniet i te: ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. Ecce. Lec. ix.

Quia ergo mors intrauit per feminam: apte rediit ⁊ vita p feminā. Illa a diabolo ſeducta per ſerpētez viro guſtum necis obtulit: hec edocta adeo per angelum mūdo auctorem ſalutis edidit. Miſſus eſt ergo angelus gabriel a deo. Raro aūt legimus ꝙ apparētes hoīb⁹ angeli deſignātur ex nomine verum quotieſcunq hoc fit ideo vtiq fit: vt etiā nomine ipſo qđ miniſtraturi ventiāt inſinuent. Gabriel nāq fortitudo dei dicitur. Et merito tali nomine ꝓfulget qui naſcituro in carne deo teſtimoniū ꝑhibet. In .xl. loco iſtius vltime lec. dicitur expō de te iunio ⁊ tunc iſta nona lc. dr cū octaua lectione ibi. ſ. ℟m.

Aue maris ſtella dei mater alma atq ſemper virgo felix celi porta. Cū prece deuota famulantum ſuſcipe vota. ℣. Iam chriſto iūcta ſponſoq tuo copulata. Cū. pſa.

Eterne virgo memorie quā tibi deſpōdit rex glorie. Vt ex te naſceretur pie chriſt⁹ matris ſponſus eccleſie. Tu gaudes hodie de dono gratie. Et cantas proprie carmen leticie. Te laudentes de celo reſpice. Atq noſtra clemēter ſuſcipe vota. ℣. Te deum. ꝑſ⁹. Aue maria gratia plena. ℟z. Dominus tecum. In laudibus. Aña.

Gabriel archangel⁹ deſcendit ad mariā ⁊ ſalutauit eam dicēs: aue gratia

plena dñs tecum. añ. Bñdi-cta tu in mulieribus ⁊ bene-dictus fructus ventris tui. aña. Que cum audiſſet tur-bata eſt in ſermone angeli: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. añ. Ait angel⁹ ad eam ne timeas maria inue-niſti gratiam apud dñm. añ. Ecce cõcipies in vtero ⁊ pa-ries filium ⁊ vocabitur no-men eius ieſus: hic erit ma-gnus ⁊ filius altiſſimi voca-bitur. Cpm Ecce virgo con-ci. hy⁹ O glioſa. ℣. Aue ma-ria. aña Suſcipe mater nr̃a maria glorioſa genitrix dei ſemper virgo precamina in hac ſancta solẽni annuncia-tione dñica ⁊ ea filio tuo re-preſenta piiſſimo: vt tuis p̃-cib⁹ liberemur a criminib⁹. ps Bñd⁹. oro vts. ad horas ñe. de lau. cp̃z Ecce vir. vts. ad hor. ℟. ⁊ ℣. de noct. p ordi-nem. Ad. vi. Cp̃z Eſaye. viſ.

Egredietur virga de ra-dice ieſſe ⁊ flos de radi-ce eius aſcẽdet ⁊ requieſcet ſuper eũ ſpũs dñi. ad ix. cp

Locutus eſt domin⁹ ad achaz dicẽs: pete tibi ſignũ a dño deo tuo in pfun-dum inferni ſiue in excelſuz ſupra: ⁊ dixit achaz: nõ pe-tam ⁊ nõ tentabo dominum. Ad vs. ℟ Gabriel. ps. Dixit dñs. ps Laudate pueri. ps. Letatus ſum. ps Niſi dñs. ps Lauda hieruſalẽ. Cpm. Ecce virgo. hy⁹ Aue maris

ſtel. cũ pſa. hy⁹. Aue maris ſtella. ℣. Aue maria. añ. Aue regina celorũ aue ſaluatrix animarũ que inter agmina celeſtia renites vt ſol in poli aula maris ſtella ſplẽdidiſ-ſima margarita fulgida nũc pia noſtra precamina ſuſci-pe virgo theotocos ſanctiſſi ma teq₃ venerantes protege per ſcl'a. ps. Magt. Oro vts. Memo. de ieiunio. Ad compl. vts. ¶ Si hoc feſtuz in cena dñi vel vlterius euen. tranſ fertur vſq₃ in feriam. ij. poſt octa. paſche quantũ ad offi-ciũ tantũ/ in quo popul⁹ de-bet cõſiſtere ſed ſolennitas nõ traſfertur. Et tunc Inui. añ. ⁊ ℟. ſunt cõ[illegible]. igit in vigilia ipſius ad vts. añ. Miſſus eſt. ps Dixit dñs. añ. Aue maria. ps Cõfitebor. añ. Ecce concipies. ps Beatus vir. Iſti tres p⁹. tantum ⁊ ce tera vts. Poſt vs. mẽo. de re ſurre. añ Et reſpicientes. ps. Magñt. oro Deus qui hodi. ⁊ ſuñ. Per eũdem chriſtum. Alia memo. de dñica. añ Hec autẽ. ℣ In reſurrectiõe. oro. Preſta qs. Et ſunt. Per chri ſtum. Sta..o ante crucẽ. an. Dicant nunc iudei. ℣ Dici-te in nationibus. Orõ Solli-ta. ad cõple. totum de ſancta maria. Ad mat. Inuita. Ado retur. In noct. ã. de pmo noc. cum ſuis ps ⁊ ℣. Tres vlti me lc. de feſto dñi ſcz In illo tpe Miſſus eſt. Primum ℟.

Ingreſſus angelus. Secun-
dum ℟. Dabit ei do. Tercium.
℟. Aue maris ſtella. cũ pſa.
Cetera omnia vt ſupꝛa dictũ
eſt: excepto quod ad veſpas nõ
dicuntur niſi tres pſl. ſcz Di-
xit dñus. Laudate pueri.
Letatus ſum. Et ſi feſtũ ſan-
cti ambꝛoſij a caſu in hac ſe-
cunda feria eueniat: ppter
iſtud trãſfertur in craſtinũ.
Si idem feſtũ ſancti ambꝛo-
ſij doctoꝛis mediolanenſium
epi i.xl. eueñ. aut cenã dñi ſiet
de eo. vj. lc. Et tres vlti. lc. de
expõe illi⁹ fer. in qua eueñ.
Itẽ in vigil. ad vſ. ãn. et pſl.
de die q̃ tũc eueñ. Cap. Ecce ſa-
cerdos. ℟. Scẽ ambꝛoſi. hy⁹.
Iſte cõfeſ. ℣. Oꝛa pꝛo nobis
beate an. Iſte cognouit. pſ.
Magnificat. Oꝛatio.

Deus qui in diuerſis na-
tionũ populis pclaros
vere fidei conſtituiſti docto-
res: cõcede q̃ſ: vt oẽs q̃ ſan-
ctiſſimi doctoꝛis nr̃i ambꝛoſij
feſta venerantur pſperita-
tis pꝛeſentis gaudiũ ꝛ futu-
re beatitudinis gloꝛiam cõ-
ſequantur. Per do. Ad cõpl.
ſicut eueñ. ante vel poſt pa-
ſcha. Cetera oĩa ſicut vni⁹
cõfeſ. epi pꝛeter lc. Lectio. i.

Igitur poſito in admini-
ſtratione pꝛefecture gal-
liaruz patre eius ambꝛoſio:
nat⁹ ambꝛoſius eſt. Qui in-
fans in area pꝛetoꝛij poſit⁹
in cunis cum doꝛmiret apto
oꝛe ſubito examen apuz ad-
ueniens faciez eius: atqꝫ os
compleuit ita vt ingredien-
di in os egrediẽdiqꝫ frequẽ
tarent vices. Lec. ſecunda.

Quas pater eius qui pꝛo-
pe cum matre vel filia
deambulabat ne abigerẽ-
tur ab ancilla (que curaz nu-
triendi infantẽ ſuſceperat)
pꝛohibens: ſollicita enĩ erat
ne infantem nocerent: expe-
ctabat cum paterno affectu
quonã illud miraculũ clau-
deretur. Lectio tertia.

At ille poſt aliquandiu
euolantes in tanta ae-
ris altitudine eleuate ſunt:
vt humanis oculis minime
viderẽtur. Quo facto pr̃ ter-
rit⁹ ait. Si vixerit infantul⁹
iſte: aliqd magni erit. l. iiij.

Sed poſtq̃ edoctus libe-
ralib⁹ diſciplinis fuit
ab vꝛbe egreſſus eſt: pꝛofeſ-
ſuſqꝫ in auditoꝛio pꝛefectu-
re ita ſplendide cauſas poꝛa-
uit vt eligeretur a viro illu-
ſtri pꝛobo tunc pꝛefecto pꝛe-
toꝛij ad conſiliũ tribuendũ.
Poſtq̃ aſſit cõſiliaritatis ſu-
ſcepit inſignia vt regeret li-
gurias emiliamqꝫ pꝛouincias
venit mediolanum. lc. v.

Per idem autem tẽpus
moꝛtuo auxẽtio arria-
no perfidie epo qui dionyſio
beate memoꝛie cõfeſſoꝛe ad
exilium deſtinato incumbe-
bat eccleſie cuz populus ad
ſeditionẽ ſurgeret in petẽdo
epiſcopum eſſetqꝫ illi cura

ſedãde ſeditionis ne populus ciuitatis in periculum ſui conuerteretur perrexit ad eccleſiam. Lectio ſexta.

Ubi cũ alloqueret plebẽ ſubito vox fert infantis i populo ſonuiſſe ambꝛoſium epiſcopum. Ad cui⁹ vocis ſonitũ totius populi oꝛa conuerſa ſunt acclamantia ambꝛoſium epiſcopuz: ita ꝙ illi q̃ antea turbulentiſſime diſſidebant (quia et arriani ſibi et catholici ſibi epiſcopũ cupiebant) ſuperatis alterutris oꝛdinari repente hũc vi rũ mirabili ⁊ incredibili cõcoꝛdia conſenſerunt. Lc. vij.

Miſſa igitur relatiõe ad clementiſſimũ imperatoꝛem tunc valentinianũ cũ ſummo gaudio accepit ꝙ iudices a ſe directi: ad ſacerdotium peterentur. Pendente itaqꝫ relatione ambꝛoſi⁹ ꝙ̃diu potuit latuit. Lec. viij.

Proditus itaqꝫ ⁊ adductus mediolanũ cuz intelligeret circa ſe dei voluntatem nec ſe diuti⁹ poſſe reſiſtere poſtulauit non ſe niſi a catholico epiſcopo baptiʒari ſollicitã em̃ habebat pſſdiam arrianoꝝ. Baptiʒatus itaqꝫ fert oia eccl'iaſtica impleſſe officia atqꝫ epiſcopus octano die oꝛdinatus eſt cuz ſumma gratia ⁊ leticia cunctoꝛum. Lectio nona.

Qui poſtea ſicut helias nullis regib⁹ vel vllis poteſtatib⁹ ꝓ dei timoꝛe loqui eſt veritus. Deceſſit aũt ſicut ipſe lõge ante fratrib⁹ pꝛedixerat arriana perfidia ſedata in paſchali ſolennitate. Cuius coꝛpus cum ad ipſius baſilicam tumulandum fuiſſet delatum: ſtella deſup micante demonũ turba terribiliter clamabat ſe ab illo toꝛqueri: ita vt ciulat⁹ eoꝛũ q̃ aderãt vix ſufferre poſſet.

¶ Si hoc feſtuz poſt paſcha eueñ. de. ix. lc. ſupradict. fiẽt iij. lec. cuz tribus R. ⁊ omis R. ⁊ ãn. dñs eſt. Alla. in fine. Igitur in vigil. ipſi⁹ ad vſ. ãn. Alla. cum pſal. ⁊c. vtꝫ dictum eſt. Ad mat. inuit. Alla alla. tres pꝛie. ãn. ⁊ tres pꝛimi R. Cetera oia ſicut ſunt in cõi. Et ita vꝫ inuit. ſupradictum in omibus feſtis ſanctoꝛum que ſunt vt noue lc. vſqꝫ ad penthecoſtes. Ad vſ. ãn. Ecce ſacer. ſup q̃nqꝫ ps.

¶ Ad mẽo. leonis pape ⁊ cõf. a. Iſte cognouit. ꝟ. Amauit. Oro. Exaudi dñe. quere in communi vni⁹ cõfeſſoꝛis.

¶ Tyburtij ⁊ valeriani mar. Si hoc feſtũ aũ paſcha ſeu i oct. paſche vel in alia dñica venerit fiet tantum mẽoꝛia de ipſis martyꝛib⁹ ꝑ ãn. ꝟ. ⁊ oꝛonẽ. Et ſi ſtat i aliqua fer. ii. in vigilia ipſius poſt veſ. de dñica fit mẽo. de martyꝛib⁹ ꝑ ãn. ꝟ. ⁊ oꝛonez. Si autẽ in alia fer. eueñ. in vigil. ad veſp. ãn. Alla. ſi qualis

euā. cōm. Sancti per fidē. Hy. Sctōꝝ meritis. ℣. Sācti tui dñe. An. Filie hierlm venite et videte martyꝛē cuꝫ coꝛona qua coꝛonauit eū dominus in die solēnitatis et leticie alla alla. Semper dicendum est in hac ān. et i ℞. sequēti. lec. iij. Martyꝛē et coꝛona. Que fuerit vn⁹ martyꝛ. Que plures. ps. Magt. Oro.

Preſta q̄ſumus oīpotēs deus: vt qui ſanctoꝛum martyꝛū tuoꝝ tyburtij et valeriani et maximi ſolēnia colim⁹ eoꝛū etiā virtutes imitemur. Per dñm. Suffragia de reſurrectione / q̄re fe. ii. poſt octa. paſche. Ad matut. Inuit. Alla alla alla. ps. Venite. Hy⁹ Rex glſe. In noctur. an. In celeſtib⁹ regnis ſanctoꝛū habitatio eſt alla / et ineternū requies eoꝝ alla. ps Beatus vir. ps. Quare fremue. ps. In domino cōfi. ℣. Sancti tui. Lectio. i.

Sub turgio almachio vrbis rome p̄fecto q̄ ſanctos dei foꝛtiter laniabat: et inhumata coꝛpoꝛa ſanctoꝛū derelinqui iubebat: paſſi ſūt glorioſi martyꝛes chꝛiſti tyburti⁹ et valerian⁹ fratres nobiles ciues romani / quorum valerian⁹ beate cecilie virginis et martyꝛis ſpōſus fuit. ℞. Precioſa eſt in cōſpectu dñi alla alla. Moꝛs ſanctoꝛū eius alla. ℣. Cuſtodit dominus omnia oſſa eoꝛum vnū ex his non conteretur. Moꝛs. Lectio ſecunda.

Qui cū a maximo coꝛniculario pꝛefecto ad locū qui vocatur pag⁹ quarto miliario ab vꝛbe roma vbi decollandi erant ducerent: cepit maxim⁹ ſuper eos flere dicens. Optarē quidē et ego vitā iſtam contēnere: ſi potuiſſem pꝛo certo habere apud me alterā vitā que iſti ſuccedit: eſſe perpetuaꝫ. Et his dictis impetrauit a carnificibus vt ad domuꝫ ſuam vſq̄ in craſtinū dictos chꝛiſti martyꝛes duceret et cōfortaret. Qđ cuꝫ factū eſſet ad eoꝛū pꝛedicationē ipſe maximus cū oſſi domo ſua credidit ac etiam carnifices. ℞. Lux perpetua lucebit ſctis tuis dñe. Et eternitas tēpoꝛū illoꝝ alla. ℣. Leticia ſempiterna ſuper capita eoꝛum gaudium et exultationē obtinebunt. Et ter. Lectio. iii.

Eadem vero nocte ſancta cecilia venis ad eos cū ſacerdotib⁹: et baptizati ſunt vniuerſi. Sequenti vero die amputatis capitibus plecta ſunt eoꝛum coꝛpoꝛa: q̄ beata cecilia cum religioſis viris colligens diligenter ſepeliuit. Poſt hec audiēte almachio q̄ maximus coꝛnicularius cum ſuis omnib⁹ factus fuiſſet chꝛiſtian⁹ iuſſit eum tandiu plumbatis cedi q̄diu ſpiritū exhalaret quē

ſancta cecilia iuxta tyburtiū
⁊ valerianuz ſepeliuit: ⁊ iuſ
ſit vt in ſarcophago eiꝰ ſcul
peretur fenix ad indiciū ſi dei
eius qui reſurrectionē ſuā
inuenturus ſidei exēpla ſu
ſcepit. ℟. Filie hieruſalē ve
nite ⁊ videte martyrē cū co
rona qua coronauit eū dñs.
In die ſolēnitatis et letitie
alla. ℣. Quoniā confortauit
ſeras portarū tuarū: benedi
xit filijs tuis in te. In. Glia
pri. In die. ps. Te deum. No
di ℣. Exultēt iuſti in conſpe
ctu dei. ℟. Et delectent in le
titia. In laud. añ. Sancti tui
dñe florebūt ſicut liliū alla:
⁊ ſicut odor balſami erūt an
te te alla. ps. Dñs regnauit
cū. Sancti per fidem. hyꝰ.
Sanctorū. ℣. Exultent. añ.
In ciuitate dei reſonāt orga
na ſanctorum alla: ⁊ angeli
decantant ante thronuz dei
alla. ps Benedictus. oro et
ſuffra. v . ad p'mā. añ. San
cti tui. v . Ad . ii. añ. Sancti
⁊ iuſti in dño gaudete alla.
vos elegit deus in heredita
tē ſibi alla. ps. Legē po. Cā.
℟. ⁊ ℣. de cōi plur' mar mar
tyr. Ad. vi. añ In velamento
clamabunt ſancti tui dicen-
tes: deus deus meꝰ alla all.
Ad nonā. añ. Lux ppetua lu
cebit ſāctis tuis ⁊ eternitas
temporū alla. Iſtud feſtum
finitur hic ad nonā. quia eſt
triū lectio. Et ideo ad veſpe
ras fit totus de illa fer. pa-

ſchali i qua euenerit. ¶ Sā
cti georgij in vigilia ad veſ.
hi de die qualis eue. cā. Bea
tus vir qui ſuffer. hyꝰ. Mar-
tyr dei. ℣. Glia ⁊ hono. In. Fi
lie hieruſalē venite ⁊ videte
martyrem cū corona qua co
ronauit eum dominꝰ in die
ſolennitatis et leticie alla
alla. ps. Magnificat. Oro.

Deus qui nos vti geor-
gij martyris tui meri-
tis ⁊ interceſſione letificas:
concede ppitius: vt qui eiꝰ
beneficia poſcimꝰ: dono tue
gratie cōſequamur. Per. do.
Suffr. vt s. poſt oct. paſche.
Inuit. Alla alla. ℣. Venite.
hyꝰ. Deus tuorū militū. In
noc. añ. In celeſtibus regnis
ſanctorū habitatio eſt alla:
⁊ in eternuz requies eorum
alla. ps. Btūs vir. ps. Qua-
re fre. ps. Dñe quid. ℣. Glia
⁊ ho. ℟. Et cō. Lectio. i.

In diebꝰ illis regnabat
in perſide dacianꝰ quī-
dam pphanus moribꝰ ⁊ cru
delitate nulli ſecūdus. Con
tigit autem vt in dioſpoli ci
uitate regionis predicte ve
niret de cappadocia vir qdaz
illuſtris nomine georgius.
Qui cū eſſet ingenio alacer
⁊ probus moribus atq; affa
tu ſuauis adeo vt non ſoluz
a conciuibus: verūetiam ab
omnibus in confinio manen
tibus gratus ⁊ charus eſſet
collegerūt ex cōi ſumptu pe
cuniam: vt ſi aliter nō poſſet

ſue poteſtatis ſpectoꝛie adi piſci: per pecunias rerũ cõſe quereretur. R̷. iij. Beat⁹ vir qui metuit dñm alla. In manda tis ei⁹ cupit nimis alla all. all. V. Gl'ia ⁊ diuitie in domo eius et iuſticia ei⁹ manet in ſclm ſeculi. In man. Lec. ij.

IS cum inſaniam furioſamq́ʒ cognouiſſet tyrãnidez iudicis oẽmq́ʒ populũ pꝛophanis ſacrificioꝛum ritibus inſiſtere ⁊ venerandũ atq́ʒ cunctis tremenduz chꝛiſti nomẽ publice blaſphemare grauiſſima mentis anxietate totus infremuit. Mox oẽm pecuniã quam pꝛo emẽdis terrenis honoꝛibus ſecũ de cappadocia attulerat pauperibus erogauit: quatenus impedimentis abiectis ad deſtinatum ſibi certamen expeditioꝛ pꝛeparari potuiſſet. Exut⁹ itaq́ʒ clamide terreni imperij induit ſe eo habitu quo ſe chꝛiſtianum iam diutius nõ celaret. Et ſic in conſpectu pꝛeſidis furientis in medium populi deo apoſtati ſacrificantis: talez pꝛorupit in vocem. Omnes dij gẽtiũ demonia dñs autẽ noſter celos fecit. R̷. Letabit̃ iuſt⁹ in dño ⁊ ſperabit in eo ⁊ laudabũtur. Oẽs recti coꝛde all. alla. V. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti et gloꝛiamini. Omnes re. Lectio iij.

HIs auditis impijſſimus dacianus ira repletus: iuſſit ſanctum geoꝛgium in equuleum leuari: ⁊ ſic totuz coꝛpus eius mẽbꝛatim vngulis lacerari: ⁊ lampades ardentes lateribus eius applicari: et ſal in plagis eius fricari ita vt interioꝛa viſcerũ eius apparerent. Deinde fecit eum per omnes vicos et plateas ciuitatis in faciẽ pꝛoſtratum vſq́ʒ ad locũ vbi decollatus fuit tanquã homicidaz et reum maieſtatis trahi. Nec multum poſt impijſſimus dacianus iuſto dei iudicio pꝛout demeruerat cũ de loco ſpectaculi ad palaciũ cum ſuis miniſtris rediret repentino turbine eos ignei currus circundederunt: et ſic pariter vno momento flãmeo globo deuoꝛati ſunt. R̷. Filie hieruſalez venite ⁊ videte martyꝛem cum coꝛona qua coꝛonauit eũ dominus. In die ſolennitatis ⁊ leticie alleluya. V⁹. Quoniam confoꝛtauit ſeras poꝛtarũ tuarum benedixit filijs tuis in te. In die. Ps. Te deum laudamus. V. Letabitur iu. In laudi. An. Sancti tui dñe floꝛebũt ſicut lilium alla: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erũt ante te alla. ps. Dominus regna. Hym. Btũs vir qui ſuffert. Vr⁹. Martyꝛ dei. V. Letabitur iuſtus. An. In ciuitate dei reſonãt oꝛgana ſanctoꝝ alla: ⁊ angeli decãtant hymnũ ante thꝛonuʒ dei all. ps. Bñd⁹. Oro ⁊ ſuffra.

vtſ. Ad hoꝛ. ſe. vtſ i feſto ti-burcij ⁊ valeriani. Ceta oia de cõi vnius mar. Ad veſ. ã. Sãcti tui. ps Dixit dñs. ps. Beatus vir. ps. Laud pue. ps Credidi. ps In cõuertendo. Cap̄m. Beatus vir. hy⁹. Martyꝛ dei. ℣ Glia ⁊ ho. ãn In ciuitate dei nri clara reſonãt iugiter oꝛgana ſãctoꝝ vbi cynamomũ ⁊ balſamum odoꝝ ſuauiſſim⁹ quod ad laudem dei pertinet/ ⁊ vbi angeli ⁊ archangeli hymnũ decãtant ante thꝛonum dei alla. ps Magt. oꝛatio vt ſupꝛa.

¶ Sãcti marci euãgeliſte in vigilia ad veſ. ps. de dñica vel de fer. qualis eueñ. Cap̄. Qui timet deũ. ℟ Filie hier. hy⁹ Exultet celũ. ℣ In omnem terrã. ãn Filie hieruſalem. ps Magnificat. Oro.

Deus qui beatũ marcuz euãgeliſtã tuũ euangelice pꝛedicationis gra ſublimaſti: tribue q̃ſum⁹ ei⁹ nos ſemp ⁊ eruditione pficere ⁊ orone defendi. Per. Suffragia nõ dicũtur. Ad cõpl. totũ de tpe paſchali. Si hoc feſtũ ſcti marci itra oct. paſche euenerit: ipſa die fiet pceſſio et abſtinẽtia/ videlicet a carnibus: qꝛ aliter nõ ieiunatur. Solennitas vero ipſi⁹ ſancti trãſfertur in fer. ii. poſt oct. niſi fer. ij. apoſtoloꝝ philippi et iacobi/ vel inuẽtionis ſcte crucis feſtũ eue. qꝛ tũc trãſfertur in feria tertiã. Si añt in ipſa die oct. eue. totũ trãſfertur in craſtinũ. Sed ſi dictũ feſtũ ſancti marci aliqua die dñica poſt oct. paſche eu. totũ trãſfertur i fer. ij. ſcꝫ et officiũ ⁊ pceſſio ⁊ abſtinẽtia. Ad matu. Inuita. Alla alla. ps Venite. hy⁹. Eterna. In noc. ãn. In celeſtib⁹. ps. Celi enar. ps Bñdicã. ps Eructa. ℣⁹. In oẽm ter. Lcõ. i.

Per idẽ tẽp⁹ quo diſperſi erant apoſtoli in toto oꝛbe terrarum contigit beatiſſimuz marcum ad egypti regionem diuina voluntate pertingere. Unde eum euangeliſtam ſancti canones catholici ⁊ apoſtolici decreuerunt: pꝛopter hoc q pꝛimus in tota egypti regione in lybia marmoꝛice et ammonice et pẽthapoli pꝛedicauit euãgelium ⁊ aduentũ domini et ſaluatoꝛis noſtri ieſu chꝛiſti. ℟. Uirtute magna reddebãt apoſtoli. Teſtimoniũ reſurrectionis ieſu chꝛiſti dñi noſtri alla alla. ℣⁹. Repleti quidem oẽs ſpiritu ſancto loquebantur verbum dei cum fiducia. Teſti. Lectio. ij.

Erant enim cũcti qui in his terris habitabãt ĩcircũciſi et idolis ſeruiẽtes: ſed per pꝛedicationem ipſi⁹ plurimi in tota egypti regione credentes in dominũ ieſuz chꝛiſtũ baptizati ſunt. Ex quibus oꝛdinauit quoſdam quidẽ epõs: alios pꝛeſ

bytero: alios dyaconos: alios etiam clericos ad eccleſiaſticum miniſteriū ſeruientes. ℞. Cādidi facti ſunt nazarij eius all'a: ſplēdorē deo dederūt all'. Et ſicut lac coagulati ſunt all'a all'a. ℣. In oēm terram exiuit ſonus eorum / et in fines orbis terre verba eoꝝ. Et ſicut. Lc. iij.

Audientes autē quidā viri alexādrie q beatiſſimus euāgeliſta marcus de galilea illuc aduenisset: & q multi propter miracula / et oim infirmorum curationes quas dominus per eum operabatur in chriſtum credentes baptizarentur: et eccleſias dño fabricarent: ita q eorū ſacrificia & cerimonie deſtruerentur tenuerūt eū. Et funem in collo eius mittentes trahebant eum proſtratum per vicos ciuitatis cum magno impetu dicētes. Trahamus bubalum ad locū buculi. Hoc erat tunc extra villam iuxta mare vbi erat a diſcipulis ei9 eccleſia edificata. Qui cum ſic diutiſſime p duos dies traheret: ita vt carnes ei9 vndiq deſfluerēt: & ſaxa ſacro ei9 ſanguine inficerentur in dei laudib9 pſeuerās & deo gratias agens emiſit ſpm. ℞. Filie hierl'm. vrs. de ſctō georgio: ſed reiteratur. h/ Te deū. ℣. Annūciauerūt. In laudi. ān. Sctī tui. cps Qui timet. hy9. Exultet. ℣. Annūciauerunt. ana. In ciui. vrs. Ad hor. nc. vts de ſancto georgio dictus eſt. Cetera oia de cōi euāgeliſtaꝝ. Ad vs. ā. Sācti tui. quia q̄ pſalmi de cōi apoſtoloꝝ. Chꝫ. Qui timet. ℞. Filie hie. hy9. Exultet. ℣9. In omnem. ān. In ciui. ps. Magnificat. Oratio vt ſupra. ¶ Sancti vitalis martyris totum vtr. de ſancto georgio preter orationem et lec. et Te deum. nō pꝫ. Et ſi in dnica vel in feria ſcda euenerit: fiet ſicut de ſanctis tyburtio & valeriano ordinatum eſt. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus vt intercedente beato vitale martyre tuo: & a cunctis aduerſitatibus liberemur in corpore: & a prauis cogitationibus mūdemur in mente. Per dñm.

¶ Nota hic q in tpe paſchali poſt q̄ fecerim9 de vno martyre ſi contingat fieri de alio ſiue in eadem ebdomada ſiue in diuerſis debem9 accipere. ℞. et tres pſalmos v. ij. noc. vt habetur in cōi & ſic conſequēter donec finiātur ipſi nocturnales q̄bus finitis iterū ordine ſuo reſumūtur ſi op9 ſit. Sic etiā ſuo modo fit & obſeruat in oib9 alijs feſtiuitatibus cōſimilibus / apoſtolorum martyrum confeſſo. et virgi. &c. cū mutatione etiā. ℞. i feſtis ꝯfeſ. niſi ſpecialia ſiue ꝓpria precipiātur. &c. j.

Vitalis igitur inclytus chriſti martyr mediolanēſis ciuitatis nobilis ort⁹ genere nobiliſſimorum geruaſij et prothaſij martyrū pater: vir conſularis fuit. Hic dum fuiſſet cum paulino iudice ſuo rauennam ingreſſus vidit in cōſpectu iudicis ſui chriſtianū noīe vrſicinum arte medicum poſt nimia tormenta capitalem ſententiam accepiſſe. Qui cū duct⁹ fuiſſet ad locū vbi decollandus erat expauit. Quē cū ſanct⁹ vitalis ad tollerātiā ꝓ chrō animaſſet: et corpus eius ſepeliſſet vltra ad iudiciū ſuū venire contempſit. Lec.ij.

Quod vt vidit paulinus iuſſit eum in equuleo leuari/ vt per tormenta poſſet eius conſenſum ad ſacrificā dū idolis conuertere. Quod cum facere recuſaret: iuſſit eum paulinus ad palmā duci et ibi ſupinum deponi: et terra atq̧ lapidibus in quodam puteo obrui atq̧ dimitti. Quod cum factū eſſet deus ſibi vitalem ita martyrem cōſecrauit / vt ſacerdos appollinis qui hoc conſilium dederat paulino per ſeptem dies a diabolo arreptus et horribiliter vexatus octaua die a diabolo in fluuiū precipitatus expirauerit: Lec.iij.

Valeria aūt eiuſdem ſancti vitalis cōiunx dum vellet corp⁹ dicti ſui mariti auferre a chriſtianis ꝓhibita eſt: que cū ad vrbē mediolanēſem reuerteretur idolis ſacrificantes incurrit. Qui eā deponentes de ſaumario ſuo hortabātur ſecū epulari. Quod cū facere nollet et chriſtianā ſe ꝓderet: tāta eam cede mactauerūt: vt eā vix ſemineciem ſui homines ad dictam vrbem perducerēt: ita vt poſt triduum migraret ad chriſtum. ¶ Sācti petri martyris de ordine predicatorū totū vt de ſctō georgio preter orōnem et lectio. Oratio.

Preſta q̄s ops deus: vt qui petri martyris tui fidem cōgrua deuotione ſectemur qui pro eiuſdem fidei dilatatione martyrij palmā meruit obtinere. Per dn̄. L.j.

Beatus petr⁹ longobardus origine fratrū predicatorum in ipſo ordine triginta fere annorum ſpacio fultus caterua ꝟtutum multum profecit. Lectio.ij.

Erat aūt maxime ipſi⁹ propoſitum circa defenſionem fidei: pro qua totus ardebat intantū quod cōtra illius diros hoſtes feruenti ſpiritu continuum certamē exercens ſuum tandem agonem diutinum victrici ſuperāte martyrio feliciter cōſummauit. Lectio.iij.

Hic itaq̧ dum de ciuitate cumana vbi fratrum ſui ordinis prior erat mediola-

stum pro exequenda inquisitione contra hereticos sibi ab aplica sede commissa pergeret: quidā de ipsoꝛum hereticoꝛum comitibus in euz iter salutaris propositi prosequentem funestus et effrenis insilijt: et sacrum ei⁹ caput gladio crudeliter impepetens diris in eum impreſſis vulneribus nec gladium diuertens in ipso loco paſſionis dimisit occisum. ¶ De sancto eutropio sicut de sancto georgio preter orationem et lectio. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus lux indeficiens immensa pietas: qui hunc diem in honoꝛem beati eutropij martyꝛis tui atq pontificis consecrasti: exaudi populum tibi supplicantem ⁊ presta: vt intercessione ipsius muniti: valeamus supernis sedibus adiungi. Per. Lectio .i.

Gloꝛiosissim⁹ christi martyr eutropius xantonensis primus antistes: gentili genere persarum edit⁹ excellentiori totius mūdi prosapia oꝛiundus ex admirādo babylonis rege nomine xerxes et guinia regina natus est. Hic bina vice iesum in carne vidit: videlicet quādo satiauit quinq milia hominum de quinq panibus ⁊ duob⁹ piscib⁹. Et quādo super asinā sedens hierosolymā intrauit. Indieq penthecostes discipulis sociat⁹ spiritu sancto replet⁹ est. Lectio .ij.

Deinde ipso et patre eius totaq babylonia ciuitate per predicationem apostoloꝛuz symonis et iude baptizatis: venit romam videre petrum. A quo in breui de diuinis preceptis imbut⁹ iussus est cum alijs ad regionē galliarum proficisci: qui cuz ad vrbē que xātonas dicitur peruenisset: seminauit ibi verbum dei. Sed cuz videret q ibi sua predicatione nichil proficeret: petro iam passo romam redijt. Lectio .iij.

Denique a beato clemēte oꝛdine episcopali suscepto cuz beato dyonisio ⁊ alijs in gallias circunquaq missis: ad predictam xantonensem vrbem dirigitur. Quā constanter ingressus cepit ibi iterū predicare verbuz dei. Ad cuius predicationem mox diuina prouidēte gratia filia regis vrbis illius nomine eustella: et multi gētiles ī christū credētes baptizati sunt. Quod cum rex videret iussit carnificib⁹ suis vt sanctū eutropiū interficerēt. Illi autē pridie kalendas maias sanctissimū dei virū primit⁹ lapidauerūt: deinde fustibus ⁊ coꝛrigijs plūbatis eū nudū diutissime verberauerunt: deniq securibus ⁊ asciis euz peremerunt. Quē dicta puella in tugurio vbi ipse extra

vrbem manebat ſepeliuit.

¶ Philippi et iacobi apłoꝝ. Ad veſ. añ. Stetit iuſ. ps Di-xit dñs. ps Btūs vir. ps. Lau date pue. ps Credidi. ps In conuertendo. Cām. Apo. v.

Stabāt iuſti in magna cõſtātia aduerſ⁹ eos qui ſe anguſtiauerūt: & q̄ ab ſtulerūt laboꝛes eoꝛum. ℟. Filie hierſ. hy⁹ Exultet. ℣. In omnez terrā. Ad mḡt. añ. Filie hieruſalez. vtſ. tybur-tij & valeriani. Oꝛatio.

Deus q̄ nos annua apo-ſtoloꝛ tuoꝛ philippi et iacobi ſolennitate letificas: pſta q̄s: vt quoꝛ gaudemus meritis accēdamur exēplis. Per. Memo. ſcti eutropij. añ. In ciuitate. ℣. Gl'ia & ho. vtſ. Alia ſuffra. nō dñe. Ad mat. Inuit. Allaalla. ps Venite. hy⁹ Eterna. In noctu. añ In celeſtib⁹ regnis. vtſ. ps. Ce li enar. niſi cum dicti fuerint in feſto ſancti marci nam ſi ſint dicti tres pſalmi alij de. ij. noct. apłoꝛū ſunt accipien di cum ſuo ℣ſu. añ Manete in dilectione mea ſicut dilexi vos all'a. ps. Bñdicā. añ. Qui manet in me et ego in eo hic fert fructū multum all'a. ps. Eructauit. ℣. In oēm. Le. i.

Sanctus igitur philipp⁹ apoſtolus dñi nr̄i ieſu chꝛiſti poſt paſſionem ſalua-toꝛis per annos viginti in-ſtāter pꝛedicauit gentibus per ſyꝛiam euāgelium. Vbi cum tentus eſſet a gentili-bus & adductus ad ſtatuam martis ſtabat dꝛaco ingens et percuſſit filiuz pontificis qui miniſtrabat ignem ſacri ficij / et duos tribunos qui pꝛeerant pꝛouincie: cui⁹ offi-ciales tenebant in vincu-culis ſanctum philippum. Quos cum ſuſcitaſſet a moꝛ tuis et dꝛaconez expuliſſet: vniuerſi qui eum perſeque-bātur penitentiam agentes deum hunc eſtimantes ado-rabant. ℟. Virtute magna. q̄re ſupꝛa in die ſancti mar-ci. Lectio ſecunda.

Ordinatis autē clericis ſed et leuato eis ep̄o et pꝛeſbyteris et dyaconibus: atq̄ eccleſijs multis ibidem conſtructis: per dei reuela-tionem reuerſus in ciuitatē ieropolim hereſim malignā hebionitarum extinxit: qui dicebant non verum homi-nem natum ex virgine dei fi-lium aſſumpſiſſe. Ipſe autez philippus ante ſeptem dies migrationis ſue vocauit ad ſe vicinarū vꝛbiū epiſcopos cūctoſq̄ viros eccleſiaſticos: et ipſis in fide et doctrina cō firmatis: pꝛedixit eis diem obitus ſui: et ſic plen⁹ dierū annoꝛ octoginta ſeptez per-rexit ad dñm. Et in eadē ciui tate poſitū eſt ſanctuz coꝛp⁹ ei⁹. Et poſt aliquātos ānos due ſacrate ℣gines filie ei⁹ dextera leuaq̄ mani ipſi⁹ ſe

pulte ſunt. ℟. Iſti ſunt agni nouelli qui annunciauerunt all'a. Modo venerunt ad fontes: repleti ſũt claritate all'. all'a. ℣. In conſpectu agni amicti ſtolis albis et palme in manibus eorũ. Modo. lc. iij.

Iacobo apľo qui et frater dñi dicit̃ in cathedra eccleſie hieroſolymorum preſidẽte. Scribe et phariſei quadam die cum multitudo maxima populi ad diem ſanctũ paſche conueniſſet poſuerãt eum ſuper pinam templi dicentes. Fac ſermonẽ ad omnes vt non errent credẽtes ieſum nazarenum eſſe filiuz dei. Quod cuz facere nollet: immo fortius veritatem predicaret: precipitauerunt euz ex alto. Et cum ieſum nichil haberet: itatꝰ quidã ex phariſeis perticam fullonis arripuit: et eum tãdiu in capite percuſſit: donec eiecit cerebrũ eius. Populi aũt chriſtũ filiũ dei credẽtes ſepelierunt eum ibidẽ cum omi honore iuxta templũ. ℟. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me philippe: q̃ videt me videt et patrẽ all'a. Non credis q2 ego in patre et pater in me eſt all'a all'. ℣. Dñe oſtẽde nobis patrem et ſufficit nobis. Nõ. Glia pri. ℟. Tanto tẽpore. ℣. Te deũ. ℣. Annũciauerũt. In lau. ãn.

In craſtinũ voluit ieſus exire in galileam et inuenit philippũ all'a. ã. Erat autem philippꝰ a bethſaida ciuitate al'ľa. ãn. Dixit autem philippus dñe oſtẽde nobis patrẽ et ſufficit nobis all'ã. Philippe qui videt me videt et patrem meuz. all'a. ãn. Si cognouiſſetis me et patrem meum vtiq3 cognouiſſetis et amodo cognoſcetis eũ et vidiſtis eũ all'a. Cp. Stabunt iuſti. hy'. Exultet. ℣. Annũciauerũt. ãn. Non turbetur cor veſtrũ neq3 formidet creditis in deũ et in me credite in domo patris mei mãſiones multe ſũt all'a all'a. ℣. Bñdꝰ. oro vt s. Ad hor. aĩe de lau. Ad. iij. cp. Stabunt. ℟. ℣. an. et. cp. de cõi apľoꝝ. Ad oẽ. a. In craſtinuz. cp. de cõi apľoꝝ. cõm. Stabunt. ℟. Tanto tẽpore. hyꝰ. Exultet celũ. ℣. In oẽm. ãn. Si mãſeritis in me et verba mea in vobis mãſerint quodcũq3 petieritis fiet vobis all'a. ps. Mgt. oro vt s.

¶ In inuentione ſcẽ crucis ad vs. ãi de fer. qualis fuerit. Cap3. Mater eccl'ia.

Nos autez gloriari oportet in cruce dñi noſtri ieſu chriſti: in quo eſt ſalus vita et reſurrectio noſtra: per quam ſaluati et liberati ſumus. ℟. Hoc ſignum crucis erit in celo. Hymnus.

O Crux aue ſpes vnica hoc inuẽtiõis tpe auge piis iuſticiã reiſq3 dona veniam. Arbor decora et fulgida or-

nata regis purpura electa digno ſtipite tā ſancta membra tangere.
Beata cuius brachijs ſecli pepēdit precium: ſtatera facta corporis: predamq tulit tartaris. Queſum9 auctor. Gloria tibi. Si cadat infra oct. aſcen. loco De. Queſum9 auctor. h. Tu eſto. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo. ℟. Cum dn̄s ad iudicādū venerit. an. Viſo aūt ſigno crucis rex conſtātin9 fecit ſimilitudinem quam vidit in celo: et vox a deo facta eſt: in hoc ſigno vince. alleluya. ps. Magnificat. Oratio
Deus qui in preclara ſalutifere crucis inventiōe paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: cōcede queſumus: vt vitalis ligni pcio: eterne vite ſuffragia cōſequamur. Qui vi. Sequit mē. ſt. alexādri euētij et theodoli. ān. Filie hierlm. ℣ Sctūi. Oro.
Preſta queſumus omnipotēs deus: vt qui ſ ſanctorū martyrū tuorū alexandri euentij et theodoli natalicia colim9: a cunctis malis imminētibus: eorū interceſſionib9 liberemur. Per. Ad nunc dimittis. ā. Salua nos chriſte ſaluator per virtutē ſancte crucis qui ſaluaſti petruz in mari miſerere nobis all'. Ad matut. All'a ſalue ſancte crux ſalue all'a. ps. Venite. Hymnus.
Crux fidelis inter om̄es arbor vna nobilis: nulla ſylua talē profert fronde flore germine: dulce lignum dulces clauos dulce pōdus ſuſtinet.
Flecte ramos arbor alta tē ſa laxa viſcera: et rigor lente ſcat ille quē dedit natiuitas vt ſuperni membra regis: miti tendas ſtipite.
Sola digna tu fuiſti ferre ſecli pciū atq portū pparare nauta mundo naufrago: quē ſacer cruor punxit fuſus agni corpe. Gla et honor deo. In noct. ān. Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus ſuſtinuit que digna fuit portare preciuz huius ſeculi all'. ps. Cantate. ān. Per lignū crucis de inimicis noſtris libera nos deus noſter. all'. ps. Dominus regna. exul. ā. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi quia per ſanctā crucem tuam redemiſti mundū all'a. ps Cantate. ij. ℣ Hoc ſignum crucis. Lectio. j.
Regnante igitur venerabili dei cultore magno viro conſtantino anno dominice incarnationis ducenteſimo triceſimo tertio. Regni vero ei9 anno ſexto: gēs multa barbaroꝝ cōgregata eſt ſuper danubiū flumē parata ad bellum cōtra romanos. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pōd9 ſuſtinuit. Que digna fuit portare pre

elum huius ſeculi alla alla.
℣. Hoc ſignū crucis erit in
celo cū dn̄s ad iudicandū ve
nerit. Que digna. Lectio .ij.

Nunciatum eſt hoc regi
Conſtantino: qui ⁊ ipſe
cum multitudine exercitus
profectus eſt obuiā eis. Vi
dens autem barbarorū mul
titudinem eſſe innumerabi=
lem timuit vſqꝫ ad mortem.
Sed eadem nocte diuinitus
oſtenſum eſt ei ſignum ſan=
cte crucis chriſti in celo: et
deſuper titulum litteris au
reis ſcriptum. In hoc ſigno
vinces. Qui ſtatim fecit ſimi
litudinē crucis quam vide=
rat in celo. Qua precedente
irruit ſup eos. Barbari ve=
ro hoc ſignum vidētes per=
territi fugientes proſtrati
ſunt. ℟. Hoc ſignum crucis
erit in celo cum dominus ad
iudicandum venerit. Tunc
manifeſta erunt abſcondita
cordis noſtri. all'. alla. ℣. Cū
ſederit filius hominis in ſe=
de maieſtatis ſue et ceperit
iudicare ſeculum per ignē.
Tunc manifeſta. Lectio .iij.

Helena vero mater eius
his auditis cū magno
exercitu hieroſolymam ve=
nit: ⁊ diligenter accerſita iu
deorum cōgregatione: ⁊ fa=
cta interrogatione de loco
vbi chriſtus fuerat crucifi=
xus inuenit per quendā iu=
deum nomine iudam: qui vt
in loco illo fodit: inuenit tres
cruces abſconditas in ter=
ra ſcilicet crucē dominicā:
⁊ duorum latronū qui cum
eo crucifixi fuerāt. Quas ex=
trahentes ⁊ neſcientes que
eſſet crux chriſti: poſuerunt
ſingulas duas cruces ſu=
per quendam iuuenem tūc
mortuum: et non reuixit. Po
ſuerūt autem ⁊ tertiam cru
cem dominicam: ſuper mor=
tuum: ⁊ ſtatim ſurrexit. ℟ .3.
O crux viride lignum quia
ſuper te pependit redēptor
rex iſrael. O q̄ dulce lignū
q̄ dulces clauos q̄ dulcia
ferens pondera. O q̄ precio
ſum lignum q̄ precioſa gem
ma que chriſtum meruit ſu=
ſtinere. Alleluya alleluya al
leluya. ℣. Cuſtodi dn̄e gre=
gem iſtum quem redemiſti
per virtutem ſancte crucis.
O q̄ precioſum. Gl'ia. ℟. O
crux viride. ℣s. Te deū. ℣.
Tuā crucem adoramus dn̄e
℟. Et tuā gl'ioſam recolim⁹
paſſionem. In laudib⁹ añ.

Helena conſtantini ma=
ter hieroſolymā petijt
alla. añ. Tunc precepit eos
igne cremari/ at illi timētes
tradiderunt iudam alla. añ.
Helena ſancta dixit ad iudā:
comple deſiderium meū/ ⁊
viue ſuper terram/ ⁊ oſten=
de michi. qui dicitur calua=
rie locus vbi abſconditū eſt
precioſum lignū dominicū
alla. añ. Cūqꝫ aſcendiſſet iu=
das de lacu perrexit ad locū

vbi iacebat ſancta crux al-leluya. An. Orabat iudas di-cens: deus meus oſtende mi chi lignum ſancte crucis al leluya. Cp̄m. Nos autē. Hy. O crux aue. V. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi. Quia per ſanctā crucē tuam redemiſti mondum. An. Cū q̄ oraſſet iudas commotus eſt locus ille in quo ſancta crux iacebat all'a. Ps. Benedict9. Oro vt s. Mē o. alexandri euē tii et theodoli. ān. Sancti tui dn̄e flo. V. Exultent iuſti. Oro vt s. Ad hor. añe. de lau. Ad. iii. Cap m. Nos autē. R. Hoc ſignum crucis erit in celo all'a all'a. V. Cum dn̄s ad iudicādū venerit. all'a. V. Per ſignū crucis de inimicis n̄ris. Ad. vi. Cp̄z. Ad phil. ij.

Chriſtus fact9 eſt p nobis obediēs vſq ad mortem mortem autē crucis. R. Per ſignum crucis de inimicis noſtris. Alleluya all'. V. Libera nos deus n̄r. All'a. V. Adoramus te chriſte. Ad. ix. Capitulum. Ad gala. vj.

Michi añt abſit gloriari niſi in cruce dn̄i noſtri ieſu chriſti: p quē michi mūdus crucifixus eſt et ego mū do. R. Adoram9 te chriſte et benedicim9 tibi. All'a all'. V. Qr p ſanctā crucē tuā redemiſti mundū. All'a. V. Tuam crucē adoram9 dn̄e. Ad ve s. An. Helena. Ps. Dixit dn̄s. Ps. Btūs vir. Ps. Lau. pue. Ps. Credidi. Ps. Laud. hier'. Cp̄. Nos autem. R. O crux virid e. Hy. O crux aue ſpes. V. Hoc ſignū crucis. An. O crux ſplendidior cūctis aſtris mū do celebris: hominibus mul tum amabilis ſanctior vni uerſis que ſola fuiſti digna portare talentū mūdi: dul ce lignū dulces clauos dul cia ferēs pondera ſalua p̄ ſentē cateruā in tuis hodie laudib9 reſonantē all'a all'a all'a. Ps. Mḡt. Oro vt s. Ad cō ple. vt s. ¶ In dedicatiōe eccleſie bituricenſis et altaruz que in tempore paſchali oc currunt: fit ſicut poſt dn̄icas poſt penthecoſten ſignatum eſt excepto q̄ in matuti. dic tm̄mō tres p̄me añe cū ſuis p̄s et tres vltime lec. R. Vo primū ſextum et vltimū: et in fine oim añap. R. et inulta. vi cit. All'a. Nota q̄ in eccl'ia bituricen. in feſto dedicatio nis cantātur hymni de feſto liberationis hieruſalē. ſc. Vrbs beata et Angulare fū da. alibi añt fit ſicut poſt p̄ dn̄icas dn̄icas ſigna. ¶ Sācti ioanni ante portā latinā ad vs. an. et ps. de cpe q̄les eue ne. Cp̄z. Qui timet. R. Filie hier'. m. Hy. Exultet celum. V. Valde honorandus. aña. In feruētis. quere omnia q̄ hic deſunt in alio feſto. Oro.

Deus qui cōſpicis quia nos vndiq mala n̄ra perturbant: preſta q̄s vt bti

ioannis apl'i tui et euangeliſte interceſſio glꝛioſa nos ꝓtegat. Per. Ad cōple.ſcꝫ de tpoꝛe. In matu. Inuit. Alla alla. ps. Venite. hyꝰ Eterna. In noct. an. Joannes apoſtolus. ps. Celi enar. vel tres vltimi de.iij.noct.apoſtoloꝝ q̄ ſex pꝛimi dicti fuerint in feſtis ſctoꝝ̄ marci philippi et Jaco.q̄ pꝛeceſſerūt ꝛ ſic faciendum eſt de vno martire vel pluribus per oꝛdinē et de confeſſo. in tempoꝛe paſchali.an. Supꝛa pectꝰ.. ps. Benedicā. an. Quaſi viuus. ps Eructauit. Et due an. et Rꝭ. cum Alla, ſemel in fine et ſic in alijs feſtis tēpoꝛis paſchalis omnia. Rꝭ. et oēs an. ānua pee Alla. Vꝰ. Valde honoꝛandus. Lectio pꝛima

Jacobo apl'o ab herode compꝛehenſo et capite plexo: ioannes frater eius ſub domiciano imperatoꝛe apud epheſum cōpꝛehenſus admonebatur a pꝛoconſule vt chꝛiſtuꝫ negaret: et a pꝛedicatione nominis eius ceſſaret. At ille reſpondens dicebat. Obedire opoꝛtet deo magis quā hominibus. Rꝭꝫ. Valde honoꝛā. Lectio ſcda.

Proinde nec xp̄m meum negabo nec a pꝛedicatione nominis eius quieſcā: donec cōſummē miniſteriuꝫ qd̄ ſucepi. Ad cuius reſponſionem iuſſu domiciani romam eſt perductus, Et pꝛeſente ſenatu ante poꝛtā latinam in feruentis olei doliuꝫ eſt miſſus. Sed diuina eū gratia ꝓtegente: ille ſuꝫ exiuit. Rꝭ. Iſte eſt ioan. lc.iij.

Ad qd̄ miraculū pꝛoconſul ſtupefactus voluit eum libertati ſue reddere. Quod feciſſet niſi timuiſſet iuſſionis regis cōtraire. Et tunc pꝛecepit eum in exiliuꝫ mitti in inſula que vocatur pathmos in qua apocalipſiꝫ et vidit et ſcripſit. Poſt moꝛtem autem domiciani libertati ſue reſtitutus: epheſuꝫ redijt. Rꝭ In medio eccleſie. ps. Te deum. Vꝰ. Eſto fidelis. In laud.an. Valde honoꝛandus.cū ceteris anis. Cpm. Qui timet. hyꝰ. Exultet. Vꝰ. Eſto fidelis. Ad benedicꝰ an. vt in alio feſto. Oro. Deus qui conſpicis. Ad hoꝛ. añe cpm. Rꝭ. totum vt in alio feſto preter oꝛationē. Ad vſ. an. Iſte cognouit. an. Amauit. aña. Sancte guillerme. tres ꝑl. de tempoꝛe quales fuerint. cp. Rꝭ. hyꝰ Vꝰ. Ad magnificat an. et oro vts in alio feſto: excepto qꝫ vbi dicitur in oꝛatione ſolennitate. dicitur hic tranſlatione. Memoꝛia ſcti ioannis ad magt. an. In medio eccleſie. ꝑ. Magnificat. Oꝛatio vts. Ad nūc dimittis. aña. Nunc dimittis domine qui es lux de lumine in pace pacis filium quē ſupernoꝝ̄ ciuium cāti

fuiſti ſociuz alla. Et dicitur in die et in octauis tantum.

¶ In tranſlatione ſcti guillermi. Ad matu. Inuit. Alla alla Alla. ps. Venite. hy. Amplexatur. In noc. tres prime añe et tres primi ps. et R. de alio feſto. Lectio prima.

Miraculorum gr̃a ſimul et gloria crebreſcente q̃ per beatum guillermum dignatus eſt dominus operari cleri et populi deuotio excitata ſanctitate ſancti guillermi viri beati: quam miraculorum aſſiduitas in tanta gl'ia reuelabat ſub tenebris ignorantie apud exteras regiones non eſt paſſa teneri. Ad ſedem nãq apoſtolicam ſolennes nuncij ſemel ſecundo et tertio diriguntur. Impetrato vero ſuper inquiſitione de vita eius meritis miraculiſq facienda: venerabilis vir guillermus antiſſiodorenſis epiſcopus et duo religioſi abbates ciſtercienſis ordinis qui hoc ſuſcepere mandatum plures viros religioſos et alias perſonas eccleſiaſticas et ſeculares iuratas diligẽter examinauerunt: et ad eandem ſedez eorum teſtimonia ſub ſigillorum ſuorũ cauta incluſione tranſmittunt. Tu autem. R. Exultemus celebrãtes celebremus exultantes ſancti tranſlationem et cetera. Lectio ſecunda.

Preſentibus ergo domino geraldo bituricẽſi archiepiſcopo ſimone cantore et pluribus alijs canonicis bituricenſib9 pro canonizatione ſancti viri vehemẽter inſiſtentibus: cum vſq adeo fuiſſet in negocio illo proceſſum vt ſententia proferri deberet intra diem preſtitã hoc hñanti iudiciũ qd aliqñ titubat i diuinis hmõi virt9 declarata miracl'i cõfirmauit. Eo eñ tpe erat rome quidã venerabilis decan9 de boemia deũ timẽs cui dormiẽti diuinitus reuelata fuit hec canonizatio. Cunq reſpondiſſet ſe neſcire quis eſſet ille ſanctus guillermus: dixit ei vir quidaz qui ſibi in ſplẽdenti facie apparebat. quod erat ſanctus qui per apoſtolicum collegium intra breue tempus canoniſari debebat. Expergefactus autẽ decanus ille et aliquantulũ de viſione turbatus obiecit illi vir ille. Si vis inquit negotium tuum pro quo huc veniſti expediri i breui dic ſepe et ſepius pſalmũ illũ. Iudica dñe nocentes me et cetera cũ illa oratione. Exaudi domine preces nr̃as quas in ſancti guill'i et cetera. Tu. Rm. Se non tantum auditorem. Lectio tertia.

Cunq decanus ille. iterũ obdormiſſet ecce predict9 vir ſicut in primo viſu

apparuit illi et omnia que prius dixerat replicans adiecit et q̄d ei de negocio ſuo male accideret ſi circa hec ageret negligēter. Surgēs igitur decanus ille ꝙ citius horiſq; matutinalibus priꝰ decantatis abijt ad quendā honeſtum virum pragenſe͂ epiſcopū qui ſibi familiaris habebatur narrauitq; et viſionem ſuam. Interim deliberauerat papa cū fratribꝰ de negotio ſancti guillermi et ad tractandum huiuſmodi negotiu͂ euocari omnes archiepiſcopos et epōs q̄ tunc rome preſentes erant fecit. Et dum ipſius beati guillermi miracula legerentur: epiſcopus ille pregenſis recordatus viſionis predicti decani corā omnibus enarrauit. Quo audito omnes lachrymantes deumq; glorificantes: vt ſentētia proferretur poſtularunt. Surgens igitur in medio ſummus pontifex beatum guillermum bituricenſem archiepiſcopu͂ ſanctoru͂ cathalogo pnunciās precepit aſcribendū. Tu autem. ℟. Abiecto faſtu ſeculi. cum proſa. In laud. et ad horas vt in alio feſto. Ad veſp. an. Regnat deꝰ. ps. Dixit dominꝰ. ps. Laudate pueri. ps. Credidi. ps. Ecce ſacerdos. ℟. Abiecto. cū proſa. Hyꝰ et cetera vts in alio feſto. Mēo. ſancti deſiderati. an. Iſte cognouit. ℣ꝰ. Amauit eū. Oro. Da q̄ſumus. ¶ Sancti deſiderati. Ad matut. Inuita. alla. ps. Venite. Hyꝰ. Ieſu redemptor. In noct. tres prime an̄e et tres primi ps. ℣ ſtat in loco ſuo: et ℟ꝰ. et cetera q̄ hic deſunt. de cōi. Lectio prima.

In oppido ſauciaco quod a ſueſſiōe ciuitate duo͂ miliaribus diſtatꝰ: nati ſunt augino patre aglaq; matre tres nobiles viri frēs vno ſemine procreati deſideriꝰ: deodatus et deſideratus. Quorum deſiderius monaſticam vitam eligens: martyrio vitam finiuit. Deodatus vero theſaurorum regalium ſub rege clotario ſummus et fidelis procurator effectus eſt. Hic cum eſſet iuſtus pius et timoratus: et in elemoſinis largꝰ: nocte quadam dum orationibus (vt ſolitꝰ erat) inuigilaret: a quibuſdam emulis (qui pro bonitate ipſiꝰ et eminentia ſua ei inuidebāt) necatꝰ eſt. l. ii.

Sanctus igitur deſideratus vir dei ſigillum regis ad ſignanda edicta regalia cuſtodiebat. Hic autē cum eſſet ſenſu prouidꝰ eloquio copioſus vultu decorꝰ: et ante omnia in chriſti charitate fundatus: intantum regi cunctiſq; optimatibus eius amabilis fuit: vt ad illius nutum cuncta regerent palatina negocia. Lect. iij.

INterea defuncto beato
archadio vrbis bituri-
ce archiepiſcopo ſanctus de-
ſideratus cōſenſu omnium
tam regis ꝙ principum cle-
ri & populi ab ſubeūdū eiuſ-
dem pontificatus onus inui
tus compellitur. Rexit autē
iſte ſanctus deſideratus gra
tia plenus & ſanctitate eccle
ſiam bituricenſem nouē an-
nis: immenſis choruſcās mi
raculis. Et ſic demum poſt
multos labores febre vali-
da correptus vocauit ad ſe
pontificatus ſui maiores et
ſeniores. Quib⁹ monitis ſa
lutaribus ꝑmiſſis ſe die do-
minica tunc proxima ſequē-
ti predixit ſpiritum dn̄o red
diturum qđ & ita rei proba-
uit euentus. Cetera omnia
de cōi. Ad veſperas. ān. Ec-
ce ſacerdos. ꝑs. Dixit domi-
nus. ꝑs. Lauda. pueri.
Credidi. ꝑs. In conuertēdo.
ꝑs. Memento. ¶ Propter fe
ſtū ſcti nicolai mutatur cꝑz.
Cꝑm. Non eſt inuentus. ℞.
Operibus. hy⁹. Pange lin-
gua. ℣. Ora ꝑ no. ā. O paſtor
eterne. ꝑs. Magt. Oro. De⁹
qui beatū nicolaum quere q̄
hic deſunt in alio feſto quod
eſt in decembri. Memo. ſācti
deſiderati per ān. ℣⁹. & orō-
nem. Ad hunc dimittis aña.
Gloriam mundi. Ad matut.
Inuita. Alla alla. ꝑ Venite.
hy⁹ Aure dato. In noct. tres
ꝑme aue. & iij. ꝑmi ꝑs de alio
feſto ℣. Amauit eum dn̄s et
ornauit eum. ℞. Stola glo-
rie induit eum. Lec. prima.

ANno ab incarnatione
domini (circiter) mille-
ſimo octogeſimo ſeptio qui-
dam barrenſes cum tribus
nauibus negociandi cauſa
antiochiā ſunt ꝑfecti. Quo-
rum cordibus diſpoſitio di-
uina immiſit vt myreā adi-
rent ciuitatem cauſa tentan
di ſi beati nicolai precioſum
corpus de qua tanta fama
lōge lateq́ʒ decurrebat poſ-
ſent ſurripere: et ad ſolum
proprium deportare. Qui cū
ad myreū littus applicuiſ-
ſent continuo armati pau-
cis relictis qui interim ra-
tes cuſtodirent: miſſis pri-
mo exploratoribus eccleſiā
vbi tam precioſus theſaur⁹
iacebat adierunt. ℞m. Con-
feſſor. Lectio ſecunda.

ET eccleſiā introeuntes
inuenerunt ſolum tres
monachos eam cuſtodiētes
nemineḿq́ʒ illis reſiſtentez.
Qui ꝑmo dictos monachos
comprehendunt et tenent.
Deinde ſpeculatores expo-
nunt qui vndiq́ʒ ſi quis eis
nocius veniat proſpiciant.
His autem caute ordinatis
trecētos aureos ſolidos ꝑ-
fatis monachis largiſitur:
qui oſtenderunt eis locum
vbi ſanctum corpus iacebat.
Et tunc preſbyter eorū lu-
pus nomine & cōlodalis ei⁹

Grimoald⁹ cū paucis alijs in eccleſia ſtantes letaniam inchoant. Interea matthe⁹ vnus ex nautis eorum audacior ferreo arrepto malleo paulmentum marmoreū, qđ ſupra ſanctum corpus erat) fregit. Rem. Operibus ſanctis. Lectio tertia.

Extrahenteſq; inde ſanctum corp⁹ de vrna que fragrātiſſimo liquore quaſi plena erat curſu rapidiſſimo non ſine comitatu angelorum exultātibus animis ad littora detulerunt: & ipſum in naui in qua matthe⁹ nauta erat: qui omnium audaciſſimus fuerat operator imponentes non ſine miraculorum prodigijs ad barrenſem portā alacriter peruenerūt vbi ſemper virtutib⁹ claret & miraculis. Rem. Ex eius tumba. Cetera oia per totū diem ſicut in alio feſto. Poſt veſp. memoria gordiani & epymachi. an. Filie hieruſalem. V. Sancti tui domine benedicent te. Oratio.

Da q̄s omnipotēs deus: vt qui beatorū martyrū tuorū gordiani & epymachij ſolēnia colimus: eorum apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per. do. Memo. beati palladij bituricē. archiepiſcopi per ān. V. & orōnem de cōi. Orō. Da queſum⁹. ¶ Maturini cōfeſſo. memoria per ān. V⁹. & orationem de cōi.

¶ Gordiani & epymachi totum vtḡ. tyburtij & valeriani preter orō. & lect. Lectio .i.

Temporibus iuliani impijſſimi imperatoris accuſati ſunt apud ipſum multi chriſtiani quos iracundia plenus iuſſit in cuſtodiā publicam mitti. Erat autē inter eos quidam chriſtianus nōie ianuari⁹ preſbyter ſenex. Tūc iulianus iniunxit gordiano vicario ſuo/ vt ianuariū p̄ſbyterū ad ſacrificādū idolis cōpelleret: aut mortis ſententiam cūdānatis ſubiret. Lectio ſcđa.

Quem cū gordianus ad ſacrificandum cōpelleret dixit ianuari⁹. Opto deo meo ſacrificium placatiōis offerre quem tu toto corde quereres ſi ſapientiā habeſes. Tunc gordianus noctu eum conuocans requirebat vt ſi chriſtianus fieret/ quō poſſet tormēta euadere. L. iij.

Tunc ſanctus ianuari⁹ ita eum confortauit q̄ illico ipſe & vxor ei⁹ mariana/ & omnis familia ſua promiſcui ſexus numero quinquaginta tres baptizati ſūt & ſic gordianus fortis athleta chriſti effect⁹: vxore ei⁹ in exilio dānata p multa tormēta ſecurus & exultās in dn̄o ad coronam martyrij capitē truncat⁹ peruenit. Sepultuſq; eſt a familiarib⁹ ſuis xp̄ianis in via latina: vbi pridē

ſanctum epymachium ſepe-lierant. Poſt matuti. memo. palladij/ maturini/ et guil-lermi. ¶ Mamerti. epiſcopi ꝛ cõfeſſo. Ad vſ. de ſctõ guil-lermo aña. Regnat. Capl'm. Ecce ſacer. hy. Iſte confeſ-ſoꝛ. ℣. Amauit eum. Oꝛatio.

Preſta queſumus omni-potens deus: vt beati mamerti cõfeſſoꝛis tui atq pontificis veneranda ſolen nitas et pꝛeſentis vite no-bis remedia conferat: ꝛ pꝛe mia eterna conſiliet. Per. d. Memoꝛia ſcti maioli abba. Añ. Sanctiſſime cõfeſſoꝛ. ℣. Iuſtum deduxit. Oꝛatio.

Omnipotẽs ſempiterne deus populi tui pꝛeces exaudi: qui beatum maiolũ confeſſoꝛem tuum virtutis gratia adoꝛnaſti/ et eum in celeſti gloꝛia ſuſcepiſti. per. Sequitur mẽo. ſcti guiller-mi Ad nunc dimittis. de tem poꝛe. Sãcti mamerti ad ma-tuti. inuitato. Alleluya alia. In noc. ſi fecerimus de ſan-cto deſiderato diremus hic iij. medias ãn cũ ſuis pſis ℟. ꝛ ℟lis de cõi. qꝛ i feſtis ſan-ctoꝛu epiſcopoꝛũ guillermi ꝛ nicolai ſunt ppꝛie añe et pꝛopꝛia ℟ia. Lectio pꝛima.

Natalem ſancti mamerti viennenſis epiſcopi ho die celebꝛamus viri pcipue ſanctitatis et doctrine. Hic fuit tẽpoꝛe clodouei qui re-gnum francoꝛum pꝛim⁹ chꝛi ſtianus factus eſt: quem ſan ctus remigius remoꝛũ epi-ſcopus cum ſuo exercitu ba ptizauit. Lectio ſcda.

Tempoꝛe iſtius in vien-nenſi vꝛbe pdigia mul ta ꝛ terremotus (qui eccle-ſias domoſq euertebant) pa tuerunt. Nam etiam ſereno celo ꝛ ſine aliqua coꝛuſca-tione ꝛ tonitruo micabãt ful gura: ꝛ de celo cadebant: lu pi etiam vꝛſi/ cerui: aliiq fe roces ꝛ ſilueſtres beſtie to-to anno vt domeſtice per vꝛ-bem vagantes homines de-voꝛabant. In die etiam ſan-cto paſche palacium regis igne conſumptũ eſt. Lec. iij.

Quod cernens beatus mamertus pꝛopter pec cata populi hoc euenire: tri duanas letanias: hoc eſt ro gationes anno quolibet an-te aſcenſionẽ domini pie in-ſtituit. Et quod illi faciebãt pꝛo viſibilibus lupis ꝛ fero cibus beſtijs nos quoq pꝛo inuiſibilibus obſeruamus. Et quid etiã hic rogare de-beamus manifeſtu eſt. Nã pꝛimum vt nobis deus in-dulgentiam det peccatoꝛũ. Deinde vt nobis pacem tri buat vbertatemq frugum largiatur. Sanitatem quoq nobis cũctiſq catholicis cõ cedat. Et poſt iſtius vite de-curſum ad requiem pꝛomiſ-ſe felicitatis miſericoꝛditer nos perducat oꝛare debem⁹.

Cetera omnia per totam diē de cōmuni. Et mem. sancti maioli & sctī guillermi. Post vesꝑ ſcti mamerti fit memo. ſanctorum nerei et achilei. An. Filie hieruſalem. ℣ Sā cti tui. Oratio.

Semp nos domine martyrum tuorum nerei et achilei atque pancratij foueat queſumus beata ſolennitas: & tuo nos dignos reddat obſequio. Per dn̄m. Alia memo. ſancti guillermi omnia que ſequūtur ꝑ vesꝑ tyburcij et valeriani ¶ Nerei et achilei martyrum. Lctō.j.

Beati chriſti martyres nereus et achileus eunuchi / quos beatus apoſtolus petrus chriſto lucratus fuerat domicille nobiliſſime virginis neptis domiciani imperatoris cubicularij fuerunt quam cū chriſto lucrati fuiſſent poſt duriſſima tormenta cum eam iuſſu preſidis a ſuo bono propoſito reuocare nollent: in vrbe terracina capitalem ſubierunt ſententiam. Lectio.ij.

Poſt hec aurelianus dicte domicille virginis ſponſus futurus diem cum ea conſtituit nuptiarum. In qua die cauſa letificandi amicos tandiu ad ſonum ioculatorum ſaltauit: quouſque ſpiritum exhalauit. Lec.iij.

Quo audito frater eius luxurius nomine impetrata licentia a traiano imperatore dictā virginem cū duabus alijs theodora videlicet et eufroſina eius collectaneis: et duobus ſponſis earum ſulpitio et ſeruiliano: in quodam cubiculo vbi incluſi erant cremari fecit. Qui ſic orantes deo animas reddiderunt precioſas corū corporibus ab igne illeſis.

Ad veſperas totum de ſancto Guillermo. Sequuntur tres lectiones ſi opus fuerit. ¶ Guillermi epiſcopi. Lectio prima.

Beati Guillermi miracula quedam referenda eſſe duximus. Quadā die dum quendam virum viſitaret nobilē vi febriuz vehementer afflictum febricitās rogauit: vt ſanctus dei preciperet febri abitionem. Cuius afflictionem pius pater compatiens reſpondit / adhuc vna ſupeſt acceſſio qua tolerata mox ſanaberis & poſtea cōtigiſſe probauit ſanitas ſubſecuta. Lctō.ij.

Homo quidam vitricolarum poſt laborem diurnum nocte quadam pauliſper obdormiſſet neceſſitate corporali coactus non facto prius vt mos eſt laudabilis crucis ſignaculo a lecto ſurrexerit / vnde ſue negligentie paſſus eſt penam grauiſſimam huic enim apparuit imago viſu perhorrenda.

Qua perterritus effect⁹ eſt impos mētis ꝗ furioſus: cui= libet obuiātiū potuiſſet mor= tem illaturus. Ex quo diſce= re poſſumus quantū ſit pe= riculoſum ſe lecto compone= re et a ſomno ſurgere non fa= cta prius per ſignum crucis benedictione. Tu autem do= mine miſerere noſtri. Deo gratias. Lectio tertia.

Tandem illuc adeuntes vicini ꝗ magna cum dif ficultate furioſum hominē ſupradictū ligatum ſtrictim manibus et pedibus depor= tarunt ad beati Guillermi ſarcophagum. Mirum certe: ecce horam circiter nonam furioſus dormitās ipſe viſ⁹ eſt videre ꝗ audire btm̄ guil lermum habitu candido hec dicentem / ſurge ſurge velo= citer ſanus factus es. Hu= ius rei quam ſolus vidit fi= dem fecit homo ille ſic ſana= tus et de ſeipſo loquutus ca nonicis et aliis deinceps in numeris. Tu autem domine miſerere noſtri. ¶ In octaua ſancti guillermi. Añ. Regnat deus. Ps. Dixit dominus. Ps. Laudate pueri. Ps. Credidi. Ps. In conuertendo. Ps. Me mento. Capitulum. hym⁹. Verſus. et cetera vt ſupra in die pontifi martyris memoria. Añ. Fi= lie hieruſalem. Verſus. Gloria ꝗ honore. Oratio. Letetur ec cleſia. Quere in communi. Ad compl. ſicut in die ſācti guil lermi. ꝫ. Lectio prima.

Preterea decennis quiſ= dam puer in ſuburbio ſancti priuati biturīceñs om ni ſuorum membrorum offi= cio deſtitutus morti proxi= m⁹ videbatur. Ex eo liquet quod plebano ſacerdoti cū viſitanti nec loqui potuit / nec verbum ſalutis vllum perpendi. Quod videntes eius parentes quā primum cum clamore quidem ingen ti et mentis anxietate inſti= mum ad beati guillermi tu= mulum deportare curarunt hic vbi oblato deuote oratio nis ſacrificio puerum inter ceſſionibus et meritis bea= ti guillermi ſanum in voce exultationis et confeſſionis ſono epulantis reduxerunt. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio ſecunda.

Inſuper vidua quedam in ſancti panthaleonis parrochia bituricē dyoceſis defuncto viro ſuo cum filiū ſuum vnigenitum geſtaret triēnem. Ecce lupus per in= ſidias querens quem deuo= ret repente de manibus ma ternis filium velut predam rapuit tranſtulitque per ſpi nas et tribulos in quoddā nemus propinquum quo vi= ſo mater: eiulans exclama= uit. O beate guillerme i ma= nus tuas meum commendo filium. Tu autē domine mi ſerere noſtri. Lectio tertia.

Ab huius viduę clamo-
rem excitata eſt vicinia
et precurrente alios ſacerdote
radulpho nomine cum cani-
bus inſtigatis & fuſtibus lu
pum proſecuta eſt neſcia q̄d
iam lupus puerum reliquiſ
ſet inter vepres et abſceſſiſ
ſet quaſi timens pueri cuſto
dem guillermum offendere.
Puerum tamen leſum reli-
querat oculo fere omnino a
ſede ſua eruto. Quem ocu-
lum acu conſutuz presbyter
in locum ſuum repoſuit in-
uocato ſanctiſſime trinita-
tis nomine et beati guiller-
mi patrocinio. Demū ſequen
ti die puer viſum recepit ad
beati guillermi tumulū per-
ductꝰ hec aūt ex innumeris
alijs bti guillermi miraculis
pauca collegimus decantā-
da. Tu autem dñe miſerere
noſtri. Cetera omnia vt in
die: excepto quod non ſit du-
plex. ¶ Pontij marty. memo
ria. ¶ Feſtum auſtregiſilli ſi
ſtat in tempore paſchali. In-
uita. Alleluya alleluya.
ps. Venite. hyꝰ. Jeſu redem
ptor. Tres prime aſe cum
ſuis pſalmis. iij. lect. cum tri
bus ℟. Et in laudibus. añ.
Preclaris. cum ceteris & ha
bebit octa. Si autez fiat poſt
trinitatem totum fiet vt in-
fra ſcriptum eſt. et non habe
bit octa. Igitur in vigilia ip-
ſius ad veſ. pſalmi de tempo
re quales cucurrerit ebd. Ec-
ce ſacer. ℟. Sanctus dei au-
ſtregiſillus. hyꝰ Iſte confeſ.
℣. Ora p no. añ. Celebremꝰ
ſolennitatē auſtregiſilli pre
ſulis: q̄ per confeſſionis me-
rita angelorū choris glome
ratus gaudet in celeſtibus.
ps. Magnificat. Oratio.
Deus qui hodierna die-
ſacratiſſimaz nobis in
beati auſtregiſilli cōfeſſoris
tui atq̄ pōtificis ſolēnitate
tribuiſti: adeſto eccleſie tue
p̄cibꝰ: vt cuiꝰ gloriatur meri
tis muniat ſuffragijs. Per.
Ad cōpleto. totū de ſpe ſicut
euenit. Ad matu. Inuita. Ve-
nite adoremꝰ regem cōfeſſo-
rū. Qui beatū auſtregiſillū
ad celi perexit regnū. ps. Ve
nite. hyꝰ. Jeſu redeptor. In
pmo no. añ. Beatꝰ auſtregi-
ſillꝰ ab annis puerilibꝰ eru-
diēdus liberalibus ſtudijs
traditur a parentibꝰ. ps. Bea
tus vir. añ. Literaꝝ ſcientiaz
puer ſctūs didicit: & fluenta
doctrine celeſtis ſitiēter hau
ſit. ps. Quare fremu. añ. Indo-
le ſanctitatis inſignitꝰ erat
cuius animus ad ſummum
conſcendere anhelabat / vt
chriſto domino militare va-
leret. ps. Domine quid mul-
ti. ℣. Amauit. Lectio. j.
Beatus igitur auſtregi-
ſillus natus augino pa
ter biturice ciuitatis indige
na fuit parentum quidē cla-
ra pgenie: tamen opulentia
rerum / nec multū diues nec

indigens: ſed ſufficiens erat
ex omni rerum ſubſtantia.
Rm. Beatus preſul auſtre-
giſillus claris ortus nata-
libus ſacris litteris tradi-
tus iā moribus vincens an-
nos in ſeculi militia. Chriſto
deuotus adherebat all'a. V.
His operum initijs inſinua-
bat dominus qualis paſtor
eccleſie eſſet futurus. Chri-
ſto deuo. Lectio ſecunda.

Cunque a pueritia lit-
teris ſacris eſſet inſti-
tutus: a minoreque vſq ad
robuſtiorem tranſiſſet etatē
in obſequio glorioſi regis
gontranni deputatur a pa-
tre: vbi non modico tempo-
ris ſpacio ſub ſeculari diſci-
plina prudenter militauit.
Rm. Vir dei auſtregiſillus
mundum cum ſuis luſibus
chriſto duce abijciens die
noctuq omnibus inſiſtebat
virtutibus. Et ad celeſtē pa-
triaz anhelabat ardentius.
Vſus. Iam chriſto ſuo domi-
no fideliter deſeruiēs in ſu-
pernis adherere cupiebat.
Et. [illegible] Lectio tertia.

Erat enim regi gratiſſi-
mus et vniuerſis com-
militonibus amantiſſimus
intantum / vt linteum quo
ter lotis manib9 tergere ſo-
litus erat ipſe preferret: et
ob hoc maparius vocaretur.
Tunc vero licet in ſeculari
eſſet habitu: elemoſinis: vi-
gilijs et orationibus: die no-
ctuq vigilantiſſime inſiſte-
bat intantum quod iam in
hoc ſeculo fideliter videba-
tur illi ſeruire cui inſepara-
biliter in celeſtibus inhere-
re cupiebat. R. Sanctus dei
auſtregiſillus meritis vir-
tutum clarus ſemper famu-
lando celſior effectus mun-
do. Tandem carne reſolut9
cum ſanctorū agminibus ad
ſuperna ſcandit letus all'a
alleluya. V9. O vere felix cō-
feſſor cui nil fuit viuere: ni-
ſi chriſtum diligere. Tandē.
In. ij. nocturno. aña. Sub an-
nis adoleſcentie totis ſe vir-
tutibus exornabat: quibus
de mundo et hoſtibus triū-
pharet. ps. Cum inuocarez.
aña. Parſimonie ſtudijs ſer-
uiebat et caſtitatis ſigillum
inſolutum cuſtodiebat. ps.
Verba mea aña. Ductus a
patre auſtregiſillus regi: fa-
ctus eſt miles dilectiſſimus:
demum quoq gratus mapa-
rius. ps. Domine dominus.
V9. Iuſtum. Lectio. iiij.

Iſte vero ſanctus cum a
parentibus vt vxorē du-
ceret cogeretur: amore pu-
dicitie captus et moleſtiam
nuptiarum deuitans differe-
bat nuptias et dicebat. In
hac cauſa experiēda eſt do-
mini voluntas: quia ſi ducā
bonaz timeo perdere: ſi ma-
lam / timeo quod non poſſim
carere. Rz. Iam tunc ſuper-
na pietas et diuina poten-

cla famulum quē ſibi dignuz ſacerdotem elegerat ſub lai cali habitu armatum. Scuto ſit vel ab infeſtantis iaculis defendebat inimici. ℣. Vita verbo inſtruebat ſibi quoſqȝ ſocios de virtute in virtutē ſuccreſcens inſigniter. Scuto. Lectio quinta.

Quid me indebat in dubium vulcis venire et ſuperuacua ſollicitudine eorum que vſibus mulierum implicari: cum poſſim libere viuere cur me alterius mancipabo ſeruitio? ℟. Poſt hec ille chriſti ſeruus in amore dei ſui cepit digne proficere. Et tonſuram clericatus inhianter diligere. ℣. O quam virum laudabilem qui curabat tota mente celſo regi deſeruire. Et tonſurā. Lc. vj.

Hec audientes parentes eius contriſtati vrgere eum ceperunt: vt faceret eorum in hac parte voluntatē. Ille autē ne contriſtare eos videretur: quos propicios ſibi habere cupiebat: ita facturum ſe promiſit ſi ſuper hoc appareret ſibi domini voluntas. ℟. Beati auſtregiſilli ſummi pontificis ſacra celebramus ſolennia qui deceſſit ex hac vita. Victurus in eterna patria. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi et peruenit ad celeſtia regna. Victur⁹. In. iij. noctur. aña. Beatus annarius beatum auſtregiſillū attondēs et benediceus in clerum cōſtituit. ps. Domine quis. aña. Quidā peruerſus homo falſiſſimum viro dei crimen obijciens certamen ſingulare propoſuit qui merit[?] auſtregiſilli ante agonem eiiſus equorum calcib⁹ expirauit. ps. Domine in virtute. aña. Poſt deceſſuz apolinaris pōtificis beatū auſtregiſillus in loco eius eligitur: ⁊ iubēte rege bituricenſium epiſcopus ſubrogatur. ps. Domini eſt terra. verſus. Iuſtus. Lectio ſeptima.

Cum autem eſſet in miniſterio antedicti regis cepit ſecum voluere de hac cauſa et querere quiſnam eſſet et condignus / vt filiam eius duceret. Et cito occurrit ei in mentem tres viros eſſe ī vicinio haud longe ſibi equales natiōe paritē ſubſtantia: quorum nomina ſcribens in tribus pictacijs: poſuit ea ſupra altare ſub pallo votum faciens quod per tres noctes ſine ſomni dormitione perſiſteret vt ei dominus dignaretur oſtendere cuius iſtorum filiam peteret. ℟. Vir dei auſtregiſillus meritoruz preconijs clarus. Orationum ſuarum fide vas vacuum reddidit vini plenum liquore ℣. Poſt multa virtutū ſigna que per eum eſt gratia domini opes

rata. Ora. Lectio octaua.

T Raſacta igitur vna nocte abſque degustatione ſomni: adueniente altera cepit ſomno grauari: et flexo genu incubuit formule et obdormiuit. Et ecce in viſu aſtiterunt ei duo viri ante altare ſenes et decori vultu. ℟. Fides beati preſulis et meritum reſerauit ob firmatū ſacrarioli oſtiū. Eique diuina pietas geminas preparauit crateras aqua vinoque ſuperfluas. ℣. Volenti miſſarum celebrare ſolennia affuit conſolatio ſuperna. Eique diuina pietas. Lectio nona.

A It autem vnus eorum ad alterum. Cuius filiam auſtregiſillus ſponſabit? At ille interroganti dixit. Ignoras quia iam ſponſatus eſt? Et alter ait. Cuius filiam? Reſpondit ille. Iuſti iudicis. ℟. Prolongata neruorū contractione quedam damnata miſerrime. Dum ſancti viri manum conſolationis quereret: preſtine ſe ſanitati ſociauit. ℣. Hec proſtrata ante altare dei et miſerias ſuas replicans voce frequenti. Dum ſancti. Gloria. ℟. Prolongata. ℣. Te deum. Ora pro nobis. In laudibus. Antiphona.

P Reclaris ortus natalibus vir dei auſtregiſillus biturricenſiū paſtor fuit eximius a quibus carne extitit oriundus. Ana. Tempore quo clara celi conſcendit in aula: hic dignam domino famulemur reddere laudez. Ana. Confeſſor chriſti vſque ad finem adeſt parata corona vite auſtregiſille paſtor ora pro nobis deū alleluya. Ana. Sacerdos et pontifex et virtutū artifex bonus paſtor in populo ſic placuiſti domino. Ana. Auſtregiſille confeſſor domini exorte proſapia ſublimi refulgens perpetuus ſis pro noſtra interceſſor erumna. Capitulū. Ecce ſacerdos. Hymnus. Iſte confeſſor. ℣. Ora pro nobis. Ana. Egregie pollens virtutum digne tropheo confeſſor chriſti immortali compte corona angelici cetus conſors preſul venerande auſtregiſille ſacer pro noſtra expoſce ſalute. Ps. Benedictus. Oratio vt s. Ad horas. ane. de laudibus et oratio vt s. Cetera vero de communi. Ad veſ. ana. Preclaris. Ps. Dixit dominus. Capitulū. Ecce ſacerdos. ℟. Prolongata. Hymnus. Iſte confeſſor. Verſus. Ora pro nobis beate auſtregiſille. Ana. Sancte dei auſtregiſille qui in celis letaris cum angelis videndo faciem ſaluatoris intercede pro nobis vt mereamur domino reddere hoſtiā laudis. Ps. Magnificat. Oratio vt ſupra. Infra oct. de octa. Duobus

primis diebus dicantur ſex ultime lectio. De die feſti cū ſuis. R. ij. que non fuerāt dicte intra octauas. Lectio. j.

Erat in diebus illis in domo predicta: regis gōtranni inter ceteros ſenatores etherius nomine vir quidam prudentiſſimus et ſingulari cautele deditus cui tē omnia tractatus ſui arcana pandebat. Lectio. ij.

Qui tunc epiſcopatu dignus poſtea lugduno gallie nobiliſſima ciuitate epiſcopus ordinatus eſt: hic beatum dei famulum auſtregiſillum biturica ciuitate oriundum prefati regis maparium ſingulariter diligebat. Lectio tertia.

Quem auſtregiſillus rogauit vt regis permiſſu peteret ſe ad clericatus onus venire debere: qui ſuggeſſit ⁊ impetrauit. Tu au dic.

Lectio prima.

Acceptis autem vir dei auſtregiſillus epiſtolis perrexit autiſſiodorum ciuitatem: ibique a beato annario epiſcopo decisa ceſarie clericus effectus ſubdiaconus ordinat' eſt. Et regreſſus inde venit ad memoratū etherium. Lectio ſecunda.

Ille autem iam epiſcopatu accepto benigniſſime cum ineffabili gaudio recepit ⁊ preſbyterū atque abbatem baſilice beati niceti epiſcopi et confeſſoris ordinauit. Lectio tertia.

Cumque dominus eum ad ſublimioris gradū honoris prouehere vellet recedente beato appolinare bituricenſi archiepiſcopo: ſanct' auſtregiſillus in loco ei' electus ab omnibus cōſenſu regis epiſcopus ſubrogatur.

Sancti vrbani pape et martyris totum viſ de ſancto vt tale vel de communi ſecundū tempus in quo euenerit preter orationem et lec. Oratio.

Da queſum' omnipotēs deus: vt qui beati vrbani martyris tui atque pontificis ſolēn a colimus eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Lectio prima.

Poſt quam beatiſſim' calixtus vrbis rome epiſcopus tempore macrini imperatoris per triumphū migrauit ad chriſtum ſanctiſſimus vrbanus natione romanus et nobili proſapia ort' iam ſenex cathedrā romane vrbis infulaſque ſuſcepit. L. ij.

Qui etiā tanto ſāctitatis faſtigio ſublimat' nullis viſus eſt pſperis cū aduerſa oia ob chriſti amorem oporteat pati. Qui licet ante epiſcopatum pbabilis cōfeſſor fuit: in epatu nichilomin' vſque ſepties examinatus atque iudicat' eſt. Le iij.

Hic demū poſt lōgā carceris maceratiōe ⁊ mul-

ta ſupplicia que pro chriſti nomine ſuſtinuit a prefecto vrbis almachio: iuſſus eſt cum ſuo clero ad tēpluz diane cauſa ſacrificādi deduci. Qui cum ſacrificare nollent capitalē iuſſi ſunt ſubire ſententiā. Ps. Te deum. Dicitur propter octa. Item intra oct. ſancti auſtregiſili. Lectō.i.

Quanta ſigna ⁊ miracula per hunc beatum auſtregiſillum dum adhuc in carne viueret dominus fecerit quot eius oratione et tactu de vniuerſis infirmitatibus ſanati ſunt: quot mortali ſententia damnati et in carceribus retruſi laxatis diuinitus vinculis ad eccleſiam confugerunt: quot pauperes orphani eius elemoſyna ſuſtentati ſunt: teſtis eſt deus et illi qui viderūt. Lc.ii.

Rexit autem eccleſiā biturīcenſem annis duodecim: quod angelo reuelante cognouerat nocte quadaȝ poſt electionem ſuam anteq̄uam menia dicte vrbis eſſet ingreſſus: quod tunc ſulpitio dyacono ſuo reuelauit qui eidem in regimine dicte eccleſie ſucceſſit. Lectio.iij.

Et ſic beatus auſtregiſillus plenus dierum ⁊ ſanctitate in bona confeſſione obijt. Cuius meritis quia equari non poſſumus ſalteȝ imitatores eſſe mereamur preſtante domino noſtro ieſu chriſto: q̄ in trinitate perfecta viuit et regnat deus per infinita ſeculorum ſecula. Amen. In octa. ſancti auſtregiſili. Lectio prima.

Inter cetera miracula q̄ per dilectum ſuum beatum auſtregiſillum poſtquā migrauit ad celos dominus operatus eſt, venit ad ipſiꝰ ſancti tumulum quaſi orationis ſtudio ex palatio theodorici regis ſuo pmiſſu homo ſeuiſſimus vuernarius nomine contra quem vir dei dum viueret fortiter obſtiterat eo quod vrbem pagumq̄ bituricum tributarios temporibus ſuis ſecundū vniuſcuiuſq̄ facultatem regi facere vellet. Lectio.ſcda.

Aſpiciens autem verſutus homo ille in capſā beati auſtregiſili a fidelibꝰ chriſtianis miro modo auro et argento adornatam derogādo illi malo animo et inuidia ad ſimilitudinem iude ſcharioth his ſic ait. Aurum ⁊ argentum quod auſtregiſillus debuerat pauperibꝰ erogare: ſuper tumulum ſuum poni iuſſit pro ſeculi dignitate. Lectio tertia.

A ſepulchro autem digreſſus ab ipſa baſilica vectis vnus in quo vela pandebant in alto ruens cecidit ſuper cerebrum eius ita vt cruor per oculos eius et barbam ad terram labe-

retur. Et tunc voce qua potuit clamare cepit. Auſtregiſillus dum adhuc viueret ſemper michi odioſus et contrarius fuit: et adhuc iam mortuus morti vicine me tradidit: et ſic in malicia cōtra ſanctum dei ſic exarſus ad auguſtudunenſem vrbē voluit feſtinanter properare: vt epiſcopum loci illius deſtitueret. Sed illo nō longe ab vrbe in ſella pro ſeceſſu ventris nocte ſedente inteſtina eius et iecora per poſteriora euulſa ſunt: et ſic miſer in ſterquilinio ſpiritum exhalauit. Ad veſperas an. Preclaris ps. Dixit dominus. Cap. rn. mutatur. De ſancto germano capitulum. Ecce ſacerdos. hy. Iſte confeſſor. vs. Amauit an. Iſte cognouit ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui es ſanctorum tuorum ſplendor mirabilis quique hunc diem beati germani confeſſoris tui atque pontificis depoſitione conſecraſti: da eccleſie tue de eius natalicio ſemper gaudere: vt apud miſericordiam tuam ipſius meritis protegamur. Per dominum. Sequitur memoria ſancti auſtregiſilli per an. vs. et orationem. Ad completorium totum vt ſupra. ¶ Sancti germani totum de cōmuni vnius pontificis preter orationem et lectiones. Lectio prima.

Beatus igitur germanus pariſiorum pontifex territorij auguſtudunēſis patre eleutherio matreque eufemia indigena fuit. Lectio ſecunda.

Cuius mater pro eo qđ hunc poſt alterum intra breue tempus concepiſſet: in vtero pudore mota muliebri: cupiebat ante partum infantem extinguere: quod facere nullomodo valuit. Lectio tertia.

Deinde dum cum ſtatidio puero propinquo ſuo puer ſcholas adiret: mater ſtatidij vt hereditatem eius acquireret de ipſius nece tractans: venenoſum poculum parat illi danduz ſilio quoque ſuo vinū. Qui dum de ſcholis veniſſent ancilla ignorans maleficium dat germano vinum ſtadioque venenum. Lectio quarta.

Hic beatus vir intra terni luſtri ſpacium a beato agrippino epiſcopo dyaconus inſtituitur: et ſequenti triennio preſbyter ordinatur. Dehinc a pōtifice nectario abbas ad ſanctuz ſimphorianum merito dignus ſiſtitur. Lectio quinta.

Quanta vero inibi vixerit abſtinentia: quibus elemoſinis profuſus extiterit res illa teſtis eſt: qz die quadam omnibus pauperibus erogatis: nec panis ſu-

perfuſt vnde fratres reſtituerentur. Lectio ſexta.

Qua de re inſurgentibus aduerſus eum monachis retrudens ſe in cellulã amare fleuit & vlulit. Nec defuit: quia ipſa orante ecce quedã matrona anna nomine duorum ſaumariorum cum pane et annona dirigit onera: ita vt cum monachi reſicerentur cibo: terrerentur miraculo.

Lectio ſeptima.

Hic itaq; ante quatuor annorum curricula epiſcopatus ſui ſopori deditus inſpicit a quodam ſene claues ſibi porte pariſiace porrigi. Interrogans autem quid hoc fieret: accepit reſponſum ibi ſe epiſcopũ eſſe futurum. Lectio. viij.

Quo poſtea epiſcopo ciuitatis illius decedente dum precellentiſſimo regi childeberto occurreret: in eius electionem effectum illa vox meruit. Lec. nona.

Ordinatus p̄ poſtſe qualem q̄tumq; ſe geſſerit hoc expedire lingua mortalis non ſufficit quoniam ſupra hominem fuit omne qd edidit. Nam tantam vigiliã & inediam hyemiſq; tempore frigus iam ſenex diu ſuſtinuit q; nec modicum tollerare poſſent petulantes iuuenes. In feſto miraculorũ beate marie vlenſis ab vrípas Capitlm. Eccli. xxiiij.

In omnibus requiẽ quéſiui & in hereditate domini morabor: tunc precepit & dixit michi creator omnium et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Hy. Aue maris ſtel. V. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. R. Dei genitrix intercede pro nobis. An. Sancta maria ſuccurre miſeris iuua puſillanimes refoue flebiles: ora pro populo interueni p clero intercede pro deuoto femineo ſexu. Ps. Magnificat.

Deus qui virginalẽ aulam beate marie ſemp virginis in qua habitares eligere dignatus es: da quéſumus: vt ſua nos defenſione munitos: iocundos facias ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. Ad complet. Hy. Virgo ſingularis. V. Cuſtodi. An. Sancta dei genitrix virgo ſemp maria intercede pro nobis ad dominum deum noſtrũ. Ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuit. Aue maria gratia plena. Dñs tecũ. Et dicitur etiam in tempore paſchali ſi euenerit cũ alia in ſine. Ps. Venite. Hy. Quẽ terra. In i. ij. & iij. noct. añe & ps. ſicut in octa. purificationis btẽ marie. V. Poſt partũ. In. ij. noc. V. Sctã dei geni. In. iij. noc. V. Ora pro nobis. Lec. i.

Anno ab incarnatione domini milleſimo centeſi=

[Anno] mo octogeſimo ſeptimo: tercio kalendas iunij. Fideles vtriuſq́ ſexus populi conuenerant ad portam aquilonarem dolenſis eccleſie vt adorarent. Nam clauſis ianuis pre timore non patebat ingreſſus. ℟. Sancta et immaculata. ℣. Benedicta. Reliquus in horis beate virginis in fine breuiarij. Lectio ſecunda.

Est autem imago lapidea matris domini ab extra ſculpta et picta decenter in ipſius parietis aquilonaris faſtigio ad quam diu ipſa deuotio gemeret / prophanorum collegium illuc conuenit: et adorantium cepit irridere deuotionem. ℟. Beata eſt virgo maria. Lectio iii.

Vnusq́ ex illis euomens blaſphemiam in imaginem beate marie virginis iacto lapide fregit brachium pueri quem pia mater fouere videbatur in gremio ſuo. Quo ruente fluxit pariter cruor tanquam de vulnere et ſubiacentes lapides reſperſit. ℟. Sana ieſu dolis mater de vulnere prolis / pectus nudatum ſpectoſum palleo et oris. Veſtis nota fuit et magni cauſa meroris. ℣. Quod pia nudatur quod ſplendida palliſcatur. Veſtis nota fuit. Lectio quarta.

Et ſacrilegus ille blaſphemator ſtatim corruens et terribiliter vexatus expirauit. Concurrit popul' ad ſpectaculum: clamor ingens tollitur ad ſydera: conueniunt in chorum monachi: et tintinabulis reſonantibus concinit deo laudes et matri ſaluatoris. ℟. Corde et animo chriſto canamus gloriam. In his ſacris ſolennijs precelſe dei genitricis marie. ℣. Gaudeamus et exultemus in domino omnes recti corde in vnitate ſpiritus congregati. In his. Lectio quinta.

Et quia crepuſculum iam tempſerat in nocte: non totum illud prodigium tunc compertum eſt. Interea fama volat: et vicino caſtello nunciatur inauditum. Stupet nobilitas: et auditu conſternitur horrendo. ℟. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit michi dominus magna qui potens eſt et ſanctum nomen ei'. ℣. Magnificat anima mea dominum: et exultauit ſpirit' meus in deo ſalutari meo. Quia fecit. Lectio ſexta.

Primo diluculo properante equites diligenter explorant / factum mirantur lapides picturatos. Et vt omnis ambiguitas amputaretur lapideus repertus eſt lacertus adhuc manens et rubens cruore ſuo. ℟. Salue ſtella maris virgo beata que celis reſides ſancta maria. Turmis angelicis

Qua pertetritus effect⁹ eſt impos mētis et furioſus: cuilibet obuiātiū potuiſſet mortem illaturus. Ex quo diſcere poſſumus quantū ſit periculoſum ſe lecto componere et a ſomno ſurgere non facta prius per ſignum crucis benedictione. Tu autem domine miſerere noſtri. Deo gratias. Lectio tertia.

Tandem illuc adcurrūt vicini et magna cum difficultate furioſum hominē ſupradictū ligatum ſtrictim manibus et pedibus deportarunt ad beati Guillermi ſarcophagum. Mirum certe: ecce horam circiter nonam furioſus dormitās ipſe viſ⁹ eſt videre et audire btm̄ guillermum habitu candido hec dicentem / ſurge ſurge velociter ſanus factus es. Huius rei quam ſolus vidit ſidem fecit homo ille ſic ſanatus et de ſeipſo loquutus canonicis et aliis deinceps innumeris. Tu autem domine miſerere noſtri. In octaua ſancti guillermi. an. Regnat deus. ps. Dixit dominus. ps. Laudate pueri. ps. Credidi. ps. In conuertendo. ps. Memento. Capitu. hy⁹. vſus. et cetera vt ſupra in die pontij martyris memoria. aña. Filie hieruſalem. vſus Gloria et honore. Oratio. Letetur eccleſia. quere in communi. Ad compl. ſicut in die ſācti guillermi. ℟. Lectio prima.

Preterea decennis quidam puer in ſuburbio ſancti priuati bituricēſis omni ſuorum membrorum officio deſtitutus morti proximus videbatur. Ex eo liquet quod plebano ſacerdoti cum viſitanti nec loqui potuit / nec verbum ſalutis vllum perpendi. Quod videntes eius parentes quā primum cum clamore quidem ingenti et mentis anxietate inſtrumum ad beati guillermi tumulum deportare curarunt. hic vbi oblato deuote orationis ſacrificio puerum interceſſionibus et meritis beati guillermi ſanum in voce exultationis et confeſſionis ſono epulantis reduxerunt. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio ſecunda.

Inſuper vidua quedam in ſancti panthaleonis parrochia bituricē dyoceſis defuncto viro ſuo cum filium ſuum vnigenitum geſtaret triēnem. Ecce lupus per inſidias querens quem deuoret repente de manibus maternis filium velut predam rapuit tranſtulitque per ſpinas et tribulos in quoddam nemus propinquum quo viſo mater: eiulans exclamauit. O beate guillerme i manus tuas meum commendo filium. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio tertia.

AD huius vidue clamorem excitata eſt vicinia et precurrente alios ſacerdote radulpho nomine cum canibus inſtigatis & fuſtibus lupum proſecuta eſt. neſcia quod iam lupus puerum reliquiſſet inter vepres et abſceſſiſſet quaſi timens pueri cuſtodem guillermum offendere. Puerum tamen leſum reliquerat oculo fere omnino a ſede ſua eruto. Quem oculum acu conſutum presbyter in locum ſuum repoſuit inuocato ſanctiſſime trinitatis nomine et beati guillermi patrocinio. Demum ſequenti die puer viſum recepit ad beati guillermi tumulum perductus hec aſt ex innumeris alijs bti guillermi miraculis pauca collegimus decantanda. Tu autem dñe miſerere noſtri. Cetera omnia vt in die: excepto quod non ſit duplex. ¶ Pontij marty. memoria. ¶ Feſtum auſtregiſilli ſi ſtat in tempore paſchali. Inuita. erit. Alleluya alleluya. ps. Venite. hy. Ieſu redemptor. Tres prime an̄e cum ſuis pſalmis. iij. lect. cum tribus R. Et in laudibus. an. Preciatis. cum ceteris & habebit octa. Si autem fiat poſt trinitatem totum fiet vt infra ſcriptum eſt. et non habebit octa. Igitur in vigilia ipſius ad veſ. pſalmi de tempore quales euenerit cz. Ecce ſacer. R. Sanctus dei auſtregiſillus. hy. Iſte confeſ. V. Ora p no. an. Celebremus ſolennitatē auſtregiſilli preſulis: qui per confeſſionis merita angelorū choris glomeratus gaudet in celeſtibus. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui hodierna die ſacratiſſimam nobis in beati auſtregiſilli cōfeſſoris tui atqz pōtificis ſolēnitate tribuiſti: adeſto eccleſie tue ꝓcibus: vt cuius gloriatur meritis muniatur ſuffragijs. Per.

Ad cōpleto. totū de tpe ſicut euenerit. Ad matu. Inuita. Venite adoremus regem cōfeſſorū. Qui beatū auſtregiſillum ad celi perduxit regnū. ps. Venite. hy. Ieſu redēptor. In pri. no. an. Beatus auſtregiſillus ab annis puerilibus eruditus liberalibus ſtudijs traditur a parentibus. ps. Beatus vir. an. Literarū ſciētiam puer ſctūs didicit: & fluenta doctrine celeſtis ſitiēter hauſit. ps. Quare fremū. an. Indole ſanctitatis inſignitus erat cuius animus ad ſummum conſcendere anhelabat/ vt chriſto domino militare valeret. ps. Domine quid multi. V. Amauit. Lectio .j.

BEatus igitur auſtregiſillus natus augino patre biturice ciuitatis indigena fuit parentum quidē clara ꝓgenie: tamen opulentia rerum/nec multū diues nec

ēcla famulum quē ſibi dignū ſacerdotem elegerat ſub laicali habitu armatum. Scuto fidei ab infeſtantis iaculis defendebat inimici. ℣. Vita verbo inſtruebat ſibi quoſqꝫ ſocios de virtute in virtutē ſuccreſcens inſigniter. Scuto. Lectio quinta.

Quid me inſcebat in dubium vultis venire et ſuperuacua ſollicitudine eorum que vſibus mulierum implicari: cum poſſim libere viuere cur me alterius mancipabo ſeruitio? ℟. Poſt hec ille chriſti ſeruus in amore dei ſui cepit digne proficere. Et tonſuram clericatus inhianter diligere. ℣. O quam virum laudabilem qui curabat tota mente celſo regi deſeruire. Et tonſurā. Lc. vj.

Hec audientes parentes eius contriſtati vrgere eum ceperunt: vt faceret eorum in hac parte voluntatē. Ille autē ne contriſtare eos videretur: quos propicios ſibi habere cupiebat: ita facturum ſe promiſit ſi ſuper hoc appareret ſibi domini voluntas. ℟. 3. Beati auſtregiſilli ſummi pontificis ſacra celebramus ſolennia qui deceſſit ex hac vita. Victurus in eterna patria. ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi et peruenit ad celeſtia regna. Victur⁹. In iij. noctur. Aña. Beatus annarius beatum auſtregiſilū attondēs et benediceus in clerum cōſtituit. ps. Domine quis. Añ. Quidā peruerſus homo falſiſſimum viro dei crimen obiciens certamen ſingulare propoſuit qui meritꝫ auſtregiſili ante agonem eliſus equorum calcib⁹ expirauit. ps. Domine in virtute. Añ. Poſt deceſſuꝫ apolinaris pōtificis beatu auſtregiſillus in loco eius eligitur: et iubēte rege bituricenſium epiſcopus ſubrogatur. ps. Domini eſt terra. verſus. Iuſtus. Lectio ſeptima.

Dum autem eſſet in miniſterio antedicti regis cepit ſecum voluere de hac cauſa et querere quiſnam eſſet et condignus / vt filiam eius duceret. Et cito occurrit ei in mentem tres viros eſſe ī vicinio haud longe ſibi equales natiōe pariliqꝫ ſubſtantia: quorum nomina ſcribens in tribus pictacijs: poſuit ea ſupra altare ſub pallo votum faciens quod per tres noctes ſine ſomni dormitione perſiſteret vt ei dominus dignaretur oſtendere cuius iſtorum filiam peteret. ℟. ix. Vir dei auſtregiſillus meritorū preconijs clarus. Orationum ſuarum fide vas vacuum reddidit vini plenum liquore ℣. Poſt multa virtutū ſigna que per eum eſt gratia domini ope

rata. Ora. Lectio octaua.

Ranſacta igitur vna nocte abſque degultatione ſomni: adueniente altera cepit ſomno grauari: et flexo genu incubuit formule et obdormiuit. Et ecce in viſu aſtiterunt ei duo viri ante altare ſenes et decori vultu. Rn. Fides beati preſulis et meritum reſerauit ob firmatum ſacrarioli oſtiu͂. Eique diuina pietas geminas preparauit cratheras aqua vinoque ſuperfluas. Vers. Volenti miſſarum celebrare ſolennia affuit conſolatio ſuperna. Eique diuina pietas.

Lectio nona.

Ait autem vnus eoru͂ ad alterum. Cuius filiam auſtregiſillus ſponſabit? At ille interroganti dixit. Ignoras quia tam ſponſatus eſt? Et alter ait. Cuius filiam? Reſpondit ille. Iuſti iudicis. Rn. Prolongata neruoru͂ co͂tractione quedam da͂nata miſerrime. Dum ſancti viri manum conſolationis quereret: preſtine ſe ſanitati ſociauit. Vers. Hec proſtrata ante altare dei et miſerias ſuas replicans voce frequenti. Dum ſancti. Gloria. Prolongata. Vs. Te deum. Ora pro nobis.

In laudibus. Antiphona.

Preclaris ortu͂ natalibus vir dei auſtregiſillus biturricenſiu͂ paſtor fuit eximius a quibus carne extitit oriundus. Ana. Tempore quo clara celi conſcendit in aula: hic dignam domino famulemur reddere laudem. Ana. Confeſſor chriſti vſque ad finem adeſt parata corona vite auſtregiſille paſtor ora pro nobis deu͂ alleluya. Ana. Sacerdos et pontifex et virtutu͂ artifex bonus paſtor in populo ſic placuiſti domino. Ana. Auſtregiſille confeſſor domini exorte preſapia ſublimi refulgens perpetuus ſis pro noſtra interceſſor erumna. Cpłm. Ecce ſacerdos. Hymn. Iſte confeſſor. Vers. Ora pro nobis. Ana. Egregie pollens virtutum digne tropheo confeſſor chriſti immortali compte corona angelici cetus co͂ſors preſul venerande auſtregiſille ſacer pro noſtra expoſce ſalute. Ps. Benedictus. Oratio vt ſ. Ad horas. nil. de laudibus et oratio vt ſ. Cetera vero de communi. Ad veſ. aña. Preclaris. Ps. Dixit dominus. Cpłm. Ecce ſacerdos. Hymn. Prolongata. Hymn. Iſte confeſſor. Vers. Ora pro nobis beate auſtregiſille. Añ. Sancte dei auſtregiſille qui in celis letaris cum angelis videndo faciem ſaluatoris intercede pro nobis vt mereamur domino reddere hoſtia͂ laudis. Ps. Magnificat. Oratio vt ſupra. Et fiat de octa. Duobus

primis diebus dicantur ſex ultime lectio. De die feſti cuꝫ ſuis ferijs que non fuerāt dicte intra octauas. Lectio. j.

Erat in diebus illis in domo predicta: regis gōtranni inter ceteros ſenatores ethericus nomine vir quidam prudentiſſimus et ſingulari cautele deditus cui per omnia tractatus ſui arcana pandebat. Lectio. ij.

Qui tunc epiſcopatu dignus poſtea lugduno gallie nobiliſſima ciuitate epiſcopus ordinatus eſt: hic beatum dei famulum auſtregiſillum biturica ciuitate oriundum prefati regis ſtrapatium ſingulariter diligebat. Lectio tertia.

Quem auſtregiſillus rogauit ut regis permiſſu peteret ſe ad clericatus onus venire debere: qui ſuggeſſit ꝫ impetrauit. Tua die.

Lectio prima.

Acceptis autem vir dei auſtregiſillus epiſtolis perrexit antiſſiodorum ciuitatem: ibique a beato annario epiſcopo deciſa ceſarie clericus effectus ſubdiaconus ordinat' eſt. Et regreſſus inde venit ad memoratū etherium. Lectio ſecunda.

Ille autem iam epiſcopatu accepto benigniſſime cum ineffabili gaudio recepit ꝫ preſbyteruꝫ atqꝫ abbatem baſilice beati niceti epiſcopi et confeſſoris ordinauit. Lectio tertia.

Cumqꝫ dominus eum ad ſublimioris graduꝫ honoris prouehere vellet recedente beato appolinare bituricenſi archiepiſcopo: ſanct' auſtregiſillus in loco ei' electus ab omnibus cōſenſu regis epiſcopus ſubrogatur.

Sancti urbani pape et martyris totum fiat de ſancto vel tale vel de communi ſecundum tempus in quo euenerit preter orationem ſe[quen]tē. Oratio.

Da queſum' omnipotēs deus: ut qui beati urbani martyris tui atqꝫ pontificis ſolēnia colimus eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Lectio prima.

Poſtquam beatiſſim' calixtus urbis rome epiſcopus tempore macrini imperatoris per triumphū migrauit ad chriſtum ſanctiſſimus urbanus natione romanus et nobili proſapia ort' iam ſenex cathedrā romane urbis infulaſqꝫ ſuſcepit. L. ij.

Qui etiā tanto ſāctitatis faſtigio ſublimat' nullis uſus eſt proſperis cuꝫ aduerſa oia ob chriſti amorem oporteat pati. Qui licet ante epiſcopatum probabilis cōfeſſor fuit: in epātu nichilomin' uſqꝫ ſepties examinatus atqꝫ iudicat' eſt. L. iij.

Hic tandē poſt lōgā carceris macerationē ꝫ mul-

retur. Et tunc voce qua potuit clamare cepit. Auſtregiſillus dum adhuc viueret ſemper michi odioſus & contrarius fuit: et adhuc iam mortu⁹ morti vicine me tradidit: et ſic in malicia cōtra ſanctum dei ſic exarſus ad auguſtudunenſem vrbē voluit feſtinanter properare: vt epiſcopum loci illius deſtitueret. Sed illo nō longe ab vrbe in ſella pro ſeceſſu ventris nocte ſedente inteſtina eius & tecora per poſteriora euulſa ſunt: et ſic miſer in ſterquilinio ſpiritum exhalauit. Ad veſperas ān. Preclaris. ps. Dixit dominus. Cap'lm. mutatur. De ſancto germano cap'lm. Ecce ſacerdos. hy⁹. Iſte confeſſor. V⁹. Amauit. ān. Iſte cognouit. ps. Magñt. Oratio.

Deus qui es ſanctorum tuorum ſplendor mirabilis quiq; hunc diem beati germani confeſſoris tui atq; pontificis depoſitione conſecraſti: da eccleſie tue vt eius natalicio ſemper gaudere: vt apud miſericordiaz tuam ipſius meritis protegamur. Per dominum. Sequitur memoria ſancti auſtregiſilli per ān. V. et orationem. Ad completo. totum vt ſupra. ¶ Sancti germani totum de cōmuni vnius pontificis preter orationem et lectiones. Lectio prima.

Beatus igitur germanus pariſiorum pontifex territorij auguſtudunēſis patre eleutherio matreq; euſemia indigena fuit. Lectio ſecunda.

Cuius mater pro eo q͛d hunc poſt alterum intra breue tempus concepiſſet: in vtero pudore mota muliebri: cupiebat ante partum infantem extinguere: quod facere nullomodo valuit. Lectio tertia.

Deinde dum cum ſtatidio puero propinquo ſuo puer ſcholas adiret: mater ſtatidij vt hereditatem eius acquireret de ipſi⁹ nece tractans: venenoſum poculum parat illi danduz filio quoq; ſuo vinū. Qui dum de ſcholis veniſſent ancilla ignorans maleficium dat germano vinum ſtadioq; venenum. Lectio quarta.

Hic beatus vir intra terni luſtri ſpacium a beato agrippino epiſcopo dyaconus inſtituitur: et ſequenti triennio preſbyter ordinatur. Dehinc a pōtifice nectario abbas ad ſanctuz ſimphorianum merito dignus ſiſtitur. Lectio quinta.

Quanta vero inibi vixerit abſtinentia: quibus elemoſinis profuſus extiterit res illa teſtis eſt: q2 die quadam omnibus pauperibus erogatis: nec panis ſu-

perfuit vnde fratres reſti-
tuerentur. Lectio ſexta.

Qua de re inſurgentibus aduerſus eum monachis retrudens ſe in cellulam amare fleuit et doluit. Nec defuit: quia ipſo orante ecce quedam matrona anna nomine duorum ſaumariorum cum pane et annona dirigit onera: ita vt cum monachi reficerentur cibo: terrerentur miraculo.

Lectio ſeptima.

Hic itaq; ante quatuor annorum curricula epiſcopatus ſui ſopori deditus inſpicit a quodam ſene claues ſibi porte pariſiace porrigi. Interrogans autem quid hoc fieret: accepit reſponſum ibi ſe epiſcopum eſſe futurum. Lectio. viij.

Quo poſtea epiſcopo ciuitatis illius decedente dum precellentiſſimo regi childeberto occurreret: in eius electionem effectum illa vox meruit. Lec. nona.

Ordinatus pontifex qualem ſe geſſerit hoc expedire lingua mortalis non ſufficit quoniam ſupra hominem fuit omne quod edidit. Nam tantam vigiliā et inediam hyemiſq; tempore frigus iam ſenex diu ſuſtinuit quod nec modicum tollerare poſſent petulantes iuuenes. In feſto miraculorum beate marie virginis ad veſpas Capitulum. Eccl. xxiiij.

In omnibus requiem quēſiui et in hereditate domini morabor: tunc precepit et dixit michi creator omnium et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Hy. Aue maris ſtel. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. ℟. Dei genitrix intercede pro nobis. An. Sancta maria ſuccurre miſeris iuua puſillanimes refoue flebiles: ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu. Ps. Magnificat.

Deus qui virginalē aulam beate marie ſemper virginis in qua habitares eligere dignatus es: de quēſumus: vt ſua nos defenſione munitos: iocundos facias ſue intereſſe feſtiuitati. Qui viuis. Ad comple. Hy. Virgo ſingularis. ℣. Cuſtodi. An. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria intercede pro nobis ad dominum deum noſtrum. Ps. Nunc dimittis. Ad matu. Inuit. Aue maria gratia plena. Dominus tecum. Et dicitur etiam in tempore paſchali ſi euenerit cum alla in fine. Ps. Venite. Hy. Quem terra. In j. ij. et iij. noct. añe et ps. ſicut in octa. purificationis bte marie. ℣. Poſt partū. In. ij. noc. ℣. Sctā dei geni. In. iij. noc. ℣. Ora pro nobis. Lec. j.

Anno ab incarnatione domini milleſimo centeſi-

mo octogeſimo ſeptimo: tertio kalendas iunij. Fideles vtriuſq; ſexus populi conuenerant ad portam aquilonarem dolenſis eccleſie vt adorarent. Nam clauſis ianuis pre timore non patebat ingreſſus. ℟. Sancta et imma. Cetera ſicut ℟. Require in horis beate virginis in fine breuiarij. Lectio ſecunda.

Eſt autem imago lapidea matris domini affabre ſculpta et picta decenter in ipſius parietis aquilonaris faſtigio ad quam dū ipſa deuotio gemeret / prophanorum collegium illuc conuenit: et adorantium cepit irridere deuotionem. ℟. Beata eſt virgo maria. Lectio iij.

Vnuſq; ex illis euomens blaſphemiam in imaginem beate marie virginis iacto lapide fregit brachium pueri quem pia mater fouere videbatur in gremio ſuo. Quo ruente fluxit pariter cruor tanquā de vulnere et ſubiacētes lapides reſperſit. ℟. Sana leſa dolis mater de vulnere prolis / pectus nudatum ſpecioſū pallor et oris. Veſtis nota fuit et magni cauſa meroris. ℣. Quod pia nudatur q̄ ſplendida palliſicatur. Veſtis nota fuit. Lectio quarta.

Et ſacrilegus ille violator ſtatim corruens et terribiliter vexatus expirauit. Concurrit popul⁹ ad ſpectaculum: clamor ingēs tollitur ad ſydera: cōueniūt in chorum monachi: et tintinabulis reſonantibus concinūt deo laudes et matri ſaluatoris. ℣. Corde et animo chriſto canamus gloriā. In his ſacris ſolennijs preccelſe dei genitricis marie. ℟. Gaudeamus et exultemus in domino omnes recti corde in vnitate fidei congregati. In his. Lectio quinta.

Et quia crepuſculū iā tempſerat in noctē: non totum illud prodigium tūc compertum eſt. Interea fama volat; et vicino caſtello nunciatur inauditum. Stupet nobilitas: et auditu conſternitur horrendo. ℟. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit michi dominus magna qui potens eſt et ſanctum nomen ei⁹. ℣. Magnificat anima mea dominum: et exultauit ſpirit⁹ meus in deo ſalutari meo. Quia fecit. Lectio ſexta.

Primo diluculo properante equites diligenter explorant / factum mirantur lapides picturatos. Et vt omnis ambiguitas amputaretur lapideus repertus eſt lacertus adhuc madens et rubens cruore ſuo. ℟. Salue ſtella maris virgo beata q̄ celis reſides ſancta maria. Turmis angelicis

vndiq; cincta: tu culpas miſerans ablue noſtras. Ver. O xp̄i genitrix virgo pudica poſt partumq; manẽs inuiolata. Turmis. Lec. vij.

Hoc argumentum diuina ſapiẽtia oppoſuit cõtra calumnias inuidorũ: ne miraculi veritatem queant obnubi'are. At quidam vir illuſtris arreptum lacertũ inuoluit panniculo: et ſtatim deuoluto gutte ſãguinee ſtillauerunt. Rñ. O glorioſa domina excelſa ſupra ſydera quia nec primam ſimilem viſa es nec habere ſequentem. Sola ſine exemplo placuit virgo chriſto. Verſus. Sola fuit mulier patuit qua ianua leto ex qua vita rediit. Sola ſine exem. Lec. viij.

Hoc quidam miles qui teſtificatus eſt vidit et factum ſacramento firmauit. Et hoc etiam aſſeruerũt nobis quidam de caterua illa prophana qui rem geſtã norunt qui a principio ex ordine ſuo vniuerſa nobis reuelauerunt. Rñ. Dum pietas orat: fremit impius atq; laborat. Petra madens rorat: et nos pallore decorat. Ver. Eſt frangens fractus ſubitoq; cadit ſtupefactus. Petra madens rorat. Lec. nona.

Dominica etiam pridie kalendas iunij: hora veſpertina circa imaginem beate virginis terribilius innouatur miraculum. Nam multi fideles ibidem quaſi diuino oraculo ſtantes viderunt manifeſte imaginẽ ſacram moueri quaſi ſe vellet inde transferre: et vtramq; oram ſinus ſui manibus apprehẽdens: ſinum et pectus ſuum nudauit. Quod miraculum adhuc teſtificatur pectus nudum ſinus diuiſus et monile qđ mordebat vtraq; veſtis eius oram ſeorſum reuolutum. Rñ. Felix. quere in horis btē marie in fine breuia. Ps. Te deum. Ver. Elegit eam. In laud. Aña.

Regina mundi et domina virgo maria perpetua intercede pro noſtra pace et ſalute que genuiſti chriſtum dominum de tuo ſacro vtero alleluya. aña. Maria virgo ſemper letare que meruiſti chriſtum portare celi et terre conditorem quia de tuo vtero protuliſti mundi ſaluatorem. añ. Cum iocunditate memoriam beate marie celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. añ. Benedicta filia tu a domino q2 per te fructum vite communicauimus. añ. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria intercede pro nobis ad dominum deum noſtrum. capitulũ. In omnibus. hy°. O glorioſa. Ver. Elegit eam. añ. Sub tua protectione confu

gimus ubi infirmi accepe-runt virtutes ⁊ propter hoc tibi psallimus dei genitrix virgo. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui virginale au-lam. Ad horas &c. et lau. Ad iii. capitulum. In omnibus requiē. Resp. Post partum. Vers. j. Sancta dei genitrix. Ad vi. capitulum. Et sic in syon. Resp. Sancta dei genitrix. Vers. Ora pro no-bis. Ad ix. capitulum. Et ra dicaui. Resp. Ora pro nobis. Vers. Elegit eam. Ad vesperas antiphona. Regina mundi. ps. Di-xit dominus. ps. Laudate pueri. ps. Letatus sum. ps. Nisi domin⁹. ps. Lauda hie rusalem. capitulum. In omnibus hy⁹. Aue maris stella. Vers. Post partum. Ad magnifi-cat. an. Aue regina celorum aue salua. Quere in annun-ciatione beate marie virgi-nis. Ad completorium vt su-pra. ¶ Nicomedis marty-ris. ... Oratio.

Deus qui nobis beati ni comedis martyris tui meritis intercessione letifi-cas concedo propicius: vt qui eius beneficia poscim⁹: dono tue gratie consequa-mur. Per. Lectio prima.

Rome passio sancti nico-medis presbyteri ⁊ mar tyris cuius temporib⁹ fuit rome virgo quedam sacra-tissima nomine petronilla fi lia beati petri apostoli que voluntate eiusdem apostoli patris sui clinica facta est: ita vt nec huc nec illuc ince-dere posset. Accidit autem quadam die dum titus cum apostolo imprandio esset: di xit ad apostolum. Quare cū alij a te infirmi sanētur: pe-tronillam paralyticam ia-cere permittis? Tu autem domine miserere nostri.

Lectio secunda.

Apostolus ait. Sic expe dit ei: et statim ait ad eam Surge petronilla ⁊ mi nistra nobis: que continuo surrexit sana et ministrauit eis. Ministerio expleto ius-sit eam iterum apostolus re dire ad grabatum: quia ni-mis speciosa erat. Quam cū flaccus comes in vxorem ha bere non posset: voluit feli-culam eius collectaneā virginem ad suum animum re uocare. Quod cum non pos-set fecit eam post multa ⁊ di ra supplicia proiici in cloa-cam. Tu autem domine mi-serere nostri. Lectio .iii.

Sanctus autem nicome des tunc in speluncis posit⁹ occulte liberauit cor-pus eius. Peruenit autem ad flaccum hoc fecisse nico-medem presbyterum: quem cito teneri fecit: et duci ad sacrificandum. Qui cū om-nino recusaret: fecit eum co mes/tādiu plumbatis cedi quousqȝ aīa eius migrauit ad dnm Tu aūt. ...

dies paſſionis ſancti nicomedis martyris de quo hic agitur: eſt dies octauarum natiuitatis beate marie virginis: et ibidem ſit de eodem martyre memoria tantum.

¶ Marcellini et petri martyrum. Oratio.

Deus qui nos annua beatorum martyrum tuorum marcellini et petri ſolennitate letificas: preſta queſumus: vt quorum gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum qui tecum viuit et regnat.

Lectio prima.

Petrus exorciſta et marcellinus preſbyter iuſſu ſereni vicarij miſſi ſunt ſub cuſtodia arthemij ſeparatim in carcerem. Petrus vero manus in vinculis ferreis et pedes in cyppo arctiſſimo ſtrictus: marcellinus quidem nudus vbi vitrum multum fractū et acutum multum ſparſum erat proſtratus eſt. Tu autem domine miſerere noſtri.

Lectio ſecunda.

Hic autem cum arthemium cuſtodem carceris et candidam vxorē eius filiam quoque eorum nomine virginem que a demonio vexabatur: ad fidem chriſti cōuertiſſent venerunt ad domum arthemij ex ipſius vicinis pluſquam trecenti viri et abundatior mulierum numerus qui omnes per liberationem dicte virginis ad fidem conuerſi: et chriſtum dei filium confitentes baptizati ſunt.

Lectio tertia.

Quod audiens ſerenus vicarius nimia furore accenſus iuſſit omnes ſimul immenſo pondere rudерū in via aurelia obrui: ex quibus poſtea arthemiū gladio percuſſerunt vxorē quoque et filiam eius per limina cryppte precipitauerunt. Marcellinum vero et petrum manibus retro ad arborem ligatis decollauerunt.

¶ Finit ſanctorale partis hyemalis.

J. fayard J. Guc

fayard pbre J. fayard

Quy doit a dieu le rend voulant
qui doit mourir et scet quant
Et a mourir ne pense pas
ne demandit fera le pas

fut

Emlertatnrfinis Et pour font

¶ In octa. penthecoſtes. Ad veſperas de trinitate. Aña.

Gloria tibi trinitas eq̄lis vna deitas: et ante omnia ſecula ⁊ nunc ⁊ imppetuū. Ps. Dixit dominus. Añ Laus ⁊ perennis gl'ia deo patri et filio ſancto ſimul paraclito in ſcl'a ſcl'orum. Ps. Confitebor. Añ. Gloria laudis reſonet in ore omniū patri genitecꝫ proli ſpūi ſancto pariter reſultet laude perenni. Ps. Beatus vir. Añ. Laus deo pſi parilicꝫ pli/ ⁊ tibi ſancte ſtudio perēni: ſpiritus nr̄o reſonet in ore omne per euum. Ps. Laudate pueri. Añ. Ex quo omnia/ p quē omnia/ in quo oīa ipſi gloria in ſecula. Ps. Lauda hieruſalē. Capl'm. ij. cor. in. ſ.

Gratia domini nr̄i ieſu chriſti ⁊ charitas dei et cōmunicatio ſancti ſpiritus ſit ſemper cum omnibus vobis amen. Deo gratias. R. Deū time ⁊ mādata ei⁹ obſerua. Hoc eſt omnis homo. V. Timētibus deū nihil deeſt/ nec his qui eū diligūt in veritate. Hoc. Gloria. Hy⁹.

O Lux beata trinitas / et principalis vnitas: iam ſol recedit igneus/ infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine/ te deprecemur veſperi: te noſtra ſupplex gloria/ per cuncta laudet ſecula.

Deo pri. V. Verbo dn̄i celi firmati ſunt. Rm. Et ſpiritu oris eius om̄is virtus eorū. Añ. Gratias tibi deus/ grās tibi vera/ vna trinitas/ vna ⁊ ſūma deitas ſancta/ et vna vnitas. Ps. Magñt. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus: qui dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcere/ ⁊ in potentia maieſtatis adorare vnitatē q̄ſumus: vt eiuſdem fidei firmitate/ ab omnibus ſemp protegamur aduerſis. Per dominum. Ab ɔpleto. totū vt ſ. in pſal. preter. ad Nunc dimittis añ Libera nos/ ſalua nos/ iuſtifica nos/ o beata trinitas. Ps. Nunc dimittis. Inuita. Deum verū vnū in trinitate/ ⁊ trinitatem in vnitate. Venite adoremus. Ps. Venite exultemus Hy⁹. Nocte ſur. Quere in principio pſalterij. In primo nocturno. añ. Gloria ⁊ honor deo in vnitate trinitatis patri ⁊ filio ⁊ ſancto ſpiritui in ſempiterna ſecula. Ps. Dn̄e dominus noſter. Aña. In patre manet eternitas/ i filio equalitas/ in ſpiritu ſancto eternitatis equalitatiſcꝫ connexio. Ps. Celi enar. Añ. Sanctus/ ſanctus/ ſanct⁹ dn̄s de⁹ oīps/ qui erat/ ⁊ qui eſt/ ⁊ qui

beturus eſt. ps. Dñi eſt ter. ℣ Verbo domini celi firma. ti ſunt. Iube dñe. Benedictionem perpetuam tribuat nobis pater eternus. Amen.

De ſermone augu. cõi. Lec. i.

Credim⁹ ſanctã trinitatẽ: id eſt patrẽ et filium et ſpiritum ſanctum: vnũ deũ omnipotentem vnius ſubſtantie: vnius eſſentie/ vni⁹ poteſtatis creatorez omniũ creaturarum: a quo omnia/ per quem oia/ in quo oia. ℟. Bñdicat nos deus de⁹ noſter: benedicat nos deus. Et metuãt euz oẽs fines terre. ℣ De⁹ miſereatur nri et benedicat nos deus. Et. Iube. Vnigenitus dei filius nos benedicere et adiuuare dignetur. Amẽ. Lectio. ii.

Patrẽ a ſeipſo nõ ab alio filiũ a patre genitum: deũ verũ de deo vero: lumen verum de lumine vero: nõ tamen duo luminaria ſed vnũ lumen. Spiritũ ſanctũ a patre et filio equaliter procedẽtem conſubſtantialem et coeternum patri et filio. ℟. Benedictus dñs de⁹ iſrael qui facit mirabilia ſolus. Et benedictum nomen maieſtatis eius ineternum. ℣. Replebitur maieſtate eius omnis terra fiat fiat. Et benedictũ. Iube doon. Spiritus ſancti gratia illuminet ſenſus corda et corpora noſtra. Amen.

Lectio tertia.

Pater eſt plenus deus in ſe: filius plenus deus a patre genitus. Spirit⁹ ſanctus plenus deus a patre et filio procedens. Non tamen tres deos dicimus: ſed vnũ deum omnipotentẽ eternũ: inuiſibilem et incõmutabilẽ: qui tot⁹ vbiqz eſt tot⁹ vbiqz preſens. Non per partes diuiſus/ ſed totus in omnibus non localiter ſed potentialiter. ℟. Quis deus magn⁹ ſicut deus noſter? Tu es de⁹ qui facis mirabilia. ℣. Notam feciſti in populis virtutẽ tuaz redemiſti in brachio tuo populum tuum. Tu es. Glia. In ii. noct. ãn. Adeſto deus vn⁹ oĩps pater et filius et ſpiritus ſanctus. ps. Affer te. ãn. Te vnũ in ſubſtantia trinitatẽ in perſonis confitemur. ps. Oẽs gentes. ãn. Te ſemper idẽ eſſe/ viuere/ et intelligere pſitemur. ps. Magnus dñs. ℣. Sit nomen dñi benedictum. Ex hoc nũc et vſqz in ſeculum. Iube dñe. De ſede ſue maieſtatis benedicat nos dextera dei patris amen. Le. iiij.

Qui ſine commutatione ſui mutabilia creauit/ et creata gubernat ſemp manens quod eſt. Cui nichil accidẽs eſſe poteſt: qꝛ ſimplici diuinitatis nature nil addi vel diminui poteſt: qꝛ ſemp eſt qđ eſt. Cui pprium eſt: cui ſempiternũ eſt: cui idẽ eſt eſ/

viuere/ et intelligere. Et hec
tria vn⁹ deus: et vn⁹ de⁹ hec
tria. ℟ Magnus dñs et ma=
gna virtus eius. Et ſapien=
tie eius nō eſt numerus. ℣.
Magnus dñs et laudabilis
nimis/ et magnitudinis ei⁹
non eſt finis. Et ſa. Jube dñe.
ne. Ab inſidijs inimici libe=
ret nos chriſtus filius dei vi
ui. Amen. Lectio quinta.

Et idē deus et dñs vera
et ſempiterna trinitas
eſt in perſonis: vera et ſempi
terna vnitas in ſubſtātia: q2
vna eſt ſubſtantia pater et
filius et ſpiritusſanct⁹. Hec
vero ſancta trinitas nil ma=
ius eſt in trib⁹ perſonis ſi=
mul noiatis: ꝙ in vna quac
libet perſona ſemel iam di=
cta: q2 vna queq3 perſona ple
na eſt ſubſtātia in ſe. ℟. Glo
ria patri genitecq3 proli: et ti
bi compar vtriuſq3 ſemper
ſpiritus alme de⁹ vnus. Om
ni tempore ſecli. ℣. Da gau=
diorum premia/ da gratia=
rum munera / diſſolue litis
vincula/ aſtringe pacis fede
ra. Omni. Jube done. Ignez
ſui amoris accendat de⁹ in
cordib⁹ noſtris Amē. Lc. vj.

Non tamē tres ſubſtan=
tie: ſed vnus deus: vna
ſubſtantia/ vna potētia/ vna
eſſentia/ vna eternitas/ vna
magnitudo/ vna bonitas pa
ter et filius et ſpiritusſanct⁹.
Nichil aliud eſt pater in na
tura: ꝙ filius vel ſpiritus=
ſanctus. Nec aliud filius et
ſpiritusſanct⁹ ꝙ pater in na
tura: quibus eſt vna natu=
ra. Sed alius eſt pater in
perſona/ alius filius in pſo=
na/ alius ſpiritusſanctus in
perſona. ℟. Honor/ virtus/
et poteſtas/ et imperium ſit
trinitati in vnitate vnitati
in trinitate. In perēni ſecu=
lorum tēpore. ℣. Trinitati
lux perennis vnitati ſit de=
cus perpetim. In Gloria. In
iij. noc. ān. Te inuocam⁹/ te
adoram⁹/ te laudam⁹ o bea=
ta trinitas. Ps. Cantate. j.
Ān. Spes noſtra/ ſalus no=
ſtra/ honor noſter/ o btā tri=
nitas. Ps. Dñs regnauit ex.
Ān. Libera nos/ ſalua nos/
iuſtifica nos / o beata trini=
tas. Ps. Cātate. ij. ℣. Bene=
dicamus patrem et filiū cū
ſancto ſpiritu. Laudemus et
ſuperexaltemus eū in ſcl'a.
Jube dñe. Euāgelica lectio ſit
nobis ſalus et ꝓtectio. Amē.
Et poſt nō eū euangeliū tunc
d2 Ille nos benedicat q̄ ſine
ſine viuit et regnat. Amen.
Secundū ioannē. iij. Lc. vij.

In illo tp̄e. Erat homo
ex phariſeis nichodem⁹
noīe ꝓnceps iudeoꝝ: hic ve=
nit ad ieſum nocte. Et reliq̄.
Homil. venerabi. bede pbr̄i.

Sicut ex lectione ſcti euāge=
lij ffres chariſſimi audiſtis
princeps iudeorū venit ad
ieſum nocte: cupiens ſecreta
ei⁹ allocutiōe pleni⁹ diſcere

myſteria fidei: cuius aperta oſtenſione ſignorum aliquatenus iam rudimenta perceperat. R. Benedicamus patrem et filiũ cum ſancto ſpiritu. Laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula. V. Benedictus es dñe in firmamẽto celi/ et laudabilis et glorioſus in ſecula. Laudem⁹. Iube. Ad gaudia paradiſi perducat nos miſericordia domini noſtri ieſu chriſti. Amen. Lectio octaua.

Qui quoniã prudẽter ea que ab eo fieri videbat: intelligere curauit: ſublimiter ea que ab illo querebat inueſtigare promeruit dicẽs. Rabbi inquit ſcimus quia a deo veniſti magiſter. Nemo enim hec ſigna facere poteſt que tu facis: niſi fuerit de⁹ cum eo. Rñ. Tibi laus tibi gloria tibi gratiarum actio. In ſecula ſempiterna o beata trinitas. V. Et benedictũ nomen glorie tue ſanctum et laudabile et ſuperexaltatũ. In ſecula. Iube domine. Ad ſocietatem ciuium ſupernorum perducat nos rex angelorum. Amen. Lectio nona.

A deo igitur ieſum veniſſe magiſterium celeſte mundo ad exhibendũ cõfeſſus eſt: deum cũ illo fuiſſe miraculis prouentib⁹ intellexit: necdum tamẽ ipſum deum eſſe cognouit. Sed q2 quem magiſtrum nouerat veritatis ſtudioſe docendus adijt: merito ad agnitionẽ veritatis et diuinitatis ei⁹ perfecte doctus ſubijt mericoque vtriuſque natiuitatis ei⁹ diuine ſcilicet et hũane: ſed et paſſionis atque aſcenſionis ipſius arcana percepit. R3. Sũme trinitati ſimplici deo vna diuinitas/ equalis gl̃ia coeterna maieſtas pr̃i proliq3 ſctõq3 flamini. Qui totũ ſubdit ſuis orbẽ legib⁹. V. Preſtet nobis gratiã deitas beata pr̃is ac nati pariterque ſpiritus almi. Qui Gloria. R3. Summe. Hs. Te deũ. V. Benedictus es dñe in firma. Et laudabilis et glorioſus i ſecula. In laudibus. Aña.

O Beata et bñdicta et glorioſa trinitas/ pater et filius et ſpiritusſanctus. Añ. O btã bñdicta et gl̃oſa vnitas/ pr̃ et fili⁹ et ſpũſctũs. A. O vera ſumma et ſempiterna trinitas/ pater et filius et ſpiritusſanctus. Añ. O vera ſũma et ſempiterna vnitas/ pater et filius et ſpiritusſanctus. Añ. Te iure laudant/ te adorant / te glorificant oẽs creature tue o beata trinitas. Cpm. Gratia. hy⁹. Ecce iam noctis. V. Bñdict⁹ es do. Añ. Bñdicta ſit creatrix et gubernatrix omniũ ſancta et indiuidua trinitas/ et nunc et ſemp/ p infinita ſeculorum ſecula. Bs. Bñdictus. Oõ. Omñs ſempiter. Ad hor. añ. de lau.

Ad tertiā. cāpm. Gratia. Rm. Verbo dñi celi firmati ſunt. Alla alla. V. Et ſpiritu oris eius omīs virtus eorū. Alla. Gloria. Verbo dñi. V. Sit nomen domini benedictum.

Ad ſextam. Capitulū Augu.

In patre manet eternitas/in filio equalitas/in ſpiritu ſancto eternitatis equalitatiſq; connexio. R. Sit nomen dñi benedictū. Alla alla. V. Ex hoc nunc et vſq; in ſeculū. Alla. Gloria. Sit. V. Benedicam⁹ patrē.

Ad nonam. Capl'm. Eccl'a.

Tibi laus/tibi gloria/tibi grāru actio in ſempiterna ſecula / o beata trinitas. R. Bñdicamus patrem & filiū cū ſancto ſpiritu. Alla alla. V. Laudemus & ſuperexaltem⁹ eū in ſecula. Alla. Gl'ia. Benedicamus. V. Benedictus es dñe in firmamēto celi. Ad veſ. aña O beata. ps. Dixit do. ps. Cōfitebor. ps. Beatus vir. ps. Laudate pueri. ps. Lauda hieruſa. Cpm. Gratia. R. Sūme trinitati. Hy⁹. Lucis crea. q̄re in pſal. poſt pſalmū. In exitu. V. Verbo dñi. an. Te deū patrē ingenitū te filiuz vnigenitum: te ſpiritū ſanctum paracletum ſanctā & indiuiduam trinitatē toto corde & ore cōfitemur laudam⁹ atq; benedicimus tibi gloria in ſecula. ps. Magñt. Oro vt s. Ad cōple. vt s. Si in iſtis tribus diebus ſequentibus feſtum. ix. lectio. vel triū eueñ. oportet fieri. Et fiet tūc tantuz memoria de trinita. poſt matuti. & veſp. per ān. O beata. V. & oro. vt s. Si n autem net vt hic inferius continet. Per iſtos tres dies. Inuita. & Hy⁹ de trinitate vt s in die. In nocturn. ſuper. ix. pſal. ſola. ān. Gloria & honor. pſalmi & alius vt ſupra in die.

¶ Feria ſcda. Lectio prima.

In patre manet eternitas / in filio equalitas/in ſpiritu ſancto eternitatis equalitatiſq; cōnexio. Vnuz omnes in ſubſtantia/eſſentia/et omnipotentia et deitate. Tria prima R'ia de trinitate.

Lectio ſecunda.

Sicut eñ eadem ſancta trinitas inſeparabilis eſt in ſubſtantia: ita inſeparabilis eſt in operibus. L. iij.

Quāuis quedam opera dei quibuſdaz perſonis ſpecialiter conueniat: ſicut patri vox illa que de celo locuit ſuper chriſtum baptizatum: & ad filij perſonam humanitatis tantū ptinet ſuſceptio: & ſpūs ſancti perſone proprie cōgruit illa colūba in cuius ſpecie idem ſpiritusſanctus deſcēdit ſuper eundem filiū dei ſecundum hominem baptizatum. Tamen abſq; omni dubitatiōe vocē & illā colūbaz & chriſti natiuitatē tota ſctā trinitas

operata eſt cuius opera in-
ſeparabilia ſūt. ps. Te deū.
℣. vt̄s. In laud. ſola aña. O
beata. Ch. hy⁹ ⁊ ℣⁹. vt̄s. Ad
bñdict⁹ ſcd̄a añ. de p̄mo no-
ctur. Cetera oīa vt̄s in dīs.
Ad magt̄ oꝛ p̄ma aña de pri-
mis veſpis. Ad cōpleto. vt̄s.
Et ſicut oꝛdinata eſt iſta .ij.
feria. ſic faciēdū eſt ia .iij. et
iiij. ferijs ſequētib⁹: niſi in
ipſis aliquod feſtū euenerit.

¶ Feria tertia. Lectio p̄ma.

Credimus eundē filiū
dei / verbum dei eterna-
liter natum de patre: cōſub
ſtantialem patri per omnia
tempoꝛaliter natum de ſpi-
ritu ſancto ⁊ ex maria ſem-
per virgine. Tria media
R̄la. Lectio ſecunda.

Duas habentē natiuita
tes vnā ex patre eter-
nam alteram ex matre tem
poꝛalem. Qui etiam fili⁹ dei
ſine carnis coꝛruptione con
ceptus eſt / ⁊ ſine carnis na-
tiuitate natus eſt. Lec. iij.

Eum verum cōfitemur
conceptum: ⁊ deum ve
rū natum eundem verū deū
⁊ verum hominē: chꝛiſtū ie-
ſum vnū filiū dei vnigenitū
pꝛopꝛium ⁊ perfectū in dua-
bus naturis / in vnius ſin-
gularitate perſone paſſibi-
lem et impaſſibilem / moꝛta-
lem atq immoꝛtalem. ¶ Fe-
ria quarta. Lectio p̄ma.

Crucifixum confitemur
chꝛiſtū in infirmitate
noſtra eundēq ſemper vi-
tem in virtute ſua. Tria vl-
tima R̄la. Lectio ſecunda.

Qui moꝛtu⁹ eſt carnis
ſue moꝛte ⁊ ſepult⁹ at-
q ab inferis dānato et ſpo-
liato pꝛincipe totius iniqui
tatis rediens tertia die re-
ſurrexit: atq cū triumpho
gloꝛie videntibus diſcipu-
lis celum aſcendit: ſedenſq
in dextera patris: id eſt ma-
ieſtate diuinitatis. Inde iā
venturus iudicare viuos et
moꝛtuos. Lectio tertia.

Quem impij videbūt iu
dicātē in ea foꝛma qua
crucifixus eſt: nō in ea hūili-
tate qua iniuſte iudicat⁹ eſt.
Sed in ea claritate qua iu-
ſte iudicaturus eſt mundum
cuius viſio eterna erit om-
nium ſanctoꝛum beatitudo:
⁊ gloꝛia ⁊ pax a deo patre ⁊
filio ei⁹ ieſu chꝛiſto dño no-
ſtro ſit iſta confitenti in om-
nia ſecula ſeculoꝛum amen.

¶ In vigilia ſolēnitatis coꝛ
poꝛ' xp̄i. Ad veſ. ſup ps. añ.

Sacerdos in
eternū chꝛi-
ſtus domin⁹
ſecundū oꝛ-
dinem mel-
chiſedech pa
nem ⁊ vinū
obtulit. ps.
Dixit dominus. añ. Miſera-
toꝛ dominus eſcam dedit ti-
mentibus ſe in memoꝛiam
ſuoꝛū mirabilium. ps. Cōfi-

tebor. an. Calicez ſalutaris accipiam et ſacrificabo hoſtiaz laudis ps. Credidi an. Sicut nouelle oliuarum eccleſie filij ſint in circuitu menſe dñi. ps. Beati omnes. an. Qui pacē ponit fines eccl'ie frumēti adipe ſatiat nos dominus. ps. Lauda hieruſalem. Capitulum. j. Corin. xj.

DOminus ieſus in qua nocte tradebatur accepit panem & gratias agens fregit & dixit: accipite & mãducate/ hoc eſt corpus meũ qđ pro vobis tradetur/ hoc facite in meam commemorationem. R. Homo quidaz fecit cenã magnã & miſit ſeruum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quia parata ſunt omnia. V. Venite comedite panem meũ: & bibite vinũ qđ miſcui vobis. Quia. Gl'ia. R. Homo quidã. Hym'.

PAnge lingua glorioſi corporis myſteriũ: ſanguiniſq; precioſi quem in mũdi precium: fructus vētris generoſi rex effudit gentium.

Nobis datus nobis nat' ex intacta virgine: & in mundo cõuerſatus ſparſo verbi ſemine/ ſui moras incolat' miro clauſit ordine.

In ſupreme nocte cene recũbens cum fratribus/ obſeruata lege plene cibis in legalibus: cibum turbe duodene ſe dat ſuis manibus.

Verbum caro panem verũ verbum carnem efficit: fitq; ſanguis chriſti merum et ſi ſenſus deficit: ad firmandũ cor ſyncerum ſola fides ſufficit.

Tantum ergo ſacramentũ veneremur cernui: et antiquũ documentũ nouo cedat ritui: preſtet fides ſupplementum ſenſuum defectui.

Genitori genitoq; laus & iubilatio: ſalus honor virtus quoq; ſit et benedictio: procedenti ab vtroq; compar ſit laudatio. Amen. V. Panem de celo preſtitiſti eis. R. Omne delectamentum in ſe habentem. an. O q̃ ſuauis eſt domine ſpiritus tu' qui vt dulcedinem tuam in filios demonſtrares pane ſuauiſſimo de celo preſtito eſurientes replens bonis faſtidioſos diuites dimittēs inanes. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoriam reliquiſti: tribue queſumus: ita nos corporis et ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redemptionis tue fructum in nobis iugiter ſentiam'. Qui viuis & regnas cum deo patre in vnitate ſpiritusſancti deus per oia. an. compl'e an. Memoriam fecit mirabilium ſuorũ miſericors & miſerator dominus eſcã dedit timētibus ſe alleluia. ps. Cũ inuocarē. ps. In te domine.

p̄s. Ecce nunc. p̄s. Qui habitat. non dicitur p̄ totas octaua. Capitulum. Zacha. viij.

Pacem & veritatem diligite ait dominus omnipotens. Deo gratias. Hy⁹.

Sacris ſolennijs iuncta ſint gaudia/ & ex precordijs ſonent preconia: recedant vetera noua ſint om̄ia/ corda voces et opera.

Noctis recolitur cena nouiſſima/ qua chriſtus creditur agnum & azima: dediſſe fratrib⁹ iuxta legitima/ priſcis indulta patribus.

Poſt agnū typicum expletis epulis/ corpus dominicum datū diſcipulis: ſic totū omnib⁹ quod totū ſingulis/ eius fatemur manibus.

Dedit fragilibus corporis ferculū/ dedit & triſtib⁹ ſanguinis poculum: dicens accipite quod trado vaſculum/ omnes ex eo bibite.

Sic ſacrificiū iſtud inſtituit/ cuius officium committi voluit: ſolis p̄ſbyteris quibus ſic congruit/ vt ſumāt & dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hominum/ dat panis celic⁹ figuris terminum: o res mirabilis manducat dn̄m/ pauper ſeruus & humilis.

Te ſumma deitas vnaq̄ poſcimus/ ſic que nos viſitas ſicut te colimus: per tuas ſemitas duc nos quo tēdim⁹/ ad lucem quam inhabitas. Amen. ℣. Cuſtodi nos domine. an. Memoria mea in generatione ſeculorū: q̄ edūt me adhuc eſurient: & qui bibunt me adhuc ſitient alleluya. p̄s. Nūc dimittis. Preces non dicuntur per totas octa. ſed ſtatim ſuita aña. Si ſint duo vel plures dicitur. Confiteor. et poſt abſolutionem dicitur. Oratio.

Vigila queſumus domine ſup nos velut optimus paſtor: vt nos non ſurripiat malignus tētator q̄ tu nobis factus es ſempiternus adiutor ſaluator mundi. Qui cum patre et ſpiritu ſancto viuis et regnas De⁹. Per omnia. Ad ſalutationē beate marie. Regina celi. cum oratiōe interueniat. Ad matutī. Inuitato. Chriſtum regem adoremus dominantem gentibus. Qui ſe manducantibus dat ſpirit⁹ pinguedinē. p̄s. Venite. Hy⁹. Sacris. In primo nocturno añ. Fructum ſalutiferū guſtandum dedit domin⁹ mortis ſue tempore. p̄s. Beat⁹ vir. aña. A fructu frumenti et vini multiplicati fideles in pace chriſti requieſcunt. p̄s. Cum inuocarem. an. Cōmuniōe calicis quo De⁹ ipſe ſumitur non vitulorum ſanguine conſecrauit nos dn̄s. p̄s. Cōſerua. ℣. Panem celi dedit eis. ℟. Panē angelorū manducauit homo. Lectio. j.

Immenſa diuine largitatis beneficia exhibita populo chriſtiano ineſtimabilē ei conferunt dignitatē. Neq; enim eſt aut fuit aliquādo tam grādis natio q̄ habeat deos appropinquantes ſibi: ſicut adeſt nobis dn̄s de⁹ noſter. ℟. iii. Immolabit hedum multitudo filiorū iſrael ad veſperū paſche. Et edēt carnes & azimos panes. ℣. Paſcha noſtrū immolat⁹ eſt chriſtus itaq; epulemur i azimis ſynceritatis & veritatis. Et edēt. Gloria patri. Immolabit. Et ſic omnia reſponſoria reiterātur. Lectio ſecunda.

Unigenitus ſiquidē dei fili⁹ ſue diuinitatis volens nos eſſe participes naturam noſtrā aſſumpſit: vt homines deos faceret fact⁹ homo. Et hoc inſup quod de noſtro aſſumpſit: totū nobis cōtulit ad ſalutē. ℟. Comedetis carnes et ſaturabimini panibus. Iſte eſt panis quē dedit vobis dn̄s ad veſcēdū. ℣. Non moyſes dedit vobis panē de celo: ſed pater me⁹ dat vobis panem de celo verum. Iſte eſt. Lectio. iij.

Corpus namq; ſuū pro noſtra recōciliatione in ara crucis hoſtiā obtulit deo patri & ſanguinem ſuum fudit in precium ſimul & lauachrū vt redēpti a miſerabili ſeruitute: a pctīs oībus mundaremur. Et vt tanti bn̄ficij iugis in nobis maneret memoria corp⁹ ſuū in cibū & ſāguinē ſuū in potū ſub ſpecie panis & vini ſumēdū fidelibus dereliquit. ℟. Reſpexit helias ad caput ſuū ſubcinericium panē qui ſurgens comedit & bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vſq; ad montē dei. ℣. Si quis mā ducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et ambu. Proſa.

Prophetico plen⁹ ſpiramine. Vir inſignis helias noīe. Prius addit panē viaticum q̄ attingat montē dn̄icū. Sic fideles per ſacrū fidei. Culmen ſcandūt regni ſyderei. Vſq; ad montē dei. In. ij. noc. añ. Memor ſit dn̄s ſacrificij noſtri & holocauſtū noſtrū pingue fiat. ps. Exaudiat. añ. Paratur nobis mēſa dn̄i aduerſus omnes qui tribulāt nos. ps. Dn̄s regit. añ. In voce exultationis reſonant epulentes in menſa domini. ps. Quemadmodū. ℣. Cibauit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle ſaturauit eos. Lectio. iiij.

O precioſum et admirandum conuiuiū ſalutiferū et omni ſuauitate repletum. Quid em̄ hoc conuiuio precioſius eſſe poteſt in quo nō carnes vitulorū aut hyrcorū ſumuntur: vt olim in lege: ſed nobis ſumendus preponitur verus deus & homo chriſtus ieſus. Quid hoc ſa-

cramēto mirabilius? In ipo nāq3 panis & vinū in corpus chriſti & sanguinē ſubſtātialiter cōuertunť. Ideoq3 chrs de⁹ & homo verus & pfectus ſub modici panis ſpecie contineť. ℟. Panis quē ego dabo caro mea eſt p mūdi vita litigabāt ergo iudei dicētes Quomodo poteſt hic nobis dare carnē ſuā ad māducandū. ℣. Locutus eſt populus contra dnm: anima noſtra nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quomodo poteſt. Lec. v.

MAnducať vtiq3 a fidelib⁹ ſed minime lacerať: quinimmo diuiſo ſacramēto integer ſub qualibet diuiſionis particula pſeuerat. Accidētia etiā ſine ſubiecto in eodem exiſtūt vt fides locū habeat dū viſibile inuiſibiliter ſumitur aliena ſpecie occultatū & ſenſus a deceptiōe immunes reddātur: q de accidētib⁹ iudicāt ſibi notis. ℟. Cenātib⁹ illis accepit ieſus panē & būdixit ac fregit dedit q3 diſcipulis ſuis & ait. Accipite & comedite hoc eſt corpus meū. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei: qs det vt de carnib⁹ ei⁹ ſaturemur. Acci. Lec. vi.

NUllum eni ſacramētū eſt iſto ſalubri⁹ quo purgātur peccata ꝟtutes augētur: & mens oim ſpūaliū chariſmatū abūdātia impinguatur. Offertur etiā in eccleſia p viuis et defunctis: vt oib⁹ proſit qd eſt p ſalute oim inſtitutū. Suauitatē vtiq3 huius ſacramēti null⁹ exprimere ſufficit p qd ſpūalis dulcedo in ſuo fōte guſtať: & recoliť mēoria illi⁹ quā in ſua paſſione chrs mōſtrauit excellētiſſime charitatis. ℟. Accepit ieſ⁹ calicē poſtq3 cenauit dicēs hic calix nouū teſtamentū eſt i meo ſāguine. Hoc facite in meā cōmēorationē. ℣. Memoria memor ero & tabeſcet i me anima mea. Hoc facite. Gloria. Accepit. P. cia.

CAlix chri dici⁹ eſt firmiter.
Teſtamētū nouū cauſaliter.
Nam lex noua per chriſti ſāguinē. Robur ſumit et fortitudinem.
Sacrū iſtud digne recolitur.
Sic arcano mētis imprimitur. Hoc fact. In iij. noc. aň. Introibo ad altare dei: ſumā chriſtū qui renouat iuuentutē meam. ps. Iudica me de⁹. aň. Cibauit nos dūs ex adipe frumēti et de petra melle ſaturauit nos. ps. Exultate deo. ℣. De altari tuo domine chriſtū ſumim⁹ in quē cor et caro noſtra exultāt. ℟. Quā dilecta. ℣. Educas panem de terra. ℟. Et vinū letificet cor hominis.

Scd̄m ioannē vi. Lectio. vij.

IN illo tpe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Caro mea vere eſt cib⁹ et ſanguis me⁹ vere eſt potus. Et reliqua.

Homilia bti gregorii pape.

CUm eni cibū et potū appe-

tant homines vt nō eſuriāt neq̄ ſitiāt: hoc vere non preſtat niſi iſte cibus et potus q̄ eos a quib⁹ ſumitur immortales ⁊ icorruptibiles facit id eſt ſocios ipſoꝝ ſanctoꝝ vbi pax eſt ⁊ vnitas plena atq̄ pfecta. ℟. Qui manducat meā carnē et bibit meū ſanguinem. In me manet ⁊ ego in illo. ℣. Non eſt em̄ alia natio tā grādis q̄ habeat deos appropiquātes ſibi ſicut de⁹ noſter adeſt nobis. In. ℣. viij.

PRopſca q̄ppe ſicut etiā ante nos hoc itellexeēt homines dei. Dn̄s noſter ieſ⁹ chriſt⁹ corp⁹ ⁊ ſanguinē ſuū in eis rebus cōmēdauit que ad vnū aliq̄d redigūtur. Ex multis nāq̄ granis vn⁹ panis conficitur: et ex multis racemis vinū cōfluit. ℟. Miſit me pater viuens ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et qui manducat me viuit ꝓpter me. ℣. Cibauit eū dn̄s pane vite et intellectus. Et qui. Lc̄o. ix.

HEniq̄ iam exponit quō id fiat qd̄ loq̄tur: et q̄d ſit mādūcare corpus eius: ⁊ ſanguinē ei⁹ bibere. Et qui māducat inquit meā carnē/ et bibit meū ſanguinē in me manet: ⁊ ego in eo. Hoc eſt ergo māducare illam eſcam et illum bibere potū in chriſto manere: ⁊ illum manentē in ſe habere. ℟. Vnus panis et vnum corpus multi ſumus. Oēs q̄ de vno pane ⁊ de vno calice participamus. ℣. Paraſti in dulcedine tua paupe ri de⁹: q̄ habitare facis vnanimes i domo. Omnes. Gloria patri. Vnus pa. Proſa.

Ut ſit plena nr̄a refectio. Cumulatur pſens oblatio. Cuȝ ſit vna ſub dupla ſpecie. Preſentatur ꝓ plena facie. Quā in chriſto quē vere ſeq̄mur. Feliciter tandē aſſequemur. Omnes. Ps. Te deū. ℣. Comedi fauū cū melle meo. ℟. Bibi vinum meum cuȝ lacte meo. In laudib⁹ antiphona.

SApiētia edificauit ſibi domū: miſcuit vinū ⁊ poſuit mēſaȝ all'a. An. Angeloruȝ eſca nutriuiſti pp̄lm tuuȝ: et panē de celo preſtitiſti illis all'a. Pīguis eſt panis chriſti ⁊ pbebit delicias regibus all'a. An. Sacerdotes ſancti incenſum et panes offerunt deo all'a. An. Vincenti dabo māna abſconditum et nomē nouum alleluya. Capitulū. Dominus ieſus. Hymnus.

UErbū ſupernū prodiēs nec patris linquēs dexteram: ad opus ſuuȝ exiens venit ad vite veſperam.

In morteȝ a diſcipulo/ ſuis tradēd⁹ emulis: pri⁹ in vite ferculo ſe tradidit diſcipl'is.

Quib⁹ ſub dupla ſpecie: carnem dedit et ſanguinem: vt duplicis ſubſtātie/ totum cibaret hominem.

Se naſcens dedit ſocium/ conueſcens in edulīū: ſe mo

riens in precium: ſe regnās
Dat in premium.

O ſalutaris hoſtia / que celi
pandis hoſtium: bella pre-
munt hoſtilia / da robur fer
auxilium.

Uni trinoqꝫ dño ſit ſempiter
na gloria: qui vitam ſine ter
mino / nobis donet in patria.
Amen. ℣. Oia a te expectāt.
℟. Ut des illis eſcam in tpe.
An. Ego ſū panis viuus qui
de celo deſcendi: ſi quis man
ducauerit ex hoc pane viuet
in eternū. all'. ps. Bñdictus
Oro Deus qui nobis. Ad ho-
ras añe de laudi. Ad .j. hy⁹.
Iam lucis cū duobus ſſſb⁹.
O ſalutaris. ꝑ. Uni tri. Et ſic
ad. iij. vj. ꝑ. ix. An. Sapientia
ps. Deus in noie. ps. Beati
immaculati. p. Retribue. p.
Quicūqꝫ. nō dr per totas oct.
nec preces nec. ſſſ⁹ Exurge.
Sed ſtati ſinita. ā. ſine pneu-
ma: ſi ſint duo vel plures dr.
Cōfiteor. et poſt abſolutionē
dr oro Vigilaq̄s. vts. Ad. iij.
cpm. Dñs ieſus. ℟m. Panez
celi dedit eis. Alla alla. ℣.
Panem angelorū mādūca-
uit homo. Alla. ℣. Cibauit il-
los. Ad. vj. Cpm. j. cor. xj

Quotienſcunqꝫ mandu-
cabitis panē hunc ꝯ ca
licem bibetis: mortē dñi an-
nūciabitis donec veniat. ℟.
Cibauit illos ex adipe fru-
mēti. Alla all'. ℣. Et de petra
melle ſaturauit eos. Alla. ℣.
Educas panem de terra. ℟.
Et vinum letificet. Ad nonā
Capitulum. Ibidem.

Quicūqꝫ manducauerit
panē vel biberit calicē
dñi indigne reus erit corpis
ꝯ ſanguinis dñi. ℟. Educas
panem de terra. Alla all'. ℣.
Et vinum letificet cor homi
nis. all'. ℣. Poſuit fines tuos
pacem. ℟. Et adipe frumē-
ti ſatiat te. Ad veſ. ān. Sa-
pientia. p. Dixit dñs. ps Cō-
tebor. ps. Credidi. ps. Beati
omnes. p. Lauda hierl'z. cp.
Dñs ieſus. ℟. Melchiſedech
vero rex ſalem offerens pa-
nem et vinum erat autem ſa
cerdos dei altiſſimi. Benedi
xit abrahe et ait. ℣. Benedi
ctus abraham deo excelſo q̄
creauit celum et terram. Be
nedixit. Gl'ia. ℟. Melchiſe-
dech vero. Proſa.

Creature totius guberna-
tor. Eternale retinēs ſoliū.
Nunc humani gñis repara-
tor. Regnum tenens ꝯ ſacer
dotium. Hic eſt pater multa
rum gentiū. Bñdict⁹ et gra-
tie donator. Se conferēs in
ſacrificiū. hy⁹. Pāge lingua.
℣. Panem de celo. an. O ſa-
cruz conuiuiū in quo chriſt⁹
ſumitur recolitur memoria
paſſionis eius: mens imple-
tur gr̄a et future glorie no-
bis pign⁹ datur all'. p. Mgt.
oro. Deus q̄ nobis. Ad cōpl.
totum vts. ſed ad nunc di-
mittis dr. hodie et in die oct.
tm. An. Qui habet aures au-

diendi audiat quid ſpiritus dicat eccleſijs: vincenti da-bo edere manna abſcōditum allā. ℣. Nūc di. Nota ꝙ ſi in-tra oct. corporis chriſti eue. aliquod feſtum. ix. lc. trāſfe-ratur de feſtis vero triū lec. fiet memoria tantū. ❡ Feria ſexta infra oct. diebus trium lectio. Inuit. Jeſum chriſtuꝫ q̄ paſcit nos corpore ſuo. Ve-nite adorem⁹. ℣. Venite. hy⁹. Sacris ſolen. In noct. ſuper nouē pſalmos de die ſola. ā. Fructū. ps. et cetera. Lec. j.

De totius [illegible] mundi operi-bus l[illegible] qz ipſe di-xit et facta ſ[illegible] ſic manda-uit & creata [illegible]. Sermo igi-tur chriſti q̄ potuit ex nichi-lo facere quod non erat. Nō-ne poteſt ea q̄ ſunt in id mu-tare quod non erāt? ℟. Mel-chiſedech. vrs. in veſpis. lc. ij.

Non eſt em̄ minus dare: q̄ mutare nouas natu-ras rebus. Sed quid? Cui⁹ argumētis vtimur: ſuis vta-mur exēplis: incarnationiſ-q3 aſtruamus myſterij veri-tatez. ℟. Comedetis. Lc. iij.

Unquid nature vſ⁹ pre-ceſſit: cum dn̄s ieſus ex maria ꝟgine naſceretur? Si ordinez querim⁹ viro mixta femina generare conſueue-rat. ℟. Reſpexit helias. &c. vrs. In laudi. ān. ſola ſup. b. pos. ān. Sapiētia. Cā. hy⁹. & ℣. vt ſupra. Ad benedictus ān. de noc. prima ān. Dimiſſa

ſcilz. Fructuz. Ad horas vrs. in die. Et magr̄ ān. de pmis veſpis. ❡ Sabbato. Lec. i.

Liquet igitur ꝙ preter nature ordinem virgo generauit. Et hoc qd̄ conſici-mus corpus ex ꝟgine eſt. Ij. media. ℟. Lectio ſecunda.

Quid igitur hic q̄rimus nature ordinem in cor-pore chriſti cum preter natu-raz ſit ipſe dn̄s ieſus natus ex ꝟgine? Vera ac vna vtiq3 eſt caro chriſti que crucifixa eſt / & que ſepulta eſt. Lc. iij.

Vere ergo illius carnis ſacramentū eſt: ſicut ip-ſe clamabat dn̄s noſter ieſ⁹. Hoc eſt corp⁹ meū. Ante em̄ bn̄dictionē ꝟborū celeſtiū a-lia ſpecies noiatur. Poſt con-ſecrationē vero corpus chri-ſti ſignificatur: ipſe dixit ſā-guinem ſuū. Ante conſecra-tionē aliud dr̄. Poſt conſecra-tionem ſanguis chriſti nnu-cupatur. Tu dicis amē: hoc eſt verū eſt: qd̄ ſermo ſonat: affectus ſentiat. Ad vrs. ān. Sapientia. &c. cā. hy⁹. & ℣. vrs. Ad magr̄. ā. O q̄ ſuauis. et cetera vrs. ❡ Dn̄ica intra oct. oia ſicut in die preter le-ctiones: excepto ꝙ nichil du-plicatur et ſine proſis. ❡ Et nota hic ꝙ ſi tēpus hinc vſq3 ad aduentū dn̄i fuerit breue ita ꝙ nō ſint vſq3 ad aduen-tuz dn̄i vigintiquatuor dies dn̄icales ſine iſta dn̄ica: tres vltime lec. huius dn̄ice erūt

De expoſitione euangelij. iij. Homo quidã erat diues. Et ſic vltime lectiones inferu̾ ſcripte dicẽtur cũ ſex le̾r. Et tunc poſt matuti. fiet mẽo2ia de dñica per. añ. Homo quidã. ℣ Benedictus es dñe in firmamento celi. orõ. Deus in te ſperan. Et poſt vſ. mẽo2ia per. añ. Rogo te. ℣. Verbo domini. o2atio vt ſup2a. q̃re poſt hiſto2iam ¶ Dominica intra octauas. Lectio p2ima.

Panis eſt in altari vſitatus ante ỽba ſacramẽto2um: vbi vero acceſſit con ſecratio de pane fit co2pus ch2iſti. Quomodo aũt poteſt q̃ panis eſt fieri co2pus ch2iſti? Conſecratio igitur quib9 verbis eſt: et cuius ſermonibus? Dñi ieſu. Naʒ ꝑ reliqua oĩa q̃ dicitur: laus deo offertur. ℟. Immolabit. Lec. ij.

Oratione petitur p2o populo: p2o regibus ⁊ p2o ceteris vbi autem ſacramẽtum cõficitur: non iam ſuis ſermonib9 ſacerdos vtitur: ſed ſermonib9 ch2iſti. Ergo ſermo ch2iſti hoc conficit ſacramentũ. Quis ſermo ch2iſti? Hic nempe quo facta ſũt oĩa: celũ terra: ⁊ mare. Le. iij.

Vides ergo q̃ operato2ius ſit ſermo chri. Si ergo tãta vis eſt in ſermone dñi nr̃i ieſu vt inciperẽt eſſe q̃ nõ erãt: quãto magis operato2ius eſt: vt ſint que erãt ⁊ in aliud cõmutentur. L. iiij.

Et ſic quod erat panis ante conſecrationeʒ: iã co2pus ch2iſti eſt poſt conſecrationem: quia ſermo ch2iſti creaturas mutat: ⁊ ſic ex pane fit co2pus ch2iſti: et vinum cum aqua in calice mixtũ fit ſanguis conſecratione verbi in celeſtis. Lectio. v.

Sed fo2te dicis ſpeciem ſanguinis non video: ſed habet ſimilitudinẽ vini. Sicut enim mo2tis ſimilitudinẽ aſſumpſiſti ita etiã ſimilitudinem ſanguinis bibis: nullus ho2[illegible]uo2is ſit et p2ecium ta[illegible]eretur redemptioni[illegible] Lec ſexta.

Dixiſti[illegible]2pus ch2iſti accipis: vis ſcire q2 verbis celeſtibus conſecratur? accipe que ſunt verba dicit ſacerdos. Fac nobis inquit hanc oblationem aſcriptam/ratam/rationabilem: et cetera. Lectio ſeptima.

Inde omnia illa verba ſunt euãgeliſte vſq3 ad accipite ſiue co2pus ſiue ſanguinẽ inde verba ch2iſti ſũt. Accipite ⁊ bibite ex hoc oẽs. Hic eſt enim ſãguis meus. Vide ſingula. Qui p2idie q̃ pateretur accepit in ſanctis manibus ſuis paneʒ. Antecq̃ cõſecretur panis eſt: vbi autem verba acceſſerint co2p9 ch2iſti eſt. Lectio octaua.

Deinde audi eũ dicentẽ. Accipite et edite ex hoc omnes. Hoc eſt enim co2pus

mentz. Et ante verba chriſti calix eſt vino et aqua plen⁹. Ubi autez chriſti verba operata fuerint: ibi ſanguis efficitur qui plebem redemit: ergo vide quam potens eſt ſermo chriſti vniuerſa conuertere. Lectio nona.

Einde ipſe dñs ieſ⁹ teſtificatꝰ ꝙ corp⁹ ⁊ ſanguinẽ ſuũ accipiam⁹. De cui⁹ fide et teſtificatione dubitare nõ debem⁹. ¶ Feria .ij. Le .j.

Chriſt⁹ eſt panis: de quo qui mãducat/ viuit ineternũ. De quo ipſemet dixit. Et panis quẽ ego dabo: caro mea eſt pro mũdi vita. ℞. Melchiſedech. Lectio .ij.

Determinat quõ ſit panis nõ ſolũ ſcdm̃ verbũ quo viuunt omnia: ſed ſecundum carnem aſſumptaȝ pro mundi vita. Lectio tertia.

Humana enim caro quẽ erat peccato mortua carni munde vnita: ⁊ incorporata vnũꝗ cũ illa effecta viuit de ſpiritu ſãcto ei⁹ ſicut viuit corp⁹ de ſuo ſpũ. Qui ẜo non eſt de corpore chriſti: non viuit de corpore chriſti. ¶ Feria tertia. Lectio prima.

Corpus ⁊ ſanguinẽ chriſti dicimus illud qđ ex fructibus terre eſt acceptũ: ⁊ prece myſtica conſecratũ. Recte etenim illud ſumimus ad ſalutem ſpiritualem in memoriam dominice paſſionis. Lectio ſecunda.

Quod cum per man⁹ hominis ad illam viſibilẽ ſpeciẽ perducitur nõ ſctificatur vt ſit tam magnũ ſacr̃m niſi operãte inuiſibiliter ſpũ ſcõ cũ hec omnia que per incorporales mot⁹ in illo operãtur deus operatur. Lec. iij.

Hoc ſacramẽtũ pietatis eſt ſignũ vnitatis ⁊ vinculum charitatis. Qui vult viuere accedat et credat. In corpore et etiaȝ hunc cibum et potũ: ſocietatẽ vult intelligi corporis/ ⁊ membrorũ ſuorũ quod eſt eccleſie in predeſtinatis. ¶ Feria quarta. Le .j.

Hoc eſt quod dicimus qđ duobus modis approbare contẽdimus ſacrificiũ eccleſie confici duob⁹: conſtare viſibili: elementorum ſpecie et inuiſibili dñi noſtri ieſu chriſti carne et ſanguine ſacramento et re ſacramenti: ideſt corpore chriſti. Lec. ij.

Sicut chriſti pſona conſtat ⁊ cõficitur ex deo et homine: cũ ipſe chriſt⁹ ver⁹ ſit deus et verus homo quia om̃is res illaruȝ reruȝ naturã et veritatẽ in ſe continet ex quibus cõficitur. Conficitur aũt eccl̃ie ſacrificiũ duob⁹ modis: ſacramẽto: ⁊ re ſacramẽti: id eſt corpore chr̃i. Eſt igiꝰ ſacramẽtũ/ ⁊ res ſacramẽti id eſt corp⁹ chr̃i. L. iij.

Item caro eius eſt quaȝ ſub forma panis opertã in ſacramẽto accipim⁹: ⁊ ſã-

guis eius quem ſub vini ſpecie ac ſapore potamus: caro videlicet eſt carnis ꝛ ſãguis ſacramẽtũ eſt ſãguinis: carne et ſanguine vtroꝗ inuiſibili itelligibiliꝗ ac ſpirituali ſignificatur viſibile corpꝰ dñi noſtri ieſu chriſti et palpabile plenũ gratia oim virtutum et diuina maieſtate.

In octauis corporis chriſti fit duplex et oĩa ſicut in die preter lectio. Lectio pma.

Sicut ergo celeſtis panis qui vere chriſti caro eſt ſuo modo vocatur corpus chriſti: cum reuera ſit ſacramẽtum corporis chriſti: illius videlicet quod viſibile et palpabile mortale i cruce eſt poſitum. Vocaturꝗ ipſa carnis immolatio que ſacerdotis manibus fit chriſti paſſio mors ꝛ crucifixo: non rei veritate ſed ſignificante myſterio fit ſacramẽtum fidei: quod baptiſmus intelligitur fides eſt. Lectio ſecũda.

Iteraꝛ quotidie hec oblatio: licet chriſtus ſemel paſſus in carne per vnã candẽꝗ mortis paſſionez ſemel ſaluauerit mundum: ex qua morte idem reſurgens ad vitã mors ei vltra non dñabitur. Quod profecto ſapiẽtia dei patris neceſſariũ ꝑ multis cauſis hoc prouidit. L. iii.

Primo quidem quia quotidie peccamus: ſaltem in peccatis ſine quibus mortalis infirmitas viuere non poteſt: quia licet oia peccata condonata ſint in baptiſmo: infirmitas tñ peccati adhuc manet in carne. Unde pſalmiſta. Benedic anima mea dñm: ꝗ ꝓpiciatur omnibus iniquitatibꝰ tuis: qui ſanat oẽs ifirmitates tuas. Lc. iiii.

Et ideo quia quotidie labitur quotidie chrẽs ꝓ nobis myſtice imolatur: ꝛ paſſio chriſti i miniſterio traditur: vt qui ſemel moriendo mortẽ vicit quotidie recidiua delictoꝝ per hec ſacramẽta corporis ꝛ ſanguinis peccata relaxeret. Unde oramus dimitte nobis delicta noſtra quia ſi dixerimꝰ quod pctm̃ non habemus ipſi nos ſeducimus et veritas in nobis non eſt. Lectio quinta.

Iteratur etiã hoc myſteriũ: ꝛ hoc in cõmemorationez paſſionis chriſti ſicut ipſe ait. Hec quotiẽſcunꝗ feceritis i mei cõmemorationẽ facite. Quotiẽſcũꝗ ergo hũc panẽ ſumitis et bibitis hũc calicem: mortem dñi annunciatis donec veniat. Lec. vi.

Non itaꝗ ſic accipiẽdum eſt donec chriſti mors veniat: quia iam vltra non morietur: ſed donec ipſe dñs ad iudiciuz veniat. Interim autem eſt ſuper mors chriſti per ſeculi diẽ poſteris nunciãda vt diſcant qua charitate dilexit ſuos: qui pro eis

mori dignatus eſt. Lec. vij.

Cui oēs vicez debemus rependere charitatis / qui ad hoc prior nos dilexit cū eſſemꝰ gehēne filij vt diligeremus eū a morte iaz liberati / quia morte dn̄i liberati ſumꝰ: huiꝰ rei memores in edēdo carnē ⁊ potādo ſāguinē eiꝰ que ꝑ nobis oblata ſunt ſignificamus. L. viij.

Utrū ſub figura an ſub veritate hoc myſticum calicis ſacramētū fiat: veritas ait. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis meꝰ vere eſt potus. Alioquin quomodo verum erit: panis quē ego dabo caro mea eſt ꝑ mūdi vita niſi vera ſit caro? Lectio. ix.

Sed quia chriſtū fas vorari dentibus non eſt: voluit dn̄s hunc panez ⁊ vinū in miniſterio / vere carnē ſuā ⁊ ſanguinē ſuū conſecratione ſpiritusſancti potentialiter creari / ⁊ quotidie ꝑ mūdi vita myſtice immolari: vt ſicut de virgine per ſpiritu ſanctuz / vera caro ſine coitu creatur ita per eundē ex ſubſtantia panis myſtice id eſt corpus chriſti conſecretur.

¶ Nota hic quod ſi cōtigerit iſtos duos dies veneris et ſabbati poſt octaua corporis chriſti eſſe ſine feſt. ix. vel. iij. lec. faciendū eſt de trini. vtū. fer. ſi. poſt trin. ordinatū eſt: excepto q. Te deum nō dr / nec dicentur etiā ſuffra. ſanctorum donec hyſtoria incepta fuerit.

¶ Sabbato igitur poſt octa. corporis chriſti niſi ſimꝰ infra oct. ſcti ioannis bapti. vel apoſtolorum petri ⁊ pauli vtū. poſt letaniā in regulis hyſtoriarū latius cōtinetur. ad veſ. an̄. Benedictꝰ. ps. Ihm. cū ceteris aiis ⁊ ps. cap. hyꝰ. ⁊. R. vtū. in ſab. de dn̄ica ne in lra. inuenies. Ad mḡt. an̄. Loquere dn̄e q: audit ſeruꝰ tuus. ps. Mḡt. oro. Deus in te ſperantiū. vel alia oro ſequens ſicut euen. q: aliquotiens vna vel due expoſitiōes dicte ſūt anteq̄ iſta hyſto. incipiatur: ⁊ ideo poſite ſūt expōnes inferius ad prez poſt hyſtoria. Ad cōple. vt in pſal. cōtinet.

¶ Sciēdū eſt etiā q ſi feſt. ix. lec. hinc vſq ad aduē. in ſab. euenit. ⁊ in craſtino debeat incipi hyſto. aliqua ad. ix. feſtū illud debet finiri ⁊ veſpe autē totaliter erunt de ſab. ⁊ poſtea fiet mēo. de ipſo feſt. Et ſi nō incipiatur hyſto. veſpe erūt totaliter de feſto ⁊ memo. de hyſtoria per aiam et orōnez de dn̄ica p̄cedēti prout euenit.

¶ Dominica p̄ma poſt dictas oct. corporis chriſti / vel alia q̄ incipitur hyſto. regū. Ad matu. Inuitat. Dn̄m qui fecit nos. Venite adoremus. ps. Venite. hyꝰ. Nocte ſurgen. In primo noct. aña. Pro fidei meritis. ⁊c. vt in pſalterio.

¶ Incipit primus liber regum. Lectio prima. Reg. j.

FUit vir vnus de rama=
thaim ſophin de monte
effraim et nomẽ ei⁹ helcana
fili⁹ hieroboã: filij heliu: filij
thau/ filij ſuph eufrate⁹. Et
habuit duas vxores. Nomẽ
vni anna: ⁊ nomẽ ſcd'e fenẽ=
na. Fueruntq; fenẽne filij: an
ne aũt nõ erãt liberi. Tu au
tẽ. ℟. De⁹ oim exauditor eſt
ipſe miſit angelũ ſuũ ⁊ tulit
me de ouibus patris mei. Et
vnxit me vnctione miſericor=
die ſue. ℣. Dñs q̄ eripuit me
de ore leonis et de manu be=
ſtie liberauit me. Et. Lcd. ij.

ET aſcendebat vir ille de
ciuitate ſua ſtatutis die
bus vt adoraret et ſacrifica
ret dño exercituũ i ſilo. Erãt
autẽ ibi duo filij heli: ofni ⁊
phinees ſacerdotes dñi. ℟.
Dñs q̄ eripuit me de ore leo=
nis et de manu beſtie libera
uit me. Ipſe me eripiet de ma
nibus inimicorum meorum.
℣. Ipſe miſit angelum ſuum
⁊ tulit me de ouibus patris
mei ⁊ vnxit me in mia vnctio
nis ſue. Ipſe. Lectio tertia.

VEnit ergo dies ⁊ immo=
lauit helcana deditq; fe
nẽne vxori ſue ⁊ cũctis filijs
eius et filiab⁹ partes. Anne
aũt dedit ptẽ vnã triſtis q̄
annam diligebat. ℟. Preua=
luit dauid in philiſteũ in fũ=
da ⁊ lapide in noie dñi. Agmi
nũ dei iſrael. ℣. Vt ſciat oís
terra q̄ deus eſt in iſrael: q̄
nõ in gladio nec in haſta ſal
uat dñs. Agminum. Gloria.
Agminũ. In. ij. noct. ã. Natu=
re. vt in pſalterio. Lcd. iiij.

DOminus aũt concluſe=
rat vuluã eius. Afflige
bat quoq; eã emula ei⁹: ⁊ ve
hementer angebat intãtũ vt
exprobraret q̄ cõcluſiſſet dñs
vuluã eius. Sicq; faciebat
p ſingulos annos cũ rediẽ=
te tẽpore aſcẽderẽt ad tẽplũ
dñi: ⁊ ſic prouocabat eã. ℟. Mõ
tes gelboe nec ros nec plu=
uia veniãt ſup vos. Vbi ceci
derunt fortes iſrael. ℣. Oẽs
montes qui eſtis in circuitu
eius viſitet dñs a gelboe au
tem tranſeat. Vbi. Lcd. v.

POrro anna flebat: et nõ
capiebat cibũ. Dixit er=
go ei helcana vir ſu⁹. Anna
cur fles: ⁊ quare non come=
dis ⁊ quãobrẽ affligitur cor
tuum? Nunquid nõ ego me=
lior tibi ſum q̄ decẽ filij? ℟.
Planxit autem dauid plan=
ctu magno ſup ſaul et filios
eius/ et dixit quomodo ceci=
derũt fortes in bello. Et pe=
rierunt arma bellica incliti
iſrael flete. ℣. Mõtes gelboe
nec ros nec pluuia veniant
ſuper vos vbi ceciderũt for=
tes in bello. Et perie. Lc. vi.

SUrrexit aũt anna poſt=
q̄ comederat i ſilo ⁊ bi=
berat: ⁊ heli ſacerdote ſedẽ=
te ſup ſellã ante poſtes dom⁹
dñi. Cũ eſſet anna amaro aio
adorauit dñm flẽs largiter:
⁊ votũ vouit dicẽs. Dñe exe=

excelſum ſi reſpiciens videris afflictionē famule tue/ et recordat⁹ mei fueris nec oblitus ancille tue/ dederiſq; ſerue tue ſexū virilē: dabo eum dño oibus diebus vite eius/ et nouacula nō aſcendet ſup caput eius. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dicit dñs/ & poſui te paſcere gregē populi mei: & fui tecū in omnibus vbicūq; ambulaſti. Firmās regnum tuum ineternū. ℣. Feciq; tibi nomen grāde iuxta nomen magnorū qui ſunt in terra/ & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Firmans. Gloria. Firmās. In tertio noct. añ. Sponſus. vt in pſal. quere tres vltias lec. ſcʒ expoſitiões: & orones cū añis de bñdict⁹ & magnifi cat inferius poſt vlti. hyſto. Sequitur. vij. ℟. Recordare dñe teſtamēti tui & dic angelo pcutiēti ceſſet iaʒ manus tua vt nō deſoletur terra. Et ne perdas oēm animā viuā. ℣. Ego ſum qui peccaui/ ego qui inique egi: iſti qui oues ſunt qd fecerunt? auertatur obſecro furor tuus a populo tuo. Et. viij. ℟. Peccaui ſup numerū arene maris & multiplicata ſunt pctā mea: & nō ſum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniquitatis mee. Quā irritaui iram tuam et malū corā te feci. ℣. Ne perdas me dñe cū iniquitatib⁹ meis/ neq; in ſinē iraſ tus reſerues mala mea. Qm. ix. ℟. Preparate corda veſtra dño: & ſeruite illi ſoli. Et liberabit vos de manib⁹ inimicorū veſtrox. ℣. Cōuertimini ad eū in toto corde veſtro/ & auferte deos alienos de medio veſtri. Et. Gloria. Et. Et ſic de cetero/ q᷑ i iſtis hyſto. nulla reiterantur. ℟. In alijs autē dñicis diebus ſeſequē. inquibus fit de do. infra iſtas hyſt. exceptis illis in quib⁹ incipiūt hyſto. vlti. ℟. erit de trini. i vna do. vnū/ & in alia do. aliud: & ſic deinceps. h. Te deū. ℣. Excelſus ſuper omnes gētes dñs. ℟. Et ſup. In lau. añ. Regnauit dñs preciutus fortitudine cū decore ſtutū: cuius ſedes parata eſt in eternū. ℣. Dñs reg. cū ceteris. cā. Bñdictio & cla. hy⁹. Ecce iam noct. ℣. Dñs reg. ℟. Decorez induit al. oia iſta quere in pſal. Ad bñd. a. & oro qualis euen. videlʒ de illo euāg. qd dictū fuerit in matuti. Et ſic de cetero hore diei dñr diebus do. vſq; ad aduē. qn ſit de do. ſicut in pſal. cū orone de do. tūc currēte/ & p ebdo. qn ſiet de fer. faciendū eſt ſic ſicut in pſal. cōtinetur preter lec. et. ℟. et orones que erunt de hyſto. tunc preceden. ſeu currente. ¶ Sequitur legēda p ebdo. qn ſit de feria. Lectio prima.

Factū eſt autem cum anna multiplicaret preces

corā dño: vt heli obſeruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde ſuo tm̄q; labia eius mouebātur/ et vox penitus nō audiebatur. Lcō.ij.

Eſtimauit ergo heli eaʒ temulentam. Dixitq; ei. Vſq; modo ebria eris? Digere pauliſper vinum quo mades. Lectio tertia.

Reſpōdit autē anna. Nequaq̄ inq̄t dñe mi. Nam mulier ifelix ſum ego nimis vinūq; et omne qđ inebriare poteſt nō bibi: ſed effudi aiaʒ meā in cōſpectu dñi. Hic incipiūtur ſſ ſuffra. que ſunt requirenda in feria.ij. poſt dñicā p̄mū aduētus / ſcʒ de ſctō ſtephano vrſino ꝛ guillermo de reliquijs ſctōꝝ / alia vero de oībus ſctīs ꝛ de pace. q̄re in fer.ij. poſt. Dñe ne intra. Alia die. Lectio p̄ma.

Ne reputes ancillā tuaʒ quaſi vnā de filiab⁹ belial: q2 ex multitudine doloris et meroris mei locuta ſū vſq; in preſens. Lectio ſcda.

Tunc heli ait ei. Vade ī pace ꝛ de⁹ iſrael det tibi petitionē tuā quā rogaſti eū. At illa dixit. Vtinā inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Lectio tertia.

Et abijt mulier in viam ſuaʒ ꝛ comedit: vultuſq; illius non ſunt amplius in diuerſa mutati. Et ſurrexerunt mane et adorauerūt coram dño: reuerſiq; ſunt et venerūt in domū ſuā ramatha. Alia die. Lectio p̄ma.

Cognouit autē helcana annā vxorē ſuā ꝛ recordatus eſt ei⁹ dñs. Et factum eſt poſt circulū dierū cōcepit āna ꝛ peperit filiū: vocauitq; nomē eius ſamuel: eo q̄ a dño poſtulaſſet eū. Lec.ij.

Aſcendit autez vir eius helcana ꝛ omnis dom⁹ eius vt immolaret dño hoſtiā ſolēnem/ ꝛ votū ſuum et anna non aſcendit. Lcō.iij.

Dixit eñ viro ſuo. Nō vadam donec ablactetur infans ꝛ ducā eum vt appareat ante cōſpectū dñi/ ꝛ maneat ibi iugit. Alia die. lc.j.

Et ait ei helcana vir ſu⁹ Fac quod bonū tibi videtur: et mane donec ablactes eū / precorq; vt impleat dñs verbum tuum. Lcō.ij.

Manſit ergo mulier ꝛ lactauit filiū ſuum: donec euʒ amoueret a lacte. Et adduxit eum ſecum poſtq̄ ablactauerat in vitulis tribus / ꝛ tribus modijs farine ꝛ amphora vini / et adduxit eum ad domū dñi in ſilo. Lcō.iij.

Puer autē erat adhuc infātul⁹/ et immolauerūt vitulū/ ꝛ obtulerūt puerum heli et ait anna. Obſecro mi dñe viuit aia tua ego ſuʒ mulier illa que ſteti coraʒ te hic orās dñʒ pro puero iſto. Oraui ꝛ dedit michi dñs petitionē meā quā poſtulaui eū. Id

electo et ego cõmodaui eũ dño cunctis dieb⁹ q̃bus accõmodatus fuerit dño. Et adorauerũt ibi dñz: et orauit anna: et ait. Exultauit cor meuz in domino. Alia die. Lec. pma.

Et abijt helcana in ramatha in domum ſuaz: puer autem erat miniſter in conſpectu dñi ante faciẽ heli ſacerdotis. Lectio ſecunda.

Porro filij heli: filij belial neſciẽtes dñm neq̃ officiũ ſacerdotũ ad populũ: ſed quicũq̃ immolaſſet victimam veniebat puer ſacerdotis dũ coquerẽtur carnes: et habebat fuſcinulã tridentez in manu ſua: et mittebat eaz in lebetẽ vel in caldariã/ aut in ollam ſiue in cacabum: et omne qđ leuabat fuſcinula: tollebat ſacerdos ſibi. Lc. iij.

Sic faciebant vniuerſo iſraeli venientium in ſilo etiam anteq̃ adolerẽt adipem veniebat puer ſacerdotis et dicebat immolanti. Da michi carnem vt coquam ſacerdoti. Non enim accipiam a te carnem coctam ſed crudam. Alia die. Lectio prima.

Dicebatq̃ illi immolãs. Incẽdatur primũ iuxta morẽ hodie adeps: et tolle tibi q̃tũcunq̃ deſiderat anima tua. Qui reſpõdens aiebat ei. Nequaq̃ nunc eñi dabis alioquin tollã vi. Lec. ij.

Erat aũt peccatũ puerorum grãde nimis coraz dño: quia detrahebãt homines a ſacrificio dñi. Lec. iij.

Samuel aũt miniſtrabat ante faciẽ dñi: puer accinctus ephod lineo et tunicã paruã faciebat ei mater ſua quã afferebat ſtatutis dieb⁹ aſcẽdẽs cũ viro ſuo: vt immolarent hoſtiam ſolẽnem. In aliquo ſabba. ſi in craſtinum ſtat de dñica. ad magt vel ad memo. añ. Cognouerunt oẽs a dan vſq̃ berſabee q̃ fidelis ſamuel pp̃heta eſſet dñi. ps. Mgt. ¶ Nota quod in oibus ſab. q̃bus in craſtinũ nõ incipitur hyſto. oz ad veſ. oõ de ſcc. do. ſz qñ in craſtinũ incipit hyſt. oz oõ de ſequẽ. do. Et ſi in dñicis ſequẽ. in q̃b⁹ non incipit hyſto. vſq̃ ad aduen. aliqđ feſtuz. iij. lec. euenit. ſtet tm̃ memo. et tres vltime lec. de euang. Alia dñica intra precedẽ. hyſt. totũ vt ſ. ordinatũ eſt preter lect. ¶ Incipit liber ſecũdus regũ. ij. reg. i. Le. i.

Factum eſt autem poſtq̃ mortuus eſt ſaul vt dauid reuerteretur a cede amalech: et maneret in ſiccelech duos dies. In die autez tertia apparuit homo veniens de caſtris ſaul veſte conſciſſa et puluere conſperſus caput. Lectio ſcda.

Et vt venit ad dauid cecidit ſup faciẽ ſuã et adorauit. Dixitq̃ ad eum dauid. Vnde venis? Qui ait ad eũ. De caſtris iſrael fugi. Lc. iij.

Et dixit ad eum dauid:
Quod eſt verbum quod
factū eſt? Indica michi. Qui
ait. Fugit populus ex prelio
et multi corruentes e popu-
lo mortui ſunt/ ſed et ſaul et
ionathas filius eius interie-
runt. Lectio quarta.

Dixitq; dauid adoleſcen
ti q̄ hec nunciabat. Vn-
de ſcis: quia mortu⁹ eſt ſaul
et ionathas filius eius? Ait
adoleſcens qui nūciabat ei.
Caſu veni in montem gel-
boē: et ſaul incūbebat ſuper
haſtam ſuam. Lec. v.

Porro currus et equites
appropinquabant ei: et
conuerſus poſt tergum ſuū
videnſq; me vocauit. Le. vi.

Qui cū reſpōdiſſem adſū
dixit michi. Quiſnā es
tu? Et aio ad eum. Amalechi
tes ego ſum: et locut⁹ eſt mi-
chi. Sta ſuper me et interfice
me: q̄m tenēt me anguſtie: et
adhuc tota aīa mea ī me eſt.
Stanſq; ſup eū occidi illum.
Tres vltime lec. erūt de ex-
poſitiōe euāg. Filiis euc. q̄re
inferius vlti. R. erit de trini.
et cetera oīa vt ſ. in alia dn̄i.
ordinatū eſt. Alia die ſabbati
durāte hyſto. p̄ce. ſi in craſti
nū ſtat de tri. Ad magt. vel ad
memo. āa. Quis eſt in oībus
ſicut dauid fidelis inuentus
eſt in regno ſuo egrediens et
regrediēs et pergens ad im
periū regis? ps. Magt. ¶ Alia
dn̄ica vel p̄ ordo. Incipit li-
ber tercius regū. iij. reg. j. L. j.

Et rex dauid ſenuerat/
habebatq; etatis dies
plurimos: cumq; operiretur
veſtibus non caleſcebat. L. ij.

Dixerūt ergo ei ſerui ſui:
queramus dn̄o nr̄o re-
gi adoleſcētulā virginē et ſtet
corā rege et foueat eū: dormi
atq; in ſinu ſuo: et calefaciat
dn̄m noſtrum regem. Lc. iij.

Queſierūt igitur adole-
ſcētulā ſpecioſam in oī-
bus finibus iſrael: et inuene
rūt abiſac ſunamitē: et addu
xerūt eā ad regem. Lec. iiij.

Erat aūt puella pulchra
nimis: dormiebatq; cum
rege: et miniſtrabat ei: rex
vero nō cognouit eā. Lec. v.

Adonias aūt fili⁹ agith
eleuabat dicēs. Ego re
gnabo. Fecitq; ſibi currum et
equites: et quinquaginta vi-
ros q̄ ante eū currerēt. L. vj.

Nec corripuit eum pater
ſuus aliquādo dicens:
quare hec feciſti? Erat aūt et
ipſe pulcher valde ſecundus
natu poſt abſalō. Tres vlti-
me lec. erūt de expoſitiōe euā
ge. qualis eue. cū āa. de bn̄d⁹
et magt et cū orone. Alia die
ſabba. hyſto. durāte ſi in cra
ſtinū ſtat de dn̄i. Ad magt vel
ad memo. āa. Vnxerunt ſalo
monē ſadoch ſacerdos et na-
thā propheta regem in gyon/
et incedentes leti dixerūt vi-
uat rex in eternum. ps. Magt.
¶ Alia die icipit liber quarti

cus regū. Lec.j. iiij.reg.j.

Preuaricatus eſt autez moab in iſrael poſtquā mortuus eſt achab & cecidit ochozias ꝑ cācellos cenaculi ſui quod habebat in samaria et egrotauit: miſitq3 nūcios dicens ad eos. Ite cōſulite beelzebub deū accaron: vtrum viuere queā de infirmitate mea hac. Lcō.ij.

Angelus aūt dñi locut⁹ eſt ad heliam teſbytem dicēs. Surge & aſcēde in occurſum nuncioꝝ regis ſamarie: et dices ad eos. Nūquid non eſt deus in iſrael vt eatis ad conſulendum beelzebub deum accaron? Lcō.iij.

Quāobrē hec dicit dñs: De lectulo ſuper quem aſcendiſti non deſcendes: ſ3 morte morieris. Et abijt helias reuerſiq3 ſunt nūcij ad ochoziam. Lectio quarta.

Qui dixit eis. Quare reuerſi eſtis? At illi reſpō derūt ei. Vir occurrit nobis: & dixit ad nos. Ite & reuertimini ad regē qui miſit vos & dicetis ei. Hec dicit dñs. Nūquid q2 nō erat de⁹ in iſrael mittis vt cōſulat: beelzebub de⁹ accarō? idcirco de lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes ſed morte morieris. Lec. v.

Qui dixit eis. Cuius figure et habitus eſt vir ille qui occurrit vobis: et locutus eſt verba hec. At illi dixerūt. Vir pilloſus & zona pellicea accinctus renibus q̄ ait: helias teſbytes eſt. Lec. vi.

Miſitq3 ad eum quinquagenarium principem: et quinquaginta qui erant ſub eo. Qui aſcēdit adeū ſedētiq3 in vertice montis ait. Homo dei rex precepit vt deſcēdas.

Tres vltie lec. de expoſitiōe euange. qualis euenerit.

¶ Incipit hyſto. de quatuor libris ſapiētie. Sabba. ꝓced. ad veſ. an. Benedict⁹ ꝯ. Ipm. cꝯ. hy⁹. & ꝟ. vt in pſal. a. Oīs ſapiētia a dño deo eſt & cū illo fuit ſemꝑ & eſt ante euuz. ps. Magt. Orō de ſeq̄nti do. qualis eue. Ad cōpleto. vt ſ. Ad mat. Inuit. In manu tua dñe. Oēs fines ter.ꝑ. Venite. hy. a. pſ. & ꝟ. vtī in ꝑce. hyſt.

¶ Incipit liber parabo. ac ſalomonis. Lec.j. Prou.j.

Parabole ſalomonis filij dauid regis iſrael ad ſciendā ſapientiā & diſciplinam ad intelligenda verba prudentie / et ſuſcipiendam eruditionē doctrine: iuſticiā & iudiciū & equitatem vt detur paruulis aſtutia: & adoleſcēti ſciētia et intellectus. ℟. In principio deus anteq̄ terram faceret priuſq̄ abyſſos conſtitueret priuſq̄ produceret fontes aquaꝝ. Anteq̄ mōtes collocarentur ante oēs colles generauit me dñs. ꝟ. Quādo ꝑparabat celos aderam cum eo cūcta cōponens. Anteq̄. Lectio ſcda.

Audiens ſapiens ſapiētior erit: ⁊ intelligēs gubernacula poſſidebit. Aiadvertet parabolā ⁊ interp̄tationē: v'ba ſapientū ⁊ enigmata eorū. ℟ Gyrū celi circuiui ſola et in fluctibus maris ambulaui: in omī gente ⁊ in omni populo p̄matū tenui. Superborū et ſublimiū colla propria virtute calcaui. ℣ Ego in altiſſimis habitaui: ⁊ thronus me⁹ in columna nubis ſuperborū. Lec. iij.

Timor dn̄i principiū ſapientie. Sapientiam et doctrinā ſtulti deſpiciūt. Audi fili mi diſciplinam patris tui et ne dimittas legē matris tue: vt addatur gratia capiti tuo: ⁊ torq̄s collo tuo. ℟. Emitte dn̄e ſapientiā de ſede magnitudinis tue: vt mecū ſit et mecū laboret: vt ſciā quid acceptū ſit corā te omī tēpore. ℣. Da michi dn̄e ſedium tuarū aſſiſtricem ſapientiam. Vt. Lec. iiij.

Fili mi ſi te lactauerint peccatores ne acquieſcas eis. Si dixerint veni nobiſcū inſidiemur ſāguini abſcondam⁹ tendiculas cōtra inſontem: fruſtra deglutiamus eū ſicut infernus viuētē ⁊ integrū quaſi deſcendētes in lacū. ℟ Da michi dn̄e ſediū tuarū aſſiſtricē ſapiētiam et noli me reprobare a pueris tuis. Qm̄ ſeru⁹ tuus ſuȝ ego ⁊ fili⁹ ancille tue. ℣. Mitte illā a ſede magnitudinis tue vt mecū ſit ⁊ mecū laboret. Qm̄ ſeruus. Lectio. v.

Omnē p̄cioſam ſubſtantiā reperiemus implebim⁹ domos noſtras ſpolijs ſortem mitte nobiſcum: marſupiū vnū ſit omniū noſtrū. Fili mi ne ambules cum eis prohibe pedē tuū a ſemitis eorū. Pedes eñ eorū ad malū currunt et feſtināt: vt effundant ſanguinē. ℟ Super ſalutē ⁊ oēm pulchritudinē dilexi ſapiētiā et propoſui pro luce habere illā. Veneruntq̄ michi oīa bona pariter cū illa. ℣. Non cōparaui illi oēm lapidē precioſum qm̄ in extinguibile eſt lumen illius. Veneruntq̄. Lectio ſexta.

Fruſtra aūt iacitur rete ante oculos pennatorū. Ipſi quoq̄ cōtra ſanguinem ſuum inſidiātur ⁊ moliūtur fraudes cōtra animas ſuas: ſic ſemite omnis auari aīas poſſidentiū rapiunt. ℟. Initium ſapiētie timor dn̄i. Intellectus bonus oībus faciētibus eū laudatio eius manet in ſeculum ſeculi. ℣. Dilectio illi⁹ cuſtodia legū eſt: quia oīs ſapiētia timor dn̄i. Intellectus. Tres vltime lectiones erunt de expoſitione euāgelij qualis cucū. vij. ℟.

Verbum iniquū et doloſum longe fac a me. Diuitias et paup̄tates ne dederis michi: ſed tātum victui meo tribue

neceſſaria. ℣. Duo rogaui te ne deneges michi antequam moriar. Diuitias viij. ℟. Domine pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno extollentiam oculorum meorum ne dederis michi et deſiderium malignum auerte a me domine: aufer a me concupiſcentiam. Et animo irreuerenti et infrunito ne tradas me domine. ℣. Ne derelinquas me domine pater ne accreſcant ignorantie mee et multiplicentur delicta mea. Et. ix. ℟. Ne derelinquas me domine pater dominator vite mee vt non corruam in conſpectu aduerſariorum meorum Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehende arma et ſcutum et exurge in adiutorium michi. Ne. Gloria. Ne. In laud. vt ſupra Ad benedict. Aña de euangelio et oratio ſicut euenerit. ¶ Sequitur legenda per ebdo. ſi ſtat de feria aliqua die. Lectio prima.

Sapientia foris predicat: in plateis dat vocem ſuam. In capite turbarum clamitat: in foribus portarum vrbis profert verba ſua dicens. Lectio ſecunda.

Uſquequo paruuli diligitis infantiam et ſtulti ea que ſibi ſunt noxia cupient: et imprudentes odibunt ſcientiam. Le. iij.

Conuertimini ad correptionem meam. En proferam vobis ſpiritum meum et oſtendam vobis verba mea quia vocaui et renuiſtis: extendi manum meam et non fuit qui aſpiceret. Alia die. Le. prima.

Deſpexiſtis omne conſilium meum: et increpationes meas neglexiſtis. Le. ij.

Ego quoque in interitu veſtro ridebo: et ſubſannabo: cum vobis id quod timebatis aduenerit. Le. iij.

Cum irruerit repentina calamitas: et interitus quaſi tempeſtas ingruerit. ¶ Alia die. Lect. prima.

Quando venerit ſuper vos tribulatio et anguſtia tunc inuocabunt me: et non exaudiam. Lect. ſecunda.

Mane conſurgent et non inuenient me: eo quod exoſam habuerint diſciplinam. et timorem domini non ſuſceperint nec acquieuerint conſilio meo: et detraxerint vniuerſe correptioni mee. Le. iij.

Comedent igitur fructus vie ſue: ſuiſque conſiliis ſaturabuntur. Auerſio paruulorum interficiet eos: et proſperitas ſtultorum perdet eos. ¶ Alia die. Le. prima.

Qui autem me audierit: abſque terrore requieſcet: et abundantia perfruetur: timore malorum ſublato. Le. ij.

Fili mi ſi ſuſceperis ſermones meos: et mandata mea abſconderis penes

te: vt audiat ſapientiam au-
ris tua: inclina cor tuum ad
cognoſcendã prudẽtiã. Lc.iij.

SI enim ſapientiam in-
uocaueris, et inclinaue-
ris cor tuũ prudẽtie: ſi que-
ſieris eam quaſi pecuniã et
ſicut theſauros effoderis il-
lam: tunc intelliges timorẽ
dñi: ⁊ ſciẽtiam dei inuenies

¶ Alia die. Lectio prima.

Quia dominus dat ſa-
pientiam ⁊ ex ore eius
ſcientia et prudentia / cuſto-
diet rectorum ſalutem: et
proteget gradientes ſimpli-
citer. Lectio ſecunda.

SEruans ſemitas iuſti-
cie ⁊ vias iuſtorum cu-
ſtodiens tunc intelliges iu-
ſticiam ⁊ iudicium: ⁊ equita-
tem: et omnem ſemitam bo-
nam. Lectio tertia.

SI intrauerit ſapiẽtia
cor tuum ⁊ ſcientia ani-
me tue placuerit conſilium
cuſtodiet te: ⁊ prudentia ſer-
uabit te: vt eruaris a via ma-
la ⁊ ab homine qui peruer-
ſa loquitur. ¶ Alia die. Lc.i.

Qui relinquũt iter rectũ
et ambulãt per vias te-
nebroſas. Lectio ſecunda.

Qui letantur cum male
fecerint ⁊ exultant in
rebus peſſimis quorum vie
peruerſe ⁊ infames greſſus
eorum. Lec. tertia.

Ut eruaris et muliere
aliena et ab extranea:
que mollit ſermones ſuos:
⁊ relinquit ducem puberta-
tis ſue: ⁊ pacti dei ſui oblita
eſt. Alia die ſabbati ſi in cra-
ſtinũ ſtat de dominica aũ ma-
gnificat vel ad memoriã an.

Ego in altiſſimis habitaui
et thronus meus in colum-
na nubis. Ps. Magnificat.

¶ Alia dominica intra pre-
cedentem hyſtoriam.

Lectio prima. Eccl.i.

VErba eccleſiaſtes filij
dauid regis hieruſalẽ:
vanitas vanitatum dixit ec-
cleſiaſtes: vanitas vanita-
tum et omnia vanitas. Alia
de precedenti hyſtoria. Lc.ij.

Quid habet ampli⁹ ho-
mo de vniuerſo labore
ſuo quo laborat ſub ſole? Ge-
neratio preterit et genera-
tio aduenit terra autem in
eternum ſtat. Lec.iij.

ORitur ſol et occidit: et
ad locum ſuum reuer-
titur ibiq; renaſcens gyrat
per meridiem: ⁊ flectitur ad
aquilonem luſtrans vniuer-
ſa. In circuitu pergit ſpiri-
tus: et in circulos ſuos re-
uertitur. Lectio quarta.

Quia flumina intrant
in mare ⁊ mare non re-
dundat. Ad locũ vnde exeũt
flumina reuertuntur vt ite-
rum fluant. Lectio.v.

Cuncte res difficiles non
poteſt homo eas expli-
care ſermone nõ ſaturatur
oculus viſu nec auris audi-
tu impletur. Lec.vj.

Quid eſt quod fuit? ipſum quod futurum eſt. Quid eſt quod factum eſt? ipſum quod faciendum eſt. Nihil nouuȝ ſub ſole: nec valet quiſq̄ dicere ecce hoc recens eſt. Tres vltime lectiones erūt de expoſitione euāgelij qualis euenerit cum añis ad benedictus ꝛ ad magnificat et oratio. Alia die ſabbati ſi in craſtinum ſtat de dominica infra iſtaȝ hyſtoriam. Ad magnificat vel ad memoriam. aña. Attingit autem ſapientia vbiq̄ propter ſuam mundiciam: et nichil inquinatum in illam incurrit: candor eſt enim lucis eterne et ſpeculum ſine macula. ps. Magnificat. ¶ Alia dominica. Incipit liber ſapientie.

Lectio prima. Sap. j.

Diligite iuſticiam qui iudicatis terram. Sentite de domino in bonitate: et in ſimplicitate cordis querite illum quoniam inuenitur ab his qui non tentāt illum. Apparet autem eis qui fidem habent in illum. lc. ij.

Peruerſe enim cogitationes ſeparant a deo. Probata autem virtus corripit inſipientes. Quoniam in maliuolam animam non introibit ſapientia: nec habitabit in corpore ſubdito peccatis. Lectio tertia.

Sanctus enim ſpiritus diſcipline effugiet fictum ꝛ auferet ſe a cogitationibꝰ que ſūt ſine intellectu: ꝛ corripietur a ſuperueniēte iniquitate. Lectio quarta.

Benignus eſt enim ſpiritus ſapientie: et non liberabit maledictum a labijs ſuis: quoniam renum illius teſtis eſt deus ꝛ cordis illius ſcrutator eſt verus: ꝛ lingue eius auditor. Quoniam ſpiritus domini repleuit orbem terrarum et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis. Lect. v.

Propter hoc qui loquitur iniqua nō poteſt latere nec preteribit illū corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij interrogatio erit. Lectio ſexta.

Sermonum autem illiꝰ auditio ad deuȝ veniet: ad correptionem iniquitatū illius Quoniam auris celi audit omnia: et tumultus murmurationum non abſcōdetur. Tres vltime lectiones de expoſitione q̄lis euenerit cum añis ad benedictꝰ ꝛ ad magnificat cuȝ oratione cetera omnia vt ſupra. ¶ Alia die ſabbati durante precedenti hyſtoria ſi in craſtinuȝ ſtat de dñica. Ad mḡt. vel a meōriā. añ. Dñs poſſedit me ab initio viaruȝ ſuarum anteq̄ quicq̄ faceret a principio necdum erāt abyſſi ꝛ ego parturiebar: quādo preparabat celos aderaȝ cū

eo cuncta componens. ps. Magnificat. ¶ Alia dominica. Incipit liber eccleſiaſticus. Lectio prima. Eccl. i.

Omnis ſapientia a domino deo eſt: et cũ eo fuit ſemper: et eſt ante euũ. Arenam maris & pluuie guttas et dies ſeculi quis dinumerauit? Lectio ſecunda.

Altitudinem celi & latitudinem terre et profundum abyſſi quis dimenſus eſt? Lectio. iij.

Sapientiam dei precedẽtem omnia quis inueſtigauit? prima omniũ creata eſt ſapientia et intellect⁹ prudentie ab euo. Lc. iiij.

Fons ſapientie verbum dei in excelſis: & ingreſſus illius mandata eterna. Radix ſapientie cui reuelata eſt & aſtutias illius quis agnouit? Lectio quinta.

Diſciplina ſapientie cui reuelata eſt et manifeſtata: & multiplicationẽ ingreſſus illius quis intellexit? Lectio ſexta.

Unus eſt altiſſim⁹ creator omnium omnipotens et rex potens et metuendus nimis: ſedens ſup thronum illius et dominãs deus. Ipſe creauit illam in ſpiritu ſuo. Tres vltime lectiones de expoſitione euangelij qualis euenerit cum añis ad bñdictus & ad magt & oratione. ¶ Incipit hyſtoria de iob. Sabbato precedẽti ad veſperas. añ. Benedictus. ps. Ipſũ. et cetera vers ad magt. añ. Dominus dedit dominus abſtulit ſicut domino placuit ita factum eſt: ſit nomen domini benedictum. ps. Magt. Oratio de ſequẽti dñica. Ad matut. Inuitato. Adoremus dominum Qui fecit nos. ps. Venite. Hy⁹ añte ps & ſ. vcs. Lc. j. Iob. j.

Vir erat in terra hus nomie iob. Et erat vir ille ſimplex et rectus: ac timens deum et recedens a malo. Natiq; ſunt ei ſeptem filij: & tres filie. Et fuit poſſeſſio eius ſeptẽ milia ouiũ: et tria milia camelorũ quingenta quoq; iuga boum: et quingente aſine: ac familia multa nimis. Tu. ℟. Si bona ſuſcepimus de manu domini: mala autem quare nõ ſuſcipiamus. Dominus dedit domin⁹ abſtulit ſicut domino placuit ita factum eſt: ſit nomen dñi benedictũ. ℣. Nudus egreſſus ſum de vtero matris mee nudus reuertar illuc. Dominus. Lc. ij.

Eratq; vir ille magnus inter omnes orientales et ibant filij eius & faciebãt conuiuia per domos: vnuſquiſq; in die ſuo. Et mittentes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederent et biberent cum eis. ℟. Anteq̃ comedam ſuſpiro & tanq̃ inũ

dantis aque ſic rugit⁹ me⁹: quia timor quem timebam euenit michi: et qđ verebar accidit. Nonne diſſimulaui: nonne ſilui et iam quieui: et venit ſuper me indignatio tua domine? ℣. Ecce non eſt auxilium michi in me et neceſſarij quoq₃ mei receſſerunt a me. Nonne diſſi. L. iij.

Dunq₃ in orbem tranſiſſent dies conuiuij mittebat ad eos iob: ⁊ ſanctificabat illos. Conſurgenſq₃ diluculo: offerebat holocauſta per ſingulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei: et benedixerint deo in cordibus ſuis. Sic faciebat iob cunctis diebus. ℟. Utinam apperderentur peccata mea quibus iram merui. Et calamitas quam patior in ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret vnde ⁊ verba mea dolore ſunt plena. Et. Lect. iiij.

Quadam autem die cum veniſſent filij dei⁊ aſſiſterent coram domino affuit etiam inter eos ſatham. Cui dixit dominus. Unde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terram et perambulaui eam. ℟. Quare detraxiſtis ſermonib⁹ veritatis ad increpandum verba componitis et ſubuertere nitimini amicum veſtrum? Veruntamē que cogitatis explete. ℣. Quod iuſtum eſt iudicate: ⁊ nō inuenietis in lingua mea iniquitatem. Veruntamen que. Lectio quinta.

Dixitq₃ dominus ad eum. Nunquid conſideraſti ſeruum meum iob φ non ſit ei ſimilis in terra: homo ſimplex et rectus ac timēs deū ⁊ recedens a malo? Cui reſpondens ſathan ait. Nunquid fruſtra iob timet deū? Nunquid tu vallaſti eum: ac domum eius: vniuerſamq₃ ſubſtātiam eius per circuitum? ℟. Induta eſt caro mea putredine. et ſordibus pulueris cutis mea aruit ⁊ cōtracta eſt. Memento mei domine qɜ vētus eſt vita mea. ℣. Dies mei velocius tranſierunt φ a texente tela ſucciditᷣ: ⁊ cōſumpti ſunt abſq₃ vlla ſpe. Memento. Lc. vj.

Operibus manuum eius benedixiſti: et poſſeſſio ei⁹ creuit in terra. Sed extende paululum manū tuā: ⁊ tange cuncta que poſſidet: niſi in faciem benedixerit tibi. Dixit ergo domin⁹ ad ſathan. Ecce vniuerſa que habet in manu tua ſunt: tantū in eum non extendas manū tuam egreſſuſq₃ eſt ſathā a facie domini. ℟. vi. Memento mei deus quia ventus eſt vita mea. Nec aſpiciat me viſus hominis. ℣. Cutis mea aruit et contracta eſt ⁊ non reuertetur oculus meus vt videat bōa. Nec. Glria. Nec.

Tres vltime lectiões de expoſitiõe euãgelij qualis eue ne. viij. R. Paucitas dierum meorum finietur breui: di‑ mitte me domine ſine vt plã gam paululum dolorẽ meũ. Anteq̃ vadam ad terram te nebroſam et opertam mor‑ tis caligine. V. Manus tue fecerunt me ⁊ plaſmauerũt me totum in circuitu et ſic repente precipitas me. An‑ teq̃. viij. R. Ne abſcondas me domie a facie tua: manũ tuam longe fac a me. Et for mido tua non me terreat. V. Corripe me domine in miſe‑ ricordia tua ⁊ non in furore tuo: ne forte ad nichilum re digas me. Et formi. ix. Rm. Nocte os meum perforatur doloribus: et qui me come‑ dunt non dormiunt: a mul‑ titudine eorum conſumitur veſtimentum meum. Com‑ paratus ſum luto et aſſimi‑ latus ſum fauille et cineri. V. Nunc autem in memet‑ ipſo marceſcit anima mea ⁊ poſſident me dies afflictio‑ nis. Cõparatus. Gloria. Cõ‑ para. In laud. vt ſupra aña. ad benedict9 et magnificat. de euange. ſicut euene. ¶ Le genda per ebd. Lectio. j.

Cum autem quadã die filij et filie ei9 comede‑ rent et biberent vinum in do mo fratris ſui primogeniti: nuncius venit ad iob: qui di ceret. Lectio ſecunda.

Boues arabant et aſine paſcebãtur iuxta eos: ⁊ irruerũt ſabbei: tulerũtq; omnia ⁊ pueros percuſſerũt gladio: ⁊ euaſi ego ſolus vt nunciarem tibi. Lectio. iij.

Cumq; adhuc ille loque‑ retur: venit alter: et di xit. Ignis dei cecidit e celo: ⁊ tactas oues puerosq; con‑ ſumpſit: et effugi ego ſolus vt nũciarẽ tibi. Alia die. l. j.

Sed et illo adhuc loquẽ te venit alius et dixit. Caldei fecerũt tres turmas ⁊ inuaſerunt camelos ⁊ tu‑ lerunt eos: nec non et pue‑ ros percuſſerunt gladio: et effugi ego ſolus vt nuncia‑ rem tibi. Lectio ſcña.

Adhuc ſequebatur ille: et ecce alius intrauit et dixit. Filijs tuis ⁊ filia‑ bus veſcentibus et bibenti‑ bus vinum in domo fratris ſui primogeniti repente ve‑ hemens ventus irruit a re‑ gione deſerti ⁊ cõcuſſit qua‑ tuor angulos domus: que corruens oppreſſit liberos tuos et mortui ſunt: et effu‑ gi ego ſolus vt nunciarem tibi. Lectio tertia.

Tunc ſurrexit iob ⁊ ſci‑ dit veſtimẽta ſua: ⁊ ton ſo capite corruens in terrã: adorauit ⁊ dixit. Nud9 egreſ ſus ſũ de vtero matris mee: ⁊ nudus reuertar illuc. Do minus dedit domin9 abſtu‑ lit: ſicut domino placuit ita

factum eſt ſit nomen domini benedictū. In omnibus his nō peccauit iob labijs ſuis: neq; ſtultū quid cōtra deū locutus eſt. Alia die. Lec.i.

Factum eſt aūt cū quadam die veniſſent filij dei et ſtarent corā domino: veniſſetq; ſathan inter eos: et ſtaret in conſpectu eius vt diceret dominus ad ſathan. Unde venis? Qui reſpodēs ait. Circuiui terram et perambulaui eam. Lec.ii.

Et dixit dominus ad ſathan. Nunquid conſiderasti ſeruum meum iob qd nō ſit ei ſimilis in terra: vir ſimplex et rectus ac timens deum: et recedens a malo: et adhuc retinens innocentiā. Tu autem commouiſti me aduerſus illum vt affligerē eum fruſtra. Lectio tertia.

Qui reſpondens ſathan ait. Pellem pro pelle: et cuncta que habet homo dabit pro anima ſua. Alioquin mitte manum tuam et tange os eius et carnem: et tunc videbis q; in facie; benedicat tibi. Dixit ergo domin9 ad ſathā. Ecce in manu tua eſt: veruntamen animam illius ſerua. Alia die. Lectio pma.

Egreſſus igitur ſathan a facie dñi percuſſit iob vlcere peſſimo a planta pedis vſq; ad verticē ei9. Qui teſta ſaniem radebat ſedens in ſterquilinio. Lec.ij.

Dixit autē illi vxor ſua Adhuc tu permanes in ſimplicitate tua? Benedic deo et morere. Qui ait ad illam. Quaſi vna de ſtultis mulieribus locuta es. Lectio.iij.

Si bona ſuſcepimus de manu dñi: quare mala non ſuſtineam9? In omnib9 his: non peccauit iob labijs ſuis. ¶ Alia die. Lec. prima.

Igitur audiētes tres amici iob omne malū qd accidiſſet ei: venerunt ſinguli de loco ſuo eliphaz themanites et baldath ſuites: et ſophar naamathites. Le.ii.

Condixerant eñ vt pariter venientes viſitarent eū: et cōſolarētur. Cūq; eleuaſſent pcul oculos ſuos non cognouerūt eū. Lec.iij.

Et exclamātes plorauerunt. Sciſſiſq; veſtib9 ſparſerunt puluerem ſuper caput ſuum in celum et ſederūt cum eo in terra ſeptem diebus et ſeptē noctib9: et nemo loquebatur ei verbū: videbāt enim dolorem eſſe vehemētē. Alia die. L.i. Job. iij.

Poſt hec aperuit iob os ſuum et maledixit diei ſuo: et locut9 eſt: pereat dies in qua nat9 ſu;: et nox in qua dictū eſt cōceptus eſt homo. Dies ille vertat̃ i tenebras. Nō requirat eū de9 deſup et non illuſtretur lumine. L.ij.

Obſcurent eum tenebre et vmbra mortis Occu

pet eum caligo et inuolua-
tur amaritudine. Noctem il
lam tenebroſus turbo poſſi
deat. Non cōputetur in die-
bus anni nec numeretur in
menſibus. Lectio.iij.

Sit nox illa ſolitaria:
nec laude digna. Male
dicant ei qui maledicūt di-
ei: qui parati ſunt ſuſcitare
leuiathā. Obtenebrētur ſtel
le caligine eius: expectet lu
cem et non videat: nec ortuz
ſurgentis aurore: quia non
concluſit oſtia ventris qui
portauit me/ nec abſtulit ma
la ab oculis meis. Alia die
ſabba. durante predicta hy-
ſto. Ad magñt vel ad memo.
ān. Cum audiſſet iob nūcio-
rum verba ſuſtinuit patien-
ter et ait: ſi bona ſuſcepim⁹
de manu domini: mala autē
quare non ſuſtineamus? in
omnibus his non peccauit
iob labijs ſuis: neqꝫ aliquid
ſtultum contra deum locu-
tus eſt. Ps. Magñt. ¶ Alia
dominica infra dictam hy-
ſtoriam. lc.j. Job.iij.

Quare non in vulua mor
tuus ſum? egreſſuſqꝫ
de vtero non ſtatim perij?
quare exceptus genib⁹: cur
lactatus vberibus? lc.ij.

Nunc enim dormiens ſi-
lerem et ſomno meo re-
quieſcerem cum regibus et
conſulibus terre qui edifi-
cant ſibi ſolitudines: aut cū
principibus qui poſſidēt au
rum et replent domos ſuas
argento. Lectio tertia.

Aut ſicut abortiuuz ab-
ſconditum non ſubſiſte
rem/ vel qui concepti nō vi-
derunt lucem. Ibi impij ceſ
ſauerunt a tumultu: et ibi
requieuerunt feſſi robore:
et quondaz vincti pariter ſi-
ne moleſtia. Non audierunt
vocem exactoris. Lec.iiij.

Paruus et magnus ibi
ſunt et ſeruus liber a
dño ſuo quare data eſt miſe
ro lux et vita his qui in ama
ritudine anime ſunt? lc.v.

Qui expectant mortem
et non venit: quaſi effo-
dientes theſaurū gaudētqꝫ
vehementer cuz inuenerint
ſepulchrum. Viro cuius ab-
ſcondita eſt via: et circunde-
dit eum deus tenebris. l.vj.

Anteqꝫ comedam ſuſpi-
ro: et quaſi inundantis
aque ſic rugitus meus: quia
timor quem timebam eue-
nit michi: et quod verebar
accidit. Nonne diſſimulaui
nonne ſilui: nonne quieui: et
venit ſuper me indignatio?
Tres vltime lect. de expoſi-
tione euange. qualis euene.
aña ad benedictus et ad ma-
gnificat et oratione. ¶ Inci-
pit hyſtoria thobie. Sabba-
to precedē. ad veſ. ān. Bene
dictus. Ps. Ipſum: vtē aña.
Ne reminiſcaris domine de-
licta mea: vel parentū meo-
rum: neqꝫ vindictam ſumas

de peccatis meis. Ps. Magnificat. oĩo de ſequenti dñica. Ad matuti. Inuita. Laudemus dominum venite adoremus. Quia ipſe eſt redemptor omnium ſeculorum. Ps. Venite. hy⁹. añe. ps⁹. et. ꝟſ⁹. vt ſ. Lectio prima. Thobie. j.

Thobias ex tribu et ciuitate neptalim q̃ eſt in ſuperioribus galilee ſupra naaſon poſt viã que ducit ad occidentẽ in ſiniſtro habens ciuitatẽ cephet cum captus eſſet in dieb⁹ ſalmanaſar regis aſſirioꝝ: ĩ captiuitate tamen poſitus viam veritatis non deſeruit: ita vt oĩa que habere poterat / quotidie cũ captiuis fratribus qui erãt ex genere ſuo / impartiret. ℞. Peto dñe vt de vinculo improperij hui⁹ abſoluas me: aut certe deſuper terrã eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea vel parentũ meoꝝ neq̧ vindictã ſumas de peccatis meis: q2 eruis ſuſtinẽtes te dñe. ℣. Oĩa iudicia tua iuſta ſunt: et oẽs vie tue miſericordia et veritas: et nunc domine memento mei. Ne reminiſcaris. Lectio. ij.

Cumq̧ eſſet iunior oĩbus in tribu neptalim: nichil tamẽ puerile geſſit in opere. Deniq̧ cũ irent oẽs ad vitulos aureos quos hieroboaz fecerat rex iſrael hic ſolus fugiebat cõſortia oĩm: et pergebat ad hieruſm ad tẽplũ dñi: et ibi adorabat dñm deũ iſrael. ℞. Oĩ tẽpore benedic deum: et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et oĩ tẽpore conſilia tua in ipſo permaneant. ℣. Inquire vt facias que placita ſũt ei in veritate et in tota virtute tua. Et oĩ. Lectio tertia.

Omnia primitiuã ſua et decimas ſuas fideliter offerẽs ita vt in tertio anno proſelitis et aduenis miniſtraret omnem decimationẽ. Hec et his ſimilia ſcdm legẽ dei puerul⁹ obſeruabat. ℞. Memor eſto fili quoniã pauperem vitam gerimus. Habebis multa bona ſi timueris deũ. ℣. In mente habeto deum: et caue nequando pretermittas precepta ei⁹. Habebis. Gl'ia. Ha. Lec. iiij.

Cum vero factus fuiſſet vir accepit vxorem annam de tribu ſua. Genuitq̧ ex ea filium nomen ſuum imponens ei: quem ab infantia timere deum docuit: et abſtinere ab omni peccato. ℞m. Sufficiebat nobis paupertas noſtra: vt diuitie cõputarẽtur nunq̃ fuiſſet pecunia ipſa pro qua miſiſti filiuz noſtrum. Baculum ſenectutis noſtre. ℣. Heu me fili mi / vt quid te miſimus peregrinari lumen oculoꝝ noſtroꝝ. Baculum. Lectio quinta.

Igitur dũ per captiuitatez deueniſſet cũ vxo-

re ſuaꝝ filio in ciuitatē niniue
uez cū omni tribu ſua: et cū
oēs ederēt de cibis gentiliū:
iſte cuſtodiuit animā ſuā ⁊
nūꝗ̄ contaminat⁹ eſt in eſcis
ipſorum. ℣. Benedicite deū
celi ⁊ corā omnibus viuenti
bus ɔfitemini ei. Qꝛ fecit no
biſcum miſericordiā ſuā. ℣.
Ipſum bn̄dicite et cātate ei/
et narrate oīa mirabilia ei⁹.
Quia fecit. Lectio ſexta.

ET quoniā memor fuit
dn̄i in toto corde ſuo: de
dit illi deus gratiam in con
ſpectu ſalmanaſar regis et
dedit illi poteſtatē quocunq̄
vellet ire habens libertatē
quecunq̄ facere voluiſſet.
Pergebat enim per oēs qui
erant in captiuitate: et mo
nita ſalutis dabat eis. ℟. vi.
Tempus eſt vt reuertar ad
eum qui me miſit/ vos autē
benedicite deum. Et enarra
te oīa mirabilia eius. ℣. Cō
fitemini ei coram omnibus
viuentibus quia fecit nobiſ
cum miſericordiam ſuam.
Et enar. Gloria. Et enarra.
Tres vltime lectio. erunt de
expoſitione euange. dn̄icalis
euen. Iſta tria ℟ia q̄ ſequū
tur ſunt de libro iudith. Sed
quia non habemus niſi ſex
℟ia de thobia dicuntur hic.
vii. ℟. Nos alium deū ne
ſcimus preter dominum in
quo ſperamus. Qui non de
ſpiciet nos nec amouebit ſa
lutē ſuā a genere noſtro. ℣.
Indulgentiā illius fuſis la
chrymis poſtulemus et hu
miliemus ei aīas noſtras.
Qui. viij. ℟. Dn̄e deus qui
cōteris bella ab initio eleua
brachium tuum ſuper gen
tes que cogitant ſeruis tuis
mala. Et dextera tua glori
ficetur in nobis. ℣. Allide
virtute eorū in virtute tua
cadat virtus eorum in ira
cundia tua. Et. ix. ℟. Domi
nator dn̄e celoꝝ ⁊ terre crea
tor aquarum rex vniuerſe
creature tue. Exaudi oratio
nem ſeruorum tuorū. ℣. Tu
domine cui humilium ſemꝑ
et manſuetorum placuit de
precatio. Exaudi. Ad laudes
vl̄. Ad benedictus aña de
euange. ſicut euenerit.
Per ebdoma. Lectio prima.

CVm autem veniſſet in
rages ciuitatem medo
rum/ et ex his quibus hono
ratus fuerat a rege habuiſ
ſet decem talenta argenti.
Et cum in multa turba ge
neris ſui gabelū egentem
videret: qui erat ex tribu
eius ſub chirographo dedit
illi memoratum pondus ar
genti. Lectio ſecunda.

POſt multū vero tēporis
mortuo ſalmanaſar re
ge cum regnaret ſennache
rib filius eius pro eo: et fi
lios iſrael exoſos haberet in
conſpectu ſuo thobias quoti
die pergebat per omnem co
gnationem ſuam et conſola

batur eos. Lectio tertia.

Nudiebatq; vnicuiq; pro ut poterat de facultatibus ſuis eſurientes alebat: nudiſq; veſtimēta p̄bebat: et mortuis atq; occiſis ſepulturā ſollicit⁹ exhibebat. Re. j.

Enique cū reuerſus eſſet rex ſennacherib fugiens a iudea plagam quā circa eū de⁹ fecerat propter blaſphemiā ſuā: et irat⁹ multos occideret ex filijs iſrael thobias ſepeliebat corpora eorum. Lectio ſecunda.

At vbi nūciatū eſt regi iuſſit eū occidi: et tulit om̄em ſubſtantiā ei⁹. Thobias vero cū filio ſuo et cū vxore fugiēs nudus latuit: q̄ multi diligebant eū. Lec. iij.

Poſt dies vero quadraginta quinq; occiderūt regē filij ipſi⁹. Et reuerſus eſt thobias ad domum ſuā: omniſq; facultas ei⁹ reſtituta eſt ei. ¶ Sequitur hyſtorie de libris Judith et heſter de quib⁹ facimus durāte hyſto. thobie/quarū vna ſit vnica intra dictas hyſto. ſi poſſit fieri put eue. et de alia faciemus per ebdo. ſi opus ſit/propterea vide regulas hyſt ſupra ante aduentū. Igitur ſi fiat hyſto. iudith in do. Sabba. Hec. ad magt vel ad mēo. R. Adonay dn̄e deus magne et mirabilis q̄ dediſti ſalutē i manu femine: exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Ps. Magt. Oro de precedē. dn̄ica. Ad matu. Inuitat. Laudemus. vt ſ de thobia hy⁹. an̄ ps. et R. vt ſ in alijs hyſto. Sed ſi de iſta hyſto. fecerimus intra ebdo. totum fiet de feria. qualis erit. Et dicentur. iij. lec. de lectis. ſequenti. qualibet die cū tribus. Rijs. ¶ Incipit liber Judith. Lectio prima.

Arphaxat itaq; rex medoꝝ ſubiugauerat multas gētes imperio ſuo: et ipſe edificauit ciuitatem potētiſſimā quā appellauit egbathanis: ex lapidib⁹ quadratis et ſectis. R. Tribulatiōes ciuitatū audiuim⁹ quas paſſe ſunt et defecimus timor et hebetudo mentis cecidit ſup nos et ſup liberos noſtros: ipſi montes nolunt recipere fugam noſtram. Domine miſerere. V. Peccauimus cum patrib⁹ noſtris: iniuſte egimus iniquitatem fecimus. Dn̄e miſerere. Lectio. ſcd̄a.

Fecitq; muros ei⁹ in altitudine cubitorum ſeptuaginta: et in altitudine cubitorū triginta. Turres vero eius poſuit in altitudine cubitorum centum. Per quadrum vero earum latus vtrumq; vicenorū pedū ſpatio tendebatur. R. Nos aliū deum. vt ſ. Lectio tertia.

Poſuitq; portas eius in altitudinē turriū: et gloriabatur quaſi potens in potētia exercitus ſui/et in glo-

cia quadrigarū ſuarum. ℟. Domine deus. Lctō quarta.

Anno igitur duodecimo regni ſui nabuchodonoſor rex aſſiriorū q̄ regnauit in niniue ciuitate magna: pugnauit contra arpharat. Et obtinuit eū in cāpo magno qui appellatur ragau circa eufratē/ & tigrin/ & iadaſon in cāpo erioth regis elicorū. ℟. Dñator dñe. Lctō. v.

Tunc exaltatum eſt regnū nabuchodonoſor: & cor ei⁹ eleuatū eſt. Et miſit ad oēs qui habitabāt in cilicia/ & damaſco/ et libano. Et ad gētes que ſunt in carmelo & cedar: et inhabitantes galileā in campo magno eſdrelon/ et ad omnes qui erāt in ſamaria/ & trans flumen iordanem vſq̄ hieruſalem/ et omnē terrā ieſſe quouſq̄ perueniatur ad mōtes ethiopie. ℟. Vos qui in turribus eſtis aperite portas: dominus omnipotens fecit virtutem. Et victoriam dedit de inimicis noſtris. ℣. Laudate dominū deum noſtrū qui non deſeruit ſperantes in ſe. Et victo. Lectio. vj.

Ad oēs hos miſit nūcios nabuchodonoſor rex aſſiriorū. Qui oēs vno animo contradixerunt & remiſerūt eos vacuos ac ſine honore abiecerūt. ℟. Laudate dñm deū noſtrum qui nō deſeruit ſperātes in ſe: et in me adimpleuit miſericordiam ſuam. Quā pro miſit domui iſrael. ℣. Confitemini illi quoniam bonus qm̄ in ſclm miſericordia eius. Quā promi. Tres vlti. lec. de expoſitione euāg. qualis euen. vij. ℟. Bñdixit te dñs in virtute ſua qui per te ad nichilū redegit inimicos noſtros. Vt non deficiat laus tua in ore hominum. ℣. Bñdictus dominus qui creauit celū et terrā: quia hodie nomen ſuum ita magnificauit. Vt. viij. ℟. Adonay dñe deus magne et mirabilis: q̄ dediſti ſalutem in manu femine. Exaudi preces ſeruorū tuorum. ℣. Qui regis iſrael intende: q̄ deducis velut ouē ioſeph. Exaudi. ix. ℟. erit de trinitate. Sequi' de heſter. Si fecerimus de Judith per ebdo. faciendū eſt de heſter: ſi opus ſit in do. q2 aliquotiēs de heſter nichil facimus propter ſpecialia feſta: igitur ſi opus fuerit ſabb. p̄ceden. ad magf. ān. Dñe rex oīs in ditione tua cūcta ſunt poſita/ & nō eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue. oro de p̄ced. do. Ad matuti'. Inuita. Laudemus. vts de thobia. Incipit liber heſter. Lectio. j.

In diebꝰ aſſueri regis q̄ regnauit ab india vſq̄ ad ethiopiā ſup cētū viginti ſeptē prouincias qn̄ ſedit in ſolio regni ſui: ſuſa ciuitas regni eius exordiū fuit.

℟. Adonay. vꝰs. Lectio. ij.

Tertio igitur anno imperij ſui fecerat grāde conuiuiū cunctis principibꝰ et pueris ſuis fortiſſimis perſarū et medorum inclytis: et prefectis prouinciarum coram ſe: vt oſtenderet diuitias glorie regni ſui / ac magnitudinem atq; iactantiā potentie ſue multo tēpore / centū videlicet et octoginta diebus. ℟. Dñe rex oīps in ditiōe tua cūcta ſunt poſita et nō eſt q̄ poſſit reſiſtere volūtati tue. Libera nos propter nomē tuū. ℣. Exaudi orationem noſtrā et conuerte luctuz noſtruz in gaudium. Libera. Lec. iij.

Cumq; implerētur dies cōuiuij inuitauit omnē populū qui inuētus eſt in ſuſis a maximo vſq; ad minimū. Et ſeptem diebus iuſſit conuiuiū preparari in veſtibulo / horti et nemoris quod regio cultu et manu conſituz erat. ℟. Miſerere dñe populo tuo q2 volunt nos inimici noſtri perdere et hereditatez tuaz delere de terra: ne deſpicias partem tuam quam redemiſti ex egypto ſed conuerte luctum noſtrū in gaudium. Vt viuentes laudemꝰ te dñe. ℣. Exaudi orationez noſtram et propicius eſto ſorti / et funiculo hereditatis tue. Vt viuen. Lectio. iiij.

Et pendebant ex omni parte tentoria aerei coloris et carbaſini et hyacintini ſubſtentata funibus byſſinis atq; purpureis qui eburneis circulis inſerti erāt: et colūnis marmoreis fulciebantur. ℟. Da nobis dñe locum penitentie. Et ne claudas ora canentiuz te dñe. ℣. Non tradas domine ſceptrū tuum his qui non ſunt / ne rideant ad ruinam noſtram. Et ne. Lectio quinta.

Lectuli quoq; aurei et argentei ſuper pauimentuz ſmaragdino et pario ſtratum lapide diſpoſiti erāt: qd̄ mira varietate pictura decorabat. Bibebāt autē qui inuitati erāt aureis poculis et alijs atq; alijs vaſis cibi inferebātur. ℟. Spem in alio nūquā habui preter in te deꝰ iſrael. Qui iraſceris et propiciꝰ eris / et oīa peccata hominuz in tribulatione dimittis. ℣. Dñe deus celi et terre reſpice ad humilitatem noſtram. Qui. Lectio ſexta.

Vinū quoq; vt magnificētia regia dignū erat abundās: et precipuū ponebatur / nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum: ſed ſic rex ſtatuerat preponens mēſis ſingulos de principibus ſuis: vt ſumeret vnuſquiſq; quod vellet. ℟. Conforta me rex ſanctorum principatum tenens et da ſermonē rectum et beneſonantem in os meū. ℣. Domine rex vniuerſe ter-

re conuerte conſilium eorū ſup eos. Et da. Gl̃ia. Tercia decima lectio. De expoſitione euang. qualis euch. vij. Rꝫ. Nos alium. viij. Rꝫ. Domine deus. ix. Rꝫ. erit de trinitate. ❡ Sequitur hyſtoria machabeorū. Sabba. precedens ad vesp. a. Benedictus. Ps. Hym. et c. vts. an. Adaperiat dominus cor veſtrum in lege ſua et in preceptis ſuis et faciat pacem. Ps. Magt. Oratio de sequen. do. Ad matut. Inuit. Adaperiat domin⁹ cor veſtrū in lege ſua. Et in preceptis ſuis et faciat pacem. Ps. Venite. Hy⁹. an̄a. ps. et v⁹. vts.

❡ Incipit liber machabeorum. Lectio prima.

Et factū eſt poſtq̄ percuſſit alexander philippi rex macedo: qui primus regnauit in grecia egreſſus de terra cethim darium regē perſarum et medorū conſtituit prelia multa: et omniū obtinuit munitiones: et interfecit reges terre. Et pertranſijt uſq ad fines terre: et accepit ſpolia multitudinis gentium. Rꝫ. Adaperiat dominus cor veſtrum in lege ſua et in preceptis ſuis et faciat pacem in diebus veſtris. Concedat vobis ſalutem et redimat vos a malis. V. Exaudiat dominus orationes veſtras et reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo. Cōce. Lc. ij.

Et ſiluit terra in cōſpectu eius: et congregauit virtutem et exercitū fortem nimis: et exaltatum eſt: et eleuatum cor eius. Et obtinuit regiones gentium et tyrannos: et facti ſunt illi in tributum. Rꝫ. Exaudiat dominus orationes veſtras. Et reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo dominus deus noſter. V⁹. Det vobis cor omnibus vt colatis eum et faciatis eius voluntatem. Et. Lectio tertia.

Et poſt hec decidit in lectum: et cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros ſuos nobiles qui erant nutriti ſecū a iuuentute ſua: et diuiſit illis regnum ſuū cum adhuc viueret. Rꝫ. Cōgregati ſunt inimici noſtri et gloriantur in virtute ſua: cōtere fortitudinem illorū domine / et diſperge illos vt cognoſcant. Quia nō eſt alius qui pugnet pro nobis niſi tu deus noſter. V. Diſperge illos in virtute tua: et deſtrue illos protector noſter domine. Quia non eſt. Lectio iiij.

Et regnauit alexander annis duodecim: et mortuus eſt. Et obtinuerūt pueri eius regnum vnuſquiſq in loco ſuo et impoſuerunt ſibi oēs diademata poſt mortem eius: et filij eorum poſt eos annis multis et multiplicata ſunt mala in terra.

℟. iii. Impetum inimicorum ne timueritis memores eſto te quomodo ſalui facti ſunt patres noſtri. Et nunc clamemus in celum/ et miſerebitur noſtri deus noſter. ℣. Memento mirabilium eius que fecit pharaoni ⁊ exercitui ei⁹ in mari rubro. Et nūc clamemus. Lectio quinta.

ET exijt ex eis radix peccati antiochus illuſtris fili⁹ antiochi regis qui fuerat rome obſes. Et regnauit in anno centeſimo trigeſimo ſeptimo regni grecorū. ℟. iii. Congregate ſunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos: et ignoramus quid agere debeamus. Domine deus ad te ſunt oculi noſtri ne pereamus. ℣. Tu ſcis que cogitant in nos quomodo poterimus ſubſiſtere ante faciem illorum: niſi tu adiuues nos. Domine deus. Lectio ſexta.

IN diebus illis. Exierūt ex iſrael filij iniqui: et ſuaſerunt multis dicentes. Eamus ⁊ diſponamus teſtamentum cum gentibus que circa nos ſunt: quia ex quo receſſimus ab eis inuenerūt nos multa mala. Et bonus viſus eſt ſermo in oculis eorum. Et deſtinauerunt aliqui de populo / et abierunt ad regem: ⁊ dedit illis poteſtatem vt facerent iuſticiam gentium. ℟. vi. Tua eſt potentia tuum regnū domine: tu es ſuper omnes gentes. Da pacem domine in diebus noſtris. ℣. Creator omniū de⁹: terribilis et fortis iuſtus et miſericors. Da pacē. Tres vltie lec. de expoſitione euāg. qualis euene. vij. ℟. Refulſit ſol in clypeos aureos et reſplenduerunt montes ab eis. Et fortitudo gentiū diſſipata eſt. ℣. Erat enim exercitus magn⁹ valde/ ⁊ fortis et appropiauit iudas et exercitus eius in prelīū. Et viij. ℟. Dixit iudas ſimoni fratri ſuo elige tibi viros et vade libera fratres tuos in galileā: ego enim ⁊ ionathas frater meus ibim⁹ in galaditin. Sicut fuerit voluntas in celo ſic fiat. ℣. Accingimini ⁊ eſtote filij potētes quoniam melius eſt nobis mori in bello quā videre mala gētis noſtre et ſanctorum. Sicut. ix. ℟. iii. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicauerūt altare domino. Et facta eſt leticia magna in populo. ℣. In hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebāt dominum. Et. Gloria. ps. Te deum. ec. ds. āna. de benedictus et de magnificat et oratio ſicut euenerit.

¶ Legenda per ebdo. Lec. i.

ET edificauerūt gymnaſium in hieroſolymis ſecundum leges nationū et fecerūt ſibi ꝑpucia: et receſſe-

runt a teſtamēto ſācto et iū‑cti ſunt nationibus et venū‑dati ſunt vt facerent malū. Et paratum eſt regnum in cōſpectu antiochi: ⁊ cepit re‑gnare in terra egypti vt re‑gnaret ſup duo regna. Rc. ij.

Et intrauit in egyptum in multitudie graui in curribꝰ ⁊ elephantis ⁊ equi‑tibus et copioſa nauiū mul‑titudine. Et conſtituit bellū aduerſus ptholomeū regē egypti. Lectio tertia.

Et veritus eſt ptholo‑meus a facie eius ⁊ fu‑git: et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit ciui‑tates munitas in terra egy‑pti. Et accepit ſpolia terre egypti. Lectio prima.

Et cōuertit anthiochus poſtquā percuſſit egy‑ptum in centeſimo et quadra‑geſimo et tertio anno: ⁊ aſcē‑dit ad iſrael. Lectio. ij.

Et aſcēdit hieroſolymā in multitudine graui. Et intrauit in ſanctificatio‑nem cum ſuperbia. Lec. iij.

Et accepit altare aureū et candelabrū luminis: ⁊ vniuerſa vaſa eius ⁊ men‑ſam propoſitionis et libato‑ria et fialas: et mortariola aurea: et velum ⁊ coronas ⁊ ornamentū aureum quod in facie templi erat. Lectio. j.

Et cōminuit omnia. Et accepit argentū ⁊ au‑rum ⁊ vaſa concupiſcibilia: et accepit theſauros occul‑tos quos inuenit. Lectio. ij.

Et ſublatis omnibus a‑bijt in terram ſuam et fecit cedē hominū: ⁊ locutꝰ eſt in ſupbia magna. Rc. iij.

Et factus eſt planctꝰ ma‑gnus in iſrael et in om‑ni loco eorum. Et ingemue‑runt principes et ſeniores: et iuuenes et virgines infir‑mati ſunt et ſpecioſitas mu‑lierū immutata eſt. Lcō. j.

Omnis maritus ſumpſit lamentum: et que ſede‑bant in thoro maritali luge‑bant: et cōmota eſt terra ſu‑per habitantes in ea: et vni‑uerſa domus iacob induit cō‑fuſionem. Lectio ſecunda.

Et poſt duos annos die‑rum miſit rex principē tributorū in ciuitates iuda: ⁊ venit hieruſalem cū turba magna. Et locutꝰ eſt ad eos verba pacifica in dolo: ⁊ cre‑diderunt ei. Lectio tertia.

Et irruit ſuper ciuitatē repente et pcuſſit eam plaga magna: et perdidit po‑pulum multum ex iſrael. Et accepit ſpolia ciuitatis: et ſuccendit eam igni. Alia die ſabbati durante predicta hy‑ſtoria ū in craſtinum fiat de do. Ad mſt. vel ad memoriā. aña. Da pacē domine in die‑bus noſtris quia nō eſt aliꝰ qui pugnet pro nobis niſi tu deus noſter. ℣. Magnificat. Oratio de pceden. dominica.

Alia dñica Incipit liber machabeorũ ſecundus. Lectio .i.

FRatribus qui ſunt per egyptum iudeis ſalutem dicunt fratres qui ſunt in hieroſolymis iudei: & qui in regione iudea & pacez bonam. Reſponſoria de precedenti hyſtoria. Lectio ſecunda.

BEnefaciat vobis deus & meminerit teſtamenti ſui qđ locutus eſt ad abraham et iſaac & iacob ſeruorum ſuorum fideliuz. Et det vobis cor omnibus vt colatis eum: et faciatis eius voluntatē corde magno & animo volenti. Lectio tertia.

ADaperiat cor veſtrum in lege ſua: et in preceptis ſuis et faciat pacem. Exaudiat oratiões veſtras et reconſilietur vobis: nec vos deſerat in tēpore malo.

Lectio quarta.

ET nũc hic ſumus orantes pro vobis regnante demetrio/anno centeſimo ſexageſimo nono. Lc. quinta.

NOs iudei ſcripſim⁹ vobis in tribulatione et impetu qui ſuperuenit nobis i iſtis annis. Ex quo receſſit iaſon a ſancta terra et a regno portam ſuccẽderũt: et effuderunt ſanguinez innocentem. Lectio ſexta.

ET orauimus ad dominum et exauditi ſum⁹: & obtulimus ſacrificium et ſimilaginem et accendimus lucernas: & propoſuim⁹ panes. Et nunc frequẽtate dies ſcenophegie menſis caſleu. Tres vltime lectiones de expoſitione qualis euenerit. Ad benedictus et ad magnificat añа de euãgelio cũ oratione. ¶ Sequitur legenda per ebdomadam vna die.

Lectio prima.

ANno centeſimo octuageſimo octauo: popul⁹ qui eſt hieroſolymis et in iudea ſenatuſq́ et iuda ariſtobolo magiſtro ptholomei regis qui eſt de genere chriſtorum ſacerdotum: et his qui in egypto ſunt iudeis ſalutem et ſanitatem. Lc. ij.

DE magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipſi: vt poſte qui aduerſus talem regẽ dimicauimus. Ipſe enĩ ebullire fecit de perſide eos qui pugnauerunt contra nos et ſanctam ciuitatem. Tu autem. Lectio tertia.

NAm cum in perſide eſſet dux ipſe et cum chriſto immenſus exercitus cecidit in templo nanee conſilio deceptus ſacerdotuz nanee. Etenim cum ea habitaturus venit ad locũ anthiochus & amici eius & vt acciperet pecunias multas dotis nomine. Alia die. Lc. i.

CUnq́ ꝓpoſuiſſent eas ſacerdotes nanee: et ipſe cum paucis ingreſſus

eſſet intra ambitum phant clauſerunt templum. R℞.ij.

Cum autē intraſſet antiochus aperto℞ occulto aditu templi mittentes lapides percuſſerūt ducem: et eos qui cum eo erāt et diuiſerunt membratim et capitibus amputatis foras proiecerunt per omnia benedictus deus qui tradidit impios. Tu autem. R℞.iij.

Facturi igitur quinta et viceſima die mēſis caſleu purificationē templi neceſſarium duximus ſignificare vobis. Lectio prima.

Et et vos quod℞ agatis diem ſcenophegie et diem ignis qui datus eſt quando neemias edificato templo et altari obtulit ſacrificium. Lectio ſcd'a.

Nam cum in perſidē ducerentur patres noſtri ſacerdotes qui tunc cultores dei erant acceptū ignem de altari occulte abſconderūt in vale vbi erat puteus altus & ſiccus: & in eo contutati ſunt eum: vt omnibus ignotus eſſet locus. R℞.iij.

Cum autem preteriſſent anni multi placuit deo vt mitteret neemias a rege perſidis nepotes ſacerdotū illorum qui abſconderant miſit ad requirendū ignem. Tu. ¶ Alia die. Lectio pma.

Et ſicut narrauerunt nobis non inuenerunt ignem ſed aquam craſſam: & iuſſit eos haurire et offerre ſibi. Lectio ſecunda.

Et ſacrificia que impoſita erant iuſſit ſacerdotes neemias aſpergi ipſa aqua: et ligna/ & que erant ſuperpoſita. Lectio.iij.

Ut℞ hoc factum eſt et tempus affuit quo ſol refulſit qui prius erat in nubilo accenſus eſt ignis magnus ita vt omnes mirarentur. Tu autem. ¶ Incipit hyſtoria prophetarum. Sabbato ad veſperas ān Benedictus. ps. Ipſum. capitulū. hy' et vſ' vt ſupra. ana Vidi dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum & eleuatū: & plena erat omīs terra maieſtate eius & ea que ſub ipſo erant replebant templum. ps Magnificat. oratio de ſequenti dominica. Ad matut. Inuitat Seraphin ſtabant ſuper illud ſex ale vni & ſex ale alteri. ps. Venite. hy'. Primo dierum. In.i.noc.ān. Seruite dño. R℞ Sicut i Domine ne in ira. ¶ Incipit liber ezechielis prophete. Lectio.i.

Et factum eſt in triceſimo anno in quarto mēſe in quinta menſis cum eſſem in medio captiuorū iuxta fluuium chobar aperti ſunt celi & vidi viſiones dei. In quinta mēſis ipſe eſt annus quintus trāſmigrationis regis ioachim factum eſt

verbum domini ad ezechie=
lem filium buzi ſacerdotem
in terra caldeorum ſec' flu
men chobar. Et facta eſt ſu=
per eum ibi manus domini.
Hec dicit dominus deus cõ
uertimini ad me ⁊ ſalui eri=
tis. ℟. Vidi dominum ſedē=
tem ſuper ſolium excelſum
⁊ eleuatū: ⁊ plena erat om
nis terra maieſtate ei'. Et
ea que ſub ipſo erant reple=
bant templū. ℣. Seraphin
ſtabant ſuper illud ſex ale
vni et ſex ale alteri. Et ea
que ſub ipſo. Lectio ſcđa.

ET vidi ⁊ ecce vent' tur
binis veniebat ab aqui
lone ⁊ nubes magna ⁊ ignis
inuoluens: ⁊ ſplendor in cir
cuitu ei'. Hec dicit. ℟. Aſpi=
ce domine de ſede ſancta tua
et cogita de nobis inclina
deus meus aurem tuam et
audi. Aperi oculos tuos et
vide tribulationem noſtrā.
℣. Qui regis iſrael intende
qui deducis velut ouem io=
ſeph. Aperi. Lectio. iij.

ET de medio eius quaſi
ſpecies electri: id eſt de
medio ignis. Et in medio i=
gnis ſimilitudo quatuor ani
malium. Et hic aſpectus eo=
rum ſimilitudo hominis in
eis et quatuor facies vni et
quatuor penne vni. Hec. ℟.
Aſpice domine quia facta eſt
deſolata ciuitas plena diui
tijs: ſedet in triſticia domi=
na gentium. Non eſt qui con
ſoletur eam niſi tu deus. ℣.
Omnes amici eius ſpreue=
runt illā: perſecutores eius
apprehenderunt eam inter
anguſtias. Non. Lc. iiij.

ET pedes eorum pedes
recti ⁊ planta pedis eo
rum quaſi planta pedis vi=
tuli: et ſcintille quaſi aſpe=
ctus eris candentis. Et ma
nus hominis ſub pennis eo
rum in quatuor partibus.
Hec. ℟. Super muros tu=
os hieruſalem conſtitui cu=
ſtodes. Tota die ⁊ nocte non
tacebunt laudare nomen do
mini. ℣. Predicabunt po=
pulis fortitudinem meam ⁊
annunciabūt gentibus glo
riam meam. Tota die.

Lectio quinta.

ET facies et pēnas per
quatuor partes habe=
bant iunctéq; erāt penne eo=
rum alterius ad alterū. Nō
reuertebantur cum incede=
rent ſed vnūquodq; ante fa
ciē ſuam gradiebatur. Hec.
℟. Muro tuo inexpugnabili
circūcinge nos domine: ⁊ ar
mis tue potentie ꝓtege nos
ſemper. Libera nos deus
iſrael clamantes ad te. ℣.
Erue nos in mirabilibus
tuis: et da gloriam nomini
tuo. Libe. Lectio. vi.

SImilitudo autem vul=
tus eorum facies ho
minis ⁊ facies leonis a dex=
tris ipſorū quatuor. Facies
aūt bouis a ſiniſtris ipſorū

earum et opera quaſi ſit ro‑ta in medio rote. Hec. Le. ij.

PEr quatuor partes ea‑rum euntes ibant: et nõ reuertebantur cum ambu‑larent Statura quoqꝫ erat in rotis: et altitudo horribi‑lis aſpectus. Hec dicit. L. iij.

ET totum corpus plenũ erat oculis: in circuitu ipſarum quatuor. Cũqꝫ am‑bularent animalia ambula‑bant pariterqꝫ rote iuxta ea. Alia die. Lectio prima.

ET cũ eleuarentur ani‑malia de terra: eleua‑bantur ſimul et rote. Hec di‑cit. Lectio ſecunda.

QUocunqꝫ ibat ſpiritus illuc eunte ſpiritu et ro‑te pariter eleuabantur ſe‑quentes eum. Spiritus enĩ vite erat in rotis. Lect. iij.

CUm euntibus ibant: et cum ſtantibus ſtabãt: et cum eleuatis a terra pa‑riter eleuabantur et rote ſe‑quentes ea: quia ſpiritus vi‑te erant in rotis. ¶ Alia die. Lectio prima.

ET ſimilitudo ſuper ca‑pita animalium firma‑menti quaſi aſpectus cryſta‑li horribilis et extenti ſu‑per capita eorum deſuper. Hec di. Lectio ſecunda.

SUb firmamento autẽ penne eorum recte alte‑rius ad alterum vnũquodqꝫ duabus alijs velabat corpꝰ ſuum: et alterũ ſimiliter ve‑labatur. Lectio tertia.

ET audiebam ſonũ ala‑rum quaſi ſonum aqua‑rum multarum quaſi ſonũ ſublimis dei. Cum ambula‑rent quaſi ſonus erat multi‑tudinis: vt ſonus caſtrorũ. Alia die ſab. ſi in craſtinum fiat de do. ad magt dei ad me mo. an. Muro tuo inexpugna‑bili circuncinge nos domi‑ne: et armis tue potẽtie pro‑tege nos ſemper: libera nos deus iſrael clamãtes ad te. Oratio de precedenti domi‑nica. Alia dñica totũ vt ibi ſupra in precedẽ. hyſtoria ſu‑per lectio. ¶ Incipit liber da‑nielis prophete. Lectio. j.

ANno tertio regni ioa‑chim regis iuda venit nabuchodonoſor rex babylo‑nis hieruſalẽ: et obſedit eã. Et tradidit dominus in ma‑nu eius ioachim regem iu‑de: et partem vaſorum do‑mus dei. Hec dicit dominꝰ.

Lectio ſecunda.

ET aſportauit ea in ter‑ram ſennaar in domum dei ſui: et vaſa intulit in do‑mum theſauri dei ſui. Le. iij.

ET ait rex aſphanes ꝓ‑poſito eunuchorum vt introduceret de filijs iſrael et de ſemine regio et tyrãno‑rum pueros in quibus nul‑la eſſet macula: decoros for‑ma: et eruditos omni ſapiẽ‑tia: cautos ſcientia: et do‑ctos diſciplina. Et ꝙ poſſent

ſtare in palatio regis: vt do=
ceret eos literas ⁊ linguam
chaldeorum. Lectio.iiii.
Et conſtituit eis rex an
nonā per ſingulos dies
de cibis ſuis et de vino vnde
bibebat ipſe: vt enutriti tri=
bus annis poſtea ſtarent in
conſpectu regis. Lectio.v.
Fuerunt ergo inter eos
de filijs iude daniel: a=
nanias: miſael: et azarias.
Et impoſuit eis prepoſitus
eunuchorū nomina danieli
balthaſar: ananie ſidrach:
miſaeli miſac: et azarie ab=
denago. Hec dicit. Lec.vi.
Propoſuit autē daniel
in corde ſuo ne pollue=
retur de menſa regis: neq̧
de vino potus eius: et roga
uit eunuchorum prepoſitū
ne contaminaretur. Dedit
autem deus danieli gratiā
et miſericordiam in conſpe=
ctu principis eunuchorum.
Tres vltime lectiones de ex
poſitione euangelij qualis
euenerit: cum aliis ad bene=
dictus ⁊ ad magt. cum ora=
tione vt ſupra. Alia die ſab=
bati ſi in craſtinum ſtat de
dominica. Ad magnificat vel
ad memoriam. An. Qui celo=
rū contines thronos ⁊ abyſ
ſos intueris domine rex re
gum montes ponderas ter
ram palmo concludis exau=
di nos domine in gemitibus
noſtris. Ps. Magnificat. Ora
tio de precedenti dominica.

Alia dominica ad matutinas
totum vt ſupra in preceden
ti hyſtoria preter lectiones.
¶ Incipit liber oſee prophe
te. Lectio prima.
Verbum domini quod fa
ctum eſt ad oſee filium
beeri in diebus ozie ioathā
acham ezechie regum iuda=
⁊ in diebus hieroboam filij
ioas regis iſrael principiū
loquēdi domino in ozee. Hec
dicit dominus. Lectio ſcda.
Et dixit dominus ad oſee.
Vade ſume tibi vxorē
fornicationum et fac tibi fi=
lios fornicationū: q̄r forni=
cās fornicabitur terra a do
mino. Lectio tertia.
Et abijt et accepit go=
mer filiam debelaim: et
concepit et peperit ei filiū.
Et dixit dominus ad eū. Vo=
ca nomen eius iezrabel: q̄m
adhuc modicum et viſitabo
ſanguinem iezrabel ſuper
domum hieu: et quieſcere fa
ciam regnū domus iſrael=
⁊ in illa die conteram arcū
iſrl in valle iezrabel. Lc.iiii.
Et concepit adhuc ⁊ pe
perit filiā. Et dixit ei.
Voca nomen eius abſq̧ mi=
ſericordia: quia non addam
vltra miſereri domui iſrael=
ſed obliuione obliuiſcar eo=
rum. Et domui iuda miſere=
bor et ſaluabo eos in domi=
no deo ſuo et nō ſaluabo eos
in arcu et gladio et in bel=
lo et in equis et in equiti=

bus. Lectio quinta.

ET ablactauit eam que erat abſq; miſericordia: et concepit et peperit filium. Lectio ſexta.

ET dixit ei. Voca nomẽ eius non populus me⁹ quia vos non populus me⁹ et ego non ero veſter deus.

Tres vltime lectiões de expoſitione qualis euenerit ix nonum. ℞. De trinitate cum. An. ad benedictus ꝛ ad magſt et oratio ſicut euenerit. Cetera omnia vtſ. Expliciunt hyſtorie. ¶ Sequuntur expoſitiões dominicales.xxv. euangeliorum a dñica poſt trinitatem vſq; ad aduentũ domini qui debent incipi vt ſupra dominica intra octa. feſti corporis chriſti ordinatum eſt: ita q̃ qualibet dominica dicatur vna expoſitio. Non obſtante quocunq; feſto niſi fuerit cantoris ſuccentoris vel duplexque habeat euangel. propriũ q̃ tunc expoſitio euangel. de dominica debet transferri. in diem proximiorem quo fieri poterit De feſtis autem duplicibus non habentibus euangelium proprium et de feſtis.ix.lectionum fac de nouem lectio.ſex.et.iij. vltime de expoſitio.euangel.dominice currentis. Si autem feſtum trium lectio.in dominica eue.intra vel extra octa. fiet memoria: tantũ de ipſo feſto. Preterea ſi vigilia feſti alicui⁹ ſancti que habeat euangelium proprium in dominica euene. expoſitio euã gelij de vigilia fiet: expoſitio vero euangelij de dominica trãſferretur niſi aliqua regula hoc impediat vt ſuis locis patebit.

¶ Dominica prima. Secundum lucam. xvi. Lectio.vij.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Homo quidam erat diues ꝛ induebatur purpura ꝛ byſſo: et epulabatur quotidie ſplendide. Et reliqua. Homilia beati gregorij pape eiuſdem lectionis.

IN verbis ſacri eloquij fratres chariſſimi prius ſeruãda eſt veritas hyſtorie: et poſtmodum requirenda ſpiritualis intelligẽtia allegorie. Tunc nãq; allegorie fructus ſuauiter carpitur: cum prius per hyſtoriam in veritatis radice ſolidatur.

Lectio octaua.

SEd q2 nõnunq̃ allegoria fidem edificat: ꝛ hyſtoria moralitatez. Nos qui auctore deo iã fidelib⁹ loquimur non ab re credim⁹ ſi ipſum loquendi ordinẽ poſtponamus: quatinus qui fidem tam firmam tenetis pri⁹ de allegoria aliquid breuiter audire debeatis. Le.ix.

ET quod vobis de moralitate hyſtorie valde

eſt neceſſarium hoc in expoſitionis noſter ordine ſerue tur extremum. Quia ea plerunqȝ ſolent melius recoli que contingit poſtmodũ audiri. Añ. Homo quidam erat diues ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo/⁊ epulabaẗ quotidie ſplendide: et erat quidam mendicus nomine lazarus: factum eſt autem vt moreretur mendicus ⁊ portaretur ab angelis in ſinum abrahe. ps. Bñdictus. Oro.

Deus in te ſperantium fortitudo/adeſto propicius inuocationibus noſtris: et quia ſine te nichil poteſt mortalis infirmitas/preſta auxiliũ gratie tue: vt in exequendis mandatis tuis: et voluntate tibi et actione placeamus. Per. Añ. Rogo te pater vt mittas lazarum in domum patris mei: habeo enim quinqȝ fratres vt teſtetur illis ne ⁊ ipſi veniant in hũc locum tormentorũ. ps. Magnificat. oratio vt s. Si aliqua de expoſitionib⁹ ſequenti. dicatur aliquotiens i. die qua non fit de domini. vel de feria hoc eſt cum aliquo feſto. ix. lect. vel intra aliquas octa. poſt matuti. fiet memoria de domi. per primã añam de ipſo euange. ps⁹. Dominus regnauit ⁊ oratione ſua. Et poſt veſperas per altarẽ añ. ⁊ ps⁹. Dirigatur. vt ſupra.

¶ Dominica ſecũda. Secũdm lucam. xiiij. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ſimilitudinem hanc. Homo quidam fecit cenaȝ magnam et vocauit mltos. Et reliqua. Homilia bti gregorij pape.

Quis eſt iſte homo: niſi ille de quo per prophetam dicitur? Et homo eſt: ⁊ quis cognouit eum? qui fecit cenaȝ magnam: quia ſatietatẽ nobis interne dulcedinis preparauit. Qui vocauit multos: ſed pauci veniunt quia nonnunquã ipſi qui ei per fidem ſubiecti ſunt: eterno ei⁹ conuiuio: male viuendo contradicunt. Lectio octaua.

Miſit autem ſeruum ſuũ hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quid hora cene: niſi finis eſt mundi? in quo nimirum nos ſumus: ſicut iandudum paul⁹ teſtatur dicẽs. Nos ſumus in quos fines ſeculorum deuenerunt. Lectio nona.

Si ergo hora iã cene eſt cum vocamur: tãto minus debemus nos excuſare a conuiuio dei: quãto magis propinquaſſe iam cernim⁹ finem ſeculi. Quo enim penſamus quia nichil eſt quod reſtat/eo debemus pertimeſcere ne tempus gratie quod preſto eſt/pereat. Aña. Homo quidam fecit cenam magnam ⁊ vocauit multos et miſit ſeruum ſuum hora ce-

ne dicere inuitatis vt veni-
rent: quia parata ſunt om-
nia dicit dominus. ps. Be-
nedictus. Oratio.

Sancti nominis tui do-
mine timorem pariter
et amorem fac nos habere
perpetuum: quia nunquam
tua gubernatione deſtitu-
is: quos in ſoliditate tue di-
lectionis inſtituis. Per dñs.
aña. Exi cito in plateas et
vicos ciuitatis: et paupe-
res ac debiles cecos ꝛ clau-
dos compelle intrare: vt im
pleatur dom⁹ mea alleluya.
ps. Magnificat. oratio. vt s.

¶ Dominica tertia. Secũdũ lucam. xv. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Acceſſe-
runt ad ieſum publica-
ni ꝛ peccatores vt audirent
illum. Et reliqua. Homilia
beati gregorii pape.

Audiſtis ex lectione euan-
gelica fratres mei: quia pec
catores et publicani vene-
runt ad redemptorem no-
ſtrum/ ꝛ non ſolum ad collo-
quendum: ſed etiam ad con-
ueſcẽdũ recepti ſunt. Quod
videntes pharifei dedigna-
ti ſunt. Lectio octaua.

Ex quare colligitur: qꝛ
vera iuſticia compaſſio
nem habet: falſa iuſticia de-
dignationem: quamuis ꝛ iu-
ſti ſoleant recte peccatori-
bus indignari. Sed aliud
eſt quod agitur typo ſuper-
bie: aliud quod zelo diſcipli-
ne. Lectio nona.

Dedignãtur etenim ſed
nõ dedignantes: deſpe
rant ſed non deſperantes:
perſecutionem commouent
ſed amantes. Et ſi foris in-
crepationes per diſciplinã
exaggerant: intus tamẽ dul
cedinem per charitatẽ ſer-
uant. aña. Quis ex vobis ho
mo qui habet centum oues
et ſi perdiderit vnam ex il-
lis nonne dimittit nonagin-
ta nouem in deſerto et va-
dit ad illã que perierat do-
nec inuenit eam? ps. Bene-
dictus. Oratio.

Deprecationem noſtrã
queſumus domine be-
nignus exaudi: ꝛ quib⁹ ſup-
plicandi preſtas affectũ: tri-
bue defenſionis auxilium.
Per dominũ noſtrum. aña.
Que mulier habens drach-
mas decem et ſi perdiderit
drachmam vnam: nonne ac-
cendit lucernã ꝛ euertit to-
tam domum: et querit dili-
genter donec inueniat illã?
ps. Magnificat. oratio vt s.

¶ Dominica quarta. Secundũ lucam. vi. Lctõ ſeptima.

In illo tempore. Dixit
ieſus diſcipulis ſuis.
Eſtote miſericordes ſicut et
pater veſter miſericors eſt.
Homilia venerabilis bede.

Hoc loco nichil aliud nobis
precipi exiſtimo niſi vt ea fa
cta que dubiũ eſt quo animo
fiant in meliorem partẽ in-

terpretemur. Lectio.viij.

Quod enim ſcriptuȝ eſt. Ex fructibus eorum co gnoſcetis eos. De manifeſtis dictum eſt: que non poſſunt bono animo fieri ſicut ſunt ſtupra: vel blaſphemie: vel furta: vel ebrietates: ꝫ ſi qua ſunt alia de quibus nobis iudicare pmittitur. L.ix.

De genere autem ciborum: quia poſſunt bono animo et ſimplici corde ſine vicio concupiſcentie quicūque humani cibi indifferenter ſumi: prohibet apoſtolꝰ iudicare eos qui carnibus veſcebantur: et vinum bibebant: ab eis qui ſe ab huiuſmodi cibis vel alimentis tēperabant. Qui mãducat inquit: non manducanteȝ non ſpernat. Et qui non manducat manducantem non iudicet. An. Eſtote miſericordes quia et pater veſter miſericors eſt dicit dominus. ps. Benedictus. Oratio.

Protector in te ſperantium deus ſine quo nichil eſt validum nichil ſanctum: multiplica ſuper nos miſericordiam tuã: vt te rectore te duce ſic tranſeamus per bona temporalia vt non amittamus eterna. Per do. aña. Nolite iudicare et non iudicabimini in quo enim iudicio iudicaueritis iudicabimini dicit dominꝰ. ps. Mgt.

¶ Dominica quinta. Secundum Lucam v. Lectio.vij.

In illo tempore. Cū turbe irruerent in ieſum vt audirent verbum dei: et ipſe ſtabat ſecus ſtagnum geneȝareth. Et reliqua. Homilia venerabilis bede pſbyteri.

Stagnum geneȝareth ideȝ dicunt eſſe quod mare galilee vel mare tyberiadis. Sed mare galilee/ab adiacente prouincia dictum: mare tyberiadis a proxima ciuitate que olim cheunereth vocata: ſed ab herode tetrarcha in ſtaurata in honorem tyberij ceſaris: tyberias eſt appellata. Lectio octaua.

Porro geneȝar: a loci ipſius natura: qua criſpãtibꝰ aquis de ſeipſo ſibi excitare aurã perhibetur. Greco vocabulo quaſi generãs ſibi auram dicitur. Lectio nona.

Neq; enim in ſtagni morem ſternitur aqua: ſed frequentibus auris ſpirantibus agitatur: hauſtu dulcis et ad potandum habilis Sed hebraice lingue conſuetudine omnis aquarum congregatio ſiue dulcis ſiue ſalſa mare nūcupatur. An. Aſcēdēs ieſus in nauim et ſedēs docebat turbas alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Da nobis queſumus domine vt ꝫ mūdi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et eccleſia tua tranquilla deuotiōe letetur. Per

An. Preceptor per totam noctem laborantes nichil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete. ps. Magnificat.

¶ Dominica ſexta. Secundū mattheum. v. Lectio. vij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis quia niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſquā ſcribarū et phariſeorū non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Vult domin⁹ et redemptor noſter vt iuſticia noſtra ſuper ſcribarum et phariſeorū iuſticiā abundet: ⁊ ideo ſic loquitur ac ſi dicat. Quāuis oīa illa precepta impleueritis q̄ inchoant homines: et iſta nō impleueritis que addūtur a me: qui legē nō veni ſoluere ſed adimplere: non intrabitis in regnū celorum. Lec. viij.

Scire enim debem⁹ que ſit iuſticia ſcribarum ⁊ phariſeorum: et que iuſticia chriſtianorum. Juſticia illorum eſt vt non occidāt: chriſtianorum vero vt non iraſcantur. Lectio nona.

Minus ergo eſt non occidere: vt qui illud ſoluerit minimus vocabitur in regno celorū. Qui illud impleuerit vt nō occidat: nō continuo magnus erit: ⁊ idoneus in regno celorum: ſed tamen aſcendet ad aliquem gradum perficitur autem ſi nec iraſcatur. A. Audiſtis quia dictū eſt antiquis nō occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio. ps Benedictus. Oro.

Deus qui diligētibus te bona inuiſibilia preparaſti infunde cordib⁹ noſtris tui amoris affectum: vt te in oībus et ſuper omnia diligētes: promiſſiones tuas q̄ omne deſiderium ſuperant conſequamur. Per. A. Si offers munus tuum ante altare et ibi recordatus fueris quia frater tu⁹ habet aliquid aduerſum te: relinq̄ ibi munus tuū ante altare ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo/ ⁊ tūc veniens offeres munus tuū alleluya. ps. Magnificat.

¶ Dominica ſeptima. Secūdum marcū. viij. Lectio. vij.

In illo tpe. Cū turba pluriima eſſet cū ieſu nec haberēt qd manducarent: cōuocatis diſcipulis ſuis ait. Miſereor ſup turbas. Et reliq̄. Homil. venera. bede p̄ſbyte.

In hac lectione cōſiderāda ſunt i vno eodēq̄ redēptore noſtro diſtincta opa diuinitatis atq̄ humanitatis: et error euticetis qui vnā tantum i chriſto operationē dogmatizare p̄ſumit: pcul a chriſtianis finib⁹ repellēdus. L. viij.

Quis eīn non videat hoc q̄ ſup turbā miſeretur dñs ne vel inedia: vel vie lōgioris labore deficiat: affectū eſſe ⁊ cōpaſſiōe hūane fragi

litatis: volẽs paſcere quos curauit prius aufert debilitates / et poſtea offert ſanis cibos. Lectio nona.

CONuocat quoqꝫ diſcipulos: et que facturus eſt loquitur: vt vel magiſtris exemplum tribuat cum minoribus atqꝫ diſcipulis communicãdi conſilia / vel ex fabulatione intelligant ſigni magnitudinem: reſpondentes ſe panes in heremo non habere. Miſereor inquit turbe: quia iam triduo perſeuerant mecum. aña. Cum multa turba eſuriens eſſet cum ieſu dixit diſcipulis ſuis / miſereor ſuper turbam quia ecce iam triduo ſuſtinent me / nec habent quod manducẽt. ꝛ ſi dimiſero eos ieiunos deficient in via: quidam autem ex eis de longe venerunt. ps. Benedictus. Oratio.

DEus virtutũ cuius eſt totum quod eſt optimũ: inſere pectoribus noſtris amorem tui nominis / et preſta in nobis religionis augmentum: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per dominum noſtrũ. aña. Et accipiens ieſus ſeptẽ panes gratias agens fregit ꝛ dabat diſcipulis ſuis vt apponerẽt ꝛ appoſuerunt turbe alleluya. ps. Magnificat. ¶ Dominica octaua. Scdm matheum. vij. Lectio.vij.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attẽdite a falſis prophetis qui veniunt ad vos in veſtimentis ouium: intrinſecus autẽ ſunt lupi rapaces. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

QUod paulo ſuperius dominus ſpacioſam ꝛ latam viaꝫ nominauit: hoc nunc aperti⁹ falſos prophetas oſtẽdit per quos multi in perditionem abominabilem abierũt. Qui primo in iudea multi apparuerunt: et modo ſua perfidia totum mundum repleuerunt. Lectio octaua.

SEd illi prius falſi prophete fuerunt: qui veriſſimos quoqꝫ domini prophetas vſqꝫ ad mortem perſecuti ſunt ſicut hieremiam et micheam alioſqꝫ multos. Lectio nona.

ISti autẽ nunc falſi prophete et falſi chriſtiani ſũt: qui veraces chriſtianos ſine miſericordia perſequuntur et opprimunt aliquando ſi detur copia etiam gladiis ſine intermiſſione / aut ſuis prauis moribus et exẽplis. aña. Attendite a falſis prophetis qui veniũt ad vos in veſtimentis ouium: intrinſecus autem ſunt lupi rapaces. ps. Benedictus. Oro.

DEus cuius prouidentia in ſui diſpoſitione nõ fallitur: te ſupplices exo=

ramus vt noxia cuncta ſubmoueas: et omnia nobis pro futura concedas. Per dominum. aña. Non poteſt arbor bona fructus malos facere: neq; arbor mala fructus bonos facere: omnis arbor que non facit fructum bonū excidetur et in ignē mittetur. ps. Magnificat.

¶ Dominica nona. Secundum Lucam xvj. Lectio vij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Homo quidam erat diues qui habebat villicum: et hic diffamatus eſt apud illū quaſi diſſipaſſet bona ipſius. Et reliqua. Homilia venerabilis bede presbyteri.

Quis ſit villicus iniquitatis qui domini voce laudatur cuius cum vellē ſcire rationem de quo fonte proceſſerit reuolui volumen euangelicū et inter cetera reperi quod appropinquantibus ſaluatori publicanis et peccatoribus vt audirent illū: murmurabāt pharisei & ſcribe dicentes. Quia iſte peccatores recepit et comedit cū illis. Lectio octaua.

Qui locutus eſt eis parabolam centum ouiū et vnius perdite: que inuenta paſtoris humeris reportata eſt. Lectio nona.

Et cur eſſet propoſita: ſtatim intulit. Dico vobis quod ita gaudiū erit in celo ſuper vno peccatore penitentiam agente: quam ſuper nonagintanouem iuſtis qui non habent opus penitētia. aña. Dixit dominus villico quid hoc audio de te redde rationē villicationis tue alia. ps. Benedictus. Oro.

Largire nobis queſum⁹ domine ſemper ſpiritū cogitandi que recta ſunt pro picius et agendi vt qui ſine te eſſe non poſſumus ſecundū te viuere valeam⁹. Per dominum aña. Quid faciam quia dominus meus aufert a me villicationem: fodere non valeo mendicare erubeſco: ſcio quid faciam vt cum amotus fuero a villicatione recipiāt me ī domos ſuas. ps. Magnificat. ¶ Dominica decima. Secundū Lucam xix.

Lectio ſeptima.

In illo tempore. Cū appropinquaſſet ieſus hieruſalem: videns ciuitatē fleuit ſuper illā dicens. Quia ſi cognouiſſes & tu. Et reliq̄. Homilia bti gregorij pape.

Lectionē breuē ſancti euangelij breui ſi poſſū volo ſermone percurrere: vt illis in ea prolixior detur intentio: qui ſciunt ex paucis multa narrare: Lectio octaua.

Quod flente domino illa ſubuerſio hieroſolymorū deſcribitur que a veſpaſiano & tyto romanis principibus facta eſt: nullus qui

hyſtoꝛiam euerſionis eiuſdē legit ignoꝛat. Lectio nona.

Romani enim principes denunciantur cum dicit̄ Quia venient dies in te: ⁊ circundabunt te inimici tui vallo: ⁊ coanguſtabunt te vndique ad terram proſternent te: et filios tuos qui i te ſūt. An. Cum appꝛopinquaret dominus hieruſalē vidēs ciuitatē fleuit ſuper illa; dicēs: quia ſi cognouiſſes et tu: qꝛ venient dies in te et circundabunt te inimici tui vallo et coanguſtabūt te vndiq; et ad terram proſternent te: eo quod nō cognouiſti tempus viſitationis tue alle luya. ꝟ. Benedictus. Oꝛatio.

Pateant aures miſericoꝛdie tue domine precib⁹ ſupplicantium: et vt petentibus deſiderata concedas fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per. Scriptū eſt enim quia domus mea dom⁹ oꝛationis eſt cunctis gentibus: vos autem feciſtis illā ſpeluncam latronum ⁊ erat quotidie docens in templo. ꝟ. Magnificat. ¶ Dominica vndecima. Secundum Lucam xviij. Lectio ſeptima.

In illo tempoꝛe. Dicebat ieſus ad quoſdam qui in ſe confidebant tanquā iuſti: ⁊ aſpernabātur ceteros parabolam iſtam dicens. Duo homines aſcēderunt in templum vt oꝛarent: vnus phariſeus: et alter publicanus. Et reliqua. Homilia.

Quia parabolam qua dominus ſemper oꝛare ⁊ non deficere docebat: ita cōcluſit: vt diceret. Veniente iudice difficile eſt fidem in terra reperiendam ne quis ſibi foꝛte de ſuperuacua fidei cognitione vel etiam confeſſione blādiretur: mox iuncta altera parabola diligentius oſtendit a deo non verba fidei examinanda: ſed opera. Inter que nimirum opera: maxime regnat humilitas. Lectio. viij.

Vnde vt ſupꝛa cū fidem grano ſinapis minuto quidē ſed ex contritione fragranti compararet: quaſi exponendo ſubiunxit. Cum feceritis omnia que pꝛecepta ſunt vobis dicite: ſerui inutiles ſumus. Lectio nona.

Quo cōtra ſupbi nequaq̄ oia: ſed modicū quid foꝛſā que p̄cepta ſunt faciūt: nō ſolum mox de ſua iuſticia p̄ſumūt: ſed ⁊ infirmos quoſq; deſpiciunt: atq; ideo quaſi fide vacui cum oꝛauerint nō exaudiūtur. An Stans a longe publicanus nolebat oculos ad celum leuare: ſed percutiebat pectus ſuum dicēs De⁹ pꝛopicius eſto michi peccatoꝛi. ps. Bn̄dictus. Orō.

Deus qui omnipotentiā tuam parcēdo maxime et miſerādo manifeſtas: multiplica ſuper nos miſericoꝛ-

plam tuã: vt ad promiſſa curentes celeſtiũ bonorum facias eſſe conſortes. Per. An. Deus propicius eſto michi peccatori. Ps. Magnificat.

¶ Dominica.xij. Secundum marcuz vij. Lectio ſeptima.

In illo tpe. Exiẽs ieſus de finibus tyri venit per ſidonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et rel. Omel. vene. bede pbri.

Surdus ille et mutus quez mirabiliter curatum a dño modo cũ euãgeliũ legeretur audiuimus genus deſignat humanuz in his q ab errore diabolice deceptionis diuina merẽtur grã liberari. R. viij.

Obſurduit nãqȝ homo ab audiẽdo inobediẽdo ſbbite poſtq mortifera ſerpentis verba contra deum tumidus audiuit. Lectio nona.

Mutus a laude cõditoris effectus eſt: ex quo cũ ſeductore colloquiũ habere pſumſit. Et merito clauſit aures ab audiẽda iter angelos laude creatoris/ quas ad audiendã eiuſdẽ creatoris vituperationẽ ſermonibꝰ hoſtis incautus apparuit. A. Dñ trãſiret dñs p medios fines tyri: ſurdos fecit audire et mutos loqui. ps. Bñdictꝰ. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus: qui abũdantia pietatis tue et merita ſupplicum excedis et vota: effũde ſuper nos miſericordiam tuam: vt dimittas quod conſcientia metuit: et adijcias quod oratio non preſumit. Per dominuz. An. Bene omnia fecit et ſurdos fecit audire et mutos loqui. ps. Magnificat.

¶ Dominica. xiij. Secundum Lucam x. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Et reliqua. Omilia venera. bede preſbyteri.

Non oculi ſcribarũ et phariſeorum qui corpus tantum domini videre: ſed illi beati ſunt oculi q eius poſſunt cognoſcere ſacramẽta. De quibus dicitur. Et reuelaſti ea paruulis. Lectio octaua.

Beati oculi paruulorum quibus et ſe et patrem illius reuelare dignatꝰ eſt. Dico enĩ vobis quod multi reges et prophete voluerunt videre que vos videtis et nõ viderunt: et audire que auditis et nõ audierũt. Lec. ix.

Abrahaz exultauit vt videret diez chriſti: vidit et gauiſus eſt. Eſaias quoqȝ et micheas et multi alij prophete viderunt gloriam dei: vnde et videntes appellati ſunt. aña. Homo quidaz deſcendebat ab hieruſalem in hierico et incidit in latrones: qui etiam deſpoliauerunt euz et plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: de cuius munere venit: vt tibi a fidelib⁹ tuis digne et laudabiliter ſeruiatur: tribue nobis queſum⁹: vt ad promiſſiones tuas ſine offenſione curramus. Per d. An. Quis tibi videtur proximus fuiſſe illi qui incidit in latrones? ⁊ ait qui fecit miſericordiã in illũ: vade et tu fac ſimiliter alla. ps. Magt.

¶ Dominica xiiij. Secundũ Lucam xvij. Lcõ ſeptima.

In illo tempore. Dũ iret ieſus in hieruſalem trãſibat per mediam ſamariam et galileam: et cum ingrederetur quoddã caſtellũ occurrerunt ei decem viri leproſi. Et reliqua. Homilia venerabilis bede presbyteri.

Leproſi nõ abſurde intelligi poſſunt qui ſcientiã vere fidei non habentes varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abſcondunt imperitiã ſuam: ſed pro ſumma peritia proferunt in lucem: et iactantiam ſermonis oſtentant. Lectio. viij.

Nulla porro falſa doctrina eſt que nõ aliqua vera intermiſceat. Vera ergo falſis inordinate permixta in vna diſputatione vel narratione hominis tanꝗ in vni⁹ corporis colore apparentia ſignificant lepram: tanꝗ colorũ veris falſiſqꝫ locis humana corpora variantẽ atqꝫ maculantem. Lectio. ix.

Hic aũt tam vitandi ſunt eccleſie vt ſi fieri poteſt lõgius remoti magno clamore chriſtũ interpellẽt. Unde ⁊ apte ſubiungitur. Qui ſteterunt a longe ⁊ leuauerunt vocẽ dicẽtes. Ieſu preceptor miſerere noſtri. Et bene vt ſaluentur ieſum preceptorẽ nominant. An. Dum ingrederetur ieſu quoddaꝫ caſtellũ occurrerũt ei decẽ viri leproſi qui ſteterunt a longe ⁊ leuauerunt vocem dicẽtes: ieſu ꝑceptor miſerere nobis. ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne de⁹: da nobis fidei ſpei ⁊ charitatis augmentum: ⁊ vt mereamur aſſequi qđ promittis fac nos amare qđ precipis. Per. An. Nonne decẽ mundati ſunt et nouem vbi ſunt? non eſt inuentus ꝗ rediret et daret gloriam deo/ niſi hic alienigena: vade qꝛ fides tua te ſaluum fecit. ps. Mgt.

¶ Dominica. xv. Sĉđm mattheũ. vj. Lectio ſeptima.

In illo tẽpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duob⁹ dñis ſeruire. Et reliq̃. Homil. veñ. bede. pbr̃i.

Hec verba diligenter conſideranda ſunt. Nam qui ſint duo domini conſequenter exponit dicẽs. Nõ poteſtis deo ſeruire et mãmone. Le. viij.

Audiat hoc auarus audiant qui cẽſentur no

mine chriſtiano nõ poſſe ſimul mammone: hoc eſt diuitijs chriſtoq́ꝫ ſeruire: ⁊ tamẽ nõ dixit q̃ habet diuitias: ſed qui ſeruit diuitijs. Lectio.ix.

Qui enim diuitiarũ ſeruus eſt: diuitias cuſtodit vt ſeruus. Qui autẽ ſeruitutis excuſſerit iugum: diſtribuit: eas vt dominus. Sed qui ſeruit mãmone ſeruit vtiq́ꝫ illi qui rebus iſtis terrenis merito ſue peruerſitati prepoſitus princeps huius ſeculi a domino dicitur. Ergo aut vnum obiet: et alterum diliget: vt fieri debet. Odiet ſcilicet diabolum et diliget deũ. Aut vni adherebit: et alterum contẽnet. Adherebit ſcilicet diabolo cum quaſi eius premia temporalia ſectatur. Contẽnet autem deum non dixit odiet: ſed ſicut ſolent minãs eius poſtponere cupiditatibus ſuis. an. Nolite ſolliciti eſſe dicentes: quid manducabimus aut quid bibemꝰ: ſcit enim pater veſter celeſtis quid vobis neceſſe ſit alleluya. ps. Benedictꝰ. Oro.

Cuſtodi domine queſumus eccleſiam tuã propiciatione perpetua: ⁊ quia ſine te labitur humana mortalitas: tuis ſemper auxilijs ⁊ abſtrahatur a noxijs: et ad ſalutaria dirigat᷑. per. aña. Querite ergo primum regnum dei et iuſticiam eiꝰ ⁊ hec omnia adijciantur vobis alla. ps. Magnificat.

¶ Dominica. xvj. Secundũ Lucam. vij. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Ibat ieſus in ciuitatem que vocatur naim ⁊ ibant cum illo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Naim ciuitas eſt galilee in ſecũdo miliario thabor mõtis contra meridiem iuxta endor: qui eſt vicus grãdis in quarto miliario eiuſdem montis ad meridiem. L. viij.

Et ibant cum illo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa. Cum autẽ appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctꝰ efferebatur filiꝰ vnicus matris ſue. Lectio.ix.

Defunctus hic qui extra portam ciuitatis: multis eſt intuentibus delatus ſignificat hominẽ letali criminum funere ſoporatum: eandẽq́ꝫ inſuper anime mortem non cordis adhuc cubili tegentem: ſed ad multorum noticiã prolocutionis operiſue indicium quaſi per ſue oſtia ciuitatis propalatam. an. Acceſſit ieſus et tetigit loculum: ipſi autẽ qui portabant ſteterunt et ait: adoleſcens tibi dico ſurge: ⁊ reſedit qui erat mortuus: et cepit loqui elleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Eccleſiam tuã domine

miſeratio continuata mundet et muniat: et quia ſine te non poteſt ſalua conſiſtere: tuo ſemper munere gubernetur. Per. An. Accepit autē omnes timor et magnificabant deum dicentes: qꝛ propheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus viſitauit plebē ſuam. ps. Magnificat.

¶ Dominica.xvij. Secundū Luc. xiiij. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Cuȝ intraret ieſus in domum cuiuſdam principis phariſeorum ſabbato manducare panem et ibi obſeruabant euȝ. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Hydropic⁹ morb⁹ ab aquoſo humore vocabulum trahit. Grece enim aqua hydor vocatur. Eſt autem humor ſubcutaneus de vicio veſice natus cum inflatione turgente ⁊ anhelitu fetido.

Lectio octaua.

Proprium eſt hydropici q̄to magis abundat humore inordinato tanto ampli⁹ ſititio. Et ideo recte cōparatur ei quem fluxus carnalium voluptatum exuberans aggrauat. Lec. ix.

Comparatur diuiti auaro qui quanto eſt copioſior diuitijs quibus non bene vtitur: tanto ardenti⁹ tales concupiſcit. Reſpondēs autem ieſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos ſi licet ſabbato curare hominē? At illi tacuerunt. An. Dixit domin⁹ ad legiſperitos ⁊ phariſeos dicens: ſi licet ſabbato curare hominem? ipſe vero apprehenſum ſanauit eū ac dimiſit alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Tua nos queſumus domine gratia ſemꝑ preueniat ⁊ ſequatur: ac bonis operibus iugiter preſtet eſſe intentos. Per dominum. An. Cuȝ inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouiſſimo loco vt dicat tibi qui te inuitauit: amice aſcende ſuperius tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcūbentibus alleluya. ps. Magnificat.

¶ Dominica. xviij. Secūdū mattheū xxij. Lec. ſeptima.

In illo tempore. Audientes phariſei q̄ ſilentiuȝ impoſuiſſet ieſus ſadduceis: conuenerunt in vnū. Et interrogauit eum vnus ex eis legiſdoctor tentans eū. Magiſter quod eſt mandatū magnū in lege? Et reliqua. Homilia ven. bede pſbyteri.

Conuenerunt vt in multitudine vincerent: quem ratione ſuperare non poterāt. A veritate ſe nudos eſſe profeſſi ſunt qui multitudine ſe armauerunt. Lect. viij.

Dicebant enim apud ſe. Loquatur vnus ꝑ omnibus et omnes loquamur per vnum vt ſiquidem vn⁹

eum dixerit: omnes videamur victores. Si autem victus fuerit vel ſolus videatur confuſus. Lec.ix.

O Phariſei ꝗ omnia propter homines cogitatis et facitis primum quidẽ venientes cum duo vincendi eſtis per vnum. Tamen poſito ꝙ vno victo homines non intelligant omnes vos eſſe victos. Nunquid cõſciẽtie veſtre non ſentiunt ſe eſſe confuſas? Leuis enim eſt conſolatio illi qui in ſeipſo cõfuſus eſt ꝙ ab aliis ignoratur. An. Magiſter quod eſt mandatum magnum in lege? ait illi ieſus: Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Da queſum⁹ domine populo tuo diabolica vitare contagia: et te ſoluz dominum pura mente ſectari. Per. aña. Quid vobis videtur de chriſto cui⁹ fili⁹ eſt? Dicunt ei omnes / dauid: dixit ei ieſus quomodo ergo dauid in ſpiritu vocat eum dominum dicens Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis. ps. Magñt.

¶ Dñica.xix. S.ma ix.l.viij

In illo tempore. Aſcendens ieſus in nauiculam tráſfretauit et venit in ciuitatem ſuam. Et reliqua. Homilia ioãnis criſoſtomi.

Chriſtum in humanis actibus diuina geſſiſſe myſteria et in rebus viſibilibus inuiſibilia exercuiſſe negocia / lectio hodierna mõſtrauit. Aſcendit inquit in nauiculaz & tranſfretauit / et venit in ciuitatem ſuam. lc.viij.

Hõnne ipſe eſt qui fugatis fluctibus maris profunda nudauit: vt iſraeliticus populus inter ſtupentes vndas ſicco veſtigio velut montium concaua trãſiret. Lectio nona.

Nonne hic eſt qui petri pedibus marinos vertices inclinauit vt iter liquidum humanis greſſibus ſolidum preberet obſequiuz? An. Dixit dominus paralytico confide fili remittũtur tibi peccata tua. alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Dirigat corda noſtra ꝗſumus domine tue miſerationis operatio: quia tibi ſine te placere non poſſumus. Per. an. Tulit ergo lectum ſuũ in quo iacebat magnificans deum et omnis plebs vt vidit dedit laudez deo. ps. Magnificat. ¶ Dominica.xx. Secundum mattheum xxij. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Dicebat ieſus turbis iudeorum ſimilitudinez hanc. Simile factum eſt regnum celorum homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et reliq̃. Homilia beati grego. pape.

Textum euangelice lectio-nis fratres chariſſimi volo ſi poſſum ſub breuitate trāſcurrere: vt in fine eius vaciſleam ad loquendum largi⁹ vacare. Lectio octaua.

Sed querendum prius eſt: an apud mattheum hec ipſa ſit lectio que apud lucam ſub appellatione cene deſcribitur. Et quidem ſunt nonnulla que ſibi diſſona eſſe videntur: quia hic prandium: illic cena memoratur. Lectio nona.

Hic qui ab nuptias indignis veſtibus intrauit repulſus eſt: illic nullus intraſſe dicitur: qui repulſus eſſe perhibeatur. Qua ex re recte colligitur: φ & hic per nuptias preſens eccleſia: et illic per cenam: eternum et vltimum conuiuiū deſignatur. An. Dicite inuitatis ecce prandium meum paraui venite ad nuptias alleluya. Ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: vniuerſa nobis aduerſantia ꝓpiciatus exclude: vt mente et corpore pariter expediti que tua ſūt liberis mētib⁹ exequamur. Per. Aña. Nuptie quidez parate ſunt ſed ꝗ inuitati erāt non fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarum et quoſcunqꝫ inueneritis vocate ad nuptias alleluya. Ps. Magnificat. ¶ Dñica.xxj. Secū dum ioannem iiij. Lcō. vij.

In illo tēpore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. Et reliqua. Homilia beati gregorij pape.

Lectio ſancti euangelij quā modo fratres audiſtis expoſitione non indiget ſed admonitione. Sed ne hanc tacite preteriijſſe videamur exhortando potius ꝙ exponēdo in ea aliquid loquamur.

Lectio octaua.

Hoc autem nobis ſolummodo de expoſitione videō eſſe requirendum: cur is qui ad ſalutem petendā venerat audiuit: niſi ſigna & prodigia videritis nō credetis. Qui enim ſalutē querebat filio: proculdubio credebat. Necꝫ enim ab eo quereret ſalutem niſi crederet & ſaluatorem. Lectio nona.

Quare ergo dicitur ei: niſi ſigna et prodigia videritis non credetis qui ante credidit ꝙ ſignum videret. Sed mementote quid petijt: & aperte cognoſcetis quia in fide dubitauit. Popoſcit nancꝫ vt deſcenderet: et ſanaret filium eius. Corporalem ergo preſentiaꝫ domini querebat: qui per ſpiritum nuſꝙ deerat. An. Domine deſcende vt ſanes filium meum priuſꝙ moriatur: dixit ei ieſus vade filius tuus viuit alleluya. Ps. Benedi-

nus. Oratio.

Largire queſumus domine fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem vt pariter ab omnibus mundentur offenſis: et ſecura tibi mente deſeruiant. Per dominum. ān. Cognouit autem pater quia illa hora erat in qua dixit ieſus: filius tuus viuit et credidit ipſe et domus eius tota. ps. Magnificat. ¶ Dominica.xxij. Secundum mattheum.xviij. lc.vij.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celorum homini regi qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Et reliqua. Homilia venerabilis bede presbyteri.

Aſſimilatum eſt regnum celorum homini regi: qui voluit rationem ponere cum ſeruis ſuis. Familiare eſt syris et maxime paleſtinis ad omnem ſermonem ſuum parabolas iungere vt quod per ſimplex perceptum teneri ab auditoribus nõ poteſt per ſimilitudinem exẽplaque teneatur. Lectio octaua.

Precepit itaque dominus petro ſub comparatione regis et domini et ſeruí qui debitor decem millium talentorum a domino rogãs veniam impetrauerat vt ipſe quoque dimittat cõſeruis ſuis minora petentibus. lc.ix.

Si enim ille rex et dominus ſeruo debitori decem milia talentorum tam facile dimiſit: quanto magis ſerui conſeruis ſuis minora petentibus debent dimittere? ān. Dixit autẽ dominus ſeruo ſuo redde qđ debes: procidens autem ſeruus ille rogabat eum dicens patientiã habe in me et omnia reddam tibi. ps. Benedictus. Oro.

Familiam tuam queſumus domine continua pietate cuſtodi: vt a cunctis aduerſitatibus te protegente ſit libera et in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. Per dominum. aña. Serue nequam omne debitum dimiſi tibi quoniam rogaſti me nonne ergo oportuit et te miſereri conſerui tui: ſicut et ego tui miſertus ſum dicit dominus. ps. Magnificat. ¶ Dominica.xxiij. Secũdũ mattheum.xxij. Lectio.vij.

In illo tempore. Abeuntes phariſei conſilium inierunt vt caperent ieſum in ſermone. Et reliqua. Homilia venera.bede.pbri.

Et obſeruantes miſerunt inſidiatores et qui ſe iuſtos ſimularent vt caperent eum in ſermone: et traderent eũ principatui et poteſtati preſidis. Lectio octaua.

Querentes dominum cõprehendere principes ſacerdotum et ſcribe timue-

eunt populum: atq; ideo qđ per ſe non poterant preſidis manibus efficere tentabāt velut a morte eius ipſi eſſe viderentur immunes.

Lectio nona.

Nuper enim ſub ceſare auguſto iudea ſubiecta romanis: quando in toto orbe celebrata eſt deſcriptio ſtipēdiaria facta fuerat. Et erat in populo magna ſeditio aliquibus dicentibꝰ pro ſecuritate et quiete quia romani omnibus militarēt debere eis tributa pſolui. ān. Magiſter ſcimꝰ qꝛ verax es & viam dei in veritate doces alla. ps. Benedictus. Orō.

Deus refugium noſtrū et virtus: adeſto pijs eccleſie tue precibus auctor ipſe pietatis et preſta: vt qđ fideliter petimus: efficaciter conſequamur. Per dominum. ān. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari: et que ſunt dei deo alleluya. ps. Magnificat. Dñica. xxiiij. Secundū mattheum. ix. Lc. viij.

In illo tēpore. Loquente ieſu ad turbas ecce princeps vnus acceſſit: et adorabat eum dicens. Domine filia mea modo defuncta eſt. Et reliqua. Homilia venerabi. bede preſbyteri.

Ecce vir venit cui nomen iairus & ipſe princeps ſynagoge erat. Priori lectiōi quā de abiectiōe ſynagoge ſtatq; eccleſie atq; iterū inſtauratione ſynagoge ſumus interpretati conſequēter archiſynagogi filia moriens ſubiūgitur: quā dū ſuſcitare properat dñs ꝑoccupat hemorroiſſa mulier preripit ſanitatē. Fitq; vt poſt veniēs ꝑ ſalute potiatr̄. Lcō octaua.

Ethiopia enim preuenit manus eius deo. Et cū intrauerit plenitudo gētium: tunc omnis iſrael ſaluus fiet. Princeps itaq; ſynagoge nullus melius ꝙ ipſe moyſes intelligitur. Unde et bene iairus: id eſt illuminans ſiue illuminatꝰ dicitur: Lectio nona.

Quia qui accipit verba vite debet dare nobis. Et per hec ceteros illuminat: & a ſpiritu ſancto in quo talia monita ſcribere vel dicere poſſit illuminatur. Et cecidit ad pedes ieſu: rogās euꝫ vt intraret in domū eiꝰ aña. Dicebat autem intra ſe ſi tetigero ſimbriam veſtimenti eius tātum ſalua ero. ps. Benedictus. Oratio.

Excita queſumus domine tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propenſius exequētes pietatꝭ tue remedia maiora percipiant. Per dñm. aña Si tetigero ſimbriā veſtimenti eius ſalua eſſe potero ab infirmitate mea alleluya. ps. Magnificat.

Dominica.xxv. Secundū anthem. vj. Lectio.vij.

In illo tēpore. Cuz ſubleuaſſet oculos ieſus et vidiſſet quia multitudo maxima venit ad eum dixit ad philippum. Unde ememus panes vt manducent hic? Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Miracula que fecit domin⁹ noſter ieſus chriſtus ſunt quedam diuina opera et ad intelligendum deum inuiſibilibus admonent humanā mentem. Lectio.viij.

Quia enim ille nō eſt talis ſubſtantie que videri oculis poſſit et miracula eius quibus totum mundū regit: vniuerſamqꝫ creaturam adminiſtrat aſſiduitate vilueruut: ita vt pene nemo dignetur attendere opera dei: mira et ſtupenda in quolibet ſeminis grano: ſecundum ipſam ſuam miſericordiam ſeruauit ſibi quedam que faceret oportuno tempore preter vſitatū curſum ordinēqꝫ nature: vt non maiora ſed inſolita vidēdo ſtuperent quibus quotidiana viluerant. Lectio nona.

Maius enim miraculum eſt gubernatio totius mundi: ꝙ ſaturatio quīqꝫ milium hominum de quinqꝫ panibus: et tamen hoc nemo miratur. Illud mirātur homines: non quia maius eſt: ſed quia rarum eſt. Añ. Cum ſubleuaſſet oculos ieſus et vidiſſet maximam multitudinem venientem ad ſe: dixit ad philippum: vnde ememus panes vt mādncēt hi? hoc autem dicebat tentans eum: ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus. Ps. Benedictus. Oratio.

Excita queſumus domine potentiam tuam et veni: et quod eccl'ie tue promiſiſti vſqꝫ in finem ſeculi clementer operare. Qui. Añ. Cum vidiſſent turbe ſignuz quod fecerat ieſus dicebāt vere hic eſt propheta qui vē turus eſt in mundū. Ps. Magnificat. Si tempus ſuperabūdauerit dicitur euangelium in dominica.xxv. ſcilz Reſpondens ieſus dixit. Cōfitebor tibi domine pater. quere ſupra dominica ſexta poſt natiuitatem domini.

¶ Notandum eſt ꝙ ſemper feria quarta poſt feſtum exaltationis ſancte crucis ſūt ieiunia quatuor temporum et etiam feria ſexta et ſabbato. Et ſi in eis feſtum nouem lectionum euene, tres vltime lectiones erūt de expoſitione ipſius ieiunij: et nulla ſit mēoria de ieiunio. De feſtis autem triū lectionum ſi ibidem euenerint nō ſit niſi memo. tātū. Si vero vigilia ſācti matthei in aliquo iſtorū dierum euenerit

prima lectio erit de expoſi-tione ipſius feſti: et alie due de dicto ieiunio. Cetera om-nia de feria preter ad matu tinas oratio de ipſo ieiunio quia ad horas dicitur ora-tio de precedenti dominica.

¶ Feria quarta in ieiunijs quatuor temporum menſis ſeptembris. Secundū mar-cum. ix. Lectio prima.

In illo tempore. Reſpon dens vnus de turba di-xit Magiſter attuli filium meum ad te habentem ſpi-ritum mutum. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Notandum autem ꝙ ſem-per loca rebus congruunt. In monte dominus orans trāſformatur: diſcipulis ar-cana ſue maieſtatis aperuit ad inferiora deſcendēs tur be occurſu excipitur: miſe-rorum fletu pulſatur.

Lectio ſecunda.

Surſum diſcipulis my-ſteria regni refert: de-orſum turbis peccata infi-delitatis exprobrat. Sur-ſum patris vocem his qui ſequi poterant pandit: deor ſum ſpiritus malos ab his qui vexabantur expellit.

Lectio tertia.

Quia etiam nūc ꝓ qua-litate meritorū alijs aſcendere alijs vero nō di-ſtat deſcendere. Nam car-nales adhuc et incipientes quaſi ima petentes confor-tat/ docet/ caſtigat/ perfe-ctos autem quorum conuer ſatio in celis eſt ſublimius extollēdo glorificat liberi⁹ de eternis inſtruit: et ſepe que a turbis ne audiri va-leant quedā docet. Oratio.

Mijſericordie tue reme-dijs queſumus domine fragilitas noſtra ſubſiſtat: vt que ſua conditione atte-ritur: tua clementia repare tur. Per dominum. ¶ Feria vi. Secundum lucam vij.

In illo tempore. Roga-bat ieſum quidam pha-riſeus vt manducaret cum illo. et cetera quere in feſto magdalene. Oratio.

Preſta queſumus om-nipotens deus: vt ob-ſeruationes ſacras annua deuotione recolentes: ꝛ͛ cor pore tibi placeamus et men te. Per dominum. ¶ Sabba to. Secundū lucā. xiij. Lc. j.

In illo tempore. Dice-bat ieſus turbis ſimili-tudinem hanc. Arborem fici habebat quidam plantatā in vineam ſuā: et venit que-rens fructū in ea: ꝛ͛ nō inue nit. Et reliqua. Homil. bea ti gregorii pape.

Dominus et redemptor no ſter per euangelium ſuū ali quando rebus aliquādo ver bis loquit͛. Aliquādo aliud verbis atꝙ aliud rebus ali quando autem hoc verbis

quod rebus. Lectio ſecunda.
Duas etenim rex ex euangelio fratres audiſtis ficulneā infructuoſam: ꝙ mulierem curuam: et vtriqꝫ rei eſt pietas impenſa. Lec.iij.
Illud autē dixit per ſimilitudinem: iſtud egit per exhibitionem. Sed hoc ſignificat ficulnea infructuoſa quod mulier inclinata: et hoc ficulnea reſeruata: quod mulier erecta. Tu autem domine miſerere. Oratio.
Omnipotens ſempiterne deus: qui per continentiam ſalutarem et corporibus mederis et mentibus: maieſtatem tuam ſupplices exoramus: vt pia ieiunantiū deprecatione placatus: ꝙ preſentia nobis ſubſidia prebeas ꝙ futura. Per dominū.
¶ In dedicatione eccl'ie. aña.
Sanctificauit domin⁹ tabernaculum ſuum hec eſt domus domini in qua inuocetur nomen eius de qua ſcriptū eſt erit nomen meū ibi dicit domin⁹. Ps de feria.
aña. Ecce tabernaculum dei cum hominibus et ſpiritus dei habitat in vobis: templū enim dei ſanctum eſt quod eſtis vos: pro cuius amore celebrant hodie gaudia templi tempore feſti. aña. Fundamenta templi huius ſapiētia ſua fundauit ea in quo dominum celi collaudant angeli ſi ruant venti et fluant flumina non poſſunt ea mouere vnquam: fundata enim erant ſupra firmam petrā. aña. Benedic domum iſtam quam edificaui nomini tuo vt ſint oculi tui aperti ſuper eam die ac nocte. aña. Zachee feſtinans deſcende quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille feſtinans deſcendit ꝙ ſuſcepit illum gaudens in domum ſuam: hodie huic domui ſalus facta eſt alleluya. Capitulū Apoc. xxi.
Uidi ciuitatem ſanctam hieruſalem nouam deſcendentem de celo a deo paratam ſicut ſponſam ornatā viro ſuo. Deo gratias. Rn.
Terribilis eſt locus iſte: nō eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. Uere dominus eſt ī iſto loco ꝙ ego neſciebā. V. Cumqꝫ euigilaſſet iacob a ſomno ait. Uere dominus.
Gloria. et reiteratur. Hy⁹.
Chriſte cunctorum dominator alme patris eterni genitus ab ore: ſupplicū vota pariterqꝫ hymnum/ cerne benignus.
Cerne quod puro deus in honore/ plebs tua ſupplex reſonet ī aula: annua cuius redeūt colenda/ tēpore feſta.
Hec domus rite tibi dedicata/ noſcitur in qua populus ſacratum: corpus aſſumit bibit ꝙ beatum/ ſanguinis hauſtum.
Hic ſacro ſancti latices ve

ternas/ diluunt culpas peri muntq; noxas: chryſmate vero genus vt creetur/ chriſticolarum.
Gloria ſummum reſonet patrentem / gloria natum pariterq; ſanctum ſpiritum dulci modulemur hymno/ omne per euum. ℣. Domus mea. ℟. Domus orationis vocabitur. aña. O quã metuendus eſt locus iſte: vere non eſt hic aliud niſi domus dei & porta celi. ps. Magt. Oro.
Deus qui nobis per ſingulos annos hui⁹ ſancti templi tui conſecrationis reparas diem et ſacris ſemper myſteriis repreſentas incolumes: exaudi preces populi tui & preſta: vt quiſquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta ſe impetraſſe letetur. Ad completo. aña. Alla. ps. Cũ inuo. cõm. Tu in no. Hymnus.
Hoc in templo ſumme de⁹ exoratus adueni: et clementi bonitate precum vota ſuſcipe largam benedictionẽ hic infunde iugiter.
Hic promereatur omnes petita acquirere: et adepta poſſidere cum ſanctis perenniter paradiſum introire trãſlati in requiem.
Gloria et honor deo. ℣. Cuſtodi nos. aña. Domum iſtã protege domine: & angeli tui cuſtodiant muros eius. ps. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitato. Vere locus iſte ſanctus eſt. Et porta celi. ps. Venite. Hymnus.
Hic ſalus egris / medicina feſſis/ lumẽ orbatis/ veniaq; noſtris: fertur offenſis / timor atq; meror pellitur omnis.
Demonis ſeua periit hic rapina/ peruicax monſtrum pauet et retenta: corpora linquẽs fugit in remotas/ ocy⁹ vmbras.
Hic locus nempe vocitatur aula regis immenſi niueaq; celi: porta que vite patriam petentes/ accipit omnes.
Turbo quem nullus quatit aut vagantes/ diruunt venti penetrantq; nimbi: non teneris ledit piceus tenebris/ tartarus horrens.
Gloria ſummum. In prima noctur. aña. Tollite portas principes veſtras: et eleuamini porte eternales. ps. Domini eſt terra. aña. Erit michi dominus in deum: et lapis iſte vocabitur domus dei. ps. Deus noſter. añ. Fun data eſt domus domini ſuper verticem montium & eleuabitur ſuper colles alla. ps. Omnes gentes. ℣. Domus. Lco pma iij. reg. viij.
Stetit autem ſalomon ante altare domini in conſpectu eccleſie iſrael: expanditq; manus ſuas in celum et ait. Domine deus iſrael non eſt ſimilis tui deus

et celo deſuper et ſuper terram deorſum: qui cuſtodis pactuz et miſericordiam ſeruis tuis qui ambulant corã te in toto corde ſuo qui cuſtodiſti ſeruo tuo dauid patri meo que locutus es ei. Ore locutus es: manibus perfeciſti vt hec dies probat. ℞. In dedicatione templi/ decantabat populus laudem. Et in ore eorum dulcis reſonabat ſonus. ℣. Obtulerunt ſacrificium ſuper altare domino et ceciderunt in facies ſuas: et adorauerunt eum. Et in ore. Gloria. ℞. In dedicatione. et ita reiteratur. ℞. cum. Gloria. Lectio. ij.

Nunc igitur domine deus iſrael conſerua famulo tuo dauid patri meo que locutus es ei dicens. Non auferetur de te vir coram me qui ſedeat ſuper thronuz iſrael: ita tamen ſi cuſtodierint filij tui viam tuam vt ambulent coram me: ſicut tu ambulaſti in conſpectu meo. ℞. Fundata eſt domus domini ſuper verticem montiuz et exaltata eſt ſuper omnes colles: et venient ad eaz omnes gẽtes. Et dicent gloria tibi domine. ℣. Reges terre afferent gloriam ſuam et honorem in illa. Et dicent. Lectio tertia.

Et nunc domine deus iſrael firmentur verba tua que locut9 es ſeruo tuo dauid patri meo. Ergo ne putandum eſt quod vere de9 habitet ſuper terraz? Si enĩ celum et celi celorum te capere non poſſunt. quanto magis domus hec quam edificaui? ſed reſpice ad orationem ſerui tui et ad preces eius domine deus meus. ℞. Benedic domine domuz iſtã quam edificaui nomini tuo. venientium in locum iſtum exaudi preces in excelſo ſolio glorie tue. ℣. Exaudi domine preces quas fundit famulus tuus coram te: vt aperias oculos tuos ſuper domum iſtam. Venientium. In ſecundo nocturno. aña. Edificauit moyſes altare domino deo. ps. Magnus dominus. aña. Non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. ps. Quã dilecta. aña. Vidit iacob ſcalã ſummitas eius celos tangebat et deſcendentes angelos et dixit vere locus iſte ſanctus eſt. ps. Fundamenta. ℣. Domum tuaz domine decet ſanctitudo. In longitudinẽ dierum. ¶ Sermo venerabilis bede presbyteri. Lectio quarta.

Quotienſcunq; fratres chariſſimi altaris vel templi feſtiuitatẽ colimus: ſi fideliter et diligenter attẽdimus et ſancte ac iuſte viuimus: quicquid in tẽplis manufactis agitur: totuz in nobis ſpirituali edificatiõe cõpletur. ℞. Lapides precioſi

omnes muri eius. Et turres hieruſalē gemmis edificabuntur. ℣. Cumq; a ioanne deſcriberentur vniuerſa ſecreta celi intuens ſanctā ciuitatem dixit. Et turres.

Lectio quinta.

Non enim mentitus eſt ille qui dixit. Templū enim dei ſanctum eſt qđ eſtis vos. Et iterum. Neſcitis q̄ corpora veſtra templū ſunt ſpiritusſancti? Q̄r ergo nullis noſtris meritis ſed per gratiam dei meruimus fieri templa dei. Et ideo q̄ntū poſſumus cum dei adiutorio laboremus: ne deus noſter in templo ſuo: hoc eſt in nobiſipſis inueniat qđ oculos ſue maieſtatis offendat: ſed habitaculū cordis noſtri euacuetur vicijs: et virtutibus repleatur. ℟. O q̄ metuendus eſt locus iſte. Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Surgēs ergo mane iacob votum vouit domino ⁊ ait. Non eſt. Lc. vi.

Claudatur habitaculū cordis noſtri diabolo: ⁊ aperiatur chriſto. Et ita laboremus vt nobis bonorū operum clauibus ianuā regni celeſtis aperire poſſimus. Sicut enim malis operibus quaſi quibuſdam ſeris ac vectibus vite nobis ianua clauditur: ita abſq; dubio bonis operibus aperitur. ℟. Terribilis eſt. vt ſupra in veſpis. In tertio nocturno. aña. Erexit iacob lapidem in titulum fundens oleum deſuper. ps. Domine deus ſalu. aña. Qui habitat in adiutorio altiſſimi in protectione dei celi cōmorabitur. ps. Ipſum. an. Templū domini ſanctum eſt: dei cultura eſt: dei edificatio eſt. ps. Cantate. i. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Benedictiōes euangelij ſūt hic: ſicut in natali domini. Secundum lucam. xix.

Lectio ſeptima.

In illo tempore. Egreſſus ieſus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus: ⁊ hic erat princeps publicanorum: et ipſe diues. Et querebat ieſū videre quis eſſet: ⁊ non poterat pre turba: quia ſtatura puſillus erat. Et reliqua.

Homilia venerabilis bede preſbyteris.

Quotienſcūq; fratres chariſſimi dedicationis eccleſie ſolennia colimus ſi fideliter ac diligenter attendimus: ſi ſancte ac iuſte viuamus: quicquid in templis manufactis agitur: totum in nobis ſpiritali edificatione completur. ℟. Vidi ciuitatem ſanctam hieruſalem nouam a deo paratam: ⁊ audiui vocem de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei

cum hominibus & habitabit cum illis. ℣. Vidi angelum dei volantem per mediū celi: voce magna clamantē et dicentem. Ecce. Secundum ioannem. x. Lectio octaua.

In illo tempore. Facta ſunt encenia in hieroſolymis & hyems erat. Et ambulabat ieſus in porticu ſalomonis in templo. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Encenia plurali nūero vocabatur feſtiuitas dedicationis templi quam populi iudeorum ex antiqua patrū conſuetudine per annos ſingulos celebrare ſolebat. Encениare namq̄ grece initiare vel inchoare dicitur. ℟. Mane ſurgens iacob erigebat lapidem in titulum fundēs oleum deſuper: votum vouit domino dicens. Vere locus iſte ſanctus eſt: et ego neſciebam. ℣. Cūq̄ euigilaſſet iacob a ſomno ait. Vere. Scdm lucā. vj. Lectio nona.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nō eſt arbor bona que facit fructus malos. Neq̄ arbor mala faciens fructum bonum. Vna queq̄ arbor de ſuo fructu cognoſcitur. Et reliqua. Homi. beati gregorij pape.

Quia propicia diuinitate fratres chariſſimi ſolennia dedicatiōis eccleſie celebramus debemus congruere ſolennitati quam colimus: vt ſicut ornatis ſtudioſius eiuſdem parietibus pluribꝰ accenſis luminaribus amplificato numero lectionum: addita pſalmorū melodia: letis noctem vigilijs ex more tranſegimus: ita etiā penetralia cordium noſtrorū ſemper neceſſarijs bonorū operum decoremus ornamētis. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus. In ea omnis qui petit accipit: & qui querit inuenit: et pulſanti aperietᷣ. ℣. Petite & accipietis: querite & inuenietis. In. Gloria. ℟. Domus. Hẏ. Te deū. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. In ſecula ſeculorū laudabunt te. In laud. Añ.

Domum tuā domine decet ſanctitudo in longitudinem dierum. Añ. Domꝰ mea: domus orationis vocabitur. Añ. Hec eſt domus dñi firmiter edificata bene fundata eſt ſupra firmā petram. Añ. Bene fundata eſt domus domini ſupra firmā petrā. Añ. Lapides precioſi omnes muri tui et turres hieruſalem gemmis edificabūtur. Capitulū. Vidi ciuitatem. Hymnus.

Quteſumꝰ ergo deus vt ſereno/ annuas vultu famulos gubernes: qui tui ſummo celebrāt amore/ gaudia templi.

Nulla nos vite cruciēt moleſta / ſint dies leti placideq noctes: nullus ex nobis pereunte mūdo / ſentiat ignes. Hec dies in qua tibi conſecratam / conſpicis aulaz tribuat perenne / gaudium nobis vigeatq longo / temporis vſu. Gloria ſummum. ℣. Beati qui habitāt in domo. Añ. Mane ſurgens iacob erigebat lapidem in titulum fundēs oleum deſuper votuz vouit deo: vere locus iſte ſanctus eſt & ego neſciebam. Ps. Benedictus. Oratio. Deus. Ad horas añe de laudi. Ad iii. Cap̄m. Vidi ciui. ℟. Domum tuam domine decet ſanctitudo. Alla alleluya. ℣. In longitudinem dierū. Alleluya. Gloria. Domum. ℣. Hec eſt do. Ad vi. Capitulū. Apo. xxi. Audiui vocem magnam de throno dicentē: ecce tabernaculum dei cuz hominibus & habitabit cum eis: & ipſi populus eius erunt: et ipſe cum eis erit eorū de⁹. ℟. Hec eſt domus domini firmiter edificata. Alleluya alleluya. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Alla alla. Gloria. ℟. Hec eſt. ℣. Beati qui habitant. Ad nonam. Capitulum. Luce. vi. Hec eſt domus domini firmiter edificata: bn̄ fundata eſt ſupra firmam petram. ℟. Beati qui habitāt in domo tua domine. Alleluya alleluya. ℣. In ſecula ſeculorum laudabunt te. Alleluya. Gloria. ℟m. Beati qui. ℣. Dom⁹ mea. Ad veſperas. Añ. Domum tuā. Ps. Dixit dominus. Ps. Letat⁹ ſuz. Ps. Qui confidūt. Ps. In cōuertendo. Ps. Lauda hieruſalē. Capitulum. Vidi ciui. ℟. Domus mea. Hymnus. Chriſte cunctorum. ℣. Domus mea. Añ. Pax eterna ab eterno patre huic domui: pax perennis verbū patris ſit pax huic domui: pacē pi⁹ cōſolator huic preſtet domui. Ps. Magnificat. Oro. Deus qui no. ¶ Ad completoriuz. de ſupra in vigilia feſti.

¶ Finitur temporale.

¶ Explicit officium dn̄icarum et feriarum totius anni.

Deo gratias.

AMEN.

¶ Incipit ſanctorale partis eſtiualis.

¶ Nicomedis marty. Oro.

Deus qui nobis beati nicomedꝫ martyris tui meritis ⁊ interceſſione letificas / cōcede propici⁹: vt qui eius beneficia poſcim⁹: dono tue gratie conſequamur. Per. Lectio prima.

Rome paſſio ſancti nicomedis preſbyteri ⁊ martyris cuius tēporibus fuit rome virgo quedā ſacratiſſima nomine petronilla filia beati petri apoſtoli / que volūtate eiuſdē apoſtoli patris ſui clinica facta eſt: ita vt nec huc nec illuc incedere poſſet. Accidit autem quadā die dū tit⁹ cū apoſtolo in prādio eſſet: dixit ad apoſtolū. Quare cū alij a te infirmi ſanētur: petronillā paralyticā iacere permittis. Lec. ij.

Apoſtolus ait. Sic expedit ei: ⁊ ſtatī ait ad eā. Surge petronilla et miniſtra nobis: q̄ continuo ſurrexit ſana ⁊ miniſtrauit eis. Miniſterio aūt expleto iuſſit eā iterum apoſtolus redire ad grabatū: qꝛ nimis ſpecioſa erat. Quam cum flaccus comes in vxorē habere nō poſſet: voluit feliculā eius collectaneā virginem ad ſuum animum reuocare. Quod cū non poſſet fecit eā poſt multa ⁊ dira ſupplicia proijci in cloacam. Lectio tertia.

Sanctus aūt nicomede⁹ tūc in ſpeluncis poſitus occulte liberauit corp⁹ ei⁹. Peruenit autē ad flaccū hoc feciſſe nicomedē preſbyterū: quē cito teneri fecit: et duci ad ſacrificandū. Qui cū omnino recuſaret: fecit eum comes tandiu plumbatis cedi quouſqꝫ anima eius migrauit ad dn̄m. Aduerte ꝙ dies paſſionis ſancti nicomedis martyris de quo hic agitur: eſt dies octa. natiuitatis beate marie virginis: et ibidē fit de eodē martyre memo. tantū.

¶ Marcellini et petri martyrum. Oratio.

Deus q̄ nos annua beatorum martyrum tuorum marcellini ⁊ petri ſolēnitate letificas: preſta queſumus: vt quorum gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per dn̄m. Lectio prima.

Petrus exorciſta ⁊ marcellinus preſbyter iuſſu ſereni vicarij miſſi ſunt ſub cuſtodia arthemij ſeparatī in carcerē. Petr⁹ vero man⁹ in vinculis ferreis et pedes in cyppo arctiſſimo ſtrict⁹: marcellinus quidem nudus vbi vitrum multum fractum et acutum multū ſparſum erat proſtratus eſt. Lectio. ij.

Hic aūt cū arthemiuꝫ cuſtodē carceris et cādidā

vxorē ei⁹: filiā quoq; eoꝝ noſmine virginem q̄ a demonio vexabatur ad fidē chřī cōuertiſſent: venerūt ad domū arthemij ex ipſū⁹ vicinis pluſq̄ trecenti viri ⁊ abundantioꝝ mulieruʒ numerus/ qui oēs per liberationeʒ dicte virginis ad fidem conuerſi: ⁊ chꝛiſtuʒ dei filiuʒ confitentes baptizati ſunt. Lectio.iij.

QUod audiens ſerenus vicarius nimio furoꝛe accenſus: iuſſit oēs ſimul immenſo pōdere ruderū in via aurelia obꝛui: ex quibus poſtea arthemiū gladio percuſſerunt vxoꝛē quoq; ⁊ filiam eius p limina cryppte ſepelierūt. Marcellinū vero ⁊ petrū manibus retro ad arboꝛem ligatis decollauerunt.

¶ Claudi eþi et confeſſoꝛis/ totum de cōmuni pꝛeter oꝛationem ⁊ lectiones. Oro.

OMnipotens ſempiterne deus qui es ſanctoꝝū tuoꝛum ſplēdoꝛ mirabilis quiq; hodierna die beatuʒ claudium confeſſoꝛem tuū atq; pontificem eterne beatitudinis gloria ſublimaſti concede pꝛopitius: vt cuius merita veneramur in terris interceſſionis eius auxilio apud tuam miſericoꝛdiaʒ muniamur in celis. Per. Lectio pꝛima.

IN noie ſancte et indiuidue trinitatis laudabili fratrū iurenſiū inſtantia cōmoniti vitam beati Claudij eiuſq; miracula ſummatim declarare decreuim⁹. Cuius vite meritū ad plenū pꝛoſequamur mēdacem inuidiaʒ minime poterim⁹ declinare. Et ideo paucas eius ꝟtutes attigimus: vt nos lectoꝛ parcos veritatis potius quam pꝛodigos falcitatis inueniat. Tu autem. Lectio ſcda.

BEatus igitur Claudius ſalinenſiū cōſpicua generoſitate clariſſimus: a parētibus litterarū edit⁹ etate et ſapientia pꝛoficiens/ tā dē nutu diuino biſuntine ſedis cathedꝛā pōtificalē obtinuit: ibi tamen ſuauem ⁊ delectabileʒ pietatis iuſtitieq; mixturā contēperās / vt i eo benignitatis affectus ⁊ diſciplīne ſecuritas mutuaʒ vicē obſeruarēt. Tu. Lectio. iij.

POſtmodū ciuiū turmas fugiens ne velut ex tacto maculā cōtraheret attramēto ad miniſſe vti eugendi cenobiū locū videlicet hoꝛroris et vaſte ſolitudinis dño ducēte ſe trāſtulit: ⁊ q2 legerat os qđ mētit̄ occidit aiām non minus mēdaciū q̄ homicidiū abhoꝛrebat. Tu. L. iiij.

IN oꝛationib⁹ aſſiduus in vigilijs ſtrenuus i refectiōe ſobꝛius vt pote cui cibus oluſculū cui ſopoꝛē cubile pſtabat inoꝛnatū. Cui⁹ oꝛnat⁹ palloꝛ ⁊ macies. Quid plura? voluptatū tabe poſtpoſita toti⁹ celeſti roꝛe made

ſcēs om̄i ꝟtute pulmonie car
nis arcani deſiccauit. Le. v.
A Ttēdētes igit fratres
illi⁹ loci viri ſāctiſſimi
diſcretā humilitatē virū om
ni virtute ꝓbatū paſtorē ꝛ
patrem ſpūalez preeſſe grā
ſibi prefecerūt. Opus ſancti
fabricatū confirmat carbū
culus qui eſt virtus charita
tis/ quia chriſti famulus ar
dēs lucet qd ad lucē oīs ſtu
pet oculus. Tu. Lec. vj.
Anno aūt ab icarnatiōe
dñi ſexcenteſimo ſepti
mo ſcō ioāne aplicā ſedē te
nēte/ qui de predicti viri reli
giōe ꝛ ſctitate cōmonit⁹ eiuſ
dez eccl'ie poſſeſſiones muni
uit priuilegio. Tu. Lec. vij.
Quo in loco vir dei clau
dius multo virtutuz ꝛ
miraculorū clareſcēs ſplēdore
ſic oleū miſericordie vino di
ſcretionis immiſcuit: vt in
ſanandis vulneribus vitio
rum ſamaritani noſtri dili
gētiam reformaret. Le. viij.
Deinde peracto pſentis
vite curriculo beatus
claudi⁹ ſacrū religionis iu
bar pſentib⁹ ac poſteris ſctē
cōuerſatiōis exēplar angelo
rū cetib⁹ aggregat⁹ ab hac
valle miſerie in cōſpectu ſū
me maieſtatis octauo id⁹ iu
nij feliciter migrauit. Le. ix.
Cuius corp⁹ gñis ꝛ ſan
ctitatis prerogatiue pcio
ſis cōdit aromatib⁹ in eccle
ſia vbi eugēdi dngētis quin
quagita q̄ttuor annis mira
culis aſſidue crebreſcentib⁹
requieuit. Tu. mēo. Bonici
epi ꝛ confeſ. ¶ Sācti medar
di epi ꝛ cōfeſſo. Oratio.
Deus q̄ ſctām nobis hu
ius diei ſolēnitatē i ho
nore ſctiſſimi ꝯfeſſoris tui at
q; pōtificis medardi ꝯſecra
ſti adeſto familie tue ꝛ pre
ſta: vt cuius feſta celebram⁹
eius meritis adiuuemur:
Per dominum noſtrū. Lc. i.
Beatiſſim⁹ igit medar
dus pre nectario mre
vero romana noie ꝓtagia ex
frācorū gñe ꝓcreat⁹ veromē
denſis territorij fuit. Hic ꝑ
ſpm̄ ꝓphetie quēdā ſocium
ſuū eleutheriū noie predixit
epiſcopū: quod poſtea rei ꝓ
bauit euētus. Nā nō multo
poſt in tornacēſi ciuitate eſt
epiſcopus ordinatus. Lc. ij.
Medardus vero poſtea
preſbyter fact⁹ cū mul
tis virtutibus apud deuz ꝛ
hoies per diuerſa orbis ſpa
cia fulgeret. defūcto nouio
mēſis vrbis pontifice in ei⁹
loco conſecratus eſt epiſco
pus. Hic nūq̄ ſe leticie vber
tate plus extulit: nunq̄ ſe
meroris acerbitate turba
uit. Rexit autē eccleſiam no
uiomenſez ter quinis annis.
Et quia percuſſor corporis
ſui defuit: martyrium cōfeſ
ſor impleuit. Lectio tercia.
Quanti meriti iſte ſan
ctus fuerit oſtēſum eſt

euȝ in eius obitu celi aperti ſunt atq; ante euȝ diuina lu-minaria micuerũt. Cuius ſolenne corp⁹ poſtea precelleñ-tiſſimi clotarij regis frãcoꝝ deuotione ad vrbem ſueſſionicam tanto premio dignam delatum eſt. Hic ſanctus fratrem habuit ſanctum gildardum rothomagẽſem epiſcopum: qui vna die nati eodẽq; die epiſcopi ordinati. Similiter quoq; vna die ab hac luce ſubtracti fuerunt.

¶ Primi et felicia. mar. Oro.

Fac nos queſumus dñe ſanctorũ martyrũ tuoꝝ primi et feliciani ſemper erẽpla ſectari: quorum ſuffragijs protectionis tue dona ſentiamus. Per. Lectio j.

Glorioſi martyres chriſti primus et felicianus nobiles ciues romani in dño ſemper virgines / apud imperatores per tẽplorum põtifices eo q; chriſtiani eſſent accuſati ſunt: qui continuo iuſſerunt eos ferro vinctos in carcerem retrudi. Vbi ſtatim affuit eis angelus domini conſolans eos. Lectio. ij.

Poſt aliquot v⁹o dies ducti ſũt ad phanũ herculis. Et cuȝ ſacrificare nollent milites eos diris penis afflictos: virgis fortiter mactauerũt: deinde miſerũt eos imperatores ad promotũ cõſulem ciuitatis numentane: vt eos diuerſis penis interficeret: qui in carcere recluſi iterum angelica viſitatione confortati ſunt. Lectio. iij.

Poſt multum vero temporis fecit eos ꝓmot⁹ conſul ſeparatim adduci ad ſe. Et cũ eos nullo modo poſſet a ſuo bono propoſito reuocare: felicianũ iã octoginta annos habentem: fecit ad ſtipitem ligari: et aculeos in manib⁹ eius ac pedib⁹ figi. Qui ſic per triduum in dei laudibus permanſit. Deinde eo iteruȝ in carcere recluſo: fecit iudex ſanctum primum validiſſimis fuſtibus cedi: et lampades ardẽtes circa ei⁹ latera apponi: atq; plũbum bullẽs in os ipſi⁹ infundi. Qui cum ſic cruciati inuicti perſiſterẽt: pene mille quingenti viri tantis miraculis pculſi crediderũt in dño. Quos cum cerneret preſes oẽs gladio animaduerti precepit.

¶ In vigilia ſancti barnabe apoſtoli ad veſperas añe. et pſalmi ſicut euenerint. Cpȝ. Non vos me. Rm. Celi enar. Ny⁹ Exultet celum laudib⁹. ℣⁹. In oẽm terram exiuit ſonus eorum. añ Beati eritis. ps. Magnificat. Oratio.

Sancti barnabe apoſtoli tui nos queſumus dñe ſolẽnitas tueatur: qȝ tãto fiducialius tuo nomini ſupplicam⁹ quãto frequẽtius apoſtoloruȝ cõfouemur exẽplis. Per dñȝ Cetera oia de comu-

ni apoſtoloꝝ. Lec.i. Actu.xv.
Apoſtoli et ſeniores fra-
tres his qui ſunt antyo
chie ⁊ ſirie et ſilicie fratrib⁹
ex gentibus ſalutē. Quō au
diuimus q2 quidā ex nobis
exeūtes turbauerūt vos ver
bis euertētes animas vr̄as
q̄bus non mādauimus. R.ij.
Placuit ergo nobis col-
lectis in vnū eligere vi-
ros: ⁊ mittere ad vos cū cha
riſſimis noſtris barnaba et
paulo hoibus q̄ tradiderunt
animas ſuas p̄ noie dn̄i ieſu
chriſti. Miſimus ergo iudā ⁊
ſilam: qui ⁊ ipſi nobis refer
rent eadem. Lectio tertia.
Viſum eſt em̄ ſpūi ſcō et
nobis nihil vltra impo
nere vobis oneris quā hec
que neceſſaria ſunt vt abſti-
neatis vos ab immolatis ſi-
mulachrorū ⁊ ſanguine ſuf-
focato ⁊ fornicatione. A qui-
bus cuſtodientes vos bene
agetis. Valete. Lectio.iiij.
Illi igit̄ dimiſſi deſcēde-
rūt antyochiā/ et cōgre-
gata multitudine tradiderūt
epiſtolā. Quā cum legiſſent:
gauiſi ſunt ſup cōſolatione.
Judas aūt ⁊ ſilas ⁊ ipſi cū
eſſent prophete verbo pluri
mo conſolati ſunt fratres et
confirmauerunt eos. Lec.v.
Facta autē ibi mora ali-
q̄nto tp̄e dimiſſi ſunt cū
pace a fratrib⁹ ad eos q̄ mi-
ſerūt illos. Viſū eſt aūt ſi-
le ibi remanere. Sol⁹ aūt iu-
das abijt in hieruſalē. Pau-
lus aūt ⁊ barnabas demora
bantur antyochie docētes ⁊
euāgelizātes cum alijs plu-
rimis verbum dn̄i. Lec.vi.
Poſt aliquot aūt dies di-
xit ad barnabā paul⁹.
Reuertētes viſitemus fra-
tres p̄ vniuerſas ciuitates
in quib⁹ predicauimus ver-
bū domini quomodo ſe ha-
beant. Lectio ſeptima.
Barnabas autē volebat
aſſumere ſecum ioannē
q̄ cognominat⁹ eſt marcus.
Paul⁹ aūt rogabat eū dicēs.
Quī diſceſſiſſet ab eis de pā-
philia ⁊ nō eſſet cū eis in op⁹
non debere eū recipi. R.viij.
Facta eſt aūt diſſenſio in-
ter paulū ⁊ barnabā ita
vt diſcederent abinuicē. Et
barnabas quidem aſſumpto
marco nauigauit cyprum.
Paulus vero electo ſila pro
fectus eſt tradit⁹ gratie do-
mini a fratribus. Lectio.ix.
Perābulabat autē ſyriā
⁊ ſiliciā cōfirmās eccle-
ſias: precipiēs cuſtodire pre
cepta apoſtolorū ⁊ ſeniorū.
Et cum circuiſſent has na-
tiones: peruenerunt der-
bem ⁊ lyſtram.
¶ Si hoc feſtū fiat ante hy
ſtoriā De. Deus omniū. Ad
veſperas ſup pſalmos or̄ ſo
la. an̄. Hoc eſt preceptum.
¶ Sanctorum baſilidis ciri
ni/ naboris / nazarij / et celſi
martyrum. Oratio.

Sanctorum baſilidis/ cirini naboris/ nazarij et celſi/ quos dñe nobis uotiua nata licia reſplendeant: et quod illis contulit excellentia ſempiter na fructus noſtre deuotionis accreſcat. Per. Lectio.j.

Dum ſanctus nazarius cla riſſimis rome natalibus ortus: ſpũſctõ plenus pluri mis pdicaret et hortaretur dñm noſtrũ ieſum chriſtũ cũ patre et ſpũ ſctõ vnũ deũ de bere coli: et nõ idola manu fa cta. accuſatus eſt apud nero nẽ. Qui ſtatim iuſſit eũ per quiri per dentonẽ comitẽ cũ militibus. Quẽ dento edifi cantẽ oratorium inuenit. Et cum eo duos iuuenes geruaſiũ et prothaſiũ qui ad doctri nam eius conuenerãt: et infan tem celſum nomine lapides porrigentem. Lectio ſcda.

Tunc dentus ait ad ſanctũ nazarium. Operarie tu ne es nazarius q chriſtũ pdi cas? Reſpondit ei. Ego ſuz. Dixitqz dẽtus. Et hi iuuenes chriſtiani ſunt? Reſpondit. Chriſtiani. Et ſtatim victos eos pariter pduxit ad nero nem. Nero aũt fecit nazariũ cũ puero in profundũ maris mergi. Qui natãtes p mare et creſcẽtes/ venerũt mediola nũ: vbi ſanctos dei martyres geruaſiũ et prothaſiũ repere rũt incarceratos. Lect.iij.

Sed cũ eos aũt anolinus qui pẽerat ciuitati: q naza rius et puer celſus periculũ maris euaſiſſent: iuſſu nero nis voluit eos publice capi te plecti et occidere. Sz nõ eſt auſus propter graue tumul tũ populi: qr oẽs venerabãtur eos pter vtutes quas faciebãt. Receptiqz iterũ in ergaſtulo: occulte interem pti ſunt. Quorũ corpora ip ſa nocte in domo cyzarij reli gioſi ſepelierunt.

Sancti antonij de ordine fratrum minorum. Oro.

Eccleſiã tuã deus beati an tonij confeſſoris tui ſo lennitas votiua letificet: vt ſpũalibus ſemp muniatur au xilijs et gaudijs pfrui me reatur eternis. Per. Lec.j.

In hyſpanijs ciuitate vlixbona: venerabilibus parẽtibus antonius natus eſt. Cuius parẽtes ei nomen fernandus: in ſacro baptiſ mate impoſuerunt. Lec.ij.

Hic poſt annos pueriles ſimpliciter domi tranſ actos: tã ſoli deo ſeruire diſ poſuit q euidentius pceſſu tẽpis ope declarauit. Lec.iij.

Spretis nãqz mũdi et car nis illecebris ad qddã cẽnobiũ ſctĩ auguſtini prefa te ciuitati vicinũ ſe cõtulit: vbi deuotius habitũ religio nis aſſumpſit. Lectio.iiij.

Sed dũ ibi eũ carnaliũ amicorũ frequẽtia ptur baret peractis ibidẽ duobus annis ad aliud ſctẽ crucis de

collimbria eiuſdē ordinis cōuolauit monaſteriū. Lec.v.

Venit poſtea vbi ſimpliciū fratrū hoc eſt minorum cōgregatio morabat: q̄ locus ſctūs antonius vocabatur: iuxta qđ nomē antoniū ſe deinceps vocari rogauit. Qđ fecit vt ſi amici eius carnales eū requirerēt: minime inuenire pro nominis mutatione poſſent. Lec.vj.

Poſt hec dū de terra ſaracenorum rediret: affuit apud aſſiſium generali capitulo fratrū ſuorū. In quo capitulo omnino nō cognitus quaſi inutilis remāſit. Quē frater quidā gratianus noie qui tūc fratrib⁹ romandiole pꝛeerat: vt eum liberalibus diſciplinis inſtrueret: benigne ſuſcepit. Lectio.vij.

Poſt aliqđ vero tēpus cū ad ſacros ordines ad ciuitatē forliuij cū q̄buſdā ſocijs ſuis et aliquib⁹ de fratribus p̄dicatorib⁹ perueniſſet et collatiōis hora miniſter loci illius p̄dicatores ipſos ſollicitaret quis eorū fratrib⁹ adunatis collationē faceret: reſpōderūt ſinguli oino ſe ad hoc eſſe imparatos. Lc.viij.

Tunc demum miniſtro inſtigāte: antonius licet multum renitens et dicēs ꝙ magis in abluēdis coquine vtenſilib⁹ exercitioꝝ eſſet: tamen q2 imperanti contraire non voluit: cum dūi timore fari cepit: cui continuo dñs tantā gratiam et affluentiaꝫ verborū diuinorum ſibi contulit: vt oēs illum deinceps venerarentur. Nec multo poſt generalis miniſter ei officiuꝫ publice pꝛedicationis iniunxit. Lectio nona.

Poſtꝙ ergo curſuꝫ ſerui ſui fidelis antonij dño cōſummare placuit: die quadaꝫ cū refectionis hora deſcēdiſſet ad fratres: vehemēti ſubito cepit īfirmitate torqueri et lecto decubans toto mox corporali vigore deſtitui. Poſt igit̄ ſctām confeſſionem et abſolutionē acceptā: vnctionē deuote ſuſcepit. Deinde poſt dimidiā quaſi horā iter man⁹ aſſiſtentiū quaſi dormiēs expirauit. Anno dominice icarnatiōis milleſimo ducēteſimo triceſimo p̄mo.

¶ Sanctorum viti et modeſti martyrum. Oratio.

Da eccl'ie tue dñe q̄s ſanctis martyrib⁹ tuis vito et modeſto intercedētibus nō ſuperbe ſapere: ſꝫ placita humilitate proficere: vt proterua deſpiciēs queciiq3 matura ſūt: libera exerceat charitate. Per. Lectio prima.

Tempore quo valerian⁹ pꝛeſes ſub diocletiano et maximiano imperatorib⁹ pſecutionē chꝛiſtianoꝝ in licia prouincia exercuit. Erat ibi ſctūs quidā puer noie vitus ānoꝝ circiter ſeptē: mul.

ta ſigna in noīe dñi faciens. Pater aũt eius hilpas inclytus ſed ſacrileg cũ eũ ad deuiũ cultum vocare nõ poſſet cathenis cedi iuſſit: atq̧ parenti ipſi⁹ modeſto accito ita precepit. Vide ne aliquando hic puer hmõi verba loquatur. Et ecce angelus dñi apparuit infantulo: confortãs eum & dicens. Datus ſuz tibi cuſtos vſq̧ in diem obitus tui. Lectio ſecunda.

Quod cũ perueniſſet ad valerianũ iuſſit iteruz infãtez cathenis cedi. Et ſtatim manus p̃ſidis & brachia miniſtroꝝ ei⁹ arefacta ſunt. Quos cũ ſanaſſet ſanct⁹ puer vitus et filiũ impatoris a demõibus liberaſſet: iuſſit eũ imperator cũ ſancto modeſto & creſcẽtia nutrice ſua quaz ad fidẽ cõuerterat poſt plurimos carceres ignes et tormẽta in cataſta extẽdi: ita vt oſſa eoꝝ diſſiparentur: atq̧ viſcera appareret. Lec.iij.

Et ſtatim terremot⁹ factus eſt magn⁹ & choruſcatiões terribiles: ita q̧ ceciderũt tẽpla idoloꝝ: & maxima pars ppl̃i mortua eſt. Et tunc angelus dñi eleuauit eos de cataſta: & ſubito inuẽti ſunt iuxta fluuiũ ſiler: vbi cũ orões ſuas ad deũ cõpleuiſſent: beate eoꝝ aie corporib⁹ egreſſe in ſimilitudinez colũbarũ niue cãdidiores comitantib⁹ angelis celos cũ gaudio penetrauerunt.

¶ Sãctorũ martyrũ Cirici & iulite matris eius. Oratio.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter: cũ ſctõrũ martyrum tuoꝝ cirici & iulite matris eius tibi patrocinio ſupplicãtes: vt quoꝝ celebramus triũphos: poſſim⁹ retinere cõſtantiaz. Per. Lec.j.

Sanctoꝝ chriſti martyꝝ pia certamina veneratione recolẽtes: mirabilẽ in ſãctis ſuis dñm collaudem⁹ qui btõ infanti cirico (totam natiuitatis eius toto necdũ reuoluẽte triẽnio) eiuſq̧ ſacre genitrici iulite muneris ſuperni gratia roborãte etatis & ſex⁹ infirma: palmã martyrij cõtulit glioſaz. Lec.ij.

Nos aũt horũ mira ſtrictim narrare ſuſcipientes certamina: admirabile cũctis tropheũ cirici parui infantis & magni martyris ad honorez recolimus dñe ſancti nominis tui: qui antequã te ſcire poſſet per etatem corporis preueniſti eũ in benedictionib⁹ dulcedinis: vt per eum deſtrueres mirabiliter reſiſtentes tibi. Lectio.iij.

Facta autẽ perſecutione chriſtianoꝝ ſub aurelio & alexandro imperatore tẽpore beati vrbani pape & martyris ſancti calixti ſucceſſoris preerat in orientalibus partibus preſes quidam alexander nomine. Lectio.iiij.

Hic iter inumeros quos
varijs cruciatibus affe
cerat et mortib⁹ iulitā ma=
tronā nobilē in lege dn̄i die
ac nocte meditātē ſuis iuſſit
tribunalib⁹ preſentari. Ha=
bebat aūt iulita filiū paruu
lum nomine ciricū: cui cū la
cte carnis diſciplinā tradi=
derat diuine legis. Lec. v.

Preſentata deniq̄ ante
conſpectū preſidis et ab
eo inquiſita cui⁹ nationis eſ
ſet: reſpōdit ſe de iſauria p̄=
uincia: et de primoribus ciui
tatis ichonioꝝ tuas deui=
tans pſecutiones: ad thar=
ſum ſicilie locū ſum immo
rata: et chriſtiana iulita vo=
cor. Cui preſes. Hortor te vt
debita dijs noſtris libami=
na reddas anteq̄ ad tormē
ta ducaris. Lectio ſexta.

Interim cū multi inter
eos ſermones ſeruntur
beata iulita videns ſe ſola
tio paruuli quaſi deſtitutā
rogauit preſidem vt infans
eius ciricus perquireretur.
Qui cū a militibus ante p̄ſi
dem eſſet perductus primo
quidē blādimentis lenibus
vt infans demulcetur dein=
de minis exaſperatur. Ille
vero blandientē eque et mi=
nantē paruipendens diſer=
tiſſimo ſermone chriſtianū
ſe eſſe conſtanter eſt profeſ=
ſus: et ab hac profeſſiōe vllo
modo ſe diuelli non poſſe fir
miſſime proteſtat⁹ eſt. R. vij.

Deus⁹ etenī per ſpiritū
ſanctū in infantis ore
facundiā poſuit: qui aperit
ora mutoꝝ et linguas infan
tiū facit diſertas. Unde vi=
dens preſes tantā infantu=
li cōſtantiam: q̄ eum nullo=
modo minis terrere poſſet:
corrept⁹ furore iuſſit infan
tē cedi vehemētiſſime. Qui
cū attroci⁹ cederetur clara
voce frequētius inſonabat/
chriſtianus ſum. Iterū autē
iuſſit p̄ſes ſibi matrē cū fi=
lio p̄ſentari. Quos cū nō poſ
ſet a p̄poſito vere fidei reuo
care fecit eos diuerſis mo=
dis torq̄ri ac ita eos i arctiſ=
ſimo ergaſtulo ētrudi. R. viij.

In eadē ſiquidē cuſtodia
tenebantur in vinculis
circiter quadringenti qua=
dragita quattuor viri: quos
hi ſancti viri: ad fidē chriſti
(ſine qua nemo poteſt ſalu⁹
fieri) verbis et exemplis cō=
uerti fecerunt. Quo comper
to a p̄ſide q̄ hec turba neo=
phita pie matris iulite filij q̄
eius cirici induſtria ad ty
rocinatum chriſti militie eſ=
ſet aſcripta: nimia pſuaſus
furoris veſania omnē illam
laudabilem phalangem cū
ſe eſſe chriſtianos voce fate
rentur conſona: fecit plecti
capitali pena. Lectio nona.

His igitur martyribus
vita in breui conſumma=
tis: preſes vt leo frēdēs ſan
ctam iulitā eiuſq̄ tyronicu=

lum fecit diuerſis penis af-
fligi: quos cū inſuperabiles
cerneret: dedit ſententiā ca
pita illorū auelli ceruicib⁹
quorū ſacra corpora poſt lō-
gū tempus beatus amator
antiſſiodorēſis epiſcop⁹ in
partes galliaꝝ de antiochia
attulit. Deniqꝫ. precibus ea
dulphi regis illuſtris frāco
rum trāſlata ſunt niuernis
nō abſqꝫ copia miraculorū
ingenti. Tu autem domine.

¶ Sancti gundulphi epi et
confeſ. Oro. Da qs. Lcō. j.

Credimus deū intimaſ-
ſe fidelib⁹ ppl'is quate-
nus corp⁹ beati ac piiſſimi
confeſſoris gundulphi me-
diolanēſis archiepiſcopi ſi-
cut in reuelatione corporis
beati pthomartyris ſtepha
ni ꝛ aliorum qui cū eo erāt
extitit intimatū vt ad hunc
ſtum ſepulture locū ipſum
transferrent. Lectio ſecūda.

Hic ſanctus ppter mala
ſue ciuitatis: que p eū
dei iuſticia nondū ſedare di
ſpoſuerat: ab eadē vrbe diſ-
grediēs cum diſcipulis ꝛ ſo
ciis ſuis partes adiit bitu-
ricas: vbi eremiticā vitam
diu ducēs expleta laborio-
ſe hui⁹ vite militia poſt diu-
tinā carnis macerationē ple
nus deo et virtutibus terre
corpus: celoqꝫ ſpiritum red
didit. Cuius corpus per ma
nus diſcipulorum ſuorū in
eadem ſylua vbi eremiticā
duxerat vitam pia deuotio-
ne humatum eſt. Lec. iij.

Poſtea vero ſctē eccleſie
creſcēte famulatu chri-
ſtiani illius tpis ſctm corp⁹
auferentes nobiliacū tranſtu-
lerunt: ꝛ in medio chori btē
marie ſepelierūt. Unde cū
monachi loci illius poſt lon
gū tempus ſacra oſſa illius
vt decētiori loco collocaren
tur extraherēt: denſa nebu-
la inſtar noctis ita totam re
pleuit eccleſiā: vt vix ſe in-
uicem valerent intueri. De-
inde nebulam illā tāta dul
cedo ſubſecuta eſt vt in pa-
radiſo ſe eſſe exiſtimarent.
Sed et roſam tam rubei co-
loris in eius ſarcophago cū
eo inuenta eſt ac ſi recens de
ſua arbore euulſa fuiſſet.

¶ Sanctorū martyrū marci
et marcelliani. Oratio.

Preſta queſum⁹ omni-
potēs deus vt qui ſan-
ctorū martyrū tuorum mar-
ci ꝛ marcelliani natalicia co
limus: a cunctis malis im-
minentibus eorum interceſ
ſionibus liberemur. Per do-
minum. Lectio prima.

Poſtq̄ beat⁹ ſebaſtian⁹
multas martyrū men
tes a timore paſſionis eri-
puit: ꝛ ad coronā perpetue
glorie incitauit: clariſſimis
viris marcelliano ꝛ marco
duobus geminis fratribus
pro chriſti nomine in vincu-
lis conſtitutis quotidie ſo-

latium exhibebat: et ſaluta ria fidei conſilia miniſtra bat dicens vt blandimenta ſeculi reſpuerent et momen tanea tormenta non time rent. Lectio ſecunda.

Cuiqꝫ cum beatiſſimis conſolationibus acqueſ cerēt ꝛ verbera carnificum animo perſeuerāti traſirēt: capitalē iuſſi ſūt ſubire ſen tentiam. Sed ſi eodem mo mento quo decollandi erāt ſacrificiꝭs cōſenſiſſent ꝛ pa rentibus ſuis coniugibus ꝛ filijs ꝛ facultatibꝰ illico red derētur. Horum pater tran quillinꝰ erat nomine: mater vero marcia erat: qui illos vt martyrium euaderent cū vxoribus eorum et filijs la mentantes ꝛ eiulantes inſe quebantur. Lectio tertia.

Unde factū eſt vt a cre macio vrbis rome ꝑfe cto triginta dierum indu cias impetrarent. In quorū ſpacio agerent cū eis: qua tenus ad ſacrificandū ydolis conſentirent. Qui cum flecti a parentibus vxoribuſqꝫ et filijs nullatenus poſſent: li gati ambo ad ſtipitē pedibꝰ acutos clauos acceperunt. Et cū ſic per vnū diem ꝛ vnā noctem in ligno confixi pſal lerent inter ſe dicentes. Ec ce ꝙ bonum ꝛ ꝙ iocundū ha bitare fratres in vnū. Infe liciſſimus fabianꝰ iuſſit eos ambos ibi vbi ſtabant lan ceis latera eorum perfora ri. Et ſic per martyrij gloriā ad ſyderea regna migraue runt. ¶ Sanctorū martyrū geruaſij ꝛ prothaſij. Oro.

Deus qui nos annua ſā ctorum martyrum tuo rum geruaſij et prothaſij ſo lennitate letificas: concede propicius vt quorum gaude mus meritis accendamur exemplis. Per. Lectio.j.

Geruaſius et prothaſiꝰ iuuenes fratres gemi ni vno ortu ciuitate medio lanenſi ortundi poſt tranſi tum parētum ſuorū doctrina ſancti nazarij in chriſti fide pleniſſime roborati: omnia que ſibi ſucceſſerant paupe ribus erogauerunt ꝛ ſe in quodā cenaculo cōcludētes per decem annos lectioni et orationi vacauerunt. lc.ij.

Poſt hec vero cum bea tus nazarius accuſatꝰ fuiſſet apud neronē ꝑ eo ꝙ chriſtiane religionis ſectaꝫ auderet aſſerere: inuētꝰ eſt cū dictis iuuenibus gerua ſio ꝛ prothaſio ꝛ celſo puero quoddaꝫ oratorium cōſtruē tibus. Videns autem nero immobilē ſancti nazarij fi dem: precepit ab eo beatos geruaſiuꝫ et prothaſiū amo ueri. Quos cum per ſuā pra uam perſuaſionē ad deorum cultū iclinare nō poſſet: pu gnis ꝛ calcibus eos ſubijci ꝑcepit. Deinde eos medio

lanum ad auolinū ibi iudicē
deduci iuſſit: carcerali cuſto
dia detineri. Lectio tertia.

Poſt hec aūt nerone ſtrā
gulato: ⁊ auolino mor
te peſſima cōſumpto: ſucceſ
ſit aſtaſius comes. Qui cum
ſanctos dei iuuenes ad ſacri
ficandum idolis nullatenus
inclinare poſſet: indignatus
iuſſit ſctm̄ geruaſium tādiu
plumbatis cedi q̄diu exha
laret ſpiritū. Sctm̄ vero p
thaſium fecit capite trunca
ri. ¶ Sancti genulphi epi
ſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

Preces tuas queſumus
domine precib⁹ noſtris
inclina: vt qui pro peccatis
noſtris flagellis pcutimur:
intercedente btō genulpho
confeſſore tuo atq̄ pontifice
a malis mentis ⁊ corporis
liberemur. Per dn̄m. Lec. j.

Temporibus decij impe
ratoris: qui pene oēs
qui chriſtum confitebantur
varijs tormētis afficiebat.
Genito patre chriſtianiſſi
mo in vrbe roma genulph⁹
procreatus eſt. Cum autem
creuiſſet parentes eius tra
diderunt eū beatiſſimo ſixto
pape romano poſcentes euʒ
vt puerū ſacris imbueret di
ſciplinis. Cui vir ſanct⁹ in
fra breue tp̄s vet⁹ ⁊ nouum
teſtamentū tradidit. lec. ij.

Videns aūt beatus ſix
tus pueri hui⁹ ſanctita
te per ordinē oēs eccleſia
ſticos gradus et cōmittens
ad vltimum eum ordinauit
epiſcopum. Deinde perſecu
tione in chriſtianos perſeue
rante iuſſit ſanctus ſixt⁹ bea
tum genitū cum beatiſſimo
genulpho filio ſuo ad ptes
gallie eo q̄ iam gallici ver
bum dei ſuſceperāt proficiſ
ci: et ibi ſeminare verbum
dei. Lectio tertia.

Et exeuntes ab vrbe ro
ma vendiderūt omnes
poſſeſſiones ſuas ⁊ dederūt
om̄e preciū pauperib⁹ orpha
nis ⁊ viduis. Cumq̄ ad par
tes gallie perueniſſent: ce
pit beatus genulphus p̄di
care regnum dei in remiſſio
nē peccatorū. Nunq̄ ampli⁹
vinum bibit nec panē aliū
q̄ ordeaceū comedit: ⁊ ex pil
lis camelorū erat indumen
tū eius. ¶ Sancti radulphi
bituricenſis archiepiſcopi.
Orō. Da q̄ſumus. Lec. j.

Beatiſſimus radulph⁹
cuius hodie feſta cele
bramus bituricē vrbis fuit
archieps. Quicquid in hac
ſancta plebe virtutis et grē
eſſe poteſt: de hoc ſancto vi
ro quaſi de quodam lucidiſſi
mo fonte oim̄ riuulorum hec
puritas emanauit. Lec. ij.

Etem q2 pontificis ad
miniſtratiōe fulgebat
plures ex diſcipulis ſuis re
liquit ſui ſacerdotij ſucceſ
ſores. Aduerſus eīm multi
formia ſeculi mala caſtiga

tis ⁊ caſtis actibus reſtitit.
Beati igitur pa- Lc.iij.
tris nr̃i radulphi meri
ta iam in tuto poſita ſecuri
magnificemus: qui guber-
naculũ fidei vtiliter tenens
anchorã ſpei ſue tranquilla
iam ſtatiõe repoſuit. Et ple
nã in celeſtibus diuitijs et
eternis mercib9 nauiʒ opta
to i littore collocauit. ¶ Sã
cti albani martyris. Lec.j.

Tempore quo diocletia-
nus in oriente: ⁊ maxi-
mianus herculi9 in occiden
te vaſtabãt eccleſias ⁊ chri-
ſtianos vbiqȝ interficiebãt.
Paſſus eſt in britania ſan-
ctus albanus. De quo pſby-
ter fortunatus ſic ait. Alba-
nũ egregiũ fecunda britan-
nia profert. Lectio ſecunda.

Hic ſctũs adhuc pagan9
quendã clericum chriſtia-
num pſecutores fugientem
hoſpicio ſuo recepit. Quem
dum orationibus ⁊ vigilijs no
ctu dieqȝ perſiſtere conſpice
ret: ſubito diuina gratia reſ
pectus et ſalutaribus eius
exhortationibus paulatim
edoctus chriſtianus ex inte-
gro corde factus eſt. Lc.iij.

Interea accuſatus cleri
cus ille exquirit᷑ p quo
ſctũs iſte alban9 ipſius habi
tu indutus militib9 ſe exhi-
buit qui ad iudicem vinctus
perductus eſt eadem ſcȝ ho-
ra qua iudex demonibus ſa
crificium offerebat. Cũqȝ vi
diſſet iudex q albanus vl-
tro ſe pro hoſpite quẽ ſuſce-
perat militibus offerret: et
cultui prophane religionis
renũciaret: iuſſit eum diris
verberibus cedi. Deinde cũ
eũ a chriſti fide reuocare nõ
poſſet capite eũ plecti iuſſit.

¶ Nota q ſi feſtum natiuita-
tis ſcti ioannis bapti. in die
vel in craſtinũ ſolennitatis
corpis chr̃i euenit. ieiuniũ ſan-
cti ioannis fiet in vigilia cor-
poris chriſti. Ex expõ. Fuit
in dieb9 herodis regis. nec
in vigilia corporis chriſti et
ſolennitas ioãnis fiet in cra
ſtinum ipſius feſti corporis
chriſti. Et tunc poſt veſpas
corpis chr̃i fiet mẽo. de ſctõ
ioanne ſicut de ſancto ſtepha
no i die natiuitatis dñi.
Poſt veſ añã. ad magt. dice-
tur ter: ſcȝ poſt primũ. ꝟ. et
poſt vltimuȝ et poſt. Gloria
ad cõpl. totum de corpe chr̃i
Cetera oia per totũ diem ſe-
quentẽ de ſctõ ioãne vſqȝ ad
cõpl. qñ erit vtrã. Cũ mẽoria
de corpe chr̃i poſt matu. Et
ad hymnos horarũ dicet᷑. ꝟ.
O ſalutaris hoſtia. ⁊c. Vni tri
noqȝ dño. in cãtu de Verbũ
ſupernũ. Et ad primã dicet᷑.
Quicũqȝ. ⁊ Preces. ⁊c. Qua-
re di. ec. añ. Elizabeth. Et
qñ ſolẽnitas bti ioãnis bap.
transfert᷑ in craſtinũ ſolẽni-
tatis corpis chr̃i tũc vide re
gulã poſt pſalteriũ. Si autẽ
dicta natiui. ſcti ioãnis alia

die intra octa. corporis chriſti
aduenerit i vigilia dicte na=
tiui. nõ cantabit̃ nona ſtatiʒ
poſt miſſam: ſʒ paulo añ vſ.
ſicut ſupra in ieiunijs. iiij.
tpʒ poſt penthecoſtẽ. ad vſ.
añt ipſi⁹ vigilie in eccl'ia di=
tur. ꝑpter ſolẽnitatẽ canto=
ris dicetur añ. perpetuis cũ
cel. ſuper pſal. feriales qua
les cuenc. Sed alibi dicitur
ſola. aña. **Sapientia** vrſ. de
corpore chriſti. cã. **Audite in
ſule.** Et cetera de ſancto ioã=
ne cũ memo. de corpe chri p
ãn. que euen. cũ ꝟ. et orone.
Cetera om̃ia fient de ſancto
ioanne per totuʒ diẽ preter
cõple. q̃ ſiet vt dictũ eſt. Et
ſimiliter ſiet de feſtis apoſto
lorũ petri ⁊ pauli ſi intra di
ctas octa. corporiſ. chri euen.
excepto ꝙ ãn. de magt dicet̃
ſemel tm̃. Sed ſi in die octa.
euen. vel in craſtinũ ipſarũ
octa. corporis chriſti veſpere ⁊
cõpl. erunt de corpore chri=
ſti totaliter. Et poſt veſ. ſiet
mẽo. de apl'is cũ ãn. et cum
Magt. **Dñs vobiſcũ** ⁊ oro=
ne. Si vero cõme. ſancti pauli
intra dictas octa. euen. trãſ=
fert̃. De nullis añt alijs fe=
ſtis facimus i eccl'ia bituri
cen. intra dictas oct. corporis
chriſti. Sed ſi alibi ſit aliq̃
ſolennitas: vt puta de patro
nis eccl'iarum ſuarũ vel ali
ter poteſt fieri vt dictũ eſt:
qr ſic extitit ordinatũ i eccle
ſia bituricen. ⁊ obſeruatum

ſcdm ꝙ eue. ⁊ maxime. Anno
dñi. M. CCCCC. xxij. quo an
no natiui. ſancti ioãnis fuit
die martis intra dictas octa
uas ſolẽnitatis corporis chri
ſti. ℭ Agitur in vigilia nati.
ſancti ioannis baptiſte totũ
de feria qualis eue. ꝑter le.
ſequẽtes. Et ſi ſit dñica. vij.
lec. erit de expoſitione huius
vigilie ſcʒ. **Fuit in diebus.**
Due autẽ vltime lectiones
erunt de expoſitione dñice.
Cetera vero omnia de ipſa
dominica. Initium ſcti euan
gelij ſecundum. Lucaʒ. **pri
mo cap.** Lectio prima.

Fuit in diebus herodis
regis iude ſacerdos q̃=
daʒ nomine zacharias de vi
ce abia: ⁊ vxor illi⁹ de filia=
bus aaron ⁊ nomẽ eius eli=
ſabeth. Et reliqua. Homilia
venerabilis bede presbyteri.
Uenturus in carne dñs et
redẽptor noſter multos diſ=
penſationis ſue teſtes pre=
miſit ⁊ nũcios qui diuerſis
tẽporib⁹ iſraelitice plebis
tribub⁹ orti nõ diuerſa ſide
ſed vno eodẽq; ſenſu eiuſdẽ
incarnationis myſteriũ pro
phetando precinerẽt. Le. ij.
Horum vltimus ⁊ quaſi
limes quidem legis et
euangelij figure ⁊ veritatis
ioannes apparuit dño atte
ſtãte qui ait. Lex et prophe=
te vſq; ad ioannem. Ex eo re
gnum dei euãgelizatur. Tu
autem domine. Lec. iij.

Unde etiam pluſq̃ pro-pheta dictus eſt: quia que ceteri a lõge prophetã-do ſolũ p̃dixerãt: ille ⁊ p̃mo venturũ ſignauit: ⁊ mox ve-nientem oſtendẽdo monſtra uit. ¶ In vigilia beati ioan-nis baptiſte. Ad veſpe. p̃t de die qualis eue. cum aſiis ſe-quẽ. ãn. Perpetuis nos do-mine ſancti ioãnis baptiſte tuere preſidijs vt quãto fra-giliores ſumus tanto ma-gis neceſſarijs attolle ſuf-fragijs. ãn. Iſte vatib⁹ omi-bus excellẽtior precibit ante faciẽ ei⁹ in ſpũ ⁊ virtute he lie parare dño plebẽ perfe-ctam. ãn Inter natos mulie-rum nõ ſurrexit maior ioan ne baptiſta. ãn. Gabriel an-gelus apparuit zacharie di cẽs naſcetur tibi fili⁹: nomẽ ei⁹ ioãnes vocabit̃. ãn. Pro eo qđ non credidiſti verbis meis eris tacens ⁊ non po-teris loqui vſq͂ in diẽ natiui tatis eius. Cap̃. Eſaye. xlix.

Audite inſule ⁊ attẽdi-te populi de longe: do-minus ab vtero vocauit me de ventre matris mee recor datus eſt nominis mei. Rꝫ. Innuebãt patri eius. vt in-ferius. Hymnus.

Ut queãt laxis reſona-re fibris/mira geſtorũ famuli tuorũ: ſolue polluti labij reatũ ſancte ioannes. Nuncius celſo veniẽs olym to te patri magnum fore na ſciturum: nomẽ ⁊ vite ſeriẽ gerende ordine promit. Ille promiſſi dubi⁹ ſuper-ni pdidit prompte modulos loquele ſed reformaſti geni tus perẽpte organa vocis. Uentris obſtruſo poſit⁹ cu bili: ſenſeras regẽ thalamo manẽtem: hinc parens nati merit⁊ vterq͂ abdita pãdit. Laudibus ciues celebrant ſuperni te deus ſimplex pa-riterq͂ trine ſupplices ⁊ nos venia precamur parce redẽ ptis. Amen. Uſ⁹. Fuit homo miſſus a deo. Rꝫm. Cui nomẽ erat ioannes. ãn. Ingreſſo zacharia templum dñi appa ruit ei gabriel angelus ſtãs a dextris altaris incenſi. Pſalmus Magnificat. Orõ.

Preſta queſum⁹ omĩps deus: vt familia tua p viam ſalutis incedat: ⁊ bea ti ioannis precurſoris hor-tamenta ſectãdo/ad eũ quẽ predixit ſecura perueniat do minum noſtrũ ieſum chriſtũ filium tuum. Qui tecum vi-uit et regnat de⁹. ⁊c. Ad nũc dimittis. ãn. Pro eo q͂ non credidiſti verbis meis eris tacens ⁊ non poteris loqui vſq͂ in diez natiuitatis ei⁹. Ad matuti. Inuitato. Regez precurſoris dominum. Ve-nite adoremus. Ps. Venite exultemus. Hymnus.

Antra deſerti teneris ſub annis ciuium turmas fugiẽs petiſti: ne leui ſaltez

maculare vitā famie poſſes.
Pꝛebuit hirtū tegimē came
lus artubꝰ ſacris ſtrophiuꝫ
bidentes: cui latex hauſtū ſo
ciata paſtū mella locuſtis.
Ceteri tantū cecinere vatū
coꝛde pꝛeſago iubar affutuꝝ
tu quidem mūdi ſcelus auſe
rentem indice pꝛodis.
Non fuit vaſti ſpacium per
oꝛbis ſanctioꝛ quiſꝙ genitꝰ
ioanne: qui nephas ſecli me
ruit lauātē tigere lymphis.
Laudibꝰ cives ce. In .j. noc
tur. añ. Pꝛiuſꝙ te foꝛmarē
in vtero noui te ⁊ anteꝙ ꝓ
grederet is ſanctificaui te.
ps. Beatus vir. añ Ad oīa q̄
mittam te ibis dicit dñs ⁊ q̄
mādauero tibi loqueris ad
eos. ps. Quare fremue. añ.
Ne timeas a facie eoꝝ quia
ego tecuꝫ ſum dicit dñs. ps.
Dñe quid. ℣. Fuit homo miſ
ſus a deo. ℟ꝫ. Cui nomē erat
ioannes. Lectio pꝛima.
POſt illū ſactū dñi nata
lē diem nulliꝰ hois na
tiuitatē legimus celebꝛari:
niſi ſolū beati ioannis bapti
ſte. In alijs ſctis ⁊ electis dei
nouimꝰ illum diē coli quo il
los poſt cōſūmationē laboꝝ
⁊ victoꝛie triūphuꝫ in perpe
tuas eternitates ꝑſens hec
vita parturijt. In alijs con
ſūmata diei merita celebꝛā
tur. In hoc etiaꝫ pꝛima dies
⁊ ipſa hois initia cōſecrant.
℟. Fuit homo miſſus a deo.
cui nomen erat ioānes. Hic
venit in teſtimoniū vt teſti
moniuꝫ ꝑhiberet de lumine.
Et pararet dño plebē perfe
ctā. ℣. Fuit in deſerto pꝛedi
cās ⁊ baptizās baptiſmū pe
nitētie. Et. Glia. ℟. Fuit ho.
Et ſic reiterantur oīa ℟ia
poſt. Gloꝛia patri. Lec. ij.
PRo hac abſqꝫ dubio cau
ſa: qꝛ ꝓ hūc dñs aduētū
ſuū ne ſubito inſperatū ho
mines nō agnoſcerēt: voluit
eſſe teſtatū. Ioānes aūt figu
ra fuit veteris teſtamenti: ⁊
in ſe foꝛmā ꝓtulit legis. Et
ideo ioānes ꝑnunciat ſalua
toꝛē: ſicut lex grām ꝑcurrit.
℟. Deſcēdit angelus dñi ad
zachariā dicens. Accipe pue
rū in ſenectute tua. Et habe
bit nomen ioānes baptiſta.
℣. Ne timeas exaudita eſt
oꝛo tua / ⁊ eliꝫabeth vxoꝛ tua
pariet tibi filiū. Et ha. L. iij.
QVod aūt nondū natus
de ſecreto materni vte
ri ꝓphetauit: ⁊ expers lucis
iā teſtis eſt veritatis: hoc eſt
intelligēdū ꝙ latēs ſub ve
lamine carnis littera ⁊ re
dēptoꝛē mūdi ſpū ꝑdicauit:
⁊ nobis deū nr̄m de quodaꝫ
legis vtero ꝓclamauit. ℟ꝫ.
Gabꝛiel angelus apparuit
zacharie dicēs. Naſcet tibi
filꝰ nomē eius ioānes voca
bit. Et multi in natiuitate
eius gaudebūt. ℣. Erit enim
magnꝰ corā dño vinū ⁊ ſice
rā non bibet. Et mul. In .ij.
noc. an. Miſit dñs manū ſuā

& tetigit os meū & prophetā in gentibus dedit me dñs. ℣. Cum inuo. ā. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce cōſtitui te ſup gētes et regna. ℣. Verba mea. ān. Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordat⁹ eſt nois mei. ps. Dñe dñs nr̄. ℟. Joannes vocabitur nomē ei⁹. ℣. Et multi in natiuitate ei⁹ gaudebunt. Lectio quarta.

Ergo qr iudei errauerūt a veritate: ideſt a lege q̄ chrō grauida erat locuti ſūt falſa. Ideo hic venit in teſtimoniū: vt teſtimoniū perhiberet de lumine. ℟. Ipſe preibit ante euz in ſpū & ṽtute helie. Vt cōuertat corda patrū in filios et icredulos ad iuſticiā parare dño plebem perfectā. ℣. Erit em̄ magn⁹ corā dño & ſpiritu ſancto replebitur. Vt con. Lectio. v.

Quod autē ioānes cōſtitutus i carcere ad chri ſ diſcipulos ſuos ordinauit x ad euāgelia tranſmittit. ue lex iuxtá typū ioannis aſi ignorātie clauſo carce in obſcuro & occulto iace t & iudaice cecitatis ſenſ⁹ ra litterā tenebaꝛ inclu s. ℟m. Elizabet zacharie gnū virū genuit ioānē ba ſtā p̄curſorē dñi. Qui viā o p̄parauit in heremo. ℣. at em̄ ifecūda corpe ſ3 ſet ra myſterio caruit ſterili z opprobrio gignēdo filiū de celo p̄miſſū. Qui. Lect. vi.

De hoc beat⁹ euāgeliſta loqtur. Ille erat lucerna ardens & lucens. Ideo ſc3 q̄ ſpūſancti igne ſuccenſus mundo ignorātie nocte poſſet ſo lumen ſalutis oſtenderet. Et quaſi inter dēſiſſimas delictor̄ tenebras ſplendidiſſimū iuſticie ſolē lucis ſue radio premōſtraret de ſeipſo dicēs. Ego vox clamātis in deſerto: ideſt in gentiū populo. ℟. Innuebāt patri eius quō vellet vocari eu3. Et poſtulās pugillarē ſcripſit dicēs. Joānes eſt nomē ei⁹. ℣. Vicini quoq3 & cognati ei⁹ venerūt circūcidere puerū: & ſciſcitati ſunt eū quo noie vocaretur. Et. In. iij. no. ān. Poſuit os meū3 dñs vt gladiū acutū in vmbra manus ſue protexit me. ps. In dño cōfi. ān. Formās me ex vtero ſeruu3 ſibi dñs in lucē gentiū vt ſit ſalus mea ab extremis terre. ps. Dñe q̄s ha. ān. Reges videbūt & cōſurgent principes & adorabūt dñ3 deū tuū: & ſanctu3 iſrael qui elegit te. ps. Bonū eſt cōfite. Vel de. Bonum eſt cōfiteri. Vi intra octa. Dñe in ṽtute. In vieb⁹ triū lect. & nō alias. ℣. Inter natos mulierū. ℟. Non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Secundū Lucam. p̄mo cap.

In illo tempore. Elizabet impletum eſt temp⁹ pariendi: & peperit filiū. Et

reli. Homil. ve. be. ū ſp. l. vii.

Precurſoris domini natiuitas ſicut ſacratiſſima euangelice lectionis prodit hyſtoria multa miraculorū ſublimitate refulget. Quia nimirum decebat: vt ille quo maior inter natos mulierū nemo ſurrexit: maiore pre ceteris ſanctis in ipſo mox ortu virtutū iubare clareſceret. R. Priuſq̄ te formarem in vtero noui te. Et anteq̄ exires de ventre ſanctificaui te. Et prophetā in gētibus dedi te. V. Poſui verba mea in ore tuo. Et. Lectio octaua.

Senes ac diu infecundi parentes dono nobiliſſime prolis exultant. Ipſi patri quez incredulitas mutū reddiderat ad ſalutandū noue preconē gratie: ⁊ os ⁊ lingua reſerantur. R. Ecce cōſtitui te hodie ſuper gentes ⁊ ſuper regna dicit dñs. Vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ edifices ⁊ plātes in nomine dñi. V. Anteq̄ exires de vulua ſāctificaui te ⁊ prophetā in gētibus dedi te. Vt euel. Lc. ix.

Non ſolum facultas benedicendi deum reſtituitur/ ſed etiaz de eo ꝓphetandi virtus augetur. Excitati fama facti oēs vicini admiratione atq; metu percelluntur: oimq; qui audiere circūquaq; aduentuz noui prophete corda preparātur. R. Inter natos mulieꝝ nō ſurrexit maior ioāne baptiſta. Qui viā dño ꝑparauit in eremo. V. Hic venit in teſtimoniū vt teſtimoniū ꝑhiberet de lumine. Qui. Gl'ia pa. R. Inter natos mulie. Proſa.

Preparator veritatis lucerna eximia. Audi pie venerātes tua natalicia. Qui in ventre mr̄is latēs habuiſti gaudia. Sentiendo ieſum chr̄m in ventris anguſtia. Ab aluo matris repletus ſpūſcti gratia. Neq; vino nec ſicera ſoluiſti ieiunia herba cib⁹ aqua potus: ⁊ terra cubilia. Erāt tibi deuitanti carnis deſideria. In eremo. ps. Te deū. V. Erit enim magnus corã dño. R. Vinū ⁊ ſicerā non bibet. In laudibus. an.

Elizabeth zacharie magnum virū genuit ioānem baptiſtā ꝑcurſorē dñi. an. Innuebant patri ei⁹ quē vellet vocari eum ⁊ ſcripſit dicens Ioannes eſt nomē ei⁹. an. Ioannes vocabitur nomen eius/ ⁊ in natiuitate ei⁹ multi gaudebunt. an. Ioannes eſt nomen eius vinuz et ſiceram nō bibet/ ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. an. Iſte puer magnus coraz domino nā! ⁊ manus eius cū ipſo eſt. capl'm. Eſaie. xlix.

Audite inſule ⁊ attēdite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus eſt nominis mei. Hy.

O Nimis felix meritiq̃ʒ cel
ſi neſciẽs labẽ niuei: pu
doꝛis martyꝛ ⁊ cultoꝛ vigi-
lans eremi maxime vatum.
Serta terdenis alios coꝛo-
nãt aucta cremẽtꝫ duplicata
quoſdã: trina centeno cumu
lata fructu te ſacer oꝛnant.
Nunc potẽs noſtri meritis
opimis pectoꝛis duros lapi
des repelle aſperuꝫ planãs
iter: ⁊ reflexos dirige calles
Ut pius mũdi ſatoꝛ ⁊ redẽ-
ptoꝛ mẽtibus pulſa liuione
puris rite dignet̃ veniẽs ſa
cratos ponere greſſus.
Laudibus ciues. ℣. Erit
enĩ magnꝰ coꝛã dño. ℟. Vi-
nũ ⁊ ſiceram nõ bibet. An. Ap-
ertum eſt os zacharie ⁊ ꝓphe
tauit dicens bñdictus deus
iſrael. ps. Bñdictus. Oro.
DEus qui p̃ſenteꝫ diem
honoꝛabilẽ nobis i bea
ti ioannis natiuitate feciſti:
da ppl'is tuis ſpũaliũ gr̃aꝫ
gaudioꝛũ: ⁊ oĩm fidelium mẽ-
tes dirige i viã ſalutis eter-
ne. Per. Ad hoꝛ. añe de laud.
p.iij. cp̃m. Audite inſu. ℟.
Fuit homo miſſus a deo Al-
leluya alla. ℣. Cui nomen
erat ioãnes Alla. ℣. Inter
... Ad.vj. Cp̃m. Hiere.j.
PRiuſq̃ te foꝛmarem in
vtero noui te: ⁊ anteq̃
exires de vulua ſanctificaui
te ⁊ ꝓphetã in gentibꝰ dedi
te. ℟. Inter natos mulierũ.
...r. all. ℣. Nõ ſurrexit ma-
ioꝛ ioãne baptiſta. Alla. ℣.

Ioannes vocabitur nomen
eius. Ad nonã. Cp̃. Eſa. xlix.
REges videbũt ⁊ cõſurgẽt
gent pꝛincipes ⁊ adoꝛa-
bunt dñm deuꝫ tuum ⁊ ſanctũ
iſrael q̃ elegit te. ℟. Ioãnes
vocabit̃ nomẽ eius. Alla a ij.
℣. Et multi in natiuitate
eiꝰ gaudebũt. Alla. ℣. Erit
enĩ magnꝰ coꝛã dño. Ad vs.
a. Eliʒabeth. ps. Dixit dñs.
ps. Beatus vir. ps. Lauda
pue. ps. Credidi. ps. In con
uertẽdo. cp̃ꝫ Audite inſule.
℟. Inter natos. cum pꝛoſa.
Hyꝰ Ut queãt laxis. vrs. ℣.
Fuit homo miſſus a deo. ℟ꝫ.
Cui nomen erat ioãnes. An.
Puer qui natus eſt nobis
plusq̃ ꝓpheta eſt: hic eſt enĩ
de quo ſaluatoꝛ ait: inter na
tos mulierũ nõ ſurrexit ma
ioꝛ ioãne baptiſta. ps. Magnificat.
Oro. vts. mẽo. ſcti Iterij epi
⁊ cõfeſ. p añ. Iſte cognouit
℣. Amauit. oro. Deꝰ ſalus.
Item amandi epi ⁊ cõfeſſo.
per añ Iuſtum deduxit. ℣.
Iuſtus vt palma. Oro. Da
queſumꝰ. Ad completo. vts.
¶ Sancti iterij epi totum de
cõi vnius epi pꝛeter oꝛatio-
nem ⁊ lectiones. Oꝛatio.
DEus ſalus oĩm tuoꝛũ-
q̃ fidelium remunera-
tio ⁊ pꝛemiũ: adeſto pꝛecibꝰ
ſupplicãtiuꝫ: vt qui beatiſſi
mi cõfeſſoꝛis tui atq̃ põtifi-
cis iterij feſtiuitate congau
dent: miſerationis tue donũ
percipiant. Per. Lectio. j.

Beatus iterius perfect⁹ in fide ſapientia p̄edi- tus ꝛ ſanctitate licet ſcientiã ꝛ liberaliũ artium plenã ha beret noticiaꝫ ethicã ad mo- rũ edificationẽ: et phiſicã ad equalitatẽ ꝯtrarioꝝ infirmã tib⁹ reformãdam ſecũ fami- liarius retinuit. Lectio.ij.

Unde cum multi ad euꝫ con- fluerẽt: corporis ꝛ ani- me ſuffragia poſtulãtes bre ui ſpacio utroq; refecti deuꝫ glorificantes ad propria re- mearẽt: ammonebat eos ne cuiquã dicerent / ſed auctori ſoſpitatis deo gratias re- ferrent. Lectio tertia.

Timens vero ſanctus dei ne popularis aura iter eundi ad chr̄m ſibi impedi- ret: ab his ſe ſubſtraxit: ꝛ ad locum qui vaſtinenſis nũcu patur inter dẽſitates veprũ leporibus ſibi viã miniſtran tibus reptãs manibus ꝛ ge nib⁹ ſe trãſtulit moraturus. Deniq; a pluribus cognita ſancti dei preſentia multi ad eũ cõueniebant imploraturi gratiã ſanitatũ. Qua cõper- ta alacres remeabãt. L.iiij.

Sed vir dei iterũ timẽs ne popularis aura la- boris ſui offuſcaret premiuꝫ in longinquã fugere diſpo- ſuit regionẽ. Cũq; ĩ hac me- ditatiõe pſiſteret: ecce ange- lus dñi per viſum apparuit ei dicens. Noli frater gallia tuam ſubtrahẽdo preſentia cõtriſtari: ſed expecta pauli luꝫ ꝛ bonoꝝ viroꝝ qui ad te venient utere conſilio et que laudauerint facito ꝛ his di- ctis abſceſſit angel⁹. Lec.v.

Eo tempore duo legati a ſummo põtifice trãſmiſ ſi ad urbẽ ſenonenſiũ veniẽ- tes preceptũ dñi pape rela- turi de ſãctitate dicti viri no- ua ꝛ miracula audientes cũ omni humilitate eũ viſitaue runt: ꝛ eum ſenonis deduxe- runt. Peractoq; negocio ro- mam profecti: iterium dño pape p̄ſentauerũt. Lec.vj.

Videns aũt papa ſanctuꝫ iterium de ipſius ſcien tia vita ſanctitate et infirmo rum curatione non ignarus gratias reddẽs illis qui eũ adduxerãt ſecũ eũ familiari ter p annuꝫ et dimidiũ reti- nuit. In quo tp̄is ſpacio mul ti claudi / ceci / ꝛ leproſi ab eo ſunt ſanati. Clero interim ꝛ vniuerſo populo niuernenſi pro ep̄o eligẽdo in oratione proſtratis colũba p feneſtrã ingrediẽs cũctis videntibus breue ſup altare poſuit eoq; poſito reuolauit. Lectio.vij.

Accipiens breue quidaꝫ ex põtificibus qui tũc il lic aderãt ſenſum ipſius cũ- ctis expoſuit dicens quendã virum omni moruꝫ honeſtate preditũ noĩe iterium niuer- nenſi eccl'ie a deo põtificẽ ele ctũ a dño papa eſſe requirẽ- duꝫ. Diriguntur illico duo ex

canonicis niuernenſibus ad ſedẽ apoſtolicã pro dicto epo ſuo requirendo. Quem ſummus põtifex leto animo preſbyterum et epm dicte eccleſie conſecrauit: ꝫ legatis niuernenſibus tradidit. Cum aũt ꝑueniſſet ad portã ciuitatis ꝑdicte: quẽdã diu cõtractuz beat⁹ iterius obuiuz habuit: quẽ ſtatim preſtine reſtituit ſanitati. Lectio. viij.

Rexit autẽ beat⁹ iterius eccleſiã niuernenſem in proſperitate multis annis: ꝫ ſic emerit⁹ deo aiam reddidit glorioſaz: quo tradito ſepulture lapis ingẽs ſup ei⁹ tumulũ ponitur cuz cemẽto. Sed quod eſt mirabile dictu ter inhumatur: ꝫ ter ſup tumulũ iacẽs reperitur. Quo audito accurrit tota vicinia epi etiaz cleri ꝫ populi. Sed quid de ſancto corpore dñs diſponere vellet neſciẽtes: indixerũt biduanuz ieiuniũ: celebrantur miſſe: cãtantur letanie. Quib⁹ orantib⁹ vox de celo ſonuit dicẽs corpus in nauigio ſolum eſſe ponendũ: ꝫ ꝙ liger fluui⁹ ſolo pro prio redderet illud. Qđ ita rei ꝓbauit euentus. Lec. ix.

In trãſitu autez ſcti hui⁹ corporis per totaz noctẽ illaz ex vtraqꝫ parte ligeris eccleſiaꝝ tintinabula ꝑ ſe ſonuerũt: ꝫ infirmãtes varijs lãguoribus detenti ſanitatẽ receperunt. Tãdem nocte ſequẽti angelico miniſterio ſãctũ corpus de naui extrahit. Et a quodã hoie in quadriga poſitũ boues ſine vllo remigio precedentes recto tramite nõ declinãtes hic inde noeſmiſſi ꝑduxerunt. Sonãt etiã ꝑ ſe tintinabula: occurrit ſacerdos totaqꝫ vicinia. Et ſãctũ corpus de quadriga deponẽtes iuxta altare honorifice ſepelierunt. Poſt matuti. mẽo. ſcti amandi et de ſancto ioãne ꝑ ãn. V. ꝫ orationẽ. Ad veſ. ãn. Ecce ſacer. ps. Dixit dñs. Et cetera totuz de iaũ iterio. Poſtea mẽoria ioãnis ꝫ pauli ꝑ. ã. Hec eſt vera fraternitas ꝗ nunꝗ potuit violari certamine ꝗ effuſo ſanguine ſecuti ſunt dñz redemptorẽ cõtennẽtes aulã regiã peruenerunt ad regna celeſtia. V. Sancti tui domine benedicent te. R. Gloriam regni tui dicent. Oratio.

Queſum⁹ oñs de⁹: vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: ꝗ de beatorũ martyrũ tuoꝝ ioannis ꝫ pauli glorificatiõe procedit: quos eadẽ fides et paſſio vere fecit eſſe germanos. Per dñm. Seqtur mẽo. ſancti ioãnis. Ad cõpl. totũ vtſ. de ſctõ ioãne. Sed ſi iſte due memo. cadãt in ſabbato primo fiet de ſancto ioanne.

¶ Nota hic etiaz ꝙ ſi hoc feſtuz ioãnis ꝫ pauli in dñica euenit fiet ſex lectiones de ſãs

cto Joanne bapti. ⁊ tres vlti
me de expoſitione euāge. Et
memo. tm̄ de marty. per ān.
primā de laudibus ſcz Joan
nes ⁊ paulus. Ad matu. In
uita. hy⁹ ⁊ ſub prima ān no
uē pſal. ⁊ ℟. totum de cōmu
ni plurimorum martyrum.

¶ Sāctorꝫ ioānis ⁊ pauli. L. j.

Julian⁹ imperator chri
ſtianorꝫ ſeuus pſecutor:
ioannem ⁊ paulum fratres
opes quas chriſti ℣gs cōſtā
cia filia cōſtātini reliquerat
turbis chriſtianorū erogan
tes: ſibi pſentari pcepit di
cens eos ſibi debere adhere
re. Cui illi. Pro iniqtate tua
te deſtituimus. At ille. Si cō
temptus a vobis fuero: ne
ceſſe erit michi agere vt con
tēni non poſſim. ℟. Iſti ſunt
duo viri qui nūc aſſiſtūt an
te dn̄m. Dn̄atorem vniuerſe
terre. ℣. Iſti ſunt due oliue
⁊ duo candelabra lucentia
ante dn̄m. Dn̄atorez. Lc. ij.

Videns autez eos iulia
nus in fide ſancta con
ſtantes: dixit eis. Decē die
bus a me vobis dātur indu
cie/ quib⁹ trāſactis ſpōte ad
me veniētes amicos vos ha
beam. Tūc ſācti dei p totos
illos decez dies cū chriſtia
nis ordinauerūt de oībus q̄
relinqre poterāt: ⁊ ſic faciē
tes oratiōi ſemp inſiſtebāt.
℟. Hec eſt vera fraternitas
que nunq̄ potuit violari cer
tamine q̄ effuſo ſanguine ſe
cuti ſunt dn̄m. Contēnentes
aulam regiam peruenerūt
ad regna celeſtia. ℣. Tradi
derunt corpora ſua in mor
tem ne ſacrificarent idolis.
Contemnentes. Lc. iij.

Poſt hec miſſus terētia
nus a iuliano dn̄o ip
ſorū ingreditur hora cenādi
⁊ inuenit eos orantes. Qui
bus ſic ait. Dn̄s nr̄ iulianus
ſtatiunculā iouis auream ad
vos miſit: vt eā adoretis. Qd̄
ſi nō feceritꝫ: ambo meo gla
dio feriemini. Deſpectis aūt
a ſctis dei ſtatiūcula ⁊ iulia
no terētian⁹ nocte illa occul
te foueam fecit fieri intra do
mū ipſorꝫ vt in ea fame puni
rentur. Et ſic eos decollari
fecit ⁊ in ipām foueā pijci. ⁊
terrā ſup eos reponi: diuul
gās hincinde q̄ iuſſu ceſarꝫ
miſſi fuiſſent in exiliū. ℟ m.
Beati martyres chriſti ioā
nes ⁊ paul⁹ dixerūt iuliano.
Nobis aūt alius non eſt niſi
vnus deus pater ⁊ filius et
ſpūſctūs. ℣. Joānes ⁊ pau
lus dixerūt ad gallicanū fac
votum deo celi et erit victor
melior q̄ fuiſti. Nobis autē.
Hꝰ Te deum. ℣. Exultent
iuſti. In laud. Antiphona.

Paulus ⁊ ioannes dixe
rūt iuliano nos vnum
deum colim⁹ qui fecit celuz
et terrā ān. Paulus ⁊ ioan
nes dixerūt ad terētianum:
ſi tu⁹ dn̄s eſt iulian⁹ habeto
pacē cuz eo: nobis aūt alius

non eſt niſi dn̄s ieſus chr̄s. an. Joānes ꝛ paulus cogno ſcētes tyrannidē iuliani: fa cultates ſuas pauperibus erogare ceperūt. an. Sctiſpi ritus ꝛ aie iuſtoꝝ hymnum dicite deo alla. aña. Joānes ꝛ paulus dixerūt ad gallica nuz fac votū deo celi et eris victor melior ꝙ fuiſti. Cp̄m. Sācti per fidē. hy'. Sāctoꝝ meritis inclita. ꝟ. Exultent iuſti. an. Jſti ſūt duo viri mi ſericordie qui aſſiſtunt ante dn̄m dn̄atorez vniuerſe ter re. ps. Bn̄dict'. Orō vt ſ. Me mo. de ſcō ioāne baptiſta. Ad horas añe de laud. Cp̄. Re. et ꝟ' de cōi plurimoꝝ marty. Orō vtſ. Ad veſ totū de ſcō ioāne baptiſta. ¶ Dn̄ica in tra octa. vel alia die ¶ Ser mo auguſtini epi. Lectio. i.

Hodie dilectiſſimi frēs io hannes qui dn̄i precucur rit aduentum natalē diem colimus: quod nulli ſanctoꝝ nouim' attributū hodie in quam natalem diem vnica ꝛ ſingulari celebritate vene ramur. Tu autem. Lec ii.

Unde quia eū digne ex tollere non valem': hu mane vocis officio ꝓdicem' diuine atteſtationis oracu lo: ploquēte chriſto: qꝛ iter natos mulierū non ſurrexit maior ioanne baptiſta. l. iij

Ipſe hoc dixit. Ergo a gnoſce magnificentiam laudis ex dignitate laudan tis: ꝛ ſic dum nemo illo eſſe maior aſſeritur inter natos mulieruz: datur intelligi ꝙ ioānes humanoꝝ fuit men ſura meritoꝝ. lc. i. vel iiij.

Ego inqt vox clamātis in deſerto hoc eſt dicere nō ſuz ego ꝟbum qđ erat in ꝓncipio de' apđ deū: ſed vox poti' id eſt miniſter ſūmi ꝟbi aīt vt p me ad audit' hoiz ſē ſuſq̧ ꝑueniat. Uñ vtiq̧ ioan nes baptiſta pari hūilitate ꝓnūciat. Jllū oportet creſce re me aūt minui. l. ii. vel. v.

Uide vocis ſonū ptranſ euntē: ꝛ ꝟbi glīaz per manentez. Jllū oportet cre ſcere: qꝛ cū putaretur homo deus erat: me autem minui: quia cum crederetur deus homo erat. Lec. iii. vel. vi.

Jllū oportet creſcere: qꝛ p oēm mundū chr̄i euan geliū dilatat: me aūt minui: qꝛ ioānis ꝓphetia finit. Jllū oportet creſcere: q̄ erat exal tādus in cruce: me autē mi nui: q̄ ſum truncand' capite. Tres vltime lc. de expoſitio ne dn̄ice qualis euene. Et cetera oia totū de ſcō ioāne. ¶ Jn vigilia aploꝝum petri ꝛ pauli. Ad matuti. ꝛ horas totum de ſancto ioanne. Et ſi ſit dominica: ſex lectio. fiāt de ſancto ioāne ꝛ tres vltime de iſta vigilia. Expoſitio au tem de dn̄ica inferiā tertiaz ſequentē trāſfertur. Memo ria leonis pape. Oratio.

DEus qui beatum leo- nem pontificez ſancto- rum tuorū meritis coequa ſti/cōcede propicius: vt qui commemorationis eius feſta percolimus/vite quoqꝫ imi- temur exempla. Per.

¶ In vigilia apłorū petri & pauli. Scđm ioañe. xxi. Lc. i.

IN illo tempore. Dixit ie ſus ſimoni petro. Simō ioānis diligis me plus his? Dixit ei etiā domine tu ſcis: quia amo te. Et reł. Homilia vene. bede presby.

Virtutem nobis dilectiōis perfecte preſens ſancti euā- gelij lectio cōmendat. Perfe cta eteñ dilectio eſt: qua deū ex toto corde/tota anima/to- ta mente/tota virtute: pri- mum autez tanqꝫ nos ipſos diligere iubemur. Lectio. ij.

ET neutra harū dilectio ſine altera valet eſſe p- fecta qꝛ nec deꝰ vere ſine p- ximo: nec ſine deo vere po- teſt proximus amari. Le. iij.

VNde & dominꝰ totiens interrogato petro an ſe diligerēt: & illo reſpondē- te ꝙ euz (ipſo teſte) diligeret adiūgebat p ſingula ita cō- cludens. Paſce oues meas: ſiue paſce agnos meos. Ad veš an Elizabeth. ps. Dixit dominꝰ. Capitulū. Actu. xij.

MIſit herodes rex manꝰ vt affligeret quoſdam de eccleſia: occidit autē iaco bum fratrem ioānis gladio. Videns autē quia placeret iudeis appoſuit vt apprehē deret et petrū. Deo gratias. ℟. Cornelius. Hymnus.

FElix p oēs feſtū mundi cardines apłoꝝ ꝑpol- let alacriter petri beati pau li ſacratiſſimi quos chr̄s al mo cōſecrauit ſanguine: ec- cleſiaꝝ deputauit ꝑncipes.

Hi ſunt oliue due corā dño & candelabra luce radiātia: preclara celi duo luminaria fortia ſoluunt peccatoꝝ vin cula portas olympi reſerāt fidelibus.

Habēt ſupernas poteſtatē claudere ſermōe ſedes pāde re ſplēdētia lumina poli ſup alta ſydera: lingue eorū cla- ues celi facte ſunt: laruas re pellunt vltra mūdi limitez.

Gloria deo per immēſa ſecla ſit tibi nate decꝰ & imperiū honor poteſtas ſctōqꝫ ſpiri- tui ſit trinitati ſalus indiui dua: per infinita ſeculorum ſecula. Amen. ℣. Tu es pe- trus. ℟. Et ſuper hanc pe- traz edificabo eccleſiā meā. an. Btūs petrus apłs vidit chriſtum ſibi occurrere: et adorans eū ait: Dñe quo va- dis? venio romā iterū cruci figi. ps. Magñt. Oratio.

PReſta q̄s oīps deꝰ vt nul lis nos ꝑmittas ꝑtur- bationibus concuti quos in apoſtolice cōfeſſionis petra ſolidaſti. Per. Memo. de ſctō ioanne. Ad nūc dimittis. ān.

Tu es petrus ꝛ ſuper hanc petrã edificabo eccliaꝫ meã. Ad matut. Inuitato. Paſtori ſummo iubilemus corde ioců do. Qui claues petro celoꝝ ꝯtulit almo. ꝑ Venite. Hy⁹.

Aurea luce ꝛ decore roſeo: lux lucis omne perfudiſti ſcl'm decorãs celos inclyto martyrio hac ſacra die que dat reis veniam.

Janitor celi doctor orbis pariter iudices ſecli veramũdi lumina p crucez alter: alter enſe triũphans vite ſenatuꝫ laureati poſſident.

Jam bone paſtor petre clemens accipe vota precãtũ ꝛ pctĩ vincula reſolue tibi poteſtate tradita qua cunctis celũ verbo claudis aperis.

Oliue bine pietatis vnice fide deuotos ſpe robuſtos maxime fonte repletos charitatis gemine poſt mortez carnis impetrate viuere.

Sit trinitati ſẽpiterna gloria honor poteſtas atꝗ iubilatio i vnitate cui manet imperium extunc et modo per eterna ſecula. Amẽ. In pmo noct. ãn. In plateis ponebantur infirmi in lectulis: vt veniẽte petro ſaltẽ vmbra illi⁹ obumbraret quẽꝗ illoꝝ et liberarentur ab infirmitatibus ſuis. ꝑs. Celi enar. aña. Ait petrus principib⁹ ſacerdotum: ieſuꝫ quẽ vos interemiſtis ſuſpendẽtes in ligno hunc deus ſuſcitauit ac principem ꝛ ſaluatorẽ exaltauit ad dandam penitentiã in remiſſionẽ peccatorũ. ꝑs. Bñdicam. an. Petrus apĺs dixit paralytico enea ſanet te dñs ieſus chriſtus. Surge ꝛ ſterne tibi: qui cõtinuo ſurrexit ꝛ omnes qui viderunt conuerſi ſunt ad dominum. ꝑs. Eructa. ℣. Tu es paſtor ouiũ princeps apoſtoloꝝ. ℟. Tibi tradite ſunt claues regni celoꝝ. Ser. S. leoni. L. j.

Omniũ quidẽ ſanctaꝝ ſolennitatum dilectiſſimi totus mũdus eſt particeps ꝛ vnius fidei pietas exigit: vt quicquid pro ſalute vniuerſoꝝ geſtũ recolitur cõibus vbiꝗ gaudijs celebref. ℟. Symon petre anteꝗ͂ de naui vocarẽ te noui te: ꝛ ſuper plebẽ meã principem te cõſtitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Quodcũꝗ ligaueris ſuper terraꝫ erit ligatum et in celis: et quodcũꝗ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis. Et claues. Lectio ſecunda.

Veruntamen vniuerſa hec feſtiuitas preter illam reuerentiã quam in toto orbe terrarum ꝓmeruit ſpeciali ꝛ propria noſtre vrbis exultatione veneranda eſt: vt vbi precipuorum apoſtoloꝝ glorificatus eſt exitus ibi in die martyrij eoꝝ ſit leticie principatus. ℟m. Tu es petrus et ſuper hãc

petram edificabo eccleſiam meam ꝛ porte inferi nõ p̄ualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunq̄ ligaueris ſuper terram erit ligatũ ꝛ in celis. Et. Lec. iij.

Iſti ſunt viri per quos tibi euangeliũ chriſti roma reſplẽduit. Et que eras magiſtra erroris: facta es diſcipula veritatis. ℟. Cornelius centurio vir religioſus ac timens deum vidit manifeſte angelum dei dicentem ſibi. Corneli mitte ꝛ accerſi ſymonẽ: qui cognominatur petrus. Hic dicet tibi quid te oporteat facere. ℣. Dum oraſſet cornelius nondũ in chriſto renatus apparuit ei angel⁹ dicẽs. Corneli. pſa.

Factus ſoſpes petri ꝑcepit claudos currere. Mẽbra tactu ſurgunt egri morbi pulſo pondere. Eſt ad vitam reuocata tabitha defunere. Puer rome ex diuino ſuſcitatur munere. Ananias condẽnatur cum falſa muliere. Magus victus morti datur obruẽs ab ethere. Ergo petre placa p̄ce nos ab omni ſcelere. ter. Et dignare impetrare qđ iubeas facere.

In. ij. no. ℟. Factũ eſt vt q̄dam diſcipula noĩe tabitha plena operib⁹ ſctĩs ꝛ elemoſynis infirmata moreret/ miſerunt/ añt diſcipuli ad petrũ rogãtes ne pigriteris venire vſq̄ ad nos. ℣. Oẽs gen. ℟. Aduenĩete petro circũſteterũt illũ oẽs vidue flentes et oſtẽdentes tunicas ꝛ veſtes quas faciebat illis dorcas. ℣. Exaudi deus deꝑ. añ. Ponẽs petr⁹ genua ſua orauit: et cõuerſ⁹ ad corp⁹ dixit tabitha ſurge/ ꝛ aperuit oculos ꝛ viſo petro reſedit/ danſq̄/ ille manũ erexit eã ꝛ ſctis ac viduis aſſignauit viuã. ℣. Exaudi de⁹. ℣. Btũs es ſymon bariona. Qꝛ caro ꝛ ſanguis nõ reuelauit tibi. Lec. iiij.

Iſti ſunt ſcti patres tui veriq̄ doctores qui te regnis celeſtib⁹ inſerendã multo melius multoq̄ forti⁹ condiderunt q̄ illi quorũ primo ſtudio meniũ tuoꝝ fundamẽta locata ſunt. Et quib⁹ is q̄ nomẽ tibi dedit frater nate cede fedauit. ℟. Quẽ dicunt hoĩes eſſe filiũ hoĩs? dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpondens petr⁹ dixit ieſu: tu es chriſtus fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi qꝛ tu es petr⁹ ꝛ ſuper hãc petrã edificabo eccleſiã meã. ℣. Btũs es ſymõ bariona qꝛ caro ꝛ ſanguis non reuelauit tibi: ſed pater me⁹ qui eſt in celis. Et ego. Le. v.

Iſti ſũt q̄ te ad hãc gl'iam prouexerũt: vt gẽs ſcta ppl's electus: ciuitas ſacerdotalis et regia p ſacrã vbi petri ſedem caput orbis effecta latius p̄ſideres religione diuina q̄ dñatione terrena. ℟.

Btūs es symō bariona q2 caro et sanguis nō reuelauit tibi: sz pater me9 q est in celis. Dixit dūs. ℣. Et ego dico tibi quia tu es petrus & super hanc petrā edificabo ecclesiā meā. Dixit dūs. Lectio.vj.

Quamuis enim multis an cta victoriis ius imperij tui terra mariq protuleris: minus tamen est qd tibi bellicus labor subdidit quā qd pax christiana subiecit. De9 nanq bonus iustus omps q miam suā hūano generi nūq negauit omnesq in cōi mortales ad cognitionē suā abundātissimis semp būficiis erudiuit voluntaria errantiū cecitatē procliuē in deteriora nequitiā sagaciore cōsilio et altiore pietate miserat9 est mittendo verbū suuz equale sibi atq coeternuz. Qd caro factū ita diuinā naturā vniuit hūane: vt illi9 ad infima inclinatio nra fieret ad summa prouectio. ℟. O clauiger regni celorū & princeps apostolorū dignare p nobis piuz exorare dnz iesuz christū. Vt precū votis tuarū diluat sordes culparuz tribuatq post obitū paradisi celestis introitum. ℣. Primoruz princeps et athleta potētissime petre ora regem regū dnz & magistrum tuū. Vt precū. Prosa.

Remoue peccaminū moles petre grauium. Que mētes deiiciūt tibi famulātiū. Vt tibi laudes odarum psallere. Possimus ore carēti crimine. Eya succurre tue familie. Precib9 & donis pastor egregie. Ab hostis fraude erue. Piā da vitā ducere vt tandē deposita carnis fece grauida. Celorū te iuuāte penetremus lumina. Celestis introitū. In.iij.noc.a. Corneli9 cēturio vir religios9 ac timēs deū vidit manifeste angelū dei dicētē sibi corneli mitte & accersi simonez q cognominat petrus: hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Cōfitebimur. a. Aperiēs petr9 os suū dixit: in veritate cōperi qm̄ non est psonarū acceptor de9 sed in omi gēte qui timet deū & operat iusticiā accept9 est illi. ps. Dūs regnauit exul. a. Ad huc loquēte petro cecidit spūssctūs super oēs q audiebant verbū & erāt loquētes magnificātes deū: tūc petr9 iussit eos baptizari in nomine dūi nostri iesu christi. ps. Dūs regnauit iras. ℣. Quodcunq ligaueris super terrā. ℟. Erit ligatū & in celis. Secundū matth. xvj. Lec. vij.

In illo tempore. Venit iesus in partes cesaree phillippi: & interrogauit discipulos suos dicens. Quez dicunt homines esse filium hominis? Et reliqua. Homilia venerabi. bede pṙbyteri. Lectio scti euāgelij quā modo fratres audistis tāto am-

centius cogitāda eſt: ac ſine oblivione iugiter retinēda: quāto conſtat: qꝛ magnā nobis fidei pfectionē cōmēdat magnificꝫ eiuſdē pfecte fidei contra oia tētamenta robur eque demōſtrat. ℟. Dñe ſi tu es iube me venire ad te ſup aquas. Et extēdēs manū ap prehendit eum ⁊ dixit ieſus modice fidei quare dubitaſti? ℣. Cumqꝫ vidiſſet ventū vali duꝫ timuit: ⁊ cū cepiſſet merGi clamauit dicens: dñe ſaluum me fac. Et. Lcō. viij.

SI enī ſcire volum⁹ quō in chrō credi opoꝛteat quid lucidius eo qd ait ad eū petrus. Tu es chꝛiſtus fili⁹ dei viui. ℟. Ego p te rogaui petre vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquādo cōuerſus cō firma fratres tuos. ℣. Ecce ſathanas expetiuit vos vt cribaret ſicut triticū: ego autem pꝛo te rogaui. Et. Lc. ix.

RUrſus ſi audire delectat qntū hec fides valeat: qd apertius eo qd ait dñs de eccleſia q̄ ſuper eum edificāda erat. Et poꝛte inferi nō pꝛeualebūt aduerſus eam. Sed hec in ſuis locis pleni⁹ expo nētur. ℟. Cū eſſet petrus in cruce venit ad eū turba multa maledicēs ceſarē: et fecerūt planctū magnū ante eū: petrus aūt loquebat̄ ad eos de cruce dicēs. Nolite flere ſed gaudete mecū. Quia vado vobis parare locū. ℣. Gratias tibi ago dñe ieſu chꝛiſte paſtoꝛ bone: quia oues quas tradidiſti michi cōpatiūtur mecū in ſempiternū ⁊ cū hoc dixiſſet ait. Nolite fle. Glia. ℟. Cum eſſet petrus. Pꝛoſa.

TU qui paſcis dei gregem: placa nobis celi regeꝫ ſolita clemētia. Tu a lupis nos defēde iter nobis pꝛeoſtēde ad celi palacia. Crucem libens aſcendiſti ſed honoꝛem detuliſti magiſtro diſcipul⁹. Tu illius in honoꝛe verſa cruce verſo moꝛe expiraſti pēdul⁹ In hac valle lachꝛimoſa valle cūctis odioſa paſtoꝛ oues reſpice. Frendēt lupi latrāt canes: ne latratus ſint inanes oculo circunſpice. Tu nos paſtoꝛ hilaraſti qbus pſ dens inclinaſti tam dulce ſolatiū. Noli pꝛo me nūc affligi quem ſic vides crucifigi grex ſctāꝝ ouiū. Ꝯ. hs. Te deū. ℣. Tu es petr⁹. In la. a.

SImō ioānis diligis me plus his? tu ſcis dñe quia amo te. An. Petre amas me? tu ſcis dñe qꝛ amo te paſce oues meas. a. Dñe tu oia noſti tu ſcis qꝛ amo te. a. Ego pꝛo te rogaui petre: vt nō deficiat fides tua ⁊ tu aliqñ cōuerſus cōfirma frēs tuos. a. Significauit dominus petro qua moꝛte clarificatur⁹ eſſet deum. alla. cħ. iiij. Miſit. hy⁹.

O Roma felix que tantorum pꝛincipum es purpurata pcioſo ſanguine pꝛe=

celliſ omnẽ mũdi pulchꝛitudinem/non laude tua ſed ſanctoꝛum meritis quos cruentatis occidiſti gladijs.
Nos ergo modo glꝛioſi martyꝛes petre beate paule mũdi liliuꝫ celeſtis aule triumphales milites pꝛecibus almis veſtris nos ab omnib⁹ munitos malis ferte ſuper ethera. Glozia deo p. ℣. Tu es petrus. An. Quodcũqꝫ ligaueris ſuper terrã erit ligatũ et in celis: et quodcũqꝫ ſolueris ſup terrã erit ſolutũ ⁊ in celis: dixit dñs ſimoni petro. Ps. Bñdictus. Oro.
Deus qui hodiernaꝫ diẽ apoſtoloꝝ tuoꝛũ petri et pauli martyꝛio conſecraſti: da eccłie tue eoꝛũ in oib⁹ ſequi pꝛeceptum: per quos religionis ſũpſit exoꝛdiũ. p. Memoꝛia ſancti ioãnis. Aũe de laud. dicentur ad hor. Ad tertiam capꝫ. Miſit herodes rex manus. ℟. Tu es paſtoꝛ ouiũ princeps apoſtoloꝛum Alła alł. ℣. Tibi tradite ſũt claues regni celoꝛũ. Alła. ℣. Beatus es ſimon bariona. Quia caro ⁊ ſanguis. ⁊c. Ad vj. Capitulum. Actuum.xij.
Petrus quideꝫ ſeruabatur in carcere: orõ aũt ſiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pꝛo eo. ℟. Beatus es ſimon bariona. Alła alł. ℣. Q2 caro ⁊ ſãguis nõ reuelauit tibi. alł. ℣. Quodcũqꝫ ligaueris ſup terrã. Ad nonam. Capitulum. Ibideꝫ.
Petrus ad ſe reuerſus dixit nunc ſcio vere q2 miſit dominus angelũ ſuum ⁊ eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeoꝛum. ℟. Quodcũqꝫ ligaueris ſuper terrã. Alleluya alła. ℣. Erit ligatum ⁊ in celis. Alła. Glozia. ℟. Quodcũqꝫ. ℣. Tu es petrus. Ad veſ. ãn. Iurauit. ꝓ. Dixit dñs. cũ ceteris aĩs ⁊ ꝓs de cõi apłoꝝ. Chm. Miſit hero. ℟. Cum eſſet petr⁹. cum pꝛoſa hy⁹. Felix. ℣ſus. Tu es petrus. Aña. Beatus petrus dum penderet in cruce alacri vultu dñm depꝛecabatur dñe ieſu chꝛiſte cõmendo tibi oues quas tradidiſti michi. ꝓ. Magt. Oratio vt s. Mẽo. ſcti pauli. ãn. Ego eñ iam delibor ⁊ tẽpus mee reſolutionis inſtat: bonum certamẽ certaui: curſum cõſummaui fidem ſeruaui: ſupereſt michi coꝛona iuſticie: quam reddet michi domin⁹ in illa die iuſtus iudex. ℣⁹. In omnem terram. Oꝛatio.
Deus qui multitudineꝫ gentium vti pauli apoſtoli ꝑdicatione docuiſti: da nobis q̃s: vt cui⁹ natalicia colimus: ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus. Per. Sequit memo. ſcti ioannis. In commemoꝛatione ſcti pauli. Ad matu. Inuita. Laudem⁹ dominum venite adozem⁹. Qui

elegit beatum apoſtolū pau lū. Pſal. Venite exul. Hy⁹.

Doctoꝛ egregie paule moꝛes inſtrue et mētē nos trans polū ferre ſatage: donec perfectū largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus.

Sit trinitati. In.j. ij. ⁊ iij. no.ā.⁊ ℟. q̄ hic deſūt q̄rēda ſunt in cōuerſiōe eiuſdē cum verſiculis poſt ipſis ān. poſt ris. Ser.b.auguſtini. Lc.j.

Filioli mei audite nos ⁊ liberate vos currite ꝑ vobis: vt ⁊ nobis p̄ſtetis ⁊ vobis. Cōmune erit gaudium noſtrum: ſi vos viderimus induere chꝛm. ℟3. Qui operatus. Lectio ſecunda.

Juuenes ⁊ virgines ſenes cum iunioꝛibus ad gratiaꝫ feſtinate. Mater noſtra pariendo non diſcernit etates. Ipſa enī que genuit petrū: ⁊ paulum pariebat: vt ex lupo fieret ouis. ℟m. Bonum certamē. Lctō.iij.

Tandē natus eſt ſaulus creuit et factus eſt magnus. Baptiʒatus eſt a matre: illuminatus eſt a patre: et cepit velle chꝛiſtū videre. Et cum quereret eū videre: valde magis euꝫ petrus cepit timere. ℟. Scio. Lc.iiij.

Audiuit enī petrus quia eū ſaulus q̄reret. Noli timere beate petre: q꞉ nō ſaulus te q̄rit ſed paulus vas electionis te cupit videre. O btē petre benedic patrē ⁊ ſuſcipe fratrē: vt habeas cum quo poſſis deſcendere matrē. O btē petre q꞉ cōuerſus eſt ſaul⁹ mirariſ: qualis es tu erit ⁊ iſte talis ⁊ vn⁹ erit vobis natalis. ℟. Repoſita. Lc.v.

Qui illum fecit ex ſaulo paulū: iſte te fecit ex ſimone petrū. Vn⁹ vos honoꝛauit: vn⁹ vos coꝛonabit. Qui mutauit pſecutoꝛē: mutauit et piſcatoꝛē. Et ſi te pꝛioꝛem tamē ambos vno dixauit honoꝛe. ℟. Gꝛatia dei. Lec.vj.

Veni ſctē paule: veni ſequere petrū ſed docētē non fugientē: fugiebat qñ te neſciebat. Nā iſte btiſſimus paulus ſicut in lectiōe actuū apl̄oꝝ cū recitaret̄ audiuim⁹ celeſti voce pꝛoſtrat⁹ eſt. ℟. Sctē paule apoſtole. Lc.vij.

Dum fuerit ad caulas iā lupina rabie exoſū ſibi nomē innocētis agni perſequitur: duꝫ querit diſcerpere aut vexare gregem: audiuit altiſſonam vocem. Saule ſaule quid me pſequeris? ℟. Michi viuere. Lec.viij.

Quid fruſtra inſanaſti cōtra nomē meū ⁊ occidiſti martyꝛē meū olim q̄deꝫ debui pdere te: ſed ſtephan⁹ meus oꝛauit pꝛo te. Et ille. Quis es dñe? Et dñs ad illū. Ego ſuꝫ ieſ⁹: quē tu pſequeris. ℟. A chꝛiſto. Lcō.ix.

Caput de celo ꝑ mēbꝛis clamat. Inquietat̄ coꝛ

pus ꝗ de celo intonat chris. Saule saule qd me pſequeris? Quid eſt qrugiete paulo mugit arcanũ et cõtra seuitiã pauli malitia cõqueritur celi: niſi vt qui nõ crediderat resurgẽti: saltẽ crederet in celo ſedenti? ℟. Magnus ſctũs paulus. vrs. in pmis veſ. cõuerſiõis eiuſdẽ. hẏ. Te deũ. ℣. Annũciauerũt. In laud. ãn.

Ego plãtaui appollo rigauit de⁹ autẽ incremẽtũ dedit. ãn. Libenter gloria boꝛ in infirmitatib⁹ meis: vt in habitet i me virt⁹ chꝛiſti. ã. Sãcte paule apꝉe pdicatoꝛ veritatis ꝛ doctoꝛ gentiũ intercede ꝑ nobis ad deũ q̃ te elegit. a. Gr̃a dei in me vacua nõ fuit: ſed grã ei⁹ in me ſemper manet. ãn. Damaſci pꝛepoſitus gentis arethe regis voluit me cõpꝛehẽdere a fratribus p murũ ſuꝫ miſſus in ſpoꝛta ꝛ ſic euaſi man⁹ ei⁹ in nomine dñi. Cpꝫ. ad gala. v.

Michi viuere chrs eſt: et moꝛi lucrum: gl̃ari me opoꝛtet in cruce dñi noſtri ieſu chꝛiſti: per quem michi mũdus crucifixus eſt et ego mundo. Hymnus.

Non impar paulus huic doctoꝛ gentiũ: electionis templũ ſacratiſſimũ: in moꝛte cõpar in coꝛona pͥnceps: ambo lucerne et decus eccl'ie in orbe claro choꝛuſcant vibꝛamine. Eccl'ia deo. ℣. Annunciaue. an. Uos q̃ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes iudicãtes duodecim tribus iſrael all'a. p Bñdict⁹. oro dñs. meo. ſãcti ioanis / ꝛ nõ fit hic meõ. de ſancto petro. Ad hoꝛas ãc. De laud. Ad. iii. cpm Michi viuere. ℟. ꝛ. ℣. totũ de cõi apoſtoloꝝ pter oꝛationẽ. Ad ſextam. Cõm. ii. coꝛin. xii.

Ne magnitudo reuelationuꝫ extollat me dat⁹ eſt michi ſtimul⁹ carnis mee angel⁹ ſathane: q̃ me collaphiꝫet: ꝑpter qd ter dñꝫ rogaui vt auferretur a me: et dixit michi dñs ſufficit tibi paule gratia mea: nã virtus in infirmitate pficitur. Ad nonã. Cpm. Sancta mater eccl'ia.

Magn⁹ ſctũs paulus vas electiõis vere digne eſt gloꝛificand⁹ q̃ ꝛ meruit thꝛonuꝫ duodecimũ poſſidere. Ad vſp. ã. Iurauit. p. Dixit do. cp. Audite inſule. ℟. Innuebant. hẏ⁹. Ut queãt. ℣⁹. Fuit hõ. an. Ingreſſo zacha. Oro. De⁹ q̃ pꝛeſentẽ. Oro. de ſcõ paulo. a. In regñatiõe cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſede maieſtatis ſue ſedebitis ꝛ vos iudicãtes duodeciꝫ tribus iſrael all'a. ℣. In oẽm. oro. De⁹ qui mul. Ad cple. de ſcõ ioanne.

¶ In oct. ſcti ioãnis totuꝫ ſicut in die / pꝛeter lectio. Sermo beati auguſtini epi. l. i.

Hodie natalẽ ſcti ioannis frẽs chariſſimi celebꝛamus: qd nulli vnq̃ ſctõꝝ legim⁹ fuiſſe cõceſſuꝫ. Solius

enim dñi & beati ioānis dies natiuitatis in vniuerſo mū=do celebꝛat̄ & colitur. Lc. ii.

I Llū em̄ ſterilis peperit: iſtū virgo ꝯcepit. In eli zabeth ſterilitas vicitur: in beata maria cōceptionis cō ſuetudo mutatur. Lcō. iij.

E Lizabeth viruꝫ cogno=ſcēdo filiū genuit maria angelo credidit & ꝯcepit ho=minē cōcepit elizabeth homi neꝫ / ſed ſolū hoieꝫ: maria au tem deū & hoiem. Lcō. iiij.

Q Uid ſibi ergo vult ioā=nes: vnde interpoſitus: vnde pmiſſus? Magnus igit̄ ioannes cuius magnitudini etiam ſaluatoꝛ teſtimonium perhibet dicēs. Nō ſurrexit inter natos mulieruꝫ maioꝛ ioāne baptiſta. Lcō quinta.

P Recellit cūctis eminet vniuerſis. Antecedit pꝛ=phetas: ſuperexcellit patri=archas. Et quiſquis de mu=liere natus eſt inferioꝛ eſt ioanne. Lectio ſexta.

D Ixit foꝛtaſſe aliqs. Si inter natos mulieꝝ ioā nes maioꝛ eſt: maioꝛ eſt ſal=uatoꝛe. Abſit. Ioānes em̄ na tus eſt mulieris / chꝛiſt⁹ aūt virginis natus eſt. Lec. vii.

I Lle coꝛruptibilis vteri ſinibus effuſus eſt. Iſte impollute vulue floꝛe pꝛoge nitus. Ideo autem cum ioan nis natiuitate dñi generatio deputatur ne dñs extra ve=ritatem videatur conditio=nis humane. Lcō octaua.

S I cōparetur hominib⁹ ioannes pꝛemiſſus eſt ante deū. Tāta in eo excellē=tia erat: tanta gratia vt ipſe putaretur eſſe chꝛiſtus. L. ix.

Q Uid ergo dixit de chꝛi=ſto nos oēs de plenitu=dine ei⁹ accepim⁹. Quid er=go nos oēs patriarche / pꝛo=phete / apl'i / & quotquot ſācti ante incarnationē pꝛemiſſi: vel ab incarnatione miſſi.

Cetera oia per totū diē ſicut in die. Veſpe erūt totaliter de viſitatione. Et poſt veſ. mēo. de ſancto ioāne. ẏ. Mgt. cū ān. & oro. memo. de apl'is / et de cetero p octa. In mat. ā. Inſeparabilis fides paſſio=q̄ germana laudabiles eos perpetuā tranſmiſit ad vitā qm̄ doctrinam ſuā moꝛte foꝛ tiſſima conſecrauerunt. ℟. Annunciauerunt. Oro.

P Rotege dñe ppl'ꝫ tuū: et apl'oꝝ tuoꝝ petri & pau li patrocinio confidentē per petua defenſione conſerua. Per. Mēoꝛia de apl'is. In ve ſperis. ā. Glorioſi pꝛincipes terre quomodo in vita ſua di lexerunt ſe: ita & in moꝛte nō ſunt ſeparati. ẏ. In omnem. Oꝛatio. Pꝛotege.

¶ In vigilia viſitationis. Ad veſ. ā. Miſſus eſt gabꝛiel angelus ad mariaꝫ ꝟginem deſpōſataꝫ ioſeph nūciās ei verbuꝫ. ẏ de ter. ān. Aue ma ria gr̄a plena dñs tecuꝫ: be=

nedicta tu in mulieribus. An. Ecce cõcipies in vtero et paries filium et vocabis nomẽ ei⁹ ieſum. An. Quõ fiet iſtud angele dei qm̃ virũ in cõcipiẽdo nõ ptuli. An. Audi maria õgo ſpũſſãñs ſuperueniet in te et virtus altiſſimi obũbrabit tibi: et quod naſcetur ex te ſanctũ vocabit̃ fili⁹ dei. Capitulũ. Eſaye. xj.

Egredietur virga de radice ieſſe / et flos de radice ei⁹ aſcẽdet / et requieſcet ſuper eum ſpiritus dñi. Deo gratias. R. Enixa eſt puerpera quez gabriel p̃dixerat. Quez matris aluo geſtiens clauſus ioãnes ſenſerat. V. Feno iacere ptulit p̃ſepe nõ abhorruit paruoqʒ lacte paſtus eſt per quem nec ales eſurit. Quem. Hymnus.

A Solis ortus cardine ad vſqʒ terre limitez: chriſtũ canamus principem natum maria virgine.

Clauſa parẽtis viſcera celeſtis intrat grã: intacta neſciẽs virũ õbo cõcepit filiũ.

Quem mox vt ipſa ſuſtulit in montana ſcãdens abijt: zacharie domus patet et ſalutat elizabeth.

Salutationem ſuam vt illa ſenſit illico exultauit in gaudio infans in eius vtero.

Per quẽ tollit̃ ab ea nomen fame ſterilis qđ exprobrabat̃ ſibi a ſuis cõuicaneis.

Matre clauſus iſte puer vẽtre latentẽ dñm pri⁹ nouit eſſe deũ q̃ ſe noſſet eſſe vir.

Ex tũc precurſorẽ dei ſe vẽdicat: et fit ei vox clamantis in eremo parate viam dño.

Maria mr̃ grẽ. Gla tibi. V. Bñdicta tu inter mulieres. R. Et benedictus fruct⁹ vẽtris tui. ã. Et ecce elizabeth cognata tua et ipſa concepit filium in ſenectute ſua / et hic menſis eſt ſextus illi q̃ vocat̃ ſterilis qr nõ erit impoſſibile apud deum omne verbum. Ps. Magnificat. Orõ.

Deus qui glorioſam genitricẽ tuam poſt ſalutationẽ angelicaz ſalutare cognatã ſuaz elizabeth celit⁹ inſpiraſti: tribue nobis q̃s earũ intercesſione ſalutẽ cõſequi ſempiternam. Qui viuis Memo. de ſcõ ioãne bapti. Ad memoriã proceſſi et martiniani. ãn. Iſtorum. V. Sancti. Oratio.

Deus qui nos ſanctorũ martyrum tuoruz proceſſi et martiniani cõfeſſiõibus glorioſis circundas et ptegis: da nobis ex eorũ imitatione proficere / et interceſſione gaudere. Per dominũ. Memo. de aplis. an. Glioſi. vtã. Ad cõple. ãn. Alleluya. Ps. Cũ inuocarẽ. Cpm. Tu in nobis es dñe. Hymnus.

Virgo dei genitrix quẽ totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera fact⁹ homo.

Vera fides geniti purgavit crimina mūdi: ⁊ tibi virginitas inuiolata manet.
Te matrem pietatis opem te clamitat orbꝫ: ſubuenias famulis o benedicta tuis.
Gl'ia magna patri cōpar tibi gloria nate: ſpūi ſcō gl'ia magna deo. Amen. ℣. Cuſtodi. ℟. Dixit aūt maria ad angelū/ ecce ancilla dñi fiat mihi ſcd̄m verbū tuū. ℟. Nūc dimittis. Inuita. Adoremus filiū ṽginis. Quē nōdū natū humanitus nōdū natus adorauit filius ſterilis. Hy.
Marie vox vt ſonuit eliʒabeth in auribꝰ ipſaꝫ fore matrem dei reuelat ſibi ſpiritus.
Et clamat voce valida cognata bñdicta tu īter omes mulieres plenior ſācto ſpū.
Bñdictus quoqꝫ tui fructus ventris virginei vnde hoc vt ad me venias tu mater domini mei?
Ex quo virtꝰ vocis tue meū pulſauit vterū ad exultādū dño meū mox mouit filium.
Maria. Gl'ia. In .i. noct. an. Maria cuꝫ diſceſſiſſet ab ea angelus abiit in mōtana cū feſtinatione in ciuitatem iuda. ps. Dñe dñs nr̄. an. Cum veniſſet autē in ciuitatē iuda intrauit in domū zacharie ⁊ ſalutauit eliʒabeth. ps. Celi enar. an. Et factū eſt vt audiuit eliʒabeth ſalutationē marie exultauit in gaudio infans in vtero eiꝰ. ps. Domini eſt terra. ℣. Repleta eſt ſpiritu ſancto eliʒabeth. ℟. Et exclamauit voce magna. Lectio prima.

Inter oēs ſāctos memoria beatiſſime dei genitricis eo frequentius agit: quo maiorē grām apud deū creditur inueniſſe. Vñ poſt alia quedā ipſius antiquiora ſolēnia nō fuit cōtēta deuotio felicis recordationis vrbani pape ſexti: quin ſolēne viſitatiōis eius qua viſitauit cognatā ſuā eliʒabeth ſuperadderet hodiernū: vt peſtiferū ſciſma tūc occurrēs interpellatiōe ṽginis ſedaret. Et vt fidelis ppl's ad ſuſcipiendā nouā feſtiuitatem foret deuotior: ſuaſit primo papa ipſe ieiuniū vigilie eo modo quo ⁊ ieiunia vigiliaꝝ natiuitatis ⁊ aſſumptionis eiuſdem virginis obſeruāri. Et vltra ſtatuit feſtū ipm ſub duplici officio cū ꝑpriis octauis celebrari. Et loco diſtributionū materialiū vere penitētibꝰ ⁊ cōfeſſis tantūdē de indulgētiis his q̄ intereſſent officio: q̄tū in feſto corporis chr̄i cōdonauit. ℟. Maria vt ꝓſtitit aſſenſuꝫ gabrieli archāgelo cōfeſtim in viſceribus eius factꝰ eſt deus homo. Et matrē ſe letaꝫ cognoſcit q̄ ſe neſcit viro. ℣. Caſte parētis viſcera celeſtis intrat gratia venter

puelle balulat ſecreta q̃ nõ nouerat. Et matrem. Omelia vene. bede preſby. Lc. ij.

Iam phemiuz ſequetur narratio ſicut refert euãgeliſta lucas. Cũ archãgelo nũciantí marie incarnatione verbi ipſa reſpondiſſet. Ecce ancilla dñi: fiat michi ſcd̃m verbũ tuum. Et diſceſſit ab ea angelus. Et continuo exurgens illa abijt in montana cum feſtinatione: et intrauit in domũ zacharie et ſalutauit elizabeth. Et quam angelo ſalutanti impendit humilitatẽ: eandem cõſobrine curauit exhibere. Salutat autem maria elizabeth quã precurſorez domini ſui nouerat paritura: nõ quaſi dubia de oraculo qđ acceperat/ſed vt gratulatura de dono qđ cõſeruam acc̃epiſſe didicerat. Nõ vt verbũ angeli mulieris atteſtatione pbaret: ſed vt mulieri puecte etatis virgo iuuẽcula miniſterium ſedula impẽderet. Rn. Et cum conſenſit maria diſceſſit ab ea angelus grauidaq; relicta portabat in vtero a quo portabatur in mundo. Et onerata taz nobili onere abijt in montana cũ feſtinatione. V. Et venit in ciuitatez iuda et intrauit domũ zacharie et ſalutauit elizabeth. Et. Lc. iij.

Vt aũt audiuit ſalutationez marie elizabeth exultauit in gaudio infans in vtero eius: et repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth apetiente os ad ſalutandũ beata maria repleta eſt mox ſpiritu ſancto elizabeth: repletus eſt et ioannes: atq; vno eodẽq; ſpiritu ambo edocti illa ſalutantẽ q̃ eſſet cognouit: et vt matrẽ dñi ſui/ debita bñdictione venerata eſt. Ille vero ioannes ipſum eſſe deum qui in vtero virginis portaretur agnouit: et q2 lingua necduz valuit aĩo exultãte ſalutauit: officiũq; ſue precurſionis quã libenter eſſet impleturus quib9 valebat indicijs intimauit. Rn. Et factum eſt vt audiuit ſalutationem marie elizabeth repleta eſt ſpiritu ſancto et exclamauit voce magna et dixit. Benedicta tu inter mulieres et benedict9 fructus ventris tui. V. Vt facta eſt vox ſalutatiõis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo. Benedicta. In. ij. noc. Añ. Et repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth et exclamauit voce magna et dixit ad mariam. Ps. Eructauit. Añ. Benedicta tu inter mulieres/et benedict9 fructus ventris tui. Ps. De9 noſter. Añ. Et vnde hoc michi: vt veniat mater dñi mei ad me ancillam ſuã? Ps. Fũdamẽta. Añ. Bñdicta tu inter mulie. Rn. Et bñdict9. Lc. iiij.

Aderat nãq3 tẽpus quo impleretur angeli ſermo quē dixerat quia ſpiritu ſancto replebitur adhuc ex vtero matris ſue. Repleta eſt & elizabeth ſpũ ſancto: et exclamauit voce magna. Recte voce magna: q2 illū quē vbiq3 p̃ſentem nouerat etiã corporaliter adeſſe ſentiebat. Nec eñ dñm modice vocis deuotione laudare valebat: que ſpũ ſancto flagrabat. Que & illũ in vtero geſtabat quo inter natos mulierū maior nemo eſſet. Et eũ aduenisſe gaudebat: qui cõceptus ex carne virginis matris filius altiſſimi vocaretur & eſſet. ℟. iij. Benedicta tu inter mulieres et bñdictus fructus ventris tui: & vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio ĩfans in vtero meo. ℣. Repleta eſt elizabeth ſpiritu ſancto & prophetauit: & exclamauit voce magna & dixit. Ecce. Lc. v.

Exclamauit voce magna elizabeth & dixit Benedicta tu inter mulieres non ſolum benedicta inter mulieres: ſed inter mulieres bñdictas maiori benedictione ſpecialiter inſignis: & benedictus fructus ventris tui. Nec ipſe generali ſanctorū more benedictus: ſed ſicut apoſtolus ait. Quorum patres ex quibus chriſt[9] ſcdm carnem qui eſt ſuper omnia deus benedictus in ſecula. ℟. Ex quo facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis exultauit i gaudio ĩfans in vtero meo/ & beata q̃ credidiſti qm̃ perficientur in te omnia que dicta ſunt tibi a dño. Et ait maria: magnificat aĩa mea dñm: & exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. ℣. Quia reſpexit humilitatē ancille ſue/ ecce enim ex hoc beatã me dicēt oẽs gñationes. Et ait. Lc. vi.

De huius ortu benedicti fruct[9] pſalmiſta teſtat̃ myſtico ſermone dicēs. Etenim dñs dabit benignitatē: & terra noſtra dabit fructū ſuum. Dedit quippe dñs benignitatē: q2 genus humanum a reatu p̃uaricationis per vnigenitum ſuũ liberare diſpoſuit. Dedit benignitatē: q2 per ei[9] ingreſſū virginalis vteri tēplũ ſpiritus ſancti gratia cõſecrauit. ℟. Beata es dei genitrix maria q̃ credidiſti gabrieli archangelo qm̃ perficiētur in te oĩa que dicta ſunt tibi a dño. Quia nõ erit impoſſibile apud deũ omne verbũ. ℣. Et ecce elizabeth cognata tua et ipſa concepit filiũ in ſenectute ſua. Quia. In. iij. noc. an. Ex quo facta eſt vox ſalutationis tue in auribus

meis exultauit ĩ gaudio infans in vtero meo. ps. Cantate. ãn. Et beata q̃ credidiſti archãgelo qm̃ pficientur in te oia que dicta ſunt tibi a dño. ps. Dñs regnauit exul. ãn. Maria autẽ conſeruabat omnia verba hec conferens in corde ſuo. ps. Cãtate. in. ℣. Et beata que credidiſti gabrieli archãgelo. ℟. Quoniã perficientur in te que dicta ſunt tibi a dño. Secundum lucam pmo. Lectio. vij.

In illo tpe. Exurgẽs maria abijt in mõtana cuz feſtinatione in ciuitatẽ iuda & intrauit in domũ zacharie & ſalutauit elizabeth. Et reliqua. Homi. veñ. bede. hsbr.

Lectio ſancti euangelij quã modo fratres audiſtis: & redẽptionis noſtre nobis ſemper venerãda primordia predicat: et ſalutaria ſemp imitande humilitatis remedia commendat. Tu aũt. ℟. Magnificat anima mea dñm: et exultauit ſpiritus meus: in deo ſalutari meo: qꝛ reſpexit humilitatẽ ancille ſue. Ecce enim ex hoc beatã me dicẽt/ oẽs generationes. ℣. Quia fecit michi magna qui potẽs eſt / et ſanctum nomen eius. Ecce enim. Lctõ octaua.

Nam qꝛ peſte ſupbie atactũ genus humanum perierat: decebat vt medicamẽto humilitatis quo ſanaretur prima mox incipiẽtis ſalutis tempora pretenderent. Tu. ℟. Fecit michi magna qui potens eſt/ et ſanctũ nomen eius: qui os de oſſib⁹ meis: & caro de carne mea factus: id quod fuit permãſit: et quod non erat aſſumpſit. Non cõmixtionẽ paſſus neqꝫ diuiſionez. ℣. Beata celi nũcio fecũda ſctõ ſpiritu/ deũ dedatus gentib⁹/ cuius p aluũ fuſus eſt. Non. Lctio. ix.

Et quia per temeritatẽ ſeducte mulieris mors in mũduz introierat: cõgruũ fuit: vt in indiciũ vite reuerẽtis mulieres ſe deuote humilitatis inuicẽ/ ac pietatis ꝯuenirẽt obſequijs. Primo ergo nobis beata dei genitrix virgo et ad ſublimitatẽ patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis non minus religionis q̃ caſtitatis exemplo venerabilis. Tu autez dñe. ℟. Annunciatum eſt per gabrielẽ archangelũ ad mariã virginẽ de introitu regis et ingreſſus eſt per ſplendidaz regionem aurẽ virginis viſitare palatiũ vteri. Sicut locutus eſt per os ſanctorũ/ q̃ a ſeculo ſũt prophetarũ ei⁹. ℣. Dabit ei dñs ſedez dauid patris eius et regnabit in domo iacob ineternũ. Sicut. Gloria. Annunciatum. ps. Te deũ. ℣. Qꝛ reſpexit humilitatẽ ancille ſue. ℟. Ex hoc beatam me dicent oẽs generationes. In laudib⁹. ãña.

Ne timeas maria inuenisti enim gratiam apud dominum ecce concipies in vtero et paries filium / et vocabis nomen eius ieſum. an. Et ecce elizabeth cognata tua / et ipſa concepit filium i ſenectute ſua: quia non erit impoſſibile apud deum omne verbum. an. Paries quidem filium et virginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida et eris virgo ſemper intacta. an. Efficieris grauida nec eris ab eo grauata: ſed ſicut ſydus radium parturies filium pari forma. an. Neque ſydus radio neque tuo filio fies corrupta / et gaudium matris habens cum virginitatis honore nec primam ſimilem viſa es nec habere ſequentem. ca. Egredietur. Hy.

Beata quam credideris gabrielis oraculo: nam perficientur in te que dicta ſunt a domino.

Ut ecce vt concepit ſterilis diuino freta munere omne verbum apud deum non erit impoſſibile.

Concepiſti ſine viro intemerata paries: eius que cuncta condidit tu filia tu mater es.

Ergo leta mater dei noſtre porce ſumma ſpei: iure matris natum iube quod nos aptet dextere ſue.

Maria. Gloria. V. Quia reſpexit. an. Ut audiuit ſalutationem marie elizabeth exultauit in gaudio infans in vtero eius: et repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth et exclamauit voce magna et dixit benedicta tu inter mulieres / et benedictus fructus ventris tui. ps. Benedictus. oro. Deus qui. Memo. de ſanctis proceſſo et martiniano. Et de apl'is. Ad hor. ae de laud. Ad .iij. cpm. Egredietur. R. Repleta eſt ſpiritu ſancto elizabeth. Alla alla. V. Et exclamauit voce magna. Alla. V. Benedicta tu inter mu. R. Et benedictus. Ad .vj. Capitulm. Eſaye .xj.

Non ſecundum viſionem oculorum iudicabit: neque ſecundum auditum aurium arguet: ſed iudicabit in iuſticia pauperes et arguet in equitate pro manſuetis terre. Res. Benedicta tu inter mulieres. Alla alla. V. Et benedictus fructus ventris tui. Alla. V. Beata que credidiſti. Ad nonam. Cpm. Eſaye .xj.

Et percutiet terram virga oris ſui et ſpiritu labiorum ſuorum interficiet impium: et erit iuſticia cingulum lumborum eius: et fides cinctorium renum eius. R. Beata que credidiſti gabrieli archangelo. Alla alla. V. Quia perficientur in te que dicta ſunt tibi a domino. Alla. V. Quia reſpexit. Ad veſ. an. Ne timeas. ps. Dixit do. ps. Laudate. ps. Letatus. ps. Niſi dns. ps. Lauda hieruſalem. ca. Egredietur. R. Congratulamini michi omnes qui diligitis dominum quia cum eſſem paruula placui

altiſſimo: ⁊ de meis viſceri-
bus genui deum ⁊ hominē.
Sicut locut⁹ eſt ad patres
noſtros/abrahā ⁊ ſemini.ei⁹
in ſecula. ℣. Suſcepit iſrael
puerum ſuum recordat⁹ eſt
mie ſue. Sicut. hy⁹. A ſolis
ortus. ℣. Benedicta tu inter
mulieres. Aña. Beata dei ge-
nitrix maria q̄ credidiſti ga
brieli archangelo qm̄ perfi-
ciētur in te oia que dicta ſūt
tibi a dn̄o: ⁊ ait maria. Ma-
gnificat aia mea dominu3: ⁊
exultauit ſpūs me⁹ in deo ſa
lutari meo. ps. Magnificat.
Oro vt ſ. Sequitur memoria
ſancti theobaldi. añ. Juſtu3.
℣. Amauit eu3 domin⁹. Orō.

Deus q̄ nos egregij cō-
feſſoris tui theobaldi
memoriā celebrare cōcedis:
fac nos queſum⁹ ſemp meri
tis ⁊ precibus muniri: cui⁹
deuote vite agonia tribuis
gloriari. Per. Sequit' mēo.
de apl'is v' ſ. ad compl'. vt ſ.

¶ De ſancto theobaldo totū
de cōi vni⁹ cōfeſſoris nō epi
preter orationē ⁊ c. Lect. i.

Igitur btūs theobaldus
vir bone indolis ſenonē-
ſi territorio oriund⁹ caſtro
aūt priuino natus extitit et
educatus parētibus non ſo
lu3 nobilibus verumetiam
clariſſimis ditiſſimiſq3 enī-
tuit. Lectio ſecunda.

Mouebat huius animu3
adoleſcentis eremitar
ſolitudo emulabatur cibo-
rū teſuitatē veſtiū aſpitatē
contēplationē angelor: ⁊ in
ſolitudine cōtubernium. Lect. iij.

His igitur facib⁹ ſuccen
ſus clādeſtina diſceſſio-
ne abijt ad quendā eremitā
bulchaldū nomine: in qua-
dam inſula ſecane latitan-
tem: cui cordis ardorē ape-
ruit non comburentem ſed
illuminantem. Lect. iiij.

Conſilio aūt inter ſe ini
to aſſumpſit in ſuo co-
mitatu galterū quēdam mi
litem ⁊ aſcenſi vterq3 equos
cum ſingulis armigeris re-
mis peruenerunt. Lect. v.

Miles ergo theobaldus
relictis parētib⁹ ⁊ poſ-
ſeſſionibus vniuerſis quaſi
proximo paſcha militie cin-
gulū accincturus cu3 prefa
to ſocio iter arripuit. Lec. vi.

Cumq3 apud ſanctu3 re-
migium in predicta vr-
be hoſpitati eſſent: occaſio-
ne quaſi alloquendorū ami-
corum armigeris ſuis atq3
equis in hoſpitio relictis pe
deſtri itinere noctu ad intē-
riora tentauerunt progre-
di. Lectio ſeptima.

Peregrinātes igitur in-
uenerūt alios duos pe
regrinos: quibus ſuas opti
mas ⁊ militares veſtes de-
derūt: ipſorūq3 pauper pere
grinor tenuib⁹ ⁊ reſarcitis
tunicis nudis pedib⁹ perue
nerunt pintinga: vbi multo
tēpore volūtariam pauper-

ratem pro chriſti nomine ſu
ſtinentes cuꝫ magno labore
victũ ſibi queritabãt. Ibiq̃
remiſſimo nũmoꝝ q̃ſtu col-
lecto ad ſepulchꝝũ ſancti ia-
cobi in gallicia pedibus nu
dis peruenerunt. Lect. viii.

Vnq̃ reuerterent̃: dia-
bolꝰ in eoꝝ itinere hũa
na ſpecie aſſumpta ꝑ obli-
quũ in via ſe proſternẽs cõ-
pulit virum dei ruere. Sed
ipſo nomẽ chriſti inuocante
& crucis ſigno ſe muniente
malignus hoſtis velut fu-
mus euanuit. Lectio. ix.

Poſtea amabilis dei theo
baldꝰ in italie partibꝰ
paruo tugurio cõſtructo cõſi
denter ibi habitare cepit: et
vitam angelicã in terra poſi
tus actitare inchoauit: ꝑmo
ab omi carne & pinguedine
ſe abſtinuit: deinde ordeaceo
pane & aqua tantũ vſus eſt.
Ad poſtremũ vero a pane et
aqua ſe abſtinẽs fructibꝰ et
herbis cũ radicibꝰ quouſq̃
ſpm̃ dño reddidit ſemꝑ vſus
eſt & cilicio. Cetera de cõi et
veſpe mutant̃ ad cõz. ꝑpter
ſctm̃ martinũ. ¶ In tranſla-
tiõe ſancti martini ad mag̃t.
ãn. O martine. quere inferiꝰ
in alio feſto. Oratio.

Deus qui ꝑplo tuo eter
ne ſalutis btm̃ martinũ
miniſtruꝫ cõceſſiſti: ꝑſta q̃s:
vt quẽ doctorẽ vite habuimꝰ
in terris: interceſſorẽ ſemꝑ
habere mereamur i celis. ꝑ.

Mẽo. de ſctõ theobaldo. Mẽo-
ri de viſitatione & de apl'is.
¶ In trãſla. ſcti martini cẽſi
totũ de cõi vnius confeſ. cẽſi
preter orõnem et lc. Lctõ. i.

Sub eodem fere tẽpore
martinꝰ ad epatũ turo
nice eccleſie petebatur. Sed
cũ a monaſterio ſuo euꝫ non
poſſent euellere: ruricꝰ q̃-
dam e ciuibus vxoris lan-
guore ſimulato ad genua il-
lius prouolutus vt egrede-
retur obtinuit. Lec. ii.

Cvnq̃ vir dei eſſet egreſ
ſus diſpoſite iam erant
in itinere ſub quadã cuſto-
dia ciuiũ turbe que cũ ad ci
uitatem vſq̃ deducerẽt. Mi
rum in modum incredibilis
multitudo non ſolum ex illo
opido ſed etiam ex vicinis
vrbibus ad ſuffragia feren
da conuenerat. Lec. iii.

Vna oim volũtas: eadẽ
votã eademq̃ ſentẽtia
martinũ epatu eſſe digniſſi
mum fore felicem tali eccle
ſiam ſacerdote. Lectio. iiii.

Pauci tñ et nonnulli ex
ipſis qui ad conſtituen
dum antiſtitem fuerãt euo-
cati impie repugnabãt dicẽ
tes ſcꝫ tam cõtemptibilẽ ꝑ-
ſonaꝫ indignã eſſe epatu: ho
minẽ vultu deſpicabilẽ: veſte
ſordidã: crine deformẽ. Lc. v.

Hec itaq̃ a ꝑplo ſenten-
tie ſanioris illoꝝ irriſa
dementia eſt: qui illuſtrẽ vi
rũ duꝫ vituperare cupiebãt

pdicabāt: nec Ꝺo his aliud facere licuit ꝙ qđ populus dño volente cogebat. Lec. vi.

Inter epos tñ qui affuerant pcipue defensor qdaz nomie dicitur restitisse. Unde aia duersuz est grauit illū lectione prophetica tūc notatū. Nā cū fortuitu lector cui legēdi ea die officiū erat sumpto psalterio quē pzimū versū iuenit/arripuit. Versus aūt hic erat. Ex ore infantium et lactentiū perfecisti laudē: vt destruas inimicum et vltorem: id est defensorem. Quo lecto clamor ingēs tollitur: pars aduersa cōfunditur: et martinus domini laude perfectus antistes ordinatur. Lec. vii.

Opere pcium est illud inserere lectioni qualit beatissimi martini corpusculuz in loco vbi nūc veneratᷣ fuit dño annuēte translatū. Anno sexagesimo quarto post transitū ipsius btūs perpetuus ei successit. Qui tēpluz in quo sancti martini corp9 hūatū iacebat ope mirifico ampliauit cū effectu. Lec. viii.

Adueniēte ergo optato tēpe vt tēplū illud dedicaret et sancti martini corp9 a loco vbi sepultum fuerat trāsferretᷣ/ affuerūt ad diem festuz vicini pontifices: abbates et clericorum non minima multitudo. Corporeqꝫ sancto detecto nō potuit multitudo illa per totum diez laborans illud extrahere. Vigilata deniqꝫ alia nocte mane facto sed et die tertia et quarta iterum simili modo tentantes nichil omino agere potuerant. Quo viso exterriti vehementer quid facerent ignorabāt. Lec. ix.

Illis aūt sctm corp9 qđ detexerāt operire volētibus apparuit veneranda canicie senex instar niuis cādidus qui ait eis. Usqꝫquo conturbamini et tardatis? Nonne videtis sanctū martinum stantem vos iuuare paratum: si manus apponitis. Et continuo iactans pallium suum posuit manū ad sarcophagum cum reliquis sacerdotibus crucibus paratis et cereis: et tunc sarcophagus cum summa leuitate vbi nunc veneratur dño annuēte pducitur: officioqꝫ peracto senē illū nequaꝫ reppererunt. Ad bñd9. ān. O quātus luctus. Ad hor. totum de cōi. oꝛo vt s. Ad ves. ān. Ecce sacer. ps Dixit dñs. Vespe mutāᷣ ad cōm. de scto lauriano. oꝛo. Infirmitatem. Mēo. de sancto martino. O beatū. que in alio festo. Lectio nona.

Laurianus eps hispalēsis ecclesie: que hispaniarum metropolis est: cum per decē et septem annos ecclesiam suam rexisset verbū dñi disseminando heresim q̄

in ea ciuitate erat) debella-
ret: nec vinceret: illiq̄ʒ ſciſ-
matici illi velut ouem quaſi
lupi rapaces hianti ore at-
trectarent: quodam die dñi-
co expletis matutinis ſemi-
uigilans in ſtratu ſuo requi-
ſceret: aſtitit ante eū iuue-
nis pulcherrimus vocās eū
tertio dicens. Lauriane lau
riane lauriane. Lectio.ij.

Qui hec laurian⁹ au-
diſſet reſpōdit. Adſum.
Cui iuuenis. Surge ⁊ recede
ab hac plebe maligna. Non
enī merer̄ tuo aſpectu frui.
Surge ⁊ vade illo quo te au
diātq̄ digni ſūt ſaluari vnde
cum corona martyrij perue
nies ad gaudia paradiſi. L.iij.

Dixit iterum iuuenis.
Surge ⁊ pge velociter:
ego enī ero dux itineris tui.
Hec quoq̄ʒ ciuitas ſub maxi
mo diſcrimine erit diebus
multiſq̄ʒ atteret̄ fam[illegible] peri
clitabit̄ peſte. [illegible] plu
uia celi ſep[illegible]
tuis reli[illegible]
ſceler[illegible]

[illegible]

veloces qui te hiſpalim re-
ducant. Lectio quinta.

Tranſacto itaq̄ʒ porta dū
dies illuceret: quidam
cec⁹ ſedens ſecus viā dixit.
Sancte dei qui tranſis ora pro
me lumine cordis ⁊ corpo-
ris orbato: vt vidēs oculis
corde credā ⁊ ſequar te. Cui
laurianus. Quod petis non eſt
meū tibi dare. Sed ſi ex toto
corde credis: oia poſſibilia
ſunt credēti: ⁊ mereberis a
chr̄o ſanari. Et ſi vis ire me
cū eſto comes itineris mei: ⁊
ego regā greſſus tuos. L.vi.

Tunc cecus dedit ſancto
dei funiculū: ⁊ dū irent
aperti ſunt oculi eius [illegible]
Obſecro pater in[illegible]
quis eſt iſte i[illegible]
precedit. [illegible]
dei q̄ cecu[illegible]
Vade fr[illegible]
tu me[illegible]
mi[illegible]
[illegible]s
[illegible]s.
[illegible] ad
[illegible]⁹ eſt
[illegible]ima.
[illegible] ome mo
[illegible]ceret: appa-
[illegible]s dicens.
[illegible]et te ſepul-
[illegible]s mei martini
[illegible]ce. Deniq̄ʒ i pa-
[illegible] vbi q̄ dicit̄ vaſti
[illegible] corpore tuo deſtinatū
[illegible]er etem totila appa
[illegible] dirigit q̄ te illic in-

terficiāt: & caput tuū hyſpa
lim deferāt. Omībus vero a
dicto epō lauriano ſcdm iuſ-
ſionē iuuenis adimpleris ve
nit ipſe pontifex ad locū ſibi
deſtinatū: ibi aūt inuenerūt
eū ſiccarij regis totile q̄ am
putato capite eius terrore
perterriti fugerunt. Re. viij.

Mira res: btūs pontifex
caput ſuū in manibus
ſuis tollens: poſt eos clama
bat. Expectate: nolite fuge-
re: & hoc caput hyſpaliz por
tate: redditeq; illud ei q̄ p-
pter hoc vos huc miſit. Acci
pientes tūc caput ei⁹ oſcula
ti ſunt pedes & man⁹ eius.
[illegible] erūtq; ſancti corp⁹
[illegible] nādā ſpelūcā: & abſcō
[illegible] or aūt. vt [illegible] hor re
[illegible] auerūt [illegible]
ne plu [illegible] ſ-
[illegible] dam [illegible] az
[illegible] ann [illegible] re
[illegible] at) l [illegible] ſa-
[illegible] idē [illegible] iēs
[illegible] otil [illegible] ac-
[illegible] itis [illegible] tib⁹
[illegible] pti [illegible] epoſi-
[illegible] te [illegible] datis
[illegible] er [illegible] ꝫ trius
[illegible] ob [illegible] Lect. ix.
[illegible] anct⁹ eu-
[illegible] tēſis epēs:
[illegible] ⁹ oraculo vt
[illegible] pus in ſpelū
[illegible] lture daret:
[illegible] uenit. Illucq;
[illegible] t in oſtio dicte
[illegible] s vrſos ſicut ei

oſtenſuz fuerat) ſtā corpus
cuſtodiētes iuenit. Qui mox
vt eū viderūt: depoſita omī
ferocitate māſucti facti ſan-
ctū epm vſq; ad corp⁹ beati
martyris p̄ceſſerunt: & poſt
hec prouidētia mirabili tan
diu equos & omīa gyrād cu
ſtodierūt donec corp⁹ beati
martyris lauriani pōtificis
per beatū euſebiū ſepultu-
re traderetur. Poſt matuti.
memo. de viſitatiōe & de apo
ſtolis. Ad veſ. aň. Qui me cō
feſſus. ꝟ. Dixit dñs. cū alijs
pſ de cōi vnius martyris.
Veſpere mutantur ad cpꝫ.
Non vos me. hy⁹. Exultet.
aň. Glorioſi principes. pſ.
Magnificat. Oratio.

Deus cui⁹ dextera bea-
tū petrū apoſtolū am-
bulantem in fluctib⁹ ne mer
geretur erexit: & coaplm ei⁹
paulum tertio naufragantē
de profundo pelagi libera-
uit: exaudi nos propitius: &
concede: vt amborum meri-
tis eternitatis gloriam con
ſequamur. Qui. Mēo. de ſcō
lauriano & de viſitatione. Ad
cōpl. totū. de viſi. In octa.
apoſtolorū totum de cōi pre-
ter orōnem & lec. Lectio. j.

Cum perueniſſet paul⁹
romā: cōuenerūt ad eū
omnes iudei dicētes. Noſtrā
fidem in qua nat⁹ es: ipſe de-
fende. Nō eſt enī iuſtū vt tu
cum ſis hebreus: doctorē gē-
tium te iudices. Cū videris

petrũ ſuſcipe contra eũ do=
ctrinã q2 oẽm obſeruationẽ
noſtre legis euacuauit. L. ij.

DEinde preterunt iudei
ad petrũ dicẽtes. Pau=
lus ex hebreis venit: et ro=
gat te vt ad eũ venias: quia
illi qui eum huc ad ceſarem
adduxerunt: non permittũt
eum ad te venire. Hec petrꝰ
audiens gauiſus eſt valde: &
ſurgens perrexit ad eũ. Vi=
dẽtes aũt ſe pre gaudio diu=
tiſſime in amplexibus ſuis
cõmorantes inuicem lachry
mas perfuderunt. Lec. iij.

CUmq3 paulꝰ petro om=
nẽ textũ caſuũ ſuorũ in=
dicaſſet: petrꝰ dixit illi quas
ſimonis magi pateretur inſi
dias. Erat eñ tunc inter iu=
deos & chriſtianos et genti=
les infinita cõturbatio. Qui=
bus apl's paulus dixit. No
lite frẽs inter vos aliquas
ſuſcipere cõtentiones: prefe
rentes res vnius alteri: qm
in ſemine abrahe heredita=
būtur oẽs gẽtes. Tunc mi=
tigati ſunt iudei & gentiles
principes vero iudeorũ in=
ſiſtebant. Lectio quarta.

PEtrus aũt his q̃ argue
bant eũ dixit. Sicut ex
coſta ade fabricata eſt eua: ſic
ex latere chriſti in cruce po=
ſiti fabricata eſt eccl'ia: q̃ nõ
habet maculam neq3 rugã.
Cõuertimini ergo & intrate
in gaudiũ patris veſtri abra
he. Hec & his ſimilia dicenti
bus petro & paulo: pars ma
xima pplorũ credidit. Vidẽ=
tes aũt gentiũ pontifices ſi=
bi p predicationẽ aplorũ ſte=
nẽ imponi: cõcitauerũt con=
tra eos populũ. Unde factũ
eſt vt per ſimonẽ magum et
maleficũ eos apud neronem
grauiter culparent. Lec. v.

INnumerabiles enĩ po=
puli conuertebantur ad
dñm per predicationẽ petri.
Uxor etiam neronis liuia: &
agrippe pfecti vxor nomine
agrippina ita conuerſe ſunt
ad dñm: vt a latere ſe ſuorũ
maritorũ auferrẽt. Per pau
li vero predicationem multi
deſerentes militiã adhere=
bant deo: et chriſtiani facti
nolebant reuerti ad militiã:
neq3 ad placitum. Lec. vj.

TUnc ſimõ magus in ze=
lum excitatus per va=
rias incantationes diaboli
faciebat ſerpentem ereũ mo
uere ſe: lapideos canes la=
trare: ſtatuaſq3 ereas ridere
& moueri: & ſubito ipſe i aere
videbatur currere. Contra
hec petrꝰ infirmos ſanabat
demonia ab obſeſſis corpori
bus expellebat. Inſuper et
mortuos ſuſcitabat: ita vt
omnes religioſi viri ſimonẽ
magum execrantes ſcelera=
tum eum aſſererent: petrum
vero in dei laudibus predica
rent. Lectio ſeptima.

QUi ſermo ad neronem
perueniens: ſimonem

magum ad ſe venire precepit. Qui ingreſſus ſubito cepit ante neronem mutare effigiem: ita vt diabolico miniſterio ſubito fieret puer. Deinde adoleſcẽs: poſtea ſenex. Quod videns nero hũc verum eſſe dei filium extiſtimabat. Petrus vero apoſtolus dicebat hunc furẽ: mendacem: magum turpem: ſceleratum apoſtaticum: et in omnibus que dei ſunt veritatis aduerſariũ. Lec. viij.

Denique ſimon magus ex conſenſu neronis fecit turrem excelſam in campo marcio ex lignis & trabibus magnis fieri. In quam cum aſcendiſſet demonib⁹ ſuſtentatus cepit in conſpectu omnium volare: dicens ſe dei filium in celũ aſcendere. Cũq3 eum angeli ſathane in aere ſurſum deferrẽt. petrus cuz paulo caput erigẽs: & demones qui eũ deferebant in nomine ieſu increpans cito dimiſerũt eũ: qui continuo cecidit corã omnibus in quattuor partes fractus. Lec. ix.

Hec autem nero videns nimio furore ſuccẽſus: fecit ſanctum paulum in via oſtienſi decollari: petrum vero in cruce ſuſpendi. Qui cũ cruci affixus fuiſſet fecit gyrari crucez: pedes dirigens in celum: et manus ad terrã deorſum dicẽs. Non ſum dignus ita eſſe in cruce: ſicut dñs meus ieſus chriſt⁹. Ad benedict⁹. añ. Inſeparabilis. Oratio. Deus cuius. Ad horas totum de cõi apoſtolorũ cum oratione. Deus cuius. Ad veſperas. ã. Iurauit dñs. &c. cum ceteris añis & pſalmis. Cpm. Non vos. hymn⁹. Exultet celum laudibus. ℣. In omnem terram exiuit ſonus eorũ. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. añ. Glorioſi principes. pſ. Magnificat. Ofo vel mẽo. de ſcõ marciale. añ. Iſte cognouit. ℣. Amauit eũ dñs & ornauit. ℟. Stola glorie induit eũ. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus qui beatũ marcialem confeſſorez tuũ atq3 põtificem eccleſie tue ſcẽ preeſſe voluiſti: queſum⁹ vt ei⁹ nobis ſuffragantibus meritis: pietatis tue gratiã largiaris. Per. Ad cõplet. hy⁹. Virgo dei genitrix. Ad nunc dimittis. añ. Petrus apl's et paulus doctor gentium ipſi nos docuerũt legẽ tuã dñe.

¶ Qui marcialis epi & ɔfeſ. totũ de cõi pter orõnẽ et lec. Ser. b. auguſti. Lcõ pma.

Beatus marcialis a ſcõ petro aplo primo ab vrbe roma miſſus: vt apud lemouicam verbum dei pdicaret tuluz caſtellũ ingreſſus ab arnulpho diuite gfa hoſpitãdi receptus eſt. Cuius filiam a demonibus liberauit & eam patri ſuo in nomi-

ne ieſu chriſti reddidit incolumem. Lectio ſecunda.

In eodē aūt caſtello per duos meſes cōmorans: predicabat quotidie verbū dñi. Popul⁹ vero mult⁹ eius ſalubria monita audiēs cupiebat ꝑdicationē illius inſtrui: et miraculis recreari: filiū quoq; principis dicti caſtri a demonio ſuffocatū meruit ibidē et obtinuit a dño reſuſcitari. Qui cōtinuo petijt ab eo baptizari: aſſerens ſe aliter nō poſſe ſaluari. L. iij.

Deinde peractis ibidem multis miraculis baptizatiſq; vtriuſq; ſexus hominibus trib⁹ millib⁹ et ſexcētis: venit ſanctus martialis ad agedunū vicum. Cūq; ibi ꝑdicaret verbū dei: aduenerūt ſacerdotes idolorū q̄ eū grauiter percuſſerūt: et eos qui cū ipſo erant. Lec. iiij.

Suſtinēs aūt patienter oia vir beat⁹ bñdicebat dñm: eo q pro nomine ei⁹ talia eſſent paſſi. Et confeſtim hi omēs qui eos percuſſerāt ceci facti ſunt. Lctō quinta.

Quib⁹ cū poſtea vir dei martialis reſtituiſſet viſum: ibi et qui cum ipſis erāt in eodē vico baptizati ſūt in chrm̄ credētes hoiz vtriuſq; ſexus duo milia ſexcēti. L. vj.

Poſtea apparuit in viſu dñs ieſus chrs btō martiali cōmonēs eum ire ad vrbem lemouicā: dicens ei ibi te glorificabo et ſemꝑ tecum ero. Qui ſtatim ſurgēs cū diſcipulis ſuis abijt. Lctō. vij.

Ingreſſus itaq; beatus martialis lemouicā ciuitatem hoſpitatus eſt honorifice a nobiliſſima matrona ſuſanna habēte filiā valeriā nomine: quas ipſe per predicationem ſuā ad chriſtū conuertit et baptizauit. Lc. viij.

Quod audiētes ſacerdotes idolorū grauiter eū ceſum flagellis miſerunt in carcerē. Sequenti autē die quaſi hora tertia oratiōe fuſa ab eo ad dñm: lux magna effulſit in carcere: et confracte ſūt catene ei⁹: et terremotus factus eſt magnus. L. ix.

Videntes autē tēplorū pontifices q̄ facta ſunt venerunt ad ſanctum dei in carcere veniam poſtulātes: et in chriſtum credentes baptizati ſunt. Cetera de cōi.

¶ Infra octa. viſita. nō ſit niſi vna die de viſitatione. Ers predicte. Homi ven. bede. L. j.

Terra nr̄a dabit fructū ſuū: q2 eadē virgo que de terra corpus habuerat filiū genuit diuinitate quidē deo patri coequalem ſed ſibi carnis veritate conſubſtantialem. De hoc et eſaias tempus humane redemptionis intuens ait. In illa die erit germē dñi in magnificētia: et gloria et fructus terre ſublimis. Lectio ſecunda.

R Ecte ergo dicitur. Bene
dicta tu inter mulieres
⁊ bñdictus fruct⁹ vētris tui.
Bñdicta eſt em̄ incōparabili
ter: que et diuini germinis
ſuſcepit gloriā: ⁊ coronā in=
tegritatis ſeruauit. Lec.iii.

B Enedicta īter mulieres
per cuius partuʒ virgi=
neum a natis mulierum ma
ledictio prime matris exclu
ſa eſt: benedictus fructus vē
tris illius per quem ⁊ ſemē
incorruptionis et ſupne he=
reditatis quaʒ perdidimus
in adam/ fructum recepim⁹.

¶ In octa.viſita. Lctō pma.

E T vnde hoc michi vt ve
niat mater dñi mei ad
me? O quanta in prophetica
mente humilitas: ꝙ verus
ſermo dñi qui dixit ſup quē
requieſcet ſpiritus meus: ni
ſi ſuper humilem ⁊ quietū et
trementem verba mea? Ma=
trē quidem dñi que ad ſe ve=
nerat: mox vt vidit eſſe co=
gnouit. Sed nichil i ſe talis
meriti reperiens quo digna
fuerit a tanta hoſpite viſita
ri. Vnde hoc inqt vt veniat
mater dñi mei ad me? Le.ii.

Q Via nimirum ipſe ſpi=
ritus qui et prophetie
donū contulit: munus pari=
ter humilitatis īdidit. Pro=
pheticoꝛ nāqʒ repleta ſpiritu
genitricem ad ſe aduentaſſe
ſaluatoris intelligit: ſed hu
militatis ſpiritu circūſpecta
minus dignam ſe eius aduē
tu deprehendit. Ecce enim
vt facta eſt vox ſalutationis
tue in auribus meis: exulta
uit in gaudio infans in vte=
ro meo. Lectio.iii.

I Ntellexit enīʒ elizabeth
eodem quo impleta erat
ſpiritu ſancto reuelāte quid
illa exultatio ſui ſignificaſ=
ſet infantis: hoc eſt illius ve
niſſe matrē cuius ipſe pcur=
ſor ac demonſtrator eſſet fu=
turus. En vno eodemqʒ mo=
mēto cū voce ſalutātis gau=
diū naſcitur infantis: qꝛ dū
vox ad aures puenit corpo=
rales/ virtus ſpiritalis cor
intrauit audiētis. Lec.iiii.

N Ec ſolum genitricem ꝯ
ſed ⁊ ſoboleʒ amore do=
mini aduentantis accendit.
Vnde mox eadē precurſoris
dñi genitrix ea que in occul=
to cognouerat: his qui ſimul
aderant ⁊ audiebant palam
euāgelizare curauit. Nā ſub
didit. Et beata que credidit
qm̄ perficiētur ea que dicta
ſunt ei a dño. Lectio quinta.

N Am et hoc quoqʒ p ſpiri
tum ſanctum didicit eli
ʒabeth ꝙ ad mariā angelus
verba ptulit quod illa mox
euangelizanti crediderit: ꝙ
hec diuina operante potētia
abſqʒ vlla eſſent dubietate
complenda mirum in modū
idem ſpiritus eam cū reple=
uit preſentium ſimul prete=
ritorūqʒ et futurorum ſciē=
tia inſtruxit. Lectio ſexta.

DE preſentibus nãq3 ſe edoctã monſtrauit: cum beatã mariam matrẽ dñi ſui vocãs: q2 redẽptorẽ humani generis in vtero geſtaret: indicauit. Unde etiã fructu3 vẽtris ei9 ſingulariter bene dictũ eſſe profeſſa eſt. Preteritoru3 ſe noticiam accepiſſe ſignauit. Que et verba angeli ad mariã ⁊ cõſenſu3 marie credẽtis ſibi intonuiſſe prouidit. Lectio ſeptima.

SEd ⁊ futurorũ ſcientiã nõ ſibi negatã intimauit cũ perficienda a dño q̃ et dicta eſſent aperuit. Quis aũt fratres mei dicere quis eſtimare ſufficiat que tunc gratia ſpiritus dei genitricẽ repleuerit: cũ tãta in matre p̄curſoris lux doni celeſtis emicuit? Uerũ audiam9 verba q̃ dixit ſi forte valeam9 ex his aliquantulũ dignoſcere quid intus habuerit. lc. viij.

MAria igit̃ audita elizabeth reſpõſione qua eã inter mulieres beatã predicauit: matrem dñi ſui cognominauit: fidẽ fortẽ laudauit ad cuius ingreſſum ſeipſam cum filio ⁊ ſpiritu ſancto repletã eſſe ſignauit. Non amplius tacere potuit dona que perceperat vbi apertũ tẽpꝰ inuenit etia3 deuota oris pfeſſione patefecit. Lec. ix.

NAmq3 vt virginalẽ decẽbat pudorẽ acceptũ diuinitus oraculu3 aliquãdiu ſilentio tegebat: et archanũ myſterij celeſtis in ſui pectoris abdito venerabatur occultũ. At poſtq̃ eadem q̃ ſibi erant chariſmata preſtita/⁊ per alios ſpiritu reuelãte eſſe patefacta cernebat. Mox etia3 ipſa theſaurũ celi que3 in corde ſeruabat aperuit. Ait ergo. Magnificat anima mea dñ3: ⁊ exultauit. ⁊ cete.

Cetera omnia vt in die feſti. Excepto quod nichil duplicatur. Poſt veſpas fit mẽo ſeptem fratrũ martyrum. Orõ.

PReſta quęſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres tuos ianuarium/felicem/philippu3/ſiluanũ/alexandrũ/vitalem/et marcialem/ cũ felicitate matre eo4 fortes in ſua cõfeſſione cognouimus pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per. Lectio pma.

TEmpore antonini imperatoris orta ſeditione pontificum in chriſtianos felicitas illuſtris matrona cũ ſeptẽ filijs ſuis corã imperatore ſiſti iubetur qui cũ ſemper chriſtum confiterentur/ varijs tormentis applicati ſunt. Tũc dixit ſctã felicitas filijs ſuis. Pugnate pro animabus veſtris ⁊ fideles vos i amore chriſti exhibere. l. ij.

AUdiens hec prefectus iuſſit eã alapis cedi dicens. Auſa es me preſente dicere: vt deorũ noſtrorũ p̄ce-

pra contẽnantur? Et tũc vo
cat ſeptem filios ipſius no-
minatim: ⁊ cũ quolibet ipo-
rum decertat de fide. Deinde
eos diuerſis ſupplicijs fe-
cit apponi. Lectio.iij

Videns autem impera-
tor eos nec verbis nec
tormentis a chriſti fide poſſe
ſeparari: iuſſit quoſdaz capi
te puniri: quoſdam ſuppli-
cijs laniari: alios quoq; pre
pitio interemi: matrem etiã
eorum capite truncari. Et
ſic ſancti martyres chriſti in
domino quieuerunt.

¶ In tranſlatione ſcti bñdicti abbatis. totum de cõi. Oro. Interceſſio. Lectio prima.

Poſt tempus illud quo
a lõgobardis in bene-
uetana puincia monaſteriũ
(in quo tunc ſancti benedicti
corpus erat) deuaſtatuz fue-
rat miſit nummolus prim⁹
abbas floriacenſis monaſte
rij monachum quendam no
mine aigulfum ad ciuitatez
in qua prefati ſancti benedi
cti corpus requieſcebat/ vt il
lud ſecũ ad iam dictum mo-
naſteriũ ſuũ deferret. Lec.ij.

Predict⁹ vero monach⁹
patri obediẽs iter ag-
grebitur ⁊ deo ſibi duce ad ci
uitatem illam in italie par-
tibus properat: ⁊ locum in
quo ſcm̃ corpus iacebat per
induſtriã cuiuſdã ſenis diui
no pandente miraculo inue
nire non tardauit. Lec.iij.

Mane aũt facto apto a la-
tere: euacuatoq; locello
theſaurũ diu optatum inue
nit: ⁊ ad locũ quẽ delibera-
uerat gaudẽs aſportauit. In
cui⁹ itinere cũ apd bononiũ
in pago aurelianico ad mo-
dũ requieſceret/ quidaz cec⁹
nat⁹ in euẽtu corporis viri
ſancti lumen claruz recepit.

¶ Sancti menulphi epi ⁊ confeſſo. totũ de cõi preter orõnem ⁊ lectiones. Oratio.

Preſta q̃s oĩps deus/ vt
beati menulphi confeſſo-
ris tui atq; põtificis venerã
da ſolẽnitas ⁊ pñtis vite
nob; remedia cõferat: ⁊ pmia
eterna cõcedat. Per dñ. Lec.i.

Beatus menulph⁹ eps
de britãnorũ gẽte oriun-
dus dicit̃ extitiſſe. Hic iter
arripiẽs romam ad limina
apłorũ maliaco vico obijt.
Vbi ſe in vltimo loco cimite
rij vti germani cauſa hũili-
tatis petijt ſepeliri. Lec.ij.

Poſtea vero quidã prin
ceps archadi⁹ noie p-
pter quẽdã ſuũ militẽ ibi p
merita ſancti a cõtractionis
infortunio liberatũ: fecit ſu
per ipſius tumulum fabrica
ri eccleſiam/ que q̃primum
vſq; ter fuit edificata: ter
fuit ex ſemetipſa lapſa. Lec.iij.

Quod idem princeps cer-
nens et cur hoc fieret
ignorãs ſuperni opificis cle
mẽtiã exorãdo ſplẽdorẽ ineſti
mabilis claritatis celit⁹ la-

tatem pro chriſti nomine ſuſtinentes cuz magno labore victū ſibi queritabāt. Ibiqꝫ tenuiſſimo nūmorꝫ qſtu collecto ad ſepulchrū ſancti iacobi in gallicia pedibus nudis peruenerunt. Lect. viii.

Umqꝫ reuerterenť: diabol⁹ in eorꝫ itinere hūana ſpecie aſſumpta ꝑ obliquū in via ſe proſternēs cōpulit virum dei ruere. Sed ipſo nomē chriſti inuocante ⁊ crucis ſigno ſe muniente malignus hoſtis velut fumus euanuit. Lectio.ix.

Poſtea amabiliꝫ dei theobald⁹ in italie partib⁹ paruo tugurio cōſtructo cōſidenter ibi habitare cepit: et vitam angelicā in terra poſitus actitare inchoauit: ꝑmo ab omi carne ⁊ pinguedine ſe abſtinuit: deinde ordeaceo pane ⁊ aqua tantū vſus eſt. Ad poſtremū vero a pane et aqua ſe abſtinēs fructib⁹ et herbis cū radicib⁹ quouſqꝫ ſpm̄ dn̄o reddidit ſempꝫ vſus eſt ⁊ cilicio. Cetera de cōi et veſpe mutanť ad cōz. ꝑpter ſctm̄ martinū. ⁋ In tranſlatiōe ſancti martini ad magt. ān. O martine. quere inferi⁹ in alio feſto. Oratio

Deus qui ppl̄o tuo eterne ſaluťz btm̄ martinū miniſtruz cōceſſiſti: pſta qs: vt quē doctorē vite habuim⁹ in terris: interceſſorē ſempꝫ habere mereamur i celis. ꝑ.

Mēo. de ſctō theobaldo. Mēo ... de viſitatione ⁊ de aplis. ⁋ In trāſla. ſcti martini cōplotū de cōi vnius confeſ. cōpl preter orōnem et ſc. Lcō. i.

Sub eodem fere tēpore martin⁹ ad ēpatū turonice eccleſie petebatur. Sed cū a monaſterio ſuo euz non poſſent euellere: ruricī⁹ quidam e ciuibus vrbis languore ſimulato ad genua illius prouolutus vt egrederetur obtinuit. Lec. ii.

Umqꝫ vir dei eſſet egreſſus diſpoſite iam erant in itinere ſub quadā cuſtodia ciuiū turbe que eū ad ciuitatem vſqꝫ deduxerūt. Mirum in modum incredibilis multitudo non ſolum ex illo opido ſed etiam ex vicinis vrbibus ad ſuffragia ferenda conuenerat. Lec. iii.

Una oim volūtas: eadē vota eademqꝫ ſentētia martinū ēpatu eſſe digniſſimum fore felicem tali eccleſiam ſacerdote. Lectio. iiii.

Pauci tn̄ et nonnulli ex ipſis qui ad conſtituendum antiſtitem fuerāt euocati impie repugnabāt dicētes ſcꝫ tam cōtemptibilē perſonaꝫ indignā eſſe ēpatu: hominē vultu deſpicabilē: veſte ſordidū: crine deformē. Lc. v.

Et itaqꝫ a ppl̄o ſententie ſanioris illorꝫ irriſa dementia eſt: qui illuſtrē virū duz vituperare cupiebāt

p̄dicabāt: nec p̄ſo his aliud facere licuit q̄ꝫ qđ populus dn̄o volente cogebat. Lc. vi.

Inter ep̄os tn̄ qui aſſue-rant p̄cipue defenſoꝛ q̄-daꝫ nomie dicitur extitiſſe. Unde aia duerſuꝫ eſt grauiſ illū lectione prophetica tūc notatū. Nā cū foꝛtuitu lectoꝛ cui legēdi ea die officiū erat ſumpto pſalterio quē p̄imū verſū iuenit / arripuit. Verſus aūt hic erat. Ex oꝛe infantium ⁊ lactentiū perfeciſti laudē: vt deſtruas inimicum ⁊ vltoꝛem: id eſt defenſoꝛem. Quo lecto clamoꝛ ingēs tollitur: pars aduerſa cōfunditur: ⁊ martinus domini laude perfectus antiſtes oꝛdinatur. Lec. vii.

Opere p̄ciū eſt illud inſerere lectioni qualiſ beatiſſimi martini coꝛpuſculuꝫ in loco vbi nūc veneraṫ fuit dn̄o annuēte tranſlatū. Anno ſexageſimo quarto poſt tranſitū ipſius vtūs perpetuus ei ſucceſſit. Qui tēpluꝫ in quo ſancti martini coꝛp⁹ hūatū iacebat ope mirifico ampliauit cū effectu. Lc. viii.

Adueniēte ergo optato tp̄e vt tēplū illud dedicaret ⁊ ſancti martini coꝛp⁹ a loco vbi ſepultum fuerat trāſferreṫ; affuerūt ad diem feſtuꝫ vicini pontifices: abbates ⁊ clericoꝛum non minima multitudo. Coꝛpoꝛeq̄ꝫ ſancto detecto nō potuit multitudo illa per totum dieꝫ laboꝛans illud extrahere. Vigilata deniq̄ꝫ alia nocte mane facto ſed et die tertia et quarta iterum ſimili modo tentantes nichil om̄ino agere potuerant. Quo viſo exterriti vehementer quid facerent ignoꝛabāt. Lec. ix.

Illis aūt ſctm̄ coꝛp⁹ qđ detexerāt operire volētibus apparuit veneranda canicie ſenex inſtar niuis cādidus qui ait eis. Uſq̄ꝫquo conturbamini et tardatis? Nonne videtis ſanctū martinum ſtantem vos iuuare paratum: ſi manus apponitis. Et continuo iactans pallium ſuum poſuit manū ad ſarcophagum cum reliquis ſacerdotibus crucibus paratis ⁊ cereis: ⁊ tunc ſarcophagus cum ſumma leuitate vbi nunc veneratur dn̄o annuēte p̄ducitur: officioq̄ꝫ peracto ſenē illū nequaq̄ꝫ repererunt. Ad vn̄s⁹. ān. O q̄ꝫ tus luctus. Ad hoꝛ. totum de cōi. oꝛo vt ſ. Ad veſ. ān. Ecce ſacer. p̄s Dixit dn̄s. Veſpe mutāṫ ad cūm. de ſctō lauriano. oꝛo. Infirmitatem. Mē. de ſancto martino. O beatū. q̄re in alio feſto. Lectio nona.

Laurianus ep̄s hiſpalēſis eccleſie: que hiſpaniarum metropolis eſt: cum per decē ⁊ ſeptem annos eccleſiam ſuam rexiſſet verbū dn̄i diſſeminando hereſim q̄

in ea ciuitate erat) debella-
ret: nec vinceret: illũqꝫ ſciſ-
matici illi velut ouem quaſi
lupi rapaces hianti oꝛe at-
trectarent: quodam die dñi-
co expletis matutinis ſemi-
uigilans in ſtratu ſuo recke-
ſceret: aſtitit ante eũ iuue-
nis pulcherrimus vocãs eũ
tertio dicens. Lauriane lau
riane lauriane. Lectio .ij.

Qvnqꝫ hec laurian⁹ au-
diſſet reſpõdit. Adſum.
Cui iuuenis. Surge ⁊ recede
ab hac plebe maligna. Non
eñ meret̃ tuo aſpectu frui.
Surge ⁊ vade illo quo te au
diãt q̃ digni ſũt ſaluari vnde
cum coꝛona martyrij perue
nies ad gaudia pãdiſi. Lc. iij.

Dixit iterum iuuenis.
Surge ⁊ pge velocit̃:
ego eñ ero dux itineris tui.
Hec quoqꝫ ciuitas ſub maxi
mo diſcrimine erit diebus
multis ⁊ attereẽ fame ⁊ peri
clitabiẽ peſte. Carebitqꝫ plu
uia celi ſeptẽ annis donec de
tuis reliq̃js decoꝛeẽ: ⁊ a ſuis
ſceleribus reſipiſcat. Lc. iiij.

Svrgẽs ergo vtiqꝫ lau
rianus ⁊ pacto miſſaꝝ
officio: muniens ſe coꝛpoꝛis
⁊ ſãguinis chꝛiſti myſteriis
allocuta plebe de fide catho
lica: poſt ſolis occaſum ab
vꝛbe exiens cluſoꝛem venit
ad poꝛtum: vbi ammonitus
eſt per angelum iter arripe
re qḋ ceperat dicens. Rex
totila mittit poſt te nuncios
veloces qui te hiſpalim re-
ducant. Lectio quinta.

TRãſacto itaqꝫ poꝛtu dũ
dies illuceret: quidam
cec⁹ ſedens ſecus viã dixit.
Sctẽ dei qui tranſis oꝛa pꝛo
me lumine coꝛdis ⁊ coꝛpo-
ris oꝛbato: vt vidẽs oculis
coꝛde credã ⁊ ſequar te. Cui
laurianus. Qḋ petis non eſt
meũ tibi dare. Sed ſi ex toto
coꝛde credis: oĩa poſſibilia
ſunt credẽti: ⁊ mereberis a
chꝛo ſanari. Et ſi vis ire me
cũ eſto comes itineris mei: ⁊
ego regã greſſus tuos. L. vi.

TVnc cecus dedit ſancto
dei funiculũ: ⁊ dũ irent
aperti ſunt oculi eius ⁊ ait.
Obſecro pater indica michi
quis eſt iſte iuuenis qui te
pꝛecedit. Widens aũt ſanct⁹
dei qꝫ cecus ille videret: ait.
Wade frater: dñs ſit tecum
tu melioꝛ me es. Seruias do
mino q̃ tibi reddidit viſum:
tamẽ rogo vt inſequẽtibus
me: nec me neqꝫ hoc pãdas.
Weniensqꝫ ſctũs dei vſqꝫ ad
poꝛtũ marcilliẽ: pꝛofect⁹ eſt
romam. Lectio ſeptima.

Cvm vero diu rome mo
rat⁹ fuiſſet: iteꝝ appa-
ruit ei idez iuuenis dicens.
Lauriane opoꝛtet te ſepul-
chꝛũ cõfeſſoꝛis mei martini
turonis viſere. Deniqꝫ i pa-
go biturico vicũ q̃ diciẽ vaſti
nus: martyꝛio tuo deſtinatũ
adire. Rex etẽm totila appa
ritoꝛes dirigit q̃ te illic in-

terrificiāt: & caput tuū hyſpa
lim deferāt. Omibus vero a
dicto epo lauriano ſcdm iuſ-
ſionē iuuenis adimpletis ve
nit ipſe pontifex ad locū ſibi
deſtinatū: ibi aūt inuenerūt
eū ſiccarij regis totile q̄ am
putato capite eius terrore
perterriti fugerunt. R. viij.

Mira res: vtrū pontifex
caput ſuū in manibus
ſuis tollens: poſt eos clama
bat. Expectate: nolite fuge-
re: & hoc caput hyſpaliz por
tate: redditeq̄ illud ei q̄ p-
pter hoc vos huc miſit. Acci
pientes tūc caput ei⁹ oſcula
ti ſunt pedes & man⁹ eius.
Proiecerunt ſanctū corp⁹
ei⁹ in quādā ſpelūcā: & abie-
runt. Mox aūt vt gothoꝝ re
gnū intrauerūt tāta inūda-
tio ſerene pluuie eos ꝓceſ-
ſit: ꝙ cūctam hyſpaniā (q̄ iā
ſeptem annis ſine pluuia re
manſerat) largiſſime irriga-
uit. Videns aūt hec & audiēs
rex totila cōpūct⁹ corde ac-
cerſitis epis & ſacerdotib⁹
& optimatibus ſuis: depoſi-
to regali indumēto nudatis
pedib⁹ itinere dierum triuz
obuiam venit. Lect. ix.

Poſt hec vero ſanct⁹ eu-
ſebius arelatēſis epus:
diuino ammonit⁹ oraculo vt
ſcti lauriani corpus in ſpelū
ca iactatū ſepulture daret:
vaſtinum peruenit. Illucq̄
cum perueniſſet in oſtio dicte
ſpelūce duos vrſos (ſicut ei
oſtenſuz fuerat) ſctm corpus
cuſtodiētes inuenit. Qui mox
vt eū viderūt: depoſita omī
ferocitate māſueti facti ſan-
ctū epm vſq̄ ad corp⁹ beati
martyris ꝓceſſerunt: & poſt
hec prouidētia mirabili tan
diu equos & omia gyrādo cu
ſtodierūt donec corp⁹ beati
martyris lauriani pōtificis
per beatū euſebiū ſepultu-
re traderetur. Poſt matuti.
memo. de viſitatiōe & de apo
ſtolis. Ad veſ. an. Qui me cō
feſſus. ꝟ. Dixit dns. cū aliis
ps de cōi vnius martyris.
Veſpere mutantur ad cpz.
Non vos me. hy⁹. Exultet.
an. Glorioſi principes. ps.
Magnificat. Oratio.

Deus cui⁹ dextera bea-
tū petrū apoſtolū am-
bulantem in fluctib⁹ ne mer
geretur erexit: & coapl'm ei⁹
paulum tertio naufragantē
de profundo pelagi libera-
uit: exaudi nos propitius: &
concede: vt amborum meri-
tis eternitatis gloriam con
ſequamur. Qui. Mēo. de ſctō
lauriano & de viſitatione. Ad
cōpl. totū. de viſi. ¶ In octa.
apoſtoloꝝ totum de cōi pre-
ter oronem & lec. Lectio. j.

Cum perueniſſet paul⁹
romā: cōuenerūt ad eū
omes iudei dicētes. Noſtrā
fidem in qua nat⁹ es: ipſe de-
fende. Nō eſt eñ iuſtū vt tu
cum ſis hebreus: doctorē gē-
tium te iudices. Cū videris

petrū ſuſcipe contra euz doctrinaz qz oēm obſeruationē noſtre legis euacuauit. L.ii.

D Einde prexerunt iudei ad petrū dicētes. Paulus ex hebreis venit: et rogat te vt ad eū venias: quia illi qui eum huc ad ceſarem adduxerunt: non permittūt eum ad te venire. Hec petrꝰ audiens gauiſus eſt valde: ⁊ ſurgens perrexit ad eū. Vidētes aūt ſe pre gaudio diutiſſime in amplexibus ſuis cōmorantes inuicem lachrymas perfuderunt. Lec.iii.

C Umq; paulꝰ petro omnē textū caſuū ſuoꝝ indicaſſet: petrꝰ dixit illi quas ſimonis magi pateretur inſidias. Erat eñ tunc inter iudeos ⁊ chriſtianos et gentiles īfinita cōturbatio. Quibus apl'us paulus dixit. Nolite frēs inter vos aliquas ſuſcipere cōtentiones: preferentes res vnius alteri: qm̄ in ſemine abrahe hereditabūtur oēs gētes. Tunc mitigati ſunt iudei ⁊ gentiles: principes vero iudeorū inſiſtebant. Lectio quarta.

P Etrus aūt his q̄ arguebant eū dixit. Sicut ex coſta ade fabricata eſt eua: ſic ex latere chriſti in cruce poſiti fabricata eſt eccl'ia: q̄ nō habet maculam neq; rugaz. Cōuertimini ergo ⁊ intrate in gaudiū patris veſtri abrahe. Hec ⁊ his ſimilia dicentibus petro ⁊ paulo: pars maxima ypl'orū credidit. Vidētes aūt gentiū pontifices ſibi ꝑ predicationez aploꝝ finē imponi: cōcitauerūt contra eos populū. Unde factuz eſt vt per ſimonē magum et maleficū eos apud neronem grauiter culparent. Lec.v.

I Nnumerabiles eniz populi conuertebantur ad dñm per predicationē petri. Vxor etiam neronis liuia: ⁊ agrippe pfecti vxor nomine agrippina ita conuerſe ſunt ad dñm: vt a latere ſe ſuorū maritorū auferrēt. Per pauli vero predicationem multi deſerentes militiā adherebant deo: et chriſtiani facti nolebant reuerti ad militiā: neq; ad placitum. Lec.vi.

T Unc ſimō magus in zelum excitatus per varias incantationes diaboli faciebat ſerpentem ereū mouere ſe: lapideos canes latrare: ſtatuaſq; ereas ridere ⁊ moueri: ⁊ ſubito ipſe i aere videbatur currere. Contra hec petrꝰ infirmos ſanabat demonia ab obſeſſis corporibus expellebat. Inſuper et mortuos ſuſcitabat: ita vt omnes religioſi viri ſimonē magum execrantes ſceleratum eum aſſererent: petrum vero in dei laudibus predicarent. Lectio ſeptima.

Q Ui ſermo ad neronem perueniens: ſimonem

magum ad ſe venire precepit. Qui ingreſſus ſubito cepit ante neronem mutare effigiem: ita vt diabolico miniſterio ſubito fieret puer. Deinde adoleſcẽs: poſtea ſenex. Quod videns nero hũc verum eſſe dei filium extiſtimabat. Petrus vero apoſtolus dicebat hunc furẽ: mendacem: magum turpem: ſceleratum apoſtaticum: et in omnibus que dei ſunt veritatis aduerſariũ. Lec. viij.

Denique ſimon magus ex conſenſu neronis fecit turrem excelſam in campo martio ex lignis & trabibus magnis fieri. In quam cum aſcendiſſet demonib⁹ ſuſtentatus cepit in conſpectu omnium volare: dicens ſe dei filium in celũ aſcendere. Cũq̧ eum angeli ſathane in aere ſurſum deferrẽt. petrus cuz paulo caput erigẽs: & demones qui eũ deferebant in nomine ieſu increpans cito dimiſerũt eũ: qui continuo cecidit corã omnibus in quatuor partes fractus. Lec. ix.

Hec autem nero videns nimio furore ſuccẽſus: fecit ſanctum paulum in via oſtienſi decollari: petrum vero in cruce ſuſpendi. Qui cũ cruci affixus fuiſſet fecit gyrari crucez: pedes dirigens in celum: et manus ad terrã deorſum dicẽs: Non ſum dignus ita eſſe in cruce: ſicut dñs meus ieſus chriſt⁹. Ad benedict⁹ ãn. Inſeparabilis Oratio. Deus cuius. Ad horas totum de cõi apoſtolorũ cum oratione. Deus cuius. Ad veſperas. ã Iurauit dñs. &c. cum ceteris ants & pſalmis. Cp̃m. Non vos. hymn⁹. Exultet celum laudibus. ℣. In omnem terram exiuit ſonus eorum. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. ãña. Glorioſi principes. ps. Magnificat. Oro vel. meo. de ſctõ martiale. ãn. Iſte cognouit. ℣. Amauit eũ dñs & ornã. ℟. Stola glorie induit eũ. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus qui beatũ martialem confeſſorez tuũ atq̧ põtificem eccleſie tue ſcẽ preeſſe voluiſti: queſum⁹ vt ei⁹ nobis ſuffragantibus meritis: pietatis tue gratiã largiaris. Per. Ad cõplet. hy⁹. Virgo dei genitrix. Ad nunc dimittis. ãn. Petrus apl's et paulus doctor gentium ipſi nos docuerũt legẽ tuã dñe.

¶ Sci martialis epi & confeſ. totũ de cõi pter orõnẽ et lec. Ser. v. auguſti. Lec. prima.

Beatus martialis a ſctõ petro aplo: primo ab vrbe roma miſſus: vt apud lemouicam verbum dei predicaret tuluz caſtellũ ingreſſus ab arnulpho diuite gra hoſpitãdi receptus eſt. Cuius filiam a demonibus liberauit & eam patri ſuo in nomi-

ne ieſu chriſti reddidit inco-
lumem. Lectio ſecunda.

In eodē aūt caſtello per
duos mēſes cōmorans:
predicabat quotidie verbū
dn̄i. Popul' vero mult' eius
ſalubria monita audiēs cu-
piebat p̄dicatione illius in-
ſtrui: et miraculis recreari:
filiū quoq; principis dicti ca-
ſtri a demonio ſuffocatū me-
ruit ibidē et obtinuit a dn̄o re
ſuſcitari. Qui cōtinuo petijt
ab eo baptizari: aſſerens ſe
aliter nō poſſe ſaluari. l.iij.

Deinde peractis ibidem
multis miraculis bapti-
zatiſq; vtriuſq; ſexus homi-
nibus trib' millib' et ſexcē-
tis: venit ſanctus martialis
ad agedunū vicum. Cūq; ibi
p̄dicaret verbū dei: aduene-
rūt ſacerdotes idolorū q̄ eū
grauiter percuſſerūt: et eos
qui cū ipſo erant. Lec.iiij.

Suſtinēs aūt patienter
oīa vir beat' bn̄dicebat
dn̄m: eo q̄ pro nomine ei' ta
lia eſſent paſſi. Et confeſtim
hi omēs qui eos percuſſerāt
ceci facti ſunt. Lectio quinta.

Quib' cū poſtea vir dei
martialis reſtituiſſet vi
ſum: ipſi et qui cum ipſis erāt
in eodē vico baptizati ſūt in
chr̄m credētes hoīs vtriuſq;
ſexus duo milia ſexcēti. l.vj.

Poſtea apparuit ei vir
dn̄s ieſus chr̄s btō mar
tiali cōmonēs eum ire ad vr
bem lemouicā: dicens ei ibi
te glorificabo et ſemp tecū
ero. Qui ſtatim ſurgēs cū di
ſcipulis ſuis abijt. Lectio vij.

Ingreſſus itaq; beatus
martialis lemouicā ciui
tatem hoſpitatus eſt honori
fice a nobiliſſima matrona
ſuſanna habēte filiā valeriā
nomine: quas ipſe per predi
cationem ſuā ad chriſtū con-
uertit et baptizauit. Lc.viij.

Quod audiētes ſacerdo
tes idolorū grauiter eū
ceſum flagellis miſerunt in
carcerē. Sequenti autē die
quaſi hora tertia oratiōe fu-
ſa ab eo ad dn̄m: lux magna
effulſit in carcere: et confra-
cte ſūt catene ei': et terremo-
tus factus eſt magnus. l.ix.

Videntes autē tēplorū
pontifices q̄ facta ſunt
venerunt ad ſanctum dei in
carcere veniam poſtulātes:
et in chriſtum credentes ba-
ptizati ſunt. Cetera de cōi.

¶ Infra octa. viſita. nō fit niſi
a vna die de viſitatione. Ex
predicta. Homi ven. bede. l.j.

Terra nr̄a dabit fructū
ſuū: q2 eadē virgo que
de terra corpus habuerat fi
liū genuit diuinitate quidē
deo patri coequalem ſed ſibi
carnis veritate conſubſtan-
tialem. De hoc et eſaias tem
pus humane redemptionis
intuens ait. In illa die erit
germē dn̄i in magnificētia:
et gloria et fructus terre ſu-
blimis. Lectio ſecunda.

Ecce ergo dicitur. Benedicta tu inter mulieres & bñdictus fruct⁹ vētris tui. Bñdicta eſt eñi incōparabiliter: que et diuini germinis ſuſcepit gloriā: & coronā integritatis ſeruauit. Lec. iii.

Benedicta īter mulieres per cuius partuz virgineum a natis mulierum maledictio prime matris exclusa eſt: benedictus fructus vētris illius per quem & ſemē incorruptionis et ſupne hereditatis quaz perdidimus in adam/ fructum recepim⁹.

¶ In octa. viſita. Lctō pma.

Et vnde hoc michi vt veniat mater dñi mei ad me? O quanta in prophetica mente humilitas: q̄ verus ſermo dñi qui dixit ſup quē requieſcet ſpiritus meus: niſi ſuper humilem & quietū et trementem verba mea? Matrē quidem dñi que ad ſe venerat: mox vt vidit eſſe cognouit. Sed nichil i ſe talis meriti reperiens quo digna fuerit a tanta hoſpite viſitari. Unde hoc inqt vt veniat mater dñi mei ad me? Le. ii.

Quia nimirum ipſe ſpiritus qui ei prophetie donū contulit: munus pariter humilitatis p̄ſtitit. Prophetico nāqꝫ repleta ſpiritu genitricem ad ſe aduentaſſe ſaluatoris intelligit: ſed humilitatis ſpiritu circūſpecta minus dignam ſe eius aduētu deprehendit. Ecce enim vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Lectio. iii.

Intellexit eniz elizabeth eodem quo impleta erat ſpiritu ſancto reuelāte quid illa exultatio ſui ſignificaſſet infantis: hoc eſt illius veniſſe matrē cuius ipſe p̄curſor ac demonſtrator eſſet futurus. En vno eodemqꝫ momēto cū voce ſalutātis gaudiū naſcitur infantis: q2 dū vox ad aures pueniit corporales/ virtus ſpiritalis cor intrauit audiētis. Lec. iiii.

Nec ſolum genitricem: ſed & ſobolez amore domini aduentantis accendit. Unde mox eadē precurſoris dñi genitrix ea que in occulto cognouerat: his qui ſimul aderant & audiebant palam euāgelizare curauit. Nā ſubdidit. Et beata que credidit qm̄ perficiētur ea que dicta ſunt ei a dño. Lectio quinta.

Nam et hoc quoqꝫ p ſpiritum ſanctum didicit elizabeth q̄ ad mariā angelus verba ꝓtulit quod illa mox euangelizanti crediderit: q̄ hec diuina operante potētia abſqꝫ vlla eſſent dubietate complenda mirum in modū idem ſpiritus eam cū repleuit preſentium ſimul preteritorūqꝫ et futurorum ſciētia inſtruxit. Lectio ſexta.

De preſentibus nãq; ſe edoctã monſtrauit: cum beatã mariam matrẽ dñi ſui vocãs: q2 redẽptorẽ humani generis in vtero geſtaret: indicauit. Unde etiã fructuȝ vẽtris eiꝰ ſingulariter bene dictũ eſſe profeſſa eſt. Preteritoruȝ ſe noticiam accepiſſe ſignauit. Que et verba angeli ad mariã ⁊ cõſenſuȝ marie credẽtis ſibi intonuiſſe prodidit. Lectio ſeptima.

Sed ⁊ futurorũ ſcientiã nõ ſibi negatã intimauit cũ perficienda a dño q̃ ei dicta eſſent aperuit. Quis aũt fratres mei dicere quis eſtimare ſufficiat que tunc gratia ſpiritus dei genitricẽ repleuerit: cũ tãta in matre p̄curſoris lux doni celeſtis emicuit? Verũ audiamꝰ verba q̃ dixit ſi forte valeamꝰ ex his aliquantulũ dignoſcere quid intus habuerit. Lc. viij.

Maria igit̃ audita elizabeth reſpõſione qua eã inter mulieres beatã predicauit: matrem dñi ſui cognominauit: fide fortẽ laudauit ad cuius ingreſſum ſeipſam cum filio ⁊ ſpiritu ſancto repletã eſſe ſignauit. Non amplius tacere potuit dona que perceperat vbi apertũ tẽps inuenit etiaȝ deuota oris ꝓfeſſione patefecit. Lec. ix.

Namq; vt virginalẽ decebat pudorẽ acceptũ diuinitus oraculuȝ aliquãdiu ſilentio tegebat: et archanũ myſterij celeſtis in ſui pectoris abdito venerabatur occultũ. At poſtꝙ̃ eadem q̃ ſibi erant chariſmata preſtita/⁊ per alios ſpiritu reuelãte eſſe patefacta cernebat. Mox etiaȝ ipſa theſaurũ celi queȝ in corde ſeruabat aperuit. Ait ergo. Magnificat anima mea dñz: ⁊ exultauit. ⁊ cete. Cetera omnia vt in die feſti. Excepto quod nichil duplicatur. Poſt veſpas fit mẽoꝛ ſeptem fratrũ martyrum. Orõ.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres tuos ianuarium/felicem/philippuȝ/ſiluanũ/alexandrũ/vitalem/et marcialem/ cũ felicitate matre eoꝝ fortes in ſua cõfeſſione cognouimus pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamus. Per. Lectio pma.

Tempore antonini imperatoris orta ſeditione pontificum in chriſtianos felicitas illuſtris matrona cũ ſeptẽ filijs ſuis corã imperatore ſiſti iubetur qui cũ ſemper chriſtum confiterentur/ varijs tormentis applicati ſunt. Tũc dixit ſctã felicitas filijs ſuis. Pugnate pro animabus veſtris ⁊ fideles vos i amore chriſti exhibere. L. ij.

Audiens hec prefectus iuſſit eã alapis cedi dicens. Auſa es me preſente dicere: vt deorũ noſtrorũ ſcẽ=

pria contēnantur? Et tūc vo
cat septem filios ipsius no=
minatim: & cū quolibet ipo=
rum decertat de fide. Deinde
eos diuersis supplicijs fe=
cit apponi. Lectio.iij.

Videns autem impera=
tor eos nec verbis nec
tormentis a christi fide posse
separari: iussit quosdam capi
te puniri: quosdam supplic=
cijs laniari: alios quoq̄ p̄ci
pitio interemi: matrem etiā
eorum capite truncari. Et
sic sancti martyres christi in
domino quieuerunt.

In translatione sci bndicti
abbatis. totum de cōi. Ofo.
Intercessio. Lectio prima.

Post tempus illud quo
a lōgobardis in bene=
uētana puincia monasteriū
(in quo tunc sancti benedicti
corpus erat) deuastatū fue=
rat misit nummolus prim⁹
abbas floriacensis monaste
rij monachum quendam no
mine aigulfum ad ciuitatē
in qua prefati sancti benedi
cti corpus requiescebat/ vt il
lud secū ad iam dictum mo=
nasteriū suū deferret. Lc.ij.

Predict⁹ vero monach⁹
patri obediēs iter ag=
greditur & deo sibi duce ad ci
uitatem illam in italie par=
tibus properat: & locum in
quo sctm corpus iacebat per
industriā cuiusdā senis diui
no pandente miraculo inue
nire non tardauit. Lec.iij.

Mane aūt facto apto a la=
tere: euacuatoq̄ locello
thesaurū diu optatum inue
nit: & ad locū quē delibera=
uerat gaudēs asportauit. In
cui⁹ itinere cū apud bononiū
in pago aurelianico ad mo=
dū requiesceret/ quidam cec⁹
nat⁹ in euētu corporis viri
sancti lumen clarum recepit.

Sancti menulphi epi & con
fessoris. totū de cōi preter orō
nem & lectiones. Oratio.

Presta q̄s ōps deus/ vt
beati menulphi confesso=
ris tui atq̄ pōtificis venerā
da solēnitas & p̄sentis vite
nob remedia ꝯferat: & p̄mia
eterna cōcedat. Per dn̄. Lc.i.

Beatus menulph⁹ epūs
de britānoꝝ gēte oriun=
dus dicit extitisse. Hic iter
arripiēs romam ad limina
aploꝝ maliaco vico obijt.
Ubi se in ultimo loco cimite
rij vti germani causa hūili=
tatis petijt sepeliri. Lec.ij.

Postea vero quidā prin
ceps archadi⁹ noie p=
pter quēdā suū militē ibi p
merita sancti a cōtractionis
infortunio liberatū: fecit su
per ipsius tumulum fabrica
ri ecclesiam/ que ꝑprimum
vsq̄ ter fuit edificata: ter
fuit ex semetipsa lapsa. Lc.iij.

Quod idem princeps cer=
nens et cur hoc fieret
ignorās superni opificis cle
mētiā exorādo splēdore inesti
mabilis claritatis celit⁹ la=

pſum vidit ſup locũ illuz in quo per eũ erat eccleſia con ſtruẽda ⁊ ſacra ei⁹ oſſa trãſ ferenda. Quod vt agnouit ope cõpleuit. ¶ Sole apl'i.iij.le. de legenda ſcti barnabe apli vtẽ. Cetera oia de cõi apl'oꝝ. ps. Te deũ. nõ vr/nec Alla. in feriis horarũ/nec Gl'ia in excelſis. nec Credo. in miſſa quia eſt feſtum trium lectio.

¶ Sãcti iuſti cõfeſſo. Lec.j.

Tempore illo quo ſctũs vrſin⁹ ad vrbẽ bituricã predicãdi cauſa verbũ dei cũ beato iuſto diſcip'lo ſuo miſſus eſt cõtigit btm̃ iuſtũ mi litario ab vrbe nono ſup al ueuz vitriouis grauiter in firmari. Ubi tunc feliciter migrauit ad dñm. Lec.ij.

Videns autẽ ſctũs vrſi nus ſanctũ iuſtũ diſci pulũ ſuum migraſſe a ſecu lo gratias agens dño/eum ibidẽ prout fieri potuit cuz honore ſepeliuit. Lec.iij.

Succeſſiuo vero tpe ve nerabile eius corp⁹ ad ciuitatem biturcẽſiũ in eccle ſiã ſancti ſimphoriani(q̃ mo do nuncupat' ſancti vrſini)re gnãte dño nr̃o ieſu chr̃o trãſ latũ eſt. ¶ Liberatio hier'z ab infidelibus. Siue de ſcõ ſepulchro dñi. In vigilia ad veſperas añe ⁊ pſalmi de fe ria ocurrẽte. Cã. Ro.vi.

Chriſt⁹ reſurgẽs ex mor tuis iaz nõ morit' mors illi vltra non dñabit': q̃ eñ mortuus eſt peccato: mor tuus eſt ſemel q̃ autem vi uit: viuit deo. Rem Iudea et hier'lm nolite timere Cras egredie mini ⁊ dñs erit vo biſcũ. ℣ Conſtantes eſtote videbitis auxiliũ dñi ſuper vos. Cras egre. Hymnus.

Urbs beata hieruſalez dicta pacis viſio: que cõſtruitur in celis viuis ex lapidibus ⁊ angelis corona tur vt ſponſata comite.

Noua veniẽs e celo nuptia li thalamo pparata vt ſpõſa ta copulet' dño: platee ⁊ mu ri eius ex auro puriſſimo.

Porte nitẽt margaritis adi tis patentib⁹ ⁊ virtute me ritorum illuc introducitur omnis qui pro chriſti nomi ne hic in mundo premitur.

Tonſionibus preſſuris ex politi lapides ſuis coaptan tur locis per manũ artificis diſponuntur permanſuri ſa cris edificiis.

Gl'ia ⁊ ho. ℣ Surrexit dñs de ſepulchro. ℟ Qui pro no bis pepẽdit in ligno all'. Ad magꝛ. añ. Chr̃s reſurgẽs ex mortuis iã nõ morit' mors il li vltra non dñabit': q̃ eñ vi uit: viuit deo all'a all'a. Oro.

Deus qui per vnigeni tũ tuum eternitatis no bis aditus deuicta morte re ſeraſti vota noſtra que pre ueniendo aſpiras: etiã adiu uando proſequere. Per eũ. Ad comple. Ad nunc di. añ.

Leua hierl'm oculos tuos ⁊ vide potentiã regis ecce ſaluator venit ſoluere te a vinculo. Ad matu. Inuita. Alla alla alla. ps. Venite. vt in die paſche. Hymnus.

Angulare fundamentũ lapis chriſt⁹ miſſus eſt qui cõpage pariet; in vtroq; nectit quẽ ſion ſctã ſuſcepit: in quo credens permanet.

Ois illa deo ſacra et dilectã ciuitas plena modulis i laude ⁊ canore iubilo: trinũ deũ vnũ quoq; cũ fauore p̃dicat.

Hoc in templo ſumme deus exorat⁹ adueni: ⁊ clemẽti bonitate precum vota ſuſcipe largam benedictionem hic infunde iugiter.

Hic promereant' oẽs petita acquirere ⁊ adepta poſſidere cũ ſctis perhenniter paradiſum introire tranſlati in requiẽ.

Gloria ⁊ ho. In noc. pr. an.

Ego ſum qui ſum: ⁊ conſilium meum nõ eſt cu; impijs: ſed i lege domini voluntas mea eſt alla. ps. Beatus vir. an. Poſtulaui patrẽ meũ alla: dedit mihi gẽtes alla: in hereditatẽ alla. ps. Quare fre. an. Ego dormiui ⁊ ſomnũ cepi ⁊ exurrexi qm̃ dñs ſuſcepit me alla all'. ps. Dñe qd multi. Rℽ. Reſurrexit domin⁹. Rez. Sicut dixit.

Scd̃m marcũ xvj. Lectio. j.

In illo tempore. Maria magdalene et maria iacobi ⁊ ſalome emerunt aromata: vt venientes vngerẽt ieſum. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape.

Audiſtis fratres cariſſimẽ q; ſancte mulieres que dñm fuerant ſecute: cũ aromatibus ad monumentum venerunt: ⁊ ei quem viuentẽ dilexerãt (etiã mortuo) ſtudio humanitatis obſequuntur. Sed res geſta aliqd in ſancta eccleſia ſignat gerendu; Sic quippe neceſſe eſt vt audiamus que facta ſunt: quatenus etia; cogitemus que nobis ſunt ex eorũ imitatione facienda. Et nos ergo in eum qui eſt mortuus credẽtes ſi odore virtutum referti cum opinione bonorũ operum dominu; querimus: ad monumentum profecto illi⁹ cum aromatibus venimus. Tu. Rℽ. Angelus domini / deſcendit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidem ⁊ ſuper eum ſedit ⁊ dixit mulierib⁹. Nolite timere: ſcio enim q; crucifixum queritis iam ſurrexit venite et videte locum vbi poſit⁹ erat domin⁹ alla. Vℽ. Et introeuntes in monumentum viderunt iuuenem ſedentem in dextris coopertum ſtola candida et obſtupuerunt: qui dixit illis. Nolite timere: ſcio eni queritis crucifixus. ſcio enim qz crucifixum.

Lectio ſecunda.

Ille autez mulieres angelos vidẽt: que cũ aromatibus venerũt. Q; vide;

ille mentes ſupernos ciues aſpiciunt: q̄ cū virtutū odori bus ad deū p ſancta deſideria pficiſcunt. Notandū ṽo no bis eſt quidnā ſit q̄ in dex tris ſedere angelus cernit. Quid nāq per ſiniſtrā niſi vita p̄ſens? Quid ṽo p dex terā: niſi ppetua vita ſigna tur? Unde ſcriptū eſt. Leua ei⁹ ſub capite meo: & dextera illi⁹ amplexabit me Tu. ℟. Angel⁹ dñi locutus eſt mu lierib⁹ dicēs: quē q̄ritis: an ieſum q̄ritis iam ſurrexit? Venite & videte alla alla. ℣. Ieſuz q̄rit nazarenū cruci fixū: ſurrexit nō eſt hic. Ve nite. Lectio tertia.

Quia igit redemptor no ſter iam preſentis vite corruptionez trāſierat: recte angelus qui nūciare vene rat perennē eius vitā in dexte ra ſedebat: qui ſtola cādida coopertus apparuit: q2 feſti uitatis nrē gaudiū nuncia uit. Cādor etenim veſtis ſplē dorē noſtre denūciat feſtiui tatis. ℟. Duz tranſiſſet ſab batum maria magdalene et maria iacobi & ſalome eme runt aromata: Ut veniētes vngerent ieſum alla all. ℣. Et valde mane vna ſabba torum veniunt ad monumē tum orto iam ſole. Ut. Glo ria. ℟. Dum ṗs. Te deum. ℣. Surrexit dominus vere. ℟. Et apparuit ſymoni alle luya. In laudibus āa.

Angelus aūt dñi deſcē dit de celo/ & accedēs re uoluit lapidē: & ſedebat ſup eum alla all. āa. Et ecce ter remot⁹ factus eſt magnus: angelus em̄ dñi deſcēdit de celo alla all. āa. Erat autez aſpectus ei⁹ ſicut fulgur: ve ſtimenta eius ſicut nix alla all. āa. Pre timore autez ei⁹ exterriti ſunt cuſtodes: & fa cti ſunt velut mortui alla. āa. Rūdens autē angelus dixit mulieribus: nolite timere: ſcio em̄ q̄ ieſuz queritis all. cp̄m. Xp̄s re. hy⁹. Urbs bea ta. ℣. Surrexit dñs de ſepul chro. Qui pro nobis pepēdit in ligno all. āa. Et valde ma ne vna ſabbatorum veniūt ad monumentū: orto iam ſo le all. ṗs. Bnd⁹. oto. Deus q̄ per. Ad hor. ā. de l. Ad. i. hy⁹. Iam lucis. ṗs. De⁹ in noie. ṗs. Beati imaculati. ṗs. Re tribue. ṗs. Quicūq vult. Et pces vt in pſal. Ad. iii. Cp̄m. Chriſtus reſurgens. ℟. Re ſurrexit dñs alla all. ℣. Si cut dixit vobis all. Glia. Re ſurrexit. ℣. Surrexit domi nus vere. oto. De⁹ q̄ p vni ge. Ad. vi. ṗs. Capl'm cor. v.

Epulemur non in fermē to veteri/ neq in fermē to malicie & nequicie: ſed in azimis ſinceritatis & verita tis. ℟. Surrexit domin⁹ ve re. All. al. ℣. Et appuit ſymo ni. Alla. Glia. Surrexit. ℣⁹. Surrexit dñs de ſepulchro

orõ. Deꝰ q̄ p vni. Ad .ix. Com.
MOrtuus eſt em̄ chriſtꝰ propter delicta noſtra: & reſurrexit ꝑpter iuſtifica tionē noſtram. ℟. Surrexit dñs de ſepulchro allꝉa al. ℣ꝰ. Qui p nobis pependit in li- gno. Alꝉ. Glꝉa. ℟. Surre. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. Viſo dño al. orõ. Deus q̄ p vni. Ad vſ. an. Angelꝰ aīt. Ꝟl. Dixit dñs. Beatꝰ vir. Laud. pue. In cõuer. Lauda hierl'z. cꝭ. Xp̄s reſur. ℟. Dum tranſiſſet. hyꝰ. Vrbs btā. ℣. Surrexit dñs. Ad magt ān. Dicāt nūc iudei quō milites cuſtodien tes ſepulchrū/ ꝑdiderūt re- gē ad lapidis poſitionē qua re nō ſeruabant petrā iuſti- cie aut ſepultū reddant: aut reſurgētem adorēt nobiſcuz dicētes allꝉa allꝉa orõ. Deꝰ q̄ per vnige. Ad cõpleto. vtſ.

¶ Sancti alexij cõfeſſo. Orõ.

DEus q̄ beato alexio cõ- feſſori tuo tribuiſti: vt noua mūdū arte deluderet/ & ab hoſte humani gn̄is mi- rabiliter triūpharet cõcede ꝓpicius: vt eius muniamur auxilijs: cuius ſalutiferis erudimur exēplis. Per. Lc. i.

SAnctꝰ igit alexius deo deuotꝰ & amabilis cun ctis filꝰ eufemiani viri po- tentiſſimi: et primi in pala- cio imperatoris imbutꝰ lit- terarū ſtudijs: ſed plus dei repletꝰ gratia: plus vacās deo q̄ ſecularibus. Dic con- ſtituta nuptiarū inter ſe et quandā nobilem puellā: nu- ptijs celebratis: facto veſpe re intrauit cū ſponſa ſua in thalamuz/ vbi eā de diuinis diſciplinis iſtruxit. Poſt hec vero tradidit ei anulū ſuuz dicens. Cõſerua hoc vſq̧ dū domino placuerit. Poſt hec accepit de ſua ſubſtantia: et peregre proficiſcens vltra mare ſolus diſceſſit. Lec. ii.

VEnit igitur vir dei ad edeſſam ſyrie ciuitatē vbi ſine humano opere ima- go dñi noſtri ieſu chriſti in ſindone habebat qui ibi ma nēs omnia que ſecū tulerat pauperibꝰ erogauit. Et in- duēs ſe vilibus indumentis ſedit ibi cū ceteris pauperi- bus in atrio tēpli p decē et ſeptē annos incognitꝰ: et de his q̄ ei dabātur recreatus reſiduū alijs pauperibꝰ ero gabat nō curās de craſtino/ ibiq̧ aduenerūt quidam de ſeruis ſuis miſſi a patre ſuo querentes eum. Qui eos co gnoſcens: accepit ab eis ele moſynā nō cognitus: ex quo deum deuote glorificabat. Poſtea vō p reuelationē di uinā introductus in eccleſiā a cunctis cepit venerari: ſed hic laudē fugiens humanaz occulte diſceſſit. Lec. iii.

AScēdenſq̧ nauim vole bat in ſiciliaz ꝓficiſci: ſed deo diſponēte romanum venit ad portū. Qd̄ vt hō dei

ꝓdit: dixit. Viuit dñs: qꝛ de
cetero alicui oneroſus non
ero: eo ꝙ i domo patris mei
incognitus manere potero.
Et intrans romã obuiauit
patri ſuo redeunti de pala-
tio obſequentiũ multitudi-
ne circũdato. Cui dixit. Ser-
ue dei reſpice in me: qꝛ pau-
per ſum ⁊ peregrinus: iube
vt de micis q̄ cadunt de mē-
ſa tua paſcar: vt et quem ha-
bes in peregrinatiōe miſe-
reat̃ deus. Quo cōpunct⁹ au-
diēs pr̄ eius nec eũ recogno-
ſcēs duxit eũ in domũ ſuã
volēs eũ heredē ſuum eſſe ⁊
aſſignauit eũ gubernatori
dom⁹ ſue: ꝑcipiens ne in ali-
quo cōtriſtaret̃. Manſit aũt ho-
mo dei in domo pr̄is ſui per
alios decē ⁊ ſeptē annos in-
cognit⁹: multa a ſeruis dom⁹
ſue ſuſtinēs opprobria: q̄ oia
anteq̄ͣ decederet ſcripſit in
quadã charta quã nemo le-
git ꝙdiu vixit. Cuius mors
precioſa per ſpiritũ ſanctũ
reuelata eſt. ¶ Margarite
virginis ⁊ martyris. Oõ.

Deus qui beatã marga-
ritã virginem tuã per
martyrij palmã celeſtē feci-
ſti cōſcendere gloriã: cōcede
nobis q̄ſumus: vt eius exē-
pla ſequentes: ad te perueni-
re valeamus. Per. Lec. i.

Virgo venerabilis mar-
garita deo amabilis cũ-
ctiſq; grata: cũ quadã die in
paſcēdis gregib⁹ oues nu-
tricis ſue obſeruaret. Olim-
brius ꝑfectus trãſiēs de aſia
in antyochiã ciuitatem vt
chriſtianos deſtrueret: vi-
dens eius pulchritudinem
concupiuit eam. Lectio. ij.

Dixit itaq; miniſtris ſu-
is. Ite cōprehēdite pu-
ellã hãc: ⁊ ſi libera eſt: acci-
piã eã in vxorem: ⁊ ſi ancilla
eſt: erit michi cōcubina. Bñ
enĩ erit ei i domo mea ꝓpter
pulchritudinem ſuã. Lc. iij.

Cum autē apprehende-
rēt eã milites: cepit in-
uocare chriſtum ac dicere.
Miſerere mei dñe miſerere
mei ⁊ ne perdas cũ impijs
animã meã: nec ꝑmittas me
cōtaminari: vt nõ polluatur
fides mea: aperiq; ſenſus
meos: vt rñdeam cũ fiducia
iniquo ſanguinario. Lc. iiii.

Dixerunt ergo milites
ad ꝑfectum. Dñe pote-
ſtas tua nõ põt eſſe cū ea
ca: qꝛ nõ eſt ſeruiēs dijs no-
ſtris ſed chr̄m deum ꝑdicat
quē iudei crucifixerũt. Olim-
bri⁹ hec audiēs iuſſit eã veni-
re ad ſe. Cui dixit. Libera es
an ancilla? Rñdit ꝟgo. ...
ta ſũ ego ⁊ chriſtiana. Lc. v.

Tunc iratus ꝑfect⁹ iuſ-
ſit eã in carcerẽ duci:
⁊ die ſcdã reduci ad ſe dicēs
ei. Miſerere corporis tui ⁊ pul-
chritudinis tue. Cōſenti mi-
chi ⁊ adora deos meos: mul-
ta enim tibi dabo. Cui vir-
go. A via ꝟitatis nullo modo

me movebis. Lectio sexta.

Audiens hec pfect⁹ fecit eã subtilib⁹ virgis tãdiu cedi: q ex omi pte corporis sui sanguis defluebat in terrã. Deinde fecit eã suspẽdi in cruce: ⁊ vngulis carnes eius dirũpi. Ex quo qui astabant flebãt amare. Ipse etiã olimbrius pter nimiã sanguinis effusionẽ non valebat eam aspicere. Lec. vij.

Uirgo scã margarita in tãtis penis posita: constans ⁊ ad celos oculos dirigẽs dicebat. Conforta me iesu christe Iterum fecit eã prefectus retrudi in obscuro carcere: ex cuius angulo exiuit draco horribilis diuersorum colorum: ignem ex ore euomens: ⁊ fumum ex naribus qui eã deglutiuit. Sed facto signo crucis statim draco diuisus est in duas partes: ⁊ virgo illesa permãsit. Et cõfestim erigens se virgo christi: vidit aliũ diabolum similem homini nigro. Quẽ apprehendens per capillos ⁊ proijciens in terram: percussit eum pede dextro in capite ⁊ statim absorbuit eũ terra. Lectio octaua.

Altera aũt die iussit pses eã iterũ adduci corã se. Que cum consentire ei nollet: nec idola adorare: fecit eã suspendi in aera: ⁊ lãpades ardentes circa latera ei⁹ apponi. Deinde cũ sic leta deum benediceret: fecit eam ligatis manibus ⁊ pedib⁹ proijci in quoddam vas magnum plenum aqua. Suspiciens autẽ in celũ virgo: dixit. Fiat hec aqua michi baptismus salutis. Et statim terre motus factus est magnus: ⁊ columba de celo veniens posuit coronam auream super caput eius: ⁊ solute sunt manus et pedes eius: ⁊ exiuit sana. Lec. ix.

Uidẽtes aũt hec q astabãt crediderũt in deum quinq milia hominũ: exceptis mulierib⁹ ⁊ paruulis. Quos olimbri⁹ data in eos sententia fecit decollari in cãpo limeth/in armenia ciuitate. Postea pses iussit beatã virginẽ margaritã extra muros ciuitatis decollari. Que vbi animã suã humili cũ orõne oipotenti deo commẽdasset: mox questionari⁹ vno ictu gladio caput ei⁹ amputauit. Angeli autem accipientes animam: tulerunt in excelsis collaudãtes deum. Tũc accesserũt oẽs infirmi: ⁊ a quocũq languore detinebantur sanati sunt. ¶ Sancte praxedis virgi. totum de cõi pter orõnem ⁊ 4 lect. Oro.

Da qsumus oips de⁹: vt qui beate virginis tue praxedis natalicia colim⁹: ⁊ annua solennitate letemur: ⁊ tante fidei pficiam⁹ exemplo. Per dñm. Lectio prima.

Virgo dei praxedis oēs chriſtianos fugientes ꝓpter crudelitatē antonini imperatoris occultabat in titulo ſuo quē apud termas nouati edificauerat: et vbi eccl'iaꝫ edificari fecerat: ibiq; eos cibo paſcebat: ⁊ ſpiritu ſancti ꝟbo recreabat. R. ij.

Cum autē diuulgatum eſſet imperatori ꝙ conuentus fieret apud termas nouati in titulo praxedis: miſit illuc ⁊ tenuit multos. Inter quos tenuit ſimetriū preſbyterū cum alijs viginti duob⁹ quos ſine interrogatione in eodem loco gladio puniri fecit. Quorū corpora noctu beata praxedis ſepeliuit in cymiterio priſcille: ſeptimo kalendarum iunij. Lectio tertia

Tunc vero afflictiōe contrita beata praxedis orauit ad dominuꝫ vt ex hoc mundo tranſiret quod paulo poſt obtinuit. Nam trāſactis triginta quattuor diebus poſt martyrium et coronam ſanctorum ſupradictorum migrauit ad dn̄m virgo ſacrata duodecimo kalēdas auguſti. Cuius corpus paſtor preſbyter ſepeliuit in ſupradicto cymiterio iuxta prefatos martyres vbi florent eorum orationes. ¶ In ſolēnitate ſcte marie magdalene ad veſ. aſſe et ꝑl de ſcē. ſglis eue. Cā. Prouer. xxxi.

Mulierem fortem quis inueniet? procul ⁊ de vltimis finibus precium eius. Confidit in ea cor viri ſui: et ſpolijs non indigebit. R. m. Flauit. cum ꝓſa. Hymn⁹.

Pſallat immēſas chor⁹ omnis odas cū deo digne ſacra magdalene laude ſuprema reddāt colēda feſta marie.

Hec pedes ieſu lachrymis rigauit terſitq; ꝓni capitis capillis vertice chriſti venerando fudit hec alabaſtrū.

Morte ſurgentem cito ꝑma vidit nec locū liquit lachrymans ſepulchri: donec agnouit radiaſſe chriſtum pleniter orbi.

Sit deo noſtro decus ⁊ poteſtas ſit ſal⁹ perpes ſit honor perhēnis qui poli ſumma reſidet in arce trinus et vnus. Amē. V. Optimā partē elegit ſibi maria. R. Que nō auferetur ab ea in eternū. An. Recūbente ieſu in domo pharisei ſimonis acceſſit ad eū maria magdalene afferēs precioſi librā vnguēti. Ps. Magnificat. Oratio.

Largire nobis clementiſſime pater: ꝙ ſicut beata maria magdalene dominum noſtrum ieſuꝫ chriſtū ſuper omīa diligēdo ſuorū obtinuit veniaꝫ peccaminum: ita nobis apud miſericordiā tuā ſempiternā impetret btitudinē. Per eundē. Memo. wicnelei abbatis. An

Nunc dimittis. An. Tulerunt dn̄m meū ꝛ neſcio vbi poſuerunt eū dicito mihi ꝛ reſpō dēs ieſus dixit illi: maria: cōuerſa illa: noli me tāgere nō dū enī aſcēdi ad patrē meū. ps. Nūc dimittis. Ad matu. Inuit. Supernam regē collaudemus ouāter. Cuius pedes maria crine fuſo detergit humiliter. ps. Venite. hy⁹.

Sermone blando angelus predixit mulierib⁹ in galileam dn̄s vidēdus eſt ꝑtotius.

Ille dū pergūt cōcite apl'is hoc dicere: vidētes eū viuere oſculantur pedes domini.

Quo agnito diſcipuli in galileā ꝑpere: pergunt videre faciē deſideratā dn̄i. Deo patri. ꝛc. In. i. noct. An. Cum diſcubuiſſet in domo ſimonis dn̄s ieſus mūdi gl'ia: mulier ſecū que erat in ciuitate peccatrix nardi odorifera exhibuit vnguenta. ps. Dn̄e dn̄s noſter. An. Secus pedes ihūs aſtās inceſſāter ore ſacrato diuina veſtigia oſculabat̄ lachrymis plena. ps. Celi enar. An. Irrigabat igitur dominicos pedes ieſu fracto quoq; alabaſtro precipuis odorib⁹ fragrabat dom⁹ omnis atq; capillorū officio detergebat. ps. Dn̄i eſt terra. V. Diffuſa eſt gratia in. Lectio ꝑma.

Nobiliſſimis ſeculi faſtum clariſſimis exorta natalib⁹ beatiſſima maria magdalene: que vt patrū aſſerūt traditiōes a magdalo caſtello nūcupata eſt. Quā nō ſolū generis ſui dignitas verū etiam patrimonij iura paternumq; ſucceſſus ſplendidā reddiderāt adeo vt duplicatus honor nominis excellentiam circūquaq; diffunderet. Rn̄. Letetur om̄e ſeculū in ſolēnitate ſācte marie magdalene. Quā ieſus eternus amor dilexit plurimum. V⁹. Hec maria fuit illa dn̄o gratiſſima q̄ vnguēto ꝑcioſo pedes vnxit dn̄i. Quā. Lectio ij.

Solent enim apud hoīes plus diuitū ꝙ pauperū nomina ſciri. Sed quia rerū affluētiā interdū voluptas comes ſequitur adoleſcētioris vite tēpora lubricis hec diſpoſuit regēda diſcurſib⁹ ſoluto pudicitie freno. Rn̄. Optimā partē elegit ſibi maria. Que nō auferetur ab ea in eternū. V. Diligēs dn̄ā ex toto corde ꝑfectiſſimo celorum obtinuit dignitatem. Que non. Lectio tertia.

Hec eſt illa mulier: de qua lucas euāgeliſta ſcribit dicēs. Erat quedā mulier in ciuitate peccatrix. Sed quia dilexit multum: dimiſſa ſunt ei pctā multa. Et marc⁹ euāgeliſta de ea ait. Surgēs aūt ieſus mane vna ſabbati apparuit ꝑmo marie magdalene: de qua eiecerat ſeptem demonia. Rn̄. Felix maria vn-

xit pedes ieſu et extersit capillis ſuis. Et domus impleta eſt ex odoꝛe vnguenti. ℣. Mixto roꝛe balſami fracto fudit alabaſtro que vnguento precioſo vnxit pedes domini. Et domus. Proſa.

Ex odoꝛe fragrat dom⁹ ſed reſpirat cynamomus charitatis. Vim trāſcēdit vnguē toꝛum ſuper pedes effuſoꝛū pietatis. Medicatoꝛ aīarum fonte gaudēs lachꝛymarum quas offert deuotio. Sic me detur peccatrici vim pꝛopellēs inimici salubꝛi remedio Nūc inſignis nūc purgata ꝛ a deo cōſecrata feruēti deſide rio. Inflāmatos i amoꝛe tui reple nos odoꝛe vnguētiū. An. ii. noct. An. Simō aūt intra ſe dixit: ſi eſſet hic ꝓpheta ſciret vtiqꝫ q̄ ꝛ qualis eſſet q̄ tāgit eū qꝛ peccatrix eſt. ℟. Eructauit. ℣. Et cōuerſus dn̄s dixit ſimoni: poſtq̄ veni i domū tuam nō ceſſat crine fuſo hec meos oſculari pedes. ℣. De⁹ noſter. An. Quoniaꝫ multum dilexeras dimiſſa ſūt tibi cito peccamina: ꝛ ſide qua polles ſacra in pace remitto. ℣. Fundamēta. ℣. Spē tua et pulchꝛitudine. ℟c. Lcō. iiij.

Ex ipſius em̄ perfectione compꝛobatur q̄ pius et miſericoꝛs dn̄s erga peccatoꝛes extiterit: q̄ non ſolum ſui criminis pꝛomeruit abſolutionem: ſed etiaꝫ apoſtoloꝛum cāſoꝛs effecta illis deſtinata eſt dn̄ice reſurrectionis nuncia. ℟. Pectoꝛe ſyncero dn̄m maria recondēs. Unxit purgantem baptiſmi gurgite ſancto. ℣. Abſtergat petimus noxis famulos precib⁹ que Unxit pur. Lcō. v.

Hec aūt poſtmodū diuino afflata ſpiritu mentiſqꝫ intuitu ſeſe reuerberans ac pꝛiſtine vite detrimentuꝫ nō ſuſtinens vt comperit dn̄ꝫ ꝛ redemptoꝛē humani generis in domū veniſſe ſimonis qui non venerat vocare iuſtos: ſꝫ peccatoꝛes ad penitentiā: non ob ſuoꝛū ſcelerum enoꝛmitatē de ſui conditoꝛis diffidēs clemētia: pꝛecioſiſſimo accepto vnguento ad ipſum miſericoꝛdie fontem concito pꝛoperauit gradu. ℟. Beata es maria que piarum vndis lachꝛymarum terſiſti tuoꝛū maculas criminu. m Aſſidue exoꝛare depoſcim⁹: ꝑ noſtris exceſſib⁹. ℣. Sūmis celoꝛū ciuib⁹ glomerata: iāqꝫ eterna immoꝛtalitate induta. Aſſidue exoꝛare. Lcō ſexta.

Ac coꝛruēs ante dn̄i clemētis veſtigia amaritudineꝫ coꝛdis ſui per vberem lachꝛimarū exaggerauit fontem. Mox deniqꝫ cōpunctiōis flectib⁹ ſui plaſmatoꝛis pedes cepit rigare capilliſqꝫ ſue deuotiōis tergere: ꝛ indeſinenter oculis cōfouere: ac mūdiſſimo ſue dilectiōis vnguento perūgere. ℟. Flauit

auſter effugans aquilonem quādo lauit coꝛ marie penitētis. Liq̄fecit ⁊ refecit reſo lutuʒ i laudibꝰ. ℣. Fluminis impetꝰ ciuitatē dei letificat. Liq̄fecit. Gl'ia. Liq̄fe. Proſa.

In laudis ſacrificio rectos decet laudatio. In vera peni tētia rectis coꝛde leticia. Hu ius leticie ſunt delicie. Dolē tis anime dulces lachꝛyme. Hoc imbꝛe ſerotino terram ſuā compluit ⁊ in fructu placuit magdalena dn̄o. Or flauit ſpiritꝰ fluūt aq̄ fertiles ⁊ effudit flebiles hec colum ba gemitꝰ. Ille flauit iſta fle uit inde lauit ac deleuit carnis immūdiciā ⁊ inuenit veniā. Fugit ita vetꝰ vita de ter renis magdalena: q̄ nunc in celeſtibus viuit deo laudibꝰ. In.iij.noct.aña. Satagebat igit̄ martha ſoroꝛ marie magdalene circa miniſteriuʒ q̄ ſedēs ſecus pedes dn̄i audie bat vba oꝛis eius. ℟. Cātate. j.an. Non eſt martha inquit tibi cure q̄ ſoroꝛ mea reliq̄t me ſolā miniſtrare: iube illi vt me adiuuet. ℣. Dn̄s regna uit exultet. An. Et reſpōdens ſtatim dixit illi dn̄s: vnum adeſt certe neceſſe hec optimam ſibi partem elegit que non auferetur ab ea. Ps. Cātate ij. ℣ꝰ. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam ſeptimo. Lectio ſeptima.

In illo t̄p̄e. Rogabat ieſum quidā phariſeus vt mādụcaret cū illo. Et ingreſ ſus domū phariſei: diſcubuit. Et re. Hom. btī grego. pape.

Cogitāti michi de marie pe nitētia: flere magis libet q̄ aliquid dicere. Cuius em̄ vel ſaxeū pectꝰ ille huius lachꝛy me peccatricis ad exempluʒ penitendi nonemolliant. ℟. Hic certe p̄cipuus marie ma gdalene amoꝛ q̄ a monumen to. Dn̄ico diſcipulis recedētibus non receſſit. ℣. Ardoꝛe charitatis ſuccēſa quem ſepultum nouerat ſublatū cre dens de ſepulchꝛo. Dn̄ico diſcipulis. Lectio octaua.

Conſiderauit nāq̄ quod fecit: ⁊ noluit moderari quid faceret. Super conuiuantes ingreſſa eſt nō iuſſa venit: inter epulas lachꝛymas obtulit. Diſcite quo do loꝛe ardet: q̄ flere inter epulas nō erubeſcit. ℟. Eternis accumulata muneribus ma ria magdalene: poſce vt in his nobis ſolenniȷs. Diuina ꝑpetue pacis gaudia pꝛome reri chꝛiſtꝰ cōcedat. ℣. Subdite tibi plebis fletus ſolue benignis p̄catibꝰ quo quādo q̄ tecum. Diuina. Lec.ix.

Hec vero quā lucas peccatricem mulierē ioānes mariā nominauit: illam eſſe mariā credimus de qua mar cus ſeptē demonia eiecta fuiſ ſe teſtatur. Et q̄d per ſeptem demones niſi vniuerſa vicia deſignantur. ℟. O felix ſacroꝝ

lachꝛymis rigatio pedū per
quā pꝛomeruit maria dici et
eſſe eius dilecta. Ex quo pa-
ſcuntur in ethere ſcti. ℣. An-
gelico pollet decoꝛe hec et ht
ꝑ chꝛiſtū. Ex. Gloꝛia patri.
℟m. O felix. Pꝛoſa.
Ethereos inter choꝛos gau
det ſacrata. Celica regna te-
nens in ſoꝛte beata. Circun-
ſcripta decoꝛe glie ſtat a dex-
tris regis iuſticie. Circūda-
ta varietatibꝰ inauratis re-
fulget veſtibus. Induitur et
fruitūr ſūma claritate: il-
lius quē dilexerat non ficta
charitate. Suis ergo preci-
bus nos dignetur iungere
chꝛiſto: cuius gloꝛia paſcū-
tur in ethere ſancti. ps. Te
deum. ℣ꝰ. Optimam partē.
In laudibus. Aña.
Laudibꝰ excelſis omnis
mundus exultet in ſolē
nitate ſancte marie magda-
lene. A. Pectoꝛe ſyncero ma-
ria dñm recondēs vnxit pur
gantē baptiſmi gurgite ſcīd.
An. Quo tecū captent eterni
munera regis: pꝛo famulis
chꝛiſtū poſce maria piū. An.
Suſtolle maria ſupplicū in
ethere vota: pꝛopꝛias q̄ me-
ruiſti fletu dilui noxas. An.
Intercede ſupplicās aſſidue
pꝛo nobis ad dominū maria
magdalene. Cām. Mulierem
foꝛtem. hyꝰ. Pſallat. ℣. Op-
timā partē elegit ſibi maria.
℟. Que non auferetur ab ea
in eternū. Añ. O mūdi lāpas
ardentiſſima et margarita
pꝛefulgida q̄ reſurrectionē
chꝛiſti nunciando apoſtoloꝝ
apoſtola fieri meruiſti ma-
ria magdalene ſemper pia
exoꝛatrix pꝛo nobis aſſis ad
deū qui te elegit. ps. Bñdꝰ.
Orō. Largire. vts. Mēo. me-
nelei abbatis. Ad horas añe
de laud. Ad. iii. cāp. Mulierē
foꝛtem. ℟m. Diffuſa. Ad ſex-
tam. Cām. Pꝛouer. vlti.
Manum ſuā miſit ad foꝛ-
tia et digiti eius appꝛe
henderunt fuſum: manum
ſuā aperuit inopi ⁊ palmas
ſuas extendit ad pauperem.
℟ꝫ. Specie. ℣ꝰ. Adiuuabit.
Ad nonam. Cām. Ibidem.
Multe filie congregaue-
rūt diuitias: tu ſuper-
greſſa es vniuerſas: fallax
gratia ⁊ vana eſt pulchꝛitu-
do mulier timens deum ipſa
laudabit. ℟ꝫ. Adiuuabit. ℣ꝰ.
Optimā partem. Ad veſ. añ.
Laudibus. ps. Letatus. ps.
Ad te leua. ps. Niſi quia. ps.
Qui conf. ps. In cōuertēdo.
cap. Mulierē foꝛ. ℟ꝫ. O felix
ſu. cū pꝛoſa hyꝰ. Pſallat. ℣ꝰ.
Optimā. An. Celū meriti ma
ria que ſolū verum deū reſur
gentem videre meruiſti moꝛ
talium pꝛima: obtine vt nos
viſus glie ſue letificet in ce-
lis. ps. Magt. orō vts. Mēo.
appollinaris. a. Hic eſt vere
mar. ℣ꝰ. Gloꝛia ⁊ hono. Orō.
Sancti appollinaris mar
tyꝛis tui atq pōtificis

dñe queſumus venerãda ſolemnitas: ſalutaris auxilij nobis preſtet effectum. Per. Ad nũc dimitt. añ. Tulerũt. Vtsũ. Et hĩ per totas octa. Si hoc feſtũ ſancti appollinaris vel ſeptẽ dormiẽtium dñica euenerit fiet in eo. tantũ. Et ſex lect. erunt de magdalena et tres vlti. de expoſitiõe euãg. Similiter fit de ſãcto chriſtophoro: et de ſeptẽ dormiẽtibus ſi dñica euenerit in eo. tantũ.

¶ Scti appollinar. mar. Lc. j.

Sanct⁹ appollinaris beati petri apli diſcipulus q ab eo apud rauennas epũs ordinatus: cum primo illuc perueniſſet non longe ab vrbe apud quendã militẽ hyreneum nomine manſit. Cuius filiũ excecatũ oratione pro eo effuſa ad dñm illuminauit: et cũ parentibus ſuis in chriſtum credentibus baptizauit. Teclam etiam matronã grauiſſima egritudine detentã que non poterat ope medicorũ erigi: reſtituit ſanitati. Quod vt viderunt maritus ei⁹ tribunus et multi milites pagani cum omni ſa milia ſua receperũt ieſu chriſti fidem et baptizati ſunt ab eo. Lectio ſecunda.

Audiẽtes aũt quidã paganorũ q ſctũs appollinaris curationes tã corporũ q aiarum in nomine ieſu faceret nũciauerũt duci ſaturnino. Cuius iuſſu ſtatim eũ extra ciuitatẽ eijciẽtes: tãta eum cede mactauerunt q eũ ibidẽ ſemiuiuũ reliquerunt. Deinde filiam vnicã patricij proconſulis eam defunctã a mortuis reſuſcitauit. Que cõfitens dñm noſtrũ ieſũ chriſtum baptizata eſt cũ matre et vniuerſa familia ſua ꝑmi ſcui ſexus aie trecente q viginti q̃tuor. Pater ſuo puelle timẽs ceſarem occulte diligebat beatũ appollinarẽ. Et miniſtrabat ei. Lcõ. iij.

Poſtq̃ vero ſctũs appollinaris eccleſiã rauanẽſium annis viginti nouẽ mẽſe vno et diebus quattuor non ſine multis aduerſitatibus pro nomine ieſu chriſti rexiſſet: ſub veſpaſiano ceſare per demoſthenẽ iudicem comprehenſus extra portã rauenne a ſatellitibus tandiu mactat⁹ eſt q̃diu eſtimatus mortu⁹ relinqueretur. Sed exinde a chriſtianis leuat⁹ inter eos iacens ſeptẽ dies ſuperuixit: admonens eccleſiã ſuã ne a fide chriſti diſcederẽt: dicẽs illis q annuncians: q poſt plurimas perſecutiões etiã principes ad fidem chriſti accederent: q idola in toto orbe terrarũ euacuarentur. Ad veſ. añe q pr de beata maria magdale. ꝯ. Cõfitebor tibi dñe rex et celi. c. R. Regnum mundi q omnem ornatum. Pro. Virginis proles. Ora pro no-

bis beata chriſtina. Rꝫ Vt digni. An Accinxit. vt in cōi. Pſ Magnificat. Oratio.

Domine deꝰ noſter omnēs q̄ btē chriſtine glorioſe martyri tue in v̄ginitatiſ honore martyrij triūphi ſublimia bona concedere voluiſti: tribue nobis q̄s: vt a p̄ſentibus periculis ipſiꝰ meritis liberemur: et gaudijs eternis perfrui mereamur. Per.

¶ Scē chr̄ine vir. ⁊ mar. totū de cōi p̄ter oro ⁊ lec. lc. j.

Tempore diocletiani imperatoris erat in tyro ciuitate italie quedā v̄go nobiliſſima noīe chriſtina: annor̄ duodecīʒ: ſapiēs valde ⁊ deū amās. Hec habuit patrē noīe vrbanū paganū ⁊ crudelez. Hic ſub imperatore totiꝰ illiꝰ regionis iudex valde crudeliter oēs chriſtianos perſequebatur: ⁊ ad ſacrificandū idolis cōpellebat. Lec. ij.

Filia vero eiꝰ ipſo ignorante oīa fidei catholice ſacramēta ad ritū chriſtianorum deuotiſſime tenebat et venerabatur. Vrbanus aūt pater eiꝰ quia vnica erat ei: ⁊ ſpecioſa valde ſupra modū eā diligebat: ita vt ei omniū deorū ſuorū aureas ⁊ argēteas imagines: vt eis more gentiliū ſacrificaret: et duodecīʒ puellas que eis miniſtrarent tradidit. Lec. iij.

Chriſtina vero prorſus chriſto deo deuota ſacrificiuʒ ei quotidie cordis contriti immolabat: ⁊ voto virginali ſuccincta a chr̄i amore nullo modo ſeparari volebat. Et cū ex cōſilio puellarū idolis ſacrificare hortaret̄: ipſa p̄ feneſtras excelſe turris: i qua erāt ad orientē reſpiciēs in celū ſolē ⁊ ſtellas intuēs in corde ſuo mirabat̄: ⁊ dicebat. Magnus eſt deus qui hec cōſtituit. Lcō. iiij.

Manſit autē btā chriſtina in tali meditatiōe ⁊ oratione diebꝰ duodecī in quibꝰ panez non guſtauit. Qua ſic orante angelus dñi ante faciem eius ſtetit confortans eam: ⁊ accipiens panē bñdixit ⁊ fregit: deditq̄ illi. Cūq̄ illa guſtaſſet ſic confortata eſt in chriſto: quod facto veſpere fregit deos patris ſui aureos et argenteos: et fragmēta omnia dedit pauperibus. Lcō quinta.

Die aūt craſtino veniēs pater eius: ⁊ cum deos ſuos nō inueniſſet: cū ingēti furore dixit puellis ſuis. Vbi ſūt inuictiſſimi ⁊ immortales dij mei? Puelle aūt pedibꝰ eius proſtrate dixerūt. Filia tua eos noctu cōfregit ⁊ dedit pauperibꝰ. Tūc vrbanus pater eius ore furibūdo dixit ad chriſtinam filiā ſuā. Redde michi deos meos: anteq̄ tormentis te ſubijciam. Que reſpōdit. Si dij tui ſūt: oſtendant ipſi modo ſuaʒ vir=

uinitatem. Lectio ſexta.

Urbanus vero cuȝ eam blanda coꝛrectione caſtigare vellet: ⁊ a chꝛī amoꝛe ſeparare non poſſet fecit eam nudā a duodecim viris quouſqȝ deficerēt virgis cedi. Deinde cuȝ nullis terroꝛibus patri ſuo obedire vellet: fecit eā in equuleo ſuſpēdi: et latera atqȝ membꝛa eiꝰ tenera pectinibus ferreis dilaniari. Ipſa auteȝ de carnibus ſuis diruptis accipiēs pꝛoijciebat in faciem patris ſui dicēs. Accipe tyꝛāne carnē a te genitā ⁊ comede. Lectio vij.

De hac virginis conſtātia patre eiꝰ vltra modum indignatus rote volubili iuſſit eam alligari ⁊ ſub rota incendij flāmaȝ ſterni: coꝛpuſqȝ eius oleo feruenti perfundi vt cū rota gyraretur: totum coꝛpus virginis quaſſaretur. Sed mox illa oꝛāte: ſubito ignis ille exijt qui mille quingentos homines interfecit. Ipſa autē angelis eaȝ comitātibus quaſi ſupꝛa lectum requieſcebat. Quod videns pater eius eā in carcerem iterum retrudi iuſſit: vbi affuerunt ei tres angeli pꝛandium ei ſalutis afferentes qui ⁊ vulnera eiꝰ curauerunt. Lectio octaua.

Uidens ſiquidem vrbanꝰ pater eius ꝙ eam nullis toꝛmētoꝝ machinamētis a chꝛī amoꝛe auertere poſſet fecit noctu collo eius immēſum lapidē alligari: et ſic in mare pꝛecipitari. Quo facto ſuſceperunt eam angeli dei ſuſtinētes eam. Et ecce aſpiciens in celū vidit ieſum ſaluatoꝛē mūdi ad ſe venienteȝ qui eā manibꝰ ſuis de fluctibus liberauit: et baptizauit eam dicēs. Baptizo te in deo patre meo et in me ieſu chꝛiſto filio eius ⁊ in ſpiritu ſctō: et poſt hec commendauit ipſam michaeli archāgelo: qui eam ad terrā reduxit. Quod videns pater eius cogitauit eam in craſtinum decollare: ſed nocte illa ꝑ nimio furoꝛe expirauit. Lectio nona.

Dum autē aliꝰ iudex qui ei ſucceſſit nomie dion ſācte chꝛiſtine geſta legiſſet: iuſſit cunā ereā fieri ⁊ ſuper incendiū validū poni picē reſināqȝ ⁊ oleum in eam mitti. Et cū foꝛtiter ebullirent: miſerunt eā milites intro. Sed cōtinuo ꝟgo chꝛiſtina oꝛōne facta ⁊ ſe ſigno crucis muniens illeſa exiuit. Poſtea fecit iudex caput eiꝰ radi: ⁊ eā nudā in publicū diutiſſime toꝛqueri: ⁊ deinde ſic eā ad tēplū appollinis vt ei ſacrificaret duci. Sed ſtatim ad oꝛōnem eiꝰ idolū illud in puluerē redactū eſt. Et crediderunt die illa in chꝛ̄ȝ tria milia viroꝝ. Judex vero perterritus pre nimia anguſtia moꝛtuꝰ eſt. Succeſſitqȝ ei aliꝰ iudex noīe

iulian⁹: qui cū eā in fornacē
nimiū accenſam per quinqȝ
dies incluſiſſet: in qua eam
omnino nō tetigit ignis: fe-
cit dimitti duos colubros ⁊
duos ſerpētes ⁊ duos aſpi-
des: qui circa eā ludētes ni-
chil ei nocuerunt: ſed ſerpē-
tariū qui eos dimiſerat / per-
merūt: quē poſtea ſ̄go chri-
ſtina reſuſcitauit. Deinde fe-
cit ſibi iuder māmillas ⁊ lin
guā abſcidi. Poſt hec videns
ꝙ eā nullomodo ſupare poſ-
ſet: iuſſit eā ad colūnā ligatā
ſagittari: ⁊ ſic deo ſpm̄ reddi
dit glorioſū. Et paulopoſt iu
lian⁹ a diabolo ſuffocat⁹ mor
tuus eſt. Ad veſ̄ ān. Hec eſt
ſ̄go. ps. Letatus. ſc. cōm.
Non vos. ℟. Celi enarrant.
Hy⁹ Exultet celum. ℣ſ⁹. In
omnem ter. an. Beati eritis.
ps. Magnificat. Oratio.

Eſto domine plebi tue
ſanctificator ⁊ cuſtos vt
apl̄i tui iacobi munita pre-
ſidijs ⁊ cōuerſatiōe tibi pla
ceat ⁊ ſecura deſeruiat. Per.
Memoria de ſancta chriſtina
per ān. cū Magt ⁊ oratione.
Poſtea memoria ſancti chri-
ſtophori ān. Hic eſt ſ̄o mar.
℣. Gloria ⁊ honore. Oratio.

Beati chriſtofori marty
ris tui nos foueant q̄s
dn̄e cōtinuata ꝑſidia: qȝ non
deſinis ꝓpici⁹ intueri: quos
talibus auxilijs: cōceſſeris
adiuuari. Per chr̄m. Itē me
mo. de btā maria magdale-
na. ¶ Sācti iacobi apl̄i tōtū
de cōi ꝑter orō. ⁊ lec. Lec. j.

Tempore illo quo ſan-
ctus iacobus apoſtol⁹
domini noſtri ieſu chriſti fra
ter beati ioannis euāgeliſte
ad generis humani redem-
ptionem in iudea ⁊ ſamaria
predicabat: quidam magus
hermogenes noie: miſit ad
eum philetū diſcipulū ſuū.
Qui cum veniſſet cū aliquā-
tis phariſeis coram apoſto-
lo conabatur aſſerere ꝙ ie-
ſus nazarenus nō eſſet ver⁹
dei filius. Lectio ſecunda.

Jacobus autem oſtendit
ei ex ſcripturis ſanctis
hunc eſſe verum dei filium.
Quapropter reuerſ⁹ ad her
mogenem philet⁹: dixit ei.
Scias iacobū ſuperari non
poſſe: nā vidi illū in noie ie-
ſu chriſti quē predicat demo
nes ex obſeſſis corporibus
eijcientem / cecos illuminā-
tem / leproſos mundantem:
inſuper ⁊ mortuos reſuſci-
tantem. Oēs etiam ſcriptu-
ras ſanctas memoriter reti
net: ex quibus oſtendit ieſuȝ
iudei crucifixerunt verū eſ-
ſe dei filium. Lectio tertia.

Dixitqȝ inſup ad hermo-
genez philet⁹: audi me
⁊ veni ad eū poſtulās indul
gentiaȝ: qđ ſi nō feceris: ars
tua magica nō tibi ꝓderit:
nā ad ipſum reuertar ⁊ pe-
tam ab eo: vt ipſius merear
eſſe diſcipul⁹. Hermogenes

ante iratus aſſerit philetū:
ita vt mouere ſe nō poſſet et
dicebat ei. Videamus ſi ia=
cobus ſoluet te ab his vin=
culis. Quod cum nunciaſſet
philetus per puerū ſuum ia
cobo ſtatim miſit ei iacobus
ſudarium ſuum: ⁊ illico ſo=
lutus eſt philetus a vincu=
lis magi: ⁊ cito currēs ve=
nit ad iacobuꝫ. Tres medie
lec. de ſancto chriſtophoro cū
ſuis R̄ijs. Lectio quarta.

BEatiſſimus chriſtopho
rus ingens corpore: ita
vt inter hoīes biſſenis cubi
tis appareret: poſtꝗ baptiſ
muꝫ adeptus eſt: ingrediēs
ſyriā venit in ciuitatē ſamō:
vt ibi verbū dei predicaret.
Cūqꝫ illuc veniſſet ⁊ vidiſſet
populi multitudinē vndiqꝫ
ad ſe venientē virgā ſeu ba
culū quam manu tenebat fi=
xit in terrā ⁊ adorauit dicēs.
Dn̄e ieſu chriſte vt iſti ſciāt
qꝛ tu me miſiſti ⁊ credant in
te fac hanc virgā florere et
ramos habere ac folia for=
moſa: ⁊ ſtatim floruit virga
illa. Quod miraculum vidē=
tes multi ex eis crediderūt
in domino: et baptizati ſunt
ab eo. Lectio quinta.

AUdiens autē dagnus
rex ꝙ pene tota ciuitas
per beatū chriſtophorū con
uerteret ad fidē chriſti: iuſ=
ſit: eū adduci ad ſe. Quē vt
vidit rex tā magne eſſe ſta=
ture: tremefact⁹ corruit in
terram. Et poſt paululū ſur
gens ait ad euꝫ. Adora deos
meos. Qui dixit. Deos non
adoro: niſi dn̄m noſtrū ieſuꝫ
chriſtū. Dij aūt qui nō fece=
runt celū ⁊ terrā pereant: ⁊
ꝗ eos adorant. Et ecce qua=
draginta milites venientes
corā rege proiecerunt arma
ſua dicētes. Et nos chriſtia
ni ſumus. Tūc irat⁹ rex: ſta
tim fecit eos decollari: ⁊ ſan
ctum chriſtoforum in carce=
re retrudi. Lectio ſexta.

VIdens autem rex ſan=
ctum chriſtophorum a
chriſti fide reuocari nō poſ=
ſe: fecit eū in ſcanno ferreo
ſuper ignē validū vri: ⁊ caſ=
ſidē ignitam in capite eius
poni. Qui cū hoc ⁊ alia dira
ſupplicia ob chriſti amorem
oīno ſuperaret: iuſſit eū rex
ad lignū magnū in terra fi=
xū alligari: ⁊ iuſſit vt mili=
tes ſagittarēt eū. Qui cū eū
diutiſſime ſagittaſſent: pu=
tabat rex ꝙ oēs ſagitte ī cor
pore ſancti infigerentur: ſed
vndiqꝫ ita per aera ſuſpēde=
bantur: ꝙ nulla attigit euꝫ.
Cūqꝫ rex ꝓpius acceſſiſſet:
exiēs vna ex ſagittis ingreſ
ſa eſt in oculum eius ⁊ exce
cauit eū. Tūc dixit ſanctus
chriſtophor⁹ ad regem. Ty=
rāne craſtina die hora octa=
ua facies me decollari: ⁊ ſic
accipiam coronā meam. Tu
autē poſtea facies lutū cum
terra de ſanguine meo ⁊ pon

ne

nes in oculo tuo et ſanabe-
ris: quod ita factum eſt. Et
cū ſanatus eſſet rex ait. Glo
rioſus de⁹ chriſtianorū. Et
credidit ipſe in chriſto: ⁊ om
nis domus ⁊ populus eius.
¶ De ſancto iacobo. Le. vii.

Unq3 vidiſſet hermo-
genes ꝙ philet⁹ ad ia-
cobū reverſus eſſet ⁊ ei in-
ſultaret: excitavit demones
vt iacobū ⁊ philetū cōprehē
derent ⁊ eos ad ſe adduce-
rent. Demones autem cum
veniſſent vbi iacobus ora-
bat vlulabant in aere dicen
tes. Jacobe apoſtole dei mi-
ſerere noſtri q2 ligati ſum⁹
⁊ ardemus. Dixit autem ia
cobus eis. In noīe patris et
filij ſpiritusſancti exſoluat
vos angelus dñi. Et rever-
tentes ad hermogenem non
eum ledatis. Lectio. viii.

Ermogenes autē cū vi
diſſet ꝙ demones in ia-
cobū ⁊ philetum pre virtute
chriſti manus inijcere nō va
lebant penitentia motus a
iacobo veniam poſtulavit.
Poſtea tradidit ei libros ſu-
os in quibus preſumptione
artis magice gloriabat᷑ ad
comburendum. Quibus cō-
buſtis: iacobus eum in fide
chriſti edoctum baptizavit.
Ipſe vero ſancti iacobi ver-
bis obtemperans: ita cepit
eſſe perfectus in fide: ꝙ per
eū dominus plurimas vir
tutes faceret. Lectio. ix.

Ides aūt abiathar pō-
tifex ⁊ iudei multitudi
nem maximā populi per bea
tum iacobū ad fidē chriſti cō
verti: invidia ducti obtulerūt
pecuniā duobus cēturioni-
bus / vt cōprehēderēt ſanctū
iacobū ⁊ mitterent cū in cu-
ſtodiā. Qd cū feciſſent poſt
aliquātos dies miſit vn⁹ ex
ſcribis noīe ioſias funem in
collo ei⁹ / ⁊ adduxit eū in pre
toriū. Herodes autē fili⁹ ar
chelai regis cito eum vt vi-
dit iuſſit decollari. Cūq3 ad
decollationē ducerent eū: vi
dit in vico quendā iuvenem
paralyticū iacentē quē ſa-
nari ab eo petentē illico re-
ſtituit ſanitati. Qd vidēs io
ſias qui funē ei in collo mi
ſerat: ſtatim ab eo veniā pe
tiit ⁊ baptizari. Qui mox vt
ab apſo baptizat⁹ eſt: ita p-
fectus in fide fuit ꝙ ſimul cū
apoſtolo decollatus chriſti
martyr effectus eſt. Ad veſ.
An. Hoc eſt preceptū. ps. Di-
xit dñs. Et cetera de cōi apo
ſtolorū. Poſtea mēo. de bea
ta anna. An. Accinxit. V. Diffu
ſa eſt. Oratio.

Eus qui btē anne tan-
tam gratiā conferre di
gnatus es / vt beatiſſimam
mariā matrē tuā in ſuo glo-
rioſo vtero portare mereret-
tur: da nobis per itercesſio-
nē matris ⁊ filie / tue propi-
ciationis abundantiam: vt
quarū memoriā pio amore

complectimur: earum precibus ad celeſtem hieruſalem peruenire mereamur. Qui vi. Sequitur mēo. De maria magda. per añ ℣. ⁊ orōem.

¶ Sctē anne mrīs genitricis dei marie. Ad mat. Inui. Regē electarū dñm. Venite adoremus. ps. Venite. hyꝰ.

Hec rite mundi gaudia huius caduca reſpuēs: cum angelis celeſtibus leta potitur premijs.

Huiꝰ benigne annue nobis ſequi veſtigia: huius precatu ſeruulis dimitte noxam criminis.

Sit chriſte rex piiſſime tibi patriq; gloria cū ſpiritu paracleto in ſempiterna ſecla. Amē.

In .i. noct. añ. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra: oculi tui colūbarū. ps. Dñe dñs nr̄. Añ. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ps. Celi enarrāt. Añ. Leua eiꝰ ſub capite meo et dextera illius amplexabitur me. ps. Domini eſt terra. ℣. Diffuſa. Lectio .i.

Legit in hyſtorijs duodecim tribuū iſrael vt iacobus apoſtolꝰ hieroſolymorum eps̄ aſſerit beate et glorioſe anne genus ex bethleem fuiſſe. Qd̄ credimus nō fortuitu contigiſſe: ſed diuina prouidentia diſponente. Nā cū bethleem domū panis ſignificet: cōgruum fuit vt qua ex bethleem genere eſſet: ſignificationem illius diffiniret. ℟. Diffuſa. Quere in communi virginum: poſt .v. lectio. Lectio ſecunda.

Quapropter vt deꝰ voluit btā ⁊ glioſa anna ſemen inclytum germinauit: qd̄ ſpiritu ſctō ducente in bethleem granū fecit qd̄ factū eſt angelorū panis et hoīm vita ⁊ reſurrectio mortuorū: ea quippe diuine grē prudētia: quia anna virum habuit ioachim: cuius domꝰ ex nazareth ciuitate galilee erat. ℟. Propter veritatem. Le. iij.

Non eſt incongruū fuit vt mūdicie electa ſibi paratū diuina gratia faceret ex qua naſceret virginalis pudicitia: qua pariente procederet ad ortū dei ſapientia. Et hec nobis innuūt que ſūt propoſita. Nazareth eī interpretatur mūdicies: ioachim dño paratus: anna vero ſicut dictū eſt grā eiꝰ. Ex quibus in nazareth angelico monitu oriunda erat virgo maria. Ex qua ſine virili ſemine ſpū ſctō operante proceſſit filius dei ⁊ ſapientia. ℟. Regnum mundi. In .ij. noct. Añ Specie tua. ps. Eructauit. an. Adiuuabit. ps. Deus noſter refugium. An. O q̄ pulchra. ps. Fundamenta. ℣. Specie. Hec et ſimilia quere in cōi virginum. Lectio .iiij.

Legitur etiā in prefata hyſtoria q̄ vita ioachim

⁊ anne ſimplex ⁊ recta apud
deum/⁊ apud homines irre
prehenſibilis et pia erat. ℞.
Veni electa. Lectio. v.
Hi em̄ cuȝ eſſent diuites
dupla deo offerebāt mu
nera dicētes. Erit quod eſt
ex abūdantia omi ppl'o: ⁊ qđ
eſt noſtre redēptionis deo in
cōmutationē pro nobis. ℞ȝ.
Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti ini
quitatē. Propterea vnxit te
de⁹ deus tuus oleo leticie.
℣ Diffuſa eſt grā in labijs
tuis. ℞. Propter. Lectio. vj.
Hec autē ſerioſius beat⁹
hieronym⁹ explanat di
cens. Qr omnē ſubſtantiam
ſuā triphariē diuidebāt vnā
partem tēplo et ſeruitorib⁹
tēpli impendebant: aliā pau
peribus ⁊ peregrinis eroga
bant. Tertiā ſibi ⁊ ſue fami
lie vſibus reſeruabant. ℞ȝ.
Specie tua ⁊ pulchritudine
tua. Intende proſpere pcede
⁊ regna. ℣. Propter verita
tem ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſti
ciā. Intende. In. iij. noct. an.
Dñs eſſet rex. Ps. Cātate. i. ā.
Nigra ſum. Ps. Dñs regna.
exultet. an. Pulchra es. Ps.
Cantate domi. ij. ℣. Adiuua
bit eam deus. Lectio. vij.
Refert etiaȝ btūs hiero
nymus φ angelus dñi
ad beatam annā ſic ait. An
na benedicta annuncio tibi
naſcituram ex te filiam que
maria vocabitur: ⁊ a natiui
tate ſua gratia dei plena fu

per oēs mulieres erit bene
dicta hec poſt tres ablacta
tionis ſue annos a templo
domini nō diſcedet. Ibi ieiu
nijs ⁊ orationib⁹ nocte dieqȝ
deo ſeruiens ab omni immū
do ſe abſtinebit. ℞. Pulchra
facie ſed pulchrior fide bea
ta es anna reſpuens mun
dū: letaberiſ cū angelis. In
tercede pro oībus nobis. ℣.
Diffuſa eſt gratia in labijs
tuis ppterea bñdixit te de⁹
ineternum. Inter. Lec. viij.
Virum nunq̄ cognoſcet:
ſed ſola ſine exēplo ſi
ne virili cōmixtione: ſine cor
ruptione/virgo ſine viola
tione filiuȝ: famula dñm: re
dimēda redemptorem ⁊ ſal
uatorem mūdi gñabit. Sur
ge itaqȝ ⁊ aſcende hieruſa
lē/⁊ cum perueneris ad por
tam aureā ibi pro ſigno virū
tuum (pro cuius incolumita
tis ſtatu ſollicita es) obuiam
habebis. ℞. Ornatam moni
libus filiam hieruſaleȝ dñs
cōcupiuit. Et videntes eam
filie ſion beatiſſimam predi
cauerunt dicentes vnguen
tum effuſum nomen tuū. ℣.
Omnis gl'ia eius filie regis
abintus in fimbrijs aureis
circūdata varietate. Et. Lec. ix.
Quo facto ecce duo viri
in veſtibus albis iuxta
illam: qui ⁊ dixerunt. Anna
felix ecce ioachiȝ cum paſto
rib⁹ ſuis venit. Angel⁹ etiā
domini deſcendit ad eum et

dixit ei. Audiuit dñs deprecationem tuam: accede & ſacrifica. Ecce nãq anna uxor tua concipiet & pariet. Vocauit ergo ioachim paſtores ſuos dicens. Afferte michi agnos anniculos & immaculatos decem qui erunt domino deo meo. Et adducite michi vitulos teneros duodecim qui erunt pro ſacerdotibus et ſacrificio. Oues quoq centum: he erunt cõiter pro populo. Rm. Simile erit regnum celorum ſagene miſſe in mare / & ex omni genere piſcium congreganti. Quam cum impleta eſſet educentes & ſecus littus ſedentes elegerunt bonos in vaſa ſua: malos autẽ foras miſerunt. V. Sic erit in con ſummatione ſeculi: exibunt angeli & ſeparabunt malos de medio iuſtorum. Quã cũ. Hs. Te deum. V. Dilexiſti iuſticiam. Et odiſti iniquitatem. In laudibus. ãn. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicorum cum pomorũ fructibus. ãn. Fauus diſtillans labia tua ſponſa et odor veſtimentorũ tuorũ ſicut odor thuris. ãn. Media nocte cla. ãn. Veni ſponſa. ã. Inuenta. Quere in laudi. de cõmuni virginum. cãm. Mulierem fortem. vtẽ. de maria magdalena. Hymnus.

Ad ſacrum huius tumulum frequenter: membra languentum modo ſanitati / quolibet morbo fuerit grauata reſtituuntur.

Huius obtentu deus alme noſtris / parce iam culpis vitia remittens: quo tibi puri reſonemus almum / pectoris hymnum.

Gloria patri geniteq proli / & tibi compar vtriuſq ſemper: ſpiritus alme deus vn⁹ omni tẽpore ſecli. Amen. V. Dilexiſti iuſticiam. Et odiſti iniquitatem. ãn. Veni in hortum meum ſoror mea ſponſa meſſui myrrham meã cũ aromatibus meis. ps. Benedictus. Orõ vtẽ. Memo. de magdalena. Ad horas ãe de laudi. Ad. iij. cãm. Mulierẽ for. Ad. vj. cãm. Manũ ſuã. Ad. ix. capitulũ. Multe filie. vtẽ de beata maria magdale. R. &. V. de cõi virgi. Sed V. de. ix. erit Dilexiſti iuſticiam. Et odiſti iniquitatem. Ad vẽ an. Emiſſiones. p. Letat⁹. &c. cãm. Multe. for. hy⁹. Ad ſacrũ. V. Diffuſa. Ad mãt ãn. Sike eſt. Quere ad vñd⁹ in cõi virgi. ¶ Dñica intra oct. btẽ. ma. magdala. Lec. j.

Poſt dñice reſurrectiõis gl'iã: aſcẽſioniſq triũphũ / ac ſpũs paracleti de ſupernis miſſionẽ. Qui diſcipulorũ corda ita repleuit: vt oĩm gñia linguarũ & loquerent & itelligerent. Inuidie facib⁹ ſuccenſi ſacerdotes iu deorũ cũ ſcribis & phariſeis

Concitauerunt perſecutionē in eccleſia chriſti interfectē-do ꝓthomartyrē ſtephanū: omneſq; alios chriſti teſtes a finibus ſuis expellēdo. L. ij.

Hac igitur ꝑſecutione ferue nte diſperſi credētes anno decimoquarto petie-runt diuerſa regna terrarū a dño ſibi delegata verbum ſalutis gētibus ꝓpinando. Erat autē eo tēpore cū apoſtolis beatus maximinꝰ ex ſeptuaginta duobus dñi diſcipulis vnus vir ꝓbitate cōſpicuus virtute miracu-lorū preclarus. Cuiꝰ religioni et ſanctitati beata maria magdalena ſe contulit. Lec. iij.

Quapropter in predicta diſperſione beata ma-ria magdalena illi ſociata vna cū couterinis ſuis: martha ſcilicet et lazaro quē ſu-ſcitauit ieſus. Et illo qui ce-cus a natiuitate linitis ſputo dñico oculis lumen rece-pit. Et marcilla que loquen-te ieſu ad turbas dixit. Bea-tus venter qui te portauit: cū pleriſq; alijs diſcipulis nauim aſcēdentes peruene-runt marſiliam. Lec. iiij.

Domino autē annuente vegetationē maris re-linquētes aquēſē aggreſſi ſunt comitatū: verba dei ibi largiterꝰ erogantes: ita vt omnē populū regionis illiꝰ incredulum fonte baptiſmatis innouarēt ad agnitionē et cultum dei omnipotentis breuiter acquirerent. Lc. v.

Interea maria magdale-na ſuperne contēplatio-nis auida aſperrimā eremū a domino petijt: i qua ab an-gelis deportata preparatū ubi angelicis manibꝰ locū reperit vbi per triginta an-nos incognita māſit: cibo tamē celeſti ſatiata. Qr enim ſe-pties diebꝰ ſingulis ſeptem videlicet horis canonicis ꝑ angelos eleuabatur in ethe-ra: vbi corporeis auribꝰ ce-leſtes cōcentus audiens in-tantum reficiebatur quod nul-lo cibo corporali ampliꝰ in-digebat. Et ſic ſatiata ꝑ eoſ-dem angelos ad locum pro-prium reportabatur. Lc. vi.

Appropinquante autē die quo glorioſa eiꝰ ani-ma migraret ad celos: vidit quidā ſanctus ſacerdos ere-mita corporeis oculis ange-los deſcendentes vbi ipſa degebat: et eā ſurſum ſuble-uantes. Et cum nutu diuino ad eam acceſſiſſet ignorans que eſſet tam benedicta crea-tura pre nimio ſplendore ne-minem videns ipſa intima-uit ei omnia geſta vite ſue: et ait. Vade et dic maximino a-quenſi epiſcopo vt proxima die dominice reſurrectiōis veniat hora matutinali ad eccleſiā: quia angeli me defe-rēt illuc. Quibꝰ adimplerē aīa eiꝰ glorioſa cūctis vidētibꝰ et

angelis exultātib⁹ migra-
uit ad chr̄z. Cui eſt honor et
gl'ia in ſcl'a ſeculorū. Amen.
Tres ultime lec. de expoſi-
tio. euang. qualis euenerit.

Septem fratrum dormi-
entium / omnia de cōi marty.
preter oſonē ꝛ lectio. Oro.

Deus q̄ nos cōcedis ſan
ctorꝫ martyrū tuorꝫ ma
ximiani / malchi / martinia-
ni / ioānis / dionyſij / conſtāti
ni / et ſerapionis / natalicia
colere: da nobis in eterna
beatitudine de eorꝫ ſocieta-
te gaudere. Per dn̄m. Lc. j.

Septē iuuenes chriſtia
ni de primorib⁹ ciuita-
tis epheſi orti: ſcꝫ maximia-
nus / malchus / martinian⁹ /
ioānes / dionyſi⁹ / cōſtantin⁹ /
ꝛ ſerapion: ſeuitiaꝫ decij im
peratoris fugiētes: cū i ſpe
lūca mōtis celio nō longe ab
vrbe laterēt: iuſſit deci⁹ introi
tū ſpelūce lapidib⁹ magnis
obſtrui: vt ſcilicꝫ ibi fame cō
ſumpti remanerent. Sed di
uina puidentia duo occulte
chrīani qui ad opus illud fa
ciēdū erāt cōſtituti inſerūt
paginis plūbeis ſcriptū iter
lapides qualiter ſ̄dicti ſācti
a facie decij fugiētes intus
eſſent incluſi: vt tēporib⁹ fu
turis reuelarentur. Lec. ij.

Poſt multū vero tempo
ris regnante thedoſio
imperatore chrīaniſſimo: i-
miſit de⁹ in corꝫ cuiuſdaꝫ ci-
uis epheſi vt in eodē monte
celio paſtoribus ſuis et gre
gibus habitacula conſtrue-
ret. Cum autē vepres ꝛ du-
mos multos ibidem feciſſet
vri ꝛ euelli: apparuit mur⁹
ſ̄dict⁹. Quē p̄ edificio i par-
te diruētes: viderūt itra ſpe
luncā magnā et dimiſerunt.
In craſtino aūt exiens vn⁹
ex ſctis ſupradictis: credens
vna nocte ſoluꝫ dormiſſe: ſcꝫ
malcus cū pecunijs ꝛ ſaccu
lo in habitu mēdici venit in
ciuitatem vt panes emeret.
Vidētes autē panifices taꝫ
veterē monetā: credētes q̄
theſaurum repeiſſet tenue
runt eum. Lectio. iij.

Perduct⁹ aūt ad marinū
epm̄: ꝛ ad proconſulem
ꝛ inquiſitus quis eſſet dixit.
Chriſtianus ſum ꝛ ciuitatis
iſtius nat⁹ Propter qd̄ heri
fugi ad ſocios meos qui ſūt
in monte celio: q̄ decius im
perator volebat nos ꝑdere.
Qd̄ audiētes epš ꝛ pconſul
ſup his valde mirantes ſta
tim mādauerūt theodoſium
imperatorē. Qui cuꝫ ad eos
veniſſet: perrexerūt ſimł cū
tota ciuitate ad mōtē celio.
Quo cū ꝑueniſſent intrauit
primo malc⁹ ꝛ poſt eū epš:
inuenerūtq̄ ſocios ſuos ſedē
tes ꝛ reſplēdētes. Et diruē
tes totū murū ab oſtio ſpelū
ce vt citius intrarent: inue-
nerunt dictas paginas plū
beas. Quas legētes inuene
rūt q̄ trecētos ꝛ ſeptuagin-

ta duos annos illic doꝛmierāt. Et ſtatim ſurgētes oēs exierunt obuiā imperatoꝛi. Quos cū amplexatꝰ ⁊ oſculatus fuiſſet: ceciderunt ad pedes eius aīas deo reddētes. Ad vēſ. Laudibꝰ. Hȳ. Letatꝰ. ꝟ. Btūs vir qui ſuf. Rꝫ. Miles. Inꝰ. Martyꝛ. ℣ꝰ. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eum dñe. Añ. Hic eſt vir. ps. Magt. Orō. Letetur. Mēo. de magdale. ¶ Panthaleonis martyꝛis totum de cōi preter lectiones. Lectio pꝛima.

PAnthaleon filiꝰ cuiuſdam ſenatoꝛis noie euſtoꝛgij cū liberalibꝰ ſtudijs eſſet imbutꝰ: tradidit eū pater ipſius eufroſino medico maximiani imperatoꝛis: vt eū artem medicine doceret. Quē vt viderūt imperatoꝛ ⁊ oīs ſenatꝰ iuuenē pulcherrimū dixerunt. Per ſalutem deoꝛū dignꝰ eſt puer iſte aſſiſtere imperatoꝛi. Lect. ij.

HErmolaus aūt pſbyter tūc in quadā domo abſcōditꝰ cum alijs duobꝰ chꝛiſtianis vbi pāthaleon trāſitū habebat vidēs decoꝛē et reuerentiā ipſiꝰ: cognouit ꝑ ſpiritū ſanctū qꝛ vas electionis futurus erat. Et conuocās eū vna die vt domū ſuā intraret: ſalutauit eum dicēs. Gaudeas iuuenis omī decoꝛe oꝛnatus. Cui panthaleon. Gaudeas et tu ſenioꝛ omni honoꝛe dignus. Lc. iij.

DEinde cuꝫ hermolaus inquiſiſſet ab eo cuius filius eſſet: ⁊ quā artē diſceret: dixit ad eū. Fili crede in chꝛiſtū cuius inuocatiōe omnes infirmitates ſanabis. Ipſe enim moꝛtuos reſuſcitat ⁊ inenarrabilia miracula facit. Seruis etiam ſuis ſemꝑ adeſt in eoꝛum tribulationibꝰ. Tūc panthaleon hec audiens dixit. Dñe hermolae eſt ne poſſibile ꝙ illiꝰ ſeruus ſim? Hermolaus reſpondit. Crede in deū ⁊ accipe baptiſmū celeſtis grē: et eris hec oia faciēs. Le. iiij.

SEquēti die dimiſſꝰ pāthaleon a magiſtro ſuo eufroſino declinans modicū vidit puerū a vipera ꝑcuſſuꝫ ⁊ moꝛtuū: ⁊ ſerpēs iuxta illum manebat. Ex quo fremens cum pauliſper declinaſſet a loco in ſe reuerſus ⁊ vba pſbyteri cōmemoꝛās: dixit. Dñe ieſu chꝛe ſi dignꝰ ſum inuocare te ⁊ depꝛecari: reſurgat puer iſte et ſerpens crepet. Et ſtatiꝫ puer ſurrexit: ⁊ ſerpens crepuit. Tūc pāthaleon deo gratias agēs venit ad pſbyterū. Et cū ei oīa que per eum chꝛiſtus fecerat enarraſſet baptiꝫatus eſt ab eo. Lec. v.

ALia vero die cum cecū quēdā quē nullꝰ medicus ſanare poterat in chꝛi noie illuminaſſet inuidētes ei oēs medici: accuſauerunt

rum ad imperatorez dicentes eũ chriſtianũ et maleficuz eſſe. Quem illico imperator cum ei conſentire ꝙ deos ſuos adorare nollet: fecit eũ ſuſpẽſuz exungulari. Et lãpades ardẽtes circa latera ei⁹ apponi. Que oĩa pro chriſti amore conſtanter ſuſtinuit. Lec. vi.

Videns hec imperator dixit ei. Si maiora tibi intulero tormenta: ſacrificabis. Panthaleõ reſpõdit. Si maiora intuleris: ꝙ de⁹ me⁹ maiorez michi ſufferentiã pſtabit. Tũc imperator irat⁹ iuſſit accẽdi ſartaginẽ ꝙ in ea plũbuz multũ infundi. Et cũ fortiter ebulliret fecit ſctm̃ dei in ea iactari. Sz diuino nutu ſubito ignis extinctus eſt et ſctũs illeſus exiuit. Lec. vii.

Poſt hec aũt fecit eũ imperator iter leones leopdos et multas alias feras iactari. Que omẽs pedes ei⁹ lingẽtes nichil ei nocuerũt. Qđ videntes qui aderant: dixerũt. Magn⁹ eſt deus chriſtianorũ dimitte iuſtũ. Iratuſqꝫ nimium imperator hec audiẽs fecit occidi ex eis mille homines quorũz corpora chriſtiani nocte ſepelierũt. L. viii.

Interea cogitãs imperator quõ ſctm̃ dei pderet: iuſſit rotã magnaz fieri et in altũ montẽ duci vt in ea pãthaleõ religat⁹ cũ dimitteretur ex alto totũ corpus ipſi⁹ quaſſaret. Sed mox vt ceperunt voluere rotã: oẽs ligature rupte ſunt et ſctus dei illeſus remanſit. Rota vero ex alto celeriter voluẽs interfecit homines quingentos ex illis qui ad ſpectaculum venerant. Lectio nona.

Tunc iſania magna frẽdens imperator ꝙ in ſe cogitãs ꝙ mare panthaleon euadere non poſſet fecit euz triginta ſtadia duci per nautas intra mare: et ibi lapide magno ad collũ eius ligato proijci i pelagus. Apparuit autẽ tũc ſancto martyri dñs ieſus chriſtus in ſpecie hermolai pſbyteri. Qui eũ preſente imperatore ad terram reduxit incolumem. et lapis ſicut folium natabat. Quod videns imperator nimiũ frẽdens fecit eũ iterum diutiſſime torqueri: et ad vltimum decollari. Ad vĩ. totũ de ſctõ pãthaleone. Mẽo. de magdalena. p ãn. Recumbente. V. ꝙ orõ vtĩ. Itẽ felicis pape ſimplicij ꝙc. mẽor. ãn. Iſtorum. V⁹. Sciti tui. Due orationes ad vñ. Per dñm. Oratio.

Infirmitatẽ noſtrã reſpice omñs deus: et qꝛ pondus proprie actionis grauat vbi felicis martyris tui atqꝫ pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Oratio.

Preſta qs omñs deus: vt beatorũ martyrũ tuorũ ſimplicij fauſtini et beatricis ſolẽnia recẽſentes meri=

tis ipſoꝝ ꝓtegamur ⁊ p̄ce=cibus. Per dñm. ¶ In octa. ſctē marie magdalene totū ſicut in die ꝑter l'c. Lcō. i.

CUm btā maria magdalene cū alijs vt ſupra dixim⁹ deo diſponēte marſiliā peruenisset: ⁊ nullus in tota ciuitate eos hoſpitari/ nec etiā eis neceſſaria miniſtrare vellet: ſub quadā porticu prope phanū gētiliū fame ſiti ⁊ frigore afflicti degebāt. Vidēs autē dei dilectrix populū ad phanū vt idolis immolarent confluere: aſſurgēs vultu ſereno ⁊ lingua diſerta eos ab idoloꝝ cultura reuocabat: ⁊ chriſtū eis conſtanter pre=dicabat. Ex quo mirati ſunt vniuerſi. Nec mirū ſi os qđ pedib⁹ ſaluatoris infixerat ceteris ampli⁹ verbi dei ſpirabat odorem. Lcō ſcđa.

POſt hec autē euenit vt princeps prouincie cū vxore ſua q̄ erat ſterilis pro habēda prole idolis immolaret. Quib⁹ btā maria magdalene chriſti virtutē ꝑdicās: talia ſacrificia diſſuaſit. In=terea euolutis aliquot die=bus: apparuit btā dilectrix in viſu vxori ꝑncipis dicēs. Quare cū tot abundetis di=uitijs ſctōs dei fame ⁊ frigore mori ꝑmittis? Addiditq; ei minas niſi marito ſuo ꝑ=ſuaderet: vt ſctōrum inopiā ſubleuaret. Qđ mulier viro ſuo itimare timuit. Sequēti aūt nocte eidē ſimilia dicens apparuit: qđ iterū intimare viro ſuo neglexit. Lec. iij.

TErtio vero cum dormi=rent vtriq; fremens et irata igneo vultu ac ſi tota domus arderet: apparuit eis et ait. Dormis ne tyrāne cū vipera coniuge tua in tātis delitijs: et ſctōs dei fame et frigore ꝑmittis perire? Nō ſic euades nec impune feres eo ꝙ tantū diſtuliſti eis bñfacere. Et his dictis abſceſſit. Expgefacti aūt et ex viſione perterriti dixerūt. Quid fa=ciem⁹? Et ait mulier. Meli⁹ eſt eni ei obtemperare: quā iram dei ſui quē ꝑdicat incur=rere. Quapropter eos modo in hoſpitio ſuo ſuſceperunt. Et eis victū ⁊ neceſſaria nō=dum renati miniſtrauerunt. Tres medie lec. ſimplicij et fauſtini cū trib⁹ l'cis. De cōi plurimoꝝ martyrum: ſi dñi=ca nō eueñ. quia ſi eueñ. fiet tantū memo. Lectio. iiij.

SImplicius ⁊ fauſtinus fratres cū ſacrificare idolis contēnerēt: ſub diocle=tiano imꝑatore multa rome ſupplicia pertulerūt. Et tā=dē data ſuper eos ſententia: decollati ſūt: ⁊ eoꝝ corpora in tyberim proiecta. Que ſctā beatrix eoꝝ ſoror leuauit ⁊ honorifice ſepeliuit. Lec. v.

LVcretius ꝑfectus hec audiēs: beatricē tene=ri fecit: q̄ cū etiā ſacrificare

renueret: fecit eam a ſeruis
ſuis nocte ꝓfocari. Cui⁹ coꝛ=
pus lucia ꝟgo rapiēs: iuxta
fratres ſuos ſepeliuit. Lu=
cretius vero paulo poſt per
tres hoꝛas a demonio vexa=
tus expirauit. Quod vt vi=
derunt ad fidem chꝛiſti qui
aderant conuerſi ſunt.

℃ Felicis pape et mar. L. vj.

Qum liberi⁹ papa nollet
arriene hereſi ꝯſentire
et a conſtātio filio conſtātini
eſſet in exiliū per triennium
miſſus vniuerſ⁹ cler⁹ roma
nus in loco ei⁹ felicē in papā
oꝛdinauerūt liberio cōſentiē
te. Hic ſiquidē felix coꝛāquas
dꝛaginta ⁊ octo epiſcopis cō
ſtancium imperatoꝛez et ſibi
fauētes hereticos condēna=
uit. Ex quo nimiū iratus cō=
ſtancius eiecit eū de epiſco=
patu ſuo: ⁊ eiectum fecit ca=
pite truncari. De vita maria
magdalena. Lectio ſeptima.

Qvadā aūt die cū vtā ma
ria magdalena ibidem
verbū dei ꝑdicaret: ait ei cū
cōiuge pꝛinceps. Ecce dictis
tuis ꝑ oia obtēperabim⁹: ſi a
deo tuo nobis filiū impetra=
ueris. Quod cū dei dilectrix ſic
eis impetraſſet ⁊ mulier cō=
cepiſſet diſpoſuit pꝛinceps
hierlz ꝑegre pꝛoficiſci: vt cō
pꝛobaret ſi vera eſſent q̄ ma
ria magdalena de chꝛiſto ꝑ=
dicabat. Et aſſumptis ꝓ iti=
nere neceſſarijs: reſiduū oīz
bonoꝝ ſuoꝝ btē dei dilectrici

cōmādās cū vxoꝛe pꝛegnāte
q̄ nullo modo remanere va=
lebat nauē conſcēdit. L. viij.

Peracto igit̄ diei vni⁹ et
noctis i veliſicādo itine=
re equoꝛe tumeſcēte ⁊ inun=
dāte grauida mulier non fe=
rens coacta peperit ⁊ ſtatim
moꝛtua eſt filio vagiēte. Qui
cū lac nō haberet moꝛti etiā
appꝛopinquabat. Et cū vel=
lēt naute matrē ⁊ infantē in
mare ꝓijcere: vidēs ꝑnceps
nō lōge collē per ſcaphā eos
illuc tranſpoꝛtauit. Et illis
ibidē clamide ſua coopt̄is flēs
⁊ eiulās ad nauez regreſſus
vltra mare ꝓfecti ſunt. Cūq;
ad terrā deſcendiſſet obuiū
habuit pꝛinceps btm̄ petruz
apl̄m ſicut ei btā maria mag
dalene pꝛomiſerat. Lec. ix.

Qvo comperto duxit euz
btūs petr⁹ per oia loca
vbi chr̄s cōceptus de ſpū ſcō
natus: crucifixus: moꝛtu⁹ et
ſepultus fuit: vnde celos aſ
cendit: et ſup eos ſpm̄ para=
cletū miſit. Et cū oia myſte=
ria chr̄i declaraſſet: ꝓmittēs
ei q̄ vxoꝛē et filiuz reperiret
diſceſſit ab eo. Pꝛiceps vero
poſt biēnium rediēs inuenit
vxoꝛē ⁊ filiū vbi eos dimiſe=
rat viuos. Que mulier dixit
ei ſeriatiz oia chr̄i loca ſicut
ipſe viſitauerat: maria mag=
dalene ⁊ btō petro eā comitā
tib⁹ pagraſſe. Ex quo grās
deo referentes ad pꝛopꝛium
ſolum leti redierūt. Et cū de

naui deſcẽdiſſent: inueneruͣt
beatã dei dilectricẽ maxime
populi multitudini predicã-
tem. Qui cũ ei grãs egiſſent
⁊ omĩa q̃ viderant ⁊ eis acci
derãt enarraſſent: baptizati
ſunt a btõ maximino. Cetera
omĩa ſicut in die. Mẽoria de
martyrib⁹. Ad veſ. ãn. Lau-
dibus. ps. Letatus. cã. Qui
gloriatur. ℟. Regnum mũdi
hy⁹. Uirginis ples. ℣. Ora
pro nobis beata martha. ãn.
Accipit. ps. Mgt. Oratio.

Q Ueſum⁹ omps deus: vt
ſicut meritis ⁊ interceſ
ſione beate marthe ṽginis
⁊ hoſpite tue lazaruz fratrẽ
ſuum iam mortuũ et fetiduz
reſuſcitare ⁊ ipſaz proprijs
manibus ſepelire dignatus
es: ſic ⁊ fideles tuos a vitijs
et ſordibus et ſubitanea et
eterna morte digneris pro-
picius liberare: et tecum in
celeſti gloria collocare. Qui
viuis. Mẽo. de magdalena.
ãn. Ceſſi meriti. ℣. ⁊ oratio
vtſ. Itẽ mẽo. abdõ ⁊ ſennes.
ãn. Iſtorũ. ℣. Scti tui. Orõ.

D Eus q̃ ſctis tuis abdon
et ſennẽ ad hanc gl'iam
veniẽdi copioſum mun⁹ gra
tie cõtuliſti: da famulis tuis
ſuorum veniã pctõꝝ: vt ſctõꝝ
tuoruz intercedentibus me-
ritis: ab omĩbus mereantur
aduerſitatib⁹ liberari. Per.

¶ De ſancta martha totũ de
cõmuni virgi. nõ mar. preter
orõ ⁊ lec. Lectio prima.

M Artha chr̃i hoſpita nõ-
ñ legitur virũ habuiſſe
nec hominis contagium ſu-
biſſe. Hec poſt aſcenſionem
dñi cũ fratre ſuo lazaro ⁊ ſo
rore ſua maria magdalena
btõq; maximino q̃ eos bapti
zauerat et pluribus alijs a
finib⁹ hieroſolymatis expul
ſis in naui abſq; velis et re-
mis ⁊ ſine alimẽtis in mare
incluſi fuerunt. Sed ducẽte
dño proſpero curſu: marſiliã
applicuerunt. Lectio ſcda.

E Rat autẽ martha valde
facũda cũctiſq; glorioſa
et oim ṽtutuz plena. Hec ab
habitatorib⁹ pagi illius tũc
rogata fuit vt a finibus ſuis
inmaniſſimuz dracõẽ groſ
ſiorem boue e quoq; lõgiorẽ:
medium piſcẽ et mediuz aial
cui armati hoies q̃ plurimi
reſiſtere nõ valebãt expelle-
ret. Hic draco oẽs trãſeũtes
ex vtraq; parte fluuij rhoda
ni ⁊ infra: iter auinionẽ ⁊ a-
relatẽ pimebat ⁊ deuorabat:
⁊ naues ſubuertebat. Lc. iij.

M Artha igitur in chr̃i vir
tute cõfidens ad eũ cuz
cruce et aqua bñdicta intre-
pida acceſſit: ⁊ cũ in nemore
quendã hominẽ quẽ iugula-
uerat deuorantem reperit.
Que cuz aquã benedictã ſup
eum iactaſſet ⁊ ei crucẽ oſtẽ-
diſſet: protinus victus vt
ouis ſtãs a ſctã martha pro-
prio cingulo alligatur. Et
illico a populo lanceis ⁊ la-

ꝓdib⁹ perimitur. Tres me-
die lectiones de mar. abdon
et ſennes quod feſtū ſ͠ dñica
euenit. De eo fit mēo. tm̄. lc. iiij.

Um decius ceſar baby-
loniā ſupaſſet: quoſdaꝫ
ibi chriſtianos: ſcꝫ polocro-
niū epm: parmeniū et criſo-
letum preſbyteros: lucam et
multium dyacones inuenit.
Quos poſt ſe ad vrbē cordu-
bā vinctos trahi fecit. Et cū
ibi ſacrificare idolis nollent
diuerſis eos ſupplicijs con-
ſummauit. Quorum corpora
duo ſubreguli abdon et ſen-
nes nūcupati ſepelierūt. L. v.

Accuſati aūt ꝓpter hoc
decio ꝑſentātur. Et cuꝫ
eos cathenis vinctos romā
perduxiſſet: corā omni ſena-
tu dixit eis. Si dijs ſacrifi-
caueritis: rerum veſtrarum
recipietis libertatē ſinautē
diuerſis mortibus ferarum
deuorari vos iubeo. Lec. vj.

Ontennentes itaqꝫ ⁊ in
ſimulachrum conſpuen
tes ducti ſunt ad amphitea-
trum ferarū: et continuo ad
eos duo leones et vrſi quat-
tuor dimiſſi fuerunt. Qui cū
ſanctos dei non tāgerent ſed
etiā cuſtodirent fecit decius
ſanctos dei gladio iugulari.

¶ De ſcta martha. Lcō. vij.

Oſtea vero martha de
ꝑmiſſiōe maximini ma-
giſtri ſui fratris et ſororis
taraſcone manēs congrega
to ibidē magno ſororꝫ cōuen
tu: et ad honorem beate vir-
ginis marie magna ibi edifi
cata baſilica per villas et ca
ſtella circūquaqꝫ verbuꝫ dei
predicādo ſatis aſperam vi-
tam duxit. Lectio octaua.

Uadā antē die cū apud
auinionem inter vrbē et
fluuiū ꝑdicaret: quendā iu-
uenē ad eius predicationē de
vltra rhodanum natādo ve
nire cupientē: in fluuio ſub-
merſum ⁊ die ſecunda vix re
pertuꝫ reſuſcitauit. Ad cenā
quoqꝫ maximini magiſtri ſui
aquēſis epi ⁊ throphimi are-
latenſis: ⁊ eutropij auragiē
ſis die qua eccleſiā eius con
ſecrauerāt cum vinum non
haberent: limpham in vinuꝫ
conuertit. Lectio nona.

Ec dies octaua ante diē
migrationis ſue fratribus
ſuis: et ſororibus intimauit
dicens. Ecce celeſtes phalā-
ges aiam dilecte ſororis mee
ouāter ad celos deferentes
cerno. Et his dictis ſtracto
decūbens: grauiſſimis cepit
febribus vrgeri. Et cum in-
ſtāter rogaſſet ſuos ne lumi
naria ante eaꝫ ꝗdiu viueret
extinguerētur: media nocte
ante diē obitus ſui malign⁹
turbo oia extinxit. Querenti
bus auteꝫ q̄ aderāt ignem ⁊
nō inuenientibus ecce ſoror
eius maria magdalena celi-
tus lumē deferens lumina-
ria accendit. Cūqꝫ anima ei⁹
glorioſa ad celos migraſſet:

corpore iã in celeſtia poſito et omnibus pro exequijs para tis: affuit de petragorica ci uitate in momento cũ dño ie ſu chriſto ſctũs fronto epiſco pus. Qui cũ exeqas ceteris reſpondẽtibus peregiſſent: eã proprijs manib⁹ ſepelie rũt. Poſt matu. mẽo. de mar tyrib⁹. añ. Iſti ſũt. ℞. Exultẽt. Oĩo. vtẽ. Ad veſ. añ. Hec eſt virgo. ps. Letatus. Cã. Qui gloriatur. ℞. Offer ẽtur. hy⁹. Virginis. ℣. Ora pro nobis. An. Prudentes. ps. Magni ficat. Oĩo vtẽ. Sequit mẽo. ſci germani. añ. Iſte cognouit. ℣⁹. Amauit. Oratio.

Deus qui hodiernã diẽ ſacratiſſimam nobis in beati germani cõfeſſoris tui atq; põtificis ſolennitate tri buiſti: adeſto propici⁹ eccle ſie tue precib⁹ vt cuius glo riatur meritis muniatur ſuf fragijs. Per dñm.

¶ Sancti germani antiſſio doreñ. epi et confeſſo. totũ de cõi vnius epi et cõfeſ. preter orationem et lc. Lectio pma.

German⁹ nobiliſſim⁹ ge nere in vrbe antiſſiodo renſi natus: cuz liberalibus ſtudijs plurimũ eſſet erudi tus: tandem romaz ad iuris ſcientiã addiſcendã profect⁹ eſt. Vbi tantã dignitatẽ ac cepit vt cuz ſenatus ad gal lias tranſmitteret: et apicez dignitatis totius burgũdie obtineret. Lectio ſecunda.

Cum igitur antiſſiodorẽ ciuitatẽ ceteris diligẽ tius gubernaret: quadã die chriſtiane religiõis oblitus vallatus militib⁹ illuc veni ens: occaſiõe inciſiõis cuiuſ dam arboris peni in qua ipſe vana ſuperſtitione delectabat: ſctm amatorem eiuſdem ciui tatis epiſcopum interficere tentauit. Epiſcop⁹ aũt diui na reuelatiõe tũc agnoſcens germanũ ſibi ſucceſſorẽ eſſe: furiẽti locũ ceſſit: et auguſtu dunũ inde perrexit. Lec. iij.

Poſt modũ vero antiſſio dorũ reuerſus amator germanũ caute in eccleſiã cõ cluſit: et ipſm ibidem cõſolãs eũ ſibi ſucceſſorem epm eſſe pdixit. Quod et factũ eſt. Nã paulo poſt eps feliciť obijt: et germanũ plebs omnis in antiſtitẽ poſtulauit. Qui con tinuo vt cathedrã epalẽ ſuſ cepit: ſubſtãtia ſua pauperi bus erogata: et vxore ſua in ſororem mutata: corpus ſuũ per triginta annos ſic afflixit: vt nunq; panem frumẽ ti non legumen: non vinum nec ſal etiam pro ſapore co mederet. Lectio. iiij.

His aũt in anno: ſcz i na tali et in paſcha vinum ſumebat: ſz tñ vini ſaporem aqua nimis extinguebat. In refectiõe quoq; ſua primo ci nerem prelibabat: deinde pa nez ordeaceũ ſumebat. Sem per aũt ieiunans: non niſi in

veſpere comedebat. In eſtate et hyeme nullã veſtẽ habuit preter cilicium tunicã et cucullam: que veſtis niſi forte cuiq̃ donaretur tandiu: p eũ ferebatur: donec attritione nimia ſolueretur. Lectio. v.

Lectus eius quoq̃ cinere et cilicio et ſacculo ornabatur. Nullum puluinar ab humeris caput ſuuz leuabat: ſed ſemp gemens erat et ſctõꝝ reliquias collo gerẽs. Nunq̃ veſtimenta ſua raro aũt calciamẽta: et raro cingulũ detrahebat. Supra hoiez quidẽ erat oĩe qđ geſſit. Talis enim extitit ei⁹ vita vt ſi miraculis non claruiſſet incredibilis videretur. Lc. vi.

Hoſpitatus vna nocte in quodã ſue dioceſis vico cũ poſt cenã mẽſa iterũ pararetur: interrogauit cui denuo prepararetur. Cui cũ diceretur q̃ benis mulieribus que de nocte incedũt pparatent nocte illa ſtatuit vigilare. Et ecce vidit multitudinẽ demonũ in forma hoim et mulierũ ad menſam venientem. Qui eis precipiens ne abirẽt: cũctos de familia excitauit: inq̃rẽs ſi pſonas illas cognoſcerent. Qui cũ vicinos et vicinas ſuas eos eſſe dicerẽt: miſit ad domos ſinguloꝝ: demonib⁹ iterũ precipiẽs ne abirent. Et ecce oẽs in ſuis lectulis ſunt inuenti. Adiurati igitur qui illic ſedebãt ſe eſſe demones dicunt qui ſic hominibus illudebãt. Lec. vij.

Rediens aũt ſecũda vice de anglia vbi hereticos confutauerat: et vituluz ſibi paratum etiã comeſtuz oſſibus in ſua pelle iterũ miſſis vt pri⁹ reuiuiſcere fecerat. Cum cormadoruz in turonia perueniſſet: cuiuſdã diſcipuli ſui iã diu defuncti et ſepulti ſepulchrum aperiri fecit: ipſum conuocans quid ageret: et an ſecum militare vellet: requiſiuit. Mox ille in foſſa reſidens dixit ſe vlterius nolle reuerti. Tunc ſancto germano annuẽte vt requieſceret: ille depoſito capite ruꝛſ⁹ in dño obdormiuit. Simile q̃d poſtea. Auguſtuduni ad tumulũ ſcti caſſiani epi geſſit. Nã cum euz quomodo ſe haberet req̃reret: ille ſtatim e tumulo cũctis audiẽtibus ſic reſpõdit. Dulci q̃ete perfruor: et aduentũ ſaluatoris expecto. Lectio octaua.

Poſt hec vero cum rauẽnã in italia deueniſſet: a regina placita et filio eius valentiniano honorifice ſuſceptus eſt. Ad quoꝛuz conuiuium cum eſſet inuitatus ab hoſpicio ſuo vſq̃ ad palaciũ: eo quod ieiuniis et laborib⁹ conſumptus eſſet aſino eſt deportatus. Sed ipſis epulãtibus: aſinus ei⁹ mortuus eſt. Expleto itaq̃ cõuiuio aſinũ ſuum petẽti reſponſum

fuit mortuus eſt. Ille vero cū ad cadauer peruenisſet: dixit aſino. Surge muſtio reuertamur ad hoſpitiū. Statimq̄ aſinus ſubſiliēs ſeipſ cōcuſſit/et ſctm̄ germanū ad hoſpitiū reportauit. lc.ix.

Cum igitur vti germani corpus. Qui obijt anno dn̄i quadringētesimo viceſimo: de rauēna antiſtito r̄ deferrēt: quieuerūt in vercella ciuitate. Qd̄ audiēs ſctūs euſebius eiuſdem ciuitatis ep̄s fecit illud deferri in ſuā eccleſiam vbi cum depoſituʒ fuiſſet mox oēs cerei quos ad ipſam eccleſiā dedicandā dictus euſebius in circuitu eccleſie diu parauerat diuinitus ſunt accenſi. Quod vt vidit dictus ep̄s promiſſiōis ſcti germani dum viueret ſibi facte meminit: et quod ſe facturuʒ viuens promiſerat defunuctuʒ ſe feciſſe agnouit. Nec eccleſiam illam vltra ſe dedicare p̄ſumpſit. Ad veſ.a. Iuravit. P. Dixit dn̄s. cū ceteris aīis. Cōm. Actu.xij.

Angelus dn̄i aſtitit ⁊ lumen refulſit in habitaculo carceris: pcuſſoq̄ latere petri excitauit eū dicens. Surge velociter. Et cōtinuo ceciderunt cathene de manibus eius. Reg. Quem dicunt homines. vrs in alto cetto in rue ſunt. Hymnus.

Petrus beat⁹ cathenarū laqueos chriſto iubente rupit mirabiliter cuſtos ouilis et doctor eccleſie paſtorq̄ gregis conſeruator ouiū arcet luporū truculentā rabiē. Quodcūq̄ vinclis ſup terram ſtrinxerit: erit in aſtris religatū fortiter: et qd̄ reſoluit in terris arbitrio: erit ſolutū ſuper celi radiū in ſine mūdi iudex erit ſeculi. Gloria deo p immēſa ſecula ſit tibi nate decus ⁊ imperiū honor poteſtas ſctōq̄ ſpūi ſit trinitati ſalus indiuidua: p infinita ſctorʒ ſcta. Amen. V. Tu es petrus. Aīn. Angelus dn̄i aſtitit ⁊ lumē refulſit in habitaculo carceris: pcuſſoq̄ latere petri excitauit eum dicēs: ſurge velociter ⁊ cōtinuo ceciderūt cathene de manibus eius. ps. Mḡt. Ora.

Deus qui beatū petrum apoſtolū a vinculis abſolutū illeſū abire feciſti: noſtrorum q̄s abſolue vincula peccatorum: ⁊ omnia mala a nobis propiciatus exclude. Per. Memo. ſcti germani. Aīn. Cōfeſſor dn̄i. V. Amauit. Oratio vt s. Alia memo. machabeorū. Aīn. Iſtorum. V. Sctī tui. Ora.

Fraterna nos dn̄e martyrū tuorū corona letificet: que ⁊ fidei nr̄e p̄beat incremēta virtutū: ⁊ multiplici nos ſuffragio conſoletur. Per. Alia memo. ſancti archadij bituricēſis archiep̄i. Aīn. Iſte cognouit. V. Iuſtum deduxit. Oratio. Da queſum⁹.

Ad nunc dimittis. An. Tu es petrus et ſup hāc petrā. ec.

Sancti petri ad vincula.

Ad matu. Inuita. Tu es paſtoꝛ ouiū pꝛīceps apſloꝝ. Tibi tradite ſunt claues regni celoꝝ. Ps. Venite. Hy.

Iam bōe paſtoꝛ petre clemens accipe vota p̄cantum ꝙ pctī vincula reſolue tibi poteſtate tradita q̄ cūctis celuꝫ verbo claudis aperis. Sit trinitati ſēpiterna gloria honoꝛ poteſtas atꝗ iubilatio i vnitate cui manet imperiū/ ex tūc ꝙ modo ꝑ eterna ſecula. Amen. In .i. noct. an. Petrus ꝙ ioānes aſcendebāt in templū ad hoꝛā oꝛonis nonā. Ps. Celi enar. An. Claudus quidā cuꝫ vidiſſet petrū ꝙ ioānē cepit rogare eos vt elemoſynā acciperet. Ps. Benedicā. An. Argentū et aurū nō eſt mecum: quod autē habeo hoc tibi do. Ps. Eructauit. V. Tu es paſtoꝛ. Lectō .i.

Notāduꝫ eſt fratres chariſſimi qua de cauſa celebꝛatur feſtiuitas ſancti petri ad vīcula kalēdas auguſti. Hoc eñ a quibuſdā ita aſſeritur. Dux quidā romanoꝛum noie quirinus habebat filiā gutturnoſaꝫ noie balbinā. Habebatꝗ ipſe dux beatum alexādꝛum papā in carcere clauſū: ꝑpter fidei chꝛiſtiane cōfeſſionē. R. Symon petre. q̄re oīa que hic deſunt in aūe iēūo. Lectio ſcd̄a.

Ipſa vero puella pergebat ſepiſſime ad carcerē vbi beatus papa alexād̄er cathenis tenebatur alligatus et deoſculabatur cathenas quibus ipſe ſanctus ligatus erat ob gratiā ſcilicet recuperande ſanitatis. R. Tu es petrus ꝙ ſup. ut ſ. Lectō. iij.

Cui beatus papa alexāder dixit. Noli filia mea oſculari has cathenas: ſed q̄re cathenas ſcti petri apoſtoli quib⁹ ab herode hieroſolymis vinct⁹ fuit et oſculare illas: ꝙ inde recipies ſanitatē. Que moꝛ ad patrē ſuū veniēs: narrauit ei ſicut audierat a pꝛedicto papa. R. Queꝫ dicūt homines. In .ij. no. an. In noīe ieſu chꝛiſti nazareni: ſurge ꝙ ambula in pace. Ps. Oēs gentes. An. Exiliit claudus ꝙ ambulabat: et itrauit cuꝫ illis ambulās ꝙ laudās deum. Ps. Exaudi de⁹ deꝑ. An. Vidit populus claudū ambulantē ꝙ laudāteꝫ deū: ꝙ repleti ſunt ſtupoꝛe ꝙ extaſi in eo qđ cōtigerat illi. Ps. Exaudi deus oꝛonem meā cū dep. V. Beatus es ſimon. Lec. iiij.

Quod audiēs pater puelle miſit hieroſolymam nūcios qui perquirerēt vbi apl's petr⁹ fuerat detentus. Indeꝗ afferrēt cathenas beati petri: qđ ita factuꝫ eſt. Quas allatas deoſculās pꝛedicta puella illico recepit ſanitatem. R. Btūs. Lectio. v.

BEatus alexander papa romanus exiens tūc de carcere conſtituit celebꝛari hāc feſtiuitatē kalēdas auguſti honoꝛe bti petri apl̄i: et in nomine eius edificari eccleſiā q̄ dicitur ad vincula. ℟. Domine. Lectio. vj.

IN qua etiā vt fertur ſolēnitate cathene ei⁹ deoſculātur a pplo deuote. Pꝛeſtāturq̧ ibi meritis bti petri apl̄oꝝ pꝛincipis infirmantibus multa ſanitatū bñficia largiente dño nr̄o ieſu chr̄o. Qui cū prē et ſpū ſctō viuit ⁊ regnat de⁹ p oia ſecula ſeculoꝛū. amē. ℟. Coꝛnelius. Ane pſa. In. iij. no. āu. Petr⁹ aūt ſeruabatur in carcere: ⁊ oro fiebat ſine intermiſſione ab eccl̄ia ad deū p eo. ℣. Cōſtrebimur tibi. ā. Dixit angelus ad petrū circūda tibi veſtimentū tuū ⁊ ſequere me. ℣s. Dñs reg̃. exul. an. Miſit dñs angelū ſuū et eripuit me de manu herodis all'. ℣. Dñs regn̄. iraſ. ℣⁹. Quodcūq̧ liga. Tres vltie lec. erūt de expo. euange. Venit ieſus in ptes ceſaree. ⁊c. vts. in alio feſto. vij. ℟. Surge petre ⁊ indue te veſtimētis tuis accipe foꝛtitudinē ad ſaluādas gētes. Quia ceciderunt cathene de manibus tuis. ℣⁹. Angelus dñi aſtitit et lumē refulſit in habitaculo carceris: pcuſſoq̧ latere petri excitauit eū dicēs ſurge velociter. Quia. viij. ℟. Solue iubēte deo terrarū petre cathenas. Qui facis vt pateāt celeſtia regna beatis. ℣⁹. Fac vt amoꝛ chr̄i ac fratrū regat intima nr̄a. Speſq̧ fideſq̧ pio virtutum floꝛe poꝛnet. Qui. ix. ℟. O claniger. cū pſa. vts. ℣. Te deū. ℣⁹ Tu es. In lau. ā. Simon. cū ceteris āis vts. in alio feſto. cā. Angel⁹. hy⁹. Petrus. ℣. Tu es. Ad bn̄⁹. ā. Quodcūq̧. Oro. De⁹ q̄ btū petruz. Meo. machabeoꝝ. ā. Iuſtoꝝ. ℣. Exultent. Oro. Fraterna Aia meo. ſcti archadij. ā. Ecce ſa. ℣⁹. Iuſtus ger. Oro. Da q̄s. Ad hor. ae de lau. Ad. iij. cp̄z. Angelus. ℟. ℣. et cp̄z. ad. vi. ⁊. ix. vt in alio feſto. Ad veſ. an. Simon. ℣. Dixit d. de cōl. cp̄z Angelus. ℟. O claniger. hy⁹. Petrus. ℣⁹. Tu es. an. Solue iubente deo terrarū petre cathenas qui facis vt pateāt celeſtia regna beatis. ps. Mḡt. oro. vts. Memo. ſcti ſtepha. pape et marty. ā. Hic eſt vere. ℣. Glia ⁊ ho. Oro.

DEus qui nos beati ſtephani martyꝛis tui atq̧ pontificis annua ſolēnitate letificas/ cōcede ppicius: vt cuius natalicia colimus: de eiuſdem etiaz pꝛotectione gaudeamus. Per dñm.

¶ Sancti ſtephani pape et martyꝛis. Lectio pꝛima.

STephanus papa cum multos gētiliū verbo ⁊ exemplo ad chꝛiſtum con

uertiſſet ⁊ multa corpora ſā-
ctorū martyrum ſepeliſſet: a
valeriano ⁊ galieno ſummo
ſtudio perquiritur: vt eum ⁊
clericos eius aut ſacrificare
idolis cogerent/ aut ſuppli-
cijs diuerſis perimerēt. De-
derunt q̄ edictū: vt quicūq̄
eos proderet: totā eorū ſub-
ſtantiā poſſideret. Quapro-
pter duodecim de eius cleri-
cis ſtatim cōprehēſi ſunt:
et ſine audientia capitibus
truncati. Lectio ſcd̄a.

Alia nāq̄ die ſtephan⁹
cū comprehenſus eſſet
ad templū martis pducitur
vt ibi aut idolū adoraret: aut
ſententiā capitalē ſubiret.
Sed cū templum fuiſſet in-
greſſus: ⁊ deū vt tēplū illud
corrueret exoraſſet: ſtatī in-
genti fragore pars maxima
tēpli corruit. Quod cernētes
paganorū multitudo/ et mi-
lites pauefacti dimiſſo bea-
to ſtephano cum ſuis aufu-
gerunt. Lectio tertia.

Eadem vero hora beat⁹
ſtephan⁹ cū oībus ſuis
chriſtianis qui cū ipſo erāt:
ad cymiteriū ſcē lucille per-
rexit. Audiēs igitur valeria-
nus que geſta fuerant: mili-
tes plures priorib⁹ ad eū mi-
ſit. Qui cū veniſſent: eū miſ-
ſam celebrantē inuenerūt.
Qui cū intrepidus cepta de-
uote perficeret: eū ibidē in
ſua ſede añ altare decollaue-
runt: ſub die quarto nonas
auguſti: anno dn̄i ducenteſi-
mo ſexageſimo. Coadunata-
q̄ eccleſia chriſtianorū ordi-
nauerunt in loco eius beatū
ſixtum epiſcopum nono ka-
lendas ſeptembris.

¶ In vigilia inuētionis ſan-
cti ſtephani pthomartyr. ſup
pos de die qualis euene. añ.
Intuēs in celū btūs ſtepha-
nus vidit gloriā dei ⁊ ait: ec-
ce video celos apertos et fi-
lium hominis ſtātem a dex-
tris dei. a. O beate ſtephane
prothomartyr chriſti inter-
cede pro nobis ad dn̄m deū
noſtrū/ vt dimittat nobis de-
licta noſtra. añ. Sanctus dei
ſtephanus pthomartyr dn̄i
qui pro amore chriſti ſangui-
nē ſuū fudit/ beatus leuita
chriſti gaudet in celeſtibus.
añ. Tu principatū tenes in
choro martyrū: ſimilis ange-
lo qui pro te lapidantib⁹ deū
deprecatus es beate ſtepha-
ne intercede p nobis ad dn̄ū.
añ. Sācte ſtephane intercede
pro nobis: vt conſortes glo-
rie ſctōꝝ tecum effici mereā-
mur. Cpm. Stephanus. q̄re
oia que hic deſunt in tranſl.
eiuſdē īfra ī mēſe noueb. ℟.
Igit diſſimula. vt infra. hy⁹.

Plebs deuota deo mente
fideli pſallens altitono
pectore leto laudes dulci-
fluas promat ab ore quo ſit
conſonamens voce ſonora.
Iam preclara dies fulget
in orbe quā cuncti recolunt

co2de benigno chriſtiani ſacro iudice celſo viſu ꝓcipuo iam luciano.
Sanctoꝝ celebris lux hodierna qua ſūt magnifica laude reperta virtutuz meritis co2po2a ſacra odis omnigenis condeco2etur.
Sit laus imperiū cuncti potenti virtus lux ⁊ hono2 cuz patre p2oli ſcō ſpiritui cuncta regenti lumen viuiſicum omne per euū. Amen. ℣. O2a ꝓ nobis beate pthomarty2 ſtephane. ā. Oſtēdit ſanctus gamaliel ꝑ viſum luciano ſacerdoti tres calathos aureos roſis repletos: ⁊ quartum argenteū croco plenum ⁊ dixit: hi ſunt noſtri loculi ⁊ noſtre reliquie: hic autē ſanguineas habēs roſas loculus eſt ſancti ſtephani: qui ſolus ex nobis marty2io meruit co2onari. ps. Mḡt. Oro.
Da nobis queſumus dn̄e imitari quod colimus / vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius inuentionem celeb2amus: qui nouit etiaz ꝓ perſecuto2ib⁹ exo2are dn̄z noſtruz ieſum chriſtū filium tuū. Qui tecū. Ad cōpleto. ān. Alle. ps. Cum inuoca. cā. Tu in nobis. hy⁹ Sācte dei. Are in tranſl. ℟. Cuſtodi nos. ā. Scē ſtephane interce de p2o nobis vt cōſo2tes glo2ie ſanctoꝝum tecum effici mereamur. ps. Nunc dimittis. Ad matuti. Inui. Ado2emus regez magnū dn̄m. Qui in ſanctis ſuis ſemꝑ eſt mirabilis. ps. Venite. Hymnus.
Inſignis ſtephani marty2is almi docto2iſq3 ſacri gamalielis abibōq3 ſimul et nichodemi feſtuz nos dn̄o reddat ouantes.
In celi ſolio hoſte ſubacto ſplēdēt cū dn̄o ſtēmate claro quoꝝ de numero celicus o2do gaudet ꝑpetuo tꝑis euo.
Te marty2 petim⁹ nūc pius adſis ſanctis cum ſocijs munera lucis affer ſupplicib⁹ p2opiciatus nobis daq3 frui lumine chriſti.
Sit laus impe. In.j.noc.ān. Luciano venerabili p2eſbytero quieſcēti in ſtratu ſuo de reuelatiōe ſāctaꝝ reliquiarū pthomarty2is ſtephani talis diuinitus oſtēſa eſt viſio. ps Beāus vir. ān. Dum adhuc pene vigilaret vir venerandus tanꝗ in exceſſu mentis repēte eſt effectus. ps. Quare fre. ān. Vidit igitur aſſiſtere ſibi virum etate ſenem ſtatura p2ocerū vultu deco2um. ps. Dn̄e quid multipli. ℣. Videbant omnes ſtephanum. Lectio p2ima.
Lucianus miā dei indigens ⁊ oīm hoim minimus p2eſbyter eccleſie dei q̄ eſt in villa caphargamala ī territo2io hieroſolymitano: omnibus qui ſunt in chriſto ieſu in vniuerſo mundo ſalutem in dn̄o. ℟m. Beatus ga

maliel doctoris gentiũ pauli didascalus apparuit chriſti ſacerdoti luciano in veſtitu candido amictus pallio. Et virgã manu geſtabat aureã. ℣. Calciatus caligis in ſuperficie deauratis quaſi deambulans coram eo. Et vir. Gloria patri. ℟. Beatus gamaliel. Lectio ſecunda.

Que apparuit mee puſillanimitati a deo ter de reuelatione ſctãꝝ reliquiarum beati et glorioſi prothomartyris ſtephani p̄mi dyaconi chriſti / et nichodemi qui in euangelio ſcriptus eſt: et gamalielis qui in actis apoſtolorũ nominatur: neceſſarium duxi veſtre in chriſto dilectioni imploratus ac magis iuſſus a ſancto dei cultore auito preſbytero: vt ſcdm fidem cõſummatã interrogãti quaſi filius obediẽs patri: et ſicut cognoui cũ omni ſimplicitate impiger indicarem oẽm veritatẽ. ℟. Igitur diſſimulata gamaliel deãbulatione venit ad eũ: et virga quã manu tenebat tetigit eũ vocãs eũ tertio. Luciane luciane luciane ſurge. ℣. Cui ſacerdos reſpõdit quis es domine? at ille dixit ad eũ. Luciane. Gloria. ℟. Igitur. Et ſic alia ℟ reiterantur poſt Gloria. Lectio tertia.

Die igitur paſceue hoc eſt ſexta feria q̄ eſt tertio nonas decembris / anno quadrigẽteſimo decimo octauo conſulatus honorij decimo: et theodoſij ſexto auguſtorum aduenitente nocte dormitẽti michi in cubiculo meo in loco ſancti baptiſterij: in quo conſuetudo erat michi dormire et cuſtodire eccleſiaſtica que erant michi in miniſterio tradita. ℟. Vade luciane et dic ioanni epiſcopo hieroſolymitano. Vſquequo clauſi ſumus vſquequo nõ aperis nobis? Tuis etenim tp̄ibus reuelãdi ſumus. ℣. Aperi nobis velocius vt per nos oſtiũ mie ſue hũano gñi aperiat de⁹. Tuis. In .ij. no. an. Vir dei gamaliel ait luciano: non mei cauſa ſolũmodo ſollicitus ſum: ſed potius pro illis qui mecum ſunt. ps. Cum inuoca. an. Iſti eñ maximo digni ſunt honore venerari in terris quos i celo rex regũ immẽſa cumulauit gloria. ps. Verba. an. Cũ ergo ſint apud deũ meritis excelſi apud homines loco tenẽtur humili. ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Vidit beatus ſtephanus celos apertos. Lectio .iiij.

Hora tertia noctis q̄ eſt prima cuſtodia vigiliarũ quaſi in extaſi effectus ſemiuigilãs: vidi virum ſenẽ longũ hieroprepẽ: hoc eſt dignum ſacerdotẽ canũ barbã prolixã habentẽ palliatũ albaſtola: cui inerãt gemmule auree habẽtes intrinſec⁹ ſcã=

ne crucis ſignuz & virgã aureã in manu habentẽ. R. Lucianus preſbyter dixit dñe tu qui es & qui ſunt tecuz? At ille. Ego ſum gamaliel pauli quondã doctor apl'i. Qui autem iuxta me quieſcit ipſe eſt dñs ſtephanus. V. Qui a iudeis hieroſolymis lapidatus / et ad lacerandum beſtijs et auib9 eſt poſitus per dei prouidentiã permãſit intactus. Qui autem. Lectio quinta.

ET veniẽs ſtetit ad dexterã meam: et pulſauit me ter vocans noie meo dicẽs. Luciane luciane luciane. Et dixit michi greco ſermone. Vade in ciuitatez que dicitur helya q̃ eſt hierl'm et dic ſancto ioanni qui eſt in ea eps. Quãdiu clauſi ſumus & non aperis nobis: & maxime q2 intẽporib9 tui ſacerdotij oportet nos reuelari? R. Cũ ſcirẽ ego gamaliel ſãctitatez chriſti athlete ſtephani & fidẽ eius ac deuotionẽ credẽs me in reſurrectiõe ptẽ habiturũ cum eo. Feci eũ ſepeliri in monumẽto meo nouo. V. Adiutor dñi nichodem9 ibidez ſepultus eſt & abibas filius meus mecũ eſt repoſit9 vbi requieſcit btũs ſtephanus. Feci eum. Lectio ſexta.

APeri nobis feſtinanter monumẽtum vbi in negligẽtia poſite ſunt reliquie noſtre: vt p nos aperiat de9 & chriſt9 ei9 & ſpũſſctũs oſtiũ clementie ſue in hoc mundo. Periclitatur eñi ſecl'm hoc ex multis caſibus q̃ in eo fiunt quotidie. Et non tñ ſollicit9 ſum pro me q̃tuz michi pertinet de his q̃ poſiti ſunt mecuz. R. Sacerdos dei lucianus proſtrauit ſe in oratiõe laudans deum & dicens: Dñe ieſu chriſte ſi eſt hec viſio ex te. Preſta vt iteruz ac tertio manifeſtet michi. V. Vt cõſiſus fiducialiter annũciez reuelationẽ ſctõrum ſeruorum tuorũ. Preſta. In.iij.noc.an. In ieiunijs et orõnib9 cõſtituto apparuit iterũ ſctũs gamaliel luciano p̃ſbytero dicens: quare diſſimulaſti frater & non retuliſti ea que dicta ſunt tibi ioanni epõ? Ps. In dño cõfido. An. Nonne vides q̃ta ſit ſiccitas & tribulatio in toto mundo et tu negligenter agis? Ps. Dñe q̃s ha. An. Surge ergo & vade & dic ioanni epõ vt aperiat nobis et faciat locuz orõnis vt per noſtrã intercellionẽ miſereatur dñs populo ſuo. Ps. Dñe in virtute. V. Stephan9 plenus gratia & fortitudine. R. Faciebat ſigna & pdigia magna in pplo. Lectio. vii.

ET reſpõdi ego lucian9 gamalieli dicẽs. Quis eñi es tu dñe: & q̃ ſunt tecuz? At ille. Ego ſum gamaliel q̃ paulũ aplz chriſti nutriui & legem docui in hierl'z. Et qui mecũ eſt in oriẽtali pte mo

numenti iacens: ipſe eſt dñs meus ſtephanus ꝙ lapidat⁹ eſt a iudeis et principib⁹ ſacerdotū hieruſalem pro fide chriſti foris portaꝫ ꝙ eſt ad aquilonē que ducit ad cedar: ubi die ac nocte iacuit proiectus: ut ſepulture nō daretur ſcḋꝫ principū iuſſa ut a feris cōſumeretur corp⁹ eius. Ex dei autē voluntate nō tetigit eū unum ex his. Non fera: non auis: non canis. ℟. Sanctus gamaliel in viſu dixit luciano: diligēter aīaduerte ꝙ dico. Et ſtatim depoſuit coraꝫ eo tres calathos aureos: et quartus argenteus plenus erat croco. ℣. Unus ex trib⁹ calathis rubentes habebat roſas tanꝗ ſanguinem: alij vero duo referti erant roſis albis. Et ſtatim. Lectio. viii.

Ego aūt gamaliel cōpatiens chriſti miniſtro: et feſtinans habere mercedē et partem cuꝫ ſctō viro dei miſi per noctē ꝗtos noueraꝫ religioſos et in chr̄o ieſu credentes habitantes in hieruſalem in medio iudeoꝝ: exhortat⁹ ſuꝫ eos et neceſſaria ſubſtātie miniſtraui: ac pſuaſi ire occulte et portare eius corp⁹ meo vehiculo in villā meā hoc eſt in caphargamala: qḋ interpretatur villa gamalielis: vigīti miliaria a ciuitate habēs. ℟. Vides o frater luciane hos calathos: hic roſas habēs pulcherrimas locul⁹ eſt precioſi martyris ſtephani. Qui ſolus ex nobis martyrio meruit coronari. ℣. Ingreſſus oſtium ſepulchri inuenies euꝫ in parte orientali. Qui ſolus. Lectio. ix.

Et feci ibi planctum fieri dieb⁹ quadraginta. Et precepi eū in meo monumēto poni in orientali theca: et precepi eis quecūqꝫ erāt neceſſaria pro eius planctu de meo dari. Ipſe etem̄ nichodemus in alia poſit⁹ eſt theca. ꝙ venit ad ſaluatorem ieſuꝫ nocte et euāgelizatus eſt ab eo audiēs. Niſi quis renat⁹ fuerit ex aqua et ſpiritu ſācto nō poteſt introire in regnum dei. Et exiēs baptizatus eſt a chriſti diſcipulis. Quod cognoſcentes iudei amouerūt eum a principatu ſuo: et de ciuitate eiecerunt eum: quē ego gamaliel ſuſtuli et nutrii ui uſqꝫ ad finē eius: et honorifice iuxta dñm ſtephanum ſepeliui: quibus ego poſtea cum filio meo abiba qui mecum baptiſmuꝫ chriſti ab ei⁹ diſcipulis accepit annorum viginti exiſtēte applicatus ſum. ℟. in. Sanctus ioannes epiſcopus lachrymatus pre gaudio benedixit deum et dixit ad lucianum preſbyterū: oportet me inde transferre beatū pthomartyrē ſtephanum. Qui tanꝗ angel⁹ apparuit poſitus in cōcione hoim. ℣. Qui primus apud iudeos.

dominica bella peregit et ſe ſum ad dexterā virtutis dei ſtantem videre promeruit. Qui tanq̄. Proſa.

Concionē reproborū vir inſi gnis iudeorū obiurgabat. Hebetatis obſtinatis fidē ſctē trinitatis cōmēdabat. Clar⁹ fide verbo vita legis teſtimonium. Prothomartyr et leuita proponit in mediū. Verba miniſtrat gratie largitor ſapientie. Jam confutātur penitus ꝟtute ſcti ſpūs. Ad dexterā patris vnicū ſtantē intuens dn̄m. Multū ꝑfectā angelicū in cōcione hoīz. ỽ. Te deū. ℣. Ora ꝑ nobis btē prothomartyr ſtephane. ℟. Ut digni efficia. In laud. Aña.

Egreſſus lucian⁹ p̄ſbyter a ſancto ioanne ego iuſſit vt conſurgerēt oēs diluculo et foderent in aceruo illo vbi putabant eſſe corpa ſctōꝝ. An. Apparuit ſcūs gamaliel cuidaz monacho noie migetio innocenti ꝫ ſimplici viro dicēs ad eū: vade ꝫ dic luciano: in vanū laboras in aceruo illo: nō ibi ſum⁹ modo. A. Jbi olim poſiti fuimus exequiarū tp̄e plāctus nunc quere nos in illo loco q̄ dicitur bonoꝝ viroꝝ poſſeſſio. A. Audiens ergo lucian⁹ ſacerdos ꝟba monachi migetii benedixit dn̄m: qz inuētus eſt et alius teſtis in reuelatiōe ſctōꝝ. A. Cū inuentū eſſet ſacratiſſimuz vti ſtephani corpus: ſtatim terremot⁹ fact⁹ eſt magn⁹ atq; oēs q̄ aderāt odoꝛ perfudit ſuauiſſim⁹. cā. Stephan⁹. hy. Scē dei precioſe. ℣. Ora ꝑ no. a. Ex odoris mira fragrantia ſanitas egrotiſ emanauit maxima: ſeptuaginta nāq; ꝫ tres tūc a varijs lāguoꝛib⁹ curati ſūt homines i inuētiōe corporis ſcti ſtephani dilecti ſui martyris deū vn̄dicētes. a. Bn̄. oro. Da nobis q̄s. Ad horas añe de laud. ꝫ dicitur ℣. preſtet pater et filius per totas octa. cū m. ℟. ꝫ ℣⁹. vt infra in tranſla. eiuſdē ad vs. an. Regreſſus lu. ps. Dixit dn̄s. p. Beat⁹ vir. p. Laudate pue. ps. Credidi. p. Jn cōuertēdo. cp. Stephan⁹. ℟. Sctūs ioānes. hy. Plebs deuota. ℣. Ora pro no. an. Hodie ſctūs ioānes pontifex cuz maximo clero plebiſq; tripudio p̄cioſi ꝑthomartyris ſtephani reliquias in ſanctaz tranſtulit eccleſiā ſion vbi quondā archidiaconij funct⁹ eſt officio cuius pia apud deuz ſit pro nobis queſum⁹ interceſſio. ps. Magnificat. oro vt s. Ad comple. vt ſupra.

¶ Sequitur legēda in dn̄ica infra octa. Uel alia die ſi dn̄ica non euen̄. infra. Lectio. i.

Jnterrogaui gamaliele ego humilis lucian⁹ p̄ſbyter dicēs. Et vbi vos q̄remus. Qui dixit. Jn meo proaſcio? Quod poteſt intelligi

proximus de villa ager qui dicitur delagobria: qđ interpretat̃ villa virorū dei. Lc. ij.

Et euigilaui ⁊ deprecatus ſum dñm dicēs. Domine ieſu chr̃e ſi eſt iſta viſio ex te ⁊ non eſt illuſio: fac vt iterum ac tertio michi appareat: quã vis et quomodo vis. Et cepi ieiunare et ſiccas eſcas ducere vſq̃ ad aliam paraſceuem. Lec. iij.

Et iterū ipſe dñs gamaliel ipſa ſimilitudine et eodem ſchemate apparuit mihi ſicut in primo viſu dicēs. Quare neglexiſti ire et dicere ſancto ioanni epõ? Et ego rñdi ei. Timui em̃ domine mox ad primam viſionem hec nũciare: ne viderer ſeductor eſſe. Deprecatus em̃ ſum vt ſi a deo miſſus fuiſſes ad me: denuo ac tertio appareres michi. Lectio quarta.

Ipſe aũt dixit michi. Acquieſce acquieſce acquieſce. Et iterum dixit michi. Quoniam requiſiſti de reliquijs ſingulorum quomodo ⁊ vbi ſũt poſite: appone ſenſuum tuum ⁊ vide diligēter que oſtenduntur tibi. Et dixi. Etiam domine. Lectio. v.

Et ſtatim attulit tres calathos aureos: ⁊ quartum argenteū. Tres eorum plenierant roſis duo habebant albas roſas ⁊ tertius rubicundas quaſi ſanguinem. Lectio ſexta.

Quartus vero calathꝰ argenteus plenꝰ erat croco bñ olenti: ⁊ poſuit eos ante me: et ego dixi ei. Que ſũt iſta dñe? Et dixit michi. Lipſana nr̃a ſunt. Si dñica fuerit tres vltime lect. erũt de expoſitiõe dñice. Et ſi feſ. ſctõꝝ ciriaci cũ ſocijs ſuis in hac do. euc. fiet tm̃ memo. Item infra octa. Lectio. j.

Calathus vero rubeas habens roſas: ipſe eſt dñs ſtephanꝰ: qui a dextris poſitus eſt ad oriētē ab introitu habēs monumentum. Et ſecũdus calathus eſt dominus nichodemus poſitus contra oſtium. Lectio. ij.

Unus vero calathus argenteus albas eſt filius meus de vtero teſtimonij: id eſt iteratꝰ in lege: qui immaculatꝰ ex vtero mr̃is ſue exceſſit e mũdo. Et propterea in ſimilitudinē argēti mũdiſſimi apparuit. L. iij.

Nunquid nõ vides crocũ qui in ipſo eſt eſſe ſuauiſſimi odoris? Et ipſe meo cõiunctus eſt calatho in excelſo loco vbi ambo poſiti ſumus quaſi gemini. Et cum hoc dixiſſet denuo ex oculis meis euanuit. Lec. iiij.

Cum expgefactꝰ fuiſſem gratias egi deo omnipotenti. Et conſuetis ieiunijs operam dedi: vſq̃ ad tertiam reuelationē. In tertia vero ſeptimana eadem diē ⁊ hora

aduenit ſupradictus vir cō=
minans ⁊ tremebundus: et
dixit michi. Lectio quinta.

Q Uare vſq̄ nūc diſſimu
laſti ⁊ noluiſti pergere
⁊ dicere ioanni epō que tibi
dicta ſunt ⁊ oſtenſa? quā ex=
cuſationē habebis ante deū:
aut quam veniā pro hoc cō=
temptu ſperabis in die iudi
cij? Nunquid nō vides quā=
ta ſiccitas eſt: et tribulatio
in toto mundo: ⁊ tu negligē
ter agis? Lectio ſexta.

N Unquid non cōſideras
quia meliores te ſunt p
eremū ſancti viri quos pre=
ter euntes per te voluimus
innoteſci? Ideo namq̄ te in
hac villa voluimus eſſe ſa=
cerdotem: vt per te manife=
ſtaremur. ¶ Sancti dñici cō
feſſoris de ordine predicato
rum oīa de cōi vnius cōfeſ.
nō epī preter orōnē ⁊ lec. Orō.

D Eus qui eccl'iam tuam
beati dñici confeſſoris
tui illuminare dignatus es
meritis ⁊ doctrinis: cōcede vt
eius interceſſione tēporalibus
nō deſtituatur auxilijs: ⁊ ſpūa
libus ſemp̄ proficiat docu=
mentis. Per dñm. Lectio. j.

B Eatus dñicus fratrum
predicatorum dux ⁊ pa=
ter inclytus appropinquan
te mūdi termino quaſi nouū
ſydus emicuit. Ex hiſpanie
partibus villa que dicitur ca=
rologa exomenſis dioceſis
oriundus fuit. Lectio. ij.

D Ecebat ſane vt ille qui
luciferum ſuū in tēpo=
re produxerat heſperū quoq̄
adueſperaſcēte iam die ſup
filios terre etiam conſurge
re faceret ab occaſu vt extre
mis temporibus imbre ſero
tino vineam quam dextera
eius plantauerat vberius
irrigaret. Lectio tertia.

H Ic adhuc puerulus le=
ctulum ſuū relinquens
ſuper terrā delicias iam car
nis abhorrens ſepe iacere
deprehenſus eſt. Puerilibꝰ
annis innocenter excurſis
miſſus eſt valentiam vbi li
beralibꝰ artiū ſtudijs cōpetē
ter iſtructꝰ: ad theologie ſtu
dia ſe totū contulit. Le. iiij.

I Nterea cū fames vali=
da in cunctis hyſpanie
partibus ingrueret: vendi=
tis libris ſibi admodū neceſ
ſarijs ⁊ omi ſupellectili pre
ciū diſpſit paupibꝰ. Videns
igitur epūs exomenſis eiꝰ ſan=
ctitatem: fecit eum in eccl'ia
ſua canonicū regularē. Le. v.

C Um poſtea predictus
epūs eum tholoſam ſecū
cōtra hereticos duxiſſet: no
cte qua ibidem recepti ſunt:
hoſpitem ſuum hereticū bea
tus dñicus ad fidem chriſti
catholicā conuertit. Altera
quoq̄ die cum auctoritates
quaſdam contra hereticos
in ſcriptis redegiſſet tradi=
dit cedulā illam cuidā here=
tico vt nocte illa ſuper ahie=

eis deliberaret. Lec.vi.

Mira res heretici illam cedula de cõi aſſenſu in ignem pijciunt tali pacto: vt ſi cedula illa combureretur vera eſſet fides: immo perfidia ipſorũ. Si aũt incombuſta maneret: vera eſſet et fides noſtra. Que in ignẽ ter proiecta: ter ab igne reſiliuit incombuſta. Quod heretici celare volentes: quidaz miles q̃ tunc cum ipſis erat pluribus enarrauit. Lc.vij.

Poſt hec vero beat⁹ dominic⁹ ſummũ pontificem innocentiũ adijt: qui et ordinẽ qui predicatorũ diceretur ꝛ eſſet cõfirmauit. Ipſe ꝯo regreſſus ad fratres inuocato ſpũſancto regulã vti auguſtini doctoris et predicatoris egregij ipſi futuri ꝑdicatores vnanimiter elegerunt: quaſdaz ſibi arctioris vite conſuetudines inſuper aſſumentes. Lec.viij.

Dum vero rome in baſilica ſancti petri pro cõſeruatione et propagatione ſui ordinis exoraret: facta manus dñi ſuper euz glorioſos principes petrum ꝛ pauluz ad ſe ſubito venientes aſpexit. Quorũ petrus baculuz: paulus vero librum ſibi tradere videbãtur: eiqꝫ dicebãt. Vade ꝛ ꝑdica q2 ad hoc miniſteriũ es electus. Suſcitationez poſtea ſeptẽ mortuorũ duz in diuerſis partibus mundi predicaret: ꝛ q̃ plurima alia miracula dignat⁹ eſt dñs per eum mirabiliter declarare ꝛ operari. Le.ix.

Appropinquãte aũt fine certaminis ſui cepit apud bononiã poſt⁹ grauiter egrotare. Cõuocatiſqꝫ tũc ꝓ cũ fratrib⁹ ſuis conuentus bononie cepit eos ad canonice religionis obſeruãtiaz exhortari: eis precipiens. Charitatem habere: humilitatẽ ſeruare: paupertatẽ volũtariaz poſſidere. Et ne q̃s in poſterũ in hoc ordine ꝑdicatorũ poſſeſſiones induceret tẽporales: maledictionẽ dei omnipotentis ꝛ ſuã terribiliter iprecatus eſt. Anno dñi milleſimo ducenteſimo viceſimo primo dies ſuos in bono cõplens ꝛ annos ſuos in gl'ia migrauit ad dominũ.

¶ Ad veſ. De tranſfiguratione dñi. An. Sunt de hic ſtantibus qui non guſtabũt mortẽ donec videant filiuz hoīs venientez in regno ſuo. ps. Laud. pueri. ps. Laudate dominũ oẽs gen. ps. Lauda aĩa mea. ps. Laudate dñm qm̃ bonus. ps. Lauda hieruſalẽ dñm. Capitulũ. Phili.iij.

Saluatorẽ expectam⁹ dominũ nr̃m ieſuz chriſtũ qui reformabit corp⁹ humilitatis nr̃e configuratũ corpori claritatꝫ ſue. ℟. In ſplẽdenti nube. quere infra poſt lectionẽ ſecundã. Hymnus.

Gaude mater pietatis in valle gementiũ: ꝓ ducatu dignitatis chr̄i regis omnium quo dilecta precepta ris in culmine montium.
Ubi patres precellẽtes in mortali corpore: admirãtur aſſiſtentes de tam grãdi munere: diuinuȝ lumen cernentes increato lumine.
Quod vertices prophetaꝝ precolunt deuotius moyſes lumen p̄clarum legis date celitus ⁊ helias iubar magnũ zelo dei feruidus.
Preſentia claritatis declaratur ꝓinde in audita voce p̄ris de ſũmo germine: ⁊ ſpũ ꝯitatis forma nubis lucide
Genitori genitoq; laus ⁊ iubilatio: ſalus honor/ virtus quoq; ſit ⁊ bñdictio procedẽti ab vtroq; cõpar ſit laudatio. ℣. Glorioſus apparuiſti in conſpectu dñi. ℟. Propterea decorem induit te dñs. aña. Jeſus chriſtus ſplendor patris ⁊ figura ſubſtantie ei⁹ portãs omnia verbo veritatis ſue purgationẽ peccatorum faciens in monte excelſo hodie glorioſus apparere dignatus eſt. ps. 3. Magr. Dr.
Deus qui fidei ſacramẽta in vnigeniti tui glorioſa trãſfiguratione patrũ teſtimonio roboraſti: et adoptionem filiorũ perfecta voce delapſa in nube lucida mirabiliter preſignaſti conceſde propicius: vt ipſi⁹ regis glorie coheredes nos efficias et eiuſdem glorie tribuas eſſe conſortes. Per eũdem. Sequitur memoria de ſancto ſixto. an. Similabo. ℣. vr̃s. Item feliciſſimi et agapiti. an. Iſtorum. Et cetera de communi oĩo. De⁹ qui nos concedis. Item de ſancto ſtephano. Feſtum beati ſixti tranſfertur in craſtinũ. Inuita. Summum regem glorie chriſtum adoremus. Et pro vno gratie eius iubilemus. ps. Venite. Hymnus.
Exultet laudibus ſacrata concio celi agminib⁹ iuncta tripudio ꝓ verbi gloria qua ſplendent oĩa: terra ponthus ⁊ ethera.
Promiſſum panditur fratrum de medio patris cuȝ labitur vox de faſtigio dicens hunc filium doctorem celicũ audituq; digniſſimum.
Succedit in ſponſa pro fratris ſemine a viro repulſa viribus carente mandante domino moyſi in monte calciamentum ſoluere.
Specioſus forma pre natis aliis veſtit⁹ gloria ſit ſponſus ſanguinis o res mirabilis gubernat omnia celſus pauper ⁊ humilis.
Te ſumma deitas vnaq; poſcimus: ſic que nos viſita ſicut te colimus per tuas ſemitas duc nos quo tendimus/ ad lucem quam inhabitas. Amen. In. j. noct. aña.

Paulominus ab angelis mi
noꝛatus gloꝛia ⁊ honoꝛe co
ronatus eſt: ⁊ cõſtitutus ſu-
per opera manuum dei. Ps.
Dñe dñs noſter. An. Reuela
uit dñs cõdenſa ⁊ in templo
ei⁹ oẽs dicẽt gl'iã. Ps. Affer-
te. An. Specioſus foꝛma pꝛe
filijs hoim diffuſa eſt grã in
labijs tuis. Ps. Eructauit.
V. Glorioſus apparuiſti. Lc.i.

Preſentis ſolennitatis
myſteriũ ſacre ſcriptu
re figuris nobis demonſtra
tur. Scriptũ eſt enim quia
vidit aarõ: ⁊ oẽs filij iſrael
moyſen ⁊ erat gloꝛificata fa
cies eius ⁊ coloꝛ vult⁹ ei⁹.
Et timuerunt accedere ad
eum. Et poſt pauca ponebat
inquit moyſes ſuper faciem
eius velamẽ. R. Surge illu
minare hieruſalem. Qꝛ ve-
nit lumen tuum ⁊ gloꝛia do-
mini ſuper te oꝛta eſt. V. Et
ambulabunt gẽtes in lumi-
ne tuo: ⁊ reges in ſplendoꝛe
oꝛtus tui. Quia. Lectio.ij.

Cum aũt introiſſet in cõ
ſpectu dñi vt loqueret
illi deponebat velamẽ. Hoc
autẽ apoſtolus differẽs ma
gnifico illo ſenſu quo in cete
ris vtitur dixit. Nos autẽ
ſenſum chꝛi habemus qꝛ ſi
miniſterium moꝛtis in litte
ris defoꝛmatum in lapidib⁹
fuit ad gloꝛiam ita vt nõ poſ
ſent intendere fil'ij iſrael in
faciẽ moyſi pꝛopter gloꝛiã
vultus ei⁹ que abolet: quo-
modo non magis miniſteriũ
ſpirit⁹ erit in gloꝛia? R. In
ſplendenti nube ſpiritus ſan
ctus viſus eſt paterna vox
audita eſt. Hic eſt fili⁹ meus
dilectus in quo michi cõpla
cui ipſum audite. V. Appa-
ruit nubes obumbꝛans et
vox patris intonuit. Hic eſt
filius meus. Lectio tertia.

Et iterum paulopoſt di-
xit. Et nõ ſicut moyſes
ponebat velamen ſup. faciẽ
ſuam: vt non intenderẽt fi-
lij iſrael in faciem vultus
eius: obtuſi enĩ ſunt ſenſus
eoꝛum vſq ad hodiernũ diẽ.
Cũ legitur moyſes velamẽ
erat poſitũ ſuper coꝛ eoꝛũ.
R. Videte qualem charita-
tem dedit nobis deus pa-
ter. Vt filij dei nominemur
⁊ ſimus. V. Scimus qm̃ cũ
apparuerit ſimiles ei erim⁹
quoniã videbimus eũ ſicuti
eſt. Vt filij. In.ij.noct. An. Il
luminans tu mirabiliter a
montibus eternis turbati
ſunt oẽs inſipientes coꝛde.
Ps. Notus in iudea. An. Me-
lioꝛ eſt dies vna in atrijs
tuis ſuper milia. V. Quã di
lecta. An. Glioſa dicta ſũt de
te ciuitas dei. Ps. Fundamẽ
ta. V. Glia ⁊ hono. Lec.iiij.

Quis nõ admiretur my
ſterioꝝ magnitudinẽ?
quis non pertimeſcat notã
coꝛdis obtuſi? Glificata eſt
facies moyſi ſed nõ poterãt
intẽdere in faciẽ vult⁹ eius

filij iſrael: nõ poterat intẽde
re popul⁹ ſynagoge. ℞. Ine=
briati ſunt ab vbertate do=
mus tue. Et torrẽte volupta
tis tue potaſti eos. ℣. Quo=
niam apud te eſt fons vite:
⁊ in lumine tuo videbimus
lumen. Et Lectio. v.

Si quis autẽ cõuerſionẽ
et vitam poteſt habere
eminentiorẽ ꝙ reliquuz vul
gus iſte poteſt intueri gl'iaz
vultus eius. Et nunc enĩ ſi=
cut dicit apoſtolus. Velamẽ
eſt poſituz in lectiõe veteris
teſtamenti. ℞. Preceptor bo
nũ eſt nos hic eſſe/ faciamus
hic tria tabernacula. Tibi
vnum/ moyſi vnum/ et helie
vnũ. ℣. Nõ enĩ ſciebat quid
diceret. Tibi. Lectio. vi.

Et tunc moyſes glrificã
to vultu loquit̃: ſed glo
riã que eſt in vultu eius nõ
poſſum⁹ intueri. Idcirco au
tẽ nõ poſſumus q̃r adhuc po
pulus ſum⁹ q̃r nichil ſtudij
nichil meriti pluſꝙ reliqua
plebs habem⁹. ℞. Si mini=
ſtratio mortis litteris defor
mata i lapidib⁹ fit i gl'ia ita
vt nõ poſſent filij iſrael intẽ
dere in faciem moyſi ꝓpter
gloriã vultus ei⁹ q̃ euacua=
tur: multo magis. Miniſtra
tio ſpiritus que manet erit
in gloria. ℣. Amplioris enĩ
glorie chriſt⁹ pre moyſe eſt
habitus: q̃to ampliorem ho
norẽ habet dominus qui fa=
bricauit eum. Miniſtratio.

Gl'ia. In. iij. noc. A. Thabor
⁊ hermõ in noĩe tuo exulta
bunt tuũ brachiũ cum potẽ=
tia. Ps. Mias. A. Lux orta eſt
iuſto: rectis corde leticia. Ps.
Dñs regnauit. exul. An. Cõfeſ=
ſionẽ ⁊ decorem induit ami=
ctus lumine ſicut veſtimen=
to. Ps. Bñdic. ij. ℣. Magna
eſt. Scdm matt. xvij. L. vij.

In illo tp̃e. Aſſumpſit ie
ſus petrum et iacobum
⁊ ioãnẽ fratrẽ eius: ⁊ duxit
eos in montẽ excelſum ſeor
ſum: ⁊ trãſfiguratus eſt an=
te eos. Et reliqua. Homilia
chriſoſtomi.

Paulo ſuperi⁹ ꝑmiſſuz eſt:
q̃r cum dñs diſcipulis ſuis
multa de ſua paſſione ⁊ mũ
di ꝓſpera cõtẽnẽda dixiſſet:
atq; ad vltimũ filiũ hoĩs in
gloriã patris cũ angelis võ
turum ꝓmiſiſſet: tãdez ſub=
iunxit ⁊ ait. Amẽ dico vobis
ſant quidã de hic ſtãtib⁹ qui
non guſtabunt mortẽ donec
videant filium hoĩs venien
tem in regno ſuo. ℞. Voca=
uit nos deus vocatione ſan
cta ſcdm gl'iam ſuã q̃ mani=
feſtata eſt nũc. Per illumi=
nationẽ ſaluatoris nr̃i ieſu
chriſti. ℣. Qui deſtruxit mor
tẽ illuminauit autẽ vitam in
incorruptionẽ. Per. Lc. viij.

Tres ſolo diſcipulos aſ=
ſumpſit: quib⁹ gloriam
ſue trãſfigurationis oſtẽde=
ret/ q̃r videlicet qui hic fidez
ſancte trinitatis incorrupta

mēte ſeruauerint: tūc beati eius merebunt viſione leta ri. ℣. Deus qui dixit de tene bris lumen ſplēdeſcere: illu xit in cordib⁹ nřis. Ad illu minationē ſctē claritatis dei in faciē ieſu chri. ℟. Exortuz eſt in tenebris lumen rectis corde: miſericors & miſera tor & iuſtus. Ad illumi. Lc. ix.

Quod autem transfigu ratus dicitur nō debe mus eū priſtinaz formā: hoc eſt corporis ſbītatē abieciſ ſe putare: ſed vt glīe ſue vel noſtre reſurrectionis verita tē in ſe oſtēderet. Quia qua lis tunc aplīs apparuit: ta lis poſt iudicium oibus ele ctis apparebit. ℟. Dū orar ret facta eſt ſpecies vultus eius altera & veſtitus eius albus refulgens & duo viri loquebantur cum illo. Moy ſes & helias viſi in maieſta te. ℣. Dicebāt aūt exceſſum eius quē completurus erat in hierl̄m. Moyſes & he. ℣s. Te deum. ℣. Emitte lucem tuā & veritatē tuā. ℟. Ipſa me deduxerūt & adduxerūt in montē ſctm̄ tuū & in taber nacula tua. In laud. an.

Aſſumpſit ieſus petrū & iacobū & ioānē fratrē eius & duxit eos in mōtē ex celſuz ſeorſum & trāſfigura tus eſt ante eos. ℟. Dñs reg. ℣. Reſplēduit facies eius ſi cut ſol: veſtimēta aūt ei⁹ fa cta ſūt alba ſicut nix alt. an.

Ecce apparuerūt illis moy ſes & helias loquentes cum ieſu. an. Reſpōdēs aūt petr⁹ dixit ad ieſum: Dñe bonū eſt nos hic eſſe. an. Adhuc eo lo quēte ecce nūbes lucida obū brauit eos. Capitulū. Sal uatorem. Hymnus.

Nouum ſydus exoritur chriſti pia clementia q̄ tenebroſa premitur/ inimici ſeuicia.

Inſurgere cū/ nititur mali gnitatis ſpū ex aduerſo reſi ſtitur/ prepotenti exercitu.

Roborant in acie intuētes ſignaculū deſudētes militie vt aſſequantur brauium.

Pro quo ſe cunctis obijcit/ vtrū in myſterio: chrs & tam dē pficit/ regnās i celi ſolio.

Gloria tibi dñe/ poteſtas & im periū: qui certātib⁹ acie/ a perte mōſtras ꝑmiū. Amen. ℣. Corona aurea ſuper ca put eius. ℟. Expreſſa ſigno ſanctitatis glīe et honoris. an. Et ecce vox de nube di cens hic eſt filius me⁹ dile ctus in quo michi cōplacui ipſum audite alla. ps. Bñdi ctus. Oro vt s. Sequit memo ria feliciſſimi: et ſancti ſte phani. Ad horas ãe de laud. Ad. iij. capitulū. Salua. ℟. Glorioſus apparuiſti in cō ſpectu domini. Alla alla. ℣. Propterea decorem induit te domin⁹. Alleluya. ℣. Glo ria & honore. Ad textaz. Ca pitulum. Ad corint. iij.

Nos oēs reuelata facie gloriā dñi ſpeculantes in eandem imaginem tranſformamur a claritate in claritatem tanq̄ a dñi ſpiritu. ℟. Gloria & honore coronaſti eū dñe. Alla alla. ℣. Et cōſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum alleluya. ℟. Magna eſt gloria ei⁹. Ad. iii. Capitulum. Apoca. xxi.

Suſtulit me i ſpiritu in montem magnū & altū & oſtēdit michi ciuitatē ſanctā hieruſalē deſcendentē de celo habentē claritatē dei: & lucerna eius eſt agnus. ℟. Magna eſt gl'ia eius in ſalutari tuo. Alla alla. ℣. Gloriā & magnū decorem impones ſuper eū. Alla. ℣. Corona aurea ſuper caput ei⁹. ℟. Expreſſa ſigno ſanctitatis gl'ie & honoris. Ad vē. ān. Aſſumpſit. ps. Dixit dñs. Confitebor. Btūs vir. Lauda. pue. Lau. dñz oēs gē. Cap. Saluatorē. ℟. Dum oraret. vrs in matutinis Hy⁹ vt in pri mis veſpis. Ad magt ā. Et audiētes diſcipuli ceciderūt in faciē ſuā & timuerūt valde & acceſſit ieſus et tetigit eos dixitq̄ eis ſurgite nolite timere alla. ps. Magt. Orō vt s. Memo. de ſācto ſixto. ān. Hic eſt vir. ℣. Gl'ia & ho. or.

Deus qui conſpicis q̄ er nulla noſtra virtute ſubſiſtimus: concede propicius: vt interceſſiōe beati ſixti martyris tui atq̄ pontificis / contra omnia aduerſa muniamur. Per dominū. Sequit memo. donati martyris ān. Hic eſt vere. ℣. Poſuiſti domine. Orat:o.

Deus qui es tuorū gloria ſacerdotum preſta q̄s: vt ſācti donati martyris tui atq̄ pontificis cuius feſta agimus: ſentiamus auxilium. Per domi. Sequitur mēo. de ſcō ſtephano. ¶ Scti ſixti pape et martyris totū de communi preter oratioñem & lectio. Lectio. i.

Sanctus ſixtus vrbis rome epiſcop⁹ apud athenas natus & edoctus: prius quidez philoſophus / poſtea vero chriſti diſcipul⁹. Cum apud deciū ceſarem & valerianū prefectū eſſet accuſatus: dixit ad clerū ſuū. Fratres mei nolite tormēta metuere neq̄ terrores. Nam & dñs noſter ieſus chriſt⁹ paſſus eſt p nr̄a ſalute vt nobz exemplū derelinqueret. L. ii.

Eadem nocte p̄ſentatus eſt beat⁹ ſixtus cū duobus dyaconibus feliciſſimo & agapito decio et valeriano. Cui deci⁹ dixit Scis quare nobis p̄ſentatus es? Rñdit ſixt⁹. Scio & bñ ſcio. Decius dixit. Fac ergo vt oēs tui ſciant. Sacrifica diis et eſto p̄nceps ſacerdotuz. Qd̄ cū facere nollet: recluſ⁹ eſt in cuſtodia mamortini. L. iii.

Cunqꝫ hec audiſſet btūs laurētius archidyaconus clamabat poſt eū dicēs. Noli me derelinquere pater: qꝛ abiectio diſcipuli detrimētū eſt magiſtri. Cui btūs ſixtus dixit. Non ego te deſero fili/ſed maiora tibi quaſi iuueni debētur pro fide chriſti certamina ꝛ tibi etiā glorioſior manebit de tyrāno triūphus. Uade ꝛ accipe theſauros eccleſie ꝛ diuide prout tibi uidebitur. Lectio.iiii.

Tunc beatus laurētius acceptis eccl'ie facultatibus cepit curioſe ꝑquirere in cheleꝗ monte ubi clerici ſcti ꝛ chriſti pauperes eſſent abſcōſi: ꝛ ei theſauros prout unicuiqꝫ opus erat lauando pedes ſingulorū diſperſit. Inter quos hominē nomine creſcentiū cecū: facto ſigno crucis illuminauit. Lectio.v.

Exiens inde uenit in cripta nepotianā: ubi erat beatiſſimus iuſtinus preſbyter cuꝫ alijs ſexaginta tribꝰ chriſtianis. Quibꝰ cū abluiſſet ipſe pedes ꝛ neceſſaria miniſtraſſet: ecce beatꝰ ſixtus ducebatur ad illudendum: ꝛ cum eo feliciſſimus et agapitus dyaconi. Lectio ſexta.

Adductꝰ ergo beatꝰ ſixtus cū dyaconibus corā decio ꝛ ualeriano dixit ad eum decius iracūdia plenꝰ. Nos cōſulimꝰ ſenectuti tue ſacrifica dijs. Reſpōdit ſixtus. Miſer tu tibi conſule: et noli deū blaſphemare: ſꝫ magis penitentiam age de ſanguine iuſtorum quem crudeliter effudiſti. Lectio.vij.

Decius auteꝫ furore repletꝰ: dixit ad ualerianū. Si iſti nō fuerint extracti nō erit clarꝰ timor. Ualerianus reſpōdit: capite puniantur. Reſpōderunt feliciſſimꝰ ꝛ agapitus: ꝛ dixerūt. O miſeri ſi audieritis monita patris noſtri: tormenta euadetis eterna. Lectio.viij.

Quo audito: ualerianus iuſſit eos duci foras muros porte appie ad templuꝫ martis: ut ſacrificarēt. Ubi cuꝫ adducti fuiſſent ad ħc eis beati ſixti: ſubito pars maxima tēpli cecidit: ꝛ idola cōminuta ſūt. Tūc btūs laurētiꝰ clamauit btō ſixto dicens. Noli me derelinqre pater qꝛ theſauros tuos iā expēdi: quos tradidiſti michi. Lectio.ix.

Tunc milites audientes theſauros: tenuerunt beatū laurētiū: ſctm̄ uo eꝑm ſixtū feliciſſimū: ꝛ agapituꝫ ante tēplum in cliuo martis decollauerūt. Et dimiſerūt ibi corpora eorū ī platea. Nocte uero uenerūt preſbyteri dyaconi ꝛ clerici/et ſanctum ſixtum ſepelierūt in cymiterio calixti. Sanctos autē feliciſſimum ꝛ agapitum in cymiterijs pretextati.

¶ Donati marty. mēo. de cōi

ſte vt s. Poſt veſ fit mẽo. ci-
riaci ſocioꝝꝗ ei⁹. oña de cõi
marty. ĩter orõẽ ꝛ lec. Oro.

DEus qui nos annua ſã-
cti ciriaci martyris tui
ſocioꝝꝗ ei⁹ ſolennitate leti
ficas: concede propicius: vt
quoꝝ natalicia colim⁹: vir-
tutem quoqꝫ paſſionis imite
mur. Per. Lectio prima.

TEmpore quo maximia-
nus auguſtus chriano-
rũ pſecutor rome thermas
edificabat: oẽs chrianos q̄s
reperire poterat quoſdã ad
arenã fodiendã et hũeris de-
portandã: alioſqꝫ ad lapides
et ad huiuſmodi opus p va-
ria loca dãnauit. Quoꝝ affli
ctionib⁹ cõpatiẽs traſon vir
potens et chriſtian⁹ p viros
chriſtianiſſimos ciriacũ ſiſin-
niũ ſmaragdũ ꝛ largũ ali-
moniã quotidie occulte mini
ſtrabat. Qð cũ nũciatũ eſſet
ſcõ marcello rome tunc epõ
vrbis gaudio repletus cõſe-
crauit ciriacũ ꝛ ſiſinniũ dya
conos eccleſie romane. Lc. ij.

FActum eſt aũt poſtea vt
vna nocte dũ deferrent
humeris ſuis victũ quez tra
ſon miniſtrabat tenti ſunt a
paganis/ ꝛ ad tribunũ expu
riũ perducti. Qui ſtatim eos
ad onera portãda cum aliis
dãnauit. Ipſi vero ſarcinas
ſuas ꝛ cuiuſdã ſenis noĩe ſa
turnini chriſtiani ſenectute
iã macerati alacriter p chri
ſti amore portabant. Ex quo
apd maximianũ accuſati cuz
eos ad ſacrificãduz deo her-
culi inclinare nõ poſſent fe-
cit ſiſinniũ ꝛ ſaturninũ cũ a-
proniano: papia ꝛ mauro mi
litibus q̄ per eos ad chriſtuz
conuerſi fuerãt poſt diuerſa
tormẽta capite trũcari: ciria
cuz autez ſmaragdũ ꝛ largũ
in cuſtodia tradi. Lec. iij.

POſt multum ṫo tp̄is ci-
riacus dyacon⁹ cũ duo-
bus ſocijs ſuis pp̄ter arthe
miã filiã diocleciani quam a
demonio liberauit de carce-
re educt⁹ eſt. Precepitqꝫ im-
perator vt ipſi deinceps ſecu
ri in vrbe roma viuerẽt vbi
multi per eos ad chriſtũ con
uerſi baptizati ſunt. Poſtea
miſit eos imperator ad regẽ
perſarũ. Cuius filiã noĩe io-
biam cũ a demonio etiã libe-
raſſent ipm̄qꝫ regẽ cũ filia et
affinib⁹ ſuis alijſqꝫ quadrin
gẽtis ꝛ viginti baptizaſſent
reuerſi romã cuz grandi ho-
nore ab imperatore ſunt re-
cepti. Quo poſtea mortuo
maximianus filius eius fe-
cit ſcõs dei ciriacum: ſmara
gdum largum ꝛ creſcentia-
nũ in equuleo ſuſpendi: fuſti
bus cedi neruis attrahi: flã
mas circum latera eoꝝ ap
poni: picẽqꝫ bullientẽ ſup ca
put viri ciriaci fũdi: et ſic eos
ad vltimũ cũ alijs viginti ꝛ
vno iuſſit decollari. ¶ In oct.
ſancti ſtephani totuz ſicut in
die preter orõnez et lectio. et

Fe tantum duplex. Oratio.

Deus qui es ſctõꝝ tuoꝝ ſplendor mirabilis ꝗ hunc dies honorabilẽ nobis btõꝝ tuoꝝ ſtephani / nichodemi gamalielis / atq abibõ inuẽtione cõſecraſti: da vt apõſtoliam tuã exẽplis eoꝝ ⁊ meritis adiuuemur. Per. Le. i.

Ait igit̃ ſctus gamaliel michi luciano ſacerdoti. Exurge ⁊ vade ⁊ dic ſctõ ioãni epõ hieroſolymitano / vt aperiat nobis ⁊ faciat locuz orõnis vt itercessiõe nrã miſereat̃ dñs populo ſuo. Le. ij.

Et cũ ad verba eius contremuiſſem: dixi. Non negligens fui dñe mi: ſz preſtolabar tertio aduentũ tuũ. Nũc vero ſile qꝛ craſtina die pergã oĩno que michi mandaſti dicturus. Lectio. iij.

Et cũ indignat⁹ aduerſuz me ſtaret: videbatur michi quaſi in alto mẽtis exceſſu ꝙ deueniſſem hieroſolymis ⁊ quaſi in cõſpectu aſtarem epõ ioãni narrãs ei oẽm viſionẽ quã videram. Lec. iiii.

Dicebatq michi epũs ſi hec ita ſe habent vt dicis chariſſime ⁊ dñs tibi reuelauit tempoꝛib⁹ noſtris: opoꝛtet me colligere de poſſeſſione illa bouẽ illuz maximũ aratoꝛẽ ꝗ et carro ⁊ aratro aptus eſt / ⁊ dimittere tibi poſſeſſionez cũ ceteris hominib⁹. Bos ille eſt btũs ſtephan⁹: carr⁹ aũt eccl'ia. Le. v.

Ad quẽ aio. Vt q̃d michi poſſeſſio dñe mi: ſi non habeo bouẽ illũ p quẽ regat̃ poſſeſſio ⁊ aret̃? Et dixit michi epõs. Ita placet chariſſime: qm̃ ciuitas noſtra vehiculis miniſtratur / ⁊ vnũ bouem maximũ ad illã carrum minus habemus quem tu dicis in poſſeſſione tua celari. Opoꝛtet nãq vt i ciuitate celeberrima ſit magis ꝗ i paruula poſſeſſione. Lec. vj.

Expergefact⁹ aũt bñdixi dñm: ⁊ perrexi ad ciuitatem hier'z ad ſctũ ioannẽ epm̃. Et cũ illi oĩa que viderã narraſſem pꝛe gaudio lachꝛymatus eſt et dixit. Benedictus dñs de⁹ fili⁹ dei viui. Si hec vt dicis chariſſime audiſti ⁊ dñs tibi reuelauit: opoꝛtet me inde trãſferre beatũ ſtephanũ pꝛimũ martyrẽ ⁊ archidyaconuz chri. Tres vltime lectio. erũt de vigilia ſcti laurẽtij hoc eſt de expõne euãgelij. Si quis vult venire poſt me. Hre in cõi vnius mãr. Cetera oĩa de ſctõ ſtephano. In vẽſ. añ. Regeſſus. ꝯ. Dixit dñs. cp̃m. ij. coꝛrin. ix.

Qui parce ſeminat parce ⁊ metet: et qui ſeminat in bñdictionib⁹: de benedictionibus ⁊ metet. R̃. Leuita laurentius. Hymnus.

Beate martyr pꝛoſpera diem triũphalem tuuz: quo ſãguinis merces tibi coꝛona vincenti datur.

Hic te ex tenebris ſeculi tor-
tore victo et iudice: euexit ad
celum dies chriſtoq; ouãtem
reddidit.
Nunc angelorũ particeps
colluces inſigni ſtola quam
teſtis indomabilis riuis cruo
ris laueras.
Adeſto nũc ⁊ percipe vocis
precantum ſupplices: noſtri
reatꝰ efficax orator ad thro-
num patris.
Preſtet pater et filius pre-
ſtet amborum ſpiritus: pre-
ſtet via ⁊ veritas preſtet am
borum charitas. Amen.
Or. iſte. ℣. poſt. vſq; ad aſſũp.
btẽ marie. ℣. Diſperſit dedit
pauperibꝰ. Reſ. Iuſticia eius
mãnet in ſclm ſcli. An. Puer
meus noli timere qr ego te-
cũ ſum dũ tráſieris per ignẽ
flãma nõ nocebit te / et ardor
ignis nõ erit i te. ℣. Mgt. oro.
Adeſto dñe ſupplicatiõi-
bus nr̃is: ⁊ interceſſio-
ne beati laurentij martyris
tui ꝑpetuã nobis miam beni
gnus impende. Per dñm. Ad
memo. ſcti ſtephani. ã. Hodie
ſanctus ioannes. ps. Magr.
oro. Deus qui es ſãctor. Sed
in eccl'ia bituren. veſp. erũt
totaƚ. de ſcõ ſtephano ⁊ mẽo.
de ſcõ laurentio ꝑ ãn. Puer
meus. cum Magt. ⁊ orone ad
cõpleto. de ſcõ ſtephano.
¶ Sãcti laurentij martyris
Ad matu. Inuita. Regẽ ſem-
piternũ ꝑronis mẽtibꝰ adore
mus. Qui martyrem ſuũ di-
gne ꝑ meritis coronauit lau
rentiũ. ps. Venite. hy. De-
tuor. In. i. noc. ãn. Quo pro-
grederis ſine filio pater? quo
ſacerdos ſancte ſine miniſtro
properas? Nota ꝙ iſti. ℣. ita
tim poſt ps dñr anteꝙ ãn.
repetantur ⁊ non dñr niſi in
die tm̃. ℣. Beatus laurentiꝰ
dixit. ps. Beatus vir. ã. No-
li me derelinquere pater ſan
cte: quia theſauros tuos iã
expendi quos tradidiſti mi-
chi. ℟. Quid in me ergo di-
ſplicuit paternitati tue? ps.
Quare fre. ã. Non ego te de-
ſero fili neq; derelinquo: ſed
maiora tibi debentur ꝑ fide
chriſti certamina. ℟. Beatꝰ
ſixtus dixit. ℣. Dñe dñ muiti.
℣. Gloria ⁊ honore coronaſti
eũ dñe. ℟. Et cõſti. Lec. i.
Cum decius ceſar beatũ
ſixtũ urbis rome epũm
decollari feciſſet iuſſit ſibi
beatũ laurentiũ ſcte roma-
ne eccleſie archidyaconũ qui
in cuſtodia ꝑthemii tribuni
tenebatur preſentari. Quẽ
ita aggreditur dicens. Ubi
ſunt theſauri eccleſie quos
apud te cognouimus eſſe re
conditos? Cui beatus laurẽ
tius non reſpondit verbũ.
℟. Quo progrederis ſine fi-
lio pater: quo ſacerdos ſctẽ
ſine dyacono properas? Tu
nunquã ſine miniſtro ſacrifi
ciũ offerre conſueueras. ℣.
Quid in me ergo diſplicuit
paternitati tue: nũquid dege

nerē me pbaſti? experire ter te vtrum ydoneum miniſtrū elegeris cui commiſiſti dñici ſanguinis conſecrationem. Tu nunq̄. Lectio ſcda.

Eadem die decius dixit valeriano pfecto pretorij. Exquire diligēter ab eo theſauros: et ſacrificet dijs. Q̄d ſi noluerit diuerſis eum penis ꝑ cruciatib⁹ interfice. Tunc valerian⁹ tradidit eū in cuſtodia cuidā vicario nomine hypolito qui ſtatī recluſit eu in carcerē cū multis. ℞ Noli me derelinquere pater ſcē qꝛ theſauros tuos iā expēdi. Non ego te deſero fili neq̄ derelinquo: ſed maiora tibi debentur pro fide chriſti certamina. ℣ Nos q̄ſi ſenes leuioris pugne curſu recipimus tibi aūt quaſi iuueni manet glorioſior de tyranno triūphus poſt triduū me ſequeris ſacerdotē tu leuita. Non ego. Lectio tertia.

Erat autē ibi multo tpe in cuſtodia quidā homo gētilis nomine lucilius: qui plorādo cecus factus fuerat. Quē cū beatus laurentius interrogaſſet: ſi ex toto corde in chriſtū crederet illuminaretur. Et ille reſpōdiſſet credo: illuminauit eū atq̄ baptizauit. Quod audiētes multi ceci et infirmi veniebant ad beatiſſimū laurentium in cuſtodia hyppliti ꝑ ſanabantur. ℞ O hypolite ſi credideris in ieſū chriſtū. Et theſauros tibi oſtendo ꝑ vita eternā pmitto. ℣ Si dictis inquit facta cōpenſes faciā quod hortaris: cui btūs laurenti⁹ dixit: tu michi tuū tm̄modo ꝑbeto aſſenſum. Et. In .ij. no. a Btūs laurētius dixit: Dñe ieſu chriſte deus de deo miſerere michi ſeruo tuo. ℣ Qr accuſat⁹ non negaui nomen ſctm̄ tuū interrogat⁹ te chriſtū cōfeſſus ſum. Ps. Cū inuoca. a Dixit roman⁹ ad beatum laurentiū: video ante te iuuenem pulcherrimū feſtina me baptizare. ℣ Afferēs aūt vrceum cū aqua miſit ſe ad pedes ei⁹. Ps. Verba mea. a Btūs laurētius dixit mea nox obſcurū non habet/ ſed omnia in luce clareſcunt. ℣ Quia ipſe dñs nouit ꝙ accuſatus non negaui nomē ſctm̄ ſuū. Ps. Dñe dñs noſter. ℣ Poſuiſti dñe. Lectio. iiij.

Videns aūt hec hypolit⁹ dixit ei. Oſtende michi theſauros. Dixit ei btūs laurentius. O hypolite ſi credideris in deū patrem et in ieſum chriſtū filiū eius: et theſauros tibi oſtendo: ꝑ vitam eternā pmitto. Dixit ei hypolitus. Si dictis facta cōpenſes: faciam qđ hortaris. Cui beatus laurētius dixit. Tu tm̄modo baptizare. ℞ Leuita laurenti⁹ bonū opus operatus eſt qui per ſignū crucis cecos illuminauit. Et the

zatus eſt. Quē ſtatim decius
decollari fecit. Corpus vero
eius ſepeliuit nocte iuſtinus
presbyter. ℟. Puer meus no
li timere quia ego ſum tecū
dixit dñs. Dum tranſieris per
ignē flāma non nocebit tibi:
et ardor ignis non erit in te.
℣. Liberabo te de manu peſ-
ſimorum: et eruā te de manu
fortiū. Dum. Lectio. viij.

Eadē hora iuſſit deci⁹ bea
tū laurētiū ad thermas
olympiadis iuxta palaciū ſa
luſtij nocte duci. Tunc cepit
hypolit⁹ triſtis plorare et di
cere btō laurentio. Quare et
ego nō venio et vociferor: quia
chriſtian⁹ ſum ut tecū incūbā?
Dixit btūs laurētius. Poti⁹
tace et gaude: quia vado ad glo
riam: ſed poſt dū clamauero
audi et veni. Adduct⁹ eſt poſt
hec noctus beatus laurēti⁹
ante deciū et valerianū. Et
cum tormēta nō timeret: nec
dijs ſacrificare vellet: nu-
dus extenſus eſt: et ligatus
ſuper craticulam ferreā, mi-
niſtris ſubijcientibus facu-
las et prunas. ℟. In craticu-
la te deū nō negaui et ad ignē
applicatus. Te dñm ieſum
chriſtum confeſſus ſum. ℣.
Accuſatus non negaui nomē
ſanctū tuū et interrogatus.
Te dñm. Lectio nona.

Dum aūt beatus laurē-
tius in craticula poſit⁹
ſup ignē furcis ferreis diu-
tiſſime coartat⁹ fuiſſet: aſpi-
ciens cōtra deciū dixit. Ecce
miſer aſſaſti vnā partē: gyra
et manduca. Deinde oculos
leuans dixit. Grās tibi ago
dñe ieſu chriſte: quia merui ia-
nuas tuas ingredi. Et hec
dicēs emiſit spm. Et recedē-
tes hinc tyranni dimiſerunt
corp⁹ btī laurētij ſup crati-
culā et ignē. Mane aūt facto
adhuc crepuſculo rapuit cor
pus ei⁹ hypolit⁹. Et cōdiuit
cum aromatib⁹ et lintheis de
proprio ſuo. Quod cū mādaſ
ſet btō iuſtino presbytero ve
nit per q̄cito: et ſepelierūt eū
plorātes et multū triſtes: via
tiburtina in ꝑdio ciriace vi-
due quarto iduū auguſtarū.
Et ieiunauerūt agētes vigi
lias noctis triduo cū multi-
tudine chriſtianorū lachrymā-
tes. ℟. Vir inclytus lauren-
tius. ōre in cōi vni⁹ marty.
℣. Te deū. ℣. Diſperſit dedit
pauperib⁹. ℟. Iuſticia eius
manet in ſcłm ſcłi. In lau. aña.

Leuita laurētius bonū
opus operatus eſt qui per
ſignum crucis cecos illumi-
nauit et theſauros eccleſie
dedit pauperibus. aña. Lau-
rentius bonū opus opera-
tus eſt qui per ſignū crucis
cecos illuminauit. aña. Adhe
ſit anima mea poſt te: quia
caro mea igne cremata eſt pro
te deus meus. aña. Miſit dñs
angelum ſuum et liberauit
me de medio ignis et non ſuū
eſtuatus. aña. Beatus lau

ſenti⁹ clamabat dicēs grās ago tibi dn̄e q2 ianuas tuas ingredi merui. Cp. Qui parce ſeminat. hy. Martyr. R⁹. Diſperſit. An. In craticula te deū nō negaui et ad ignē applicatus te chriſtum confeſſus ſum probaſti cor meuz & viſitaſti nocte igne me examinaſti & non eſt inuenta in me iniquitas. p. Bnd⁹. Oratio.

Da nobis q̄ſumus omnipotens deus: vitiorum noſtrorum flāmas extinguere: qui beato laurētio tribuiſti tormentoruz ſuorū incendia ſuperare. Per. Ad horas ãe de laud. Ad. iij. cpm Qui parce. Cetera de cōi vnius martyris. Ad. ix. R⁹ Diſperſit. Oro. Da nobis. Ad vs. an. Leuita laurētius. p. Dixit dominus. p. Beatus vir. p. Laud. pueri. ps Credidi. ps. In conuertendo. Cpm. Qui parce. Rm. Vir incli. hy Beate mar. R. Diſperſit dedit. an. Beatus laurentius duz in craticula ſuperpoſit⁹ vreretur impiiſſimo tyranno dixit aſſatū eſt iam verſa et manduca: nam facultates eccleſie quas requiris i celeſtes theſauros: manus pauperū deportauerunt. ps Magnificat. Oratio vt ſupra. Mē. tyburtij martyris. an. Hic eſt vere. v. Gloria et honore. &c. Oratio.

Beati tyburtij nos dn̄e foueant continuata p̄ſidia: quia nō deſinis propici⁹ intueri: quos talib⁹ auxilijs conceſſeris adiuuari. Per. Ad complet. totum de feria.

¶ Tyburtii totū de cōi vni⁹ martyris preter orōnē & lec. Et ſi hoc feſtū in dn̄ica euenerit ſit tantū memo. Et ſex lect. de ſcō laurentio et tres vlt. de expoſitione euangelij dicte dn̄ice. Lectio prima.

Cum beati chriſti martyres ſebaſtian⁹ et tranquillin⁹ ſcm̄ tyburtiū filiuz chromatij vrbis rome prefecti in chriſti fide inſtruxiſſent et glorioſus policarpus p̄sbyter eum cum patre & familia ipſius promiſcui ſexus mille quadringentos pariter baptizaſſet: cōcilio gaij pape & propter immanitatē p̄ſecutoris cū ingēti chriſtianoruz multitudine in campaniā perrexerunt. Interea beatus tyburtius martyrium flagitās redijt romā. Tranſiens autez occurrit homini qui de alto lapſus: & caput & oīa mēbra quaſſauerat ita vt ab omnibus mortu⁹ crederetur. Sed cū ſuper vulnera ei⁹ orationē dn̄icaz et ſymbolū apſoꝝ lente dixiſſet: ſtatim fact⁹ eſt incolumis. Quē poſtea et parentes eius ad fidem conuerſos: a ſancto gaio papa baptizari fecit. Lectio ſcda.

Interea quidā apoſtata noīe torquatus ſcō gaio ficta ſimulata fide ſe ſociauit dicens ſe chr̄ianū eſſe: & non

erat. Cuius perfidiā cū ſanctus tyburtius agnoſceret: ⁊ eum ſepe redargueret: fecit ſe cum beato tyburtio cō ꝓhendi: et corā fabiano prefecto duci. Et cum a prefecto interrogaretᷣ ſi chriſtianus eſſet rñdit. Iſte tyburtius magiſter meꝰ eſt: et qđ feci docuit me. Tūc fabianꝰ dimiſſo eo dixit ad tyburtiū. Audiſti qđ torquatꝰ aſſerat. Sanctus tyburtius dixit. Torquatus diu eſt ꝙ ſe chriſtianū eſſe mentitus eſt. Lec. iij.

Fabianꝰ tunc iratus dixit beato tyburtio. Redditne te generi tuo: nobilis eñ natus ad tantā deuolutꝰ es fecē vt velis ſupplicium ſimul: ⁊ infamiam ſubire et mortem? Sanctus tyburtiꝰ dixit. Minas tuas non timeo: qꝛ deuꝫ verū qui eſt in celis veneror ⁊ adoro. Tūc furore plenus fabianus fecit eū nudis pedibꝰ ſuper carbones ardentes incedere. Et cū nichil incōmodi ſuper prunas pateretur fecit eum furioſe gladio animaduerti. Ibiqꝫ a quodā parente ſuo chriſtiano ſepultꝰ eſt. Cuius ſacra oſſa poſtea anno dñice incarnationis octingēteſimo ſexageſimo tertio largitione nicolai pape in galliā apud antiſſiodorum ſunt tranſlata. Ubi florent eius orationes vſqꝫ in hodiernum diem.

¶ Intra oct. ſcti lauren. Le. j.

Beatiſſimi laurētij martyris cuius hodie natalem celebremꝰ paſſionē vos noſſe credo. Et q̄nta in perſecutione pertulerit: dilectionem veſtram ſcire non dubito. Tāta enim martyris huius gloria extitit: vt in paſſione ſua mundū illuminaret vniuerſum. Lect. ij.

Illuminauit mūdū plane laurētius eo lumine quo ipſe ſuccenſus eſt: ⁊ flāmis quas ipſe ꝑtulit omniū chriſtianorū corda calefecit. Quis eñ hoc exemplo nollit ꝑ chriſto ardere: ⁊ cū laurētio coronari? Quis nollit ad horā vri laurētij igne: vt eternū gehēne nō patiatᷣ incēdiū? L. iij.

Beati igitᷣ laurētij exemplo ꝓuocamur ad martyriū ⁊ accendimur ad fidē: ⁊ caleſcimꝰ ad deuotionē. Et ſi in nobis pſecutoꝝ flāma deeſt: fidei tamē flamma nō deſit. Nō ardeamus quideꝫ corpore ꝑ chriſto: ſed ardeamus affectu. ¶ Alia die. le. j.

Non ſubijci nobis perſecutor ignem ſed ſufficit nobis deſiderium ſaluatoris. Eſſe autē ſaluatoris ignem legimus in euāgelio dicente eodeꝫ dño. Neſcitis qꝛ ignē veni mittere in terram? Et quid volo niſi vt ardeat? Quo ſuccenſi illi duo diſcipuli dixerūt. Nonne cor nrm̄ ardēs erat in nobis dū loqueretur i via ⁊ aperiret

nobis ſcripturas? Lec. ij.

HOc igitur igne beatus laurētiꝰ accenſus flammarum non ſentit incēdiuꝫ. Et dū chriſti ardet deſiderio perſecutoris penā nō ſentit. In ꝓtū em̄ fidei ardor feruet in tantum ſupplicij flamma frigeſcit. Lectio tertia.

COrporalī em̄ btūs laurentiꝰ laborat incēdio: ſed diuinus ſaluatoris ardor materialē tyrāni reſtrinxit ardorem. Quāuis em̄ in fauillam membra ſoluātur: fidei tamē fortitudo non ſoluitur. Corporis detrimētuꝫ ſuſtinet: ſed lucrum ſalutis acquirit. ¶ In vigil. ſācti hypoliti. Ad veſ. ā. Leuita laurentius. ps. Dixit dñs. Cap. Btūs vir. Hy. Martyr dei. V. Glia ⁊ ho. An. Hic eſt vir. ps. Magnificat. Oratio.

DA nobis q̄s omīps deꝰ: vt bti hypoliti martyris tui ſociorūq; eius venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. p. d. ¶ Sci hypoliti mar. ad mat. Inui. Hy. ān. ps. vt vniꝰ mar. lc. i.

HYpolitus poſtq̄ bti laurentij corpus ſepeliuit venit in domum ſuā: ⁊ dans ſeruis ſuis ⁊ ancillis paceꝫ cōicauit oēs de ſacrificio altaris bti laurentij: qd btūs iuſtinꝰ preſbyter obtulerat Deinde mēſa appoſita ꝑuſq̄ comederet cibum venerunt milites ⁊ perduxerunt eum ad decium ceſarem. Quē vidēs decius ignorās adhuc ꝙ chriſtianus eſſet ſubridēs dixit ei. Nunquid ⁊ tu magꝰ effectus es qr corpus laurētij ſepeliſti? Reſpondit hypolitus. Hoc feci non quaſi magus: ſed vt chrīanꝰ. R. Beatiſſimꝰ chriſti martyr hypolitus dum baptiſmi gratiā accepiſſet a beato laurētio. Ponebat manus ſuper oculos cecorum ⁊ illuminabantur. V. Ceco illumiato a btō laurētio hypolitꝰ credidit ⁊ ꝑcipere meruit baptiſmi ſacramentum. Pone. Lec. ij.

AD dies hec decius furore arreptꝰ: iuſſit vt lapidibus os hypoliti cōtunderetur dicens ei. Sacrifica dijs ⁊ viue ne pereas ꝑ tormenta ſicut laurentius. Hypolitus dixit. Exemplū merear beati laurentij martyris fieri: quē tu miſer auſus es ore polluto noīare. Tunc decius iuſſit eum expoliari habitu chrīano quo induebat ⁊ dixit ei. Quomodo inſipiens factus es: quia nuditatē tuā non erubeſcis? Sacrifica ⁊ fruere militie palma. R. Iſte ſanctus. Lec. iij.

CUm aūt btūs hypolitꝰ dixiſſet decio. Nō me expoliaſti: ſꝫ magis icipis me veſtire. Non em̄ ignorās feci ꝙ tu credis q̄ militare chriſto cupio. Deciꝰ fecit euꝫ fuſtibus ⁊ carduis diutiſſime

cedi. Et cū cederēt eū altius clamabat chrīanus ſum. Et tūc cedētes defecerūt. Tūc Decius iracundia plenus dixit valeriano. Accipe omēs facultates eius: ⁊ dirig tormentis eum interfice. ℟m. Miles chriſti. Lectio. iiij.

Eadē die valerian⁹ exq̄ſſita omni facultate ei⁹ inuenit i domo hypoliti omnem familiā eius chriſtianā. Quos cum ante conſpectum ſuū adduci feciſſet: dixit ad eos preſente hypolito. Sacrificate diis ne pereatis cū hypolito dn̄o vr̄o. Tunc concordia beati hypoliti nutrix pro oibus reſpōdit. Nos cū dn̄o noſtro malum⁹ publice mori: q̄ poſt eū impudice viuere. Quo audito iuſſit eam valerian⁹ tandiu plūbatis cedi: donec emiſit ſpiritū: et proiecta eſt in cloacam. ℟m. Dn̄e preueniſti. Lectio. v.

Valerianus poſt hec vidēs q̄ hypolit⁹ exultaret ⁊ deo gratias ageret de glorioſo martyrio nutricis ſue iuſſit cum ⁊ familiā ſuā foras portā tiburtinā duci. Ibiq̄ cū beatus hypolitus ſuos in dn̄o confortaſſet decollati ſunt oēs in cōſpectu hypoliti promiſcui ſexus decem ⁊ nouem. Beatum vero hypolitū per pedes ad colla equorū indomitorū ligatū tandiu per carduos ⁊ tribulos trahi fecit: donec ſpiritū exhalauit. Quorū corpora iuſtin⁹ p̄ſbyter noctu ſepeliuit iuxta agrū verani vbi repelierat beatū laurētiū. ℟. Hic eſt vere. Lectio ſexta.

Die decimotertio poſt paſſionem ſcī hypoliti hyreneus ⁊ abūdus occulte chriſtiani ad inſtantiā porphirii militis credētis gemmas vel aurum eſſe in veſtibus btē concordie extraxerūt eā de cloaca. Et cū hoc denunciaſſent beato iuſtino ſuſcepit eā deo grās agēs: ⁊ nocte ſepeliuit iuxta ſcīm hypolitum. Qđ valerianus audiens hyreneū ⁊ abundū ambos in cloacam viuos iactari fecit. Quorū corpora iuſtinus etiam nocte rapuit et cum aliis ſepeliuit. ℟. Req̄ſſitus a decio beatus hypolitus de corpore laurentii vt quid ſepeliſſet eum: reſpondens hypolitus dixit. Chriſtianus ego ſum ⁊ chrī martyrem diligenter ſepeliui. ℣. Miror michi valde preſes Et quid ore polluto chriſti martyrem nominaſti. Chriſtianus. Lectio ſeptima.

Vigeſimoſeptimo autē die poſt hec decio ⁊ valeriano ſedētib⁹ in curru aureo cū iā deſcenderēt ad amphiteatrū vt ibi mltos chriſtianos crudeliter necarēt: arreptus demonio: clamabat Decius. O hypolite tā q̄ captiuū ⁊ victū cathenis aſpe

eis me ducis. Valerian9 autem clamabat. O laurenti igneis cathenis me vinctuz trahis. Et eadē hora expirauit preſente Decio. Dect9 iaz triduo ſic vexatus miſer vitā finiuit. ℟. Cepit hypolit9 triſtis plorare: cui beat9 laurentius ita dixit. Noli flere ſed magis gaude: et poſt dn̄ clamauero audi et veni quia vado ad gloriam. ℣. Beatus laurentius dixit ad hypolitum. Noli. Lectio octaua.

Triphonia vero vxor decij licet antea crudelis: his viſis iuſſit dimitti oēs chr̄ianos qui erāt in carceribus. Et dimiſſis oibus cō uerſa ad dn̄m cum filia ſua cirilla multū compuncta baptizata eſt a beato iuſtino preſbytero. Alia autē die dū oraret triphonia emiſit ſpiritum et ſepulta eſt a beato iuſtino iuxta ſanctū hypolitū. Audiētes milites q̄ vxor decij et filia ſua cirila facte eſſent chriſtiane venerūt numero quadraginta ſex cum vxoribus ſuis ad ſanctū iuſtinū vt baptiſmuz perciperent. Iuſtinus aūt eos p venerabilē dyoniſiū papā ſucceſſorē beati ſixti baptizari fecit. ℟. Expoliauit veſte hypolitum Deci9 qua induebatur habitu chriſtiano et dixit ei. Sacrifica dijs et adhere preceptis meis: et viue et fruere militie palma. ℣. Decius autem dixit ad hypolitum. Sacrifica. Lectio. ix.

Claudi9 imperator poſtea cirillam cum ydolis ſacrificare et ei conſentire nollet fecit gladio iugulari: et in platea canibus dimitti. Quā iuſtin9 nocte iuxta matrem ſuam ſepeliuit. Predictos vero milites et vxores eorum foras muros porte ſalarie fecit decollari. Quorum corpora collegerunt nocte beatiſſimi p̄sbyteri iuſtinus et ioānes: et ſepelierūt in via ſalaria cum alijs centuz viginti martyribus. ℟. Vir inclytus hypolitus. quere in cōi. p̄s. Te deum. ℣ſus. Letabitur. In laudibus. Antiphona.

Dixit hypolitus ad deciuz non me expoliaſti ſed magis veſtiuiſti. An. Ceſar dixit ad beatū hypolitū quomodo factus es inſipiēs vt nuditatem tuam non erubeſcas? An. Decius dixit ad beatū hypolitum ſacrifica et viue ne pereas per tormenta ſicut laurentius. A. Exemplū merear fieri beati laurentij martyris. An. Tūc valerianus in conſpectu hypoliti famulos illius martyrizari precepit. Cpm. Beatus vir qui ſuf. hy9 Martyr dei. ℣. Letabitur. An Orauit ſanctus hypolitus voce magna et dixit gratias tibi ago dn̄e mi ieſu chriſte: q2 famulos

meos in conſpectu meo pati
video. ps. Benedictus. oro vt
ſupra Memo. ſcti laurentij.
Ad hor. añe de laud. Cetera
omnia de cōi preter ebnem
vrs. Ad vrs. añ Dixit hypo-
litus. ps Dixit dñs. Capim.
Mulierem fortē. hy. Ad ſac-
crū. quere ſupra in laudib⁹
de beata anna ꝶ. Diffuſa eſt
gratia. aña. Accinxit. ps. Ma
gnificat. Oratio.

DEus qui beatā rade-
gundē in ſexu fragili
conſtitutā ſanctificaſti voca-
tiōe mie tue per ipſius me-
rita exaudi preces noſtras
et preſta: vt ſicut illa tecū eſt
meritis: ita a nobis nō rece
dat exemplis. Per do. Memo.
ſancti hypoliti. añ. Juſſit va
lerianus vt in conſpectu hy
politi omnis familia ei⁹ ca-
pite truncaretur: et ſic euz p
carduos et tribulos trahi: q
dum traheretur emiſit ſpm.
ꝶ. Gloria et honore. Oro vt s.
Memo. ſcti euſepii confeſſo.
p añ ꝶ. et orōem de cōi. Oro.
Deus qui nos. Item memo-
ria beati laurentij.

¶ Sancte radegūdis omia
vrs de beata anna/ ꝑter ora
tionem et lec. Lectio prima.

TEmpore quo precelſus
francorū rex clotarius
barbaricā regionē vi armo-
rū obtinuit et vaſtauit: de re-
gione thoringa beatiſſimā
radegundem iuuenilē puel
lam regis berethaij filiam
ſecum apud beromendēſem
adduxit: et eam in atheyas
villa regia nutriendā/ et lit-
teris erudiendā deputauit.
Quā poſtea adultā ipſe rex
in ſueſſionica ciuitate ſibi in
cōiugem deſponſauit. Lc. ij.

IGitur iuncta principi ter
mēs ne deo derogaret
cū mundi gradu ꝑficeret ſe
ſua cū facultate elemoſinis
totā dedicauit. Nā cum ſibi
aliquid de tributis regis ac
cederet de omnib⁹ ante de-
cimas dabat ꝙ acciperet.
Deinde qd ſupererat mona
ſteriis diſpenſabat. Nec ab
ea quiſꝙ egen⁹ vnꝙ vacu⁹
receſſit. Sic deuota deo re-
gina pauperibus ſeruiebat
vt ancilla. Nocturno etiā tē
pore dū ad thorū regꝫ nocte
accederet/ et cū eo modicum
reclinaſſet ſtatim ab ipſo ꝑ-
miſſione obtenta/ vt pro hu-
mana neceſſitate conſurge-
ret per noctis reſiduum in
ſecretario ſuo ſemꝑ oratio-
ni vacabat. Lectio tertia.

TAnta etiā huic regine
de chriſti pauperibus et
monaſteriis cura fuit vt ſin
gulis ſemꝑ larga manu di-
ſtribueret. Dū hec quadā vi
ce i perona oppido eſſet mul
ti incarcerati cū ꝑ eorū ſalu
te eā acclamare nō auderēt
eā deuotius in aio requiren-
tes nocte reſerato oſtio car-
ceris fractiſꝙ vinculis ad
eam gratias referentes va-

nerũt incolumes. In hac au
tem ſolutione tantã gratiã
contulit et dominus / vt ad
nomen eius obſecrati pate-
reãt carceres vincula fer-
rea ſoluerentur ⁊ rei exirẽt
illeſi: quibus iam tormenta
erat parata. Lectio quarta.

Aſcendit autem interea
maritũ eius ppoſitũ:
vt regia ptãte abiecta chrm
pauperẽ pauper ſequeret.
Quod vt adimpleret ad bea
tũ medardũ nouiomenſem
epm pfecta ſanctimonialem
ab eo veſtẽ petijt ⁊ bñdictio-
nẽ: ſed ille dicti memor apo-
ſtoli ſi que ligata ſit cõiugio
non querat diſſolui reginã
veſte tegere monachica diſ-
ferebat. Quo ſanctiſſima co
gnito ſacrariũ intrãs corpo
ri ſui ⁊ capiti religionis ha
bitum impoſuit. Ad ipſumq
pontificem iuxta altare re-
greſſa: ſic ei ait. Requirat dñs
animã meam de manu tua ſi
magis principem timueris
terrenũ ꝙ regem angelorũ.
His auditis beatus epũs ei
manꝰ impoſuit / ⁊ ſanctimo-
nialem tũc indutam cõſecra
uit dyaconam. Lec v.

Beatiſſima igitur rade-
gũdis inde diſgrediẽs
cum turonis ſepulchrũ bea
ti martini deuotiſſimo viſi-
taſſet: ⁊ ibi dona ꝙplurima
erogaſſet pictauim quoad vi
ueret moratura perrexit.
Ibiq monaſterio de dicti re-
gis ordinatione tamẽ cõſtru
cto ſanctimonialiũ religionẽ
⁊ abbatiſſam que eis preſi de
ret in eodem conſtituit. In
qua etiam religione reddi-
tibus quibus viuerent aſſi-
gnatis nichil ſibi retinens
cũctis humilior ſub ipſiꝰ ab-
batiſſe imperio nõ ſine mira
culis ꝙplurimis cum maxi-
ma auſteritate vixit. Ibiq
vnã de ſactimonialibus de-
functã cuiꝰ exequie iam pa-
rate erãt reſuſcitauit. Lc. vi.

Anteꝙ vero ad chriſtum
migraret ⁊ longa tra-
heret ſuſpiria: venit ad eã
iuuenis pulcherrimus qui
dixit ei. Quid pro me te tan-
to cruciatu affligis ꝗ ſemp
tibi aſſiſto? In dyademate ca
pitis mei: noueris te primã
eſſe gemmam. Et his dictis
iuuenis euanuit: in extaſi et
gaudio beata radegũde re-
licta. Obijt autẽ primo idus
auguſti. Dũq ſanctũ corpus
eius ad ſepulchrũ deferrẽt
cecũ qui a multis annis nõ
viderat illuminauit. Qđ vi-
dens ois populus virtutem
beate radegũdis ammiran
tes dño bñdixerunt. In euã
geliũ vigilie aſſumptionis.
Sm Lucam xi. Lec. vij.

In illo tẽpore. Loquẽte
ieſu ad turbas extollẽs
vocem quedã mulier de tur-
ba dixit illi. Beatus venter
qui te portauit: ⁊ vbera que
ſuxiſti. Et reliqua. Homilia

venera. bede preſby.

Magne devocionis: et fidei hec mulier oſtenditur: que ſcribis & phariſeis dñm ten tantibus ſimul & calũniantibus tanta eius incarnationẽ pre omnibus ſynceritate cognoſcit: tãtaq; fiducia cõfitetur vt preſentium tunc ſcribarum et phariſeorũ calumniam futurorumq; confundat perfidiam hereticorum. Lectio octaua.

Nam ſicut tũc iudei ſpiritus ſancti opera blaſphemando verũ cõſubſtantialẽq; dei patris filiũ negabant: ſic heretici ꝑterea negant mariam ſemper virginem ſpiritusſancti operante virtute naſciruro ex humanis membris vnigenito deo carnis ſue materiam miniſtraſſe. Uerum cõſubſtãtialemq; matri filiũ hoĩs fateri nõ debere dixerũt. lc. ix.

Sed ſi caro verbi dei ſecundũ carnẽ naſcentis a carne virginis mẽis pronũciatur extranea: ſine cauſa vẽter qui eam portaſſet: vbera que lactaſſent beatiſicarent. Qua enĩ cõſequẽtia eius lacte credatur nutrit⁹: cuius negatus eſſe cõcept⁹.

Poſt matu. mẽo. de ſcõ euſebio & de ſancto laurẽtio. Ad horas totum vt ſupra de ſancta anna / pter orationem.

¶ In vigilia aſſumptio. btẽ marie virgĩs ad veſpas. añ.

Regina mundi & dña virgo maria perpetua: intercede pro nr̃a pace & ſalute q̃ genuiſti chriſtum dñm de tuo ſacro vtero alła. Si ṽo die ꝑut euenerint. añ. O pulchra iter mulieres & glorioſa inter virgines intercede pro noſtra fragilitate in hac tua aſſumptiõe apud benignũ ieſum filiũ tuum dñm & redẽptorẽ mũdi. añ. Hec eſt regina virginũ q̃ genuit regẽ velut roſa decora virgo dei genitrix per quã reperimus deum & hominem. alła. Quã pulchra es amica mea ſuauis et decora: oculi tui columbarum abſq; eo quod intrinſecus latet. alła. Sancta maria ſuccurre miſeris: iuua puſillanimes refoue flebiles: ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu Capitulum. Eccle. xxiiii.

In omnib⁹ requiẽ queſiui & in hereditate dñi morabor. Tunc precepit & dixit michi creator omniũ & q̃ creauit me requieuit in tabernaculo meo. ℞. Ad nutum quere infra. Hymnus.

O quã glorifica luce choruſcas / ſtirpis dauidice regia proles: ſublimis reſidens virgo maria / ſupra celigenas etheris omnes.

Tu cũ virgineo mater honore / angelorum domino pectoris aulã: ſacris viſceribꝰ

celorum

caſta paraſti/natus hinc de⁹
eſt corpore chriſtus.
Quem cunctus venerās or
bis adorat/cui nūc rite genu
flectitur omne: a quo nos pe
timus ad venientē abiectis te
nebris gaudia lucis.
Hoc largire pater luminis
oīs/natū per ppriū flamine
ſacro: qui tecū nitida viuit
in ethra/regnans ac mode-
rans ſecula cuncta. Amē. ℣.
Aſſumpta eſt maria in celū.
℟. Gaudent angeli laudan-
tes benedicūt dñm. an. Pa-
radiſi porta per euam cun-
ctis clauſa eſt: et per virginē
mariā iterum patefacta eſt
all'a. ps. Magnificat. Oratio.
Deus qui virginalē au-
lam beate marie ſemp
virginis in qua habitares
eligere dignatus es: da q̄s:
vt ſua nos defenſione muni-
tos: iocundos ſue facias in-
tereſſe feſtiuitati. Qui vi. Ad
cōple. an. All'a. ps. Cū inuoca.
ca. Tu in no. hy⁹. Virgo ſin-
gu. ℣. Cuſtodi. an. Quam pul-
chra. ps. Nūc dimittis. Ad
mat. Inui. Venite adorem⁹ re
gē regū. Cui⁹ hodie ad ethe
reū mater virgo aſſumpta
eſt in celū. ps. Venite. Hy⁹.
Quem terra pōth⁹ ethe
ra colūt: adorāt pdicāt/
trinam regentem machinā
clauſtrum marie baiulat.
Cui luna ſol et oia deſerui-
unt p tēpora: pfuſa celi gra
tia geſtant puelle viſcera.
Beata mater munere/cui⁹
ſupernus artifex: mūdū pu
gillo continens/ventris ſub
archa clauſus eſt.
Beata celi nuncio/fecunda
ſancto ſpiritu: deſideratus
gentibus cuius peralnum
fuſus eſt.
Maria mater gr̄e mater mi
ſericordie: tu nos ab hoſte
ptege/et hora mortꝫ ſuſcipe.
Gloria tibi dn̄e/qui nat⁹ es
de virgine: cū patre et ſancto
ſpiritu in ſempiterna ſecu-
la. Amen. In .j. noct. an. Maria
virgo ſemper letare q̄ me-
ruiſti chriſtum portare celi
et terre cōditorē: quia de tuo
vtero protuliſti mūdi ſalua
torem. ps. Dn̄e dn̄s noſter.
an. Sub tua protectione con
fugimus vbi infirmi accepe
rūt virtutem: et propter hoc
tibi pſallimus dei genitrix
virgo. ps. Celi enarrant. an.
Leua eius ſub capite meo: et
dextera illius amplexabit
me. ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Aſ-
ſumpta eſt. Sermo beati hiero
nimi preſbyteri. Lec. j.
Cogitis me o paula et
euſtochiū immo charis
tas chriſti me cōpellit: q̄ vo
bis dudū tractatibus loqui
cōſueuerā: vt nouo loquēdi
genere ſanctis que vobiſcū
degunt virginibus latino
vtēs eloquio exhortationis
gratia ſermonē faciā de aſ-
ſumptione beate et glorioſe
ſemper ꝟginis marie: more

rorum qui declamatorie loq̄ ſolēt ad populū in eccleſijs. Quod vtiq̧ genus docendi nec dum attigeram. R. Vidi ſpecioſam ſicut columbā aſcendentē deſup riuos aquarū cuius ineſtimabilis odor erat nimis i veſtimētis ei9. Et ſicut dies verni circūdabant eā flores roſarū et lilia conuallium. V. Viderunt eā filie ſion ⁊ beatiſſimā predicauerunt ⁊ regine laudauerūt eā. Et. Glia. Vidi. Et ſic reis... Lectio.ii.

SEd q2 negare nequeo quicquid iniūgitis: nimia vr̄a deuict9 dilectione experiar q̄ hortamini affectu: infātium more balbutiētiū: q̄ q̄cūq̧ audierint fari geſtiūt: cū necdū poſſint ad plenū vba formare. R. Sicut cedr9 exaltata ſum in libano/ ⁊ ſicut cypreſſus in monte ſion q̄ſi myrrha electa. Dedi ſuauitatē odoris. V. Sicut cynamomum ⁊ balſamū aromatizās. Dedi ſu. Lectio.iii.

MAxime q2 pp̄ter ſimpliciores quaſq̧ id me deprimere cōpellitis: vt habeat ſctm̄ collegiū vr̄m ſermone latino q̄bus ſe occupent laudibus ex eadē die q̄buſue diuinis vacēt lectionib9. Preſertī cū ⁊ eadē in multis ſe ciuitatib9 multoꝝ ſcōꝝ patrū ſtudia miro cuderint eloquio q̄ de hac q̄dem vberius vbiq̧ i ſcripturis diuinis p̄dicata legunt̄. R. Ad nutum dn̄i nr̄m ditātis honorē. Sicut ſpina roſā genuit iudea mariā. V. Vt vitiū virt9 operiret gr̄a culpā. Sicut. In.iij no. Sup decorē et oēm pulchritudinē dilecta es a dn̄o ſcā dei genitrix. Ps. Eructa. An. Specioſa facta es ⁊ ſuauis in delitijs tuis ſcā dei genitrix. V. De9 nr̄. ref. ā. Reuertere reuertere ſunamitē reuertere reuertere vt intueamur te. Ps. Fundamēta. V. Maria virgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamum. R. In quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. Lectio quarta.

QVid enim aliud ſonant euāgelia: niſi naſcentē dn̄m ex maria virgine et oīa eius incremēta quouſq̧ fuit in mundo dūtaxat diuinis efferunt preconijs? Porro ab exordio ſcti euāgelij gabrielem archāgelū colloquentē marie audiſtis: et deinceps reliqua oīa plenius legiſtis. R. Que eſt iſta q̄ proceſſit ſicut ſol/ ⁊ formoſa tāq̄ hieruſalē? Viderūt eā filie ſion et btā3 dixerūt ⁊ regine laudauerūt eā. V. Sicut dies verni circūdabāt eā flores roſarū ⁊ lilia cōuallīū. Vide. V. V.

AD hēc ſepe quoq̧ opaulate (teſte nato puero multitudinē angeloꝝ inter crepūdia noui partus/ ⁊ querelas neſcij ploratus pro feſcennīnis gloria i excelſis deo: ⁊ in

terra pax hoībꝰ bone volun
tatis cātantē audiſti: & radi
antem ſtellā vidiſti. Paſtori-
bus inſup euāgelizātibꝰ cre
didiſti. ℟. Iſta eſt ſpecioſa
inter filias hierl'm ſicut eam
vidiſtis plenā charitate & di
lectione. In cubilibꝰ & in hor
tis aromatū. ℣. Iſta eſt que
aſcendit de deſerto delicijs
affluens. In cu. Lectio. vj.

Magos preterea tria mu
nera deferētes: in viſio
ne beatis oculis conſpexiſti.
Ipſa eadē munera vū intelli
gēdo votis oībus fide deo ob
tuliſti. Nam & cū eiſdem ma
gis deū puerū in p̄ſepio ado-
raſti. ℟. Stirps ieſſe virgaȝ
pduxit virgaq; florē. Et ſup
hunc florē requieſcit ſpiritꝰ
almus. ℣. Virgo dei geni-
trix virga eſt flos filius eiꝰ.
Et ſuper. In. iij. noct. ān. Ad
iuro vos filie hierl'm ſi inue-
neritis dilectū meū vt annū
cietis ei quia amore lāgueo.
ps. Cātate. j. ān. Ocli tui ſā-
cta dei genitrix ſicut piſcine
in eſebō que ſunt in porta fi-
lie multitudinis all'. ps. Do-
minus regnauit exultet. ān.
Alma redemptoris mater q̄
peruia celi porta manens et
ſtella maris ſuccurre cadenti
ſurgere q̄ curat populo tu q̄
genuiſti natura mirante tuū
ſanctū genitorē virgo prius
ac poſteriꝰ gabrielis ab ore
ſumens illud aue peccatorū
miſerere. ps. Cantate. ij. Et
ps iſta. ān. Alma. In die tm̄: ps
ān. ſequēs dicit̄ loco iſtius ꝑ
oct. Hortꝰ cōcluſus ſctā dei ge
trix/hortus cōcluſus es fons
ſignatꝰ: ſurge & ꝑpera ami-
ca mea. ps. Cātate. ij. ℣. Exal
tata es ſctā dei geni. ℟. Sup
choros angelorū ad celeſtia
regna. Scd̄m lucam. L. vij.

In illo tēpore. Intrauit
ieſus in quoddaȝ caſtel-
lū: & mulier quedaȝ martha
noīe excepit illū in domū ſuā.
Et reli. Homilia ſcti anſelmi
cātuarieñ. epi.

In ſcriptura ſacra res vna
& eadē: multotiēs inuenit̄ di
uerſa ſignificare: ſicut leo/
hedꝰ/ignis/aqua/ſol/ & alia
multa. Eſt em̄ leo de tribu iu
da: eſt leo qui currit querēs
quē deuoret. Eſt hedus emiſ
ſarius: q̄ pctā nr̄a portauit.
Eſt hedus a ſiniſtris q̄ dāna
tur. Eſt ignis quē dn̄s miſit
i terris: & quē vult vt ardeat.
Eſt ignis q̄ ſup impios cadit
vt nō videant ſolem. Eſt etiā
aqua cuiꝰ flumina fluunt de
vētre eius aque viue. Eſt a-
qua cuiꝰ tēpeſtas nō me de-
mergat. Eſt ſol iuſticie qui
nos illuminat: eſt ſol qui nō
vret p diem. ℟. Btā es ℣go
maria dei genitrix que credi
diſti dn̄o. Perfecta ſunt in te
que dicta ſunt tibi: ecce exal
tata es ſup choros angelorū.
Intercede ꝑ nobis ad dn̄ȝ ie
ſum xp̄m. ℣. Benedicta & ve
nerabilis es virgo maria cu

ſus viſcera meruerūt porta
re dn̄z. Intercede. Lcꝺ. viij.

Dicet ergo caſtellū alias
malū ſignificet vt illud
de quo dr̄. Ite in caſtellū: vbi
additur: quod cōtra vos eſt.
Plane manifeſtās qd ſignifi
cet. Tamen hic caſtellum in
quod intrauit ieſus ſingula
rē ꝙ intemeratā ꝟginē eiuſ=
dem ieſu genitricē ſalua ſcri
pture regula ꝑ ſimilitudinē
accipim⁹. Caſtellū em̄ dr̄ qḋ ha
bet turris et mur⁹ in circui=
tu ei⁹ q̄ duo inuicē ſe defen=
dunt: ita vt hoſtes ꝑ murum
ab arce: ꝛ a muro ꝑ arcē ar
ceātur. ℟. Super decorem ꝛ
oēm pulchritudinem dilecta
es a dn̄o et regina celoꝝ vo=
cari digna es. Gaudēt chori
angelorū conſortes ꝛ conci=
nes noſtri. ℣. Valde eā opor
tet nos venerari que manſit
ſancta ꝛ immaculata virgo.
Gaudent. Lectio nona.

Huiuſmodi nō incōgrue
ꝟgo maria aſſimilatur
quam virginitas mentis et
corporis quaſi mur⁹ ita vn=
diq vallauit vt null⁹ ad eā
libidinis eſſet acceſſus: nec
ſenſus eius aliqua corrum=
peretur illecebra. Et qr vir=
ginitatē (cū libido nō poſſit)
ſolet impugnare ſupbia: eſt
in eadem ꝟgine turris hūili
tatis: que a muro virginita=
tis oēm repellit ſuperbiam.
Et quia humilitatem cū ſu=
perbia nō poſſit: ſolet impu=
gnare libido murus virgini
tatis a turre hūilitatis oēm
repellit libidinem. ℟. Candi
da virginitas paradiſi cha=
ra colonis: hortus cōcluſus
florēti ceſpite vernans. Cui
merito mūdus celebrat ꝓco=
nia tot⁹. ℣. Que meruit dn̄m
ꝓgenerare ſuū: ipſa ſuo na=
to nos reddat florida virgo:
Cui. Gl'ia. ℟. Cādida. Proſa.
Preconia ꝟginis laudū cla
raq cātica. Que genuit dn̄z
regē regentē oīa. Poſcimus
dn̄a ſolue miſeroꝝ vincula.
Tergens noſtra facinora a=
bluendo delicta. Virginū vir
go exaudi precamina. iij. Re
gina mundi te laudat noſter
chorus. Nūc in tuis laudib⁹
totus. ps. Te deū. ℣. Hodie
maria virgo celos aſcendit.
℟. Gaudete qr cū chriſto re
gnat ineternuz. In laud. an̄.

Exaltata es ſcā dei geni
trix ſup choros angelo=
rū ad celeſtia regna. an. Pa
radiſi ianue ꝑ te nobis aper
te ſunt quas hodie gl'oſa cū
angelis triumphas. an. Bn̄=
dicta filia tu a dn̄o qr per te
fructū vite cōmunicauimus.
an. Maria ꝟgo aſſūpta eſt ad
ethereū thalamū in quo rex
regum ſtellato ſedet ſolio. an̄.
Quaſi cedr⁹ exaltata ſuz in
libano/ et quaſi cypreſſus in
mōte ſyō. ch̄z In oibus. Hy⁹.

O Glorioſa dn̄a excelſa ſu
pra ſydera: q̄ te creauit
prouide lactaſti ſacro vbere.

O q̄ eua triſtis abſtulit: tu red dis almo germine: intrent vt aſtra flebiles celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua et porta lucis fulgida: vitā datā p̄ virginē gentes redēpte plaudite. Maria mater grē mater miſericordie: tu nos ab hoſte protege/ et hora mortis ſuſcipe. Gloria tibi dn̄e qui nat⁹ es de virgine: cū p̄re et ſctō ſpiritu in ſempiterna ſecla. Amē. ℣. Hodie maria virgo celos aſcendit. An. Aſſumpta eſt maria in celum gaudent angeli laudantes benedicunt dn̄m. Ps. Benedictus. Oratio.

Veneranda nobis dn̄e hu ius diei feſtiuitas opē cōferat ſalutarē: in qua ſancta dei genitrix mortē ſubijt tēporalem nec tamē mortis nexib⁹ deprimi potuit: q̄ filiū tuū dn̄m nr̄m de ſe genuit incarnatū. Qui te. Ad hor. āe de lau. cū p̄mis v̄ b⁹ maria mr̄ et glīa tibi et fit fit: in oibus feſtis brē marie. Ad. i. cō. In oib⁹ ℟. Aſſumpta eſt maria in celum. Alla alla. ℣. Gaudēt angeli laudātes bn̄dicunt dn̄m Alla. ℣. Maria virgo. all. Ad. vj. ℟.

Et ſic in ſyō firma Chr. ta ſum et in ciuitate ſctīficata ſimiliter requieui et in hierl'm ptās mea. ℟. Maria virgo aſſumpta eſt ad ethereū thalamum al. al. ℣. In quo rex regum ſtellato ſedet ſolio. alla. ℣. Hodie maria virgo. Ad. ix. cap̄m. Eccl. xxiiij.

Et radicaui i populo honorificato/ et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine ſcōꝝ detentio mea. ℟. Hodie maria virgo celos aſcēdit. All. all. ℣. Gaudete q̄ cū chr̄o regnat ieternū. All. ℣. Hodie maria. ℣. Exaltata es. Ad veſ. An. Exaltata es. Ps. Dixit dn̄s. Ps. Laud. pueri. Ps. Letatus. Ps. Niſi dn̄s. Ps. Lauda hierl'm. Chr. In omnibus. ℟. Cādida. cū proſa hy⁹. O q̄ glorifica. ℣. Aſſumpta eſt. ℣. Hodie maria virgo celos aſcēdit: gaudete q̄ cū chriſto regnat ineternum. Ps. Magt. Oro. Venerāda. Per octa. et dn̄ica infra / iſte eſt ordo ℟ſpon. Pri mū ℟. Vidi ſpecioſam. ij. ℟. Sicut ced⁹. iij. Que eſt iſta. iiij. Iſta eſt. v. ℟. Veni electa mea et ponam in te thronum meum. Q2 cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Audi filia et vide et inclina aurem tuā. Q2 concupiuit rex ſpeciē tuā. vj. Btā es virgo. vij. Beatā me dicēt oēs generationes. Quia fecit michi dn̄s magna qui potens eſt et ſanctū nomē eius. ℣. Magnificat aīa mea dn̄m: et exultauit ſpirit⁹ meus in deo ſalutari meo. Q2. viij. ℟. Super decore. ix. et vltimū. Cādida ſine pſa. ¶ Sequūtur āe que dicuntur ad bn̄dict⁹/ diebus trium lectio. q̄ fiet de octa. quia ad magt dicuntur āe de primis veſpis

ſcti3. Regina mundi. ꝟc. añ.
Btā dei genitrix maria vir=
go perpetua templum domi
ni/ ſacrarium ſpiritusſancti:
ſola ſine exēplo placuiſti dño
noſtro ieſu chriſto: ora pro po=
pulo interueni pro clero/ in=
tercede pro deuoto femineo
ſexu. ps. Benedictus. ā. Spe
cioſa facta es et ſuauis: in de=
licijs virginitatis ſctā dei ge
nitrix: quā videntes filie ſyō
vernantem in floribus roſa
rum et lilijs cōuallium: bea=
tiſſimā predicauerunt et re=
gine laudauerūt eā. ps. Be=
nedictus. añ. Aia mea liquefa
facta eſt vt dilectus locutus
eſt: queſiui et non inueni illū
vocaui et non reſpondit mi=
chi: inuenerūt me cuſtodes ci
uitatis pcuſſerūt me et vul=
nerauerūt me: tulerūt pal=
liū meum cuſtodes murorū:
filie hierl'm nunciate dilecto
quia amore lāgueo. ps. Bñd9.

¶ In craſtinū aſſumptionis btē marie ṽginis ſi ſit dñica legitur de precedēti ſermōe.

Cogitis me o paula. Lcō. j.

O Paula forte cōqſta es me delatorē et quod te pro videri clamabis. Ad qd ego. Si celatū eſſe volebas teſte conſciētia michi narrare aū preſepiū vbi plurimū lachrimata es nō debueras. Le. ij.

Quod vt verum fatear chr̄i preconia etiā ſi voluero adiuratus: neque tuas laudes omnino tacere queo. Idcirco tue te interrogēt filie quas lacte nutris. Tu ea melius reſerabis quam neſcio ſi per ſpeciē aliquā certe aut in ſpiritu vidiſti. Lectio. iij.

Unde vos o filie pulſate matrē precibus: pulſate ad oſtium inuitātis amici: ſi quō tandē vobis aperiantur que reſerata ſunt matri. Verūtamē de his quod plura dicā omīa ſaluatoris geſta et btē marie obſequia: nec non act9 vite ex euangelio didiciſtis. Et nunc quid ſupereſt vt ab aliquo doctore requirati. L. iiij.

De aſſumptione btē marie qualiter aſſūpta eſt (quia veſtra id depoſcit intentio) preſentia abſēs ſcribere curaui quod abſentia plens deuotus obtuli: vt habeat ſanctum collegium veſtrū in die tāte ſolennitatis munus latini ſermonis: in quo diſcat tenera infātia lactis experiri dulcedinem. Et de exiguis eximia cogitare. Lectio. v.

Qualiter etiā fauēte deo per ſingulos annos: tota hec dies impendatur in laudem et cū gaudio celebretur: ne forte ſi venerit veſtris in manibus illud apocriphum de traſitu eiuſdē ṽginis: dubia pcertis recipiatis. L. vj.

Quod multi latinorum pietatis amore ſtudio legendi charius amplectuntur: preſertim: cum ex his nichil aliud experiri poteſt quam

certe niſi q hodierna die glo rioſa migrauit a corpore. Si fit dñica tres lectiões erũt de dñica. Ad horas vtã i die. Ad veſ. Añ. Exaltata eſt. Ps Dixit dñs. vtã. Propt octa. ſan cti laurẽtij cp̃z mutatur. cã. Qui parce. Hy. Beate mar. ꝟ Diſperſit. Añ. Puer me. Ps Magnificat. Oratio.

Iteratã feſtiuitate beati laurentij domine natali cia veneramur: que in celeſti beatitudine fulgentia nouimus ſempiterna. Per dñm. Memoria de aſſumptione.

¶ In oct. ſcti laurẽtij vtã. in die. p̃ter pſlũz q̃ ſunt cũ añs. De no. orõnẽ et lectiones. Lc. i.

Non enĩ fratres chariſſimi btũs laurentius breui vel ſimplici paſſione perimitur. Nã q̃ gladio pcutitur ſemel moritur. Qui in flãmarũ camino mergitur vno impetu liberatur. Hic aũt lõga et multiplici pena cruciatur vt et mors nõ deſit ad ſupplicĩ et deſit ad finem. Lec. ij.

Dicitur enĩ ab illo ſeuiſſimo perſecutore hec illi conſtituta pena vt ardentiũ exponeretur moli carbonuz inſuper eum ferrea crate diſtenſum lenta flãma cõſumeret: vt non tam inflammãdo cito perimeret hoiem: q̃ diu exurẽdo torqueret aliud latus ignibus obijceret exurẽdum. Lectio tertia

Legim enĩ ananiã azariã et miſaelez vtiſſimos pueros a rege in camino ignis incluſos in penaruz ſuarum deãbulaſſe flãmis: et igneos globos pedibus cõculcaſſe. Vnde btũs laurentius non minore gloria eſt preferendus. Siquidẽ ſicut illi in penarũ ſuarũ flamis deambulant: ſic iſte in ipſo ſupplicij ſui igne diſcubuit. Illi veſtigijs peduz cõculcauerũt incendia: iſte laterũ ſuor diffuſione reſtrinxit. Illi inq̃ ſtantes in pena eleuatis manib orabant dñz: iſte aũt pſtrat in ſua pena toto corpore dñz deprecabatur. Lectio. iiij.

Uerũ ergo btũs laurentius in dorſo ſupin vertitur: et renes ei ignib exuruntur vt impleretur pſalmi pphetia q̃ dicit in pſona ſcti laurentij. Proba me dñe et tenta me: vre renes meos et cor meũ. Duplici ſe poſtulat igne comburi. Nam ſi de ſolo mundi igne loqueretur ſuffi ceret renes tantũ exurẽdos incendis obtuliſſe. Lectio. v.

Cor aũt vbi chẽs eſt flãma nõ vrit. Atq ideo ad cõprobandã deuotionẽ ſuam geminũ ſibi ignẽ poſtulat vt luctaminis habitu oſtẽdat i ſe plus poſſe amorẽ chriſti q̃ penã tyranni. Orem igitur fratres btũ laurentiuz qui dũ fide ſua pſecutoris flammas vicit: oſtẽdit nobis per ignẽ fidei gehenne incendia

ſupare: et amore chriſti diē iudicij non timere. Lectio. vi.

Nos ſꝫo fratres dilectiſſimi ſi ad conſortiū ſctōꝝ martyꝛuꝫ peruenire volumꝰ dei imitatione martyꝛum cogitemus. Debēt eñi in nobis aliqd de ſuis ꝟtutibus recognoſcere vt ꝓ nobis dignētur dñꝫ ſupplicare. Lec. vij.

Si eñi tormenta q̄ ſancti martyꝛes ptulerūt ſuſferre non poſſumus: vel contra malas concupiſcentias ipſis intercedentibus repugnemus. Et quia non deſunt quotidiana pctā: non deſint etiam quotidiana remedia. Nemo ſe credat aliquam felicitatem aut aliquid veruꝫ gaudiū in hoc ſeculo poſſidere: btitudinē ꝑparare hic pōt poſſidere nō poteſt. Lec. viij.

Duo ſibi tempora ordine ſuccedūt: tēpus flēdi ⁊ tempus ridēdi. Nemo ſe circūueniat fratres. Non eſt in hoc mundo tempus ridendi. Scimꝰ fratres ꝙ omnis homo gaudere deſiderat: ſed nō ibi q̄rit gaudiuꝫ vbi opoꝛtet inquiri. Lectio nona.

Verū eñi i hoc mūdo gaudiū nec fuit nec eſt nec eſſe pōt. Sic eñi dñs i euāgelio diſcipulos ſuos admonet dicens. In mūdo ꝑſſuras habebitis: et iterū mūdus gaudebit: vos aūt contriſtabimini: ſed triſticia vr̄a cōuertet in gaudiū. Ita ſic in hac vita cū labore et dolore qđ bonuꝫ eſt auxiliāte dño faciamus: vt in futuro ſclo bonoꝝ fructus colligere cuꝫ gaudio et exultatiōe valeamꝰ. Preſtāte eodē dño q̄ viuit et regnat in ſecula ſeculorum. Amen.

Poſt matuti. memo. de beata maria et poſt veſ. mēo. agapiti martyris. Et memo: la de btā maria. ¶ Infra oct. btē marie de ſermoe ſecūdū. L. j.

Monſtratur auteꝫ ſepulchꝛuꝫ eius cernentibus nobis vſq ad preſens in vallis ioſaphat medio: que vallis eſt inter montem ſion et montem oliueti poſita: queꝫ tu o paula oculis aſperiſti. Vbi in eius honore fabricata eſt eccleſia miro lapideo tabulatu in qua ſepulta fuiſſe (vt ſcire poteſtis) ab omnibus ibideꝫ habitātibus predicatur. Sed nūc vacuū eſſe mauſoleuꝫ cernentibus oſtēditur. Lectio ſecunda.

Hec ideirco dixerim: quia multi noſtroꝝ dubitant vtruꝫ aſſumpta fuerit ſimul cum corpore: an obierit relicto corpore. Quomodo autē vel quo tempore aut a quibꝰ perſonis ſanctiſſimum eius corpus inde ablatum fuerit vel vbi tranſpoſitum. Vtrū ve reſurrexerit neſcitur: q̄uis nonnulli aſtruere velint eam iam reſuſcitataꝫ ⁊ beata cum chꝛiſto immortalitate in celeſtibus veſtiri. Le. iij.

viro notũ feciſſet: cõtinuo il le ſpiritu ꝓphetie matri an xie dixit. Ne timeas q2 opti mi catuli mater eris q̄ egre gius predicator ⁊ tanq̄ vo nus canis gratia lingue me dicinalis multos eſt aiaruz morbos curaturus. Le.iij.

Cum aũt mater eum fe lici partu edidiſſet: q̄ citius potuit tradidit eũ bo nis magiſtris literarum ſtu diis erudiendũ. Ipſe ſo ſu pra etatẽ pre coetaneis ſuis ita in breui pfecit vt in ſcri pturis ſctis deũ cognoſcẽs pſpicacẽ in diſcernẽdo ſenſũ induerit. Cũq3 adhuc puer eſſet ⁊ in ſacra dñice natiui tatis nocte matutinale in ec cleſia expectaret officiũ: icli nato paululũ capite cõtem plãs obdormiuit. Apparuitq3 ei puer ieſus quaſi iterũ an oculos eius ex vtero matris naſcẽs. Vnde in his q̄ ad il lud pertinẽt ſacramentũ: et ſenſus ei pfundior: ⁊ ſermo copioſior datus eſt. Le.iiij.

Interea dũ bernard⁹ de pueritia in adoleſcentiã tranſiret: mater ei⁹ feliciter emigrauit ad dñm. Ex hinc bernard⁹ ſuauiſſimis orna tus morib⁹: alacri igenio p̄ ditus ⁊ acceptabilis: pollẽs eloquio: mundũ relinq̄re de liberauit. Sed dñ quadã vi ce oculos defixiſſet: ⁊ curioſe in quãdã pulcherrimã mu lierẽ diu tenuiſſet: i ſe reuer ſus i ſtagno gelidato ibi p pinquo collo ten⁹ ſe pieciit: ⁊ tãdiu ibi mãſit p carne refri gerẽda: donec nimio frigore exanguis eſt effectus. Le.v.

Poſtea vero cuz ſeruus dei bernard⁹ annos vi ginti duos habens ordinez ciſtercienſiũ ingredi delibe raſſet: ⁊ fratres eius eũ mo dis omibus ab hoc ꝓpoſito reiicere niterent: tantã gra tiam cõtulit ei dñs: vt omes fratres ſuos ⁊ m1tos alios ad hãc religionẽ dño lucra retur. Gerardus tamẽ vn⁹ e fratribus ei⁹ miles ſtren nuus verba bernardi tũc va na reputabat. Ad cuius la tus bernard⁹ digitũ appo nẽs: ait. Scio frater mi ꝙ ci to veniet dies qñ lancea la tus hoc perforabit ⁊ tũc co di tuo conſilio quod obiicis viam dabit. Lectio ſexta.

Poſt aliquot autez dies gerardus ab inimicis ſuis capitur. Et cum in loco vbi ſanctus bernardus ei di gitũ interpoſuerat lãcea eſ ſet infixa mori timẽs excla mauit. Monach⁹ ſum ciſter cienſis. Sed hoc non obſtan te in cuſtodia vinclis tenet. Ad quẽ bernardus veniens cũ ſecũ loqui nõ pmitteret: exclamauit ad eũ. Scito fra ter ꝙ in primo monaſteriuz ſumus intraturi. Ad cuius vocem compedes de eius pe dibus ceciderũt. Et oſtio per

ſe aperto letꝰ aufugit ⁊ monachus effectus eſt. lc. vij.

Anno igitur ab īcarnatione dn̄i milleſimo cēteſimo triceſimo. Ab inſtitutiōe aūt ciſtercij ordinis decimoquinto bernardꝰ ciſtercīū ingreſſus cū ſocijs ſuis ampliꝰ ꝙ̄ trigīta ſub ſtephano abbate ſuaui iugo chrī collū ſubijcit. Cūq; ſanctus bernardꝰ cū fratribꝰ ſuis domū paternā egrederet̄: guido primogenitus frater eiꝰ dixit minori fratri ſuo adhuc puerulo. Eya frater minar de ad te ſolū expectat oīs terra ⁊ poſſeſſio nr̄a. Cui puer nō pueriliter rn̄dit. Vos ergo celū elegiſtis ⁊ michi terram reliquiſtis: nō eſt equa diuiſio talis. Et paulo poſt ſecutus fratres ſuos: religionē ipſam intrauit. lc. viij.

Poſtmodū vero bernardus clareuallis primꝰ abbas ordinatꝰ nouicijs monaſteriū ſuū intrare cupiētibus dicebat. Hic foris carnales cōcupiſcētias dimittite: ſoliq; ſpūs ingrediātur. Tāta em̄ illi erat ſollicitudo de ſalute oīm: vt erga oēs gerere videret̄ maternos affectus Cilicium quidē ad carnē portauit ꝙ̄diu occultū potuit. Vbi ṽo ſciri aduenit cōtinuo illud abijciēs: ad cōia ſe cōuertit. Pater eiꝰ cū ſolꝰ domi remanſiſſet: ad dictum monaſteriū venit. Vbi paulo poſt feliciter migrauit ad chriſtum. Soror quoq; eius licet in diuitijs et mūdi delicijs cuidā nobiliſſimo viro nupta eſſet reliquit mundū: ⁊ conſentiente viro ſuo ſanctimonialem ſe fecit. lc. ix.

Cumq; vir dei bernardꝰ flos ⁊ decus frācorū loca diuerſa ṽo ſctē predicatiōis exēplis et diuerſimode miraculis pluſtraſſet: ita vt mūdi principes reges ⁊ epī obedirēt ei. Ipſaq; romana eccl̄ia legationē gn̄alē ei cōmiſiſſet ſoli deo quicq̄d fecit aſcripſit. Electꝰ etiā in epm̄ eccl̄iarū lingonenſis rauēnēſis: mediolanēſis: cathalanenſis: remēſis excuſans ſe et renuens dicebat nō ſe ſuū eſſe: ſed alioꝝ ſeruitio deputatū. Nouiſſime ṽo cū omniū bonorum retributor eū ad ſe vocare vellet: adfuerunt exitui gl̄ioſo vicini ſui epiſcopi cū abbatū ⁊ fratrū copioſa multitudine. Anno igitur etatꝫ ſue ſexageſimo tertio: iter ſtliorū manꝰ obdormiuit in dn̄o. Poſt matu. memo. de bt̄a maria. Ad vē. aīa Amauit. ps. Dixit dn̄s. De ſc̄tō priuato. Cp. Beatus vir. hyꝰ. Martyr dei. v. Gloria ⁊ honore. an. Hic eſt vir. ps. Magt. oro. Infirmitatē. Memoria de ſancto bernardo Et de ſancta maria per aīa. v. ⁊ orationē. ¶ Sancti priuati marty. totū de cōi ꝑtos

oꝛonem ⁊ lec. Lectio pꝛima.

TEmpoꝛe quo diuina fauēte clemētia: ab oꝛiente ⁊ occidēte barbare nationes aduerſus romanoꝛū rebellātes imperiū vbiq; ſeuirent: alemani cū innumera multitudine exercitus gallias occuparūt: vꝛbes q̄ plurimas pꝛoꝛuentes et populos ibidē ita vt vacue remanerent trucidantes. Lec. ij.

CUmq; a gaualitane regionis excidiū aios et arma cōuerterent hoc recognoſcentes regionis illius incole ad gredonēſem montē neceſſitate cōpulſi cōcurrūt montis excelſi pꝛeſidiuȝ expectātes: vbi ab ipſis barbaris bꝛeui interuallo circūquaq; ſunt obſeſſi. Lec. iij.

EOdem vero tēpe regioni ſeu eccl'ie illi pꝛiuatus ep̄s pꝛeſidebat in minatenſi vico ſedem habens. Sed quia totus deo deuot⁹ erat in ſupercilio montis: qui vꝛbi illi ſupereminet habitationē ab alijs ſemotā ſibi parauerat: in qua omni tēpoꝛe cōſiſtens tātum cuȝ alijs ad ſolennia pcedebat. Lect. iiij.

CUm autem barbari illi per duoꝛum annoꝛū ſpacium montem gredonenſeȝ omni ex parte obſediſſent nec aduerſus icluſos vllatenus pꝛeualere poſſent: fama peruolāte didicerūt epiſcopū regionis illi⁹ non eſſe cū icluſis. Quē cū repiſſent incluſoꝝ obtutibus atrociter eū cedētes p̄ſentauerūt. Credētes q2 ppt hoc incluſi antiſtiȝ ſui moleſtatiōe pmoti ad eos deſcenderēt. lc. v.

SAnctus aūt pꝛiuat⁹ hec conſtanter patiens cū linguā eoꝛū nō intelligeret: per interpꝛetem agnouit ſe ad hoc captuȝ vt ſuoꝝ aios ad puerſoꝝ voluntatē emolliret. Qđ ſe nequaq̄ reſpondit facturū dicens non equū eſſe vt pplo a deo ſibi tradito in loco tutiſſimo reſidēti ⁊ dei beneficio liberato perſuaderet ſe ſpōtanee inimicis ſubdere. Addēs etiā melius ſibi eſſe q̄libet ſubire diſcrimina: q̄ ad tale facinus pꝛebere cōſenſum. Lec. vi.

TAli igiť barbari reſponſione pmoti ſtatim eum atrociſſime cedentes compellere ceperunt ad ſacrificia idoloꝛum dicētes. Nōne ⁊ vſi imperatoꝛes romani idola colunt: et chꝛiſtianos ſacrificare cōpellūt? Pꝛiuatus ep̄s rn̄dit. Si ita nō eſſet in conquaſſatione reipublice romane ptātē barbare nationes non haberent: ſed dei mei omnipotentis tanta virtus ⁊ pietas eſt vt in momento pͥncipes quos nobis obijcitis liberet ab erroꝛe: ⁊ idola vſa pſternat. lc. vij.

BArbari igitur his auditis maioꝛa ei intulerūt

ſupplicia. Sed ſctūs epūs cō
ſtāti eis aīo dicebat. Ego in
nomine dñi mei ieſu chriſti
aliud ꝙ ſum eſſe non poſſuz.
Meli⁹ eñ michi eſt p̄ſentes
experiri penas ꝙ vobis ob=
tēperando perpetuos non
euadere cruciatus etiam ſi
michi oīmodo inferatis ge=
nera tormentorum. Lc.viij.

Cumqꝫ vir ſanct⁹ immo
bilis perſiſteret barba
ri in eū durius ſeuiētes ma=
ioribus flagriſqꝫ cruciatib⁹
ſibi appenſis eum quaſi exa
nimē reliquerūt. Qui pacto
vt viderūt ſe nichil in inclu
ſos preualere: pacem cū eis
poſtulauerunt. Et ſic eiſdez
obſeſſis multꝫ munerib⁹ da
tis pacē cōmertio meruerūt
Quod q̄s dubitet hoc meri=
tis ſui antiſtitis eiſdē cōceſ
ſuz a deo vt cōtinuo poſt illi⁹
paſſionez tota hoſtilitas ab
obſidione diſcederet. Lec.ix.

Barbaris ſic confuſis et
inde alio diſcedētibus
plebs egredtēs illico ad ſuū
antiſtitē cōgratulanter vni
uerſa concurrit: nō ignoran
tes ꝙ licet eos corpore ſola
ri nō potuiſſet ſpiritu tamē
liberaſſet. Unde pro tāte mi
ſerationis bñficio deo et ſibi
in cōe gr̄as reddētes: mul=
tis ex eis ipſius genib⁹ ad=
uoluti: vulnera ei⁹ ore pro=
prio lingebāt. Ip̄e vero epūs
chriſti cōfeſſor ꝫ martyr ex
illa cruciatiōe quaſſat⁹: pau
lopoſt migrauit ad dominū.
Poſt matu. meo. de ſcā ma=
ria. Ad veſ. aň. Qui me cōfeſ
ſus. ps. Dixit dñs. Et cete=
ra vt vni⁹ mar. Cp. In oībus.
R. Ad nutū. hy⁹ O ꝙ gl'ifica.
V. Aſſumpta eſt. an. Paradi
ſi. ps. Mg̃t. Oro. Venerāda.
Sequi͠r memo. ſctī octauati.
aň. Iſte ſanctus. V. Glīa ꝫ ho.
oro. vt ſ. Alia meo. timothei
ꝫ ſimphoriani aň. Iſtorū. V.
Sancti tui dñe be. Oratio.

Auxiliū tuū nobis dñe
benignus impēde: ꝫ in=
tercedētibus beatis marty
rib⁹ tuis timotheo atqꝫ ſim=
phoriano dexteram ſup nos
tue ꝓtectiōis extēde. Per d.
¶ In oc. aſſū btē marie / oia
ſicut in die preter hic inſer=
ta ꝫ ſit duplex tm̄. Lectio.j.

Hodie glorioſa ſemꝑ vir
go maria celos aſcēdit.
Rogo vos gaudete: qꝛ vt ita
fatear ineffabiliter ſublima=
ta: cū chr̄o regnat i eternuz.
Regina mūdi hodie de ter=
ris et de p̄ſenti ſeculo neq̄
eripit̄. Iteruz dico gaudete:
qꝛ ſecura de ſua immarceſſi
bili gloria: ad celi iam pue=
nit palatium. Lectio.ij.

Exultate inq̄ ꝫ gaudete
ꝫ letet̄ omnis orbis: qꝛ
hodie nobis oib⁹ ei⁹ interue
niētib⁹ meritis ſalus aucta
eſt. Uobis quoqꝫ diligētib⁹
eā honor ꝫ virt⁹ vna cū reli
quis virginibus ſacris am=
plior preſtat̄ ꝫ gratia. Lc.iij.

Idcirco dilectiſſimi letamini & laudate: q2 ſi deū ore ꝓphetico i ſctis ſuis laudare iubemur: multo magꝫ eū in hac celebꝛitate beate virginis matris eius opoꝛtet cū hymnis & cāticis diligentius extollere: & dignis deo iubilare ꝓconijs ac myſticis honoꝛare muneribus. ¶ De ſcō timotheo Si hoc feſtū in dñica eueñ. ſtat cōmēo. De ipſo feſto &.iij. vlti. lec. de euang: dñice. curr. ſ.iiij.

Timotheus ſub nerone lāpadio ꝓſidi ꝓſentat⁹: cū ſacrificare idolis nollet grauiter toꝛtus eſt. Deinde calx viua & acetū plagis ei⁹ infigitur: ſed hoc ei quaſi vnguētū fuit. Qd̄ vidēs appollinarꝫ q̄ eū cedebat credidit. Sed ſtatiꝫ ꝓſes plumbū bulliēs effudit in os ipſi⁹: quod factū eſt ei frigidū ſicut glacies. Quo viſo q̄nquaginta viri qui aſtabāt etiā ad dñm conuerſi: cū ipſis ſanctis timotheo & apollinari chꝛiſtū cōfitētes decollati ſunt. Quo peracto ſtatim iaculū igneū de celo cadens pꝛeſidez interfecit. Alia erunt plurimo℞ martyꝛū ſcꝫ tria pꝛima. Que ſequētes lectio. ſunt de ſcō ſimphoꝛiano. Lectio.v.

Simphoꝛian⁹ nobili genere auguſtuduni: que & eduēſis ciuitas dicitur oꝛtus. A pꝛimeuo iuuētutꝫ floꝛe ſacris litteris imbut⁹ in eadē vꝛbe tāta ſāctitate pollebat: vt ſenioꝝ vitam anticipās in celeſti ſemꝑ cōuerſatione & diuine legis ſtudijs ꝑmaneret. Igit̄ cū aurelianus imperatoꝛ: & dir⁹ chꝛiſtianoꝛū ꝑſecutoꝛ a ſenonis apud diuiſionē ꝓperaret heradiū conſularem ad dictaꝫ eduoꝝ vꝛbē direxit vt chꝛiſtianos ibidem/ aut ſacrificare aut moꝛi compelleret. ℟.vi.

Cumq3 igitur pagani feſtum ꝓphane ſtatue veneris cū mira inſania coꝛaꝫ heradio celebꝛarēt: ſimphoꝛianus affuit. Et cū eā nollet adoꝛare: diutiſſime ceſ⁹ carceri mancipatur. Unde poſtea educt⁹ cum ad ſacrificandū nullaten⁹ eū poſſent inclinare: iuſſus eſt gladio aiaduerti. Quē mater eius cōmonebat dicēs. Nate nate ſimphoꝛiane: in mēte deū tuū habe & noli timere. Qui vt mox decollatus fuit: et a chꝛiſtianis latenter in parua baſilica ſepultus tantis ſe miraculis declarauit: vt etiam a paganis in honoꝛe maximo haberetur. ¶ De ſancta maria. Lectio.vij.

Nulli dubiū quin totum ad gloꝛiā laudis ꝑtineat quicquid digne genitrici ſue impenſum fuerit ac ſolēniter exhibitum. Ex quo timeo ſatis & valde ꝑtimeſco vñ veſtris cupio parere ꝓfectibus. Ne foꝛte ſicut imo

probus ita ꝛ indignus laudatoꝛ inueniar ꝑfecto cũ nec ſãctitas vel facũdia ſuppeditet: vt beatã ꝛ glãioſã ỽginẽ digne laudare queã. Lc. viij.

Quoniã vt verũ fatear quicquid humanis dici poteſt verbis minus eſt a laude celi: qua diuinis eſt et angelicis excellentius ꝓdicata ꝛ laudata preconijs. A ꝓphetis quidẽ eſt pꝛenũciata/a patriarchis figuris et enigmatib⁹ pꝛefignata. Ab euãgeliſtis exhibita ꝛ monſtrata: ꝛ ab angelo venerabiliter atq; officioſiſſime ſalutata. Lectio nona.

Preterea qualis ꝛ quãta eſſet ab eodẽ angelo diuinitus declarat: cum ait. Aue maria gr̃a plena dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus. Talibus nãq; decebat virginẽ oppignerari muneꝛib⁹ vt eſſet gr̃a plena: q̃ celis dedit gloꝛiã: terris deũ pacẽq; refudit: fidẽ gẽtib⁹: finem vicijs/vite oꝛdinem: moꝛibus diſciplinam. Poſt matu. mẽs. de martyꝛib⁹. ãn. Iſti. V⁹. Exultent iuſti. Orõ vrã. Ad veſ totũ de ſctã maria cũ R̃. et pſa. Et mẽo. ſcti ludouici ãn. Iſte cogno. V⁹. Amauit eum dñs. Oratio.

Deus qui eccleſiã tuam diſpoſitiõe mirabili nouis ſemp illuſtras ſanctoꝛũ ſplẽdoꝛib⁹: tribue q̃s: vt qui bti ludouici confeſſoꝛis tui atq; pontificis ſolẽnia veneramur: ad eius cõſoꝛtiũ feliciter peruenire mereamur. Per dñm. Ad cõpl. totũ de ſcta maria. ¶ Scti ludouici epi ꝛ cõfeſ. totũ de cõi vni⁹ epi ꝑter oꝛõnem ꝛ lectio. Lect. j.

Ludouicus tholoſe archiepũs Caroli regis cicilie ꝛ marie ſicilie regine ꝛ vngarie filius altitudinem ſui generiſ ſapere recuſauit humilia ſemꝑ diligẽs. Sciebat nãq; ꝙ excelſus dñs alta de longe pꝛoſpiciẽs humilia reſpicit e vicino. Lec. ij.

Sanctus iſte adhuc in tenera exiſtẽs etate duct⁹ fuit cathaloniã cũ duob⁹ fratribus ſuis datus obſes ꝓ liberatione antedicti. Caroli eoꝛũ patris. Ibiq; ſub inſtitutione fratrum minoꝛũ: quos ſecum habebat intra ſeptẽniũ quo ibi obſes fuit: ita ſe ſtudijs dedit ꝙ i ſacra pagina pꝛofeſſoꝛ clero: ꝛ populo verbum dei ſolenniter pꝛoponebat. Lectio tertia.

Rediens autẽ cuʒ patre ſuo de cathalonia: votũ qđ fecerat i obſidione de intrãdo oꝛdinem fratrum minoꝛum in eoꝛum cõuentu de monte peſſulano voluit adimplere. Sed videns ꝙ tũc timoꝛe patris ſui ipſm fratres recipere nõ auderẽt votũ ſolẽniter iterauit. Lc. iiij.

Et cuʒ interim ad regimẽ eccl'ie tholoſane pe

feretur: reſpōdit ſe hoc nullatenus facturū donec votū qd fecerat cōpleuiſſet. Cui deuotioni deo annuente habitū dicti ordinis deuote ſuſcepit. Sicq̄ pmotioni p̄dicte ſuā poſt hoc p̄buit aſſenſum. Regali tamen pompa ſpreta pro regno corruptibili eternū ac plenuȝ delicijs regnum preelegit. Lec. v.

Fact⁹ itaq̄ eps tholoſanus p vnū familiarē et ſecretariū ſuū mādauit ind̄ eide ſuoꝝ quātitate reddituū de q̄bus vt ſibi p moderatis expēſis ⁊ ratiōabilib⁹ negocijs faciēdis ſufficeret (quāq̄ p̄lat⁹ tā magn⁹ eſſet: aut tāti regis fili⁹) pce retinēs: totū reſiduū in ſuſtētandis paupib⁹ erogabat. L. vi.

In illo etiā chr̄i imitatore hūilitas ſca refulſit. Nam pariſius poſt hec exiſtens cuidam pauperi queȝ quaſi nudum reperit multū compatiens ſecrete cappaȝ ſuam quam portabat contulit: ⁊ aliam ſecretius ſibi apportari fecit. Lectio. vii.

Viginti quoq̄ etiaȝ pauperibus quos quotidie in domo ſua reficiebat: aquā manibus abluendis ppria manu infundebat: ipſis ſercula apponebat ⁊ panes ſcindebat. Et eiſdem genuflexo ſeruiens: in ipſis chriſto ſeruire: ⁊ ipſum recipere ſe delectabat. Lectio octaua.

Pontificat⁹ etiā officiuȝ cū ſumma veneratione ⁊ diligentia exercebat: miſſas deuotiſſime aſſidue ⁊ ordines celebrando. Clericis nullaten⁹ prouidebat de beneficijs niſi prius eos de virtutib⁹ ⁊ vicijs de articulis fidei: ac vita ⁊ moribus diligenter examinaſſet. Lec. ix.

Demū vero iſte glorioſus ludouic⁹ curſu vite ſue feliciter cōſummato ad deū fontē viuū quē ſemper auido ſitiebat feliciter migrauit. Multis ſe deinceps declarans miraculis. Gaudeant frācie/ſicilie/ vngarieq̄ felicia regna. De quorū orto tā p̄cioſus flos erupit. Necnō ⁊ tu marſilia ſacro ipſi⁹ corpore ornata. In vs ān. Iurauit. Ps. Dixit dn̄s. Cām. Nō vos. Rn̄. Celi enarrāt. Hy⁹. Exultet celum. V. In omneȝ terraȝ. ān. Beati eritis. ps. Magnificat. Oratio.

Omn̄s ſempiterne de⁹ q̄ huius diei venerandaȝ ſanctamq̄ leticiā in btī apoſtoli tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue q̄ſum⁹ ⁊ amare quod credidit: et p̄dicare quod docuit. Per. Memo. ſancti ludouici.

¶ Sancti bartholomei apoſtoli totum de cōi apoſtoloꝝ p̄ter orōnem ⁊ lectio. Lec. i.

Bartholome⁹ apls ieſu chr̄i cū in indiā q̄ finem mūdi facit a chriſto miſſus

eſſet. Ingreſſus intrauit in templū in quo erat idolū nomine aſtaroth/ et quaſi peregrinus ibi manere cepit. In hoc itaqȝ idolo talis erat demon qui ſe homines infirmātes: cum eos leſiſſet/ curare dicebat. Lectio ſecunda.

Dumqȝ tēplū plenū eſſet languētium ⁊ nulli daret reſponſum aſtaroth: perrexerūt ad aliā ciuitatē: vbi aliud demoniū nomine berith colebat. Qui vt eos vidit: ait illis. Deus veſter cathenis ferreis ita ligat⁹ tenet: vt nec ſuſpirare nec loqͥ audeat ex illa hora qua ibi apoſtolus dei bartholomeus eſt ingreſſus. Lec. iii.

Dixerūt ei. Quomodo inter tot hoim milia poterimus eū agnoſcere? Reſpondit berith. Statura equalis eſt: veſtit pallio albo: ⁊ ſunt viginti ſex anni quib⁹ non ſordidantur/ nec veteraſcunt veſtimenta ei⁹. Si vult oſtēdet ſe vobis: ⁊ quod loquor vobis ipſe iam nouit. L. iiii.

Cum ergo quēſitores ꝑ biduū eū inuenire nō poſſent: quidā demoniacus exclamare cepit. Apoſtole dei bartholomee: incendunt me orationes tue. Cui apl's. Obmuteſce demon et exi ab eo. Qui mox exijt: et demoniacus ſanatus eſt. Lectio. v.

Pollimius ergo rex prouincie illius hec audiens miſit ad apl'm vt ad ſe veniret: ⁊ filiā ſuā lunaticā ſanaret. Ad quā cū veniſſet apoſtolus ſtatim iuſſit eam cathenis quib⁹ ligata erat ſolui. Quod cū facere null⁹ auderet ipſe eam ſoluit/ atqȝ illico ꝑri ſanā reſtituit. Lec. vi.

Altera autē die cū apoſtolus cūctis vidētibus tēplū a demone aſtaroth liberaſſet cunctos ſanādo languidos. Rex ipſe pollimius cū vxore ⁊ liberis: cunctoqȝ exercitu ſuo baptizatus eſt: ⁊ relicto regno ſuo: diſcipulus apoſtoli eſt effect⁹. Unde dolentes tēplorū pontifices ⁊ de idoli ſubuerſiōe ad aſtiagem fratrem regis conqueſti ſunt. Lectio ſeptima.

Indignatus igit aſtiages perquiri fecit apoſtolū: ⁊ quare pollimiū regē fratrem ſuum euertiſſet inquirit. Cui apoſtol⁹. Ego dedi poteſtatē demonib⁹ vt ipſi ſua idola conquaſſarent ⁊ inde abirent: vt homines per eos decepti ad deū omnipotem redirent. Fratrem autem tuum non euerti ſed conuerti. Lectio octaua.

Dixit autē rex aſtiages ad eū. Sicut feciſti fratrem meū derelinquere deū ſuū ita ⁊ ego faciā tibi deo meo ſacrificare. Et tunc ira ſucceſus iuſſit apoſtolū primo fuſtibus cedi. Et vt paſſus ait viuū excoriari ⁊ ad

ultimū decollari. Lectio.ix.

Quo ſic peracto chriſtiani eum honorifice ſepelie runt: et regē polimiū ſibi epm cōſtituerunt qui poſt annos epatus ſui viginti: perfect⁹ in bonis oibus migrauit ad dominum. Rex vero aſtiages et oēs templorum pōtifices a demonib⁹ arrepti poſt mortem apli miſerabiliter vitā finie runt. Poſt ves apli ſit ex mēo.

Sancti ludouici et confeſ. ān. Juſtū deduxit. ꝟ. Amauit. Oratio.

Deus qui beatū ludouicū cōfeſſorē tuū de terreno ac tēporali regno ad celeſtis et eterni regni gloriam tranſtuliſti: ei⁹ qſumus meritis et intercesſione regis regum ieſu chriſti filij tui nos coheredes efficias/ et eiuſdē regni tribuas eſſe cōſortes. Per eundem. ¶ Sancti ludouici quondam regis francie totum de cōi vnius cōfeſſo. non epiſcopi: preter orationem et lectis. Lectio prima.

Ludouicus quondā rex francorum illuſtris: patrē habuit regē chriſtianiſſimum nomine ludouicū. Qui de albigeſio et comitatu tholoſano hereticos debellauit: et hereſes extirpauit. Unde reuerſus in franciam migrauit ad chriſtum. Lectio.ij.

Puer igitur ludouicus ſancte indolis ſic patre orbat⁹ ſub tutela matris ſue remanſit. Que ipſum teneriſſime diligēs ſub cura ſpecialis magiſtri religioſorumq fratrum predicatorū et minorū in moribus et ſciētia litterarū tradidit imbuendum. Lec.iij.

Videns igitur pia mater pueri prudenciā et ſanctitatē perfuturā: cōgaudens ei pluries dicebat. Plus vellem te chariſſime fili mortē incurrere tēporalē q̄ p aliqd mortale peccatū te tuū offendere creatorē. Quod verbum deuotus filius ſic in animo ſuo firmauit q diuina eū protegente gratia nunq̄ ſe nuſſe letalis criminis cōtagiū perhibetur. Lectio.iiij.

Interea vero prudentia matris ac procerū ſuorū (ne tam nobile regnū regali ſucceſſore careret) vxorē duxit. De qua ſuſceptā ſobolem ipſe ad amorē dei/ contēptū ſeculi et agnitionē ſui ſalutarib⁹ monitis et exēplis ſummopere ſtuduit educari. L.v.

Et qr ſciebat q in delicijs caſtitas/ et in honoribus humilitas pericilitari ſolent: ideo ſobrietati/ humilitati et miſericordie animū dedit ſeipſum ab inſidijs mūdi/ carnis et dyaboli ſollicite cuſtodiens. Lectio.vi.

Dilatationē vero etiam fidei chriſtiane ardenti deſiderio cupiēs de manu epi pariſienſis crucem deuotiſſime accepit/ et contra ſaracenos cum maximo exer-

citu applicauit in egyptuz. Ubi illico illam famoſaz ci uitatē que damieta dicit̄/et totā circūſtantem regionez occupauit vi armoꝝ. l.vij.

Poſtmodū exercit⁹ chri ſtianus infirmitate p̄cuſſus q̄pluribus de medio ad ſuperna ſublatis de triginta duobus millibus bellatoꝝ ad ſenarium milia re eſt deductus. Et cum ipſe pius rex per nauem propinquam euadere liber potuiſſet rebellantibus inimicis ſpontanee ſe tradidit vt ſui occaſione pp̄lm ſuū liberaret. Quibus dn̄o cooperante modico p̄cio dato reuerſus in frāciam cū ineffabili gaudio ab oīb⁹ eſt recept⁹. l.viij.

Poſt hec vero pariſijs in regali palatio ſacellū ſpecioſiſſimuz conſtruxit: in quo ſacroſanctā coronā dn̄i ſpineam & maximam ſancte crucis partem/ferrūq; lancee quod latus aperuit ſaluatoris: cuz pluribus alijs ſacris reliquijs digniſſime collocauit. Quas q̄dez reliq̄as a cōſtātinopolitano imperatore receperat: cū imenſis laboribus & expenſis. l.ix.

Tandem poſt multoꝝum annoꝝ curricula audiens diſſolutiōes & pericula terre ſancte velut alter mathathias cū filijs ſuis nobili buſq; regni ac cōmunis populi copioſa multitudine affricā applicantes carthaginis caſtrū & adiacentem regionem confeſtim ceperunt vi armoꝝum. Cumq; ibidem anno domini milleſimo ducenteſimo ſexageſimo cūctis bene diſpoſitis feliciter migraſſet ad dominū. (Regnāte pro eo philippo primogenito ſuo. Sanctū eius corpus inde delatū eſt ad ſepulchrū patrū ſuoꝝ apud ſanctum dionyſium in francia.

In tranſlatione ſancti ſulpicij/totū de cōi vni⁹ cōfeſſ. ep̄i p̄ter oratione & lec. Ora.

Deus q̄ populo tuo eterne ſalutis beatum ſulpicium miniſtrum conceſſiſti: preſta queſumus: vt quē doctorem vite habuimus in terris interceſſorez ſemper habere mereamur in celis. Per dn̄m. Sequitur memo. ruffi marty. p an. & ora. Ora.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: vt beati ruffi martyris tui interceſſionibus cōfidentes: nec minis aduerſantiū/nec vllo cōturbemur incurſu. Per. vo. ad matu. Lectio prima.

Cūz poſtq̄ btūs p̄r ſulpici⁹ ex hoc mūdo diſceſſit: deportatū eſt corpus ei⁹ precioſum ad baſilicaz: quā ipſe ſummo cōſtruxerat niſu/vbi nunc miro decore iacet humatum. Cūq; corpus eius illatū i ſepulchro fuiſſet: plebs vniuerſa paſtoris

abſentiam vix ſuſtinere va-
lens vltra humanum modū
quē non amiſerāt: ſed p̄remi
ſerant in pauimento p̄ſtra-
ti miſerabiliter deflebant.
Sanctus autē pontifex ſuis
latere non diu paſſus eſt: ſz
eis ita repente varijs infir
mitatibus ſalutē reddendo
ſe prodidit eſſe preſentē: vt
quaſi ad lumen celitus oſtē-
ſum ex multis ciuitatib⁹ et
vicis. innumerabiles ad eū
pp̄li cōfluerent. Lect. ij.

Fertur interea q̄ a mi-
niſtris lampas (q̄ ante
ſepulchꝛū bti viri ſuſpēdit)
ſemel oleo fuit īpleta: cuius
poſtea liquoꝛe iugiter perū-
dante multi perūcti varijs
caruere infirmitatib⁹. Poſt
hec etiam dum vice quadā
cet⁹ ſacerdotalis veſperas
decātaret: repente flāma ce
leſtis in lampadis illius fo
mentū deſcendēs cūctis in-
tuentibus lumē mirabiliter
p̄buit: qđ nunq̄ deinceps p
longū tempus lumē amiſit.
Eodē vero tēpoꝛe quidam
maurinus nomine a pueri-
cia cecatus dū a ſancti viri
ſepulchꝛum alio duce perue
nit: p̄fato liquoꝛe ſctō linit⁹:
ocľis lumē (qđ diu amiſerat)
recuperauit: ⁊ clare vidēs
ad pꝛopꝛia remeauit. Lc. iij.

Exinde homo quidā quē
nequā ſpiritus ita in-
uaſerat: vt licet ferreis eſ-
ſet vinculis vinctus: quoſ-
cūq̄ attingeret lacerabat: ⁊
duodecim milibus ad ſepul
chꝛū ſancti viri vix adduct⁹: ⁊
⁊ ſancto liquoꝛe perfuſus il
lico ab eo acerrim⁹ abſceſſit
demon. Quidā vir etiam de
banirlacio vxoꝛē ſuā ab im
mundo ſpū arreptam: ita vt
in aquas ⁊ in ignē ſe p̄icee-
ret ardēti fide ante dicti ſan
cti limina adductā pꝛoiecit: ⁊
que mox demone fugato cū
viro ſuo alacri mente ad do-
mum rediit ouans. De aure
lianis etiā finibus quidam
religioſus/ quē toto coꝛpoꝛe
hoꝛrida fedauerat lepꝛa: ad
veneranda recubuit antiſti
tis membꝛa/ qui mox vt li-
quoꝛe ſancto perunctus eſt:
carnem ſuam ⁊ cutē vt pue
ri mirabꝫ dei gratia nitentē.

In vigilia ſancti auguſti
ni ep̄i. Ad veſ. āe ⁊ p̄s de die
qualis euenerit. Et cetera
oia de cōi vnius cōfeſſo. ep̄i:
pꝛeter oꝛationē ⁊ lec. Oro.

Deus qui eccleſie tue p
beatum auguſtinū glo-
rioſum antiſtitem tuum ve
re ſapientie arcana pꝛopi-
cius reſeraſti: eius meritis
queſumus nobis tribue/ id
ſyncere qđ docuit intellige-
re/ ⁊ efficaciter adimplere.
Per do. Memo. ſanctoꝝ iu
liani ⁊ hermetis. āu. Iſtoꝝ
ē⁹. Sancti tui. ⁊c. Oratio.

Deus qui beatos mar-
tyꝛes tuos iulianum ⁊
hermetem virtute cōſtātie

in paſſione roborasti: ex cor͂ ri nobis imitatiōe tribue p̄ amore tuo p̄ſpera mūdi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per dominū.

Sancti auguſtini. Lec. i.

Auguſtinus doctor egregius in carthaginenſi ciuitate affrice ortus: ex honeſtis valde parētib⁹ ⁊ chriſtianis genitus. Tam ſubtilis ingenij fuit: q̄ in grāmatica ⁊ rethorica i ſua ciuitate ſufficiēter doctus libros ariſtotelis / ⁊ omēs alios libros liberaliū artiū per ſemetipſu3 didicit: ⁊ clare intellexit. Lectio ſecunda.

Sed q2 ſciētia ſine charitate nō edificat ſed inflat: in errorē manicheor͂ q̄ chr̄m fantaſticū affirmabāt: ⁊ carnis reſurrectionē negabāt: incidit ⁊ māſit donec triceſimo etatis ſue anno meritis matris ſue / ⁊ ſctiſſimi doctoris ambroſij p̄dicatiōe ab illa hereſi purgat⁹ ⁊ liberatus eſt. Quē cū ipſe ambroſius mediolani baptizaret: vidēs mirabilē ei⁹ 2uerſionē canere cepit. Te deū laudamus. Et ſtatim auguſtinus reſpondit. Te dn̄m confitemur. Et ſic alternatim vſq3 ad finē3 procedentes hymnū illum compleuerunt. Lc. iii.

Auguſtinus igitur illico in fide catholica confirmatus vxorē ⁊ filios omnēq3 ſpē quā in ſeclo habebat dereliqt. Scholiſ etiā quas regebat renūciās: monaſteriū clericor͂ inſtituit: in quo ſcd̄m regulā a ſctis ap̄lis datā vixit: donec hypponenſi eccleſie licet multu3 renitens ep̄s ſubrogat⁹ eſt. De ſācto iuliano tres medie lect. niſi dn̄ica euenerit quia tunc ſit euāge. de dn̄ica ⁊ memo. tantum de ſancto iuliano. Pſ⁹. Gloria ⁊ ho. Lectio quarta.

Iulian⁹ in aruernia natus genere nobilis ⁊ religiōe ſcti ferreoli in viennēſi vrbe tribuni comes fuit. Qui ambo in militari habitu deo ſeruiebāt. Cumq3 ibi gentilium furor in chriſtianos ſeuiret precibus ſcti ferreoli coactus iulianus in aruerniā vt ibi ſolamē chr̄ianis iferret paululū declinauit. ℟. Iſte ſanctus. Lec. v.

Criſpinus igit̄ conſularis audito q̄ iulian⁹ in aruernia lateret: miſſo ſpiculatore p̄cepit: vt inuentū eū inſtāter occideret. Iulianus ꝯo ſentiēs q̄ ſpiculator eū q̄reret ſponte foras exiliēs querenti ſe intrepidus oppoſuit: ⁊ ſic protinus ictū ferientis excepit. ℟. Domine preueniſti. Lectio. vi.

Cuius caput lictores in primo fōte lauātes ad ſanctu3 deferunt ferreolum: vt ipſe ſimilem mortem reciperet: niſi ſacrificiis eor͂ conſentiret. Quod ⁊ factu3 eſt.

Caput autem ſctī iuliani cuꝫ
corpore ſancti ferreoli ſepul
tum manſit donec ſanctꝰ ma
mertus poſt longum tempꝰ
eos releuaret. Qui inuenit
caput ſācti iuliani ita recēs
⁊ integrū ac ſi eodē die fuiſ-
ſet ſepultum. ℟ Miles. Item
de ſancto auguſtino. Le. vij.

Auguſtinꝰ igitur ſuſce-
pto epiſcopatu: cū tan-
ta inſtantia oīes epiſcopos
hereticos libris epiſtolis/⁊
diſputationibus debellabat
⁊ confundebat: ꝙ erubeſcen
tes per inuidiaꝫ: niſi ſuper-
na ei prouidentia ſubueniſ-
ſet: eum frequenter occidiſ-
ſent: veſtes auteꝫ fercula et
lectualia ex moderato illi
erant: nec nitida nimiuꝫ nec
abiecta plurimum. Lec. viij.

In menſa etiā lectionem
ſemꝑ ⁊ diſputationē di-
ligens: cōtra peſtē detractio
nis abſentium in ea ſcriptū
ſic habebat. Quiſquis amat
dictis abſentū rodere vitaꝫ.
Hanc mēſam vetitā nouerit
eſſe ſibi. Ipſe eīn tantū ſcri-
pſit: ꝙ librorum tractatuūq̧
eius numerus ⁊ epiſtolarū
pluſq̄ ad mille triginta ex-
tenditur. Lectio nona.

Tandē vero etatis anno
ſue ſeptuageſimoſexto
febribus correptꝰ lecto decū
bens: ſepteꝫ pſalmos penitē
tiales de pſalterio extrahēs
ſibi ſcribi iuſſit quos contra
parietē iuxta ſe poſitos i le-
cto iacēs iugiter ⁊ vbertim
flendo ſingulis diebus infir
mitatis ſue deuote legebat.
Cūq̧ per decē menſes lecto
decubuiſſet qd̄ ſibi ad augmē
tū ſue purgationis gaudēs
deputabat: letus corā ſe po-
ſitis fratribus vale dicēs ⁊
exultās in dn̄o: migrauit de
mundo. Poſt matu. mēo. de
martyribus. an. Iſti ſunt. ℣.
Exultent. Orō vtꝰ. Ad veſ.
an̄. Iurauit. ps. Dixit dn̄s.
Veſpe mutantur ad cp̄m de
ſancto ioanne. Cp̄m. Beatus
vir qui. ℟ Inter natos. hyꝰ.
O nimis fe. querere in alio fe
sto. ℣ꝰ. Glīa ⁊ honore coro-
naſti. ⁊c. an. Interrogatꝰ io-
annes ab herode dicēs: ſi li
citum eſt fratris coniugem
accipere. ps. Magt. Oratio.

Sancti ioannis baptiſte
⁊ martyris tui dn̄e q̄s
veneranda feſtiuitas: ſalu-
taris auxilij nobis p̄ſtet ef-
fectum. Per do. Memo. ſancti
auguſtini. an. Confeſſor do-
mini. ps. Mgt. Orō vtꝰ. Alia
memo. ſabine martyris tan
tum per an. ℣. ⁊ orationē de
communi. Oratio. Deus qui
inter. ¶ In decollatione ſan
cti ioannis baptiſte. Ad ma-
tu. Inuitat. Iuſtus florebit.
hyꝰ p̄t. et an̄e de noc. ⁊. ℣. de
cōmuni vnius marty. Ex ho
milia venerabilis bede pre-
ſbyteri. Lectio prima.

Natalis fratres chariſſi
mi beati ioannis diem

celebrantes: oportet ꝙ non ſolum conſtantiam paſſiōis ei⁹ pia deuotione recolam⁹ ſed ad eorum a quibus paſſus eſt malitiam nobis in arma vertamus ſalutis. ℟. Joannes baptiſta arguebat herodē. Propter herodiadē quam tulerat fratri ſuo philippo vxorē. ℣. Herodes eū tenuit ⁊ ligauit eū ⁊ poſuit in carcerē. Propter. Lec. ij.

Unc em̄ in ſcripturis ſanctis viriliter animū intendimus cū non ſolas in eis ꝟtutes ac ꝓmia iuſtorū: verūetiā vicia vindictāqꝫ reproborū ad incitamentū nobis bene agendi proponim⁹. ℟. Iſte ſanctus. Lectio. iij.

Oc ſiquidē ⁊ ipſius dn̄i docemur exēplo: qui vt humane ſuperbie ceruicem frāgat: ac ſublime nobis humilitatis iugū imponat: nō ſue tantū humilitatis formā quā ſequamur inſinuat dicēs. Diſcite a me q꞉ mitis ſum ⁊ humilis corde. ℟. Miſit herodes rex manus ⁊ tenuit ioannē ⁊ miſit eū in carcerē. Propter herodiadem quam tulerat fratri ſuo philippo vxorem. ℣. Miſſo herodes ſpiculatore precepit afferri caput eius in diſco: et decollauit eum in carcere. Propter. Lectio. iiij.

Ipſe etiā dn̄s angelice ſuperbie deiectionē quā cauea mus ad memoriā nobis reuocat dicēs. Videbā ſathanā quaſi fulgur de celo cadētē: quaten⁹ nō ſolū nos ſue diuine bonitatis: ſed et demoniace prauitatis exēplo ad obſeruantiā ſumme virtutis accendat. ℟. Domine preueniſti. Lectio. v.

Udiuit igitur herodes tetrarcha famā ieſu ⁊ ait pueris ſuis. Hic eſt ioannes baptiſta ipſe ſurrexit a mortuis: ⁊ ideo ꝟtutes operantur ieo. ℟. Poſuiſti dn̄e. L. vj.

Ui bene quidē intellexit mortuū poſſe hominem reſuſcitari ad vitā. Bene de reſurrectiōis gl'ia ſentit: ꝗ iuſtos poſt reſurrectionē maioris potentie ꝗ̄ mortalis fragilitas capit futuros eſſe perſpexit. ℟. Metuebat herodes ioannē. Sciēs eū virū iuſtū ⁊ ſctm̄ ⁊ cuſtodiebat eum. ℣. Et audito eo multa faciebat et libēter eū audiebat. Sciens. Lec. vij.

Ed miſere deſipuit qui qđ de homine puro ſpōte credere tot miraculis atteſtātibus tantis ꝑdicatorū ꝯcontiis cōſonantibus nulla ratiōe de eo ꝗ de⁹ ⁊ homo eſt conſentit. ℟. Hic eſt. Lc. viij.

Uare hoc fratres. charíſſimi niſi vt nos aperte intelligamus non incredibile reſurrectionis miraculū: ſed prauorum animos ad credēdi gratiā peccatis obſtantib⁹ eſſe prepeditos.

Maioreſq; illi gratias refe-rimus qui noſtris cordibus ablato erroris velamine lucē veritatis aperire dignatus eſt. ℟. Stola. Lectio. ix.

Herodes em̄ tenuit ioannē: et alligauit eum: et poſuit eum in carcerē propter herodiadē vxorē fratris ſui. Dicebat em̄ illi ioānes. Nō licet tibi habere eam. Impletum eſſe videmus in ioanne illud qđ de illo angelus zacharie priuſq; naſceretur ait. Qui precedet ante dn̄m in ſpiritu et virtute helie. Ambo nāq; iſti cōtinenter viuētes: ambo habitu inculti. Ambo in ſolitudine degentes: ambo precones veritatis: ambo regis et regine pſecutionē propter iuſticiam perpeſſi ſunt. Ille achab et iezabel: iſte herodis et herodiadis. ℟. Puelle ſaltanti imperauit mater. Michil aliud petas niſi caput ioānis baptiſte. Et contriſtatus eſt rex propter iuſiurandū et pp̄ter ſimul diſcūbentes. ℣. Que cum exiſſet puella dixit mātri ſue quid petam? at illa dixit caput ioānis baptiſte. Et cōtriſtatus. ps. Te deū. ℣. Letabitur. In laudibus. Aña.

Arguebat herodē ioannes pp̄ter herodiadem quam tulerat fratri ſuo philippo vxorē. a. Herodes em̄ metuebat ioannē ſciens eum virū iuſtū et ſanctum et cuſtodiebat eum. an. Herodes em̄ tenuit et ligauit ioannem et poſuit in carcerē pp̄ter herodiadē. an. Puelle ſaltanti imperauit mater nichil aliud petas niſi caput ioannis baptiſte. an Da michi in diſco caput ioannis baptiſte et cōtriſtatus eſt rex propter iuſiurandū. Cpm. Beat⁹. hy⁹. O nimis. ℣. Letabitur. aña. Miſſo herodes ſpiculatore: precepit amputari caput ioannis in carcere quo audito diſcipuli venerūt et tulerūt corpus eius et poſuerunt illud in monumēto nouo. ps. Bñdictꝰ. Oro vtſ. Memo. ſabine marty. tm̄ Ad hoſ. āc. de laud. cpm. ℟m. ℣ſus de communi vnius martyris. Oratio vt ſupra. Ad veſperas. Añ. Argue. ps. Dixit dn̄s. p. Beatus vir. p Laudate pueri. ps Credidi. ps. In cōuertendo. Cpz Beatus vir qui ſuffert. ℟z. Puelle ſal. hy⁹. O nimis. ℣. Gloria et hono. añ. Perpetuis nos dn̄e ſācti ioannis baptiſte tuere preſidijs: vt q̄to fragiliores ſumus tāto magꝭ neceſſarijs attolle ſuffragijs. ps. Mḡt. Oro vtſ. Mēo. ſancti ſiacrij confeſſoris. ān Amauit eum. ℣. Iuſtum deduxit. Oro.

Deus qui ſanctam nobis huius diei ſolennitatē in honore ſcti ſiacrij cōfeſſoris tui ɔſecraſti: adeſto familie tue ſclbꝰ et dona: vt cuiꝰ

feſta celebꝛamus ei⁹ merito
⁊ auxilio ſubleuemur. Per.
Aña mḡo. felicꝫ ⁊ adaucti. A.
Iſtoꝝ eſt eñi. Ꝟ Scti tui. pſo.
MAieſtatē tuā dñe ſuppli
ces depꝛecamur: vt ſicut
nos iugiter ſctōꝝ martyꝛū
tuoꝝ felic ꝫ ⁊ adaucti cōme
moꝛa: tōe letificas: ita ſemp
ſupplicatiōe defendas. Per.
¶ Scti fiacrij cōfeſ. Lect. j.
FIacri⁹ eremita magni
ficus ex hibernia ſcoto
rum inſula nobilib⁹ parētī
bus oꝛtus: ſolitariā cupiēs
ducere vitā parētes patriā
q; fugiēs cū ſocijs quos ſibi
foꝛtuna donauerat in frāciā
aduenit: ⁊ a btō farone mel
dēſi tunc epō locum aliqueꝫ
eremiticis congruū ſupplici
ter efflagitauit. Lectio. ij.
IGitur epūs interrogato
vnde et quis eſſet: duxit
eum in quoddā nem⁹ quod
ſibi iure hereditario perti
nebat vt ibi ſicut fiacri⁹ ex
poſcebat ī honoꝛe beate ma
rie baſilicam edificaret ⁊ do
mū in qua habitaret ⁊ hoſpi
tes ſuſciperet let⁹ obtulit.
Quibus edificatis fiacrius
ad epiſcopum reuerſus ro
gauit eum vt modicum ne
moꝛis adhuc euelleret: vbi
hoꝛtum domui neceſſarium
facere poſſet. Lectio. iij.
QVo audito venerabilis
epiſcop⁹ liberaliter ei
cōceſſit q̄tum in gyꝛo circa
domū ſuaꝫ in vna die ꝓpꝛia
manu foſſato poſſet circūda
re. Regreſſus itaq; fiacri⁹:
pꝛimo oꝛatione facta baculū
ſuum g terrā trahere cepit.
Sed qđ eſt mirabile dictu.
Ad tractum baculi terra de
hiſcens q̄tum voluit ⁊ vltra
q̄ credi poſſet patuit: et ne
mus fundit⁹ coꝛruit. Tres
medie lectiōes felicis ⁊ ad
aucti martyꝛum. Lect. iiij.
DIocletiani ⁊ maximia
ni tempoꝛib⁹ fuerunt
duo fratres pꝛeſbyteri no
mine ⁊ opere felices nuncu
pati. Quoꝝ ſenioꝛ cum iuſ
ſu dꝛaci prefecti duct⁹ eſſet
ad templum ſerapis vt ſa
crificaret: inſufflauit in ſta
tuam: et ſtatim ipſa cecidit.
Deinde ductus ad ſtatuas
mercurij et dyane ſimiliter
coꝛam eo coꝛruerūt. Lc. v.
TVnc reduct⁹ ad p̄fectuꝫ
poſt acerrimā equulei
toꝛtionē duct⁹ eſt extra romā
ad arboꝛeꝫ ſacrilegā vt ibi
dem immolaret. Sed ipſe fe
lix in eaꝫ ſufflans radicitus
ipſaꝫ ſubuertit. Que coꝛruēs
ſimulachꝛū cum ara et tem
plo totū cōtriuit. Vnde ira
ti vehemēter qui aderāt: eū
ibidem decollauerūt ſanctū
eius coꝛpus feris ⁊ auibus
relinquentes. Lectio ſexta.
VIdens autē quidā inde
tranſiēs repēte in me
dium pꝛoꝛumpens: ſe palaꝫ
chꝛiſtianū confeſſus eſt. Et
tūc ſeinuicē oſculantes, pa

riter decollati ſunt. Illi⁹ ergo nomē chriſtiani ignorātes: Adauctū eum appellauerūt: eo quod ſcō felici auctus ſit ad coronā martyrij. Sepulti ſūt ibidē in fouea quā arbor corruēs fecerat fuerunt. Sz cuz pagani eos effodere vellent a dyabolo arrepti ſtatiz necati ſunt. ¶ Item de ſancto fiacrio. Lectio ſeptima.

Interea mulier quedam viſo terre dehiſcētis miraculo reiq; nouitate percul ſa viro dei cōuicia multa irrogauit affirmās epō almiſſ cum eremitā maleficuz eſſe & incantatorem. Et iterū ad dei virum regreſſa cū auctoritate epi ab incepto opere ceſſare precepit. Lec.viij.

Admodū igitur fiacrius irat⁹ et triſtis ceſſauit: et ſupra quandam ibi petrā quaſi anxi⁹ reſedit. Que illico petra cōtra naturā nutu diuino mollita ſub ipſo concauam ei ſedē preſtitit. Illuc etiā interea adueniēs epus & lapidem ſic ſub viro dei concauatum videns tractuq; baculi eiuſdē terrā ita patuiſſe: nec nō tot arbores ſubuerſas: intellexit fiacriū magni exiſtere meriti apud deum. Vñ q̄diu vixit deuotus ei et familiaris adheſit. Lec.ix.

Fiacrius ſiquidez p mulierez que eū apud epm accuſauerat ad irā prouocatus rogauit vt deus ſuā vindicaret iniuriam: ita vt queciūq; mulier deinceps monaſteriū ſuum intraret: ſui corporis incommoduz ſentiret. Qd̄ paulo poſt duab⁹ mulieribus que hoc tēptantes intrare volebāt: grauiter accidit. Beatus igitur fiacrius in eodē loco ſignis & virtutibus ante et poſt clarus curſum vite preſentis feliciter cōſummauit. ¶ Sancti egidij abbatis ad veſ. āe. et bñ. de die qualis eueñ. Cpm. Dilectus deo. hy⁹. Iſte cōfeſſor dñs. ꝟ. Amauit. An. Sanctiſſime cōfeſſor. ps. Magſt. Oratio.

Pretēde nobis dñe miaz tuā et beati egidij abbatis intercesſio cui⁹ nos dedi ſti patrocinijs adiuuari: tribue vt maieſtatē tuā exoret p nobis. p. Mēo. priſci mar. ꝟ. Hic eſt ve. ꝟ. Gl'ia & ho. or.

Omnipotens ſempiterne deus fortitudo certātiuz & martyrū palma: ſolennitatem hodierne diei ppici⁹ intuere: et ecclīā tuā continua fac celebritate letari vt interceſſione bti martyris tui priſci omniū in te credentiū vota perficias. Per dñm.

¶ Sancti egidij totum de cōi preter orōnē & lect. Lcō pma.

Egidius regio gñe athenienſis: chriſtianis parētibus nat⁹ adhuc euo teneri doctores ſummos in omi ſciētia equiparabat. Hic dū quadam die ad ecclīā vt ſolitus

erat / pgeret in platea vrbis media pauperē egrum ꝗ qua ſi nudū reperit. Cui⁹ vocib⁹ miſerādis ſctūs puer cōpunctus ppriā tunicā qua indue bat ipſi egro tribuit. Qua indut⁹ mox ſan⁹ efficitur. ℞.ij.

Poſt hec orbat⁹ parētib⁹ totum patrimoniū ſuum paupib⁹ diſtribuit. Et cū interea multū clareret miraculis hūani fauoris piculū timēs ad littus maris relictis oībus deuenit. Ibiq; naues in mare lōge videns pericli tātes ſtatim pro eis oratiōe facta ad portū incolumes reſtitute ſūt. Cū quib⁹ gaudēs ad has ptes applicuit. ℞.iij.

Cum igit̄ apud arelatem peruenifſet: ꝗ a ſancto ceſario ibidē epo rogat⁹ biennio permanſiſſet: eremum cupiens clam ab eo diſceſſit. Et cū abditiſſimū nem⁹ in illis partibus reperiſſet: ibi per triennium ſolis herbarū radicibus et lacte cuiuſdam fere cerue (que ſibi nutu diuino familiaritate adheſit) incognitus vixit. Lectio quarta.

Tempore huiuſmodi pacto contigit familiam regis gothorꝫ venādo pdictū nemus intrare. Et cū diſcopulatis canib⁹ ceteris feris dimiſſis ceruā illā que lacte ſuo egidium nutriebat eo ꝙ pulchrior aliis eſſet vehemētius vrgerēt: ad pedes ſancti egidij ꝗſi ad refugiū cucurrit vbi canū nullus ꝑtum ſanctus diſtat lapidis vilo modo valuit appropinquare. ℞.v.

Rex igit̄ hec audiens cum nemāſo epo venatoribꝫ et canū multitudine die tertia ſaltū illū adijt. Et cū ceruam illā ſolā ſctm̄ non percipientes cernerēt: nec eā inde expellere poſſent vnus eorū ſagitta directa egidiū icumbentē: et p cerua orantē grauiter vulnerauit. Sꝫ ꝗ milites cū cultris et mucronib⁹ ſemitā vepriū denſiſſimā aperuiſſent: ad viri ſerui tādem peruenere ſpeluncam. ℞.vi.

Videntes autem egidiū monachali habitu veſtitum: etate ꝗ canicie venerādum: cruoremq; ab eo diſtillantem: ceruā quoq; iuxta eū proſtratā: ipſe rex cū epiſcopo ad ſcti pedes procumbūt veniā poſtulātes: ꝗ multa ei munera offerētes. Que cum vir ſctūs recipere nollet: ꝑcibus tū eorū victus cenobium ibi cōſtruxit monachorꝫ. Cuius regimen precib⁹ dicti regis ipſe recepit. Lectio.vij.

Dius ergo famam ſancti karolus rex francorꝫ audiens ſuppliciter ei mandauit vt ad ſe veniret et pro ſe orare dignaretur. Quod ipſe vir dei ſibi deuotus obtulit. Fecerat eñ rex ipſe quoddam turpe facin⁹: qd nemini vnꝗ nec ipſi ſancto auſus fuerat confiteri. Sequenti vero do

minica duꝫ ſanctus egidius miſſam celebꝛans pꝛo ipo rege oꝛaret: apparuit ei angelus dñi ſuper altare cedulā ponens. In qua per oꝛdinem ſcriptū erat ipſius regis peccatuꝫ: ſed egidij pꝛecibus iā ei dimiſſum ſi penitēs tñ ab illo deſiſteret. Lectio .viij.

Oblata itaqꝫ p ſcm̄ dei regi cedula: in qua etiā in fine erat adiunctuꝫ q ſi quis ſcm̄ egidiū p quocūqꝫ cōmiſſo inuocaret ⁊ ab illo deſiſteret remiſſuꝫ eē ſibi a deo pculdubio crederet. Rex pctm̄ ſuum recognoſcēs ad pedes viri dei pꝛocidit: flagitās vt ſibi apud deuꝫ veniā obtineret. Quo facto egidius cū honoꝛe rediens apud nemanſē vꝛbem filiū pꝛincipis reſuſcitauit. Lectio nona.

Poſt aliqñtū vero tēpoꝛis pſciens monaſterij ſui ab inuidis hoſtibus euerſionem ſecuturā cū paucis fratribus romā perrexit. Et dñ cū puilegio ⁊ ꝯfirmatiōe ſui monaſterij duo oſtia cypreſſina in quibꝰ imagines apoſtoloꝛuꝫ ſculpte erant: a dño papa impetraſſet: dimiſit ea in tyberim diuino regimini commendās. Reuerſuſqꝫ ad patriā peractis negocijs inuenit ea i poꝛtu. Et ideo gratias agens deo qui ea inter tot maris pericula gubernauerat: ipſa in liminibꝰ eccleſie ſue ad memoꝛiā poſteroꝝ erexit. Et ſic tādeꝫ virtutibꝰ plenus ſicut fratribus innotuerat in pace quieuit. Pro. pꝛiſci. Ad veſ. aū. Amauit. ꝟ. Dixit dñs. Cām. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Iſte confeſſoꝛ. ꝟꝰ. Iuſtum deducit. aū. Iſte cognouit. ps. Magt. Oꝛatio.

Deus q nos deuota beati lupi cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis inſtātia ad agnitionē tui nominis vocare dignatus es: concede pꝛopiciꝰ vt cuius natalicia colimus ſentiamus patrocinia. Per. Memo. ſancti egidij. aū. Similabo. ꝟ. Iuſtus vt palma. Oꝛatio. Pꝛetende. vt ſupra.

¶ Sancti lupi epiſcopi ⁊ confeſſoris totum de cōmuni pter ofonem et lec. Lectio .j.

Beatꝰ lupus aurelianꝰ ex regali genere oꝛtus a ſctis auunculis ſuis ignario antiſſiodoꝛenſi ⁊ auſtreno aurelianēſi epiſcopis clericus oꝛdinatus. Dū cunctis eniteret virtutibꝰ: ſenonenſis archiepūs eſt effectus. L. ij.

Hic cum inter cetera vite ſue inſignia omnia fere pauperibus erogaſſet: ⁊ die quadam ad conuiuiū plurimos adhuc inuitaſſet deficiēte vino ſic reſpōdit miniſtro. Credo quod deus qui volatilia paſcit noſtram perficiet charitatē. Et ſtatim nūcius matris eius affuit qui centū modios vini pꝛefoꝛibus nūciauit. Lectio tertia.

Um quꝫ interea ſctō lupo regalis curia vehemen ter detraheret: eo ꝙ vt dice bat filiā ꝓceſſoris ſui ſgi nem de immoderato amoꝛe diligeret coꝛam ſibi detrahē tibus virginē illam oſculās dixit. Nichil nocent homini verba aliena: quem pꝛopꝛia non maculat conſcientia. Cū ipſam ꝺcū ardenter ama re cognoſceret: eam mēte pu riſſima ante dei oculos dili gebat. Lectio quarta.

Rex autē clotarius poſt hec burgundiā intrans seneſcallū ſuū cōtra ſenonē ſes miſit. Qui cuꝫ acie ſua ci uitatem obſediſſet ſanct⁹ lu pus ingreſſus eccleſiā beati ſtephani: mox vt cymbalum cōitatis pulſauit: tantus ti moꝛ ſup hoſtes irruit: vt ni ſi fugerent moꝛtē ſe euadere non putarent. Lectio. v.

Poſt hec ſo rex ipſe frā cie obtento burgundie regno aliū ſeneſcallum con tra ſenones direxit. Cui duꝫ ſanctus lupus obuiam cum muneribus non occurreret: iratus regem ſbis detracto rijs aduerſus ſcm̄ pōtificeꝫ ita cōmonuit: ꝙ ipſum dei vi rum pꝛopter hoc in exilium deſtinauit: vbi doctrina ꝛ mi raculis intantum claruit: ꝙ ducem pꝛouincie illius cum plurimis baptizauit. Le. vj.

Interea ſenonenſes ar chieſpm qui locū ſcti lupi inuaſerat: obſidentes impe trauerunt a rege vt ſanctus lupus de exilio rediret. Quo cōceſſo vt ipſe rex vidit bea tū lupū de exilio reuertentē ita diuinit⁹ immutatus eſt ꝙ coꝛā illo pꝛoſtrat⁹ veniā pe tijt. Et eū cū immēſis mune ribus ſue reſtituit ciuitati. Eos autē q̄ cauſa exilij eius fuerant maledictis obꝛuit. Cūqꝫ tunc ſanctus lupus pa riſiū tranſiret: multa incar ceratoꝛū turba oſtijs per ſe apertis fractiſqꝫ vinculis ei obuiam cunctis ammirantia bus venit. Lectio ſeptima.

Uadā poſtea die dn̄ica dū ſanct⁹ lupus miſſaꝫ celebꝛaret: gemma celit⁹ in ei⁹ calicē cecidit quā rex ad palaciū ſuū ꝺferēs inter ſā ctas reliquias honoꝛifice col locauit. Audiēs etiā rex ꝙ cā pana ſancti ſtephani ſenonē ſis in ſono mirā haberet dul cedinē: iuſſit eam pariſiū ſibi deferri. Sed quia hoc beato lupo diſplicuit mox cymbalū ſui ſonit⁹ dulcedineꝫ amiſit. Sicqꝫ cum rex eam reddi iuſ ſit miliario a ſenonis ſepti mo ſono pꝛiſtino reddito per ſe ſonuit. Lectio octaua.

Octe etiā quadā cū pꝛo lixi⁹ oꝛaſſet iſtinctu dya boli vehementer ſitiens: iuſ ſit ſibi aquā frigidā aſpoꝛta ri. Deinde in ſe reuerſus ꝛ ma los inimici qui in ea ſe poſue rat intelligens non bibit: ſꝫ

puluinar ſuū ſuper vas poſuit: ꝛ intus dyabolū incluſit. Et ita dyabolus ꝑ totam noctē intra vlulans qui tentare venerat in nocte: facto mane vaſe diſco operto confuſus abſceſſit. Lectio.ix.

VIce alia quadā die more ſolito ſanct⁹ iſte ſue ciuitatis eccleſias circuiſſet ꝛ domū rediēs audiuit clericos ſuos rixātes eo ꝙ cū mulieribus vellēt fornicari. Ipſe autem ſtatim eccleſiā intrans ꝓ eis vt orare cepit mox oīs ſtimulus carnis ab eis abceſſit/ ꝛ ante eū veniētes veniā poſtulauerūt. Et ſic ſanctitate plenus: in pace quieuit. Multis ſe deinceps declarās miraculis. ¶ Sancti euurcij epi et confeſſoris totum de cōi preter orationē ꝛ lectiones. Oratio.

GLorioſus cōfeſſor tuus euurcius/ qui preclare virtutis tue demonſtrāte iudicio elect⁹ plebi tue ꝛ inſtitutus eſt paſtor: q̄ſum⁹ omnipotens deus: vt nobis obtineat veniā delictorū: vt ei⁹ ſacro interuētu perpetue cōſolatiōis gaudia mereamur. Per dn̄m. Lectio prima.

EUurcius aurelianenſis epūs ꝑmo die ordinationis ſue euoluto anno vrbem ſuā ignib⁹ intātū ſuccēſam ꝙ ciuiū vis hūana ſuccurrere nō valebat. Statim vt ad eccleſiā ꝓ ea oraturus confugit: flāmarum vorragines ei⁹ precib⁹ reſtricte ſunt penitus ꝛ extincte. Lectio.ii.

APparuit preterea huic ſctō epō miſſā celebrāti in hora fractionis panis celeſtis ſuper caput eius manus ſplēdida deo oblata tertio benedicens. Quibus miraculis diuulgatis ex circūuicinis finibus veniētes intra triduū baptizati fuerūt ab eo fere ſeptē milia paganorum. Lectio tertia.

VIdentes autē vniuerſi populi ꝑ eū chriſti gloriā ſplēdeſcere quotidianis horis atq̄ momētis ad eū cōfluere ceperūt. Et ſic recepto vnuſquiſq̄ ſue ſalutis tā corporis q̄ anime deſiderio ꝓ eo gratias agentes: ad ꝓpria leti remeabant. Le.iiii.

ELapſis itaq̄ viginti annis quos oēs i charitate ac mētis puritate ꝑegerat die quadā matutinis expletis myſterijs dn̄ica dei proxima tunc veniēte ad chriſtū ſe migraturum ſicut diuinitus ꝑſciuerat fratribus intimauit dicens. Vt ꝑcito poſſent anianū abbatē ſibi epm̄ ordinarent. Lectio quinta.

ET q̄r tūc in ciuitate aurelianenſi tā in clero q̄ in populo maxima nobilium ꝓpago florebat: diſſentio tā iter eos de eligēdo epo erat. Qđ cū ad aures bti euurcij ꝑuenit: fratrib⁹ iterū conuo

ratis noīa triū ꝑ quibꝰ ſedi-
tio erat: in tribus chartulis
ſcripta ſup altare ponentes
noctē illaꝫ in hymnis & cāti-
cis peregerūt. Lectio ſexta.

CRaſtina ſo die puerru-
lus inocēs adducitur.
Qui ſtatiꝫ vt vnā de chartu-
lis de altari ad ſe traxit: tāq̄
voce prophetica exclama-
uit dicens. Antanꝰ antanus/
antanꝰ: honore ſolus i hac ci-
uitate eſt dignꝰ. Dei-
de pſalteriū aperientes pri-
mū ſluꝫ repererūt. Beatus
queꝫ elegiſti. Tertius quoq̄
euāgelii hic fuit. Tu es pe-
trus & cetera. Quo viſo btm̄
antanū oēs vnanimiter epūꝫ
ordinauerunt. Lectio. vii.

TUnc beatꝰ eutrcius de
dei diſpoſitiōe letꝰ cun-
ctis valedicēs: cōmendatoq̄
eidem ſucceſſori ſuo clero ac
pplo ad domū ſuā hilaris re-
greditur. Poſtea ſtatiꝫ febri
citās die predicto: vt ei oſten
ſum fuerat feliciter migra-
uit ad dñm. Lectio octaua.

ERat autē t̄pe illo ſilue-
ſter papa p̄ſul ap̄lice ſe
dis. Defūcto igit̄ beatiſſimo
eutrcio ep̄o: ſepultꝰ honorifi-
ſtice fuit a tetradio viro pre-
fecto in cōſpectu ciuiū ſuorū
extra vrbem ad orientalem
partem. Lectio nona.

IDem aūt tetradiꝰ ſuper
ſepulchrum eius cellaꝫ
exiguaꝫ non paupertatis: ſꝫ
neceſſitatis cauſa cōſtruxit.
Qm̄ tunc bella perſtrepebāt
vbiq̄ in omnibꝰ gallicis re-
gionibus. Nec erat vlli tūc
facultas libere viuendi.

¶ In vigilia natiui. ſcē ma-
rie ſginis. Ad veſ ſup ſos.
De die qualis eue. a. Regina.
cū ceteris vtſ. in aſſumptio-
ne. Cpm. Eccle. xxiiii.

EGo quaſi vitis fructifi-
caui ſuauitatē odoris &
flores mei fructus honoris
& honeſtatis. ℟. Stirps ieſ-
ſe. vtſ in aſſumptione. Hyꝰ.

AVe maris ſtella dei ma
ter alma: atq̄ ſemp vir
go felix celi porta.

Sumēs illud aue gabrielis
ore: funda nos in pace mu-
tans nomen eue.

Solue vicla reis profer lu-
men cecis: mala noſtra pelle
bona cuncta poſſe.

Monſtra te eſſe matrem ſu-
mat per te p̄ces: qui pro no-
bis natus tulit eſſe tuus.

Uirgo ſingularis inter oēs
mitis: nos culpis ſolutos
mites fac et caſtos.

Uitam preſta puraꝫ iter pa-
ratutum: vt videntes ieſum
ſemper colletemur.

Sit laus deo patri ſummo
chriſto decus: ſpūi ſancto tri
nus honor vnus. Amen. ℣.
Hodie nata eſt btā virgo ma
ria. ℟. Ex progenie dauid. a.
Glorioſe ſginis marie ortū
digniſſimū recolētes cuius
dñs hūilitatē reſpiciēs an-
gelo nūciante cōcepit redem

ꝓtozem mūdi. ps. Mḡr. Orõ.

Supplicationē ſeruozū tuoꝝ deus miſeratoz exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis marie cōgregamur: eiꝰ interceſſionibus a te de inſtātibꝰ periculis eruamur. Per chm̄. Ad cōpleto. vtſ. in aſſumptione.

Ad matu. Inuit. Natiuitatē virginis marie celebzemus. Chzıſtū eius filiū adozemus dn̄z. ps. Venite. hyꝰ. Quē terra. In .j. noc. añ. Ecce tu pulchza es amica mea / ecce tu pulchza oculi tui columbaꝝ. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. añ. Sicut liliū iter ſpinas ſic amica mea inter filias. ps. Celi enar. añ. Fauus diſtillans labia tua ſponſa et odoz veſtimentozū tuozū ſicut odoz thuris. ps. Dn̄i eſt terr. v. Hodie. Lect. i. cantic. pmo. Eccl'ia de chzıſto.

Oſculet me oſculo ozis ſui: qz melioza ſūt vbera tua vino: fragrantia vnguētis optimis. Oleū effuſū nomē tuū: ideo adoleſcentule dilexerunt te nimis. Trahe me poſt te: curremꝰ in odozē vnguētoꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex i cellaria ſua: exultabimꝰ ⁊ letabimur in te. Memozes vberū tuoꝝ ſup vino recti diligūtte. R. Hodie nata eſt btā ꝟgo maria: ex ꝓgenie dauid p quā ſalus mūdi credētibus apparuit. Cuius vita glo'ſa lucē dedit ſeculo. v. Beatiſſime ꝟginis marie natiuitatē deuotiſſime celebzemus. Cuius. Lectio. ii.

Vox ſynagoge. Nigra ſū ſed fozmoſa filie hieruſalē ſicut tabernacula cedar ſicut pelles ſalomonis. Nolite me conſiderare ꝙ fuſca ſuz: qz decolozauit me ſol. Filij matris me pugnauerunt cōtra me poſuerūt me cuſtodē in vineis: vineā meā nō cuſtodiui. R. Btiſſime virginis marie natiuitatē deuotiſſime celebzemꝰ. Vt ipſa ꝓ nobis intercedat ad dn̄m ieſuz chr̄m. v. Dignū nāq3 eſt vt eā cū ſumma deuotiōe famulemur: p quaz ꝟginitatis inſignia pullularūt. Vt. Lc. iii.

Vox eccleſie ad chr̄m. Indica michi quez diligit aīa mea / vbi paſchas: vbi cubes in meridie ne vagari incipiā poſt greges ſodalium tuozū. R3. Ad nutū dn̄i. vt in aſſumptione. In .ij. noct. añ. Emiſſiōes tue paradiſꝰ maloꝝ punicoꝝ cū pomozū fructibus. ps. Eructa. añ. Fons oztoꝝ puteꝰ aquaꝝ viuentiū que fluūt impetu de libano. ps. Deus nr̄ refu. añ. Veniat dilectus meꝰ in hoztū ſuū: vt comedat fructū pomozū ſuozū. v. Fūdamē. v. Natiuitas eſt hodie ſcē marie ꝟginis. R. Cuiꝰ vita inclyta cunctas illuſtrat eccl'ias. Lectio. iiii.

Vox chr̄i ad eccl'iam. Si ignozas te o pulchza inter mulieres: egrederes abi

post vestigia gregū tuoꝝ: ⁊
pasce hedos tuos iuxta ta-
bernacula pastorū. Equitatui
meo in curribꝰ pharaõis as-
similaui te amica mea. Pul-
chre sunt gene tue sicut tur-
turis: collū tuū sicut moni-
lia. ℟. Gloriose ṽginis marie
ortū dignissimū recolentes.
Cuius dñs humilitatē respi-
ciens angelo nūciante con-
cepit saluatorē mundi. ℣.
Beatissime virginis marie
natiuitatē deuotissime cele-
bremus. Cuius. Lectio v.

Vox amicorū. Murenu-
las aureas faciemꝰ ti-
bi: ṽmiculatas argẽto. Vox
ecclesie de christo. Dum esset
rex in accubitu suo nardus
mea dedit odorē suū. Fascicu
lus myrrhe dilectus meꝰ mi
chi inter vbera mea cõmora
bitur. Botrus cypri dilectus
meus michi in vineis engad
di. ℟. Regali ex ꝓgenie ma-
ria exorta refulget. Cuiꝰ ꝓci
bus nos adiuuari mẽte ⁊ spi
ritu deuotissime poscimꝰ. ℣.
Cum iocunditate natiuitatē
beate marie ṽginis celebre
mus. Cuius. Lectio sexta.

Vox christi. Ecce tu pul-
chra es amica mea: ec-
ce tu pulchra: oculi tui colū-
bar. Vox ecclesie. Ecce tu pul
cher es dilecte mi ⁊ decorus.
Lectulus noster floridus: ti
gna domoꝝ nr̃aꝝ cedrina: la
quearia nr̃a cypressina. ℟.
Stirps iesse. vt̃s in assũptio
ne. In .iij. noc. ℣. Veni in hor-
tum meum soror mea: messui
myrrhã meã cũ aromatibus
meis. Ps. Cantate. .j. ãn. Co-
medi fauū meū cum melle
meo bibi vinū meū cū lacte
meo. Ps. Dñs regna. ãn. Alma
redẽptoris. vt̃s i assumptio-
ne. Et vr in die rc̃n: qr dñica
intra et in oct. loco de. Alma.
vr. ãn. Talis est dilectꝰ meꝰ:
et ipse est amicus meus filie
hierusalẽ. Ps. Cantate. .ij. ℣.
Natiuitas tua dei genitrix
virgo. Gaudium annuncia-
uit in vniuerso mundo.

¶ Initiū sancti euãgelij scḋm
Mattheū primo capi. Lc. vij.

Liber generationis iesu
christi filij dauid filij a-
braham. Et reliqua. Homilia
beati hieronymi.

In esaia legimꝰ generatio-
nẽ eius quis enarrabit? Nō
ergo putemus euangelistā
esse prophete contrariū. Vt
quod ille impossibile dixit ef
fatu hic narrare icipiat. Quia
ibi de generatione diuinita-
tis hic de incarnationis ge-
neratione est dictū. ℟. Corde
⁊ aio christo canamꝰ gloriã
In his sacris solẽnijs ꝓcelse
dei genitricis marie. ℣. Gau
deamus ⁊ exultemus in dño
oẽs recti corde in vnitate fi-
dei cõgregati. In his. Lc. viij.

Carnalibus autẽ recipie
vt ꝑ hoiem deū discere
incipiamꝰ filij dauid: filij a-
brahã. Ordo preposterus sed

neceſſario commutatus. Si eni primu poſuiſſet abraham & poſtea dauid rurſus repe tendus ei fuerat abraham: vt generationis ſeries texeretur. ℟. Cum iocunditate natiuitatem beate marie deuotiſſime celebremus. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. ℣. Glorioſe virginis marie natiuitatem cu gaudio celebremus. Ut ipſa pro nobis. Lc.ix.

Pro autem ceteris pretermiſſis horum filium nuncupauit: quia ad hos duos tantu facta eſt de chriſto repromiſſio. Ad abraha. In ſemine inquit tuo benedicentur oes gentes: quod eſt chriſtus. Ad dauid aute. De fructu ventris tui pona ſup ſede tua. ℟. Solem iuſticie rege paritura ſupremum. Stella maria maris hodie proceſſit ad ortum. ℣. Cernere diuinum lumen gaudete fideles. Stella. Gloria. ℟. Sole. pſa.

Pro certo ſcitoque virgo ſemp. Ex dauidica ſtirpe facta eſt. Nunc tuo fulget merito ſup oes. Preclara iter ſydera vt lucifer. Et vt flos ſentib⁹ precedit pulcher. De gente iudea ſic feliciter. Alma preceſſit ad ortu. ... Te deu. ℣. Regali ex pgenie. ℟. Maria exorta refulget. In laudibus an.

Natiuitas glorioſe virginis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. An. Natiuitas eſt hodie ſancte marie virginis: cui⁹ vita inclyta cunctas illuſtrat eccleſias. aña. Regali ex pgenie maria exorta refulget cuius precib⁹ nos adiuuari mente & ſpiritu deuotiſſime poſcimus. aña. Corde & aio chriſto canam⁹ gloriam in his ſacris ſolemnijs precelſe dei genitricis marie. An. Cum iocunditate natiuitatem beate marie celebrem⁹/ vt ipſa p nobis intercedat ad dnm ieſum chriſtum. cplm. Ego quaſi vitis. hy⁹. O glorioſa do. ℣. Regali. An. Natiuitatem hodiernam perpetue virginis genitricis dei marie ſolenniter celebrem⁹/ qua celſitudo throni preceſſit alla. pſa. Bndict⁹. oro. Supplicationem. Ad hor. ſe de laud. an.iij.c. pm. Ego quaſi. ℟. Hodie nata eſt beata virgo maria Alla alla. ℣. Ex progenie dauid. Alla. ℣. Natiuitas tua dei genitrix virgo. Ad vj. C.p. Eccl.xxiiii.

Go mater pulchre dilectiois & timoris & agnitiois & ſce ſpei: i me ois gra vie & veritatis: in me ois ſpes vite & virtutis. ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo alla alla. ℣. Gaudiu annunciauit in vniuerſo mudo Alla. ℣. Natiuitas eſt hodie. Ad tr. Capitulum. Ibidem.

Tranſite ad me omnes qui concupiſcitis me: &

a generationibus meis im-
plemini ſpiritus enim meꝰ
ſuper mel dulcis: et heredi-
tas mea ſuper mel ⁊ fauuz.
℟ Natiuitas eſt hodie ſācte
marie virginis. Alleluya al
leluya. ℣. Cuius vita incly-
ta cuncta illuſtrat eccleſias
Alleluya alleluya. ℣. Rega-
li ex progenie. Ad vē. an. Na-
tiuitas. ps. Dixit dominus.
ps. Laudate pueri. ps. Le-
tatus. ps. Niſi dominꝰ. ps.
Lauda hie. Cpm. Ego quaſi.
Rm Solem. cum proſa. hyꝰ.
Aue maris. ℣ꝰ. Hodie nata
eſt. An. Natiuitas tua dei ge
nitrix virgo gaudium annū
ciauit in vniuerſo mūdo: ex
te enim ortus eſt ſol iuſticie
chriſtus deus noſter: exſol-
uens maledictionez dedit be
nedictionem: ⁊ confundens
mortē donauit nobis vitam
ſempiternā. ps. Magnificat.
Oro. Supplicationē. Ad cō-
pletoriū vē. Sequitur ordo
ℳior intra iſtas octa. ⁊ dñi-
ca intra. Primum ℟. Hodie
nata eſt. ij. Beatiſſime. iij. Glo
rioſe. iiij. Regali. v. Corde et
animo. vj. Cuz iocunditate.
vij. Mādragore dederūt odo
rem in portis noſtris. Omia
poma noua ⁊ vetera ſerua-
ui tibi. ℣. Dilecte mi quis mi
chi det vt inueniā te foris: ⁊
deoſculer te. Omia. viij. ℟.
Natiuitas glorioſe ſcteq̄ ma
rie virginis Ex ſemine abra-
he ortam tribu iuda clara ex
ſtirpe dauid. ℣. Regali ex pro
genie maria. Ex ſemi. ix. ℟.
Solem iuſticie. ⁊c ſine pſa.
¶ Sctī gorgonij marty. Or.

Sanctus domine gorgo
nius ſua nos interceſ-
ſione letificet/ ⁊ pia faciat ſo
lennitate gaudere. Per do.
¶ In craſtinuz beate marie
ſi ſit dominica. vj. lect. de ſan
cta maria ⁊ tres vltime de
expoſitione dñice. Alia autē
die tres lect. tantū. Lec. i.

Glorioſam ſolēnitatem
ſancte dei genitricis ac
virginis marie hodie reco-
lentes dilectiſſimi fratres.
In primis illum oportet lau
dare/ venerari ac magnifi-
care: qui hāc ꝟginē cōdidit
ex qua naſceretur in tēpe per
quē eni facta ſunt oīa: ꝑ ipm
facta eſt ⁊ maria. Lectio. ij.

Et qui intemporaliter
atq̄ ineffabiliter ſcdm
diuinitatē natus eſt deus de
pr̄e ſine mr̄e. Ipſe tēporali-
ter ⁊ etiam inexplicabiliter
ſecundum humanitatem na
ſci dignatus eſt homo de ma
tre ſine patre. Lectio. iij.

Sicut eni bene nouit ſā-
ctitas veſtra: dominum
noſtrū ieſum chriſtū peperit
eadem btā virgo maria, nul
lo ſemine maritali cooperā
te grauida/ ſed interueniēte
ſpiritusſācti munere impre-
gnata. Iuxta qđ in euāgelio
legimus ad eā dixiſſe ange
lum querentē ſue cōceptio-

nis modum. Spiritusſanctus ſuperueniet in te. Lectio iiij.

In huius ergo venerabili ſolennitate voluiſſet aliquid laudis mea promere exiguitas: ſi adeſſent indigno ſpiritusſancti dona: et ſi daret lingue munera qui dat in mutere linguas. Lectio v.

Hec eſt enim beata virgo maria angelorum atque hominum laude digniſſima mater chriſti prophetali vaticinio preconiſata: angelico ore ſalutata: virtute ſpiritusſancti obumbrata: redemptorem celi et terre mirabiliter atque indicibiliter enixa. Lec. vj.

Hec virgo venerabilis/ multiſque laudabilis ſcala facta celeſtis per quam ſcandere queant fideles de conualle lachrymarum ad videndum deum deorum in domo eterne felicitatis.

Item infra octa. Lectio j.

Hec eſt deniqꝫ virgo virginum: que miro necnon ineffabili modo ſuum et omnium pariens ſaluatorem. Virgo extitit ante partum: virgo in partu: et virgo poſt partum. L. ij.

Hec primam maledictionem eue humano generi abſtulit et generando legiſlatorem antiquam captiuitatem ipſius benedictione paradiſo reſtituit. Lec. iij.

Hec eſt glorioſiſſima virgo que de intemerato vteri celario celeſtem protulit panem mundo: ac deinde permanens virgo minime caruit caſtitatis ſigillo.

Item infra octa. Lectio j.

Hec eſt que genuit ſolem iuſticie largitorem eterne vite: dominum videlicet ieſum chriſtum reparatorem hominum/ gaudium angelorum/ ſplendorem prophetarum ac patriarcharum/ ornamentum apoſtolorum/ coronam martyrum/ gemmam confeſſorum/ et pulchritudinem virginum/ firmamentum iuſtorum/ eternum fontem ſitientium: ſalutem omnium in ſe fideliter credentium. Lec. ij.

Hec eſt piiſſima interuentrix hominum: exemplum et decus virginum. Que illam imitantes vitam tenere ſtudent angelorum: quorum conſortio pariter perfruuntur cum ipſa in regno celorum. Lec. iij.

Virginitas enim angelica eſt vita: quia ſicut angeli abſqꝫ vlla corruptionis macula domino famulantur in celis: ita virginitas in immaculato corde et corpore: quantum natura ſinit humana/ domino ſatagit famulari in terra. Ad meme prothi et iacincti. Oro.

Beatorum prothi et iacincti nos domine foueat precioſa confeſſio/ et pia iugiter interceſſio tueatur. Per dominum.

¶ Item infra octa. Lect. j.

Quanto igitur beatiſſima dei genitricem mundi re-

ginam cũctis ſeculis predi candam laudare geſtio tan to a magnitudine laudis ip ſius deficio. Lectio .i. ſcḋa.

Et quo amplius fluct⁹ profundi pelagi parui tate aggredi cupio: eo altiſ tudine preconiorũ velut al tis gurgitibus vnda quoq; exiguarum virium obrutus magis et naufragium paſſus obmuteſco. Lec.iij.

Sed quam digne lauda re nõ ſufficit mea par uitas vtinã beatiſſimã vna nobiſcum adiutricẽ mereat̃ habere fragilitas. Nec dedi gnetur tantilli famuli ſuſci pere laudis guttulaʒ que ſe ancillam dñi mater eligere tur maluit dicere creatoris.

Die iij. infra octa. Lectio.i.

Udit michi ppicia que illum gñare meruit: q̃ totius mũdi crimina tollit. Dignetur opem ferre miſe ro ſua pietate genitrix illi⁹ qui totum orbem a ſua mun dat iniquitate. Lectio.ij.

Suſcipiat gemit⁹ capti uorum/ clamores pere grinorũ/ ſuſpiria iuuenum/ vota virginum/ lamenta vi duaruʒ/ preceſq; omniũ ſua ſancta ſuffragia depoſcẽtiũ: que cunctis ſeculis lumẽ ef fudit dominũ noſtrum ieſuʒ chriſtum. Tu. Lectio.iij.

Uirgo ſancta: virgo glo rioſa miſerere omniuʒ te pio affectu venerãtiũ. Et impetra omibus veniã pec catorũ: q̃bus generare pme ruiſti ipſum fontẽ miſericor die: in quo oim lauantur cõ tagia pctõruʒ. Cui eſt honor et gloria in ſcl'a ſcl'or. Amẽ.

In vigil. exaltatiõis ſan cte crucis. Ad vñ. ã. Matiut ta ẽs Dixit dñs. ℟. Cor. j.

Nos autẽ gl'iari oportet in cruce dñi noſtri ieſu chr̃i in quo eſt ſalus vita et reſurrectio nr̃a: per quã ſal uati ⁊ liberati ſum⁹. ℟. Hoc ſignũ crucis erit in celo: cuʒ dñs ad iudicãdum venerit. Tũc manifeſta erũt: abſcon dita cordis nr̃i all'a all'a. ℣. Cũ ſederit fili⁹ hois in ſede maieſtatis ſue ⁊ ceperit iu dicare ſclʒ p ignẽ. Tũc. Hy⁹.

O Crux aue ſpes vnica/ hoc exaltatiõis tẽpore: auge piis iuſticiã/ reiſq; do na veniam.

Arbor decora ⁊ fulgida/ or nata regis purpura: electa digno ſtipite/ tã ſancta mem bra tangere.

Beata cuius brachiis/ ſecli pependit preciuʒ: ſtatera fa cta eſt corporis/ predãq; tu lit tartaris.

Maria mater. Gloria tibi. ℣. Hoc ſignũ crucis erit in celo. Cũ dñs ad iudicanduʒ venerit. ãn. O crux gl'ioſa: o crux adoranda: o lignũ pre cioſum ⁊ admirabile ſignuʒ per qđ ⁊ dyabol⁹ eſt victus: ⁊ mũdus chr̃i ſanguine re

deptus alla. ps. Magn. Oro.

Deus qui unigeniti filij tui dñi noſtri ieſu chriſti precioſo ſanguine humanum genus redimere dignatus es: concede propici⁹: ut qui ad adorandam uiuificā crucem aduenlunt: a peccatorū ſuorum nexibus liberemur. Per eundez. Oro. ſ. cōp. cornelij & cypr. ant. An. Iſtorum. ꝟ. Sancti tui dñe. Oro.

Beatorū martyrū tuorū pariterꝗ pontificū cornelij & cypriani nos q̄s dñe feſta tueant: & eorū cōmēdet orō ueneranda. p. Memo. de ſcta maria. Ad cōple. totū de ſctā maria. Ad mat. Inuita.

Dulce lignū dulces clauos: Dulce pondus ſuſtinuit. ps. Venite. Hymnus.

Crux fidelis inter omnes / arbor una nobilis: nulla ſilua talē profert / frōde flore germine: dulce lignum dulces clauos / dulce pondus ſuſtinet.

Sola digna tu fuiſti / ferre ſecli preciū atꝗ portum preparare nauta mūdo naufrago: quē ſacer cruor perūxit / fuſus agni corpore.

Flecte ramos arbor alta / tēſa laxa uiſcera: & rigor lētēſcat ille / quem dedit natiuitas: ut superni mēbra regis / miti tendas ſtipite.

Gloria & honor deo. In. i. no ctur. ꝶ. Dulce lignū / dulces clauos / dulce pondus ſuſtinuit: que digna fuiſti portare preciuz huius ſeculi. ps. Beatus uir. An. Per ſignum crucis de inimicis nr̄is libera nos deus noſter. ps. Verba. An. Adoramus te chriſte & benedicim⁹ tibi: q2 p crucē tuā redemiſti mundū. ps. Dñe dñs. ꝟ. Hoc ſignū. Lc. i.

Exaltatio ſancte crucis: ideo ab eccleſia ſolēniter celebratur: q2 in ea fides noſtra fuit plurimuz exaltata. Anno enim dñi ſexcenteſimo decimoquinto permittente dño flagellari populū ſuū chriſtianū per ſeuiciam paganoruz coſdroe pphan⁹ rex perſarum ſibi oīa regna circūquaꝗ ſubijciēs ab eis ſe deū coli precepit. Deinde hierlm intrās eccliaſꝗ chriſti deprędās & incendēs: cū ad ſepulchrū dñi uellet accedere: territus nimiū inde recedens tm̄ ſancte crucis partem: quam ibi duduz ſancta helena reliquerat / aſportauit. ꝶ. Dulce lignuz / dulces clauos dulce pondus ſuſtinuit. Que digna fuiſti portare preciū hui⁹ ſeculi all. all. ꝟ. Hoc ſignū crucis erit in celo: cū dñs ad iudicandum uenerit. Que digna. Lc. ii.

Fecerat enim ibi turrez argēteam: & in ea thronum aureū ubi imagines ſolis & lune collocauerat. Et per occultas fiſtulas aque meatus adduxerat: ut quaſi

deus pluuiā desuper vide-
ret infundere. Ibiqꝫ crucem
dn̄i iuxta ſe collocans/ filio
ſuo regno tradito: ipſe i thꝛo
no aureo: acſi de⁹ eſſet reſide
bat. R. Hoc ſignum crucis
erit. V. ſ. in p̄mis veſ. Le. iij.

Illo itaqꝫ tempoꝛe: era-
clius imperatoꝛ fidelis
catholicus contra filiū coſ-
droe qui iam romanie ptes
affectauerat ſuper danubiū
fluuium cū ſuo exercitu ſe-
dens: nutu diuino vtriqꝫ p̄n
cipi placuit vt ſoli ſup pon-
tem fluminis dimicaturi cō
fligerent: ⁊ qui victoꝛ exiſte
ret ſine dāno vtriuſqꝫ exer-
citus imperium vſurparet.
Quibus ſic diu dimicantib⁹
tandem lachꝛymis chꝛiſtia-
noꝝ pulſatus deus per vir
tutē ſancte crucis (cui ſe era
clius plena fide commenda
uerat) victoꝛiam ei de hoſte
tribuit. R. Crux fidelis inter
oēs arboꝛ vna nobilis nulla
ſilua talem pꝛofert frōde flo
re germine. Dulce lignum/
dulces clauos/ dulce pond⁹
ſuſtinuit. V. Tuam crucem
adoꝛamus dn̄e: tuaꝫ glorio-
ſam recolim⁹ paſſionē. Dul-
ce. In. ij. noc. a. Tuam crucē
adoꝛam⁹ dn̄e: tuā glorioſaꝫ
recolimus paſſionē: miſere
re noſtri qui paſſus es pꝛo
nobis. Ps. Exaltabo. A. Ecce
crucē dn̄i fugite ptes aduer
ſe: vicit leo de tribu iuda ra-
dix dauid alla. Ps. Deus nr̄

refu. An. Crux alma reful-
get: per quā ſal⁹ noſtra red
dita eſt mundo: crux vicit/
crux regnat/ crux repellit
omne crimen alla. Ps. Iubi-
late. V. Sācti tui domine be-
nedicent te. De mar. iij. me
die le. xto. Lectio quarta.

Coꝛnelius papa ſucceſ-
ſoꝛ ſancti fabiani cum
ſuis clericis coꝛā decio ceſa
re adductus flagellis acer-
rime ceſus: exilio eſt relega
tus: vbi a ſācto cypꝛiano car
thaginenſis ep̄o per literas
conſolatoꝛias multū confoꝛ
tatus eſt. Inde iterum poſt
aliqđ tēpus ad deciuꝫ redu-
ctus: iuſſus eſt ad tēpliū mar
tis perduci: vt ibi niſi ſacri-
ficaret decollaret. R. Aſter-
get. Lectio quinta.

Cumqꝫ euꝫ illuc ducerēt
rogatus a quodā mili-
te ad domū ipſius paululuꝫ
diuertit: ⁊ vxoꝛem ſuam no
mine ſaluſtiam: q̄ per quin-
quēniū paralytica decūbebat
illico ſanauit. Quod vidētes vi
ginti vn⁹ milites q̄ ibi ade-
rāt: ſtatim ad chr̄m conuerſi
cum ipſa ⁊ viro ſuo baptiza
ti ſunt. Et ſic cū beato coꝛne
lio ad pꝛefatuꝫ templū per-
ducti: ⁊ in ydolū expuentes
cū ipſo ſctiſſimo papa decol-
lati ſunt. R. Viri. Lec. vj.

Cypꝛian⁹ autē carthagi-
nēſis ep̄s paternio pꝛo-
cōſuli p̄ſentat⁹: cū eū a chr̄i
fide nequaq̄ valeret deuia-

re: poſt diutinū exiliū p aliq̄ tā pconſulē reuocatus eſt. Et cū ad decollationē duct⁹ fuiſſet deo grās agēs expoſtulauit ſe: ⁊ ꝓprijs manibus ſibimet oculos texit. Deinde iuſſit dari triginta aureos ſpiculatori: ⁊ ſic genib⁹ flexis decollat⁹ eſt. ℟. Tradiderūt. In.iij. noc. a. Saluator mūdi ſalua nos: q̄ p crucē ⁊ ſanguinē tuū redemiſti nos auxiliare nobis te dep̄camur deus nr̄. ℣. Dn̄s reg. exul. a. Sup oia ligna cedrorum tu ſola excelſior: in qua mundi vita pependit: in qua xp̄s triumphauit: et mors mortē ſupauit alla. ℣. Cātate. ij. a. O crux bn̄dicta q̄ ī te pepēdit ſaluator mūdi: et in te triūphauit rex angelorū alla. ps. Dn̄s regna. ira. ℣. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ benedicimus tibi. Lectio. vij.

Peracto itaq̄ de hoſte triumpho: tot⁹ coſdroe exercit⁹ eraclio ſe ſpōte ſubdēs baptizari ſe fecit. Deinde regna coſdroe pluſtrantes ipm necdū belli exitū ſcientē: in throno ſedētē ſuo reppererūt. Et cū ꝓpter ſupbiā ſuā ad xp̄m ſe ꝯuertere nollet: mox eracli⁹ extracto gladio caput illius amputauit. Poſt hec vero iuniore filio ipi⁹ coſdroe annoꝝ decē baptizato ac regno p̄ſaꝝ eidē dimiſſo: argētū turrē illi⁹ exercitui ſuo diſtribuit. Aurū vo ⁊ gēmas ad reſtaurationē ecclīarū reſeruauit. ℟. O crux bn̄dicta. Que ſola fuiſti digna portare regē celorū ⁊ dn̄m. ℣. O crux glīoſa: o crux adoranda. Que. Lec. viij.

Suſcipiēs igit̄ eraclius ſctām crucē dn̄i: cū maximo triūpho: cunctis exultātib⁹ hierlm ꝑperauit. Sz cū p portā qua dn̄s paſſur⁹ intrauerat: triūphali pōpa ⁊ regio apparatu ingredi voluit. repēte lapides porte illius inuicem quaſi vnus paries ſe clauſerūt. Angelus etiam dn̄i ſtans ſupra portam: ⁊ tenens ſancte crucis ſignū: ait illi. Quādo rex celorū ꝓpter hoies paſſurus per hunc aditū introiuit: nō apparatum ſuperbie: ſed vt pauper ſup aſinā ſedēs cultorib⁹ ſuis humilitatis exēpla reliquit. His dictis in celum rediit. ℟. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi. Quia per ſanctā crucem tuā redemiſti mundum. ℣. Tuā crucem adoramus domine: ⁊ ſanctā reſurrectionem tuā laudamus/ ⁊ glorificamus. Quia per. Lectio nona.

Tunc imperator depoſitis regalibus ornamentis ⁊ diſcalceatus crucem domini ſuſcipiēs: pfuſus lachrymis/ cum ſic humiliatus ꝓperaret ad portam: ſtatim porta ſe ſubeiens gens liberū intrantib⁹ pa

tefecit ingreſſum. Et ſic im-
perator ſanctā dñi crucē cū-
ctis deū laudātibus in loco
ſuo reſtituit. Et deus ibi ſi-
cut in inuentione eiuſdem
quendam mortuum ſuſcita-
uit. Quattuor etiam paraly-
tici: decē leproſi: & ceci quin-
decim: aliiq; multi a diuer-
ſis langoribus detenti ibi
fuerunt liberati. Rℨ. O crux
viride lignuꝫ: quia ſuper te
pepēdit redēptor rex iſrael
O quā dulce lignuꝫ / quā dulces
clauos / quā dulcia ferēs pon-
dera. O. quā precioſum lignū /
quā precioſa gēma: que chrm
meruit ſuſtinere. Alla all. V.
Cuſtodi dñe gregē tuū: quē
redemiſti per virtutem ſan-
cte crucis. O quā precio. Glia.
Rℨ. O crux vi. ps. Te deum.
Hy. Omnis terra adoret te
deus & pſallat tibi. Rℨ. Pſal-
mum dicat nomini tuo. In
laudibus. aña.

O Magnū pietatis opus
mors mortua tunc eſt:
quādo in ligno mortua vita
fuit. aña. Salua nos chriſte
ſaluator per virtutē ſancte
crucis qui ſaluaſti petruꝫ in
mari miſerere nobis. an. O
crux ammirabilis / euacua-
tio vulneris: reſtitutio ſani-
tatis. an. Nos autem gloria
ri oportet i cruce dñi noſtri
ieſu chriſti. an. Crux bñdicta
nitet dñs: qua carne pepen-
dit: atq; cruore ſuo vulnera
nřa lauit. Cā. Nos aūt. Hy.
O crux aue. V. Omnis ter. B.
O crux benedicta: q̄ ſola fui-
ſti digna portare regem ce-
lorū & dñm. ps. Bened. Oro
vt ſ. Memo. de marty. ā. Iſto
rum. Hy. Exultent. Oro vt ſ.
Memo. de ſancta maria. Ad
hoř. āe. de laud. cā. Nos au-
tem. Rℨ. Hoc ſignum crucis
erit in celo. Alla alleluya. V.
Cum dñs ad iudicanduꝫ ve-
nerit. Alla. V. Per ſignū ſan-
cte crucis de inimicis nřis.
Ad vi capřm. Philippen. ij.

Chriſtus factus eſt pro
nobis obediēs vſq; ad
morteꝫ / mortem autem cru-
cis. Rℨ. Per ſignum crucis de
inimicis noſtris. Alla alle-
luya. V. Libera nos deꝰ no-
ſter. Alla. V. Adoramꝰ te chri-
ſte. Ad. ix. Capřm. Gal. vj.

Michi aūt abſit gloriari
niſi in cruce dñi nři ie-
ſu chřī: p quē mihi mūdꝰ cru-
cifixus eſt / & ego mundo. Rℨ.
Adoramus te chře & bñdici-
mus tibi. All. al. V. Qui p ſan-
ctā crucē tuā: redemiſti mun-
dū. Alla. V. Omnis terra. oro
vt ſ. Ad vē. ā. O magnū pie-
tatꝫ. ps. Dixit dñs. Btūs vir.
Laudate pue. Credidi. Lau-
da hierřm. cā. Nos autē. Rℨ.
O crux viride. Hy. O crux
aue ſpes. V. Hoc ſignū cru-
cis. ā. O crux ſplēdidior cun-
ctis aſtris / mūdo celebrꝫ: ho-
minibus multuꝫ amabilis:
ſanctior vniuerſis: que ſola
fuiſti digna portare talētuꝫ

mūdi/ dulce lignum/ dulces clauos/ dulcia ferens pōdera ſalua preſentē cateruā in tuis hodie laudib⁹ reſonantē all'. all'. all'. ℣ Mḡt. ores vt s Mēo de ſcā mar. ā. Glorioſe. ℟ et oro vts. Mēo. nichomedis mar. an. Hic eſt vere. ℣. Gloria ⁊ honore. Oratio.

Adeſto dn̄e populo tuo: vt bti nicomedis martyris tui merita p̄clara ſuſcipiens ad impetrandā miſericordiā tuam ſemper eius patrocinijs ſubleuemur. p.

¶ In octa. ſcē marie vginis totū ſicut in die ꝑter lec. a q̄ nichil duplicat'. Si iſte octa. in die ieiunij euene. de. ix. lc. ſicut ſer [illegible]. Et tūc tres vltime erunt de expoſitione euāgelij ieiunij. Sermo bti auguſtini epi. Lectio pma.

Approbate conſuetudinis eſt dilectiſſimi apud chriſtianos ſanctorū patrū dies natalicios obſeruare diligenter. Et tunc p̄cipue virtutes eorū aſſignatas: litteris in eccl'ia recitare ad dei laudē ex cui⁹ munere ſunt: ⁊ ad inſtructionē minorū. lc. ij.

Inter autē oēs ſanctos memoria beatiſſime virginis marie eo frequenti⁹ agitur atq; feſtiuius: quo maiorem gratiā apud deū creditur inueniſſe. Unde poſt alia q̄dam ipſius antiquiora ſolennia: non fuit contenta deuotio fideliū quin natiuitatis eius feſtū ſolenne ſuperadderet hodiernum. Lec. iij.

Hac itaq; die peculariter in eccleſia recitand' eſſe videtur ille liber qui de ortu eius atq; vita ſcriptus inueniebatur ſi nō iudicaſſent eū patres iter apochriphos numerandum. Lectio. iiij.

Et qm̄ magnis ac ſapientibus viris ita viſū eſt nos alia quedā ſed nō aliena legentes eccleſiaſticū morem debitis officijs exequamur. Btā ergo dei genitrix et perpetua vgo maria priuſq̄ naſceretur: oraculis enūciata eſt: et deſignata miraculis. Lectio quinta.

Nata vero progenie diuinitus ordinata priuilegio virtutū inſignis enituit ſaluatorē edidit: a quo glorificata in celo nunq̄ terrigenis patrocinari deſiſtit. l. vj.

Iamq; referamus vnū de p̄taxatis oraculis ac deinde paucis expediam⁹. Dixit eternus ad veterem: de⁹ ad ſerpentē. Inimicitias ponam inter te ⁊ mulierē: ⁊ ſemē tuū et ſemē illius: et ipſa conteret caput tuum. lc. vij.

Quid eſt fratres i hoc loco ſerpentis caput conterere: niſi principalem diaboli ſuggeſtionē: id eſt cōcupiſcentiam reſiſtendo ſuperare. Lectio octaua.

Si ergo queratur q̄nam mulier huiuſmodi victo-

ciā operata ſit: pꝛofecto non
reperitur linea generatiōis
humane: ꝺnec perueniat̄ ad
illā de qua nūc agimus ſan-
ctarum ſanctaꝫ. Lectio nona.

Et ſi interrogat̄ quiſpiā
in quo ſerpentis caput
vel ipſa contriuerit: nimiruꝫ
in eo quod virginitatē ſimul
ꝛ humilitatē deo ſacrificauit.
Virginitate nanq̄ ſeruata
pꝛobatur extinxiſſe concupi
ſcētiā carnis: humilitate ve
ro que facit pauperem ſpiri-
tu concupiſcentiam mentis.

¶ Eufemie virg. ꝛ mar. Or.

Omnipotens ſempiterne deus q̄
infirma mūdi eligis vt
foꝛtia queq̄ cōfundas cōcede
pꝛopicius: vt qui beate eufe
mie ꝟginis et martyꝛis tue
ſolēnia colimus: ei⁹ apud te
patrocinia ſentiamus. Per.

Cetera oīa de cōi vni⁹ vir-
ginis ꝛ mar. pter lec. Lcō. i.

Eufemia virgo nobiliſſi
ma filia philophꝛonis
ſenatoꝛis audiens chꝛianos
vt idolis ſacrificarēt a iudi-
cibus compelli: cuꝫ quadꝛā-
gintanouē chꝛiſtianis: quos
mater ſua quotidie alebat
ad appellianum ſophiſtaꝫ ꝛ
pꝛiſcū pꝛoconſulem concito
pꝛoperauit gradu: vt ꝙ plu-
rimos chꝛiſtianos: quos illi
certati necari faciebāt: exē-
plo ſue cōſtantie cōfoꝛtaret.
Cuius immobilē iudex vidēs
conſtantiā ceteris crudeliter
occiſis eufemiā licet cū alijs
pꝛeoptaret moꝛi iuſſit in car
cerē trudi: ibiq̄ cū eadē libi-
noſus vellet cōtingere: ſtati
manus ei⁹ aruit ex quo terꝛi-
tus confuſus abſceſſit. L. ii.

Sequēti aūt die fecit eā
per capillos ſuſpēdi et
diu cedi: et depoſitā ſup car-
bones ardētes pꝛoijci. Ipſa
vero inde ab angelo erepta
ibidem pꝛope in excelſo loco
cūctis intuentib⁹ depoꝛtata
eſt. Ad quā cū q̄daꝫ ꝑ ſcalā vt
eam pꝛecipitaret aſcēdiſſet:
ſtatim tot⁹ paraliſi percuſſ⁹
ſemiuiuus ꝓſternitur. Ali⁹
vero nomine ſoſtenes cū ad
eam pari modo aſcendiſſet:
mox territus veniā petijt: et
in chꝛīꝫ ſe credere ꝯfeſſus eſt.
A multis autē inde eufemia
ꝛ ſoſtenes depoſiti ambo ſūt
in carcerē miſſi. Cancellari⁹
iudicis q̄ eam violare niſus
eſt: per eam ad chꝛiſtū cōuer
ſus cuꝫ ſoſtene inter leones
ꝓijcitur. Ibiq̄ eos iudex cer
nens illeſos: cum eos incen
dere vellet: dū oꝛarēt de celo
vocati ſpiritum deo ibidem
reddiderunt. Lectio tertia.

Poſt hec vero p̄ſes totus
inſaniēs ſācta eufemiā
inter vꝛſos leones et alias a-
trociſſimas feras vt deglutī-
retur iactari fecit: ſed beſtie
ſtātiꝫ ad eā māſuetiſſime cur
rētes: nichil ei nocuerūt. Qd̄
carnifex vidēs: gladiū in ei⁹
lat⁹ fixit: ſꝫ illico a feris de-
uoꝛat⁹ eſt. Nocte etiā ſequēti

appellian⁹ ꝛ priſcus furioſi
effecti ſe inuicem morſib⁹ di-
laniātes mane facto mortui
inuēti ſunt. Quib⁹ viſis oēs
iudei et gentiles calcedonie
in chriſtū pariter crediderūt
et ſanctā eufemiā honorifice
ſepelierunt. ¶ Si hec feſtū
triū lec. in die ieiunij eue. fie
cū mēo. de ipſis feſtis vt ha
bes ſupra in regulis. ¶ Ma-
riani al's mariniani monachi
totū de cōi vni⁹ confeſſo. is
pterq̄ orationē ꝛ lec. Orō.

Misericordiā tuam nobis
q̄s dn̄e itervenientē btō
confeſſore tuo mariano cle-
menter impēde: et nobis pec
catoribus ipſius propiciare
ſuffragijs. Per. Lectio. j.

Marian⁹ ingenuis paren
tib⁹ biturice vrbis pro-
creatus a primeuis florenti
bus annis ſponſaꝫ ſuam cuꝫ
oibus mundi hui⁹ illecebris
derelinquēs deo ſe ſūma mē-
tis itegritate deuouit. Et cū
p ſex annos ſub ſctō fatereto
in monaſterio patriciaco mo
nachus extitiſſet: apud ſpi-
nolatū vicū per quadragin-
ta; quattuor annos eremiticā
vitaꝫ ducens illic deo omni-
potenti orationib⁹: ieiunijs:
ac vigilijs vacās: multis cla
ruit miraculis. Lectio ſcda.

Cumq̄ ibidē quadā vice
ſctis animi⁹ nepos ei⁹
ab eo ſollicita p cunctatione
rimaretur: qualiter ita deſi-
guratuꝫ inedia corp⁹ ipſius
tantā vigiliaꝫ poſſet ſuſtine
re: reſpōdit. Ego oliꝫ aliquo-
tiens hic p aduerſantes tē-
tationes ꝛ inſidias ſopor at⁹
dulci fui requie preſſus. Q̄d
dū ageretur ſubito ſerpētiū
multitudo totaꝫ cellulā meā
repleuit. Et cuꝫ in me circū-
quaq̄ irruētes ſibilis ꝛ tor-
tuis aggreſſibus vuln⁹ mi-
chi letiferum minitarentur
mox galea ſalutis armat⁹ et
crucis vexillo ſignat⁹ vt ad
orationē redij fugiētes nuſ-
q̄ cōparuerūt. Unde poſtmo-
dū nullo excubiaꝝ tpe ſopo-
re depreſſus ſum. Lectio. iij.

Nimirū cū poſt aliquot tē-
pus tetradius bituricē-
ſis pontifex baſilicaꝫ ipſius
ſcti dedicaſſet: ꝛ eum preſby-
teri honore vellet inſignire
abnuit dicens. Non propter
honorem ſeculi: ſed propter
humilitateꝫ cui⁹ ſublimitas
chriſtus eſt ſe vaſtam ſolitu-
dinem expetiſſe. Et cum ipſe
pōtifex certaꝫ ſibi charitati-
ue pecuniam offerret: velut
noxia venena contigere no-
luit. Anno deniq̄ quo polorū
alta cōſcendit terentia abba
tiſſa partem barbe ipſius ſcti
quam radi fecerat: inuicida
capſulla pro ſingulari preſi-
dio in dei nomine tanq̄ pre-
cioſiſſimas reliq̄as ſupra pe
ctus ſuū recōdit. Propter q̄
poſtmodū multas v̄tutes de-
us operat⁹ eſt. ¶ In vigi. ſcti
matthei apli totū de fer. Hec

tres lec. ſequentes de expo-ſitione euang. ipſius vigilie. Et non dz oēo ipſius vigilie niſi ad miſſam et veſ. Sed ſi hec vigilia in ieiuniis quatuor tēporū eueñ. vide ſupra poſt expōnes dñicales in ipſis ieiuniis qualiter debeas facere. Et ſi in dñica eueñ. oia ſiet de dñica excepte q ſeptima lec. erit de expōne huius vigilie. Due añt vltie lec. erunt de expoſitiōe dñice. Si. ſo feſtū ſci matthei in aliqua die ieiuniorū eueñ. ſex lectiones erunt de ipſo feſto et tres vltime de euāgelio ieiunij. Lc. i. Secundum mattheum. ix.

In illo tpe. Dū tranſiret ieſ⁹ vidit hominē ſedentem in theloneo mattheum nomine: et ait illi. Sequere me. Et ſurgēs ſecut⁹ eſt eū. Et reliqua. Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Legimus apoſtolo dicente: q2 oēs peccauerunt et egent gratia dei iuſtificati gratis per gratiā ipſius. Qui iterū ineſtimabilē eiuſdem gratie magnitudinem cōmendans ait. Vbi añt abundauit pctm̄ ſuperabundauit et gratia. Rñs. de hyſtoria currēte. Lc. ij.

Qūo nimirū ſto grauiorez dñs electis ſuis peccatoꝝ languorē curauit: tanto ampliorem cūctis gratie medentis potentiā monſtrauit. Vnde ex lectiōe euangelica audiuimus q2 ſedentem in theloneo mattheū ac tēporalibus curis intentam dñs repēte miſeratus vocauit: et de publicano iuſtum: et de telonario diſcipulum fecit. Lectio tertia.

Quem etiā proficientibus eiuſdem gratie incremētis in cōmuni diſcipulorum numero ad apoſtolatus graduz promouit. Non ſolū pdicandi: verū etiā ſcribēdi euangelium illi miniſteriuz cōmiſit: vt qui terreſtriū curam obmiſerat: celeſtiuz eſſe talentorū diſpēſator inciperet. Ad vs. hi. et ae de die ſilis euc. cū Quili. Rz. Quattuor facies. hy⁹. Exultet celum lau. Ā. In omnem ter. Ā. Ecce ego. ſs Magnificat. Oratio.

Da nobis q̄s omps de⁹: vt vbi matthei apoſtoli tui et euāgeliſte quā ſuenimus veneranda ſolēnitas et deuotionē nobis augeat et ſalutez. Per. Ad nūc dimit. añ. Labia eorū. Et cetera oia de cōi euāgeliſtarū preter orationem et lec. Lectio prima.

Quoniaz deo cura eſt de hoibus: et plus aiarum curā gerit q̄ corporū: maioribus morbis maioris medicine genera pcurat. Ideo magnū medicū ſcilicet mattheū apoſtolum et euangeliſtaz apud ethiopes miſit. Ad preſtanda illis non ſolum corporis: ſed anime medicamēta ſalutis. Lectio ſecunda.

INgreſſus itaq; apoſtolꝰ inadabar ciuitatē eorum magnā. In qua erat egippꝰ rex ⁊ apud eunuchū cādacis regine (quē philippus apoſtolꝰ baptizauerat) ⁊ ibidem hoſpitatꝰ cepit detegere ſtigia duorū magorū q̄ ibi erāt ſcʒ zaroes ⁊ arphaxat. Lc. iii.

IPſi eñ magi totā ethiopiā ita ludificabant hominū membra ab eorū officio refrenādo: vt oēs eos magis timore ſaltē q̄ amore quaſi deos adorarent. Nā vulgo dici ſolet. Maior reuerentia malignis exhibetur timore q̄ benignis amore. Lec. iiii.

PLurimis aūt ibidē per apoſtoli predicationem baptizatis interrogauit eū eunuchus quomodo tot linguas loqueretur / ⁊ intelligeret. Cui apl's exponens dixit qualiter ſpiritus ſctūs in die penthecoſtes ſup apl'os venit: et eis omnium gentium linguas loqui et intelligere dedit. Lectio quinta.

HEc autē cū dixiſſet apoſtolꝰ venit nūcius dicēs q̄ illi duo magi cū duobus draconibus aduenirent: ex quorum naribus ⁊ ore flammā ſulphurea euomens homines interficiebat. Tunc apoſtolus conſignās ſe ſecurus exiuit ad eos. Ipſi vero dracones mox vt apoſtolum dei viderūt ante pedes eius prouoluti donec illos abire permiſit obdormierunt. Lc. vi.

EVgatis igit̄ draconibꝰ ⁊ quos in fecerāt curatis filius regis defunctꝰ eſt. Quē cum magi ſuſcitare non poſſent in babyloniā cōfugerunt. Apl's autem ad regem ingreſſꝰ: ⁊ apprehēſa manu defuncti reſuſcitauit eū. Quo facto iuſſu regꝭ de tota ethiopia cū immēſis muneribus ad apoſtolū venerūt. Quos cū fidē chriſti docuiſſet: ſexaginta milia hoim cōgregati intra triginta dies ſanctā eccleſiā conſummauerunt. In qua cū ipſo rege ⁊ eius familia ipſi et ſui baptiſmum ſuſceperunt. Lectio ſeptima.

PReſuit autē beatꝰ matthēꝰ eccl'ie illi annis viginti tribꝰ. Et cōſtitutis ibidē p̄ſbyteris et dyaconibꝰ p alias ciuitates fabricās eccleſias ordinauit epōs. Rex aūt egippus interea migrauit ad dñm. Apoſtolus vero epigeniā ipſius regis filiam cū ducentis virginibus ſub ea deo ſeruiētibus ſacro velamine cōſecrauit. Lcō. viii.

HIrtacꝰ rex poſt hec egippo ſuccedēs rogauit apoſtolū / vt epigeniā chr'o iā dedicatā in matrimoniū ſibi faceret cōſentire. Tūc apl's corā oibus ſermonē faciens dixit. Quāuis bonū et honeſtū ſit matrimoniū ſi ſaluo federe teneatur: nemo tamen ſponſā dñi ſui temere debet

violare. Hāc ideo ſuperni re
gis ſponſā null⁹ debet vſur-
pare. Quibus auditis rex fu
ribūdus abſceſſit. Lec. ix.

Apoſtolus autē cōſtans
aſtātes ad patientiā: et
ne timerēt cōfoztauit. Deinde
miſſa celebzata cū ipſe ante
altare genib⁹ flexis vt mos
eſt exozaret. Spiculatoz a re
ge miſſus lancea eum a ter-
go trāſfigēs: chzīſti martyzē
fecit. Poſt hec ħo cū rex locū
in quo chzīi ħgo epigenia cū
pzedictis virginib⁹ ſuis die
noctuq́ʒ deo ſeruiebat: feciſſet
igne circūdari: flāme ſtatim
ad ei⁹ palaciuʒ cōuerſe illud
penit⁹ cōſumpſerūt. Ipſe etiā
hirtac⁹ hozrida lepza pcuſſ⁹
cuʒ curari nō poſſet pzopzio
mucrone ſe interfecit. Ora.

Beati apoſtoli tui ⁊ euā-
geliſte matthei dñe pze
cibus adiuuemur/ vt qđ poſ
ſibilitas noſtra non obtinet:
eius nobis interceſſione do-
netur. Per. Poſt veſ. ſancti
matthei memo. ſancti mauri
cij ſociozūq́ʒ eius. Añ. Sctūs
mauricius legionem ſanctaʒ
pzemonuit/ vt ad celeſtia re-
gna pzoperaret: btūs exupe
rius miles cādidus et victoz
ſūctis meritis ſe ſociarūt. ℣.
Sancti tui dñe. Oratio.

Deus qui es ſctōꝝ tuozū
ſplendoz mirabilis q́ʒ
hūc diē in honoze btōꝝ mar-
tyꝝ tuoꝝ mauricij/ exuperij
cādidi/ victozis/ innocētij/ et
vitalis/ ſociozūq́ʒ eoꝝ marty
rio cōſecraſti: da eccleſie tue
de natalicio tāte feſtiuitatis
letari: vt apud miſericozdiā
tuā exemplis coꝝ et meritis
adiuuemur. Per dñm.

¶ Mauricij/ ſociozūq́ʒ eius
Inuita hy⁹. Añ. ps. ⁊ ℣. de cōi
plurimoꝝ martyꝝ. Lectio. j.

Maurici⁹ in ſacratiſſima
legiōe thebeoꝝ dux ex-
titit. Eſt aūt thebea regio in
partib⁹ ozietalib⁹: cuius no
biliſſima ciuitas ſup nilū flu
uiū qui de paradiſo terreſtri
exit ſita cētū poztas habuit.
De qua dicitur. Ecce vetus
thebea centum iacet obzuta
poztis. Huius eniʒ regionis
habitatozes foztiſſimi ſunt ⁊
armis ī bello ſtrēnui. Quos
iacobus frater dñi noſtri ie-
ſu chzīſti legem perfecte do-
cuit. ℟. Sanctus mauricius
legioneʒ ſanctā pmonuit/ vt
ad celeſtia regna pperaret.
Beat⁹ exuperius miles can
did⁹ et victoz ſūctis meritis
ſe ſociauerunt. ℣. Precioſa
ſunt thebeoꝝ cozpoza vulne
rata ſācti mauricij cū ſocijs
ſuis. Beatus. Lectio ſecūda.

Diocletianus igiť ⁊ max
ximian⁹ impatozes vo
lētes chzīi fidē penit⁹ extirpa
re. Ad ſingulas pūincias mi
ſerūt: vt oēs armis bellicis
apti ad coercēdū rebellātes
imperio romano venirent.
Cūq́ʒ auguſtozum littere ad
thebeos eſſent delate: ipſi ſe-

cundū dei preceptuʒ que dei
erant deo: ⁊ q̄ ceſaris ceſari
reddiderūt. ℟. Abſterget de⁹
omnē lachrymam ab oculis
ſcōꝝ/ ⁊ iaʒ nō erit amplius
neqꝫ luctus neqꝫ clamor/ ſed
nec vllus dolor. Quī priora
tranſierunt. ℣. Non eſurient
neqꝫ ſitiēt amplius et nō ca-
det ſuper illos ſol neqꝫ vllus
eſtus. Quī. Lectio tertia.

Congregātes igitur ele
ctā militū legionē vide-
licet ſex milia ſexcētos ſexa-
ginta ſex viros: eos romam
nō vt chr̄ianos pſequerētur
ſed vt i bellis iuſtis impera
tores iuuarēt direxerūt. Hu
ius añt ſacratiſſime legiōis
dux inclytus maurici⁹ ſigni-
feri etiaʒ exuperi⁹/ cādidus/
innocenti⁹/ cōſtanti⁹/ ⁊ vita-
lis a ſancto marcellino papa
exhortati ſunt: vt ante gla-
dijs ſuccumberent q̄ chriſti
fidē in aliquo violarent. ℟.
In circuitu tuo dñe lumē eſt
quod nūq̄ deficiet vbi conſti
tuiſti lucidiſſimas manſio-
nes. Ibi requieſcunt ſctōꝝ aīe.
℣. Lux ꝑpetua lucebit ſctis
tuis dñe ⁊ eternitas tēporū
illorū. Ibi requieſcunt. Le. iiii.

Maximian⁹ igitur cōtra
gallias pgens cū maxi
mo exercitu ſuo legionē illā
thebeoꝝ aſſūpſit. Et cū vni-
uerſus exercit⁹ montib⁹ al-
piū trāſactis octodorꝫ ꝑueniſ
ſet iuſſit imperator oēs ſecū
exiſtentes dijs ſuis immola
re. Et poſt hec cōtra gallias
rebelles imperio: ⁊ maxime
cōtra chriſtianos vnanimi-
ter cōiurare. ℟. Sācta legio
agaunenſium martyrum dū
reſiſteret aduerſarijs. Sa-
cro duce mauricio interue-
niēte immortalitatis cōpen
diuʒ acquiſierūt. ℣. Sctōruʒ
corpora iacet ſanguis vnda
pfudit/ ꝓcioſoꝝ martyꝝ ſocie
tas cōſecrauit. Sacro. Le. v.

Tunc ſancti milites per
q̄rito potuerūt octo mi-
liarib⁹ ab exercitu ſecedē-
tes i loco ameno cui agaun⁹
nomē eſt iuxta rhodanū flu-
uiū cōſederunt. Quo audito
maximian⁹ ſtatiꝫ miſſis mi-
litibus precepit/ vt ad deoꝝ
ſacrificia cū alijs feſtinarēt.
Qui cuʒ hoc ſe non facere (eo
q̄ eſſent chriſtiani) reſpōdiſ-
ſent imperator ira ſuccēſus
iuſſit decimū queqꝫ eoruʒ de-
collari. ℟. Iuſtorum anime
in manu dei ſunt. Et nō tan-
get illos tormentū malicie.
℣. Viſi ſunt oculis inſipien-
tiū mori illi autē ſunt in pa-
ce. Et non. Lectio ſexta.

Dum ergo chriſti mili-
tes cū gaudio colla ex-
tendentes vnus ante alterū
preire feſtinarent ad mortē:
ſanctus dux eorū mauricius
deo gratias agens ⁊ eis cō-
gratulans dixit omnibus.
Proijciamus nunc commili
tones mei arma iſta ⁊ armā
tes nos virtutibus ſi placet

in hec verba mittamus ceſa
ri reſponſa. Milites ſumus
imperatoꝛ tui: ſerui autẽ li=
bere chꝛiſti: tibi militiam de=
bemus illi obedientiaꝫ. Oia
autẽ ꝑ eo toꝛmẽta parati ſu
mus ſuſtinere / nec ab ei⁹ ſti=
de villaten⁹ diſcedem⁹. ℟. La
uerũt ſtolas ſuas. Et candi=
das eas fecerũt in ſanguine
agni. ℣. Iſti ſunt q̃ venerunt
ex magna tribulatiõe ꝛ laue
rũt ſtolas ſuas. Et cã. L. vij.

Tunc impijſſimus ceſar
iuſſit oĩ exercitui ſuo
totã legionẽ illã circundare
ita vt nec vnus euadere poſ=
ſet. Vallãtur igitur milites
chꝛiſti a militib⁹ dyaboli: et
nephãdis impioꝛũ manibus
trucidãtur pedib⁹ equoꝝ cõ=
culcãtur: ꝛ ſic glorioſi marty
res deo cõſecrãtur. ℟. San
ctoꝝ coꝛpa ſacer ſanguis vn=
da ꝑfudit: precioſoꝝ coꝛpoꝛa
martyꝝ ſocietas cõſecrauit.
Quã vt nouit rhodan⁹ inun=
dãdo refugit. ℣. Precioſa ſũt
thebeoꝝ coꝛpoꝛa vulnerata
ſcti mauricij cuꝫ ſocijs ſuis.
Quã vt nouit. Lectio. viij.

Victoꝛ autẽ martyꝛ emeri
te iaꝫ militie veteran⁹
non fuit legionis eiuſdem.
Sed cuꝫ ipſe a caſu tranſiens
illud deueniſſet et tantã chꝛi
ſtianoꝛum ſtragem cerneret
nephãdoſq; homicidas iuxta
tot occiſoꝝ coꝛpoꝛa iocantes
epulari aſpiceret vehemen=
ter exhoꝛruit. Inquiſituſq; qđ
chꝛiſtianus eſſet: dũ cuꝫ eis
nollet epulari: ſtatim ab eis
in eodẽ loco interfectus cete
ris martyꝛibus ſicut moꝛte:
ita etiaꝫ honoꝛe coniunctus
eſt. ℟. O veneranda martyꝝ
glorioſa certamina q̃ in ſuis
coꝛpoꝛib⁹ pꝛo chꝛiſto imma=
nia pertulerũt toꝛmenta: Et
ideo ꝑcipere meruerunt im=
marceſſibilẽ eterne glĩe co=
ronam. ℣. Deſpecta ta nanq;
ꝓſentis vite luce: contẽptoq;
ſuoꝛum coꝛpoꝛũ cruciatu ſe=
uientẽ mundũ pꝛo dei amoꝛe
vicerunt. Et. Lectio. ix.

Post hec vero maximia=
nus apud mediolanum
dyocletianus aũt apud nico
mediã purpureã vna die im
perialeꝫ vt priuatã vitã age
rent voluntarie depoſuerũt
ꝛ adoleſcentioꝛes ſcilicet cõ
ſtãtiũ ꝛ maximũ ceſares au
guſtos vt iperarẽt fecerunt.
Sꝫ cũ impijſſim⁹ maximia=
nus iteruꝫ tyꝛannice vellet
imperare: ꝛ dicto conſtantio
genere ſuo iã regnãti moꝛtẽ
intẽderet ab eo depꝛehẽſus
pꝛout demeruerat ſuſpendio
miſer vitã finiuit. ℟. Cõcede.
Qre in cõi martyꝛum. ps. Te
deũ. ℣. Exultẽt. In laud. an.

Precioſa ſunt thebeoꝛuꝫ
coꝛpoꝛa vulnerata ſcti
mauricij cum ſocijs ſuis / q̃
ſub maximiano moꝛtẽ decre
uerũt ſuſcipere. An. Sctõꝛum
coꝛpoꝛa ſacer ſanguis vnda
perfudit ꝓcioſoꝝ martyꝛum

ſocietas cōſecrauit: ꝙ vt noluit rhodanus inundātē refugit. an. Ecce factus eſt ſacer ille agaunenſiū loc⁹ per ſuffragia ſctōꝝ ſalus credentiū ſīſidium futurorum. an Scīs legio agaunēſiū martyꝝ dū reſiſterēt aduerſarijs ſacro duce mauricio interueniēte immortalitatis compendium acquiſierunt. a. Triumphāt ſancti martyres chriſti q̄ ſub maximiano mortem decreuerunt ſuſcipere: et cum ſancto mauricio regna celeſtia aſſūpſerunt. cōm. Scti per fidē. hy⁹ Sctōꝝ meri. ꝟ. Exultēt. aā Flagrabat in beatiſſimis martyribus glorioſus ardor qui trucidati ferro colla ſummiſſa a maximiano perēpti ſunt: quos multitudo angelorū cū gaudio ſuſcepit. ps. Bñdict⁹. Oro vtš. Ad hor. aīe de lau. Cetera oia de cōi cū oratione vtš. Ad vš. totū de martyr. a. Precioſa ſunt. ꝟs Dixit dns. &c. Ad mgt. ān Gaudent in celis. q̄re in cōi martyr. in vltimo magt. Oēo. ſcti ſiluani confeſſoris. ān. Iuſtum. ꝟ. Amauit eum. Oratio.

Deus qui btm̄ ſiluanum (quē zacheū vocare/ et cū eo hoſpitari dignat⁹ es in terris) ipſiꝗ choruſcātē miraculis glīoſuꝫ oſtēdis in celis: p̄ſta q̄s: vt ꝑ cuius amore ſociorūꝗ eius languores igniū ſanas i mēbris vitiorꝝ noſtrorū flāmas extinguere digneris in nobis. Qui vi.

¶ Siluani cōfeſſoris. Lec. i.

Siluan⁹ preſbyter cum ſocio ſuo ſilueſtro: a btō petro apl̄o i gallias miſſi cū ad locum bethanie qui nō diſtat multū a roma ꝑueniſſēt: ſilueſter migrauit a ſeculo. Quē cū ſiluanus ſepeliſſet de ipſius abſentia anxius an ſolus pergeret: romā rediit/ et beato petro fratris abſceſſum triſtis nūciauit. Lec. ii.

Quo audito apoſtol⁹ vt in hoc appareret ꝙ mirabilis eſſet dñs i ſctis ſuis virgam paſtoralem quā manu tenebat ei tribuit dicēs. Chariſſime fili ſiluane reuertere ad tumulū fratris: et in nomine ieſu chriſti iube ſurgere mortuū. Dicꝗ ei vt iniuncte obedientie tecū proſequatur officiū. Reuerſuſꝗ ſiluanus: et tacto corpore baculo anteꝙ verba finiſſet ſilueſter tanꝙ de ſomno ſurrexit incolumis. Lectio tertia.

Incedentes aūt cū diuerſas italie ꝑtes fluēta doctrine euāgelizādo peragraſſent nocte quadam indigentes hoſpitio: nobilem quendam adiere virum qui eos (licet paganus) pio tamen humanitatis cōmotus affectu: quaſi peregrinos ſecum nocte illa retinuit. Lectio. iiii.

Hominis autē iſtius erat filia virgo noīe rodena cuidā nobiliſſimo iuueni deſ-

mine corruſculo deſponſata: hec ſeruis dei interrogatis vt agnouit ꝙ eſſent chriſtiani ſtatim afflata ſancto ſpiritu: noctis ſilentio ad eos ingreſſa ait. Serui dei omnipotentis precor exurgite: et me quã dyabolus conatur ſedu cere in dei veſtri nomine baptizate. Lectio quinta.

Sancti vero ſacerdotes dixerunt ei. Hoc cõmode modo facere nõ poſſumus: ſed cum ad oppidũ gabatuz in pago biturico vbi gẽtiliũ error maxime feruet quo tẽdimus paulo poſt ꝑueneris: optato perfrueris deſiderio. Cũqꝫ ad iam dictum oppiduz qđ nunc leuroux dicitur ſcti dei peruenſſent: et die quadã ppl'o ibidẽ cõgregato predicarent: ſctã rodena eoꝝ obtutibus preſentatur. Et ſtatiz baptizata cepit cũ eis euangelizare ieſum. Lectio. vi.

Elapſo poſt hec modico tẽpore chorruſculus ei[9] ſpõſus futurus comperto ꝙ ipſa ſanctos dei ſequereſſet inſecuta furore ſuccẽſus: aſſũptis ſecuz quadraginta quatuor militibus ad predictuz oppidum curſu rapido peruenit: quod vt ad aures beate rode perſonuit: ſtatim forſicibus quib[9] pãnos incedebat arreptis: et naſo labris et auribus vt deſpectata videretur abſciſſis: ſic deturpata obuiã dicto ſponſo veniẽs ab eo repudiata eſt. Lectio ſeptima.

Sanctus autez ſiluanus hoc vidẽs ipſo corruſculo ꝑſente ptes abſciſas i locis ſuis ita reſtituit: vt nullum in ea cicatricis ſignum appareret. Corruſculus autẽ his non obſtantibus contra ſãctos dei animo induratus ſuper equos aſcendit et cum ſuis diſgreditur. Sed cũ ad duo miliaria procul eſſent equis eorũ contra naturam in terra ſicca mergẽtibus ipſi etiam officio pedum amiſſo genibus et cubitis repentes ad ſanctos dei veniam et baptiſmũ deuote poſcentes redierunt. Lectio octaua.

Tanta igit̃ mirabilia vicini loci eiuſdem circũquaqꝫ audientes cũ ipſis baptizati ſunt. Quo facto ſancti ſacerdotes in honore dei ſãctiqꝫ petri apoſtolorũ principis eccleſiam ibi dedicauerunt. In qua ſiquidem eccleſia dñs noſter ieſus chriſtus laudari et benedici dignat[9] tantã gratiã infudit: vt quicũqꝫ cecus / claudus / leproſus / paraclyticus / demoniacus: aliiſue infirmitatibus obſeſſus illuc deuote aduenerit incolumis ad propria remeauerit. Lectio nona.

Poſt aliquot autẽ tẽpus ꝑfectũs ſiluanus dieb[9] et ſanctitate plenus vt cũ chrõ regnaret ſe diſſolui ſentiẽs lecto diſcubuit. Qua de re

pre omnib⁹ alijs ſilueſter et rodena gementes dicebant. Cur nos pater deſeris? Quibus ille. Luctū q̄ſo dimittite: qꝛ nō vos diu relinquam. Et his dictis cōcinentib⁹ angelis migrauit ad chr̄m. Deinde expleto exequiarū officio: intra duarū horarum ſpacium btūs ſilueſter et rodena corporali ſubito pcuſſi moleſtia tumulati: patris ſuppleuere pconia: ⁊ a chriſtianis iuxta eum ſunt ſepulti. ¶ Sctoꝝ mart. cypriani ⁊ iuſtine oro. Deus q̄ nos con. Cetera oia de cōi pluriniorꝝ marty. Lec.j.

Cyprian⁹ cū eſſet ſeptem annorꝝ a parentib⁹ ſuis dyabolo cōſecratus eſt. Hic imagines trecentorꝝ ſexaginta quinq3 demonum cū eorū officijs in libris ſuis magicis habebat. Et ipſis modis omnibus ſic ſeruiebat q̄ mulieres pregnātes diuiſit matronas in iumenta cōuertit pueros/ ꝟgines/ ⁊ pegrinos demonibus immolauit. L.ij.

Hic aūt poſtea ōnis ſpurciſſimus ⁊ nephādiſſim⁹ peccator qualis vnq̄ nullus fuiſſe legitur eſſet: tādē3 per ſanctā iuſtinā virginem quā per ſeptuaginta dies ſpiritu fornicationis et diuerſis artibus magicis tētauerat cōſul⁹: tamē ad chriſtū cōuerſus epiſcopus antiochenorꝝ et doctor chriſtianorꝝ i oriēte fact⁹: miſericordia dei ⁊ gratia ſic effulſit: q̄ plurimis p eum cōuerſis ſanctam etiā iuſtinam dyaconam ordinauit et virginum monaſterio prefecit. Lectio tertia.

Tandem vero ab idolatris cyprianus et iuſtina comprehenſi apud damaſcū perducti primo equuleo ſuſpēſi cyprianus exungulatur. Juſtina vero neruis crudis ⁊ alapis acerrime ꝟberatur. Deinde in ſartaginē ferreā pice cera ⁊ adipe plenam ⁊ fortiter ebullientē miſſi factum eſt eis ſuaue ſicut ros hermō. Sꝫ ignis de ſubter exiliens: pontifices idolorum combuſſit. Quo viſo entholomi⁹ comes territus miſit eos romā. Claudius autē lecta comitis epiſtola de eorꝝ virtutibus: ſtatī eos in nycomediā ciuitatē decollādos miſit. Cū quibus theotiſcus peregrinus: qꝛ cyprianū ibi anteq̄ decollaretur oſculat⁹ eſt etiam decollatus fuit.

¶ Sctorū coſme et damiani marty. Oro. Preſta queſumus. Cetera oia de cōi preter lectio. Lectio prima.

Coſmas ⁊ damian⁹ germani fres in egea ciuitate arabie nati: ⁊ a iuuētute i arte medicine eruditi: tātā3 a ſpū ſctō gratiā curationū omniū habuerūt vt non ſolū ab hūanis corporib⁹/ ſꝫ etiā a iumentis oēs egritudines in noie ieſu chriſti curarent.

Et qꝛ ſcientiā a ſpūſctō gra-
tis acceperūt: a nemine ꝗcꝗ
penitus accipiebāt. Lec.ij.
Liſias igitur p̄ſes eoꝝ
famā audiēs: eos ad ſe
accerſiri iuſſit. Et que eoꝝ
nomina ⁊ ſi plures eſſent ex
quiſiuit. Qui reſponderunt.
Chꝛiſtiani vere ſumus: coſ-
mas et damianus dicimur.
Fratres aūt tres habemus
ſcꝫ antiſmū/ leontium/ et eu-
ꝓpiū. Iuſſit ergo pꝛeſes vt
dictos eoꝝ fratres adduce-
rētur: ⁊ ſimul cū illis immo-
larent idolis. Lectio tertia.
Cumqꝫ adducti fuiſſent ⁊
oēs quinqꝫ nollent im-
molare: pꝛecepit eos pꝛeſes
in manibus et pedibus acer
rime torqueri. Et dū tormē-
ta deriderent: fecit eos cathe
nis vinctos in mare pꝛecipi-
tari. Illi aūt ſtatim ab ange-
lo de mari liberati ante pꝛe-
ſidem ſtatuūtur. Lectio.iiij.
Preſes eos liberatos vi
dēs ait illis p deos me-
os magnos maleficijs vinci
tis qꝛ ⁊ tormēta cōtēnitis ⁊
mare ſuperatis. Docete me
queſo maleficia veſtra: et in
noīe dei mei adꝛiani ſequar
vos. Reſponderunt ſcī. Ve-
ri chꝛiſtiani maleficijs non
vtuntur. Lectio quinta.
Hoc aūt dicto mox duo ſpi
ritus maligni appꝛehen
derunt eū: maxillas eius foꝛ
titer contūdentes nec ab eo
diſceſſerunt donec ipſe cla-
mans ait. Queſo vos o boni
viri vt deuꝫ veſtrum pꝛo me
oꝛetis quatenus liberet me
a demonibus iſtis. Et ſic oꝛā
tibus ſanctis cōtinuo demo-
nes diſceſſerunt ab eo. Lc.vj.
Liberat⁹ igitur pꝛeſes
aſtantibus dixit. Vide-
tis qualiter dij aduerſū me
indignati ſunt: qꝛ eos deſe-
rere cogitabam. Iā ex hoc nō
patiar deos meos abiſtis ma
leficijs blaſphemari. Lc.vij.
Tunc p̄ſes eos in ignem
copioſuꝫ iactari p̄cepit.
Sed inde liberati flāma pſi
liens multos de aſtātib⁹ in-
teremit. Iubentur ergo in e-
quuleo ſuſpēdi ⁊ foꝛtiter di-
laniari. Sꝫ iteꝝ angelico mi
niſterio illeſi deponunt. L.viij.
Preſes ergo furoꝛe re-
plet⁹ coſmā ⁊ damianū
aſtātibus eoꝝ fratrib⁹ iuſſit
crucifigi et a populo lapidi-
bus obꝛui et a quattuoꝛ ſa-
gittarijs affigi. Sꝫ lapides
et ſagitte ſanctos dei non le-
dentes in ſuos iacētes redi-
bant: ⁊ multos eoꝝ letaliter
vulnerabant. Lectio nona.
Videns autē p̄ſes tanta
in ſāctos dei mirabilia:
et ſe in omnibus confuſum
pene vſqꝫ ad moꝛtē anguſtia
tus ipſos quinqꝫ fratres ſi-
mul decollari fecit. Et ſic p
chꝛiſto triūphātes glorioſuꝫ
agonē impleuerūt. Tu aūt.
¶ In vigilia ſcī michaelis.
ad veſpas āe. ⁊ pſalmi de die

qualis eneſ. Ca. m. Apoc.j.
Significauit de⁹ q̃ opoꝛtet fieri cito loquens p angelum ſuum ſeruo ſuo ioa ni qui teſtimoniũ perhibuit verbo dei et teſtimoniũ ieſu chꝛiſti quecunq; vidit. ℟. In conſpectu ang. Hymnus.
Tibi chꝛiſte ſplendoꝛ patris vita virt⁹ coꝛdiuz: in conſpectu angeloꝛum votis voce pſallimus alternantes concrepando melos damus vocibus.
Collaudemus venerantes omnes celi milites ſed precipue pꝛimatez celeſtis exercitus: michaelẽ in virtute conterentem zabulon.
Quo cuſtode pcul pelle rex chꝛe piiſſime om̃e nefas inimici mundo coꝛde ⁊ coꝛpoꝛe paradiſo redde tuo nos ſola clementia.
Gloꝛiã pr̃is melodis pſonemus vocib⁹ gloꝛiã chꝛiſto canamus: gloꝛiaz paracleto: q̃ deus trin⁹ et vn⁹ extat ante ſcl'a. Amẽ. ℣. Stetit angelus iuxta araz tẽpli. ℟. Habens thuribuluz aureum in manu ſua. A. Duz ſacrum myſteriũ cerneret ioãnes archangel⁹ michael tuba cecinit: ignoſce dñe deus noſter qui aperis libꝛũ et ſoluis ſignacula eius all'a. ps. Mgt. Oꝛatio.
Deus q̃ miro oꝛdine angeloꝝ miniſteria hominũq; diſpenſas: concede pꝛopicius: vt a quib⁹ tibi miniſtrantib⁹ in celis ſemp aſſiſtitur: ab his i terra vita noſtra muniatur. Per do. Ad nũc di mittis. A. Laudem⁹ dñm quẽ laudãt angeli: cui cherubin et ſeraphin ſctũs ſctũs ſctũs pꝛoclamant. ps. Nunc dimittis. Inuit. In cõſpectu angeloꝛuz pſallaz tibi deus me⁹. Et adoꝛabo ad templuz ſctm̃ tuum dñe. ps. Venite. Hy⁹.
Chꝛiſte ſctoꝛũ decus angeloꝛum rectoꝛ humani generis ⁊ auctoꝛ nobis eternum tribue benignus ſcandere celum.
Angelũ pacis michaelẽ ad iſtaz celitus mitte rogitam⁹ aulã nobis vt crebꝛo veniẽte creſcant pꝛoſpera cuncta.
Angel⁹ foꝛtis gabꝛiel vt hoſtez pellat antiquũ volitans ab alto: ſepi⁹ templũ veniat ad iſtud miſertus noſtri.
Angelũ nobis medicũ ſalutis mitte de celis raphaelem vt oẽs ſanet egrotos: pariterq; noſtros dirigat actus.
Hinc dei noſtri genitrix maria totus ⁊ nobis choꝛus angeloꝛũ ſemper aſſiſtat ſimul et beata concio tota.
Preſtet hoc nob; deitas btã patris ac nati pariterq; ſancti ſpiritus: cuius reboat in omni gloꝛia mũdo. Amen. In pmo noc. A. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulũ aureum in manu ſua. ps. Verba mea. An. Data ſunt ei incẽſa multa vt a

doleret ea ante altare au-
reum: quod eſt ante oculos
dñi. ps. Dñe dñs noſter. an.
Aſcendit fumus aromatū in
conſpectu dñi de manu ange
li. ps. In domino confido. ℣.
Stetit angelus iuxta aram
templi. ℞. Habens thuribu-
lum aureū in manu ſua. Ex
homil. btī gregorij. Lcō. j.

Angelorū quippe et ho-
minū naturā: ad cogno
ſcendū ſe dñs condidit. Quā
duz conſiſtere ad eternitatē
voluit eam procuIdubio ad
ſuam ſimilitudinez creauit.
℞. Factuz eſt ſilentiū in celo:
dum draco cōmitteret bellū
cum michaele archangelo: ⁊
audita eſt vox milia milium
dicentiū. Salus honor ⁊ vir
tus omipotēti deo. ℣. Et p-
iectus eſt ille draco magnus
q̄ ſeducit vniuerſuz orbez et
facte ſunt voces magne i ce-
lo dicentes. Salus. Lcō. ij.

Decem vero drachmas
mulier habuit q: nouē
ſunt ordines angelorū. Sed
vt compleretur electorū nu-
merus qui per ſuperbiaz ce-
cidit homo decimus eſt crea
tus. Qui a conditore ſuo nec
poſt culpam perijt: q: hunc
eterna ſapientia per carnez
miraculis coruſcās ex lumi-
ne reparauit. ℞. Nunc facta
eſt ſalus et virtus et regnū
deo noſtro ⁊ poteſtas chriſti
eius. Q: proiectus eſt accu-
ſator fratrū noſtrorū q̄ accu-
ſabat illos ante conſpectum
dei noſtri die ac nocte. ℣. Pro
pterea letamini celi et q̄ ha-
bitatis in eis. Quia. Lec. iij.

Nouem ſо angelorū or
dines dixim⁹: q: videli-
cet teſtante ſacro eloquio ſci
mus eſſe angelos archange
los ꝟtutes/ poteſtates/ prin
cipatus/ dominationes/ thro
nos/ cherubi/ et ſeraphin. ℣.
Stetit angelus iuxta aram
templi: habens thuribulum
aureum in manu ſua ⁊ data
ſunt ei incēſa multa. Et aſcē
dit fumus aromatuz de ma-
nu angeli in conſpectu dñi.
℣. Factum eſt ſilentiū in ce-
lo et accepit angelus thuri-
bulū aureū ⁊ impleuit illud
de igne altaris. Et aſcendit.
In. ij. noct. an. Michael archā
gele veni in adiutoriū popu
lo dei. ps. Dñe quis. an. Mi-
chael ꝓpoſitus paradiſi quē
honorificāt angelorū ciues.
ps. Dñi eſt terra. an. Glorio-
ſus apparuiſti in conſpectu
dñi propterea decorē induit
te dñs. p. Benedicā. ℣. Aſcen
dit fumus aromatū de manu
angeli. In ꝯſpectu dñi. Lc. iiij.

Cur vero iſtorū perſiſtē-
tium angelorū choros
enumerādo perſtrinximus:
ſi non quoqꝫ eorū miniſteria
ſublimiter exprimam⁹? Gre
ca etenim lingua angeli nū-
cij: archangeli vero ſummi
nuncij vocantur. ℞. In con-
ſpectu angelorū pſallā tibi.

Et adorabo ad templuz ſctm̃ tuũ ꝙ confitebor nomini tuo Dñe. ꝟ. Deus meus es tu et cõfitebor tibi deus meus es tu ꝙ exaltabo te. Et ado. Lc. v.

Sciendũ quoqꝫ eſt ꝙ ãgelorum vocabulũ nomen eſt officijs non nature. Nã ſancti illi celeſtis patrie ſpiritus ſemp vocari angeli nequaꝗ̃ poſſunt qꝛ tunſoluz ſunt angeli: cuz per eos aliqua nunciãtur. ℞. In conſpectu gentiũ nolite metuere vos eñi in cordibus vẽis adorate ꝙ timete dñm. Angelus eñi eius vobiſcum eſt. ꝟ. Nolite timere opprobꝛia hominum et blaphemias eorũ nõ metuatis. Angelus. Lc. vj.

Hi autẽ qui minima nunciant / angeli: qui vero ſumma archangeli vocãtur. Hic eſt ꝙ ad mariã virginez nõ quilibet angelus ſed gabriel archangelus mittitur. ℞. Hic eſt michael archangelus: princeps militie angelorũ. Cuius honor preſtat beneficia populorum: ꝙ oratio perduxit ad regna celoꝝ. ꝟ. Angeli archangeli: throni dominationes principatꝰ et poteſtates. Cuius. In iij. noct. añ. Angelus archangelus michael dei nuncius de animabus iuſtis all'a all'a. ps. Oĩes gentes. añ. Hic eſt prepoſitus paradiſi archangelus michael: non dimittit aias donec aſſignet eas ante tribunal chriſti. ps. Dominꝰ regnauit exultet. a. Michael gabriel cherubin ſeraphin q̃ nõ ceſſant clamare quotidie dicẽtes: dignus es dñe accipere gloriã all'a. ꝟ. Benedic. i. ꝟ. In conſpectu angeloruz pſallam tibi deus meus. ℞. i. Et adorabo ad templuz ſanctum tuũ Dñe. Lectio. vij.

Neqꝫ eñi in illa ſancta ciuitate qua viſio oĩpotentis dei plena ſcientia pficit: idcirco nomina propria ſortiuntur ne eoruz perſone ſine nominibus ſciri poſſint. Sed cum ad nos aliqd miniſtrare veniũt: apud nos etiã nomĩa a miniſterijs trahũt. ℞. Venit michael archangelus cũ multitudine angelorũ cui tradidit deus animas ſanctorum. Vt perducat eas in paradiſũ exultationis. ꝟ. Emitte ſpiritũ tuũ de celis: ſpiritum ſapientie et intellectus. Vt perdu. Lectio. viij.

Michael nanqꝫ quis ſicut deus: gabriel autẽ fortitudo dei: raphael vero dicitur medicina dei. Et quotiẽs mire ꝟtutis aliquid agitur: michael mitti perhibetur: vt ex eo actu ꝙ nomine detur intelligi: qꝛ nullus poteſt facere qđ facere ꝑualet deus. ℞. Archãgeli michaelis interuẽtione ſuffulti. Te dñe deprecamur vt quos honore pſequimur contingamꝰ ꝙ mẽte. ꝟ. Collaudemus venerãtes

omnes celi milites ſed preci pue primatē. Te do. Lād. ix. Iſte ꝫ antiquus hoſtis qui eſſe ſimilis deo ꝑ ſu perbiā cōcupiuit dicens. In celū aſcendā ſuper aſtra celi exaltabo ſoliū meum et ero ſimilis altiſſimo dum in fine mundi in ſua virtute cellus quitur extremo iudicio peri mendus cū michaele archā gelo ꝓliaturus eſſe ſicut ioā nes dixit perhibetur. Ad ma riam quoqꝫ gabriel mittitur qui fortitudo dei noiatur: vt ei ipſum regeꝫ glorie qui eſt dñs fortis ꝫ potēs nūciaret. Raphael vero medicina dei interpretatur: qꝛ duꝫ thobie oculos tetigit cecitatis eius tenebras terſit. ℞ʒ. Te ſanc dominū in excelſis laudant omēs angeli dicētes. Te de cet laus ꝫ honor dñe. ℣. Che rubin quoqꝫ ꝫ ſeraphin ſcūs proclamāt ꝫ oīs celicus ordo dicētes. Te decet. Glia pa tri. Te ſanctū dñꝫ. Prola. Laudes tibi ſumme deus ꝫ deuota carmina. Sācta pſal lāt inceſſanter angelorū a gmina. Iuge feſtū dulce me los vnica ſolennitas. Tibi ſemp celebratur o beata tri nitas. Laudes noſtras qua leſcūqꝫ petim⁹ ſuſcipias. Et celeſtis chori fortis cōpotes nos facias. Iugis tibi voce clara pſallat noſtra puitas. Laus te decet ꝫ poteſtas vir tus ꝫ ſublimitas. Et honor

dñe. ℣. Te deū. ℣. Glorioſus apparuiſti in conſpectu do mini. ℞ m. Propterea decorē induit te dñs. In laudi. āī. Dum ꝓliaretur michael archangelus cum dra cone audita eſt vox dicentiū ſalus deo noſtro alla. ān. Dū cōmitteret bellū draco cum michaele archāgelo audita eſt vox milia miliū dicentiuꝫ ſalus deo noſtro. ān. Archan gele michael cōſtitui te prin cipem ſuper oēs aias ſuſci piendas. ān. Angeli dñi dñꝫ benedicite: hymnū dicite deo noſtro alla. ān. Angeli archā geli throni et dominationes principat⁹ ꝫ poteſtates vir tutes celorum laudate dñm de celis all. Cpm. Significa uit. hy⁹. Tibi chriſte. ℣. Glo rioſus. ā. Factū eſt ſilentiuꝫ in celo duꝫ draco cōmitteret belluꝫ: et michael pugnauit cum eo ꝫ fecit victoriam all. ℣ Benedict⁹. Orō. Deus qui miro. Ad horas āa. de laudi. Ad iii. Cpꝫ. Significauit. ℞. Stetit angelus iuxta aram templi. Alla. all. ℣ Habens thuribulum aureum in ma nu ſua. Alla. ℣. Aſcendit fu. Ad tertiam Cpm. Apoc. xij. Factū eſt prelium in celo michael et angeli eius prelliabanť cū dracone ꝫ dra co pugnabat et angeli ei⁹ ꝫ nō ꝓualebāt: neqꝫ locus in uentus eſt ampli⁹ eoꝝ in ce lo. ℞. Aſcēdit fumus aromā

tum. Alla alla. ℣. In conſpectu domini de manu angeli. Alla. ℣. In conſpectu angelorum pſallā. Ad.ix.Cā. Ibid.

Nunc facta eſt ſal⁹ & virtus & regnū deo noſtro & poteſtas chriſti ei⁹: qr̄ piectus eſt accuſator fratrū noſtrorū q̄ accuſabat illos ante conſpectū dei nr̄i die ac nocte. ℟. In cōſpectu angelorū pſallam tibi de⁹ meus. Alla alla. ℣. Et adorabo ad tēplū ſanctū tuū dn̄e. Alla. ℣. Glorioſus appa. Ad bcā. ān. Dū preliaret. ps. Laudate pue. ps. Confitebor. ii. ps. Lauda aia mea. ps. Laud. dn̄m qm̄ bonus. ps. Lauda. hier. Cp̄m. Significauit. Rz. Te ſanctū dn̄m. cū pſa. hy⁹. Tibi chr̄e. ℣⁹. Stetit ange. ān. Archāgeli michaelis interuentione ſuffulti te dn̄e deprecamur: vt qd̄ honore pſequimur cōtingam⁹ & mente. alla. ps. Magt. Oro vt ſ. Ad mēoriā ſancti hieronymi. ā. Juſtum. ps. Magt. Oratio.

Deus qui nobis p btm̄ hieronymū confeſſorē ſacerdotēq̄ tuū ſcripture ſācte veritatē & myſtica ſacramenta reuelare dignat⁹ es: p̄ſta q̄s vt cui⁹ natalicia colimus ei⁹ ſemper & erudiamur doctrinis: & meritis adiuuemur. Per dn̄m. Ad nūc dimittis ān. Laudem⁹ dominum. Et per totas octauas.

¶ Sancti hieronymi confeſ. totum, de cōmuni vnius confeſſoris non ep̄i: p̄ter orationem & lectiones. Lectio. i.

Hieronym⁹ euſebij viri nobilis fili⁹ rome puer baptizatus: litteris grecis / latinis / & hebraicis pleniſſime eruditus: monachorum vitā & habitū diu tenuit. Et ſemper virgo permanēs in puritate mentis et abſtinētia corporis: omnibus poſt futuris eximia ſctitatis exēpla reliquit. Lectio ſecūda.

Ex epiſto. hier. ad euſtochi.

Quodam vero tempore duz ipſe ſepe & curioſe philoſophorum gentiliuz libros legeret: eo q̄ ei ſermo incultus in libris propheticis nō ita placeret: tāta ſubito febre correptus eſt: vt vitalis calor toto frigeſcente corpore in ſolo tantū pectore palpitaret. Lectio. iii.

Dum ergo eius exequie pararent̄: ſubito ad tribunal iudicis in ſpiritu raptus eſt. Et cuz interrogaret̄ cuius eſſet cōditionis chriſtianuz ſe eſſe profitetur. Ad quē iudex. Mentiris inquit. Ciceronianus es & nō chriſtian⁹. Ubi em̄ eſt theſaur⁹ tu⁹ ibi eſt & cor tuū. Le. iiij.

Tunc hieronym⁹ obmutuit: et ſtatim ob hoc a miniſtris iudicis grauiſſime ceſus eſt. Et dn̄iter verberabenlā deprecaren̄t ſancti angeli pro ipſo ante iudicez

prouoluti ſic ei veniā impetrauerunt: q ſi de cetero libros gentilium legeret grauius puniretur. Lectio. v.

In hoc itaq articulo deprehēſus dam ſe ad hoc ſub iuramēto conſtringeret repēte reuixit. Unde lachrymis pfuſus ſcapulis ex plagis quas ante iudicē ſenſerat adhuc liuentibus ſummo ſtudio ſacre ſcripture totum ſe dedit. Lectio. vi.

Annorum itaq dum triginta nouē eſſet: romane eccleſie preſbyter cardinalis ordinat⁹ eſt. Et dū rome p triēniū i ſacris litteris ſtuduiſſet: tm̄ apud pplos fauorē obtinuit: vt eorū iudicio ſup oēs ſummo ſacerdotio dignus haberet. Lc. vij.

Mortuo interim liberio papa hieronymus ad ſummum ſacerdotiū ab omnibus acclamatur. Sed dū quorūdam clericorum & monachorū laſciuiā icreparet: & illi indigne ferētes nocte quadā dum ad matutinas ex more ſurgeret ipſo nō percipiente veſtem muliebrem: vt in thalamo mulierem ab alijs crederetur habere: loco ſue ſibi induere fecerunt. Ipſe vero maliciā eorū declinās: ad gregoriū nazāzenū cōſtantinopolitane ecēm profectus eſt. Lec. viij.

Qui cū ab eo ſacras litteras p bienniū pleniſſime didiciſſet: ad eremum in ſyria progreditur: vbi qualit viuerit & q̄tas tētatiōes ſuſtinuerit: ipſe poſtea ad euſtochiū de ſe ſcribēs ait. Quotiens in illa vaſta eremi ſolitudine conſtitutus q̄ exuſta ſoles ardorib⁹ monachis horridum p̄ſtas habitaculū putaui me romanis intereſſe delicijs. Et qui me ita ibi dānauerā: vt ſcorpionū tm̄ ſoci⁹ & ferarū eſſē. Sepe choreis me videbam intereſſe puellarū. Ibi itaq quotidie flebam. Coctū quid non edebam: & tn̄ repugnantem carnē hebdomadarū inedia vix libidinoſam ſubigebā. Lc. ix.

Quadriēnio igit penitētia huiuſmodi ſic ex acta ad oppidū bethleē hieronym⁹ remeauit. Ibiq in breui m̄ltos adunās diſcipulos in ſctō pposito trāſlationeq & explanatiōe ſctārū ſcripturarū quinquaginta annis et ſex menſibus deſudauit. Eccliaſticūq officiū cū vnuſquiſq qd volebat caneret. ordinauit. In q̄ta reuerētia ſancti patres & doctores eū habuerūt patet vt auguſtinus de eo dicat. Homo mortalis neſcit qd hieronimus ignorauit. Tanta deniq laſſitudine fatiſcebat: q ad ſuſpēſum in trabe funiculū: e ſtratu ſe leuabat. Et ſic anno dñi quadrigēteſimo: etatis añi ſue nonageſimo octa-

no in pace quieuit. Poſt matu. memo. de ſcō michaele. Et poſt vs. mēo. ſcti remigij ep̄i ꝛ cōfeſ. añ. Iſte cognouit. ℣. Iuſtum deduxit. Oratio.

DEus qui per beati remigij documenta francorū tibi colla ſubdidiſti feroċia: largire ſupplicibus tuis: vt per iter ſalutis quo idez paſtor inceſſit dono tue pietatis ad te gradiamur. Per. Alia mēo. germani ꝛ vedaſti ep̄oꝝ an. Nomē ſempiternū dabo ſctis meis dicit dñs gaudium ꝛ leticiā obtinebūt in eternum alleluya. ℣. Sancti tui. Oratio.

EXaudi dñe populū tuū cum ſanctoꝝ cōfeſſoꝝ ſuoꝝ germani atq; vedaſti epiſcopoꝝ tibi patrocinio ſupplicātem: vt temporalis vite tribuas nos pace gaudere: ꝛ eterne reperire ſubſidiū. Per chr̄m. Alia memo. ſcti michaelis. ¶ Sancti remigij ep̄i ꝛ confeſ. totum de cōi p̄ter orōnē ꝛ lec. Lec. j.

REmigius doctor egregius ꝛ confeſſor domini a ſancto montano monacho naſci preuiſus eſt. Cū enim vuandaloꝝ ꝑſecutio quaſi totam franciam deuaſtaſſet predictus montanus qui lachrymis continuis et vigilijs lumen oculorum amiſerat dñ; nocte quadā plus ſolito ꝑ pace gallicane eccl'ie dñm exoraret angelus domini in viſu aſtitit ei dicēs Scito q cilina mulier quam bene noſti: filiū noīe remigiuz concipiet ꝛ pariet: qui gentem ſuam a maloꝝ incurſibus liberabit. Lectio. ij.

QVi cū ille euigilaſſet ſtatim ad domū ciline venit et ei qḋ viderat enarrauit. Quod cū illa non crederet: eo q ipſa ꝛ emilius vir ſuus iam in diebus ſuis ꝓceſſiſſent: ait ille. Scias q cū puerū ablactaueris: oculos meos lacte tuo perūges: ꝛ ſtatim recipiaz viſum. Qḋ ꝛ ita factum eſt. Lec. iij.

CVm aūt ꝯtigiſſent hec oīa remigi⁹ adhuc puer/ſed litteris edoctus mundū fugit ꝛ recluſuz intrauit. Creſcēte aūt fama ei⁹ cū eſſet annoꝝ viginti duoꝝ ab omi ppl'o renioꝝ archiep̄s eſt elect⁹. Hic vero tāte māſuetudinis fuit: q ad mēſaz ei⁹ etiā paſſeres veniebāt: ꝛ in manu ipſi⁹ ciboꝝ reliquias comedebant. Le. iiij.

QVodam tēpore cuz viſitando parrochias ſuas in domo cuiuſdam cognate ſue hoſpitatus eſſet: ꝛ illa eo q vinum pro ipſo non habebat erubeſceret: remigius cognita cauſa cellariū intrauit: ꝛ ſtatim orōne facta: ꝛ dolio (in quo quaſi nichil erat) ſignato: vinū deſuper bondone elabit̄. In eadē etiā viſitatione cecū quēdaz

⁊ demoniacum ſibi opem mi
ſericordie petentem: tripli=
ci miraculo refecit pauit pur
gauit ⁊ illuminauit. Lec. v.
INterea Clodoueus rex
francorū tūc gētilis: q
nec exhortationibus vxoris
ſue chriſtianiſſime/nec viri
ſancti documentis ad chriſti
fidē vllo modo cōuerti vole
bat: videns φ infinitus ale=
manorū exercitus cōtra ſe
veniret: coactus tandē dño
deo quē beat⁹ remigi⁹ pre=
dicationib⁹ ⁊ miraculis de=
monſtrabat votū vouit: φ ſi
de alemanis ſibi victoriā cō
cederet: mox chriſti fidē ſu=
ſciperet. Qđ cū fuiſſet ad li=
bitū cōſecutus: beatū remi=
giū adijt: ⁊ baptizari ſe cū
ſuo exercitu popoſcit. Le. vi.
CVmq; ad fontē baptiſ=
matis veniſſent: ⁊ ibi=
dē ſacrū deficeret chriſma:
ecce colūba celitus ampul=
laꝫ chriſmate plenā i roſtro
detulit: de quo ipſe pōtifex p̄=
dictuꝫ regem ⁊ ſuos liniuit.
Hec aūt ampulla ſemper in
ipſi⁹ ſancti eccl'ia honorifice
ſeruatur: et ex illa vſq; hodie
reges frācie inūgūtur. L. vij.
DEnicq; cū beatus remi=
gius vt fertur ſeptua=
ginta ⁊ eo ampli⁹ expleuiſ=
ſet annos virtutib⁹ ⁊ mira=
culis clarus feliciter obijt.
Cui⁹ corpus cū ad eccleſiaꝫ
beatorū timothei ⁊ appolli
naris deferētes ante baſi=
licā ſcti chriſtophori veniſſent:
nullatenus vltra trāſgredi
valuerūt. Quo attoniti mi=
raculo illud in ipſa baſilica
honorifice depoſuerūt. L. viij.
POſt hec vero aliquot evo
lutis diebus cuꝫ plurī
ma ibi fierēt miracula: baſi=
licam illam ſummopere am
pliauerūt. Et facta cripta re
tro altare cū effoſſuꝫ ſanctū
corpus decētius vellent ibi
deponere: illud inde moue=
re non potuerunt. Lect. ix.
CVmq; ſequēti nocte me
dia poſt orationem feſſi
obdormiſſent mane facto ſci
licet kalēdas octobris inue
nerunt ſepulchrū illud cum
corpore ſctō ab angelis quo
deferre volebāt deportatū.
Deinde poſt longum temp⁹
eadem etiam die tranſlatuꝫ
fuit vbi nūc requieſcit. Poſt
matuti. memo. germani ⁊ ve
daſti ān. Iuſtorū autē aie. ℣.
Exultēt iu. Itē memo. ſcti
michaelis. Ad veſ. ſola ān.
Ecce ſacerdos. ps. Dixit dñs.
Poſt veſ. memo. ſancti leode=
garij epi ⁊ marty. ā. Hic eſt
vere. ℣. Gloria ⁊ hono. Oro.
Infirmitatē. Si hoc feſtum
ſancti leodegarij i dñica eue
ne. fiet de ſācto michaele ſcꝫ
ſex lec. q̄ ſunt itra oct. ⁊ tres
vlti. de expoſitio. dominice ⁊
memo. tm̄ de ſcō leodegarij.
¶ Sci leodegarij. Lectio. j.
LEodegari⁹ celſa frāco
rū pgenie pictauis or=

tus tāta adhuc puer ſciētia
moribuſq; & virtutū gratia
effulſit: q̄ in palacio regis
clotarij coact⁹ ꝑpter regni
gubernacula: cunctis eſt p̄=
lat⁹. Ubi ſe ita ſtrēnuiſſime
habuit q̄ paulopoſt edueñſis
epū deo dāte eſt ordinatus.
Poſt decem vero annos di=
cto rege decedēte: vir ſanct⁹
leodegarius voluntate dei &
regni principum childericum
fratrem dicti clotarij adoleſ=
ſcentem/ſed valde idoneum
contra cuiuſdam tamen di=
cti ebroini voluntatem pre=
fecit in regem. Lec.ij.

Uidēs itaq; nequiſſim⁹
ebroinus cūctis odio=
ſus q̄ theodoricum fratrem
dicti childerici nequiuiſſet
preferre in regem: et qđ de
domo dicti clotarij vbi quon
dam preſidebat (eo q̄ multos
iugo graui oppreſſerat) fuiſ
ſet electus: irā regis (cui con
trarius fuerat) verens ore
ſolummodo & habitu relicto
ſeculo in luxouieñ monaſte=
rio ſe monachū fecit. Inter=
ea vero childerico mortuo
p̄dict⁹ theodoric⁹ frater ei⁹
rex francorū effectus dictum
ebroinum domus ſue maio=
rem fecit. Lectio tertia.

Accepta itaq; ebroinus
apoſtata gubernādi po
teſtate: ſtatim ad vindictam
cōtra ſanctum leodegarium
eſtuans ſatellites eduā mi=
ſit. Qui ſācti epiſcopi ſpreta
reuerētia: oculos eius a ca
pite eruerunt linguāq; eius
& labia preciderunt. Sed cū
his non obſtātibus virtute
diuina verbum dei vt prius
populis ad plenum ſparge
ret: impijſſimus apoſtata fe
cit eū decollari. Cui⁹ ſanctū
corpus cū per vnā fere horā
erectū nō caderet gladiator
ipſum vt caderet pede per=
cuſſit. Qui ſtatim arreptus
demone in ignem ſe proijciēs
miſer vitam finiuit. Ebroi=
nus etiam paulo poſt iuxta
verbum dei prout demeruer
rat: gladio occiſus eſt. ¶ Jn=
tra octa. ſancti michaelis ſi
nō ſit dñica de ſex lec. ſequē
tibus fient tres. Lec.j.

Quia igitur angelorū &
archangelorū nomina
& officia interpretādo ſupra
perſtrinximus. Nūc ſuper=
eſt vt ceterorū ordinū voca
bula & officia breuiter exe=
quamur. Uirtutes eni vocā
tur illi ſpiritus per quos ſi=
gna & miracula frequētius
fiūt. Poteſtates etiā vocant
hi quorum ditioni virtutes
aduerſe ſubiecte ſunt ne cor
da hoim tātum tētare preua
leāt: q̄tū ipſi volunt. Le.ij.

Principat⁹ etiā dicūtur
q̄ ipſi quoq; bonis an=
gelorum ſpiritibus p̄ſunt:
quiq; ſubiectis alijs q̄ que
ſunt agenda diſponunt: eiſ
ad explenda diuina myſte=
ria principātur. Dñationes

autem nuncupantur: ꝗ etiã poteſtates principatuũ diſſimilitudine alia tranſcendunt: ita ꝙ eis cetera angelorum agmina ad obediendum ſubiecta ſunt. Lec. iii.

Throni quoqꝫ illa agmina ſunt vocata: quibus ad exercendũ iudicium ſemper deus omnipotẽs preſidet. Quia enim thronos grece / latine dicim⁹ ſedes. Throni dei ſunt dicti hi qui tanta diuinitatis gratia replent: vt in eis dominus ſedeat: et per eos ſua iudicia decernat. Unde pſalmiſta. Sedes ſuper thronum qui iudicas equitatem. Lectio. iiij.

Cherubin quoqꝫ plenitudo ſciẽtie dicit: ⁊ ſublimiora illa agmina. Idcirco cherubin ſunt vocata: que tanto perfectiori ſciẽtia plena ſunt: quia claritatem dei vicinius contemplantur: vt ſecundum creature modum eo magis plene oĩa ſciant: quo magis viſioni conditoris ſui per meritũ dignitatis appropinquant. Lec. v.

Seraphin etiam dicuntur illa celeſtium ſpirituum agmina: que ex ſingulari propinquitate conditoris ſui incomparabili ardẽt amore. Seraphin nãqꝫ ardẽtes vel incedentes vocantur: quia ita deo coniuncta ſunt: vt inter hec ⁊ deũ nulli alij intereſſint. Lectio. vj.

Sed qd ꝓdeſt nos de angelicis ſpiritib⁹ iſta perſtringere: ſi nõ ſtudeam⁹ hec etiã ad nr̃os ꝑfect⁹ cõgrua cõſideratione deriuare? Quia em̃ ſuperna illa ciuitas ex angelis ⁊ hominibus conſtat: debem⁹ et nos aliquid ex his diſtinctionib⁹ ſupernoꝝ ciuiũ ad vſus cõuerſationis noſtre trahere: noſqꝫ ipſos ad nutrimenta virtutũ bonis ſtudijs inflãmare.

¶ Si ſit dñica ...es vicie. ſe. de expõne dñice qualis eue.

¶ Sãcti frãciſci cõfeſ. totus de cõi vnius cõfeſ. nõ eſt preter orationẽ ⁊ lectio. Oro.

Deus qui eccleſiã tuam beati franciſci meritis fetu noue ꝓlis amplificas: tribue nobis ex ei⁹ imitatione terrena deſpicere ⁊ celeſtium bonorũ ſemꝑ participatione gaudere. Per dñm. L. i.

Frãciſcus ſeru⁹ ⁊ amicus altiſſimi mercator ⁊ negociator fere vſqꝫ ad viceſimũ etatis ſue annũ: litteris quaſi ad nichiluꝫ erudictus: tempus ſuum vane viuendo conſumpſit. Sed cuꝫ eum dominus infirmitatis flagello corripuit: in virum alterum ſubito transformatus eſt / ita ꝙ iam ſpiritu ſancto prophetico replet⁹ pollere cepit. Lectio ſcd̃a.

In via ſiquidem ⁊ cognitione dei poſitus cũ aliquãdiu a popularib⁹ turbis

remotus: in oratione frequē
tiq; cōtemplatione manſiſ-
ſet: humili depoſcebat pre-
ce/ vt deus ſuā ſibi dignare
tur oſtēdere volūtatē quali
ter pfecte valeret cōſumma-
re quod ſimpliciter & deuote
inceperat. Et quid ſibi eſſet
opportuni⁹ agere in prima
libri euangelioꝝ quem ſup
altare poſuerat apertiōe ſi-
bi indicari dñm etiā ſuppli
citer precabatur. Lec.iij.

Aperiens itaq; cū timo-
re & reuerentia librū:
occurrit ei primo paſſio dñi
noſtri ieſu chriſti. Et cū ite-
rū bis et ter librū aperiret:
idem vel ſimile ſcriptū in-
uenit. Et tunc intellexit vir
ſpiritu dei plenus ꝙ mul-
tas tribulationes pugnas
& anguſtias euangelium et
viam chriſti vbiq; predican-
do oporteret eum intrare in
regnum dei. Lec.iiij.

Confortatuſq; tūc a do-
mino audiuit. Frāciſce
pro dulcibus amara ſume:
& teipſum contemne ſi cupis
ſequi & agnoſcere me. Et tūc
euangelium legens: occur-
rit ei qđ domin⁹ diſcipulis
ſuis ad predicandū miſſis
locutus eſt. Quod conſide-
rās in ſe reuerſus ſtatim ad
omia ſeruāda verboꝝ opere
tota virtute cōſurgit. Sol-
uit calceamēta de pedibus:
tunica vna et vili content⁹.
Pro corrigia funiculū cin-
xit. Tu autem. Lectio.v.

Suſcepta igit̄ apoſtica re
gula quā dñs papa in-
nocētius ſibi & ſuis ſequaci
bus cōfirmauit. In ſua villa
primū ordinē fratrū minoꝝ
fundauit. Vbi multi nobiles
et ignobiles clerici et laici
ſpreta ſeculi pompa ei⁹ ve-
ſtigijs adheſerūt. Quos pa
ter ſanctus perfectionē do
cuit euāgelicam adimplere
paupertatem chriſti appre-
hendere: & per viā ſācte ſim
plicitatis incedere. Le.vi.

Poſt hec vero cepit fer-
uētius ſuper oēs tēpo-
re ſuo verbi dei ſemina ſpar
gere: ciuitates & caſtella fer
uore mirabili circuire. Vbi
quadam vice cuidam ruſti-
co in quadā ſolitudine manē
ti & ſiti deficiēti fontē aque
ibidē ſuis orationib⁹ impe-
trauit. Multiſq; alijs mira-
culis i vita ſua refulſit. Nā
panes ei ad bñdicēdū obla-
ti multis attulerūt infirmis
ſalutem. Aquam etiam in vi
nū cōuertit. De quo vt eger
quidā guſtauit: protinus ſa
nus effectus eſt. Lect.vij.

Et inde dei ſeru⁹ in ere-
mo dum nimio feruore
chriſti paſſionē in corde ſuo
meditaretur: in viſiōe ſuper
ſe aſpexit: ſeraphin ſtātē ma
nibus extēſis & pedibus iū
ctis cruci affixū & dextrū la
tus perforatū. Qui crucifi-
xionis ſue ſigna ſic ei impreſ-

ſit q̄ de manibus ⁊ pedibus eius clauorum cicatrices/ ⁊ de ipſiꝰ latere dextro recēs plaga quaſi lancee nunq̄ diſceſſerunt. Sed hec ſtigmata vir dei ab omniuꝫ oculis ſollicite abſcondens: duobꝰ tātum ſanctis fratribꝰ ſuis ſcilicet helie et ruffino donec animaꝫ redderet celo innotuit. Lectio octaua.

Hec autem crucifixionis ſtigmata poſt eius obitum fuerunt declarata. Nā cum vir quidam de apulia detractoria verba proferret: q̄ franciſcus nunq̄ tali claruerat miraculo: ſubito audiuit ſonum quaſi ſpiculum proſiliens de baliſta/ ⁊ tunc illico ſenſit ſe in ſiniſtra manu grauiter vulneratū. Sꝫ cum in chirotheca nichil leſiōis appareret extracta chirotheca graue vulnus quaſi ſagitte in manu ſua conſpexit. De quo cum per duos dies ardore maximo cruciaretur ſtatim vt beati frāciſci ſtigmata credere veraciter profitetur/ ⁊ cū per eadem ſtigmata deuotus exoraret: cōtinuo ſanatus eſt. Lc. ix.

Beatus tandem franciſcus miraculis ⁊ ſāctitate plenus. Anno dñice incarnationis milleſimo ducēteſſimo viceſimo ſexto: quarto nonas octobris in ciuitate aſſiſij de qua ortus fuerat: ⁊ vbi primo ordinē fratrum minorꝫ plantauerat expleti viginti annis ex quo perfectiſſime adheſit chriſto apoſtolorum vitam ⁊ veſtigia ſequens ad celeſtiū ſpirituum manſiones feliciter cōuolauit. Tres iſte ſequētes lec. dicunt̄ intra octa. ſ. i.

Quia enim tāta in celū aſcenſura credit̄ multitudo hoīm: quanta ex hinc multitudo corruit angelorꝫ debemus illuc reuertentes aliquid ex ſupradictis eorꝫ agminibus imitari. Diſtincte nāq̄ conuerſationes hominū ſingulorum agminuꝫ ordinibus congruunt: ⁊ ad eorū ſortē per cōuerſationis ſimilitudinē deputātur. Nā ſunt plerique q̄ parua capiūt ſed tamē hec eadē parua pie annūciare fratribus nō deſiſtunt. Hi itaq̄ in angelorꝫ numero currunt. Lec. ij.

Alij autē diuine largitatis munere refecti: q̄ ſecretorū celeſtiū ſumma et capere preualent ⁊ nunciare: inter archangelorum numerū deputantur. Alij vero qui mira faciunt ⁊ ſigna valent operari: ad ſupernaruꝫ virtutum ſortē ⁊ numerum cōgruunt. Alij quoq̄ qui de obſeſſis corporibus malignos ſpiritus fugant: eoſq̄ virtute orationis ⁊ vi accepte poteſtatꝫ eijciūt meritū ſuū inter poteſtatū celeſtiū numerum ſortiuntur. Lc. iij.

Illi aũt qui acceptis virtutib⁹ etiã electoꝝ hoim merita transcendunt: quia bonis meliores fiũt: electis quoꝗ fratrib⁹ ꝑincipantur sortem suam inter principatuum numeruꝫ acceperunt. Illi quippe qui i semetipsis cunctis vitiis oibus desideriis dominãtur: vt ipso iure mundicie dii inter homines vocentur: sicut dicit dñs ad moysen. Ecce constitui te deũ pharaonis: iter numeros dominantiũ currunt. ¶ In oct. sci michaelis fit totuꝫ sicut in die preter lectio. Et fit duplex sicut in die. Lectio. i.

Qui sibi metipsis vigilãti cura dominãtur dum se sollicita intentione discutiũt diuino semp timori i herentes hoc in munere accipiunt ꝙ iudicare alios recte possint: in his velut in throno suo dñs psidens alioꝝ facta examinat. Quo ergo isti nisi ad supnarũ sediũ muneros adscribuntur: per quos duꝫ scã ecclesia regitur: plerũꝗ de quibusdaꝫ suis infirmitatibus etiam erecti iudicantur. Lectio secunda

Nonnulli etiam sunt qui tanta dei ac proximi dilectione pleni sunt: vt cherubin vere nominentur. Quia eñ cherubin plenitudo sciẽtie dicitur et plenitudo legis est charitas omes qui dei et ꝓximi charitate ceteris amplius pleni sunt meritoꝝ suorum sortem inter cherubin sortiuntur. Lectio. iii.

Et sunt nonnulli qui superne contemplationis amore succẽsi in solo conditoris sui desiderio anhelãt. Nil iaꝫ in hoc mundo cupiũt solo eternitatis amore pascuntur. Amando ardent loquendo/ et alios accendunt: et quos verbo tangunt: ardẽre protinus in dei amore faciũt. Qui ergo ita ad amoreꝫ sui cõditoris inflãmati sunt inter seraphin numeruꝫ sorteꝫ sue vocationis accipiũt. Tres medie lectiões appollinaris episcopi de quo festo fit mẽo. tñ ꝗ dñica eue. L. iiii.

Beatissim⁹ appolinaris cuius hodie festa celebramus biturice vrbis fuit archiepiscop⁹. Quicquid in hac sancta plebe virtutis et gratie esse potest de hoc sancto viro quasi de quodam lucidissimo fonte oim riuuloꝝ hec puritas emanauit. Lc. v.

Et eñ qz pontificis administratione fulgebat plures ex discipulis suis reliquit sui sacerdotij successores. Aduersus eũ multi formia seculi mala castigatis ꝗ castis actibus restitit. Lc. vi.

Beati igitur patris nostri appollinaris merita iam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei vtiliter tenens

anchoꝛam ſpei ſue tranquil=
la iam ſtatione repoſuit. Et
plenā in celeſtibus diuitijs
ac eternis mercibus nauim
optato in littoꝛe collocauit.
Tu autē. Item de ſancto mi
chaele. Lectio ſeptima

SEd hec fratres chariſ=
ſimi ad noſmetipſos re
ducamus ſecretoꝛūqꝫ noſtro
rū merita & cogitationes diſ=
cutiamꝰ. Videamus ſi quid
boni iam nobiſcū intus aga
mus: videamus ſi in numero
hoꝛum agminū que breuiter
tangendo perſtrinximus ſoꝛ
tem noſtre vocationis inue=
niamus. Tu autē. Lec. viij.

VE autem anime que in
ſe de his bonis que enu
merauimus minime aliquid
cognoſcit. Eiqꝫ adhuc de de=
terius imminet: ſi priuatam
ſe de his bonis intelligit et
nequaqꝫ gemit. Quiſqs ergo
talis eſt fratres mei gemen-
dus eſt qꝛ non gemit. Lec. ix.

PEnſemꝰ igitur fratres
accepta electoꝛū mune
ra: & virtute qua poſſumus
ad amoꝛē tāte ſoꝛtis anhele
mus. Et qui in ſe donoꝝ iſtoꝛū
gratiā minime recognoſcit/
gemat. Qui vero ī ſe minoꝛa
agnoſcit/ maioꝛa alijs habē=
tibus nō inuideāt: quia & ſu=
perne ille diſtinctiones btō=
rum ſpiritū ita ſunt condite
vt alie alijs ſint plate. Tu
autem. Cetera omnia vt ſ. in
die: et mē. ſcti appollinaris.

Poſt veſperas mē. ſanctoꝝ
marci pape: et apulei & alio
rum martyr. An. Iſtoꝛum eſt.
℣. Sancti tui dñe. Oꝛatio.

EXaudi domine pces no=
ſtras: et interueniente
beato marco confeſſoꝛe tuo
atqꝫ pōtifice ſupplicationes
noſtras placatus intende.
Per dñm. Iſta oꝛatio et alia
ſequens de martyribus dica
tur ſub vna. Oꝛatio.

SAnctoꝛū martyrū tuo=
rum nos dñe marcelli/
aplij & apulei: ſergij et bachi
beata merita pꝛoſequantur:
& tuo ſemper faciant amoꝛe
feruentes. Per dominum.
Cetera oia de cōi pluꝛ. mar.
preter oꝛōnē & lectio. Lec. j.

ROme via appia depoſi=
tio beati marci pape a=
pud prouinciā que nuncupa
tur anguſtia eufrateſia paſ=
ſio ſanctoꝛum militum ſergij
et bachi ſub maximiano im=
peratoꝛe a quo in tantum di
ligebantur: vt quicquid ab
eo peterent: celeriter impe=
trarent. Quoꝛum bachus cū
idolis ſacrificare nolet: tan=
diu eſt neruis crudis ceſus
donec toto coꝛpoꝛe diſciſſus
in confeſſione chꝛiſti emiſit
ſpiritū. Cuius coꝛpꝰ pꝛocul
extra caſtra pꝛoiectum volu
cres deſuper aduolantes il=
leſum a feris ſeruauerunt:
quouſqꝫ chꝛiſti fideles ipſum
ſepellerūt. Lectio ſcḋa.

EAdem vero nocte cū ſer

gius a ſocio deſtitutū in car-
cere lugeret: apparuit ei ſan
ctus bach⁹ in habitu milita-
ri angelico vultu monēs eū
vt foꝛtiter ipſuꝫ ſequens: ad
paratam ſibi gloꝛiaꝫ perue-
niret. Sequēti igitur die cū
antiochus quē ipſe ſergius
ducem eufratēſem ſublima-
ri fecerat non poſſet ipſum
ſergium nuper dn̄m ⁊ magi
ſtrum ſuum ad deoꝛum ſacri
ficiuꝫ pꝛomouere toꝛmentis
eū grauiſſimis cogitauit ex-
ponere. Lectio tertia.

ANtiochus itaqꝫ inde ad
aliud caſtruꝫ fecit ante
curruꝫ ſuū vtcū ſergium cal-
ceis clauatis calciatum: ita
vt claui eius plātas vndiqꝫ
tranſfigerēt nouē milib⁹ cur
rere. Sꝫ cū ab angelo in no-
cte ſanatus mane facto coꝛā
ipſo antiocho ſtaret immobi
lis: ⁊ nouēꝫ aliis milib⁹ vſqꝫ
ad aliud caſtrū ſimiliter inde
cucurriſſet: data in eum ſen-
tentia decollat⁹ occubuit eo-
deꝫ etiā die: ſed multo tēpoꝛe
ante marcell⁹ et apuleius q̄
per apoſtolū petrum relicto
ſymone mago apoſtolice do-
ctrine ſe tradiderūt: ſub aure
liano cōſulari martyꝛii coꝛo
nam adepti ſunt: non longe
ab vꝛbe roma ſepulti.

¶ In vigil. ſc̄e fidis ad veſ. aīe et pſ. de die qualis eueñ. Cā. Cōfitebor tibi. hy⁹. Vir- ginis pꝛoles. V. Diffuſa eſt. Ad magt. añ. Accinxit. vel in cōmuni virginum. Oꝛatio.

INdulgētiam nobis dn̄e
beata fides virgo ⁊ mar
tyꝛ imploꝛet: que tibi grata
extitit et merito caſtitatis ⁊
tue pꝛofeſſione ſalutis. Per.

Ad matut. oīa de cōmuni vnius
virginis et martyꝛis pꝛeter
oꝛonem et lectiones. Lec. i.

SAncta fides chꝛiſti mar
tyꝛ et virgo agenenſis
ciuitatis nobilibus parenti
bus pꝛocreata loci eiuſdē iu
re moꝛiēdi facta eſt patrona
vitam perdere voluit tempo
ralem vt poſſideret eternaꝫ.
Cumqꝫ eam dacianus pꝛeſes
iuſſiſſet ſuis cōſpectib⁹ pꝛſen
tari: oꝛauit ad dn̄m dicens.
Dn̄e ieſu chꝛiſte q̄ tuos ſem-
per in oīb⁹ adiuuas: adeſto
mihi nunc famule tue: ⁊ pꝛbe
oꝛi meo ſermonē acceptabi-
lem queꝫ in cōſpectu tyꝛanni
huius reſpondeā. Tu. L. ii.

ARmabat aūt ſe ſcuto fi-
dei inexpugnabili fron
ti ⁊ oꝛi pectoꝛiqꝫ ſuis vexillū
ſc̄e crucis depingens: et ita
roboꝛatiſſimo animo ad iudi
cem intrepida perrexit. Cuꝫ
aūt adſtaret coꝛā pꝛeſide blā
do ſermone ait ad eam: quod
eſt vocabuluꝫ nominis tui?
Sc̄a fides reſpōdit: ab exoꝛ-
dio iuuentutis mee chꝛiana
ſuꝫ ⁊ dn̄o ieſu chꝛiſto deuota
mente ſeruio. Tu aūt. Le. iii.

PReſes dixit ad illaꝫ ac-
cipe conſiliū pulchꝛitu-
dini iuuētutiqꝫ tue neceſſa-

rium: ceſſa ab hac cōfeſſione et ſacratiſſime Dyane ſacrifi care ſtude: qm̄ ſerui tuo con ſimilis eſt: et multis muneri bus te ditabo. Tu aūt. L. iiij.

Tunc ſctā fides ſpūſancto repleta dixit. A paterna traditione cognoui q2 omēs dij gentium demonia ſunt: et tu michi ſuadere vis vt eis ſacrificare debeā. Preſes ve ro hoc audito ira commotus ait: quia deos noſtros demo nia dicere preſumpſiſti: aut ſacrifica dijs aut diuerſis te faciam interire tormētis. Tu autem. Lectio quinta.

Beatiſſima vgo fides hec audiens minas deſide rans eternā vitaz atq ad ſu pernam migrare gloriaz: in hanc vociferationē prorupit dicens. Ego pro nomine dñi mei ieſu chriſti non ſolū non ſacrificabo dijs tuis: ſz etiā parata ſum pati q̄ intuleris tormenta. Tu autē. Lec. vj.

Tunc p̄ſes magis furo re ſuccenſus iuſſit ſatel litibus ſuis vt ſancte fidi in ferrent lectulum ereum: et illā poſitā per quatuor par tes extendi ignemq ſubponi precepit: vt tenera membra tam crudeli diſrumperētur ſupplicio. Tu aūt. Lec. vij.

Cuncti itaq adſtātes po puli vna voce clamaue runt dicētes. O impietas in audita: iniuſta ſunt o preſes tua iudicia. Innocens enim ſupplicijs mācipatur: multi enim videntes conſtantiam ſancte fidis crediderunt in do mino ieſu chriſto: et glorioſā ſunt coronam martyrij con ſecuti. Tu autē. Lectio. viij.

Huius etiā virginis exē plo beatus capraſius q̄ iuxta vrbem predictam perſe cutionem declinans in mon tis ſpelunca latebat: cum vi diſſet colūbaz niueā celitus coronam auream ſup caput ſancte fidis deferentem: ad agonem martyrij animatus eſt. Tu aūt. Lectio nona.

Talia igitur ſpiritualib⁹ oculis cernens capra ſius: ſtatim in orōne proſtra tus orauit: vt deus illam in tantis penis et cruciatibus poſitam victriceꝫ faceret. Et tūc rore celeſti ꝑtinus igne extincto cuz chriſti virgo ni chil mali pateretur ad pal mam ducta capitalem ſubijt ſentētiam. Tu aūt. Cetera oīa de cōi vni⁹ virginis et mar.

¶ In vigilia ſancti dionyſij ad veſperas añe et ps̄ de die qualis euen. Cp̄m Sācti per fidem. Rn̄ Adeſt nanq. hy⁹. Sanctorū meritis. V. Sancti tui dñe. an. Inſignes pre conijs alme tue nobilitatis conſona voce collaudantes verboſupplici proſequamur aue inclyte martyr angelorū conſors apoſtolorum ſocius prophetarū conciuis et mar tyruz coheres ſancte dionyſ

¶ cum ſocijs tuis intercede
pro noſtra omniūq; ſalute. ꝟ.
Magnificat. Oratio.

DEus qui hodierna die
beatum dionyſiū virtu-
te conſtantie in paſſione ro-
boraſti: quiq; illi ad predicā-
dam gentibus gloriam tuā
ruſticū et eleutheriū ſocia-
re dignat⁹ es: tribue nobis
queſumus ex eorū imitatio
ne ꝑ amore tuo proſpera mū
di deſpicere: ⁊ nulla eius ad
uerſa formidare. Per dūm.
Ad complet. vts. ad matuti.
Inuit. Venite omnes ad ado
randum regem chriſtū dūm.
Qui pariſienſi plebi primū
dedit preſulē dionyſium mar
tyrem. ps. Venite. hy⁹. Rex
glorioſe. In .i. noc. an. Sanctus
dionyſius q̄ tradente btō cle-
mēte petri apoſtoli ſucceſſo-
re verbi dūi ſemina gentib⁹
erogāda ſuſceperat. ps. Btūs
vir. an. Quo amplius genti-
litatis feruere cognouit er-
rorē illuc intrepidior calore
fidei armatior acceſſit: ac pa
riſiū dūo ducente peruenit.
ps. Quare fre. an. Non veri-
tus incredule gētis expecta
re feritatē: quia virtutē ſuā
preteritarū penarū recorda
tio roborabat. ps. In dūo cōfi.
ꝟ⁹. Sancti tui. Lectio p̄ma.

CUm apud athenas gre
cie vrbē paul⁹ apl's p̄di
caret: inter cetera deorū al-
taria vnū reperit altare vo-
catū ⁊ ſub ſcriptū deo igno-
to ⁊ ait ad dionyſiū ariopagi
tam: q̄ tunc athenis ſumm⁹
habebat philoſophus. Quis
eſt ille de⁹ ignotus? Cui dio-
nyſius. Eſt nobis incognit⁹:
ſed ipſe eſt deus q̄ regnatu-
rus eſt in celo ⁊ in terra ⁊ re
gnū eius non habebit finē.
℟. Poſt paſſionē dūi in vni
uerſis gentib⁹ p̄dicatio pro-
futura ſucceſſit: ita vt fide
creſcente multi mererentur
fieri cōfeſſores. Quos catho
lica poſtmodū gaudet eccle
ſia ꝓmeruiſſe martyres. ꝟ.
Cumq; imminere paſſiones
ſuas cernerēt quas dūo ieſu
chriſto docente didicerāt re-
pleti ſpiritusſancti gratia do
cuerunt. Quos. Lectio ii.

TUnc beatus paul⁹ ait.
Eſt ipſe homo an ſpūs
deoꝝ? Reſpōdit dionyſi⁹. Ve
rus deus ⁊ verus homo: ſed
adhuc incognit⁹ eſt homini-
bus: qm̄ apud deū in celis eſt
cōuerſatio ei⁹. Cui paulus.
Ipſe eſt quē p̄dico vobis, et
ignotū appellatis. Et tūc ce
pit ei paulus p̄dicare de in-
carnatiōe paſſione ⁊ reſurre
ctione: aſcēſioneq; dūi noſtri
ieſu chriſti. ℟. Gratias ago tibi
dūe q̄ infeſtantis inimici ia-
cula probationē fideliū tuoꝝ
preſtitiſti eſſe ⁊ non vulnera
ſed talē tuis martyrib⁹ tri-
buis pro labore mercedē. Vt
nullum tuoꝝ fuiſſe gaudeat
hoſtis imbellē. ꝟ⁹. Qui im-
mo perpetuum eis largiris

triumphū: vt eccl'ie tue ſem-
per ſint in exēplum. Vt. ℣. iij.
Audiēs igitur dionyſius
hec: et chꝛiſtum verum
deum ꝙ hominē intelligens
tolis ſpꝛetis paulo adheſit.
Deinde vidēs hominem qui
cecus fuerat per btm̄ paulū
illuminatū: ſtatī cōdamare
vxoꝛe ſua et familia eoꝛū ba
ptizari ſe fecit. Sicq; a beato
paulo per triennīū inſtruct⁹
et athenienſiū ep̄us oꝛdinat⁹
ipſam ciuitatē et maximam
partē patrie ad chꝛiſtum cō-
uertit. ℟. Beatiſſim⁹ diony-
ſius chꝛiſti martyꝛ tradente
beato clemēte eroganda gē-
tib⁹ ſemina diuina ſuſcepit.
Et quo amplius gētilitatis
erroꝛez feruere cognouit il-
luc intrepidioꝛ ꝙ caloꝛe fidei
armatioꝛ acceſſit. ℣. Et pa-
riſiū dn̄o ducēte puenit. Et.
In ij. noc. a̅. Tantas per illū
dignabat̄ dn̄s exercere vir-
tutes vt rebellium coꝛda nō
minus miraculis ꝙ pꝛedica
tionibus obtineret. ps. Dn̄e
d̄s n̄s. a̅. Eccleſia illiſq; nec-
dum in locis erat ꝙ populus
ille nouaz conſtruxit ac offi-
cia ſeruentiū clericoꝛum ex
moꝛe cōſtituit pbataſq; pſo-
nas honoꝛe ſecundi oꝛdinis
ampliauit. ps. Dn̄e in virtu.
a̅. Cunctis ergo fidē ꝙ miſeri
coꝛdiā antepotens paulatī
ſociabat deo quos diabolo
ſubtrahebat. ps. Exultate. ℣.
Juſti autem. Lectio quarta.

Post paſſionē autez apo-
ſtoloꝛū petri ꝙ pauli ve
nit dionyſius romā: vnde a
ſancto clemente iam papa di
rectus in franciaz ruſtico ar
chipꝛſbytero et eleutherio ar
chidiacono ad vꝛbem pariſiō
ſem que tunc lutecia vocaba
tur: vbi potētiſſime erroꝛ fer
uebat gentiliu̅ pꝛoperauit.
Ibiq; poſt multoꝛum ad chꝛi
ſtum cōuerſionem fabꝛicata
eccleſia clericis eam diuerſi
oꝛdinis ampliauit. ℟. Adeſt
nanq; beati dionyſij ſacratiſ
ſima dies: in qua triūphans
agonem expleuit. Et coꝛonā
victoꝛie accipere meruit de
manu dn̄i. ℣. Quem domin⁹
poſt apoſtolos ſic honoꝛauit
vt omnem galliam eius apo
ſtolatu inſigniret: quiq; eam
ſuo ſanguine cōſecrauit. Et
coꝛonam. Lectio quinta.

At cum ſepiſſime ponti-
fices idoloꝛū contra eū
ſeditionē populi excitarent:
mox illo viſo aut ſe ante ip-
ſum pꝛoſternebāt: aut nimio
pauoꝛe perterriti ab ei⁹ pꝛe-
ſentia fugiebant. Tunc dia-
bolus videns quod quotidie
eius cultura decreſceret ꝙ p
ſanctos chꝛiſti fidelibus mul
tiplicatis eccleſia triumpha
ret: domicianū imperatoꝛem
cōtra chꝛiſtianos vbiq; com-
mouit. ℟. ij. In hoc ergo loco
experiuntur infirmi quantū
dei famulū conueniat hono-
rari. Vbi recipit cecitas vi-

ſum/debilitas greſſum & ob ſtructe aures recipere merẽ tur auditum. ℣. Hunc ergo locũ dei famulus elegit expe tendum. Ubi. Lectio ſexta.

Prefectus igitur feſcen nius ad vrbẽ pariſieſez cõtra chriſtianos a roma di rectus btm dionyſiũ populo predicantẽ inuenit. Quẽ ſta tim captũ colaphizatũ: con ſputum: deriſum et loris du riſſimis alligatũ: cũ ſanctis ruſtico & eleutherio ſibi per ꝗ cito pñ̃ſentari precepit. Et tũc a duodecim militib⁹ atro citer flagellatos in obſcurũ carcerem trudi. ℟. Per bea tum dionyſiũ ſunt hic diui na myſteria per orõnes ei⁹. Ceci illuminãtur & in natali eius demonia effugantur et infirmi ſanãtur. ℣. Peccato rum indulgentia cõdonatur & reorũ vincula relaxantur. Ceci illumi. In. iij. noc. aã. Mi ro q; modo inermi viro non valebat plebs armata reſi ſtere. ps. Benedicam. aña. Cũ ſacrum miſterium ſctũs dio nyſius celebraret in carcere apparuit ei cuz multitudine angelorũ dñs ieſus chriſt⁹. ps. Exaudi deus orationem meam cum depre. aña. Paniſq; illi ſctã dixit: accipe hoc cha re meus qd̃ mox cõplebo ti bi vna cũ patre meo. ps. De⁹ bene. ℣. Juſtorũ. Lcõ. vij.

Sequẽti itaq; die beat⁹ Dionyſius ſuper cratez ferreã ſuppoſitis flãmis nu dus extenditur et torquetur. Indeq; liberat⁹ beſtijs fero ciſſimis multo ieiunio exte nuatis proijcitur. Sed cum ad eum mãſuetiſſime accur rerent: iteruz iactatus eſt in clibanum ignis vehementer accenſũ. Et cum ei nichil no ceret: in cruce leuat⁹ diutiſ ſime torquetur. Indeq; depo ſitus cum ſocijs ſuis carceri iterũ mancipatur. ℟. Tan tas per illũ dñs dignabatur exercere virtutes. Ut rebel liũ corda non min⁹ miracu lis ꝗ pñ̃dicationis obtineret. ℣. Miroq; modo inermi viro nõ valebat plebs armata re ſiſtere. Ut. Lectio octaua.

Cumq; ibi poſt longã po puli chriſtiani exhorta tionem miſſam ad cõicandũ populum celebraret: appa ruit ei cum immenſo lumine dñs ieſus chriſtus. Et acci piens panem ſanctũ dedit il li dicens. Accipe hoc chare meus: qz mecuz maxima eſt merces tua. Iterum antẽ ip ſũ tres iudici preſentati & no uis ſupplicijs macerati ſta tim orõne facta flexis geni bus decollati ſunt. ℟. Tres viri trinitatis fidez ſtudioſe predicantes. Hodierna die trino martyrio gloriã conſe cuti ſunt pariter. ℣. Beatus Dionyſius ruſtic⁹ & eleuthe rius in hac fidei cõſtantia p̃ manẽtes. Hodierna. Lc. ix.

Statimqȝ lux immenſa ibidem reſplenduit: et ſtatim beatiſſimi dionyſij corp⁹ ſe erexit et caput ſuum accipiēs inter brachia ſua angelo ducente et celeſti lumine precedente ipſum detulit a loco qui dicitur mons martyrum qr ibi decollati fuerant: per duo fere miliaria vſqȝ ad locum vbi nunc ſua electione et prouidentia honorifice requieſcit. R. Hi ſancti viri a beati dionyſij nunquam ſuſtinuerunt abeſſe preſentia: quos i vnū interrogatio percuſſoris inuenit. Interrogati vnum et verum in trinitate dn̄m confitentur. V. Terrore ſubiecto enſeiſqȝ afflicti iniurijs ac ſupplicijs macerati. Inter. Ps. Te deū. V. Exultēt. In lau. ā.

Hi ſancti viri a beati dionyſij nunquam ſuſtinuerūt abeſſe preſentia/ quos in vnum interrogatio percuſſoris inuenit. ā. In hac ergo fidei cōſtantia permanentes reddētes terre corpora beatas celo animas intulerunt. ā. Tali nanqȝ ad dn̄m meruerunt profeſſione migrare: vt amputatis capitib⁹ adhuc putaretur lingua palpitās dn̄m confiteri. ā. Beata nimiū et deo noſtro grata ſocietas inter quos nec prim⁹ alter eſſe potuit nec tertius: ſed trinitatem confitentes trino meruerūt decorari martyrio. ā. Eligunt terris ſecare profundiſqȝ gurgitibus martyrum corpora perdenda committere. Cap. Sancti p fidē. hy⁹. Sanctorum meritis. V. Exultent. ān. Et facta eſt comes multitudo celeſtis exercit⁹ exanimi corporis beati dionyſij caput pprijs deportātis laudās deū et dicens gloria tibi dn̄e. Ps. Benedictus. Oratio vt ſ. Ad horas an̄ de laudi. Cōm. Vſ⁹. et. R. totum de cōi plurimorū martyrum. Ad vſ. ān. Hi ſancti viri. Ps. Dixit dn̄s. Ps. Laudate pue. Ps. Credidi. Ps. In conuertēdo. Ps. Eripe. Cap̄m Sancti per fidem. Rn̄. Hi ſunt viri. hy⁹. Sanctorum meri. V⁹. Sciētur. ān. Adeſt nanqȝ beati dionyſij ſacratiſſima dies: i qua triumphans agonem expleuit: et coronam victorie accipere meruit de manu dn̄i. Ps. Mgt. Oro. vt ſ. ¶ Sct̄i geraldi confeſ. totum de cōi preter orationem et lectiones. Oro.

Deus qui ſine teſtimonio bonitatis tue nullū tēpus relinquis: beato geraldo ſupplicante precamur vt q̄ hunc tibi placuiſſe noſtris dieb⁹ per ſigna teſtaris: honorem quem illi in tuo nomine ſupplices exhibemus: nobis in bonum cooperari digneris. Per dn̄m. Lectio. i.

Geraldus nobilib⁹ parētib⁹ in territorio aruernenſi inter caturcium et albigeſiū natus dei quinta an-

tequam naſceretur in ventre matris ter alta voce ſonuit: ſicut recens natus vagire ſolet. Quod quodammodo qualis eſſet futurꝰ inſinuabat. De hinc litterarum ſtudijs applicatꝰ eſt tali voluntate patris: vt decurſo pſalterio ſeculari militie mox erudiretur. Sed diuina vt credimꝰ diſpoſitione contigit: vt frequenti infirmitate langueſceret. Quod pater ipſiꝰ intuens fecit eum plenius litteris inſtrui quatenus ſi ſeculari militie non eſſet aptꝰ: ad eccleſiaſticum officium fieret accommodus. Lectio.ij.

Dunc ad robur virile perueniſſet infirmitas illa ceſſauit: et ſic ad armatam militiam coartatur. Orbatus poſt hec parentibus: cum totum eorum dominium ei deueniſſet: non ſuperbiuit. Tamen cum grandis aliquando neceſſitas eum perurgebat: vt violentos qui predia eiꝰ nimium deuaſtabant armis reprimeret: ſuis precipiebat militibus: vt auerſis haſtis contra hoſtes pugnarent. Sed pietas que in ipſos non defuit: ſemper eum contra hoſtes victorem fecit. Lec.iij.

At vero non multos poſt tempore cecitas eum irrepſit que per vniꝰ anni ſpacium antequam decederet: oculos eius penitꝰ obtexit. Quod internus iudex qui in electis ſuis nichil eſſe vult quod oculos eius offendat ſibi flagellum hoc intulit: vt mens iuuenilis quam inſtinctu diaboli ipſe ad amorem cuiuſdam pulcherrime iuuencule multotiens licet ſolo viſu iniecerat et de preterito purgaretur/et de futuro mundior ſeruaretur. Et ſic charitate et patientia plenus: feliciter migrauit ad dominum. ¶ Sancti calixti pape et martyris. Oratio.

Deus qui nos conſpicis ex noſtra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos miſericorditer per ſanctorum tuorum exempla reſtaura. Per do. Lectio.j.

Calixtꝰ papa poſtquam palmachium proconſulem et ſimplicium ſenatorem cum ipſorum familia felicemque cum vxore ſua blanda (quam a paraliſi curauerat) ad chriſti fidem conuertit et baptizauit. Quos omnes alexander imperator cum calepodio eius preſbytero fecit decollari: incarcerari ipſum papam et diutiſſime fame cruciari: quotidie fuſtibus cedi fecit. Lec.ij.

Et cum ibi multis diebꝰ in cuſtodia teneretur: venit ad eum calepodius per viſum: et conſolatus eſt eum dicens. Firmꝰ eſto pater: quia corona tua iam perfecta eſt. Quod audiens miles quidam nomine priuatꝰ vlceribꝰ plenus miſit ſe ad pedes beati calixti: vt

eũ a tãtis dolorib9 libera-
ret. Quẽ mox ſanctus ponti-
fex omnino curauit: ꝛ in chri-
ſtũ credẽtẽ baptizauit. L.iij.
ALexander aũt hec au-
diens dictũ militem fe-
cit plumbatis cedere. Btm̃
vero calixtũ ex alto per fene-
ſtram dom9 precipitari. Et
ligato ad collum ei9 ſaxo in
puteum demergi ꝛ in eo ru-
dera cumulari. Poſt dies ve-
ro decẽ et ſeptem auſterius
p̄ſbyter ei9 cũ clericis ſuis
noctu leuauit illum: ꝛ ſepeli-
uit in cymiterio calepodij:
via aurelia. ¶ Sci ambro-
ſij epi ꝛ confeſſoris totũ de
cõi preter orõnẽ ꝛ lect. Oratio.
COncede q̄s dñe fidelib9
tuis ſancti ambroſij cõ-
feſſoris tui atq; põtificis di-
gne celebrare ſolẽnia: vt ea
que fideliter exequunt̃ ꝛ hic
experiantur auxilio: et eter-
nis affectibus apprehendãt
Per dominũ. Lectio prima.
AMbroſius caturcenſis
epũs diebus ſingulis ꝛ
noctibus vigilijs et oratio-
nibus ſemper intentus: nul-
las res niſi facultates ec-
cleſie ſue diligens: omia que
habebat pauperibus eroga-
bat. Qđ videntes ſenatores
illius ciuitatis verba cõtra
eum proferentes iniqua di-
cebant. Unde hic venit con-
trarius noſter deſtruere the-
ſauros huius eccl̃ie: qđ fa-
ciemus contra eum. Lec.ij.

SAnct9 aũt ambroſi9 hec
audiẽs chriſti nomine
inuocato recluſit ſe in cellu-
laȝ iuxta eccleſiã ſuã. Et fle-
ctẽs in orõne genua ſua di-
xit Domie ieſu chr̃e da mihi
ſeruo tuo i te ſperãti vt vin-
cere poſſim diabolũ q̄ ingreſ-
ſus eſt in corda iſtorũ hoim
qui blaſphemãt opa q̄ facio
in noie tuo. Stetit aũt mul-
tis dieb9 varijs lãguoribus
languidos ſanans. Lec.iij.
DYabolus autẽ tũc et in-
uidẽs: ingreſſus eſt in
quandã mulierem nobiliſſi-
mam vrbis illius. Que me-
dia nocte ad cellulã eius ve-
niens/ dixit. Dñe aperi mihi
oſtiũ tuũ deſidero eñ multũ
videre corpus tuũ. Cui am-
broſius. Ue tibi dyabole ſe-
ductor male vbi te paraſti?
Non deſtrues in deo ſperã-
tes: q2 plus eſt potẽtia chri-
ſti ad defenſandũ q̄3 tua ver-
ſutia ad decipiendũ. Lc.iiij.
DEinde ab orõne ſe eri-
gẽs dixit. Mulier flecte
genua tua in orõne: ꝛ ego ſi-
militer ꝓ te faciã anteq̄3 ti-
bi oſtiũ aperiã. At illa ꝓſter-
nẽs ſe in oratiõe dixit. Dñe
deus me9 da refrigeriũ aie
mee. Et confeſtim euomuit
dyabolũ in modum colubri
horribilis. Et ſic que a dya-
bolo tẽtata venerat: ad vi-
rũ dei ait. Pater mi ſanctiſſi-
me nichil deſiderat aia mea
niſi orare q2 inimic9 egreſ-

ſus eſt per orationes tuas de corpore meo. Lectio. v.

Poſt aliquot autem dies pdurātibus ſuis ciuib⁹ in eorum malicia: egreſſus de cellula illa agripino archidiacono ſuo tātummodo ſciēte recluſit ſe in cauerna caſtri ſub altiſſimo pōte fluuij olte. Et catena ferrea a renibus vſq; ad verticē cō ſeratus: iactauit clauem in pelagus: et dixit ad fidelem ſuum. Quādo voluntate dei hec clauis fuerit inuēta: dic populo vbi ſum: alias vero nemini dicas. Lectio. vj.

Diſcipulus autē diligēter ſuperpoſuit plātatum in loco de quo ipſum remouerant: ita q nulli apparebat q intus eſſet: et dixit ad eū. Pater et de lumine qd tibi erit in nocte? Reſpondit ille In nocte et in die de⁹ eſt lux. Cūq; etiam de cibo eum interrogaſſet: ille reſpōdit. Ad tertiā tantū diē exhibe ſecreto michi oblatā et aquā ſicut deus precepit. Le. vij.

Cunq; ibi p annos tres aſſidue vigilans oraſſet: populi credētes ipm eſſe mortuū poſuerunt alium epiſcopum in loco iſti⁹. Poſt hec vero piſcatores apprehenderunt piſcē magnum. Quē cum in culinam portaſſent: inuenerunt clauem in ore eius. Quam predicti ſancti diſcipulus recognoſcens gaudio magno replet⁹: ſtatim dn̄o ſuo nūciauit. L. viij.

Sanctus vero ambroſius pre gaudio flens dixit. Fili vade in ciuitatem ad epm̄ et dic corā omnibus vbi ſum: et q huc venientes apportēt ſecum tres cereos nō accēſos: qui niſi diuinit⁹ fuerint illuminati non egrediar hinc donec veniat dies migratiōis mee. Statim venerunt ad eum cum crucibus/ pſalmis/ et canticis peruenerunt: cerei ſunt diuinitus illuminati. Lectio. ix.

Exiens tūc inde cum epiſcopus alius et popul⁹ flentes vellent ipſum in ſedē ſuā reponere noluit: ſed deſiderio chriſti plenus omībus vale dicēs: cum dicto diſcipulo ſuo romā perrexit eiulantibus cūctis et clamātibus. Miſerere nobis pater et commenda nos deo in orationibus tuis. Poſt aliquod autē tēpus e roma rediens/ et in pago biturico in vico arnorenſi morā faciens per multas tribulatiōes expurgat⁹ glorioſum deo ſpiritū reddidit. Indeq; poſtea bitur; trāſlatus honorifice requieſcit.

¶ Sācti luce euangeliſte totū de cōi euāgeliſtar̄ preter orationem et lectiones. Orō.

Interueniat p nobis domine q̄ſum⁹ ſanct⁹ tuus lucas euāgeliſta: qui crucis mortificationē iugiter i ſuo

coꝛpoꝛe pꝛo tui nominis ho
noꝛe poꝛtauit. Per Do. Lc.i.

GLorioſ⁹ euãgeliſta chꝛi
ſti ieſu lucas natiõe ſy-
rus anthiocenſis: arte medi
cus ⁊ pictoꝛ diſcipulus apo
ſtoloꝛum fuit. Quoꝛum etiã
acta pꝛout vidit lucido diſer
toqꝫ ſermone ſcripſit. Dein-
de paulum ſecutus egregiũ
doctoꝛez gentiũ vſqꝫ ad triũ
phum paſſionis eius indiui
duus comes peregrinatio-
nis ac tribulationis vbiqꝫ
exiſtens permanſit. Lec.ij.

ET quia eximius hic om
niqꝫ oꝛe laudabilis euã
geliſta lucas meruit a tãto
apoſtolo ⁊ doctoꝛe gentium
collaudari. Laudem⁹ ⁊ nos
eum chariſſimi ⁊ conſona vo
ce coꝛdis ⁊ oꝛis veneremur
⁊ a deo miſſum nobis medi-
cum animarum pꝛedicem⁹.
Cuius omnia doctrine ver-
ba nichil aliud reſonare vi-
dentur: ꝙ anime languẽtis
medicinam. Lectio tertia.

BEatus igitur lucas cũ
poſt domini reſurrectio-
nem ad fidem veniſſet ⁊ ſuũ
vellet ſcribere euangeliũ:
ad beatam virginem mariã
tanꝙ ad arcam teſtamenti
recurrit: ⁊ ab ea de multis
certificatus fuit. Et pꝛecipue
de his que eidẽ virgini ſolũ
cõſtabant ſicut de angelica
annũciatione ⁊ chꝛiſti nati-
uitate: ⁊ huiuſmodi de quib⁹
ipſe ſolus ſcripſit. Le.iiij.

HIc pꝛoꝛſus cũ deſcripta
eſſent euãgelia: ꝑ mat-
theuz quippe in iudea: ⁊ per
marcum in italia: inſtigan-
te ſpiritu ſancto magis au-
dita ꝙ viſa narrãs: i achaie/
bithynieqꝫ/ grecie partibus
attico ſermone qḋ eſt ſecun-
dum grecos antiquos ſuuz
ſcripſit euangeliũ. Sicut a
beata dei genitrice ⁊ ſãctis
apoſtolis traditũ habuit: qḋ
ipſe in pꝛologo ſuo inſinuat
dicẽs. Sicut tradiderũt no-
bis qui ab initio ipſi vide-
runt: ⁊ miniſtri fuerunt ſer
monum eius. Lectio.v.

CUm eñi dupliciter con
ſueuerit fieri teſtimo-
niũ: ſcilicet de viſis et audi-
tis. Ideo dñs vt ait auguſti
nus duos teſtes voluit ha-
bere de viſis ſcꝫ mattheuz ⁊
ioannẽ. Et duos de auditis:
ſcꝫ marcũ ⁊ lucam. Et quo-
niã teſtimonium de viſis cer
tius eſt illo de auditis. Ideo
vt ipſe auguſtinus ait. Duo
euangelia que ſunt de viſis
ponuntur extrema: ⁊ duo de
auditis ponũtur media tã-
ꝙ infirmioꝛa/ vt ab illis ex-
tremis hincinde fulciantur
et roboꝛentur.

CEterũ iſtoꝛũ quattuoꝛ
potius ꝙ alioꝛũ euãge
lia recepta ſunt. Tũ qꝫ dili
gẽtius ⁊ apertius hyſtoꝛiaꝫ
euãgelicã ſcripſerũt. Tũ qꝫ
licet aliquãdo varia ſeu di-
uerſa nũꝙ cõtraria ſeu ad-

uerſa ſcripſerūt. Tum quia
iſti quattuor per quattuor
animaliū figuras in viſio-
ne ioannis et ezechielis ꝓfi-
gurati fuerunt. Lectio.vii.

Mattheus quippe hoiem
figurat: eo ꝙ eius intē-
tio ꝓcipue circa deſcribendū
chriſti humanitatē verſat:
ſic incipiēs Liber gñatiōis
ieſu chriſti. Marcus ꝟo per
leonē eo ꝙ eius intētio pre-
cipue circa deſcribendū chri
ſti reſurrectionē cōſiſtit. Un
de eius euāgeliū antonoma
tice: hoc eſt in ꝓpria nois po
ſitione ſeu appropriate i die
reſurrectiōis legit. Dicitur
enī ꝙ leo rugitu maximo die
tertia poſtꝗ̄ nati ſunt eiꝰ ca
tuli/ipſos excitat. Ita et Deꝰ
pater immēſa potētia filiū
ſuū die tertia ſuſcitauit. Un
de et marcus ab exclamatio
ne icipit ſcilicet a ꝓdicatiō-
ne ioannis in deſerto clamā
tis dicens. Vox clamātis in
deſerto. Lectio.viii.

Lucas quoqꝫ per vitulū
ſeu bouem: eo ꝙ ꝓcipue
circa deſcribendū chriſti paſ
ſionē eius intētio verſatur:
in qua chriſtus obtulit ho-
ſtiam deo patri: id eſt ipſe ſa
cerdos et hoſtia. Vitulus enī
erat hoſtia ſacerdotalis. Un-
de ipſe lucas a ſacerdotio i-
cipit ſic inquiēs. Fuit i die-
bus herodis regis ſacerdos
quidā. Joannes aūt p aquil-
lā: quia ceteris in mūdū gra-
dientibus ipſe in celum ad
deſcribēdam chriſti diuini-
tatē volauit dicens. In prin
cipio erat verbū et verbum
erat apud deum et deꝰ erat
verbum et cetera. Lectio.ix.

Egregiꝰ igit ille lucas
etāte prefectiōis et vite ſuis
ꝙ anno vite et peregrinatio-
nis ſue octogeſimoquarto a-
pud bithiniā (q̄ antiqua gre
cia fuit) virgo in pace quie-
uit. Cuius ſacra oſſa anno
dñice incarnatiōis tricēteſi
mo quinquageſimonono cō-
ſtantinopolim ſunt delata.

¶ Sancti capraſii martyr. Lc.i.

Capraſiꝰ ꝓpter tyran-
nos declinās ſeuitiam
iuxta vrbē agenēſiū ſub ru-
pe in mōte latebat. Sed mox
vt vidit ſanctā ꝟginē fidē in
agone certaminis victricē
de obtinēda etiā victoria ſe-
cureꝰ dextera ſua rupē ſub
qua ſtabat percuſſit: et cōti-
nuo inde fons aque viue in-
deficienter cucurrit/ex quo
deuote ſumentes quocunqꝫ
tedio fuerint detēti: meritis
ſancti capraſij remediū per-
cipiunt ſalutare. Lc.ii.

Exiliēs ergo inde ſanctꝰ
capraſiꝰ hilaris et ſecu-
rus ignorantibꝰ cunctis: ad
locum ꝓperauit martyrii.
Quē illico vt ꝓſes vidit: q̄s
eſſet cōpellare cepit. Cui ca-
praſiꝰ intrepidus dixit. In
primo qđ ꝓclarū eſt chrīanꝰ
ſum et ſacerdos cōſecratione

cōfirmatus: nomine capra-
ſius. Erat eñ amabilis deo
⁊ hoib⁹: ſpecioſus valde: an-
gelicū habēs vultū. Lec. iii.

Preſes igit̄ volēs ei blā
diciis ſuadere / ait ei.
Cōſenti mihi faciaʒ eū te in
palacio principū primuʒ no
minari. Cui capraſius. In il
lius ſolū deſidero habitare
palacio quē a baptiſmo dile
xi: ⁊ redēptorē oim in ſe cre
dentiū eſſe cognoui. Quo au
dito p̄ſes tanta eū fecit cru
delitate laniari: q̄ inter ꝗ
plurimos circūſtentes duo
primus ⁊ felicianus vocati
ꝓpter ei⁹ patiētiā ad fidem
chriſti ſunt cōuerſi: ⁊ cū ſctō
capraſio ⁊ fide virgine am-
putatis capitibus martyrii
glia ſūt coronati. ¶ Sctōrū
criſpini ⁊ criſpiniani mart.
totum de cōi. Oro. Deus qui
nos. Iteʒ mēo. ſcti dulcardi.
an. Amauit. ℣. Iuſtū. Oro.

Adeſto dn̄e p̄cibus nr̄is
quas i ſcti cōfeſſoꝝ tui
dulcardi ſolēnitate deferi-
mus: vt q̄ nr̄e iuſticie fidu-
ciā nō habem⁹: ei⁹ q̄ tibi pla
cuit p̄cib⁹ adiuuemur. Per.
¶ Criſpini ⁊ criſpinia. Lc. i.

Criſpin⁹ et criſpinian⁹
nobili rome orti ꝓge-
nie: cū in vrbe ſueſſionis p̄di
catui ſuā māſionē elegiſſēt:
hoſpitiū ibidē eo q̄ chr̄iani
eſſent minime reperientes
exēplo doctoris gētiū pauli:
vt vite ſue neceſſaria labore
manuū pulſerēt artē ſuto-
riaʒ diuina gratia breui in-
teruallo ſuper omnes didi-
cerunt. Et cū a nullo merce
dē operis ſui exigerēt multi
relicto gētilitatis errore p
ipſoꝝ p̄dicationē ad fidem
chriſti ſunt conuerſi. Le. ii.

Audiens aūt hec impi⁹
imperator maximian⁹
ad perquirēdos eos rictio-
uarū ſue direxit impietatis
miniſtrū. A quo cum ſeduci
nō poſſent cathenis vinctos
maximiano preſentari iuſ-
ſit. Quibus cū imperator vi
tā vel mortē honores vel do
lores proponens eos flecte
re nō valeret: rictiouaro eos
remiſit puniendos. Tūc ille
eos in equuleo extenſos fu-
ſtib⁹ cedi: eoꝝ vngues euel
li: et de dorſis eorum corri-
gias excoriari fecit. Le. iii.

Cumq̄ in tantis dolori-
bus ſpe gauderēt: mo-
las ad colla ipſoꝝ ſuſpēdēs
hyemali tp̄e in flumine de-
mergi fecit. Sʒ illi de glacie
quaſi de balneo exeūtes: vin
cti in plumbo bulliēti demer
gun̄t. Indeq̄ illeſi exeuntes
⁊ ſartaginem pice adipe et
oleo feruentem intromiſſi:
cum alacriter ſuſtinerēt, ri-
ctiouar⁹ pre dolore ⁊ ira in-
ſaniēs in ignem ſe proiecit:
ibiq̄ ardens vitā miſerrimā
finit. Tunc ſancti martyres
die ſequēti iuſſu maximiani:
ſunt decollati. Quoꝝ corpo-

ra ſenex quidã cũ vxore ſua
noctu in tugurio ſuo recon=
dentes tandiu ea celauerũt
gentilibus donec ad decen=
tiorem locum cũ magno gau
dio tranſtulerunt. ¶ Sancti
amandi epi & confeſſ. Ora.
Da queſumus. Lectio .i.

Amandus deo acceptiſ=
ſimus/aquitanie ex no
bilibus parentibus procrea=
tus & literis ſacris erudit⁹
a pueritia parẽtes ſuos reli
quit: & in agnaui inſula quod=
dam monaſterium nõ longe
a mari occeano intrans ha
bitũ religionis aſſumpſit.
Ex qua iſula immaniſſimũ
ſerpentẽ qui in ea erat quã=
tus antea nec poſt viſus eſt
mox vt vidit ſua oratiõe ex=
pulit: ita q̃ deinde nuſquã
apparuit. Et cum parentes
eius a monaſterio eũ extra=
here vellent: latenter exijt:
& ſepulchrũ ſancti martini
turonis expetijt. Lectio .ii.

Indeq̃ bituris ad ſãctũ
auſtregiſiliũ (qui tũc in
dei rebus magnific⁹ habe=
bat) pergẽs: apud eũ annis
quindeciz in pane & aqua vi
uẽs mãſit. Quib⁹ ſic pactis
altiori eſtuãs deſiderio romã
expetijt. Ibiq̃ ei apparuit
apoſtolus petrus/ipm blãde
ammonẽs: vt in gallias pdi
caturus rediret. Qua de re
letificatus apoſtolica bñdi=
ctione percepta in gallias re=
meauit: & a dagoberto rege
honorifice ſuſceptus traie=
ctenſis vrbis alemanie epũs
ordinatus: filium eius ſigi=
bertum baptizauit. Lec .iii.

His itaq̃ geſtis vicos et
caſtella circuiẽs: predi=
cationis officio inſiſtebat. Sz
cum multi ſacerdotes & leui
te (qđ dictu nephas eſt) eius
verba cõtemnerẽt ad ſclaa=
uoniã ſeceſſit ibiq̃ cum ſimi
liter predicationẽ eius au=
dire nollent: ingenti plaga
per biennium/ita ſunt attri
ti: vt nullus qui virum dei
contẽpſiſſet propter fulgura
& tempeſtates ibidẽ remane
ret. Indeq̃ ad oues proprias
reuerſus: tandem virtutib⁹
plen⁹ et miraculis feliciter
quieuit in pace. ¶ In vigil.
apoſtolorum ſimonis & iude.
Ad veſp. ſc. & pl. de die qua=
lis euenerit. Cam. Non vos
me. R. Celi enarrant. Hy.
Exultet celum lau. V. In om
nem terram. An. Beati eri=
tis. Ps. Magt. Oratio.

Concede queſumus om
nipotens deus: vt ſicut
apoſtolorũ tuorũ ſimonis &
iude glorioſa certamina p̃=
uenimus: ſic ad tua benefi=
cia promerenda: maieſtatẽ
tuã p nobis ipſi preueniãt.
Per dominum. Lectio .i.

Simon chananeus & iu
das qui & thaddeus di
ctus eſt: fratres iacobi mino
ris: filij fuerunt marie cleo
phe ſororis beate marie virg

ginis. Judas ſo ad abaga-
ron regem ciuitatis edeſſe/
vt eum a lepra curaret poſt
aſcēſſionem dñi miſſus fuit.
Sicut ei dē regi ieſus ante q̄
pateretur ppria manu ſcri-
pſerat: ac ei multum deſide
rāti eum videre faciē ſuam
pāno impreſſerat. Lec. iij.

Judas aūt primo ī me-
ſopotamia & ponto ṗdi-
cauit: ſimon vero in egypto.
Deinde ambo in perſidē ve-
niētes inuenerūt duos ma-
gos zaroem & arpharat: qui
de ethiopia a facie ſācti mat
thei fugerant. Illis aūt die-
bus vuaradoch dux exerci-
tus regis babylonie contra
indos ad prelium profectu-
rus nullum a diis ſuis po-
terat habere reſpōſuz. Un-
de pergens ad fanū p̄xime
ciuitatis reſponſum habuit
q̄ propter apoſtolos chriſti
qui illuc venerant dij reſpō
dere non poſſent. Lec. iiij.

Tunc dux apl'os inquiri
fecit & inuentos qui eſ-
ſent & quare venerāt inq̄ſi-
uit. Qui reſpondentes dixe-
runt. Hebrei & apoſtoli chri
ſti ſumus: et cauſa veſtre ſa
lutis huc venimus: vt reli-
cto errore ſimulachroꝝ: deū
qui in celis eſt poſſitis agno
ſcere. Quibus dux ait. Cum
de prelio reuerſus fuero: de
iſtis vos audiam. Cui apo-
ſtoli. Nunc magis deum ve-
rum recognoſce: vt ei9 ope
vel victoriam obtineas: vel
hoſtes placatiſſimos inue-
nias. Nā dij veſtri mēdaciis:
& errorib9 vos ſeducūt. Lec. iiij.

Demones igitur p̄mit-
tentibus apoſtol's lo-
quentes dixerunt grāde bel
lum futurum & populū mul
tum hincinde in prelio ruiti-
turū. Quo dicto apoſtoli pre
gaudio ridere ceperūt. Qui-
bus dux ait. Me timor inua
ſit & vos ridetis. Dicunt ei
apoſtoli. Ne timeas qm̄ pax
nobiſcum huc intrauit. Tu
ergo expecta hodie: q2 cras
hac hora venient legati ind-
rum pacē poſtulantes: & ter-
ras inuaſas veſtro imperio
reſtituent. Igitur pōtifices
idolorum his auditis roga
uerūt ducē vt apoſtolos tā-
q̄ exploratores ne fugerēt
iuberet cuſtodiri. Lec. v.

Sed & dux eoſdem pon-
tifices iuſſit etiam cuz
apoſtolis reſeruari: vt poſt
rei exitum veraces honora-
rentur: & mendaces punirē-
tur. Cum autem in craſtinū
factuz eſſet ſicut apoſtoli p̄-
dixerant dux contra pontifi-
ces iratus iuſſit eos incēdi.
Sed apoſtoli ducem ſuppli-
citer rogauerunt: ne ppter
eos viuentes occiderentur
q̄ mortuos ſuſcitare venie-
bant. Dux amplius admira-
tus duxit illos ad regem et
coram dictis duobus magis
cuncta per ordinez referēs-

apoſtolos plurimū cōmen=
dauit. Lectio ſexta.

Poſt igit̃ nimiū inter ip=
ſos magos ⁊ apl'os con
flictū cū apl'i ad ꝑces ipſius
regis noīe xerces ⁊ ducis in
babylonia morarētur: conti=
git vt filia cuiuſdā ditiſſimi
ſatrapis ciuitatis vnum ex
diaconib⁹ apoſtoloꝝ: eo qḋ
ꝑdita ꝟginitate parturiens
moreretur infamaret. Que
videntes propter hoc apoſto=
li ad iudiciū trahi: iuſſerunt
afferri infantē illum illa die
natum. Qui corā oībus dixit.
Diacon⁹ iſte caſt⁹ ⁊ ſctūs eſt:
⁊ nunq̄ inquinauit carnē ſuā.
Et ſic liberatus eſt. Lec. vij.

Cum autem per annos
quattuordecim apl'i per
totā babyloniā predicaſſent
⁊ baptizato rege cū princi=
pibus ⁊ populis innumeris
verbis ⁊ miraculis eccl'iā di
lataſſent: ꝑdicti magi i vrbe
ſanir ſeptuaginta temploꝝ
pontifices contra apoſtolos
mouerūt dicētes. Venient ad
vos duo hebrei deoꝝ inimici
quos niſi cōtinuo diis ſacri=
ficare coegeritis deoꝝ tem=
pla deſtruēt: et ad nichilum
vos omnes reducent. l. viij.

Ingreſſis itaq̄ vrbē apo
ſtolis: illico pōtifices cū
ipſis magis ⁊ populo ifinito
apoſtolos ſacrificare coege=
rūt. Quibus apl'i. Imperate
ſilētium vt audiatis quid di
cemus. Facto igitur ſilentio
dixerūt apl'i. Vt ſciatis quod
hec idola demonib⁹ ſunt ple
na imperam⁹ eis vt inde ex=
eant et ſua ſimulachra con=
fringāt. Statimq̄ duo ethio
pes horridi et nigri: cunctis
ſtupentibus de ſimulachris
illis exierunt. Et confractis
ſimulachris cū diris vocib⁹
abſceſſerunt. Lectio nona.

Pontifices tūc hec vidē=
tes et in apl'os nimium
frēdentes ipſos cū magno ⁊
rabido impetu trucidauerūt.
Tunc vero in ipſa hora ſere=
no celo tanta fulgura corue
runt vt tēplum illud tripha
rie ſcinderetur: ⁊ illi duo ma
gi ictu fulminis i carbones
ignis verterentur. Rex igi=
tur apl'is vindicatis/ ⁊ pon=
tificū diuitiis ſibi cōfiſcatis
corpora apoſtolorum ad vr=
bem ſuam trāſtulit: et ſuper
ipſa eccleſiam mire magnifi
centie edificari fecit. Oro.

Deus q̄ nos per beatos
apoſtolos tuos ſimonē
⁊ iudā ad cognitionē tui no=
minis venire tribuiſti: da no
bis eorū gloriā ſempiternā/
⁊ proficiendo celebrare ⁊ ce=
lebrando ꝓficere. Per dnm.

¶ Sci quintini marty. totū de
cōi ꝑter orōnē ⁊ lectio. Oro.

Adeſto domine ſupplica
tionibus noſtris: et in=
terceſſione btī quintini mar=
tyris tui perpetuā nobis mi
ſericordiā benignus impen=
de. Per dnm. Lectio prima.

Quintinus genere nobilis et ciuis romanus: zenonis ſenatoris filius: ad vrbem ambianenſem p̄dicaturus aduenit. Et cum multos ibidē ad chriſti fidē conuerteret iuſſu maximiani ꝑ neq̄ſſimū rictiouarū captus: & vſq3 ad defectū cedētiū verberatus carceri mācipatur. Sed ſolut⁹ ab angelo oſtijs nō apertis in media vrbe populo vt pri⁹ p̄dicās die ſequēti repertus eſt. Vñ iterū capt⁹ & in equuleo vſq3 ad diruptionē venaruz extenſus: neruis quoq3 crudis duriſſime ceſ⁹ oleū picē & adipē feruentiſſimū tollerauit. R. ij.

Et cuz p̄ſidē in tantis poſitus cruciatib⁹ derideret p̄ſes inſaniēs calcez acetū & ſinapē in os ei⁹ pijci fecit. Et cū adhuc immobilis ꝑmaneret iuſſit eū ad caſtrū veromādum duci ibiq3 duos clauos acutiſſimos et lōgos a capite vſq3 ad crura: & decē alios inter carnem & vngulas eidē infigēs: tandē fecit eū decollari: & corp⁹ eius in flumē ſummonā pijci. R. iij.

Cumq3 hic ꝑ annos quinquaginta delituiſſet matrona quedā romana nobilis et potēs: q̄ ꝑ annos nouē ceca remanſerat: nocte ab angelo monita vt corpus ſancti quintini gallijs ſubmerſuz releuaret qua cū magno comitatu ad caſtrū veromādum adduciſſe fecit. Et cum ibidē orationē pro inuentione ſancti corporis effunderet protinus ſctm̄ corpus incorruptū & redolens ſuper fluuiū enatauit. Quod cū ſepeliret pro ſepulture beneficio ſtatim lumen oculorum recepit. Et ibidē i honore ipſius ſctī fabricata eccleſia: clare vidēs remeauit ad propria.

¶ In vig. s. oim ſctōꝝ ad veſ. ſup quinq3 p̄s de die qualis erit dñic quinq3 ſcōꝝ. &c. aña.

Iſti ſunt viri ſancti quos elegit dñs i charitate nō ficta et dedit illis gloriā ſempiternam: quoꝝ doctrina fulget eccleſia: vt ſole luna all. Añ. Sancti per fidem vicerūt regna: operati ſunt iuſticiaz adepti ſunt repromiſſiones. Añ. Nomē ſempiternuz dabo ſanctis meis dicit dñs: gaudium et leticiam obtinebunt in eternū all. Añ. Fulgebunt iuſti et tanq̄ ſcintille in arūdineto diſcurrent: iudicabūt nationes & regnabūt in eternum alla. Añ. Gaudent in celis anime ſanctoꝝ qui chriſti veſtigia ſunt ſecuti: & qz pro eius amore ſanguinem ſuuz fuderūt ideo cū chriſto exultant ſine fine. Cap. Apoc. vij.

Ecce ego ioānes vidi alterū angelū aſcendentē ab ortu ſolis habentē ſignuz dei viui et exclamauit voce magna quattuor angelis quibus datuz eſt nocere terre et

mari dicens. Nolite nocere
terre & mari neq; arboribus
quoaduſq; ſignemus ſeruos
dei noſtri in frontibus eorū.
Deo grās. ℟. Incircuitu tuo
dñe lumē eſt quod nunquam
deficiet vbi conſtituiſti luci-
diſſimas manſiones. Ibi re-
quieſcunt ſanctorum anime.
℣. Lux perpetua lucebit ſan
ctis tuis dñe et eternitas tē
porū. Ibi requie. Hymnus.

Chriſte redēptor omniū
cōſerua tuos famulos
beate ſemper virginis placa-
tus ſanctis precibus.
Beata quoq; agmina celeſtium
ſpirituū preterita preſentia
futura mala pellite.
Vates eterni iudicis apl'iq;
dñi: ſuppliciter expoſcimus
ſaluari veſtris precibus.
Martyres dei inclyti cōfeſſo
reſq; lucidi: veſtris orōnib⁹
nos ferte in celeſtibus.
Chorus ſanctarum virginū
electorumq; omnium ſimul cū
ſctis omnibus cōſortes chri
ſti facite.
Gentē auferte perfidā credē
tiū de finib⁹: vt chriſto laudes
debitas pſoluam⁹ alacriter.
Gloria patri ingenito eiuſq;
vnigenito vna cum ſctō ſpiri
tu in ſempiterna ſcl'a. Amen.
℣. Scti tui dñe benedicent
te. ℟. Gloriā regni tui dicēt.
et potentiā tuā loquentur. ā.
O q̄ glorioſum eſt regnū ce
celorū in quo cum chriſto re-
gnant oēs ſācti amicti ſtolis
albis: et ſequuntur agnum
quocūq; ierit. ps. Mgt. Oro.

Domine deus noſter mul-
tiplica ſup nos miſericor-
diā tuā et quorū preuenī-
mus glorioſa ſolennia: tri-
bue ſubſequi in ſācta profeſ-
ſione leticiam. Per dñm. In
nūc dimittis. ān. Omnes ele
cti dei noſtri mēoramini an-
te deum vt veſtris precibus
adiuti mereamur vobis ad-
iungi. ps. Nūc dimittis. Et
ſic per octaua. Ad matuti.
Inuit. Regem regū dñm ve-
nite adorem⁹. Qui ipſe eſt co-
rona ſctōrū oīm. ps. Venite.
hy⁹. Sanctorū meritis. In j.
noct. ān. Gloria tibi trinitas
eq̄lis vna deitas et ante oīa
ſecula et nūc et imperpetuū.
ps. Beatus vir. āña. Sancta
maria ſuccurre miſeris iu-
ua puſillanimes refoue fle-
biles: ora ꝑ populo interue-
ni pro clero: intercede pro
deuoto femineo ſexu. ps. Dñe
dominus noſter. ān. Michael
gabriel cherubin ſeraphin q̄
non ceſſant clamare quoti-
die dicentes: dignus es do-
mine accipere gloriam alla.
ps. In dño confido. ℣. Scti
tui domine. Lectio prima.

Legim⁹ in eccleſiaſticis
hyſtoriis quod ſanctus
bonifacius qui quart⁹ a btō
gregorio romane vrbis epi-
ſcopatum tenebat ſuis preci
bus a focaceſare impetraue
rit donari eccleſie chriſti tē-

pluꝫ rome quod ab antiquis pantheon antea vocabatur: quia hoc quaſi ſimulachrum omnium videretur eſſe deorum. In quo eliminata omni ſpurcitia fecit eccleſiam ſancte dei genitricis atq; omniũ martyrum chriſti vt excluſa multitudine demonum multitudo ſanctorũ ibi in memoria haberetur. Et plebs vniuerſa in capite kalendarum nouembrium ſicut in die natalis dñi ad eccleſiam in honore omniũ ſanctoꝝ cõſecratam conueniret. ℟. Summe trinitati ſimplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maieſtas patri prolisq; ſanctoq; flamini. Qui totum ſubdit ſuis orbem legibus. ℣. Preſtet nobis gratiam deitas beata patris ac nati paritercq; ſpiritus almi. Qui totum. Lectio ſcd̃a.

Ex hac ergo cõſuetudine ſctẽ romane eccleſie creſcente religione chriſtiana: decretũ eſt vt in eccleſijs dei que per orbem terrarũ longe lateq; conſtruuntur: honor et memoria omniũ ſãctorum in die qua prediximus haberetur: vt quicquid humana fragilitas per ignorãtiaꝫ vel negligentiã ſeu per occupationẽ rei ſecularis in ſolẽnitate cuiuſlibet ſanctorum minus plene peregiſſet in hac ſctã obſeruatione ſolueretur: quatenus eorũ patrocinijs ꝓtecti ad ſuperna polorum gaudia peruenia mus. ℟. Felix nãq; es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima. Quia ex te ortus eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo ſexu: ſẽtiant omnes tuum iuuamen quicunq; celebrant tuã ſanctam cõmemorationeꝫ. Quia ex te ortus. Lectio tercia.

Nunc ergo fratres chariſſimi in omnium preclaris ſanctorũ nos nominare laudare et glorificare condecet eũ qui cunctos condidit ſanctos. Per quẽ omnia facta ſunt: ꝑ quẽ cũcta ſubſiſtunt elementa: cuius maieſtas nec incipit nec deſinit in ſeculum. Et quoniã ex ipſo ⁊ per ipſum ⁊ in ipſo ſunt omnia: ipſi honor ⁊ gloria in ſecula ſeculoruꝫ. Amen. ℟. Te ſanctum dñꝫ in excelſis laudãt omnes angeli dicentes. Te decet laus et honor dñe. ℣. Cherubin quoq; et ſeraphin ſctũs ꝓclamãt et omnis celitus ordo dicẽtes. Te decet. In .iij. noct. An. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioanne baptiſta. ps. Dñe quis habi. An. Beati eritis cuꝫ vos oderint homines et cum ſeparauerint vos et exprobrauerint et eiecerint nomen veſtruꝫ tanq̃ malum propter filiuꝫ hominis: gau

dete et exultate qm̄ merces veſtra multa eſt in celis. ps. Celi enar. an. Tu principatum tenes in choro martyrū ſimilis angelo qui pro te lapidantibus deū deprecatus es beate ſtephane intercede pro nobis ad dn̄m. ps. Dn̄e in virtute. Vꝰ. Juſti autem in perpetuum viuent. Rm. Et apud dominum eſt merces eorum. Lectio quarta.

Hanc ergo fratres chariſſimi ſolennitatem nouem ordinibus angelorū credimus a primordio eſſe conſecratam. Sed de eorum modo ſecretis reticentes: ante cōditoris noſtri oculos tergamus noſtrorū maculas peccatorum: vt ad eos de quorū ſecretis loqꝫ pertimeſcimus: peruenire chriſto adiuuante valeamus. Rm. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Qui viā dn̄o preparauit in eremo. V. Hic venit in teſtimonium vt teſtimoniū perhiberet de lumine. Qui viā. Lectio. v.

Ex hac ergo tam preclara feſtiuitate que nō ſolum angelorum ſpiritus verū etiam ſanctis omnibus q̄ in terra ſunt: ab exordio mūdi peccati honorabiliter dedicata conſiſtit. Quorū primi fuerunt conſortes patriarche viri religioſi atqꝫ glorioſi in vita ſua: facie ad faciem deum videntes: patres prophetarū et apoſtolorum: quorum memoria non derelinquetur in ſecula. Rm. Ciues apoſtolorū et domeſtici dei aduenerunt hodie. Portantes facem et illuminantes patriā dare pacem gentibus ꝙ liberare populū dn̄i. Vꝰ. Audite preces ſupplicū vite eterne poſcētes premia qui ferentes in dextris manipulos iuſticie quiqꝫ gaudētes aduenıſtis hodie. Portantes. Lectio ſexta.

Hos ergo ſequitur electio prophetarū cū quibus locutus eſt deus: vt oſtenderet illis ſecreta ſua: ſic vt ea que ventura erant quaſi preſentia ſpiritu ſācto illuminati: agnoſcere atqꝫ enunciare potuerūt principes populorum ventura predicando facti. Alij in vtero: alij in pueritia: alij in iuuentute: alij in ſenectute deo cogniti ꝙ ſanctificati inuenti ſunt fide pleni: deuotione ſummi. Rm. O martyrū gemma cui patuit celi ianua intercede pro nobis. Vt te patrocinante mereamur frui celū iudicis cōtēplatione. Vꝰ. Qui pro tuis exoraſti lapidatoribꝰ ora pro nobis tibi famulātibus. Vt te. In. iij. noct. an. Sint lumbi veſtri precincti et lucerne ardētes in manibus veſtris et vos ſimiles hominibꝰ expectantibus dn̄m ſuum quādo reuertatur a nuptijs. ps.

Domini eſt terra. An. Simile
eſt regnum celorum ſagene
miſſe in mare et ex omni ge=
nere piſcium cõgregãti quã
cu; impleta eſſet educentes
⁊ ſecus littus ſedentes ele=
gerũt bonos in vaſa ſua ma
l[i]s autẽ foras miſerunt. ps.
Deus noſter refu. An. Gau=
dent in celis anime ſanctorũ
qui chriſti veſtigia ſunt ſecu
ti ⁊ quia pro eius amore ſan
guinem ſuum fuderunt ideo
cum chriſto exultant ſine fi=
ne. ps. Deus venerunt. V.
Iuſtoru; anime in manu dei
ſunt. Et non tãget illos tor=
mentũ malitie. Lectio vii.

Nos ergo fratres chariſ
ſimi antiquorũ patrum
memoria repetita reuerta=
mur ad eos quos vnda ba=
ptiſmatis et effuſio ſangui=
nis chriſti ab errore paterni
delicti in nouo teſtamẽto per
gratiã ſpiritusſancti abluen=
do purgauit. Quorum primi
fuerunt ioãnes baptiſta cui
concordat duodenus apoſto
loru; numerus quos diuina
elegit prouidentia. Talibus
enim vt credimus: hec dies
ſubiecta declaratur. Iſtis et=
enim ſubiectũ eſt triumpha=
le martyrum nomen: qui per
diuerſa tormentorum gene=
ra chriſti paſſionem imitati
ſunt ſpectaculu; contumelie
in populos nudi propter no=
men domini portantes. Rm.
Sint lumbi veſtri precincti
et lucerne ardentes in ma=
nibus veſtris: ⁊ vos ſimiles
hominibus expectãtibus do
minũ ſuum quando reuerta=
tur a nuptijs. V. Vigilate
ergo quia neſcitis qua hora
domin⁹ veſter venturus ſit.
Et vos ſimi. Lectio octaua.

Chriſti etiam ſacerdoti=
bus atq; doctoribus ſi=
ne confeſſoribus huius diei
feſtiuitatem non ignotam eſ
ſe credimus qui corda fide=
lium ſpiritualiter quaſi im=
bribus irrigant celeſtibus.
Quorum mens lucidiſſima ma
nus vero plene ſunt mundi=
cia ſacroſancta chriſti corpo=
ris et ſanguinis myſteria di
gne celebrantes. Qui etiam
licet perſecutorũ non ſenſe=
rint gladiu;: tamen per vite
meritum deo digni martyrio
non priuãtur quia martyriũ
nõ ſola ſanguinis effuſione:
ſed abſtinencia peccatoru; ⁊
diuinoru; exercitatione pre=
ceptorum perficitur. R. Audiui
vocem de celo dicentem: ve=
nite omnes virgines ſapien=
tiſſime. Oleum recondite in
vaſis veſtris dum ſponſus
aduenerit. V. Media nocte
clamor fact⁹ eſt ecce ſpõſus
venit. Oleũ re. Lectio nona.

Beata quoq; dei genitrix
et ſemper virgo maria
preſentis huius ſolẽnitatis
diei cu; ſuis virginibus ex=
pers nullomodo credẽda eſt.
Que relicta nuptiarũ copu=

la: ſpretaq̧ liberorū propagine: ſponſo qui in celis eſt perenni mente actu geſtuq̧ꝫ habitu ſe applicare maluerunt. Sicq̧ etiam anachoritarū et continentiū ſingulare propoſitum ab huius diei ſolennitate non ſeparatum eſſe credimus: quia florentē mundū mentis deſpectu calcauerunt. Penſemus ergo fratres chariſſimi in nobis non tranſitoria que poſſidemus: ſed conſideremus quid ſumus. Penſemus etiam qꝫ nichil ſūt que temporaliter currunt. Et licet adhuc hic teneamur infirmitate corporis: tamen ad eos de quibus loquimur toto corde tendamus: vt cum ipſis poſtmodū in eterna ſecula gaudere mereamur chriſto adiuuante. Qui in trinitate perfecta viuit et regnat in ſecula benedictus. Amen. ℟. Laudem dicite deo noſtro omnes ſancti eius et qui timetis deuꝫ puſilli et magni. Qm̄ regnauit dn̄s deus noſter omīpotens gaudeamus et exultemus ꝫ demus gloriam ei. ℣. Genus electum gēs ſancta populus acquiſitionis memores memorum laudate deum. Qm̄. Gloria. ℟. Laudem. ps. Te deum. ℣. Exultent iuſti in cōſpectu dei. ℟. Et delectentur in leticia. In laud. aña.

Omnes ſancti quāta paſſi ſunt tormenta vt ſecuri peruenirēt ad palmā martyrij. aña. Cum palma ad regna peruenerunt ſancti coronas decoris meruerūt de manu domini. aña. Corpora ſanctorum in pace ſepulta ſunt: et viuūt nomina eorum ineternum. an. Sancti ſpiritus et anime iuſtorum hymnum dicite deo alleluya. aña. Exultabunt ſancti in gloria letabuntur in cubilibus ſuis. Cpm. Ecce ego. Hymnus.

Ieſu ſaluator ſeculi redemptis ope ſubueni: ꝫ pia dei genitrix ſalutem poſce miſeris.

Cetus omnes angelici patriarcharū cunei: et prophetarum merita nobis precentur veniam.

Baptiſta chriſti preuius et clauiger ethereus cum ceteris apoſtolis nos ſoluāt nexu criminis.

Chorus ſacratus martyrū confeſſio ſacerdotum: et virginalis caſtitas nos a peccatis abluant.

Electoruꝫ ſuffragia: omneſq̧ ciues celici annuāt votis ſupplicum: et vite poſcant premium.

Laus honor virtus glīa deo patri ꝫ filio: ſancto ſimul paracleto i ſempiterna ſecula. Amen. ℣. Exultent iuſti. an. Sanctū et verū lumen ꝫ admirabile miniſtrās lucē his qui pmāſerunt i agone certaminis recipiūt ab ipo ſplen

doꝛem ſempiternum in quo
aſſidue felices letantur. ps.
Benedictus. Oratio.

O Mnipotens ſempiterne
deus: qui nos omnium
ſanctoꝛū merita ſub vna tri=
buiſti celebꝛitate venerari:
queſum⁹: vt deſideratā no=
bis tue pꝛopiciationis abun
dātiam: multiplicatis inter
ceſſoꝛibus largiaris. Per.
Ad horas aſie de laudib⁹. Ad
iij. cā̄m. Ecce ego. R̄m. q. ꝟ⁹.
De cōmuni plurimoꝛum mar
tyꝛū. Ad vi. Ca̅p̄m Apoc. vij.

A Udiui numerum ſigna=
toꝛum centum quadꝛa=
ginta quattuoꝛ milia ſigna=
ti: ex omni tribu filioꝛū iſrael.
Ad nona. Ca̅p̄m. Ibidem.

P Oſt hec vidi turbā ma=
gnam quā dinumerare
nemo poterat ex omnib⁹ gen
tibus ⁊ tribubus ⁊ populis
⁊ linguis: ſtantes ante thꝛo
num in conſpectu agni ami=
cti ſtolis albis et palme in
manibus coꝛū. Ad veſ. aña.
Omnes ſancti. ps. Confite=
boꝛ tibi domine in toto coꝛde
meo in conſilio. ps. Credidi.
ps. In conuertendo dn̄s. ps.
Domine pꝛobaſti. ps. Eripe.
Ca̅p̄m Ecce ego. R̄m. Conce=
de nobis. quere in cōi pluri=
moꝛū martyꝛ. hy⁹. Chꝛiſte re=
dempto. ꝟ⁹ Sancti tui dn̄e.
aña Beati eſtis omnes ſancti
dei qui meruiſtis conſoꝛtes
fieri celeſtium virtutum: et
ꝯfrui claritatis gloꝛia ideo
ꝙ pꝛecamur vt memoꝛes no
ſtri intercedere dignemini ꝑ
nobis ad dominū deum no=
ſtrū. ps. Magnificat. Oratio.
vt ſupꝛa. ¶ Statim finitis
veſperis incipiuntur veſpe=
re pꝛo defunctis. aña. Place=
bo. ps. Dilexi. cum. R̄m. Con
gregati ſunt. ſicut ſunt in fi=
ne libꝛi cū ſola oꝛatione. Fi
delium deus. ſed poſt ſolam
orōnem non dicitur Dn̄s vo
biſcum. ſed ſolū ꝟ⁹. Requie=
ſcant in pace. Quo finito ſta
tim recedente ebdomadario
alius ebdomadarius in ſtal=
lo ſuo incipit ad completo=
rium. Conuerte nos. Et cete
ra vt ſupꝛa. ¶ In craſtinum
omniū ſanctoꝛū totum offi=
cium fit pꝛo defunctis vſꝙ.
ad veſpas. Pꝛimo loco ma=
tutinarum dicuntur vigilie
moꝛtuoꝝ ſolēniter ſicut ſunt
in fine libꝛi cum ſola orōne.
Fidelium deus. pꝛeter lect.
Nec fit memo. omniū ſancto=
rū. ¶ In cōme mo. oīm defun=
ctoꝛū. Lectio pͥma. i. coꝛ. xv.

S I autem chꝛiſtus pꝛedi
catur quod reſurrexit
a moꝛtuis: quomodo dicunt
quidam in vobis quod reſur
rectio moꝛtuoꝛum non eſt?
Si autem reſurrectio moꝛ=
tuoꝛū non eſt: neꝙ chꝛiſtus
reſurrexit. Si autē chꝛiſtus
nō reſurrexit: inanis eſt pꝛe
dicatio noſtra: inanis eſt et
fides noſtra. Inuenimur aūt
et falſi teſtes dei: qm̄ falſum

teſtimoniū dicim⁹ aduerſus eum ꝙ ſuſcitauerit chriſtu; quē non ſuſcitauit. Lec.ij.

Nam ſi mortui nō reſurgunt: neq; chriſtus reſurrexit. Qđ ſi chriſtus non reſurrexit: vana eſt fides veſtra adhuc enim eſtis in peccatis veſtris? Ergo et qui dormierunt in chriſto perierūt? Si in hac vita tantū in chriſto ſperantes ſum⁹: miſerabiliores ſumus omnib⁹ hominib⁹. Nūc aūt chriſtus reſurrexit a mortuis primicie dormientiū. Qm̄ quidem per hoiem mors: ⁊ per hominē reſurrectio mortuorū. Et ſicut in adam omnes moriūtur: ita ⁊ in chriſto omnes viuificabuntur. Lectio tertia.

Vnuſquiſq; autē in ſuo ordine primitie chriſt⁹ deinde hi qui ſunt chriſti: qui in aduentum eius crediderunt. Deinde finis: cū tradiderit regnum deo ⁊ patri: cum euacuauerit omnē principatum et poteſtatem ⁊ virtutem. Oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos ſub pedibus eius. Nouiſſima autē inimica deſtruetur mors. Omnia enim ſubiecit ſub pedibus eius. Cum autē dicat omnia ſubiecta ſunt ei: ſine dubio ꝑter eū q̄ ſubiecit ei oīa. Lc.iiij.

Cum autē ſubiecta fuerint illi omnia tunc et ipſe filius ſubiectus erit illi qui ſibi ſubiecit oīa: vt ſit deus oīa in omnib⁹. Alioquin quid facient qui baptizātur pro mortuis: ſi omnino mortui nō reſurgūt? Vt quid ⁊ baptizātur pro illis: vt quid ⁊ nos periclitamur omni hora? Quotidie ꝑ veſtram gloriam morior fratres quam habeo in chriſto ieſu domino noſtro. Le.v.

Si ſecundum hominem ad beſtias pugnaui epheſi: quid michi prodeſt ſi mortui non reſurgunt? Māducemus et bibamus cras enim moriemur. Nolite ſeduci. Corrumpūt bonos mores colloquia mala. Euigilate iuſti et nolite peccare: ignorantiam enim dei quidam habent. Ad reuerentiā vobis loquor. Sed dicit aliquis. Quomodo mortui reſurgunt? Quali autem corpore venient? Lectio.vj.

Inſipiēs tu: qđ ſeminas non viuificat: niſi prius moriatur. Et quod ſeminas non corpus quod futurum eſt ſeminas: ſed nudu; granum vt pote tritici aut alicuius ceterorum. Deus autem dat illi corp⁹ ſicut vult et vnicuiq; ſeminum ꝓpriū corpus. Non omnis caro eadem caro: ſed alia hominu;: alia pecorum: alia volucrū: alia piſcium: et corpora celeſtia ⁊ corpora terreſtria.

¶ Ex homil. euāgelij. lc.vij.

Audiſtis fratres chariſſimi in lectione euangelica chriſtum dicentē. Sicut eniʒ pater ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat: ſic ⁊ filius quos vult viuificat. Neq; enī pater iudicat quenq̄: ſed omne iudiciuʒ dedit filio: ⁊ maiora his demōſtrabit ei opera. Id eſt non ſolū infirmos curare: ſed ⁊ mortuos reſuſcitare. Quod autem dicit. Neq; pater iudicat quenq̄: hoc eſt ſecundum diuinitatem. Qnia nemo poteſt eum intueri nec videre. Vt eſt illud. Deum nemo vidit vnq̄. Sed omne iudicium dedit filio: id eſt vt ille qui fuit iudicatus ſecundum carnem ab illo omnes iudicentur.

Lectio octaua

Amen amen dico vobis. Quia qui verbū meum audit: et credit ei qui miſit me habet vitam eternam: et non venit in iudiciū: ſed trāſiet a morte in vitam. Quod dicit. In iudicium non venit qui verbum meum audit et credit ei qui miſit me. Diſcretio facta eſſe iter iuſtos et peccatores a domino diſcernitur. Acſi dicat. In numero peccatorum qui iſta fecerit nō inuenietur: ſed trāſiet de morte ad vitam hoc eſt de ſuperbia ad humilitatem de odio ad charitatem: de tēporali vita ad eternaʒ migrabit. Lectio nona.

Amen amen dico vobis quia venit hora et nūc eſt quando mortui audient vocem filij dei: ⁊ qui audierint viuēt. Mortui id eſt peccatores intelliguntur q̄ chriſtum audierunt ⁊ crediderunt. Et quod ſubſequitur. Qui audierint viuent: ideo recapitulatur. Quia paulo poſt ſuperi⁹ de reſurrectione peccatorum dixerat: hic autem de reſurrectione mortuorum. Ad hor. [illegible] nō dicitur Deus in adiutorium. nec Quicunq;. [illegible] ſic incipitur ad primam ps. Deus in nomine. ps. Beati immacu. ps. Retribue. Et in fine cuiuſlibet ps. Requieʒ eternā. ane Confiteor. Deinde finito vltimo Requiē. vel Dominus vobiſcuʒ. Orō. Fidelium. ℣. Requieſcant in pace. Et dicuntur hore mediocri voce. Et aliter ad terciam ſextaʒ ⁊ nonam dicuntur tm̄modo pſalmi cū ℣. Requiē eternā. ⁊ orōne Fidelium. Et debet dici ſexta poſt miſſam: et nona hora cōſueta. Et hic finit cō memo. defunctor. Ad vſ. an. Oēs ſancti. ps Dixit do. ps. Laud. pue. ps Credidi. ps. In conuertendo. ps. Erípe. ¶ De ſancto marcello. Cap. Ecce ſacerdos ma. Hy⁹. Iſte confeſſor. ℣. Amauit euʒ. an. Iſte cogno. ps Magnificat. Oratio Da queſum⁹. Memoria ſancti eutacyij ſociorūq;

eius per an ꝛ ꝟ. de cōi plurī morum martyrum. Oratio.

Adeſto domine martyrū deprecationi ſanctorū: vt quos pro tuo nomine pati tribuiſti: fac tuis fideliꝰ ſuffragari. Per dominum.

¶ Item memo. de omnibus ſanctis ān. Iſti ſunt viri. vt ſ in primis veſpe. Et ſi ſit ſabba. ān O q̄ glorio. Vel ſi ſit dominica Beati eſtis. ꝟ. ꝛ oratio vt ſ. Ad completoriū vt ſ.

¶ Marcelli epiſcopi et confeſſoris. Lectio prima.

Marcellus natus ꝛ antiſtes pariſij: ſ; ciuis paradiſi. In terris fuit humilis: et erectus in celis. Mediocris parentibus: ſ; meritis celſus. Cum chriſto ita pauper regnauit in ieiuniorum pinguedine q̄ poſitꝰ in corpore quaſi nichil portaret de carne. Et cum adhuc ſub clericali tyrocinio celaretur miraculis proditur: et ſignis celeſtibus illuſtratur. Lectio ſecunda.

Contigit autē vice quadam vt ad officinā accederet fabricalem. Quē faber artifex deſpiciens coegit eum/ vt exacta de ardente camino ferri maſſa cadēs manu ſua ferrum accenſu; attolleret: et quanti eſſet ponderis enarraret. Quod ſtatim vir dei de chriſto toti preſumens ſuppoſita manu eleuauit dicens. De calore calet: ſed nouem pondera habet. Quod poſtea tātū ad ſtaterā inuentū eſt. Lec. iij.

Sic in vna ſpecie duplex miraculū propagauit: vt eum nec foci calor exureret: nec ferri pondus falleret. Iamq̧ deiectis vitijs in ſe vapores libidinis non habuit: qui tam libere dū portauit incendia ſe non vſſit. Nam anteq̄ elementi igne; vinceret ante carnis flammas extinxit. Et vt in ipſa penſa nō falleret: probauit ferrū pondere/ ꝛ ſeipſu; virtute. ¶ Euſtachij ſociorūq̧ eiꝰ tres lect. medie. Le. iiij.

Euſtachius primu; placidas vocatꝰ magiſter traiani iperatoris licet paganus eſſet operibus tamē miſericordie ſedulus inſiſtebat. Dum vero die quadam cum ſuis militibus (vt ſolitus erat) venationi inſiſteret gregem ceruorum reperit: circa quos militibus occupatis ipſe pulchriore; capere deſiderans ſolū in nemus fugientem ipſe ſolus inſecutus eſt: intantum donec ceruus ille progrediēs ſuper altitudinem rupis ſtaret. Cumq̧ cogitaret eum capere ſubito vidit inter cornua cerui ſignum ſancte crucis ſicut ſol ſplendentis: et imaginem crucifixi domini noſtri ieſu chriſti qui ſic ait per os cerui. O placida: q̄d

me inſequeris? ego eñ ſum chriſtus quem tu ignorans colis: qui tui gratia in iſto animali tibi appareo. Nam elemoſyne tue hoc tibi promeruerunt apud me. Lec. v.

Deſcendens igitur ſtatim de equo placidas dixit. Credo domine: quia tu es qui feciſti omnia et conuertis errātes. Et rediens domum cū hec vxori ſue nūciaret: illa ſtatī ſimiliter ſe vidiſſe reſpondit. Tunc nocte illa cum duobus filijs ſuis baptizari ſe fecerūt. Et tūc placidas vocatus eſt euſtachius vxorq; illius theoſpita: et filij eorum vnus agapitus: et alter theoſpitus. Mane autem facto rediijt euſtachius ad locū prioris viſionis cui ſicut prius apparens dñs ait. Beatus es euſtachi: quia accepiſti lauachrū gratie mee: modo ſuperaſti diabolum qui diu te deceperat. Oportet enim te multa aduerſa tollerare: vt de alta vanitate tua humilieris. Eſto ergo conſtans quia ego te cuſtodiam: et in priſtinā gloriam te reſtituam. Peractis interea diebus aliquot clade peſtifera mortui ſunt ſerui eius omnes et ancille: ſed et cūcta ipſi⁹ pecora. Que omnia patienter ferens occulte cum vxore et filijs de domo diſceſſit ad egyptum pergens. Lectio ſexta.

Tranſacto itaq; mari dominus nauis vxorē illius eo q eſſet pulchra ſecū retinuit. Diſcedens autem inde euſtachius cum lachrymis et gemitu venit ad quēdam magnum fluuiū. Cūq; vnum de filijs ſuis trāſportaſſet et ad alterum rediret: ſtāte illo in medio fluminis ecce leo iſtum rapuit: et lupus alterum: et ſic perdidit eos. Sed per dei prouidentiam incole loci illius ipſos eruerunt a feris illeſos. Et domino etiā nauis mortuo vxor eius remanſit impolluta. Ipſe vero horum inſci⁹: deū benedicens: annis quindecim agros et pecora cuſtodiendo ſeruiuit. Poſt hec autem requiſitus ab imperatore euſtachius et dei nutu repertus imperatori eſt cū grandi honore/ vt prius magiſtrum militie ſue cōſtituit et contra barbaros cum magno exercitu miſit. Ipſe vero nutu dei vxore et filijs ibidem recognitis et victoria obtēta: ſpolia multa portantes: et captiuos q̄ plurimos adducētes mortuo interim traiano: ab adriano imperatore cum ingēti gaudio ſunt recepti. Sed cū pro obtenta victoria dijs ſacrificare nollent: adrianus fecit euſtachium cum vxore eius/ et filijs in bouem ereum vehementer ſuccenſū iactari:

vbi orantes ſpiritum domino reddiderunt. Indeqꝫ die tertia: refrigerato incendio extracti: inuſti inuenti ſunt et incorrupti. ¶ De ſancto marcello. Lectio ſeptima.

Poſt hec vero ſubdiaconus effectus beat⁹ marcellus cuꝫ in die epyphanie hauriens aquam de fluuio ſecane: dum beato prudẽtio epiſcopo manibus abluendis offerret: mutato elemento / vini ſapor inuentus eſt. Quo viſo obſtupeſcens pontifex iuſſit ex ipſo vrceo i calicem ſacrum diffundi. De quo cum vniuerſus popul⁹ miſſa celebrata communionē accepiſſet: vas illud actū tactum non fuiſſet remanſit plenum. Lectio octaua.

Alia etiam die cum vir ille ſanctiſſimus ex ſui officij debito aquam manibus venerandi epiſcopi porrigeret: mox inde balſama ceperūt fragrare: ita vt magis pontifex manus crederet vngere ꝙ lauare. Quo viſo iterū obſtupefactus pontifex: deo gratias de comperto munere retulit / et beato marcello reuerentiaꝫ extrinſece maximaꝫ exhibuit: dicēs eum non eſſe qui deberet ſeruire: ſed cui potius ſeruitiū deberetur. Lectio.ix.

Deniqꝫ cū beatus marcell⁹ quod ſemper poſſedit moribus eſſet pōtifex ordinatus: quidem de populo dux vellet ad communionem accedere ceteris communicatis quaſi manib⁹ retro ligatis in eccleſia ſtans non poterat ad altare ptingere. Quem conſpiciēs pontifex interrogauit quid feceat. Reſpondit ſe peccaſſe. Cuius confeſſionem agnoſcens: dixit ei. Veni accede: et noli amplius peccare. Et ſic cōmunicatus eſt de preterita culpa veniam cōſecutus: et de futura vita correptus. His etenim operibus ſanctiſſimis marcellus ſemper intentus conuerſatione clarus et remuneratione ditatus: cum perpetuo domino migrauit regnaturus.

Poſt matu. memoria de martyribus et de omnibus ſanctis. Ad horas totum de cōmuni vnius confeſſoris epiſcopi. Ad veſ. totum de ſancto marcello. ¶ Intra iſtas octa. et in octa. Inuitat. Hy⁹. Oratio ſicut in die. Sed an. de noct. pſal. R. et cꝫ. de communi plurimorum martyꝝ. an vero de Benedictus et de Magnificat feſti / dicunt dominica intra octa. et in octa. Alijs autē diebus dicūtur ad Bndictus an. Tanꝙ aurum in fornace. et Si coraꝫ hominibus. Et ad mag. an. de primis veſperis. Et etiam ad memoriam ſi ſuper pſal. diximus an. Omnes ſancti.

¶ Nota etiam ꝙ ſi feſtū ſan
cti luſoris vel leonardi in do
minica euene. ſex lec. erunt
de omnibus ſanctis cū pſalmis
vt ſequitur inferius et .iij.
vlti. de expoſitione dominic
ce. ⁊ memo. tantum de ſan
ctis leonardi ⁊ luſori. ¶ Sā
cti luſoris confeſ. Lec. j.

IN doleuū vico beatus
luſor leocadij quondaꝫ
filius ſenatoris requieſcit:
qui in albis a ſeculo migraſ
ſe fertur ſuper pauimentuꝫ
ſepulchrum habens ex mar
more mirabiliter ſculptum.
Ad hunc tumulum duꝫ qua
dam nocte ſanctus german⁹
pariſiorum epiſ vigilias ce
lebraret cōtigit clericos ſta
tionis labore laſſos deſtris
ſuper tumulum ſancti vlnarum
compagibus ſuſtenta
re. Lectio ſecunda.

MOram aūt clericis ibi
dē facientibus: contre
muit beati tumulus confeſ
ſoris ⁊ ſibi iniuriam irroga
ri preſenti vibratione fate
tur. Tunc ſanctus germa
nus pauore perterrit⁹ amo
ueri deſuper clericos prece
pit ſomnolentos dicēs. Abſi
ſtite o ſegnes ꝑcul a tumu
lo: ne ſancto dei moleſtia in
feratur. Quibus amotis tre
morem illum deinceps non
ſenſerunt. Lectio tercia.

APparuit etiaꝫ poſt hec
ſanctus luſor per viſuꝫ
cuidā pauperi: precepitq̄ ei
vt cellulā mundaret in qua
olim ipſe vagitus infantie
exegerat. Sed cum pauper
ille bis ammonitus agere
iuſſa differret apparuit ei
tertio dicens. Si feceris q̄
precipio tibi vnum trientē
pro obedientie famulatu re
cipies. Tunc ille cōſurgēs:
iuſſa compleuit. Et cum cel
lulaꝫ ſcopis mundaſſet her
bisq̄ reſperſiſſet ſtabat atto
nitus ꝑmiſſioneꝫ expectans
donec nutu dei vidit trientē
in pauimento lucere. Quem
colligens letus abſceſſit.
¶ Intra oct. oīm ſanctoꝝ ſit
vt ibi ſupra dictū eſt. Lect. j.

INtercedunt enim ꝓ no
bis omnes ſancti: meri
to ſcilicet et affectu. Merito
dum pro nobis eorum meri
ta ſuffragantur. Affectu duꝫ
vota noſtra cupiunt adim
pleri. Quod tamen non fa
ciunt niſi voluntatem dei in
hoc nouerint adimplendaꝫ.
Quod autem in hac die om
nes ſancti ad intercedenduꝫ
pro nobis humiliter conſi
ſtant oſtenditur in viſione
que ſequenti anno ab huius
ſolennitatis inſtitutione ro
me apud ſanctum petrū con
tigit. ℟. Abſterget deus om
nem. Quere in cōmuni. Lec. ij.

CUm enī in hac die om
nium ſanctorum cuſtos
eccleſie ſancti petri ex deuo
tione ſingula ipſius eccleſie
altaria omnium ſanctorum

ſuffragia imploꝛās circuiſſet: et demum ad altare ſancti petri rediſſet: ibi paululum conquieſcens extra ſe rapitur. Et ecce vidit regē regum in ſublimi ſolio conſiſtentem: ⁊ omnes angelos in circuitu eius commoꝛantes. Tunc ſancta virgo virginum in fulgenti diademate venit: quam innumerabilis multitudo virginum et continentium ſequebatᷣ huic rex ꝓtinus aſſurrexit: et parato ſibi ſolio iuxta ſe eā ſedere fecit. ℟. In circuitu. Quere ſupꝛa in pꝛimis veſperis. Lectio. iii.

Poſt hec autem aduenit quidam veſtitus de pilis cameloꝛum: quem ſequebatur multitudo venerabilium ſenioꝛū. Deinde aduenit ⁊ alius pontificali decoratus habitu: quem alioꝛū choꝛus in habitu ſimili ſequebatur. Poſt hec vero ꝓceſſit innumerabilis multitudo militū: poſt quos etiā aduenit turba diuerſaꝛum gentiū infinita. Qui omēs ipſum regem genibus flexis adoꝛauerunt. Cunq̧ igitur omnes ſic ad ſolium regis aduenissent: is q̄ in pontificali erat habitu: matutinas ceteris pꝛo ſequētibus inchoauit. ℟. O veneranda martyꝛum glorioſa certamina: qui in ſuis corpoꝛibus pꝛo chꝛiſto imania pertulerunt toꝛmenta. Et ideo percipere meruerunt imarceſſibilem eterne gloꝛie coꝛonam. ℣. Deſpecta nāq̧ pꝛeſentis vite luce contemptos q̧ ſuoꝛum coꝛpoꝛū cruciatu: ſeuientem mundum pꝛo dei amoꝛe vicerunt. Et ideo percipere. Lectio quarta.

His igitur ſic viſis angelus qui pꝛedictum cuſtodem ducebat: hanc eidē expoſuit viſionem: aſſerēs virginem in pꝛima acie matrē dei eſſe veſtitum autem de pilis/ ioannem baptiſtā cū patriarchis et ꝓphetis: pōtificali vero habitu oꝛnatū petrum cum ceteris apoſtolis affirmauit. Milites etem martyꝛes chꝛiſti/ ⁊ turbā reliquam confeſſoꝛes qui omnes ideo ante regem venerant: vt ei gratias agerent: ⁊ pꝛo vniuerſo oꝛbe oꝛarēt. ℣. Sancti tui. Quere in communi martyꝛum. Lectio. v.

Deinde ad alium locum ipſum duxit: ⁊ vtriuſq̧ ſexus homines alios in ſtratis aureis: alios in mēſis diuerſis affluētibus delicijs gaudentes: alios nudos et inopes auxilium mendicantes oſtendit. Dixitq̧ ei locū hunc purgatoꝛij eſſe: habundantes vero animas illas eſſe quibus ab amicis copioſe ſubueniebatur per multa ſuffragia. Egētes autem eſſe illas quarū nullatenus

cura habebatur. ℟. Juſtorũ
anime in manu dei ſunt. Et
non tanget illos tormentū
malicie. ℣. Viſi ſunt oculis
inſipientiũ mori: illi autem
ſunt in pace. Et. Lectio. vj.
Singulis autẽ iſtis ita
viſis et expoſitis: iuſſit
angelus eidẽ cuſtodi: vt hec
omnia ſummo pontifici inti
maret quatinus completo
feſto omnium ſanctorũ diem
craſtinum ſtatueret anima-
rum vt ſaltem generalia ſuf
fragia pro ipſis illa die fie-
rent: qui habere ſpecialia
non poterant. Ideoqꝫ cõme-
moratio omnium fideliũ de-
functorum in craſtino om-
nium ſanctorum eſt ab eccle
ſia fieri inſtituta: vt genera-
libus beneficijs adiuuētur:
qui habere ſpecialia nõ pre
ualent. ℟. O conſtantia lau-
dabilis: o charitas ineſti-
mabilis: o paciencia inuinci
bilis. Que licet interpreſſu-
ras perſequentium viſa ſit
deſpicabilis inuenietur in
laudem et gloriam et honorẽ
in tempore retributiõis. ℣.
Nobis ergo petimus pijs
ſubueniant meritis honori-
ficati a patre qui ĩ celis eſt.
Que licet. Si ſit dominica:
tres vltime lectiones erunt
de expoſitione dñice qualis
erit. ℟m. Lauerunt ſtolas
ſuas. Et candidas eas fece
runt in ſanguine agni. ℣ſ.
Iſti ſunt qui venerũt ex ma
gna tribulatione: et lauerũt
ſtolas ſuas. Et cãdi. ℟. viij.
Iſti ſunt qui venerũt ex ma
gna tribulatione et lauerũt
ſtolas ſuas. Et dealbaue-
runt eas in ſanguine agni.
℣. Corum anime in manu dei
ſunt: et non tanget illos tor-
mentum malitie. Et dealba.
℟. ix. Cõcede. Quere in cõi.

¶ Sancti leonardi confeſſo
ris / totũ de communi preter
orationem et lectõe. Oratio.

Miſericordiam tuam no
bis queſumus domine
interueniente beato confeſ
ſore tuo leonardo clemēter
impende: et nobis peccato-
ribus ipſius propiciare ſuf
fragijs. Per dominũ. Lec. j.
Leonardus amabilis deo
et hominibus circa an-
num domini quingenteſimũ
a ſancto remigio remēſi epi
ſcopo de ſacro fonte leuatus
et ab ipſo ſalutaribus diſci
plinis eruditus cum paren
tes eius primi eſſent in pa-
latio clodouei regis franco-
rum tantam ab ipſo rege ob-
tinuit gratiam vt quoſcũqꝫ
perſonaliter viſitaret incar
ceratos abſolueret. Tantã
quoqꝫ a domino gratiam im
petrauit: vt pro omnibus in-
firmis ad ſe confluentibus
ſanitatem obtineret. Lec. ij.
Igitur cum ſanctitatis
eius fama vbiqꝫ diffun-
deretur: rex eum ſecum ma-
nere multotiēs rogauit do-

nec oportuno tēpore epiſco-
patu eū inſigniret. Sed ille
humiliter renuens & ſolitu-
dinem inuenire preoptās re
lictis omnibꝰ aurelianū ꝑdi
cādo cum fratre ſuo liphardo
peruenit: ibiq; aliq̄ diu cōmo
rati magduni fratre relicto ī
aquitaniā ꝑdicare ꝓponēs
prope vrbem lemouicā in re
gia ſilua habitaculum ſibi ſo
litudinis elegit. Lectio. iij.

Conſtructo autē poſt ali-
quod tēpus de regis li-
cētia ibidē paruo monaſterio:
ſtrictiſſime ibi diu viuēs du-
os tantum monachos ſecum
ſocios habuit. Ibiq; tantam
gratiam deus illi cōtulit: vt
vbicunq; aliquis in carcere
vel in vinculis detentus de-
uote nomen eius inuocaſſet
ſtatim ſolutus & liber nullo
cōtradicente ad eū veniēs:
ſuas cathenas et compedes
aſportaret. Poſtq̄ aūt quie-
uit: quanta circa incarcera-
tos & compeditos miracula
deus quotidie per eū faciat:
quantiq; apud deum ſit me-
riti: demonſtrat hoc immenſi
ferri varietas & pondus in-
fra et ante eccleſiam depen-
dentis. ¶ Item legenda in-
fra octa. omniū ſanctorū. Et
poteſt dici ante aliam ſupra
ſcriptam: ſi in hac die fuerit
dominica. Lectio prima.

De diligendis inimicis
fratres chariſſimi nul-
lus vnq̄ in veritate ſe pote-
rit excuſare. Poſſet enim mi
chi aliquis dicere: non poſ-
ſum ieiunare: non poſſum vi
gilare: nō poſſum res meas
totas pauperibus erogare/
et in monaſterio deſeruire:
vel non poſſum a vino & car
nibus abſtinere. Sed ſi dicis
quod non poſſis in te peccā-
tibus dimittere/ nec eos di-
ligere omnino nō credimus.
Quia ſi inimicos dilexeris
non ſolum amicus: ſed etiā
filius dei eſſe mereberis. Si
vero inimicos amare nolue-
ris propitium deum habere
non poteris. Quia ſcriptum
eſt. Qui odit fratrem ſuum:
homicida eſt. ℞. vt ſupra in-
fra octa. Lectio ſecunda.

Sed dicit aliq̄s. Me ini-
micus meus tanta ma
la compulit ſuſtinere: vt eū
nulla ratione poſſim dilige-
re. Attendis quid tibi fece-
rit homo: ſed non attendis
quid tu feceris deo. Si con-
ſcientiam tuā diligenter diſ
cutis et inquiris: ſine vlla
cōpenſatione maiora tu pec-
cata commiſiſti in deū: q̄ in
te commiſerit homo. Qua
ergo fronte vis vt deus di-
gnetur tibi dimittere multū
cum tu non acquieſcis dimit
tere parum? Diligenter ab
hoc attendite fratres: q2 vt
veritas ait. Si non dimiſeri
tis de radice cordis homini
bus peccata eorū nec pater
veſter celeſtis dimittet vos

vobis peccata veſtra. Le. ii.
R Ogo vos ideo fratres:
quid dulcius eſſe poteſt
dilectiōe: in poteſtate noſtra
poſuit dñs qualiter in die iu
dicij iudicemur. Nō dicit va
de in orientem quere iuſti-
ciam nauiga vſ ad occidentē
vt accipias indulgentiā. Sed
quid eſt quod dicit? Dimitte
inimico tuo: vt accipias in-
dulgentiā. Siquidem dicit:
et dimittetur tibi: da et da-
bitur tibi. Nichil a te extra
te requirit. Ad te ipſum et ad
conſcientiam tuam te deus
dirigit. In te enim deus po-
ſuit: quod requirit. In dei enī
et proximi dilectione volun-
tas dei ſic completur: vt per
hec ad eternā patriam poſſi
mus feliciter peruenire. In
vigil. octauarū omniū ſctōrū
Ad veſp. An. Omnes ſancti. P.
Dixit dñs. P. Laudate pue.
Ps. Credidi. Ps. In conuer-
tendo. Ps. Eripe. Ca. Sācti
per fidem. Hy. Chriſte redē.
V. Sancti tui dñe. An. O quā
glorioſum. Ps. Magnificat.
Oratio. Omīpotens. Mem.
quattuor coronatorū. An. Iſto
rum eſt enim. V. Iuſti autē
in perpetuum. Oratio.
P Reſta q̄s omīpotēs deus:
vt qui glorioſos marty
res tuos ſeuerinū: ſeueria-
nū: carpophorum: et victori
nū fortes in ſua confeſſione
cognouimus: pios apud te in-
terceſſores ſentiam. Per.

¶ In oct. oīū ſctōꝝ ola vt ſ in-
tra dñicam ordinatū eſt pre-
ter R. a et lectiones. Lec. i.
H Odie dilectiſſimi omniū
ſanctorū ſub vna ſolemni
tatis leticia celebramus fe-
ſtiuitatem quoꝝ ſocietate ce
lum exultat: quorū patroci-
nijs terra letatur: quoꝝ triū
phis eccleſia ſctā coronatur:
quorū cōfeſſio q̄tum in paſ-
ſione fortior: tāto eſt clarior
in honore: quia dū creuit pu
gna: creuit et pugnantiū glo
ria. Et martyrū triumphus
multiplici paſſionū genere
adornatur. Ergo agite nunc
frēs aggrediamur iter vite:
reuertamur ad ciuitatem ce
leſtem in qua ſcripti ſumus
et ciues decreti. Tu aūt. R.
In circuitu. Lectio ſcda.
S I enim quotidie oporte
ret et nos tormēta pfer
re ſi ipſam gehennā paruo
tempore tollerari. Nūquid
dignū eſt pati omne quod tri
ſte eſt vt chriſtū videre poſſi
mus venientem in gloria et
ſctōrū eius numero ſociari:
ac participes tāte glīe fieri:
in qua vnaq̄ꝙ iuſtorū facies
ſicut ſol fulgebit. qñ ſcꝫ dñs
cū ordinibꝰ diſtinctis popu-
lum ſuū in regno patris ſui
ceperit recenſere et pro ter-
renis celeſtia: pro temporali
bus ſempiterna: p modicis
tam magna preſtare. R. O
veneranda. Lectio tertia.
B Eſt iſta o homo: id eſt ve

gnum celeſte aliud non q̄rit preciſi niſi te ipſum. Tantuȝ valet q̄tum es tu. Te da et habebis illud. Quid turbaris de p̄cio? Chꝛiſtus ſemetipſuȝ tradidit vt acquireret te regnum deo patri: ita ⁊ tu teipſum da: vt ſis regnū eiꝰ. Non regnet peccatuȝ in tuo moꝛtali coꝛpoꝛe: ſȝ ſpiritus ſanctus in acquiſitionē vite. R℟m. Laudem. Lectio. iiij.

Ad hanc igitur operum ſalutarium delectemur currere palmā. Libenter ac pꝛompte certemus: omneſq̄ in agonem iuſticie deo ⁊ chꝛiſto expectante curramus. Et qui ſeculo ⁊ mundo maioꝛes eſſe iam cepimus: curſuȝ noſtrum nulla ſeculi et mundi cupiditate tardemus. Si expeditos: ſi celeres ī hoc operis agone currētes dies nos vltimus inuenerit: nuſq̄ dominꝰ noſtris meritis ad p̄miū deerit remuneratoꝛ. R℟. Pſallite domino omnes ſancti eius. Et confitemini memoꝛie ſanctificationis eius. Vꝰ. Afferte domino filij dei: afferte domino filios arietum. Et con. Lectio quinta.

Qui coꝛonaȝ in perſecutione purpureā pꝛo paſſione donauit: ipſe in pace vincentibus pꝛo iuſticie meritis dabit et candidam. Nā nec abꝛaham: nec iſaac: nec iacob: occiſi ſunt: ⁊ tamē pꝛo fidei ⁊ iuſticie meritis honorati inter patriarchas: pꝛimi eſſe meruerunt. Ad quoꝝ congregatur conuiuiū quiſquis fidelis iuſtus ⁊ laudabilis inuenitur. R℟m. Laueꝛunt. Lectio ſexta.

Memoꝛes eſſe debemus non voluntatē noſtraȝ ſed dei facere debere. Quia qui fecerit voluntatem eius manebit ineternuȝ quomodo ⁊ ille manet ineternuȝ. Quapꝛopter chariſſimi mente integra: fide firma: virtute robuſta: charitate perfecta: parati ad omnem voluntatem dei: ſimus conſeruantes foꝛtiter dn̄ica mandata: ne aliquod exemplum bonoꝝ operum deſit in nobis. R℟. O conſtantia. Lectio ſeptima.

Hec ſunt enim veſtigia q̄ nobis ſancti quiq̄ reuertentes in patriā reliquerūt: vt illoꝝum ſemitis inherentes ſequeremur et gaudia. Patriam quoq̄ noſtram paradiſum cum illis computemus. Parētes patriarchas iam habere cepimus: cur nō pꝛoperamus et currimus vt patriā noſtrā videre et parētes noſtros ſalutare poſſimus. R℟. Iuſtoꝛum. Lec. viij.

Magnus illic nos charoꝛum numerus expectat parētū fratrū filioꝝ frequēs nos et copioſa turba deſideꝛat iam de ſua incolumitate ſecura adhuc de noſtra ſalute ſollicita ad eoꝝ cōplexū ⁊

conſpectum venire quanta ⁊
illis et nobis in cõmune leti
cia. Qualis hic celeſtiũ volũ
tas conſeruorũ ſocietatẽ no
ſtrã expectantium: ꝙ ſummũ
illic ⁊ perpetua felicitas. ℟.
Iſti ſunt. Lectio nona.

Illic glorioſus aplorum
chorus: illic prophetarum
exultantium numerus inſi-
gnis. Illic martyrum chorus
innumerabilis ob certami-
num victoriã coronatus. Illic
clariſſima virginũ turba le-
tatur. Illic etiam confeſſorũ
fortitudo laudatur. Sed ⁊ il
lorum remuneratio cenſetur
qui precepta dñica obſeruã-
tes ad celeſtes theſauros ter
rena patrimonia tranſtule-
runt. Ad hos dilectiſſimi aui
da cupiditate properemus:
vt cũ his nos cito eſſe ⁊ cito
ad chr̄m venire contingat. ℟.
Concede. quere in cõi marty.
Memo. quattuor coronatorum.
Ad veſpas. ãn. Omnes gen.
ps. Dixit dñs. Cãm Sancti.
vpꝰ Chriſte. ℣ꝰ. Sancti. ãn.
Beati eſtis. ps. Magnificat.
Oratio vt ſupra Memoria
ſancti vrſini. ãn. Iſte cogno-
uit. ℣ꝰ Ora pro nobis. Ora-
tio. Deus qui popu. vt ſupra
in alio feſto. Et memo. theo-
dori martyris cum. ãn. et. ℣.
de communi. Oratio.

Deus qui nos beati theo
dori martyris tui in cõ
feſſione glorioſa circundas/
et protegis: preſta nobis ex
eius imitatione proficere et
orõne fulciri. Per dominum.

¶ In trãſlatiõe ſcti vrſini to
tum de cõi ꝑter lec. Lectio. i.

Biturica vrbs a ſãcto vr
ſino ſicut in alia eius ſo
lennitate ſcriptũ eſt verbum
ſalutis accepit. Qui migrãs
a ſeculo neſcientibus tũc po
pulis chriſti ſacerdotes ve-
nerãri: nec eis debitã exhibe
re reuerentiam in campo in-
ter reliquas populorũ ſepul
turas humatus eſt. Lcõ. ii.

Unde factum eſt vt cre-
ſcente terra et plãtata
deſuper vinea omnis memo
ria de primo predicte vrbis
ſacerdote cõticeretur: ⁊ vſq
ad tẽpus quo probianus epi
ſcopus vrbi eius ſubrogatꝰ
eſt nullus de eo ſermo habe
retur. Cuius temporibus ap
paruit primo per viſum no-
cte venerabili auguſto abba
ti baſilice ſancti ſimphoriani
bituris dicens. De foſſa hu-
mo ⁊ quere corpus meũ ego
enim ſum vrſinus: primus
huius vrbis epĩs. Lectio. iii.

Cunq dictus abbas ab
eo quereret locũ ſepul-
chri vbi poſitꝰ fuerat: ille ap
prehẽſa manu eius duxit eũ
ad locum et ait. Sub harum
vitiũ radicibus corpus meũ
habetur. Expergefactus aũt
abbas narrauit hoc ſacerdo-
ti ſuo. Sed ille abbatis dicta
paruipendens nullũ inquiren
di corpꝰ ſtudiũ poſuit. L. iiii.

Interea vero beat⁹ germanus pariſiace vrbis epiſcopus grā viſendi eundem epiſcopū ꝓbiauū bituris affuit a quo honorifice ſuſceptus eſt. Et cum poſt cenam ſopori ſe dediſſet. Apparuit vtriq; ſanctus vrſin⁹ ꝑ viſum ſctō germano ſimul et abbati: dixitq; eos ad predictū locuʒ ſepulchri: deprecans eos vt inde auferrent eum. Illi autem ſurgentes matutino expleto officio referunt vnus alteri que viderant. Lectio quinta.

Nocte igitur ſequēti cum quo tantum clerico qui cereum ferebat: venerūt ad indicatū ſibi locum. Et detecto ſepulchro amotoq; opertorio viderūt ſctm̄ corp⁹ tanq̄ dormiētis hominis nulla putredine reſolutum. Quod admirantes et iterū opertoriū ſuperponentes: indicauerunt dicta die que viderāt. Lec. vi.

Tunc probianus conuocatis abbatibus et clero cū honore grandi ꝛ pſallēcio leuauerunt beatū ſepulchruʒ. Et accipiētes precioſum theſaurum detulerūt in predictaʒ ſancti ſimphoriani baſilicam. Que nunc ob hoc ſancti vrſini eccleſia nuncupatur. Ibiq; miſſis celebratis gaudentib⁹ cunctis: vbi nunc honorifice requeſcit: iuxta altare poſuerūt. Tres vltime lect. de expoſitione. Deſignauit. Quere in cōi euangeliſtarū. ¶ In vigil. ſancti martini ad veſ. aīe et p̄s de die qualis euen. Cpm. Ecce ſacerdos. ℟. Dixerunt diſcipuli ad beatum martinum: cur nos pater deſeris: aut cui nos deſolatos relinquis: Inuadent enim gregem tuū lupi rapaces. ℣. Scim⁹ quidem deſiderare te chriſtum: ſed ſalua ſunt tibi tua p̄mia: noſtri potius miſerere quos deſeris pater. Inua. Hy⁹.

Rex chriſte martini dec⁹ hic laus tua tu illi⁹ fac nos in hūc te colere quin ipſum in te tribue.

Qui das per orbis cardines q̄ gemma fulget preſulū da quos premūt culpe graues: ſoluat per ingens meritum.

En pauper hic ꝛ modic⁹ celuʒ diues ingreditur: celi cohortes obuiant lingue trib⁹ gentes ouant.

Ut viste fulget tranſitus celis ꝛ arno ſplēdidus: gaudere cunctis pium eſt: cunctis ſalus ſit hec dies.

Sit trinitati gloria martin⁹ v̄ confeſſus eſt: cuius fidem per opera in nos et ipſe roboret. Amen. ℣. Ora pro nobis beate martine. ℟. O martine o pie q̄ piuʒ eſt gaudere de te: o martine prophetis cō par: apoſtolis conſerte preſuluʒ gemma: fide et meritis egregie pietate miſericordia charitate ineffabilis: ſuccurre nobis nunc ꝛ ante deum.

ps Magnificat. Oratio.

Deus qui cõſpicis quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus cõcede propici⁹: vt interceſſione beati martini confeſſoris tui atq₃ pontificis contra omnia aduerſa muniamur. Per dominum.

Memo. mẽnne martyr. cũ añ. et v⁹. de cõmuni. Oratio.

Preſta q̃s oĩps deus: vt q̃ beati mennae martyris tui natalicia colim⁹ interceſſione ei⁹ in tui nominis amore roboremur. Per dñz. Ad oẽs hymnos horaꝝ vſ ad totas oct. vltim⁹ ille v⁹. Sit trinitati. Ad nunc dimittis. añ. O ineffabilem virum per quez nobis tanta miracula choruſcant. ps Nunc dimittis. Ad matuti. Inuit. Martin⁹ ecce migrat hic paup̃ celo diues. Quem ſanctorũ concentus chriſto pſallẽs deduxit nos celeſtibus hymnis laudem⁹ in hunc deũ. ps Venite. Hy⁹.

Martine par apl'is feſtũ colentes tu foue qui viuere diſcipulis vis aut mori nos reſpice.

Hac nunc quod olim geſſeras nunc preſules clarifica auge decus eccleſie fraudes relide ſathane.

Qui ter chaos euiſceras mer ſos reatu ſuſcita diuiſeras vt clamidẽ: nos idue iuſticiã.

Vt ſpecialis gl'ie quondã recordeiris tue monaſtico nunc ordini iaz pene lapſo ſubueni. Sit trinitati. In .i. noc. añ.

Sanctus martinus obitum ſuũ longe ante p̃ſciuit: qui et diſcipulos in vnũ congregauit atq₃ ſui diſſolutionez iminere predixit. ps Beatus vir. añ Cuz repente viribus corporis cepit deſtitui tunc meror: et luctus oim vox plãgentium vnaq₃ precantium ne paſtor oues deſeras. ps. Quare fre. añ Scimus quidẽ te pater deſiderare chriſtuz: ſed ſalua ſunt tibi p̃mia tua noſtri potius miſerere: quos deſeris pater. ps. Dñe quid. v⁹. Amauit. Lectio prima.

Martinus glorioſiſſimus turonenſis ep̃s pannonie idest vngarie oppido ſabarie oriũdus fuit: ſz in italia ciuitate ticini: idẽſt papie alitus. Cum patre ſuo tribuno militũ ſub conſtantino et iuliano ceſare militauit: non tñ ſpõte: q₂ ab infantia diuinitus inſpirat⁹: cuz eſſet annorũ duodecim inuitis parẽtibus ad eccleſiam confugit et cathecuminum ſe fieri poſtulauit. Et tunc eremũ expetiſſet niſi carnis iſirmitas obſtitiſſet. Rx Hic eſt martinus electus dei pontifex: cui dñs poſt apoſtolos tantam gratiam conferre dignatus eſt. Vt in virtute deitatis vniſice mereretur fieri trium mortuorũ ſuſcitator magnificus. V⁹. Sancte trinitatis fidem martin⁹ confeſſus eſt.

Ut in virtute. Lectio ſecūda.

Sed cum ceſares decre- uiſſent ut veteranoꝝ filij pro patribus militarēt: martinus annoꝝ iā quīdecim ad militādū urgetur uno ſi- quidē ſeruo content⁹. Cui tū ſeruo ſept⁹ ipſe miniſtrabat: et calceamēta detrahebat at- q̄ detergebat et ſic triennio fere ante baptiſmuȝ i armis martin⁹ militauit: a cōmili- tonib⁹ ſuis miro affectu ve- neratus. Opē ferēs miſeris egētesq̄ alere: et nudos veſti- re ſollicitus ut nichil ſibi ex militie ſtipendijs p̄ter quo- tidianum victuȝ reſeruaret. ℟. Dn̄e ſi adhuc populo tuo ſum neceſſarius non recuſo propter eos ſubire laborem. Fiat voluntas tua. ℣. Dn̄e ſi adhuc in p̄ſēti p̄ caſtris tuoꝝ ſtare me p̄cipis non recuſo: nec fatiſcētem cauſa- bor etatem. Fiat. Lectio. iij.

Quodam vero tempore media hyeme que ſoli- to aſperior a deo ihorruerat ut pleroſq̄ vi algoris extin gueret in porta ambianēſis ciuitatis obuiū habuit pau- perem nudū. Qui cū a nullo p̄cedentiū elemoſynā acce piſſet intellexit vir deo plen⁹ pauperem illuȝ ſibi reſerua tum. Cui cū nichil aliud ero- gare valeret: accepto enſe clamidem ſuā diuidit et par- teȝ pauperi tribuēs: reliqua ruſus induitur. ℟. O virū virū martinū antiſtitē. Qui nec mori timuit nec viuere recuſauit. ℣. O virū ineffa- bilem nec labore victum nec morte vincendū. Qui. In. ij. noct. an. Dn̄e iam ſatis eſt q̄ uſq̄ huc certaui: ſȝ quo adu ſq̄ iuſſeris militabo: et ſi par- cis etati bonū eſt hos quib⁹ timeo tu̅ cuſtodias. ℣. Cū in uoca. an. Artus febre fatiſcē- tes ſpūi ſeruire cogebat ſtra tuq̄ ſuo ille nobili cilicio re- cubās: nec terrā iam videre dignat⁹ celo totus inhiabat. ℣. Uerba mea. an. Sinite me inquit celum videre: ut ſpūs dirigat̄ ad dn̄m nichil in me reperiet inimicus ſed ſinus abrahe me ſuſcipiet. ℣. Dn̄e dn̄s nr̄. ℟. Juſtum. Lectō. iiij.

Nocte itaq̄ inſecuta cum ſe ſopori dediſſet: vidit x̄pm clamidis ſue qua pau- perem texuerat parte veſti- tum: et ad circunſtantes an- gelos clara voce dicentem. Martinus adhuc cathecumi nus hac me veſte contexit. Quo viſo ſic et audito vir bea tiſſimus non in gloriam ela- tus eſt humanaȝ: ſed bonita teȝ dei in ſuo opere agnoſcēs cum eſſet annorum decem et octo: ad baptiſmū cōuolauit. Nec dū militie renunciauit: quia precib⁹ ſui tribuni de- uictus: qui expleto ſui tribu natus tp̄e: etiaȝ ſe renuncia turum militie pollicebatur per biēnium fere adhuc ſolo

tamen nomine militauit. ℞. Oculis ac manibus in celū ſemper intentus. Inuictum ab oratione ſpiritum non relaxabat. ℣. Dum ſacramenta offerret beatus martin⁹ globus igneus apparuit ſuper caput eius. Inuictum ab oratione. Lectio quinta.

Interea irruentibus intra gallias barbaris iulianus ceſar collecto exercitu vt inimicis occurreret donatiuum erogauit militib⁹ donec ad martinū ventum eſt. Qui ad ceſarē ait. Donatiuū tuum pugnaturus accipiat. Chriſti miles ego ſū: pugnare michi non licet. Sed cum ad hāc vocem videret ceſarē in ſe fremere intrepid⁹ dixit. Craſtina die ante aciē inermis aſtabo: et in nomine dn̄i ieſu ſigno crucis non clypeo protectus aut galea hoſtiū cuneos penetrabo ſecurus. ℞. Dum ſacramenta offerret btūs martinus. Globus igne⁹ apparuit ſuper caput eius. ℣. Orante ſancto martino. Globus. Lectio ſexta.

Retrudi ergo in cuſtodiā vſq; in craſtinū martinus iubetur: facturus ſidem dictis vt inermis barbaris obijceretur. Poſtera aūt die barbari legatos de pace ad ceſarē miſerūt: ſua oīa ſeq; ei dedentes. Vnde quis dubitet hanc vere beati martini fuiſſe victoriam cui preſtitit deus ne inermis ad prelium mitteret. Et q̄uis pius de⁹ ſeruare militē ſuū inter gladios et tela potuiſſet: tamen ne vel aliorū morte ſcti viola rentur obtutus exemit pugne neceſſitatē. ℞. Beatus martinus obitū ſuum longe ante preſciuit. Dixitq; fratribus ſuis diſſolutionē ſui corporis imminere: q2 idicabat ſe iam reſolui. ℣. Virib⁹ corporis cepit repente deſtitui: cōuocatiſq; diſcipulis i vnū. Dixitq;. In. iij. no. ān. Media nocte dn̄ica ſāctus diſceſſit cui celi ciues mox obuiant: multi audierūt voces in ſublimi q̄ et vitro purior lacte candidior carne quoq; monſtrat⁹ eſt gēma ſacerdotū. ℣. Dn̄e q̄s. ān. Adeſt quoq; multitudo monachorū ⁊ virginū hi ſpecialis glorie precipue flebāt cū ſentirēt magis eſſe gaudendū ſi ratione vis doloris admitteret. ps. Dn̄e in vtu. ān. Exequie martini nō dicātur funeris ſed triūphi nam gregē ſuū qui ductu ei⁹ mundū vicerat agebat ante ſe paſtor extinctus q̄ corpus ad ſepulchrū ſequentes pſallebāt ⁊ flebāt. ps. Dn̄i eſt ter. ℣. Iuſtus vt. Lctō ſeptima.

Deinde militia relicta ſāctum hylariū pictauis ciuitatis epm: cuius tunc in dei rebus ſpectata ⁊ cognita fides habebat͛ expetiuit. Et apud eū aliq̄diu cōmoratus

dyacon⁹ eſt effect⁹. Indeq̄ p ſopoꝛē admonitus eſt: vt patriam parenteſq̄ (qui adhuc gentiles erant) viſitaret. Ad quos ex voluntate ſancti hylarij multis ab eo p̄cib⁹ ⁊ lachrymis obſtructus vt rediret pꝛofectus eſt. Cōteſtatus quidē fratres multa ſe aduerſa in illa peregrinatione paſſuruꝫ: quod poſtea rei pꝛobauit euentus. Matrem itaq̄ ſuaꝫ gentilitatis abſoluit erroꝛe: patre in malis perſeuerante. ℟. O beatū virum in cuius tranſitu ſanctoꝛuꝫ canit numer⁹ angeloꝛū exultat choꝛus. Omniūq̄ celeſtiū virtutū cōcurrit pſallentiū exercitus. ℣. Eccl̄ia añt dn̄i virtute robo ratur ſacerdotes eius reuelatione gloꝛificant̄ queꝫ michael aſſumpſit cum angelis. Omniūq̄ celeſtiū. l. viij.

Deinde cum hereſis arriana per totū oꝛbem ⁊ maximē intra illiricū pullulaſſet: cū aduerſus perfidiā ſacerdotū ſolus pene acerrime pugnaret publice fl̄gis ceſus eſt ⁊ multis affect⁹ iniurijs: de ciuitate exire compulſus italiā repetens mediolani pꝛimū ſibi monaſteriū fecit. Indeq̄ poſt hec per aurentium pꝛincipem arrianoꝛū extirpatus beatū hylarium de exilio reuertentem pictauis inſecutus eſt. A quo gratiſſime ſuſceptus monaſteriū aliud nō lōge ab vꝛbe conſtituit. Sub quo fere tēpoꝛe cū ibidem cathecuminum familiarem ſuum moꝛtuum: ⁊ lupicini honoꝛati viri famulum qui ſuſpenſus laqueo ſibi vitaꝫ extoꝛſerat a moꝛtuis reſuſcitaſſet: turonoꝛū epiſcopus eſt oꝛdinatus. Vbi antea et poſt q̄tis virtutibus ⁊ pꝛodigijs claruerit: non eſt noſtre poſſibilitatis euoluere. ℟. Martinus abꝛahe ſinu letus excipitur. Martinus hic pauper ⁊ modicus celum diues ingreditur hymnis celeſtibus honoꝛatur. ℣. Martinus epiſcopus migrauit a ſeculo viuit in chꝛiſto gemma ſacerdotū. Martinus hic pauper ⁊ mo. Lectio nona.

Archadio vero ⁊ honoꝛio imperantibus qui ceperunt circa annum domini quingenteſimum quadrageſimūſextum: ſanctiſſimus martinus turonoꝛuꝫ epiſcopus plenus virtutib⁹ ⁊ ſanctitate pꝛebens pauperibus ⁊ infirmis multa beneficia. Octogeſimo p̄mo etatis ſue anno epiſcopatus auteꝫ ſui vigeſimoſexto apud condatenſem dioceſis ſue vicū exce dens a ſeculo feliciter migrauit ad chꝛiſtum. Tranſijt autem media nocte que dominica habebat̄. Indeq̄ ſanctiſſimū ei⁹ coꝛpus ad vꝛbeꝫ turonicā angeloꝛum conci-

mētib⁹ choꝛis delatū eſt. Rꝫ. O quātus erat luct⁹ oim ꝓta ꝓcipue merētiū lamēta monachoꝝ. Q2 ⁊ piū eſt gaudere martino: ⁊ piū eſt flere martinū. V⁹. Beati viri coꝛpus vſq ad locū ſepulchꝛi hymnis canoꝛa celeſtis turba pſequit̃. Q2. Gl'ia. R. O ꝙ tus. V. Te deū. V. Oꝛa ꝑ nobis btē martine. In lau. an.

Dixerūt diſcipli ad beatum martinū cur nos pater deſeris / aut cui nos deſolatos relinquis? inuadēt enim gregē tuū lupi rapaces. a. Dñe ſi adhuc populo tuo ſum neceſſari⁹ nō recuſo laboꝛē fiat voluntas tua. An. O virū ineffabilē nec laboꝛe victū nec moꝛte vincendū: qui nec moꝛi timuit / nec viuere recuſauit. an. Oculis ac manibus in celum ſemꝑ intentus inuictū ab oꝛatione ſpiritum non relaxabat alleluia alleluia. a. Martin⁹ abꝛahe ſinu letus excipitur: martinus hic pauper et modicus celū diues ingreditur hymnis celeſtibus honoꝛat̃. Chꝫ. Ecce ſacerdos. Hy⁹ Rex chꝛiſte. V. Oꝛa pꝛo nobis. aña O ꝙtus luctus omniū ꝓta pꝛecipue merentium lamenta monachoꝛū ⁊ virginū choꝛi: q2 ⁊ piū eſt gaudere martino et piū eſt flere martinum. ps. Benedictus. Oꝛatio vts. Ad hoꝛ. ac de laud. Chm. R. ⁊ V. de cōi vni⁹ confeſſo. epi. Oro vts. Ad veſpe. an Dixerūt. ps. Dixit dñs. Chm. Ecce ſacerdos. Rꝫ. O quātus. hy⁹. Rex chꝛiſte. V. Oꝛa pꝛo nobis. an. O beatū virum cuius anima paradiſum poſſidet vnde exultant angeli letantur archangeli choꝛus ſanctoꝛum ꝓclamat turba virginū inuitat mane nobiſcum ineternū. ps. Magnificat. Oro vt ſupꝛa.

¶ Sancti verani epiſcopi et cōfeſſoꝛis memoꝛia. an. Iſte cogno. V⁹. Amauit eū. Oro. Da queſumus. Lect. i.

Veranus igitur natiōe gallus ſed ciuis gaualitanus non infimis parentibus pꝛocreatus eſt. Cui⁹ adoleſcentie tempus intantum fuit bonis ⁊ pi⁹s operibus ⁊ moꝛibus inſtitutum: vt in timoꝛe dei vſq ad vite ſue exitū permaneret. Hic cum nocte quadam in ſolennitate ſancti pꝛiuati epiſcopi ⁊ martyꝛis non min⁹ coꝛpoꝛe ꝙ mente deuotus vigilaſſet mane facto ab epiſcopo loci illius obtinuit: vt in clericoꝛum numero aggregaretur. Lectio ſecunda.

Poſt hec vero: non paucas ꝓuincias pagrās peruenit in vicū caucilicū. Cuius famā ciues vꝛbis illius audientes gauiſi valde dixerūt ei. Scias pater ſanctiſſime ꝙ in tuo aduentu ciuitas iſta iocundat̃: ſciēs ꝙ

ad nr̄am ſalutē miſit te chꝛiſtus in iſtā ꝓuinciā. Obſecramus ergo almifluā bonitatem tuā vt oꝛes pꝛo nobis et a dꝛacone immaniſſimo ⁊ crudeli q̄ in fonte ſoꝛgia nō lōge ab vꝛbe latitat: ⁊ ppl'm noſtrum multum affligit et deuoꝛat nos eruas. Le. iij.

QUo audito vir dei cum clericoꝛū turma ⁊ populoꝛū ad fontē illum ꝓperat: quē cū vehemens dꝛaco nichil timentuꝫ ad ſe celeriter ꝓperare videret: flāmā ex oꝛe hoꝛribilem iactare cepit. Tūc vir ſanctus oꝛatione facta ſurgens dixit. Adiuro te dꝛaco per ieſuꝫ chꝛiſtū filium eterni regis vt nulli hominum noceas: neqꝫ amplius hic maneas. Et ſtatiꝫ dꝛaco cecidit in terrā quaſi moꝛtuus. Cuius collo cathenam imponens ipſum vſqꝫ ad montem bꝛeſoneꝫ traxit. Ibiqꝫ eū adiurās ne vlli noceret abire permiſit. Le. iiij.

REuerſuſqꝫ ad fonteꝫ ſaxa duriſſima manu ꝓpꝛia ſcidit: ⁊ viam aque parte fecit. Cōſtructa igit̄ ibideꝫ in pꝛedio ſuo in honoꝛe ſancte dei genitricis baſilica romā cauſa deuotionis adiēs apud ebꝛedumenſem vꝛbem plurimos a demonio arreptos ſuis oꝛationib⁹ liberauit. Accidit etiam in illo itinere in ſylua cōdenſa: vt in eū latrones erumperent: et cū ſtrictis mucronibus vno ictu caput ei⁹ amputare niterētur: dato ſibi pꝛius oꝛādi ſpacio: manus dextera ferientis cū mucrone in aera eleuata ſtetit. Quo facto latrones veniam poſtulantes ſanitatem manus aride ſocio impetrauerunt. Lec. v.

VEniēs inde romam cuſtodem eccleſie ſācti petri apoſtoli cum ſumma humilitate popoſcit: vt illi veſtibulum ſepulchꝛi ipſi⁹ apoſtoli patefacere dignaret̄. Quod ille ſanctitatis eius ignarus: fieri ſe poſſe negauit. Et ad cellulam ſuam remeans cum ſanctum veranum oꝛantem ibi cūctis obſeratis dimiſiſſet ſanctus petrus reſeratis aditibus illi feſtin⁹ occurrit. Quod ſic a cuſtode cōperto veſtigijs almi verani pꝛonus incumbens: veniam poſtulauit.

Lectio ſexta.

DUm autem papa ⁊ beneficium ſancti apoſtoli ⁊ meritū ſancti verani audiſſet: cum multis menſib⁹ pꝛecib⁹ ſummis retinere voluit. Sed vir ſanctus aliquo interiecto tempoꝛis ſpacio: patriam repetijt gallicanā. Et cum rauennaꝫ accederet qui ibideꝫ a demonibus vexabātur: cum confiteri ceperunt. Quod agnoſcentes populi infirmoꝛum multitudinē in eius aduētu exhibue-

runt: vt opez chriſti per ſan
ctum veranum acciperet qđ
reuera et fides illorum obti
nuit: et per ſeruum ſuū om=
nia diuina potentia condo=
nauit. Lectio ſeptima.

Tantis igitur veranū ⁊
infinitis aliis virtuti=
bus clarum princeps ſupe=
rioris gallie defenſor nomi
ne cauellicem ē ciuitati po=
pulo acclamante veranū p̄=
fecit ep̄m. In quo pontificii
culmine multis annorū cur
riculis beatitudinem profe
rendo conſiſtēs more ſolito
plurimos languētes ⁊ a de=
monib9 vexatos iugi oratio=
ne ſanauit. Obtinuitq; a do=
mino ſcire diē ⁊ horā reſolu
tionēq; corporis ſui. Quod
cū fratribus epiſcopis ⁊ cū
diſcipulis ſuis intimaſſet: flē
tes ab eo exquiſierūt vbi ſe=
pulturam predeſtinataz ha
beret. Quibus ille fratres:
hoc in magna dei clemen=
tia conſiſtit. Quod eo dicen=
te omnipotenti deo cui vi=
uens ſeruiuit: ſpiritum red
didit. Lectio octaua.

Viri autem qui ibi ade=
rant ſanctū eius corp9
honorifice poſuerunt in fe=
retrū. Nocte illa vigilias et
pſalmodias celebrauerunt
vſq; ad ſolis ortū. Mane ita=
q; facta leuātes feretrū pal=
liū quod ſupra corp9 poſue=
rāt eleuauit ſe ⁊ precedebat
eos: ⁊ vſq; ad ripam flumi=
nis durantie venit: vbi ſan
ctum expectabat corpus. Il=
li quidē qui corpus geſtabāt
cum nauim non inueniſſent
pallium precedens flumen
diuiſit: ita q̄ om̄es ſiccis p=
tranſierūt pedibus. Le.ix.

Iterū autem palliū an=
tecedebat eos vſq; ad ri
pā forgie. Tunc ille magn9
fons quem ipſe olim in pe=
tra exciderat: ſtetit donec trā
ſirent omnes. Et ad predi=
ctam baſilicam quam ipſe in
predio ſuo ante epiſcopatuz
edificauerat ſanctum ipſius
corpus deferentes peruene
runt: vbi illud cū magno ho
nore ⁊ reuerentia pridie no
nas nouembris ſepelierūt.
Preſtante dn̄o nr̄o ieſu chr̄o
cui eſt honor ⁊ gloria in ſe=
cula ſeculorū. Amen. Cetera
oīa de cōi. Et memo. ſcti mar
tini. Ad veſ. āu. Ecce ſacer=
dos. P̄s. Dixit dn̄s. Totum
de ſancto verano. Et memo.
ſancti brictii ep̄i ⁊ cōfeſſo. Añ.
Iſte cogno. ℣. Iuſtū. Oro.

Deus qui ſanctaz nobis
huius diei ſolennitatē
pro cōmemoratiōe beati bri
cii confeſſoris tui atq; pon=
tificis feciſti: adeſto familie
tue precibus ⁊ da: vt cuius
feſta celebramus / eius me=
ritis et interceſſione adiu=
uemur. Per dominum nr̄m.
Item ſancti martini memo.
¶ Sancti bricii epiſcopi ⁊ cō
feſſoris. Lectio prima.

Bricius ſancti martini diacon⁹/ eiq; ꝑ eo ꝙ adhuc caꝛ facile ſequeretur multū emulus multa eidem ſancto conuicia inferebat. Naȝ cum quidam infirmus vt ſanitatem recuperaret martinum expeteret: dixit ei bricius. Si deliruȝ illum queris proſpice emin⁹ ecce eū ille eſt qui quaſi amens celum reſpicit. Lectio. ij.

Cumq; pauper ille qđ a ſācto martino petebat obtinuiſſet: vir ſanct⁹ ad ſe bricium vocās dixit. An ego brici tibi delirus videor? Et cum bricius pre verecundia confuſus ſe hoc dixiſſe negaret: ait martinus. Nōne aures mee ad os tuum erant: quando hec eminus loquebaris? Amē dico tibi q; obtinui apud deum michi in epiſcopatu ſuccedas: ſed noueris te multa in epiſcopatu aduerſa paſſurū. Lect. iij.

Bricius hec audiens: irridebat dicens. Nonne iterum dixi iſtum delirū eſſe? Poſt mortem igitur ſanctiſſimi martini bricius in epiſcopum eſt electus. Qui deinceps licet vanus eſſet ⁊ ſuperbus: tamē orationi vacabat: et caſtus habebat' in corpore. Lectio quarta.

Anno igitur epiſcopat⁹ ſui triceſimo/ mulier quedam religioſe veſtita: q̄ ipſius epiſcopi domus veſtimenta abluebat concepit filium ⁊ peperit. Tunc populus omnis crimen illud contra epiſcopum obijciens dicebat. Diu pietate martini tuā diſſimulauim⁹ luxuriā/ ſed iā nequaq̄ pollutas manus volumus oſculari. L. v.

Illo quoq; econtrario hec negante: afferte inquit infanteȝ ad me. Cumq; oblatus fuiſſet īfans: triginta ab ortu habens dies: ait ad euȝ bricius. Adiuro te per ieſuȝ chriſtum filium dei omnipotentis/ vt ſi ego te generaui coram cunctis edicas. Ait ille. Non es tu inquit pater meus. Lectio ſexta.

Urgentibus autem euȝ populis/ vt quis eſſet pater eius interrogaret reſpondit. Non eſt hoc meum: feci quod ad me pertinuit. At illi magicis hoc artibus factum aſſerentes inſurrexerunt contra eum in vna conſpiratione: et trahentes eū dicebant. Non diu nobis falſo paſtoris nomine dominaberis. Ille autem adhuc pro ſua purgatione prunas ardētes in birro ſuo vſq; ad ſepulchrū ſancti martini detulit. Lectio ſeptima.

Cumq; cunctis videntibus piectis ante ſepulchrū prunis veſtimētū eius inuſtū ⁊ illeſum appareret: cūctis aſtātibus ait. Sicut iſtud veſtimētū ab his igni

bus videtis ſileſuꝫ ita ꝯ corpus meū a tactu mulieris et coitu eſt impollutū. Lc. viii.

Populi autē adhuc non credentes bricium epiſcopū contumelijs et iniurijs afficiūt: ꝯ a ſua dignitate penitus eijciunt: vt verbū quod ſanctus martin⁹ de eo dixerat impleretur. Tūc ſanctus bricius flens ꝯ eiulans romā proficiſcens: papā expetijt. Et ſepteꝫ annis ibi permanens: quicquid in ſanctū martinū deliquerat/ penitus deleuit. Lec. ix.

Hoc enim electo turonici iuſtinianuꝫ in epiſcopū ſibi conſtituunt: ꝯ eū romaꝫ vt ſibi epiſcopatum contra briciuꝫ defenſaret/ miſerūt. Quo dum tenderet in ciuitate vercellis iudicio dei percuſſus obijt. Quod cū audiſſent turonici in ſua malicia purdurātes: armētiū in ei⁹ locum prefecerunt. Septimo igitur anno bricius cum authoritate pape rediēs ſexto ab vrbe turonica miliario hoſpitium accepit: qua nocte armentius ſpiritū exhalauit. Quod bricius per viſum agnoſcens ait ſuis vt cito conſurgerent: et ſecum ad tumulandū turonenſem epiſcopum properarent. Cū ergo bricius per vnam ciuitatis portam ingrederetur: ille per aliam mortuus efferebatur. Quo ſepulto ſanct⁹ bricius in epiſcopatu ſuo reuerſus eſt. Ubi poſtmodum ſeptem annis preſidens: et vitam laudabilem ducens: quadrageſimo ſeptimo epiſcopatus ſui anno in pace quieuit. In laudibus. an.

Poſt deceſſuꝫ beatiſſimi martini epiſcopi beat⁹ bricius cathedrā epiſcopalem ſuſcepit. An. Triceſimo ordinationis ſue anno oritur contra eum lamentabile crimen: nam quedam mulier que cubicularijs veſtimenta abluebat concepit ꝯ peperit/ ꝯ omne crimen ſup epiſcopum obijciunt. An. Illo quoqꝫ negāte iuſſit afferri ſibi infantē: cūqꝫ oblatus fuiſſet: triginta ab ortu habens dies ait ad eū bricius. Adiuro te per deū: vt ſi ego te generaui: corā cunctis edicas. An. Reſpondēs autē infans corā omni populo beato viro dixit: non es tu inqt pater meus. An. Sāctus bricius ſatiſfaciens pplo: prunas ardētes in birro ſuo deferens ꝯ ante ſepulchrū btī martini coram pplo proijciens veſtimentū eius illeſū appuit. Cā. Ecce ſacer. hy. Iſte cōfeſſor. V. Iuſtus germi. An. Populis autem non credētibus ꝯ ab epiſcopatu eum proijcientibus romam petijt flens ꝯ eiulās atqꝫ dicēs: merito hec patior quia peccaui in ſanctum dei. Ps.

Benedictus. Oꝛo. vt ſ. Memoꝛia ſancti martini ad hoꝛas ac de laud. Cetera omīa de communi preter oꝛationem. Ad veſperas. an. Poſt deceſſum. ps. Dixit dominꝰ. Et. tem de cōi. Oꝛo vt ſ. Memo. ſancti martini ¶ De ſācto martino intra octa. Le. i.

SAnctus martinꝰ poſtq̃ epiſcopalem adeptꝰ eſt dignitatem: quoddam altare haud longe ab vꝛbe qḋ a ſuperioꝛibus ſuis epiſcopis falſa hominum opinione deceptis velut conſepultis ibidem martyꝛibus conſtitutum erat. Cum nullus ſibi nomē martyꝛis: qui inibi tumulatus credebať nec tempus paſſionis oſtenderet: cum paucis illuc adiēs oꝛauit dominum vt quis eſſet vel cuius meriti indicaret. Tūc vidit vmbꝛam ſoꝛdidam aſſiſtentem: que confiteretur ſe latronem fuiſſe ob ſcelera ſua percuſſum ibidē ⁊ vulgi erroꝛe celebꝛatū: nā pene et non gloꝛie deputatus erat. Tunc martinus aram deſtruxit: et a tanto populum erroꝛe abſoluit.

Lectio ſecunda.

QUadam die ſancto oꝛāti martino: diabolꝰ in foꝛma regis purpura ⁊ diademate aureiſq; caligis oꝛnatꝰ ſereno oꝛe letaq; facie apparuit. Cumq; ambo aliquandiu tacuiſſent: agnoſce inquit o martine quem coꝛis: chꝛiſtus ego ſum deſcenſurus ad terras: pꝛius tamen me tibi manifeſtare volui. Et cum martinus admirans adhuc taceret: rurſus ille ait martie curdubitas? chꝛiſtus ego ſum. Le. iii.

TUnc martinus ſpiritu ſancto plenus ait. Dominus ieſus chꝛiſtus nō ſe inquit purpuratū nec diademate renitentem venturuꝫ eſſe ꝑdixit. Ego chꝛiſtū niſi in codeꝫ habitu ⁊ foꝛma qua paſſus eſt ⁊ crucis ſtigmata pꝛeferentem veniſſe nō credam. Ad hanc igitur vocem ille velut fumꝰ euanuit. Et vt ſe malignum demonſtraret ſpiritū: totam cellulam fetoꝛe repleuit. Itē alia die per octanas. Lectio. i.

IN quodaꝫ carnotino vico incredibilis gentiliū multitudo obuiam martino venit eū videre ⁊ audire cupiētes. Nā nemo ibidē nouerat chꝛiſtianū. Tāta igitur multitudine ita vt campos operiret circūdatus cū eis verbū dei pꝛedicaret: aduenit mulier afferēs filiū ſuū moꝛtuū ⁊ clamās. Scimus quia amicus dei es reſtitue michi filium meum: quoniā vnicꝰ erat michi. Tūc martinus pꝛo expectātium ſalute defunctuꝫ coꝛpus ꝓpꝛiis accepit manibus. Et cuꝫ genua in oꝛatiōe flexiſſet ſur-

rerit: et paruulum viuificatum matri ſue reſtituit. Unde tota patria illa chriſti fidem recepit. Lectio .ii.

Apud pariſium dum portam urbis illi⁹ magnis ſecũ turbis euntibus introiret: leproſum miſerabili facie horrentibus cũctis oſculat⁹ eſt atq; benedixit. Statimq; omni emũdatus morbo poſtero die ad eccleſiã veniens nitenti cute gratias agebat. Iſte quoq; martin⁹ tãte fuit ſanctitatis ꝙ a beata dei genitrice maria ſanctiſq; apoſtolis petro & paulo: necnon ſanctis virginib⁹ agnete et tecla viſitatus et cõfortatus eſt: ſepiuſq; angelicis viſitationibus & familiari locutiõe fruebatur. Demonum fantaſmata & in diuerſis figuris horribilis aſpectus non metuit: nec vllis eorum fallacijs vnq̃ ſpiritu prophetie plenus illudi potuit. Lectio tertia.

Fertur quoq; ꝙ dũ per italiam cũ ſocijs iter ageret: et exactor cuiuſdam principis ab omnibus tranſeuntibus per pratum domini ſui vnam dietam laboris in ipſo prato violenter exigeret ſanctus martinus ibidem humiliter laborauit: & ecce ſubito torrens abundãtiſſime inundans / & per prata de montibus deſcendens velut diluuium cuncta ſubmergere & ſubuertere cepit. Tunc ſanctus martin⁹ ſtãs immobilis omnes qui ad arbores cõfugiebãt ad ſe cauſa refugij conuocauit. Sed omnes qui potius ſperabãt in ſalicibus ſe ſaluari: ſubmerſi ſunt. Alij vero iuxta ſctm̃ martinũ ſtãtes: cũ ipſo euaſerunt incolumes. ¶ Dominica itra octa. vel alia die ſi opus ſit. Lectio .i.

Martinus igitur obitum ſuum longe ante preſciuit dixitq; fratrib⁹ ſuis diſſolutionem ſui corporis imminere. Sed hoc non obſtante cauſa pacis iter clericos eccleſie ſue condatenſis diſcordantes reformande illuc profectus eſt: bonã hanc virtutum ſuarum conſummationem exiſtimans ſi pacem eccleſie ſue redditã reliquiſſet. Lectio ſecunda.

Pace itaq; inter clericos reformata cum iam regredi ad monaſterium ſuũ cogitaret: viribus cepit corporis repente deſtitui / & cõuocatis diſcipulis dixit ſe iam reſolui. Tunc omnes flere & lachrymari ceperunt dicentes. Cur nos pater deſeris / aut cui nos deſolatos relinquis? Inuadent enim gregem tuũ lupi rapaces.

Lectio tertia.

Tunc ille eorũ fletib⁹ permotus cõuerſus ad dominum cunctis flentibus

flens ihe dixit. Dñe ſi adhuc
populo tuo ſum neceſſarius
non recuſo laborem: fiat vo-
luntas tua. O virū ineffabi-
lē nec labore victū nec mor-
te vincendū / qui in neutram
ſe partem prior inclinauit:
quia nec mori timuit / nec vi
uere recuſauit. Lectio .iiij.

ITaq cum iam per ali-
quot dies vi febrium vr-
geretur non tamen a dei ope
re ceſſabat: in orationibꝰ per
nox & vigiliis fatiſcētes ar
tus ſpiritui ſeruire cogebat
nobili illo ſtratu ſuo in cine-
re et cilicio recubans. Et cū
a diſcipulis rogaret̄: vt ſal-
tem ſibi vilia ſtramenta ſine
ret ſuppoui. Nō decet inquit
chriſtianum ſilij niſi in cine-
re & cilicio mori. Lectio .v.

CUmq etiam a preſbyte-
ris rogaret̄: vt corpuſ-
culum lateris mutatione re
leuaret: ſinite inquit me fra-
tres celum potius reſpicere
ꝙ terram: vt ſuo iam itinere
iturus ad dominū ſpiritus
dirigatur. Et hec locutus vi
dit ex aduerſo diabolū aſſiſte
re. Cui dixit. Quid hic ſtas
cruenta beſtia? Nichil in me
funeſtum reperies: abrahe
me ſinus ſuſcipiet. Et hec di
cens ſpiritum deo reddidit
precioſum. Lectio ſexta.

AD cuius felicem tranſi-
tū pictaui populi ſicut
et turonici infiniti conuene-
runt: quoniam ſanctum cor-
pus mane facto ꝑ violentiaꝫ
pictaui deferre volebāt. Sed
deus omnipotens qui vrbeꝫ
turonicā proprio noluit fru-
ſtrari patrono: omnes picta-
uos nocte illa ſomno ꝯpreſſit
fallacie. Quod cernentes tu
ronici ſacratiſſimi corporis
glebam per feneſtrā eijciūt:
et per vigennam fluuium in
ligeris deſcendētes alueū:
turonis cū magnis laudibꝰ
iter dirigunt copioſum. De
quorum vocibus pictaui ex-
pergefacti cū magna confu
ſione ad propria ſunt reuer-
ſi. Sic̄ dñica tres vltie lec.
fient de expoſitione q̄lis erit.

In vigilia octa. ſcti martini.
Ad veſ. añ. Dixerunt diſci-
puli. Ps. Dixit dominus. cū
hyᵒ. ꝟ. añ. de Magt. et orā
vts. Et memo. ſcti aniani epī
& confeſſoris per añ. ꝟ. et
orōnē de cōi. Oratio. Da que-
ſumus. Ad matuti. Inuit. et
hyᵒ. vts. In .j. noc. añ. Marti-
nus adhuc cathecuminus:
hac me veſte cōtexit. Ps. Bea-
tus vir. añ. Sancte trinita-
tis fidem martinus confeſ-
ſus eſt: & ad baptiſmi gratiā
peruenit. Ps. Quare fre. añ.
Beatus martinus dixit iu-
liano chriſti enim ſum miles
pugnare michi non licet. Ps.
Dñe quid. ꝟ. Amauit. lc. j.

BEatus ſeuerinus colo-
nienſis epiſcopꝰ: vir ꝑ
cuncta laudabilis: dum die
dñica loca ſancta poſt matutinā

tinas cum ſuis clericis circuiret: illa videlicet hora qua ſanctus martin⁹ obijt: audiuit celeſtes choros cantātes i ſublimi: vocatoq; archidiacono ſuo interrogat ſi qd audiret. Cui ille. Nichil. Et hoc vt credo: quia non erat equalis meriti. Rña vt in die. ſ. ij.

Tunc ambo terre pſtrati: dominū deprecantur vt ei audire pmitteret. Quibus erectis ſtatī audiuit archidyaconus tanquā in celo pſallentiū voces. Sed quid eſſet prorſus ignorabat. Cui beatus ſeuerinus. Ego tibi quid ſit narrabo. Dominus meus martinus turonenſis epiſcopus migrauit ex hoc mundo: et ecce nūc angeli canendo animā eius deferūt in excelſo. Lectio tertia.

Dumq; parumper ibidē perſiſterent: audierunt diabolum cum iniquis angelis ſuis qui ſanctā martini animā retinere tentabant. Sed cum nichil ſuum reperirent in ea: confuſi abſcedebāt. Quid ergo de nobis peccatorib⁹ erit: ſi in tantum ſacerdotē voluit pars iniqua nocere? Tūc archidiaconus turonis diligenter nunciū miſit: qui eadem die et hora qua pſallentium voces audierāt ſctm̄ reperit martinū obijſſe. In iii. noc. An. Ego ſigno crucis non clypeo protectus aut galea: hoſtium cuneos penetrabo ſecurus. ℣. Cum inuocarem. An. Confido in dño q filia mea precibus tuis reddenda ſit ſanitati. ℣. Verba. A. Tetradi⁹ cognita dei virtute ad baptiſmi grām puenit. ℣ Dñe dñs. ℣ Iuſtū.

¶ De ſcō aniano q de hoc feſto ſit memo. tantū ſi dñica eueñ. Lectio quarta.

Beatus euurci⁹ aurelianenſis epūs: die ſui exit⁹ preſciēs conuentui nobiliū ſuorū ſuum mox tranſitū indicauit futurū. Et cū iam de ſucceſſore variā agnoſceret fieri electionē: vt in hoc concordia diuine electionis clareſceret triduanum indixit omnibus ieiuniū. Quo pacto iuſſit breuia ſuper altare deponi: et p puerulum necdum loquentem ipſa ab altari leuari. Qui puerulus mox vt primū breue tenuit cunctis audientibus clamauit. Anianus anianus anian⁹ iſtius ciuitatis a deo eſt pontifex inſtitutus. ℟. Euge. Lec. v.

His ergo inſignibus q ſi pluribus alijs declaratus anianus eſt aurelianenſis eccleſie epūs confirmatus Cūq; in ſuo introitu ſolenniter eſſet ciuitatem ingreſſurus petijt ab agripino pncipe: vt om̄es incarceratos ob ſui gratiā introit⁹ redderet abſolutos. Qđ cum in porta ciuitatis ſtās oino negaret: lapis ingēs ex alto deſiliēs

letali eum plaga proſtrauit. Et cuȝ ſanguis irriguus ex eius capite affluere nō ceſſaret ſtatim per beatū anianū charitatis gratia viſitatus a mortis eſt periculo liberatus ⁊ viro dei deinceps ſemp adherens: quod petierat adimpleuit. Lectio ſexta.

Multis deniqȝ virtutum inſignibus declaratus vir ſanctus anian⁹ diuerſis laudūȝ titulis chriſti miles emeritus de cunctis cūctis ſeculi fluctib⁹ ⁊ carnis vinculis abſolut⁹ migrauit ad celos: ab eterno principe ciuis glie coronandus. Sepultus eſt aūt ad occidentalē vrbis tam dicte partem in eccleſia bti leuite laurentij: vbi meritorū illius dignitatē chriſti dextera ꝟtute multiplici publicauit. In.iij.noct añ. O ineffabilem viruȝ per quem nobis tanta miracula choruſcant. Ps. Dñe quis habi. Añ. Dominus ieſus chriſtus nō ſe inquit purpuratū nec diademate renitentem venturū eſſe ꝑdixit. Ps. Dñe in vir. Añ. Martine miſit nos dñs tibi auxiliū ferre et ruſticā multitudinē effugare. Ps. Dñi eſt. ℣. Juſtus vt pal. ¶ De ſancto martino. Lectio ſeptima.

Ea quippe hora qua poſito in eccleſia beatiſſimi corpore martini ⁊ qui aderāt funeris officiū vellēt incipere beatus ambroſius mediolani pōtifex (cuius flores eloquij per totā redolent eccleſiam) miſſaȝ tūc in ſua eccl'ia celebrās anteq̄ epiſtola legeretur: ſup altare ꝑ duarū horarum fere ſpaciū obdormiuit. Quod cū omnis populus qui aderat iā laſſus expectaſſet: excitauerunt eum dicentes. Hora iaȝ preterijt iubeat dominus lectoreȝ lectionem legere. Lectio octaua.

Reſpondens autē beatus ambroſius dixit. Nolite turbari fratres multū enim michi valet ſic obdormiſſe: cui dñs tale oſtēdit miraculum. Nā noueritis fratrem meū martinum ſacerdotem egreſſum de corpore fuiſſe: me aūt eius funeri obſequiū prebuiſſe. Peractoqȝ ex more ſeruitio vltimā tantum orationē vobis me excitātibus non expleui. Lectio nona.

Tunc illi ſtupefacti pariter et admirantes: dieȝ ⁊ tempus notant ſollicite requirentes. Qui cuȝ turonis nuncios miſiſſent: tempus et horam repererūt quo beatus confeſſor dixerat ſe eius obſequijs deſeruiſſe. O beatum virum martinum in cuius tranſitu ſanctorum canit numerus: angeloruȝ exultat chorus: omniūqȝ celeſtium virtutū occurrit pſallentium exercitus. Cetera oīa vſqȝ ad veſperas ſicut in die: ⁊ memo. ſcī aniani.

In trāſlatione ſcti prothomartyris ſtephani ad vſ. ſup hos de die qualis erit. A. Inuēs. vtā. i inuētione eiuſdē. Capitulum. Actuum. vj.

STephanꝰ plenꝰ gratia et fortitudine / faciebat ꝓdigia et ſigna magna in populo. R. O martyr gēma / cui patuit celi ianuā: intercede pro nobis. Vt te patrocināte mereamur frui celſi iudicis cōtemplatione. V. Qui pro tuis exoraſti lapidatoribus: ora pro nobis tibi famulātibus. Vt te. Gloria. Proſa.

Qui ſcis infirma carnis noſtre ꝙ ꝗta victorū aggrauamur mole. Martyris huius ſcti prece veniaꝫ delictorū nobis impetire. Succure nobis o piiſſime in iſto ſalo viteꝗ fragiliſſime. Vt te. Hymnꝰ.

AEſtiua dies rutilat / orbis decorās climata / humana cuꝫ celeſtibus / diuina plaudunt cantica.

Stephani admirabilꝫ: ꝙ omnium celebris: eſt dicata ꝓdigijs: ſignis atꝗ multi modꝫ.

Sacratus apoſtolus leuita primus merito: cūctis prior apoſtolis i celi fulget ſolio.

Corporis eius hodie adeſt mira trāſlatio: qd̄ cultuꝫ dei gr̄a / nūc viuit per miracula.

Preſtet pater et filius / preſtet amborum ſpiritus / preſtet via ꝙ veritas / ꝑſtet amborum caritas. Amen. Et dicuntur iſti duo. V. Corporis. Preſtet. per totas oct. ad omnes horas: excep. ad compleċ. vbi nō poſſunt cantari. V. Ora ꝓ nobis. A. Aue ſenior ſtephane / aue martyr paradoxe: ꝗ inter agmina plebis iudaice firmus in chriſti fide velut lāpas ardentiſſima apparuiſti dn̄o nunc ſydꝰ inter ſydera celeſtis aule: ſuccurre huic familie gratiſſima tua interuentione. P. Mḡt. Oro.

DA nobis ꝗs dn̄e imitari ꝙ colimus: vt diſcamꝰ ꝙ inimicos diligere: quia eius trāſlationē celebramus qui nouit etiā ꝓ perſecutoribus exorare: dn̄m nr̄m ieſuꝫ chrm̄ filiū tuū. Qui tecū. Memo. de ſcō martino: licet non fiat in choro. Ad cōple. A. Alla. P. Cū inuoca. Ch. Tu in no. Hyꝰ.

SAncte dei ꝑcioſe / prothomartyr ſtephane: ꝗ virtute charitatis circūfultus vndiꝗ: dn̄m pro inimico / exoraſti populo.

Vnde preces ꝓ deuota tibi nūc collegio / vt tuo ꝓpiciatꝰ intuentu dn̄s nos purgatos a pctīs iungat celi ciuibus.

Gloria ꝙ honor deo / vſꝗquo altiſſimo: vna pr̄i filioꝗ inclyto paracleto / cui laus eſt ꝙ poteſtas ꝑ eterna ſcl̄a. Amē. V. Cuſtodi. Scte ſtephane intercede pro nobis vt conſortes gl̄ie ſctōꝝ tecū effici mereamur. P. Nunc dimit. Ad matu. inuit. Supplici corde chrm̄ adoremꝰ. Qui ꝓthomar

tyꝛi ſuo ſe cernere dedit ſte=phano patris ad dexterā ce=lo aperto. Inꝟ. Venite. Hyꝰ.

STephane martyꝛ ſup=plices/te poſcimꝰ vt vi=ſites:noſqꝫ ieſu conſiles/ vt ſimus ipſi compotes.

Martyꝛ inſignis ſupplica:qꝫ noxis detur venia:chꝛiſtus a malis eximēs/nos ducat ad ſolēnia. Coꝛpoꝛis eius. ⁊c.

Adeſto nūc et ꝑcipe / voces ꝓecātū ſupplices: nr̄i reatꝰ efficax:oꝛatoꝛ ad thꝛonū pa=tris. Amē. In.i.no.āṅ. Beatꝰ ſtephanꝰ iugi legis dei medi tatiōe roboꝛatꝰ tanq̄ lignuꝫ fructiferū ſecꝰ ſalutariuꝫ a=quarū plātatꝰ decurſus fru ctū martyꝛij in tp̄e ſuo dedit pꝛimꝰ. ℣. Btūs vir. ā. Cōſtitu tus a deo p̄dicatoꝛ p̄ceptoꝛū eius:itimoꝛe ſcō illi ſeruire ſtuduit / officioqꝫ fideliter ꝑ=acto in montē ſcm̄ eius aſcē=dere dignꝰ fuit. ℣. Quare fre. ā. In tribulatiōe lapidum ſe ꝓmentiū poſitꝰ:milia ꝑpl̄i ſe circūdātis nō timuit : qꝛ ſu=ſceptoꝛē ſuū ieſū vt eū ſaluū faceret exurgere in celū vi=dit. ps. Dn̄e qd. ℣. Videbāt oēs ſtephanū: q̄ erant in con cilio. Et intuebātur vultum eiꝰ tanq̄ vultuꝫ angeli. lc.i.

Hactū eſt cū eſſet recondi tuꝫ coꝛpus ſcti ſtephani ꝓmi martyꝛis chꝛi hieroſoly mis in ſctā ſiō alexāder ſena=toꝛ hieroſolymis tūc cōmo=rās:oꝛatoꝛiū i honoꝛe ſcti cō=ſtruxit ſtephani. Quo honoꝛi fice pacto : obtinuit a ſcō io=hāne ibidē tūc ep̄o: vt i eodē coꝛpus ſcti pꝛothomartyꝛis ſtephani conderet oꝛatoꝛio. ℟. Stephanus aūt plenus gr̄a et foꝛtitudine. Faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in po pulo. ℣. Surrexerūt aūt qdā de ſynagoga diſputātes cū ſtephano/ ⁊ non poterāt reſi ſtere ſapientie ⁊ ſpiritui qui loquebatur. Faciebat. lc.ii.

ITaqꝫ poſt annos quinqꝫ moꝛtuꝰ eſt alexāder:⁊ po ſitꝰ iuxta ſcti ſtephani tumu=lū: indeqꝫ annis octo elapſis vxoꝛ iuliana eiꝰ volens inde ipm in ꝓpꝛiā poſſeſſionē ſuā cōſtātinopolim q̄ tūc bizātiꝰ dicebatur : deferre)cum viri ſui coꝛpꝰ extrahere crederet nutu dei ipꝫ ſcti ſtephani coꝛ pus accepit. ℟. Videbāt oēs ſtephanū q̄ erāt in ꝯcilio. Et intuebātur vultū eius tanq̄ vultū angeli ſtātis inter il=los. ℣. Plenꝰ gr̄a ⁊ foꝛtitudi ne faciebat pꝛodigia ⁊ ſigna magna in populo. Et. lc.iij.

QUnqꝫ illud i lectica ſua depoſuiſſet valedicto ſy rillo tunc ep̄o cū pueris iret itinere gaudēs : imūdi ſpūs in aere clamabāt. Ve nobis: qꝛ pꝛothomartyꝛ trāſit dira nos verberās igne . Hymni etiā angelici ꝑ totā illaꝫ no=ctē auditi ſunt:⁊ odoꝛ factus eſt ſuauiſſimꝰ. ℟. O martyꝛū vrā. in ꝑmis veſ. In.ij.no.āṅ.

Lumine vultus tui dñe inſi-
gnitus prothomartyr ſtepha-
nus ſacrificium iuſticie ſeip
ſum tibi ſacrificauit ideoq
in leticia cordis in pace ob-
dormiens requieſcit. Ps. Cũ
inuocarẽ. Añ. Benedictionis
tue dñe munere iuſtificatus
& ſcuto tue protectionis in paſ
ſione munitus nominis tui
coronam ſtephanus a te per
cipere meruit. Ps. Verba. A.
O ꝙ admirabile eſt nomen
tuũ dñe deus noſter: p quo
btũs ſtephanus paſſus: glo
ria & honore a te eſt corona-
tus et ſuper celos dono tue
magnificentie exultatus. V.
Dñe dñs. Vi. Vidit beatus
ſtephanus celos aptos. Re.
Vidit & intro. Lcõ quarta.

Iuliana autem his audi
tis & quia etiam ſanita-
tes multe ſuper infirmos et
virtutes per eum fiebant in
via flẽs iacebat: precipiẽſq
ſuis nec cuiꝙ hoc diceret. Et
cũ nauẽ proſpero vento aſcẽ
diſſent: paulo poſt tẽpeſtas
horrida facta eſt: ita vt nauis
operiretur fluctibus. Sz vt
mox ſanctum corpus deuote
amplexati ſunt: apparuit ei
ſanctus ſtephanus: dicens.
Ego ſum nolite timere. Et
ſtatiz facta eſt trãſquillitas
magna. R. Intuens in celuz
beatus ſtephanus vidit glo
riam dei: & ait. Ecce video ce
los apertos; & filiũ hominis
ſtantem a dextris dei. V. Cũ
autem eſſet ſtephanus ple-
nus ſpiritu ſancto intendẽs
in celũ ait. Ecce video. Lc. v.

Ad auguſta chalãtis in-
de propter principẽ au-
guſtũ applicati ſubito terre
motus fact⁹ eſt/ donec nauis
pertranſijt: ita vt oẽs in ciui
tate illa omnino perire cre-
derẽt. Demones aũt in aere
aduerſus principem clama-
bãt: dicentes. Quare non in
cendiſti nauẽ: q modo trãſijt
p illã eniz terremotus fact⁹
eſt. Princeps igitur hoc au-
dito ſtatiz quinq dromones
hoc eſt quinq veloces naui-
culas: vt nauem illam incen
derent miſit. Sed mox vt ad
nauiz applicuerunt: angel⁹
dñi exiuit de naui: qui dro-
mones i pfundũ maris ſub-
merſit. R. Lapidabãt ſtepha
nũ inuocantẽ & dicentẽ. Dñe
ieſu accipe ſpiritũ meum: et
ne ſtatuas illis hoc peccatũ.
V. Poſitis autem genibus
beatus ſtephan⁹ orabat: di-
cens. Dñe ieſu. Lectio ſexta.

Nauigãtes autẽ inde tri-
duo calcedonez puene-
rũt: vbi dieb⁹ quinq manẽtes
quotquot habebãt demonia
circa nauẽ q in portu remã-
ſerat venientes vexati: clama
bãt dicẽtes. Seru⁹ dei venis
q lapidat⁹ eſt a iudeis: & tã-
ꝙ repulſi ab igne attrociter
exibãt ab hoibus. Sed & oẽs
alij egrotãtes etiã ſoluebãn-
tur. Indeq cũ ad ſtantiũ ciui

ſatē ꝑueniſſent: euſebius cō-
ſtantinopolis ep̄s nūciauit
conſtātino imꝑatori. ℟. Sā-
cte dei precioſe ꝓthomartyr
ſtephane q̄ virtute caritatis
circūfultus vndiq̧ dn̄m pro
inimico exoraſti ppl'o. Fūde
preces pro deuoto tibi nunc
collegio. ℣. Ut tuo ꝓpiciat⁹
interuentu dn̄s: nos purga-
tos a peccatis iungat celi ci-
uibus. Funde. In .iij. noc. An.
In dn̄o ſuo ꝯfiſus fortis ath-
leta ſtephanus fortiter lapi-
dum ſuſtinuit ictus: et idcir-
co ad montē tranſmigrauit
victorioſus. Ps. In dn̄o confi-
do. An. Sine macula beatus
ſtephanus ingreſſus eſt dn̄e
in tabernaculū tuū: ⁊ quia
operatus eſt iuſticiā requie-
ſcet in monte ſancto tuo. Ps.
Dn̄e quis. An. Dn̄e virtus et
leticia rectorum quoniam tu
preueniſti dilectū tuum tibi
ſtephanū dono gratuite be-
nedictionis: te primū ſecut⁹
eſt morte glorioſe paſſionis
vnde cū corona martyrij de-
diſti ei vitam in ſeculū ſecu-
li. Ps. Dn̄e in ꝟtute. ℣. Ste-
phan⁹ plen⁹ grā ⁊ fortitudi-
ne. Re. Faciebat prodigia et
ſigna magna i populo. L. vij.

Imperator aūt his audi-
tis acceſſiuit iulianā ⁊
interrogauit qualiter ſic ſcti
ſtephani corp⁹ attuliſſet: de
quo ab ea ⁊ ꝗ plurimis alijs
certificat⁹: ad euſebiū dixit.
Uade ad nauim ⁊ ego mittā
plauſtrū: ⁊ afferte loculū ad
me i palatiū. Tūc ep̄s et oīs
ppl's cū cereis ⁊ lāpadib⁹ ad
nauē deſcendētes: poſuerūt
loculū in carrula et leti cum
hymnis ⁊ cāticis feſtinabāt
introire palatiū. ℟. Impetū
fecerunt vnanimiter in eū:
eijciētes eū extra ciuitatē.
Inuocantē ⁊ dicentē dn̄e ac-
cipe ſpm̄ meum. ℣. Et teſtes
depoſuerunt veſtimenta ſua
ſecus pedes adoleſcētis qui
vocabatur ſaulus ⁊ lapida-
bāt eum. Inuocāte. Lec. viij.

Mule aūt carrucā trahē-
tes incedebāt tracte vio-
lēter ab angelis. Sed cū ad
locū q̄ conſtātinian⁹ dicitur
veniſſent, prſus ſteterūt: nec
vlteri⁹ trāſire valebāt. Cūq̧
mulas vrgendo vehemēter
ꝑcuterēt: vna eārū ꝑ angeli-
cā ꝟtutē hūmana voce corā
omi ppl'o locuta eſt: dicens.
Quid nos ſic ꝑcutitis? Opor-
tet enī ſctm̄ corp⁹ in hoc loco
recōdi: qd̄ ſi non feceritis ſi-
gna et ꝓdigia mlta videbitis.
℟. Lapides torrētis illi dul-
ces fuerunt. Ipſm ſequuntur
oēs aīe iuſte. ℣. Uidit beat⁹
ſtephan⁹ celos aptos: vidit
⁊ introiuit. Ipſm. Lectio. ix.

Epiſcopus igitur treme-
factus: nūciauit hoc im-
peratori: qui etiam hoc au-
diens valde triſtatus eſt. Et
miſſis iterū duodecim alijs
animalibus: obſtātib⁹ ange-
lis nō valuerūt prorſus car-

eucā mouere. Tūc oīs po-
pul⁹ exclamauit: dicēs. Magn⁹
es de⁹ oīpotēs: q̄ facis mirabi
lia ſolus ſuper ſcm̄ martyrē
tuū ſtephanū: qui martyriū
prim⁹ paſſus eſt ꝓ noīe tuo:
da nobis ergo gratiā ⁊ miſe
ricordiam ꝑ orationes eius.
Et ſic ibidē per quinqꝫ menſes
oratorio ꝯſtructo/ honorifice
eū depoſuerunt. ℟. Ecce iaꝫ
corā te ꝓthomartyr ſtepha-
ne ſuppliciter exiſtentes te
deuote ꝓcamur. Ut q̄ pro te
lapidātibus xp̄m deprecā-
tus es: ꝓ nobis auxiliū ipſe
interceđere digneris. ℣. Che
ritatis grā plenus ꝓ perſe-
cutoribus orans filiuꝫ hoīs
ad dexterā pr̄is ſtantē vide-
re promeruiſti: ideoqꝫ depre
camur. Ut qui. Proſa.

In terris dn̄ice primus mi
litie fuiſti iudaice victor ſeui
cie. Nunc in celis lauro redi
mite: poſce nobis ſedē ſum-
me [illegible]e. Nā laudes militum
curie ſue/ poſtponit dn̄s glo̅rie
ſue. Et illis vult ſubuenire
quos tibi nouit ſeruire. Pro
nobꝫ piiſſime apđ hūc vilit-
me itercedere dignerꝫ. ℣. Te
deū. ℣. Ora ꝓ nobis btē ꝓtho
martyr ſtephane. In lau. an.

Lapidauerūt ſtephanuꝫ
et ipſe inuocabat dn̄m
dicens: ne ſtatuas illis hoc
peccatū. an. Lapides torren
tis illi dulces fuerūt ipſum
ſequuntur oēs aīe iuſte. a.
Adheſit aīa mea poſt te: quia
caro mea lapidata eſt pro te:
deus meus. an. Stephanus
vidit celos apertos vidit et
introiuit: btūs homo cui celi
patebant. an. Ecce video ce-
los apertos: ⁊ ieſum ſtātem
a dexteris dei. cā. Stephan⁹.
Hy⁹. Sancte dei p̄cioſe. vꝰs.
℣. Ora pro nobis. an. Amē dī
co vobis dixit dn̄s ieſus tur
bis iudeorū: nō me videbitis
ammodo: donec dicatis bene
dictus q̄ venit i nomine dn̄i.
Ps. Benedictus. Oratio vt ſ.
Ad horas añe de laudib⁹. Ad
iij. cā̄m. Stephanus plenus
gratia ⁊ fortitudine. ℟. Uide
bāt oēs ſtephanū qui erāt
in cōcilio. Alla. all. ℣. Et in-
tuebātur vultū ei⁹ tanq̄ vul
tum angeli. All. all. Glīa. Ui
debāt. ℣. Uidit btūs ſtepha-
nus. Ad. vi. cā̄m. Actuū. vi.

Uidebant omnes ſtepha
nuꝫ qui erāt in concilio
⁊ intuebantur vultum eius
tanq̄ vultum angeli ſtantis
inter illos. ℟. Uidit beatus
ſtephanus celos aptos. All.
all. ℣. Uidit ⁊ introiuit. All.
Glīa. ℣. Stephanus plenus
grā. Ad. ix. cā̄m. Actuū. vij.

Uidit beatus ſtephanus
celos apertos/ vidit et
introiuit: beat⁹ homo cui ce-
li patebant. Rꝫ. Stephanus
plen⁹ gratia et fortitudine.
Alla alla. ℣. Faciebat prodi-
gia et ſigna magna in popu-
lo. All. al. Glīa. Stephanus.
℣. Ora pro nobis. Ad veſ. a.

Lapidauerunt. ps. Dixit dominus. Beatus vir. Laud. pue. Credidi. In conuertendo. Cp. Stephan⁹. R. Ecce iam. cum proſa. hy⁹. Feſtiua dies. V. Ora pro nobis. aña. Factum eſt cum eſſet recondictum corpus ſancti prothomartyris ſtephani in hieroſolymis in ſācta ſion in diebus ioannis epiſcopi: vouit alexāder ſenator collocādis artubus ſuis oratorium cōſtruere vouit et conſtruxit. ps. Magt. Oratio vtſ. Memoria iacobi cōfeſſoris per ān. V. & orōnē de cōi. Ad cōplet. vt ſupra. Si hoc feſtū ſancti iacobi dñica euenerit. fiet tātum memo. Et ſex lec. de ſancto ſtephano. iij. vlti. de expoſitione euangel. dominice.

¶ Scti iacobi cōfeſſo. Le. i.

Iacobus ex nobili progenie grecie ortus: a primeuaq3 etate liberalib⁹ doctrinis eruditus: cuz per aliquod tempus armaturā militie exercit⁹ didiciſſet: iuſſus eſt imperialib⁹ aulis aſſiſtere. Cūq3 ibi aliq̄diu ſtrēnue ſe haberet: mia dñi que eum ſibi vas in honorē predeſtinauerat nequaq̄ paſſa eſt eum diutius talibus detineri illecebris. Lectio. ij.

Unde factum eſt vt per predicationem herpelini fratris ſui pompā ſeculi relinquēs dyaconus effect⁹ per annum ferme cum ipſo commoratus eſt. Sicq3 chriſti militiam quā deuot⁹ aſſūpſerat ſcutū armis indut⁹ cōtra diaboli aſtutias viriliter tractās dimicauit. Quā obrem prediis maximis et opibus vēditis: omnia fere pauperibus diſtribuit. L. iij.

Magnis igitur duq3 phaſellis ſeu nauibus precio emptis ipſe naucleros ſui itineris bene cōſcios ſtatuit: tantum victualib⁹ nauibus onuſtis: q̄tū ſibi ſatiſq3 in tanto tamq3 dubio maris itinere eſtimabat ſufficere. Et ſic mare placido ſe cōmittēs iter ſue peregrinationis arripuit deinceps cōtra varias huius ſeculi tentationes deo ſemper militans: et eremiticam vitam ducens: virtutibus plenus tandem in pace quieuit.

¶ In vigilia ſancti mandeti abbatis ad veſpas. Antiph. Lapidauerunt. ps. Dixit dominus. cōm. Dilectus. Rn. Iſte ſanctus. hy⁹. Iſte cōfeſſor. V. Ora p nobis. Ad magnificat. ān. Sctiſſime. Oro.

Deus qui beatum mandetum cōfeſſorez tuum ex genere regali procreatū in eternam gloriam collocaſti: et in preſenti eccleſia honorari voluiſti: tribue queſumus vt eius meritis & p̄cibus ad eandem gloriā peruenire mereamur. Per dñz. Cetera de cōmuni. Lectio. j.

Quum archeus hybernie rex et guecusa illustris regina eius vxor: nouem filios mira pulchritudine decoratos habuissent: summo deo gratias agẽtes vouerũt vt partus decimus ad seruiendum suo creatori in decimatione aliorum partuũ diceretur. Si masculus esset regule monastice: si femina sanctimoniali relegioni traderetur. Tu autẽ. Lec. ij.

Aduemente autem tẽpe partus peperit masculum guecusa cui nomen adaptatum est mandetus. Qui cum post teneritudinẽ exercuisset sollicitudini abbatis oblatus est sciencia literali et religione imbuendus qui in dicta religiõe multos per annos sãcte deuote religioseque vixit. Lectio tertia.

Preceptis nempe libera liũ artiũ disciplinis diuine pagine lectioni se mãcipauit: ac florente studio: ad noui veterisque testamenti documẽta ita vt esset doctor cõprouincialiũ sagaci ingenio leuiter peruenit: repletusque sciẽtia incomparabilis luce decorat9 sanctitatis / et miraculorũ gloria sublimat9 est. Tu autem domine. Lec. iiij.

Quum autem prouecte etatis esset obedientie patris abbatis satisfaciẽs: moribus et scientia multuz clarus ad sacerdotij gradũ sublimat9 est. Defuncto enim de abbate monasterij omnes religiosi sancti mandeti sanctimoniã obseruãtes vnanimiter ad eum eligendum in abbatem conueniunt. Le. v.

Sed cum esset regis filius regiam maiestatẽ non solum parentũ: ꝯtẽplẽs: sed christi vestigia penitus insequẽs sanctã matrem ecclesiam contra inimicos defensauit: lachrymis ac precibus pugnauit largasque elemosynas pauperib9 erogauit. Tu autem. Lectio. vj.

Accidit itaque quod mortalitat[illegible] flagello patria plurimuz laboraret omnes filij et filie regis defuncti sũt intantum quod nec ipsi regi nec regine pepercit immanitas ire: solusque mandet9 abbas regis filius cui mors pepercerat superuixit. Tu autem domine. Lectio. vij.

Uacante itaque regno sine rege mãcipharie turbata est barbaria illi9 regionis. Erat autem quidam in remotis partib9 existẽs qui se heredez regie dignitatis asserebat: qui cõgregata infinita multitudine armatorũ: ad regnum qđ fuerat archei regis: adducta secũ filia virgine speciosa properãter accessit. Tu aũt. L. viij.

Quod videntes et accedẽtes principes regni inito habitoque consilio cum

maiozibus: mandetū vt po‑te regis filium & verum he‑redem ſibi in regem elege‑runt. Et accedentes ad mo‑naſterium multum & renitē‑tem vt regiam aſſumeret di‑gnitatem extraxerunt. Tu autem. Lectio nona.

Sed beatus mandetus regales pōpas fugiēs prout potuit ab ipſis euaſit & ſtatim cum duobus duntaxat ſocijs nauiculam vnam intrauit, ac in minorē britā‑niam appulſus eſt ad portū qui dicitur benniget. britan‑nico ſermone: latine vero por‑tus benedictus. Ibiq; in vi‑co qui leſhelnam dicitur ipſe et ſocij ſui herbis & crudis radicib9, ac aqua frigida ali‑quandiu traxerunt vitam. Tu aūt dn̄e miſerere noſtri. Deo gratias. Poſt matuti. memoria ſancti ſtephani, ce‑tera oia de cōi pter orationē.

Intra octauas beati ſte‑phani Rn̄a dicuntur hoc or‑dine. Primum Rꝫ. Stepha‑nus. Rn̄m ſcd̄m. Videbant. Rn̄m. iij. Intuens. Rꝫ. iiij. La‑pidabant. Rn̄m. v. Impij ſu‑per iuſtum iacturaꝫ fecerūt vt eum morti traderent. At ille gaudēs ſuſcepit lapides vt mereretur accipere coro‑nam glorie. V. Continue‑runt aures ſuas & impetuꝫ fecerunt vnanimiter in eū. At ille. Rn̄m. vj. Stephanus ſeruus dei quem lapidabāt iudei vidit celos apertos vi‑dit & introiuit. Beatus ho‑mo cui celi patebant. V. Cuꝫ igitur ſaxorum trepidantiū turbine quateret̄ inter ethe‑reos aule celeſtis ſin9 diui‑na ei claritas refulſit. Bea‑tus. Rn̄m. vij. Impetum. Rꝫ. viij. Lapides. Rn̄m. ix. Ecce iam. Sine proſa. Cetera om‑nia ſicut in die. In octa. Rn̄a dicuntur omnia ſicut in die. Intra octauas. Lectio. j.

Refert beatus auguſti‑nus ſex mortuos ad in‑uocationē ſancti ſtephani in hyponia et confinibus reſu‑ſcitatos. Puerum videlicet quendam qui cū in area lu‑deret exorbitātes boues cū plauſtro quē trahebāt ipſuꝫ totum contriuerunt. Quem mater mortuum cernēs ad eccleſiam in beati ſtephani memoriam ibidem conſtru‑ctaꝫ detulit et ſtatim illeſus reuixit. Sāctimonialis etiā quedam in extremo iam ſpi‑ritu laborans: tunicam ſuā ad eandem beati ſtephani memoriam pro ſe deferri ex‑petijt. Sed anteq̄ deporta‑retur illa defuncta eſt. Hac tamē tunica que altare ſācti ſtephani tetigerat opto ca‑dauere ſtatiꝫ ſurrexit ſana: ſtupentibus cunctis & admi‑rantibus. Lectio ſecunda.

Similiter quoq; cuiuſ‑dā ſyri filia vltimo iam ſpiritu palpitās: cuius pa‑

ter cum tunicam ipſius ad eiuſdem martyris memoriā pro ea Curaturus detuliſſet: occurrerunt ei qui mortuā filiam nunciarent. Ille vero confiſus rediens veſtem filie quam ferebat ſupra corpus proiecit: et ſtatim reddita eſt vite. Filius etiam cuiuſdam hyrenei collectarij graui morbo extinctus: cuius cum exequie pararētur quidam amicorum eius ſuggeſſit/ vt ſācti ſtephani oleo exanime corpus perfigeretur. Quod factum eſt et ſanꝰ reuixit. Lectio tertia.

Tribunitius etiā quidam nomine euleſius ſuper ipſius martyris altare exanimatū poſuit infantulum ſuum quem poſt orationem quam multis ibi cū lachrymis fudit: viuentem leuauit. Eucharius preſbyter ex hyſpania calamie: cū ad memoriā ſupradicti martyris veteri morbo calculi a quo diu torquebatur omnino ſanatus fuiſſet: alio inualeſcente morbo defunctꝰ eſt: ſed cum ipſius tunica de eadem memoria reportata eſſet: et ſup corpꝰ dicti defuncti miſſa fuiſſet celebrata cōfeſtim reſuſcitatꝰ eſt. Sanati ſūt etiā illic podagrici duo.

¶ Item dn̄ica intra octa: vel alia die. Lectio prima.

Refert etiā auguſtinus preter alia miracula ꝙ tēpore ſuo ſuper altare ſancti ſtephani flores panni et veſtes ponebantur: qui inde ablati et ſuper infirmos poſiti multis extiterunt mirabiliter ad medelam. Nā flores ipſi de dicto altari aſſumpti cuiuſdam mulieris diu cece oculis impoſiti fuerunt et ſtatim clare vidit.

Lectio ſecunda.

Vir quidam primarius ciuitatis nomine marcialis infidelis/ et nequaꝙ̄ volens ad fidem conuerti. Cum tamen vehementer egrotaret gener ſuus valde fidelis ad eccleſiā beati ſtephani deuotus aduenit / et de ipſis floribꝰ ex altari accipiens ad caput ſoceri ſui latenter poſuit: ſuper quos cum ipſe dormiſſet protinꝰ exclamauit vt baptizaretur. Quod cum fuiſſet aſſecutꝰ. quandiu vixit verbum illud ſemper in ore habuit. Chriſte accipe ſpiritum meum. Cum tamen beati ſtephani verba hec vltima fuiſſe neſciret. Lectio tertia.

Matrona quedam nomine patrona cum multo iam tempore grauiſſima torqueretur infirmitate: et queꝙ poterat adhibens remedia nullum ſentiebat liberationis veſtigium. Tandem deuotione mota ad eccleſiā predictam ſe prouehi fecit: et ſanctū pro ſalute ſua inſtā-

ter exorauit ſtephanū. Quod
cum ſic deuote feciſſet: ſubi-
to ſe ſanatam perfecte ſen-
ſit. Lectio quarta.

Aliud quoq3 ibidem nō
minus mirabile refert
miraculum. Apud namq3 ce
ſaream cappadocie quedā
nobilis matrona erat: viro
quidem deſtituta: ſed ſeptē
filijs ⁊ tribus filiabus re-
ferta. Qui cum quadam die
vehementer eā offenderēt:
irata valde mirabiliter ma
le dixit eis. Et ſubito diui-
na vindicta omnes pena ſi-
mili feriuntur. Nam omniū
tremore membrorum horri
biliter ſūt percuſſi. Ex quo
cum nichil agere poſſent ni
mium dolentes et verecun-
di: per orbem mendicantes
vagari ceperunt. Lec.v.

Ex his itaq3 duo ſcilicet
paulus et palladia in
hypponiam vbi ipſe auguſti-
nus erat epiſcopus ad ec-
cleſiam beati ſtephani vene
runt. Et cum ibidē diebus
quindecim degentes pro ſa
lute oraſſent: in die ſancto
paſche paulus ille ante al-
tare prefati martyris cum
magna fide in oratione pre-
ſente populo ſe proſtrauit.
Et cum rei exitum hominis
illius ſic tremulantis circū
ſtantes expectarent: ſubito
ſurrexit ſanus tremorem il
lum nuſquam deinceps ſen
tiens. Lectio ſexta.

Cumq3 de tam miſerabi-
li caſu interrogato bea
tus auguſtinus die ſequen-
ti ſermonem de narratione
illius ⁊ caſu ad populū in
eadem eccleſia recitaret: ſo-
ror ipſi᷒ pauli ſimiliter tre-
mulans cancellos beati ſte
phani oratura intrauit: ⁊ ſta
tim ibidem proſtrata velut
obdormiens ſurrexit ſana.
Hoc igitur ait auguſtin᷒ mi
raculum deſcribere curaui
mus: vt q̄ graue ſit parētes
offendere: ⁊ filijs maledice
re monſtraremus. Si ſit do
minica tres vltime lectio. de
expoſitio. qualis euene. In
primis veſpe. ſancte cecilie
ſit a āc. v. ſ. ſtepha. r. ſm. Con
ſitebor. hy᷒. Virginis. ℣.
Diffuſa eſt gratia. A. Virgo
glorioſa ſemper euangeliū
chrī gerebat in pectore: ſuo-
⁊ non diebus neq3 noctib᷒ a
colloquijs diuinis et oratione
ceſſabat. ps. Magt. Oratio.

Deus q̄ nos annua btē
cecilie virginis ⁊ marty
ris tue ſolēnitate letificas:
da vt quam veneramur offi
cio etiā pie cōuerſationis ſe-
quamur exēplo. p. Memo. ſ.
ſteph. ad cōpl. ts. de. ſ. ſteph.
Ad mat. Inuit. Eternū regē
virginū laudet turba fidelium.
Qui btē cecilie palmā de dit
victorie. ps. Venite. hy᷒. Ieſu
coro. In. j. noct. A. Cecilia vir
go almachiū exuperabat ty
burtiū ⁊ valerianū ad coro-

nas vocabat. Ps. Beat⁹ vir. An. Expanſis manibus orabat ad dn̄m vt eā eriperet de inimicis. ℣. Qua fre. A. Cecilia cilicio mēbra domabat: deū gemitibus exorabat. Ps. Domine quid. Ps. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea. Lectio prima.

Cecilia chriſti virgo clariſſima ex nobili romanorum genere orta abſconditū ſemꝑ euāgeliū chriſti in pectore ſuo gerebat: et nō diebus neqꝫ noctib⁹ ceſſabat a colloquijs diuinis et oratiōe genibus flexis dn̄m ex orās vt virginitatē suā inuiolatā cōſeruaret. Ad carnem quidem cilicio induta deſuꝑ auratis veſtibus tegebat. ℟. Virgo glorioſa ſemꝑ euāgeliuꝫ chriſti gerebat in pectore ſuo. Et nō diebus neqꝫ noctibus vacabat a colloquijs diuinis et oratione. ℣. Cilicio cecilia membra domabat deum gemitibus exorabat. Et non. Lectio ſecunda.

Hec autē parentib⁹ ſuis quia chriſtū coleret inſcijs nobili cuidā iuueni nomine valeriano deſponſata fuit. Adueniēte itaqꝫ die nuptiarū cātantibus organis ipſa in corde ſuo ſoli deo decātabat dicens. Fiat dn̄e cor meū et corpus meū immaculatū vt nō confundar. Nocte igit̄ inſecuta cū ſponſus ei⁹ cubilis ſecreta intraſſet: iſta eū ſic allocuta eſt. Secretuꝫ dulciſſime amice volo tibi dicere ſi tu illud ſub iuramēto promiſeris nullaten⁹ detegere. ℟. Cantantibus organis cecilia virgo in corde ſuo ſoli domino decantabat dicens. Fiat dn̄e cor meū et corpus meum immaculatuꝫ vt nō confundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās pudicitiā ſuā dn̄o commēdabat dicēs. Fiat. Lc. iij.

Cumqꝫ hoc illi iuraſſet valerian⁹/ ait illa. Angelum dei habeo amatorem qui nimio zelo cuſtodit corpus meum hic ſi vel leuiter ſenſerit ꝙ tu virginitatem meā violare preſumas contra te grauiſſime iraſcetur et amittes florē tue gratiſſime iuuētutis. Si ꝟo ſyncero et immaculato amore me diligas: diliget te ſicut me: et oſtendet tibi gratiam ſuaꝫ. ℟. Cecilia me miſit ad vos vt oſtendatis mihi ſanctum vrbanū. Qr ad ipſum habeo ſecreta que ꝑferā. ℣. Tūc valerianus perrexit ad antiſtitē et ſigno qđ acceperat inuenit ſanctum vrbanum. Qr. In ſcđo nsc. ān. Domine ieſu chr̄e ſeminator caſti cōſilij ſuſcipe ſeminū fructus quos in cecilia ſeminaſti. ℣. Cum inuoca. An. Beata cecilia dixit ad tyburtiuꝫ: hodie fateor te eſſe meum cognatum qr amor dei te fecit eſſe

dolor cōtēptorē. ℣. Verba.
An. Fiat dñe cor meū et corpus meum immaculatū vt non confundar. ℣. Dñe dñs noster. ℟ Specie tua. L. iiii.

Tunc valerianus nutu dei correptus dixit. Si vis vt tibi credā ostēde mihi ipm angelū/ et si probauero ꝙ ver⁹ angelus sit: faciā ꝙ hortaris. Si autē virū alterum diligas te et ipsum gladio feriam. Tunc cecilia misit eum ad sanctū papā vrbanū. Cui cū verba cecilie retulisset: et diabolo et pōpis ei⁹ renunciasset: subito apparuit ei senior niueis indutus vestibus titulum in manu tenens litteris aureis sic scriptū. Vnus deus/ vna fides/ vnū baptisma. ℟. Dñe iesu christe pastor bone seminator casti cōsilii suscipe seminū fruct⁹ quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumētosa deseruit. ℣. Nā spōsuz quasi agnū mansuetum tibi destinauit. Cecilia famu. Lec. v.

Quod vidēs valerian⁹ cecidit in terram quasi mortu⁹. Sed eleuat⁹ a seniore illo cū sic se credere p̄fite retur baptizatus est. Et statim ad ceciliā reuersus vidit iuxta illā angelū dei duas coronas ex rosis et liliis tenētē: qui sibi vnā et alterā cecilie dedit dicens. Istas coronas immaculato corde et corpore custodite quia de paradiso eas vobis attuli: que nunꝙ marcescunt nec odorem suū amittent. ℟. Ceciliam intra cubiculum orantez inuenit et iuxta eam angelū dñi stantem. Quē vidēs valerianus nimio terrore corept⁹ est. ℣. Angelus dñi descēdit de celo et lumen refulsit in habitaculo. Quem. Lectio sexta.

His itaꝗ gestis disparēte angelo tyburtius valeriani frater adueniens: et tantū odorē sentiens cū nichil videret: mirari valde cepit. Tūc cecilia et valerian⁹ ita de falsitate deorūz et gloria sanctorū tyburtio predicauerunt ꝙ ad fidē conuersus/ et a sancto vrbano baptizatus tantā deinceps a deo gratiam habuit ꝙ angelos dei quotidie videns: quicꝗd ab eis peteret accipiebat. ℟. Cilicio cecilia membra domabat: deū gemitibus exorabat. Almachium experabat: tyburtium et valerianū ad coronas vocabat. ℣. Non diebus neꝗ noctibus vacabat a colloquiis diuinis et oratione. Alma. In iii. noct. An. Credimus christū filiuz dei verum deū esse ꝗ sibi talē elegit famulā. ℣. Eructa. An. Nos sciētes sanctū nomen eius negare non possumus. ℣. Deus noster. A. Tunc valerian⁹ perrexit ad antistez et signo qđ acceperat inue-

nit ſcīm vrbanum. R. Fundamē. V. Adiuuabit. Lec. vij.

Poſt hec vero almachi⁹ vrbis rome pfectus tyburtium ⁊ valerianū/ vt in eorum feſto habetur decollari fecit ⁊ ceciliā vt tyburtij et valeriani facultates redderet vehementer fecit artari. Que cū vniuerſa que ſibi remanſerant pauperib⁹ erogaſſet: ⁊ vt diis thura imponeret duceret̄ tam ſubtiliter comitantibus ſe pdicauit ꝙ ex eis pluſꝙ quadringētos ad chriſtū conuertit quos oēs ſanctus vrbanus baptizauit. R. O beata cecilia que duos fratres cōuertiſti almachiū iudicē ſuperaſti. Vrbanum epm in vultu angelico demonſtraſti. V. Cecilia me miſit ad vos vt oſtēdatis mihi ſanctum vrbanū qr ad ipm habeo ſecreta que pferam. Vrbanum. Le. viij.

Almachius autē his auditis in furorē nimiū ſuccēſus: ceciliā ſibi exhibitā poſt longā verbor altercationem iuſſit eā ad domū ſuā reduci: ibiqꝫ eā in bulliēti balneo concremari. Sed ibi die itegro cū nocte quaſi in frigido loco māſit. Quod cū audiſſet almachius iuſſit eā in balneo illo decollari. Quam ſpiculator tertio ictu percutiens caput eius amputare non potuit. R. Beata cecilia dixit ad tyburtiū hodie te fateor meū eſſe cognatū. Qr amor dei te fecit contemptorem eſſe idolorū. V. Angelum dei habeo amatorem qui nimio zelo cuſtodit corpus meum. Qr. Lec. ix.

Et qr decretum erat ne quartam percuſſionem decollādus acciperet: ſic eā ſeminecē carnifex cruētus dereliquit. Que ſic triduo ſuꝑuiuens ⁊ chriſti fideles cōfortās: diuiſit eis cūcta q ſuperfuerant ſibi. Et ad ſe ſanctum vocans papam vrbanum: coram omnibus dixit. Ad hoc michi triduo inducias popoſci: vt iſtas animas tue beatitudini cōmendarem: ⁊ hāc domum meam in eternum eccleſiā chriſti conſecrandā tibi nunciarē quibus dictis cū ad chriſtū migraſſet: ſanctus vrbanus eam inter collegas ſuos epiſcopos ſepeliuit: et domum eius vt petierat cōſecrauit. Rm. Dum aurora finem daret cecilia dixit. Eya milites chriſti abijcite opa tenebrarū/ ⁊ induimini arma lucis. V. Bonum certamen certaſtis/ curſum cōſummaſtis/ fidem ſeruaſtis/ ite ad coronam vite quā reddet vobis dominus iuſtus iudex. Eya milites. Gloria patri. Eya mi. Ps. Te deum. V. Adducentur. In laudi. Aña.

Cantātibus organis cecilia domino decātabat

dicens fiat coꝛ meum et coꝛ-
pus immaculatum vt nõ cõ-
fundar. An. Eſt ſecretum va-
leriane qđ tibi volo dicere
angelum dei habeo amatoꝛẽ
qui nimio zelo cuſtodit coꝛ-
pus meum. An. Cecilia miſit
me ad vos vt oſtendatis mi
chi ſanctum vꝛbanum qꝛ ad
ipſum habeo ſecreta que p-
ferã. An. Cecilia famula tua
dñe quaſi apis tibi argumẽ-
toſa deſeruit. An. Valerian⁹
in cubiculo ceciliam cum an
gelo oꝛantem inuenit. Chm.
Cõfitebor. Hy⁹. Virginis p-
les. V⁹. Adducentur. An. Dũ
auroꝛa finem daret: cecilia
ſcã dixit eya milites chꝛiſti
abijcite opera tenebꝛaruꝫ ⁊
induimini arma lucis. p. Be
nedictus. Oꝛatio vt ſ. Mẽo.
ſancti ſtephani. Ad hoꝛ. añe de
laudi. Ad veſ. an. Cantãtib⁹.
ps. Letatus. Cpm. Beatus
vir. hy⁹. Martyꝛ. V⁹. Gloꝛia
et honoꝛe. An. Oꝛemus om̄es
ad dñm ieſum chꝛiſtum: vt
cõfeſſoꝛibus ſuis fontis ve-
nas aperiat. ps. Magſt. Oro.

Deus qui nos annua bti
clementis martyꝛis tui
atqꝫ pontificis ſolẽnitate le-
tificas: concede ꝓpitius:
vt cuius natalicia colimus/
virtutẽ quoqꝫ paſſionis imi-
temur. Per dñm. Ad memo.
ſancte cecilie. An. Cecilia fa-
mula tua dñe q̃ſi apis argu-
mẽtoſa tibi deſeruit. V. Diffu
ſa eſt. Oro vt ſ. ¶ Felicitatis
martyꝛis mẽo. A. Veni ſpon-
ſa. V⁹. Specie tua. Oratio.

Preſta queſumus om̄ps
de⁹: vt beate felicitatis
martyꝛis tue ſolennia recen
ſentes: meritis ipſius ꝓte
gamur et pꝛecibus. Per do.
Itẽ memo. ſcti ſtephani. Scti
clemẽtis pape et marty. q̃re
om̄ia q̃ hic deſunt in cõmuni
vnius marty. Lectio pꝛima.

Clemẽs nobili romano-
rum ꝓſapia oꝛtus vir
ſctiſſ in oibus ꝓuidus fuit:
intãtum ꝙ cũ apoſtolus pe-
trus in cruce moꝛitur⁹: ipſum
ſibi ſucceſſoꝛem pontificem
inſtituiſſet conſiderans hoc
ꝑniciosum poſteris exẽpluꝫ:
et ne ꝑ hoc ſimiliter quilibet
ſibi in eccleſia vellet ſucceſ-
ſoꝛem ſtatuere: ⁊ hereditate
ſanctuariũ dei poſſidere acce
ptare noluit: ſed oꝛdinauit
eligi pꝛimo linum. Quo poſt
annos duodeciꝫ martyꝛio co
ronato cletũ ſimiliter in ſũ-
mũ oꝛdinauit pontificẽ. Quo
etiam poſt annos vndecim
moꝛtuo: ipſe clemẽs vt Dama
ſus papa ſcribit: terti⁹ poſt
petrũ ab oibus in papã elig-
tur ⁊ poſſidere compellitur.
R. Oꝛemus ieſum chꝛiſtũ di
xit btũs clemẽs. Vt cõfeſſo-
ribus ſuis fõtis venas aper-
iat/ ⁊ de bñficijs eius gratu
lemur. V⁹. Qui ꝑcuſſit in de-
ſerto ſinay petrã et fluxerũt
aque in abundantiã: ipſe no-
bis laticeꝫ effluentẽ impar-

ſtatur. Vt confeſſo. Lec.ij.
Hic etem̄ clemēs morum ornamentis ita pollebat vt chriſtianis oibus iudeiſq; ⁊ gētilibus populis cōſilijs ſalutaribus ꝯplaceret. Sed cū domicillā virginē neptem domiciani imperatoris ſacro velamine cōſecraſſet: ⁊ theodoram vxorem ſiſinnij ꝑ eius ad fidem conuerſam in caſtitate manere permitteret: ſiſinnius zelo ductus eccleſiā poſt vxorem ſuā occulte intrauit ſcire cupiens cur eccleſiam illa ſic frequentaret. Sed myſterio ſic a btō clemēte cōpleto: ille cecus ⁊ ſurd⁹ eſt effectus. R. Iſte. Lec.iij.

Ad domum itaque ſuam per pueros ſic reduct⁹ ad ꝑces dicte ſue vxoris clementis ⁊ circunſtantiū ꝑcibus omino curat⁹ eſt. At ille putans ſe magice artis ꝑſtigijs deluſum: iuſſit ſuis pueris vt clementem ligatū per ſpacia domus traherent. Illi autem credentes ipſum trahere columnas ibi iacentes fortiter ligabāt: et trahebāt deintus foras: ⁊ de foris intro. R. Miles. Lectio.iiij.

Tunc beatus clemens antequā abſcederet monuit theodoram: vt pro viro ſuo tandiu oraret: donec cū dominus dignaretur viſitare. Cui flenti ad veſperum ⁊ oranti apparuit ſanctus petrus dicēs. Per te ſiſinnius ſaluabitur. Qđ poſt modum completū eſt nam confeſtim deo gratias agens: ⁊ ſancto clementi veniam poſtulans cum trecentis viginti ⁊ octo de domo ſua baptizatus eſt. R. Poſuiſti. Lectio quinta.

Illo igitur tēpore facta eſt ſeditio grandis inter romanos de clemēte epiſcopo. Quidam enim dicebant: quicūq; ab eo eger aut triſtis viſitari potuit: nonne ſanus ⁊ gaudens abſceſſit? Alij ꝟo inſani dicebant q̄ iſta artib⁹ magicis faceret. Vidēs aūt mamertinus ꝑfectus q̄ clemens ad oia prudēter reſpōderet: cū ſic eum libenter dimiſiſſet de mādato tamē traiani imperatoris et ſenatus licet de hoc multum triſtaretur relegauit eum in exilium dans ei nauē omnibus neceſſarijs: pro ſe et clericis ſuis onuſtā: dicēs ei. Deus tuus quem tu puro corde colis ipſe adiuuet in hac exilij relegatione. R. Hic eſt ꝟe. Lc.vi.

Profectus itaq; clemēs multis de clero ⁊ pplo ſe cōcomitantibus vltra mare: in exilium ad eremum qđ eſt iuxta cerſonem ciuitatem inuenit ibi pluſq̄ duo milia chriſtianorum iandudum ad ſecanda marmora dānatorū. Qui videntes eum ſtatim in lachrymas et fletū proruperunt. Quos cum ille in dño confortaſſet et eos aquam a

ſex milibus deferre audiret: ſtatim orauit ad dñm: vt fontem ibi cõfeſſorib⁹ ſuis aperiret. Quo facto circũſpiciēs vidit agnũ ſtantē qui dextro pede erecto locũ fontis oſtēdebat. Quem ieſum chriſtuꝫ intelligēs accepto breui ſarculo loculũ tetigit: et ſtatim fons viuus et magnus euomuit. ℟. Orante ſancto clemēte apparuit ei agnus dei. De ſub cui⁹ pede fons viuus emanat: fluminis impetus letificat ciuitatē dei. ℣. Cũqꝫ orationē cõpleſſet et hinc inde circunſpiceret: vidit agnum ſtantem. De. Lectio. vij.

Ad hãc igitur ſancti clementis famã et doctrinam pluſq̄ quingenti homines in ieſuꝫ credētes vna vice baptizati ſũt. Et intra annum in illa ꝓuincia viginti quinqꝫ eccl'ie fundate: et oia idolorũ templa deſtructa fuerunt. Poſt tres vero annos traian⁹ ex maligna gentiliũ relatione hec audiēs: quendam crudelem ducē vt omes chriſtianos diſꝑderet / illuc miſit. Qui cum videret eos gaudētes ad paſſionē cõcurrere ceſſit multitudini: et ſolũ clementē ligata ad colluꝫ eius anchora ꝑcepit in mari ſubmergi. ℟. Stola. Lc. viij.

Hoc itaqꝫ facto dñi cornelius et phebus diſcipuli eius cũ chrianorũ multitudine: vt ſibi dñs corp⁹ ſui martyris demõſtraret in littore orarēt receſſit mare per tria fere miliaria. Et ſic ꝑ ſiccum ingreſſi: inuenerũt in modũ tēpli marmorei habitaculuꝫ a deo paratũ: et ibi in archa ſaxea corp⁹ ſcti clementis et anchoram iuxta ipm quib⁹ tūc reuelatũ fuit: ne ipm corpus inde auferrēt quia omni anno in paſſione eius mare ſic ꝑ ſeptē dies recederet vt aduenientibus chrianis ſiccũ haberet iter. Qđ vſqꝫ in hodiernum diē dñs ad laudem ſui ſcti martyris fecit. ℟. Gl'ia et honore coronaſti eũ dñe et cõſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuarum. Oĩa ſubiecisti ſub pedibus eius. ℣. Poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. Oĩa. Lectio nona.

In vna ſiquidē ſolēnitatũ eius mulier quedam cũ paruulo ſuo ad eccleſiã illaꝫ cum reliquis acceſſit. Et dũ peractis ſolēnijs obdormiſſet: repēte mare rediens oēs ad litt⁹ properare coegit. Tūc mater oblita filij dũ velociter cũ alijs ad ripã deueniſſet recordata filij ſui cuꝫ magno eiulatu reqrebat ſi forte aliquis corp⁹ filij ſui (vt moris eſt) in mari ad ripã eiectũ vidiſſet. Et nihil inueniēs: ſic deſolata ꝑ totũ annũ vſqꝫ ad aliã ſolēnitatē ꝑmãſit. Mari itaqꝫ recedente: mulier illa oēs anticipãs cucurrit ad tēplũ et filiũ ſuũ repit icolumē.

Quē cum deo ꝛ ſcō clementi gratias agens ereriſſet: eſti mabat puer vna ſe tm̄ nocte ſuauiter obdormiſſe. ℞. Dediſti dn̄e habitaculū martyri tuo clementi in mari in modum templi marmorei angelicis manibus preparatum. Iter prebēs populo terre vt enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc dn̄e ad laudē ꝛ gloriam nois tui fieri voluiſti. Iter. ℣. Te deū. ℣. Letabit. In lau. an.

Orante ſcō clemente apparuit ei agnus dei. An. Nō meis meritis ad vos me miſit dn̄s: ſed ad veſtras coronas participē me fieri. An. Vidi ſupra montē agnū ſtātem: de ſub cuius pede fons viu9 emanat. An. De ſub cuius pede fōs viu9 emanat fluminis impet9 letificat ciuitatē dei. An. Oēs gentes p gyrū crediderunt chriſtū dn̄m. Cpm. Btūs vir. Hy9. Martyr dei. ℣. Letabit. An. Dediſti dn̄e habitaculū martyri tuo clemēti in mari in modū templi marmorei angelicis manib9 ꝑparatū iter ꝑbens pplo terre vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Bn̄dict9. Oro vt ſ. Ad memo. felicitatis. An. Inuenta. Hec in laud. de cōi. ℣. Adducētur. Oro vt ſ. Itē mēo. ſcti ſtepha. Ad hor. aīe de laud. Ad veſ. An. Orante. ℣. Dixit dn̄s. Et cetera oīa de cōi vni9 mar. propter octa. ꝛ ſcdam trāſlationē ſcti ſtephani. Cpm. Stephan9. Et cetera vt ſ. in p̄ris vēſ. et fit duplex tm̄. Ad memo. ſcti clemētis An. Inuenerunt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo paratū. ℣. Gl̄ia ꝛ ho. Oro vt ſ. Chriſogoni ſiue Chriſogoni mar. memo. p. an. ꝛ ℣. de cōi. Oro.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: vt q̄ ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus beati griſegoni martyris tui interceſſione liberemur. Per dn̄m.

¶ In oct. ſ. ſteph. ſeu ij. trāſ. oīa vt ſ dictū eſt ꝑter lc. Lc. i.

Cum oim ſcōrum chriſti martyrū natalis dies vbiq merito celebris habeatur tamē ꝑcipue illorū ſolennitas ſpecialius celebranda eſt quorū corpora vel reliquias in noſtris poſſidem9 eccl'ijs. Quia hic ſemp nos viuētes cuſtodiūt: ꝛ ſuſcipiūt nos de corpore recedentes. Hic etiā nos a labe cuſtodiūt pcc̄ōrū: ꝛ illic ne inferni nos horror inuadat tuebūtur. Veneremur itaq prothomartyrē ſtephanum patronū noſtrū cuius corpus ſicut i chronicis reperitur pridie nonas maias felix roma ſuſcepit. [illegible]

Tempore nāq illo theodoſij impatoris filia rome grauiter a demonio vexabatur. Que ꝙtidiaq apoſtolorū petri ꝛ pauli limina frequentabat: ꝛ per vniuerſas vrbis eccl'ias ducebatur tā-

to magis a demonio torquebatur. Tandē tū per virtutē ſāctoꝝ & p cōiurationes fideliū catholicorum demō coactus p os puelle clamabat ſe nūq̄ exiturū ab ea niſi in protomartyris ſtephani corporis preſentia. Lectio tertia.

Quo audito cuſtodes puelle leti plurimum effecti conſilio inito cum ſancto pelagio papa legationem ad ipſum theodoſium auguſtum conſtātinopolim mittunt dicentes. Filia tua nunq̄ a demonio liberabitur: niſi in prothomartyris ſtephani corporis preſentia. Sicut idem demō per os ipſius filie coram omni populo p̄teſtatus eſt. Tūc imperator reſcripſit romanis vt ipſa eius filia conſtātinopolim ciuitatē ad corpus ſcti ſtephani duceretur quatinus ſic ipſius meritis a demonio liberaretur. L. iiij.

Hac igitur relatiōe demō audita vehemētius clamare cepit ſe nūq̄ ab ea exiturum niſi rome vbi apoſtolorum petri & pauli viribus atrociter torquebatur. Qua de re turbat⁹ eſt vehemēter auguſtus verens multū tāto martyre abſq̄ populi ſeditione cōſtantinopolim denudare. Ob ſui tamen magnificentiā & ſue filie ſalutem ab apoſtolica ſede et romanoꝝ apice obtinuit dari cōſtantinopolitanis p cōmutatione corpus beati laurentij p corpore beati ſtephani. Le. v.

Dirigunt igitur hac de cauſa conſtantinopoli a roma cardinales epiſcopi et preſbyteri. Vbi cum appropinquarēt affuit ipſe imperator obuiam cum patriarcha ceteriſq̄ primatib⁹ totius vrbis. Ingreſſi itaq̄ romani cūctis vt decebat diſpoſitis aperuerūt ſancti ſtephani ſepulchrum. Ex quo tāta fragrātia: odoris emanauit: q̄ multi ibidē ceci illuminati demoniaci liberati: & paralytici ſanitati ſunt priſtine reſtituti. Sed & dū capuam cū corpore ſancto peruenissent: ſimiliter cūcti languidi ſanati ſunt. Lectio ſexta.

Indeq̄ poſt triduum romam properantes: pelagius papa cum romanis de aduentu tanti patroni letantes lōgius eis obuiā p̄ceſſerūt. Et cum illud ad eccl'iam ſancti petri ad vincula vellēt deferre: nullaten⁹ potuerūt: quia deus omnipotens leuitā ad archileuitā vt in vno requieſcerēt mauſoleo perducere voluit. Demon etiā per os puelle clamabat. Nō hic ſibi ſedes debetur: ſed apud laurētium foris muros vrbis iſtius illuc ergo cū eum detuliſſent: ſtatim ipſa imperatoris filia a demone liberata eſt. Et multa ibidē alia miracula geſta ſunt. Le. vij.

IN craſtinum autē cum magna pſallentiū voce et populi deuotione tumulū beati laurētij reſerare ceperūt quo reſerato beatus laurentius de fratris aduentu congratulabundus/ ꝗ tanꝙ ſubridēs corā omībus aduenienti fratri dimidium loculi ſui euacuauit. Tūc cōſtātinopolitani beati laurentij corpꝰ ſic intuētes ꝗ ad trahēduz illud nephādiſſimas manus improbe porrigētes exanimes protinus ceciderunt. Et velut mortui vſqꝫ ad veſperam ſic permanſerunt: donec patris apoſtolici ꝗ populi interuentu paulatim ad ſanitatem redierunt. Lec. viij.

Quicunqꝫ etiam latinorum relationi corporis ſancti laurentij conſenſerāt ſilentio vagabundi ꝙdiu non fuit clauſus tumulus: huc illucqꝫ tāꝙ frenetici girabāt. Sed ſctis corporibus honorifice in ſimul reconditis ſanitatē protinus receperunt. Grecorum vero qui ad deferendū: ſanctiſſimi corporis laurentij glebam inconſulti venerant: nec vnus poſt decē dies ſuperuixit. Lectio. ix.

Tunc romani auctore papa pelagio ſup iſtorum corpora honorificaz edificauerūt eccleſiam iandudum a conſtantino inchoatam: quā ſanctꝰ iſte pelagius in honore amborū conſecrauit. Quū cum perficerēt vox per ethera ſonuit dicēs. O felix roma que corpora ſanctorū laurentij hiſpani ꝗ ſtephani hieroſolymitani glorioſa pignora vno nunc claudis mauſoleo. Unde romani maxime ſunt creduli et magis eorum venerantur merita: qꝛ ibi quotidie florent orationes eorū: et florebunt in ſecula. Rñ. ix. ꝗ cetera omnia vt ſ. In choro eccl'ie biturricen̄. Veſpe fiunt totaliter de ſancto ſtephano vt ſupra in die ordinatum eſt. Sequitur ad magnificat. an.

Poſtꝙ rome reconditum eſt ſcti prothomartyris ſtephani corpus cū corpore laurētij vox de celo ſonuit dicens: o felix roma que corpora ſanctorū ſtephani hieroſolymitani ꝗ laurentij hiſpani glorioſa pignora vno claudis mauſoleo. Ps. Mgt. Oro vt ſ. Et memo. de ſancta catarina per an. Inclyta. Ps. Mgt. Et oratio. Et tunc ad completo. fit totum de ſancto ſtephano vt ſupra. ¶ Sed alibi fit totum de ſcta catarina vt hic inferius cōtinetur ſi de fe. qlis euenerit. Et poſt veſperas mrs. de ſcto ſtephano cū an. Poſtꝙ rome. Ps. Mgt. Et ad completo. fit de feria. Et tunc ad nunc dimittis. aña. Ceſa relectos. Quere in ſcdo noc. ¶ In vigil. ſcte catarine virginis ꝗ martyris ad veſ. ſuper pſ qles euenerit. an.

Virginis eximie catarine martyris alme festa celebrare da nobis rex pie christe. An. Hec mundū spernens & mundi florida duces p nichilo verā studuit cognoſcere vitā. An. Cepit amare deū totūq relinqre mundum celica mēte petens & christo semp adherēs. An. Hāc plus in propriā sibi chrs sumere sponſam dignatus celi proueerit ad atria summi. A. O ꝙ mirificis deus ordinat oīa factis virginib' magnos tribuens ex hoste triūphos: cū quibus eternā meruit catarina coronā. Cps. Cōfitebor. R. Hec quinquagenos oratores superatos. Dirigit ad celos aurū velut igne pbatos. V. Efficiēs testes fidei quos ptulit hostes. Dirigit. Hy'.

Catarine collaudem' virtutum insignia: cordis ei presentemus & oris obsequia: vt ab ipsa reportemus equa laudis premia.

Multa fide catarina iudicem marentiū: non formidat lex diuina sic firmat eloquiū: q confutat ex doctrina doctores gentilium.

Victi christū confitentur relictis erroribus: iudex iubet vt cremētur nec pilis aut vestib' nocet ignis moriuntur iniustis corporibus.

Velut aurū quod probauit fornacis adustio: nā quos farris conſeruauit christus ab incendio: corā intus et purgauit fides et confessio.

Gloria & honor deo vsqquo altissimo: vna pri filioq inclyto paracleto: cui laus est & potestas p eterna ſcla. Amē. V. Ora pro nobis btā catarina.

An. Inclyta ſctē catarine virginis solennia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue virgo deo digna aue dulcis et benigna obtine nobis gaudia que poſſides in gloria. Ps. Magnificat. Orō.

Deus qui dedisti legem moysi in summitate mōtis synai et in eodē loco per sāctos angelos tuos corpus btē catarine vginis et martyris tue mirabiliter collocasti tribue nobisqs vt eius meritis & intercessiōe ad mōtem qui christus est puenire valeam'. Per dñm. Ad mat. Inuita. Adoretur virginum rex in seculorum secula. Virgini qui catarine contulit celestia. Ps. Venite. Hymnus.

Pange lingua glorioſe virginis martyrium gēme iubar preciose descendat in medium vt illustret tenebroſe mentis domicilium.

Virgo penis iam attrita rotarū patibulo: presentatur premunita fidei signaculo: genu flexo orat ita circunstante populo.

Vt confirmes spem tuorum & honorē nominis: & elidas superborū vim ſtute numinis

nis: ſtruem deus hãc ligno-rum ictu frange fulminis.

Imminente paſſione palã hec interſerit: aſſequatur ieſu bone quod a te petierit. ſuo q̃ſquis in agone mei me-mor fuerit.

In hoc caput amputat̃ fluit lac pro ſanguine: angelorũ ſubleuatur corpus multitu dine: & ſynai collocatur in ſu p̃mo culmine. Sit & honor. In .i. noctur. an. Virgo ſancta catarina grecie gẽma vrbe alexãdrina coſti regis erat fi lia. ps. Btũs vir. an. Sphe cor poris decora nimis enituit ſed fide pulchrior ſponſo ſu-perno placuit. ps. Quare fre. a. Traditur ergo a patre do ctoribus eximijs imbuenda liberalib⁹ ſtudijs. ps. Dñe q̃d mul. ps. Diffuſa eſt. Lec. i.

Catarina coſti regis ale xandrie filia oĩbus libe raliũ artiũ ſtudijs erudita fuit. Cũ aũt maxẽtius impa tor oẽs tã diuites q̃ paupe-res i alexãdria idolis immo-lare cõpelleret et chr̃ianos hoc facere renuẽtes grauit-ter puniret catarina annorũ tũc decem & octo orbata iam patre in palatio ſuo diuitijs et delicijs affluẽs reſidebat. Rn. Nobilis & pulchra pru-dens catarina puella. Fla-grat amore dei ſpernit vaga gaudia mũdi. v. Cui rex car-ne pater fuerat reginaq̃ ma ter. Flagrat. Lectio ſcõa.

Audiens aũt in templo idolorum ipſum impe-ratorem: et cũ eo innumera bilem populũ oues & boues volucreſq̃ et diuerſorũ ſpe-cies animaliũ: idolis cũ ma gna cãtantiũ vociferatione immolantes. Et chriſticolas inter illos plorantes: et nec chriſtum confiteri audẽtes: ſigno crucis armata pꝛꝛupit in mediũ & dictũ imparorẽ de tãto errore myſticis rationi-bus redarguere audacter et icrepare cepit. Rn. Martyriũ ſtilẽs libamina ceſaris hor-rẽs. Exclamat chriſtũ q̃ter quẽ nil venerandũ. v. Demo nijs plena ſunt hec ait idola muta. Exclamat. Lectio. iii.

Videns aũt eã maxẽtius incredibilis eſſe pulchri tudinis: & oim admirabilem oculis conſtantiãq̃ & rheto ricã verborũ ei⁹: et q̃ ſciẽtie eius et ſapientie obuiare nõ poſſet mãdauit occulte oẽs grãmaticos rhetores: & phi loſophos immenſa munera pcepturos ſi virginem vnã/ dijs ſuis blaſphemias irro-gantem: et ieſum chriſtũ deũ eſſe verum aſſerẽtem oratoria arte ſuperarent. Rn. Hec quinquagenos. vrs. In ſcdo noctur. an. Cum eſſet adhuc in annis virgo puerilibus: charis orbata parẽtib⁹ mũ-di renũciauit opibus. ps. Cũ inuocarẽ. an. Marentius in-ſtat impius cum idolorũ cul-

tib⁹ puella voce libera hec
ſunt clamat demonia ⁊ ieſuꝫ
chꝛiſtū ꝓdicat os virgineū.
Ps. Verba mea. A. Ceſar ele
ctos cōuocat rhetoꝛes ⁊ grā
maticos aduerſus illā diſpu
taturos: quos vincēs virgo
chꝛiſti fidē docuit: et marty-
res deo dignos exhibuit. Ps.
Domine dominus noſter. A.
Specie tua. Lectio quarta.

Adducti itaqꝫ quinqua-
ginta viri in omī ſapiē-
tia mundi vltra omnes oꝛiē
tales edocti: indignati val-
de ꝙ contra ſolam puellam
eſſent diſputaturi dixerunt.
Veniat puella illa: et nunꝙ̄
ꝓter hodie ſe vidiſſe vel au-
diſſe ſapiētes cognoſcat. Se
quēti igitur die ad eos pñte
ceſare chꝛiſti virgo adducit̄
quos omnes ſic allegoꝛice ⁊
ſyllogiſmoꝛum argumentis
cōfutauit: vt hebetatis ſen-
ſib⁹ nichil ei penitus reſpō-
dere valerēt. R. O ꝙ̄ felices
ꝑ te ſctiſſima plures. Quos
iubet occidi pꝛo chꝛiſto tur-
bidus hoſtis. V. Cum duce
poꝛphirio ſit martyꝛ ceſaris
vxoꝛ. Quos. Lectio quinta.

In ſe autem vnus eoꝛū
cunctis doctoꝛ et magi-
ſter reuerſus ceſareꝫ de hoc
vehementer iratum alloqui
tur dicēs. De puella iſta lon
ge alia ratio eſt: in qua non
homo ſed ſpirit⁹ dei loquēs
ſic nos in admirationem cō-
uertit: vt pꝛoꝛſus deficiētes
contra chꝛiſtū de quo loqui-
tur: aliqd dicere penit⁹ ne-
ſciamus. Vnde ieſum chꝛm
verum dei filiū confitentes:
niſi ſectam deoꝛum pꝛobabi
lioꝛem oſtenderis: ad ipſum
conuertimur. R. Impius
hāc ceſar ſiſti iubet ante tri-
bunal. Hāc vt peruertat ſi-
cut draco vel leo certat. V.
Illa manet conſtās nec blā-
da nec aſpera curans. Hāc
vt peruertat. Lectio ſexta.

Tunc maxētius his au-
ditis furibundus: iuſ-
ſit eos oēs in ignem copio
ſum valde accēſum iactari:
vbi ſic animas deo reddide-
runt: vt veſtibus eoꝝ ⁊ ca-
pillis inuſtis viuentes cre-
derentur potius ꝙ̄ extincti.
Indeqꝫ noctu a chꝛianis ex-
tracti ſunt ⁊ ſepulti. Quo au
dito impius ceſar catarinaꝫ
ſpoliatā ſcoꝛpionibus diu-
tiſſime ceſam in carcerē te-
trum abſqꝫ cibo ⁊ potu die-
bus duodecim retrudi: vt ibi
fame et ſiti deficeret pꝛece-
pit cruciari. Sed et colūba
celit⁹ quotidie miniſtrauit.
R. Virgo flagellatur cru-
ciāda fame religatur: carce
re clauſa manet lux celica
fuſa refulget. Fragrat odoꝛ
dulces cantant celi agmina
laudes. V. Sponſus amat
ſpōſam ſaluatoꝛ viſitat illā.
Fragrat. In.iij.noc.An. Glo
rioſam virginē tyꝛann⁹ fla
gellari imperat: ⁊ crucians

dã fame in carcere retrudi
cui eſcã per columbã chriſt⁹
fecit miniſtrari. Re. Eructa=
uit. An. Illa deo dñ agit gra=
tias in tenebris lux emicat
fragrat odor vincens balſa=
ma adeſt cõcio angelica la=
cero corpi celeſtia adhibẽs
medicamina. Re. De⁹ nẽ re=
ſu. An. Cũ cetu virgineo adue
niẽs ſaluator ſpõſus ſpõſã
viſitat cõſolatur ꝛ roborat:
cõſtãs eſto ait filia tecũ ego
ſum ne paueas. Re. Fũdamẽ=
ta. ℣. Adiuuabit eam. Lc. vii.

Diebus itaq; duodecim
trãſactis impius ceſar
exiſtimans catarinam iam
fame deficere precepit addu=
ci eam ad tribunal ſuũ. Quã
cũ ſplẽdidiorẽ ſolito vidit:
vt eã morte crudeliſſima pu
niret iuſſit rotas q̃tuor cla=
uis acutiſſimis circũſeptas
fieri/ ꝛ eã ligatam inter eas
deponi: ſic vt dũ fortiter mo=
uerẽtur ipſam totaliter de=
cerperent: et ceteros chriſtia=
nos tã dira morte terrerẽt.
Sed mox angel⁹ dñi beatã
catarinã de medio rotarũ ille=
ſam ſuſtulit: ꝛ rotas tãto
impetu diuuiſit: ꝙ multos
ibi gentiliũ peremit. Re. Hor
rendo ſubdẽda rotarũ ma=
chinamẽta virgo deũ clamat:
de celoq; angelus aſtat. Ec
ce repentinã dãt plebiq; ro=
teq; ruinam. ℣. Tanq̃ chal=
deis quondam fornax baby
lonis. Ecce. Lectio octaua.

Tanto etenim terrore qui
aderant concuſſi: corde
cõpuncti crediderũt in chri=
ſtũ. Ex quibus ceſaris vxor
propter hoc p̃mo mãmillis
auulſis/ ꝛ porphirius magi
ſter militũ cũ ducẽtis alijs
militib⁹ in dño cõſtãs ampu=
tatis capitib⁹: coronã mar=
tyrij adepti ſunt. His itaq;
p ſancte fidei religione con=
ſummatis impius ceſar ſan
ctã catarinã ad locũ marty=
rij iuſſit celeriter pertrahi.
Ubi cũ ſupplex ſpiritũ ſuũ
deo cõmẽdaſſet: ꝛ exaudita
p vocẽ de celo fuiſſet: ſtatim
decollata lac vbertim p ſan
guine fluxit. Rem. Percuſſa
gladio dat lac pro ſanguine
collo. Quã manus angeli=
ca ſepeliuit vertice ſyna. ℣.
Membris virgineis olei fluit
vnda ſalubris. Quã. Lec. ix.

Paſſa igitur ſic beata et
glorioſa chriſti virgine
catarina: ſtatim angeli dei p̃=
cioſum eius corpus leuãtes
ꝛ viginti dierum itinere de=
portantes in montẽ ſynai:
vbi in magna miraculorum
gloria requieſcit/ ſepelierunt.
Unde de ſepulchro eius glo
rioſo fons olei ſacri indeſinẽ
ter manat. Quo perũcta de=
bilium cunctorum languido=
rum corpora: optate ſoſpita
tis reportant gaudia. Maxẽ
tius vero prout demeruerat
diu regnare nõ potuit. Nã
tertio poſt anno cõſtãtinus

cuꝫ crucis vexillo mirabili‑ter eum deuicit. ℟ O mater noſtra ter ſctā quaterq̧ bea‑ta. Cum prece deuota famu‑lantiū ſuſcipe vota. ℣ Jam chriſto iuncta ſpōſoq̧ tuo ſo‑ciata. Cum pce. Gloria. ℟ O mater noſtra ter. Proſa.

Eterne virgo memorie/ quā ſibi deſpondit rex glorie. Virginis matris exi‑mie: ſpōſuſq̧ virginis eccle‑ſie. Tu gaudes hodie de duo‑plici gr̄e. Et cātas pp̄rie carmen leticie. Te laudātes nos ſ̄go reſpice. Atq̧ nr̄a clement ſu‑ſcipe vota. ℣ Te deū. ℣ Ora p nobꝫ btā cata. In lau. an.

Paſſionē glioſe virginis catarine deuote plebs celebret fidelis q̄ ſui memo‑res cōmēdat deo meritis et iuuat bn̄ficijs. an. Poſt pluri‑ma ſupplicia mē alma ad de‑collādū eſt ducta: ad celū di‑rigit oculos: collū ſubmittit gladio orās dat gloriaꝫ deo. an. Expecto p te gladiū ieſu rex bone: tu meum in padiſo ſpm̄ colloca placatiſſimū: et fac miam mei agētib⁹ memo‑riā. an. Vox de celo intonuit: veni dilecta: veni intra tha‑lamū ſpōſi tui: que poſtulas impetraſti q̄ te laudāt ſalui fiēt. an. Oꝫ deuotis laudib⁹ tui memoriā ſ̄go recolimus o btā catarina ora p nobis d̄s. Cp Cōfitebor. hy. Cata‑rine. ℣ Ora pro no. an. Pru‑dēs & vigilās virgo qualis es cū ſponſo illo q̄ te elegit de mūdo ꝙ pulchra: ꝙ mira‑bilis ꝙta luce ſpectabilꝫ in‑ter ſion iuuēculas & hieru̅m filias thalamo gaudēs re‑gio cōiūcta dei filio. ℣ Bn̄d⁹. Oro. vt ſ. Ad hor. āt de lau. Cetia oia de cōi. Ad veſ. ān. Paſſionē. ℣ Letatus. cp. Cō‑fitebor. ℟ O mr̄. cū pſa. hy⁹. Catarine. ℣ Ora pro no. ān. Aue ſ̄ginū gēma catarina: aue ſpōſa regis regū glioſa: aue viua chriſti hoſtia tua venerātibus patrocinia: im‑petrata nō deneges ſuffra‑gia. ps Magt. oratio vt ſ.

¶ Intra oct. ſ. mādeti. Le. j.

Beatus itaq̧ mandetus poſtꝙ in britaniā deue‑nit locū ſolitariū & anachori‑tis ydoneū eligens: petijt a principe illius regiōis ſibi dari inſulam venenoſaꝫ ſic eo tēpore nominatam q̄ mo‑do gueldenes appellat᷑ qđ interpretatur inſula melio‑rata. Tu autem. Lectio. ij.

Cui princeps reſpōdit: inſula illa inhabitabi‑lis eſt: vt pote fructetꝫ: & mō‑ſtruoſis ōmib⁹ venenoſiſq̧ repleta: & ideo nō eſſe tibi lo‑cum vtilem exiſtimo. Cui vir dei dixit. Cōtētus ſuꝫ illo lo‑co/ & nullū aliū preter eū pe‑to in p̄ſenti. Tu aūt. Lec. iij.

Conceſſo itaq̧ ſibi poſtu‑lato: beatus mandetus cū duob⁹ ſocijs ſuis ad inſu‑lam illā tranſfretare diſpo‑

tiens quendā rogauit piſca
torez/ vt ſe ⁊ ſocios ſuos ad
locū horribilem deferret na
uigio: qui diui mādeti deſide
rio ſatiſfacere cupiēs ad ar
duum ſaxū eos tulit ⁊ dimi-
ſit. Tu aūt. Si ſit dñica tres
ſequētes lectiones dicentur
poſt precedentes. Lec. iiij.

SAnctus aūt mandetus
de dei virtute confiſus
poſtulauit a dño: vt inſula
illa incendio purgaret. Cu-
ius petitioni clementia dei
non defuit: quia ⁊ fructeta ⁊
vermes oēs vis incēdij vſq̄
ad interiora radicū in cine-
rem conuertit. Lectio. v.

ADiecit etiā virtus dei
cui vēti ⁊ mare obediūt
ꝙ impulſu vēti validiſſimi
fluctus occeani tumidi intm̄
excreuerūt qd̄ totā inſulam
abluerūt. Ita ꝙ nichil ibi cō
paruit preter ſabulū ⁊ ſup-
ficiē terre. Tu aūt. Lec. vj.

TOt tantiſq̄ miraculis
longe diuulgatis ad vi
dendā inſulā miraculoſe pur
gatā de quocūq̄ loco populi
cōfluxerūt: viri egroti ⁊ ma
xima fiſtula / ſimilibuſq̄ īfecti
qui p merita ſcti mādeti ſa-
nati ſūt. Et adhuc vſq̄ i ho-
diernū diē ſanant. Tu autē.
Tres vlti. lec. de expo. euāg.
qualis eue. Et poſt matu. ſit
memo. linj pape ⁊ martyris.
¶ In vigilia oct. ſ. mādeti ad
veſpe. totū de ſancto mādeto
poſt veſpe. memo ſancti euſtaij cōf. ſtoris An. Amauit. ℣.
Iuſtum deduxit. Oratio.

VOtiua beati euſtij cele
brātes ſolēnia q̄ſum⁹
dñe: vt eius muniamur me-
ritis ⁊ accēdamur exēplis.
Per chrm dñm nrm. Sequi
tur memo. vitalis ⁊ age. co-
le martyrum. vt in cōi. Oro.
Deus qui nos cōcedis. q̄re
in cōi. In die octa. ſancti mā-
deti totum de communi vel
die preter lectio. Lectio. j.

ILlud recitabile eſt qd̄
quidā tyrāni qui de vil-
la britannico ſermone leſna
lanech/ latine vero curia mi
riceti pluribus bonis abun
dans multos ibi trāſeūtes
trucidabāt: clamantes ⁊ au
xiliū cū eiulatu maximo ſan
cti mandeti poſtulātes: eue-
nit vt predones ſpolia diuide
rent iuxta locum quendam
vbi fons erat. Tu aūt. Lec. ij.

QUi armigerū quēdam
ſuū vt ipſis aquā defer
ret cū vado ad iam dictū fon
tem qui ſancti mandeti erat
miſerunt. Sed cū aquā hau
riret armiger per virtutem
diuinam contra clemēti na-
turam ignis aſcendit de fon
te et armigerum accēdit ca
dūq̄ ſuum in momento. Tu
autem. Lectio tertia.

VIſo itaq̄ tam euidenti
miraculo predones cō-
fuſi ⁊ exterriti: poſſeſſorib⁹
ſuis ablata in integrū reſti
tuerūt: ⁊ ſeſe condānantes

ſuper violēta inuaſione terre ſancti mandeti ad ſanctū celeriter cucurrerunt. Tu autē. De ſcō euſtitio. Lect. iiij.

Euſtitius chriſti cōfeſſor in pago biturico qui ſellis dicitur tanq̄ eremita honores et diuitias huius mūdi exhorrens: inter ſpinarū denſitatem commorabatur: vbi pleriſq; infirmis diuerſimode ad eū confluentibus ſignum ſancte crucis imponens fauces eorum a tumoribus et doloribus eoſq; a quartanis et quotidianis febrib9 illico priſtine reddebat ſanitati. Tu autē. Le. v.

Ad hūc ergo ſenem euſtitiū childebertus francorū rex ad hyſpanias pergēs deuenit: et ei vt p ſe ſuiſq; dn̄m exoraret: q̄nquaginta aureos obtulit. Cui ſenex. Quid mihi rex iſta fers? pauperib9 ea largire: quia mihi neceſſaria nō ſunt: ſufficit enim michi vt p meis peccatis merear dn̄m deprecari. Tu autem. Lectio. vj.

Et cum rex ſic admirās abſcederet: ſenex adiecit dicens: vade q2 victoriā obtinebis: et prout volueris ages. Tunc rex aurū illud pauperib9 erogās vouit/ vt ſi eum dn̄s de itinere illo reduceret in honore dei in eodem loco baſilicā edificaret: in qua ſenis huius membra cum ad chriſtū migraret: requieſceret. Quod poſtea deuotus impleuit. Tu autem. De ſancto mandeto. Le. vij.

Preterea cum predones vt prediximus ad ſanctū mandetum accurriſſent: veniā delicti perpetrati ſuis lachrymis poſtulauerūt: tactiſq; ſacro ſanctis iurauerunt: quod deinceps terras et munitiones ſancti dei defenſarent cunctis diebus vite ſue. Tu autem. Le. viij.

Quum autem vir dei in lucta contra hoſtes generis humani obtinuiſſet victoriam: completo feliciter beate vite curriculo: in monaſterio ſuo apud ſepe dictā inſulam beato fine quieuit: ibiq; ſepultus eſt. Tu autem. Lectio nona.

Per cuius ſancti viri merita et nūc et ſemper deuotis fidelibus per virtutē et gratiā ſancti ſpiritus egritudinū remedia tribuūtur. Deceſſit autem quarto decimo kalēdas decembris quo eius feſti ſolēnitas celebratur. Tu autē. Poſt matut. memo. ſancti euſtitij et ſcōrū agricole et vitalis martyrū.

¶ Sancti ſaturnini epiſcopi et martyris. Oratio.

Deus qui nos beati ſaturnini martyr tui atq; pontificis concedis natalicio perfrui ei9 nos tribue meritis adiuuari. Per dominum. Lectio prima.

Saturninus a ſancto cle-
mente papa epiſcopus
ordinat⁹: in vrbe tholoſana
primus fuit pōtifex inſtitu-
tus. Cuius fide & iuſticia dñi
demones a reſponſis ceſſa-
rēt: vnus paganoꝝ conque-
rentibus alijs dixit. Niſi ſa-
turninum epiſcopum chri-
ſtianoꝝ occideritis: a dijs
noſtris nichil penitus obti-
nebimus. Lectio ſecunda.

Interea vero dum tau-
rum ad victimam et ad
libamen deoꝝ prepararent
pretereuntem tunc ſaturni-
num eminus agnoſcētes ap-
prehenderunt. Et eum nolē-
tem cuꝫ eis ſacrificare dijs:
ad taurū per pedes funib⁹
ligauerunt. Deinde tauruꝫ
ſtimulis fortiter agitātes e
ſumma arce per grad⁹ capi-
tolij eum precipitauerunt.
Sicqꝫ capite illiſo & cerebro
excuſſo totoqꝫ lacerato cor-
pore migrauit ad dñm. Lectio iii.

Huius itaqꝫ ſancti viri
exanime corpus vſqꝫ ad
locum vbi tumulādum erat
taur⁹ ille pertraxit: & illud
ibidem rupto fune dimiſit.
Cuius corpus cum chriſtia-
nis propter furoreꝫ pagano-
rum inhumare nō auderent
due tantum muliercule: ad
tolerantiā paſſiōis ceteris
fortius animate lineo fere-
tro imiſſum: occulte ſepelie-
rūt. Tu aūt. ¶ Sequitur cō-
memo. beati prothomar. Ste-
phani / de quo ſiūt. iij. le. Si li-
bet die iouis vacua: ab oc.
feſti corporis chriſti vſqꝫ ad ad-
uētū dñi extra oc. Et a Dñe
ne in ira. vſqꝫ ad. lxx. ſicut in-
ferius ordinatur. Si in. iiij.
feria precedē. ſtat feſtuꝫ. iij.
lec. vel de fer. ad veſp. dicitur
ſi de ipſa fer. cap. Stephan⁹.
hy⁹. Martyr. Que ī cōi vni⁹
marty. ℣. Ora ꝓ nobis bte.
ān. O beate ps. Magnificat. Oro
ut ſ cū alijs ſuffragijs. Inui-
ut. Regē mar. hy⁹. De⁹ tuoꝝ
mi. In primo noct. ſuper. iſ.
ps ſola ān. Beatus ſtepha.
que q hic deſūt in natali ſeu
tranſlatio. eiuſdē. ps. Bea-
tus vir. ps. Quare fremue.
Et ceteri ſicut vnius mar-
tyr. ℣ Videbant omnes ſte-
phanum. Lectio prima.

Cum olim ſanctoꝝ mar-
tyrū vbiqꝫ merito cele-
bris habeat memoria: tamē
precipue illoꝝ memoria ſpe-
cialius celebrāda eſt quoꝝ
corpora vel reliquias: in nřis
poſſidem⁹ eccleſijs. Illoꝝ
etenim preces & patrocinia
nobis potius ſubuenire ſpe-
ramus: quib⁹ cū omni deuo-
tione pſentib⁹ famulamur.
℟. Stephanus. Lectio ii.

Semper enim nobiſcū ſūt
& ſibi viuētes nos in corpo-
re cuſtodiūt: & ſuſcipiūt nos
de corpe recedētes. Hiis nos
a labe cuſtodiunt pctōꝝ illic
ne iferni horror nos iuadat
tuebunt: & ne ei⁹ ignib⁹ tra-

uiti dolorem ꝛ ſupplicĩũ ma
lis debitũ ꝑpetuo ſentiam⁹.
℟.Videbãt oẽs. Lectio.iij.
Veneremur itaq; beatiſ
ſimũ ꝓthomartyrẽ ſte
phanũ patronũ noſtrũ cui⁹
corpus ſicut in cronicis re-
peritur: felix roma gauden-
ter ſuſcepit. Veneremur et
nos inq̃ ꝑcipue ipſũ patro-
nũ noſtrũ/ac memoriã ipſi⁹
frequẽtius celebremus. In
cuius honore nr̃a ſãcta bitu-
ricenſis eccl'ia/tã honorifice
edificata fundata ꝛ dedica-
ta: atq; ꝓprio ſanguine ma-
ximaq; pte capitis/cũ q̃buſ-
dã btiſſimi prothomartyris
oſſibus: necnõ pluribꝰ alioꝝ
ſctõꝝ ꝛ ſãctaꝝ venerabilib⁹
corporib⁹ ꝛ reliquijs dotata
eſt. ℟.O martyꝝ. ℣.Te deũ.
nõ dr̃. ℣.Sacerdota. Ora ꝓ no.
In laud.ſup.p.ps 'ala ãn.
Lapidauerũt ſte. cã. Stepha
nus ple. hy⁹ Sctẽ dei pre. ℣.
Ora ꝓ nobis. ãn. Stephan⁹
vidit celos. ℣.Bñdict⁹. orõ.
Da q̃ſumus omñs deus. Ad
hor. ſicut i natali ſeu in trãſ-
la.ipſi⁹. Sed i ℟ijs nõ dicit
Alleluya alleluya. Ad veſpe
ras ſiet de feria: vel alia ꝓe
ut euenerit. ¶ Sequitur le-
genda pro alia die iouis q̃ſi
ſit de cõmemo. beati prothom-
mar. ſtepha. omĩa vt ſ̃ preter
℣. lectio. ꝛ ℟. ℣⁹. Vidit bea-
tus ſtepha. Lectio prima.
Vbi cũ beatiſſim⁹ vrbũ⁹
quiiu'predicatione chri
ſti ꝓthomartyri ſtephano ſi
deliſſim⁹ quouſq; a iudeis la
pidat⁹ fuit extitit ſoci⁹ gut-
tulas ſui cruoris eiuſdem
quas diligenter collegit: et
ſecũ ꝓ illius cõmemoratiõe
bituricas detulit in dicta ſã
cta eccleſia: ad quã ꝑ beatuȝ
clemẽtẽ ſucceſſorẽ beati pe-
tri primus ꝓſul trãſmiſſus
fuerat (vt in cronicis ipſius
reperit̃)cum magno honore
tractauit: ꝛ collocauit. ℟.
Intuens in ce. q̃re in natali
ſeu in trãſla.eiuſdẽ. Le.ij.
Vnde ipſa ſancta bituri
ceñ. eccleſia mater nr̃a
ꝓinde infinitis extitit dota
ta priuilegijs ac idulgẽtijs
maximis: ꝛ coruſcat amplio
ribus miraculis. Que ſi om
nia vellemus recenſere eſ-
ſet difficillimuȝ/ac audiẽti-
bus nimis prolixum. ℟. La
pidabãt ſtepha. Lect.iij.
Veruntamen vnũ tãtũ-
modo miraculũ qđ nõ
eſt obliuioni tradẽdũ: ſed ꝑ-
cipue memorie commendan
dũ. Ad edificationẽ noſtram
ac deuotionẽ ppl'i nec nõ ob
memoriam ipſius precipui
patroni noſtri clam in ſepe
dicta noſtra bituricẽſi eccle
ſia vite ac virtute venera-
bilis ſanguinis/et aliarum
reliquiarum mediantib⁹ in-
teruentione et meritis ip-
ſius ſanctiſſimi prothomar-
tyris ſtephani patroni no-
ſtri ſemel publice ꝛmãifeſte

peractum vt hic ſequitur di gnum duximus recenſendū. ℟. Sancte dei pre. Itē alia die iouis ſi fiat de eadem cō memo. ℣. Stephanus plen⁹ gratia. Lectio prima.

Anno dñice incarnatio nis centeſi. quadrage. ſeptimo. Cum quedam mu lier de lorriaco/que operan do in feſtiuitate inuētionis beatiſſimi prothomartyris ſtephani officiū dextre ma nus et dextri pedis amiſiſ ſet: ⁊ a dicto feſto vſq ad pa ſcha tale ſuſtinuiſſet infor tuniū: vt nec manum poſſet mouere nec pedem/ducta eſt virzeliacū vbi aliq̄diu cōuo cata in eccl'ia btē marie ma gdalene nocte dieq orōib⁹ inſiſtens dei miam implora bat. ℟. Impetum fe. Lectio ii.

Aduenieñs autem illic do minus bernardus ab bas tūc clareualē. ſanctiſſi mus vir per quem de⁹ mul ta miracula operari digna tus eſt: cōmonuit eā vt bitu ricas pgeret ad ſanguinem beati pthomartyris ſtepha ni ⁊ ſanctū dei quē offendiſſe videbat orādo ⁊ ſupplicādo depoſceret ꝓpitiū ſibi fore ⁊ interceſſorē ad deū pro re cuperanda ſanitate. Itaq iuxta conſiliū ⁊ admonitio nez ſancti viri venit mulier ad bituricēſem eccleſiā. ℟. Lapides torrentis. Lectio iii.

Et quadam die domini ca cum ſanguis ipſius beati prothomartyris eſſet poſitus ſupra maius alta re ipſa mulier propius acce dēs maiori deuotione inſta bat/⁊ dum miſſa celebrare tur ſenſit ſibi diuinā adeſſe virtutem. Qua operāte mē bra eius que diu debilitata marcuerant in vigorem pri ſtinum: ⁊ vſu naturalis offi cij reſtituta ſunt. Operante domino noſtro ieſu chriſto: cui ſit laus et gratiarum a ctio per infinita ſeculorū ſe cula amen. Tu autem domi. ℟. Ecce iam.

¶ Explicit officium de ſanctis.

¶ In natali vnius apl'i/vel plurimoꝝ aplo꜄. In vigil'. ad vesperas pſalmi ⁊ aſie de die qualis eue. Cħz. Ioā.xv.

NOn vos me elegiſtis ſꝫ ego elegi vos / et poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatiſ ⁊ fruct⁹ veſter maneat: ait ieſus diſcipulis ſuis. Deo gra. ℟. Celi enarrāt gloriā dei: ⁊ opa manuū ei⁹ annūciat firmamentū. Or in oēm terrā exiuit ſonus aplo꜄: ⁊ i fines orbꝫ terre vba eo꜄. ℣. Nō ſunt loq̄le neqꝫ ſermones quo꜄ nō audiant voces eo꜄. Or. Hy⁹.

Exultet celuꝫ laudibus/ reſultet terra gaudijs: apoſtoloꝝ gloria/ſacra canunt ſolennia.

Vos ſecli iuſti iudices/⁊ vera mūdi lumina: votis ꝑcamur cordiū/audite ꝑces ſupplicū.

Qui celuꝫ verbo clauditis ſeraſqꝫ eius ſoluitis: nos a peccatis omnibus / ſoluite iuſſu queſumus.

Quoꝝ precepto ſubditur/ ſal⁹ ⁊ languor omniū: ſanate egros morib⁹ nos reddētes virtutibus.

Vt cū iudex aduenerit: chriſtus i fine ſecli: nos ſempiterni gaudij/faciat eſſe ꝯpotes.

Deo pr̄i ſit glia/eiuſqꝫ ſoli filio: cū ſpiritu paracleto/et nunc ⁊ imperpetuū. Amē. ℣. In oēm terraꝫ exiuit ſonus eo꜄. Et in fines orbis terre verba eo꜄. ℟. Beati eritis cū vos oderint hoies ⁊ cū ſeparauerint vos/⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomē veſtrū tanq̄ malū ꝑpter filiū hois gaudete ⁊ exultate: ecce eni merces vr̄a multa eſt in celis. Ħ. Magt. Oratio.

Concede q̄ſumus omps deus: vt ſicut apoſtolorū tuoꝝ. N. ⁊ N. glioſa natalicia preuenim⁹ ſic ad tua beneficia ꝓmerenda maieſtatē tuā pro nobis ipſi preueniant. Per. Oratio.

Deus qui nos ꝑ beatos aplos tuos N. ⁊ N. ad cognitionem tui nois venire tribuiſti/da nobis eorum gloriam ſempiternā et ꝓficiēdo celebrare: ⁊ celebrando proficere. Per. Alia orō.

Queſum⁹ omps de⁹: vt btūs N. apl's tuus tuū ꝑ nobꝫ imploret auxiliū/vt a noſtris reatibus abſoluti a cūctis etiā periculis eruamur. Per. Ad cōpleto. vt in pſalterio/vel ſecūdū q̄ tempus exegerit. ¶ Ad matutī. Inuitato. Regem apoſtolorum dominū. Venite adoremus. Ps. Venite exul. Hy⁹.

Eterna chriſti munera/ apoſtoloꝝ gloria: laudes canentes debitas/letis canamus mentibus.

Eccliarum principes belli

triumphales duces celeſtis aule milites et vera mundi lumina.

Deuota ſanctorum fides inuicta ſpes credentium: perfecta chriſti charitas / mundi triumphat principem.

In his paterna gl'ia / in his voluntas ſpūs: exultat in his filiꝰ / celū repletur gaudijs.

Te nunc redemptor queſumus / vt ipſorū cōſortio: iungas precantes ſeruulos / in ſempiterna ſecula. In .i. noc.

An. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eorum: et in fines orbis terre verba eorū. Ps. Celi enar. An. Clamauerunt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos. Ps. Bñdicā. An. Cōſtitues eos principes ſuper omnē terrā: memores erūt nominis tui dñe. Ps. Eructauit. V. In oēm. Lec. i.

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporum. Quia ipſe eſt paſtor ouiū ⁊ magiſter ſicut in euāgelio teſtatur dicēs. Ego ſū paſtor bonus. Rm. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporū dixit dñs. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes ⁊ ſimplices ſicut colūbe. V. Tradent eñ vos in concilijs ⁊ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos. Eſto. Lec. ij.

Bonus paſtor aīam ſuā ponit pro ouibus ſuis. Merito diſcipulos ſuos propē innocentiā ouibus comparauit. Rm. Tollite iugū meum ſuper vos dicit dñs et diſcite a me quia mitis ſum ⁊ humilis corde: Iugū eñ meum ſuaue eſt et onus meū leue. V. Venite ad me oēs qui laboratis ⁊ onerati eſtis ⁊ inuenietis requiē animabꝰ veſtris. Iugum. Lectio iij.

Vos autem hos dixit qui poſt paſſionem dñi apoſtolos ⁊ ceteros credentes ꝑpter filiū dei perſecuti ſunt. R. Qui ſunt iſti q̄ vt nubes volant. Et q̄ſi colūbe ad feneſtras ſuas. V. Cādidiores niue / nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et. In .ii. noc. A. Principes populoꝝ congregati ſūt cū deo abrahā. Ps. Oēs gē. An. Dediſti hereditatē timētibꝰ nomē tuū dñe. Ps. Exaudi deꝰ dep̄. An. Annūciauerūt opera dei et facta eius intellexerūt. V. Exaudi deus oratiōē meam cū dep̄cor. V. Cōſtitues eos principes ſuper oēm terrā. R. Memores erūt nominis tui domine. Lectio. iiij.

Eſtote inquit ſimplices ſicut colūbe. Vult dñs vt ſicut colūba eſt ſine dolo ⁊ ſine felle: quod eſt amaritudo p̄ti: ſic obliti iracundie: et iniuriaꝝ pſenti in ſeclo viuamus iter anguſtū vite eterne ingreſſi. Rm. Dū ſteteritis ante reges ⁊ p̄ſides nolite cogitare quō aut q̄d loquamini. Dabitur eñ vobis in illa

hora quid loquamini. ℣. Nō enī vos eſtis qui loquimini: ſed ſpūs pr̄is vr̄i qui loquitur in vobis. Dabitur. Lc.v.

Quaȝ inquit anguſta eſt via que ducit ad vitaȝ: depoſita ergo ſuꝑficie veteris id eſt priſtine ꝯuerſationis ꝓmiſſa/diuina capiamꝰ. ℟. Nimis honorati ſūt amici tui deus. Nimis cōfortatꝰ eſt principatus eorū. ℣. In oēm terrā exiuit ſonus eorū: ⁊ in fines orbis terre verba eorū. Nimis. Lectio.vj.

At imitari ꝑ aſtutiā debemus ſerpentem. Ser pēs enī certo tp̄e per foramē anguſtum fulciri ſe dicit̄ vbi cum magno labore depoſitis exuuijs veteribus velut nouus efficitur. ℟m. Celi enar. vr̄s. in veſpe. In.iij. noc.āη. Exaltabuntur cornua iuſti all'a. ℣. Confitebimur. ā. Lux orta eſt iuſto all'a rectis corde leticia all'. ℣. Dn̄s regna. exul. ā. Cuſtodiebāt teſtimonia eiꝰ ⁊ ꝓcepta eiꝰ all'a. ℣. Dn̄s reg.iraſc. In feſto ſācti mathie dr̄r añe ſequētes. In tertio noc.āη. Exaltabuntur cornua iuſti ineternū. ℣. Cō fitebimur. āη. Beati pacifici beati mūdo corde qm̄ ipſi deū videbunt. ℣. Dn̄s reg.exul. āη. Beati q̄ perſecutionē patiuntur propter iuſticiam. ℣. Dn̄s reg.iraſcā. ℣. Nimis honorati. Secundum Joannem. Lectio ſeptima. Joā.xv.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt ꝓceptū meū vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos. Et reli.

Homilia beati grego. pape.

Cum cūcta ſacra eloq̄a dn̄icis ſint plena preceptis quid eſt quod de dilectiōe quaſi de ſingulari mādato dn̄s dixit. Hoc eſt preceptū meū vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos niſi quia oē mādatū de ſola dilectione eſt: et oīa precepta vnū ſunt? Quia q̄cquid precipitur: in ſola charitate ſolidatur. ℟m. Non ſunt loquele neq̧ ſermones quorū non audiantur voces eoruȝ. In omnem terram exiuit ſonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. ℣. Nimis honorati ſunt amici tui deus nimis cōfortatꝰ eſt ꝓncipatus eorū. In oēm. L.viij.

Sicut enī multi arboris rami ex vna radice prodeunt: ſic multe virtutes ex vna charitate generantur. Nec habet aliq̄d viriditatis ramus boni operis: ſi nō manet i radice charitatis. Precepta enī dn̄ica ⁊ multa ſunt ⁊ vnū. Multa ꝑ diuerſitatem opis: vnū in radice dilectionis. Qualiter autē iſta dilectio tenenda ſit ipſe inſinuat q̄ in pleriſq̧ ſcripture ſue ſētētijs: ⁊ amicos iubet diligi in ſe: ⁊ inimicos ꝓpter ſe. ℟. Cōſtitues eos principes ſuper oēm terrā: memores erūt no

minis tui dñe. In omi pge=
nie ꝛ gñatione. ℣. Non ſunt
loquele neqꝫ ſermones quo=
rum nõ audiãtur voces eo=
rum. In omni. Lectio .ix.

Ile em̃ veraciter chari
tatẽ habet: qui ꝛ amicũ
diligit in deo: ꝛ inimicũ dili
git ꝑpter deũ. Nã ſunt non=
nulli qui diligũt primos: ſꝫ
per affectũ cognatiõis ꝛ car
nis: quib⁹ tñ in hac dilectio=
ne ſacra eloquia nõ cõtradi=
cũt. Sed aliud eſt qꝺ ſponte
impendit̃ nature: ꝛ aliud qꝺ
preceptis dominicis ex cha
ritate debet̃ obedientie. ℟.
Ciues apoſtolorum ꝛ dome
ſtici dei aduenerunt hodie.
Portãtes facem / illuminã=
tes patriã / dare pacẽ gẽtib⁹
ꝛ liberare ppl̃m dñi. ℣. Audi
te preces ſupplicũ vite eter
ne poſcentes pmia / qui ferẽ
tes in dextris manipulos iu
ſtitie qꝫ gaudẽtes aduenĩ=
ſtis hodie. Portantes. Glia.
Ciues. ℣. Te deũ. ℣. Annũcia
uerũt opa dei. ℟. Et fcã ei⁹
intellexerunt. In laudi. an.

Hoc eſt preceptum meuꝫ
vt diligatis inuicẽ ſicut
dilexi vos. an. Maiorem cha
ritateꝫ nemo habet vt aiam
ſuaꝫ ponat quis pro amicis
ſuis. a. Vos amici mei eſtis
ſi feceritꝫ q̃ pcipio vobis di=
cit dñs. an. Laudem⁹ viros
glioſos q̃ vicerũt regna mũ
di allia. In feſto ſãcti mathie
loco. Alla. ſꝫ hic. In eternũ.

an. In patiẽtia vrã poſſide=
bitis aias vrãs. Cã. Nõ vos.
hy⁹ Exultet. ℣. Annũciaue=
rũt. A. Tradẽt em̃ vos in cõ=
cilijs ꝛ i ſynagogis ſuis fla
gellabũt vos et ante reges
ꝛ pſides ducemini ꝑpter me
in teſtimoniũ illis ꝛ gẽtib⁹.
ps. Bñdict⁹. Orõ vt ſ. Ad ho
ras añe de lau. Ad .iij. cã. Nõ
vos me. ℟. In oẽm terrã exi
uit ſon⁹ eor. Alla alla. ℣. Et
in fines orbꝫ terre vba eor.
Alla. Glia. In. ℣. Cõſtitues
eos principes ſup oẽm ter=
rã. ℟. Memores erunt nois
tui dñe. ¶ Ad .vi. Cã. eph. ij.

Iam nõ eſtis hoſpites et
aduene: ſꝫ eſtis ciues ſã
ctor ꝛ domeſtici dei: ſupedifi
cati ſup fundamentũ apoſto
lor ꝛ ꝑphetar ipõ ſũmo an
gulari lapide chõ ieſu. ℟. ꝫ.
Cõſtitues eos pncipes ſup
oẽm terrã Alla alla. ℣. Me=
mores erũt nois tui dñe. Al.
Glia. Conſtitues. ℣. Nimis
hono. ¶ Ad .ix. Cã. Actu. v.

Ibant apli gaudentes a
cõſpectu concilij: qm̃ di=
gni habiti ſunt ꝑ noie ieſu
cõtumeliam pati. ℟. Nimis
honorati ſunt amici tui de⁹.
Alla all. ℣. Nimis ꝯfortat⁹
eſt pncipat⁹ eorũ. Al. Glia.
Nimis. ℣. Annunciauerunt
opa dei. ℟. Et facta ei⁹ intel
lexerũt. Ad veſ. an. Iurauit
dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es
ſacerdos ineternũ. ps. Dixit
dñs. an. Collocet eũ dñs cũ

principib⁹ ppl'i ſui. ps. Laudate pueri. a. Dirupiſti dñe vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiã laudis. ps. Credidi. a. Euntes ibãt et flebãt mittentes ſemina ſua. ps. In cõuertẽ. an. Cõfortat⁹ eſt pncipatus eorum: et honorati ſũt amici tui deus. ps. Dñe pbaſti. Cpm. Nõ vos me. ℟. Ciues aplorũ. hy⁹ Exultet celũ. ℣. In oẽm terrã. an Dũ ſteteritis ante reges et pñdes nolite premeditari qualiter reſpõdeatis dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ps Magt. Oratio vt s.

¶ In natali euãgeliſtarum.

In vigilia ad veſ ãñe et pl de die qualis eue. Cp Eccl. xv.

Qui timet deum faciet bona: et qui continens eſt iuſtitie apprehendet illã et obviabit illi quaſi mater honorificata. Deo gratias. ℟ m Quattuor facies. Hy⁹. Exultet celũ. ℣. In omnem. ana Ecce ego ioannes vidi oſtiũ apertum in celo/ et ecce ſedes poſita erat in eo: et in medio ſedis/ et in circuitu ſedis quattuor animalia plena oculis ante et retro: et dabãt gloriã et honorem et benedictionem ſedẽti ſup thronũ viuenti in ſecula ſeculorum. ps Magt. Oratio.

Beati. N. euãgeliſte domine precibus adiuuemur: vt qđ poſſibilitas nra nõ obtinet: ei⁹ nobis interceſſione donetur. Per dñm. Ad cõple. vt s. Ad nũc dimittis. an Labia eorũ ſalutarẽ diſſeminauerũt ſcientiã opus ſanctũ dignũ bñdictione plenũ fecerũt miniſterium ſibi traditũ deuote impleuerũt.

Ad matuti. Inuita. Regem euangeliſtarũ dñm. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Eterna chriſti. In pmo noc. an Cõuocatis ieſus duodecim apl'is miſit eos pdicare regnũ dei: egreſſi aũt euãgelizabãt et curabãt vbiq. ps. Celi enar. an Mittẽs autem dñs et alios ad pdicandũ dicebat illis: meſſis qdẽ mlta operarij aũt pauci. ps. Bñdicã. a Ex omni corde laudauerũt nomẽ ſanctũ dñi/ vt amplificarẽt nomẽ ſanctitatis. ps Eructauit. ℣. In omnem terrã exiuit ſon⁹ eorum. ℟. Et in fines orbis terre vba eorũ. Querẽ legendã hui⁹ ſeruitij: videlz ſex pmas lec. s. in hiſtoria de Vidi dominum. ſi diges qz ſũt ex ezechiele Primũ ℟ In viſione dei vidi et ecce vent⁹ turbinis veniebat ab aquilone nubeſq magna et ignis inuoluẽs ſplẽdorq in circuitu eius. Et ex medio eorũ ſimilitudo quatuor aialiũ et aſpect⁹ hois erat in eis. ℣ De medio autẽ ei⁹ qſi ſpecies electri hoc eſt de medio ignis. Et. ij. ℟ Quatuor facies vni erãt et quattuor pẽne vni: pedes eorũ/ pedes

recti/plāta pedis eorū vt vituli. Et ſcintille / q̄ſi aſpect⁹ eris cādētis. ℣ Sub pēnis eorū man⁹ hois in quattuor ptibus. Et .iij. ℟. Similitudo vultus aialium facies hois & facies leonis a dextris ipſorū quattuor: facies bo vituli atq; aquile a ſiniſtris ipſorum quattuor. Et facies & pēne extente deſuper erāt. ℣. Due penne ſingulorū iūgebātur: et due tegebāt corpora eorū. Et. In .ij. noc. ān. Jeſu chriſti dn̄i gr̄a credentibus populis doctores et euāgeliſte ſunt in miniſteriū ſc̄i dei miſſi. ps Oēs gē. an. Labia eorū ſalutarē diſſeminauerūt ſcientiā opus ſcm̄ dignū benedictione plenū fecerunt: miniſteriū ſibi traditū deuote impleuerūt. ℣. Exaudi deus depreca. ān. Elegit eos ex omni carne: & dedit illis p̄cepta & legē vite & diſcipline. ps. Exaudi de⁹ orōnē. ℣. Cōſtitues .iiij. ℟. Facies & pennas p quattuor ptes habebāt. Jncedētes nō reuertebātur/ſed vnūqdq; ibat ante faciē ſuā. ℣. Pedes eorū pectes recti/plāta pedis eorū vt plāta vituli. Jncedētes. v. ℟ Similitudo aſpect⁹ aialiū vt carbonū ignis ardētiū: & velut aſpect⁹ lampadarū. Vbi erat ſpūs impet⁹ pariter illuc gradiebātur cū ambularēt. ℣. Et vnūqdq; eorū ambulabat ante facies ſuas. Vbi erat. vj. ℟m. Quattuor aialia ibāt et reuertebātur i ſimilitudinē fulguris coruſcātis: & erat in medio ſplendor ignis. Et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat aūt quaſi viſio diſcurrēs i medio quattuor aialium. Et de igne. In .iij. noc. ā. Datū eſt opus eorū in veritate/ ideo in terra ſua duplicia poſſidebūt/ & letitia ſempiterna erit eis in chr̄o. ps. Confitebimur. ān. Electi ſunt in chr̄o ante mūdi cōſtitutionē vt eſſent ſcti & immaculati in cōſpectu dei in charitate. ps. Dn̄s reg. exul. ān. Placentes deo facti dilecti qm̄ gr̄a & mia eſt in ſctōs ei⁹ & reſpectus in electos illi⁹. ps Dn̄s reg. iraſc. ℣ Nimis honorati ſunt amici tui de⁹. Scdm̄ lucam . Lec. vij.

In illo tp̄e. Deſignauit ieſus & alios ſeptuaginta duos diſcipulos. Et miſit illos binos ante faciem ſuā in oēm ciuitatē & locū quo erat ipſe venturus. Et reliqua. Homilia beati grego. pape.

Dn̄s ac ſaluator noſter ieſ⁹ chr̄s fratres cariſſimi: aliqn̄ nos ſermonibus: aliqn̄ vero operib⁹ admonet. Jpa etenī facta ei⁹ p̄cepta ſunt: qr dū aliquid tacit⁹ facit: qd̄ agere debeam⁹ innoteſcit. ℟. Cum aſpicerē animalia apparuit rota vna iuxta ea quattuor habens facies. Et vna ſimilitudo ipſarum quattuor.

℣. Aſpectus rotarum et op⁹ erat quaſi viſio maris. Et vna ſimi. Lectio octaua.

Ecce etem̄ binos ad predicā dū diſcipulos mittit: q2 duo ſunt precepta charitatis/dei videlicet amor/et proximi. Et minus q̄ inter duos charitas haberi nō poteſt. Nemo enim ꝓprie ad ſemetipſum charitatē habere dicitur/ ſed ꝑ dilectionē ipſe in alterū tendit: vt eſſe charitas poſſit. ℟. Cumambularent aialia: ambulabāt et rote iuxta ea quocū q; ibat ſpiritus illuc pariter et rote eleuabantur. Sequentes ea. ℣. Cū eleuarētur aialia de terra eleuabantur et rote iuxta ea. Sequentes. Lectio.ix.

Binos ergo ad predicandū diſcipulos dn̄s mittit: quatenus hoc nobis inſinuet tacitus: q2 qui charitatē erga alterū nō habet: p̄di catiōis officiū ſuſcipere nullatenus debet. Bene autē dixit: q2 miſit illos binos ante faciem ſuā in omnem ciuitatem et locū: quo eratipſe ventur⁹. Predicatores em̄ ſuos dn̄s mittit. Et ſequitur quia predicatio preuenit: et tunc ad mentis noſtre habitaculum dn̄s venit quando predicationis verba precurrūt atq; per hec veritas mente ſuſcipitur. ℟. Audiebam ſonū alarum ſicut ſonū aquarū multarū quaſi ſonū ſublimis dei. Nā cū fieret vox ſuꝑ firmamentum quod imminebat capiti eorū ſtabant et ſubmittebant alas ſuas. ℣. Cū ambularent quaſi ſonus multitudinis atq; caſtrorum erat: cū vero ſtarent demittebātur penne eorū. Nam ℣. Te deum. ℣. Annūciauerūt opera dei. In laudibus. an.

Dilecti deo et hoibus ſancti euāgeliſte qui ordinauerūt tēpora chriſti bono ordie vſq; ad cōſummationē vite. an. Dederūt in celebratiōe operis ſancti decus ideo memoria eorū eſt i bn̄dictione in ſclm ſcli. an. Impleuit eos dn̄s ſpiritu ſapiētie et intellect⁹ iocūditatē et exultationē theſaurizauitſup eos. an. Sapientiā dn̄i euangeliſ eruperūt abyſſi et annūciantes fecūdati rore celeſti mūdo intonant. an. Sapientiam eorū narrabūt oēs populi et laudē eorū ꝓnunciat ois eccleſia ſanctorū. Cap. Qui timet. hy⁹. Exultet celū laud. ℣ Annū ciauerūt opa dei. an. In medio et in circuitu ſedis dei vidi quattuor animalia ſenas alas habentia oculis vndiq; plena non ceſſant die ac nocte dicere: ſanct⁹ ſctūs ſctus dn̄s deus omp̄s: qui erat et qui eſt et qui venturus eſt. ℣. Bn̄dictus. Oratio. vt s. Ad horas aīte de laudibus. Ad tertiā. Caꝑm. Qui timet deum. Rn̄. et ℣. horarū ſicut

de apl'is. Ad. vi. Ch. Eccl'. xv.
Ibauit illum pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit illum dominus deus noſter.
Ad. ix. Capitulum. Eccli. xv.
In medio eccl'ie aperuit os eius: et impleuit euz dñs ſpiritu ſapientie et intellectus: ſtola glorie induit eum. Ad veſp. ſolū an. Dilecti. ps. Dixit dñs. ps. Lau. pueri. ps. Credidi. ps. In cõuertēdo. ps. Dñe pbaſti. Ch. Qui timet deū. Re. Audiebā. Hy. Exultet celū laudi. V. In oēm terrā. An. Tua ſunt hec chriſte opera: qui ſāctos tuos ita glorificas / vt etiaz dignitatē gratie in eis futu re pretre miracula facias tu inſignes euāgelij predicatores animalium celeſtiū admirabili figura preſignaſti: his nāqꝫ celeſte munus collatū glorioſis indicijs es dignatus oſtēdere: hinc laus hinc glīa tibi reſonet in ſecula. ps. Magt. Oratio vt s.

¶ In natali vnius martyris. In vigilia ad veſperas pſalmi et antiphone de die qualis euenerit. Capitulum. Iaco. j.
Beatus vir qui ſuffert tentationem quoniam cum probatꝰ fuerit accipiet coronā vite quaz repromiſit deus diligētibꝰ ſe. Deo gratias. Si feſtū fuerit duplex dicitur Re.m. Miles chriſti. Quere infra. Hymnus.

Artyr dei qui vnicum patris ſequendo filium victis triumphās hoſtibus victor fruens celeſtibus.
Tui precatꝰ munere noſtrū reatū dilue arcēs mali cõtagia vite remouens tedia.
Soluta ſūt iam vincula tui ſacrati corporis: nos ſolue vinclis ſcl'i amore filij dei.
Laus ⁊ perēnis gloria deo patri et filio ſancto ſimul paracleto in ſempiterna ſecl'a. Amen. V. Gloria et honore coronaſti eum dñe. Re. Et cõſtituiſti eum ſuper opera manuum tuaruz. Vel ſic. Ora pro nobis beate. N. Re. Vt digni efficiamur promiſſionibus chriſti. Si ſit duplex vel maius s. In feſtis ix. lec. Ad magt. An. Hic eſt vir qui nō eſt derelictꝰ a deo in die certaminis ſui et ipſe cõculcauit caput ſerpentis antiqui modo coronat in celis qz fideliter vixit in mandatis domini alt'a. ps. Magt. In feſtis iij. lec. ad magt vel ad memoriā. An. Hic eſt vere martyr qui pro chrī nomine ſanguinem ſuum fudit qui minas iudicuz non timuit nec terrene dignitatꝫ gloriā q̄ſiuit ſed ad celeſtia regna feliciter peruenit. ps Magt. V. Gloria et honore corona.
¶ Vnius martyris. Oratio.
Infirmitatez noſtrā reſpice omnipotens deus ⁊ quia pondus ꝓprie actio-

mis grauat beati. N. marty-
ris tui atq pontificis: inter
ceſſio glorioſa nos protegat.
Per dominum noſtrum.
Unius martyris nõ ep̄i. fo.

Letetur eccleſia tua de⁹
beati. N. martyris tui
cõfiſa ſuffragijs: atq ei⁹ p̄-
cibus glorioſis: et deuota p-
maneat: et ſecura conſiſtat.
Per dominũ. Ad matut. in fe
riis. ix. lc. inuit. Juſtus flo-
rebit in domo domini planta-
tus. Gaudeamus: et exulte-
mus in eius ſacra ſolennita
te. ps. Uenite. In feſtis. iij.
lec. Inuita. Regem martyrũ
dñm. Uenite adorem⁹. Hy⁹.

Deus tuorũ militũ ſors
et corona premiũ lau-
des canentes martyris ab-
ſolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia
et blandimẽta noxia cadu-
carite deputãs peruenit ad
celeſtia.

Penas cucurrit fortiter et
ſuſtulit viriliter: p te effun-
dens ſanguinem: eterna do-
na poſſidet.

Ob hoc precatu ſupplici te
poſcimus piiſſime: in hoc tri
umpho martyris dimitte no
xam criminis.

Laus et perennis. In. i. noc
turno. an. In lege dñi fuit
voluntas eius die ac nocte.
ps. Beatus vir. an. Predi-
cans preceptum domini con
ſtitutus eſt in monte ſancto
eius. ps. Quare fremuerũt.

an. Uoce mea ad dominũ cla
maui: et exaudiuit me de mon
te ſancto ſuo. ps. Dñe qd. V.
Gloria et honore. Ex homi-
lia bti gregorii pape. Lec. i.

Penſemus facta verita-
tis vt videam⁹ quo ta-
ceãt nẽe prauitatis actiões.
Si eñi membra ſummi capi-
tis ſum⁹/ imitari eũ cui con-
nectimur debem⁹: qd nãq ad
nẽe eruditionis exẽplũ pau
lus egregi⁹ p̄dicator dicit:
Pro chriſto legatione fungi
mur tanq deo exhortãte per
nos obſecram⁹ p chrõ recõ-
ciliamini deo. R. Iſte ſanctus
pro lege dei ſui certauit vſq
ad mortẽ: et a verbis impio
rum non timuit. Fundatus
eñi erat ſupra firmã petraz.
V. Munimine regio ſeptus
nullatenus eſt ab aduerſa-
rijs ſuperat⁹. Fundat⁹. Lc. ii.

Ecce inter nos et deũ diſ
cordiã peccãdo fecim⁹:
et tamẽ ad nos deus ſuos le
gatos prior miſit: vt nos ipſi
qui peccauimus ad pacẽ dei
rogati veniam⁹. Erubeſcat
ergo humana ſuperbia: con
fundatur quiſq ſi nõ ſatiſfa
ciat prior proximo: quando
poſt culpam noſtrã vt ei re-
cõciliari debeamus: et ipſe
qui offenſus eſt legat⁹ inter-
uenientibus obſecrat deus.
R. Domine preueniſti eũ in
benedictionib⁹ dulcedinis.
Poſuiſti in capite eius coro
nam de lapide precioſo. V.

Vitam petijt a te et tribui-
sti ei longitudinem dierum
in seculum et in seculum se-
culi. Posuisti. Lectio.iij.

SEquitur. Dico autẽ vobis.
Vere sunt aliq̃ hic stan-
tes q̃ nõ gustabũt morte͂ do
nec videa͂t regnũ dei. Regnũ
dei fratres charissimi nõ sem
per in sacro eloquio vẽturũ
regnũ dicitur: sed nõnunq̃
ecclia presens vocat̃. Unde
scriptũ est. Mittet fili⁹ hois
angelos suos: ⁊ colligẽt de
regno suo oia scãdala. ℟. Mi
les christi gloriose. ℣. Sctissi
me. Tuo pio interuentu cul
pas nr̃as ablue. ℣. Ut cele-
stis regni sedẽ valeam⁹ scã
dere. Tuo. In.ij.noc.a. Filij
hoim scitote q2 dñs sctm̃ suũ
mirificauit. ℣. Cũ iuo.a. Scu
to bone volũtatis tue coro-
nasti eum domine. ps. Ver-
ba. a. In vniuersa terra glo
ria ⁊ honore coronasti eum.
ps. Domine domin⁹ noster.
℣. Posuisti domine super ca
put eius. ℟. Coronam de la-
pide precioso. Lectio.iiij.

IN illo q̃ppe regno scan
dala nõ erũt: vbi pfecto
reprobi nõ admittunt̃. Quo
videlicet exẽplo colligitur:
q hoc loco regnũ dei p̃sens
ecclia vocatur. Nonnulli ex
discipulis dñi vsq3 adeo i cor
pore victuri erãt: vt ecclesiam
dei cõstructã cõspicerẽt: ⁊ cõ
tra huius mundi gl'iam erec-
tã: ideo cõsolatoria nũc pro-
missione dicit̃. Sunt q̃dã de
hic stantib⁹ qui nõ gustabũt
morte͂ donec videant regnũ
dei. ℟. Posuisti dñe super ca
put eius coronã de lapide p̃-
cioso. Vitã petijt a te et tri-
buisti ei in sclm scli. ℣. Desi-
derium aie eius tribuisti ei: et
volũtate labiorum eius nõ
fraudasti eũ. Vitam. Lec.v.

SEd cũ tãta dñs subeũ-
de precepta mortis edoce-
ret: q̃d necessariũ fuit vt ad
hanc subito pmissionẽ veni
ret? Qd nos si subtiliter at-
tendamus quãta disposition-
ne pietatis agatur agnosci-
mus. ℟m. Hic est vere mar-
tyr qui pro christi nomie san
guinem suum fudit. Qui mi
nas iudicum nõ timuit nec
terrene dignitatis gloriã q̃-
siuit sed ad celestia regna fe
liciter peruenit. ℣. Fuit enim
aduersus persecutiões mũ-
di christiani pectoris infati
gata cõstantia. Qui. Lec.vj.

DIscipulis em̃ rudibus
etiam de presenti vita
aliquid promittẽdum fuit:
vt possent robustius in futu
ra solidari. Sic israelitico
populo ex egypti terra libe-
rando repromissionis terra
promittitur: et cũ vocãdus
esset a dona celestia terre-
nis promissionibus suade-
tur. Cur hoc? Ut dũ esset ali
quid qd ex vicino perciperet:
illud iam fidelius crederet
qd de longinquo audire pos-

fuiſſet. Carnalis etenim popu lus ſi parua non acciperet magna nō crederet. ℟. Coro na aurea ſup caput ei⁹. Ex preſſa ſigno ſctitat: glie ho noris et opus fortitudinis. ℣. Stola iocūditatis induit eū dñs et coronā pulchritu dinis poſuit ſup caput eius. Expreſſa. In. iij. noc. an. Iu ſtus dñs et iuſticias dilexit: eqtatē vidit vult⁹ eius. ps. In dño cōfido. an. Habitabit in tabernaculo tuo: requieſcet in monte ſācto tuo. ps. Dñe quis. an. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronā de lapide precioſo. ps. Domine in vir tute. ℣. Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo. ℟. Gloriā et magnum decorem impones ſuper eum. Lectio ſeptima. Secundum mattheum.

In illo tempore. Dixit ie ſus diſcipulis ſuis. Si quis vult poſt me venire ab neget ſemetipſum et tollat crucem ſuā et ſequatur me. Et reliq̄. Omelia bti grego.

Quia dñs ac redemptor no ſter nou⁹ homo venit in mū dū: noua precepta dedit mū do. Vite etenim noſtre vete ri in vicijs enutrite contra rietatē oppoſuit nouitatis ſue. Quid eñ vet⁹: quid car nalis homo nouerat: niſi ſua retinere: aliena rape ſi poſ ſet: cōcupiſcere ſi nō poſſet? Sed celeſtis vite medic⁹ ſin gulis quibuſq̄ vicijs obuiā tia adhibet medicamenta. Nam ſicut arte medicine ca lida frigidis frigida cali dis: curantur. Ita dominus noſter ꝯtraria oppoſuit me dicamenta peccantibus: vt lubricis continētiam: tena cibus largitatem: iracūdis manſuetudinem elatis pre cepit humilitatē. ℟. Stola iocūditatis induit eū domi nus. Et coronā pulchritudi nis poſuit ſuper caput ei⁹. ℣. Beatificauit illum in glo ria et circuncinxit eum zona iuſticie. Et coronā. Lec. viij.

Certe cum ſe ſequenti bus noua mādata pro poneret dixit. Niſi q̄s renū ciauerit omnibus que poſſi det: non poteſt meus eſſe diſ cipulus. Ac ſi aperte dicat. Qui per viā veterem alie na cōcupiſcitis per noue cō uerſationis ſtudiū et veſtra largimini. Quid vero in hac lectione dicitur audiamus. Qui vult venire poſt me ab neget ſemetipſum. Ibi dicit abnegem⁹ nr̄a: hic dicit ab negem⁹ nos. ℟. Deſiderium aie eius tribuiſti ei dñe. Et voluntate labiorū eius non fraudaſti eū. ℣. Poſuiſti in capite eius coronam de lapi de precioſo. Et. Lectio nona.

Et fortaſſe laborioſum non eſt homini relinq̄ re ſua: ſed valde laborioſum eſt relinquere ſemetipſm. Mi nus quippe eſt abnegar

habet: ſed valde graue eſt ab
negare quod eſt. Ad ſe autẽ
nobiſ venientib⁹ dñs p̄cepit:
vt abrenũciemus nr̃is: quia
quiſquis ad fidei agnitionẽ
venimus: luctamẽ cõtra ma
lignos ſpirit⁹ ſumim⁹. Nil
aũt maligni ſpiritus in hoc
mundo proprium poſſident.
Nudi ergo cum nudis luctari
debem⁹. Nã ſi veſtit⁹ quiſq̃
cuz nudo luctatur: citius ad
terraz deijcitur: quia habet
vnde teneatur. ℟. Vir incly
tus. ℣. martyr dñi p̄cioſus
ſuccenſus igne diuini amo=
ris cõſtanter ſuſtinuit ſup=
plicia paſſionis. Et p imma
nitatẽ tormentorũ peruenit
ad ſocietatem angelorũ. ℣.
Cuius interceſſio nobis ob=
tineat veniã qui per tormẽ=
ta paſſionis eternã meruit
palmã ⁊ ſempiternã coronã.
Et. Gloria. ℟. Vir incli. ps.
Te deum. ℣. Letabitur iu=
ſtus in dño ⁊ ſperabit in eo.
℟. Et laudabuntur omnes
recti corde. In laudib⁹. Aña.
Qui me confeſſus fuerit
corã hominib⁹ confi=
tebor et ego eum corã patre
meo. Aña. Qui ſequitur me nõ
ambulat in tenebris: ſed ha
bebit lumen vite dicit dñs.
Aña. Qui odit animã ſuam in
hoc mundo: in vitam eternã
cuſtodit eam. Aña. Qui michi
miniſtrat me ſequat᷑: et vbi
ego ſum illic ⁊ miniſter me⁹
Aña. Qui perdiderit aiam
ſuam ꝓpter me: inueniet eã
in eternũ. Cp̃m. Beatus vir.
Hy⁹. Martyr dei. ℣. Letabi
tur. Aña. Coronã glorie ponã
ſup caput martyris dicit do=
min⁹: ⁊ induã illũ ſtola glĩe
quia ſeruauit mãdata mea
⁊ pro nomie meo effuſus eſt
ſanguis eius in terraz. ps.
Bñdict⁹. Orõ vt ſ. Ad horas
aña de laud. Ad .iij. Cp̃m. Btũs
vir. ℟. Glĩa et honore coro=
naſti eũ dñe Alla all. ℣. Et
cõſtituiſti eum ſuper opera
manuũ tuarũ. Alla. Gloria.
℟. Glĩa et honore. ℣. Poſui=
ſti. ¶ Nota ꝙ in feſtis .iij. lec.
extra oct. non dicit᷑ hic Alla=
luia in tp̃e paſchali. Et ſic fa
ciẽdũ eſt in feſtis plurimoꝝ
martyrũ confeſſorũ ⁊ virgi
nũ. Ad .vj. Cp̃m. Eccl. xiiij.
Beatus vir qui in ſapiẽ=
tia morabitur et qui in
iuſticia meditabitur ⁊ in ſen
ſu cogitabit circunſpectionẽ
dei. ℟. br. Poſuiſti dñe ſuper
caput eius. Alla alla. ℣. Co=
ronã de lapide p̄cioſo. Alla.
Glĩa. Poſuiſti. ℣. Magna eſt
gloria. Ad nonaz. Capitulũ.
¶ Sancta mater eccleſia.
Iſte ſanct⁹ pro lege dei
ſui certauit vſq ad mor
tem: ⁊ a verbis impiorũ non
timuit fundatus enĩ erat ſu
pra firmam petrã. ℟. br. Ma=
gna eſt gloria eius in ſaluta
ri tuo. Alla alla. ℣. Gloriã et
magnũ decorẽ impones ſup
eum. Alla. Gloria. Magna.

V. Letabitur. Ad ves. a. Qui me cõfeſ. ps. Dixit dñs. ps. Beatus vir. ps. Lau. pueri. ps. Credidi. ps. In conuer. Cͣpm. Beatus vir qui ſuf. Si feſtum fuerit duplex dr Ry. Vir inclyt⁹. hy⁹. Martyꝝ. V. Glia et ho. An. Iſte ſcũs pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortem et a verbis impioꝝ non timuit: fundatus enim erat ſupra firmam petram. ps. Magt. Oratio vt s. ¶ In natali plurimoꝝ marty. In vigil. ad vs. aie ꝛ hi. de die qualis euene. Cͣpm. Heb. xi.

Sancti p fidẽ vicerũt regna opati ſunt iuſticiã adepti ſunt repromiſſiones in chro ieſu domino noſtro. Deo gratias. Si feſtum fuerit duplex dicitur. Rm. In circuitu tuo domine lumen eſt quod nunqͣ deficiet. Vbi conſtituiſti lucidiſſimas mãſiones ibi requieſcũt ſctoꝝ anime. V. Lux perpetua luceblt ſanctis tuis domine et eternitas tẽpoꝝ. Vbi. Hy⁹.

Sanctoꝝ meritis inclyta gaudia pangam⁹ ſocij geſtaqꝫ fortia: naꝫ gliſcit animus promere cantibus victorum genus optimum.

Hi ſunt quos retinens mũdus inhorruit ipſum nã ſterili flore per aridum ſpreuere penit⁹ teqꝫ ſecuti ſunt rex chriſte bone celitus.

Hi p te furias atqꝫ ferocia calcarũt hoim ſeuaqꝫ verbera ceſſit his lacerãs fortiter vngula nec carpũt penetralia.

Ceduntur gladijs more bidentium: non murmur reſonat nõ querimonia: ſed corde tacito mens bene cõſcia conſeruat patientiam.

Que vox q̃ poterit lingua retexere que tu martyribus munera preparas: rubri nã fluido ſanguine laureis ditantur bene fulgidis.

Te ſumma deitas vnaqꝫ poſcimus vt culpas abluas noxia ſubtrahas des pacem famulis nos quoqꝫ gloriã p cũcta tibi ſecula. Amẽ. V. Scti tui dñe bñdicẽt te. R. Gliaꝫ regni tui dicent ꝛ potentiã tuam loquent. In feſtis. ix. lc. ad magr. an. Iſti ſunt viri ſcti quos elegit dñs i charitate non ficta: ꝛ dedit illis gliã ſempiternã quoꝝ doctrina fulget eccliã vt ſole luna alia. ps. Mgt. In feſtis. iij. lc. vs ad mẽoriã. a. Iſtoꝝ eſt enĩ regnũ celoꝝ qui cõtempſerũt vitam mũdi ꝛ peruenerunt ad premia regni ꝛ lauerũt ſtolas ſuas in ſanguine agni. ps. Magnificat. Oro.

Deus q̃ nos cõcedis ſanctoꝝ martyrũ tuorum. N. ꝛ. N. natalicia colere: da nobis in eterna btitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. Per dominũ noſtrũ. Alia oratio.

Preſta queſum⁹ omnĩs deus: vt qui gl martyres tuos. N.

tes in ſua paſſione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſione ſentiamꝰ. Per dominuz. In feſtis.ix.lc.ad matut. Inuit. Uenite adoꝛemus dn̄m. Qui in ſctis ſuis glorioſus eſt. ps. Uenite. In feſtis trium lectionū. Inuit. Regē martyꝛū dn̄m. Uenite adoꝛemꝰ. ps. Uenite. Hyꝰ.

Rex glorioſe martyꝛum coꝛona confitentiū: qui reſpuentes terrena perducis ad celeſtia.

Aurem benignam ꝓtinꝰ appone noſtris vocibus tropheā ſacra pangimus/ignoſce quod deliquimus.

Tu vincis in martyꝛibꝰ parcendo confeſſoꝛibus: tu vince noſtra crimina donando indulgentiam.

Preſta pater piiſſime. In.i. noc. an. Secus decurſus aquarum plantauit vineam iuſtoꝛuz: ſed in lege dn̄i fuit voluntas eoꝛū. ps. Btūs vir. An. Tanq̄ aurum in foꝛnace ꝓbauit electos dn̄s: ⁊ quaſi olocauſta accepit illos ieternū. ps. Quare fre. an. Si coꝛā hoībꝰ toꝛmēta paſſi ſunt ſpes electoꝛum eſt immoꝛtalis ineternum. ps. In dn̄o cōfido. ꝟ. Scti tui dn̄e. Sermo ſancti Auguſtini. Lectio.i.

Quotieſcunq̄ fr̄es chariſſimi ſctoꝛū martyꝛū ſolēnia celebꝛamꝰ: ita ipſis ... dentibꝰ expectamꝰ a ... ni tp̄alia bn̄ficia: vt ipſos martyꝛes imitādo accipere mereamur eterna. Ab eis em̄ ſctoꝝ martyꝝ in ſ̄ita te feſtiua gaudia celebꝛant̄: q̄ ipſoꝛū martyꝛū exēpla ſequunt̄. R. Abſterget deꝰ oēm lachꝛymā ab oculis ſctoꝝ et iā nō erit amplꝰ neq̄ luctꝰ neq̄ clamoꝛ ſed nec vllꝰ doloꝛ. Qm̄ pꝛioꝛa trāſierunt. ꝟ. Nō eſuriēt neq̄ ſitiēt āplꝰ: ⁊ nō cadet ſup illos ſol neq̄ vllus eſtus. Qm̄. Lec.ii.

Solēnitates ⁊ em̄ martyꝛū exhoꝛtatiōes ſunt martyꝛioꝛū: vt imitari non pigeat: quod celebꝛare delectat. Sed nos volumus gaudere cum ſanctis: et tribulationes mūdi nolumus ſuſtinere cuz ipſis. Qui em̄ ſctōs martyꝛes vel inquātum potuerit noluerit imitari: ad eoꝛum beatitudinem peruenire non poterit. Sic apoſtolus paulus pꝛedicat dicēs. Si fuerimus ſocij paſſionū: erimꝰ ⁊ cōſolationū. Et dn̄s in euāgelio. Si mūdus vos odit: ſcitote q2 me pꝛioꝛē vobis odio habuit. R. Uiri ſcti glorioſuz ſanguinē fuderūt ꝑ dn̄o: amauerūt chꝛiſtū in vita ſua: imitati ſunt eum in moꝛte ſua. Et ideo coꝛonas triumphales meruerūt. ꝟ. Unus ſpūs ⁊ vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio.iii.

Ille enim recuſat eſſe in coꝛpoꝛe: q̄ odiū non vult ſuſtinere cū capite. Sed di-

cet aliqs. Et quis eſt q̄ poſſit beatoꝝ martyꝝ veſtigia ſeqni? Huic ego reſpōdeo: qꝛ non ſolum martyꝛes: ſed et ipſum dñm cum ipſius adiutorio ſi volumus poſſumus imitari. ℟. Tradiderūt corpora ſua propter deū ad ſupplicia. Et meruerūt habere coronas perpetuas. ℣. Lauerūt ſtolas ſuas & dealbauerūt eas in ſanguine agni. Et. In .ij. noc. an. Scim⁹ qm̄ diligentib⁹ deū oīa coope rantur in bonū his q̄ ſcd'm propoſitū vocati ſunt ſancti. Ps. Dñe quis habi. an. Iuſti autē in perpetuum viuent & apud dñm eſt merces eoꝝ. Ps. Dñe in vir. an. Ecce merces ſctoꝝ copioſa eſt apud deum: ipſi vero moꝛtui ſunt pro chriſto et viuunt ineternum. Ps. Exultate. ℣. Iuſti autem in perpetuum viuent Et apud dominum eſt merces eorum. Lectio quarta.

Audi non me ſed dominū generi humano clamantē. Diſcite a me: qꝛ mitis ſum & humilis corde. Audi & beatū petrū apoſtolū admonentem. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: vobis relinquēs exemplū: vt ſequamini veſtigia eius. Similr̄ et beatus paul⁹ apoſtol⁹ clamat. Imitatores dei eſtote: ſicut filij chariſſimi. Quid ad hec reſpōdebim⁹ fratres: vel quā excuſationē habere poterimus? ℟. Sciui tui dñe mirabile cōſecuti ſunt iter ſeruiētes preceptis tuis vt inuenirētur illeſi in aquis validis Terra apparuit arida & in mari rubro via ſine impedimēto. ℣. Victricē manum tuā laudauerunt pariter et decātauerunt dñe nomē ſanctum tuum. Terra. Lec. v.

Si tibi aliquis dicat vt virtutes quas dñs fecit: debeam⁹ imitari. Iuſta poteſt eſſe excuſatio tua: qꝛ virtutes & mirabilia facere nō omnibus datū eſt. Iuſte et caſte viuere & charitatē cū omnibus cuſtodire cū dei adiutorio omib⁹ preceptū eſt. Nā & ipſe dñs nō dixit. Diſcite a me moꝛtuos ſuſcitare: ſup aquas ſiccis pedib⁹ ambulare. Nō hoc dixit. Sꝫ qꝛ mitis ſum & humilis corde. ℟. Corpora ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt & viuēt noīa toꝝ. In gnatiōe & gnationē. ℣. Sapientiā ſctoꝝ narrent oēs ppli & laudem eoꝝ nunciet eccleſia. In ge. Lec. vi.

Et iterū dixit. Diligite inimicos vr̄os bñfacite his qui oderūt vos ſicut & pater veſter celeſtis q̄ ſolē ſuū oriri facit ſup bonos et malos. Et iterū. Eſtote pfecti: ſicut pr̄ veſter celeſtis pfectus eſt. Et licet ſint alia multa in q̄bus debeam⁹ & dominū & vr̄os martyres imitari. Iſta tn̄ duo pcepta ſunt

vnũ: vt mites ſim⁹ et hũiles corde. Inimicos nr̃os toto corde et totis virib⁹ diligamus. De diligẽdis eñi inimicis fratres chariſſimi null⁹ vnq̃ in ſ̃citate ſe poterit excuſare. R̄s. Sc̃ti p̄ fidẽ vicerũt regna opati ſunt iuſticiã adepti ſunt repromiſſiones ⁊ fortes facti ſunt i bello. Oẽs teſtimonio fidei pbati. V̄. Caſtra verterũt exteroꝝ effugarunt aciẽ gladij. Oẽs. In. iij. noc. An. De⁹ tẽtauit illos et inuenit illos dignos ſe ideo accipiẽt regnũ decoris de manu dñi. Ps. Bñdicã. An. Reddet deus mercedẽ laborũ ſanctorũ ſuorũ ⁊ deducet eos in via mirabili. Ps. Exaudi de⁹ orationẽ meã cũ dep. An. Iſti ſunt triumphatores ⁊ amici dei qui doctrinã ſuã morte fortiſſima cõſecrarũt. Ps. Deus venerunt. An. Iuſtorũ aie in manu dei ſunt. Ps. Et nõ tanget illos tormentũ malitie.

Secũdũ lucã xxi. Lec. vij.

In illo tp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ audieritis prelia ⁊ ſeditiones: nolite terreri. Oportet enim hec primũ fieri/ ſed nondum ſtatim finis. Et reliqua. Homilia beati Gregorii pape.

Qꝛ lõgius ab vrbe digreſſi ſumus ne ad reuertẽdũ nos tardior hora p̄pediat: neceſſe eſt vt expoſitionẽ ſc̃i euangelij breuior ſermo traſcurrat. Dñs ac redẽptor noſter perituri mũdi precurrentia mala denũciat: vt eo minus perturbẽt venientia: quo fuerũt p̄ſcita. Minus eñi iacula feriũt que preuidẽtur: ⁊ nos tolerabili⁹ mũdi mala ſuſcipimus: ſi cõtra hec p̄ preſcientie clypeũ munimur. R̄. Hec eſt vera fraternitas q̃ nunq̃ potuit violari certamine: q̃ effuſo ſanguine ſecuti ſunt dñm. Contẽnentes aulã regiam puenerunt ad celeſtia regna. V̄. Tradiderunt corpora ſua in mortem: ne ſeruirent idolis. Conte. Lec. viij.

Ecce etẽm dicit. Cũ audieritis prelia ⁊ ſeditiones nolite terreri. Oportet primum hec fieri ſed nondũ ſtatim finis. Penſanda ſunt ergo verba redemptoris noſtri: per q̃ nos aliud interi⁹: aliud exterius paſſuros denũciat. Bella quippe ad hoſtes ptinent: ſeditiões ad ciues. Vt ergo nobis indicet interius: exteriuſq̨ turbari aliud nos fatetur ab hoſtib⁹ aliud a fratrib⁹ perpeti. R̄s. Verbera carnificũ nõ timuerũt ſc̃ti dei morietes p̄ chriſti noie. Vt heredes fierẽt in domo dñi. V̄. Sancti p̄ fidem vicerũt regna: operati ſunt iuſticiã adepti ſunt repromiſſiones. Vt. Lectio nona.

Sed his malis p̄uenientibus: qꝛ non ſtatim finis ſequatur adiungit. Surget gẽs cõtra gentẽ ⁊ regnũ

aduerſus regnũ/ ⁊ terremo
tus magni erũt ꝑ loca et pe-
ſtilentie ⁊ fames: terroreſqꝫ
de celo ⁊ ſigna magna erũt.
Ultima tribulatio multꝫ tri
bulationibꝰ ꝓuenit: ⁊ ꝑ cre-
bra mala q̃ ꝓueniũt: indicã-
tur mala perpetua q̃ ſubſe-
quentur. Seruate ergo fra
tres in mẽte patiẽtiam: cãqꝫ
cũ res exegerit: exercete in
opatione. Nullũ veſtrum ad
odiũ primi verba contume-
lioſa cõmoueãt: nullũqꝫ peri
turarũ rerũ dãna ꝑturbent.
℟. Concede nobis q̃s dñe ve
niam delictoꝝ: ⁊ intercedẽ-
tibus ſanctis quoꝝ hodie ſo
lennia celebramus. Talem
nobis tribue deuotionem vt
ad eoꝝ ꝑuenire mereamur
ſocietatẽ. ℣. Adiuuent nos
eorum merita quos propria
impediũt ſcelera: excuſet in-
terceſſio accuſat quos actio
⁊ q̃ eis tribuiſti celeſtis pal-
mã triumphi: nobis veniam
nõ deneges pcti. Talem. hẏ.
Te deũ. ℣. Exultẽt iuſti in
cõſpectu dei. ℟. Et delectẽ-
tur in letitia. In laudi. aña.

Iuſtoꝝ aĩe in manu
dei ſunt: ⁊ non tanget il
los tormentum malicie. an.
Cuꝫ palma ad regna ꝑuene-
runt ſancti: coronas decoris
meruerunt de manu dñi. an.
Corpora ſanctoꝝ in pace ſe-
pulta ſunt: ⁊ viuunt nomina
eoꝝ ineternũ. an. Sancti ſpi
ritus et anime iuſtoꝝ hym-
nũ dicite deo alla. In ſeptua
geſima dr vtc. In eternum.
loco de Alleluya. an. Exulta
būt ſancti in gloria letabũ-
tur in cubilibus ſuis. Cap̄m.
Sancti per fidẽ. hẏ. Sancto
rum meritis. ℣. Exultẽt iu-
ſti in cõſpectu dei. an. Iuſti ſũt
ſancti qui pro dei amore mi-
nas hominũ contempſerunt
chriſti martyres in regnum
eternũ exultãt cũ angelis: o
ꝙ precioſa eſt mors ſanctoꝝ
qui aſſidue aſſiſtunt ante do
minũ: ⁊ ab inuicem non ſunt
ſeparati. ps. Bñdictus. Oro.
vt s. Ad horas añe de laudi-
bus. Ad. iij. cap̄m. Sancti per
fidem. ℟. Sancti tui domine
benedicent te. Alla alla. ℣.
Gloriam regni tui dicent: et
potentiam tuam loquentur.
Alleluya. Gloria patri. ℟m.
Sancti tui. ℣. Iuſti autem
in perpetuuꝫ viuent. Ad. vj.
Capitulum. Sapien. v.

Reddet deus mercedem
laboꝝ ſanctoꝝ ſuorũ: et
deducet eos in via mirabili.
℟. Iuſti autem in perpetuuꝫ
viuẽt. Alla alla. ℣. Et apud
dominum eſt merces eorum.
Alleluya. Gloria patri. ℟m.
Iuſti autem. ℣. Iuſtoꝝ ani
me. Ad. ix. Cap̄m. Hebr. xj.

Sancti ludibria ⁊ verbe-
ra expti: inſuꝑ ⁊ vincu-
la ⁊ carceres: lapidati ſũt: ſe
cti ſunt: tẽtati ſunt: in occiſio
ne gladij mortui ſũt ꝑ chro
dño. ℟. Iuſtoꝝ aĩe in manu

rei ſūt. Alla alla. Vſ⁹ Et non tāget illos tormētū malicie. Alla. Glia. R. Juſtoꝝ. V. Exultēt in. Ad vē. a. Juſtoꝝ aīe. Ps. Dixit dñs. Laude pueri. Credidi. In cōuertēdo. Eripe me. Cpm. Sācti per fidē. Si fe. dn. deducit. Az hoc. R. Cōcede nobis. hy⁹ Sāctoꝝ meritis. V⁹ Sancti tui dñe benedicēt te. a. Gaudēt in celis aīe ſanctoꝝ qui chriſti veſtigia ſūt ſecuti: ꝛ qꝛ pro ei⁹ amore ſanguinē ſuū fuderūt ideo cum chriſto exultāt ſine fine. Ps. Magt. Oro vt ſupra. ¶ In natali vnius confeſſoris epiſcopi de eo fiat feſtum cātoris vel ſuccēſoris. In vigilia ad veſperas ſuper pſ. de feria/ſeu de die qualis euenerit dñice aīe ſequentes ꝛ nō alie. An.

Iſte cognouit iuſticiam: ꝛ fecit mirabilia magna ꝛ exorauit altiſſimū ꝛ inuentus eſt in numero ſanctoꝝ. A. Amauit eum dñs et ornauit eū: ſtola glie induit eū: et ad portas paradiſi coronauit euz. An. Juſtū deduxit dñs p vias rectas: ꝛ oſtēdit illi regnum dei/ꝛ dedit illi ſcientiā ſctōꝝ: honeſtauit illuz in laborib⁹: et cōpleuit labores illius. A. Similabo eum viro ſapienti/qui edificauit domū ſuam ſupra petraz. An. Sancte. N. intercede pro nobis: vt conſortes glorie ſanctoruz tecū effici mereamur.

¶ In natali vni⁹ confeſſoris epiſcopi feſtū ſit duplex nouem lec. vel triū lec. In vigilia ad veſ. ſup pſ. an. de die qualis euenerit. Cpm. Eccle. xliiij.

Ecce ſacerdos magnus qui in dieb⁹ ſuis placuit deo ꝛ inuētus eſt iuſtus/ꝛ in tēpore iracundie factus eſt reconciliatio. Deo gratias.

Si feſtum ſit duplex dicitur hoc reſponſoriū. Sancte. N. chriſti cōfeſſor audi rogātes ſeruulos. Et impetratā celitus tu defer indulgentiā. V. O ſancte. N. ſydus aureum dñi gratia ſeruoꝝ gemit⁹ ſolita ſuſcipe clemētia. Et impetratam. Gloria. Hymnus.

Iſte cōfeſſor dñi ſacrat⁹ feſta plebs cui⁹ celebrat per orbem: hoc die letus meruit ſecreta ſcandere celi.

Qui plus prudens humilis pudicus ſobri⁹ caſtus fuit ꝛ quietus: vita dū preſens vegetauit eius corporis art⁹.

Ad ſacrū cuius tumulū frequēter mēbra lāguentū modo ſanitati: quolibet morbo fuerit grauata reſtituūtur.

Unde nūc noſter chorus in honore ipſius hymnuz canit hūc libēter: vt piis ei⁹ meritis iuuemur omne per euū.

Sit ſalus illi dec⁹ atq; virtus qui ſupra celi reſidens cacumen: toti⁹ mūdi machinā gubernat trinus ꝛ vnus. Amē.

V⁹. Ora p nobis btē. N. Rm. Ut digni efficiamur pmiſſionibus chriſti. Et hoc ſi ſit fe

nō dupl. vel maius alias ī̄ cōis. V. Amauit eum dn̄s et ornauit eū. R̄. Stola glorie induit eum. Ad mḡt. añ. Iſte cognouit. vt s. Oratio.

Exaudi dn̄e preces nr̄as quas in ſcti. N. cōfeſſoꝝ tui atq̄ pōtificis ſolennitate deferimꝰ: & q̄ tibi digne meruit famulari: eiꝰ intercedētibꝰ meritis ab oibꝰ nos abſolue pctis. Per. Alia oro.

Da q̄s omīps Deꝰ: vt beati. N. cōfeſſoris tui atq̄ pōtificis venerāda ſolennitas: & deuotionem nobis augeat & ſalutē. Per. Alia oro.

Preſta q̄s omīps Deꝰ: vt bti. N. ꝯfeſſoris tui atq̄ pontificis venerāda ſolennitas: et preſentis vite nobis remedia conferat: et premia eterna concedat. Per. ¶ Nota q̄ in feſt. trāſlationum dicitur hymnus hoc modo.

Iſte cōfeſſor dn̄i ſacratꝰ ſobriꝰ caſtꝰ fuit & quietꝰ vita dum preſens vegetauit eiꝰ corpis artus. Ad ſacrū. &c. Ad cōple. ſtat ſcōz q̄ dies vel tēpus requiſierit. In magnis ſolēnitatibꝰ. Ad nōc dimit. añ. Sancte. N. quere ſupra. Ad matut. Inuitat. Regem confeſſorū dominū. Venite adoremus. Hymnus.

Ieſu redemptor oim perpes corona preſuluz: in hac die clementius noſtris faueto vocibus.

Qui ſacri qua nois cōfeſſor almꝰ claruit: cuius celebrat annua deuota plebs ſolēnia.

Qui rite mūdi gaudia huiꝰ caduca reſpuēs: cū angelis celeſtibꝰ letus potit̄ p̄mijs.

Huiꝰ benigne annue nobis ſequi veſtigia: huiꝰ p̄catu ſeruulis dimitte noxā criminis.

Sit chriſte rex pijſſime tibi p̄rīq̄ glia: cuz ſpū paraclero in ſempiterna ſecula. Amen.

In. j. no. añ. Btūs vir q̄ i lege dn̄i meditat̄: volūtas eiꝰ permanet die ac nocte: & oia q̄cūq̄ faciet ſemp pſperabitur. ps. Btūs vir. añ. Beatus iſte ſctūs q̄ ꝯfiſus eſt in dn̄o p̄dicauit p̄ceptū dn̄i: cōſtitutus eſt in mōte ſcō eiꝰ. ps. Quare fre. añ. Tu es glia mea / tu es ſuſceptor meus dn̄e: tu exaltās caput meum & exaudiſti me de monte ſancto tuo. ps. Dn̄e q̄d. V. Amauit eū. lc. j.

Scriptum eſt in lectione euāgelica q̄ homo q̄dā peregre pficiſcens vocauit ſeruos ſuos et tradidit illis bona ſua: & vni dedit q̄nq̄ talenta: alij duo / alij vero vnū vnicuiq̄ ſcōm ppriā virtutē et pfectus eſt ſtatim. Homo iſte paterfamilias dominus chriſtus eſt: q̄ ad patrez poſt reſurrectionē victor aſcēdēs vocatis apoſtolis doctrinam euangelicā tradidit. R̄. Euge ſerue bone & fidelis q̄ ſuper pauca fuiſti fidelis / ſup multa te conſtituā. Intra in gaudiū dn̄i tui. V. Dn̄e q̄nq̄

talenta tradidiſti michi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum. Intra in. Lectio ſexta.

Non p largitate aut parcitate vni plus et alteri minus tribuens: ſed p accipientiũ virib⁹ quod et apoſtolus eos q ſolidũ cibũ capere non poterãt: lacte potaſſe ſe dixit. Deniq; et ille q de quinq; talẽtis decem fecerat: et q de duob⁹ quattuor/ſimile accepit gaudiũ: nõ cõſiderãs lucri magnitudinẽ: ſed ſtudiũ bone volũtatis. ℟ Ecce ſacerdos magn⁹ q in dieb⁹ ſuis placuit deo. Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs creſcere in plebẽ ſuã. ℣ Nõ eſt inuẽtus ſimilis illi qui cõſeruaret legẽ excelſi. Ideo. Lectio ſeptima.

In quinq; et duob⁹ et vno talentis vel diuerſas gratias intelligam⁹ q̃ vnicuiq; tradite ſunt/vel in p̃mo oẽs ſenſus exteriores: in ſcđo intelligẽtiã et opera: in tertio rationẽ qua homines a beſtijs ſeparãtur. ℟ Iurauit dñs et non penitebit eũ tu es ſacerdos ineternũ. Scđm ordinẽ melchiſedech. ℣ Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Scđm. In .iii. noc. an. Inuocãtem exaudiuit dñs ſcm̃ ſuũ: dñs exaudiuit eũ et cõſtituit eũ in pace. ps. Cũ inuocarẽ. an. Letẽtur oẽs qui ſperant in te dñe: qm̃ tu bñdixiſti iuſto: ſcuto bone volũtatis tue coronaſti eũ. ps. Verba mea.

an. Dñe dñs noſter q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ i vniuerſa terra: q2 gl'ia et honore coronaſti ſcm̃ tuũ: et cõſtituiſti eũ ſuper opera manuũ tuarum. ps. Dñe. Iſm. ℣. Iuſtũ deduxit dñs per vias rectas. ℟. Et oſtendit illi regnũ dei. Lec. viij.

Abijt aũt qui qnq; talenta acceperat et operat⁹ eſt in eis/et lucratus eſt alia quinq;. Similiter q duo talẽta acceperat: lucratus eſt alia duo. Et iſte p virib⁹ q̃cquid in lege didicerat in euãgelio duplicauit: ſiue in ſciẽtia: ſeu per opera preſentis vite/ future beatitudinis typũ intellexit. ℟. Elegit eum dñs et excelſũ fecit eũ: ſtatuit ei teſtamẽtuz ſempiternũ circũcinxit euz zona iuſtitie. Et induit eum coronã glorie. ℣. Glorificauit illũ in cõſpectu regum: et oſtendit illi gloriã ſuã. Et induit eum. Lectio .v.

Poſt multũ vero tẽporis venit dñs ſeruorum illorum et poſuit rationẽ cũ eis. Grãde eni tẽpus eſt inter aſcenſionem ſaluatoris: et ei⁹ ſcđz aduentum. Et accedens qui quinq; talenta acceperat: obtulit alia quinq; talenta dicẽs. Dñe qnq; talenta tradidiſti michi: ecce alia qnq; ſuplucrat⁹ ſum. Ait illi dñs ei⁹. Euge ſerue bone et fidelis q2 ſup pauca fuiſti fidelis ſupra multa te conſtituam intra in gaudiũ dñi tui. ℟. Poſui ad

futoriū ſup potētē/ ⁊ exalta-
ui electū de plebe mea. Man⁹
eni mea auxiliabit̃ ei. ℣ In-
ueni dauid ſeruū meū oleo
ſcō meo vnxi eū. Man⁹. l. vi.

Acceſſit aūt et q̄ duo ta-
lenta acceperat et ait.
Dn̄e duo talēta tradidiſti mi
chi: ecce alia duo ſuplucrat⁹
ſuz. Et ait illi dn̄s. Euge ſer
ue bone ⁊ fidelis/ q₂ ſup pau
ca fuiſti fidelis ſup multa te
cōſtituam intra in gaudiū
dn̄i tui. ℟. Ecce vere iſraeli-
ta i quo dol⁹ nō eſt inuētus:
q̄ pbat⁹ rept⁹ eſt. Sacerdos
magn⁹ iuxta ordinē melchi-
ſedech. ℣. Statuit ei dn̄s te-
ſtamētū ſempiternū q̄ pba
tus rept⁹ eſt. Sacer. In. iij.
noc. añ. Dn̄e iſte ſcūs habita
bit i tabernaculo tuo opera-
tus eſt iuſticiā requieſcet in
mōte ſcō tuo. ps. Dn̄e q̄s. a.
Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei
dn̄e: gliā ⁊ magnū decorem
impoſuiſti ſup eū: poſuiſti in
capite ei⁹ coronā de lapide p̄-
cioſo. ps. Dn̄e in v̄tu. a. Hic
accipiet bn̄dictionē a dn̄o et
miaz a deo ſalutari ſuo: quia
hec eſt gn̄atio q̄rentiū dn̄m.
ps. Dn̄i eſt t̄ra. ℣. Iuſtus vt
palma florebit. ℟. Sicut ce-
drus libani multiplicabit̃.

Scdm lucā. Lectio. vij.

In illo t̄pe. Dixit ieſus
diſcipl'is ſuis. Sint lum
bi vr̄i p̄cincti: ⁊ lucerne ardē
tes in manib⁹ vr̄is. Et reli.

Homilia bti gregorij pape.

Qr viris luxuria in lumbis
ſit: feminis i vmbilico: teſta-
tur dn̄s q̄ de diabolo ad btm
iob loq̄tur dicēs. Virt⁹ ei⁹ in
lūbis eius: et fortitudo illi⁹
in vmbilico vētris illi⁹. ℟.
Vir iſraelita gaude coheres
chriſti. Intercede p nobis. ℣.
Vt ſcelibus tuis a deo veniā
mereamur cernua mente de-
poſcimus. Interce. Lec. viij.

A principali igit̃ ſexu lum
borū noie luxuria deſi
gnat̃ cū dn̄s dixit. Sint lūbi
vr̄i p̄cincti. Lūbos eni p̄cin-
gimus: cū carnis luxuriā p
ꝯtinentiā coartam⁹. ℟. Ecce
vir prudēs q̄ edificauit do-
mū ſuā ſupra petrā: in cuius
ore nō eſt inuent⁹ dolus. Q₂
de⁹ elegit eū in ſacerdotē ſibi.
℣. Ecce vere iſraelita i quo
dolus nō eſt. Q₂. Lectio. ix.

Duo autē ſunt q̄ iubētur
⁊ lūbos reſtrigere: ⁊ lu
cernas tenere: vt ⁊ mūdicia
ſit caſtitatis i corpe: et lumē
v̄itatis in opatione. Redem
ptori etenī nr̄o vnū ſine alte
ro nequaq̄ placere poteſt.
℟. Sint lumbi veſtri precin
cti ⁊ lucerne ardentes in ma
nibus veſtris. Et vos ſimi-
les hoib⁹ expectātib⁹ dn̄m
ſuū quando reuertatur a nu
ptijs. ℣. Vigilate ergo quia
neſcitis qua hora dn̄s ve-
ſter ventur⁹ ſit. Et. Glia. ℣.
Te deum. ℣. Iuſtus germi-
nabit ſicut lilium. ℟. Et flo-
rebit in eternum ante dn̄m.

vel. ℣ Ora pro nobis beate. ℣ Et hoc ñ sit festum duplex aut commius. In laudi. añ Ecce sacerdos magnus q̄ in diebus suis placuit deo et inuētus est iustus. añ Beatus ille seruus quē cū venerit dn̄s eius et pulsauerit ianuā et inuenerit eū vigilātē. añ Fidelis seruus et prudēs quem cōstituit dn̄s super familiam suā. añ Sacerdotes dei benedicite dn̄m serui dn̄i hymnum dicite deo alla. In lxx. dr. In eternum. loco De. Alla. añ Serue bone et fidelis intra in gaudiū dn̄i tui. Cp̄ Ecce sa. hy Iste cōfes. ℣ Ora p no. vel. Iustus ger. ā. Euge serue bone et fidelis qr sup pauca fuisti fidelis su p multa te cōstituā dicit dn̄s. p̄. Bn̄dict. Oro. vt s. Ad hor. āe de laud. Ad. iij. cp̄m Ecce sacer. R̄m Amauit eū dn̄s et ornauit eum. Alla alla. ℣ Stola glorie induit eū. Alla. Glia. Amauit. ℣ Iustū dedu. Ad sextam. Cp̄ Eccli. xliiij. Non est inuētus silis illi qui cōseruaret legē excelsi: ideo iureiurādo fecit illū dn̄s crescere in plebē suā. R̄. Iustū deduxit dn̄s per vias rectas. Alla alla. ℣ Et ostendit illi regnū dei. Alla. Glia. Iustū. ℣ Iustus vt palma. Ad nonam. Cp̄ Eccle. xlv. Dedit illi dn̄s fungi sacerdotio et habere laudē in noīe ipsi: et offerre illi incēsum dignum in odorē suauitatis. R̄ Iustus vt palma florebit. Alla alla. ℣ Sicut cedrus libani multiplicabitur. Alla. Gloria. Iustus. ℣ Iustus ger. vel Ora pro nobis. ¶ Ad vesperas. añ Iurauit dn̄s et nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternum. ps. Dixit dn̄s. añ. Collocet eū dn̄s / cū pncipibus populi sui. ps. Laudate pue. añ Dirupisti dn̄e vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. ps. Credidi. añ Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. ps. In cōuertēdo. añ Sacerdotes tui induātur iusticiam et sancti tui exultatione exultabunt. ps. Memento dn̄e da. Cp̄. Ecce sacer. Si festū fuerit duplex di hoc. R̄. Sint lumbi. hy. Iste cōfessor. ℣ Ora p nobis. vel ℣ Amauit. añ. Cōfessor dn̄i. N. astātem plebē corrobora sancta intercessione: vt qui viciorum pōdere premimur btitudinis tue meritis subleuemur: et te duce eterna premia consequamur. p̄. Magt. Oratio vt s. ¶ Sciendū est tamē q si extra septuagesimā et aduentū dn̄i aliqd festū vnius confessoris epi habeat octa. vel si infra aliquas oct. Et etiam a pascha vsq ad Deus oim. euenerit. Ad ves. dr super quinq ps. supradictos sola. ā. Ecce sa. nisi habuerit ppriā. añ. Cp̄.

Non eſt inuentus. Ac. viſ.

¶ In natali vnius confeſſoris nō epi. In vigilia ad veſ. añ. ⁊ pſalmi de fer. vel de die q̃lis euenerit. Cā. Eccl. xlv.

Dilectus deo et hominibus hic vir beatus. N. cuius memoria in bñdictione eſt. Deo gr̄as. Si feſtū ſit duplex dicit. R. Iſte ſanctus. q̃re infer. Hy. Iſte confeſ. V. Iuſtū dedu. vel. Ora pro nobis. Vt digni. Ad mḡt. a. Amauit. q̃re ſup. Et dr̄ etiā in tertia. an. cā. V. ad memoriaz.

¶ De abbatib. Ad magr̄ vel ad memo. añ. Sanctiſſime confeſſor dñi monachoꝝ pater ⁊ dux. N. intercede ꝓ nr̄a omniumq; ſalute. Pſ. Magnificat. Ad memo. V. Amauit eum. Oratio.

Interceſſio nos q̄s dñe beati. N. abbatis commēdet vt qd̄ nr̄is meritis non valemus: eius patrocinijs aſſequamur. Per. Alia oro de vno confeſ. nō epo nec abbate. Oro.

Deus qui nos beati. N. cōfeſſoris tui annua ſolennitate letificas: concede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exēpla gradiamur. Per. Ad ma. inuit. Regem confeſſorum dñz. Venite adoremus. Hy. Ieſu redē. In .i. noc. An. Beatus vir qui in lege dñi meditatur volūtas eius ꝑmanet die ac nocte: ⁊ oia quecūq; faciet ſemꝑ proſperabūtur. V. Beatus vir. An. Beatus iſte ſanctus qui cōfiſus eſt in dño ꝓdicauit preceptū dñi cōſtitutus eſt in monte ſcō eius. Pſ. Quare fre. An. Tu es gloria mea tu es ſuſceptor meus dñe: tu exaltās caput meū: ⁊ exaudiſti me de monte ſancto tuo. Pſ. Domine quid mul. V. Amauit. ¶ Sermo beati fulgentij epi. Lectio prima.

Magnum bonū eſt fratres chariſſimi et valde congruū valdeq; cōmodū: ⁊ maxime chriſtianis oībus appetendum. Vt vnuſquiſq; deſiſtere nō delectetur in peius: ſed oēs ꝓficere ſtudeamus in melius. R. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis ſuper multa te cōſtituam. Intra in gaudiū dñi tui. V. Dñe quinq; talēta tradidiſti michi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum. Intra in gaudium. Lectio ſecunda.

Arbores enim ſumus fratres in agro dominico conſtituti: deus autem noſter agricola eſt. Ille nos cōpluit: ille colit. Ille fecunditatem condonat: ipſe fructificandi gratiā ſubminiſtrat. Pluuia dei: eſt ſermo ſancte predicationis. Cultura dei eſt in fuſio gratie ſpiritualis. R. Amauit eum dominus ⁊ ornauit eū ſtola glorie induit eum. Et ad portas paradiſi coronauit eum. V. Induit eū dominus gl'iā fidei ⁊ ornauit eū. Et ad. Lectio iij.

DEus igit̃ p̃cepto nos cõ
pluit: adiutorio colit.
Dñs compluit aufert a nobis
ignorãtie ſiccitatem. Dñs co-
lit bene viuẽdi & donat vber-
tatem. Dñs cõpluit: terrã cor-
dis nr̃i irrigat. Dñs ſõo colit:
De ipſa terra ſpinas et tribu
los mũdane cupiditatꝫ extir
pat. ℟. Juſtus germinabit
ſicut lilium. Et florebit ine-
ternũ ante dñm. ℣. Plantatꝰ
in domo dñi in atrijs domus
dei noſtri. Et flo. In .ij. noct.
Añ. Jnuocantẽ exaudiuit dñs
ſcm̃ ſuũ: dñs exaudiuit eum
& conſtituit eum in pace. Ps.
Cũ inuo. Añ. Letent̃ oẽs qui
ſperãt in te dñe qm̃ tu bñdi-
xiſti iuſto: ſcuto bone volũta
tis tue coronaſti eũ. Ps. Ver
ba. Añ. Dñe dñs noſter q̃ ad-
mirabile eſt nomen tuum in
vniuerſa terra: quia gloria
et honore coronaſti ſcm̃ tuũ
& conſtituiſti eum ſuper ope
ra manuum tuarum. Ps. Jp
ſum. ℣. Juſtum dedu. Le. iiij.

DEbemus itaq; fecũdari
celeſtibꝰ pluuijs: debe-
mus & cõgrua fructificatio-
ne manibus ſuperni reſpon
dere cultoris. Et ſi non poſ-
ſunt om̃es arbores equales
fructus afferre: nulla tamen
debet in agro dñico ſterilis
permanere. ℟. Beatus vir
qui inuẽtus eſt ſine macula
qui poſt aurum nõ abijt nec
ſperauit in pecunie theſau-
ris. Jdeo ſtabilita ſunt bo-
na illiꝰ ĩ dño. ℣. Potuit eñ
tranſgredi et non eſt tranſ-
greſſus: & facere mala & non
fecit. Jdeo. Lectio quinta.

MUltum metuẽda nobis
eſt fratres illa ſentẽtia
cõminãtis: qua dr̃. Ois arbor
q̃ nõ facit fructũ bonũ excide
tur: et in ignẽ mittetur: q̃ ſi
ſterilitas ĩ ignẽ mittit̃: rapa
citas q̃d meretur? At q̃d re-
cipiet q̃ alienũ tulerit: ſi ſem
per ardebit qui de ſuo nõ de-
derit? Et ſi iudiciũ ſine mĩa
erit illi q̃ nõ fecit miaꝫ: qua-
le iudiciũ erit illi qui fecerit
& rapinã? ℟. Jſte cognouit
iuſticiam et fecit mirabilia
magna: & exorauit altiſſimũ.
Et inuentus eſt in numero
ſanctorum. ℣. Jſte eſt qui cõ
tempſit vitam mundi & per-
uenit ad celeſtia regna. Et
inuentus. Lectio ſexta.

TJmeamꝰ ergo fratres
timeamꝰ actus noſtros.
Obediẽs chriſto vendat que
poſſidet: et elemoſynam det:
vt de terra cor ad celũ ſuble
uet: vt auariciã calcet: vt ad
perfectionis culmẽ tota mẽ-
tis intentione feſtinet: vt nõ
ſit ſollicitus que ſunt mũdi:
ſed q̃ ſunt dñi: vt mundũ ſibi
crucifixũ habeat: vt ſit oino
paup in ſeculo: et diues ĩ chr̃o.
℟. Dñe p̃uenisti eũ in bñdi-
ctionibꝰ dulcedinis. Poſuiſti
in capite eiꝰ coronã de lapide
p̃cioſo. ℣. Vitaꝫ petijt a te et
tribuiſti ei longitudinẽ dierꝫ.

In ſcłm ſcłi. Poſuiſti. In .iij.
noc. añ. Dñe iſte ſctūs habi-
tabit i tabernaculo tuo: ope
rat⁹ eſt iuſticiā requieſcet in
monte ſcō tuo. ℣. Dñe quis
ha. añ. Vitā petijt a te et tri-
buiſti ei dñe gloriā ⁊ magnū
decorē impoſuiſti ſup eū: po
ſuiſti in capite ei⁹ coronā de
lapide pcioſo. ℣. Dñe in vtu
te. añ. Hic accipiet benedictio
nem a dño ⁊ miſericordiā a
deo ſalutari ſuo: quia hec eſt
generatio querētium dñm.
℟. Domini eſt terra. ℣. Iu-
ſtus vt palma florebit.

Lectio. vij. Scḋm Lucā. xj.

In illo tempore. Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Ne-
mo lucernam accendit et in
abſcōdito ponit: neqꝫ ſub mo
dio: ſꝫ ſupra candelabrū: vt
qui ingrediuntur lumen vi
deāt. Et reliqua. Homil. ve
nerabilis bede preſbyteri.

De ſeipſo dñs hec loquitur:
oſtendens et ſi ſupra dixe-
rit: nullū generatiōi nequā
niſi ſignū ione dandum: ne-
quaqꝫ tñ lucis ſue claritatē
fidelibus occultandā. Ipſe
quippe lucernā accēdit: qui
teſtem humane nature flā-
ma ſue diuinitatis impleuit.
℟. Iſte ſctūs digne in memo
riā vertitur hoim: q ad gau-
dia tranſijt angelorū: qm in
hac peregrinatiōe ſolo cor-
pore cōſtitutus cogitatiōe ⁊
auiditate. In illa eterna pa
tria cōuerſat⁹ eſt. ℣. Vincu-
lis carnis abſolut⁹ talentū
ſibi traditū dño ſuo duplica
tū reportauit. In. Lec. viij.

Quam profecto lucernā
nec credētibus abſcon
dere: nec modio ſupponere
hoc eſt ſub mēſura legis in-
cludere: vel intra vnius gē-
tis iudee terminos cohibere
ſed ſuper cādelabrū ingꝫ: vt
qui ingrediunt lumē videāt.
℟. Agmina ſacra angelorū
letamini pro conciue veſtro.
M. De quo gaudet chriſti ec
cleſia feliciter ⁊ exultat gau
denter. ℣. Omnes virtutes
⁊ oīs milicia celeſtis me-
rito gloriamini cū beato. M.
De quo. Lectio nona.

Candelabrū ecclīam di-
cit cui lucerna ſupim-
ponitur qꝛ in frontib⁹ nrīs
fidē ſue incarnatiōis affixit.
Vt qui ecclīam ingredi fide-
liter voluerint: lumē verita
tis palā queāt intueri. Qua
ſentētia iudeorū quoqꝫ pce-
res cōdēnant: qui ſigna que-
rentes: apertā lucis ianuā
noluerunt intrare credēdo.
Deniqꝫ pcepit ne opa tm̄mo-
do ſed vt cogitatiōes ⁊ ipſas
cordis etiā intentiones mū
dare ⁊ caſtigare meminerit
℟. Scte. M. chriſti confeſſor
audi rogātes ſeruulos. Et
impetratam celitus tu defer
indulgentiā. ℣. O ſcte. M. ſy-
dus aureum dñi gratia ſer-
uorum gemitus ſolita ſuſci-
pe clemētia. Et. Gła. San-

ete. ps. Te deum. ℣. Juſtus germinabit. In laudi. añs

Amauit eū dñs ⁊ ornauit eum: ſtola glie induit eū. a. Btūs ille ſeruus quē cū venerit dñs ei⁹ ⁊ pulſauerit ianuam ⁊ inuenerit eū vigilātē. a. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs quē conſtituit dñs ſuper familiam ſuam. añs. Juſtum deduxit dominus per vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnum dei. aña. Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudiū dñi tui. Cañm Dilectus deo. hy⁹. Iſte cōfeſſor. ℣. Juſtus germi. Ad būdic⁹. añ. Euge ſerue bone ⁊ fidelis q2 ſup pauca fuiſti fidelis ſup multa te conſtituā dicit dñs. Sequitur oꝛo. Ad hoꝛ. añe de laud. Ad. iij. Capitulū. Dilectus. ℟. Amauit. ℣. Juſtum deduxit. vꝫs. vnius cōfeſſor. eūt. Ad. vi. Capitulū. Eccl. xxxj.

Beatus vir qui inuētus eſt ſine macula: et qui poſt aurum nō abiit: nec ſperauit in pecunie theſauris: quis eſt hic et laudabimus eū: fecit enim mirabilia in vita ſua. ℟m. Juſtum deduxit. ℣. Juſtus vt palma. Ad ix. Capitulum. Eccle. xxxj.

Potuit enī tranſgredi et nō eſt trāſgreſſus: ⁊ facere mala et non fecit: ideo ſtabilita ſunt bona illius in dño. ℟m. Juſtus vt pal. ℣. Juſtus germinabit. Ad veſ. aña. Amauit. ps. Dixit dñs. Laudate pueri. Credidi. In cōuertendo. Memēto. Cpm. Dilectus. Si feſtū fuerit duplex dicit. ℟m. Sac. M. hy⁹. Iſte cōfeſſor. ℣. Juſtum deduxit. Ad mgt. a. Similabo. vt ſupra in vigilia vnius cōfeſſoris epiſcopi.

¶ Incipit commune virginum. In vigilia. Ad veſperas añe et ps de feria qualis euenerit. De ꝟgine martyre. Capitulum. Eccle. lj.

Confitebor tibi domine rex ⁊ collaudabo te deū ſaluatorē meū: cōfitebor nomini tuo: qm̄ adiutor ⁊ ptector factus es michi: et liberaſti corpus meum a perditione Deo gratias. ¶ De nō martyre. Capitulū ij. Cor. x.

Qui glorlatur in domino glorietur: non enim qui ſeipſum cōmendat ille probatus eſt: ſed quem deus cōmendat. Si feſtum fuerit duplex ℟. Regnum mundi. quere inferius. Hymn⁹.

Virginis ples opifexq matris virgo quē geſſit peperitq virgo: virginis feſtum canimus trophe um accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata ſorte dū geſſit fragilē domare corporis ſexū: domuit cruentum corpore ſeclum.

¶ Notandū eſt q hic ſeqns ℣. Unde nec mortē. non dr niſi de virginib⁹ marty. tm̄. Unde nec mortē nec amica

moꝛtis ſeua penarū genera pauēſcēs: ſāguine fuſo meruit ſacratū ſcandere celū.

Huius obtentu deus alme noſtris parce iam culpis vicia remittens: quo tibi puri reſonemus almum pectoꝛis hymnum.

Gloꝛia patri genitoꝗ pꝛoli ꝗ tibi compar vtriuſꝗ ſemꝑ ſpiritus alme deus vn⁹ omni tempoꝛe ſecli. Amē. ℣. Diffuſa eſt grā in labijs tuis. ℟. Pꝛopterea bñdixit te deus in eternū. Si ſit duplex. ℣. Oꝛa ꝑ nobis. ℟. Vt digni. In feſtis .ix. lc. Ad magr. an. Accinxit foꝛtitudine lūbos ſuos et roboꝛauit bꝛachium ſuū: ideoꝗ lucerna eius non extinguetur in ſempiternū. In feſtis .iij. lc. vel ad mēo. an. Veni ſponſa chꝛiſti accipe coꝛonam quā tibi domin⁹ pꝛeparauit ineternum. Ps⁹. Diffuſa eſt grā i labijs tuis

¶ De vgine martyꝛe. Oro.

Deus qui iter cetera potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoꝛiā martyꝛij contuliſti: concede pꝛopicius: vt cuius natalitia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dn̄m.

¶ De non martyꝛe. Oratio.

Exaudi nos deus ſalutaris nr̄: vt ſicut de beate. N. virginis feſtiuitate gaudemus ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per dn̄m. Ad compl. [illegible] dies vſꝗ requieuerit. Ad matu. in feſtis .ix. lc. de virginib⁹ mar. Inuit. Eternū regem dn̄m laudet turba fideliū. Qui vtē. N. palmam dedit victoꝛie. Ps. Venite. Itē in feſtis .ix. lc. de virginibus non mar. Inuit. Agnum ſponſum virginum. Venite adoꝛem⁹ dn̄m ieſum chꝛiſtū. Ps. Venite. In feſtis iij. lc. de virginibus martyꝛib⁹ ⁊ nō marty. Inuit. Regem virginum dn̄m. Venite adoꝛemus. Ps. Venite. Hy⁹.

Ieſu coꝛona vginū que ꝫ mater illa concepit que ſola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui paſcis inter lilia ſept⁹ choꝛeis virginum: ſponſas decoꝛās gloꝛia ſponſiſꝗ reddens pꝛemia.

Quocūꝗ pergis virgines ſequuntur atꝗ laudib⁹ poſt te canentes curſitant: hymnoſꝗ dulces perſonant.

Te depꝛecamur largius noſtris adauge ſenſib⁹: neſcire pꝛoꝛſus omnia coꝛruptiōis vulnera.

Pꝛeſta pr̄ piiſſime patriꝗ compar vnice cū ſpiritu paracleto regnans per omē ſeculum. Amen. ¶ Nota hic ꝙ ꝑtrā ad añas et ℟os de noct. duplex eſt oꝛdo. Et pmo in feſtis .ix. lc. vnius virginis martyꝛis. In pꝛimo noct. an. Ante thoꝛum huius virginis frequentate nobis dulcia cātica dꝛachmatis. Ps. Beatus

uit. An. Hec eſt que neſciuit thoꝛū in delicto: habebit fructum in reſpectione animaꝝ ſanctarū. Ps. Quare fre. An. Leua eius ſub capite meo ⁊ dextera illi⁹ amplexabitur me. Ps. Dn̄e quid. ℣. Diffuſa eſt. In .ij. noc. An. Dum eſſet rex in accubitu ſuo nardus mea dedit odoꝛē ſuū. Ps. Cū inuo. An. Nigra ſum ſed foꝛmoſa filie hieruſalē ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculum ſuum. Ps. Uerba. An. Pulchꝛa es ⁊ decoꝛa filia hieruſalē: terribilis vt caſtroꝝ acies oꝛdinata. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Specie tua: ⁊ pulchꝛitudine tua. Intēde pſpere pꝛocede ⁊ regna. In iij. noc. an. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende pꝛoſpere ꝓcede ⁊ regna. Ps. Eructauit. An. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo deus in medio ei⁹ nō cōmouebit̄. Ps. Deus nr̄ refu. An. O q̄ pulchꝛa eſt caſta generatio cū claritate. Ps. Fūdamēta. ℣. Adiuuabit eā deus vultu ſuo. ℟. Deus in medio ei⁹ nō ꝯmouebit̄. Itē ponit noue ps. dn̄e de ꝟginibus martyꝛib⁹: in feſt; .iij. l. ſub pꝛima an. ¶ In feſtis .ix. lc. vni⁹ ꝟginis nō martyꝛis ſequit̄ oꝛdo. a. et pſal. In pꝛimo noc. a. Ante thoꝛum. vcs. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an. Hec eſt. Ps. Celi enar. an. Leua eius. Ps. Domini eſt terra. ℣. Diffuſa eſt. In .ij. nocur. An. Specie tua. Ps. Eructauit. An. Adiuuabit eam. Ps. Deus noſter refu. iſta. O q̄ pulchꝛa. Ps. Fundamēta. ℣. Specie tua. In iij. noc. an. Dum eſſet rex in accubitu ſuo. Ps. Cātate. i. an. Nigra ſum. Ps. Dn̄s regnauit exul. an. Pulchꝛa es. Ps. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit. Itē ꝯ predict. ix. ps. dicuntur de virginibus non martyꝛibus: in feſtis trium lc. dnuz. ſub pꝛima. a. ſia. Lcō pꝛima.

Audiſtis fratres chariſſimi dum euāgelica lectio legebat̄: vbi dn̄s in parabola de decē ꝟginib⁹ aſſeruit quinq̄ eſſe fatuas: ⁊ quinq̄ pꝛudētes. Non michi facile indagari poſſe videt̄ hec parabola: verumtamē ſcd̄m ea q̄ continet ipſa lectio quam charitati vr̄e hodie volui recitare q̄ntū michi dn̄s intellectū donare dignat⁹ eſt explanabo. ℟. Hec eſt virgo ſapiēs quā dn̄s vigilantē inuenit: q̄ accept; lāpadib⁹ ſumpſit ſecū oleum. Et veniēte dn̄o introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Iſta eſt vna de numero pꝛudentum que aptauit lampades ſuas. Et veniente. Lectio ſecunda.

Audite quid ſentio. Nō michi videtur hec parabola vel ſimilitudo ad eas ſolas pertinere que pꝛopꝛie ⁊ quadā excellentioꝛe ſanctitate ꝟgines nominant̄ q̄s etiā vſitatioꝛe vocabulo ſan-

ctimoniales appellare ↄſue
uimus. Sed niſi fallor ſtitu
do ad vniuerſam eccl'iam p̱=
tinet. Quanuis enim ſi illas
ſolas intellexerimus: q̄ ſcti=
moniales vocantur nūquid
decem ſunt? ℟. Propter ve=
ritatem ꝛ manſuetudinez ꝛ
iuſticiā. Et deducet te mira
biliter dextera tua. ℣. Spe=
cie tua ꝛ pulchritudine tua:
intende proſpere procede et
regna. Et dedu. Lec. iij.

ABſit vt tanta virginuz
multitudo: ad tam exi=
guū numeꝝ reuocetur. For=
te autē dicet aliq̄s. Quid ſi
multe ſunt noīe et taz pauce
ſunt ꝟitate: vt vix decē nomi
nent? Nō ita eſt. Nā ſi ſolas
decē itelligi vellet bonas: nō
ibi oſtēderet q̄nqꝫ fatuas. Si
eñ multe ſunt que virgines
vocant: ꝛ vere ꝟgines decē
inueniunt: quare cōtra q̄nqꝫ
oſtia dom⁹ magne claudunt?
℟. Regnū mundi et omnem
ornatū ſeculi cōtempſi. Pro=
pter amorē dñi mei ieſu chri
ſti quez vidi: quē amaui: quē
credidi: quem dilexi. ℣. Eru
ctauit cor meum verbum bo
num dico ego opera mea re=
gi. Propter. Lectio quarta

INtelligam⁹ chariſſimi
ad oēs nos ꝛ ad vniuer
ſam omnino eccleſiam iſtam
parabolam pertinere nō ad
ſolos prepoſitos de quibus
locuti ſumus: nec ad ſolas
plebes: ſed prorſus ad oēs

℟. Simile eſt regnum celo=
rum decē virginibus. Que
accipientes lampades ſuas
exierunt obuiam ſponſo et
ſponſe. ℣. Prudentes autē
virgines acceperunt oleum
in vaſis ſuis cū lampadib⁹.
Que accipientes. Lectio. v.

QVare ergo quinqꝫ et
q̄nqꝫ virgines iſte: niſi
qr ꝟgines oēs ſūt aīe chriſtia
noꝝ? Sꝫ vt dicam⁹ vobis qđ
dño inſpirāte ſentiam⁹: non
qualeſcūqꝫ aīe: ſed tales aīe
que tenētes catholicā fidez
habere vident bona opa in
eccl'ia dei. Et tñ ex ipſis: q̄nqꝫ
ſunt prudētes: ꝛ q̄nqꝫ fatue.
¶ De virgine martyre ℟m.
Veni ſpōſa chriſti accipe coro
nā quam tibi dñs p̱parauit.
Pro cui⁹ amore ſanguinem
tuū fudiſti: ꝛ cū angel' i pa=
radiſuz introiſti. ℣. Dilexiſti
iuſticiā et odiſti iniq̄tatē p̱=
pterea vnxit te de⁹. Pro cui⁹
Sequit ℟. de nō mar. Diffu=
ſa eſt grā i labijs tuis. Pro=
pterea bñdixit te de⁹ ineternū.
℣. Dilexiſti iuſticiā et odiſti
iniquitatē. Propterea. L. vi.

QVare ergo appellate
ſunt quiqꝫ: ꝛ quare vir
gines p̱l⁹ videam⁹: ꝛ dein=
de cetera cōſideremus. Omis
aīa in corpe ideo q̄nario nu=
mero cenſet: qr q̄nqꝫ ſenſib⁹
vtit. Nihil eſt eñ qđ ſētim⁹
ex corpore niſi ianua quinqꝫ
partita: aut vidēdo: aut au=
diēdo: aut olfaciēdo: aut gu=

ſtando: aut tangendo. ℟. Audiui vocē de celo dicentem. Venite omnes virgines ſapientiſſime oleum recondite in vaſis veſtris: dū ſponſus aduenerit. ℣. Media nocte clamor fact⁹ eſt: ecce ſponſus venit. Venite. Secundū mattheum. xiij. Lectio. vij.

In illo tempore. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celorū theſauro abſcondito in agro: quem qui inuenit homo abſcōdit ⁊ pre gaudio illius vadit ⁊ vēdit vniuerſa que habet et emit agrum illum. Et reliqua.

Homilia btī gregorii pape.

Celorū regnū fratres chariſſimi: idcirco terrenis reb⁹ ſimile dicitur: vt ex his que animus nouit ſurgat ad incognita: quaten⁹ exēplo viſibiliū ſe ad inuiſibilia rapiat: et p̄ ea que vſu didicit quaſi cōfricatus cōcaleſcat. Vt p hoc qđ ſit notū diligere: diſcat et incognita amare. ℟. Veni electa mea et ponā in te thronū meū. Quia concupiuit rex ſpeciē tuā. ℣. Audi filia et vide ⁊ inclina aurem tuam. Quia. Lectio octaua.

Ecce enī regnum celorū theſauro abſcondito in agro comparatur. Quē qui inuenit homo abſcōdit et p̄ gaudio illius vadit ⁊ vēdit oīa que habet ⁊ emit agrū illum. Qua in re hoc quoqꝫ notandum eſt / ꝙ inuent⁹ theſaurus abſcōditur vt ſeruetur. quia ſtudiū celeſtis deſiderii a malignis ſpiritibus cuſtodire nō ſufficit: qui hoc ab hūanis laudib⁹ nō abſcōdit. ℟. Hec eſt virgo ſapiens que veniēte dn̄o accepit oleū in vaſis ſuis ⁊ ornatis lāpadibus. Introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Hec eſt virgo ſapiens ⁊ vna de numero prudentū. Introiuit. Lectio. ix.

In p̄ſenti enī vita quaſi in via ſumus qua ad patriam pergim⁹. Maligni autē ſpirit⁹ iter nr̄m quaſi quidā latrunculi obſidēt: ⁊ depredari conantur. Qui theſaurū inuenit publice non portat in via q̄ depredari non dubitat: qui theſaurum in via publice portat. Hec aūt non dico vt proximi opera noſtra non videant cum ſcriptū ſit. Videant opera veſtra bona ⁊ glorificent patrē veſtrum qui in celis eſt ſed vt p̄ hoc quod agimus: laudes exterius nō queramus. Sic autē ſit opus noſtrū in publico quatinus intētio maneat in occulto / vt et de bono opere proximis prebeam⁹ exemplū: ⁊ tamen per intentionē qua ſoli deo placere querimus ſemper optem⁹ ſecretū. ℟. Offerētur regi ꝟgines dn̄o poſt eā proxime eius. Offerentur tibi i leticia ⁊ exultatione. ℣. Prudentes virgines

aptate lāpades veſtras ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. Offerentur. ps. Te deuz. v. Adducentur regi virgines poſt eam. Proxime eius afferentur tibi. In laudi. aña.

Hec eſt virgo ſapiens et vna de nūero prudētū. an. Hec eſt virgo ſapiēs: quā dn̄s vigilātem inuenit. an. Media nocte clamor fact⁹ eſt ecce ſponſus venit exite obuiā ei. an. Veni ſpōſa chriſti accipe coronaz quā tibi dn̄s preparauit ineternū. an. Inuenta vna bona margarita dedit oia bona ſua et cōparauit eā. ¶ De virgine martyre Cap̄m. Cōſitebor. ¶ De virgine nō martyr. Cp̄. Qui gl'iat. Hy⁹. Virginis ples. v. Adducētur. vel v⁹. Ora pro. R. Vt digni. ſi ſit duplex. a. Simile eſt regnū celor ſagene miſſe in mare: et ex omi genere piſciū cōgregāti: quā cuz impleta eſſet educētes et ſecus littus ſedētes elegerūt bonos in vaſa ſua: malos autem foras miſerūt. ps. Bn̄dictus. ſequitur orō. Ad horas āe de lau. Ad terciam de virgine martyre. Cp̄. Cōſitebor. De nō martyre. Cp̄. Qui gl'iatur. R̄m. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis Alla alla. v⁹. Propterea bn̄dixit te deus ineternū. Alla. Gl'ia. R. Diffuſa eſt gr̄a. v⁹. Specie tua. ¶ Ad ſextaz de virgine martyre. Capitulum. Eccle.lj.

In cōſpectu aſtātium factus es michi adiutor et liberaſti corp⁹ meū a perditione: a rugiētib⁹ preparatis ad eſcā de manib⁹ querentium aiam meā / et de portis tribulationū q̄ circūdederunt me. ¶ De virgine non martyre. Ad vi. Cap̄m. j. Corint. xj.

Emulor eñ vos dei emulatiōe: deſpōdi eñ vos vni viro virginē caſtā exhibere chriſto. R. Specie tua et pulchritudie tua. Alla all. v. Intēde pſpere procede et regna. All. Gl'ia. R. Specie. v. Adiuuabit eā. ¶ De virgine marty. Ad. ix. Cp̄. Eccle. lj.

Laudabit vſq ad mortē anima mea dn̄z: qm̄ appropinquans erat vita mea in inferno deorſum: circundederunt me vndiq: et non erat q̄ adiuuaret. ¶ De virgine non martyre. Ad nonā. Capitulum. Sapiē. viij.

Sapiētia vincit malitiā attingit ergo a fine vſq ad finē fortiter: et diſpōit oia ſuauiter. Deo gr̄as. R. Adiuuabit eā de⁹ vultu ſuo Alla alla. v. Deus in medio ei⁹ nō commouebit. Alla. Gl'ia. R. Adiuuabit. v. Adducentur. vel v⁹. Ora p. R. Vt digni. ſi ſit duplex. Ad veſ. an. Hec eſt virgo ſapiēs. ps. Letat⁹ ſuz. p. Ad te leua. p. Niſi q̄ dn̄s. ps. Qui cōfidunt. ps. In cōuer. De virgie mart. cap̄. Cōſitebor. De non mar-

ty. cā. Qui gl'iatur. Si festū sit dupl'. vt ℟. Offerent regi virgines. hy⁹ Virginis p̄les. ℣ Diffusa est gratia. a. Prudentes virgines aptate lampades vr̄as: ecce spōsus venit exite obuiā ei. ps. Magnificat. Oratio vt supra.

¶ Incipit cōe vnius sancte nō ỽginis nec marty. In vigilia ad vesp̄ aīe ⁊ ps̄ de fer. qualis euenc. cap̄m. Mulierē fortē. q̄re in festo btē marie magdalene. Si festū fuerit duplex ℟. Regnum mundi. Hymnus. Ad sacrum cuius. quere in festo scē anne. ℣. Diffusa est gr̄a. Si sit dupl'. ℣ Ora p̄ nobis. Ad magr̄. a. Accinxit fortitudine. Oro

Beate. N. quesumus domine supplicationibus tribue nos foueri: vt cui⁹ venerabilem festiuitatē digno celebramus obsequio ei⁹ intercessionib⁹ commēdemur ⁊ meritis. Per dominum.

Ad completorium / prout dies vel tempus requirit.

¶ Ad matutinas inuitatorium. Regē electarū dn̄m. Venite adorem⁹. Hymnus. Hec rite mundi gaudia. quere in festo sancte anne. Etiaz cetera omnia per totuz diē ipsi⁹ festi: fac sicut in dicto beate anne festo preter orationez ⁊ lectiones. ¶ De non virgine sed martyre ad vesperas vigilie p̄ principio vt̄s. Cā. ⁊ cetera vt supra. Hymnus.

Ista nec mortem nec amica mortis. ℣ Huius obtentu. Gloria patri geniteq̄ proli. ℣ Diffusa est. an. Ad magr̄. Accinxit. oro. Deus qui inter cetera. ¶ Ad matutinas inuitatorium. Eternū regē dn̄m. Hymnus. Hec rite. vt supra vni⁹ nec marty. nec ỽgi. In nocturnis aīt. ⁊ ℣l⁹ sicut vnius nō virginis nec martyris vt supra p̄t. ℣lus sicut vni⁹ martyris virginis. Et omnia r̄ñsoria lectionū sicut vnius nō ỽginis nec mart. p̄ter quītū ℟. loco cui⁹ dr̄ Veni sponsa chr̄i. q̄re i. v. ℟. cōis virgi. Cetera oia sicut vni⁹ nō ỽginis nec martyr̄ preter lec. ⁊ cap̄. Q: omnia capitula debēt esse sicut vni⁹ virginis martyr̄. Et etiā p̄ter hymnū vespar̄ qd̄ erit vt in virgil'. s. Ista nec mortē. cuz orone Deus qui inter cetera. vt̄s in primis vesperis.

¶ Finit cōmune sanctorū.

¶ Ad vesperas mortuorum. Antiphona.

Placebo dn̄o in regiōe viuorum. ps. Dilexi. an̄a. Heu me. q̄ incolatus meus prolongat⁹ est. ps. Ad dn̄m cū tribularer. aña.

Dñs cuſtodit te ab omni ma
lo: cuſtodiat animã tuã dñs.
ps. Leuaui oculos meos. a.
Si iniquitates obſeruaue-
ris dñe: dñe quis ſuſtinebit?
ps. De profundis. a. Opera
manuũ tuarũ ne deſpicias.
ps. Cõfitebor. Añ nõ ſtat ſolẽ
ne dicũtur hic quinq ps ſub
prima añ. et ad laudes ſimiliter.
¶ In ſolennitatibus dr R.
Cõgregati ſunt deus ad de-
uorandũ me ſeductores mei
ſcripta tenentes: mala que
geſſi ergo vociferãtur dicẽ-
tes. Deus dereliquit eũ per-
ſequimini et comprehendite
eũ: qr nõ eſt qui liberet eum.
Deus meus ne elongeris a
me. Deus meus in auxilium
meũ reſpice. Deus meus in
adiutoriũ meum intende. V.
Delicta iuuentutis mee ne
memineris dñe: et ne auer-
tas faciẽ tuam a me: qñ tri-
bulor velociter exaudi me do
mine. Deus meus. V. Remi-
niſcere miſericordie tue do-
mine: et a peccatis abſolue
quos regeneraſti baptiſma-
tis in fonte. Deus meus in
auxi. V. Miſerere ieſu chriſte
miſerere: qui vmbroſum il-
luminaſti infernũ: da eis ſplẽ
didiſſimũ lumẽ vt poſſint vi
dere perpetuã lucem. Deus
meus in adiu. V. Congrega
ti. Añ. Audiui vocẽ de celo di
cẽtẽ michi/ ſcribe beati mor
tui qui in dño moriũtur. ps.
Magñ. Qñ dicit R. dr ſtatim
poſt magñ. Dñs vobiſ. Ore-
mus. Dicũtur orationes ſe-
quentes. Et quando non dr
R. dicitur poſt Magñ. Pater
noſter. non alta voce. Et ne
nos. Sed immediate dicitur
ps. Lauda aia mea dñm.
In fine. Requiẽ eternam. V.
A porta inferi. V. Dñe exau
di. Dñs vobiſcum. Oremus.
¶ In anniuerſario. Oratio.

Deus indulgentiarũ do
mine da famulo tuo: fa-
mulis et famulabus tuis/
quorũ anniuerſarium depo
ſitionis diem commemora-
mus: refrigerij ſedem: quie-
tis beatitudinẽ luminis cla
ritatem. Alia oratio.

Deus qui inter apoſto-
licos ſacerdotes famu
lum tuum pontificali ſeu ſa
cerdotali feciſti dignitate vi
gere: preſta queſumus: vt eo-
rũ quoq perpetuo aggregẽ
tur cõſortio. Alia oratio.

Deus venie largitor et
humane ſalutis ama-
tor: queſumus immẽſam cle
mentiã tuã/ vt noſtre cõgre-
gationis fratres et benefa-
ctores noſtros qui ex hoc ſe-
culo trãſierũt: beata maria
ſemp virgine intercedẽte cũ
omnibus ſanctis ad perpetue
beatitudinis cõſortiũ perue
nire concedas. Alia oratio.

Deus qui nos patrem et
matrẽ honorare precē-
piſti: miſerere clemẽter aia-
bus patris et matris mee.

eoꝝq; peccata dimitte: nec
eos in eterne claritatis gau
dio fac videre. Alia oratio.
Inclina dñe aurẽ tuã ad
preces nr̃as quibus mi
ſericordiã tuã ſupplices de
precamur/ vt animã famuli
tui ⁊ aĩas famuloꝝ famu
larũq; tuarũ: quas de hoc ſe
culo migrare iuſſiſti/ in pa
cis ac lucis regione conſti
tuas/ ⁊ ſanctoꝝ tuoꝝ iu
beas eſſe cõſortes. Alia oratio.
Fideliũ deus oĩm condi
tor et redẽptor aĩabus
famuloꝝ famularũq; tua
rum remiſſionẽ cunctoꝝ tri
bue peccatoꝝ: vt indulgen
tiã quã ſemper optauerunt
pijs ſupplicationibus cõſe
quãtur. Qui viuis ⁊ regnas
cũ deo patre in vnitate ſpiri
tuſſancti deus/ per oĩa ſecu
la ſeculoꝝ. Amen. Requieſcãt
in pace. Amen. Quando fit ſo
lenniter. Circumdederunt
me gemit⁹ mortis. dolores
inferni circumdederunt me.
ps. Venite. Cũ fit ſimplex in
uit. Regẽ cui omnia viuũt.
Venite adoremus. ps. Veni
te. In i. noc. ant. Dirige dñe
deus meus in conſpectu tuo
viam meam. ps. Verba. An.
Conuertere dñe ⁊ eripe ani
mam meã: quoniã non eſt in
morte qui memor ſit tui. ps.
Dñe ne. An. Nequando ra
piat vt leo animã meam: dũ
non eſt qui redimat neq; qui
ſaluum faciat. ps. Domine
deus meus. V. A porta infe
ri. R. Erue. Pater noſter.
Et ne. Lectio prima. Job. vij.
Parce mihi dñe nihil enĩ
ſunt dies mei. Quid eſt
homo q᷑ magnificas eũ/ aut
qd apponis erga eũ cor tuũ?
Viſitas eũ diluculo: ⁊ ſubi
to pbas illum. Vſq; quo nõ
pcis michi nec dimittis me:
vt glutiam ſaliuam meam?
Peccaui. Quid faciam tibi
o cuſtos hominũ? Quare po
ſuiſti me contrarium tibi: et
fact⁹ ſum michimetipſi gra
uis? Cur non tollis peccatũ
meum ⁊ quare nõ auferes ini
quitatem meam? Ecce nunc
in puluere dormio: ⁊ ſi mane
me queſieris non ſubſiſtam.
R. Credo q redẽptor meus
viuit: et in nouiſſimo die de
terra ſurrecturus ſũ. Et in
carne mea videbo deum ſal
uatorẽ meũ. V. Repoſita eſt
hec ſpes mea in ſinu meo: q᷑
rurſũ circũdabor pelle mea.
Et. Lectio ſecunda. Job. x.
Tedet animam meã vi
te mee/ dimittã aduer
ſum me eloquium meũ. Lo
quar in amaritudine anime
mee: dicam deo. Noli me cõ
dẽnare. Indica michi cur me
ita iudices? Nunquid bonũ
tibi videtur ſi calũnieris et
opprimas me opus manuũ
tuarũ ⁊ cõſiliũ impioꝝ ad
iuues? Nũquid oculi carnei
tibi ſunt: aut ſicut videt ho
mo et tu videbis? Nunquid

ſicut dies hominis dies tui
& anni tui ſicut humana ſunt
tēpora: Ut queras iniquita
tem meam & peccatū meum
ſcruteris. Et ſcias q2 nichil
impiū fecerim: cum ſit nemo
qui de manu tua poſſit erue
re. R. Qui lazarum reſuſci
taſti a monumento fetidum.
Tu eis domine dona requiē
et locum indulgentie. V. Re
quiem eternam dona eis do
mine: & lux perpetua luceat
eis. Tu. Lectio .iii. Job .x.
Manus tue dn̄e fecerunt
me/ & plaſmauerūt me
totū in circuitu: & ſic repēte
p̄cipitas me. Memento que
ſo ꝙ ſicut lutū feceris me: et
in puluerē reduces me. Nōn
ne ſicut lac mulſiſti me: & ſi
cut caſeum me coagulaſti?
Pelle et carnibus veſtiſti
me: oſſibus & neruis cōpegi
ſti me. Vitā & miam tribuiſti
michi & viſitatio tua cuſtodi
uit ſpiritū meū. R. Requiē
eternā dona eis domine. Et
lux perpetua luceat eis. V.
Anime eorū in bonis demo
rētur: & ſemen eorū heredi
tet terrā. Et lux. Añ eſt ſolū
ne reiterat. & ſic de .vi. & .ix. In
iii. nocturno. An. In loco paſcue
ibi me collocauit. Ps. Domi
nus regit me. An. Delicta iu
uētꝰ mee: & ignorātias meas
ne memineris dn̄e. Ps. Ad te
do. leua. An. Credo videre bo
na dn̄i in terra viuentiū. Ps.
Dn̄s illuminatio. V. In me-
moria eterna erunt iuſti. R.
Ab auditione mala nō time
bunt. Lectio .iiii. Job .xiii.
Reſponde michi. Quan
tas habeo iniquitates/
et peccata ſcelera mea atq
delicta oſtende michi. Cur fa
ciem tuam abſcondis: et ar
bitraris me inimicum tuū?
Contra folium quod vento
rapitur oſtendis potentiam
tuā & ſtipulā ſiccam perſe
queris. Scribis enim cōtra
me amaritudines & cōſume
re me vis peccatis adoleſcē
tie mee. Poſuiſti in neruo pe
dem meum: & obſeruaſti om
nes ſemitas meas: et veſti
gia pedū meorū cōſideraſti.
Qui quaſi putredo cōſumen
dus ſum: & quaſi veſtimētū
qđ comeditur a tinea. R. In
duta eſt caro mea putredine
& ſordibꝰ pulueris cutꝫ mea
aruit & cōtracta eſt. Memēto
mei dn̄e q2 ventus eſt vita
mea. V. Dies mei velocius
trāſierūt ꝙ a texēte tela ſuc
ciduntur: & conſumpti ſūt abſq
vlla ſpe. Memento mei domi
ne. Lectio quinta. Job .xiiii.
Homo natus de muliere
breui viuens tēpore re
pletus multis miſerijs. Qui
quaſi flos egreditur & cōte
ritur et fugit velut vmbra:
et nunꝙ in eodem ſtatu per
manet. Et dignum ducis ſu
per huiuſcemodi aperire o
culos tuos/ & adducere eum
tecum in iudiciū. Quis po-

teſt facere mundū de immū-
do conceptū ſemine? Nonne
tu qui ſol⁹ es? Breues dies
hominis ſunt: numerus mē-
ſium eius apud te eſt. Cōſti-
tuiſti terminos eius: q̄ pre-
teriri non poterunt. Recede
ergo paululū ab eo/ vt quie-
ſcat donec optata veniat/ et
ſicut mercennarij dies ei⁹.
℟. Memento mei deus quia
vent⁹ eſt vita mea. Nec aſpi-
ciat me viſus hominis. ℣.
Cutis mea aruit et contra-
cta eſt/ & non reuertetur ocu-
lus meus vt videat bona.
Nec aſpi. Lec. vi. Job. xiiij.

Quis michi hoc tribuat
vt in inferno protegas
me: et abſcondas me donec
pertrāſeat furor tuus: & con-
ſtituas michi tēpus in quo
recorderis mei? Putas ne
mortuus homo rurſum vi-
uat? Cunctis diebus quibus
nūc milito: expecto donec ve-
niat immutatio mea. Voca-
bis me & ego reſpondebo ti-
bi. Operi manuū tuarū por-
riges dexteram. Tu quidē
greſſus meos dinumeraſti:
ſed parce peccatis meis. ℟.
Peccantē me quotidie & non
me penitentem timor mor-
tis conturbat me. Qr in in-
ferno nulla eſt redēptio mi-
ſerere mei deus & ſalua me.
℣. De⁹ in nomine tuo ſaluū
me fac dñe: & in miſericordia
tua libera me. Qr. in iii no-
ctur. an. Cōplaceat tibi dñe
vt eruas me: domine ad ad-
iuuandū me reſpice. Ps. Ex-
pectās expectaui. An. Sana do-
mine aiam meā q̄ peccaui
tibi. Ps. Beat⁹ vir qui intel-
ligit. Sitiuit aīa mea ad deū
fontē viuū: qn̄ veniam et ap-
parebo ante faciem dñi. Ps.
Quēadmodum. ℣. Requiem
eternam dona eis domine.
℟. Et lux perpetua luceat
eis. Lectio. vii. Job. xvij.

Spiritus me⁹ attenua-
bitur dies mei breuia-
buntur & ſolū mihi ſupereſt
ſepulchrū. Nō peccaui: et in
amaritudinib⁹ moratur ocu-
lus meus. Libera me dñe: &
pone me iuxta te: & cuiuſuis
man⁹ pugnet ↄtra me. Dies
mei tranſierūt cogitationes
mee diſſipate ſunt torquen-
tes cor meū. Noctem verte-
runt in diē: & rurſum poſt te-
nebras ſpero lucē. Si ſuſti-
nuero infern⁹ dom⁹ mea eſt:
& in tenebris ſtraui lectulū
meū. Putredini dixi. Pater
meus es: mater mea & ſoror
mea vermibus. Vbi eſt ergo
nūc preſtolatio mea & patiē-
tia mea: tu es dñe de⁹ me⁹.
℟. Ne recorderis peccata
mea dñe. Dum veneris iudi-
care ſeculum per ignem. ℣.
Non intres in iudiciū cū ſer-
uis tuis dñe. Dū veneris iu-
dicare ſclm. Le. viii. Job. xix.

Pelli mee ↄſumptis car-
nibus adheſit os meū
derelicta ſūt tantūmodo la-

bia circa dētes meos. Miſe-
remini mei miſeremini mei:
ſaltē vos amici mei/ qꝛ ma
nus domini tetigit me. Qua
re pſequimini me ſicut deus:
⁊ carnibus meis ſaturami-
ni? Quis michi tribuat vt
ſcribantur ſermones mei?
Quis michi det vt exarētur
in libꝛo ſtilo ferreo ⁊ plum
bi lamina vel celte ſculpan-
tur in ſilice? Scio enī ꝙ re-
demptoꝛ meꝰ viuit: ⁊ in no-
uiſſimo die de terra ſurrectu
rus ſum/ ⁊ rurſum circūda-
boꝛ pelle mea/ ⁊ ī carne mea
videbo deū ſaluatoꝛē meū.
Quem viſurus ſum ego ipſe
⁊ oculi mei cōſpecturi ſunt:
et nō alius. Repoſita eſt hec
ſpes mea in ſinu meo. Rꝫ.
Hei michi dn̄e quia peccaui
nimis in vita mea. Quid fa-
ciā miſer vbi fugiam niſi ad
te deus meus miſerere mei/
Dū veneris in nouiſſimo die.
Vꝰ. Anima mea turbata eſt
valde: ſed tu dn̄e ſuccurre ei.
Dum vene. lc. ix. Job. x.
Quare de vulua eduxi-
ſti me: qui vtinam con-
ſumptus eſſem ne oculꝰ me
videret? Fuiſſem quaſi non
eſſem de vtero tranſlatꝰ ad
tumulum. Nunquid nō pau
citas dierum meoꝛum finief
breui? Dimitte ergo me dn̄e
vt plangā paululū doloꝛem
meū/ anteꝙ vadā ⁊ nō reuer
tar ad terram tenebꝛoſā et
opertā moꝛtis caligine. Ter
rā miſerie ⁊ tenebꝛarum vbi
vmbꝛa moꝛtis ⁊ nullꝰ oꝛdo
ſed ſempiternus hoꝛroꝛ in-
habitans. Rꝫ. Libera me do
mine de moꝛte eterna in die
illa tremēda. Quādo celi mo
uendi ſunt ⁊ terra. Dum ve
neris iudicare ſeculum per
ignem. V. Dies illa dies ire
calamitatis et miſerie dies
magna ⁊ amara valde. Quā-
do celi. Vꝰ. Tremens factus
ſum ego ⁊ timeo dū diſcuſſio
venerit atqꝫ ventura ira.
Dum. V. Quid ergo miſerri-
mus/ quid dicā aut quid fa-
ciam dum nil boni perferam
ante tantum iudicem? Dum
ve. Vꝰ. Plangent ſe ſuper ſe
omnes tribus terre: vir iu-
ſtus ſaluabit et ego vbi pa-
rebo? Dū ve. V. Creatoꝛ om-
nium rerum deus/ qui me de
limo terre foꝛmaſti/ ⁊ mira-
biliter pꝛopꝛio ſanguine re-
demiſti: coꝛpuſqꝫ meū licet
modo putreſcat de ſepulchꝛo
facies in die iudicij reſuſci-
tari. Exaudi. ter. me/ vt ani-
mā meam in ſinu abꝛahe pa-
triarche tui/ iubeas colloca
ri. Dum. V. Requiem. Secu-
lum. Rꝫ. Libera. In laudibꝰ.
V. Anime eoꝛū in bonis de-
moꝛentur. Rꝫ Et ſemen eoꝛ
hereditet terram. An. Exul-
tabūt dn̄o oſſa humiliata. Ps.
Miſerere. An Exaudi dn̄e
oꝛationē meā ad te oīs caro
veniet. Ps Te decet. An. Me
ſuſcepit dextera tua dn̄e. Ps.

Deus deus meus. An. Erui-
ſti domine animã meã vt nõ
periret. Ps. Ego dixi in dimi
dio. An. Omnis ſpũs laudet
dominum. Ps. Laudate do-
minũ de celis. An. Ego ſuʒ re
ſurrectio ⁊ vita qui credit in
me etiam ſi mortuus fuerit
viuet: et omnis qui viuit et
credit in me non moriet̃ in-
eternum. Ps. Benedictꝰ. Ky-
rie eleyſon. Chriſte eleyſon.
Kyrie eleyſon. Pater noſter.
Ut ſupra in veſperis excepto
ꝙ dicitur De profundis. lo-
co De Lauda anima mea. Et
quando fit ſolẽne dicitur ora-
tio ſancti vt ſupra in veſpis.
¶ Incipiunt hore beate ma
rie. Ad matutinas. Domi-
ne labia. Ve. Inuitato. Aue
maria gratia plena. Domi-
nus tecum. Ps. Venite. Hyꝰ.

Quem terra pontꝰ e-
thera colunt adorant
predicant: trinam regẽtem
machinam clauſtrum marie
baiulat.

Cui luna ſol ⁊ oĩa deſeruiũt
ꝑ tempora: perfuſa celi gra
tia geſtant puelle viſcera.

Beata mater munere cuiꝰ
ſupernus artifex: mundum
pugillo cõtinens vẽtris ſub
arca clauſus eſt.

Beata celi nuncio fecunda
ſancto ſpiritu: deſideratus
gentibus cuius per aluum
fuſus eſt.

Maria mater grẽ mater mi
ſericordie: tu nos ab hoſte
ptege ⁊ hora mortis ſuſcipe.
Gloria tibi domine qui na-
tus es de virgine cum patre
et ſancto ſpiritu in ſempiter
na ſecula. Amen.

Pſalmi qui ſequũtur debẽt
dici die dominica/lune: ⁊ in
uitatorio iſta. An. Benedicta
tu in mulieribus et benedi-
ctus fructus ventris tui. Ps.
Dñe dominus noſter. Ps. Ce
li enarrant. Ps. Domini eſt
terra. Ve. Poſt partum. Virgo.
Dei genitrix. Pater noſter.
Aue maria. Et ne nos. Sed
libera. Sequitur. Precibus
⁊ meritis. Lectiones ⁊ cete
ra de matutinis. Pſalmi ſe-
quentes debent dici diebus mar
tis ⁊ veneris. An. Eructauit.
Ps. Deus noſter refugium.
Ps. Fundamenta. An. Spe-
cie tua et pulchritudine tua
intende proſpere procede et
regna. Ve. Poſt partum. Virgo.
Pſalmi qui ſequũtur debẽt
dici diebꝰ mercurij ⁊ ſabbati.
Ps. Cantate. Ps. Dñs reg.
exul. Ps. Cãtate. An. Gau-
de maria virgo cũctas here
ſes ſola interemiſti i vniuer
ſo mundo. Ve. Poſt partum.
Dei genitrix. Pr. nr. Cpm.

Precibus ⁊ meritis bea-
tiſſime dei genitricis ⁊
virginis marie et omnium
ſanctorum et ſanctaruʒ per-
ducat nos ieſus chriſtus ad
regna celorum amen. Iube
donne. Alma virgo virginũ
intercedat pro nobis ad do-

minum. Amē. Lc. i Ecc. xxiiij.
In omnibus requiē quē-
ſiui: & in hereditate domi
ni morabor. Tunc precepit
& dixit michi creator omnium
et qui creauit me requieuit
in tabernaculo meo: et dixit
michi. In iacob inhabita: et
in iſrael hereditare: et in ele
ctis meis mitte radices. Tu
autem. ℣. Sancta et imma-
culata virginitas quibus te
laudibus efferaz neſcio. Qz
quem celi capere non pote-
rant tuo gremio contuliſti.
℣. Benedicta tu in mulieri-
bus et benedictus fructus
ventris tui Quia quem. Iu-
be domne. Ab hoſte maligno
eripiat nos dei genitrix vir
go. Amē. Lc. ii. Eccl. xxiiij.
Et ſic in ſyon firmata ſuz
et in ciuitate ſantifica
ta ſimiliter requieui: & in hie
ruſalez poteſtas mea. Et ra
dicaui in populo honorifica
to et in partes dei mei here
ditas illius: et in plenitudi-
ne ſanctorum detentio mea.
℟ iii. Beata es virgo maria
que dominum portaſti creato
rem mundi. Genuiſti qui te
fecit et in eternum perma-
nes virgo. ℣. Aue maria gra-
tia plena dominus te cum.
Genuiſti. Iube domne. In om-
ni tribulatione et anguſtia
ſuccurrat nob pijſſima vir-
go maria. Amen. Lc. iij.
Quaſi cedrus exaltata
ſum in libano: et quaſi
cypreſſus in mōte ſyon. Quaſi
palma exaltata ſum i cades:
& quaſi plantatio roſe in hie
rico: quaſi oliua ſpecioſa in
campis: & quaſi platanus ex-
altata ſum iuxta aquam. In
plateis ſicut cynamomum &
balſamum aromatizās odo
rem dedi quaſi myrrha ele-
cta dedi ſuauitatem odoris.
℟. Felix nāq̄ es ſacra virgo
maria et omni laude digniſ
ſima. Quia ex te ortus eſt ſol
iuſticie chriſtus deus noſter. ℣.
Ora pro populo interueni pro
clero intercede pro deuoto fe-
mineo ſexu: ſentiant omnes
tuum iuuamē quicunq̄ cele-
brāt tuā cōmemorationem.
Qz. Gloria Felix. Dicitur. Te
deum. qui voluerit. ℣. Ora pro
nobis. In laudibus ſub antiphona
Sub tuum. Dñs quinq̄ pſalmi. Dñs
regnauit decorem. Ps. Iubi
late. Ps. Deus deus meus. Ps.
Benedicite. Ps. Laudate dñm
de celis. An. Sub tuum preſidium
confugimus ſancta dei geni
trix noſtras deprecationes
ne deſpicias i neceſſitatibus:
ſed a periculis cunctis libera
nos ſemper virgo benedi-
cta. Ca. ſm. Scdm mr. eccl'ia.
Maria virgo ſemper le-
tare: q̄ meruiſti chriſtum
portare celi & terre condito-
rem: quia de tuo ſacro vtero
protuliſti mundi ſaluatorem
Deo gratias. Hymnus.
O glorioſa domina excel
ſa ſupra ſydera: qui te

creauit prolde lactaſti ſacro
vbere.
Quod eua triſtis abſtulit:
tu reddis almo germine: in-
trent vt aſtra flebiles celi fe-
neſtra facta es.
Tu regis alti ianuā / et por-
ta lucis fulgida: vitam datā
per virginem gentes redem-
pte plaudite.
Maria mr̄ grē mater mie:
tu nos ab hoſte protege ⁊ ho-
ra mortis ſuſcipe.
Gloria tibi domine qui na-
tus es de virgine cum patre
et ſancto ſpiritu in ſempiter-
na ſecula. Amen.
℣. Elegit eā de⁹ ⁊ preelegit
eam. ℟. Et habitare eam fa-
cit ī tabernaculo ſuo. Ad be-
nedict⁹ an. O glorioſa dei geni-
trix virgo ſemꝑ maria que
dn̄m oīm meruiſti portare: ⁊
regē angelorū ſola virgo la-
ctare nr̄i q̄ſum⁹ pia memora-
re ⁊ pro nobis chr̄m depre-
care: vt tuis fulti patroci-
niis ad celeſtia regna me-
reamur peruenire. Iuetres
orones ſeqn. cōtinue ⁊ tātū
dn̄re ⁊ finiunt ꝑ vnā. Per dn̄z
nr̄m ⁊ cetera. Et ſic in aliis
horis beate marie. Oratio.
Deus qui corda fideliuꝫ
ſancti ſpiritus illuſtra
tiōe docuiſti: da nobis in eo-
dē ſpiritu recta ſapere: ⁊ de
eius ſemꝑ conſolatione gau-
dere. Oratio.
Concede nos famulos
tuos queſumus domine
deus perpetua mētis ⁊ cor-
poris ſanitate gaudere: et
glorioſa beate marie ſemꝑ
virginis interceſſione a pre-
ſenti liberari triſticia ⁊ eter-
na perfrui letitia. Oratio.
Eccleſiam tuam queſu-
mus domine benignus
illuſtra: ⁊ beati ioānis apo-
ſtoli tui ⁊ euangeliſte illumi-
nata doctrinis ad dona per-
ueniat ſempiterna. Per dn̄m.
¶ Sequitur memo. de om̄i-
bus ſanctis: et de pace ſecū-
dum qd̄ tēpus exegerit. Que
om̄ia inuenies ſupra ſuo tē-
pore. Ad primam. Hymn⁹.
Veni creator ſpirit⁹ mē-
tes tuorum viſita: im-
ple ſuperna gratia que tu
creaſti pectora.
Memento ſalutis auctor ꝙ
noſtri quondam corporis ex
illibata virgine naſcēdo for-
mam ſumpſeris.
Maria mater gratie mater
miſericordie tu nos ab hoſte
ꝓtege ⁊ hora mortꝫ ſuſcipe.
Gloria tibi domine qui na-
tus es de virgine cuꝫ patre
⁊ ſancto ſpiritu in ſempiter-
na ſecula. Amen.
Añ. O admirabile commer-
tium creator generis huma-
ni animatum corpus ſumēs
de virgine naſci dignatus
eſt: et procedens homo ſine
ſemine largit⁹ eſt nobis ſuā
deitatem. Ps. Deus in no-
mine tuo ſaluuꝫ me fac. Ps.
Laudate dominum omnes

gentes. ps. Confitemini domino quoniam bonus. Capitulum. Eccleſi.xxiiij.

Ab initio et ante ſecula creata ſum: et vſqz ad futurum ſeculum non deſinam: et in habitatione ſancta coram ipſo miniſtraui. Rn. Aue maria gratia plena. Dominus tecum. V. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Dominus tecum. Gloria patri. Aue maria gratia. V. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. Rn. Dei genitrix intercede pro nobis. Oratio.

Adſit nobis queſumus domine virtus ſpiritus ſancti que et corda noſtra clementer expurget: et ab omnibus ſemper tueatur aduerſis. Oratio.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti preſta ſupplicib⁹ tuis vt q̄ vere eā dei genitricez credim⁹ eius apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Oro. Eccleſiam tuam. vrs. ¶ Ad tertiā. hy⁹. Veni creator. vrs ad pmā. A. Quando natus. ps. Ad dn̄m. ps. Leuaui oculos. ps. Letatus ſum. An. Quādo nat⁹ es ineffabiliter de Vgine tūc implete ſunt ſcripture ſicut pluuia in vellus deſcendiſti vt ſaluum facceres gen⁹ humanum te laudamus deus noſter. Capm. Eccle.xxiiij.

Et ſic i ſion firmata ſum et in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui et in hieruſalem poteſtas mea. Rm. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. V. Dei genitrix intercede p nobis. Inuiolata. Glia pri. Poſt partū. V. Scā dei genitrix. Oro.

Deus qui apoſtolis tuis ſanctū dediſti ſpiritum ꝯcede plebi tue pie petitiōis effectū: vt quib⁹ dediſti fidez largiaris et pacem. Oratio.

Deus qui ſalutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia preſtitiſti: tribue queſumus: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus per quam meruimus auctorē vite ſuſcipere: dominum nr̄m ieſum chriſtum filium tuuz. Oro. Eccleſiam tuam. vrs. ¶ Ad ſextam hy⁹. Veni creator. An. Rubū quem viderat moyſes incōbuſtum conſeruatā agnouimus tuam laudabilem virginitatez dei genitrix intercede pro nobis. ps. Ad te leuaui. ps. Niſi qꝛ dominus ps. Qui confidūt. Capitulum. Eccle.xxiiij.

Et radicaui in populo honorificato et in partes dei mei hereditas illius et in plenitudine ſctōrum detentio mea. Rm. Sancta dei genitrix. Virgo ſemper ma

ria. V. Intercede pro nobis
ad dominum deum noſtrum.
Virgo. Gloꝛia. Sancta dei.
V. Oꝛa pro nobis. Oratio.
Mentes noſtras q̄s dn̄e
ſpiritꝰ paraclitus qui
a te procedit illuminet et in-
ducat in oēm ſicut tuus pro-
miſit filius veritatem. Orō.
Famulorum tuorum q̄s
dn̄e delictis ignoſce: vt
qui tibi placere de actibꝰ no-
ſtris nō valemus genitricis
filij tui dn̄i noſtri itercesſiōe
ſaluemur. Oratio. Eccleſiā
tuam. ¶ Ad nonā. hyꝰ. Veni
creator. An. Germinauit. ps.
In cōuertendo. ps. Niſi dn̄s
edifi. ps. Beati om̄es qui. a.
Germinauit radix ieſſe oꝛta
eſt ſtella ex iacob ꝟgo pepe-
rit ſaluatorem te laudamus
deꝰ noſter. Cā̄m. Mat. eccl'ia.
Gaude maria virgo cun-
ctas hereſes ſola inter-
emiſti in vniuerſo mūdo. Rz.
Oꝛa pro nobis. Sācta dei ge-
nitrix. V. Vt digni efficia-
mur promiſſionibus chriſti.
Sctā. Gloꝛia patri. Oꝛa pro.
V. Elegit eam deus. Oratio.
Mentibꝰ noſtris q̄s dn̄e
ſpiritū ſcm̄ benignus
infunde: cuius ſapientia cō-
diti ſumus: et prouidentia
gubernamur. Oratio.
Concede q̄ſumus om̄ps
et miſericoꝛs deus fra-
gilitati noſtre preſidium: vt
qui ſancte dei genitricis et
virginis marie memoꝛiam
agimus interceſſionis eius
auxilio a noſtris iniquitati-
bus reſurgamꝰ. Oratio. Ec-
cleſiam tuam. ¶ Ad veſpe-
ras. an. Beata mater. ps. Le-
tatus ſum. ps. Ad te leuaui.
ps. Niſi q2 dominus. ps. Qui
confidūt. ps. In conuertēdo.
An. Beata mater ꝛ perpetua
virgo gloꝛioſa regina mun-
di intercede pro nobis ad do-
minum. Cpm. Matt. eccl'ia.
Beata es virgo maria q̄
dn̄m poꝛtaſti creatoꝛem
mūdi: genuiſti q̄ te fecit: et in
eternū pmanes virgo. Hyꝰ.
Aue maris ſtella dei ma
ter alma atq3 ſemp vir-
go felix celi poꝛta.
Sumēs illud aue gabꝛielis
oꝛe funda nos i pace mutās
nomen eue.
Solue vincla reis profer lu
mē cecis mala noſtra pelle:
bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem ſu-
mat per te preces qui pro no
bis natus tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis inter oēs
mitis nos culpis ſolutos mi
tes fac ꝛ caſtos.
Vitam preſta puram / iter
para tutū: vt vidētes ieſum
ſemper colletemur.
Sit laus deo patri ſummo
chriſto decus ſpiritui ſancto
trinus honoꝛ vnus. Amen.
V. Poſtpartum. aña. Sanc-
ta maria ſuccurre miſeris
iuua puſillanimes refoue fle
biles / oꝛa pro populo inter-

neni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. Ant. Or. Deus qui corda fidelium. Or. Concede. Oratio. Eccleſiam tuam. vt ſupra ad matutinas. Memoria de omnibus ſanctis et de pace ſicut ſupra. ¶ Et eſt ſciendum quod quotieſcunque ad veſperas in feria vel de aliqua virgine dicuntur quinque ps. Letatus. in ceteris debens dici in veſperis beate marie: ibi pſalmi ſequentes: ſcilicet. Dixit dominus. ps. Laudate pueri. ps. Letatus ſum. ps. Niſi dominus edificauerit. ps. Lauda hieruſalem. ant. Beata mater. et cetera omnia: vt ſupra. Ad completorium. ant. Cum iocunditate. ps. Viſquequo. ps. Judica me deus. ps. Sepe expugnauerunt. ps. Domine non eſt exaltatum. ant. Cum iocunditate memoriam beate marie celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chriſtum. Cap.

Sicut cynamomum et balſamum aromatizans odorem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Hy. Virgo ſingularis. Vitam preſta puram. Sit laus deo patri. vers. Elegit eam deus. ant. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria intercede pro nobis ad dominum deum noſtrum. ps. Nunc dimittis. Oratio.

Ure igne ſancti ſpiritus renes noſtros et cor noſtrum domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus: et mundo corde placeamus. ¶ Alia oratio.

Gratiam tuam queſumus domine mentibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciante chriſti filij tui incarnationem cognouimus per paſſionem eius et crucem ad reſurrectionis gloriam perducamur. Oratio. Eccleſiam tuam. vt ſupra.

¶ Finit officium beate marie virginis.

¶ In dedicatione eccleſie. Ant.

Sanctificauit dominus tabernaculum ſuum hec eſt domus domini in qua inuocetur nomen eius de qua ſcriptum eſt, erit nomen meum ibi dicit dominus. ps. de feria. ant. Ecce tabernaculum dei cum hominibus et ſpiritus dei habitat in vobis: templum enim dei ſanctum eſt quod eſtis vos: pro cuius amore celebrant hodie gaudia templi tempore feſti. ant. Fundamenta templi huius ſapientia ſua fundauit ea in quo dominum celi collaudant angeli ruant venti et fluant flumina non poſſunt ea mouere vnquam: fundata enim erant ſupra firmam petram. ant. Benedic domum iſtam quam edificaui nomini tuo

vt ſint oculi tui aperti ſuper eam die ac nocte. aña. Zachee feſtinans deſcende quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille feſtinans deſcendit et ſuſcepit illum gaudens in domum ſuam: hodie huic domui ſalus facta eſt alleluya. Capitulũ. Apoc. xxi.

Vidi ciuitatem ſanctam hieruſalem nouam deſcendentem de celo a deo paratam ſicut ſpõſam ornatam viro ſuo. Deo gratias. Rñ. Terribilis eſt locus iſte: nõ eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. Vere dominus eſt in iſto loco et ego neſciebam. ℣. Cumqȝ euigilaſſet iacob a ſomno ait. Vere dñs. Gloria. et reiteratur. Hy°.

Chriſte cunctorum dominator alme / patris eterni genitus ab ore: ſupplicuȝ vota pariterqȝ hymnum / cerne benignus.

Cerne quod puro deus in honore / plebs tua ſupplex reſonet ĩ aula: annua cuius redeũt colẽda / tẽpore feſta.

Hec domus rite tibi dedicata / noſcitur in qua populus ſacratum: corpus aſſumit bibit et beatum / ſanguinis hauſtum.

Hic ſacro ſancti latices veternas / diluunt culpas perimuntqȝ noxas: chriſmate vero genus vt creetur / chriſticolarum.

Gloria ſummum reſonet parentem / gloria natum pariterqȝ ſanctum ſpiritum dulci modulemur hymno / omne per euum. ℣. Domus mea. Rñ. Domus orationis vocabitur. aña. O quam metuendus eſt locus iſte / vere non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. ps. Magñt. Oro;

Deus qui nobis per ſingulos annos hui⁹ ſancti templi tui conſecrationis reparas diem et ſacris ſemper myſterijs repñtas incolumes: exaudi preces populi tui et preſta: vt quiſquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur: cuncta ſe impetraſſe letetur. Ad completo. aña Alla. ps Cũ inuocaui. Tu in no. Hymnus.

Hoc in templo ſumme de⁹ exoratus adueni: et clementi bonitate pre cuȝ vota ſuſcipe largam benedictionẽ hic infunde iugiter.

Hic promereantur omnes petita acquirere: et adepta poſſidere cum ſanctis perenniter paradiſum introire trãſlati in requiem.

Gloria et honor deo. ℣. Cuſtodi nos. aña. Domum iſtaȝ protege domine: et angeli tui cuſtodiant muros eius. ps. Nunc dimittis. Ad matuti. Inuitatoriũ. Vere locus iſte ſanctus eſt. Et porta celi. ps. Venite. Hymnus.

Hic ſalus egris / medicina feſſis / lumẽ orbatis /

veniaq̄ noſtris: fertur offen
ſis / timor atq̄ meror pelli-
tur omnis.
Demonis ſeua periit hic ra
pina / peruicax monſtrū pa
uet et retenta : corpora lin-
quēs fugit in remotas/ ocy⁹
umbras.
Hic locus nempe vocitatur
aula/regis immenſi niueaq̄
celi : porta que vite patriam
petentes/accipit omnes.
Turbo quem nullus quatit
aut vagantes / diruūt venti
penetrantq̄ nimbi : non te-
tris ledit piceus tenebris /
tartarus horrens.
Gloria ſummum. In primo
noct. an̄a. Tollite portas
principes veſtras: et eleua-
mini porte eternales. ℣. Do-
mini eſt terra. an̄a Erit mi-
chi dominus in deum: et la-
pis iſte vocabitur dom⁹ dei.
ps Deus noſter. An Funda-
ta eſt domus domini ſup̄ ver
ticem montium & eleuabitur
ſuper colles alta. ℣. Omnes
gentes. ℣ Domus.
Lectio prima. iij.reg.viij.
Stetit autem ſalomon
ante altare domini in
conſpectu eccleſie iſrael: ex-
panditq̄ manus ſuas in ce-
lum et ait. Domine deus iſ-
rael non eſt ſimilis tui deus
in celo deſuper et ſuper ter-
ram deorſum : qui cuſtodis
pactū et miſericordiam ſer-
uis tuis qui ambulant corā
te in toto corde ſuo qui cuſto
diſti ſeruo tuo dauid patri
meo que locutus es ei. Ore
locutus es: manibus perfe-
ciſti vt hec dies probat. R̄m.
In dedicatione templi/ decā-
tabat populus laudem. Et
in ore eorum dulcis reſona-
bat ſonus. ℣. Obtulerunt ſa-
crificium ſuper altare domi-
no et ceciderūt i facies ſuas:
& adorauerunt eū. Et in ore.
Gloria. R̄m. In dedicatione.
et ita reiteratur. R̄m. cum.
Gloria. Lectio ſecunda.
Nunc igitur domine de⁹
iſrael conſerua famulo
tuo dauid patri meo que lo-
cutus es ei dicens. Non au-
feretur de te vir coram me
qui ſedeat ſuper thronū iſ-
rael: ita tamē ſi cuſtodierint
filij tui viam tuā vt ambulēt
corā me: ſicut tu ambulaſti i
conſpectu meo. R̄3. Fundata
eſt domus domini ſuper ver
ticem montium et exaltata
eſt ſuper omnes colles: & ve
nient ad eā omnes gentes.
Et dicēt gloria tibi domine.
℣. Reges terre afferēt glo-
riam ſuam et honorem in il-
la. Et dicent. Lectio tertia.
Et nunc domine deus iſ
rael firmētur v̄ba tua
que locutus es ſeruo tuo da
uid patri meo. Ergo ne pu-
tandum eſt quod vere deus
habitet ſuper terrā? Si eū
celum et celi celorum te ca-
pere non poſſunt quanto ma
gis domus hec quam edifi-

caui? ſed reſpice ad oratio-
nem ſerui tui et ad preces
eius domine deus meus. ℟.
Benedic domine domum iſtā
quam edificaui nomini tuo:
venientium in locum iſtum
exaudi preces in excelſo ſo-
lio glorie tue. ℣. Exaudi do
mine preces quas fundit fa
mulus tuus coram te: vt a-
perias oculos tuos ſuper do
mum iſtam. Venientium. In
ſecundo nocturno. aña. Edifi
cauit moyſes altare domino
deo. Ps. Magnus dominus.
aña. Non eſt hic aliud niſi do
mus dei et porta celi. ℣. Quā
di. ℟. Vidit iacob ſcalā ſum-
mitas eius celos tangebat
et deſcendentes angelos et
dixit vere locus iſte ſanctus
eſt. ℣. Fundamenta. ℣. Do
mum tuam domine decet ſan
ctitudo. In longitudinē die-
rum. ¶ Sermo venerabilis
bede preſbyteri. Lectio. iiii.

Quotienſcunq; fratres
charissimi altaris vel
templi feſtiuitatem colim⁹:
ſi fideliter et diligenter attē
dimus & ſancte ac iuſte viui-
mus: quicquid in tēplis ma-
nu factis agitur: totū in no-
bis ſpirituali edificatiōe cō-
pletur. ℟. Lapides precioſi
omnes muri eius. Et turres
hieruſalē gemmis edificabū
tur. ℣. Cumq; a ioanne de-
ſcriberētur vniuerſa ſecreta
celi intuens ſanctam ciuita-
tem dixit. Et turres. Lec. v.

Non enim mentitus eſt
ille qui dixit. Templū
enim dei ſanctum eſt qd̄ eſtis
vos. Et iterum. Neſcitis q2
corpora veſtra templū ſunt
ſpiritusſancti? Q2 ergo nul-
lis noſtris meritis ſed per
gratiam dei meruimus fieri
templa dei. Et ideo q̄tū poſ
ſumus cum dei adiutorio la-
boremus: ne deus noſter in
templo ſuo: hoc eſt in nobiſ-
ipſis inueniat qd̄ oculos ſue
maieſtatis offendat: ſed ha-
bitaculū cordis noſtris eua-
cuetur vitijs: et virtutibus
repleatur. ℟. O q̄ metuen-
dus eſt locus iſte. Nō eſt hic
aliud niſi domus dei et por-
ta celi. ℣. Surgēs ergo ma-
ne iacob votum vouit domi-
no & ait. Non eſt. Lectio. vi.

Claudatur habitaculū
cordis noſtri diabolo: &
aperiatur chriſto. Et ita la-
boremus vt nobis bonorum
operum clauibus ianuā re-
gni celeſtis aperire poſſi-
mus. Sicut enim malis ope
ribus quaſi quibuſdam ſe-
ris ac vectibus vite nobis
ianua clauditur: ita abſq;
dubio bonis operibus aperi
tur. ℟. Terribilis eſt. Vt ſu-
pra in veſpis. In tercio no-
cturno. aña. Erexit iacob la-
pidem in titulum fundens
oleum deſuper. Ps. Domine
deus ſalu. aña. Qui habitat
in adiutorio altiſſimi in pro-
tectione dei celi commorabi-

[illegible]e. Ps. Ipſum. An. Templuz domini ſanctum eſt: dei cultura eſt: dei edificatio eſt. Ps. Cantate. vi. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmam petraz. Benedictiones euangelii ſicut hic ſicut in natali domini. Secundum lucam xix. Lectio ſeptima.

In illo tempore. Egreſſus ieſus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum: et ipſe diues. Et querebat ieſuz videre quis eſſet: et non poterat pre turba: quia ſtatura puſillus erat. Et reliqua.

Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Quotienſcunque fratres chariſſimi dedicationis eccleſie ſolennia colimus ſi fideliter ac diligenter attendimus: ſi ſancte ac iuſte viuamus: quicquid in templis manufactis agitur: totum in nobis ſpirituali edificatione cõpletur. ℟. vii. Vidi ciuitatem ſanctam hieruſalem nouam a deo paratam: et audiui vocem de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cum hominibus et habitabit cum illis. Verſ. Vidi angelum dei volantem per medium celi: voce magna clamantem et dicentem. Ecce. Secundum ioannem x. Lectio viii.

In illo tempore. Facta ſunt encenia i hieroſolymis et hyems erat. Et ambulabat ieſus in porticu ſalomonis in templo. Et reliqua.

Homilia venerabilis bede preſbyteri.

Encenia plurali nũero vocabatur feſtiuitas dedicationis templi quam populi iudeorum ex antiqua patrũ cõſuetudine per annos ſingulos celebrare ſolebat. Enceniare nanque grece initiare vel in choare dicitur. ℟. Mane ſurgẽs iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum deſuper: votum vouit domino dicens. Vere locus iſte ſanctus eſt: et ego neſciebam. Verſ. Cumque euigilaſſet iacob a ſomno ait. Vere lo. Scdm lucã vi. Lectio nona.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nõ eſt arbor bona que facit fructus malos. Neque arbor mala faciens fructum bonum. Vna queque arbor de ſuo fructu cognoſcitur. Et reliqua.

Homil. beati gregorij pape.

Quia propicia diuinitate fratres chariſſimi ſolennia dedicationis eccleſie celebramus debemus congruere ſolennitati quam colimus: vt ſicut ornatis ſtudioſius eiuſdem parietibus pluribꝰ acceſſis luminaribus amplificato numero lectionuz: addita pſalmorum melodia: letis noctem vigilijs ex more

trālegimus: ita etiam penetralia cordium noſtrorū ſemper neceſſarijs bonorū operum decoremus ornamētis. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dixit dominus. In ea omnis q̄ petit accipit: ⁊ qui querit inuenit: et pulſanti aperietur. ℣. Petite et accipietis: querite et inuenietis. In. Gloria. ℟m. Domus. ps. Te deū. ℣. Beati qui habitant in domo tua domine. In ſecula ſeculorū laudabunt te. In lau. p̄ña.

Domum tuā domine decet ſanctitudo in longitudinem dierū. an. Domus mea: domus orationis vocabitur. an. Hec eſt domus domini firmiter edificata bene fundata eſt ſupra firmā petram. an. Bene fundata eſt domus domini ſupra firmā petram. an. Lapides precioſi omnes muri tui ⁊ turres hieruſalem gemmis edificabūtur. Ch. Vidi ciuitatē. Hy°.

Oreſumus ergo de° vt ſereno / annuas vultu famulos gubernes: qui tui ſummo celebrāt amore / gaudia templi.

Nulla nos vite cruciēt moleſta / ſint dies leti placideq̄ noctes: nullus ex nobis pereunte mūdo / ſentiat ignes.

Hec dies in qua tibi conſecratam / conſpicis aulam tribuat perenne / gaudium nobis vigeatq̄ longo / temporis vſu.

Gloria ſummum. ℣. Beati qui habitāt in domo. an. Mane ſurgēs iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum de ſuper votum vouit deo: vere locus iſte ſanctus eſt ⁊ ego neſciebam. ps. Benedictus. Oratio. Deus. Ad horas an̄e de laudib°. ad. iij. Ch. Vidi ciui. ℟. Domum tuam domine decet ſanctitudo. Alla alleluya. ℣. In longitudinem dierū. Alleluya. Gloria. Domum. ℣. Hec eſt do. Ad. vj. Cap. Apoc. xxj.

Audiui vocem magnam de throno dicentē: ecce tabernaculum dei cū hominibus et habitabit cum eis: ⁊ ipſi populus eius erunt: ⁊ ipſe cum eis erit eorū deus. ℟. Hec eſt domus domini firmiter edificata. Alleluya alleluya. ℣. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Alla alla. Gloria. ℟. Hec eſt. ℣. Beati qui habitant. Ad nonam. Capitulum. Luce. vj.

Hec eſt domus domini firmiter edificata: bñ fundata eſt ſupra firmā petrā. ℟. Beati qui habitant in domo tua domine. Alleluya alleluya. ℣. In ſecula ſeculorū laudabūt te. Alleluya. Gl'a. ℟m. Beati qui. ℣. Domus mea. Ad veſperas ant. Domum tuam. ps. Dixit dominus. ps. Letatus ſum. ps. Qui confidunt in do. ps. In

conuerten. Ps. Lauda hieruſalez. [illegible] Vidi ciuitatem. [illegible] Domus mea. [illegible] Chriſte cunctorum. [illegible] Domus mea. [illegible] Pax eterna ab eterno patre huic domui: pax perennis verbum patris ſit pax huic domui: pacem pius ꝯſolator huic preſtet domui. [illegible] Magnificat. Oratio. Deus qui no. ¶ Ad completorium. [illegible] in vigilia feſti.

¶ Finitur cõmune ſāctorum.

¶ Sequuntur ſeptem pſal[illegible]iales. aña. Ne reminiſcaris.

Domine ne in furore. i. Folio. ij.
Beati quorum. Fol. xx.
Dñe ne in furore. ij. Fol. xxij.
Miſerere mei deus ſecundū. Folio. xxiij.
Dñe exaudi orationē meam et clamor. Fol. xlvj.
De profundis cla. fo. lv.
Dñe exaudi orationē meam auribus. Fo. xliiij.
Letania. Fo. lxxij.

¶ [illegible] ambula [illegible] ſeptem horarum.

Septies in hac die laudem dicam tibi domine memor operum tuorum magnorū nimis ac mirabiliū: quibus vniuerſa ſeptez diebus ab initio condidiſti memor pterea ſeptiformis gratie tui ſancti ſpiritus cuius in ſingulis ſeptem horis canonicis quas ego indignus ſacro et regulari īſtituto tue eccleſie ad laudem tui ſancti nominis corā te hodie dicere ppono ſingula michi obſecro dona gratiarum largiri dignare quatin9 illo tuo beatiſſimo ſpiritu ſeptēq ſuis muneribus abūde repletus vt velut colūnis ſeptē quas in domus ſue edificationem ſapientia excidit ſuffultus: per circulum ſeptem feriarum quibus in orbem repetitis tēpora voluūtur perq decurſum ſeptem etatū quibus aſſidue mortalis infirmitas ad mortem procedit. Ita tibi placere merear vt per laborioſuz myſtici ſeptenarij in ſeptem virtutū operatione exercitiuz ſeptē mortifera peccata que ſunt ſeptē demonia ab illa euangelica maria per chriſtum electa vitare valeam: ſeptemq nequiores ſpirit9 quos ille fortis armatus ad hominū ſubuerſionem ſecum aſſumit ſuperare tādem ad triumphalem octonarium beatitudinū poſt peractam preſentis vite militiam perducı. Rogo aūt tuam clementiſſimam pietatem: vt dum canonicas has horas laudi tue maieſtatis exſoluo: cordi meo ſemper digneris aſſiſtere/ linguā meā gubernare: vt apte/ integre perfecte tractim et diſtincte verba pronūciet: mentem q

D

vagis ac volatilibus cogita-
tionū expedire: ad te q̄ dux
tecum loquitur indeſinenter
attētam efficere nedum per
rerum imagines ad te qui ſe-
creto conſcientie delectaris
foras egrediendo diſcedit: te
etiam a ſuo merito diſceſſiſſe
miſera doleat. Accipe igitur
ex ore meo ſacrificium lau-
dis ſalutare qđ te honorifi-
cet: meq̄ hoſtiam viuā ſanctā
probatam tibi placitam co-
ram te offerat: & diffunde gra-
tiam tuam in labijs meis: vt
de corde bono eructem verbū
bonum: et propter gratiam
labiorum: te regem amicum
habeam: dumq̄ in voce exul-
tationis et confeſſionis os
meum aperiam: tua illud be-
nedictiōe implere digneris.
Amen.

¶ Oratio dicēda ante miſſā.

Sit michi dulciſſime do-
mine ieſu chriſte hoc ſa-
crum corpus tuū quod nunc
ſuſcipere intēdo ſuauitas &
dulcedo anime mee in omni
tribulatione: ſalus & ſancti-
tas in omni tētatione pax et
gaudiū in omni aduerſitate:
lumē & veritas in omni ver-
bo et opere: ſolatiū et tutela
finalis in morte. Amen.

¶ Ad beatam virginem ora-
tio ante miſſam.

O domina miſericordiſſi-
ma dei genitrix virgo
maria dignare meis idigniſ-
ſimis precibus annuere quas
effundere preſumo corā piiſ-
ſimo filio tuo & coram te pro
omnib⁹ chriſtianis viuis at-
q̄ defunctis in omni ſexu et
etate ac ordine. Et pro ani-
mab⁹ patris ac matris mee
et omnium parentum & affi-
nium meorum: eorumq̄ pro
quibus ſum fui et ero debi-
tor exorare: quatenus pro ip-
ſis exorare digneris piiſſi-
mum filium tuum redempto-
rem noſtrum ieſum chriſtum:
vt tuis digniſſimis precib⁹
placatus: viuis omnibus do-
nare dignetur ſpacium peni-
tendi vniuerſa mala preteri-
ta emendandi: nunq̄ vlteri⁹
recedendi: & vſq̄ in finem in
bonis actibus perſeuerandi.
Defunctis autē omnibus re-
miſſionem vniuerſorum ſuo-
rum debitorū et vitam eter-
nam cum electis ſuis. Amen.

¶ Decem precepta.

Unum crede deum ne iures
vana per ipſum.
Sabbata ſanctifices & vene-
rare parentes.
Non ſis occiſor: fur: mechus
teſtis iniquus.
Alterius nuptam rēq̄ cau-
to ſuas.

¶ [illegible]

Ordo: coniugium: fons: con-
firmatio: panis.
Unctio poſtrema: confeſſio:
ſunt ſacramenta.

¶ Que rei [illegible]

Ordo: baptiſmus: firmatio/ (id eſt confirmatio) nō iterā-
tur. Cetera que reſtant: ite-
rari non prohibentur.
¶ Nota ꝙ ſunt septē petitio-
nes quas ad deum iubemur.
Dirigere: que in oratione do-
minica continentur.

Pater noſter.

¶ Sunt etiam ſeptem dona
ſpiritus ſcī ſcilicet. Donum
timoris: pietatis: ſciētie: for-
titudinis: cōſilij: intellectus
et ſapientie.
¶ Septē ſunt pcā mortalia
ſcilicet. Superbia / Inui-
dia / Ira / Auaritia / Gula / Ac-
cidia / Luxuria. Que haben-
tur in hoc nomine. Saligia.
Per ſ. intelligitur ſuperbia.
per a auaritia. per l. luxuria.
per i. inuidia. p g. gula. per i.
ira. per a. accidia.
¶ Septem ſunt opera mie
corporalia. Unde verſus.
Paſce fameſcentes: pota ni-
mium ſitiētes. Indue nuda-
tos redimas carcere captos
Egros cōforta: peregrinos
collige porta. Defunctos ſe-
peli: ſic ſumes gaudia celi.
¶ Similiter ſunt ſeptē ope-
ra miſericordie ſpiritualia.
Unde verſus.
Corrige peccātes: ac inſtrue
pauca ſcientes.
Conſule non doctis: exora p
tribulatis.
Conforta meſtos: porta pa-
tiēs oneroſos. Offenſas ſpō-
te: lenienti corde remitte.

¶ Caſus reſeruati epiſcopo.
Qui facit inceſtuz/ deflorās/
aut homicida.
Trāſgreſſor voti: periurus:
ſortileguſꝙ.
Sacrilegus/ patruz percuſ-
ſor/ vel ſodomita.
Et mentita fides: faciēs in-
cendia prolis.
Oppreſſor/ blaſphem⁹/ here-
ticus/ omnis adulter.
Pontificez ſuper his adeas:
clerum ferienſꝙ.
¶ Caſus reſeruati pape.
Per papam feriens clerum:
falſarius vrens.
Soluitur: et quiſquis audet
celebrare ligatus.
Symōſi fuerit: ſed fallit re-
gula talis.
Impubes monach⁹: mulier
vetulus quoꝙ pauper.
Janitor/ hoſtilis: tu reuela-
bis eos.
¶ Conditiones boni ſacer-
dotis.
Sacerdos debet eſſe almus.
A peccatis ſegregatus.
Rector et non raptor.
Speculator ꝙ nō ſpiculator.
Diſpenſator ꝙ nō diſſipator.
Pius in iudicio.
Juſtus in conſilio.
Deuotus in choro.
Stabilis in eccleſia.
Sobrius in cena.
Tacens in choro.
Prudens in leticia.
Purus in conſcientia.
Aſſiduus in oratione.
Humilis in congregatione.

niam ſciat. fo.xxiii.
Cōfitebimur tibi deꝰ.f.xxxv.
Cātemꝰ dño gl'ioſe. fo.xxv.
Cantate deo canticum nouū cantate. fo.xliii.
Cantate domino canticū nouum quia. fo.xlv.
Cōfitemi do.⁊ inuoca.fo.xlvii.
Confitemini domino quoniā bonus.iii. fo.xlviii.
Confitemini domino quoniā bonus.iiii. fo.xlix.
Cōfitebor ti.dñe.iii. fo.lii.
Credidi ꝓpter qd lo. fo.liii.
Clamaui in toto corde meo. folio. xxvii.
Confitemini domino quoniā bonus.v. fo.lxvii.
Cōfitebor tibi do.iiii.fo.lvii.

D

Dñe qd multiplicati. fo.i.
Dñe ne in furore.i. fo.ii.
Domine deꝰ meus in te ſperaui. folio eodem.
Dñe dñs noſter. fo.eodem.
Dixit icipiēs i corde.ſ fo.iiii.
Dñe qs habitabit. fo.eodē.
Diligā te dñe fortitudo.fo.v.
Dñe in virtute tua. fo.vii.
Dñs regnauit decorē. f.viii.
Deus deꝰ meꝰ ad te.fo.viii.
Deꝰ miſereatur nři. fo.eod.
Deus deꝰ meꝰ reſpice. fo.x.
Dñs regit me ⁊ nichil.fo.xi.
Dñi eſt terra ⁊ ple. fo.eodē.
Deꝰ in noīe tuo ſaluū. fo.xi.
Dñs illūinatio mea. f.xxvii.
Dixit iniuſtus vt delinquat. folio. xxi.
Dñe ne in furore.ii. fo.xxii.
Dixi cuſtodiam vias meas. folio. xxiiii
Deus auribꝰ nřis. fo.xxv.
Deus noſter refu. fo.xxvi.
Deus deorum. fo.xxviii.
Deus repuliſti nos.f.xxxiii.
Deꝰ in adiuto.meū.f.xxxiiii.
Deꝰ iudiciū tuū rgi.f.xxxvii.
Deꝰ venerūt gē. fo.xxxviii.
Dñe refugiū factꝰ es.f.xxxix
Deꝰ ſtetit in ſynago. fo.xl.
Deꝰ quis ſilis erit tibi.f.xli.
Dñe deꝰ ſalutis mee.fo.xlii.
Deus vltionū dñs. fo.xliii.
Dñs regna.exultet.f.xlviii.
Domine exaudi orationem meam auribus. fo.eodem.
Dñe audiui auditio. fo.eod.
Dñs regna.iraſcātur.f.xlv.
Domine exaudi orationem meam ⁊ clamor. fo.xlvi.
Deus laudem meam. fo.l.
Dixit dñs dño meo. fo.lii.
Dilexi qm̄ exaudiet. fo.liii.
Defecit in ſalutare. fo.xvi.
De profundis. fo.lv.
Dñe nō eſt exalta. fo.eodē.
Dñe probaſti me. fo.lvii.
Dñe clamaui ad te. fo.lvii.

E

Exaudi dñe iuſti.me. fo.v.
Exaudiat te dñs. fo.vii.
Exaltabo te dñe. fo.xix.
Exultate iuſti in dño. fo.xx.
Expectās expectaui do.xxiii.
Eructauit cor meū. fo.xxvi.
Ego dixi i dimidio. f.xxviii.
Exaudi deus oratione meā et ne. fo.xxxviii.
Eripe me de inimicis. f.xxx.
Exaudi deus depca. fo.xxx.
Exaudi deus orationē meã

Folio. primo.
Quicunq; vult ſaluus eſſe. folio. xiiii.
Quemadmodum deſiderat. folio. xxv.
Quid gloriaris in malicia. folio. xxviii.
Quam bonus iſrael. folio. xxxiiii.
Quis regis iſrael. f. xxxviii.
Quã delicta taber. fo. xl.
Quomodo dilexi. fo. xlvi.
Qui confidunt. fo. lxiiii.
Qui habitat. fo. lx.

R

Retribue ſeruo tuo. fo. xii.

S

Saluum me fac dñe. fo. iii.
Si vere vtiq; iuſticiã. fo. xl.
Saluũ me fac deꝰ. fo. xxxiii.
Sepe expugnauerũt. fo. lv.
Sup flumina baby. fo. lvj.

T

Te deũ laudamus. fo. vii.
Te decet hymnus. fo. xxxii.

V

Verba mea auribus. Fo. j.
Vſq; quo domine obliuiſceris. fo. iiii.
Vt qd deꝰ repuliſti. fo. xxxv.
Voce mea ad dominum clamaui. i. fo. xxxvi.
Venite exul. do. fo. xliii.
Voce mea ad dominum clamaui. ij. fo. lviii.

¶ Quaterni huiꝰ breuiarij ſic nectuntur. Kalendariũ ſic ſignatũ ✠ qui eſt quaternus. Deinde pſalteriũ ſic ſignatũ a b c d e f g h i. quorũ i eſt duoternus. Temporale partis hyemalis. Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn. Partis vero eſtiualis. A B C D E quorum. E eſt duoternus. Sanctorale partis hyemalis. A B C D E F G H I K. Partis ſo eſtiualis. aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq. Deinde cõmune ſanctorum. A B C D. quorum D eſt duoternus. Regule hyſtoriarũ ſic ſignate. ¶ Item annotinum aduẽtus ſic ſignatum A.

¶ Ad laudem dei omnipotentis eiuſq; intemerate matris et virginis marie: ac glorioſiſſimi prothomartyris / atq; archileuite ſtephani patroni noſtri / totiuſq; curie celeſtis actum atq; perfectuz extitit preſens ordinariuz ſeu breuiarium Bituricenſis eccleſie: adiunctis ipſius eccleſie nouis conſtitutionibus ſeu ordinationibus quibus faciliime que horis ſingulis pſallere debeas / poteris agnoſcere. Ex ordinatione et auctoritate reuerendiſſimi in chriſto ac dñi dñi Jacobi le Roy. Bituricenſis archiepiſcopi / meritiſſimi et Aquitanie primatis digniſſimi. Conſenſu conſilioq; venerabilium dominorum decani et capituli eiuſdẽ eccleſie necnõ cleri Bituricẽſis.

¶ Impreſſum Biturís per Joannē Gar‑
nier Expenſis ipſius Garnier. Et hone‑
ſtorum virorum Jacobi Ferrot/Bar‑
tholomei Bertault / Michaelis
Paon/Bertrandi Pouuraſſeau
et Marci Guerin. Anno do‑
mini Milleſimo quingen‑
teſimo quadrageſimo
tertio. Die vlti‑
ma menſis Ja‑
nuarij.

1543

FINIS.